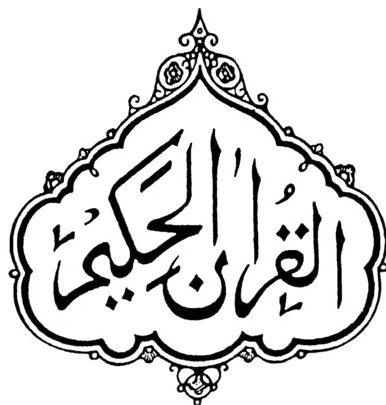

SVATÝ KORÁN

1990

ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LTD.

SVATÝ KORÁN

ARABSKÝ TEXT
A
ČESKÝ PŘEKLAD
pořízený podle anglické předlohy

od
zesnulého Maulawího Šera Alího

Nad tímto vydáním má patronát

HADRAT MIRZA TAHIR AHMAD
čtvrtý Nástupce zaslíbeného Mesiáše a
nejvyšší představitel islámského hnutí Ahmadijja

THE HOLY QURAN WITH CZECH TRANSLATION

1990
Islam International Publications Limited
Velká Británie

ISBN 1 85372 366 5

Published by:
Islam International Publications Ltd.
Islamabad,
Sheephatch Lane, Tilford,
Surrey GU10 2AQ U.K.

Printed by Unwin Brothers Ltd., The Gresham Press, Old Woking, Surrey GU22 9LH

POZNÁMKA VYDAVATELE

Práci na tomto překladu provedla Libuše Shortová. Děkujeme jí i všem, kteří strávili dlouhé hodiny při procházení rukopisu a provedli nezbytné úpravy. Překlad byl pořízen na základě anglického překladu Maulvi Šer-Alího.

Veškeré náklady spojené s vydáním tohoto překladu hradila Madžlis chudamul ahmadijja - Ahmadijská organizace mládeže. Modlíme se vroucně, aby Všemohoucí Allah členy organizace hojně odměnil a přijal jejich upřímnou obět'.

Předkládajíce toto Písmo svaté česky mluvící veřejnosti, modlíme se k Všemohoucímu Allahovi, aby se pro ni stalo pramenem vedení a aby jí sloužilo ku prospěchu toto svaté slovo boží seslané celému lidstvu.

VYDAVATEL

OBSAH

KAPITOLA 1

AL-FÁTIHAH

(Zjeveno před Hidžrou)

Místo a doba zjevení

Podle mnohých tradentů byla celá tato *Súra* zjevena v Mekce a již od samého počátku byla součástí muslimské modlitby. O *Súře* je zmínka ve verši Koránu: *A vskutku jsme ti dali sedm veršů často opakovaných a Korán vznešený* (15:88), který bez vší pochybnosti v Mekce zjeven byl. Podle některých zpráv byla *Súra* prý zjevena ještě jednou, a to v Medíně. Dobu jejího prvního zjevení lze však klást na samý počátek Prorokova působení.

Názvy Súry a jejich význam

Nejznámější název této krátké kapitoly, *Fátihat al-Kitáb* (Otvíratelka Knihy), je doložen několika spolehlivými tradenty (Tirmizí a Muslim). Tento titul byl později zkrácen na *Súra Al-Fátihah*, případně jen *Fátihah*. *Súra* je známá pod značným počtem názvů, přičemž následujících deset patří mezi nejautentičtější: *Al-Fátihah*, *Al-Salát*, *Al-Hamd*, *Umm al-Qur'án*, *Al-Qur'án al-'Azím*, *Al-Sab' al-Mathání*, *Umm al-Kitáb*, *Al-Šifá'*, *Al-Ruqyah* a *Al-Kanz*. Tyto názvy jsou dokladem jejího dalekosáhlého významu.

Název *Fátihat al-Kitáb* (Otvíratelka Knihy) znamená, že *Súra*, umístěná ná samém začátku knihy, je klíčem k celému obsahu Koránu. *Al-Salát* (Modlitba) označuje, že tvoří úplnou a dokonalou modlitbu a že je nedílnou součástí základních modliteb islámu. *Al-Hamd* (Chvála) znamená, že *Súra* odhaluje, jaký vznešený účel mělo stvoření člověka, a učí nás, že vztah Boha vůči člověku je vztahem plným milosti a milosrdenství. *Umm al-Qur'án* (Matka Koránu) označuje, že *Súra* představuje ve zkratce celou tématiku Koránu a obsahuje v kostce všechny poznatky, které se týkají morálního a duchovního vývoje člověka. *Al-Qur'án al-'Azím* (Velký Korán) znamená, že *Súra* přesto, že je známá pod názvy *Umm al-Kitáb* a *Umm al-Qur'án*, tvoří nedílnou součást svaté Knihy a nelze ji od ní oddělit, jak se někteří mylně domnívají. *Al-Sab' al-Mathání* (Sedm veršů často opakovaných) znamená, že sedm krátkých veršů této kapitoly prakticky splňuje všechny duchovní potřeby člověka.

Znamená to také, že kapitola musí být opakována při každém *Rak'at*u modlitby. *Umm al-Kitáb* (Matka Knihy) znamená, že modlitba obsažená v této kapitole byla příčinou zjevení koránského zákoníku. Název *Al-Šifá'* (Lék) znamená, že skýtá pomoc proti všem důvodným pochybnostem a obavám člověka. *Al-Ruqyah* (Zaklínadlo) označuje, že jde nejen o modlitbu chránící před neduhy, ale že poskytuje ochranu před Satanem a jeho pomocníky a posiluje proti nim srdce člověka. *Al-Kanz* (Poklad) znamená, že *Súra* je nevyčerpatelnou pokladnicí vědění.

Al-Fátihah v jednom z proroctví Nového zákona

Nejznámějším názvem této *Súry* je však *Fátihah*. Stojí za povšimnutí, že právě tento název se objevuje v proroctví Nového zákona: "I viděl jsem jiného anděla silného, sstupujícího s nebe . . . a v ruce své měl *knížku otevřenou*: i postavil nohu svou pravou na moře, levou pak na zem" (Zjevení sv. Jana, 10:1-2). Hebrejské slovo 'otevřený' je *fatoah*, totéž co arabské *fátihah*. A opět: "A když dokonal (anděl) volání, mluvilo sedm hromů hlásání své" (Zjevení sv. J., 10:3-4). Oněch" sedm hromů" představuje sedm veršů této kapitoly. Křesťanští učenci tvrdí, že toto proroctví odkazuje na druhý příchod Ježíše Krista a že je podloženo skutečnými důkazy. Svatý zakladatel hnutí Ahmadijja, Hadrat Mirzá Ghulám Ahmad, v jehož osobě bylo naplněno proroctví o druhém příchodu Ježíše Krista, napsal k této kapitole komentáře a z jejího obsahu vyvodil argumenty k potvrzení pravdivosti svého nároku a *Súru* vždy používal jako vzorovou modlitbu. Ze sedmi krátkých veršů kapitoly vyvodil jisté skutečnosti o Bohu a věčné pravdy, které byly dosud neznámé. Bylo to, jako kdyby kapitola byla zapečetěnou knihou, dokud její poklady nebyly odkryty Hadratem Ahmadem. A tím se naplnilo proroctví obsažené ve Zjevení sv. Jana, 10:4: "A když odmluvilo sedm hromů hlásání své, chtěl jsem psáti: ale slyšel jsem hlas s nebe, řkoucí ke mně: zapečeť to, co mluvilo sedm hromů, a nepiš toho." Proroctví poukazuje na skutečnost, že *fatoah* či *al-Fátihah* zůstane dočasně knihou zavřenou, ale že přijde čas, kdy poklady duchovního vědění v ní obsažené budou odhaleny. A právě to učinil Hadrat Ahmad.

Souvislost s ostatním textem Koránu

Dalo by se říci, že *Súra* tvoří jakýsi úvod k celému Koránu; je vlastně jeho miniaturou. Čtenář se hned na počátku studia v hrubých

rysech seznámí se všemi tématy, jejichž výskyt by měl očekávat ve svaté knize. Svatý Prorok prý prohlásil, že *Súra* Al-Fátihah je nejdůležitější kapitolou Koránu (Buchárí).

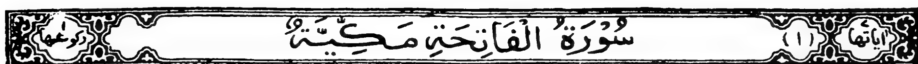
Obsah

Tato *Súra* obsahuje podstatu celého koránského učení. Podává první nástin všech témat, která jsou v hlavním korpusu Koránu rozebrána podrobněji. Vychází z charakteristiky hlavních atributů Boha, které jsou středem, kolem něhož se otáčejí ostatní boží atributy, a dále uvádí základy, na nichž spočívá běh celého vesmíru a které jsou podstatou vztahu mezi Bohem a člověkem. Čtyři hlavní boží atributy, tj. *Rabb* (Stvořitel, Opora a Původce vývoje), *Rahmán* (Milostivý), *Rahím* (Milosrdný) a *Máliki Jaum al-Dín* (Pán Soudného dne), znamenají, že poté, co Bůh stvořil člověka, obdařil ho těmi nejlepšími přirozenými schopnostmi a poskytl mu prostředky a materie potřebné pro jeho tělesný, společenský, mravní a duševní vývoj. Dále pak Bůh učinil opatření, podle nichž bude bohatě odměněno veškeré snažení a úsilí člověka. *Súra* pokračuje v tom smyslu, že člověk byl stvořen k *'Ibadah*, tj. k uctívání Boha a dosažení Jeho blízkosti, a že neustále potřebuje Jeho pomoc k tomu, aby tohoto nejvyššího cíle mohl dosáhnout. Po zmínce o čtyřech božích atributech následuje obsažná modlitba, v níž naleznou svůj výraz všechny tužby lidské duše. Modlitba učí, že člověk by měl vždy vyhledávat pomoc u Boha a dovolávat se jí, aby mu Bůh poskytl prostředky potřebné k dosažení úspěchu v životě pozemském i v životě budoucím. A protože člověk rád čerpá sílu a inspiraci z dobrého příkladu šlechetných a velkých duší minulosti, které již cíle svého života dosáhly, je nabádán k modlitbě za to, aby mu Bůh, podobně jako i jim, otevřel cesty ničím neohraničeného morálního a duchovního pokroku. Modlitba též obsahuje varování, aby člověk nesešel na zcestí poté, co byl přiveden na cestu pravou, aby nikdy neztratil s dohledu svůj cíl a neodcizil se svému Stvořiteli. Je poučován, že by se měl vždy mít na pozoru a neustále hledal boží ochranu před odcizením se Bohu. To je tedy námět, jímž se v kostce zabývá kapitola *Al-Fátihah*, a je to také námět, jímž se dmnohem podrobněji a v plné šíři zabývá Korán, který navíc uvádí četné příklady, aby čtenář všemu lépe porozuměl.

Věřícím se přikazuje, aby se před čtením Koránu snažili získat boží ochranu před Satanem: *A když Korán přednášíš, hledej útočiště před*

Satanem, zavrženým, u Allaha (16:99). Výraz útočiště či ochrana tu znamená: 1) že by nás nemělo postihnout nic zlého; 2) že by nám nemělo uniknout nic dobrého; 3) abychom po dosažení dobrotivosti znovu nepropadli zlému. Předepsaná slova modlitby, která musí předcházet každému čtení Koránu, jsou: "Hledám útočiště u Allaha před Satanem, zavrženým."

Kapitola Koránu - a je jich celkem 114 - se nazývá *Súra*. Toto slovo, do češtiny překládané jako kapitola, znamená: 1) hodnost a vynikající postavení; 2) značka či znamení; 3) vyvýšená a nádherná stavba; 4) něco úplného a uceleného (Aqrab a Qurtubí). Kapitoly Koránu se nazývají *Súrami* proto, že a) jejich čtením je člověk povyšován v hodnosti a jejich prostřednictvím dosahuje vynikajícího postavení; b) slouží jako označení začátku a ukončení jednotlivých témat probíraných v Koránu; c) každá z nich se podobá vznešené duchovní stavbě a d) každá z nich obsahuje v úplnosti jeden tématický okruh. Názvu *Súra* bylo pro takovéto rozdělení použito už v samotném Koránu (2:24 a 24:2). A též se vyskytuje v Hadíthu. Jak praví svatý Prorok: "Právě mi byla zjevena *Súra* a říká se v ní toto" (Muslim). Z toho jasně vyplývá, že názvu *Súra* bylo k označení jednotlivých částí Koránu použito již od samého počátku islámu a není to žádná inovace pozdější.

AL-FÁTIHAH

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Všechna chvála patří Allahovi, Pánu všech světů,

3. Milostivému, Milosrdnému,

4. Vládci Soudného Dne.

5. Tobě jedinému se klaníme a Tebe jediného o pomoc žádáme.

6. Veď nás cestou pravou -

7. cestou těch, jimž jsi požehnání *Svá* uštědřil, těch, kteří na sebe hněv *Tvůj* nepřivedli, a těch, kteří na své pouti nezbloudili.

المنزل ١ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢﴾
الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿٣﴾
مٰلِكِ يَوْمِ الدِّيْنِ ﴿٤﴾
اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِيْنُ ﴿٥﴾
اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيْمَ ﴿٦﴾
صِرَاطَ الَّذِيْنَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ۙ غَيْرِ الْمَغْضُوْبِ
ع عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّآلِّيْنَ ﴿٧﴾

KAPITOLA 2

AL-BAQARAH

(Zjeveno po Hidžře)

Název, doba zjevení a kontext

Tato nejdelší *Súra* Koránu byla zjevena v Medíně v prvních čtyřech letech po Hidžře a je známá pod názvem Al-Baqara. Tohoto názvu použil sám svatý Prorok. Své jméno patrně dostala podle veršů 68-72, v nichž se objevuje krátká zmínka o jedné důležité události ze života Židů. Po dlouhá léta žili Židé v Egyptě jako nevolníci a otroci v područí krutých faraonů, kteří uctívali jako božstva krávy. A jak se většinou stává u porobených ras, vypůjčili si židé od Egypťanů mnohé zvyky a obyčeje a otrocky je napodobovali. Postupně si velmi oblíbili krávu, až ji málem začali zbožňovat. A když jim Mojžíš přikázal, aby obětovali určitou krávu, která symbolizovala předmět jejich uctívání, nadělali kolem toho mnoho řečí. A právě na tento incident se vztahují verše 68-72. Vedle názvu Al-Baqara má *Súra* ještě další jméno, Al-Zahrá, a navíc je společně se *Súrou* Ál ‘Imrán známá pod názvem Al-Zahrawán - Dvě zářné (Muslim). Tvrdí se, že svatý Prorok řekl: “Vše má své vyvrcholení a vyvrcholením Koránu je Al-Baqara“ (Tirmizí). *Súra* byla zařazena hned vedle Al-Fátiha, protože obsahuje odpovědi na všechny důležité otázky, které čtenáři vyvstanou, jakmile přejde po přečtení kapitoly Al-Fátiha ke studiu hlavní knihy. Přestože je Al-Fátiha všeobecně spojena se všemi ostatními *Súrami*, k *Súře* Al-Baqara ji pojí zvláštní vztah, neboť právě Al-Baqara je splněním modlitby: “Veď’ nás stezkou přímou........... Tvá nelibost“. Svými pojednáními o Znameních, Knize, Moudrosti a Prostředcích očišťování (2:130) je Al-Baqara vhodnou a vyčerpávající odpovědí na tuto slavnou modlitbu.

Obsah

Někdy se tvrdí, že Korán touto *Súrou* začíná, což ostatně naznačuje i její první verš: “Toto jest Kniha pravá, o níž pochyby není“, zatímco Al-Fátihah tím, že je jakousi miniaturou Koránu a při tom jeho nedílnou součástí, má své zvláštní a nezávislé postavení (15:88). Téma této dlouhé kapitoly je shrnuto v jejím sto třicátém

verši. Tento verš obsahuje modlitbu patriarchy Abrahama, v níž úpěnlivě prosí Boha, aby mezi Mekkánci vyvolil Proroka, který by: 1) jim přednášel boží Znamení; 2) světu daroval Písmo obsahující dokonalé zákony *Šarí'ahu*; 3) vyložil moudrost v nich obsaženou; a 4) stanovil zásady a pravidla chování, které by vyvolaly úplný duchovní přerod v jejich životě a učinil z nich velký a mocný národ, schopný vést celý svět. O čtyřech velkých cílech, za které se Abraham modlil, se pojednává v téže kapitole, a to ve stejném pořadí, v jakém se vyskytly v Abrahamově modlitbě. O "Znameních" se mluví v prvních 168 verších, o "Knize" a "Moudrosti" ve verších 169-243 a konečně o "Prostředcích národního pokroku" ve verších 244-287. Výraz "Přednášení znamení" se vztahuje na spory o pravdomluvnosti svatého Proroka; "učení o Knize a Moudrosti" na zákony *Šarí'ahu* vyložené v *Súře* a na moudrost či filozofii, která je v nich obsažena, a nakonec při objasňování vlastního duchovního přerodu, o němž se hovoří v Abrahamově modlitbě, se vztahuje k principům, které vedou k národnímu obrození.

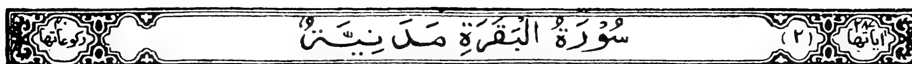
Súra má 40 částí a 287 veršů. Začíná konstatováním tří základních věr — víry v Boha, víry ve Zjevení a víry v posmrtný život — a dvou praktických nařízení ohledně modlitby a *Zakátu*, přičemž zbytek je rozšířením a vysvětlením těchto základních pravidel a nařízení. Jako odpověď na modlitbu za správné vedení prý Korán předkládá dokonalý zákoník, obsahující všechny pravdy, které byly nalezeny už v Písmech dříve zjevených, s mnohými pravdami, které v nich obsaženy nebyly, a dále tvrdí, že povede člověka k vrcholu duchovní slávy. Druhá část *Súry* odsuzuje a zavrhuje ty, kteří svou víru sice ústy proklamují, ale víra sama nemá v jejich srdcích pevné kořeny. Třetí část stanoví měřítka a kritéria, pomocí nichž lze vyzkoušet a ověřit pravdivost Koránu. Za tímto účelem zdůrazňuje vývoj probíhající v hmotném světě; podobný proces lze prý spatřit i v říši duchovna. Pak se mluví o prvním článku v tomto duchovním řetězu, tj. o Adamovi, prvním člověku, jemuž Bůh zjevil Svou vůli. Ve čtvrté části se dočítáme, že proti učení svatého Proroka byly vzneseny námitky. Ovšem tyto námitky nemohou ubrat na pravdě jeho, stejně jako nemohly ubrat na pravdě Adamově. V dalších 12 částech - 5-16 - je vyvrácena námitka, která zpochybňuje potřebu nového zjevení, když Bůh se již jednou zjevil Adamovi. Uvádí se, že v souladu s postupným vývojem duchovní soustavy sesílá Bůh Svá zjevení v každém věku a každé zjevení je zdokonalením zjevení předchozího. Mojžíš cbyl zakladatelem nového *Šarí'ahu*. Po něm pak následovala

celá plejáda božích Poslů, jimž se Izraelité stavěli na odpor a pronásledovali je. Neposlušnost vůči božím přikázáním ze strany Izraelitů trvala i nadále a jejich nepravosti je připravily o nárok na milosrdenství boží. Proto podle biblických proroctví přešlo prorocké poslání na rod Ismaelův a v pustém a vyprahlém Údolí mekkánském byl vybrán svatý Prorok a byl obdařen nejdokonalejším a nejúplnějším Zákonem. To Izraelity naplnilo hněvem, ačkoli neměli právo rozčilovat se a zuřit nad tím, že jim bylo prorocké poslání odňato. Stavěli se svatému Prorokovi na odpor a dělali vše možné pro to, aby ho zničili. Ale odpor proti božímu záměru ještě nikdy neuspěl. Další dvě části vyvracejí námitky Izraelitů týkající se otázky, proč svatý Prorok upustil od *Qibly* všech předchozích Proroků a dal přednost Ka'bě. Za prvé se jim říká, že obracet se jistým směrem při modlitbě nebo určit právě jedno místo za *Qiblu* nemůže být něčím, oč by se mělo usilovat, neboť to má sloužit ke vzniku a uchování jednoty mezi národem. Za druhé modlitby, které se Abraham modlil za syny Ismaela, obsahovaly proroctví o tom, že se pro ně jednoho dne Mekka stane poutním místem a Ka'ba jejich *Qiblou*. V části 19 se mluví o tom, že svatý Prorok narazí při výkonu svého přetěžkého poslání na silný odpor ze strany nevěřících a tento odpor bude pokračovat až do pádu Mekky. Část 20 upozorňuje na velikou pravdu, že vše výše uvedené není planým dohadem či domněnkou; už samo stvoření nebes a země, střídání dne a noci a další přírodní jevy jsou nezvratným důkazem této pravdy v tom smyslu, že na jedné straně sám zákon přírody poukazuje na xistenci zákona duchovního a na proces jeho postupného vývoje, a na druhé straně, že celý vesmír svým působením svatého Proroka evidentně podporuje. Částí 21 začíná popis jednotlivých ustanovení *Šarí'ahu* a zásadní moudrosti, která je v nich obsažena; především jsou tu vyloženy směrnice týkající se používání zákonné (*Halál*) a výživné (*Tajjib*) stravy, neboť lidské činy jsou podmiňovány duševním stavem člověka a jeho duševní stav je silně ovlivňován jeho stravou. Ve 23. části je uvedena podstata islámské věrouky, sestávající z víry v Boha, v život posmrtný, ve zjevená Písma a v Posly boží. Činění dobra jiným, modlení se a odvádění příspěvků do národních fondů jsou zde také uvedeny jako součást spravedlivého jednání. K tomu je ještě připojeno zachování trpělivosti v dobách zkoušek a plnění slavnostních slibů. Zachovávání spravedlnosti, zákonná pomoc příbuzných a dodržování společenských zákonů, mezi nimiž zaujímá zákon o dědictví nejvyznačnější místo, jsou též považovány za

důležité. V další části je kladen důraz na zbožné exercicie, jejichž účelem je islámský půst. Části 24 a 25 pojednávají o obřadech a zákonech vztahujících se k Pouti, jež hraje velmi důležitou roli v utváření národní jednoty a solidarity mezi muslimy. V 26. části je objasňována filozofie nařízení *Šarí'ahu*, jíž by měla být věnována náležitá pozornost, neboť skutky projevující se navenek mají velmi silný vliv na čistotu vnitřní. Dále se konstatuje, že zákonům *Šarí'ahu* není věnována patřičná pozornost, neboť lidé prý neradi obětují čas a peníze na cestě boží a hloupými výmluvami se z toho vykrucují. Žádný pokrok se však neobejde bez obětí a věřící jsou vybízeni, aby své těžce vydělané jmění utráceli na cestě Allahově, aby tak mohla být nastolena úplná náboženská svoboda. V 27. části se dočítáme, že jakmile se sáhne na náboženskou svobodu, boj se stane povinností a oběti na životech a penězích nutností. Dále se konstatuje, že lidé se s potěšením oddávají pití pro krácení dlouhé chvíle a ve snaze nalézt duševní úlevu. A aby získali peníze na úhradu válečných výdajů, uchylují se k hazardním hrám. Všechny tyto zlé praktiky islám odsuzuje. Dále se nám připomíná, že války za sebou zanechávají mnoho sirotků, o něž by mělo být dobře postaráno, a ve spojitosti s tím se muslimům zakazuje uzavírat manželské svazky s modloslužebnicemi, neboť to zaručeně naruší harmonii jejich domácího života. V částech 28, 29, 30 a 31 se dočítáme o zákazu pohlavního styku se ženami v době menstruace, což představuje jakési dočasné odloučení. Po těchto instrukcích následují zákony, jimiž je řízen rozvod, který je vlastně odloučením trvalým, a dále zákony, které se týkají kojení a zacházení s vdovami. Části 32 a 33 se zabývají zásadami, které se zvlášť vztahují na národní obrození; jen jejich dodržováním může národ učinit skutečný pokrok a muslimům se tu říká, že lid, který chce získat čestné místo mezi mocnými národy, musí být při prosazování pravdy a spravedlivosti připraven i na smrt. Ve 34. části je zmínka o tom, že pobyt člověka na zemi je jen dočasný a že by měl proto vynaložit veškeré úsilí k tomu, aby navázal opravdové spojení se svým Stvořitelem, což je možné jen prostřednictvím hlubokého rozjímání nad jmény božími. V *Ájat al-Kursijj*, který svatý Prorok označil jako jeden z nejlepších a nejvznešenějších veršů Koránu, je sice krátká, ale vyčerpávající zmínka o božích jménech a praví se tu, že k tomu, aby člověk navázal spojení s Vlastníkem tak vznešených a ušlechtilých vlastností, není zapotřebí žádného donucování. V 35. části se tvrdí, že morální spravedlivost se v jednotlivci rodí přímo prostřednictvím boží milosti,

zatímco k mravní přeměně u jednotlivých národů dochází působením božích Poslů; a dále se naznačuje, že k obojímu přerodu má podle božího nařízení dojít mezi potomstvem Abrahamovým celkem čtyřikrát. Uvádí se, že k tomu, aby k morální přeměně došlo v celonárodním měřítku, je nezbytně nutné kolektivní úsilí a spolupráce celého národa; výsledky takového sehraného kolektivního úsilí a vzájemné spolupráce mezi pravými věřícími daleko převažují jejich oběti. Dále se přísně zakazuje obchodování založené na lichvě a dávání či přijímání úroků je postaveno na úroveň vedení války proti Bohu a Jeho Proroku, neboť obchod založený na lichvě je proti duchu vzájemné pomoci a spolupráce a konání dobra ve prospěch bližních. Muslimové se prý nemusí obávat, že pokrok bez lichvy není možný. Bůh ustanovil, že národy, které úroky dávají a přijímají, postihne zkáza. Jedním ze způsobů, jak si vzájemně pomáhat a spolupracovat, je poskytování peněžních půjček, ale veškerá jednání spojená s půjčováním peněz by měla být podrobně zapsána. *Súra* končí překrásnou pasáží o tom, že výše zmíněné návody jsou sice potřebné k vyvolání mravního přerodu mezi lidmi, ale nejlepším, nejjistějším a nejbezpečnějším způsobem, jak zvýšit jejich mravní úroveň a realizovat skutečnou a opravdovou spravedlivost a čistotu povah, je pevně věřit v Slovo boží, mít stále na paměti Jeho jména a přemýšlet a rozjímat o nich a cestou upřímné modlitby k Bohu usilovat o Jeho pomoc.

Toto je ve zkratce obsah nejdelší *Súry* Koránu; důrazně a přímo se tu nevěřícím všeobecně a Vlastníkům Knihy zvlášť vysvětluje ponaučení, že svatý Prorok je naplněním modlitby patriarchy Abrahama a tudíž, bude-li zavrhován svatý Prorok, bude muset být považován za lháře a podvodníka i Abraham, a v důsledku toho bude celý Mojžíšův zákon i celé křesťanství označeno za spleť lží a nepravd. Nepřímo byla pravdivost islámského poselství objasněna tak, aby ji mohl přijmout celý svět; ve stvoření člověka totiž tkví velký a vznešený cíl a tohoto cíle lze dosáhnout jen vírou v poselství obsažené v Koránu, který nyní jakožto jediný obsahuje pravý *Šarí'ah* a odhaluje moudrost a filozofii jeho ustanovení; jedině vírou v toto poselství a řízením se podle něho lze dosáhnout čistoty srdce a plného uvědomění si boží Jsoucnosti.

AL-BAQARAH

(*Zjeveno po Hidžře*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Alif Lám Mím*.

الٓمّٓ ﴿٢﴾

3. Toto jest Kniha pravá, o níž pochyby není; *je* vedením pro spravedlivé,

ذٰلِكَ الْكِتٰبُ لَا رَيْبَ ۛ فِيْهِ ۛ هُدًى لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿٣﴾

4. Kteří v nespatřené věří a Modlitbu dodržují a z toho, čím jsme je opatřili, rozdávají;

الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا
رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ﴿٤﴾

5. Kteří věří v to, co bylo zjeveno tobě, i v to, co bylo zjeveno před tebou, a pevně věří v to, co *teprve* přijde.

وَالَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَآ اُنْزِلَ مِنْ
قَبْلِكَ ۚ وَبِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوْقِنُوْنَ ﴿٥﴾

6. Právě ti se vedením Pána svého řídí a ti budou prospívat.

اُولٰٓئِكَ عَلٰى هُدًى مِّنْ رَّبِّهِمْ ۗ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُوْنَ ﴿٦﴾

7. Je lhostejno těm, kteří dosud neuvěřili, zda je varuješ, či nikoli — stejně neuvěří.

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا سَوَآءٌ عَلَيْهِمْ ءَاَنْذَرْتَهُمْ اَمْ
لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٧﴾

8. Allah jim zapečetil srdce i uši a oči mají roušku zakryté; a pro ně je určen velký trest.

خَتَمَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ وَعَلٰى سَمْعِهِمْ ۗ وَعَلٰٓى
اَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ ۫ وَّلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿٨﴾

R. 2.

9. Mezi lidmi jsou někteří, kteří říkají: „Věříme v Allaha i v Poslední den;" přitom jsou však nevěřící.

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّقُوْلُ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ
وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِيْنَ ﴿٩﴾

10. Chtějí oklamat Allaha i ty, kteří věří; zatím však klamou jen sebe, aniž si *toho* jsou vědomi.

يُخٰدِعُوْنَ اللّٰهَ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۚ وَمَا يَخْدَعُوْنَ
اِلَّآ اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُوْنَ ﴿١٠﴾

11. V srdcích jim sídlila choroba a Allah jim tuto chorobu rozmnožil; pro ně je určen bolestný trest za to, že lhali.

فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ ۙ فَزَادَهُمُ اللّٰهُ مَرَضًا ۚ وَلَهُمْ
عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۙ بِمَا كَانُوْا يَكْذِبُوْنَ ﴿١١﴾

*Já jsem Allah, Vševědoucí

12. A když se jim řekne: „Nevyvolávejte nepokoj na zemi,” odpovědí: „My jsme pouhými šiřiteli pokoje.”

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا
نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿١٢﴾

13. Pozor však! Neboť jsou to právě oni, kdo nepokoj vyvolávají, aniž si *toho* jsou vědomi.

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَٰكِنْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٣﴾

14. A když se jim řekne: „Uvěřte, jako již uvěřili *jiní*, odpovědí: „Což máme uvěřit my, tak jako uvěřili pošetilci?” Pozor však! Neboť pošetilci jsou právě oni, jenomže o tom nevědí.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ
كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ ۗ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَٰكِنْ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾

15. Když se pak potkají s těmi, kteří uvěřili, říkají: „Jsme věřící;” když jsou však o samotě se svými vůdci, říkají: „Jsme s vámi a jen se jim posmíváme.”

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ
شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِئُونَ ﴿١٥﴾

16. Allah ztrestá jejich posměšky a nechá je dále slepě bloudit v hříchu.

اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ
يَعْمَهُونَ ﴿١٦﴾

17. Jsou to ti, kteří přijali blud výměnou za správné vedení, ale jejich obchod jim nepřinesl žádný zisk a správně vedeni nejsou.

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا
رَبِحَتْ تِجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٧﴾

18. Podobají se člověku, který rozžehl oheň; a když světlo ozářilo vše kolem něho, Allah jim světlo odebral a ponechal je v husté temnotě; nevidí.

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ
مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ
لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٨﴾

19. *Jsou* hluší, němí *a* slepí; proto se nenavrátí.

صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٩﴾

20. Nebo se *případ jejich* podobá dešti těžkému *padajícímu* z mraků, v nichž vládne hustá tma a hrom a blesky; prsty si ucpávají uši před hromobitím ze strachu před smrtí. Allah však nevěřící obklopuje *ze všech stran*.

أَوْ كَصَيِّبٍ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ
يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ
الْمَوْتِ ۚ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٢٠﴾

21. Blesk jim div neodejme zrak; pokud je blesky ozařují, kráčejí při světle jejich, a když se kolem nich setmí, zastaví se. Kdyby se Allahovi zachtělo, odňal by jim sluch i zrak; neboť je v moci Allahově učinit, cokoli chce.

يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ ۖ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا
فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ
بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢١﴾ ع ٢

R. 3.

22. Lidé, uctívejte Pána svého, jenž stvořil vás i ty, kteří byli před vámi, abyste se tak stali spravedlivými;

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوْا رَبَّكُمُ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ وَالَّذِيْنَ
مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿٢٢﴾

23. Jenž pro vás učinil zemi ložem a nebesa střechou, jenž seslal z mraků vodu a její pomocí dal vyrůst plodům pro vaši obživu. Nestavte tedy Allahovi rovné, když o tom dobře víte.

الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ فِرَاشًا وَّالسَّمَآءَ بِنَآءً
وَّاَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَخْرَجَ بِهٖ مِنَ الثَّمَرٰتِ
رِزْقًا لَّكُمْ فَلَا تَجْعَلُوْا لِلّٰهِ اَنْدَادًا وَّاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٣﴾

24. Jste-li na pochybách o tom, co jsme seslali služebníku Svému, pak předložte Kapitolu podobnou této a přivolejte si pomocníky své kromě Allaha, jste-li pravdomluvní.

وَاِنْ كُنْتُمْ فِيْ رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلٰى عَبْدِنَا فَاْتُوْا
بِسُوْرَةٍ مِّنْ مِّثْلِهٖ وَادْعُوْا شُهَدَآءَكُمْ مِّنْ دُوْنِ
اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٢٤﴾

25. Jestliže *toto* neučiníte — a nikdy se vám to nepodaří, mějte se na pozoru před Ohněm, jehož palivem jsou lidé a kamení a *jenž je* připraven pro nevěřící.

فَاِنْ لَّمْ تَفْعَلُوْا وَلَنْ تَفْعَلُوْا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِيْ وَقُوْدُهَا
النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ اُعِدَّتْ لِلْكٰفِرِيْنَ ﴿٢٥﴾

26. Oznam radostnou zvěst těm, kteří věří a dobré skutky konají, že pro ně jsou připraveny Zahrady, pod nimiž potoky tečou. Kdykoliv se jim dostane ovoce ze Sadů těchto, řeknou: „Toto je to, co nám bylo darováno již dříve," a přitom to, co jim bylo darováno, bylo jen podobné. Budou tam mít manželky dokonale čisté a budou tam přebývat navěky.

وَبَشِّرِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ اَنَّ لَهُمْ جَنّٰتٍ
تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ كُلَّمَا رُزِقُوْا مِنْهَا مِنْ
ثَمَرَةٍ رِّزْقًا قَالُوْا هٰذَا الَّذِيْ رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَ
اُتُوْا بِهٖ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيْهَآ اَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَّهُمْ
فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٢٦﴾

27. Allah nepohrdne podobenstvím drobným jako komár, ba ani ještě menším. Ti, kteří uvěřili, vědí, že je to pravda od Pána jejich, zatímco nevěřící řeknou: „Co Allah míní tímto podobenstvím?" Mnohé jím odsuzuje k bloudění a mnohé jím správně vede; avšak nikoho tím neodsuzuje k bloudění, kromě nespravedlivých,

اِنَّ اللّٰهَ لَا يَسْتَحْيٖۤ اَنْ يَّضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوْضَةً
فَمَا فَوْقَهَا فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فَيَعْلَمُوْنَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ
رَّبِّهِمْ وَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَيَقُوْلُوْنَ مَاذَآ اَرَادَ اللّٰهُ
بِهٰذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهٖ كَثِيْرًا وَّيَهْدِيْ بِهٖ كَثِيْرًا وَمَا
يُضِلُّ بِهٖۤ اِلَّا الْفٰسِقِيْنَ ﴿٢٧﴾

28. Kteří porušují smlouvu Allahovu po jejím uzavření a rozdělují to, co Allah přikázal spojit, a způsobují nepokoj na

الَّذِيْنَ يَنْقُضُوْنَ عَهْدَ اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مِيْثَاقِهٖ وَ
يَقْطَعُوْنَ مَآ اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖۤ اَنْ يُّوْصَلَ وَيُفْسِدُوْنَ

zemi; a to jsou ti, kteří ztrátu utrpí.

فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٢٨﴾

29. Jak jen můžete nevěřit v Allaha? Když jste byli bez života, On vám dal život, potom vás nechá zemřít a potom vás znovu oživí; a jen k Němu budete navráceni.

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٩﴾

30. On je ten, Kdo pro vás stvořil vše, co je na zemi; potom se obrátil k nebesům a zdokonalil je v sedmero nebes; a On je všech věcí znalý.

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ ۚ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٠﴾ ع ٤

R. 4.

31. A když Pán tvůj řekl andělům: „Chystám se dosadit místodržícího na zemi," odpověděli: „Chceš tam snad dosadit takového, který nepokoje způsobí a krev na ní prolévat bude? — a My Tě modlitbou Tvou oslavujeme a svatost Tvoji chválíme." On odpověděl: „Já znám, co vy neznáte."

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً ۖ قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ ۖ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾

32. A naučil Adama všechna jména a potom předložil *předměty* těchto *jmen* andělům a řekl: „Řekněte mi jména těchto předmětů, jste-li pravdomluvní."

وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَٰؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٢﴾

33. Řekli: „Ty svatý jsi! Neznáme nic, krom toho, čemus nás naučil, neboť jsi Vševědoucí, Moudrý!."

قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا ۖ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٣٣﴾

34. Řekl: „Adame, pověz jim jména jejich," a když jim je Adam pověděl, Allah pravil: „Což jsem vám neřekl, že znám všechna tajemství nebes i země a znám, co odhalujete i co tajíte."

قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ ۖ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٣٤﴾

35. A *vzpomeňte si na dobu*, kdy jsme řekli andělům: „Skloňte se před Adamem," a *všichni* se před ním sklonili, jen Iblís *tak neučinil*. Odmítl a byl pyšný; byl jedním z nevěřících.

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٥﴾

36. I řekli jsme: „Adame, obývej zahradu s manželkou svou a jezte z jejího bohatství, čeho se vám zachce, jen k tomuto stromu se nepřibližujte, abyste se nestali hříšnými."

وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣٦﴾

37. Však Satan jeho prostřednictvím způsobil, že zhřešili, a vyhnal je *z místa*, v němž dleli. I řekli jsme: „Odejděte; jedni z vás jste nepřáteli druhých a na zemi je pro vás útočiště a zaopatření na jistý čas."

فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطٰنُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيْهِ
وَقُلْنَا اهْبِطُوْا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۚ وَلَكُمْ فِي
الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَّمَتَاعٌ إِلٰى حِيْنٍ ﴿٣٧﴾

38. Potom se Adam naučil od Pána svého určitým slovům *modlitby*. A tak se nad ním Allah slitoval. On věru se často *se soucitem* obrací *a je* Milosrdný.

فَتَلَقّٰٓى اٰدَمُ مِنْ رَّبِّهٖ كَلِمٰتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ ۚ إِنَّهٗ هُوَ
التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ﴿٣٨﴾

39. Řekli jsme: „Odejděte odsud všichni! A až k vám ode Mě přijde správné vedení, pak na ty, kteří je budou následovat, *nepadne* žádný strach, ani nebudou zarmouceni."

قُلْنَا اهْبِطُوْا مِنْهَا جَمِيْعًا ۚ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِّنِّيْ هُدًى
فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٣٩﴾

40. Ale ti, kteří neuvěří a Naše Znamení za lživá považovat budou, ti budou obyvateli Ohně; budou v něm přebývat navěky.

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَآ أُولٰٓئِكَ أَصْحٰبُ النَّارِ ۚ
هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٤٠﴾ ع

R. 5.

41. Synové Izraele! Pomněte milosti Mé, kterou jsem vám prokázal a dodržujte svoji úmluvu se Mnou a Já dodržím Svoji úmluvu s vámi; a jen Mne jediného se bojte.

يٰبَنِيْٓ إِسْرَآءِيْلَ اذْكُرُوْا نِعْمَتِيَ الَّتِيْٓ أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ
وَأَوْفُوْا بِعَهْدِيْٓ أُوْفِ بِعَهْدِكُمْ ۚ وَإِيَّايَ فَارْهَبُوْنِ ﴿٤١﴾

42. Věřte v to, co jsem seslal na potvrzení toho, co už máte, a nebuďte prvními, kteří v to neuvěří, a neprodávejte Má Znamení za nízkou cenu a hledejte ochranu ve Mně jediném.

وَاٰمِنُوْا بِمَآ أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُوْنُوْٓا
أَوَّلَ كَافِرٍۢ بِهٖ ۖ وَلَا تَشْتَرُوْا بِاٰيٰتِيْ ثَمَنًا قَلِيْلًا ۖ وَإِيَّايَ
فَاتَّقُوْنِ ﴿٤٢﴾

43. Nezaměňujte pravdu se lží, ani ji vědomě nezakrývejte.

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ
تَعْلَمُوْنَ ﴿٤٣﴾

44. Dodržujte Modlitbu a plaťte Zakát, a sklánějte se s těmi, kteří se sklánějí.

وَأَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَارْكَعُوْا مَعَ الرّٰكِعِيْنَ ﴿٤٤﴾

45. Přikazujete snad jiným, aby konali dobré skutky, zatímco sami tak nečiníte, přestože si v Knize předčítáte? Což to nepochopíte?

أَتَأْمُرُوْنَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ
تَتْلُوْنَ الْكِتٰبَ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿٤٥﴾

46. A hledejte pomoc v trpělivosti a Modlitbě, což věc je vskutku těžká, kromě pro pokorné,

وَاسْتَعِيْنُوْا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ ۚ وَإِنَّهَا لَكَبِيْرَةٌ إِلَّا عَلَى
الْخٰشِعِيْنَ ﴿٤٦﴾

47. Kteří s určitostí vědí, že se se svým

الَّذِيْنَ يَظُنُّوْنَ أَنَّهُمْ مُّلٰقُوْا رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ

Pánem setkají a že se k Němu navrátí.

رٰجِعُوْنَ ﴿٤٧﴾ ع ٥ ٦

R. 6.

48. Synové Izraele! Pomněte milosti Mé, již jsem vám prokázal a toho, že jsem vás pozvedl nad lidstvo veškeré.

يٰبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ اذْكُرُوْا نِعْمَتِيَ الَّتِيْٓ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَنِّيْ فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿٤٨﴾

49. A bojte se dne, kdy duše žádná nebude náhradou za duši jinou, ani přímluva žádná za ni přijata nebude, ani od ní nebude vzato výkupné; a nebude jim pomoženo.

وَاتَّقُوْا يَوْمًا لَّا تَجْزِيْ نَفْسٌ عَنْ نَّفْسٍ شَيْـًٔا وَّلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَّلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَّلَا هُمْ يُنْصَرُوْنَ ﴿٤٩﴾

50. A *vzpomeňte si na dobu*, kdy jsme vás zachránili před lidem Faraónovým, který vás zlým utrpením sužoval; tím, že zabíjel vaše syny a šetřil jen vaše ženy; a byla v tom pro vás zkouška veliká od Pána vašeho.

وَاِذْ نَجَّيْنٰكُمْ مِّنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُوْمُوْنَكُمْ سُوْٓءَ الْعَذَابِ يُذَبِّحُوْنَ اَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُوْنَ نِسَآءَكُمْ وَفِيْ ذٰلِكُمْ بَلَآءٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَظِيْمٌ ﴿٥٠﴾

51. A *vzpomeňte si na dobu*, kdy jsme pro vás rozdělili moře a zachránili vás a utopili jsme lid Faraónův, zatímco vy jste jen přihlíželi.

وَاِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَاَنْجَيْنٰكُمْ وَاَغْرَقْنَآ اٰلَ فِرْعَوْنَ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ ﴿٥١﴾

52. A *vzpomeňte si na dobu*, kdy jsme Mojžíšovi dali slib čtyřiceti nocí; vy jste si pak, za nepřítomnosti jeho, vzali *k uctívání* tele a stali se hříšníky.

وَاِذْ وٰعَدْنَا مُوْسٰٓى اَرْبَعِيْنَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْۢ بَعْدِهٖ وَاَنْتُمْ ظٰلِمُوْنَ ﴿٥٢﴾

53. Potom jsme vám vše odpustili, abyste pocítili vděk.

ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿٥٣﴾

54. A *vzpomeňte si na dobu*, kdy jsme Mojžíšovi dali Knihu a Rozlišení, abyste mohli být správně vedeni.

وَاِذْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ﴿٥٤﴾

55. A *vzpomeňte si na dobu*, kdy řekl Mojžíš lidu svému: „Ó lide můj! Vy sami sobě jste ukřivdili tím, že jste si vzali *k uctívání* tele. Obraťte se proto k Stvořiteli svému a zabíjejte vlastní lid; to pro vás bude nejlepší před Stvořitelem vaším." On se pak nad vámi slitoval, neboť se často *se soucitem* obrací *a je* Milosrdný.

وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهٖ يٰقَوْمِ اِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ اَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوْبُوْٓا اِلٰى بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُوْٓا اَنْفُسَكُمْ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ اِنَّهٗ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ﴿٥٥﴾

56. A *vzpomeňte si*, jak jste řekli: „Ó Mojžíši, neuvěříme Ti, dokud nespatříme Allaha tváří v tvář." Potom vás zasáhl blesk, zatímco jste se dívali.

وَاِذْ قُلْتُمْ يٰمُوْسٰى لَنْ نُّؤْمِنَ لَكَ حَتّٰى نَرَى اللّٰهَ جَهْرَةً فَاَخَذَتْكُمُ الصّٰعِقَةُ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ ﴿٥٦﴾

57. Potom jsme vás po vaší smrti opět vzkřísili, abyste byli vděční.

ثُمَّ بَعَثْنٰكُمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿٥٧﴾

58. Způsobili jsme, aby vás zastínila oblaka a seslali jsme vám Manu a Salwá a *řekli*: „Jezte z dobrých věcí, které jsme vám darovali." Neukřivdili nám, ale ukřivdili sami sobě.

وَ ظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَ اَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَ
السَّلْوٰى كُلُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا رَزَقْنٰكُمْ وَ مَا ظَلَمُوْنَا وَ
لٰكِنْ كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿٥٨﴾

59. A *vzpomeňte si na dobu*, kdy jsme řekli: „Vejděte do této vesnice a jezte tam — kdekoliv budete chtít — do sytosti. Projděte branou v pokoře a řekněte: ‚*Bože*, odpusť nám naše hříchy.' My vám odpustíme vaše hříchy a přilepšíme těm, kteří dobré konají."

وَ اِذْ قُلْنَا ادْخُلُوْا هٰذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوْا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ
رَغَدًا وَّ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَّ قُوْلُوْا حِطَّةٌ نَّغْفِرْ لَكُمْ
خَطٰيٰكُمْ ۭ وَ سَنَزِيْدُ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٥٩﴾

60. Avšak hříšníci zaměnili *toto slovo* za slovo jiné, než jaké jim bylo řečeno. I seslali jsme na ty, kteří se prohřešili, trest z nebes za to, že neuposlechli.

فَبَدَّلَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِيْ قِيْلَ لَهُمْ
فَاَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا رِجْزًا مِّنَ السَّمَآءِ بِمَا
ع كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ ﴿٦٠﴾

R. 7

61. *A vzpomeňte si na dobu*, kdy si Mojžíš vyprošoval modlitbou vodu pro svůj lid a My jsme řekli: „Udeř holí svou do skály," a ze skály vytrysklo dvanáct pramenů, *aby tak* každý kmen věděl, odkud má pít. „Jezte a pijte z toho, čím vás Allah obdařil, a nepáchejte nepravosti na zemi, ani nešiřte nepokoje."

وَ اِذِ اسْتَسْقٰى مُوْسٰى لِقَوْمِهٖ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِّعَصَاكَ
الْحَجَرَ ۭ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ۭ قَدْ
عَلِمَ كُلُّ اُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ ۭ كُلُوْا وَ اشْرَبُوْا مِنْ رِّزْقِ
اللّٰهِ وَ لَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ﴿٦١﴾

62. A *vzpomeňte si na dobu*, kdy jste řekli: „Ó Mojžíši, my se přece nespokojíme jen s jedním *druhem* potravy; modli se za nás k Pánu svému, aby pro nás dal vyrůst tomu, co plodí země — jejím bylinám, okurkám, pšenici a její čočce a její cibuli." Řekl: „Chcete vyměnit něco, co je lepší, za něco horšího? Sestupte do nějakého města a tam naleznete to, oč žádáte." A byli uvrženi v ponížení a bídu a přivedli na sebe Allahův hněv. To proto, že zavrhli Znamení Allahova a nespravedlivě zabíjeli Proroky; a *také* proto, že byli vzpurní a hřešili.

وَ اِذْ قُلْتُمْ يٰمُوْسٰى لَنْ نَّصْبِرَ عَلٰى طَعَامٍ وَّاحِدٍ فَادْعُ
لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْۢبِتُ الْاَرْضُ مِنْۢ بَقْلِهَا وَ
قِثَّآئِهَا وَ فُوْمِهَا وَ عَدَسِهَا وَ بَصَلِهَا ۭ قَالَ اَتَسْتَبْدِلُوْنَ
الَّذِيْ هُوَ اَدْنٰى بِالَّذِيْ هُوَ خَيْرٌ ۭ اِهْبِطُوْا مِصْرًا فَاِنَّ
لَكُمْ مَّا سَاَلْتُمْ ۭ وَ ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَ الْمَسْكَنَةُ
وَ بَآءُوْ بِغَضَبٍ مِّنَ اللّٰهِ ۭ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ
بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَ يَقْتُلُوْنَ النَّبِيّٖنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۭ ذٰلِكَ بِمَا
ع عَصَوْا وَّ كَانُوْا يَعْتَدُوْنَ ﴿٦٢﴾

R. 8.

63. Zajisté Věřící a Židé a Křesťané a Sabejci — to jest *ti z nich*,

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَ الَّذِيْنَ هَادُوْا وَ النَّصٰرٰى وَ

kteří *opravdu* věří v Allaha a v Poslední den a konají dobré skutky — naleznou odměnu u Pána svého a *nepadne* na ně žádný strach, ani nebudou zarmouceni.

64. A vzpomeňte si na dobu, kdy jsme s vámi uzavřeli smlouvu a vztyčili nad vámi Horu *se slovy*: „Přidržujte se pevně toho, co jsme vám dali a zapamatujte si, co obsahuje, abyste se dočkali spasení."

65. Potom jste se odvrátili, a nebýt milosrdenství Allahova a milosti Jeho vůči vám, zajisté byste patřili k těm, kdož ztrátu utrpěli.

66. A jistě je vám známo, *jak skončili* ti z vás, kteří Sobotu znesvětili a jimž jsme proto řekli: „Staňte se opicemi, opovrženými."

67. Toto jsme učinili příkladem pro ty, kteří tenkrát žili, i pro ty, kteří přišli po nich, i poučením pro Bohabojné.

68. A *vzpomeňte si*, jak řekl Mojžíš lidu svému: „Allah vám přikazuje, abyste porazili krávu," a oni odpověděli: „Netropíš si z nás žerty?" Řekl: „Utíkám se k Allahovi, abych nebyl jedním z nevědomých."

69. Řekli: „Popros za nás Pána svého, aby nám vysvětlil, jaká má být." Odpověděl: „*Bůh* praví, že to má být kráva dospělá, ani stará, ani mladá, tak něco mezi. Teď učiňte, co vám bylo přikázáno."

70. Řekli: „Popros za nás Pána svého, aby nám vysvětlil, jakou má mít barvu." Odpověděl: „*Bůh* říká, že to má být kráva barvy šedohnědé, jasného, sytého *odstínu*, na niž je radost pohledět."

71. Řekli: „Popros za nás Pána svého, aby nám vysvětlil, jaká má být, neboť nám *všechny takové* krávy připadají stejné, a když se Allahovi zlíbí, budeme vskutku správně vedeni."

72. Odpověděl: „*Bůh* říká, nechť je to kráva, která ještě nepřivykla orbě

الصّٰبِـِٕيْنَ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَعَمِلَ
صَالِحًا فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٦٣﴾
وَاِذْ اَخَذْنَا مِيْثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّوْرَ ؕ خُذُوْا
مَآ اٰتَيْنٰكُمْ بِقُوَّةٍ وَّاذْكُرُوْا مَا فِيْهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿٦٤﴾
ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِّنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ ۚ فَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ
وَرَحْمَتُهٗ لَكُنْتُمْ مِّنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٦٥﴾
وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِيْنَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِى السَّبْتِ
فَقُلْنَا لَهُمْ كُوْنُوْا قِرَدَةً خٰسِـِٕيْنَ ۚ ﴿٦٦﴾
فَجَعَلْنٰهَا نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَ
مَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿٦٧﴾
وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهٖٓ اِنَّ اللّٰهَ يَاْمُرُكُمْ اَنْ تَذْبَحُوْا
بَقَرَةً ؕ قَالُوْٓا اَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا ؕ قَالَ اَعُوْذُ بِاللّٰهِ اَنْ اَكُوْنَ
مِنَ الْجٰهِلِيْنَ ﴿٦٨﴾
قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَّنَا مَا هِيَ ؕ قَالَ اِنَّهٗ يَقُوْلُ
اِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا فَارِضٌ وَّلَا بِكْرٌ ؕ عَوَانٌۢ بَيْنَ ذٰلِكَ ؕ
فَافْعَلُوْا مَا تُؤْمَرُوْنَ ﴿٦٩﴾
قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَّنَا مَا لَوْنُهَا ؕ قَالَ اِنَّهٗ يَقُوْلُ
اِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَآءُ ۙ فَاقِعٌ لَّوْنُهَا تَسُرُّ النّٰظِرِيْنَ ﴿٧٠﴾
قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَّنَا مَا هِيَ ۙ اِنَّ الْبَقَرَ تَشٰبَهَ
عَلَيْنَا ؕ وَاِنَّآ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ لَمُهْتَدُوْنَ ﴿٧١﴾
قَالَ اِنَّهٗ يَقُوْلُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا ذَلُوْلٌ تُثِيْرُ الْاَرْضَ

ani zalévání polí, bez poskvrny, jednobarevná." Řekli: „Nyní jsi konečně přinesl pravdu." Potom ji porazili, ačkoliv jim to příliš po vůli nebylo.

وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَّا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا الْـٰٔنَ
جِئْتَ بِالْحَقِّ فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧٢﴾

R. 9.

73. A *vzpomeňte si na dobu*, kdy jste zabili člověka a potom se o tom mezi sebou přeli. A Allah odhalil, co jste zatajovali.

وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادّٰرَءْتُمْ فِيهَا وَاللّٰهُ مُخْرِجٌ مَّا
كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٧٣﴾

74. Potom jsme řekli: „Zbijte ho (vraha) za podíl na *hříchu spáchaném proti* němu (zavražděnému)." Tak Allah oživuje mrtvé a ukazuje vám Svá Znamení, abyste porozuměli.

فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذٰلِكَ يُحْيِ اللّٰهُ الْمَوْتٰى
وَيُرِيكُمْ اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٧٤﴾

75. Potom vám srdce vaše ztvrdla a byla *tvrdá* jako kámen, nebo ještě tvrdší; neboť mezi kameny jsou i takové, z nichž prameny prýští, a jsou i takové, z nichž vytéká voda, když pukají. A dokonce jsou i takové, které se obracejí ze strachu před Allahem. A Allah není nevšímavý k tomu, co děláte.

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذٰلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ
أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ
الْأَنْهٰرُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ
وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ وَمَا اللّٰهُ
بِغٰفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٧٥﴾

76. Cožpak si myslíte, že vám lidé uvěří? Vždyť někteří z nich uslyší slovo Allahovo a překroutí je, přestože mu porozuměli, a přitom dobře věděli, *co dělají*.

أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ
يَسْمَعُونَ كَلٰمَ اللّٰهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهٗ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٦﴾

77. A když se potkají s věřícími, řeknou: „Věříme," když se však v soukromí sejdou spolu, říkají: „Budete jim vyprávět, co Allah před vámi odhalil, aby se pak s vámi mohli přít před Pánem vaším? Což to nepochopíte?"

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ اٰمَنُوا قَالُوا اٰمَنَّا وَإِذَا خَلَا بَعْضُهُمْ
إِلٰى بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ
لِيُحَاجُّوكُمْ بِهٖ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٧٧﴾

78. Což nevědí, že Allah zná to, co skrývají, i to, co odhalují?

أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٨﴾

79. Jsou mezi nimi i nevzdělaní; neznají Knihu, jen *své vlastní* mylné představy; ti nemají *nic*, než dohady.

وَمِنْهُمْ أُمِّيُّونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتٰبَ إِلَّا أَمَانِيَّ وَإِنْ هُمْ
إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٧٩﴾

80. Běda těm, kteří Knihu vlastní rukou sepisují a potom říkají: „Toto je od Allaha," aby ji mohli za nízkou cenu prodat. Běda

فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتٰبَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ
هٰذَا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ لِيَشْتَرُوا بِهٖ ثَمَنًا قَلِيلًا فَوَيْلٌ

jim za to, co jejich ruce psaly a běda jim za to, co na tom vydělali.

لَهُمْ مِّمَّا كَتَبَتْ اَيْدِيْهِمْ وَوَيْلٌ لَّهُمْ مِّمَّا يَكْسِبُوْنَ ﴿٨٠﴾

81. A říkají: „Oheň se nás nedotkne, leda jen na několik *málo* dnů." Řekni: „Cožpak jste dostali slib od Allaha? Pak Allah nikdy slib Svůj neporuší. Nebo snad říkáte o Allahovi něco, co sami neznáte?"

وَقَالُوْا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ اِلَّآ اَيَّامًا مَّعْدُوْدَةً ۭ قُلْ
اَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللّٰهِ عَهْدًا فَلَنْ يُّخْلِفَ اللّٰهُ عَهْدَهٗٓ
اَمْ تَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٨١﴾

82. Ti však, kteří se dopustili zlého a jsou svými hříchy obklopeni, jsou obyvateli Ohně a budou tam přebývat navěky.

بَلٰى مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَّاَحَاطَتْ بِهٖ خَطِيْٓئَتُهٗ فَاُولٰٓئِكَ
اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٨٢﴾

83. Ale ti, kteří uvěřili a dobré skutky konají, ti jsou obyvateli Nebe a budou tam přebývat navěky.

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ ۚ
هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٨٣﴾ ع

R. 10.

84. A *vzpomeňte si na dobu*, kdy jsme uzavřeli úmluvu se syny Izraele: „Nebudete uctívat *nic* kromě Allaha a *projevujte* laskavost k rodičům, příbuzným, sirotkům a chudým a mluvte laskavě k lidem a dodržujte Modlitbu a plaťte Zakát." Potom jste se však s odporem odvrátili, kromě několika málo z vás.

وَاِذْ اَخَذْنَا مِيْثَاقَ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ لَا تَعْبُدُوْنَ اِلَّا
اللّٰهَ ۧ وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا وَّذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى
وَالْمَسٰكِيْنِ وَقُوْلُوْا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَّاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ
وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ ۭ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ اِلَّا قَلِيْلًا مِّنْكُمْ وَاَنْتُمْ
مُّعْرِضُوْنَ ﴿٨٤﴾

85. A *vzpomeňte si na dobu*, kdy jsme s vámi uzavřeli úmluvu: „Nebudete prolévat krev svou a vyhánět se navzájem ze svých příbytků." Potom jste *ji* potvrdili; a dosvědčili jste ji.

وَاِذْ اَخَذْنَا مِيْثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُوْنَ دِمَآءَكُمْ وَلَا
تُخْرِجُوْنَ اَنْفُسَكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ اَقْرَرْتُمْ وَاَنْتُمْ
تَشْهَدُوْنَ ﴿٨٥﴾

86. Přesto patříte k lidem, kteří své vlastní bratry zabíjejí a část lidu svého z obydlí jejich vyhánějí, podporujíce se navzájem proti nim hříchem a nepravostmi. A když k vám přijdou jako zajatci, vykupujete je, a přitom *už* jejich vyhnání bylo nezákonné. Což věříte jen v jednu část Knihy a nevěříte v druhou? Pro ty z vás, kteří takto jednají, není jiná odměna než potupa v životě pozemském. A v den Posledního Soudu je

ثُمَّ اَنْتُمْ هٰٓؤُلَآءِ تَقْتُلُوْنَ اَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُوْنَ فَرِيْقًا
مِّنْكُمْ مِّنْ دِيَارِهِمْ تَظٰهَرُوْنَ عَلَيْهِمْ بِالْاِثْمِ
وَالْعُدْوَانِ ۭ وَاِنْ يَّاْتُوْكُمْ اُسٰرٰى تُفٰدُوْهُمْ وَهُوَ
مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ اِخْرَاجُهُمْ ۭ اَفَتُؤْمِنُوْنَ بِبَعْضِ
الْكِتٰبِ وَتَكْفُرُوْنَ بِبَعْضٍ ۚ فَمَا جَزَاۗءُ مَنْ يَّفْعَلُ
ذٰلِكَ مِنْكُمْ اِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ

čeká ten nejpřísnější trest. Neboť Allah není nevšímavý k tomu, co děláte.

يُرَدُّوْنَ اِلٰٓى اَشَدِّ الْعَذَابِ ۗ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا
تَعْمَلُوْنَ ﴿٨٦﴾

87. To jsou Ti, kteří dali přednost životu pozemskému před Životem budoucím. Proto jim jejich trest nebude ulehčen, ani jim nebude pomoženo *jinak*.

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اشْتَرَوُا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بِالْاٰخِرَةِ ۫ فَلَا
يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْصَرُوْنَ ﴿٨٧﴾

R. 11.

88. A vskutku jsme dali Mojžíšovi Knihu a přiměli Posly, aby kráčeli v jeho stopách, a Ježíšovi, synu Marie, jsme dali zjevná Znamení a posinili jej Duchem svatým. Zpyšníte snad, kdykoliv k vám přijde Posel s posestvím, které si nepřejete, a budete snad jedny považovat za lháře a druhé zabíjet?

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهٖ بِالرُّسُلِ ۫
وَاٰتَيْنَا عِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنٰتِ وَاَيَّدْنٰهُ بِرُوْحِ الْقُدُسِ ۗ
اَفَكُلَّمَا جَآءَكُمْ رَسُوْلٌۢ بِمَا لَا تَهْوٰٓى اَنْفُسُكُمُ اسْتَكْبَرْتُمْ ۚ
فَفَرِيْقًا كَذَّبْتُمْ ۫ وَفَرِيْقًا تَقْتُلُوْنَ ﴿٨٨﴾

89. Řekli: „Naše srdce jsou zahalena pokrývkami.” Tak tomu není, proklel je Allah pro jejich nevěrectví. Je toho málo, več věří.

وَقَالُوْا قُلُوْبُنَا غُلْفٌ ۗ بَلْ لَّعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيْلًا
مَّا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٨٩﴾

90. A když k nim sestoupilo od Allaha Kniha, jež potvrdila zjevení, které již měli — přitom předtím se modlili za vítězství nad nevěřícími — přesto, když k nim přišlo to, co už znali, zavrhli to. Kéž padne prokletí Allahovo na nevěřící.

وَلَمَّا جَآءَهُمْ كِتٰبٌ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ ۙ
وَكَانُوْا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُوْنَ عَلَى الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۚ
فَلَمَّا جَآءَهُمْ مَّا عَرَفُوْا كَفَرُوْا بِهٖ ۫ فَلَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى
الْكٰفِرِيْنَ ﴿٩٠﴾

91. Je odporné to, zač prodali své duše. Nevěří v to, co Allah zjevil, z pouhé závisti, že Allah sesílá Své požehnání těm ze Svých služebníků, které si sám zvolí. Tím na sebe přivedli hněv za hněvem a nevěřícím je určen trest ponižující.

بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهٖٓ اَنْفُسَهُمْ اَنْ يَّكْفُرُوْا بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ
بَغْيًا اَنْ يُّنَزِّلَ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ مِنْ
عِبَادِهٖ ۚ فَبَآءُوْ بِغَضَبٍ عَلٰى غَضَبٍ ۗ وَلِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابٌ
مُّهِيْنٌ ﴿٩١﴾

92. A když se jim řekne: „Věřte v to, co seslal Allah,” odpovědí: „Věříme v to, co nám bylo sesláno dříve,” a přitom nevěří v to, co *bylo sesláno* později, ačkoliv je to Pravda potvrzující to, co už mají. Rekni: „Proč jste tedy dříve zabíjeli proroky Allahovy, když jste byli věřící?”

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ اٰمِنُوْا بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوْا نُؤْمِنُ بِمَآ
اُنْزِلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُوْنَ بِمَا وَرَآءَهٗ ۗ وَهُوَ الْحَقُّ
مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ ۗ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُوْنَ اَنْۢبِيَآءَ اللّٰهِ
مِنْ قَبْلُ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٩٢﴾

93. Mojžíš k vám přišel se zjevnými Znameními a vy jste si přesto za jeho nepřítomnosti vzali *k uctívání* tele a stali se hříšníky.

وَلَقَدْ جَآءَكُم مُّوسَىٰ بِالْبَيِّنَٰتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ
مِن بَعْدِهِۦ وَأَنتُمْ ظَٰلِمُونَ ﴿٩٣﴾

94. A *vzpomeňte si na dobu*, kdy jsme s vámi uzavřeli úmluvu a vztyčili nad vámi Horu *a řekli*: „Přidržujte se pevně toho, co jsme vám dali, a slyšte". I řekli: „Slyšíme, ale neuposlechli jsme;" a jejich srdce naplnila *láska* k teleti, protože neuvěřili. Řekni: „Je odporné to, co vám víra vaše přikazuje, pokud nějakou víru máte."

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَٰقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا
مَآ ءَاتَيْنَٰكُم بِقُوَّةٍ وَاسْمَعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا
وَأُشْرِبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِئْسَمَا
يَأْمُرُكُم بِهِۦٓ إِيمَٰنُكُمْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٩٤﴾

95. Řekni: „Je-li Posmrtný příbytek u Allaha určen jedině pro vás na úkor *všech* ostatních lidí, pak přejte si smrt, jste-li pravdomluvní."

قُلْ إِن كَانَتْ لَكُمُ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِندَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّن
دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٩٥﴾

96. Ale oni si ji nikdy přát nebudou kvůli tomu, co ruce jejich předeslaly před *nimi*; a Allah zná dobře provinilce.

وَلَن يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ بِالظَّٰلِمِينَ ﴿٩٦﴾

97. Zajisté shledáš, že oni touží po životě ze všech lidí nejvíce, dokonce *více* než ti, kteří si staví *Bohu* rovné. Každý z nich si přeje, aby mu bylo dopřáno žít tisíc let; avšak i kdyby mu takový život dopřán byl, neuchránilo by ho to před trestem. Neboť Allah vidí vše, co dělají.

وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَىٰ حَيَوٰةٍ وَمِنَ الَّذِينَ
أَشْرَكُوا يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ
بِمُزَحْزِحِهِۦ مِنَ الْعَذَابِ أَن يُعَمَّرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ
بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾ ع

R. 12.

98. Řekni: „Je-li někdo nepřítelem Gabriela — neboť právě on na příkaz Allahův nechal na srdce tvé sestoupit to, co je potvrzením předcházejícího, vedením a radostnou zvěstí pro věřící -

قُلْ مَن كَانَ عَدُوًّا لِّجِبْرِيلَ فَإِنَّهُۥ نَزَّلَهُۥ عَلَىٰ قَلْبِكَ
بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَىٰ
لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٨﴾

99. „Je-li někdo nepřítelem Allaha a Jeho andělů a Jeho Poslů a Gabriela a Michaela, pak Allah Sám je nepřítelem *takových* nevěřících."

مَن كَانَ عَدُوًّا لِّلَّهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ وَرُسُلِهِۦ وَجِبْرِيلَ
وَمِيكَىٰلَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِّلْكَٰفِرِينَ ﴿٩٩﴾

100. I seslali jsme ti zjevná Znamení, a věří v ně všichni, kromě neposlušných.

وَلَقَدْ أَنزَلْنَآ إِلَيْكَ ءَايَٰتٍ بَيِّنَٰتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَآ إِلَّا
الْفَٰسِقُونَ ﴿١٠٠﴾

101. Což se pokaždé, když uzavřou úmluvu, najde někdo, kdo ji zavrhne?

أَوَكُلَّمَا عَٰهَدُوا عَهْدًا نَّبَذَهُۥ فَرِيقٌ مِّنْهُم بَلْ

Kdepak *někdo*, nevěřící jsou téměř všichni.

أكثرهم لا يؤمنون ﴿١٠١﴾

102. A *nyní*, když k nim přišel Posel od Allaha, aby potvrdil to, co už měli, část těch, kterým byla Kniha dána, odhodila Knihu Allahovu za záda svá, jako kdyby *ji* neznali.

ولما جاءهم رسول من عند الله مصدق لما
معهم نبذ فريق من الذين أوتوا الكتب كتب
الله وراء ظهورهم كأنهم لا يعلمون ﴿١٠٢﴾

103. Pokračují v cestě, po níž kráčeli *mužové* vzpurní za vlády Šalamounovy. Šalamoun nebyl nevěřící, ale *byli to* oni, *kdož* nevěřili, učíce lidi falši a klamu. A *sledují* to, co bylo v Babylóně zjeveno dvěma andělům, Hárútovi a Márútovi. Ti dva nezačali nikoho učit, dokud mu předem neřekli: „My jsme ti pouze zkouškou, a proto se nestaň nevěřícím.” A od nich se lidé naučili, jak vyvolávat různice mezi mužem a manželkou jeho; tím však neuškodili nikomu, leda na příkaz Allahův. *Naopak*, tito lidé se učí tomu, co jim ublíží a neprospěje. Jistě poznali, že ten, kdo takto obchoduje, nebude mít podíl na blaženosti posmrtné. Věru, odporné je to, zač zaprodali své duše; kéž by to byli věděli!

واتبعوا ما تتلوا الشيطين على ملك سليمن و
ما كفر سليمن ولكن الشيطين كفروا يعلمون
الناس السحر وما أنزل على الملكين ببابل
هاروت وماروت وما يعلمن من أحد حتى
يقولا إنما نحن فتنة فلا تكفر فيتعلمون منهما
ما يفرقون به بين المرء وزوجه وما هم بضارين
به من أحد إلا بإذن الله ويتعلمون ما يضرهم
ولا ينفعهم ولقد علموا لمن اشترىه ما له في
الآخرة من خلاق ولبئس ما شروا به أنفسهم
لو كانوا يعلمون ﴿١٠٣﴾

104. Kdyby však uvěřili a jednali spravedlivě, věru by se dočkali od Allaha lepší odměny; kéž by to byli věděli!

ولو أنهم آمنوا واتقوا لمثوبة من عند الله خير
لو كانوا يعلمون ﴿١٠٤﴾ ع ١٢ ١٣

R. 13.

105. Vy, kteří věříte! Neříkejte: „Rá‘iná”, nýbrž říkejte „Unzurná” a slyšte. Pro nevěřící je připraven bolestný trest.

يأيها الذين آمنوا لا تقولوا راعنا وقولوا انظرنا
واسمعوا وللكفرين عذاب أليم ﴿١٠٥﴾

106. Ti, kteří nevěří mezi Vlastníky Knihy nebo mezi těmi, kteří přidružují božstva *k Allahovi*, si nepřejí, aby vám bylo sesláno jakékoliv dobrodiní od Pána vašeho; avšak Allah si pro Své milosrdenství vybírá toho, koho chce. A Allah je nadmíru štědrý.

ما يود الذين كفروا من أهل الكتب ولا المشركين
أن ينزل عليكم من خير من ربكم والله يختص
برحمته من يشاء والله ذو الفضل العظيم ﴿١٠٦﴾

107. Kdykoliv některé Znamení zrušíme, nebo způsobíme, aby bylo

ما ننسخ من آية أو ننسها نأت بخير منها أو

zapomenuto, přineseme jiné, lepší nebo alespoň podobné. Cožpak nevíš, že je v moci Allahově udělat vše, co chce?

مِثْلِهَا ؕ اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ﴿۱۰۷﴾

108. Cožpak nevíš, že království nebes a země patří jen Allahovi? A že kromě Allaha nemáte jiného ochránce a pomocníka?

اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَ
مَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ وَّلِیٍّ وَّ لَا نَصِیْرٍ ﴿۱۰۸﴾

109. Vyptávali byste se posla k vám vyslaného stejně, jako se dříve vyptávali Mojžíše? Kdo víru vyměňuje za nevíru, ten nepochybně zbloudil z cesty pravé.

اَمْ تُرِیْدُوْنَ اَنْ تَسْـَٔلُوْا رَسُوْلَكُمْ كَمَا سُئِلَ مُوْسٰى مِنْ
قَبْلُ ؕ وَ مَنْ یَّتَبَدَّلِ الْكُفْرَ بِالْاِیْمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ
السَّبِیْلِ ﴿۱۰۹﴾

110. Mnozí z Vlastníků Knihy si z *pouhé* závisti přejí, aby vás mohli, poté co jste uvěřili, navrátit zpět mezi nevěřící, přestože se jim pravda stala už zjevnou. Odpusťte jim a odvraťte se *od nich*, dokud nepřijde Allah s příkazem Svým. Neboť je v moci Allahově udělat vše, co chce.

وَدَّ كَثِیْرٌ مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ لَوْ یَرُدُّوْنَكُمْ مِّنْۢ بَعْدِ
اِیْمَانِكُمْ كُفَّارًا ۚۖ حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ اَنْفُسِهِمْ
مِّنْۢ بَعْدِ مَا تَبَیَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ ۚ فَاعْفُوْا وَاصْفَحُوْا
حَتّٰى یَاْتِیَ اللّٰهُ بِاَمْرِهٖ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ﴿۱۱۰﴾

111. A dodržujte Modlitbu a plaťte Zakát, neboť cokoliv dobrého pro sebe předešlete, to naleznete u Allaha. Vždyť Allah vidí vše, co děláte.

وَ اَقِیْمُوا الصَّلٰوةَ وَ اٰتُوا الزَّكٰوةَ ؕ وَ مَا تُقَدِّمُوْا لِاَنْفُسِكُمْ
مِّنْ خَیْرٍ تَجِدُوْهُ عِنْدَ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ
بَصِیْرٌ ﴿۱۱۱﴾

112. Říkají: „Nikdo jiný nikdy nevstoupí na nebesa, ledaže je Žid nebo Křesťan." Je to jen jejich marné přání. Řekni jim: „Předložte důkazy své, jste-li pravdomluvní."

وَ قَالُوْا لَنْ یَّدْخُلَ الْجَنَّةَ اِلَّا مَنْ كَانَ هُوْدًا اَوْ
نَصٰرٰى ؕ تِلْكَ اَمَانِیُّهُمْ ؕ قُلْ هَاتُوْا بُرْهَانَكُمْ اِنْ
كُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ ﴿۱۱۲﴾

113. Však nikoliv! Kdokoli se odevzdá plně do vůle Allahovy a dobré skutky koná, ten nalezne odměnu u Pána svého. *Nepadne* na něj žádný strach, ani nebude zarmoucen.

بَلٰى ۚ مَنْ اَسْلَمَ وَجْهَهٗ لِلّٰهِ وَ هُوَ مُحْسِنٌ فَلَهٗۤ اَجْرُهٗ
عِنْدَ رَبِّهٖ ۪ وَ لَا خَوْفٌ عَلَیْهِمْ وَ لَا هُمْ یَحْزَنُوْنَ ﴿۱۱۳﴾

R. 14.

114. Židé říkají: „Křesťané nemají v ničem pravdu," a Křesťané zase říkají: „Židé nemají v ničem pravdu," a přitom *obojí* čtou *tutéž* Knihu. A mluvili ti, kteří nic neznají, podobně jako oni. Allah mezi nimi rozsoudí v Den Zmrtvýchvstání to, v čem se neshodli.

وَ قَالَتِ الْیَهُوْدُ لَیْسَتِ النَّصٰرٰى عَلٰى شَیْءٍ ۪ وَّ قَالَتِ
النَّصٰرٰى لَیْسَتِ الْیَهُوْدُ عَلٰى شَیْءٍ ۙ وَّ هُمْ یَتْلُوْنَ الْكِتٰبَ ؕ
كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِیْنَ لَا یَعْلَمُوْنَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ ۚ فَاللّٰهُ
یَحْكُمُ بَیْنَهُمْ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ فِیْمَا كَانُوْا فِیْهِ یَخْتَلِفُوْنَ ﴿۱۱۴﴾

115. A kdo je nespravedlivější než ten, jenž zakazuje, aby jméno Allahovo bylo velebeno v chrámech Allahových, a snaží se o jejich zničení? Slušelo by se, aby takoví lidé do nich nevstupovali jinak než v bázni. Jim patří potupa na tomto světě a na Onom světě veliký trest.

116. Allahovi patří Východ i Západ; a ať se obrátíte kamkoliv, všude bude tvář Allahova. Allah je věru Štědrý, Vševědoucí.

117. A říkají: „Allah si *k Sobě* vzal syna." Při svatosti Jeho! Nikoliv, Jemu náleží vše, co je na nebesích i na zemi. Všichni Ho poslouchají.

118. *On je* Stvořitelem nebes a země. Když o něčem rozhodne, pak jenom řekne: „Staniž se!" a stane se.

119. A ti, kteří nic nevědí, říkají: „Proč k nám Allah nepromluví nebo k nám nepřijde Znamení?" Podobně mluvili i ti, kteří žili před nimi. Jejich srdce se sobě podobají. My zajisté jsme ukázali Znamení jasná lidu, který pevně věří.

120. Poslali jsme tě s Pravdou, jako zvěstovatele radostné zvěsti a jako varovatele. Proto nebudeš dotazován na obyvatele Pekla.

121. Nebudou s tebou spokojeni ani Židé, ani Křesťané, pokud nebudeš následovat jejich víru. Řekni *jim*: „Vždyť jedině vedení Allahovo je vedením pravým." A budeš-li postupovat podle jejich přání poté, co se ti dostalo vědění, pak nebudeš mít od Allaha žádného přítele, ani pomocníka.

122. Ti, jímž jsme dali Knihu, se podle ní řídí tak, jak se sluší; jsou to ti, kteří v ni uvěřili. A ti, kteří v ni neuvěřili, ztrátu utrpí.

R. 15

123. Synové Izraele! Pomněte milosti Mé, kterou jsem vám prokázal a toho, že

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَّنَعَ مَسٰجِدَ اللّٰهِ أَنْ يُّذْكَرَ فِيْهَا
اسْمُهٗ وَسَعٰى فِيْ خَرَابِهَا ۭ أُولٰٓئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ
يَّدْخُلُوْهَآ إِلَّا خَآئِفِيْنَ ۥ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَّلَهُمْ
فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿١١٥﴾
وَلِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُوَلُّوْا فَثَمَّ وَجْهُ
اللّٰهِ ۭ إِنَّ اللّٰهَ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿١١٦﴾
وَقَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا ۙ سُبْحٰنَهٗ ۭ بَلْ لَّهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ
وَالْأَرْضِ ۭ كُلٌّ لَّهٗ قٰنِتُوْنَ ﴿١١٧﴾
بَدِيْعُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۭ وَإِذَا قَضٰٓى أَمْرًا فَإِنَّمَا
يَقُوْلُ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿١١٨﴾
وَقَالَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللّٰهُ أَوْ تَأْتِيْنَآ
اٰيَةٌ ۭ كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِّثْلَ قَوْلِهِمْ ۭ
تَشَابَهَتْ قُلُوْبُهُمْ ۭ قَدْ بَيَّنَّا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يُّوْقِنُوْنَ ﴿١١٩﴾
إِنَّآ أَرْسَلْنٰكَ بِالْحَقِّ بَشِيْرًا وَّنَذِيْرًا ۙ وَّلَا تُسْئَلُ عَنْ
أَصْحٰبِ الْجَحِيْمِ ﴿١٢٠﴾
وَلَنْ تَرْضٰى عَنْكَ الْيَهُوْدُ وَلَا النَّصٰرٰى حَتّٰى تَتَّبِعَ
مِلَّتَهُمْ ۭ قُلْ إِنَّ هُدَى اللّٰهِ هُوَ الْهُدٰى ۭ وَلَئِنِ
اتَّبَعْتَ أَهْوَآءَهُمْ بَعْدَ الَّذِيْ جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۙ
مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿١٢١﴾
اَلَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يَتْلُوْنَهٗ حَقَّ تِلَاوَتِهٖ ۭ أُولٰٓئِكَ
يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ ۭ وَمَنْ يَّكْفُرْ بِهٖ فَأُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿١٢٢﴾
يٰبَنِيْٓ إِسْرَآءِيْلَ اذْكُرُوْا نِعْمَتِيَ الَّتِيْٓ أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ

jsem vás pozvedl nad všechny národy.

وَاَنِّيْ فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٢٢﴾

124. A bojte se dne, kdy duše žádná nebude náhradou za duši jinou, ani od ní nebude přijato výkupné, ani přímluva žádná jí nepomůže a nedostane se jim pomoci.

وَاتَّقُوْا يَوْمًا لَّا تَجْزِيْ نَفْسٌ عَنْ نَّفْسٍ شَيْـًٔا وَّ
لَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَّلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَّلَا هُمْ
يُنْصَرُوْنَ ﴿١٢٣﴾

125. A *vzpomeňte si*, jak Abrahama zkoušel Pán jeho jistými přikázáními, která on splnil. Řekl: „Učiním tě Vůdcem lidí." *Abraham* se otázal: „I z potomstva mého?" Řekl: „Moje úmluva pro hříšníky neplatí".

وَاِذِ ابْتَلٰۤى اِبْرٰهٖمَ رَبُّهٗ بِكَلِمٰتٍ فَاَتَمَّهُنَّ ؕ قَالَ اِنِّيْ
جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ اِمَامًا ؕ قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِيْ ؕ قَالَ
لَا يَنَالُ عَهْدِي الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٢٤﴾

126. A *vzpomeňte si na dobu*, kdy jsme učinili Dům *Páně* útočištěm člověčenstva a *místem* bezpečným; a učiňte stanoviště Abrahamovo místem k Modlení. A poručili jsme Abrahamovi a Ismaelovi: „Očistěte Dům Můj pro ty, kteří obcházení konají a kteří se *v něm* ze zbožnosti zdržují, a pro ty, kteří se *při Modlitbě* sklánějí a na tvář padají."

وَاِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَاَمْنًا ؕ وَاتَّخِذُوْا
مِنْ مَّقَامِ اِبْرٰهٖمَ مُصَلًّى ؕ وَعَهِدْنَاۤ اِلٰۤى اِبْرٰهٖمَ
وَاِسْمٰعِيْلَ اَنْ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّآئِفِيْنَ وَالْعٰكِفِيْنَ
وَالرُّكَّعِ السُّجُوْدِ ﴿١٢٥﴾

127. A *vzpomeňte* si, kdy Abraham řekl: „Pane Můj, učiň toto město městem míru a zaopatři ovocem ty jeho obyvatele, kteří věří v Allaha a Poslední Den." Řekl: „A tomu, kdo neuvěřil, laskavost prokáži také, ale jen na krátký čas; potom ho poženu k trestu Ohněm; jak odporný to cíl."

وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهٖمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا بَلَدًا اٰمِنًا وَّارْزُقْ
اَهْلَهٗ مِنَ الثَّمَرٰتِ مَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ
الْاٰخِرِ ؕ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَاُمَتِّعُهٗ قَلِيْلًا ثُمَّ اَضْطَرُّهٗۤ
اِلٰى عَذَابِ النَّارِ ؕ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿١٢٦﴾

128. A *vzpomeňte si na dobu*, kdy Abraham a Ismael pokládali základy Chrámu, *modlíce se*: „Pane Náš, přijmi *toto* od nás, neboť jsi Všeslyšící, Vševědoucí.

وَاِذْ يَرْفَعُ اِبْرٰهٖمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَاِسْمٰعِيْلُ ؕ
رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا ؕ اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿١٢٧﴾

129. „Pane Náš, dej, abychom Ti byli odevzdáni, a z našich potomků *učiň* lidi Tobě oddané. A nauč nás, jak se Ti máme klanět, a smiluj se nad námi; neboť se Často *se soucitem* Obracíš a jsi Milosrdný.

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَاۤ اُمَّةً
مُّسْلِمَةً لَّكَ ۪ وَاَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا ۚ اِنَّكَ اَنْتَ
التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ﴿١٢٨﴾

130. „Pane náš, vyvol mezi nimi Posla z jejich středu, který by jim tlumočil Tvá

رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيْهِمْ رَسُوْلًا مِّنْهُمْ يَتْلُوْا عَلَيْهِمْ
اٰيٰتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيْهِمْ ؕ

Abrahamova, než ten, kdo je slabý na duchu? My jsme si Abrahama vyvolili na Mocný a Moudrý."

R. 16.

131. Kdo jiný se odvrátí od náboženství Abrahamova, než ten, kdo je slabý na duchu? My jsme si Abrahama vuvolili na tomto světě a na Onom světě bude zajisté mezi spravedlivými.

132. Když mu Pán jeho řekl: „Odevzdej se do vůle Mé," odpověděl: „Odevzdal jsem se do vůle Pána světů."

133. Totéž uložil Abraham synům svým — *podobně učinil* i Jakub — řka: „Synové moji, toto náboženství pro vás, věru, zvolil Allah, nechť vás smrt zastihne je tehdy, budete-li ve stavu odevzdanosti."

134. Byli jste při tom, když smrt navštívila Jakuba a když se otázal svých synů: „Co budete uctívat, až zemřu?" Odpověděli: „Budeme uctívat Boha Tvého, Boha Tvých otců, Abrahama a Ismaela a Izáka, Boha Jediného; a do vůle Jeho se odevzdáváme."

135. Tito lidé již zemřeli; údělem jejich je to, co si vysloužili, a údělem vaším bude to, co jste si vysloužili vy; a nebudete dotazováni na to, co oni dělali.

136. I říkají: „Buďte Židy nebo Křesťany, abyste mohli být správně vedeni." Řekni: „Nikoli, *následujte* náboženství Abrahamovo, který byl vždy *Bohu* nakloněn a nepatřil k těm, kteří staví božstva *Bohu na roveň*."

137. Řekněte: „Věříme v Allaha a v to, co nám bylo zjeveno, i v to, co bylo zjeveno Abrahamovi a Ismaelovi a Izákovi a Jakubovi a *jeho* dětem, a v to, co bylo dáno Mojžíšovi a Ježíšovi, a v to, co bylo dáno *všem ostatním* Prorokům *od* Pána jejich. Nečiníme rozdílů mezi nimi a do vůle Jeho se odevzdáváme."

138. A jestliže uvěřili i oni, stejně jako jsi uvěřil ty, potom jsou jistě správně vedeni; ale jestliže se odvrátí, vyvolají rozkol a Allah ti zajisté proti nim postačí, neboť je Všeslyšící, Vševědoucí.

ع ١٥ ٨ إِنَّكَ أَنتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٣٠﴾
١٥ وَمَن يَرْغَبُ عَن مِّلَّةِ إِبْرٰهِيمَ إِلَّا مَن سَفِهَ نَفْسَهُ
وَلَقَدِ اصْطَفَيْنٰهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ
لَمِنَ الصّٰلِحِينَ ﴿١٣١﴾
إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعٰلَمِينَ ﴿١٣٢﴾
وَوَصّٰى بِهَا إِبْرٰهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يٰبَنِيَّ إِنَّ اللّٰهَ
اصْطَفٰى لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُم مُّسْلِمُونَ ﴿١٣٣﴾
أَمْ كُنتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ
لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِن بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلٰهَكَ
وَإِلٰهَ آبَائِكَ إِبْرٰهِيمَ وَإِسْمٰعِيلَ وَإِسْحٰقَ إِلٰهًا وَاحِدًا
وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٤﴾
تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُم مَّا
كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٥﴾
وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصٰرٰى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ
مِلَّةَ إِبْرٰهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٣٦﴾
قُولُوا آمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلٰى
إِبْرٰهِيمَ وَإِسْمٰعِيلَ وَإِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ
وَمَا أُوتِيَ مُوسٰى وَعِيسٰى وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمْ
لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٧﴾
فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنتُم بِهِ فَقَدِ اهْتَدَوا وَّإِن
تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللّٰهُ وَهُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣٨﴾

139. *Řekni*: *„Přijmeme* přívlastky Allahovy; a kdo má lepší přívlastky než Allah? A Jemu jedinému se klaníme."

صِبْغَةَ اللّٰهِ ۚ وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ صِبْغَةً ۫ وَّنَحْنُ
لَهٗ عٰبِدُوْنَ ﴿۱۳۹﴾

140. Řekni: „Chcete se s námi přít o Allahovi, když Pánem je Naším i vaším? My máme svoje skutky a vy máte skutky svoje; a Jemu jedinému jsme upřímně oddáni."

قُلْ اَتُحَآجُّوْنَنَا فِى اللّٰهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ ۚ وَلَنَآ
اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ ۚ وَنَحْنُ لَهٗ مُخْلِصُوْنَ ﴿۱۴۰﴾

141. Chcete snad říci, že Abraham a Ismael a Izák a Jakub a děti *jeho* byli Židé či Křesťané? Řekni: Víte to lépe vy, anebo Allah? A kdo je nespravedlivější než ten, kdo utajuje svědectví, kterého se mu dostalo od Allaha? Allah však není nevšímavý k tomu, co děláte.

اَمْ تَقُوْلُوْنَ اِنَّ اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَ
يَعْقُوْبَ وَالْاَسْبَاطَ كَانُوْا هُوْدًا اَوْ نَصٰرٰى ؕ قُلْ
ءَاَنْتُمْ اَعْلَمُ اَمِ اللّٰهُ ؕ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ
شَهَادَةً عِنْدَهٗ مِنَ اللّٰهِ ؕ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا
تَعْمَلُوْنَ ﴿۱۴۱﴾

142. Tito lidé již zemřeli, údělem jejich je to, co si vysloužili a údělem vaším bude to, co si vysloužíte vy; a nebudete dotazováni na to, co oni dělali.

تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ ۚ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَّا
كَسَبْتُمْ ۚ وَلَا تُسْـَٔلُوْنَ عَمَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۴۲﴾ ع ١٦

R. 17.

143. Pošetilci mezi lidmi budou říkat: „Co je odvrátilo od Qibly jejich, kterou *dříve* dodržovali?" Řekni: „Allahovi náleží Východ i Západ. On vede, koho chce, k cestě pravé."

الجزء ٢

سَيَقُوْلُ السُّفَهَآءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلّٰىهُمْ عَنْ
قِبْلَتِهِمُ الَّتِىْ كَانُوْا عَلَيْهَا ؕ قُلْ لِّلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَ
الْمَغْرِبُ ؕ يَهْدِىْ مَنْ يَّشَآءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿۱۴۳﴾

144. A takto jsme z vás učinili národ povznesený, abyste se stali strážci nad lidmi a aby Posel *Boží* se stal strážcem nad vámi. I ustanovili jsme Qiblu, kterou jste dosud dodržovali, jen proto, abychom rozeznali toho, kdo následuje Posla *Božího*, od toho, kdo se obrací zpět. To vskutku je nesnadné, kromě pro ty, které vede Allah. A nesluší se Allahovi, aby nechal víru vaši darmo zahynout; vždyť Allah je vůči lidem Soucitný *a* Milosrdný.

وَكَذٰلِكَ جَعَلْنٰكُمْ اُمَّةً وَّسَطًا لِّتَكُوْنُوْا شُهَدَآءَ عَلَى
النَّاسِ وَيَكُوْنَ الرَّسُوْلُ عَلَيْكُمْ شَهِيْدًا ؕ وَمَا جَعَلْنَا
الْقِبْلَةَ الَّتِىْ كُنْتَ عَلَيْهَآ اِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَّتَّبِعُ الرَّسُوْلَ
مِمَّنْ يَّنْقَلِبُ عَلٰى عَقِبَيْهِ ؕ وَاِنْ كَانَتْ لَكَبِيْرَةً اِلَّا
عَلَى الَّذِيْنَ هَدَى اللّٰهُ ؕ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُضِيْعَ اِيْمَانَكُمْ ؕ
اِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۴۴﴾

145. Věru tě často vídáme, jak obracíš tvář svou k nebi, proto tě obrátíme ke Qible, jež se ti bude líbit. Obrať tedy tvář

قَدْ نَرٰى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِى السَّمَآءِ ۚ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ
قِبْلَةً تَرْضٰىهَا ۠ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ؕ

svou směrem k Posvátné Mešitě. A ať jste kdekoli, obracejte k ní svou tvář. Ti, jímž se dostalo Knihy, vědí, že to je pravda, která *přišla* od Pána jejich. A Allah není nevšímavý k tomu, co děláte.

وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوْا وُجُوْهَكُمْ شَطْرَهٗ ؕ وَاِنَّ
الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ لَيَعْلَمُوْنَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّهِمْ ؕ
وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٤٥﴾

146. A i kdybys přinesl těm, jimž se dostalo Knihy, jakékoliv Znamení, nebudou se stejně řídit Qiblou tvou a ani ty se nebudeš řídit Qiblou jejich; a někteří z nich se nebudou řídit Qiblou ostatních. A budeš-li postupovat podle jejich přání poté, co se ti dostalo vědění, pak zajisté budeš patřit mezi hříšníky.

وَلَئِنْ اَتَيْتَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ بِكُلِّ اٰيَةٍ مَّا تَبِعُوْا
قِبْلَتَكَ ۚ وَمَاۤ اَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ ۚ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ
قِبْلَةَ بَعْضٍ ؕ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ اَهْوَآءَهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَا
جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۙ اِنَّكَ اِذًا لَّمِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٤٦﴾

147. Ti, jímž jsme dali Knihu, ji poznají tak, jako poznají své syny, a přece někteří z nich pravdu vědomě utajují.

اَلَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يَعْرِفُوْنَهٗ كَمَا يَعْرِفُوْنَ اَبْنَآءَهُمْ ؕ
وَاِنَّ فَرِيْقًا مِّنْهُمْ لَيَكْتُمُوْنَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿١٤٧﴾

148. *Je to* pravda od Pána tvého; nebuď proto jedním z těch, kteří pochybují.

اَلْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ فَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِيْنَ ﴿١٤٨﴾

R. 18.

149. Každý má cíl, k němuž směřuje; snažte se tedy vzájemně se překonávat v dobrých skutcích. Ať jste kdekoliv, Allah vás svede dohromady. Neboť je v moci Allahově učinit vše, co chce.

وَلِكُلٍّ وِّجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّيْهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرٰتِ ؕ اَيْنَ
مَا تَكُوْنُوْا يَاْتِ بِكُمُ اللّٰهُ جَمِيْعًا ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١٤٩﴾

150. Ať vyjdeš odkudkoli, obrať svou tvář směrem k Posvátné Mešitě, neboť toto je věru pravda od Pána tvého. A Allah není nevšímavý k tomu, co děláte.

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ ؕ وَاِنَّهٗ لَلْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ ؕ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ
عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٥٠﴾

151. A ať vyjdeš odkudkoli, obrať svou tvář směrem k Posvátné Mešitě; a ať jste kdekoliv, obraťte k ní své tváře, aby vám lidé nemohli nic vytknout, kromě těch, kdož jsou nespravedliví — těch se nebojte, ale bojte se Mě — a abych mohl dovršit Svou přízeň vůči vám; a abyste byli správně vedeni.

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ ؕ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوْا وُجُوْهَكُمْ شَطْرَهٗ ۙ
لِئَلَّا يَكُوْنَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ ۗ اِلَّا الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا
مِنْهُمْ ۗ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِيْ ۗ وَلِاُتِمَّ نِعْمَتِيْ
عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ﴿١٥١﴾

152. A takto jsme vám poslali Posla z vašeho středu, který vám tlumočí Naše Znamení a očisťuje vás a učí vás Knize a

كَمَاۤ اَرْسَلْنَا فِيْكُمْ رَسُوْلًا مِّنْكُمْ يَتْلُوْا عَلَيْكُمْ اٰيٰتِنَا

Moudrosti a učí vás tomu, co jste neznali.

وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُمْ
مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿١٥٢﴾

153. Proto pamatujte na Mě a Já budu pamatovat na vás; děkujte Mi a nebuďte ke Mně nevděční.

ع فَاذْكُرُونِيٓ أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ ﴿١٥٣﴾

R. 19.

154. Vy, kteří věříte! Hledejte pomoc v trpělivosti a Modlitbě, neboť Allah je věru na straně vytrvalých.

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ إِنَّ
اللّٰهَ مَعَ الصّٰبِرِينَ ﴿١٥٤﴾

155. A neříkejte o těch, kteří zahynuli ve jménu Allaha, že jsou mrtví; nikoli, jsou živí, jenom vy si toho nejste vědomi.

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُّقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ أَمْوٰتٌ بَلْ
أَحْيَآءٌ وَّلٰكِنْ لَّا تَشْعُرُونَ ﴿١٥٥﴾

156. A budeme vás zkoušet strachem a hladem a ztrátou bohatství i životů a plodů, ale oznamte radostnou zvěst trpělivým,

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ
الْأَمْوٰلِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرٰتِ وَبَشِّرِ الصّٰبِرِينَ ﴿١٥٦﴾

157. Kteří, když je postihne neštěstí, řeknou: „My patříme Allahovi a k němu se navrátíme."

الَّذِينَ إِذَآ أَصٰبَتْهُمْ مُّصِيبَةٌ قَالُوٓا إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّآ
إِلَيْهِ رٰجِعُونَ ﴿١٥٧﴾

158. Právě jim patří požehnání od Pána jejich a milosrdenství, a právě oni jsou správně vedeni.

أُولٰٓئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوٰتٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَ
أُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾

159. Al-Safá a Al-Marwa patří mezi Znamení Allahova. Není tedy hříchem, když je ten, který je na pouti k Domu či koná ‘Umru, obřadně obchází. Jestliže někdo koná dobré nad to, co je povinné, pak Allah je Uznalý, Vševědoucí.

إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَآئِرِ اللّٰهِ فَمَنْ حَجَّ
الْبَيْتَ أَوِ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَّطَّوَّفَ
بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللّٰهَ شَاكِرٌ
عَلِيمٌ ﴿١٥٩﴾

160. Ty, kteří zatajují, co jsme seslali ze Znamení a správného vedení, poté, co jsme je lidem v Knize objasnili, Allah prokleje; *nechť* je tedy proklejí i proklínající.

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَآ أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنٰتِ وَالْهُدٰى
مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنّٰهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتٰبِ أُولٰٓئِكَ يَلْعَنُهُمُ
اللّٰهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللّٰعِنُونَ ﴿١٦٠﴾

161. K těm, kteří učiní pokání a polepší se a budou otevřeně hlásat *pravdu*, se obrátím a odpustím jim, neboť se často *se soucitem* obracím *a jsem* Milosrdný.

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُوا فَأُولٰٓئِكَ أَتُوبُ
عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦١﴾

162. Na ty, kdož nevěří a zemřou nevěřící, padne prokletí Allahovo a andělů a celého lidstva.

163. V prokletí zůstanou a trest jim nebude ulehčen, ani jim nebude dopřáno odkladu.

164. Bohem vaším je Bůh Jediný; není Boha kromě Něho, Milostivého, Milosrdného.

R. 20.

165. Zajisté, jsou ve stvoření nebes a země a ve střídání noci a dne a v lodích, které plují po moři se zbožím, jež prospívá lidstvu, a ve vodě, již Allah sesílá z nebe, aby oživila zemi po smrti její — a na ni veškerá zvířata rozptyluje — a v pohybu větrů a v mracích, které konají svou povinnost mezi nebem a zemí, Znamení pro lid, který rozumí.

166. A mezi lidmi jsou takoví, kteří uctívají předměty jiné než Allaha, milují je tak, jak by měli milovat Allaha. Ale ti, kteří uvěřili, jsou ve *své* lásce k Allahovi silnější. A kdyby ti, kteří hřeší, mohli *už nyní* vidět dobu, kdy spatří vlastní trest, *uvědomili by si*, že všechna moc náleží Allahovi a že Allah je přísný v trestání.

167. *A jistě by si to uvědomili, kdyby mohli vidět dobu*, kdy se ti, kteří byly následováni, zřeknou těch, kteří je následovali, a kdy spatří trest a všechny jejich svazky budou zpřetrhány.

168. A ti, kteří je následovali, řeknou: „Kéž bychom se mohli vrátit, zřekli bychom se jich tak, jako oni se zřekli nás." Takto jim Allah ukáže skutky-jejich k lítosti jejich; a z Ohně nevyváznou.

R. 21.

169. Ó, lidé! Jezte, co je na zemi dovolené *a* dobré; a nekráčejte ve stopách Satanových, neboť je pro vás zjevným nepřítelem.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ
عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٦٢﴾
خَالِدِينَ فِيهَا ۖ لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا
هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿١٦٣﴾
ع وَإِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ۖ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَٰنُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٤﴾
إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَ
النَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ
النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَاءٍ فَأَحْيَا
بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ
وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٥﴾
وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا
يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ ۖ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا
لِلَّهِ ۗ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ
أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿١٦٦﴾
إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتُّبِعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوُا الْعَذَابَ
وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿١٦٧﴾
وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ
كَمَا تَبَرَّءُوا مِنَّا ۗ كَذَٰلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ
ع عَلَيْهِمْ ۖ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿١٦٨﴾
يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا
تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ۚ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١٦٩﴾

170. On vám přikazuje jen to, co je odporné a co je hnusné, a abyste o Allahovi říkali i to, o čem nic nevíte.

إِنَّمَا يَأْمُرُكُم بِالسُّوٓءِ وَالْفَحْشَآءِ وَأَن تَقُولُوا عَلَى
اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٧٠﴾

171. A když se jim řekne: „Následujte to, co seslal Allah," řeknou: „Kdepak, my budeme následovat to, co jsme nalezli u otců svých." Cože! I když otcové jejich neměli rozum žádný, ani správné vedení?!

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَآ أَنزَلَ اللّٰهُ قَالُوا بَلْ
نَتَّبِعُ مَآ أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَآءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَآؤُهُمْ
لَا يَعْقِلُونَ شَيْـًٔا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٧١﴾

172. A případ nevěřících se podobá případu toho, kdo křičí na to, co neslyší nic než volání a křik. *Jsou* hluší, němí *a* slepí — proto nerozumějí.

وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ
إِلَّا دُعَآءً وَنِدَآءً ۚ صُمٌّۢ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا
يَعْقِلُونَ ﴿١٧٢﴾

173. Vy, kteří věříte! Jezte z dobrých věcí, jež jsme vám opatřili a děkujte Allahovi, je-li to On, koho uctíváte.

يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَٰتِ مَا رَزَقْنَٰكُمْ
وَاشْكُرُوا لِلّٰهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١٧٣﴾

174. Bůh učinil pro vás nezákonným jen to, co zdechlo, a krev a maso vepřů a vše, nad čím bylo vzýváno jméno jiné než jméno Allahovo. Ale pro toho, kdo je donucen nouzí a není ani neposlušný, ani nepřekračuje míru, to nebude hřích. Neboť Allah je Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný.

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنزِيرِ
وَمَآ أُهِلَّ بِهِۦ لِغَيْرِ اللّٰهِ ۖ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَ
لَا عَادٍ فَلَآ إِثْمَ عَلَيْهِ ۚ إِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٧٤﴾

175. Ti, kteří zatajují to, co Allah seslal z Knihy, a směňují to za nízkou cenu, ti plní svá břicha jen ohněm. V Den Zmrtvýchvstání k nim Allah nepromluví, ani je neočistí. A pro ně je připraven bolestný trest.

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَآ أَنزَلَ اللّٰهُ مِنَ الْكِتَٰبِ وَ
يَشْتَرُونَ بِهِۦ ثَمَنًا قَلِيلًا ۙ أُولَٰٓئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ
إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللّٰهُ يَوْمَ الْقِيَٰمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٥﴾

176. Jsou to ti, kteří přijali blud výměnou za správné vedení a trest výměnou za odpuštění. Jak vytrvalí budou muset být v Ohni!

أُولَٰٓئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَٰلَةَ بِالْهُدَىٰ وَالْعَذَابَ
بِالْمَغْفِرَةِ ۚ فَمَآ أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿١٧٦﴾

177. To proto, že Allah seslal Knihu, v níž je obsažena pravda. A ti, kteří se o Knize přou, ti věru zašli daleko ve svém nepřátelství.

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللّٰهَ نَزَّلَ الْكِتَٰبَ بِالْحَقِّ ۗ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا
فِي الْكِتَٰبِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿١٧٧﴾

R. 22.

178. Zbožností není to, že tvář svou obracíte k Východu či k Západu,

لَّيْسَ الْبِرَّ أَن تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَ

ale *opravdu* zbožný je ten, kdo věří v Allaha a v Poslední Den a v anděly a v Knihu a v Proroky, a z lásky k Němu své peníze rozdává ve prospěch příbuzných a sirotků a chudých a pocestného a těch, kteří *o almužnu* prosí, a k *vykoupení* zajatců; a také ten, kdo dodržuje Modlitbu a platí Zakát, a ti, kteří dostojí danému slibu, a trpěliví v bídě a neštěstí a *neochvějní* v době války; ti prokázali svou pravou víru a ti jsou Bohabojní.

179. Vy, kteří věříte! Pro vás je předepsán *zákon* spravedlivé odplaty *za* zabití; svobodný muž za svobodného muže, otrok za otroka a žena za ženu. Bude-li někomu něco sleveno bratrem jeho, pak *při požadování peněžní náhrady za prolitou krev* se má postupovat tak, jak se sluší, a *vrah* mu za prolitou krev zaplatí velkomyslně. Toto jest úleva a milost od Pána vašeho. Kdo toto nařízení překročí, pro něj je připraven bolestný trest.

180. A v zákoně odplaty je pro vás život, ó mužové rozumní, abyste se mohli těšit bezpečí.

181. Je vám předepsáno, že když se k některému z vás dostaví smrt, a ten zanechá velké bohatství, *má učinit* závěť ve prospěch rodičů a blízkých příbuzných, jak se sluší; *toť* povinnost kladená na Bohabojné.

182. A změní-li někdo závěť poté, co ji slyšel, pak hřích padne zajisté na ty, kteří ji změnili. Vždyť Allah je Všeslyšící, Vševědoucí.

183. Ten, kdo se domnívá, že zůstavitel závěti byl nespravedlivý nebo udělal chybu, a učiní mezi nimi (zúčastněnými stranami) urovnání, nedopustí se tak hříchu. Věru Allah je Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný.

R. 23.

184. Vy, kteří věříte! Pro vás je předepsán půst, stejně jako byl předepsán pro ty,

الْمَغْرِبِ وَلٰكِنَّ الْبِرَّ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ
وَالْمَلٰٓئِكَةِ وَالْكِتٰبِ وَالنَّبِيّٖنَ ۚ وَاٰتَى الْمَالَ عَلٰى
حُبِّهٖ ذَوِي الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنَ وَابْنَ السَّبِيْلِ ۙ
وَالسَّآئِلِيْنَ وَفِي الرِّقَابِ ۚ وَاَقَامَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَى
الزَّكٰوةَ ۚ وَالْمُوْفُوْنَ بِعَهْدِهِمْ اِذَا عٰهَدُوْا ۚ وَالصّٰبِرِيْنَ
فِي الْبَاْسَآءِ وَالضَّرَّآءِ وَحِيْنَ الْبَاْسِ ؕ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ
صَدَقُوْا ؕ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُتَّقُوْنَ ﴿١٧٨﴾
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلٰى ؕ
اَلْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْاُنْثٰى بِالْاُنْثٰى ؕ فَمَنْ
عُفِيَ لَهٗ مِنْ اَخِيْهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعٌ ۢ بِالْمَعْرُوْفِ وَاَدَآءٌ
اِلَيْهِ بِاِحْسَانٍ ؕ ذٰلِكَ تَخْفِيْفٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ ؕ
فَمَنِ اعْتَدٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَلَهٗ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿١٧٩﴾
وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيٰوةٌ يّٰٓاُولِي الْاَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُوْنَ ﴿١٨٠﴾
كُتِبَ عَلَيْكُمْ اِذَا حَضَرَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ اِنْ تَرَكَ
خَيْرًا ۖۚ الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبِيْنَ بِالْمَعْرُوْفِ ۚ
حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِيْنَ ؕ ﴿١٨١﴾
فَمَنْۢ بَدَّلَهٗ بَعْدَ مَا سَمِعَهٗ فَاِنَّمَآ اِثْمُهٗ عَلَى الَّذِيْنَ
يُبَدِّلُوْنَهٗ ؕ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ؕ ﴿١٨٢﴾
فَمَنْ خَافَ مِنْ مُّوْصٍ جَنَفًا اَوْ اِثْمًا فَاَصْلَحَ بَيْنَهُمْ
فَلَآ اِثْمَ عَلَيْهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٨٣﴾ ع ٢٣
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ

kteří byli před vámi, abyste se stali spravedlivými.

185. *Půst je předepsán* na pevný počet dnů, ale kdo z vás je nemocen anebo na cestách, ten *ať se postí* stejný počet dnů jindy; a ti, kteří se mohou postít *jen* s velkými obtížemi, se mohou vykoupit nakrmením jednoho chudého. Kdo však dobrovolně vykoná dobrý skutek v poslušnosti, bude to pro něj lepší. Půst je vám prospěšný; kdybyste to jen věděli!

186. Měsíc Ramadán je měsícem, v němž byl Korán seslán jako vedení pro lidstvo s důkazy jasnými tohoto vedení a jako rozlišení. Proto tedy, kdokoli z vás je v tomto měsíci *doma*, nechť se postí tam. Kdo je však nemocen nebo na cestách, *nechť se postí* stejný počet dnů jindy. Allah vám to chce usnadnit a nechce vám působit obtíže. Přeje si, abyste dodrželi tento počet a chválili Allaha za to, že vás správně vedl, a abyste byli vděčni.

187. Když se tě Moji služebníci na Mě zeptají, *odpověz, že* jsem nablízku. Vyslyším modlitbu prosícího, když se ke Mně modlí. Nechť Mi popřejí sluchu a uvěří ve Mě, aby mohli kráčet cestou pravou.

188. Je vám dovoleno vejít za noci postní k manželkám svým. Jsou pro vás oděvem a vy jste oděvem pro ně. Allah ví, že křivdíte sami sobě, a proto se k vám v milosrdenství obrátil a poskytl vám úlevu. Takže nyní k nim smíte vejít a usilovat o to, co vám Allah předepsal. Jezte a pijte, dokud nebudete moci rozlišit bílou nit úsvitu od černé. Potom dodržujte půst až do setmění a nesouložte s nimi, dokud setrváváte na modlitbách v mešitách. Toto jsou omezení *ustanovená* Allahem, proto se k nim nepřibližujte. Takto Allah činí Svá

عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨٣﴾
أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ ۚ فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا أَوْ عَلَىٰ
سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ۚ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ
فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ ۖ فَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ
لَّهُ ۚ وَأَن تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ ۖ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٤﴾
شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى
لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ ۚ فَمَن شَهِدَ
مِنكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ ۖ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ
سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ۗ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ
الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ
وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٨٥﴾
وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ ۖ أُجِيبُ دَعْوَةَ
الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ ۖ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ
يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾
أُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَىٰ نِسَائِكُمْ ۚ هُنَّ
لِبَاسٌ لَّكُمْ وَأَنتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ ۗ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ
كُنتُمْ تَخْتَانُونَ أَنفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا
عَنكُمْ ۖ فَالْآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ ۚ
وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ
مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ۖ ثُمَّ أَتِمُّوا الصِّيَامَ
إِلَى اللَّيْلِ ۚ وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ وَأَنتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ ۗ
تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرَبُوهَا ۗ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ

přikázání srozumitelnými pro lidi, aby se mohli před zlem ochránit.

189. Nepřipravujte jeden druhého o majetek podvodným způsobem a nenabízejte statky své *jako úplatek* úřadům, abyste vědomě nespravedlivým způsobem nepohlcovali *veřejný* majetek.

R. 24.

190. Budou se tě ptát na novoluní. Řekni: „Jsou to prostředky měření času *pro obecné blaho* lidstva a pro *určování* Poutí." Zbožností není to, že vcházíte do domů zadní stranou; ale skutečně zbožný je ten, kdo se Boha bojí. Vcházejte do domů dveřmi a bojte se Allaha, abyste prospívali.

191. Bojujte za věc Allahovu proti těm, kteří bojují proti vám, ale nedopouštějte se bezpráví. Neboť Allah nemiluje ty, kteří se bezpráví dopouštějí.

192. Zabíjejte je, kdekoli je potkáte a vyhanějte je z míst, odkud oni vyhnali vás; pronásledování je horší než zabití. Ale nebojujte s nimi *v Posvátné Mešitě ani* v její blízkosti, dokud tam s vámi sami nezačnou bojovat. Jestli vás napadnou, pusťte se s nimi do boje. Taková je odměna nevěřících.

193. Jestliže přestanou, pak Allah je věru Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný.

194. A bojujte proti nim, dokud neustane pronásledování, a *každý se* bude moci *svobodně hlásit* k náboženství Allahovu. Jestliže přestanou, pak *mějte na paměti*, že nepřátelství je dovoleno jen proti útočníkům.

195. *Porušení* Posvátného Měsíce *má být oplaceno* v Posvátném Měsíci; a pro *všechno* posvátné platí *zákon* odplaty. Kdo se dopustí bezpráví proti vám, toho potrestejte úměrně k bezpráví, jehož se proti vám dopustil. A bojte se Allaha a vězte, že Allah je na straně těch, kteří se Ho bojí.

196. Rozdávejte peníze ve jménu Allaha a nevrhejte se do zkázy vlastníma rukama a konejte dobré. Neboť Allah miluje ty, kteří dobré konají.

اٰيٰتِهٖ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ﴿١٨٨﴾
وَلَا تَاْكُلُوْٓا اَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوْا بِهَآ
اِلَى الْحُكَّامِ لِتَاْكُلُوْا فَرِيْقًا مِّنْ اَمْوَالِ النَّاسِ بِالْاِثْمِ
وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿١٨٩﴾ ع ٢٣ ع
يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْاَهِلَّةِ ۗ قُلْ هِيَ مَوَاقِيْتُ لِلنَّاسِ
وَالْحَجِّ ۗ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِاَنْ تَاْتُوا الْبُيُوْتَ مِنْ ظُهُوْرِهَا
وَلٰكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقٰى ۚ وَاْتُوا الْبُيُوْتَ مِنْ اَبْوَابِهَا
وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿١٩٠﴾
وَقَاتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ الَّذِيْنَ يُقَاتِلُوْنَكُمْ وَلَا
تَعْتَدُوْا ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِيْنَ ﴿١٩١﴾
وَاقْتُلُوْهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوْهُمْ وَاَخْرِجُوْهُمْ مِّنْ
حَيْثُ اَخْرَجُوْكُمْ وَالْفِتْنَةُ اَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ ۚ وَ
لَا تُقٰتِلُوْهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتّٰى يُقٰتِلُوْكُمْ
فِيْهِ ۚ فَاِنْ قٰتَلُوْكُمْ فَاقْتُلُوْهُمْ ۭ كَذٰلِكَ جَزَاۗءُ الْكٰفِرِيْنَ ﴿١٩٢﴾
فَاِنِ انْتَهَوْا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٩٣﴾
وَقٰتِلُوْهُمْ حَتّٰى لَا تَكُوْنَ فِتْنَةٌ وَّيَكُوْنَ الدِّيْنُ لِلّٰهِ ۭ
فَاِنِ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ اِلَّا عَلَى الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٩٤﴾
اَلشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمٰتُ قِصَاصٌ ۭ
فَمَنِ اعْتَدٰى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوْا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدٰى
عَلَيْكُمْ ۠ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِيْنَ ﴿١٩٥﴾
وَاَنْفِقُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَلَا تُلْقُوْا بِاَيْدِيْكُمْ اِلَى التَّهْلُكَةِ ۛ
وَاَحْسِنُوْا ۚ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٩٦﴾

197. A vykonejte Hadždž i ‘Umru kvůli Allahovi; ale je-li vám to znemožněno, nabídněte jakoukoliv oběť, která je snadno dostupná, a neholte si hlavy, dokud oběť nedojde místa určení. Bude-li někdo z vás nemocen nebo bude trpět bolestí hlavy, *může se vykoupit* postem, nebo almužnou, či obětním darem. A jste-li bezpečni, pak ten, kdo by rád vykonal ‘Umru i Hadždž při jedné příležitosti, nechť nabídne jakoukoliv oběť, která je snadno dostupná. Ale ti *z vás*, kteří takovou oběť nenaleznou, ať se postí tři dny během Pouti a sedm dnů po návratu domů, celkem deset dnů. To platí pro toho, jehož rodina nežije poblíž Posvátné Mešity. A bojte se Allaha a vězte, že Allah je přísný v trestání.

وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ ۚ فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ
مِنَ الْهَدْيِ ۖ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ
مَحِلَّهُ ۚ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ
فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ ۚ فَإِذَا أَمِنْتُمْ
فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ
الْهَدْيِ ۚ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ
وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ ۗ تِلْكَ عَشَرَةٌ كَامِلَةٌ ۗ ذَٰلِكَ لِمَنْ
لَمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ
وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٩٧﴾

R. 25.

198. Měsíce, *v nichž se koná* Hadždž, jsou dobře známé; a ten, kdo se rozhodne vykonat Pouť v těchto měsících, by měl mít na paměti, že *se* během Pouti *nedovolují* žádné neslušnosti, nepravosti, ani hádky. A cokoliv dobrého vykonáte, Allah o tom ví. Zásobte se na cestu *vším potřebným*, ale nejlepší zásobou na cestu je zbožnost. A bojte se Mě *jediného*, ó mužové rozumní!

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَعْلُومَاتٌ ۚ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ
فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ ۗ وَمَا
تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمْهُ اللَّهُ ۗ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ
الزَّادِ التَّقْوَىٰ ۚ وَاتَّقُونِ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١٩٨﴾

199. Není pro vás hříchem, že usilujete o štědrost Pána svého. Ale když se vracíte z ‘Arafátu, vzpomínejte Allaha v Maš‘ar al-Harám; a vzpomeňte, jak On vás vedl, zatímco předtím jste byli z těch, kteří zbloudili.

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ ۚ
فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَاذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ
الْحَرَامِ ۖ وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَاكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ
قَبْلِهِ لَمِنَ الضَّالِّينَ ﴿١٩٩﴾

200. Potom se vracejte tudy, kudy se vracejí ostatní lidé, a proste Allaha za odpuštění, neboť Allah je Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný.

ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا
اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٠٠﴾

201. A po vykonání předepsaných obřadů, oslavujte zásluhy Allahovy, tak jako oslavujete zásluhy svých otců, či snad ještě více. Mezi lidmi jsou takoví, kteří říkají: „Pane náš, obdaruj nás *dobrými věcmi* na tomto světě," a takový nebude mít žádný podíl v Životě budoucím.

فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ
آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا ۗ فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ
رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ﴿٢٠١﴾

202. A jsou mezi nimi někteří, kteří říkají: „Pane náš, obdaruj nás vším dobrým na tomto světě i v Životě budoucím a ochraňuj nás před muky Ohnivými."

203. Těm se dostane slušného podílu z toho, co si vysloužili. A Allah hbitě účtuje.

204. A vzpomínejte Allaha stanovený počet dnů; ale kdo si pospíší a *odejde* za dva dny, nebude to pro něj hřích; a kdo se zdrží, ani to nebude hříchem. *Toto platí* pro toho, kdo je Bohabojný. A bojte se Allaha a vězte, že k Němu budete shromážděni.

205. Mezi lidmi se najde i takový, jehož řeči o životě pozemském by se ti líbily; a bude se dovolávat Allaha, aby mu dosvědčil to, co je v srdci jeho; a přitom je nejsvárlivějším ze svárlivců.

206. A když je u moci, chodí po zemi a šíří nepokoje a ničí úrodu i potomstvo *člověka*; a Allah nemiluje nepokoje.

207. A když se mu řekne: „Boj se Allaha," pýcha ho podněcuje k dalšímu hříchu. Peklo mu bude dostatečnou odměnou; a jak odporné to místo odpočinku.

208. Mezi lidmi se najde i takový, který by prodal *i* sebe sama, jen aby se zalíbil Allahovi; a Allah je Soucitný ke *Svým* služebníkům.

209. Vy, kteří věříte! Odevzdejte se cele do vůle Boží a nekráčejte ve stopách Satanových; on věru je vaším otevřeným nepřítelem.

210. Jestliže však klopýtnete poté, co se vám dostalo jasných Znamení, pak vězte, že Allah je Mocný, Moudrý.

211. Cožpak čekají něco jiného, než že k nim přijde Allah s anděly pod příkrovem mračen a věc bude rozhodnuta? A k Allahovi se vracejí všechny věci.

R. 26.

212. Zeptej se synů Izraele, kolik jsme jim dali jasných Znamení.

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّقُوْلُ رَبَّنَآ اٰتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّ
الربع فِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَّقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٢٠٢﴾
اُولٰٓئِكَ لَهُمْ نَصِيْبٌ مِّمَّا كَسَبُوْا ۚ وَاللّٰهُ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٣﴾
وَاذْكُرُوا اللّٰهَ فِيْٓ اَيَّامٍ مَّعْدُوْدٰتٍ ۚ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِيْ
يَوْمَيْنِ فَلَآ اِثْمَ عَلَيْهِ ۚ وَمَنْ تَاَخَّرَ فَلَآ اِثْمَ عَلَيْهِ ۙ
لِمَنِ اتَّقٰى ۗ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّكُمْ اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿٢٠٤﴾
وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُّعْجِبُكَ قَوْلُهٗ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
وَيُشْهِدُ اللّٰهَ عَلٰى مَا فِيْ قَلْبِهٖ ۙ وَهُوَ اَلَدُّ الْخِصَامِ ﴿٢٠٥﴾
وَاِذَا تَوَلّٰى سَعٰى فِي الْاَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيْهَا وَيُهْلِكَ
الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ ۗ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ ﴿٢٠٦﴾
وَاِذَا قِيْلَ لَهُ اتَّقِ اللّٰهَ اَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْاِثْمِ فَحَسْبُهٗ
جَهَنَّمُ ۗ وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿٢٠٧﴾
وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّشْرِيْ نَفْسَهُ ابْتِغَآءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ ۗ
وَاللّٰهُ رَءُوْفٌۢ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠٨﴾
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا ادْخُلُوْا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً ۠ وَلَا
تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ ۗ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿٢٠٩﴾
فَاِنْ زَلَلْتُمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْكُمُ الْبَيِّنٰتُ فَاعْلَمُوْٓا
اَنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٢١٠﴾
هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّآ اَنْ يَّاْتِيَهُمُ اللّٰهُ فِيْ ظُلَلٍ مِّنَ
الْغَمَامِ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَقُضِيَ الْاَمْرُ ۗ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ
الْاُمُوْرُ ﴿٢١١﴾ ع ٢٥ ع ٩
سَلْ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ كَمْ اٰتَيْنٰهُمْ مِّنْ اٰيَةٍۢ بَيِّنَةٍ ۗ

Jestliže však někdo pozmění dar Allahův poté, co k němu přišel, pak Allah je přísný v trestání.

ومن يبدل نعمة الله من بعد ما جاءته فان
الله شديد العقاب ﴿٢١٢﴾

213. Pozemský život byl učiněn přitažlivým pro ty, kteří nevěří. A ti se posmívají těm, kteří uvěřili. Ale ti, kteří se bojí *Boha*, budou v Den Zmrtvýchvstání povýšeni nad nimi a Allah *Své dary* uštědřuje tomu, komu se mu zlíbí, bez počítání.

زين للذين كفروا الحيوة الدنيا ويسخرون من
الذين امنوا والذين اتقوا فوقهم يوم القيمة
والله يرزق من يشاء بغير حساب ﴿٢١٣﴾

214. Lidstvo tvořilo obec jedinou, *potom se však mezi sebou nepohodli*, proto Allah vyslal Proroky jako zvěstovatele radostných zvěstí a jako varovatele a seslal po nich Knihu obsahující pravdu, aby rozsoudil to, v čem se neshodli. *A nyní se začali přít kvůli Knize*, která jim byla darována poté, co k nim přišla jasná Znamení, ale přeli se jen ze vzájemné závisti. A nyní Allah z vlastního příkazu přivedl věřící k pravdě, o níž se (nevěřící) přeli. A Allah vede toho, koho se Mu zlíbí, k cestě pravé.

كان الناس امة واحدة فبعث الله النبين
مبشرين ومنذرين وانزل معهم الكتب بالحق
ليحكم بين الناس فيما اختلفوا فيه وما اختلف
فيه الا الذين اوتوه من بعد ما جاءتهم البينت
بغيا بينهم فهدى الله الذين امنوا لما اختلفوا
فيه من الحق باذنه والله يهدي من يشاء
الى صراط مستقيم ﴿٢١٤﴾

215. Myslíte si, že vstoupíte na nebesa, když vás zatím nepostihlo to, co postihlo ty, kteří zemřeli před vámi? Zakusili bídu a neštěstí a třásli se strachy, dokud jim Posel a s ním ti, kteří uvěřili, neřekli: „Kdy *už přijde* pomoc od Allaha?" Pomoc Allahova je jistě nablízku.

ام حسبتم ان تدخلوا الجنة ولما ياتكم مثل
الذين خلوا من قبلكم مستهم الباساء والضراء
وزلزلوا حتى يقول الرسول والذين امنوا معه
متى نصر الله الا ان نصر الله قريب ﴿٢١٥﴾

216. Ptají se tě, co mají rozdávat. Řekni: „Cokoliv rozdáte z dobrého a hojného bohatství, by mělo být ve prospěch rodičů a blízkých příbuzných a sirotků a nuzných a pocestného. Cokoliv učiníte dobrého, Allah o tom jistě dobře ví."

يسـٔلونك ماذا ينفقون قل ما انفقتم من
خير فللوالدين والاقربين واليتمى والمسكين
وابن السبيل وما تفعلوا من خير فان الله به
عليم ﴿٢١٦﴾

217. Je vám předepsán boj, ačkoliv se vám to příčí; ale může se stát, že se vám něco nelíbí, a přitom je to pro vás dobré, a může se stát, že

كتب عليكم القتال وهو كره لكم وعسى ان
تكرهوا شيـٔا وهو خير لكم وعسى ان تحبوا

se vám něco líbí, a přitom je to pro vás špatné. Allah je *všech věcí* znalý a vy to neznáte.

شَيْـًٔا وَّهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ ۗ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٢١٦﴾ ع

R. 27.

218. Ptají se tě na boj v Posvátném Měsíci: řekni: „Bojovat v tomto měsíci je těžkým *hříchem*, ale zastoupit *lidem* cestu Allahovu, a být Allahovi nevděčný a *zastoupit lidem cestu* do Posvátné Mešity a vyhnat ty, kteří už tam jsou, je před Allahem *hříchem* ještě těžším; a pronásledování je horší, než zabíjení." A nevěřící proti vám nepřestanou bojovat, dokud vás neodvrátí od víry, pokud se jim to vůbec podaří. Jestliže se někteří z vás od víry odvrátí a zemřou jako nevěřící, pak jejich skutky budou marné na světě tomto i budoucím. Stanou se obyvateli Ohně a budou v něm přebývat navěky.

يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيْهِ ۗ قُلْ قِتَالٌ
فِيْهِ كَبِيْرٌ ۗ وَصَدٌّ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَكُفْرٌۢ بِهٖ وَ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۗ وَاِخْرَاجُ اَهْلِهٖ مِنْهُ اَكْبَرُ عِنْدَ
اللّٰهِ ۚ وَالْفِتْنَةُ اَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ ۗ وَلَا يَزَالُوْنَ
يُقَاتِلُوْنَكُمْ حَتّٰى يَرُدُّوْكُمْ عَنْ دِيْنِكُمْ اِنِ اسْتَطَاعُوْا ۗ
وَمَنْ يَّرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِيْنِهٖ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ
فَاُولٰٓئِكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۚ وَاُولٰٓئِكَ
اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٢١٧﴾

219. Ti, kteří uvěřili a vystěhovali se a bojují tvrdě za věc Allahovu, ti doufají v milosrdenství Allahovo a Allah je Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný.

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَالَّذِيْنَ هَاجَرُوْا وَجٰهَدُوْا فِىْ
سَبِيْلِ اللّٰهِ ۙ اُولٰٓئِكَ يَرْجُوْنَ رَحْمَتَ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ
غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٢١٨﴾

220. Ptají se tě na víno a na hazardní hru. Řekni: „V obou je pro lidi velký hřích a také *určité* výhody; ale jejich hřích je větší, než výhody." A ptají se tě na to, co mají rozdávat. Rekni: „Ceho máte nazbyt." Takto vám Allah objasňuje Svá přikázání, abyste mohli přemýšlet

يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ ؕ قُلْ فِيْهِمَآ اِثْمٌ
كَبِيْرٌ وَّمَنَافِعُ لِلنَّاسِ ۡ وَاِثْمُهُمَآ اَكْبَرُ مِنْ نَّفْعِهِمَا ؕ وَ
يَسْـَٔلُوْنَكَ مَاذَا يُنْفِقُوْنَ ؕ قُلِ الْعَفْوَ ؕ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ
لَكُمُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُوْنَ ﴿٢١٩﴾

221. O světě tomto i budoucím. A ptají se tě na sirotky. Řekni: „Péče o jejich blaho je velmi dobrým *skutkem*. A pokud se s nimi stýkáte, ať jsou vám jako bratři. A Allah rozpozná buřiče od reformátora. Kdyby Allah chtěl, mohl by vás vystavit útrapám. Allah je věru Mocný, Moudrý."

فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ؕ وَيَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْيَتٰمٰى ؕ قُلْ اِصْلَاحٌ
لَّهُمْ خَيْرٌ ؕ وَاِنْ تُخَالِطُوْهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ ؕ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ
الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ ؕ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَاَعْنَتَكُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ
عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٢٠﴾

222. A nežeňte se s modloslužebnicemi, dokud neuvěří; i věřící otrokyně je lepší než modloslužebnice, i kdyby se vám tato *velmi* líbila. Neprovdávejte *věřící ženy* za modloslužebníky, dokud tito neuvěří; *i* věřící otrok

وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكٰتِ حَتّٰى يُؤْمِنَّ ؕ وَلَاَمَةٌ مُّؤْمِنَةٌ
خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَّلَوْ اَعْجَبَتْكُمْ ۚ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِيْنَ

je lepší než modloslužebník, i kdyby se vám tento *velmi* líbil. Takoví zvou do Ohně, ale Allah zve do Nebe a k odpuštění ze Svého příkazu. A objasňuje Znamení Svá lidem, aby si to připomněli.

R. 28.

223. A ptají se tě na menstruaci. Řekni: „Je to neduh, zdržte se tedy žen po dobu menstruace a nevcházejte k nim, dokud se neočistí. A když se očistí, přicházejte k nim, jak vám to Allah přikázal. Allah miluje ty, kteří se k němu obracejí a kteří se očišťují."

224. Vaše ženy jsou pro vás polem. Vcházejte tedy na pole své, kdy a jak se vám zachce, ale učiňte předtím *něco* pro vaše *dobro*; a bojte se Allaha a vězte, že se s ním setkáte; a zvěstujte radostnou zvěst všem, kteří uposlechli.

225. A nečiňte Allaha terčem svých přísah, abyste se *tak* mohli vyhnout konání dobrého, zbožnému chování a usmiřování lidí. Allah je Všeslyšící, Vševědoucí.

226. Allah vás nepovolá k zodpovědnosti za vaše plané přísahy, ale za to, co si vysloužila srdce vaše. A Allah je Nejvýš Odpouštějící, Shovívavý.

227. Těm, kteří přísahají, *že se nedotknou* svých manželek, je určena čekací lhůta čtyř měsíců nejvýše. Jestliže potom svou přísahu zruší, Allah je Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný.

228. A když se rozhodnou pro rozvod, Allah je věru Všeslyšící, Vševědoucí.

229. Rozvedené ženy by měly čekat po tři periody; a není jim dovoleno, aby utajovaly, co Allah stvořil v jejich lůnech, pokud věří v Allaha a v Poslední Den; a jejich manželé mají větší právo vzít si je nazpět během

حَتّٰى يُؤْمِنُوْا ۚ وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَّلَوْ
اَعْجَبَكُمْ ۚ اُولٰٓئِكَ يَدْعُوْنَ اِلَى النَّارِ ۖۚ وَاللّٰهُ يَدْعُوْٓا
اِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِاِذْنِهٖ ۚ وَيُبَيِّنُ اٰيٰتِهٖ لِلنَّاسِ
ع لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٢٢٢﴾
وَيَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْمَحِيْضِ ۗ قُلْ هُوَ اَذًى ۙ فَاعْتَزِلُوا
النِّسَآءَ فِى الْمَحِيْضِ ۙ وَلَا تَقْرَبُوْهُنَّ حَتّٰى يَطْهُرْنَ ۚ
فَاِذَا تَطَهَّرْنَ فَاْتُوْهُنَّ مِنْ حَيْثُ اَمَرَكُمُ اللّٰهُ ۗ اِنَّ
اللّٰهَ يُحِبُّ التَّوَّابِيْنَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِيْنَ ﴿٢٢٣﴾
نِسَآؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ ۖ فَاْتُوْا حَرْثَكُمْ اَنّٰى شِئْتُمْ ۖ وَ
قَدِّمُوْا لِاَنْفُسِكُمْ ۗ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّكُمْ مُّلٰقُوْهُ ۗ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٢٢٤﴾
وَلَا تَجْعَلُوا اللّٰهَ عُرْضَةً لِّاَيْمَانِكُمْ اَنْ تَبَرُّوْا وَتَتَّقُوْا
وَتُصْلِحُوْا بَيْنَ النَّاسِ ۗ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٢٢٥﴾
لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللّٰهُ بِاللَّغْوِ فِيْٓ اَيْمَانِكُمْ وَلٰكِنْ يُّؤَاخِذُكُمْ
بِمَا كَسَبَتْ قُلُوْبُكُمْ ۗ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ حَلِيْمٌ ﴿٢٢٦﴾
لِلَّذِيْنَ يُؤْلُوْنَ مِنْ نِّسَآئِهِمْ تَرَبُّصُ اَرْبَعَةِ اَشْهُرٍ ۚ
فَاِنْ فَآءُوْ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٢٢٧﴾
وَاِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَاِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٢٢٨﴾
وَالْمُطَلَّقٰتُ يَتَرَبَّصْنَ بِاَنْفُسِهِنَّ ثَلٰثَةَ قُرُوْٓءٍ ۗ وَ
لَا يَحِلُّ لَهُنَّ اَنْ يَّكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللّٰهُ فِيْٓ اَرْحَامِهِنَّ
اِنْ كُنَّ يُؤْمِنَّ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۗ وَبُعُوْلَتُهُنَّ اَحَقُّ
بِرَدِّهِنَّ فِيْ ذٰلِكَ اِنْ اَرَادُوْٓا اِصْلَاحًا ۗ وَلَهُنَّ مِثْلُ

této lhůty, pokud si usmíření přejí. A ony mají pro sebe stejná práva jako oni. Ale muži jsou o stupeň výše. A Allah je Mocný, Moudrý!

R. 29.

230. Takový rozvod může být vyhlášen dvakrát; potom si *je* můžete ponechat, jak se sluší, nebo *je* v dobrém propustit. A není vám dovoleno, abyste si vzali cokoliv z toho, co jste jim (vašim manželkám) darovali; leda, že se oba obáváte, že nemůžete dodržet omezení předepsaná Allahem. Ovšem bojíte-li se, že omezení *nařízená* Allahem dodržet nemůžete, pak nebude pro žádného z vás hříchem, jestliže se žena vykoupí. Toto jsou omezení *předepsaná* Allahem, tedy je nepřekračujte. A ti, kdož překračují omezení nařízená Allahem jsou provinilci.

231. A jestliže se s ní rozvede *potřetí*, nebude mu potom dovolena dříve, dokud nebyla provdaná za jiného muže; a jestliže *i* on se s ní rozvede, pak není pro ně hříchem, aby se k sobě vrátili, pokud si jsou jisti tím, že budou schopni dodržovat omezení *nařízená* Allahem. Toto jsou omezení *nařízená* Allahem, která On objasňuje pro lid vědoucí.

232. A když se rozvedete* se svými manželkami a vyprší jejich stanovená lhůta, pak si je můžete ve vší slušnosti ponechat, nebo je ve vší slušnosti propustit. Avšak nezdržujte je násilím, abyste se tím neprovinili. Kdo takto činí, ten nepochybně škodí své vlastní duši. A neposmívejte se přikázáním Allahovým a pomněte přízně Allahovy vůči vám a Knihy a Moudrosti, které vám seslal, aby vás napomenul. A bojte se Allaha a vězte, že Allah zná dobře všechny věci.

R. 30.

233. Když se rozvedete se svými ženami a skončí se jejich lhůta, nezabraňujte jim ve sňatku s *novými* manžely, jestliže se mezi sebou slušně dohodli. Toto je napomenutí pro toho z vás, kdo věří v Allaha a v Poslední

* Odvolatelný rozvod.

الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ
٢٨ ع ١٢ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٩﴾
الطَّلَاقُ مَرَّتَانِ فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ
وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا
أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللّٰهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا
حُدُودَ اللّٰهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ
حُدُودُ اللّٰهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللّٰهِ
فَأُولٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣٠﴾
فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتّٰى تَنْكِحَ زَوْجًا
غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا
إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللّٰهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ
يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٣١﴾
وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ
بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ
ضِرَارًا لِتَعْتَدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ
وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللّٰهِ هُزُوًا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ
وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ
٢٩ ع ١٣ بِهِ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٣٢﴾
وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ
أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ
ذٰلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ذٰلِكُمْ أَزْكٰى لَكُمْ وَأَطْهَرُ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ

den. Budete požehnanější a čistší; a Allah ví, ale vy nevíte.

234. Matky mají kojit své děti plné dva roky; *to platí* pro ty, které chtějí dovršit kojení. A muž, kterému dítě patří, je zodpovědný za jejich (matek) výživu a oděv podle užívané zvyklosti. Žádná duše není přetěžována. Matka nenechá kvůli svému dítěti strádat *otce*, ani ten, jemuž dítě patří, nenechá kvůli svému dítěti strádat *matku*, a dědici připadá stejná povinnost. Jestliže se oba rozhodnou pro odstavení *dítěte* po vzájemné domluvě a poradě, nijak se neproviní. Jestliže chcete vzít pro své děti kojnou, neprovиníte se, pokud zaplatíte to, na čem jste se dohodli. A bojte se Allaha a vězte, že Allah vidí, co děláte.

235. Ti, kteří zemřeli a zanechali po sobě manželky, tyto (manželky) mají čekat čtyři měsíce a deset *dnů*. A když se dočkají konce lhůty, nebude pro vás hříchem, jestliže si budou počínat samy se sebou podle zvyklosti. A Allah si je vědom toho, co děláte.

236. A nijak se neprovиníte, když *těmto* ženám naznačíte možnost sňatku, ani když svou *touhu* ukryjete v duši. Allah ví, že na ně budete *v této souvislosti* pomýšlet. Ale smlouvu s nimi neuzavírejte tajně, ledaže promluvíte, jak se sluší, ale pro svazek manželský se rozhodněte až po uplynutí předepsané lhůty a vězte, že Allah ví, co je ve vašich myslích, takže buďte opatrní. A vězte, že Allah je Nejvýš Odpouštějící, Shovívavý.

R. 31.

237. A není pro vás hříchem, jestliže se rozvedete se svými ženami dříve, než jste se jich dotkli, nebo za ně určili cenu. Poskytněte jim

لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٣٣﴾
وَالْوَالِدٰتُ يُرْضِعْنَ اَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ
لِمَنْ اَرَادَ اَنْ يُّتِمَّ الرَّضَاعَةَ ؕ وَعَلَى الْمَوْلُوْدِ لَهٗ
رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوْفِ ؕ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ
اِلَّا وُسْعَهَا ۚ لَا تُضَآرَّ وَالِدَةٌۢ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُوْدٌ
لَّهٗ بِوَلَدِهٖ ۚ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذٰلِكَ ۚ فَاِنْ اَرَادَا
فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِّنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا ؕ
وَاِنْ اَرَدْتُّمْ اَنْ تَسْتَرْضِعُوْٓا اَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ
عَلَيْكُمْ اِذَا سَلَّمْتُمْ مَّآ اٰتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوْفِ ؕ وَاتَّقُوا
اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿٢٣٤﴾
وَالَّذِيْنَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُوْنَ اَزْوَاجًا يَّتَرَبَّصْنَ
بِاَنْفُسِهِنَّ اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ وَّعَشْرًا ۚ فَاِذَا بَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيْمَا فَعَلْنَ فِيْٓ اَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوْفِ ؕ
وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿٢٣٥﴾
وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيْمَا عَرَّضْتُمْ بِهٖ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَآءِ
اَوْ اَكْنَنْتُمْ فِيْٓ اَنْفُسِكُمْ ؕ عَلِمَ اللّٰهُ اَنَّكُمْ سَتَذْكُرُوْنَهُنَّ
وَلٰكِنْ لَّا تُوَاعِدُوْهُنَّ سِرًّا اِلَّآ اَنْ تَقُوْلُوْا قَوْلًا
مَّعْرُوْفًا ؕ وَلَا تَعْزِمُوْا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتّٰى يَبْلُغَ
الْكِتٰبُ اَجَلَهٗ ؕ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِيْٓ اَنْفُسِكُمْ
فَاحْذَرُوْهُ ۚ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ حَلِيْمٌ ﴿٢٣٦﴾ ع
لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِنْ طَلَّقْتُمُ النِّسَآءَ مَا لَمْ تَمَسُّوْهُنَّ
اَوْ تَفْرِضُوْا لَهُنَّ فَرِيْضَةً ۚۖ وَّمَتِّعُوْهُنَّ عَلَى الْمُوْسِعِ

jim však — bohatý podle svých prostředků a chudý podle svých prostředků — zaopatření, jaké se sluší, což je povinností pro ctnostné.

238. A rozvedete-li se s nimi dříve, než jste se jich dotkli, ale už jste za ně určili cenu, pak *musíte zaplatit* polovinu dohodnuté ceny, pokud se toho nevzdají, nebo pokud se toho nevzdá ten, v jehož rukou je sňateční smlouva. Ale kdybyste se toho vzdali vy sami, bylo by to spravedlivější. A nezapomínejte si navzájem prokazovat dobro, neboť Allah vidí, co děláte.

239. Dodržujte Modlitby, i Modlitbu prostřední, a stůjte před Allahem v pokoře.

240. Máte-li strach, *modlete se* ve stoje nebo za jízdy, ale až budete v bezpečí, vzpomínejte Allaha tak, jak vás tomu naučil, *totiž tomu*, co jste dříve neznali.

241. Ti z vás, kteří zemřou a zanechají manželky, nechť odkáží svým manželkám zaopatření na jeden rok, aniž by musely opustit dům. Jestliže však odejdou *samy*, pak není pro vás hříchem, co samy se sebou učiní; a Allah je Mocný, Moudrý.

242. A rozvedeným ženám by *také* mělo být poskytnuto zaopatření, jaké se sluší — a to je povinností pro Bohabojné.

243. Takto vám Allah objasňuje Svá přikázání, abyste porozuměli.

R. 32.

244. Cožpak jsi neslyšel o těch, kteří v tisících opustili své domovy, protože se báli smrti? A Allah jim řekl: „Zemřete!” Potom je přivedl k životu, neboť Allah je k lidem Velkorysý, ale většina lidí je nevděčná.

245. Bojujte za věc Allahovu a vězte, že Allah je Všeslyšící, Vševědoucí.

قَدَرُهٗ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرُهٗ ۚ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوْفِ ۚ حَقًّا
عَلَى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۲۳۷﴾
وَاِنْ طَلَّقْتُمُوْهُنَّ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَمَسُّوْهُنَّ وَ قَدْ
فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيْضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ اِلَّآ اَنْ
يَّعْفُوْنَ اَوْ يَعْفُوَا الَّذِيْ بِيَدِهٖ عُقْدَةُ النِّكَاحِ ؕ وَ
اَنْ تَعْفُوْٓا اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى ؕ وَلَا تَنْسَوُا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ ؕ
اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿۲۳۸﴾
حٰفِظُوْا عَلَى الصَّلَوٰتِ وَ الصَّلٰوةِ الْوُسْطٰى ۗ وَقُوْمُوْا
لِلّٰهِ قٰنِتِيْنَ ﴿۲۳۹﴾
فَاِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا اَوْ رُكْبَانًا ۚ فَاِذَآ اَمِنْتُمْ فَاذْكُرُوا
اللّٰهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَّا لَمْ تَكُوْنُوْا تَعْلَمُوْنَ ﴿۲۴۰﴾
وَالَّذِيْنَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُوْنَ اَزْوَاجًا ۖۚ وَّصِيَّةً
لِّاَزْوَاجِهِمْ مَّتَاعًا اِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ اِخْرَاجٍ ۚ فَاِنْ
خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيْ مَا فَعَلْنَ فِيْٓ اَنْفُسِهِنَّ
مِنْ مَّعْرُوْفٍ ؕ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿۲۴۱﴾
وَلِلْمُطَلَّقٰتِ مَتَاعٌ ۢ بِالْمَعْرُوْفِ ؕ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِيْنَ ﴿۲۴۲﴾
كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿۲۴۳﴾ ع
اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ خَرَجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ اُلُوْفٌ
حَذَرَ الْمَوْتِ ۪ فَقَالَ لَهُمُ اللّٰهُ مُوْتُوْا ۫ ثُمَّ اَحْيَاهُمْ ؕ
اِنَّ اللّٰهَ لَذُوْ فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَشْكُرُوْنَ ﴿۲۴۴﴾
وَقَاتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ

عَلِيمٌ ﴿٢٤٥﴾

246. Kdo je ten, kdo Allahovi poskytne dobrou půjčku, aby mu ji Allah mnohonásobně rozmnožil? A Allah přijímá a rozmnožuje a k Němu budete navráceni.

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضٰعِفَهُ
لَهٗٓ اَضْعَافًا كَثِيْرَةً ۭ وَاللّٰهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُۜطُ ۠ وَ
اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٢٤٦﴾

247. Cožpak jsi neslyšel o mocných ze synů Izraele, kteří po smrti Mojžíšově řekli jednomu ze svých Proroků: „Ustanov nám krále, abychom mohli bojovat ve jménu Allaha"? Řekl: „Což tomu nebude spíše tak, že až vám bude předepsáno bojovat, bojovat nebudete?" Řekli: „A proč bychom nebojovali za věc Allahovu, když jsme byli vyhnáni ze svých domovů a od svých synů?" Ale když jim bylo nařízeno bojovat, obrátili se zády, kromě malého počtu z nich. A Allah zná dobře hříšníky.

اَلَمْ تَرَ اِلَى الْمَلَاِ مِنْۢ بَنِيْٓ اِسْرَاۗءِيْلَ مِنْۢ بَعْدِ
مُوْسٰى ۘ اِذْ قَالُوْا لِنَبِيٍّ لَّهُمُ ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُّقَاتِلْ
فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۭ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ اِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ
الْقِتَالُ اَلَّا تُقَاتِلُوْا ۭ قَالُوْا وَمَا لَنَآ اَلَّا نُقَاتِلَ فِيْ
سَبِيْلِ اللّٰهِ وَقَدْ اُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَاَبْنَاۗىِٕنَا ۭ
فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا اِلَّا قَلِيْلًا مِّنْهُمْ ۭ
وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِالظّٰلِمِيْنَ ﴿٢٤٧﴾

248. A jejich Prorok jim řekl: „Allah vám za krále ustanovil Tálúta." Řekli: „Jak může nad námi vládnout, když my máme větší nárok na vládu než on, a ani neoplývá bohatstvím?" *Prorok* odpověděl: „Allah jej pro vás vyvolil a štědře jej obdaroval na těle i na duchu." A Allah dává vládu tomu, komu se mu zlíbí, a Allah je Štědrý, Vševědoucí.

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ اِنَّ اللّٰهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوْتَ
مَلِكًا ۭ قَالُوْٓا اَنّٰى يَكُوْنُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ
اَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ ۭ
قَالَ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰىهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهٗ بَسْطَةً فِي
الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ ۭ وَاللّٰهُ يُؤْتِيْ مُلْكَهٗ مَنْ يَّشَاۗءُ ۭ
وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿٢٤٨﴾

249. A jejich Prorok jim řekl: „Znamením jeho vlády bude, že vám bude darováno srdce, v němž bude mír od Pána vašeho, a odkaz *dobrého*, co zanechala rodina Mojžíšova a rodina Árónova — a ponesou je andělé. A věru je v tom Znamení pro vás, jste-li věřící."

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ اِنَّ اٰيَةَ مُلْكِهٖٓ اَنْ يَّاْتِيَكُمُ
التَّابُوْتُ فِيْهِ سَكِيْنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا
تَرَكَ اٰلُ مُوْسٰى وَاٰلُ هٰرُوْنَ تَحْمِلُهُ الْمَلٰۗىِٕكَةُ ۭ اِنَّ
فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٢٤٩﴾

250. A když Tálút vytáhl s vojsky, řekl jim: „Allah vás bude zkoušet řekou.

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوْتُ بِالْجُنُوْدِ ۙ قَالَ اِنَّ اللّٰهَ مُبْتَلِيْكُمْ

Ten, kdo se z ní napije, nebude patřit ke mně; a ten, kdo ji neokusí, patřit ke mně bude, kromě těch, kteří se napili z dlaně." Ale napili se všichni, kromě několika málo z nich. A když ji překročili — on a ti, kteří s ním uvěřili — řekli: „Dnes jsme bezmocní proti Jálútovi a jeho vojskům." Ale ti, kteří s určitostí věděli, že se *jednoho dne* setkají s Allahem, řekli: „Kolikrát již nepočetné vojsko zvítězilo nad početnějším z příkazu Allahova!" A Allah je na straně vytrvalých.

بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّيْ وَمَنْ لَّمْ
يَطْعَمْهُ فَإِنَّهٗ مِنِّيْٓ إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةًۢ بِيَدِهٖ
فَشَرِبُوْا مِنْهُ إِلَّا قَلِيْلًا مِّنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهٗ هُوَ
وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ قَالُوْا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ
بِجَالُوْتَ وَجُنُوْدِهٖ قَالَ الَّذِيْنَ يَظُنُّوْنَ أَنَّهُمْ مُّلٰقُوا
اللّٰهِ كَمْ مِّنْ فِئَةٍ قَلِيْلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيْرَةًۢ بِإِذْنِ
اللّٰهِ وَاللّٰهُ مَعَ الصّٰبِرِيْنَ ﴿٢٥٠﴾

251. A když vytáhli vpřed *proti* Jálútovi a jeho vojskům, řekli: „Pane náš, obdař nás odhodláním a zpevni kroky naše a pomoz nám v zápase proti nevěřícím."

وَلَمَّا بَرَزُوْا لِجَالُوْتَ وَجُنُوْدِهٖ قَالُوْا رَبَّنَآ أَفْرِغْ
عَلَيْنَا صَبْرًا وَّثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
الْكٰفِرِيْنَ ﴿٢٥١﴾

252. A rozehnali je z příkazu Allahova; a David zabil Jálúta a Allah mu dal královskou moc a moudrost a naučil ho tomu, čemu chtěl. A nebýt toho, že Allah rozehnal vojska druhým, zavládl by na zemi nepokoj. Ale Allah je Velkorysý ke *všem* národům.

فَهَزَمُوْهُمْ بِإِذْنِ اللّٰهِ وَقَتَلَ دَاوٗدُ جَالُوْتَ وَ
اٰتٰهُ اللّٰهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهٗ مِمَّا يَشَآءُ وَ
لَوْلَا دَفْعُ اللّٰهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ
الْأَرْضُ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ ذُوْ فَضْلٍ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢٥٢﴾

253. Toto jsou Znamení Allahova; sdělujeme Ti je po pravdě. Neboť jsi *jedním* z Poslů.

تِلْكَ اٰيٰتُ اللّٰهِ نَتْلُوْهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ
الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٢٥٣﴾

254. Některé z těchto Poslů jsme povznesli nad ostatní: a jsou mezi nimi ti, k nimž promluvil Allah*; a některé z nich v hodnostech povýšil. A dali jsme Ježíšovi, synu Marie, důkazy jasné a posílili jsme jej Duchem svatým. A kdyby *tomu* Allah chtěl, ti, *kteří* přišli po nich, by nebojovali jeden proti druhému poté, co k nim přišla jasná Znamení; ale oni se začali přít. Byli mezi nimi ti, kteří uvěřili, a byli mezi nimi ti, kteří neuvěřili. A kdyby *tomu* Allah chtěl, nebojovali by jeden

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ مِنْهُمْ
مَّنْ كَلَّمَ اللّٰهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجٰتٍ وَاٰتَيْنَا
عِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنٰتِ وَأَيَّدْنٰهُ بِرُوْحِ الْقُدُسِ
وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِيْنَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ مِّنْۢ
بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنٰتُ وَلٰكِنِ اخْتَلَفُوْا فَمِنْهُمْ مَّنْ
اٰمَنَ وَمِنْهُمْ مَّنْ كَفَرَ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا اقْتَتَلُوْا

* tj. dal nový Zákon.

proti druhému, ale Allah dělá, co chce.

R. 34.

255. Vy, kteří věříte! Rozdávejte z toho, čím jsme vás obdařili, než přijde den, kdy nebude žádného kupování ani prodávání, ani přátelství, ani přímluvy. A jsou to právě nevěřící, kteří *sami sobě* škodí.

256. Allah — není Boha kromě Něho, Živého, Samobytného, Vše-živícího. Nepadá na Něj dřímota, ani spánek. Jemu náleží vše, co je na nebesích, a vše, co je na zemi. Kdo se u Něho může přimluvit jinak, než s dovolením Jeho? On zná, co je před nimi i co je za nimi, zatímco oni neobsáhnou z vědění Jeho nic, leda to, co On dovolí. Trůn Jeho pojímá nebesa i zemi a péče o ně-Mu není břemenem. On Velký je a Vznešený.

257. V náboženství by nemělo být žádného donucování. Správné od nesprávného již bylo rozlišeno, takže každý, kdo odmítne být veden těmi, kteří hřeší, a věří v Allaha, ten uchopil se pevné rukojeti, která se nikdy nezlomí. A Allah je Všeslyšící, Vševědoucí.

258. Allah je přítelem těch, kteří uvěřili. Vyvádí je z každé temnoty na světlo. A ti, kteří nevěří, mají za přátele hříšníky, kteří je vyvádějí ze světla do všech *možných* temnot. Ti budou obyvateli Ohně a v něm budou přebývat navěky.

R. 35.

259. Což jsi neslyšel o tom, který se přel s Abrahamem ohledně Pána jeho jen proto, že Allah mu daroval království? Když Abraham řekl: „Pán můj je ten, kdo dává život a přináší smrt," odpověděl: „Já *také* dávám život a přináším smrt." Abraham řekl: „Allah přivádí slunce od Východu; ty je tedy přiveď od

وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيْدُ ۝٢٥٤ ع ٣٣
يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اَنْفِقُوْا مِمَّا رَزَقْنٰكُمْ مِّنْ قَبْلِ
اَنْ يَّاْتِيَ يَوْمٌ لَّا بَيْعٌ فِيْهِ وَلَا خُلَّةٌ وَّلَا شَفَاعَةٌ ؕ
وَالْكٰفِرُوْنَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ۝٢٥٥
اَللّٰهُ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ اَلْحَيُّ الْقَيُّوْمُ ۚ لَا تَاْخُذُهٗ سِنَةٌ
وَّلَا نَوْمٌ ؕ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ مَنْ
ذَا الَّذِيْ يَشْفَعُ عِنْدَهٗۤ اِلَّا بِاِذْنِهٖ ؕ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ
اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۚ وَلَا يُحِيْطُوْنَ بِشَيْءٍ مِّنْ
عِلْمِهٖۤ اِلَّا بِمَا شَآءَ ۚ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ ۚ
وَلَا يَـُٔوْدُهٗ حِفْظُهُمَا ۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيْمُ ۝٢٥٦
لَاۤ اِكْرَاهَ فِي الدِّيْنِ ۙ قَدْ تَّبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ ۚ
فَمَنْ يَّكْفُرْ بِالطَّاغُوْتِ وَيُؤْمِنْ بِاللّٰهِ فَقَدِ
اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى ۗ لَا انْفِصَامَ لَهَا ؕ
وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۝٢٥٧
اَللّٰهُ وَلِيُّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۙ يُخْرِجُهُمْ مِّنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى
النُّوْرِ ؕ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْۤا اَوْلِيٰٓـئُهُمُ الطَّاغُوْتُ ۙ
يُخْرِجُوْنَهُمْ مِّنَ النُّوْرِ اِلَى الظُّلُمٰتِ ؕ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ
النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۝٢٥٨ ع ٣٤
اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْ حَآجَّ اِبْرٰهٖمَ فِيْ رَبِّهٖۤ اَنْ اٰتٰىهُ
اللّٰهُ الْمُلْكَ ۘ اِذْ قَالَ اِبْرٰهٖمُ رَبِّيَ الَّذِيْ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ ۙ
قَالَ اَنَا اُحْيٖ وَاُمِيْتُ ؕ قَالَ اِبْرٰهٖمُ فَاِنَّ اللّٰهَ يَاْتِيْ
بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَاْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ

Západu." A to nevěřícího zmátlo. A Allah nespravedlivé nevede.

فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥٩﴾

260. Nebo o tom, který prošel kolem města, které leželo v troskách, *a* zvolal: „Kdy ho Allah přivede po jeho zničení znovu k životu?" Potom jej Allah na sto let usmrtil, potom jej vzkřísil a pravil: „Jak dlouho jsi setrval *v tomto stavu*?" Odpověděl Mu: „Asi den nebo část dne." Allah řekl: „Nikoli, *v tomto stavu* jsi setrval sto let. A nyní se podívej na svoje jídlo a pití — nezkazily se. A podívej se na svého osla. A věru jsme tě učinili Znamením pro lidi. A pohleď na tyto kosti, jak je srovnáme a obalíme masem." A když se mu to stalo jasným, řekl: „Vím, že je v moci Allahově, aby učinil, co chce."

أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَىٰ قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ
عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّىٰ يُحْيِي هَٰذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا ۖ
فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ ۖ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ ۖ
قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ۖ قَالَ بَل لَّبِثْتَ
مِائَةَ عَامٍ فَانظُرْ إِلَىٰ طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ ۖ
وَانظُرْ إِلَىٰ حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِّلنَّاسِ ۖ وَانظُرْ إِلَى
الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا ۚ فَلَمَّا تَبَيَّنَ
لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦٠﴾

261. A *vzpomeňte si na* dobu, kdy Abraham řekl: „Pane můj, ukaž mi, jak dáváš mrtvým život." Řekl: „Což jsi neuvěřil?" Abraham řekl: „Ano, ale *prosím tě o to* pro uklidnění srdce svého." Odpověděl: „Vezmi čtyři ptáky a ochoč si je. Potom je rozmísti na různé kopce a zavolej je. Rychle k tobě přiletí. A věz, že Allah je Mocný, Moudrý."

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ ۖ قَالَ
أَوَلَمْ تُؤْمِن ۖ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِي ۖ قَالَ
فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ
عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ
سَعْيًا ۚ وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦١﴾

R. 36.

262. Ti, kteří rozdávají ze svého bohatství ve jménu Allahově, se podobají zrnu kukuřice, z něhož vyroste sedm klasů a v každém klasu je sto zrn. A Allah *je* dále rozmnožuje tomu, komu chce; a Allah je Štědrý, Vševědoucí.

مَّثَلُ الَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ
حَبَّةٍ أَنبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِّائَةُ
حَبَّةٍ ۗ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦٢﴾

263. Na ty, kteří rozdávají ze svého bohatství ve jménu Allahově, aniž potom provázejí to, co rozdali, výčitkami nebo urážkami, čeká odměna u Pána jejich a nepadne na ně žádný strach, ani nebudou zarmouceni.

الَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا
يُتْبِعُونَ مَا أَنفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذًى ۙ لَّهُمْ أَجْرُهُمْ
عِندَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٦٣﴾

264. Laskavé slovo a odpuštění je lepší než milodar doprovázený urážkou. A Allah je Soběstačný, Shovívavý.

قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّن صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا
أَذًى ۗ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ ﴿٢٦٤﴾

265. Vy, kteří věříte! Neznehodnocujte almužny své posměšky a urážkami jako ten, kdo rozdává ze svého bohatství lidem na odiv, aniž uvěřil v Allaha a v Poslední den. Jeho případ se podobá hladké skále *pokryté* hlínou, kterou těžký liják zanechá holou, hladkou a tvrdou. A takoví lidé si z toho, co si vysloužili nezajistí nic. A Allah nevede lid nevěřící.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُبْطِلُوْا صَدَقٰتِكُمْ بِالْمَنِّ
وَالْاَذٰى كَالَّذِيْ يُنْفِقُ مَالَهٗ رِئَآءَ النَّاسِ وَلَا
يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَمَثَلُهٗ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ
عَلَيْهِ تُرَابٌ فَاَصَابَهٗ وَابِلٌ فَتَرَكَهٗ صَلْدًا لَا
يَقْدِرُوْنَ عَلٰى شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوْا وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٢٦٥﴾

266. A případ těch, kteří rozdávají ze svého bohatství, *jen* aby se zalíbili Allahovi a posílili své duše, se podobá zahradě na vyvýšenině. Když přijde těžký liják, přinese plody své dvakrát. A když liják nepřijde, pak *postačí* lehký déšť. A Allah vidí, co děláte.

وَمَثَلُ الَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمُ ابْتِغَآءَ مَرْضَاتِ
اللّٰهِ وَتَثْبِيْتًا مِّنْ اَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ
اَصَابَهَا وَابِلٌ فَاٰتَتْ اُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ فَاِنْ لَّمْ يُصِبْهَا
وَابِلٌ فَطَلٌّ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿٢٦٦﴾

267. Přeje si snad některý z vás, aby pro něj byla připravena zahrada, pod níž potoky tečou, s palmami a vinnou révou a se všemi druhy ovoce — až jej zastihne stáří a bude mít jen slabé potomstvo — aby pak postihla zahradu ohnivá vichřice a *vše* spálila? Takto vám Allah objasňuje Svá Znamení, abyste o tom mohli přemýšlet.

اَيَوَدُّ اَحَدُكُمْ اَنْ تَكُوْنَ لَهٗ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيْلٍ وَّاَعْنَابٍ
تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ لَهٗ فِيْهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ
وَاَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهٗ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَآءُ فَاَصَابَهَآ
اِعْصَارٌ فِيْهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ
ع الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُوْنَ ﴿٢٦٧﴾

R. 37.

268. Vy, kteří věříte! Rozdávejte z dobrých věcí, které jste si vysloužili, a z toho, co jsme pro vás nechali vyrůst ze země. A nesnažte se rozdávat z toho, co je špatné a co byste si sami nevzali, leda se sklopenými zraky. A vězte, že Allah je Soběstačný, Chvályhodný.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنْفِقُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا كَسَبْتُمْ
وَمِمَّآ اَخْرَجْنَا لَكُمْ مِّنَ الْاَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيْثَ
مِنْهُ تُنْفِقُوْنَ وَلَسْتُمْ بِاٰخِذِيْهِ اِلَّآ اَنْ تُغْمِضُوْا فِيْهِ
وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ حَمِيْدٌ ﴿٢٦٨﴾

269. Satan vám vyhrožuje chudobou a přikazuje vám nepravosti, zatímco Allah vám slibuje Své odpuštění a štědrost. A Allah je Štědrý, Vševědoucí.

اَلشَّيْطٰنُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَاْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَآءِ وَاللّٰهُ
يَعِدُكُمْ مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿٢٦٩﴾

270. Daruje moudrost tomu, komu chce, a komu byla dána moudrost, tomu bylo vskutku

يُّؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَّشَآءُ وَمَنْ يُّؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ

darováno dobro nesmírné. Ale připomenou si to jen nadaní rozumem.

271. Ať rozdáte cokoliv nebo ať učiníte jakoukoliv přísahu, Allah o tom jistě ví; a hříšníci nebudou mít pomocníky žádné.

272. Jestliže rozdáváte almužny veřejně, je to správné *a dobré*; ale činíte-li tak potají, rozdávajíce je chudým, je to pro vás lepší; a On vás očistí od *mnohých* vašich hříchů. A Allah není nevšímavý k tomu, co děláte.

273. Není povinností tvou, abys je správnou cestou vedl; to Allah vede toho, koho chce. A cokoliv ze svého bohatství rozdáte, je pro vaše dobro, pokud nerozdáváte jen proto, abyste získali přízeň Allahovu. A cokoliv ze svého bohatství rozdáte, bude vám plně nahrazeno a nebude vám ukřivděno.

274. *Tyto almužny* jsou pro chudé, kteří byli zadrženi ve službách Allahových a nemohou se volně pohybovat po zemi. Hlupáci se proto *o nich* domnívají, že nouzí netrpí, protože nechtějí *žebrat*. Ty je však poznáš podle jejich vzhledu; nežebrají dotěrně na lidech. A cokoliv jim věnujete, Allah o tom dobře ví.

R. 38.

275. Ti, kteří rozdávají ze svého bohatství v noci i ve dne, tajně i veřejně, naleznou odměnu u Pána svého a *nepadne* na ně žádný strach, ani nebudou zarmouceni.

276. Ti, kteří pohlcují úroky, z mrtvých nevstanou, leda jako ten, kterého Satan postihl šílenstvím. A to proto, že říkají: „Obchod je *vlastně také* lichva." Avšak Allah obchod uzákonil, ale lichvu zakázal. Tomu, jemuž se dostalo napomenutí od Pána jeho a jenž od lichvy upustil, zůstane to, *co* v minulosti *získal*, a případ jeho je v rukou Allaha. Ale ti, kteří se

أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا ۗ وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿٢٧٠﴾
وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ
اللَّهَ يَعْلَمُهُ ۗ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٢٧١﴾
إِنْ تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ ۖ وَإِنْ تُخْفُوهَا وَ
تُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ ۚ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِنْ
سَيِّئَاتِكُمْ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٧٢﴾
لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۗ
وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلِأَنْفُسِكُمْ ۚ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا
ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ ۚ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ
وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٣﴾
لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ
ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ
التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ
إِلْحَافًا ۗ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢٧٤﴾
الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَ
عَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٥﴾
الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي
يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا
الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا ۗ وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا ۚ
فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَىٰ فَلَهُ مَا سَلَفَ
وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ ۖ وَمَنْ عَادَ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ

k ní vrátí, jsou obyvateli Ohně; v něm budou přebývat navěky.

هم فيها خلدون ﴿٢٧٦﴾

277. Allah odstraní lichvu a rozmnoží dobročinnost. A Allah nemiluje nikoho, kdo je nenapravitelným nevěřícím a arcihříšníkem.

يمحق الله الربوا ويربي الصدقت والله لا يحب
كل كفار اثيم ﴿٢٧٧﴾

278. Ti, kteří věří a dobré skutky konají a dodržují Modlitbu a platí Zakát, naleznou odměnu u Pána svého a *nepadne* na ně žádný strach, ani nebudou zarmouceni.

ان الذين امنوا وعملوا الصلحت واقاموا الصلوة
واتوا الزكوة لهم اجرهم عند ربهم ولا خوف
عليهم ولا هم يحزنون ﴿٢٧٨﴾

279. Vy, kteří věříte! Bojte se Allaha a zanechte poslední zbytky lichvy, jste-li věřící.

يايها الذين امنوا اتقوا الله وذروا ما بقي من
الربوا ان كنتم مؤمنين ﴿٢٧٩﴾

280. Ale jestliže *tak* neučiníte, mějte se na pozoru před válkou od Allaha a od Jeho Posla; jestliže však učiníte pokání, pak vám zůstane vaše původní částka; a *tak* nikomu neukřivdíte, ani nebude ukřivděno vám.

فان لم تفعلوا فاذنوا بحرب من الله ورسوله
وان تبتم فلكم رءوس اموالكم لا تظلمون
ولا تظلمون ﴿٢٨٠﴾

281. A jestliže je nějaký *dlužník* v tísni, povolte mu odklad, až se mu uleví. A pokud mu dluh z lásky k bližnímu prominete, bude to pro vás lepší, jen kdybyste to věděli.

وان كان ذو عسرة فنظرة الى ميسرة وان
تصدقوا خير لكم ان كنتم تعلمون ﴿٢٨١﴾

282. A bojte se dne, kdy budete k Allahovi navráceni, kdy každá duše dostane po zásluze a v plnosti a nikomu nebude ukřivděno.

واتقوا يوما ترجعون فيه الى الله ثم توفى كل
ع نفس ما كسبت وهم لا يظلمون ﴿٢٨٢﴾

R. 39.

283. Vy, kteří věříte! Když si půjčujete jeden od druhého na pevnou lhůtu, zapište to. Ať *to* písař v přítomnosti vaší věrně zapíše; nechť žádný písař neodmítne, neboť Allah jej tomu naučil; nechť tedy zapisuje a ten, který dluh na sebe bere, nechť diktuje. Měl by se bát Allaha, Pána svého, a neubrat z dluhu nic. Ale jestliže je dlužník slabý na duchu nebo na těle, či neschopen sám diktovat, ať diktuje někdo, kdo bude hájit jeho zájem, ve vší spravedlivosti. A přivolejte dva svědky vybrané z vašich mužů; a jestliže nebudou *k dispozici* dva muži, pak jednoho muže a dvě ženy z těch,

يايها الذين امنوا اذا تداينتم بدين الى اجل
مسمى فاكتبوه وليكتب بينكم كاتب بالعدل و
لا ياب كاتب ان يكتب كما علمه الله فليكتب
وليملل الذي عليه الحق وليتق الله ربه ولا
يبخس منه شيئا فان كان الذي عليه الحق سفيها
او ضعيفا او لا يستطيع ان يمل هو فليملل
وليه بالعدل واستشهدوا شهيدين من رجالكم

které se vám hodí jako svědkyně, takže kdyby jedné z nich selhala *paměť*, druhá jí může připomenout. Nechť svědci neodmítnou, jsou-li přizváni. A neopomeňte to zapsat, ať již jde o malou či velkou částku, a také stanovenou lhůtu *splacení*. To je v očích Allahových spravedlivější, dosvědčování činí spolehlivějším a snáze vás ochrání před pochybností; tedy *neopomeňte vést zápisy*, ledaže jde o zboží předávané z ruky do ruky; v tomto případě nebude pro vás hříchem, že to nezapíšete. A berte si svědky, když jeden druhému něco prodáváte; a ať není ukřivděno ani písaři, ani svědkovi. Ale když *tak* učiníte, bude to z vaší strany neposlušnost. A bojte se Allaha. A Allah vám daruje vědění a Allah je všech věcí znalý.

فَإِنْ لَّمْ يَكُوْنَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَّامْرَاَتٰنِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ
مِنَ الشُّهَدَآءِ اَنْ تَضِلَّ اِحْدٰىهُمَا فَتُذَكِّرَ اِحْدٰىهُمَا
الْاُخْرٰى ؕ وَلَا يَاْبَ الشُّهَدَآءُ اِذَا مَا دُعُوْا ؕ وَلَا تَسْـَٔمُوْٓا
اَنْ تَكْتُبُوْهُ صَغِيْرًا اَوْ كَبِيْرًا اِلٰٓى اَجَلِهٖ ؕ ذٰلِكُمْ اَقْسَطُ
عِنْدَ اللّٰهِ وَاَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَاَدْنٰٓى اَلَّا تَرْتَابُوْٓا اِلَّآ اَنْ
تَكُوْنَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيْرُوْنَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ
جُنَاحٌ اَلَّا تَكْتُبُوْهَا ؕ وَاَشْهِدُوْٓا اِذَا تَبَايَعْتُمْ ۪ وَلَا
يُضَآرَّ كَاتِبٌ وَّلَا شَهِيْدٌ ۬ؕ وَاِنْ تَفْعَلُوْا فَاِنَّهٗ فُسُوْقٌ
بِكُمْ ؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ وَيُعَلِّمُكُمُ اللّٰهُ ؕ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيْمٌ ﴿٢٨٣﴾

284. A budete-li na cestách a nenajdete písaře, pak si vezměte spolu s předaným zbožím zástavu. A pokud jeden z vás svěří něco druhému, nechť svěřené vrátí a nechť se bojí Allaha, Pána svého. A nezatajujte *písemné* svědectví; jestliže ho někdo zatajuje, jeho srdce je věru hříšné. A Allah dobře ví, co děláte.

وَاِنْ كُنْتُمْ عَلٰى سَفَرٍ وَّلَمْ تَجِدُوْا كَاتِبًا فَرِهٰنٌ
مَّقْبُوْضَةٌ ؕ فَاِنْ اَمِنَ بَعْضُكُمْ بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِى
اؤْتُمِنَ اَمَانَتَهٗ وَلْيَتَّقِ اللّٰهَ رَبَّهٗ ؕ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ ؕ
وَمَنْ يَّكْتُمْهَا فَاِنَّهٗٓ اٰثِمٌ قَلْبُهٗ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ
ع ٣٩ عَلِيْمٌ ﴿٢٨٤﴾ ع

R. 40.

285. Allahovi náleží vše, co je na nebesích, i vše, co na zemi; a ať už odhalujete to, co je ve vašich srdcích, nebo to skrýváte, Allah vás požádá o účty z toho; potom odpustí tomu, komu se Mu zlíbí, a potrestá toho, koho chce; a je v moci Allahově učinit vše, co chce.

لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ؕ وَاِنْ تُبْدُوْا
مَا فِىْٓ اَنْفُسِكُمْ اَوْ تُخْفُوْهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللّٰهُ ؕ فَيَغْفِرُ
لِمَنْ يَّشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيْرٌ ﴿٢٨٥﴾

286. Tento *Náš* Posel věří v to, co mu bylo od Pána jeho zjeveno, a věřící *též*: všichni věří v Allaha a v anděly Jeho a v Knihy Jeho a v Posly Jeho *a říkají*: „Nečiníme rozdílu mezi jednotlivými Posly Jeho." A říkají: „Slyšeli jsme a uposlechli. Odpuštění Tvoje *žádáme*, Ó

اٰمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَّبِّهٖ وَالْمُؤْمِنُوْنَ ؕ
كُلٌّ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَكُتُبِهٖ وَرُسُلِهٖ ۟ لَا نُفَرِّقُ
بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهٖ ۟ وَقَالُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا ۫ غُفْرَانَكَ

Pane náš; k Tobě se navrátíme."

رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٢٨٦﴾

287. Allah nezatěžuje žádnou duši nad její schopnosti. Každá duše dostane *odměnu* podle svých zásluh a dostane *trest*, který si zaslouží. Pane náš, netrestej nás, pokud zapomeneme nebo upadneme v blud, a Pane náš, nezatěžuj nás břemenem, jako jsi zatěžoval ty, kteří byli před námi. Pane náš, nezatěžuj nás tím, na co nestačí naše síly, a vymaž nám naše *hříchy* a odpusť nám a smiluj se nad námi. Tys Vládcem naším a proto nám pomoz proti nevěřícím.

لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۚ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا
مَا اكْتَسَبَتْ ۗ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَّسِيْنَا أَوْ أَخْطَأْنَا ۚ
رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِيْنَ
مِنْ قَبْلِنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهٖ ۚ
وَاعْفُ عَنَّا ۗ وَاغْفِرْ لَنَا ۗ وَارْحَمْنَا ۗ أَنْتَ مَوْلٰنَا
ع فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٢٨٧﴾

KAPITOLA 3

ÁL ‘IMRÁN

(*Zjeveno po Hidžře*)

Souvislost se Súrou předchozí

Mezi touto a předchozí *Súrou* Al-Baqarah existuje tak hluboký a dalekosáhlý vztah, že se společně nazývají Al-Zahráwán (Dvě zářné). Zatímco Al-Baqarah se zabývá mylnými přesvědčeními a špatnými zvyklostmi židů, u nichž vstoupil v platnost Mojžíšův zákon, tato *Súra* pojednává hlavně o nesprávných naukách a dogmatech křesťanství a toto téma je jejím vyvrcholením. Název *Súry* je Ál ‘Imrán (Rod ‘Imránův). ‘Imrán či Amrán byl otcem Mojžíšovým a Árónovým, prapředků rodiny, z níž vzešla Marie, matka Ježíšova; a *Súra* obsahuje krátkou zprávu o jeho životě a poslání. Jelikož *Súra* těsně souvisí s Al-Baqarah, lze s jistotou předpokládat, že byla zjevena hned po ní. Podrobná zmínka o Bitvě u Uhudu klade dobu jejího zjevení do třetího roku po Hidžře.

Ál ‘Imrán má s Al-Baqarah spojitost dvojí. Za prvé je to pevná a hluboká vazba mezi obsahem obou *Súr* a za druhé stejně silná vazba mezi závěrečnou částí Al-Baqarah a počátečními verši této *Súry*. Uspořádání *Súr* v Koránu je vlastně dvojího typu. Buď téma obsažené v závěru jedné kapitoly pokračuje v kapitole následující, nebo se v kapitole následující odkazuje na téma celé předchozí kapitoly. A právě tato dvojí spojitost existuje mezi Al-Baqarah a Ál ‘Imránem. Souvislost mezi celkovým obsahem Ál ‘Imránu a celkovým obsahem Al-Baqarahu spočívá především v charakteristice příčin, které vedly k přesunu prorockého poslání od zákona Mojžíšova k zákonu islámskému. V Al-Baqarah toto bylo hlavním námětem a v rámci výkladu *Súra* poměrně obšírně pojednávala o úpadku židů. Ale jen velmi málo bylo řečeno o křesťanství, jímž Mojžíšův zákon vyvrcholil. Toto opomenutí by mohlo být zdrojem zdánlivě opodstatněných pochybností o tom, že přesto, že židovství, jež tvoří počátek Mojžíšova zákona, se zvrhlo, jeho vyvrcholení, totiž křesťanská víra, bylo stále ještě čisté a tudíž nebylo zapotřebí zavádět náboženství nové, tj. islám. A k vyvrácení podobých pochybností byla v této *Súře* odhalena prázdnota křesťanských dogmat.

Název

V Hadithu je *Súra* známá pod různými názvy: Al-Zahrá’ (Jasná), Al-Amán (Mír), Al-Kanz (Poklad), Al-Mu‘ínah (Pomocník), Al-Mudžádalah (Snažně prosící), Al-Istighfár (Hledání odpuštění) a Al-Tajjibah (Čistá).

Protože v této *Súře* má být dokázána mylnost křesťanských doktrín, zcela správně naznačuje, že se křesťanství stalo zkaženým a zvrhlým a proto nemůže překazit zavedení nového a lepšího zákona. Ba naopak, samo křesťanství bylo živým svědectvím toho, že zavedení nového zákona je potřebné. Právě k vyvrácení základních křesťanských doktrín byly hned na začátku *Súry* uvedeny boží atributy Živý, Samobytný a Všeživící. Druhá spojitost mezi oběma *Súrami*, tj. souvislost mezi závěrečnou částí Al- Baqarah a prvními slovy této *Súry*, jasně vyplývá z toho, že Al-Baqarah končí modlitbou za národní obrodu a reformování muslimů a za vítězství islámu nad nepřáteli a že na začátku této *Súry* byla umístěna boží jména Živý, Samobytný a Všeživící k ujištění muslimů, že Bůh jim zcela jistě přispěchá na pomoc, protože jakožto Živý, Samobytný a Všeživící má moc, která neslábne ani neubývá.

Obsah

Súra začíná podobně jako předcházející písmeny Alif Lám Mím (Já jsem Allah, Vševědoucí), která mají upozornit na boží vlastnost vědění. Zmínka o jménech Živý, Samobytný a Všeživící má pak upozornit na to, že atributy Živý, Samobytný a Všeživící je jméno Vševědoucí opodstatněno, tj. sám fakt, že Bůh je Živý, Samobytný a Všeživící, je důkazem Jeho Vševědoucnosti, neboť smrt a rozklad jsou výsledkem nedostatku vědění. V *Súře* se dále uvádí, že židy a křesťany postihne boží trest za to, že zbloudili z cesty pravé, a to, že následovali Tóru a Evangelia je před božím trestem neuchrání, protože tyto knihy byly zrušeny a tudíž už nemohou uspokojit potřeby ani požadavky člověka. Dále nabádá muslimy, aby zapudili veškeré pochybnosti či obavy z toho, že by číselná převaha židů a křesťanů a obrovské materiální prostředky, kterými disponují, mohly znamenat, že nad nimi zvítězí, neboť Bůh jim (muslimům) již dal zvítězit nad mocnějšími nepřáteli, tzn. Qurajšovci i dalšími nemuslimskými kmeny. Týž fenomén se bude opakovat nyní znovu. Ba co více, vítězství některého národa nepramení jen z hmotné

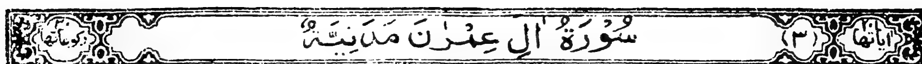
převahy, ale především, a to do značné míry, z jeho dokonalejších mravů. A konečné vítězství bude patřit muslimům: materiálních prostředků se jim sice nedostává, zato oplývají prostředky mravními a duchovními a navíc následují pravé náboženství.

Dále *Súra* zbavuje mysl nepřátel islámu bláhové iluze o tom, že jejich národní zvyklosti a obyčeje jsou lepší, než obyčeje a zvyklosti muslimů. Připomíná se jim pak, že tím, že se drží chybných přesvědčení a dopouštějí se špatností, působí dojmem, že ignorují zákon příčiny a následku, který nemůže být přestoupen beztrestně. *Súra* pak vysvětluje, že cesta muslimů k pokroku a blahobytu nespočívá v imitování způsobů a zvyklostí jiných národů, ale v přísném následování islámu a svatého Proroka. Potom se přistupuje k jasnému a zevrubnému výkladu vlastního námětu *Súry*, a to stručnou zmínkou o počátcích křesťanství, jehož vyvrácení je tu jedním z hlavních témat. Poté jsou Vlastníci Knihy upozorněni na to, že když muslimové také věří, že jejich náboženství vskutku pochází od Boha, proč by plýtvali energií a prostředky v bojích proti nim? Místo toho by se měli spojit a společně hlásat nevěřícím učení o Jedinosti boží, v němž jsou zajedno, a rozdíly ve svých doktrínách udržovat v rozumných mezích. Křesťané jsou tu zvlášť varováni, že nemohou doufat, že budou i nadále ‚vyvolenými' u Boha a uchovají si Jeho milosrdenství a lásku, odmítnou-li přijmout novou víru, a klade se jim otázka, jak mohou nyní zdůvodnit popření občasného božího zjevování pravdy, když už jednou se s tímto učením v zásadě ztotožnili? Dále se tvrdí, že záležitosti, kvůli nimž se Vlastníci Knihy a muslimové mezi sebou přou a hádají, nemají velkou váhu, neboť některé z nich kdysi považovali za přípustné jejich vlastní předkové. Výklad je tu rozšířen o to, co mají muslimové a židé společného v osobě Abrahamově: vzhledem k tomu, že právě Abraham položil základy Ka'by, neměli by se Izraelité přít s muslimy kvůli nesmyslným a nepodstatným rozdílům. Dále zazní varovný tón určený muslimům, že Vlastníci Knihy zašli ve svém odporu k nim tak daleko, že kdyby bylo po jejich, zajisté by je (muslimy) svedli na zcestí. Ale muslimové nezbloudí, neboť jsou příjemci boží milosti. Setkají se z jejich strany se silným odporem a pronásledováním, které by měli neochvějně snášet, a měli by se snažit posílit své spojení s Bohem a vztahy mezi sebou zbudovat na pevnějším podkladě, protože brzy bude nutné, aby vytvořili jednotnou frontu, až budou muset čelit prudkému útoku ze strany křesťanů. Ale než se ona doba dostaví, měli by rozšířit své řady tím, že oznámí poselství islámu co

největšímu počtu lidí. Dále jsou varováni proti falešným představám, že by jim v případě zápasu s křesťany pomohli židé. Naopak, židé by se je všemožně snažili sužovat a utiskovat. Přes toto varování proti židům *Súra* neopomíná uznat dobré, ať už se nalézá kdekoliv, a říká, že všichni Vlastníci Knihy nejsou špatní. Jsou mezi nimi i lidé dobří, a špatně skončí pouze ti, kteří chovají nekalé úmysly proti islámu. A právě těch by se měli muslimové vyvarovat a nenavazovat s nimi přátelské styky, aby nepropadli vlivu jejich nepřijatelných mravů.

Potom následuje krátká zmínka o bitvě u Badru. Muslimům se říká, že právě tak, jako je Bůh ochránil za zvlášť nepříznivých okolností a pomohl jim v tomto střetnutí proti velmi silné převaze a dopřál jim jasného vítězství nad mekkánskými modloslužebníky, stane se i v případě Vlastníků Knihy. V odporu proti nim je bude provázet boží milost a milosrdenství. Moc a materiální síla Vlastníků Knihy je závislá na obchodování založeném na lichvě, ovšem přijímání a dávání úroků je v rozporu s dobrými mravy. Přijímáním úroků utiskují boží služebníky a schvalováním doktríny o vykoupení a dogmatu o tom, že Bůh nepřijme pokání, prohlašují Boha za stejně krutého, jako jsou oni sami. Věřící jsou dále napomínáni, aby plnili své povinnosti, činili příslušné oběti a využívali hmotné prostředky, kterými disponují, jak náleží, ponechávajíce vše ostatní na Boha, aby jejich životní poslání bylo úspěšné. *Súra* pak vyslovuje jednu velice dobře podloženou myšlenku, totiž že svatý Prorok je pouze Poslem božím; proto kdyby zemřel, či padl v bitvě (což se podle božího slibu nikdy nestane), muslimové by neměli klesat na duchu ani pochybovat o pravdivosti islámu, neboť úspěch a rozkvět islámu nezávisí na žádném jednotlivci, byť by byl sebevznešenější. Jiné pravidlo chování, platící v době války, vyžaduje, aby se vůdci muslimů chovali shovívavěji než jindy k ostatním muslimům a aby brali náležitý ohled na jejich city: tím by nepřítel nezískal příležitost zasít mezi ně zrnko sváru a rozkolu. Následuje další příkaz, že v takovém čase mají být všechny spory rozřešeny, a to po vzájemné poradě. Potom se muslimům připomíná, jak veliké dobro jim Bůh prokázal tím, že pro ně vyvolil tak skvělého Posla. Měli by ho proto následovat a vyvarovat se cesty rušitelů míru. *Súra* stanoví pravidlo, že ti, kteří padnou v boji za Pravdu, mají právo na zvláštní poctu; svou smrtí získají věčný život a svou obec jakoby naplní novým životem. A opět je tu odkaz na Vlastníky Knihy: praví se, že mravně poklesli natolik, že na jedné straně o sobě tvrdí, že jsou Bohem ‚vyvoleni', ale na druhé straně peníze na cestě boží utrácet nechtějí.

Muslimové si z toho prý mají vzít ponaučení. Mravní zkaženost těchto lidí je kontrastována s jejich tvrzením, že jim bylo přikázáno přísahat věrnost jen tomu Poslovi, který od nich bude požadovat největší oběti. *Súra* uvádí, že takoví Poslové se mezi nimi vskutku objevili, ale oni je odmítli přijmout. Dále se rozvíjí otázka přinášení obětí a věřícím se připomíná, že by bylo od nich pošetilé, kdyby se báli přinášet oběti za věc národa. Poté jsou varováni, že jejich víra bude podrobena přísné zkoušce. Nemají si myslet, že dosáhnou úspěchu, aniž projdou ohněm a krví. V několika dalších verších jsou uvedeny některé zvláštní vlastnosti a kvality opravdových věřících a věřící jsou učeni modlitbám, které jsou nezbytné pro pokrok a prosperitu národa. *Súru* uzavírají pravidla správného chování, jejichž dodržením mohou muslimové dosáhnout úspěchu a převahy v životě pozemském a zalíbení u Boha v životě budoucím.

سُوْرَةُ اٰلِ عِمْرٰنَ مَدَنِيَّةٌ (٣)

ÁL-'IMRÁN

(*Zjeveno po Hidžře*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Alif Lám Mím*.

3. Allah je Ten, kromě Něhož jiného Boha není, Živý, Samobytný, Vševživící.

4. On seslal ti Knihu obsahující pravdu *a* potvrzující to, co ji předcházelo; On seslal Tóru a Evangelium již předtím jako správné vedení pro lidi; a On seslal pravdu nezvratnou.

5. Zajisté ty, kteří Znamení Allahova popírají, čeká přísný trest. A Allah je Mocný, Pán odplaty.

6. Nic na zemi, či na nebi, není skryto před Allahem.

7. Je to On, Kdo vás utváří v lůnech podle vůle Své; a není Boha kromě Něho, Mocného, Moudrého.

8. Je to On, Jenž seslal ti Knihu a v ní jsou verše s přesným významem — ty jsou podstatou Knihy — a jsou v ní i jiné, které lze vykládat různě. Ale ti, v jejichž srdcích je zvrácenost, si vybírají ty, které mohou být vykládány různě, vyhledávajíce tak rozkol a snažíce se o *nesprávný* výklad toho. Jejich *správný* výklad nezná nikdo kromě Allaha a těch, kteří jsou pevní ve vědění. Ti říkají: „My v ni věříme, je celá od našeho Pána." A nikdo toho nedbá, kromě těch, kteří jsou obdařeni porozuměním.

9. „Pane náš, nedej, aby se naše srdce odvrátila poté, co jsi nás na cestu správnou

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝١
الٓمّٓ ۝٢
اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ ۝٣
نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
وَاَنْزَلَ التَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ ۝٤
مِنْ قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَاَنْزَلَ الْفُرْقَانَ
اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ
وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ ذُو انْتِقَامٍ ۝٥
اِنَّ اللّٰهَ لَا يَخْفٰى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي
السَّمَآءِ ۝٦
هُوَ الَّذِيْ يُصَوِّرُكُمْ فِي الْاَرْحَامِ كَيْفَ يَشَآءُ لَآ اِلٰهَ
اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝٧
هُوَ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتٰبَ مِنْهُ اٰيٰتٌ مُّحْكَمٰتٌ
هُنَّ اُمُّ الْكِتٰبِ وَاُخَرُ مُتَشٰبِهٰتٌ فَاَمَّا الَّذِيْنَ فِيْ
قُلُوْبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُوْنَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَآءَ
الْفِتْنَةِ وَابْتِغَآءَ تَاْوِيْلِهٖ وَمَا يَعْلَمُ تَاْوِيْلَهٗٓ
اِلَّا اللّٰهُ وَالرّٰسِخُوْنَ فِي الْعِلْمِ يَقُوْلُوْنَ اٰمَنَّا بِهٖ كُلٌّ
مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ اِلَّآ اُولُوا الْاَلْبَابِ ۝٨
رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوْبَنَا بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ

* Já jsem Allah, Vševědoucí

uvedl, a daruj nám milosrdenství Své, neboť Ty jediný jsi Dárcem Nejmilostivějším.

لَّدُنْكَ رَحْمَةً ۚ إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٩﴾

10. "Pane náš, Ty zcela jistě shromáždíš lidstvo dohromady v Den, o němž pochybnosti není; a Allah zajisté neporuší Svůj slib."

رَبَّنَآ إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ فِيْهِ ۗ إِنَّ اللّٰهَ
لَا يُخْلِفُ الْمِيْعَادَ ﴿١٠﴾ ع ٩

R. 2.

11. Ti, kteří nevěří — jejich majetky ani jejich děti jim nebudou nic platny proti Allahovi a právě oni jsou palivem pro Oheň.

إِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَآ أَوْلَادُهُمْ
مِّنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا ۗ وَأُولٰٓئِكَ هُمْ وَقُوْدُ النَّارِ ﴿١١﴾

12. *Jejich případ se podobá případu* lidu Faraónova a těch, kteří byli před nimi; zavrhli Naše Znamení; tak Allah je potrestal za jejich hříchy a Allah je přísný v trestání.

كَدَأْبِ اٰلِ فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ كَذَّبُوْا
بِاٰيٰتِنَا ۚ فَأَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوْبِهِمْ ۗ وَاللّٰهُ شَدِيْدُ
الْعِقَابِ ﴿١٢﴾

13. Řekni těm, kteří nevěří: „Budete přemoženi a shromážděni v Pekle; jak nevlídné to bude místo k odpočinku.

قُلْ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا سَتُغْلَبُوْنَ وَتُحْشَرُوْنَ إِلٰى جَهَنَّمَ ۗ
وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٣﴾

14. Zajisté bylo pro vás Znamení ve dvou vojskách, která se střetla, jedno bojovalo ve jménu Allaha a druhé bylo vojsko nevěřících, kterých, jak viděli *na vlastní* oči, bylo dvakrát tolik, než kolik bylo jich. Tak Allah posiluje pomocí Svou toho, koho chce. V tom věru je poučení pro ty, kteří mají oči.

قَدْ كَانَ لَكُمْ اٰيَةٌ فِيْ فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا ۗ فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِيْ
سَبِيْلِ اللّٰهِ وَأُخْرٰى كَافِرَةٌ يَّرَوْنَهُمْ مِّثْلَيْهِمْ رَأْيَ
الْعَيْنِ ۗ وَاللّٰهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهٖ مَنْ يَّشَآءُ ۗ إِنَّ فِيْ ذٰلِكَ
لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿١٤﴾

15. Pro lidi je zkrášlena láska ke všemu, po čem touží — k ženám a k dětem a k nakupeným hromadám zlata a stříbra a k pasoucím se koním a k dobytku a k osetým po čem touží — k ženám a k dětem a k nakupeným hromadám zlata a stříbra a k pasoucím se koním a k dobytku a k osetým

زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوٰتِ مِنَ النِّسَآءِ وَالْبَنِيْنَ
وَالْقَنَاطِيْرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ
الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ۗ ذٰلِكَ مَتَاعُ الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا ۚ وَاللّٰهُ عِنْدَهٗ حُسْنُ الْمَاٰبِ ﴿١٥﴾

16. Řekni: „Mám vás poučit o tom, co je ještě lepší ?" Pro ty, kteří se Boha bojí, jsou u Pána jejich připraveny Zahrady, pod nimiž řeky tečou; v nich budou přebývat navěky; a budou tam mít manželku čistou a zalíbení u Allaha. A Allah je Pamětliv *Svých* služebníků,

قُلْ أَؤُنَبِّئُكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذٰلِكُمْ ۗ لِلَّذِيْنَ اتَّقَوْا عِنْدَ
رَبِّهِمْ جَنّٰتٌ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا
وَأَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَّرِضْوَانٌ مِّنَ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌۢ
بِالْعِبَادِ ﴿١٦﴾

17. Těch, kteří říkají: „Pane náš, my jsme uvěřili; odpusť nám proto naše hříchy a ochraň nás před trestem Ohně;”

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا
عَذَابَ النَّارِ ﴿١٧﴾

18. Těch neochvějných, pravdomluvných a pokorných i těch, kteří na cestě Boží rozdávají, a těch, kteří na sklonku noci prosí za odpuštění.

الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ
وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ ﴿١٨﴾

19. Allah svědčí, že není jiného Boha kromě Něho — a *totéž činí* andělé a ti, kteří jsou obdařeni věděním — Ochránce spravedlnosti; není Boha kromě Něho, Mocného, Moudrého.

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ
قَائِمًا بِالْقِسْطِ ۚ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٩﴾

20. *Pravým* náboženstvím u Allaha je věru Islám (úplné odevzdání). A ti, kterým byla dána Kniha, se začali přít teprve tehdy, když se jim dostalo vědění, a to ze vzájemné závisti. A pokud někdo popírá Znamení Allahova, pak Allah je rychlý v účtování.

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ ۗ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ
أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا
بَيْنَهُمْ ۗ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ
الْحِسَابِ ﴿٢٠﴾

21. A jestliže se s tebou budou přít, řekni: „Odevzdal jsem se do vůle Allahovy a *také* ti, kteří mě následují.” A řekni těm, kterým byla dána Kniha a nezasvěceným, „Už jste se odevzdali do vůle boží?” A jestliže ano, pak budou zajisté správně vedeni, ale jestliže se odvrátí, pak je tvou povinností jen pouhé předání poselství. Allah bdí nad služebníky *Svými*.

فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ
وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ أَأَسْلَمْتُمْ ۚ فَإِنْ
أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا ۖ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ ۗ
وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢١﴾

R. 3.

22. Věru ti, kteří popírají Znamení Allahova a neprávem ukládají o život Proroků a o život mužů, přikazujících spravedlivost — těm oznam bolestný trest.

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ
بِغَيْرِ حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ
النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٢﴾

23. Jsou to ti, jejichž skutky budou marné na tomto i na Onom světě a nebudou mít žádné pomocníky.

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٢٣﴾

24. Cožpak jsi neslyšel o těch, jimž byla dána *jejich* část Knihy? Jsou povoláni ke Knize Allahově, aby mezi nimi rozhodla; ale skupina z nich se odvrací s odporem.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ
إِلَىٰ كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ فَرِيقٌ مِنْهُمْ وَ
هُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾

25. Je to proto, že říkají: „Oheň se nás nedotkne, leda jen na omezený počet dnů." A to, co si sami vymýšleli, je v jejich náboženství obelstilo.

26. A jak *dopadnou*, až je shromáždíme v Den, o němž pochybnosti není, kdy každá duše bude odměněna po zásluze a v úplnosti a nebude jim ukřivděno?

27. Řekni: „Ó Allahu, Vládce Nejvyšší, Ty dáváš vládu tomu, komu se Ti zlíbí, a odebíráš ji tomu, komu chceš. Ty povyšuješ toho, koho se Ti zlíbí, a ponižuješ toho, koho chceš. V Tvé ruce je dobro veškeré. A je v Tvé moci udělat vše.

28. Ty necháváš noc přecházet v den a necháváš den přecházet v noc. Ty dáváš vzejít živému z mrtvého a dáváš vzejít mrtvému ze živého. A rozdáváš bezmezně tomu, komu chceš."

29. Nedopusť, aby si věřící brali přednostně za přátele nevěřící místo věřících — a kdo takto jedná, nemá nic společného s Allahem — leda že se před nimi budete mít na pozoru. A Allah vás varuje před Sebou Samým; a k Allahovi se *vše* navrátí.

30. Řekni: „Ať již skrýváte, co je ve vašich hrudích, nebo to najevo dáváte, Allah o tom ví; a Allah zná vše, co je na nebesích, a vše, co je na zemi. A je v moci Allahově udělat vše."

31. *Mějte na paměti* Den, kdy každá duše nalezne před sebou *všechno* dobré, co vykonala, i *všechno* zlé. A bude si přát, aby mezi ní a *zlem* byla veliká vzdálenost. A Allah vás varuje, před Sebou Samým. A Allah je Nejvýš Soucitný ke *Svým* služebníkům.

R. 4.

32. Řekni: „Jestliže milujete Allaha, následujte mě; *pak* Allah bude milovat vás

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ اِلَّآ اَيَّامًا مَّعْدُوْدٰتٍ
وَّغَرَّهُمْ فِيْ دِيْنِهِمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿٢٥﴾
فَكَيْفَ اِذَا جَمَعْنٰهُمْ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ فِيْهِ وَوُفِّيَتْ
كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿٢٦﴾
قُلِ اللّٰهُمَّ مٰلِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَآءُ وَتَنْزِعُ
الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَآءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَآءُ وَتُذِلُّ مَنْ
تَشَآءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٢٧﴾
تُوْلِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُوْلِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ
وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ
وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٨﴾
لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُوْنَ الْكٰفِرِيْنَ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِ
الْمُؤْمِنِيْنَ وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللّٰهِ
فِيْ شَيْءٍ اِلَّآ اَنْ تَتَّقُوْا مِنْهُمْ تُقٰىةً وَيُحَذِّرُكُمُ
اللّٰهُ نَفْسَهٗ وَاِلَى اللّٰهِ الْمَصِيْرُ ﴿٢٩﴾
قُلْ اِنْ تُخْفُوْا مَا فِيْ صُدُوْرِكُمْ اَوْ تُبْدُوْهُ يَعْلَمْهُ
اللّٰهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَ
اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٣٠﴾
يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا
وَّمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوْٓءٍ تَوَدُّ لَوْ اَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهٗ
اَمَدًا بَعِيْدًا وَيُحَذِّرُكُمُ اللّٰهُ نَفْسَهٗ وَاللّٰهُ رَءُوْفٌ
بِالْعِبَادِ ﴿٣١﴾ ع
قُلْ اِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّوْنَ اللّٰهَ فَاتَّبِعُوْنِيْ يُحْبِبْكُمُ

a odpustí vám vaše viny. A Allah je Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný."

33. Řekni: „Poslouchejte Allaha a Posla;" ale jestliže se odvrátí, pak *mějte na paměti, že* Allah nemiluje nevěřící.

34. Allah vyvolil Adama a Noema a rod Abrahamův a rod 'Imránův nad lidstvo veškeré -

35. Jako pokolení spolu spřízněná. A Allah je Všeslyšící, Vševědoucí.

36. *Vzpomeň si*, jak žena Imránova pravila: „Pane můj, Tobě jsem zaslíbila to, co je v mém lůně, aby bylo zasvěceno do služeb Tvých. Přijmi *to* tedy ode mne; neboť Ty jediný jsi Všeslyšící, Vševědoucí."

37. Ale když porodila, řekla: „Pane můj, narodila se mi dcera" — a Allah dobře věděl, co porodila, neboť syn, *na něhož myslela*, se nepodobá dceři, *kterou porodila* — „a dala jsem jí jméno Marie a svěřuji ji i potomstvo její pod ochranu Tvou před Satanem, zavrženým."

38. Tak ji Pán její přijal přijetím vlídným a dal jí vyrůst do krásy a jejím ochráncem učinil Zachariáše. Kdykoliv ji Zachariáš navštívil v její komnatě, našel u ní potravu. I zeptal se: „Marie, odkud to máš?" A ona odpověděla: „Je to od Allaha." Allah věru dává bezměrně tomu, komu chce.

39. A tu se Zachariáš pomodlil k Pánu svému: „Pane můj, dej mi od Sebe potomka čistého; Ty věru modlitby vyslyšuješ."

40. A zavolali na něj andělé, když stál a modlil se v komnatě: „Allah ti vzkazuje radostnou zvěst o Jahjovi, jenž potvrdí

اللّٰهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوْبَكُمْ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٣٢﴾
قُلْ اَطِيْعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُوْلَ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ
الْكٰفِرِيْنَ ﴿٣٣﴾
اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰٓى اٰدَمَ وَنُوْحًا وَّاٰلَ اِبْرٰهِيْمَ وَاٰلَ
عِمْرٰنَ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿٣٤﴾
ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْۢ بَعْضٍ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٣٥﴾
اِذْ قَالَتِ امْرَاَتُ عِمْرٰنَ رَبِّ اِنِّيْ نَذَرْتُ لَكَ مَا
فِيْ بَطْنِيْ مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّيْ اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيْعُ
الْعَلِيْمُ ﴿٣٦﴾
فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ اِنِّيْ وَضَعْتُهَآ اُنْثٰى وَاللّٰهُ
اَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْاُنْثٰى وَاِنِّيْ
سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَاِنِّيْٓ اُعِيْذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا
مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ ﴿٣٧﴾
فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُوْلٍ حَسَنٍ وَّاَنْۢبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا
وَّكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ
وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يٰمَرْيَمُ اَنّٰى لَكِ هٰذَا
قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يَرْزُقُ مَنْ يَّشَآءُ
بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾
هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهٗ قَالَ رَبِّ هَبْ لِيْ مِنْ
لَّدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً اِنَّكَ سَمِيْعُ الدُّعَآءِ ﴿٣٩﴾
فَنَادَتْهُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَهُوَ قَآئِمٌ يُّصَلِّيْ فِي الْمِحْرَابِ
اَنَّ اللّٰهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيٰى مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ

pravdivost slova Allahova — bude šlechetným a střídmým a bude Prorokem vyvoleným mezi spravedlivými.

41. Řekl: „Pane můj, jak mohu míti syna, když jsem už starý a manželka má je neplodná?" Odpověděl: „Taková je *cesta* Allahova: On koná to, co se Mu zlíbí."

42. Řekl: „Pane můj, dej mi nějaké znamení." Odpověděl: „Tvým znamením bude, že po tři dny nebudeš s lidmi mluvit jinak, než posuňky. A vzpomínej Pána svého a oslavuj Jej večer i ráno."

R. 5.

43. A *vzpomeň si*, jak řekli andělé: „Marie, Allah si tě vyvolil a očistil tě a vybral tě mezi všemi ženami celého lidstva."

44. „Marie, buď Pána svého poslušna a padni před ním na tvář a pokloň se *Bohu jedinému* společně s těmi, kteří se klanějí."

45. Toto je *jedna* ze zvěstí o nespatřeném, kterou Ti zjevujeme. A tys nebyl mezi nimi, když vrhali své šípy, aby určili, který z nich bude ochráncem Marie, ani jsi mezi nimi nebyl, když se mezi sebou hádali.

46. Když andělé řekli: „Marie, Allah ti oznamuje radostnou zvěst o slovu od Něho; jeho jméno *bude* Mesiáš, Ježíš, syn Mariin, uctívaný na tomto i na Onom světě, a bude jedním z těch, jimž bude dopřáno přiblížit se *k Bohu*;

47. „A bude promlouvat k lidem už v kolébce i jako dospělý a bude jedním ze spravedlivých."

48. Řekla: „Pane můj, jak mohu míti syna, když se mě nedotkl žádný muž?" Řekl: „Taková je *cesta* Allahova, On tvoří, co chce. Když se pro něco rozhodne, řekne tomu: ‚Staniž se!' a stane se.

49. „A naučí ho Knize a Moudrosti a Tóře a Evangeliu;

50. „A *učiní ho* Poslem synů izraelských (aby jim řekl): ‚Přišel jsem k vám se Zna-

وَسَيِّدًا وَّحَصُوْرًا وَّنَبِيًّا مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٤٠﴾
قَالَ رَبِّ اَنّٰى يَكُوْنُ لِيْ غُلٰمٌ وَّقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ
وَامْرَاَتِيْ عَاقِرٌ ؕ قَالَ كَذٰلِكَ اللّٰهُ يَفْعَلُ مَا يَشَآءُ ﴿٤١﴾
قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّيْۤ اٰيَةً ؕ قَالَ اٰيَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ
ثَلٰثَةَ اَيَّامٍ اِلَّا رَمْزًا ؕ وَاذْكُرْ رَّبَّكَ كَثِيْرًا وَّسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ
وَالْاِبْكَارِ ﴿٤٢﴾
وَاِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ يٰمَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰىكِ وَ
طَهَّرَكِ وَاصْطَفٰىكِ عَلٰى نِسَآءِ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٤٣﴾
يٰمَرْيَمُ اقْنُتِيْ لِرَبِّكِ وَاسْجُدِيْ وَارْكَعِيْ مَعَ
الرّٰكِعِيْنَ ﴿٤٤﴾
ذٰلِكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ الْغَيْبِ نُوْحِيْهِ اِلَيْكَ ؕ وَمَا كُنْتَ
لَدَيْهِمْ اِذْ يُلْقُوْنَ اَقْلَامَهُمْ اَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ
وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يَخْتَصِمُوْنَ ﴿٤٥﴾
اِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ يٰمَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ
مِّنْهُ ۖ اسْمُهُ الْمَسِيْحُ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيْهًا
فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ ﴿٤٦﴾
وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَّمِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٤٧﴾
قَالَتْ رَبِّ اَنّٰى يَكُوْنُ لِيْ وَلَدٌ وَّلَمْ يَمْسَسْنِيْ بَشَرٌ ؕ
قَالَ كَذٰلِكِ اللّٰهُ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ؕ اِذَا قَضٰۤى اَمْرًا فَاِنَّمَا
يَقُوْلُ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿٤٨﴾
وَيُعَلِّمُهُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ ﴿٤٩﴾
وَرَسُوْلًا اِلٰى بَنِيْۤ اِسْرَآءِيْلَ ۙ اَنِّيْ قَدْ جِئْتُكُمْ بِاٰيَةٍ

mením od Pána vašeho, *totiž s tím*, že pro vás vytvořím z hlíny něco podobného ptáku, pak tomu vdechnu *nového ducha* a z příkazu Allahova se to stane létající bytostí; a z příkazu Allahova vyléčím slepé a malomocné a vzkřísím mrtvé; a oznámím vám, co budete jíst a co budete shromažďovat v domech svých. Věru je v tom Znamení pro vás, jste-li věřící.

مِنْ رَّبِّكُمْ ۙ اَنِّيْٓ اَخْلُقُ لَكُمْ مِّنَ الطِّيْنِ كَهَيْـَٔةِ الطَّيْرِ
فَاَنْفُخُ فِيْهِ فَيَكُوْنُ طَيْرًا ۢ بِاِذْنِ اللّٰهِ ۚ وَ اُبْرِئُ
الْاَكْمَهَ وَ الْاَبْرَصَ وَ اُحْيِ الْمَوْتٰى بِاِذْنِ اللّٰهِ ۚ وَ
اُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَاْكُلُوْنَ وَ مَا تَدَّخِرُوْنَ ۙ فِيْ بُيُوْتِكُمْ ؕ
اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۚ ﴿٥٠﴾

51. ‚A *přicházím*, abych potvrdil to, co bylo přede mnou, totiž Tóru; a abych vám dovolil něco z toho, co vám bylo zakázáno; a přicházím k vám se Znamením od Pána vašeho; tak bojte se Allaha a mě poslouchejte.

وَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرٰىةِ وَ لِاُحِلَّ
لَكُمْ بَعْضَ الَّذِيْ حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَ جِئْتُكُمْ بِاٰيَةٍ
مِّنْ رَّبِّكُمْ ۟ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَ اَطِيْعُوْنِ ﴿٥١﴾

52. ‚Allah je vskutku Pánem mým i Pánem vaším; tedy Ho uctívejte: toto je cesta pravá.'

اِنَّ اللّٰهَ رَبِّيْ وَ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ ؕ هٰذَا صِرَاطٌ
مُّسْتَقِيْمٌ ﴿٥٢﴾

53. A když Ježíš poznal jejich nevěrectví, řekl: „Kdo bude mým pomocníkem ve službách Allahových?" Učedníci odpověděli: „My jsme pomocníky Allahovými. My jsme v Allaha uvěřili. Buď tedy naším svědkem, že jsme poslušní.

فَلَمَّآ اَحَسَّ عِيْسٰى مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ اَنْصَارِيْٓ
اِلَى اللّٰهِ ؕ قَالَ الْحَوَارِيُّوْنَ نَحْنُ اَنْصَارُ اللّٰهِ ۚ اٰمَنَّا
بِاللّٰهِ ۚ وَ اشْهَدْ بِاَنَّا مُسْلِمُوْنَ ﴿٥٣﴾

54. „Pane náš, věříme v to, co jsi seslal, a následujeme Posla. Zapiš nás tedy mezi ty, kteří svědčí."

رَبَّنَآ اٰمَنَّا بِمَآ اَنْزَلْتَ وَ اتَّبَعْنَا الرَّسُوْلَ فَاكْتُبْنَا
مَعَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿٥٤﴾

55. A strojili úklady a Allah *také* strojil úklady; a Allah je Nejlepším strůjcem úkladů.

وَ مَكَرُوْا وَ مَكَرَ اللّٰهُ ؕ وَ اللّٰهُ خَيْرُ الْمٰكِرِيْنَ ﴿٥٥﴾

R. 6.

56. Když Allah řekl: „Ježíši, způsobím, že zemřeš *přirozenou smrtí* a povznesu tě k Sobě a zbavím tě *obvinění* nevěřících a pozvednu ty, kteří tě následují, nad ty, kteří nevěří, až do Dne Zmrtvýchvstání; potom se ke Mně navrátíte a Já mezi vámi rozsoudím to, v čem jste se rozcházeli.

اِذْ قَالَ اللّٰهُ يٰعِيْسٰٓى اِنِّيْ مُتَوَفِّيْكَ وَ رَافِعُكَ اِلَيَّ
وَ مُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَ جَاعِلُ الَّذِيْنَ
اتَّبَعُوْكَ فَوْقَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ۚ ثُمَّ
اِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَاَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيْمَا كُنْتُمْ فِيْهِ
تَخْتَلِفُوْنَ ﴿٥٦﴾

57. „A potom ty, kteří jsou nevěřící, potrestám trestem přísným na tomto světě

فَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَاُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا فِي

i na Onom, a nebudou mít žádné pomocníky.

58. „Zatímco těm, kteří věří a dobré skutky konají, vyplatí Allah plné odměny. A Allah nemiluje hříšné."

59. Toto ti přednášíme ze Znamení a moudrého Připomenutí.

60. Před Allahem se případ Ježíšův podobá případu Adamovu. On jej stvořil z prachu a řekl mu: „Budiž!" a byl.

61. *Toto jest* pravda od tvého Pána, nebuď tedy jedním z těch, kteří pochybují.

62. Bude-li se s tebou o něm někdo přít poté, co k tobě přišlo vědění, řekni *mu*: „Pojďme, přivolejme syny naše a syny vaše a ženy naše a ženy vaše a lid náš a lid váš; a potom se vroucně pomodleme a přivolejme prokletí Allahovo na lháře."

63. Toto je vskutku zpráva pravdivá. Nikdo jiný není uctívání hoden kromě Allaha; a je to věru Allah, Kdo je Mocný, Moudrý.
64. A jestliže se odvrátí, *pomni, že* Allah zná dobře ty, kteří nepokoje šíří.

R. 7.

65. Řekni: „Vlastníci Knihy! Dospějte ke slovu rovnému mezi námi a vámi — že nebudeme uctívat nikoho kromě Allaha a nebudeme k Němu přidružovat žádného společníka a nikdo z nás si nebude brát za Pány jiné kromě Allaha." Ale jestliže se odvrátí, řekni: „Podejte svědectví, že jsme se do vůle Boží odevzdali."

66. Vlastníci Knihy! Proč se hádáte ohledně Abrahama, když Tóra a Evangelium byly zjeveny až po něm? Což to nepochopíte?

67. Pohleďte! Jste to vy, kdož jste se hádali o tom, o čem jste věděli. Proč se tedy *nyní* hádáte o tom, o čem nemáte žádné

الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ٥٧
وَأَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَيُوَفِّيْهِمْ أُجُوْرَهُمْ
وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الظّٰلِمِيْنَ ٥٨
ذٰلِكَ نَتْلُوْهُ عَلَيْكَ مِنَ الْاٰيٰتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيْمِ ٥٩
إِنَّ مَثَلَ عِيْسٰى عِنْدَ اللّٰهِ كَمَثَلِ اٰدَمَ خَلَقَهُ مِنْ
تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُوْنُ ٦٠
اَلْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِّنَ الْمُمْتَرِيْنَ ٦١
فَمَنْ حَاجَّكَ فِيْهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ
فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَآءَنَا وَأَبْنَآءَكُمْ وَنِسَآءَنَا وَ
نِسَآءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ
لَّعْنَتَ اللّٰهِ عَلَى الْكٰذِبِيْنَ ٦٢
إِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلٰهٍ إِلَّا اللّٰهُ
وَإِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ٦٣
ع فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ بِالْمُفْسِدِيْنَ ٦٤
قُلْ يٰأَهْلَ الْكِتٰبِ تَعَالَوْا إِلٰى كَلِمَةٍ سَوَآءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ
أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللّٰهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَّلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا
بَعْضًا أَرْبَابًا مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُوْلُوا اشْهَدُوْا
بِأَنَّا مُسْلِمُوْنَ ٦٥
يٰأَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تُحَآجُّوْنَ فِيْ إِبْرٰهِيْمَ وَمَا أُنْزِلَتِ
التَّوْرٰىةُ وَالْإِنْجِيْلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ٦٦
هٰأَنْتُمْ هٰؤُلَآءِ حَاجَجْتُمْ فِيْمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ
تُحَآجُّوْنَ فِيْمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَ

vědění? Allah zná, ale vy neznáte.

انتم لا تعلمون ﴿٦٧﴾

68. Abraham nebyl ani Žid, ani Křesťan, ale vždy byl *Bohu* nakloněn *a Boha* poslušen a nepatřil mezi ty, kteří božstva *k Bohu* přidružují.

ما كان ابراهيم يهوديا ولا نصرانيا ولكن كان
حنيفا مسلما وما كان من المشركين ﴿٦٨﴾

69. A nejblíže k Abrahamovi jsou zajisté ti, kteří ho následovali, a tento Prorok a ti, kteří uvěřili; a Allah je přítelem věřících.

ان اولى الناس بابرهيم للذين اتبعوه وهذا
النبي والذين امنوا والله ولي المؤمنين ﴿٦٩﴾

70. Část Vlastníků Knihy by vás ráda uvedla v blud; ale v blud neuvádějí nikoho kromě sebe, jenom to netuší.

ودت طائفة من اهل الكتب لو يضلونكم وما
يضلون الا انفسهم وما يشعرون ﴿٧٠﴾

71. Vlastníci Knihy! Proč popíráte Znamení Allahova, když jste svědky jejich?

يا هل الكتب لم تكفرون بايت الله وانتم
تشهدون ﴿٧١﴾

72. Vlastníci Knihy! Proč zaměňujete pravdu se lží a pravdu vědomě zatajujete?

يا هل الكتب لم تلبسون الحق بالباطل وتكتمون
الحق وانتم تعلمون ﴿٧٢﴾ ع ١٥

R. 8.

73. Část Vlastníků Knihy říká: „Věřte v to, co bylo zjeveno věřícím, jen na počátku dne, ale nevěřte později; možná, že se vrátí.

وقالت طائفة من اهل الكتب امنوا بالذي انزل
على الذين امنوا وجه النهار واكفروا اخره لعلهم
يرجعون ﴿٧٣﴾

74. „A poslouchejte jenom toho, kdo následuje náboženství vaše;" — Řekni: „*Správné* vedení je vedení Allahovo; spočívá v tom, že člověku může být dáno něco podobného tomu, co už bylo dáno vám" — „nebo se s vámi budou před Pánem vaším přít." Řekni: „Veškerá štědrost je v ruce Allahově. Rozdává ji tomu, komu chce. A Allah je Štědrý, Vševědoucí.

ولا تؤمنوا الا لمن تبع دينكم قل ان الهدى
هدى الله ان يؤتى احد مثل ما اوتيتم او
يحاجوكم عند ربكم قل ان الفضل بيد الله
يؤتيه من يشاء والله واسع عليم ﴿٧٤﴾

75. „Pro milosrdenství Své si vybírá toho, koho se Mu zlíbí. A Allah je Pán nadmíru štědrý."

يختص برحمته من يشاء والله ذو الفضل
العظيم ﴿٧٥﴾

76. Mezi Vlastníky Knihy je takový, který, svěříš-li mu poklad, vrátí ti ho; a je mezi nimi takový, který, svěříš-li mu dínár,

ومن اهل الكتب من ان تامنه بقنطار يؤده
اليك ومنهم من ان تامنه بدينار لا يؤده

nevrátí ho, pokud nad ním nebudeš neustále stát. Je to proto, že říkají: „Nemůžeme být obviněni, pokud jde o nevědomé;" a vědomě pronášejí o Allahovi lež.

77. Však nikoliv! Kdo dostojí závazku svému a bojí se Boha — vždyť Allah miluje Bohabojné.

78. *Co se týče* těch, kteří přijímají nízkou cenu výměnou za *svou* úmluvu s Allahem a za své přísahy, ti nebudou mít podíl na životě příštím a Allah k nim v Den Zmrtvýchvstání ani nepromluví, ani na ně nepohlédne, ani je neočistí; a pro ně je připraven bolestný trest.

79. A vskutku je mezi nimi část, která při předčítání jazyky svými překrucuje Knihu, abyste si mysleli, že *je to částí* Knihy, zatímco to *částí* Knihy není. A říkají: „Toto je od Allaha," a přitom to od Allaha není; a vědomě pronášejí o Allahovi lež.

80. Není *možné*, aby člověk, jemuž dal Allah Knihu a moc a prorocké poslání, řekl lidem: „Buďte služebníky mými, nikoliv Allahovými;" zatímco *by měl říci*: „Buďte odevzdáni pouze Pánu jedinému, protože učíte Knize a studujete *ji*."

81. Ani *není možné*, aby vás požádal, abyste si vzali za Pány anděly a Proroky. Mohl by vám snad přikázat, abyste přestali věřit poté, co jste se *do vůle Boží* odevzdali?

R. 9

82. A *vzpomeňte si na dobu*, kdy Allah uzavřel úmluvu *s lidmi prostřednictvím* Proroků *slovy*: „Jestliže vám dám cokoliv z Knihy a z Moudrosti a potom k vám přijde Posel, aby potvrdil to, co už máte, uvěřte v něho a pomozte mu." *A* řekl: „Souhlasíte a přijímáte zodpovědnost, kterou na vás v této

إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا ۗ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا
لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيِّينَ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ
الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٦﴾
بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُتَّقِينَ ﴿٧٧﴾
إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا
قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ
اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٨﴾
وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلْوُونَ أَلْسِنَتَهُمْ بِالْكِتَابِ
لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ
هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ
عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٩﴾
مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَ
النُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ
اللَّهِ وَلَٰكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّينَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ
وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٨٠﴾
وَلَا يَأْمُرَكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا ۗ
أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾
وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ
كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا
مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ ۚ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ

věci kladu?" Řekli: „Souhlasíme." Řekl: „Dosvědčte to tedy a já jsem s vámi jedním ze svědků."

وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي ۖ قَالُوا أَقْرَرْنَا ۚ قَالَ
فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُم مِّنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٢﴾

83. Ti, kteří se po tomto odvrátí, jsou věru hříšníky.

فَمَن تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٨٣﴾

84. Hledají snad jiné náboženství než náboženství Allahovo, zatímco se do vůle Jeho odevzdávají všichni, kdož jsou na nebesích i na zemi, ať už dobrovolně, či nedobrovolně, a k Němu budou navráceni?"

أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَن فِي السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٨٤﴾

85. Řekni: „Věříme v Allaha a v to, co nám bylo zjeveno, a v to, co bylo zjeveno Abrahamovi a Ismaelovi a Izákovi a Jakubovi a Kmenům, i v to, co bylo dáno Mojžíšovi a Ježíšovi a *jiným* Prorokům od Pána jejich. My rozdílu mezi nimi nečiníme a do vůle Jeho se odevzdáváme."

قُلْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا
أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ
بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٥﴾

86. A jestliže někdo touží po jiném náboženství než po Islámu, nebude to od něho přijato a v Zivotě budoucím bude patřit k těm, kdož ztrátu utrpí.

وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ
وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٨٦﴾

87. Jak může Allah vést lidi, kteří přestali věřit poté, co uvěřili, a kteří dosvědčili, že Posel je pravdivý, a k nimž přišly jasné důkazy? A Allah nevede lid hříšný.

كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَ
شَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ ۚ وَاللَّهُ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾

88. Jejich odměnou bude to, že na ně padne prokletí Allahovo a andělů a celého lidstva

أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ
وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿٨٨﴾

89. A budou v něm navěky. Jejich trest jim nebude ulehčen, ani jim nebude dopřáno odkladu.

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَ
لَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٩﴾

90. Kromě těch, kteří učiní pokání a polepší se. Zajisté Allah je Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný.

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٩٠﴾

91. Zajisté ti, kteří přestanou věřit poté, co uvěřili, a potom svou nevíru ještě vystupňují — od těch nebude přijato pokání jejich a jsou to ti, kteří zbloudili.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ ازْدَادُوا كُفْرًا
لَّن تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ ﴿٩١﴾

92. *Co se týče* těch, kteří přestali věřit a zemřou nevěřící, od žádného z nich nebude přijata *ani* celá země zlatem naplněná, kdyby ji nabídli jako výkupné. Pro ně je určen těžký trest a nebudou mít žádné pomocníky.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يُقْبَلَ
مِنْ أَحَدِهِمْ مِلْءُ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوِ افْتَدَىٰ بِهِ ۗ
أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٩٢﴾

R. 10.

93. Nikdy nedosáhnete spravedlnosti, pokud nebudete rozdávat z toho, co je vám drahé; a cokoliv rozdáte, Allah o tom věru dobře ví.

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّىٰ تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ ۚ وَمَا
تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٩٣﴾

94. Všechna jídla byla dovolena synům Izraele, kromě těch, jež zakázal sám Izrael ještě před tím, než byla seslána Tóra. Řekni: „Přineste tedy Tóru a čtěte z ní, jste-li pravdomluvní."

كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلًّا لِبَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ
إِسْرَائِيلُ عَلَىٰ نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَاةُ ۗ
قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَاةِ فَاتْلُوهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٤﴾

95. Ten, který si ještě potom vymyslí o Allahovi lež, bude hříšníkem.

فَمَنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩٥﴾

96. Řekni: „Allah hlásal pravdu: následuj tedy náboženství Abrahamovo, *který byl* vždy *Bohu* nakloněn; a nepatřil k těm, kteří božstva k Bohu přidružují."

قُلْ صَدَقَ اللَّهُ ۗ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۖ وَمَا
كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٦﴾

97. Prvním Domem pro lidstvo založeným byl Dům v Bekce*; oplývá požehnáním a je vedením pro celé lidstvo.

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا
وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ ﴿٩٧﴾

98. Jsou v něm Znamení jasná; je místem Abrahamovým; a kdo do něj vstoupí, obklopí ho mír. A pouť k Domu je povinností, kterou lidé — ti, kdož k němu naleznou cestu — dluží Allahovi. A každému nevěřícímu *připomeňme*, že Allah není na žádném tvoru závislý.

فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَقَامُ إِبْرَاهِيمَ ۖ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ
آمِنًا ۗ وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ
إِلَيْهِ سَبِيلًا ۚ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٩٨﴾

99. Řekni: „Vlastníci Knihy! Proč popíráte Znamení Allahova, když Allah je Svědkem všeho, co děláte?"

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ
شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٩﴾

100. Řekni: „Vlastníci Knihy! Proč svádíte věřící z cesty Allahovy, snažíce se ji křivou učinit, ačkoliv jste svědky Jeho? A Allah není nevšímavý k tomu, co děláte."

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
مَنْ آمَنَ تَبْغُونَهَا عِوَجًا وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ ۗ وَمَا اللَّهُ
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٠٠﴾

*Údolí Mekky

101. Vy, kteří věříte! Budete-li poslouchat jistou skupinu těch, kterým byla dána Kniha, navrátí vás zpět mezi nevěřící poté, co jste již uvěřili.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِنْ تُطِيْعُوْا فَرِيْقًا مِّنَ الَّذِيْنَ
اُوْتُوا الْكِتٰبَ يَرُدُّوْكُمْ بَعْدَ اِيْمَانِكُمْ كٰفِرِيْنَ ﴿١٠١﴾

102. Jak byste se mohli stát nevěřícími, když vám jsou přednášena Znamení Allahova a Jeho Posel je přítomen mezi vámi? A ten, kdo se pevně Allaha přidržuje, je vskutku veden k cestě pravé.

وَكَيْفَ تَكْفُرُوْنَ وَاَنْتُمْ تُتْلٰى عَلَيْكُمْ اٰيٰتُ اللّٰهِ وَ
فِيْكُمْ رَسُوْلُهٗ ؕ وَمَنْ يَّعْتَصِمْ بِاللّٰهِ فَقَدْ هُدِيَ
اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿١٠٢﴾ ع

R. 11.

103. Vy, kteří věříte! Bojte se Allaha tak, jak Mu přísluší; a nechť vás smrt zastihne jen tehdy, jste-li ve stavu odevzdanosti.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ حَقَّ تُقٰتِهٖ وَلَا
تَمُوْتُنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿١٠٣﴾

104. A držte se pevně, všichni dohromady, provazu Allahova a buďte jednotni a pomněte laskavosti Allahovy, kterou vám prokázal, když jste byli nepřáteli a On spojil v lásce srdce vaše a stali jste se, díky milosti Jeho, bratry; a byli jste na okraji ohnivé propasti a On vás před ní zachránil. Takto vám Allah objasňuje Svá přikázání, abyste mohli být správně vedeni.

وَاعْتَصِمُوْا بِحَبْلِ اللّٰهِ جَمِيْعًا وَّلَا تَفَرَّقُوْا ص
وَاذْكُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ كُنْتُمْ اَعْدَآءً
فَاَلَّفَ بَيْنَ قُلُوْبِكُمْ فَاَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهٖۤ اِخْوَانًا ج
وَكُنْتُمْ عَلٰى شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ فَاَنْقَذَكُمْ
مِّنْهَا ؕ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ
تَهْتَدُوْنَ ﴿١٠٤﴾

105. Nechť je mezi vámi společenství lidí, kteří budou vyzývat k dobrému a přikazovat spravedlnost a zakazovat zlé. A právě ti budou prospívat.

وَلْتَكُنْ مِّنْكُمْ اُمَّةٌ يَّدْعُوْنَ اِلَى الْخَيْرِ وَيَاْمُرُوْنَ
بِالْمَعْرُوْفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ؕ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُوْنَ ﴿١٠٥﴾

106. A nebuďte jako ti, kteří se rozdělili a hádali se *mezi sebou* poté, co k nim přišly jasné důkazy. A právě pro ně je určen velký trest

وَلَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ تَفَرَّقُوْا وَاخْتَلَفُوْا مِنْۢ بَعْدِ
مَا جَآءَهُمُ الْبَيِّنٰتُ ؕ وَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
عَظِيْمٌ ﴿١٠٦﴾

107. V den, kdy některé tváře budou bílé a některé tváře budou černé. Pokud jde o ty, jejichž tváře budou černé, *těm bude řečeno*: „Přestali jste věřit poté, co jste uvěřili? Okuste tedy trest za to, že jste nevěřili."

يَّوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوْهٌ وَّتَسْوَدُّ وُجُوْهٌ ۚ فَاَمَّا الَّذِيْنَ
اسْوَدَّتْ وُجُوْهُهُمْ قف اَكَفَرْتُمْ بَعْدَ اِيْمَانِكُمْ فَذُوْقُوا
الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ﴿١٠٧﴾

108. A pokud jde o ty, jejichž tváře budou bílé, ti budou v milosti Allahově; tam budou přebývat navěky.

وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٨﴾

109. Toto jsou Znamení Allahova, která ti přednášíme, protože obsahují pravdu; a Allah Svým tvorům nic zlého nepřeje.

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۗ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ
ظُلْمًا لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٩﴾

110. A Allahovi náleží vše, co je na nebesích, a vše, co je na zemi, a k Allahovi budou všechny věci navráceny *k rozhodnutí.*

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ
الْأُمُورُ ﴿١١٠﴾

R. 12.

111. Vy jste národ nejlepší, pro blaho lidstva seslaný; přikazujete, co je dobré, a zakazujete, co je zlé, a věříte v Allaha. A kdyby Vlastníci Knihy uvěřili, jistě by to pro ně bylo lepší. Někteří z nich jsou věřící, ale většina z nich je neposlušná.

كُنتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ ۗ وَلَوْ آمَنَ
أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُم ۚ مِّنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ وَ
أَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١١١﴾

112. Nemohou vám ublížit, leda jen nepatrně; a pokud proti vám budou bojovat, časem se obrátí zády. Potom už jim nebude pomoženo.

لَن يَضُرُّوكُمْ إِلَّا أَذًى ۖ وَإِن يُقَاتِلُوكُمْ يُوَلُّوكُمُ
الْأَدْبَارَ قف ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ ﴿١١٢﴾

113. Budou uvrženi v ponížení, ať jsou kdekoliv, pokud nemají ochranu Allahovu nebo ochranu lidí. Přivolali na sebe Allahův hněv a jsou postiženi chudobou. To proto, že zavrhli Znamení Allahova a nespravedlivě zabíjeli Proroky. To proto, že byli vzpurní a měli ve zvyku hřešit.

ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ أَيْنَ مَا ثُقِفُوا إِلَّا بِحَبْلٍ مِّنَ اللَّهِ
وَحَبْلٍ مِّنَ النَّاسِ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَضُرِبَتْ
عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ
الْأَنبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ۚ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوا وَّكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿١١٣﴾

114. Nejsou *všichni* stejní. Mezi Vlastníky Knihy je skupina, která dodržuje *úmluvu*; odříkávají si v nočních hodinách slovo Allahovo a padají *před Ním* na tvář.

لَيْسُوا سَوَاءً ۗ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ
آيَاتِ اللَّهِ آنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ ﴿١١٤﴾

115. Věří v Allaha a v Poslední den a přikazují, co je dobré, a zakazují, co je zlé, a jeden s druhým pilně soutěží v konání dobrých skutků. A ti patří mezi spravedlivé.

يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنكَرِ وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ ۖ
وَأُولَٰئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٥﴾

116. A cokoliv dobrého učiní, nebude jim odepřena náležitá odměna; a Allah zná

وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَن يُكْفَرُوهُ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ

dobře Bohabojné.

بِالْمُتَّقِيْنَ ﴿١١٦﴾

117. Ale těm, kteří nevěří, nebudou jejich majetky ani jejich děti proti Allahovi nic platny; a to jsou obyvatelé Ohně; budou v něm přebývat navěky.

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَآ
اَوْلَادُهُمْ مِّنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا ؕ وَاُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ
هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿١١٧﴾

118. To, co vydávají na život pozemský, se podobá ledovému větru, který postihuje a ničí úrodu lidí, kteří sami sobě ukřivdili. A neukřivdil jim Allah, ale oni ukřivdili sami sobě.

مَثَلُ مَا يُنْفِقُوْنَ فِيْ هٰذِهِ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ
رِيْحٍ فِيْهَا صِرٌّ اَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ
فَاَهْلَكَتْهُ ؕ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللّٰهُ وَلٰكِنْ اَنْفُسَهُمْ
يَظْلِمُوْنَ ﴿١١٨﴾

119. Vy, kteří věříte! Neberte si za blízké přátele *nikoho jiného* kromě svých lidí; *nevěřící* vám neopomenou uškodit. Radují se z vašich nesnází. Jejich nenávist se již projevila ve *výrocích pocházejících* z jejich úst a to, co skrývají ve své hrudi, je ještě horší. Objasnili jsme vám Naše přikázání, pokud chcete rozumět.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوْا بِطَانَةً مِّنْ دُوْنِكُمْ
لَا يَاْلُوْنَكُمْ خَبَالًا ؕ وَدُّوْا مَا عَنِتُّمْ ۚ قَدْ بَدَتِ
الْبَغْضَآءُ مِنْ اَفْوَاهِهِمْ ۚۖ وَمَا تُخْفِيْ صُدُوْرُهُمْ
اَكْبَرُ ؕ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْاٰيٰتِ اِنْ كُنْتُمْ
تَعْقِلُوْنَ ﴿١١٩﴾

120. Hle, vy je milujete, ale oni vás nemilují. A vy věříte v Knihu celou. Když vás potkají, říkají: „Věříme"; ale když jsou sami, hryžou si konečky prstů zlobou. Řekni: „Zhyňte ve zlobě své. Neboť Allah dobře ví, co se skrývá ve *vašich* hrudích."

هٰٓاَنْتُمْ اُولَآءِ تُحِبُّوْنَهُمْ وَلَا يُحِبُّوْنَكُمْ وَتُؤْمِنُوْنَ
بِالْكِتٰبِ كُلِّهٖ ۚ وَاِذَا لَقُوْكُمْ قَالُوْٓا اٰمَنَّا ۚۖ وَاِذَا خَلَوْا
عَضُّوْا عَلَيْكُمُ الْاَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ ؕ قُلْ مُوْتُوْا
بِغَيْظِكُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿١٢٠﴾

121. Zarmoutí je, postihne-li vás něco dobrého; ale postihne-li vás něco zlého, radují se z toho. Budete-li však neochvějní a spravedliví, jejich úklady vám neublíží; neboť Allah obklopuje *vše*, co dělají.

اِنْ تَمْسَسْكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ ۫ وَاِنْ تُصِبْكُمْ
سَيِّئَةٌ يَّفْرَحُوْا بِهَا ؕ وَاِنْ تَصْبِرُوْا وَتَتَّقُوْا لَا
يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْـًٔا ؕ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا يَعْمَلُوْنَ
مُحِيْطٌ ﴿١٢١﴾ ع ١٢ ع ٣

R. 13.

122. A *vzpomeň si na dobu*, když jsi ráno odešel z domova, abys určil věřícím jejich

وَاِذْ غَدَوْتَ مِنْ اَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِيْنَ مَقَاعِدَ

místa k boji. A Allah je Všeslyšící, Vševědoucí.

123. Když dva z vašich oddílů pomýšlely na zbabělý útěk, přestože Allah byl jejich přítelem. A na Allaha by měli věřící spoléhat.

124. A Allah vám *už jednou* pomohl u Badru, když jste ještě byli slabí. Vezměte si tedy Allaha za ochránce svého, a snad budete vděční.

125. Když jsi řekl věřícím: „Cožpak vám nestačí, že vám Pán váš pomohl se třemi tisíci andělů seslaných *z výšin*?"

126. Budete-li neochvějní a spravedliví a oni se na vás znenadání se zápalem vrhnou, Pán váš vám pomůže s pěti tisíci anděly, kteří prudce zaútočí.

127. A toto pro vás Allah učinil pouze radostnou zvěstí, a aby vaše srdce upokojil; a pomoc přichází pouze od Allaha, Mocného, Moudrého.

128. *Bůh tím dosáhne toho*, že odřízne část nevěřících nebo je srazí, aby se vrátili nazpět zklamáni.

129. Ty se tou věcí nemusíš zabývat: On se však nad nimi může *buď* smilovat, nebo je potrestat, neboť jsou hříšní.

130. A Allahovi náleží vše, co je na nebesích, a vše, co je na zemi. On odpouští tomu, komu se Mu zlíbí a trestá toho, koho se Mu zlíbí, a Allah je Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný.

R. 14.

131. Vy, kteří věříte! Nepohlcujte úroky mnohonásobným ziskem; a bojte se Allaha, abyste prospívali.

132. A bojte se Ohně připraveného pro nevěřící.

133. A poslouchejte Allaha a Posla, aby se vám dostalo milosrdenství.

لِلْقِتَالِ ۗ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿١٢٢﴾
اِذْ هَمَّتْ طَّآئِفَتٰنِ مِنْكُمْ اَنْ تَفْشَلَا ۙ وَاللّٰهُ وَلِيُّهُمَا ۗ
وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿١٢٣﴾
وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللّٰهُ بِبَدْرٍ وَّاَنْتُمْ اَذِلَّةٌ ۚ فَاتَّقُوا
اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿١٢٤﴾
اِذْ تَقُوْلُ لِلْمُؤْمِنِيْنَ اَلَنْ يَّكْفِيَكُمْ اَنْ يُّمِدَّكُمْ
رَبُّكُمْ بِثَلٰثَةِ اٰلٰفٍ مِّنَ الْمَلٰٓئِكَةِ مُنْزَلِيْنَ ﴿١٢٥﴾
بَلٰٓى ۙ اِنْ تَصْبِرُوْا وَتَتَّقُوْا وَيَاْتُوْكُمْ مِّنْ فَوْرِهِمْ
هٰذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ اٰلٰفٍ مِّنَ الْمَلٰٓئِكَةِ
مُسَوِّمِيْنَ ﴿١٢٦﴾
وَمَا جَعَلَهُ اللّٰهُ اِلَّا بُشْرٰى لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوْبُكُمْ بِهٖ ۗ
وَمَا النَّصْرُ اِلَّا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ۙ ﴿١٢٧﴾
لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوْا
خَآئِبِيْنَ ﴿١٢٨﴾
لَيْسَ لَكَ مِنَ الْاَمْرِ شَيْءٌ اَوْ يَتُوْبَ عَلَيْهِمْ اَوْ يُعَذِّبَهُمْ
فَاِنَّهُمْ ظٰلِمُوْنَ ﴿١٢٩﴾
وَلِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ۗ يَغْفِرُ لِمَنْ
يَّشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ ۗ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٣٠﴾
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَاْكُلُوا الرِّبٰوٓا اَضْعَافًا مُّضٰعَفَةً ۖ
وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿١٣١﴾
وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِىْٓ اُعِدَّتْ لِلْكٰفِرِيْنَ ﴿١٣٢﴾
وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُوْلَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿١٣٣﴾

134. A předhánějte se navzájem ve snaze dosáhnout odpuštění u Pána svého a Ráje, jehož cena se rovná nebesům a zemi a jenž je připraven pro Bohabojné -

وَسَارِعُوٓا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا
السَّمٰوٰتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٤﴾

135. Pro ty, kteří rozdávají v dobách blahobytu i bídy a kteří ovládají svůj hněv a odpouštějí lidem; a Allah miluje ty, kteří dobré konají,

الَّذِينَ يُنفِقُونَ فِي السَّرَّآءِ وَالضَّرَّآءِ وَالْكٰظِمِينَ
الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٥﴾

136. A ty, kteří poté, co se dopustili hanebného činu či sami sobě ukřivdili, vzpomínají Allaha a prosí za odpuštění svých hříchů — a kdo jiný může odpustit hříchy, než Allah? — a vědomě nesetrvávají v tom, čeho se dopustili.

وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فٰحِشَةً أَوْ ظَلَمُوٓا أَنفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا
لِذُنُوبِهِمْ وَمَن يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ
يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٣٦﴾

137. A jsou to oni, jejichž odměnou bude odpuštění od Pána jejich a Zahrady, pod nimiž řeky tečou, v nichž budou přebývat navěky; a jak skvělá je odměna těch, kteří jsou pilní.

أُولٰٓئِكَ جَزَآؤُهُم مَّغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنّٰتٌ تَجْرِي
مِن تَحْتِهَا الْأَنْهٰرُ خٰلِدِينَ فِيهَا ۚ وَنِعْمَ أَجْرُ
الْعٰمِلِينَ ﴿١٣٧﴾

138. Zajisté byla *mnohá* zvěstování již před vámi. Putujte tedy po zemi a pohleďte, jak *zlý* byl konec těch, kteří *Proroky* za lháře považovali.

قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ
فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عٰقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿١٣٨﴾

139. Toto (Korán) je jasné objasnění lidem a správné vedení a napomenutí Bohabojným.

هٰذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٩﴾

140. Neochabujte, ani se nermuťte; a jistě budete mít vrch, jste-li věřící.

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِن كُنتُم
مُّؤْمِنِينَ ﴿١٤٠﴾

141. Jestliže jste utrpěli zranění, pak zajisté lidé *nevěřící* podobné zranění utrpěli také. A takové dny necháváme střídat mezi lidmi *jako napomenutí*, a aby Allah rozlišil věřící a vybral si mezi vámi svědky; a Allah nemiluje nespravedlivé;

إِن يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ ۚ
وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ
الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنكُمْ شُهَدَآءَ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ
الظّٰلِمِينَ ﴿١٤١﴾

142. A aby Allah očistil věřící a nevěřící zničil.

وَلِيُمَحِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَمْحَقَ الْكٰفِرِينَ ﴿١٤٢﴾

143. Myslíte si snad, že vstoupíte do Ráje, dokud Allah mezi vámi ještě nerozpoznal ty, kteří bojují *na cestě Allahově*, a dokud ještě nerozpoznal neochvějné?

أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ
جٰهَدُوا مِنكُمْ وَيَعْلَمَ الصّٰبِرِينَ ﴿١٤٣﴾

144. Vy jste si takovou smrt přáli, než jste ji patkali; a nyní jste ji spatřili *ve chvíli*, kdy jste *ji* hledali.

وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ
ع فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿١٤٤﴾

R. 15.

145. A Mohamed je jenom Poslem. *Všichni* Poslové před ním již zemřeli. A jestliže teď zemře nebo bude zabit, obrátíte se zpět? A ten, kdo se obrátí zpět, Allahovi v ničem neublíží. A Allah zajisté odmění vděčné.

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ
أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ
يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي
اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٥﴾

146. A žádná duše nemůže zemřít jinak než z dovolení Allahova — podle lhůty stanovené. A kdokoli si přeje odměnu v životě pozemském, tomu z ní něco dáme; a kdokoliv si přeje odměnu v životě příštím, tomu z ní něco dáme; a zajisté odměníme vděčné.

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَابًا
مُؤَجَّلًا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا
وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَنَجْزِي
الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٦﴾

147. A bylo mnoho Proroků, po jejichž boku bojovali četní mužové zbožní. Neochabli před ničím, co se jim přihodilo na cestě Allahově, ani nezeslábli, ani se neponížili *před nepřítelem*. A Allah miluje neochvějné.

وَكَأَيِّنْ مِنْ نَبِيٍّ قُتِلَ مَعَهُ رِبِّيُّونَ كَثِيرٌ فَمَا
وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا
وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٧﴾

148. A promluvili jen, aby řekli: „Pane náš, odpusť nám naše hříchy a nestřídmé chování a zpevni kroky naše a pomoz nám proti lidem nevěřícím."

وَمَا كَانَ قَوْلَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا
وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى
الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٨﴾

149. A Allah jim dal odměnu na tomto světě a překrásnou odměnu v Životě budoucím; a Allah miluje ty, kteří dobré konají.

فَآتَاهُمُ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ
ع وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤٩﴾

R. 16.

150. Vy, kteří věříte! Budete-li poslouchat ty, kteří nevěří, způsobí, že se obrátíte a ztrátu utrpíte.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تُطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا
يَرُدُّوكُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿١٥٠﴾

151. Nikoliv, Allah je vaším Ochráncem a On je Nejlepším pomocníkem.

بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ﴿١٥١﴾

152. Naženeme strach do srdcí těch, kteří nevěří, za to, že přidružují k Allahovi takové,

سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا

k nimž On neseslal žádné zplnomocnění. Příbytkem jejich je Oheň; a strašné je obydlí provinilců.

بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ سُلْطٰنًا ۚ وَمَاْوٰىهُمُ النَّارُ ۚ
وَبِئْسَ مَثْوَى الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٥١﴾

153. A Allah slib svůj vůči vám splnil, když jste je s Jeho dovolením pobíjeli a ničili, dokud jste neochabli a nezačali se mezi sebou přít kvůli rozkazu a nestali se neposlušnými poté, co vám ukázal to, co jste milovali, *potom však pomoc Svou stáhl.* A byli mezi vámi takoví, kteří toužili po životě pozemském, a byli mezi vámi i takoví, kteří toužili po životě budoucím. Potom vás od nich odvrátil, aby vás vyzkoušel — a Allah vám věru odpustil; a Allah je Laskavý k věřícím. —

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللّٰهُ وَعْدَهٗٓ اِذْ تَحُسُّوْنَهُمْ بِاِذْنِهٖ ۚ
حَتّٰٓى اِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَازَعْتُمْ فِى الْاَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِّنْۢ
بَعْدِ مَآ اَرٰىكُمْ مَّا تُحِبُّوْنَ ۗ مِنْكُمْ مَّنْ يُّرِيْدُ الدُّنْيَا
وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّرِيْدُ الْاٰخِرَةَ ۚ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ
لِيَبْتَلِيَكُمْ ۚ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ ۗ وَاللّٰهُ ذُوْ فَضْلٍ
عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٥٢﴾

154. Když jste utíkali a neohlíželi se na nikoho, zatímco Posel na vás volal z týlu, tehdy vám Allah odplatil utrpením za utrpení, abyste se nermoutili nad tím, co vám uniklo, ani nad tím, co se vám přihodilo. A Allah je si dobře vědom toho, co děláte.

اِذْ تُصْعِدُوْنَ وَلَا تَلْوٗنَ عَلٰٓى اَحَدٍ وَّالرَّسُوْلُ
يَدْعُوْكُمْ فِيْٓ اُخْرٰىكُمْ فَاَثَابَكُمْ غَمًّاۢ بِغَمٍّ لِّكَيْلَا
تَحْزَنُوْا عَلٰى مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَآ اَصَابَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ خَبِيْرٌۢ
بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٥٣﴾

155. Po tomto utrpení na vás seslal mír — spánek, který zmohl jednu část z vás — zatímco druhá část, z obavy o vlastní osud, smýšlela mylně o Allahovi, *podobně jako* smýšlejí nevědomí. Řekli: „Cožpak s tím můžeme něco udělat?" Řekni: „Všechna rozhodnutí náleží Allahovi." Skrývají v mysli to, co ti neprozradí. Říkají: „Kdybychom do toho mohli mluvit, nebyli bychom tu pobiti." Řekni: „Kdybyste vy zůstali ve svých domech, pak zajisté ti, jimž bylo přikázáno bojovat, by vyšli na svoji smrt," *aby tak Allah uskutečnil Své ustanovení* a vyzkoušel, co je ve vašich hrudích, a aby očistil, co je ve vašich srdcích. A Allah zná dobře, co je utajeno v myslích.

ثُمَّ اَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْۢ بَعْدِ الْغَمِّ اَمَنَةً نُّعَاسًا يَّغْشٰى
طَاۤىِٕفَةً مِّنْكُمْ ۙ وَطَاۤىِٕفَةٌ قَدْ اَهَمَّتْهُمْ اَنْفُسُهُمْ
يَظُنُّوْنَ بِاللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ ۗ يَقُوْلُوْنَ
هَلْ لَّنَا مِنَ الْاَمْرِ مِنْ شَيْءٍ ۗ قُلْ اِنَّ الْاَمْرَ كُلَّهٗ لِلّٰهِ ۗ
يُخْفُوْنَ فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ مَّا لَا يُبْدُوْنَ لَكَ ۗ يَقُوْلُوْنَ لَوْ
كَانَ لَنَا مِنَ الْاَمْرِ شَيْءٌ مَّا قُتِلْنَا هٰهُنَا ۗ قُلْ لَّوْ
كُنْتُمْ فِيْ بُيُوْتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِيْنَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ
اِلٰى مَضَاجِعِهِمْ ۚ وَلِيَبْتَلِيَ اللّٰهُ مَا فِيْ صُدُوْرِكُمْ
وَلِيُمَحِّصَ مَا فِيْ قُلُوْبِكُمْ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ
الصُّدُوْرِ ﴿١٥٤﴾

156. Ti z vás, kteří jste se obrátili zády v den, kdy se střetly dva zástupy*, — zajisté je k útěku svedl Satan, za některé skutky jejich. Ale Allah jim již zcela jistě odpustil. Neboť Allah je Nejvýš Odpouštějící, Shovívavý.

R. 17.

157. Vy, kteří věříte! Nebuďte jako ti, kteří neuvěřili a říkají o svých bratřích, když cestují po zemi nebo táhnou do války: „Kdyby zůstali s námi, nezemřeli by, ani by nebyli zabiti." *Je tomu tak proto*, aby to Allah učinil příčinou zármutku v jejich srdcích. A Allah dává život a způsobuje smrt a Allah je si Vědom toho, co děláte.

158. A kdybyste byli zabiti ve službách Allahových nebo zemřeli, zajisté je odpuštění a milosrdenství Allahovo lepší než to, co nashromáždili oni.

159. A až zemřete nebo budete zabiti, budete všichni shromážděni před Allahem.

160. To, že jsi k nim laskavý, je z *velké* milosti Allahovy, kdybys na ně byl hrubý *a* tvrdého srdce, věru by se od tebe rozprchli. Proto jim odpusť a pros za ně o odpuštění a poraď se s nimi v důležitých věcech; až dospěješ k rozhodnutí, spolehni se na Allaha. Neboť Allah miluje ty, kteří se na něj spoléhají.

161. Bude-li vám pomáhat Allah, nikdo vás nepřemůže; opustí-li vás, kdo jiný vám potom může pomoci kromě Něho? Ať tedy věřící spoléhají na Allaha.

162. Nesluší se Prorokovi, aby jednal nepoctivě; a kdo jedná nepoctivě, ten si v Den Zmrtvýchvstání přinese *sebou* to, v čem spočívala jeho nepoctivost. Potom bude každé duši zaplaceno v úplnosti, co si zasloužila; a nebude jim ukřivděno.

163. Podobá se snad ten, kdo se chce zalíbit Allahovi, tomu, kdo na sebe

إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا
اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَٰنُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا ۖ وَلَقَدْ عَفَا
ع اللَّهُ عَنْهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٥٦﴾
يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا
لِإِخْوَٰنِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُزًّى لَّوْ
كَانُوا عِندَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَٰلِكَ
حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ ۗ وَاللَّهُ يُحْيِي وَيُمِيتُ ۗ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٥٧﴾
وَلَئِن قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِّنَ
اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿١٥٨﴾
وَلَئِن مُّتُّمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لَإِلَى اللَّهِ تُحْشَرُونَ ﴿١٥٩﴾
فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ لِنتَ لَهُمْ ۖ وَلَوْ كُنتَ فَظًّا
غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ ۖ فَاعْفُ عَنْهُمْ
وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ ۖ فَإِذَا عَزَمْتَ
فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٦٠﴾
إِن يَنصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ ۖ وَإِن يَخْذُلْكُمْ
فَمَن ذَا الَّذِي يَنصُرُكُم مِّن بَعْدِهِ ۗ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦١﴾
وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَن يَغُلَّ ۚ وَمَن يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا
غَلَّ يَوْمَ الْقِيَٰمَةِ ۚ ثُمَّ تُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٢﴾
أَفَمَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللَّهِ كَمَن بَاءَ بِسَخَطٍ مِّنَ اللَّهِ

* Bitva u Uhudu

přivedl Allahův hněv a jehož příbytkem je Peklo? Jak zlé to útočiště!

164. Ti mají *různé* stupně milosti u Allaha; a Allah vidí, co dělají.

165. Allah prokázal přízeň věřícím tím, že mezi nimi vybral Posla z jejich středu, který jim přednáší Jeho Znamení a očišťuje je a učí je Knize a Moudrosti; a předtím zajisté byli ve zjevném bludu.

166. Cože! Když vás postihne neštěstí — a sami jste způsobili neštěstí dvojnásobné — říkáte „Odkud to přišlo?" Řekni: „Od vás samotných." A Allah má moc nad všemi věcmi.

167. A to, co se vám přihodilo v den, kdy se střetly dva zástupy,* se stalo z příkazu Allahova; a *bylo to proto*, aby rozpoznal věřící.

168. A aby rozpoznal pokrytce. A bylo jim řečeno: „Přiďte a bojujte ve jménu Allahově a odrazte *útok nepřátel*." Řekli: „Kdybychom uměli bojovat, jistě bychom vás následovali." Ten den byli blíže k nevěrectví než k víře. A říkají ústy svými to, co není v jejich srdcích. A Allah dobře ví, co zatajují.

169. *Jsou to oni*, kteří, zatímco *sami* zůstali vzadu, řekli o svých bratrech: „Kdyby nás uposlechli, nebyli by zabiti." Řekni: „Odvraťte tedy od sebe smrt, jste-li pravdomluvní."

170. Nepovažuj ty, kteří byli zabiti ve jménu Allahově za mrtvé. Nikoli, jsou živí *a* u Pána svého *a* dary dostávají.

171. A radují se z toho, co jim Allah ze Své štědrosti daroval; a radují se za ty,

* Bitva u Uhudu

وَمَأْوٰىهُ جَهَنَّمُ ۚ وَ بِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿١٦٣﴾
هُمْ دَرَجٰتٌ عِنْدَ اللّٰهِ ۚ وَ اللّٰهُ بَصِيْرٌ ۢ بِمَا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٦٤﴾
لَقَدْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ اِذْ بَعَثَ فِيْهِمْ رَسُوْلًا
مِّنْ اَنْفُسِهِمْ يَتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰيٰتِهٖ وَ يُزَكِّيْهِمْ وَ
يُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَ الْحِكْمَةَ ۚ وَ اِنْ كَانُوْا مِنْ قَبْلُ
لَفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿١٦٥﴾
اَوَ لَمَّآ اَصَابَتْكُمْ مُّصِيْبَةٌ قَدْ اَصَبْتُمْ مِّثْلَيْهَا ۙ
قُلْتُمْ اَنّٰى هٰذَا ۗ قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اَنْفُسِكُمْ ۗ اِنَّ
اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١٦٦﴾
وَ مَآ اَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعٰنِ فَبِاِذْنِ اللّٰهِ
وَ لِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٦٧﴾
وَ لِيَعْلَمَ الَّذِيْنَ نَافَقُوْا ۖ وَ قِيْلَ لَهُمْ تَعَالَوْا
قَاتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اَوِ ادْفَعُوْا ۗ قَالُوْا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا
لَّا اتَّبَعْنٰكُمْ ۗ هُمْ لِلْكُفْرِ يَوْمَئِذٍ اَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْاِيْمَانِ ۚ
يَقُوْلُوْنَ بِاَفْوَاهِهِمْ مَّا لَيْسَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ ۗ وَ اللّٰهُ
اَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُوْنَ ﴿١٦٨﴾
اَلَّذِيْنَ قَالُوْا لِاِخْوَانِهِمْ وَ قَعَدُوْا لَوْ اَطَاعُوْنَا مَا
قُتِلُوْا ۗ قُلْ فَادْرَءُوْا عَنْ اَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ
صٰدِقِيْنَ ﴿١٦٩﴾
وَ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ قُتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اَمْوَاتًا ۗ بَلْ
اَحْيَآءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُوْنَ ﴿١٧٠﴾
فَرِحِيْنَ بِمَآ اٰتٰىهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ ۙ وَ يَسْتَبْشِرُوْنَ بِالَّذِيْنَ

kteří jsou vzadu za nimi, ale ještě se k nim nepřipojili, že na ně *nepadne* žádný strach, ani nebudou zarmouceni.

172. Radují se z přízně Allahovy a štědrosti *Jeho*, *a z toho*, že Allah nedopustí, aby se ztratila odměna *určená* věřícím.

R. 18.

173. *Co se týče* těch, kteří odpověděli na výzvu Allahovu a Posla poté, co utrpěli zranění — ti z nich, kteří konají dobré a jednají spravedlivě, dostanou velkou odměnu;

174. Těm, kterým lidé řekli: „Lidé se seřadili k boji proti vám, bojte se jich tedy," to posílilo víru jejich a řekli: „Nám postačí Allah, a Allah je skvělý Ochránce."

175. Tak se vrátili díky *velké* přízni Allahově a s *velikými* dary a nedotklo se jich žádné zlo; a chtěli se zalíbit Allahovi a Allah *je* Pánem velké štědrosti.

176. To jenom Satan zastrašuje své přívržence; však nebojte se jich, ale bojte se Mě, jste-li věřící.

177. A nechť tě nermoutí ti, kteří upadnou v nevěrectví; vždyť Allahovi nemohou nijak uškodit; Allah si nepřeje přiznat jim jakýkoliv podíl v životě budoucím; a čeká je přísný trest.

178. Ti, kteří koupili nevíru za cenu víry, nemohou Allahovi v ničem uškodit; a čeká je bolestný trest.

179. A ať si nevěřící nemyslí, že to, že jsme jim poskytli odklad, je pro ně dobré; *výsledkem toho*, že jsme jim odklad poskytli, bude jen to, že budou ještě více hřešit; a čeká je ponižující trest.

180. Allah nehodlá ponechat věřící *ve vašem postavení*, dokud neoddělí špatné od

لَمْ يَلْحَقُوا بِهِم مِّنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ ﴿١٧١﴾
يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ
أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧٢﴾
الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِن بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ
الْقَرْحُ ۚ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقَوْا أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٣﴾
الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ
فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ
وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٧٤﴾
فَانقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ
وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٧٥﴾
إِنَّمَا ذَٰلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ
وَخَافُونِ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٧٦﴾
وَلَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ ۚ إِنَّهُمْ لَن
يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا ۗ يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِي
الْآخِرَةِ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٧﴾
إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَن يَضُرُّوا اللَّهَ
شَيْئًا ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٨﴾
وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُمْلِي لَهُمْ خَيْرٌ لِّأَنفُسِهِمْ ۚ
إِنَّمَا نُمْلِي لَهُمْ لِيَزْدَادُوا إِثْمًا ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ
مُّهِينٌ ﴿١٧٩﴾
مَّا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنتُمْ عَلَيْهِ

dobrých. Ani vám Allah nehodlá zjevit nespatřené. Neboť Allah si ze svých Poslů vybírá toho, koho chce. Věřte tedy v Allaha a Posly Jeho. Budete-li věřící a spravedliví, čeká vás velká odměna.

حَتّٰى يَمِيْزَ الْخَبِيْثَ مِنَ الطَّيِّبِ ۭ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُطْلِعَكُمْ
عَلَى الْغَيْبِ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَجْتَبِيْ مِنْ رُّسُلِهٖ مَنْ يَّشَاۗءُ
فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ ۚ وَاِنْ تُؤْمِنُوْا وَتَتَّقُوْا فَلَكُمْ اَجْرٌ
عَظِيْمٌ ﴿١٨٠﴾

181. A ať si nemyslí ti, kteří skrblí s tím, co jim Allah ze své štědrosti daroval, že je to pro ně dobré; nikoliv, je to pro ně zlé. To, z čeho skrblili, bude v Den Zmrtvýchvstání navlečeno jako chomout kolem jejich šíjí. A Allahovi náleží dědictví nebes a země a Allah si je dobře vědom toho, co děláte.

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ يَبْخَلُوْنَ بِمَآ اٰتٰىھُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ
هُوَ خَيْرًا لَّھُمْ ۭ بَلْ ھُوَ شَرٌّ لَّھُمْ ۭ سَيُطَوَّقُوْنَ مَا بَخِلُوْا بِهٖ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ وَلِلّٰهِ مِيْرَاثُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ وَاللّٰهُ بِمَا
تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿١٨١﴾ ع ١٨

R. 19.

182. Allah zajisté slyšel výroky těch, kteří řekli: „Allah je chudý a my jsme bohatí." Zapíšeme si, co řekli, i jejich pokusy nespravedlivě zabíjet Proroky; a řekneme „Okuste trest spalováním."

لَقَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّ اللّٰهَ فَقِيْرٌ وَّ
نَحْنُ اَغْنِيَاۗءُ ۘ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوْا وَقَتْلَھُمُ الْاَنْۢبِيَاۗءَ
بِغَيْرِ حَقٍّ ۙ وَّنَقُوْلُ ذُوْقُوْا عَذَابَ الْحَرِيْقِ ﴿١٨٢﴾

183. To za to, co vaše ruce *před vámi* předeslaly, a *pravdou je*, že Allah není v ničem nespravedlivý ke služebníkům Svým.

ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ
لِّلْعَبِيْدِ ﴿١٨٣﴾

184. Ti, kteří říkají: „Allah nám nařídil, abychom žádnému Poslovi neuvěřili, dokud nám nepřinese oběť, kterou pohltí oheň." Řekni: „Již přede mnou k vám přišli Poslové se Znameními jasnými a s tím, o čem mluvíte. Proč jste je tedy chtěli zabít, jste-li pravdomluvní?"

اَلَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّ اللّٰهَ عَهِدَ اِلَيْنَآ اَلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُوْلٍ
حَتّٰى يَاْتِيَنَا بِقُرْبَانٍ تَاْكُلُهُ النَّارُ ۭ قُلْ قَدْ جَاۗءَكُمْ
رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِيْ بِالْبَيِّنٰتِ وَبِالَّذِيْ قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوْھُمْ
اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١٨٤﴾

185. A když tě obviní ze lži, stejně tak byli ze lži obviněni i Poslové před tebou, kteří přišli se Znameními jasnými a s knihami moudrosti a s Knihou osvícenou.

فَاِنْ كَذَّبُوْكَ فَقَدْ كُذِّبَ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ جَاۗءُوْ
بِالْبَيِّنٰتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتٰبِ الْمُنِيْرِ ﴿١٨٥﴾

186. Každá duše okusí smrti. A plná odměna vám bude vyplacena jen v Den Zmrtvýchvstání. A kdo bude vzdálen od Ohně a uveden na Nebesa, ten zajisté dosáhl svého cíle. A život na tomto světě je pouze klamným požitkem.

كُلُّ نَفْسٍ ذَاۗىِٕقَةُ الْمَوْتِ ۭ وَاِنَّمَا تُوَفَّوْنَ اُجُوْرَكُمْ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ فَمَنْ زُحْزِحَ عَنِ النَّارِ وَاُدْخِلَ الْجَنَّةَ
فَقَدْ فَازَ ۭ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ اِلَّا مَتَاعُ الْغُرُوْرِ ﴿١٨٦﴾

187. Budete jistě zkoušeni na svých majetcích i osobách svých a jistě uslyšíte mnoho urážlivého od těch, kterým byla dána Kniha před vámi, i od těch, kteří staví *Bohu* rovné. Budete-li však vytrvalí a spravedliví — to věru je *věcí* pevného odhodlání.

لَتُبْلَوُنَّ فِيْٓ اَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِيْنَ
اُوْتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْٓا اَذًى
كَثِيْرًا ۗ وَاِنْ تَصْبِرُوْا وَتَتَّقُوْا فَاِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ
الْاُمُوْرِ ﴿١٨٧﴾

188. A *vzpomeňte si*, když Allah uzavřel úmluvu s těmi, kterým byla dána kniha: „S touto *Knihou* seznámíte lidi a nebudete ji zatajovat." Ale oni ji odhodili za záda svá a směnili za nízkou cenu. Zlé je to, co si koupili.

وَاِذْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيْثَاقَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ لَتُبَيِّنُنَّهٗ
لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُوْنَهٗ فَنَبَذُوْهُ وَرَآءَ ظُهُوْرِهِمْ
وَاشْتَرَوْا بِهٖ ثَمَنًا قَلِيْلًا ۗ فَبِئْسَ مَا يَشْتَرُوْنَ ﴿١٨٨﴾

189. Nemysli si, že ti, kteří se radují z toho, co udělali, a mají potěšení, když je chválí za to, co neudělali — nemysli si, že takoví jsou před trestem bezpečni. Ti utrpí trest bolestný.

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ يَفْرَحُوْنَ بِمَآ اَتَوْا وَّيُحِبُّوْنَ اَنْ
يُّحْمَدُوْا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوْا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِّنَ
الْعَذَابِ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿١٨٩﴾

190. A Allahovi náleží království nebes i země; a Allah má moc nad všemi věcmi.

وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيْرٌ ﴿١٩٠﴾ ع ١٩ ١٠

R. 20.

191. Ve stvoření nebes a země a ve střídání noci a dne jsou Znamení pro lid schopný porozumění,

اِنَّ فِيْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ
وَالنَّهَارِ لَاٰيٰتٍ لِّاُولِي الْاَلْبَابِ ﴿١٩١﴾

192. Ty, kteří vzpomínají Allaha stojíce, sedíce, či *ležíce* na boku a přemýšlejí o stvoření nebes a země: „Pane náš, Tys toto vše nestvořil nadarmo; nikoli, Ty Svatý jsi; ochraň nás tedy před trestem Ohnivým.

الَّذِيْنَ يَذْكُرُوْنَ اللّٰهَ قِيٰمًا وَّقُعُوْدًا وَّعَلٰى جُنُوْبِهِمْ
وَيَتَفَكَّرُوْنَ فِيْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ رَبَّنَا مَا
خَلَقْتَ هٰذَا بَاطِلًا ۚ سُبْحٰنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩٢﴾

193. „Pane náš, toho, koho do Ohně uvrhneš, jsi zajisté uvrhl v nemilost. A provinilci nebudou mít žádné pomocníky.

رَبَّنَآ اِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ اَخْزَيْتَهٗ ۭ وَمَا
لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ اَنْصَارٍ ﴿١٩٣﴾

194. „Pane náš, uslyšeli jsme Volajícího, jak *nás* vyzývá k víře, ‘Věřte v Pána Svého, a uvěřili jsme. Pane náš, odpusť nám tedy naše hříchy a očisti nás od našich špatností a po smrti nás zařaď mezi spravedlivé.

رَبَّنَآ اِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُّنَادِيْ لِلْاِيْمَانِ اَنْ اٰمِنُوْا
بِرَبِّكُمْ فَاٰمَنَّا ۖ رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا
سَيِّاٰتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْاَبْرَارِ ﴿١٩٤﴾

195. „Pane náš, dej nám to, co jsi nám slíbil ústy Poslů Svých; a neuvrhni nás v nemilost v Den Zmrtvýchvstání. Ty zajisté slib Svůj neporušíš."

196. A Pán jejich *modlitby* vyslyšel *a řekl*: „Nedopustím, aby dílo kteréhokoliv dělníka mezi vámi, ať už muže či ženy, bylo ztraceno. Neboť jste *závislí* jeden od druhého. Ty však, kteří se vystěhovali nebo byli vyhnáni ze svých domovů a byli pronásledováni ve službách Mých a bojovali a byli zabiti, zbavím jejich špatností a uvedu je do Zahrad, jimiž potoky tečou — toť odměna Allahova, a Allahova odměna je ze všech nejlepší."

197. Nechť tě tedy neoklame to, že se nevěřící volně pohybují po zemi.

198. *Je to* malá *a krátká* výhoda; potom jim bude příbytkem Peklo. Jak odporné to místo odpočinku!

199. Ale ti, kteří se svého Pána bojí, budou mít Zahrady, jimiž potoky tečou; budou tam přebývat navěky — pohoštění to od Allaha. A to, co je u Allaha, je ještě lepší pro spravedlivé.

200. A zajisté jsou mezi Vlastníky Knihy takoví, kteří věří v Allaha a v to, co vám bylo sesláno, i v to, co bylo sesláno jim, ponižujíce se před Allahem. A neprodávají Znamení Allahova za nízkou cenu. Jsou to ti, kteří dostanou odměnu u Pána svého. Vždyť Allah je rychlý v účtování.

201. Vy, kteří věříte! Buďte neochvějní a snažte se v neochvějnosti vynikat a mějte se na pozoru a bojte se Allaha, abyste prospívali.

رَبَّنَا وَاٰتِنَا مَا وَعَدْتَّنَا عَلٰى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ ؕ اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيْعَادَ ﴿۱۹۴﴾
فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ اَنِّىْ لَاۤ اُضِيْعُ عَمَلَ عَامِلٍ
مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى ۚ بَعْضُكُمْ مِّنْۢ بَعْضٍ ۚ فَالَّذِيْنَ
هَاجَرُوْا وَاُخْرِجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ وَاُوْذُوْا فِىْ سَبِيْلِىْ
وَقٰتَلُوْا وَقُتِلُوْا لَاُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّاٰتِهِمْ وَلَاُدْخِلَنَّهُمْ
جَنّٰتٍ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۚ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ
اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ عِنْدَهٗ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿۱۹۵﴾
لَا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فِى الْبِلَادِ ؕ ﴿۱۹۶﴾
مَتَاعٌ قَلِيْلٌ ۚ ثُمَّ مَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ؕ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿۱۹۷﴾
لٰكِنِ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنّٰتٌ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا نُزُلًا مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ ؕ وَمَا عِنْدَ
اللّٰهِ خَيْرٌ لِّلْاَبْرَارِ ﴿۱۹۸﴾ النصف
وَاِنَّ مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ لَمَنْ يُّؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَمَاۤ اُنْزِلَ
اِلَيْكُمْ وَمَاۤ اُنْزِلَ اِلَيْهِمْ خٰشِعِيْنَ لِلّٰهِ ۙ لَا يَشْتَرُوْنَ
بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيْلًا ؕ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ
رَبِّهِمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿۱۹۹﴾
يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اصْبِرُوْا وَصَابِرُوْا وَرَابِطُوْا ۟
ع وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿۲۰۰﴾

KAPITOLA 4

AL-NISÁ'

(*Zjeveno po Hidžře*)

Doba zjevení a kontext

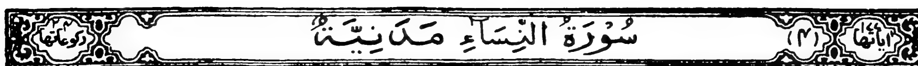
Tato *Súra* se zcela náležitě nazývá Al-Nisá' (Ženy), protože pojednává především o právech a povinnostech žen a také o jejich postavení ve společnosti. Byla zjevena v Medíně mezi třetím a pátým rokem po Hidžře, po bitvě u Uhudu, a zabývá se hlavně otázkou vdov a sirotků, kterých zůstalo po této bitvě velké množství. V tomto bodě panuje názorová jednota mezi všemi muslimskými i evropskými vědci. Slavný německý orientalista Nöldeke však řadí některé verše této *Súry* mezi zjevení mekkánská z toho důvodu, že se v nich podle jeho názoru "mluví o židech v přátelském duchu", protože se tehdy ještě nedostali do konfliktu s muslimy. Wherry se domnívá, že slova "Ó lidé" ve verši 134 jsou důkazem toho, že alespoň tento verš byl zjeven v Mekce, protože tohoto oslovení bylo použito výlučně v *Súrách* mekkánských. Ale tvrdit, že pro výskyt jistého výrazu v určitém verši musí tento verš patřit do období mekkánského, a to navzdory všem důkazům svědčícím o opaku, je pouhým postulováním. Faktem je, že v Mekce bylo velmi málo věřících a ještě nebyli sjednoceni v samostatnou obec a do té doby bylo zjeveno jen několik přikázání *Šarí'ahu*, takže Mekkánci - věřící i nevěřící - byli oslovováni společně slovy "Ó lidé". Jelikož však po vystěhování svatého Proroka do Medíny přicházela přikázání *Šarí'ahu* v rychlém sledu a vznikla organizovaná obec věřících, naprosto odlišná a oddělená od nevěřících, byli tito oslovováni "Vy, kteří věříte". Kde však šlo o oslovení všeobecné, vztahující se na věřící i nevěřící, bylo použito výrazu "Ó lidé".

Spojitost této *Súry* s kapitolou předcházející spočívá v tom, že mezi hlavními tématy, o nichž předcházející *Súra* pojednává, je bitva u Uhudu a tato *Súra* řeší různé problémy, které vznikly v důsledku oné bitvy. *Súra* též odkrývá nekalé úmysly a machinace medínských židů a pokrytců, kteří, když po bitvě u Uhudu viděli, že islám získává v zemi velkou moc, shromáždili všechny prostředky potřebné k tomu, aby podnikli poslední pokus o jeho úplné vymýcení. Svým způsobem je tato *Súra* jistým rozšířením obsahu *Súry* předcházející v tom

smyslu, že odbourává základní křesťanské učení o vykoupení a dokazuje, že Ježíš na kříži nezemřel.

Shrnutí obsahu

Podobně jako v Ál 'Imránu jsou hlavním námětem této *Súry* základní křesťanská dogmata. Zde je však více místa věnováno podrobnému porovnání učení obou náboženství, tj. islámu a křesťanství, se zvláštním přihlédnutím k rozvoji a převaze křesťanství v Posledních dnech. Jelikož v Posledních dnech měli křesťanští autoři a mluvčí hlasitě proklamovat, že islám ponížil ženu tím, že jí přiznal mnohem nižší společenské postavení než muži, zabývá se tato *Súra* především problematikou žen; již zběžné nahlédnutí do koránského učení o ženách prokáže, že i v tomto ohledu je islámské učení mnohem dokonalejší než křesťanské. A protože otázka sirotků úzce souvisí s otázkou žen, dostalo se i jí zvláštní pozornosti v této *Súře*, která je prvním zjevením zabezpečujícím jak práva sirotků, tak i práva žen. Ženám byla přiznána nejen všechna práva, na která mají nárok, zejména právo dědické, ale byly též prohlášeny za jediné spravovatelky vlastního majetku. Druhým hlavním tématem, jímž se *Súra* zabývá, je pokrytectví. Protože v Posledních dnech mělo křesťanství získat celosvětovou převahu a velké množství muslimů mělo žít v područí křesťanských vlád, a protože v důsledku poroby ze strany křesťanských vládců a z obavy před křesťanskou kritikou islámu měli zaujmout pokrytecký postoj k vlastnímu náboženství, zabývá se tato *Súra* vedle otázky žen i pokrytectvím. Názorně líčí, jak hluboko mohou pokrytci poklesnout mravně a duševně. Pokrytci jsou varováni, že je uchvátí hanba a ponížení za to, že se lidí bojí více než svého Stvořitele. Ke konci *Súra* objasňuje ukřižování Ježíše a rozhodně se tu tvrdí a přesvědčivě dokazuje, že víra v Ježíšovu smrt na kříži je naprosto mylná a nepodložená. Zemřel podobně jako ostatní lidé smrtí přirozenou a nepravost onoho učení je dokázána na základě prokázaných historických faktů. Nijak ji nepodporují ani evangelia. V závěru se *Súra* krátce vrací k tématu *Kalálah*, aby upozornila na to, že Ježíš neměl duchovního dědice. On sám byl *Kalálah* v tom smyslu, že nezanechal žádného duchovního nástupce, neboť prorocké poslání přešlo z domu Izraelova na dům Ismaelův.

AL-NISÁ

(*Zjeveno po Hidžře*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝١

2. Lidé! Bojte se Pána svého, Jenž vás z jediné bytosti stvořil a z ní stvořil družku její a obojí rozmnožil na množství mužů a žen; a bojte se Allaha, v Jehož jménu se k sobě obracíte a *bojte se Ho, především pokud jde o* příbuzenské svazky. Neboť Allah vás sleduje.

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوْا رَبَّكُمُ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ
وَّاحِدَةٍ وَّخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيْرًا
وَّنِسَآءً ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْ تَسَآءَلُوْنَ بِهٖ وَالْاَرْحَامَ ؕ
اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيْبًا ۝٢

3. A dávejte sirotkům jejich majetek a nezaměňujte špatné za dobré a nepohlcujte jejich majetek společně se svým. Neboť je to velký hřích.

وَاٰتُوا الْيَتٰمٰۤى اَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَبِيْثَ بِالطَّيِّبِ
وَلَا تَاْكُلُوْۤا اَمْوَالَهُمْ اِلٰۤى اَمْوَالِكُمْ ؕ اِنَّهٗ كَانَ حُوْبًا
كَبِيْرًا ۝٣

4. A bojíte-li se, že nebudete spravedliví v zacházení se sirotky, vezměte si z žen, které se vám líbí, za manželky dvě, tři nebo čtyři; a bojíte-li se, že nebudete jednat spravedlivě, *ožeňte se pouze* s jedinou nebo s těmi, které vlastní vaše pravé ruce. To je pro vás nejlepší *cesta*, jak se vyhnout nespravedlnosti.

وَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا تُقْسِطُوْا فِي الْيَتٰمٰى فَانْكِحُوْا مَا طَابَ
لَكُمْ مِّنَ النِّسَآءِ مَثْنٰى وَثُلٰثَ وَرُبٰعَ ۚ فَاِنْ خِفْتُمْ
اَلَّا تَعْدِلُوْا فَوَاحِدَةً اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ ؕ ذٰلِكَ
اَدْنٰۤى اَلَّا تَعُوْلُوْا ؕ ۝٤

5. A dávejte ženám jejich věno dobrovolně. Ale jestliže vám z vlastního potěšení něco z něho vrátí, tedy to užívejte jako něco příjemného a prospěšného.

وَاٰتُوا النِّسَآءَ صَدُقٰتِهِنَّ نِحْلَةً ؕ فَاِنْ طِبْنَ لَكُمْ
عَنْ شَيْءٍ مِّنْهُ نَفْسًا فَكُلُوْهُ هَنِيْٓـًٔا مَّرِيْٓـًٔا ۝٥

6. A nedávejte slabomyslným majetek svůj, jenž pro vás Allah učinil prostředkem obživy; ale dávejte jim z něho na výživu a oděv a promlouvejte k nim slovy dobře míněné rady.

وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَآءَ اَمْوَالَكُمُ الَّتِيْ جَعَلَ اللّٰهُ لَكُمْ
قِيٰمًا وَّارْزُقُوْهُمْ فِيْهَا وَاكْسُوْهُمْ وَقُوْلُوْا لَهُمْ
قَوْلًا مَّعْرُوْفًا ۝٦

7. A zkoušejte schopnosti sirotků, dokud nedospějí *do věku* ženitby; pokud pak zjistíte, že jsou schopni střídmého úsudku, odevzdejte jim jejich majetek; a

وَابْتَلُوا الْيَتٰمٰى حَتّٰۤى اِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ ۚ فَاِنْ اٰنَسْتُمْ
مِّنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوْۤا اِلَيْهِمْ اَمْوَالَهُمْ ۚ وَلَا تَاْكُلُوْهَاۤ

nepohlcujte ho v marnotratnosti a spěchu, dokud ještě dospívají. A kdo je bohatý, nechť se zdrží, a kdo je chudý, nechť *z něho* jí spravedlivě. A když jim předáte jejich majetek, povolejte si k tomu svědky. A Allah postačí jako Zúčtovatel.

إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا ۚ وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ
وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ ۚ فَإِذَا دَفَعْتُمْ
إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهِدُوا عَلَيْهِمْ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٦﴾

8. Mužům náleží podíl z toho, co zanechají rodiče a blízcí příbuzní; a ženám patří podíl z toho, co zanechají rodiče a blízcí příbuzní, ať už je to málo, či hodně — podíl určený.

لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِمَّا
تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ ۚ نَصِيبًا مَفْرُوضًا ﴿٧﴾

9. A když jsou při rozdělování *dědictví* přítomni *ostatní* příbuzní a sirotci a chudí, darujte jim *něco* z toho a mluvte s nimi slovy vlídnými.

وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينُ
فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٨﴾

10. A ať se bojí *Boha* ti, kteří, zanechají-li po sobě slabé potomstvo, se o ně budou strachovat. Nechť se tedy bojí Allaha a nechť promluví slovo pravdivé.

وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكُوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعَافًا
خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٩﴾

11. Zajisté ti, kteří pohlcují nespravedlivě majetek sirotků, polykají jen oheň do svých břich. A budou hořet v ohni plamenném.

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ
فِي بُطُونِهِمْ نَارًا ۖ وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ﴿١٠﴾ ع

R. 2.

12. A Allah vám přikazuje ohledně dětí vašich: mužskému potomku náleží podíl rovný podílu dvou potomků ženského pohlaví. Ale jsou-li *pouze* potomci ženského pohlaví, *v počtu* více než dvou, náleží jim dvě třetiny toho, co *zemřelý* pozůstavil; pokud bude jen jedna, patří jí polovina. A každému z jeho rodičů náleží šestina dědictví, pokud měl dítě; ale pokud žádné dítě neměl a jeho rodiče jsou jeho dědici, pak matce náleží třetina; a pokud má bratry a sestry, pak jeho matce náleží šestina, *po vyplacení* případných odkazů, a zaplacení dluhů. Vy *sami* nevíte, kdo z vašich otců a z vašich dětí je vám nejvíce ku prospěchu. *Toto* ustanovení *podílů* je od Allaha. Neboť Allah je Vševědoucí, Moudrý.

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ ۖ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنْثَيَيْنِ ۚ
فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ ۖ
وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ ۚ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ
وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ ۚ
فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ ۚ
فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ ۚ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ
يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ ۗ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ
أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا ۚ فَرِيضَةً مِنَ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١﴾

13. A vám náleží polovina toho, co zůstaví vaše ženy, pokud nemají žádné dítě;

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ
وَلَدٌ ۚ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمُ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْنَ

jestliže dítě měly, náleží vám čtvrtina toho, co zůstavují, po *vyplacení* případných odkazů a zaplacení dluhů. A jim náleží čtvrtina toho, co zůstavíte vy, pokud nemáte dítě; jestliže dítě máte, potom jim náleží osmina zůstaveného, po *vyplacení* případných odkazů a zaplacení dluhů. A v případě, že jde o muže a ženu, jejichž majetek má být rozdělen, a on *ani ona* nemají rodiče ani dítě a on *nebo ona* má bratra nebo sestru, potom každému z nich náleží šestina. Ale pokud je jich více, jsou *rovnými* podílníky na jedné třetině, po *vyplacení* případných odkazů a zaplacení dluhů, bez újmy *na právech jiných osob*. *Toto* je nařízení od Allaha a Allah je Vševědoucí, Shovívavý.

مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِينَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ ۚ وَلَهُنَّ الرُّبُعُ
مِمَّا تَرَكْتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ ۚ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ
فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكْتُمْ ۚ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ
بِهَا أَوْ دَيْنٍ ۗ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَالَةً أَوِ امْرَأَةٌ
وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ ۚ فَإِنْ
كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَٰلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ ۚ مِنْ
بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصَىٰ بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرَ مُضَارٍّ ۚ وَصِيَّةً
مِنَ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿١٣﴾

14. Toto jsou omezení *stanovená* Allahem; a kdo poslouchá Allaha a Jeho Posla, toho On uvede do Zahrad, jimiž potoky tečou; tam budou přebývat navěky; a to je úspěch veliký.

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ ۚ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ وَ
ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٤﴾

15. A kdo neposlouchá Allaha a Jeho Posla a překračuje Jeho omezení, toho On pošle do Ohně; tam bude přebývat navěky; a čeká ho ponižující trest.

وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ
نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿١٥﴾ ع ١٢

R. 3.

16. A jestliže se vaše ženy dopustí nepravosti — pozvěte čtyři z vás, aby proti nim svědčili; a když to dosvědčí, zavřete ženy v domech, dokud je nezastihne smrt, nebo jim Allah neotevře cestu.

وَاللَّاتِي يَأْتِينَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا
عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِنْكُمْ ۖ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ
فِي الْبُيُوتِ حَتَّىٰ يَتَوَفَّاهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ
لَهُنَّ سَبِيلًا ﴿١٦﴾

17. A jestliže se takto proviní dva muži z vás, potrestejte je oba. Jestliže však učiní pokání a polepší se, nechte je být; zajisté Allah se často *se soucitem* obrací *a je* Milosrdný.

وَاللَّذَانِ يَأْتِيَانِهَا مِنْكُمْ فَآذُوهُمَا ۖ فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا
فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿١٧﴾

18. Allah se věru zavazuje přijmout pokání jen od těch, kteří se dopustili zlého z nevědomosti a brzy potom učiní pokání. Právě k nim se Allah v milosrdenství obrací; a Allah je Vševědoucí, Moudrý.

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ
ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ۗ
وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٨﴾

19. V žádném případě *nebude přijato* pokání těch, kteří *pokračují* ve špatnostech až do chvíle, kdy jeden z nich bude stát tváří v tvář smrti a řekne: „Teď se kaji"; ani těch, kteří zemřou jako nevěřící. Jsou to ti, pro které jsme připravili bolestný trest.

وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا
حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْآنَ وَلَا
الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا
لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٩﴾

20. Vy, kteří věříte! Není vám dovoleno získávat ženy dědictvím proti jejich vůli; ani je nesmíte neprávem zadržovat, abyste jim mohli vzít část toho, co jste jim darovali, leda že se dopustili zjevné nepravosti; a žijte s nimi v pohodě; a pokud k nim cítíte nelibost, může se stát, že cítíte nelibost k něčemu, do čeho Allah vložil veliké dobro.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرْهًا
وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ
إِلَّا أَنْ يَأْتِينَ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ
فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ
فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ﴿٢٠﴾

21. A jestliže chcete vyměnit jednu manželku za druhou a jedné z nich jste darovali poklad, neberte z toho nic. Chcete si to snad vzít pomocí lži a zjevné hříšnosti?

وَإِنْ أَرَدْتُمُ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَكَانَ زَوْجٍ وَ
آتَيْتُمْ إِحْدَاهُنَّ قِنْطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا
أَتَأْخُذُونَهُ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا ﴿٢١﴾

22. A jak si to můžete vzít, když jste byli jeden s druhým pospolu a ony od vás přijaly pevný slib?

وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَىٰ بَعْضُكُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ
وَأَخَذْنَ مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٢٢﴾

23. A neberte si za manželky ženy, s kterými se oženili vaši otcové, leda že se tak už stalo. Je to věc hnusná a opovrženíhodná a způsob nepěkný.

وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ
سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٢٣﴾ ع

R. 4.

24. Jsou vám zapovězeny vaše matky a vaše dcery a vaše sestry a sestry vašich otců a sestry vašich matek a dcery bratrovy a dcery sestřiny a vaše *nevlastní* matky, které vás kojily, a vaše nevlastní sestry a matky vašich manželek a vaše nevlastní dcery, které jsou ve vaší péči *jakožto dcery* vašich manželek, k nimž jste vešli — ale pokud jste k nim nevešli, nebude to pro vás hřích — a manželky vašich synů vzešlých z vašich ledví; a *je vám* zapovězeno mít *za manželky*

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ
وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ
اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ مِنَ الرَّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتُ
نِسَائِكُمْ وَرَبَائِبُكُمُ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمُ
اللَّاتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا
جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ

dvě sestry současně, leda že se tak už stalo; vždyť Allah je Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný.

25. A *jsou vám zakázány* vdané ženy, kromě těch, které náleží vašim pravým rukám. Tak vám to předepsal Allah. A kromě těchto jsou vám *ostatní ženy* dovoleny, abyste si *je* hledali pomocí jmění, zákonně se s nimi oženili a nepáchali smilstvo. A za užitek, kterého se vám od nich dostalo, dejte jim jejich věna podle zvyklosti; a nebude pro vás hříchem nic, na čem se po ustanovení *věna* vzájemně dohodnete. A Allah je Vševědoucí, Moudrý.

26. A pokud si některý z vás nemůže dovolit oženit se se svobodnými věřícími ženami, *nechť se* ožení s těmi, které vlastní vaše pravé ruce, totiž s vašimi věřícími služebnými. A Allah zná vaši víru nejlépe; a *všichni* závisíte jeden na druhém; ožeňte se s nimi tedy se svolením jejich pánů a dejte jim jejich věna podle zvyklosti, jsou-li čisté a nepáchají smilstvo a nemají tajné milence. A jestliže se po svatbě dopustí hanebnosti, patří jim polovina trestu předepsaného svobodným ženám. To je pro toho z vás, kdo se obává, že by se mohl dopustit hříchu. A jestliže se zdržíte, bude to pro vás lepší. A Allah je Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný.

R. 5.

27. Allah vám chce objasnit cesty těch, kteří byli před vámi, a dovést vás k nim a obrátit se k vám v milosrdenství. A Allah je Vševědoucí, Moudrý.

28. A Allah si přeje obrátit se k vám v milosrdenství, ale ti, kteří sledují *své* nízké sklony, si přejí, abyste daleko zbloudili.

29. Allah si přeje ulehčit vám vaše břímě, neboť člověk byl stvořen slabým.

اَصۡلَابِكُمۡ ۙ وَاَنۡ تَجۡمَعُوۡا بَيۡنَ الۡاُخۡتَيۡنِ اِلَّا مَا قَدۡ
سَلَفَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُوۡرًا رَّحِيۡمًا ﴿۲۴﴾
وَّالۡمُحۡصَنٰتُ مِنَ النِّسَآءِ اِلَّا مَا مَلَـكَتۡ اَيۡمَانُكُمۡ ۚ
كِتٰبَ اللّٰهِ عَلَيۡكُمۡ ۚ وَاُحِلَّ لَـكُمۡ مَّا وَرَآءَ ذٰلِكُمۡ اَنۡ
تَبۡتَغُوۡا بِاَمۡوَالِكُمۡ مُّحۡصِنِيۡنَ غَيۡرَ مُسٰفِحِيۡنَ ؕ فَمَا
اسۡتَمۡتَعۡتُمۡ بِهٖ مِنۡهُنَّ فَاٰتُوۡهُنَّ اُجُوۡرَهُنَّ فَرِيۡضَةً ؕ
وَلَا جُنَاحَ عَلَيۡكُمۡ فِيۡمَا تَرٰضَيۡتُمۡ بِهٖ مِنۡۢ بَعۡدِ الۡفَرِيۡضَةِ ؕ
اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيۡمًا حَكِيۡمًا ﴿۲۵﴾
وَمَنۡ لَّمۡ يَسۡتَطِعۡ مِنۡكُمۡ طَوۡلًا اَنۡ يَّنۡكِحَ الۡمُحۡصَنٰتِ
الۡمُؤۡمِنٰتِ فَمِنۡ مَّا مَلَـكَتۡ اَيۡمَانُكُمۡ مِّنۡ فَتَيٰتِكُمُ
الۡمُؤۡمِنٰتِ ؕ وَاللّٰهُ اَعۡلَمُ بِاِيۡمَانِكُمۡ ؕ بَعۡضُكُمۡ مِّنۡۢ
بَعۡضٍ ۚ فَانۡكِحُوۡهُنَّ بِاِذۡنِ اَهۡلِهِنَّ وَاٰتُوۡهُنَّ
اُجُوۡرَهُنَّ بِالۡمَعۡرُوۡفِ مُحۡصَنٰتٍ غَيۡرَ مُسٰفِحٰتٍ
وَّلَا مُتَّخِذٰتِ اَخۡدَانٍ ۚ فَاِذَاۤ اُحۡصِنَّ فَاِنۡ اَتَيۡنَ
بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيۡهِنَّ نِصۡفُ مَا عَلَى الۡمُحۡصَنٰتِ مِنَ
الۡعَذَابِ ؕ ذٰلِكَ لِمَنۡ خَشِىَ الۡعَنَتَ مِنۡكُمۡ ؕ وَاَنۡ
تَصۡبِرُوۡا خَيۡرٌ لَّـكُمۡ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوۡرٌ رَّحِيۡمٌ ﴿۲۶﴾
يُرِيۡدُ اللّٰهُ لِيُبَيِّنَ لَـكُمۡ وَيَهۡدِيَكُمۡ سُنَنَ الَّذِيۡنَ
مِنۡ قَبۡلِكُمۡ وَيَتُوۡبَ عَلَيۡكُمۡ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيۡمٌ حَكِيۡمٌ ﴿۲۷﴾
وَاللّٰهُ يُرِيۡدُ اَنۡ يَّتُوۡبَ عَلَيۡكُمۡ وَيُرِيۡدُ الَّذِيۡنَ يَتَّبِعُوۡنَ
الشَّهَوٰتِ اَنۡ تَمِيۡلُوۡا مَيۡلًا عَظِيۡمًا ﴿۲۸﴾
يُرِيۡدُ اللّٰهُ اَنۡ يُّخَفِّفَ عَنۡكُمۡ ۚ وَخُلِقَ الۡاِنۡسَانُ ضَعِيۡفًا ﴿۲۹﴾

30. Vy, kteří věříte! Nepohlcujte si vzájemně majetky nezákonným způsobem, s výjimkou toho, co *získáte* obchodem na základě vzájemné dohody. A neberte si život. Věru Allah je vůči vám Milosrdný.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَأْكُلُوٓا۟ أَمْوَٰلَكُم بَيْنَكُم
بِٱلْبَٰطِلِ إِلَّآ أَن تَكُونَ تِجَٰرَةً عَن تَرَاضٍ مِّنكُمْ ۚ
وَلَا تَقْتُلُوٓا۟ أَنفُسَكُمْ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٣٠﴾

31. A jestliže někdo tak učiní cestou hříchu a nespravedlivosti, toho uvrhneme do Ohně; a to je pro Allaha snadné.

وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ عُدْوَٰنًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيهِ
نَارًا ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣١﴾

32. Jestliže se vystříháte těžších hříchů, vymažeme vám vaše *menší* přestupky a uvedeme vás na místo veliké cti.

إِن تَجْتَنِبُوا۟ كَبَآئِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنكُمْ سَيِّـَٔاتِكُمْ
وَنُدْخِلْكُم مُّدْخَلًا كَرِيمًا ﴿٣٢﴾

33. A nezáviďte, že Allah dal některým z vás vyniknout nad ostatními. Mužům se dostane části z toho, co si zasloužili, a ženám se dostane části z toho, co si zasloužily. A proste Allaha o štědrosti Jeho. Vždyť Allah zná dokonale všechny věci.

وَلَا تَتَمَنَّوْا۟ مَا فَضَّلَ ٱللَّهُ بِهِۦ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۚ
لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا ٱكْتَسَبُوا۟ ۖ وَلِلنِّسَآءِ نَصِيبٌ مِّمَّا
ٱكْتَسَبْنَ ۚ وَسْـَٔلُوا۟ ٱللَّهَ مِن فَضْلِهِۦٓ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ
بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمًا ﴿٣٣﴾

34. A každému jsme určili dědice toho, co zůstaví rodiče a příbuzní, a *také* ty, s nimiž jste přísahou potvrdili smlouvu. Dejte jim tedy jejich podíl. Neboť Allah dohlíží nade vším.

وَلِكُلٍّ جَعَلْنَا مَوَٰلِىَ مِمَّا تَرَكَ ٱلْوَٰلِدَانِ وَٱلْأَقْرَبُونَ ۚ
وَٱلَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَٰنُكُمْ فَـَٔاتُوهُمْ نَصِيبَهُمْ ۚ إِنَّ
ٱللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ شَهِيدًا ﴿٣٤﴾ ع

R. 6.

35. Muži jsou poručníky nad ženami proto, že Allah dal jedněm vyniknout nad druhé, a také proto, že (muži) rozdávají ze svého bohatství. Ctnostnými ženami *jsou ty, které* jsou poslušné a střeží tajemství *manželů svých* pod Allahovou ochranou. A pokud jde o ty, od nichž se obáváte neposlušnosti, napomeňte je a ponechte je samotné na ložích jejich a potrestejte je. Jestliže vás uposlechnou, nevyhledávejte důvody, proč být proti nim. Allah je věru Vznešený, Velký.

ٱلرِّجَالُ قَوَّٰمُونَ عَلَى ٱلنِّسَآءِ بِمَا فَضَّلَ ٱللَّهُ بَعْضَهُمْ
عَلَىٰ بَعْضٍ وَبِمَآ أَنفَقُوا۟ مِنْ أَمْوَٰلِهِمْ ۚ فَٱلصَّٰلِحَٰتُ
قَٰنِتَٰتٌ حَٰفِظَٰتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ ٱللَّهُ ۚ وَٱلَّٰتِى تَخَافُونَ
نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَٱهْجُرُوهُنَّ فِى ٱلْمَضَاجِعِ
وَٱضْرِبُوهُنَّ ۖ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا۟ عَلَيْهِنَّ
سَبِيلًا ۗ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلِيًّا كَبِيرًا ﴿٣٥﴾

36. A obáváte-li se nesvornosti mezi nimi, určete rozhodčího z rodiny jeho a rozhodčího z rodiny její. A jestliže si přejí usmíření, Allah je mezi nimi uskuteční.

وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَٱبْعَثُوا۟ حَكَمًا مِّنْ
أَهْلِهِۦ وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَآ ۚ إِن يُرِيدَآ إِصْلَٰحًا يُوَفِّقِ

Neboť Allah je Vševědoucí, Všehoznalý.

اللّٰهُ بَيْنَهُمَا ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيْمًا خَبِيْرًا ﴿٣٦﴾

37. Uctívejte Allaha a nepřidružujte k Němu nic, a *prokazujte* laskavost k rodičům a příbuzným a sirotkům a chudým a sousedovi, který je vaším příbuzným, a sousedovi, který je vám cizí, a příteli po *vašem* boku a pocestnému a těm, které vlastní vaše pravé ruce. Neboť Allah nemiluje pyšné *a* vychloubačné,

وَاعْبُدُوا اللّٰهَ وَلَا تُشْرِكُوْا بِهٖ شَيْـًٔا وَّ بِالْوَالِدَيْنِ
اِحْسَانًا وَّبِذِی الْقُرْبٰی وَالْيَتٰمٰی وَالْمَسٰكِيْنِ وَالْجَارِ
ذِی الْقُرْبٰی وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنْۢبِ
وَابْنِ السَّبِيْلِ ۙ وَمَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ
مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُوْرَا ۙ ﴿٣٧﴾

38. Kteří jsou lakomí a lidi k lakomství navádějí a skrývají to, co jim Allah daroval ze Své štědrosti. A pro nevěřící jsme připravili ponižující trest,

الَّذِيْنَ يَبْخَلُوْنَ وَيَاْمُرُوْنَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُوْنَ
مَاۤ اٰتٰهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ ؕ وَاَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابًا
مُّهِيْنًا ۚ ﴿٣٨﴾

39. Pro ty, kteří rozdávají ze svého bohatství jen lidem na odiv a nevěří v Allaha ani v Poslední Den. A ten, kdo má za přítele Satana, *nechť si připomene, že* je to přítel zlý.

وَالَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ رِئَآءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُوْنَ
بِاللّٰهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ؕ وَمَنْ يَّكُنِ الشَّيْطٰنُ لَهٗ قَرِيْنًا
فَسَآءَ قَرِيْنًا ﴿٣٩﴾

40. Což by jim uškodilo, kdyby uvěřili v Allaha a v Poslední Den a rozdávali z toho, co jim Allah daroval? A Allah je velmi dobře zná.

وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَاَنْفَقُوْا
مِمَّا رَزَقَهُمُ اللّٰهُ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ بِهِمْ عَلِيْمًا ﴿٤٠﴾

41. Allah přece neukřivdí *nikomu*, *ani* o váhu atomu. A každý dobrý skutek rozmnoží a Sám od Sebe daruje velkou odměnu.

اِنَّ اللّٰهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ۚ وَاِنْ تَكُ حَسَنَةً
يُّضٰعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَّدُنْهُ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿٤١﴾

42. A co *s nimi bude*, až z každého národa přivedeme svědka a tebe přivedeme jako svědka proti nim?

فَكَيْفَ اِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ ۢ بِشَهِيْدٍ وَّجِئْنَا بِكَ
عَلٰی هٰۤؤُلَآءِ شَهِيْدًا ﴿٤٢﴾

43. V ten den si budou přát ti, kteří neuvěřili a Posla neuposlechli, aby se nad nimi srovnala zem; a před Allahem nebudou *schopni* zatajit nic.

يَوْمَئِذٍ يَّوَدُّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَعَصَوُا الرَّسُوْلَ لَوْ تُسَوّٰی
بِهِمُ الْاَرْضُ ؕ وَلَا يَكْتُمُوْنَ اللّٰهَ حَدِيْثًا ﴿٤٣﴾

R. 7.

44. Vy, kteří věříte! Nepřistupujte k Modlitbě s otupělou myslí, dokud nebudete vědět, co říkáte; ani jste-li nečistí, ledaže jste na cestách, dokud se nevykoupete. A jste-li

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَقْرَبُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْتُمْ سُكٰرٰی
حَتّٰی تَعْلَمُوْا مَا تَقُوْلُوْنَ وَلَا جُنُبًا اِلَّا عَابِرِیْ سَبِيْلٍ

nemocní nebo *jste* na cestě *neočištěni*, nebo *jestli* někdo z vás přišel ze záchoda, nebo jste se dotkli žen, a nenaleznete vodu, pak sáhněte po čistém písku a otřete si jím své obličeje i ruce. Zajisté Allah je Nejvýš Shovívavý, Nejvýš Odpouštějící.

حَتّٰى تَغْتَسِلُوْا ۗ وَاِنْ كُنْتُمْ مَّرْضٰٓى اَوْ عَلٰى سَفَرٍ اَوْ جَآءَ
اَحَدٌ مِّنْكُمْ مِّنَ الْغَآئِطِ اَوْ لٰمَسْتُمُ النِّسَآءَ فَلَمْ تَجِدُوْا
مَآءً فَتَيَمَّمُوْا صَعِيْدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوْا بِوُجُوْهِكُمْ وَ
اَيْدِيْكُمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُوْرًا ﴿٤٣﴾

45. Cožpak nevíš o těch, jimž se dostalo části Knihy? Kupují bludy a přejí si, abyste i vy zbloudili.

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اُوْتُوْا نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتٰبِ يَشْتَرُوْنَ
الضَّلٰلَةَ وَيُرِيْدُوْنَ اَنْ تَضِلُّوا السَّبِيْلَ ﴿٤٤﴾

46. A Allah zná vaše nepřátele velmi dobře. A Allah postačí jako Přítel a Allah postačí i jako Pomocník.

وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاَعْدَآئِكُمْ ۗ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَلِيًّا ۙ وَّكَفٰى
بِاللّٰهِ نَصِيْرًا ﴿٤٥﴾

47. Mezi Židy jsou takoví, kteří překrucují slova oproti jejich významům. A říkají: „Slyšíme a neposloucháme," a „slyš, aniž jsi slyšen," a „'Ra'iná," zatemňujíce jazyky svými *co mají na mysli* a *chtějíce* poškodit *Víru*. A kdyby byli řekli: „Slyšíme a posloucháme" a „slyš" a „Unzurná", bylo by to pro ně lepší a spravedlivější. Avšak Allah je proklel pro jejich nevěrectví; tak věří, ale jen málo.

مِنَ الَّذِيْنَ هَادُوْا يُحَرِّفُوْنَ الْكَلِمَ عَنْ مَّوَاضِعِهٖ
وَيَقُوْلُوْنَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمَعْ غَيْرَ مُسْمَعٍ وَّ
رَاعِنَا لَيًّا بِاَلْسِنَتِهِمْ وَطَعْنًا فِى الدِّيْنِ ۗ وَلَوْ اَنَّهُمْ
قَالُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا وَاسْمَعْ وَانْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا
لَّهُمْ وَاَقْوَمَ ۙ وَلٰكِنْ لَّعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا
يُؤْمِنُوْنَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٤٦﴾

48. Vlastníci Knihy! Uvěřte v to, co jsme seslali pro potvrzení toho, co už máte, než zahanbíme vaše vůdce a způsobíme, aby se obrátili zpět, nebo je proklejeme, jako jsme prokleli lid, *který znesvětil* Sobotu. A ustanovení Allahovo bude *bezpečně* splněno.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ اٰمِنُوْا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا
لِّمَا مَعَكُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ نَّطْمِسَ وُجُوْهًا فَنَرُدَّهَا عَلٰٓى
اَدْبَارِهَآ اَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّآ اَصْحٰبَ السَّبْتِ ۗ وَكَانَ
اَمْرُ اللّٰهِ مَفْعُوْلًا ﴿٤٧﴾

49. Allah zajisté neodpustí, bude-li k Němu cokoli přidružováno jako Jemu rovné; avšak kromě toho odpustí vše ostatní tomu, komu se mu zlíbí. A kdokoliv přidružuje k Allahovi rovné, ten se dopouští hříchu velmi těžkého.

اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ اَنْ يُّشْرَكَ بِهٖ وَيَغْفِرُ مَا دُوْنَ
ذٰلِكَ لِمَنْ يَّشَآءُ ۚ وَمَنْ يُّشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدِ افْتَرٰٓى
اِثْمًا عَظِيْمًا ﴿٤٨﴾

50. Cožpak nevíš o těch, kteří se vydávají za čisté? Nikoliv, jen Allah očišťuje

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ يُزَكُّوْنَ اَنْفُسَهُمْ ۗ بَلِ اللّٰهُ يُزَكِّىْ

toho, koho se mu zlíbí, a nikomu nebude ukřivděno ani zbla.

51. Pohleď, jak si vymýšlejí lži proti Allahovi! A to stačí na zjevný hřích.

R. 8.

52. Cožpak nevíš o těch, kterým se dostalo části Knihy? Věří ve zlé a *následují* ty, kteří hřeší, a o nevěřících říkají: „Tito jsou v náboženství vedeni lépe než ti, kteří uveřili."

53. To jsou ti, které Allah proklel: a koho prokleje Allah, tomu ty pomocníka nenajdeš.

54. Mají snad nějaký podíl na vládě? Potom by stejně nedali lidem *ani tolik, co se vejde do* dolíčku v pecce datlové.

55. Nebo snad zavidí lidem to, co jim Allah daroval ze Své štědrosti? *Je-li tomu tak*, pak zajisté jsme dali Knihu a Moudrost synům Abrahamovým a *také* jsme jim dali velké království.

56. A byli mezi nim někteří, kteří v něj uvěřili; a byli mezi nimi jiní, kteří se od něho odvrátili. A jim postačí Peklo jako oheň plamenný.

57. Ty, kteří v Naše Znamení nevěří, brzy uvrhneme do Ohně. Kdykoliv shoří kůže jejich, dáme jim výměnou kůže jiné, aby tak trestu okusili. Allah je věru Mocný, Moudrý.

58. A ty, kteří jsou věřící a konají dobré skutky, necháme vejít do Zahrad, jimiž potoky tečou, aby tam žili navěky; a budou tam mít manželky čisté; a uvedeme je na *místo* příjemného a hustého stínu.

59. Allah vám přikazuje, abyste vraceli svěřené majetky těm, jímž patří, a když

مَنْ يَّشَآءُ وَلَا يُظْلَمُوْنَ فَتِيْلًا ﴿٥٠﴾
اُنْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ ۭ وَكَفٰى بِهٖٓ
ع اِثْمًا مُّبِيْنًا ﴿٥١﴾
اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اُوْتُوْا نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتٰبِ يُؤْمِنُوْنَ
بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوْتِ وَيَقُوْلُوْنَ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا هٰٓؤُلَآءِ
اَهْدٰى مِنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا سَبِيْلًا ﴿٥٢﴾
اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ ۭ وَمَنْ يَّلْعَنِ اللّٰهُ فَلَنْ
تَجِدَ لَهٗ نَصِيْرًا ﴿٥٣﴾
اَمْ لَهُمْ نَصِيْبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَاِذًا لَّا يُؤْتُوْنَ النَّاسَ
نَقِيْرًا ﴿٥٤﴾
اَمْ يَحْسُدُوْنَ النَّاسَ عَلٰى مَآ اٰتٰىهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ ۚ
فَقَدْ اٰتَيْنَآ اٰلَ اِبْرٰهِيْمَ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَاٰتَيْنٰهُمْ
مُّلْكًا عَظِيْمًا ﴿٥٥﴾
فَمِنْهُمْ مَّنْ اٰمَنَ بِهٖ وَمِنْهُمْ مَّنْ صَدَّ عَنْهُ ۭ وَ
كَفٰى بِجَهَنَّمَ سَعِيْرًا ﴿٥٦﴾
اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِنَا سَوْفَ نُصْلِيْهِمْ نَارًا ۭ كُلَّمَا
نَضِجَتْ جُلُوْدُهُمْ بَدَّلْنٰهُمْ جُلُوْدًا غَيْرَهَا لِيَذُوْقُوا
الْعَذَابَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَزِيْزًا حَكِيْمًا ﴿٥٧﴾
وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنّٰتٍ
تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ۭ لَهُمْ
فِيْهَآ اَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ ۡ وَّنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيْلًا ﴿٥٨﴾
اِنَّ اللّٰهَ يَاْمُرُكُمْ اَنْ تُؤَدُّوا الْاَمٰنٰتِ اِلٰٓى اَهْلِهَا ۙ وَ

soudíte mezi lidmi, abyste soudili spravedlivě. A to, čím vás Allah napomíná, je věru znamenité! Allah je Všeslyšící, Vševidoucí.

60. Vy, kteří věříte! Poslouchejte Allaha a poslouchejte Posla *Jeho* a ty, kteří mají nad vámi moc. A jestliže se v něčem mezi sebou rozcházíte, obraťte se s tím k Allahovi a Poslu Jeho, pokud věříte v Allaha a v Poslední Den. A to bude nejlepší a nejchvályhodnější.

R. 9.

61. Cožpak nevíš o těch, kteří předstírají, že věří v to, co bylo zjeveno tobě i co bylo zjeveno před tebou? Chtějí dosáhnout rozsouzení u vzpurných, přestože jim bylo přikázáno je neposlouchat. A Satan je chce svést daleko od cesty pravé.

62. A když se jim řekne: „Pojďte k tomu, co seslal Allah, a k Poslu *Jeho*," uvidíš pokrytce, jak se od tebe znechuceně odvracejí.

63. Proč tedy, když je postihne neštěstí za to, co jejich ruce předeslaly, přijdou k tobě, přísahajíce při Allahovi *a říkajíce*: „Chtěli jsme jen přátelskou službu"?

64. A to jsou ti, tajemství jejichž srdcí Allah dobře zná. Odvrať se od nich a napomeň je a promluv k nim slova působivá o nich samotných.

65. A neposlali jsme žádného Posla, než aby mu byla z příkazu Allahova prokazována poslušnost. A kdyby za tebou přišli poté, co uškodili svým duším a prosili Allaha o odpuštění, a *kdyby* i Posel prosil za odpuštění pro ně, pak by zajisté shledali, že se Allah často *se soucitem obrací a* je Milosrdný.

66. Ale kdež, při Pánu tvém, oni věřícími nebudou, dokud tě neučiní soudcem ve všem, o čem se mezi sebou přou, a dokud nenaleznou ve svých srdcích pochyb-

إِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ ۚ إِنَّ اللَّهَ
نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٥٩﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَ
أُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ ۖ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ
إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ۚ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٦٠﴾ ع
أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنْزِلَ
إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا
إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ ۖ وَيُرِيدُ
الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿٦١﴾
وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ
رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا ﴿٦٢﴾
فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ
ثُمَّ جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا إِحْسَانًا
وَتَوْفِيقًا ﴿٦٣﴾
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ
عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ﴿٦٤﴾
وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ وَلَوْ
أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ
وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿٦٥﴾
فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ
بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ

nosti o tom, co jsi rozhodl, a pokoří se v plné pokoře.

67. A kdybychom jim přikázali: „Obětujte své životy nebo odejděte ze svých domovů," neudělali by to, kromě několika málo z nich; a kdyby udělali to, k čemu jsme je vybízeli, bylo by to pro ně jistě lepší a upevnilo by to sílu jejich.

68. A tehdy bychom jim darovali velkou odměnu;

69. A zajisté bychom je uvedli na cestu pravou.

70. A ti, kteří poslouchají Allaha a Jeho Posla, budou patřit k těm, jimž Allah uštědřil Svá požehnání, to jest k Prorokům, Věrným, Mučedníkům a Spravedlivým. A jak skvělí jsou to společníci.

71. Tato milost je od Allaha a Allah je dostačující, Vševědoucí.

R. 10.

72. Vy, kteří věříte! Mějte se na pozoru; *a* potom vytáhněte *do boje* v jednotlivých oddílech anebo vytáhněte všichni dohromady.

73. A je mezi vámi i takový, který zůstane vzadu, a když vás postihne neštěstí, řekne: „Allah byl ke mně milostiv, neboť jsem s nimi nebyl."

74. Ale jestliže vám Allah dopřeje úspěchu, řekne, jako kdyby mezi ním a vámi nebyl žádný citový vztah: „Kéž bych byl býval s nimi, pak bych byl vskutku dosáhl velkého úspěchu!"

75. Nechť tedy bojují ve službách Allahových ti, kteří by prodali život pozemský za Život budoucí. A každému, kdo bojuje ve službách Allahových, ať už je zabit, či zvítězí, brzy darujeme velkou odměnu.

76. A co je s vámi, *že* nebojujete za Allaha a slabé — muže, ženy a děti -, kteří

وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٦٦﴾
وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنِ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوِ اخْرُجُوا
مِنْ دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ ۖ وَلَوْ أَنَّهُمْ
فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ
تَثْبِيتًا ﴿٦٧﴾
وَإِذًا لَآتَيْنَاهُمْ مِنْ لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٨﴾
وَلَهَدَيْنَاهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٦٩﴾
وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ
اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ
وَالصَّالِحِينَ ۚ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا ﴿٧٠﴾
ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ عَلِيمًا ﴿٧١﴾ ع
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ فَانْفِرُوا ثُبَاتٍ
أَوِ انْفِرُوا جَمِيعًا ﴿٧٢﴾
وَإِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ لَيُبَطِّئَنَّ فَإِنْ أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ
قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا ﴿٧٣﴾
وَلَئِنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَنْ لَمْ
تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ
فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧٤﴾
فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
بِالْآخِرَةِ ۚ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ
يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٧٥﴾
وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ

říkají: „Pane náš, vyveď nás z tohoto města, jehož obyvatelé jsou utiskovateli, a daruj nám od Sebe ochránce a daruj nám od Sebe pomocníka.”?

مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَآءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ
رَبَّنَآ اَخْرِجْنَا مِنْ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ اَهْلُهَا
وَاجْعَلْ لَّنَا مِنْ لَّدُنْكَ وَلِيًّا ۚ وَّاجْعَلْ لَّنَا مِنْ
لَّدُنْكَ نَصِيْرًا ﴿٧٥﴾

77. Ti, kteří věří, bojují ve jménu Allahově a ti, kteří nevěří, bojují ve jménu Zlého. Bojujte tedy proti přátelům Satanovým; vždyť Satanovy úklady jsou slabé!

اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۚ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا
يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ الطَّاغُوْتِ فَقَاتِلُوْٓا اَوْلِيَآءَ الشَّيْطٰنِ ۚ
اِنَّ كَيْدَ الشَّيْطٰنِ كَانَ ضَعِيْفًا ﴿٧٦﴾ ع

R. 11.

78. Cožpak nevíš o těch, jimž bylo řečeno: „Zadržte ruce své, dodržujte Modlitbu a plaťte Zakát”? A když jim bylo předepsáno bojovat, hle, část jich se bojí lidí tak, jak by se měli bát Allaha, nebo snad ještě více; a říkají: „Pane náš, proč jsi nám předepsal bojovat? Nemohl bys nám poskytnout na chvíli odklad?” Řekni: „Užitek z tohoto světa je malý a Onen svět bude lepší pro toho, kdo se bojí *Boha*; a nebude vám ukřivděno ani v nejmenším.”

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ قِيْلَ لَهُمْ كُفُّوْٓا اَيْدِيَكُمْ وَاَقِيْمُوا
الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ ۚ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ
اِذَا فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللّٰهِ
اَوْ اَشَدَّ خَشْيَةً ۚ وَقَالُوْا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا
الْقِتَالَ ۚ لَوْلَآ اَخَّرْتَنَآ اِلٰٓى اَجَلٍ قَرِيْبٍ ۭ قُلْ مَتَاعُ
الدُّنْيَا قَلِيْلٌ ۚ وَالْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقٰى ۣ وَلَا
تُظْلَمُوْنَ فَتِيْلًا ﴿٧٧﴾

79. Smrt vás zastihne, ať jste kdekoliv, třeba byste byli v mohutných věžích. A když se jim přihodí něco dobrého, říkají: „Toto je od Allaha”; a jestliže se jim přihodí něco zlého, říkají: „Toto je od tebe.” Řekni: „Všechno pochází od Allaha.” Co se to stalo s těmito lidmi, že nejsou schopni ani vzdáleně něco pochopit?

اَيْنَ مَا تَكُوْنُوْا يُدْرِكْكُّمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِيْ بُرُوْجٍ
مُّشَيَّدَةٍ ۭ وَاِنْ تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَّقُوْلُوْا هٰذِهٖ مِنْ
عِنْدِ اللّٰهِ ۚ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَّقُوْلُوْا هٰذِهٖ مِنْ
عِنْدِكَ ۭ قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۭ فَمَالِ هٰٓؤُلَآءِ الْقَوْمِ
لَا يَكَادُوْنَ يَفْقَهُوْنَ حَدِيْثًا ﴿٧٨﴾

80. To dobré, čeho se ti dostane, pochází od Allaha; a co se ti přihodí zlého, pochází od tebe samotného. A My jsme tě vyslali k lidstvu jako Posla. A Allah postačí jako Svědek.

مَآ اَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللّٰهِ ۡ وَمَآ اَصَابَكَ مِنْ
سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَّفْسِكَ ۭ وَاَرْسَلْنٰكَ لِلنَّاسِ رَسُوْلًا ۭ
وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًا ﴿٧٩﴾

81. Kdo poslouchá Posla, poslouchá vlastně Allaha; a ti, kteří se odvracejí, nad těmi jsme tě jako ochránce neposlali.

82. A říkají: „Poslušnost *je naše hlavní zásada*," ale když od tebe odejdou, část z nich tráví noc pletichařením proti tomu, co jsi řekl. A Allah zapisuje vše, co v noci dělají. Odvrať se tedy od nich a vlož *svou* důvěru v Allaha. A Allah postačí jako Správce věcí.

83. Cožpak nebudou přemýšlet o Koránu? Kdyby byl od někoho jiného než od Allaha, zajisté by v něm nalezli četné rozpory.

84. A kdykoliv k nim přijde nějaká zvěst, *ať již* o míru nebo o nějaké hrozbě, rozšiřují ji dál; kdyby se s ní však obrátili na Posla a na ty, kteří mají nad nimi moc, nepochybně ti z nich, kteří jsou schopni vyvodit *z* ní *správné závěry*, by jí porozuměli. A kdyby nebylo milosti Allahovy a Jeho milosrdenství, kráčeli byste ve stopách Satanových, kromě několika z vás.

85. Bojuj tedy za věc Allahovu — neneseš zodpovědnost za nikoho jiného, kromě za sebe — a povzbuzuj věřící. Může se stát, že Allah zadrží síly těch, kteří nevěří; a Allah je silnější mocnost a silnější v trestání.

86. Kdo se přimluví přímluvou spravedlivou, bude mít podíl na jejím výsledku; a kdo se přimluví přímluvou zlomyslnou, bude mít rovněž podíl na jejím výsledku; a Allah je Mocný nade vším.

87. A když jste pozdraveni vlídným pozdravením, pozdravte ještě vlídněji, anebo pozdrav *alespoň stejně vlídně* opětujte, neboť Allah započítává vše.

88. Allah je Ten, kromě Něhož není nikdo hoden uctívání. Bude vás vskutku shromažďovat až do Dne Zmrtvýchvstání, o němž pochybnosti není. A čí slovo je pravdivější než slovo Allahovo?

مَنْ يُّطِعِ الرَّسُوْلَ فَقَدْ اَطَاعَ اللّٰهَ ۚ وَمَنْ تَوَلّٰى فَمَآ
اَرْسَلْنٰكَ عَلَيْهِمْ حَفِيْظًا ﴿٨١﴾
وَيَقُوْلُوْنَ طَاعَةٌ ۫ فَاِذَا بَرَزُوْا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَآئِفَةٌ
مِّنْهُمْ غَيْرَ الَّذِيْ تَقُوْلُ ۭ وَاللّٰهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُوْنَ ۚ
فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ۭ وَكَفٰى بِاللّٰهِ
وَكِيْلًا ﴿٨٢﴾
اَفَلَا يَتَدَبَّرُوْنَ الْقُرْاٰنَ ۭ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللّٰهِ
لَوَجَدُوْا فِيْهِ اخْتِلَافًا كَثِيْرًا ﴿٨٣﴾
وَاِذَا جَآءَهُمْ اَمْرٌ مِّنَ الْاَمْنِ اَوِ الْخَوْفِ اَذَاعُوْا
بِهٖ ۭ وَلَوْ رَدُّوْهُ اِلَى الرَّسُوْلِ وَاِلٰٓى اُولِي الْاَمْرِ مِنْهُمْ
لَعَلِمَهُ الَّذِيْنَ يَسْتَنْۢبِطُوْنَهٗ مِنْهُمْ ۭ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ
عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهٗ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطٰنَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٨٤﴾
فَقَاتِلْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۚ لَا تُكَلَّفُ اِلَّا نَفْسَكَ وَ
حَرِّضِ الْمُؤْمِنِيْنَ ۚ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّكُفَّ بَاْسَ الَّذِيْنَ
كَفَرُوْا ۭ وَاللّٰهُ اَشَدُّ بَاْسًا وَّاَشَدُّ تَنْكِيْلًا ﴿٨٥﴾
مَنْ يَّشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَّكُنْ لَّهٗ نَصِيْبٌ مِّنْهَا ۚ
وَمَنْ يَّشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَّكُنْ لَّهٗ كِفْلٌ مِّنْهَا ۭ
وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ مُّقِيْتًا ﴿٨٦﴾
وَاِذَا حُيِّيْتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوْا بِاَحْسَنَ مِنْهَآ اَوْ رُدُّوْهَا ۭ
اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيْبًا ﴿٨٧﴾ النصف
اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۭ لَيَجْمَعَنَّكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا
رَيْبَ فِيْهِ ۭ وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ حَدِيْثًا ﴿٨٨﴾ ع ٨

R. 12

89. Co se to s vámi stalo, že jste se rozdělili na dva tábory vzhledem k pokrytcům? Vždyť Allah je zavrhl za to, co si vysloužili. Což chcete vést toho, koho Allah zatratil? A pro toho, koho zatratí Allah, cestu nenajdeš.

90. Přejí si, abyste se stali nevěřícími, tak jako se jimi stali oni, abyste byli všichni stejní. Nevybírejte si proto mezi nimi přátele, dokud nepřesídlí na cestu Allahovu. A když se odvrátí, chyťte je a zabijte, kdekoliv je naleznete; a nevybírejte si mezi nimi ani přítele, ani pomocníka;

91. Kromě těch, kteří jsou spojeni s lidmi, mezi nimiž a vámi existuje úmluva, nebo těch, kteří za vámi přijdou se srdcem stísněným, že mají bojovat proti vám nebo proti svému vlastnímu lidu. A kdyby Allah chtěl, dal by jim nad vámi moc a oni by proti vám bojovali. Ale jestliže se vám vyhýbají a nebojují proti vám, a nabízejí vám mír, pak *mějte na paměti, že* Allah vám nedovolil žádný způsob *nátlaku* proti nim.

92. A naleznete i jiné, kteří chtějí být před vámi bezpečni a bezpečni před svým vlastním lidem. Kdykoliv jsou však přinuceni obnovit nepřátelství, padnou do toho po hlavě. Ale jestliže se vám nevyhýbají ani vám nenabízejí mír ani nezadrží své ruce, chyťte je a zabijte, kdekoliv je naleznete. Nad těmito jsme vám dali plnou moc.

R. 13.

93. Nehodí se, aby věřící zabil věřícího, leda omylem. A ten, kdo omylem zabije věřícího, nechť propustí věřícího otroka a *zaplatí* dědicům odškodné za krveprolití, pokud mu to z laskavosti neodpustí. Jestliže *zabitý* patřil mezi vaše nepřátele a byl věřící, pak by měl *viník* propustit věřícího otroka; a jestliže patřil k lidu, mezi nímž a vámi existuje úmluva, nechť *viník zaplatí* odškodné za krveprolití jeho dědicům a

فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنٰفِقِيْنَ فِئَتَيْنِ وَاللّٰهُ اَرْكَسَهُمْ
بِمَا كَسَبُوْا ۭ اَتُرِيْدُوْنَ اَنْ تَهْدُوْا مَنْ اَضَلَّ اللّٰهُ ۭ
وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهٗ سَبِيْلًا ﴿٨٩﴾
وَدُّوْا لَوْ تَكْفُرُوْنَ كَمَا كَفَرُوْا فَتَكُوْنُوْنَ سَوَاۗءً فَلَا
تَتَّخِذُوْا مِنْهُمْ اَوْلِيَاۗءَ حَتّٰى يُهَاجِرُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۭ
فَاِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوْهُمْ وَاقْتُلُوْهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُّمُوْهُمْ
وَلَا تَتَّخِذُوْا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ﴿٩٠﴾
اِلَّا الَّذِيْنَ يَصِلُوْنَ اِلٰى قَوْمٍۢ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّيْثَاقٌ
اَوْ جَاۗءُوْكُمْ حَصِرَتْ صُدُوْرُهُمْ اَنْ يُّقَاتِلُوْكُمْ اَوْ
يُقَاتِلُوْا قَوْمَهُمْ ۭ وَلَوْ شَاۗءَ اللّٰهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ
فَلَقٰتَلُوْكُمْ ۚ فَاِنِ اعْتَزَلُوْكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوْكُمْ وَاَلْقَوْا
اِلَيْكُمُ السَّلَمَ ۙ فَمَا جَعَلَ اللّٰهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيْلًا ﴿٩١﴾
سَتَجِدُوْنَ اٰخَرِيْنَ يُرِيْدُوْنَ اَنْ يَّاْمَنُوْكُمْ وَيَاْمَنُوْا
قَوْمَهُمْ ۭ كُلَّمَا رُدُّوْٓا اِلَى الْفِتْنَةِ اُرْكِسُوْا فِيْهَا ۚ فَاِنْ لَّمْ
يَعْتَزِلُوْكُمْ وَيُلْقُوْٓا اِلَيْكُمُ السَّلَمَ وَيَكُفُّوْٓا اَيْدِيَهُمْ
فَخُذُوْهُمْ وَاقْتُلُوْهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوْهُمْ ۭ وَاُولٰۗىِٕكُمْ
جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنًا مُّبِيْنًا ﴿٩٢﴾ ع ١٣
وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ اَنْ يَّقْتُلَ مُؤْمِنًا اِلَّا خَطَـــًٔا ۚ وَمَنْ
قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَـــًٔا فَتَحْرِيْرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ وَّدِيَةٌ
مُّسَلَّمَةٌ اِلٰٓى اَهْلِهٖٓ اِلَّآ اَنْ يَّصَّدَّقُوْا ۭ فَاِنْ كَانَ مِنْ
قَوْمٍ عَدُوٍّ لَّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيْرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ ۭ
وَاِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍۢ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّيْثَاقٌ فَدِيَةٌ

propustí věřícího otroka. Kdo však tuto možnost nemá, nechť se postí dva po sobě následující měsíce — jako pokání před Allahem. A Allah je Vševědoucí, Moudrý.

مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰٓ أَهْلِهِۦ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ ۖ فَمَن
لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ
ٱللَّهِ ۗ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٩٣﴾

94. A kdo zabije věřícího záměrně, jeho odměnou bude Peklo, v němž bude přebývat navěky. A Allah se na něho rozhněvá a prokleje ho a připraví pro něj velký trest.

وَمَن يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَآؤُهُۥ جَهَنَّمُ خَٰلِدًا
فِيهَا وَغَضِبَ ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُۥ وَأَعَدَّ لَهُۥ عَذَابًا
عَظِيمًا ﴿٩٤﴾

95. Vy, kteří věříte! Když vytáhnete *do boje* ve jménu Allaha, buďte obezřetní a neříkejte každému, kdo vás v míru pozdraví, „Ty nejsi věřící." Toužíte po statcích života pozemského, ale u Allaha je dobrých věcí hojnost. Takoví jste byli dříve, ale Allah vám udělil Svou *zvláštní* přízeň; buďte tedy obezřetní. Neboť Allah si je dobře vědom toho, co děláte.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِذَا ضَرَبْتُمْ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ فَتَبَيَّنُوا۟
وَلَا تَقُولُوا۟ لِمَنْ أَلْقَىٰٓ إِلَيْكُمُ ٱلسَّلَٰمَ لَسْتَ مُؤْمِنًا
تَبْتَغُونَ عَرَضَ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا فَعِندَ ٱللَّهِ مَغَانِمُ
كَثِيرَةٌ ۚ كَذَٰلِكَ كُنتُم مِّن قَبْلُ فَمَنَّ ٱللَّهُ عَلَيْكُمْ
فَتَبَيَّنُوٓا۟ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٩٥﴾

96. Ti věřící, kteří sedí *doma*, s výjimkou nezpůsobilých, a ti, kteří bojují ve jménu Allahově svým majetkem i svými osobami, si nejsou rovni. Allah povýšil ty, kteří bojují svými majetky i svými osobami nad ty, kteří sedí *doma*. A každému přislíbil blaženost. A Allah vyznamenal ty, kteří bojují, nad těmi, kteří sedí *doma, udělením* veliké odměny,

لَّا يَسْتَوِى ٱلْقَٰعِدُونَ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُو۟لِى ٱلضَّرَرِ
وَٱلْمُجَٰهِدُونَ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ بِأَمْوَٰلِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ ۚ
فَضَّلَ ٱللَّهُ ٱلْمُجَٰهِدِينَ بِأَمْوَٰلِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ عَلَى
ٱلْقَٰعِدِينَ دَرَجَةً ۚ وَكُلًّا وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلْحُسْنَىٰ ۚ وَفَضَّلَ
ٱللَّهُ ٱلْمُجَٰهِدِينَ عَلَى ٱلْقَٰعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٩٦﴾

97. A udělením stupňů v dokonalosti a *zvláštním* odpuštěním a milosrdenstvím. A Allah je Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný.

دَرَجَٰتٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورًا
رَّحِيمًا ﴿٩٧﴾ ع ١٣

R. 14.

98. Těm, kterým andělé přinášejí smrt ve chvíli, kdy křivdí svým duším, (andělé) řeknou: „O co vám šlo?" A oni odpovědí: „Na zemi s námi zacházeli jako se slabými." Řeknou: „Cožpak pro vás země Allahova nebyla dost velká, že jste se nemohli vystěhovat?" Jsou to ti, jejichž příbytkem se stane Peklo; a jak odporný to cíl;

إِنَّ ٱلَّذِينَ تَوَفَّىٰهُمُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ ظَالِمِىٓ أَنفُسِهِمْ قَالُوا۟
فِيمَ كُنتُمْ ۖ قَالُوا۟ كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِى ٱلْأَرْضِ ۚ قَالُوٓا۟
أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ ٱللَّهِ وَٰسِعَةً فَتُهَاجِرُوا۟ فِيهَا ۚ فَأُو۟لَٰٓئِكَ
مَأْوَىٰهُمْ جَهَنَّمُ ۖ وَسَآءَتْ مَصِيرًا ﴿٩٨﴾

99. Kromě slabých mezi muži a ženami a dětmi, kteří nejsou schopni použít lsti nebo nalézt nějakou cestu.

إلا المستضعفين من الرجال والنساء والولدان لا
يستطيعون حيلة ولا يهتدون سبيلا ﴿٩٩﴾

100. Těm možná Allah vymaže jejich hříchy; neboť Allah hříchy odpouští *a je* Nejvýš Odpouštějící.

فأولئك عسى الله أن يعفو عنهم وكان الله عفوا
غفورا ﴿١٠٠﴾

101. A kdokoliv se stěhuje ve službách Allahových, ten nalezne v zemi prostorné útočiště a hojnost. A kdo opustí svůj dům a vystěhuje se ve jménu Allaha a Posla Jeho a zastihne ho smrt, toho čeká odměna u Allaha, a Allah je Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný.

ومن يهاجر في سبيل الله يجد في الأرض مراغما
كثيرا وسعة ومن يخرج من بيته مهاجرا إلى
الله ورسوله ثم يدركه الموت فقد وقع أجره
على الله وكان الله غفورا رحيما ﴿١٠١﴾

R. 15.

102. A když cestujete po zemi, nebude pro vás hříchem, ukrátíte-li Modlitbu ze strachu, že by vám nevěřící mohli způsobit nesnáze. A nevěřící jsou vskutku vašimi zjevnými nepřáteli.

وإذا ضربتم في الأرض فليس عليكم جناح أن
تقصروا من الصلوة إن خفتم أن يفتنكم
الذين كفروا إن الكافرين كانوا لكم عدوا مبينا ﴿١٠٢﴾

103. A když budeš mezi nimi a budeš pro ně řídit Modlitbu, nechť jich část stojí s tebou a nechť si vezmou své zbraně. A až vykonají padnutí na tvář, ať odstoupí dozadu a ať přistoupí skupina další, která se ještě nepomodlila, a pomodlí se s tebou; a nechť si vezmou své prostředky k obraně i své zbraně. Nevěřící si přejí, abyste nedávali pozor na své zbraně a zavazadla, aby vás mohli znenadání napadnout. A nebude pro vás hříchem, když odložíte své zbraně, jste-li obtěžováni deštěm nebo jste-li nemocní. Ale *vždy* byste měli mít *po ruce* své prostředky k obraně. Allah věru připravil pro nevěřící ponižující trest.

وإذا كنت فيهم فأقمت لهم الصلوة فلتقم طائفة
منهم معك وليأخذوا أسلحتهم فإذا سجدوا
فليكونوا من ورائكم ولتأت طائفة أخرى لم
يصلوا فليصلوا معك وليأخذوا حذرهم وأسلحتهم
ود الذين كفروا لو تغفلون عن أسلحتكم وأمتعتكم
فيميلون عليكم ميلة واحدة ولا جناح عليكم
إن كان بكم أذى من مطر أو كنتم مرضى أن تضعوا
أسلحتكم وخذوا حذركم إن الله أعد للكافرين
عذابا مهينا ﴿١٠٣﴾

104. Až se domodlíte Modlitbu, vzpomínejte Allaha ve stoje, vsedě a *ležíce* na svém boku. A když vám *nebezpečí* nehrozí, dodržujte Modlitbu *v předepsané podobě*;

فإذا قضيتم الصلوة فاذكروا الله قياما وقعودا وعلى
جنوبكم فإذا اطمأننتم فأقيموا الصلوة إن

vždyť věřícím je přikázáno *vykonávat* Modlitbu v předepsaných hodinách.

105. Neochabujte ve vyhledávání těchto lidí. Jestliže trpíte vy, trpí i oni, stejně jako trpíte vy. Ale vy doufáte od Allaha v to, več oni nedoufají. A Allah je Vševědoucí, Moudrý.

R. 16.

106. Věru jsme ti seslali Knihu obsahující pravdu, abys soudil mezi lidmi pomocí toho, čemu tě Allah naučil. A nebuď obhájcem těch, kteří zradili důvěru;

107. A pros Allaha za odpuštění. Neboť Allah je Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný.

108. Nestůjte na straně těch, kteří jsou nečestní sami k sobě. Neboť Allah nemiluje toho, kdo je proradný *a* velký hříšník.

109. Snaží se ukrýt před lidmi, ale nemohou se ukrýt před Allahem, neboť On je s nimi, když v noci strojí úklady ve věcech, které On neschvaluje. A Allah pojímá vše, co dělají.

110. Hle! Vy jste ti, kteří jste je obhajovali v životě pozemském. Ale kdo bude jejich obhájcem před Allahem v den Zmrtvýchvstání, nebo kdo bude jejich ochráncem?

111. A kdokoli koná zlé nebo škodí své vlastní duši a potom prosí Allaha za odpuštění, ten *zajisté* pozná, že Allah je Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný.

112. A kdokoli se dopustí hříchu, dopustí se ho jen proti své vlastní duši. A Allah je Vševědoucí, Moudrý.

113. A kdokoli se dopustí chyby nebo hříchu a potom svalí vinu na nevinného člověka, ten ponese *břímě* pomluvy a hříchu zjevného.

R. 17.

114. A nebýt milosti Allahovy k tobě a Jeho milosrdenství, skupina z nich by se

الصَّلٰوةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ كِتٰبًا مَّوْقُوْتًا ﴿١٠٤﴾
وَلَا تَهِنُوْا فِي ابْتِغَآءِ الْقَوْمِ ۭ اِنْ تَكُوْنُوْا تَاْلَمُوْنَ
فَاِنَّهُمْ يَاْلَمُوْنَ كَمَا تَاْلَمُوْنَ ۚ وَتَرْجُوْنَ مِنَ اللّٰهِ مَا
لَا يَرْجُوْنَ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿١٠٥﴾ ع ١٥ ع ١٢
اِنَّآ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ
بِمَآ اَرٰىكَ اللّٰهُ ۭ وَلَا تَكُنْ لِّلْخَآىِٕنِيْنَ خَصِيْمًا ﴿١٠٦﴾
وَّاسْتَغْفِرِ اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿١٠٧﴾
وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِيْنَ يَخْتَانُوْنَ اَنْفُسَهُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ
لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَّانًا اَثِيْمًا ﴿١٠٨﴾
يَّسْتَخْفُوْنَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُوْنَ مِنَ اللّٰهِ
وَهُوَ مَعَهُمْ اِذْ يُبَيِّتُوْنَ مَا لَا يَرْضٰى مِنَ الْقَوْلِ ۭ
وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا يَعْمَلُوْنَ مُحِيْطًا ﴿١٠٩﴾
هٰٓاَنْتُمْ هٰٓؤُلَاۗءِ جٰدَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۣ
فَمَنْ يُّجَادِلُ اللّٰهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَمْ مَّنْ يَّكُوْنُ
عَلَيْهِمْ وَكِيْلًا ﴿١١٠﴾
وَمَنْ يَّعْمَلْ سُوْۗءًا اَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهٗ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللّٰهَ
يَجِدِ اللّٰهَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿١١١﴾
وَمَنْ يَّكْسِبْ اِثْمًا فَاِنَّمَا يَكْسِبُهٗ عَلٰي نَفْسِهٖ ۭ وَكَانَ
اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿١١٢﴾
وَمَنْ يَّكْسِبْ خَطِيْۗئَةً اَوْ اِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهٖ بَرِيْۗـــًٔا
فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَّاِثْمًا مُّبِيْنًا ﴿١١٣﴾ ع ١٦ ع ١٣
وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهٗ لَهَمَّتْ طَّاۗىِٕفَةٌ

rozhodla zavést tě v blud; v blud však nezavádějí nikoho kromě sebe, a tobě nemohou nijak uškodit. Allah ti seslal Knihu a Moudrost a naučil tě tomu, co jsi neznal, a milost Allahova vůči tobě je veliká.

مِّنْهُمْ أَنْ يُّضِلُّوْكَ ؕ وَمَا يُضِلُّوْنَ إِلَّآ أَنْفُسَهُمْ وَمَا
يَضُرُّوْنَكَ مِنْ شَيْءٍ ؕ وَأَنْزَلَ اللّٰهُ عَلَيْكَ الْكِتٰبَ وَ
الْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ ؕ وَكَانَ فَضْلُ اللّٰهِ
عَلَيْكَ عَظِيْمًا ﴿١١٤﴾

115. Není nic dobrého na mnohých poradách jejich, kromě *porad*, při nichž přikazují dobročinnost nebo dobré skutky nebo usmiřování lidí mezi sebou. A kdo takto činí ve snaze zalíbit se Allahovi, toho zanedlouho odměníme velikou odměnou.

لَا خَيْرَ فِيْ كَثِيْرٍ مِّنْ نَّجْوٰىهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ
أَوْ مَعْرُوْفٍ أَوْ إِصْلَاحٍۭ بَيْنَ النَّاسِ ؕ وَمَنْ يَّفْعَلْ
ذٰلِكَ ابْتِغَآءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيْهِ أَجْرًا
عَظِيْمًا ﴿١١٥﴾

116. A *pokud jde o* toho, kdo se protiví Poslu poté, co se mu stalo jasným správné vedení a sleduje cestu jinou než cestu věřících, toho necháme jít cestou, po níž kráčí, a uvrhneme ho do Pekla; a jak odporný to cíl!

وَمَنْ يُّشَاقِقِ الرَّسُوْلَ مِنْۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدٰى
وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيْلِ الْمُؤْمِنِيْنَ نُوَلِّهٖ مَا تَوَلّٰى وَنُصْلِهٖ
جَهَنَّمَ ؕ وَسَآءَتْ مَصِيْرًا ﴿١١٦﴾

R. 18.

117. Allah neodpustí, bude-li k Němu cokoliv přidružováno jako Jemu rovné, ale kromě toho odpustí vše ostatní tomu, komu se mu zlíbí. A kdokoli přidružuje k Allahovi rovné, ten věru zbloudil daleko.

إِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُّشْرَكَ بِهٖ وَيَغْفِرُ مَا دُوْنَ
ذٰلِكَ لِمَنْ يَّشَآءُ ؕ وَمَنْ يُّشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ ضَلَّ
ضَلٰلًاۢ بَعِيْدًا ﴿١١٧﴾

118. Nevzývají vedle Něho nic, než bohyně bez života; a nevzývají nikoho, než Satana, vzpurného,

إِنْ يَّدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖٓ إِلَّآ إِنٰثًا ۚ وَإِنْ يَّدْعُوْنَ إِلَّا شَيْطٰنًا مَّرِيْدًا ﴿١١٨﴾

119. Kterého Allah proklel. I řekl Satan: „Já si zcela jistě vezmu určitou část Tvých služebníků;

لَّعَنَهُ اللّٰهُ ۘ وَقَالَ لَأَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيْبًا
مَّفْرُوْضًا ﴿١١٩﴾

120. „A zcela jistě je uvedu v blud a vzbudím v nich marné touhy a navedu je k tomu, aby uřezávali uši dobytku; a určitě je navedu, aby hyzdili stvoření Allahovo.” A kdo má místo Allaha za přítele Satana, ten věru utrpěl ztrátu zjevnou.

وَّلَأُضِلَّنَّهُمْ وَلَأُمَنِّيَنَّهُمْ وَلَاٰمُرَنَّهُمْ فَلَيُبَتِّكُنَّ
اٰذَانَ الْأَنْعَامِ وَلَاٰمُرَنَّهُمْ فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللّٰهِ ؕ
وَمَنْ يَّتَّخِذِ الشَّيْطٰنَ وَلِيًّا مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ فَقَدْ
خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِيْنًا ﴿١٢٠﴾

121. Živí v nich naději a budí marné tužby a Satan jim neslibuje nic, než marnosti.

يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيْهِمْ ؕ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطٰنُ إِلَّا

než marnosti.

غُرُورًا ﴿١٢١﴾

122. Jsou to ti, jejichž příbytkem bude Peklo a nenajdou z něho úniku.

أُولَٰٓئِكَ مَأْوَىٰهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا
مَحِيصًا ﴿١٢٢﴾

123. Ale *pokud jde o* ty, kteří uvěřili a dobré skutky konají, ty uvedeme do Zahrad, pod nimiž potoky tečou, a tam budou přebývat navěky. *Toto je* Allahův neklamný slib; a čí slovo je pravdivější než slovo Allahovo?

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحَٰتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّٰتٍ
تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا ۖ
وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا ۚ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا ﴿١٢٣﴾

124. Nebude to podle přání vašeho ani podle přání Vlastníků Knihy. Kdo koná zlé, bude za to odměněn; a nenalezne pro sebe ani přítele ani pomocníka kromě Allaha.

لَّيْسَ بِأَمَانِيِّكُمْ وَلَآ أَمَانِيِّ أَهْلِ الْكِتَٰبِ ۗ مَن يَعْمَلْ
سُوٓءًا يُجْزَ بِهِۦ وَلَا يَجِدْ لَهُۥ مِن دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا
وَلَا نَصِيرًا ﴿١٢٤﴾

125. Ale ten, kdo koná dobré, ať je to muž, či žena, a je věřící, ten vstoupí na Nebesa a nebude mu ublíženo *ani co se vejde* do dolíčku v pecce datlové.

وَمَن يَعْمَلْ مِنَ الصَّٰلِحَٰتِ مِن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَىٰ وَهُوَ
مُؤْمِنٌ فَأُولَٰٓئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ
نَقِيرًا ﴿١٢٥﴾

126. A kdo je lepší ve víře než ten, kdo se odevzdal do vůle Allahovy a koná dobré skutky a následuje náboženství Abrahama, spravedlivého? A Allah přijal Abrahama za blízkého přítele.

وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُۥ لِلَّهِ وَهُوَ
مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَٰهِيمَ حَنِيفًا ۗ وَاتَّخَذَ
اللَّهُ إِبْرَٰهِيمَ خَلِيلًا ﴿١٢٦﴾

127. A Allahovi náleží vše, co je na nebesích, a vše, co je na zemi; a Allah objímá vše.

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ
بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطًا ﴿١٢٧﴾ ع

R. 19.

128. A žádají tě o rozhodnutí *ohledně zákona* o ženách. Řekni: ohledně nich vám dává Své rozhodnutí Allah. A také to, co je vám přednášeno z Knihy o osiřelých dívkách, kterým jste nedali to, co je pro ně předepsáno, a s kterými se chcete oženit, i o slabých mezi dětmi. A *přikazuje vám, abyste* se zachovali spravedlivě vůči sirotkům. A cokoliv dobrého vykonáte,

وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَآءِ ۖ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَ
مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَٰبِ فِي يَتَٰمَى النِّسَآءِ الَّٰتِي لَا
تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَن تَنكِحُوهُنَّ
وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْوِلْدَٰنِ وَأَن تَقُومُوا لِلْيَتَٰمَىٰ
بِالْقِسْطِ ۚ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِۦ

Allah o tom dobře ví.

129. A jestliže se žena obává špatného zacházení nebo lhostejnosti ze strany svého manžela, nebude pro ně hříchem, když se mezi sebou vhodným způsobem usmíří; a usmíření je nejlepší. Ale lidé mají sklon k závistivosti. Konáte-li dobré a jste-li spravedliví, Allah si je vědom toho, co děláte.

130. A nemůžete zachovat *naprostou* rovnováhu mezi manželkami, i kdybyste si to přáli sebevíc. Ale neoddávejte se výlučně *jedné*, ponechávajíce druhou v nejistotě. A jestliže se usmíříte a začnete jednat spravedlivě, Allah je věru Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný.

131. A jestliže se vzájemně odloučí, Allah je ze Své štědrosti učiní nezávislými; a Allah je Štědrý, Moudrý.

132. A Allahovi náleží vše, co je na nebesích, a vše, co je na zemi. A věru jsme přikázali těm, jimž byla dána Kniha již před vámi, a vám též, abyste se báli Allaha. Ale budete-li nevěřící, pak *pomněte, že* Allahovi náleží vše, co je na nebesích, a vše, co je na zemi. A Allah je Soběstačný, Chvályhodný.

133. A Allahovi náleží vše, co je na nebesích, a vše, co je na zemi; a Allah je postačující jako Ochránce.

134. Když se Mu zlíbí, může vás, Ó lidé, odstranit a přivést *na vaše místo* jiné; a je v moci Allahově tak učinit.

135. Kdo touží po odměně života pozemského, ať *si vzpomene*, že u Allaha je odměna života pozemského i Života budoucího; a Allah je Všeslyšící, Vševidoucí.

R. 20.

136. Vy, kteří věříte! Buďte přísní ve výkonu spravedlnosti, pokud svědčíte před Allahem, i kdyby to bylo proti vám nebo *proti* rodičům či příbuzným. Ať jde o chudého

عَلِيْمًا ﴿١٢٨﴾
وَاِنِ امْرَاَةٌ خَافَتْ مِنْۢ بَعْلِهَا نُشُوْزًا اَوْ اِعْرَاضًا
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَآ اَنْ يُّصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا ؕ وَالصُّلْحُ
خَيْرٌ ؕ وَاُحْضِرَتِ الْاَنْفُسُ الشُّحَّ ؕ وَاِنْ تُحْسِنُوْا
وَتَتَّقُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ﴿١٢٩﴾
وَلَنْ تَسْتَطِيْعُوْٓا اَنْ تَعْدِلُوْا بَيْنَ النِّسَآءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ
فَلَا تَمِيْلُوْا كُلَّ الْمَيْلِ فَتَذَرُوْهَا كَالْمُعَلَّقَةِ ؕ وَاِنْ
تُصْلِحُوْا وَتَتَّقُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿١٣٠﴾
وَاِنْ يَّتَفَرَّقَا يُغْنِ اللّٰهُ كُلًّا مِّنْ سَعَتِهٖ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ
وَاسِعًا حَكِيْمًا ﴿١٣١﴾
وَلِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ؕ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا
الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَاِيَّاكُمْ اَنِ اتَّقُوا اللّٰهَ ؕ
وَاِنْ تَكْفُرُوْا فَاِنَّ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ؕ
وَكَانَ اللّٰهُ غَنِيًّا حَمِيْدًا ﴿١٣٢﴾
وَلِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ
وَكِيْلًا ﴿١٣٣﴾
اِنْ يَّشَاْ يُذْهِبْكُمْ اَيُّهَا النَّاسُ وَيَاْتِ بِاٰخَرِيْنَ ؕ
وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى ذٰلِكَ قَدِيْرًا ﴿١٣٤﴾
مَنْ كَانَ يُرِيْدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللّٰهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا
وَالْاٰخِرَةِ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ سَمِيْعًۢا بَصِيْرًا ﴿١٣٥﴾ ع ١٩ ع ١٢
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُوْنُوْا قَوّٰمِيْنَ بِالْقِسْطِ شُهَدَآءَ
لِلّٰهِ وَلَوْ عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ اَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبِيْنَ ۚ اِنْ

či bohatého, Allah je k nim oběma ohleduplnější *než jste vy*. Nesledujte tedy nízké tužby, abyste *byli schopni* jednat spravedlivě. A pokud skrýváte *pravdu* nebo *ji* obcházíte, pak *pomněte*, že Allah si je dobře vědom toho, co děláte.

يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا ۖ فَلَا تَتَّبِعُوا
الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا ۚ وَإِنْ تَلْوُوا أَوْ تُعْرِضُوا فَإِنَّ اللَّهَ
كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٣٦﴾

137. Vy, kteří věříte! Věřte v Allaha a v Posla Jeho a v Knihu, kterou zjevil Poslu Svému a v Knihu, kterou zjevil před *ní*. A kdo nevěří v Allaha a Jeho anděly a Jeho Knihy a Jeho Posly a Poslední den, ten věru zbloudil daleko.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي
نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ ۚ وَمَنْ
يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ
ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٣٧﴾

138. Těm, kteří uvěřili, potom věřit přestali, potom *znovu* uvěřili a zase věřit přestali *a* potom svou nevíru ještě vystupňovali, Allah nikdy neodpustí a správnou cestou je nepovede.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ازْدَادُوا كُفْرًا
لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا ﴿١٣٨﴾

139. Oznam pokrytcům zvěst o tom, že pro ně je připraven bolestný trest,

بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣٩﴾

140. Totiž těm, kteří si berou za přátele nevěřící spíše než věřící. Snaží se snad získat z jejich rukou poctu? *Ať si* tedy *vzpomenou*, *že* všechna pocta náleží Allahovi.

الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ
الْمُؤْمِنِينَ ۚ أَيَبْتَغُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ
لِلَّهِ جَمِيعًا ﴿١٤٠﴾

141. A On zjevil vám již v Knize, že pokud uslyšíte, jak *někdo* popírá Znamení Allahova a posmívá se jim, nesedejte si s nimi, dokud nezačnou mluvit o něčem jiném; neboť byste se jim podobali. Allah věru shromáždí pokrytce a nevěřící v Pekle, všechny dohromady.

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ
اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ
حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ إِنَّكُمْ إِذًا مِثْلُهُمْ ۗ
إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ
جَمِيعًا ﴿١٤١﴾

142. Ti, kteří čekají *na zprávy* o vás, říkají, když se vám dostane vítězství od Allaha: „Cožpak jsme nebyli s vámi?" A pokud na *něm* mají podíl nevěřící, řeknou *jim*: „Cožpak jsme vás nepřemohli a nebránili vás proti věřícím?" Allah vás rozsoudí v Den Zmrtvýchvstání; a Allah nedá

الَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ
قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ
قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعْكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۚ
فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ

nevěřícím možnost *zvítězit* nad věřícími.

لِلْكٰفِرِيْنَ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ سَبِيْلًا ﴿١٤٢﴾

R. 21.

143. Pokrytci se snaží oklamat Allaha, ale On je za jejich klamání potrestá. A když povstanou k Modlitbě, stojí lenivě *a jen* lidem na odiv, a vzpomínají Allaha jen málo,

اِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ يُخٰدِعُوْنَ اللّٰهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ ۚ وَاِذَا
قَامُوْٓا اِلَى الصَّلٰوةِ قَامُوْا كُسَالٰى ۙ يُرَآءُوْنَ النَّاسَ
وَلَا يَذْكُرُوْنَ اللّٰهَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿١٤٣﴾

144. Váhajíce mezi *tím a* oním, *nepatříce* ani k těm, ani k oněm. A koho uvrhne do záhuby Allah, pro toho cestu nenajdeš.

مُّذَبْذَبِيْنَ بَيْنَ ذٰلِكَ ۖ لَآ اِلٰى هٰٓؤُلَآءِ وَلَآ اِلٰى هٰٓؤُلَآءِ ؕ
وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهٗ سَبِيْلًا ﴿١٤٤﴾

145. Vy, kteří věříte! Neberte si nevěřící za přátele přednostně před věřícími. Chcete snad proti sobě poskytnout Allahovi důkaz zjevný?

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوا الْكٰفِرِيْنَ اَوْلِيَآءَ مِنْ
دُوْنِ الْمُؤْمِنِيْنَ ؕ اَتُرِيْدُوْنَ اَنْ تَجْعَلُوْا لِلّٰهِ عَلَيْكُمْ
سُلْطٰنًا مُّبِيْنًا ﴿١٤٥﴾

146. Pokrytci budou zajisté v Ohni nejhlouběji; a nenajdeš pro ně žádného pomocníka,

اِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ فِى الدَّرْكِ الْاَسْفَلِ مِنَ النَّارِ ۚ وَلَنْ
تَجِدَ لَهُمْ نَصِيْرًا ﴿١٤٦﴾

147. Kromě těch, kteří učiní pokání a polepší se a drží se pevně Allaha a upřímně Ho poslouchají. Ti patří mezi věřící. A věřícím Allah brzy uštědří velikou odměnu.

اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا وَاَصْلَحُوْا وَاعْتَصَمُوْا بِاللّٰهِ وَاَخْلَصُوْا
دِيْنَهُمْ لِلّٰهِ فَاُولٰٓئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِيْنَ ؕ وَسَوْفَ يُؤْتِ
اللّٰهُ الْمُؤْمِنِيْنَ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿١٤٧﴾

148. Proč by vás Allah trestal, jste-li vděční a věříte-*li*? A Allah je Uznalý, Vševědoucí.

مَا يَفْعَلُ اللّٰهُ بِعَذَابِكُمْ اِنْ شَكَرْتُمْ وَاٰمَنْتُمْ ؕ وَ
كَانَ اللّٰهُ شَاكِرًا عَلِيْمًا ﴿١٤٨﴾

149. Allah nemiluje šíření pomlouvačných řečí na veřejnosti, leda *ze strany* toho, komu je ubližováno. Allah je věru Všeslyšící, Vševědoucí.

لَا يُحِبُّ اللّٰهُ الْجَهْرَ بِالسُّوْٓءِ مِنَ الْقَوْلِ اِلَّا
مَنْ ظُلِمَ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ سَمِيْعًا عَلِيْمًا ﴿١٤٩﴾

150. Ať již dobrý skutek zveřejníte či ho zatajíte, nebo odpustíte nějakou křivdu, — Allah věru odpouští hříchy *a je* Všemocný.

اِنْ تُبْدُوْا خَيْرًا اَوْ تُخْفُوْهُ اَوْ تَعْفُوْا عَنْ سُوْٓءٍ
فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيْرًا ﴿١٥٠﴾

151. Zajisté ti, kdož nevěří v Allaha a Jeho Posly a chtějí činit rozdíl mezi Allahem a Posly Jeho a říkají: „My věříme v jedny a

اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْفُرُوْنَ بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ وَيُرِيْدُوْنَ اَنْ
يُّفَرِّقُوْا بَيْنَ اللّٰهِ وَرُسُلِهٖ وَيَقُوْلُوْنَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ

nevěříme v druhé," a chtějí se úbírat střední cestou,

وَّ نَكْفُرُ بِبَعْضٍ ۙ وَّ يُرِيْدُوْنَ اَنْ يَّتَّخِذُوْا بَيْنَ
ذٰلِكَ سَبِيْلًا ۙ ﴿۱۵۱﴾

152. Toto jsou vskutku opravdoví nevěřící a pro nevěřící jsme připravili ponižující trest.

اُولٰٓئِكَ هُمُ الْكٰفِرُوْنَ حَقًّا ۚ وَ اَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِيْنَ
عَذَابًا مُّهِيْنًا ﴿۱۵۲﴾

153. A *co se týče* těch, kteří věří v Allaha a v Posly Jeho a žádný rozdíl mezi nimi nečiní, to jsou ti, jimž On brzy odevzdá jejich odměny. A Allah je Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný.

وَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَ رُسُلِهٖ وَ لَمْ يُفَرِّقُوْا بَيْنَ
اَحَدٍ مِّنْهُمْ اُولٰٓئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيْهِمْ اُجُوْرَهُمْ ؕ وَ
كَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿۱۵۳﴾

R. 22.

154. Vlastníci Knihy tě žádají, abys jim seslal z nebes Knihu. Mojžíše žádali o něco většího a řekli: „Předveď nám Allaha zjevného." Potom je postihl zhoubný trest za jejich provinění. I vzali si *k uctívání* tele poté, co k nim přišla jasná Znamení, ale My jsme *jim* odpustili *i* to. A dali jsme Mojžíšovi zjevnou pravomoc.

يَسْـَٔلُكَ اَهْلُ الْكِتٰبِ اَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتٰبًا مِّنَ
السَّمَآءِ فَقَدْ سَاَلُوْا مُوْسٰٓى اَكْبَرَ مِنْ ذٰلِكَ فَقَالُوْٓا
اَرِنَا اللّٰهَ جَهْرَةً فَاَخَذَتْهُمُ الصّٰعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ۚ
ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنٰتُ
فَعَفَوْنَا عَنْ ذٰلِكَ ۚ وَ اٰتَيْنَا مُوْسٰى سُلْطٰنًا
مُّبِيْنًا ﴿۱۵۴﴾

155. A vztyčili jsme vysoko nad nimi Horu, když jsme s nimi uzavírali úmluvu, a řekli jsme jim: „Projděte branou v pokoře," a řekli jsme jim: „Neznesvěcujte Sobotu." A uzavřeli jsme s nimi pevnou úmluvu.

وَ رَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّوْرَ بِمِيْثَاقِهِمْ وَ قُلْنَا لَهُمُ
ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَّ قُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوْا فِى
السَّبْتِ وَ اَخَذْنَا مِنْهُمْ مِّيْثَاقًا غَلِيْظًا ﴿۱۵۵﴾

156. A potom za to, že svoji úmluvu porušili a Znamení Allahova popřeli a chtěli nespravedlivě zabíjet Proroky, a za to, že řekli: „Naše srdce jsou zahalena pokrývkami," — nikoli, to Allah jim je zapečetil pro nevěrectví jejich, a proto věří jen málo -

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِّيْثَاقَهُمْ وَ كُفْرِهِمْ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ
وَ قَتْلِهِمُ الْاَنْۢبِيَآءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَّ قَوْلِهِمْ قُلُوْبُنَا
غُلْفٌ ؕ بَلْ طَبَعَ اللّٰهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوْنَ
اِلَّا قَلِيْلًا ۪ ﴿۱۵۶﴾

157. A za jejich nevěrectví a vyslovení mrzkých pomluv o Marii

وَّ بِكُفْرِهِمْ وَ قَوْلِهِمْ عَلٰى مَرْيَمَ بُهْتَانًا
عَظِيْمًا ۙ ﴿۱۵۷﴾

158. A za to, že řekli: „Zabili jsme Mesiáše, Ježíše, syna Marie, Posla Allahova," přestože jej zabít ukřižováním ani nemohli, ale *ukřižovaným* se jim jen zdál; a ti, kteří se v tomto rozcházejí, jsou *ve stavu* pochybnosti o tom; nemají o tom *přesné* vědomosti, sledují pouze dohady; a oni ho rozhodně nezabili;

وَّقَوۡلِهِمۡ اِنَّا قَتَلۡنَا الۡمَسِيۡحَ عِيۡسَى ابۡنَ مَرۡيَمَ
رَسُوۡلَ اللّٰهِ ۚ وَمَا قَتَلُوۡهُ وَمَا صَلَبُوۡهُ وَلٰكِنۡ شُبِّهَ
لَهُمۡ ؕ وَاِنَّ الَّذِيۡنَ اخۡتَلَفُوۡا فِيۡهِ لَفِىۡ شَكٍّ مِّنۡهُ ؕ
مَا لَهُمۡ بِهٖ مِنۡ عِلۡمٍ اِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ ۚ وَمَا قَتَلُوۡهُ
يَقِيۡنًا ۙ ﴿١٥٨﴾

159. Naopak, Allah jej k Sobě pozvedl. A Allah je Mocný, Moudrý.

بَلۡ رَّفَعَهُ اللّٰهُ اِلَيۡهِ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيۡزًا حَكِيۡمًا ﴿١٥٩﴾

160. A mezi Vlastníky Knihy není nikdo, kdo v ni do své smrti neuvěří; a v Den Zmrtvýchvstání on (Ježíš) bude svědkem proti nim -

وَاِنۡ مِّنۡ اَهۡلِ الۡكِتٰبِ اِلَّا لَيُؤۡمِنَنَّ بِهٖ قَبۡلَ مَوۡتِهٖ ۚ
وَيَوۡمَ الۡقِيٰمَةِ يَكُوۡنُ عَلَيۡهِمۡ شَهِيۡدًا ۚ ﴿١٦٠﴾

161. A za jejich hřešení jsme Židům zakázali čisté věci, které jim byly *dříve* dovoleny, a také za to, že mnohým bránili v cestě Allahově,

فَبِظُلۡمٍ مِّنَ الَّذِيۡنَ هَادُوۡا حَرَّمۡنَا عَلَيۡهِمۡ طَيِّبٰتٍ
اُحِلَّتۡ لَهُمۡ وَبِصَدِّهِمۡ عَنۡ سَبِيۡلِ اللّٰهِ كَثِيۡرًا ۙ ﴿١٦١﴾

162. A *za to, že* brali lichvářské úroky přesto, že jim to bylo zapovězeno, a *za to, že* pohlcovali neprávem cizí majetek. A pro ty, kteří jsou nevěřící, jsme připravili bolestný trest.

وَّاَخۡذِهِمُ الرِّبٰوا وَقَدۡ نُهُوۡا عَنۡهُ وَاَكۡلِهِمۡ اَمۡوَالَ
النَّاسِ بِالۡبَاطِلِ ؕ وَاَعۡتَدۡنَا لِلۡكٰفِرِيۡنَ مِنۡهُمۡ
عَذَابًا اَلِيۡمًا ﴿١٦٢﴾

163. Ale ti z nich, kteří jsou pevní ve vědění, a také věřící, ti věří v to, co bylo sesláno tobě, i v to, co bylo sesláno před tebou, a *zvláště pak* ti, kteří dodržují Modlitbu, a ti, kteří platí Zakát, a ti, kteří věří v Allaha a v Poslední Den. Těm věru dáme velikou odměnu.

لٰكِنِ الرّٰسِخُوۡنَ فِى الۡعِلۡمِ مِنۡهُمۡ وَالۡمُؤۡمِنُوۡنَ يُؤۡمِنُوۡنَ
بِمَاۤ اُنۡزِلَ اِلَيۡكَ وَمَاۤ اُنۡزِلَ مِنۡ قَبۡلِكَ وَالۡمُقِيۡمِيۡنَ
الصَّلٰوةَ وَالۡمُؤۡتُوۡنَ الزَّكٰوةَ وَالۡمُؤۡمِنُوۡنَ بِاللّٰهِ وَ
ع ٢٣ الۡيَوۡمِ الۡاٰخِرِ ؕ اُولٰٓئِكَ سَنُؤۡتِيۡهِمۡ اَجۡرًا عَظِيۡمًا ﴿١٦٣﴾

R. 23.

164. A poslali jsme ti zjevení, tak jako jsme poslali zjevení Noemovi a Prorokům po něm; a poslali jsme zjevení Abrahamovi a Ismaelovi a Izákovi a Jakubovi a *jeho* dětem a Ježíšovi a Jóbovi a Jonášovi a Árónovi a Šalamounovi, a Davidovi jsme dali Žalmy.

اِنَّاۤ اَوۡحَيۡنَاۤ اِلَيۡكَ كَمَاۤ اَوۡحَيۡنَاۤ اِلٰى نُوۡحٍ وَّالنَّبِيّٖنَ
مِنۡۢ بَعۡدِهٖ ۚ وَاَوۡحَيۡنَاۤ اِلٰۤى اِبۡرٰهِيۡمَ وَاِسۡمٰعِيۡلَ وَ
اِسۡحٰقَ وَيَعۡقُوۡبَ وَالۡاَسۡبَاطِ وَعِيۡسٰى وَاَيُّوۡبَ
وَيُوۡنُسَ وَهٰرُوۡنَ وَسُلَيۡمٰنَ ۚ وَاٰتَيۡنَا دَاوٗدَ
زَبُوۡرًا ۚ ﴿١٦٤﴾

165. A *poslali jsme některé* Posly, o nichž jsme se ti už zmínili, a *některé* Posly, o nichž jsme se ti nezmínili — a Allah promluvil k Mojžíšovi a sdělil mu přikázání.

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنٰهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا
لَّمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ ۚ وَكَلَّمَ اللّٰهُ مُوْسٰى تَكْلِيْمًا ﴿١٦٥﴾

166. Posly, nositele radostných zvěstí a varovatele, aby lidé *po příchodu* Poslů neměli *důvod k* žalobě proti Allahovi. A Allah je Mocný, Moudrý.

رُسُلًا مُّبَشِّرِيْنَ وَمُنْذِرِيْنَ لِئَلَّا يَكُوْنَ لِلنَّاسِ
عَلَى اللّٰهِ حُجَّةٌ ۢ بَعْدَ الرُّسُلِ ۚ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيْزًا
حَكِيْمًا ﴿١٦٦﴾

167. Allah svědčí pomocí *zjevení*, které ti seslal, a seslal je *obtěžkané* věděním; a andělé svědčí *též*; a Allah postačí jako Svědek.

لٰكِنِ اللّٰهُ يَشْهَدُ بِمَآ اَنْزَلَ اِلَيْكَ اَنْزَلَهٗ بِعِلْمِهٖ ۚ
وَالْمَلٰٓئِكَةُ يَشْهَدُوْنَ ۚ وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًا ﴿١٦٧﴾

168. Ti, kteří nevěří a brání *jiným* v cestě Allahově, zajisté zbloudili daleko.

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ قَدْ ضَلُّوْا
ضَلٰلًا ۢ بَعِيْدًا ﴿١٦٨﴾

169. Těm, kteří nevěří a jednají nespravedlivě, Allah věru neodpustí, ani jim neukáže žádnou cestu,

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَظَلَمُوْا لَمْ يَكُنِ اللّٰهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ
وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيْقًا ﴿١٦٩﴾

170. Kromě cesty do Pekla, kde budou přebývat po dlouhou, dlouhou dobu. A to je pro Allaha snadné.

اِلَّا طَرِيْقَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ۚ وَكَانَ ذٰلِكَ
عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرًا ﴿١٧٠﴾

171. Ó lidstvo, Posel k vám vskutku přišel s Pravdou od Pána vašeho; uvěřte tedy, *bude to* pro vás lepší. Neuvěříte-li však, *vězte, že* Allahovi náleží vše, co je na nebesích i na zemi. A Allah je Vševědoucí, Moudrý.

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَآءَكُمُ الرَّسُوْلُ بِالْحَقِّ مِنْ
رَّبِّكُمْ فَاٰمِنُوْا خَيْرًا لَّكُمْ ۚ وَاِنْ تَكْفُرُوْا فَاِنَّ لِلّٰهِ مَا
فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿١٧١﴾

172. Ó Vlastníci Knihy, nepřekračujte meze ve svém náboženství a neříkejte o Allahovi nic než pravdu. Vždyť Mesiáš, Ježíš, syn Marie byl jenom Poslem Allahovým a *naplněním* slova Jeho, které seslal Marii, a milosrdenstvím od Něho. Věřte tedy v Allaha a Jeho Posly a neříkejte: „*Jsou* tři." Přestaňte, *bude to* pro vás lepší. Allah je vskutku pouze Bohem Jediným. Nesrovnává se se Svatostí Jeho, aby měl syna. Jemu náleží vše, co je na nebesích a vše, co je na zemi. A Allah postačí

يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لَا تَغْلُوْا فِيْ دِيْنِكُمْ وَلَا تَقُوْلُوْا عَلَى
اللّٰهِ اِلَّا الْحَقَّ ۚ اِنَّمَا الْمَسِيْحُ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ
رَسُوْلُ اللّٰهِ وَكَلِمَتُهٗ ۚ اَلْقٰهَآ اِلٰى مَرْيَمَ وَرُوْحٌ مِّنْهُ ۡ
فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ ۚ وَلَا تَقُوْلُوْا ثَلٰثَةٌ ۚ اِنْتَهُوْا
خَيْرًا لَّكُمْ ۚ اِنَّمَا اللّٰهُ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۚ سُبْحٰنَهٗٓ اَنْ يَّكُوْنَ
لَهٗ وَلَدٌ ۘ لَهٗ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ۚ وَكَفٰى

jako Ochránce.

بِاللّٰهِ وَكِيْلًا ﴿١٧٢﴾

R. 24.

173. Zajisté Mesiáš nikdy neopovrhne tím, aby byl služebníkem Allahovým, ani *tím neopovrhnou* andělé *stojící blízko Boha*; a ty, kteří Jej s opovržením odmítnou uctívat a jsou pyšní, ty Allah u Sebe shromáždí — všechny dohromady.

لَنْ يَّسْتَنْكِفَ الْمَسِيْحُ اَنْ يَّكُوْنَ عَبْدًا لِّلّٰهِ وَلَا
الْمَلٰٓئِكَةُ الْمُقَرَّبُوْنَ وَمَنْ يَّسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهٖ وَ
يَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ اِلَيْهِ جَمِيْعًا ﴿١٧٣﴾

174. Těm, kteří uvěřili a dobré skutky konali, odevzdá jejich odměnu v úplnosti a přidá jim ještě ze Své štědrosti; ale ty, kteří opovrhli a byli pyšní, potrestá trestem bolestným. A nenajdou pro sebe vedle Allaha žádného přítele ani pomocníka.

فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَيُوَفِّيْهِمْ اُجُوْرَهُمْ
وَيَزِيْدُهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ وَاَمَّا الَّذِيْنَ اسْتَنْكَفُوْا وَ
اسْتَكْبَرُوْا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا وَّلَا يَجِدُوْنَ
لَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ﴿١٧٤﴾

175. Ó lidé, zjevný důkaz k vám vskutku přišel od Pána vašeho; a seslali jsme vám světlo jasné.

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَآءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَ
اَنْزَلْنَآ اِلَيْكُمْ نُوْرًا مُّبِيْنًا ﴿١٧٥﴾

176. A ty, kteří věří v Allaha a pevně se Ho drží, On přijme v milost Svou a milosrdenství Své a povede je cestou přímou, k Němu *vedoucí*.

فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَاعْتَصَمُوْا بِهٖ فَسَيُدْخِلُهُمْ
فِيْ رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ وَّيَهْدِيْهِمْ اِلَيْهِ صِرَاطًا
مُّسْتَقِيْمًا ﴿١٧٦﴾

177. Žádají tě o pokyny. Řekni, Allah vám dává Své pokyny ohledně „Kalála": Zemře-li bezdětný muž a má sestru, pak jí náleží polovina toho, co zůstavil; a on dědí po ní, je-li bezdětná. Jestliže však jsou sestry dvě, náleží jim dvě třetiny toho, co zůstaví. A jsou-li *dědici* sourozenci — muži i ženy — muži náleží podíl rovnající se podílu dvou žen. Allah vám *toto* objasňuje, abyste nezbloudili a Allah zná dobře vše.

يَسْتَفْتُوْنَكَ قُلِ اللّٰهُ يُفْتِيْكُمْ فِي الْكَلٰلَةِ اِنِ امْرُؤٌا
هَلَكَ لَيْسَ لَهٗ وَلَدٌ وَّلَهٗٓ اُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ
وَهُوَ يَرِثُهَآ اِنْ لَّمْ يَكُنْ لَّهَا وَلَدٌ فَاِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ
فَلَهُمَا الثُّلُثٰنِ مِمَّا تَرَكَ وَاِنْ كَانُوْٓا اِخْوَةً رِّجَالًا
وَّنِسَآءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْاُنْثَيَيْنِ يُبَيِّنُ اللّٰهُ
لَكُمْ اَنْ تَضِلُّوْا وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿١٧٧﴾

KAPITOLA 5

AL-MÁ'IDAH

(*Zjeveno po Hidžře*)

Doba zjevení

Podle komentátorů Koránu patří tato *Súra* do období medínského. Hákim a Imám Ahmad uvádějí, že 'A'iša řekla, že tato *Súra* byla svatému Prorokovi zjevena jako poslední. Vezmeme-li v úvahu všechny relevantní údaje, dospějeme nevyhnutelně k závěru, že *Súra* byla zjevena v posledních letech Prorokova působení a že některé její verše skutečně patří mezi poslední. Imám Ahmad sice tvrdí, s odvoláním na 'Asmá', dceru Jazídovu, že *Súra* byla zjevena jako celek, ale ve skutečnosti byla takto zjevena jen její větší část, což patrně vedlo k názoru, že byla zjevena celá najednou, a snad proto ji Rodwell řadí jako poslední v pořadí zjevení.

Obsah

Tato *Súra*, podobně jako Ál 'Imrán a Al-Nisá', pojednává hlavně o křesťanské nauce a zejména odsuzuje učení o tom, že Zákon je prokletím. Zahajuje ji nařízení o tom, že všechny úmluvy mají být dodržovány a uvádí se, že bylo nutno vyhlásit zákony o tom, co je dovoleno a co dovoleno není, dále, že Korán ustanovil platný řád vztahující se k celému mravnímu a duševnímu vývoji člověka a že v tomto ohledu představuje konečný a neodvolatelný boží zákon platný pro celé lidstvo. Tento nárok Koránu je uveden ve 4. verši *Súry*, který také naznačuje, že Zákon je nejvýš potřebný pro duchovní vedení člověka i pro jeho mravní rozvoj, a proto je nesprávné ho považovat za kletbu. Tento verš rovněž naznačuje, že když bylo křesťanům zakázáno jíst maso obětované modlám, krev či uškrcená zvířata, a když tento zákaz nabyl platnosti Zákona (Skutkové, 15:20, 29), nemohli proti němu mít žádné výhrady a odsuzovat ho jako prokletí. *Súra* dále vyhlašuje islámská přikázání týkající se poživatin a nařizuje, aby byly *halál*, tj. Zákonem povolené, a *tajjíb* (čisté), tzn. jejich požívání by nemělo být v rozporu s lékařskými nebo hygienickými předpisy. Islám jako jediné náboženství ze všech nejenže přesně stanoví, co zákonné je a co není, ale navíc upozorňuje na jemný rozdíl mezi tím, co je jen zákonné, a tím, co je jak zákonné,

tak i čisté. Dále se uvádí, že židé a křesťané porušili boží úmluvy a zanedbávali a vzdorovitě odmítali boží přikázání, což vedlo k jejich mravní a duševní zkáze a přivolalo na ně hanbu a ponížení. Nyní si však mohou znovu získat boží přízeň tím, že uznají svatého Proroka. Křesťané jsou napomenuti, že povýšením Ježíše na Boha na sebe nejprve přivolali boží hněv a nyní začali žárlit na svatého Proroka jen pro to, že si ho Bůh vyvolil, aby mu udělil Svou přízeň. Tento jejich žárlivý postoj k svatému Proroku připomíná postoj Kainův vůči Ábelovi. *Súra* pokračuje v tom smyslu, že židé a křesťané si nenechají ujít žádnou příležitost, aby islámu kladli odpor, přitom jsou sami natolik zvrhlí, že se přestali řídit podle vlastních Písem a o tom, co učí jejich vlastní náboženství, vědí čím dál méně. A pokud nejsou schopni nalézt cestu k přijetí islámu, měli by se alespoň držet vlastních Písem a řídit se podle vlastního Zákona. Ovšem tam, kde má politickou převahu islám a potřebují se dovolávat spravedlnosti u islámské vrchnosti, tato spravedlnost bude a musí být vykonána podle koránského práva. Pozornost muslimů je pak obrácena na velkou změnu, která nastala v jejich politickém postavení; až moc pohanů bude konečně rozdrcena a hlavními nepřáteli muslimů se stanou křesťané, na jejichž stranu se navzdory vlastnímu nepřátelství vůči křesťanům postaví židé, muslimové se musí mít na pozoru proti obojím. Potom jsou odhaleny úskoky a machinace, jimiž se nepřátelé islámu snaží odvrátit muslimy od jejich víry a způsobit, aby u nich klesla ve vážnosti. Dále pak se muslimům klade na srdce, jak je důležité šíření islámské víry, a říká se jim, že jedinou skutečně účinnou cestou, jak zmařit snahy židů a řesťanů, je kázat jim poselství islámu a dokládat jim jeho pravdivost na základě jejich vlastních Písem. Má se jim vysvětlit, že jejich spása je jen v islámu a že jejich modloslužebné víry jsou falešné, zejména pak učení o tom, že Ježíš byl synem božím. Podobně se mluví i o židech: ti se stavěli na odpor dvěma velkým Prorokům, Davidovi a Ježíšovi, a tím, že je pronásledovali, si vysloužili boží nepřízeň. Upozorňuje se tu na jejich chyby a nedostatky v minulosti, a protože křesťané přijmou pravdu snáze než židé, byla určitá přikázání určena právě jim. Jsou to: přikázání o tom, co je a není zákonné; přikázání o přísahách; o požívání vína, o hazardních hrách a o lovu; dále přikázání týkající se kritiky náboženství a nařízení týkající se náboženských obřadů a slavností; a přikázání o svědectví. Na konci se dosti podrobně rozebírají okolnosti Ježíšova působení a ukazuje se, že se velmi podobají okolnostem ostatních Proroků božích; není na něm tedy nic

božského ani božího a veškerý materiální pokrok křesťanů lze připsat jen jeho modlitbě. Křesťané však tento materiální pokrok a prosperitu zneužili a podlehli polyteistické víře a praktikám. V Den posledního soudu Bůh prokáže jejich provinění a zahanbí je ústy samotného Ježíše. *Súru* uzavírá prohlášení, že Bohu patří království nebes a země a že On má moc nade vším, což v náznaku zpochybňuje křesťanskou víru, že království boží je jen na nebesích.

سُوْرَةُ الْمَآئِدَةِ مَدَنِيَّةٌ (٥)

AL-MÁ'IDAH

(*Zjeveno po Hidžře*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Vy, kteří věříte! Dodržujte *své* úmluvy. Jsou vám dovoleni čtvernožci s výjimkou těch druhů, jež jsou vám oznamovány; ale není vám dovoleno lovit zvěř v době, kdy jste ve stavu poutnickém. Vždyť Allah nařizuje, co chce.

3. Vy, kteří věříte! Neznesvěcujte Znamení Allahova, ani Posvátný Měsíc, ani zvířata přinášená k obětování, ani *obětní zvířata s* obojky, ani ty, kteří míří k Posvátnému Domu, snažíce se dosáhnout přízně Pána svého a zalíbení u Něho. A až odložíte poutnický šat *a budete mimo Posvátné Území*, můžete lovit. A ať vás nepodnítí k hříchu nepřátelství lidí, kteří vám zabránili vstoupit do Posvátné Mešity. A pomáhejte si jeden druhému ve spravedlnosti a zbožnosti; ale nepomáhejte si jeden druhému ke hříchu a provinění. A bojte se Allaha; neboť Allah je přísný v trestání.

4. Je vám zakázáno *maso zvířete*, které pošlo, a krev a maso vepřů; a to, nad čím bylo vzýváno jméno jiné než jméno Allahovo; a co bylo zardoušeno, a to, co bylo ubito k smrti; a to, co bylo zabito při pádu; a to, co bylo ubodáno k smrti rohem; a to, z čeho už žrala divá zvěř, kromě těch, které jste náležitě porazili; a toho, co bylo usmrceno na oltáři. *A je vám také zakázáno*, abyste se snažili poznat svůj osud pomocí věštících šípů. To je neposlušnost. Dnes si nevěřící zoufají, že vašemu náboženství nemohou *uškodit*. Nebojte se tedy jich, ale bojte se Mě. Dnešního dne jsem pro vás zdokonalil vaše náboženství a dovršil přízeň Svou nad vámi a zvolil pro vás jako náboženství Islám. Ale pokud je někdo donucen hladem, aniž by při tom chtěl úmyslně hřešit, pak Allah je zajisté Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①
يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اَوْفُوْا بِالْعُقُوْدِ ؕ اُحِلَّتْ لَكُمْ
بَهِيْمَةُ الْاَنْعَامِ اِلَّا مَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّى الصَّيْدِ
وَاَنْتُمْ حُرُمٌ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيْدُ ②
يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُحِلُّوْا شَعَآئِرَ اللّٰهِ وَلَا الشَّهْرَ
الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْىَ وَلَا الْقَلَآئِدَ وَلَاۤ آٰمِّيْنَ الْبَيْتَ
الْحَرَامَ يَبْتَغُوْنَ فَضْلًا مِّنْ رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا ؕ وَاِذَا
حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوْا ؕ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ اَنْ
صَدُّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اَنْ تَعْتَدُوْا ۘ وَتَعَاوَنُوْا
عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوٰى ۪ وَلَا تَعَاوَنُوْا عَلَى الْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ۪
وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ③
حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيْرِ وَ
مَاۤ اُهِلَّ لِغَيْرِ اللّٰهِ بِهٖ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوْذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ
وَالنَّطِيْحَةُ وَمَاۤ اَكَلَ السَّبُعُ اِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ ۫ وَمَا ذُبِحَ
عَلَى النُّصُبِ وَاَنْ تَسْتَقْسِمُوْا بِالْاَزْلَامِ ؕ ذٰلِكُمْ فِسْقٌ ؕ
اَلْيَوْمَ يَئِسَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ دِيْنِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ
وَاخْشَوْنِ ؕ اَلْيَوْمَ اَكْمَلْتُ لَكُمْ دِيْنَكُمْ وَاَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ
نِعْمَتِىْ وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْاِسْلَامَ دِيْنًا ؕ فَمَنِ اضْطُرَّ فِىْ
مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِّاِثْمٍ ۙ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ④

5. Ptají se tě, co je jim dovoleno. Řekni: „Je vám dovoleno vše dobré; a to, co jste *pro sebe* naučili *lovit* dravou zvěř a dravé ptáky, cvičíce *je* v lovu *a* učíce je tomu, čemu Allah naučil vás. Jezte tedy z toho, co pro vás uloví, a vyslovte nad tím jméno Allahovo. A bojte se Allaha. Allah je věru rychlý v účtování."

يَسْـَٔلُوْنَكَ مَاذَآ اُحِلَّ لَهُمْ ؕ قُلْ اُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبٰتُ ۙ
وَمَا عَلَّمْتُمْ مِّنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِيْنَ تُعَلِّمُوْنَهُنَّ مِمَّا
عَلَّمَكُمُ اللّٰهُ فَكُلُوْا مِمَّآ اَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ
اللّٰهِ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿۵﴾

6. Dnešního dne je vám dovoleno vše dobré. A je vám dovolena strava Vlastníků Knihy a strava vaše je dovolena jim. A *jsou vám dovoleny* počestné věřící ženy a počestné ženy z těch, kterým byla dána Kniha již před vámi, jestliže jim dáte jejich věna, uzavřete s nimi zákonné manželství a nedopustíte se cizoložství, ani nebudete mít tajné milenky. A kdokoliv víru zavrhne, jeho konání bude marné a na Onom světě bude mezi těmi, kteří ztrátu utrpí.

اَلْيَوْمَ اُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبٰتُ ؕ وَطَعَامُ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ
حِلٌّ لَّكُمْ ۪ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَّهُمْ ۪ وَالْمُحْصَنٰتُ مِنَ
الْمُؤْمِنٰتِ وَالْمُحْصَنٰتُ مِنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ
مِنْ قَبْلِكُمْ اِذَآ اٰتَيْتُمُوْهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ مُحْصِنِيْنَ
غَيْرَ مُسٰفِحِيْنَ وَلَا مُتَّخِذِيْٓ اَخْدَانٍ ؕ وَمَنْ يَّكْفُرْ
بِالْاِيْمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهٗ ؗ وَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ مِنَ
الْخٰسِرِيْنَ ﴿۶﴾ ع

R. 2.

7. Vy, kteří věříte! Když vstáváte k Modlitbě, umyjte si své obličeje i ruce až po lokty a přejeďte si *mokrýma* rukama po hlavě a *umyjte* si nohy až po kotníky. A jste-li nečistí, očistěte se *koupelí*. A jste-li nemocní nebo na cestách *a znečištěni*, nebo jeden z vás přišel ze záchoda nebo jste se dotkli žen, a nenaleznete-li vodu, sáhněte po čistém písku a otřete si jím obličeje i ruce. Allah si nepřeje působit vám potíže, ale přeje si vás očistit a dovršit přízeň Svou nad vámi, abyste byli vděční.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا قُمْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ فَاغْسِلُوْا
وُجُوْهَكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ اِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوْا بِرُءُوْسِكُمْ
وَاَرْجُلَكُمْ اِلَى الْكَعْبَيْنِ ؕ وَاِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوْا ؕ
وَاِنْ كُنْتُمْ مَّرْضٰۤى اَوْ عَلٰى سَفَرٍ اَوْ جَآءَ اَحَدٌ مِّنْكُمْ مِّنَ
الْغَآئِطِ اَوْ لٰمَسْتُمُ النِّسَآءَ فَلَمْ تَجِدُوْا مَآءً فَتَيَمَّمُوْا
صَعِيْدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوْا بِوُجُوْهِكُمْ وَاَيْدِيْكُمْ مِّنْهُ ؕ
مَا يُرِيْدُ اللّٰهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ حَرَجٍ وَّلٰكِنْ يُّرِيْدُ
لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهٗ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿۷﴾

8. A pomněte přízně Allahovy vůči vám a úmluvy, kterou s vámi uzavřel, když jste řekli: „Slyšeli jsme a uposlechli." A bojte se Allaha. Neboť Allah dobře ví, co je v myslích *vašich*.

وَاذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَمِيْثَاقَهُ الَّذِيْ وَاثَقَكُمْ
بِهٖۤ ۙ اِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا ؗ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ
عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿۸﴾

9. Vy, kteří věříte! Buďte neochvějní ve službách Allahových a podávejte spravedlivě svá svědectví; a ať vás nepřátelství lidí nepodnítí k tomu, abyste jednali jinak než spravedlivě. Buďte *vždy* poctiví, toť nejblíže k spravedlnosti. A bojte se Allaha. Neboť Allah ví o všem, co děláte.

10. Allah přislíbil těm, kteří věří a dobré skutky konají, že se jim dostane odpuštění a veliké odměny.

11. A ti, kteří jsou nevěřící a zavrhují Naše Znamení, jsou lidé Pekla.

12. Vy, kteří věříte! Pomněte přízně Allahovy vůči vám, když onen lid se chystal vztáhnout na vás své ruce a On jejich ruce od vás odvrátil; a bojte se Allaha. A na Allaha se mají věřící spoléhat.

R. 3.

13. A Allah vskutku uzavřel úmluvu se syny Izraele; a my jsme mezi nimi vybrali dvanáct mluvčích. A Allah řekl: „Já zajisté jsem s vámi. Budete-li dodržovat Modlitbu a platit Zakát a věřit v Mé Posly a podporovat je a poskytnete-li Allahovi pěknou půjčku, pak vymažu vám vaše špatné skutky a uvedu vás do Zahrad, pod nimiž potoky tečou. Ale kdo z vás ještě i potom zůstane nevěřící, ten vskutku zbloudí daleko z cesty pravé."

14. A protože porušili svou úmluvu, prokleli jsme je a zatvrdli jsme jejich srdce. Přemisťují slova z jejich *správných* míst a zapomněli *velkou* část toho, čím byli napomenuti. Neustále budeš narážet na jejich zrádnost, kromě *u* několika málo z nich. Odpusť jim tedy a buď k nim shovívavý. Neboť Allah miluje ty, kteří dobré konají.

15. A *také* k těm, kteří říkají: „Jsme Křesťané." Úmluvu s nimi jsme potvrdili,

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُوْنُوْا قَوّٰمِيْنَ لِلّٰهِ شُهَدَآءَ بِالْقِسْطِ
وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلٰٓى اَلَّا تَعْدِلُوْا ؕ اِعْدِلُوْا
هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى ۫ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِمَا
تَعْمَلُوْنَ ﴿٩﴾
وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۙ لَهُمْ
مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ عَظِيْمٌ ﴿١٠﴾
وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَآ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَحِيْمِ ﴿١١﴾
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اذْكُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ هَمَّ
قَوْمٌ اَنْ يَّبْسُطُوْٓا اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ اَيْدِيَهُمْ
عَنْكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿١٢﴾
وَلَقَدْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيْثَاقَ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ۚ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ
اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيْبًا ؕ وَقَالَ اللّٰهُ اِنِّيْ مَعَكُمْ ؕ لَئِنْ اَقَمْتُمُ
الصَّلٰوةَ وَاٰتَيْتُمُ الزَّكٰوةَ وَاٰمَنْتُمْ بِرُسُلِيْ وَعَزَّرْتُمُوْهُمْ
وَاَقْرَضْتُمُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا لَّاُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّاٰتِكُمْ
وَلَاُدْخِلَنَّكُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۚ فَمَنْ
كَفَرَ بَعْدَ ذٰلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ السَّبِيْلِ ﴿١٣﴾
فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِّيْثَاقَهُمْ لَعَنّٰهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوْبَهُمْ
قٰسِيَةً ۚ يُحَرِّفُوْنَ الْكَلِمَ عَنْ مَّوَاضِعِهٖ ۙ وَنَسُوْا حَظًّا
مِّمَّا ذُكِّرُوْا بِهٖ ۚ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلٰى خَآئِنَةٍ مِّنْهُمْ
اِلَّا قَلِيْلًا مِّنْهُمْ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ
الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٤﴾
وَمِنَ الَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّا نَصٰرٰٓى اَخَذْنَا مِيْثَاقَهُمْ فَنَسُوْا

avšak i oni zapomněli *velkou* část toho, čím byli napomenuti. I vyvolali jsme mezi nimi nepřátelství a nenávist až do Dne Zmrtvýchvstání. A Allah jim brzy oznámí, co prováděli.

حظا مما ذكروا به فأغرينا بينهم العداوة والبغضاء
إلى يوم القيامة وسوف ينبئهم الله بما كانوا
يصنعون ﴿١٥﴾

16. Vlastníci Knihy! Přišel k vám Náš Posel, aby vám odhalil mnohé z toho, co jste z Knihy zakrývali, a mnohé vám prominul. A přišlo k vám vskutku od Allaha Světlo a Kniha zjevná.

يأهل الكتب قد جاءكم رسولنا يبين لكم كثيرا
مما كنتم تخفون من الكتب ويعفوا عن كثير
قد جاءكم من الله نور وكتب مبين ﴿١٦﴾

17. Jí Allah vede ty, kteří se u Něho snaží získat zalíbení na cestách míru, a Svým požehnáním je vyvádí z každé temnoty na světlo a vede je k cestě pravé.

يهدي به الله من اتبع رضوانه سبل السلم
ويخرجهم من الظلمت إلى النور بإذنه ويهديهم
إلى صراط مستقيم ﴿١٧﴾

18. A věru neuvěřili ti, kteří říkají: „Allah není nikdo jiný než Mesiáš, syn Marie." Řekni: „Kdo by něco zmohl proti Allahovi, kdyby se Mu zachtělo zahubit Mesiáše, syna Mariina, a jeho matku a všechny, kdož jsou na zemi? A Allahovi náleží království nebes a země a vše, co je mezi nimi. On tvoří, co se Mu zlíbí; a je v moci Allahově udělat vše.

لقد كفر الذين قالوا إن الله هو المسيح ابن مريم
قل فمن يملك من الله شيئا إن أراد أن يهلك
المسيح ابن مريم وأمه ومن في الأرض جميعا
ولله ملك السموت والأرض وما بينهما يخلق
ما يشاء والله على كل شيء قدير ﴿١٨﴾

19. Židé a Křesťané říkají: „My jsme synové Allahovi a Jeho milovaní." Řekni: „Proč vás tedy trestá za vaše hříchy? Ne, ne vy jste *jen* obyčejní smrtelníci jako ti ostatní, které On stvořil." On odpouští tomu, komu chce a trestá toho, koho chce. A Allahovi náleží království nebes a země a vše, co je mezi nimi, a k Němu se všichni navrátí.

وقالت اليهود والنصرى نحن أبنؤا الله وأحبؤه
قل فلم يعذبكم بذنوبكم بل أنتم بشر ممن
خلق يغفر لمن يشاء ويعذب من يشاء ولله ملك
السموت والأرض وما بينهما وإليه المصير ﴿١٩﴾

20. Vlastníci Knihy! Přišel k vám Náš Posel, po přestávce v *posloupnosti* Poslů, aby vám všechno objasnil a abyste nemohli říci: „Nepřišel k nám žádný nositel radostných zvěstí ani varovatel." A tak nositel radostných zvěstí a varovatel k vám vskutku přišel. A je v moci Allahově udělat vše.

يأهل الكتب قد جاءكم رسولنا يبين لكم على
فترة من الرسل أن تقولوا ما جاءنا من بشير و
لا نذير فقد جاءكم بشير ونذير والله على
كل شيء قدير ﴿٢٠﴾ ع

R. 4

21. A *vzpomeňte si*, když Mojžíš řekl svému lidu: „Ó lide můj, připomeňte si přízeň Allahovu vůči vám, když mezi vámi vybral Proroky a vás učinil králi a dal vám to, co nedal žádnému jinému národu známého světa.

22. „Ó lide můj, vstupte do Svaté Země, kterou vám Allah předurčil a nevracejte se zpět, neboť tím utrpíte ztrátu."

23. Řekli: „Ó Mojžíši, v *té zemi* žije krutý a mocný národ a my do ní nevstoupíme, dokud oni neodejdou. Ale jestliže z ní odejdou, pak *do ní* vstoupíme."

24. I řekli dva muži, *kteří bohabojní byli*, jimž Allah Svou přízeň prokázal: „Vejděte do brány, *postupujíce* proti nim; a až tam vejdete, zajisté budete vítězní. A důvěřujte Allahu, jste-li věřící."

25. Řekli: „Ó Mojžíši, nikdy tam nevstoupíme, pokud oni tam zůstanou. Vydej se tedy ty a Pán tvůj do boje *a* my zůstaneme sedět tady."

26. Řekl: „Pane můj, nemám moc nad nikým, kromě nad sebou a bratrem svým, učiň tedy rozdíl mezi námi a oním lidem vzpurným."

27. *Bůh* řekl: „Tato *země* jim bude zapovězena po *dobu* čtyřiceti let; a budou zmateně bloudit po zemi. Nermuť se tedy nad lidem vzpurným."

R. 5.

28. A vyprávěj jim podle pravdy příběh dvou synů Adamových, když *každý z nich* přinesl oběť a ta byla od jednoho z nich přijata a od druhého z nich přijata nebyla. Ten řekl: „Věru tě zabiji." A druhý odpověděl: „Allah přijímá oběti jen od spravedlivých.

29. „Jestliže na mě vztáhneš ruku svou, abys mě zabil, já na tebe svou ruku nevztáhnu, abych tě zabil. Neboť se bojím Allaha, Pána vesmíru.

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا
وَآتَاكُمْ مَا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢١﴾
يَا قَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ
وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿٢٢﴾
قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَنْ
نَدْخُلَهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا
فَإِنَّا دَاخِلُونَ ﴿٢٣﴾
قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا
ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَالِبُونَ
وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٤﴾
قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا
فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ ﴿٢٥﴾
قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرُقْ بَيْنَنَا
وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾
قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ
فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٧﴾
وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا
فَتُقُبِّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ
لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٨﴾
لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ
إِلَيْكَ لِأَقْتُلَكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾

30. „Chci, abys vzal na sebe hřích můj společně s hříchem svým, a stal se tak jedním z obyvatelů Ohně; a to je odměna těch, kteří hřeší."

إِنِّيٓ أُرِيدُ أَن تَبُوٓأَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ
أَصْحَٰبِ ٱلنَّارِ ۚ وَذَٰلِكَ جَزَٰٓؤُا۟ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٣٠﴾

31. Ale mysl jeho pro něho učinila zabití bratra přijatelným, i zabil ho a stal se jedním z těch, kteří ztrátu utrpěli.

فَطَوَّعَتْ لَهُۥ نَفْسُهُۥ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُۥ فَأَصْبَحَ
مِنَ ٱلْخَٰسِرِينَ ﴿٣١﴾

32. Pak seslal Allah krkavce, který hrabal v zemi, aby mu ukázal, jak ukrýt mrtvolu bratra. Řekl: „Běda mi! Což nejsem schopen být ani jako tento krkavec, abych mohl ukrýt mrtvolu bratra svého?" A potom začal litovat *svůj čin*.

فَبَعَثَ ٱللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي ٱلْأَرْضِ لِيُرِيَهُۥ كَيْفَ
يُوَٰرِي سَوْءَةَ أَخِيهِ ۚ قَالَ يَٰوَيْلَتَىٰٓ أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ
مِثْلَ هَٰذَا ٱلْغُرَابِ فَأُوَٰرِيَ سَوْءَةَ أَخِي ۖ فَأَصْبَحَ
مِنَ ٱلنَّٰدِمِينَ ﴿٣٢﴾

33. Kvůli tomu jsme předepsali synům Izraele, že ten, kdo zabije člověka — pokud to není za *zabití* nebo za narušování mravů v zemi — bude to, jako kdyby zabil celé lidstvo; a kdo daruje život jednomu *člověku*, bude to, jako kdyby daroval život celému lidstvu. A Naši Poslové k nim přišli s jasnými Znameními, avšak ještě i potom se mnozí z nich dopouštěli ukrutností na zemi.

مِنْ أَجْلِ ذَٰلِكَ ۛ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ أَنَّهُۥ مَن
قَتَلَ نَفْسًۢا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي ٱلْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا
قَتَلَ ٱلنَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَآ أَحْيَا ٱلنَّاسَ
جَمِيعًا ۚ وَلَقَدْ جَآءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِٱلْبَيِّنَٰتِ ثُمَّ إِنَّ
كَثِيرًا مِّنْهُم بَعْدَ ذَٰلِكَ فِي ٱلْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ﴿٣٣﴾

34. Odměnou těch, kteří vedli válku proti Allahovi a Poslu Jeho a pokoušeli se vyvolat v zemi nepokoj, je *pouze to*, že budou zabiti nebo ukřižováni, nebo jim budou useknuty jejich ruce a nohy, vždy na opačné straně, nebo budou vyhnáni ze země. Bude to pro ně potupa na tomto světě a na Onom světě je čeká velký trest;

إِنَّمَا جَزَٰٓؤُا۟ ٱلَّذِينَ يُحَارِبُونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَيَسْعَوْنَ
فِي ٱلْأَرْضِ فَسَادًا أَن يُقَتَّلُوٓا۟ أَوْ يُصَلَّبُوٓا۟ أَوْ تُقَطَّعَ
أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُم مِّنْ خِلَٰفٍ أَوْ يُنفَوْا۟ مِنَ ٱلْأَرْضِ ۚ
ذَٰلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي ٱلدُّنْيَا ۖ وَلَهُمْ فِي ٱلْءَاخِرَةِ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ﴿٣٤﴾

35. Kromě těch, kteří učiní pokání dříve, než nad nimi budete mít moc. Vězte tedy, že Allah je Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný.

إِلَّا ٱلَّذِينَ تَابُوا۟ مِن قَبْلِ أَن تَقْدِرُوا۟ عَلَيْهِمْ ۖ فَٱعْلَمُوٓا۟
أَنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٥﴾

R. 6.

36. Vy, kteří věříte! Bojte se Allaha a hledejte cestu, po níž byste se k Němu přiblížili a bojujte na cestě Jeho, abyste prospívali.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَٱبْتَغُوٓا۟ إِلَيْهِ ٱلْوَسِيلَةَ
وَجَٰهِدُوا۟ فِي سَبِيلِهِۦ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٦﴾

37. Věru kdyby ti, kteří nevěří, měli vše, co je na zemi a ještě jednou tolik, aby se tím vykoupili z trestu v Den Zmrtvýchvstání, nebylo by to od nich přijato; a čeká je bolestný trest.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُم مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
وَمِثْلَهُ مَعَهُ لِيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ
مَا تُقُبِّلَ مِنْهُمْ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٦﴾

38. Budou si přát, aby vyšli z Ohně, ale nebudou schopni z něho vyjít a čeká je trvalý trest.

يُرِيدُونَ أَن يَخْرُجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُم بِخَارِجِينَ
مِنْهَا ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٣٧﴾

39. A *pokud jde* o muže, který krade, a o ženu, která krade, usekněte jim ruce, odplatou za jejich přestupek, jako příkladný trest od Allaha. A Allah je Mocný, Moudrý.

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا
كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٨﴾

40. Ale kdo učiní pokání poté, co zhřešil, a polepší se, k tomu se Allah obrátí v milosrdenství, neboť Allah je Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný.

فَمَن تَابَ مِن بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ
عَلَيْهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٩﴾

41. Cožpak nevíš, že Allah je Ten, Komu náleží království nebes a země? On trestá toho, koho se Mu zlíbí a odpouští tomu, komu se Mu zlíbí; a je v moci Allahově učinit vše.

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ
مَن يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾

42. Ó Posle! Nechť tě nermoutí ti, kteří ukvapeně přestanou věřit — ti, kteří ústy svými říkají: „Věříme," ale jejich srdce nevěří. A mezi Židy jsou *i* takoví, kteří ochotně naslouchají *každé* lži — a tobě naslouchají, jen aby to donášeli těm, kteří za tebou nepřišli. Přemísťují slova poté, co byla dána na *správná* místa, a říkají: „Jestliže je vám toto dáno, přijměte to, ale jestliže vám to dáno není, mějte se na pozoru! A pokud jde o toho, koho chce Allah zkoušet, tomu proti Allahovi pomoci nemůžeš. To jsou ti, jejichž srdce Allah očistit nechtěl; čeká je potupa na tomto světě a na Onom světě přísný trest.

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي
الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِن
قُلُوبُهُمْ ۛ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا ۛ سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ
سَمَّاعُونَ لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ ۖ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ
مِن بَعْدِ مَوَاضِعِهِ ۖ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَٰذَا فَخُذُوهُ
وَإِن لَّمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا ۚ وَمَن يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ
فَلَن تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ
اللَّهُ أَن يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ ۚ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ ۖ وَ
لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٤١﴾

43. Ochotně naslouchají lžím a mají požitek z toho, co nezákonně získali.

سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ أَكَّالُونَ لِلسُّحْتِ ۚ فَإِن جَاءُوكَ

Přijdou-li k tobě, *abys je rozsoudil*, rozsuď je, nebo se od nich odvrať. A jestliže se od nich odvrátíš, pak ti nemohou nijak ublížit. A jestliže je budeš soudit, suď mezi nimi spravedlivě. Allah věru miluje spravedlivé.

44. A jak by tě mohli učinit svým soudcem, když mají u sebe Tóru, v níž je obsaženo nařízení Allahovo? A přesto se obrátí zády; a zajisté neuvěří.

R. 7.

45. Vskutku jsme seslali Tóru obsahující správné vedení a světlo. Podle ní Proroci, kteří *Nás* byli poslušni, soudili mezi Židy, podobně činili lidé nábožní a *lidé Práva* znalí; neboť jim bylo svěřeno zachovat Knihu Allahovu a střežit ji. Nebojte se proto lidí, ale bojte se Mě; a neprodávejte Má Znamení za mrzkou cenu. A kdo nesoudí podle toho, co seslal Allah, je nevěřící.

46. A v ní jsme jim předepsali: Život za život, oko za oko, nos za nos, ucho za ucho a zub a zub a za *jiná* zranění odpovídající odveta. A kdo se tohoto práva vzdá, bude to vykoupením za jeho *hříchy*; a kdo nesoudí podle toho, co seslal Allah, je hříšníkem.

47. A přiměli jsme Ježíše, syna Marie kráčet v jejich stopách, aby potvrdil to, co bylo *zjeveno* již před ním v Tóře; a dali jsme mu Evangelium obsahující vedení a světlo a potvrzující to, co bylo *zjeveno* již před ním v Tóře, a vedení i napomenutí pro Bohabojné.

48. Nechť Vlastníci Evangelia soudí ve shodě s tím, co v něm Allah zjevil; a kdo

فاحكم بينهم او اعرض عنهم ۚ وان تعرض
عنهم فلن يضروك شيئا ۖ وان حكمت فاحكم
بينهم بالقسط ۚ ان الله يحب المقسطين ﴿٤٣﴾
وكيف يحكمونك وعندهم التوراة فيها حكم
الله ثم يتولون من بعد ذلك ۚ وما اولئك
بالمؤمنين ﴿٤٤﴾
انا انزلنا التوراة فيها هدى ونور ۚ يحكم
بها النبيون الذين اسلموا للذين هادوا والربانيون
والاحبار بما استحفظوا من كتب الله وكانوا
عليه شهداء ۚ فلا تخشوا الناس واخشون و
لا تشتروا بايتي ثمنا قليلا ۚ ومن لم يحكم بما
انزل الله فاولئك هم الكفرون ﴿٤٥﴾
وكتبنا عليهم فيها ان النفس بالنفس والعين
بالعين والانف بالانف والاذن بالاذن والسن
بالسن والجروح قصاص ۚ فمن تصدق به فهو
كفارة له ۚ ومن لم يحكم بما انزل الله فاولئك
هم الظلمون ﴿٤٦﴾
وقفينا على اثارهم بعيسى ابن مريم مصدقا
لما بين يديه من التوراة ۖ واتينه الانجيل فيه
هدى ونور ومصدقا لما بين يديه من التوراة
وهدى وموعظة للمتقين ﴿٤٧﴾
وليحكم اهل الانجيل بما انزل الله فيه ۚ ومن لم

nesoudí podle toho, co zjevil Allah — je vzpurný.

49. A zjevili jsme ti Knihu obsahující pravdu *a* potvrzující to, co již bylo *zjeveno* v Knize před ní, a jako ochranu její. A suď mezi nimi podle toho, co zjevil Allah, a nenásleduj jejich špatné tužby, *odvracejíce se* od pravdy, které se ti dostalo. Každému z vás jsme předepsali jasný duchovní Zákon a cestu *ve světských záležitostech*. A kdyby byl Allah prosadil Svou vůli, byl by z vás *všech* učinil národ jediný; *chce* vás však zkoušet tím, co vám daroval. Předhánějte se tedy vzájemně v konání dobrých skutků. K Allahovi se všichni navrátíte; On vás pak spraví o tom, v čem jste se rozcházeli.

50. A *zjevili jsme ti Knihu* a přikázali ti, abys mezi nimi rozsuzoval podle toho, co zjevil Allah, a abys nenásledoval jejich zvrhlé sklony a měl se před nimi na pozoru, aby tě nepřivedli do neštěstí, kvuli části toho, co ti Allah zjevil. Jestliže se však odvrátí, věz, že Allah má v úmyslu je postihnout za některé jejich hříchy. A většina lidí je neposlušná.

51. Touží snad po rozsudcích *z doby* Nevědomosti? A kdo je pro lid pevný ve víře lepším Soudcem než Allah?

R. 8.

52. Vy, kteří věříte! Neberte si za přátele Židy a Křesťany. Ti se přátelí jedni s druhými. A kdo z vás si je bere za přátele, je věru jedním z nich. Vždyť Allah nevede nespravedlivé.

53. A uvidíš ty, v jejichž srdcích se usídlila choroba, jak k nim pospíchají se slovy: „Bojíme se, aby nás nepostihlo neštěstí." Možná, že Allah přinese vítězství nebo nějakou *jinou* událost. Potom začnou litovat toho, co ve svých myslích skrývali.

54. Ti, kteří věří, řeknou: „Jsou to snad ti, kteří přísahali při Allahovi přísahami

يَحْكُمْ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿٤٨﴾
وَاَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
مِنَ الْكِتٰبِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَآ اَنْزَلَ
اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَهُمْ عَمَّا جَآءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلٍّ
جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَّمِنْهَاجًا وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَجَعَلَكُمْ
اُمَّةً وَّاحِدَةً وَّلٰكِنْ لِّيَبْلُوَكُمْ فِيْ مَآ اٰتٰكُمْ فَاسْتَبِقُوا
الْخَيْرٰتِ اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيْعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا
كُنْتُمْ فِيْهِ تَخْتَلِفُوْنَ ﴿٤٩﴾
وَاَنِ احْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَهُمْ
وَاحْذَرْهُمْ اَنْ يَّفْتِنُوْكَ عَنْۢ بَعْضِ مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ اِلَيْكَ
فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ اَنَّمَا يُرِيْدُ اللّٰهُ اَنْ يُّصِيْبَهُمْ بِبَعْضِ
ذُنُوْبِهِمْ وَاِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ لَفٰسِقُوْنَ ﴿٥٠﴾
اَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُوْنَ وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ
ع حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُّوْقِنُوْنَ ﴿٥١﴾
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُوْدَ وَالنَّصٰرٰٓى اَوْلِيَآءَ
بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَّتَوَلَّهُمْ مِّنْكُمْ فَاِنَّهٗ
مِنْهُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٥٢﴾
فَتَرَى الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ يُّسَارِعُوْنَ فِيْهِمْ
يَقُوْلُوْنَ نَخْشٰٓى اَنْ تُصِيْبَنَا دَآئِرَةٌ فَعَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّاْتِيَ
بِالْفَتْحِ اَوْ اَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهٖ فَيُصْبِحُوْا عَلٰى مَآ اَسَرُّوْا فِيْٓ
اَنْفُسِهِمْ نٰدِمِيْنَ ﴿٥٣﴾
وَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَهٰٓؤُلَآءِ الَّذِيْنَ اَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ

slavnostními, že jsou doopravdy s vámi?" Jejich skutky jsou marné a stali se těmi, kteří ztrátu utrpí.

55. Vy, kteří věříte! Kdo z vás se zřekne svého náboženství, *nechť vejde ve známost to, že na jeho místo* Allah brzy přivede lidi, které On bude milovat a kteří budou mít v lásce Jeho, *a kteří budou* laskaví a pokorní vůči věřícím a tvrdí a pevní vůči nevěřícím. Budou bojovat ve jménu Allaha a nebudou se bát výčitek nespokojenců. A toto je milost Allahova; uštědřuje ji tomu, komu se Mu zlíbí; a Allah je Štědrý, Vševědoucí.

56. Vaším přítelem je jedině Allah a Posel Jeho a věřící, kteří dodržují Modlitbu a platí Zakát a klanějí se Allahovi.

57. A ti, kteří si berou za přátele Allaha a Posla Jeho a věřící, *si mohou být jisti*, že zvítězit musí strana Allahova.

R. 9.

58. Vy, kteří věříte! Neberte si za přátele ty, kterým je vaše náboženství pro posměch a pro zábavu a jsou z těch, jimž byla dána Kniha již před vámi, nebo z nevěřících. A bojte se Allaha, jste-li věřící;

59. Ani ty, *kterým* je pro posměch a pro zábavu, když svoláváte *lidi* k Modlitbě. Je to proto, že jsou to lidé, kteří ničemu nerozumějí.

60. Řekni: „Ó Vlastníci Knihy! Nevyhovujeme vám snad proto, že věříme v Allaha a v to, co nám bylo sesláno, i v to, co bylo sesláno již dříve? Nebo *je to* proto, že většina z vás neposlouchá *Boha*?"

61. Řekni: „Mám vás zpravit o těch, jejichž odměna u Allaha je horší než toto? *Jsou to* ti, které Allah proklel a na které padl Jeho hněv a z nichž učinil opice a svině a *kteří* uctívají Zlého. Ti věru jsou na tom hůře a zbloudili *ještě* dál z cesty pravé.

62. A když k vám přijdou, říkají: „Uvěřili jsme," zatímco v nevěrectví přišli

أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا
خَاسِرِينَ ﴿٥٤﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ
يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ
أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا
يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ
وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٥﴾
إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ
الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٥٦﴾
وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ
اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٥٧﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ
هُزُوًا وَلَعِبًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكُفَّارَ
أَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٥٨﴾
وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوًا وَلَعِبًا
ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٥٩﴾
قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقِمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ
إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ ﴿٦٠﴾
قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذَٰلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَنْ
لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ
الطَّاغُوتَ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٦١﴾
وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكُفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا

a v nevěrectví odešli; a Allah zná nejlíp, co skrývají.

63. A vidíš mnohé z nich, jak pospíchají k hříchu a nespravedlnosti a mají požitek z toho, co nazákonně získali. Je věru odporné to, co provozují.

64. Proč jim bohoslovci a lidé Práva znalí nezakáží prohlašovat lži a užívat to, co nezákonně získali? Je věru odporné to, co dělají.

65. A Židé říkají: „Allahova ruka je spoutána." Ale spoutány jsou ruce jejich a budou prokleti za to, co říkají. Ne, ne, obě Jeho ruce jsou do široka otevřené; rozdává, jak se Mu zlíbí. A to, co ti bylo sesláno Pánem tvým, dozajista zvýší vzdor a nevěrectví u mnohých z nich. A zaseli jsme mezi ně nepřátelství a nenávist až do Dne Zmrtvýchvstání. Kdykoliv roznítí oheň války, Allah jej uhasí. A snaží se vyvolat nepokoj v zemi a Allah nemiluje ty, kdož nepokoje vyvolávají.

66. A kdyby Vlastníci Knihy uvěřili a byli spravedliví, věru bychom je zbavili všeho zlého a přijali do Zahrad Rozkoší.

67. A kdyby dodržovali Tóru a Evangelium a to, co jim bylo právě *nyní* sesláno od Pána jejich, pak zajisté by pojídali *z dobrých věcí*, které jsou nad nimi i pod jejich nohama. Jsou mezi nimi lidé, kteří jsou umírnění; ale většina z nich jsou přestupníci.

R. 10.

68. Ó Posle! Předej *lidem*, co ti bylo zjeveno od Pána tvého a neučiníš-li to, pak jsi Jeho poselství *vůbec* nepředal. A Allah tě ochrání před lidmi. Neboť Allah nevede lid nevěřící.

69. Řekni: „Ó Vlastníci Knihy! *Nemáte oporu* v ničem, pokud nebudete dodržovat

بِهٖ ۚ وَاللّٰهُ اَعۡلَمُ بِمَا كَانُوۡا يَكۡتُمُوۡنَ ﴿۶۲﴾
وَتَرٰى كَثِيۡرًا مِّنۡهُمۡ يُسَارِعُوۡنَ فِى الۡاِثۡمِ وَالۡعُدۡوَانِ وَ
اَكۡلِهِمُ السُّحۡتَ ؕ لَبِئۡسَ مَا كَانُوۡا يَعۡمَلُوۡنَ ﴿۶۳﴾
لَوۡلَا يَنۡهٰهُمُ الرَّبّٰنِيُّوۡنَ وَالۡاَحۡبَارُ عَنۡ قَوۡلِهِمُ الۡاِثۡمَ
وَاَكۡلِهِمُ السُّحۡتَ ؕ لَبِئۡسَ مَا كَانُوۡا يَصۡنَعُوۡنَ ﴿۶۴﴾
وَقَالَتِ الۡيَهُوۡدُ يَدُ اللّٰهِ مَغۡلُوۡلَةٌ ؕ غُلَّتۡ اَيۡدِيۡهِمۡ
وَلُعِنُوۡا بِمَا قَالُوۡا ۘ بَلۡ يَدٰهُ مَبۡسُوۡطَتٰنِ ۙ يُنۡفِقُ كَيۡفَ
يَشَآءُ ؕ وَلَيَزِيۡدَنَّ كَثِيۡرًا مِّنۡهُمۡ مَّاۤ اُنۡزِلَ اِلَيۡكَ مِنۡ
رَّبِّكَ طُغۡيَانًا وَّكُفۡرًا ؕ وَاَلۡقَيۡنَا بَيۡنَهُمُ الۡعَدَاوَةَ
وَالۡبَغۡضَآءَ اِلٰى يَوۡمِ الۡقِيٰمَةِ ؕ كُلَّمَاۤ اَوۡقَدُوۡا نَارًا
لِّلۡحَرۡبِ اَطۡفَاَهَا اللّٰهُ ۙ وَيَسۡعَوۡنَ فِى الۡاَرۡضِ فَسَادًا ؕ
وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الۡمُفۡسِدِيۡنَ ﴿۶۵﴾
وَلَوۡ اَنَّ اَهۡلَ الۡكِتٰبِ اٰمَنُوۡا وَاتَّقَوۡا لَـكَفَّرۡنَا عَنۡهُمۡ
سَيِّاٰتِهِمۡ وَلَاَدۡخَلۡنٰهُمۡ جَنّٰتِ النَّعِيۡمِ ﴿۶۶﴾
وَلَوۡ اَنَّهُمۡ اَقَامُوا التَّوۡرٰىةَ وَالۡاِنۡجِيۡلَ وَمَاۤ اُنۡزِلَ
اِلَيۡهِمۡ مِّنۡ رَّبِّهِمۡ لَاَكَلُوۡا مِنۡ فَوۡقِهِمۡ وَمِنۡ تَحۡتِ
اَرۡجُلِهِمۡ ؕ مِنۡهُمۡ اُمَّةٌ مُّقۡتَصِدَةٌ ؕ وَكَثِيۡرٌ مِّنۡهُمۡ سَآءَ
مَا يَعۡمَلُوۡنَ ﴿۶۷﴾
يٰۤاَيُّهَا الرَّسُوۡلُ بَلِّغۡ مَاۤ اُنۡزِلَ اِلَيۡكَ مِنۡ رَّبِّكَ ؕ وَاِنۡ لَّمۡ
تَفۡعَلۡ فَمَا بَلَّغۡتَ رِسٰلَـتَهٗ ؕ وَاللّٰهُ يَعۡصِمُكَ مِنَ النَّاسِ ؕ
اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهۡدِى الۡقَوۡمَ الۡكٰفِرِيۡنَ ﴿۶۸﴾
قُلۡ يٰۤاَهۡلَ الۡكِتٰبِ لَسۡتُمۡ عَلٰى شَىۡءٍ حَتّٰى تُقِيۡمُوا التَّوۡرٰىةَ

Tóru a Evangelium i to, co vám *teď* bylo sesláno od Pána vašeho." Neboť zajisté to, co ti bylo sesláno Pánem tvým jen zvýší vzdor a nevěřectví *u* mnohých mezi nimi. Nermuť se tedy nad lidem nevěřícím.

70. Zajisté ti, kteří uvěřili, a Židé a Sabejci a Křesťané — a vůbec ti, kdož uvěřili v Allaha a Poslední Den a dobré skutky konají, na ně *nepadne* žádný strach, ani nebudou zarmouceni.

71. Zajisté jsme uzavřeli úmluvu se syny Izraele a poslali jsme jim Posly. Ale pokaždé, když k nim přišel Posel s tím, co si jejich srdce nepřála, zacházeli s některými jako se lháři a jiné se pokoušeli zabít.

72. A domnívali se, že na tom nezáleží, a proto oslepli a ohluchli. Ale Allah se nad nimi smiloval; a navzdory tomu mnozi z nich zůstali svéhlavě slepí a hluší; a Allah Bdí nad tím, co dělají.

73. Jsou věru nevěřící ti, kteří říkají: „Allah není nikdo jiný, než Mesiáš, syn Marie," zatímco Mesiáš *sám* řekl: „Synové Izraele, uctívejte Allaha, jenž je Pánem Mým i Pánem vaším." Zajisté tomu, kdo přidružuje k Allahovi rovné, Allah zakázal Nebe a jeho útočištěm bude Oheň. A hříšníci nebudou mít žádné pomocníky.

74. Jsou věru nevěřící ti, kteří říkají: „Allah je jedním z trojice;" není žádného Boha, kromě Boha Jediného. A jestliže nepřestanou říkat to, co říkají, pak zajisté padne na ty z nich, kteří nevěří, bolestný trest.

75. Což neobrátí se potom k Allahovi a nebudou prosit za odpuštění, když Allah je Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný?

76. Mesiáš, syn Marie, byl pouhým Poslem; vždyť Poslové *jemu podobní* již

وَالْإِنجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ ۗ وَلَيَزِيدَنَّ
كَثِيرًا مِّنْهُم مَّا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا ۖ
فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٦٩﴾
إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئُونَ وَالنَّصَارَىٰ
مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٧٠﴾
لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ
رُسُلًا ۖ كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنفُسُهُمْ
فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ﴿٧١﴾
وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا وَصَمُّوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ
عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُّوا كَثِيرٌ مِّنْهُمْ ۚ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا
يَعْمَلُونَ ﴿٧٢﴾
لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۖ
وَقَالَ الْمَسِيحُ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي
وَرَبَّكُمْ ۖ إِنَّهُ مَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ
الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ ۖ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ ﴿٧٣﴾
وقف غفران لَّقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ ۘ وَمَا مِنْ
إِلَٰهٍ إِلَّا إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ۚ وَإِن لَّمْ يَنتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ
لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٤﴾
أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ ﴿٧٥﴾
مَّا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِن

zemřeli před ním. A matka jeho byla žena spravedlivá. A oba se živili jídlem. Pohleď, jak jim pro jejich dobro objasňujeme Znamení, a pohleď, jak se odvracejí pryč.

77. Řekni: „Budete snad uctívat vedle Allaha to, co vám nemůže ublížit ani prospět?" A je to Allah, Kdo je Všeslyšící, Vševědoucí.

78. Řekni: „Ó Vlastníci Knihy! Nepřekračujte meze, *pokud jde o* vaše náboženství, nespravedlivě, ani nesledujte špatné zvyklosti lidí, kteří zbloudili již dříve a způsobili zbloudění mnoha jiných; *ti věru* zbloudili z cesty pravé."

R. 11.

79. Ti ze synů Izraele, kteří neuvěřili, byli prokleti jazykem Davida a Ježíše, syna Marie. Bylo to proto, že neuposlechli a měli ve zvyku hřešit.

80. Neodrazovali jeden druhého od nepravostí, které páchali. Vskutku strašné bylo to, co dělali.

81. Uvidíš, jak si mnozí z nich berou za přátele nevěřící. A špatné je pro ně věru to, co si už dříve sami předeslali; *s tím následkem*, že Allah se na ně rozhněval; a v *tomto* trestu budou přebývat navěky.

82. A kdyby byli uvěřili v Allaha a tohoto Proroka a *v* to, co mu bylo zjeveno, za přátele by si je nevzali; mnozí z nich jsou však neposlušní.

83. Zajisté zjistíš, že Židé a ti, kteří přidružují společníky *k Bohu*, jsou nejzarytějšími nepřáteli věřících. A nepochybně zjistíš, že ti, kteří říkají: „Jsme Křesťané," jsou z nich v lásce k věřícím nejblíže. Je to proto, že mezi nimi jsou mudrci a mniši, a také proto, že nejsou pyšní.

84. A až uslyší, co bylo zjeveno tomuto Poslu, uvidíš, jak se jejich oči zaplaví slzami

قَبْلِهِ الرُّسُلُ ۚ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ ۖ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ
انْظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْاٰيٰتِ ثُمَّ انْظُرْ اَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ﴿٧٦﴾
قُلْ اَتَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا
وَّلَا نَفْعًا ۚ وَاللّٰهُ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿٧٧﴾
قُلْ يٰاَهْلَ الْكِتٰبِ لَا تَغْلُوْا فِيْ دِيْنِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوْٓا
اَهْوَآءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوْا مِنْ قَبْلُ وَاَضَلُّوْا كَثِيْرًا وَّضَلُّوْا
عَنْ سَوَآءِ السَّبِيْلِ ﴿٧٨﴾
لُعِنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ عَلٰى لِسَانِ
دَاوٗدَ وَعِيْسَى ابْنِ مَرْيَمَ ۚ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَّكَانُوْا
يَعْتَدُوْنَ ﴿٧٩﴾
كَانُوْا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُّنْكَرٍ فَعَلُوْهُ ۚ لَبِئْسَ مَا كَانُوْا
يَفْعَلُوْنَ ﴿٨٠﴾
تَرٰى كَثِيْرًا مِّنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۚ لَبِئْسَ مَا
قَدَّمَتْ لَهُمْ اَنْفُسُهُمْ اَنْ سَخِطَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَفِي
الْعَذَابِ هُمْ خٰلِدُوْنَ ﴿٨١﴾
وَلَوْ كَانُوْا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالنَّبِيِّ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِ
مَا اتَّخَذُوْهُمْ اَوْلِيَآءَ وَلٰكِنَّ كَثِيْرًا مِّنْهُمْ فٰسِقُوْنَ ﴿٨٢﴾
لَتَجِدَنَّ اَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوا الْيَهُوْدَ
وَالَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا ۚ وَلَتَجِدَنَّ اَقْرَبَهُمْ مَّوَدَّةً لِّلَّذِيْنَ
اٰمَنُوا الَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّا نَصٰرٰى ۚ ذٰلِكَ بِاَنَّ مِنْهُمْ قِسِّيْسِيْنَ
وَرُهْبَانًا وَّاَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٨٣﴾
وَاِذَا سَمِعُوْا مَآ اُنْزِلَ اِلَى الرَّسُوْلِ تَرٰٓى اَعْيُنَهُمْ

kvůli pravdě, kterou poznali. Říkají: „Pane náš, uvěřili jsme, zapiš nás tedy mezi ty, kteří svědčí.

85. „A proč bychom neměli věřit v Allaha a v pravdu, která k nám přišla, když si tak vroucně přejeme, aby nás Pán náš započítal mezi spravedlivé?"

86. Tak Allah je odměnil za to, co řekli, Zahradami pod nimiž potoky tečou. V nich budou přebývat navěky; a to je odměna pro ty, kteří dobré konají.

87. A ti, kteří neuvěřili a Znamení *naše zavrhli*, jsou obyvateli Pekla.

R. 12.

88. Vy, kteří věříte! Nečiňte nezákonným to dobré, co pro vás Allah učinil zákonným, a nehřešte. Neboť Allah hříšníky nemiluje.

89. A jezte, co vám Allah uštědřil z toho, co je dovolené a dobré. A bojte se Allaha, v Něhož věříte.

90. Allah vás nepovolá k zodpovědnosti za (ty) vaše přísahy, které byly plané, ale budete se zodpovídat za přísahy, které jste složili ve vší vážnosti. Vykoupením za to je nakrmení deseti chudých průměrným *jídlem*, jakým stravujete své rodiny, nebo jejich ošacení, nebo propuštění jednoho otroka. Ale kdo k tomu nenalezne *prostředky*, nechť se postí po tři dny. A to je vykoupení za vaše přísahy, *které* jste odpřisáhli. A svoje přísahy dodržujte. Takto vám Allah objasňuje Svá Znamení, abyste mohli být vděční.

91. Vy, kteří věříte! Opojné nápoje a hazardní hra a modly a věštící šípy jsou jenom ohavným dílem Satanovým. Vystříhejte se jich tedy a snad budete úspěšní.

92. To jenom Satan chce pomocí opojných nápojů a hazardní hry vyvolat mezi vámi nepřátelství a odvést vás od vzývání Allaha

تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ ۚ يَقُولُونَ
رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٤﴾
وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَ
نَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿٨٥﴾
فَأَثَابَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا ۚ وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٦﴾
ع وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٨٧﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ
وَلَا تَعْتَدُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٨٨﴾
وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي
أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٨٩﴾
لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَٰكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ
بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ ۖ فَكَفَّارَتُهُ إِطْعَامُ عَشَرَةِ مَسَاكِينَ
مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعِمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ
رَقَبَةٍ ۖ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ۚ ذَٰلِكَ كَفَّارَةُ
أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ ۚ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ ۚ كَذَٰلِكَ
يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٩٠﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ
وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿٩١﴾
إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَ
الْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ

a od Modlitby. Což toho tedy nenecháte?

93. A poslouchejte Allaha a poslouchejte Posla a mějte se na pozoru. Však jestliže se odvrátíte, vězte, že Našemu Poslovi přísluší jen jasné předání Poselství.

94. Pro ty, kteří věří a konají dobré skutky, nebude hříchem to, co pojídají, pokud se bojí *Boha* a věří a konají dobré skutky, *a* opět se bojí *Boha* a věří, a i nadále se bojí *Boha* a konají dobré skutky. A Allah miluje ty, kteří konají dobré skutky.

R. 13.

95. Vy, kteří věříte! Zajisté vás Allah bude zkoušet jistou maličkostí: lovnou zvěří, kterou mohou získat vaše ruce nebo vaše kopí, aby tak Allah mohl rozpoznat ty, kteří se Ho v skrytu *duše* bojí. A Kdo zhřeší i po tomto *zákazu*, toho postihne bolestný trest.

96. Vy, kteří věříte! Nezabíjejte zvěř, jste-li ve stavu poutnickém. A kdo z vás ji úmyslně zabije, nechť odevzdá náhradou čtvernožce podobného tomu, kterého zabil, jak určí dva spravedliví mužové z vás, a *nechť je týž* přinesen jako oběť do Ka‘by; popřípadě jako vykoupení *musí* nakrmit *určitý počet* chudých, nebo se postít stejný počet *dnů*, aby tak okusil trest za svůj čin. *A pokud jde o* minulost, *tu* Allah odpouští; kdo se však proviní znova, Allah ho za jeho *přestupek* odmění. A Allah je Mocný, Pán Odplaty.

97. Je vám dovoleno lovit v moři a příprava pokrmů *z úlovku* pro zásobování vaše i pocestných; ale pokud jste ve stavu poutnickém, je vám zakázáno lovit na souši. A bojte se Allaha, k Němuž budete shromážděni.

98. Allah učinil Ka‘bu posvátným Domem, sloužícím k podpoře a povznesení lidstva, stejně tak Posvátný Měsíc a obětní dary a *zvířata s* obojky. A to proto, abyste

ذِكْرِ اللّٰهِ وَعَنِ الصَّلٰوةِ ۚ فَهَلْ اَنْتُمْ مُّنْتَهُوْنَ ﴿٩٢﴾
وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ وَاحْذَرُوْا ۚ فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ
فَاعْلَمُوْٓا اَنَّمَا عَلٰى رَسُوْلِنَا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ﴿٩٣﴾
لَيْسَ عَلَى الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ جُنَاحٌ
فِيْمَا طَعِمُوْٓا اِذَا مَا اتَّقَوْا وَّاٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
ثُمَّ اتَّقَوْا وَّاٰمَنُوْا ثُمَّ اتَّقَوْا وَّاَحْسَنُوْا ۗ وَاللّٰهُ يُحِبُّ
الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٩٤﴾ ع ١٣ ٢
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَيَبْلُوَنَّكُمُ اللّٰهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ
تَنَالُهٗٓ اَيْدِيْكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللّٰهُ مَنْ يَّخَافُهٗ
بِالْغَيْبِ ۚ فَمَنِ اعْتَدٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَلَهٗ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٩٥﴾
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَاَنْتُمْ حُرُمٌ ۗ
وَمَنْ قَتَلَهٗ مِنْكُمْ مُّتَعَمِّدًا فَجَزَآءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ
النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهٖ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ هَدْيًا ۢ بٰلِغَ الْكَعْبَةِ
اَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسٰكِيْنَ اَوْ عَدْلُ ذٰلِكَ صِيَامًا
لِّيَذُوْقَ وَبَالَ اَمْرِهٖ ۗ عَفَا اللّٰهُ عَمَّا سَلَفَ ۗ وَمَنْ عَادَ
فَيَنْتَقِمُ اللّٰهُ مِنْهُ ۗ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٩٦﴾
اُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهٗ مَتَاعًا لَّكُمْ وَ
لِلسَّيَّارَةِ ۚ وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا ۗ
وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْٓ اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿٩٧﴾
جَعَلَ اللّٰهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيٰمًا لِّلنَّاسِ وَ
الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَآئِدَ ۗ ذٰلِكَ لِتَعْلَمُوْٓا
اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاَنَّ

poznali, že Allah zná, co je na nebesích i co je na zemi, a že Allah zná dobře všechny věci.

99. Vězte, že Allah je přísný v trestání a že Allah je *také* Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný.

100. Poslu přísluší jen předání Poselství. A Allah ví, co odhalujete i co tajíte.

101. Řekni: „Špatné a dobré se sobě podobají," ovšem špatného je tolik, že se můžeš až divit. Bojte se tedy Allaha, Ó lidé rozumní, abyste prospívali.

R. 14.

102. Vy, kteří věříte! Nevyptávejte se na věci, které, kdyby vám byly prozrazeny, by pro vás byly nepříjemné; jestliže se však na ně zeptáte v době, kdy je sesílán Korán, budou vám prozrazeny. Allah je záměrně vynechal. A Allah je Nejvýš Odpouštějící, Shovívavý.

103. Už lidé před vámi se ptali na podobné *věci*, *ale* potom se stali opět nevěřícími.

104. Allah neustanovil ani „Bahíru" nebo „Sá'ibu" nebo „Wasílu" nebo „Hámí"; ale ti, kteří neuvěřili, si vymýšlejí proti Allahovi lži a většina z nich nepoužívá svého rozumu.

105. A když se jim řekne: „Pojďte k tomu, co zjevil Allah, a k Poslovi," řeknou: „Nám postačí to, co jsme nalezli u otců svých." Cože! Přestože jejich otcové neměli ani vědění, ani žádné vedení?

106. Vy kteří věříte! Jste zodpovědní sami za sebe. Ten, kdo zbloudí, vám nemůže ublížit, pokud jste *sami* správně vedeni. K Allahovi se všichni navrátíte; potom vám prozradí to, co jste dělávali.

اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿٩٨﴾
اِعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ وَاَنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ
رَّحِيْمٌ ﴿٩٩﴾
مَا عَلَى الرَّسُوْلِ اِلَّا الْبَلٰغُ ۗ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُوْنَ
وَمَا تَكْتُمُوْنَ ﴿١٠٠﴾
قُلْ لَّا يَسْتَوِي الْخَبِيْثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ اَعْجَبَكَ كَثْرَةُ
الْخَبِيْثِ ۚ فَاتَّقُوا اللّٰهَ يٰٓاُولِي الْاَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُوْنَ ﴿١٠١﴾
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَسْـَٔلُوْا عَنْ اَشْيَآءَ اِنْ تُبْدَ لَكُمْ
تَسُؤْكُمْ ۚ وَاِنْ تَسْـَٔلُوْا عَنْهَا حِيْنَ يُنَزَّلُ الْقُرْاٰنُ
تُبْدَ لَكُمْ ۗ عَفَا اللّٰهُ عَنْهَا ۗ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ حَلِيْمٌ ﴿١٠٢﴾
قَدْ سَاَلَهَا قَوْمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ اَصْبَحُوْا بِهَا
كٰفِرِيْنَ ﴿١٠٣﴾
مَا جَعَلَ اللّٰهُ مِنْ بَحِيْرَةٍ وَّلَا سَآئِبَةٍ وَّلَا وَصِيْلَةٍ
وَّلَا حَامٍ ۙ وَّلٰكِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللّٰهِ
الْكَذِبَ ۗ وَاَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ ﴿١٠٤﴾
وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ تَعَالَوْا اِلٰى مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ وَاِلَى
الرَّسُوْلِ قَالُوْا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اٰبَآءَنَا ۗ اَوَلَوْ
كَانَ اٰبَآؤُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ شَيْـًٔا وَّلَا يَهْتَدُوْنَ ﴿١٠٥﴾
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا عَلَيْكُمْ اَنْفُسَكُمْ ۚ لَا يَضُرُّكُمْ مَّنْ
ضَلَّ اِذَا اهْتَدَيْتُمْ ۗ اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيْعًا
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿١٠٦﴾

107. Vy, kteří věříte! *Právoplatným* svědectvím mezi vámi, když se k jednomu z vás dostaví smrt ve chvíli, kdy činí závěť, je svědectví dvou spravedlivých muž ů z vás; nebo dvou jiných, kteří z vás nejsou, pokud zrovna cestujete po zemi a zastihne vás pohroma smrti. Zadržíte je po Modlitbě, aby *dosvědčili*; máte-li pochybnosti, ať oba přísahají při Allahu *slovy*: „Nepřijmeme za to žádné peníze, byť by šlo o blízkého příbuzného, a nezatajíme svědectví Allahem *přikázané*; neboť v tom případě bychom patřili mezi hříšné."

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ اِذَا حَضَرَ اَحَدَكُمُ
الْمَوْتُ حِيْنَ الْوَصِيَّةِ اثْنٰنِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ اَوْ
اٰخَرٰنِ مِنْ غَيْرِكُمْ اِنْ اَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْاَرْضِ
فَاَصَابَتْكُمْ مُّصِيْبَةُ الْمَوْتِ ؕ تَحْبِسُوْنَهُمَا مِنْۢ بَعْدِ
الصَّلٰوةِ فَيُقْسِمٰنِ بِاللّٰهِ اِنِ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِيْ بِهٖ
ثَمَنًا وَّلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى ۙ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ ۙ اللّٰهِ
اِنَّاۤ اِذًا لَّمِنَ الْاٰثِمِيْنَ ﴿١٠٧﴾

108. Jestliže se však zjistí, že první dva *svědci* se provinili zcizením na základě křivé přísahy, nechť jejich místa na svědecké lavici zaujmou dva další z těch, kteří byli připraveni o to, co jim právem náleží — a nechť přísahají při Allahu, že jejich svědectví je v očích Allahových pravdivější a že nebudou *v žádném případě* nepoctiví; neboť by patřili mezi nespravedlivé.

فَاِنْ عُثِرَ عَلٰۤى اَنَّهُمَا اسْتَحَقَّاۤ اِثْمًا فَاٰخَرٰنِ يَقُوْمٰنِ
مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِيْنَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْاَوْلَيٰنِ فَيُقْسِمٰنِ
بِاللّٰهِ لَشَهَادَتُنَاۤ اَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَمَا اعْتَدَيْنَاۤ ۖ
اِنَّاۤ اِذًا لَّمِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٠٨﴾

109. To spíše podpoří pravdivost svědectví, neboť to vyvolá v myslích předchozích svědků strach z toho, že by jejich svědectví mohlo být zamítnuto na základě svědectví druhého. A bojte se Allaha a naslouchejte. Neboť Allah nevede neposlušné.

ذٰلِكَ اَدْنٰۤى اَنْ يَّاْتُوْا بِالشَّهَادَةِ عَلٰى وَجْهِهَاۤ اَوْ يَخَافُوْۤا
اَنْ تُرَدَّ اَيْمَانٌۢ بَعْدَ اَيْمَانِهِمْ ؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاسْمَعُوْا ؕ
وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿١٠٩﴾

R. 15.

110. *Mysli na* den, kdy Allah shromáždí Posly a řekne: „Jaké odpovědi se vám dostalo?" Řeknou: „My nejsme znalí ničeho. Ty Sám jsi Nejlepší Znalec skrytého."

يَوْمَ يَجْمَعُ اللّٰهُ الرُّسُلَ فَيَقُوْلُ مَاذَاۤ اُجِبْتُمْ ؕ قَالُوْا
لَا عِلْمَ لَنَا ؕ اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوْبِ ﴿١١٠﴾

111. Až Allah řekne: „Ó Ježíši, synu Marie, pomni milosti Mé, *kterou jsem prokázal* tobě i matce tvé, když jsem tě posilnil Duchem Svatým, takže jsi promlouval k lidem již v dětství a v dospělosti; a když jsem tě naučil Knize a Moudrosti a Tóře a Evangeliu; a když jsi z Mého příkazu vytvořil z hlíny něco podobného ptáku, potom jsi tomu vdechl *nového ducha* a z Mého příkazu se to stalo létající bytostí; a z Mého příkazu jsi léčil slepé a

اِذْ قَالَ اللّٰهُ يٰعِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِيْ عَلَيْكَ
وَعَلٰى وَالِدَتِكَ ۘ اِذْ اَيَّدْتُّكَ بِرُوْحِ الْقُدُسِ ۟ تُكَلِّمُ
النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا ۚ وَاِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتٰبَ وَ
الْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ ۚ وَاِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّيْنِ
كَهَيْـَٔةِ الطَّيْرِ بِاِذْنِيْ فَتَنْفُخُ فِيْهَا فَتَكُوْنُ طَيْرًاۢ بِاِذْنِيْ
وَتُبْرِئُ الْاَكْمَهَ وَالْاَبْرَصَ بِاِذْنِيْ ۚ وَاِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتٰى

malomocné; a když jsi z Mého příkazu vzkřísil mrtvé; a když jsi zadržel syny Izraele, aby tě *neusmrtili*, když jsi k nim přišel s jasnými Znameními; a ty z nich, kteří neuvěřili, řekli: ‚Toto není nic než zjevný klam.' "

112. A když jsem vnukl učedníkům *Ježíšovým*, aby uvěřili ve Mě a v Mého Posla, řekli: „Uvěřili jsme a buď naším svědkem, že jsme se *do v*ůle Tvé odevzdali."

113. Když učedníci řekli: „Ó Ježíši, synu Marie, může nám Pán tvůj seslat s nebe prostřený stůl?" Řekl: „Bojte se Allaha, jste-li věřící."

114. Řekli: „Toužíme z něho pojíst, aby se naše srdce uklidnila a abychom věděli, že jsi k nám mluvil pravdu, a abychom toho mohli být svědky."

115. Řekl Ježíš, syn Marie: „Ó Allahu, Pane náš, sešli nám z nebe stůl prostřený, aby nám byl svátkem, prvnímu i poslednímu z nás, a Znamením od Tebe; a zaopatři nás obživou, neboť jsi živitel Nejlepší.

116. Allah řekl: „Zajisté vám ho sešlu, ale kdo z vás nebude věřit ještě i potom — ty zajisté potrestám trestem, kterým nepotrestám žádný jiný národ."

R. 16.

117. A až Allah řekne: „Ó Ježíši, synu Marie, což jsi řekl lidem: ‚Vezměte si mě a matku mou za dvě božstva vedle Allaha'?" Odpoví: „Ty Svatý jsi. Nikdy bych neřekl to, k čemu nemám právo. Kdybych to byl řekl, ty bys to jistě věděl. Ty víš, co je skryto v mysli mé, ale já nevím, co je skryto v mysli Tvé. Ty Sám jsi Největší Znalec skrytého.

118. „Neřekl jsem jim nic kromě toho, cos mi přikázal. — ‚Uctívejte Allaha, Pána mého i Pána vašeho.' A byl jsem svědkem *konání* jejich, dokud jsem zůstal mezi nimi,

بِإِذْنِي ۖ وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَاءِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُمْ
بِالْبَيِّنٰتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هٰذَا إِلَّا
سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿١١١﴾
وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي ۚ
قَالُوا آمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّنَا مُسْلِمُونَ ﴿١١٢﴾
إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ
رَبُّكَ أَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ ۖ قَالَ اتَّقُوا
اللّٰهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٣﴾
قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ
أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشّٰهِدِينَ ﴿١١٤﴾
قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللّٰهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً
مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً
مِنْكَ ۚ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرّٰزِقِينَ ﴿١١٥﴾
قَالَ اللّٰهُ إِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ ۖ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ
فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعٰلَمِينَ ﴿١١٦﴾
وَإِذْ قَالَ اللّٰهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ
اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ إِلٰهَيْنِ مِنْ دُونِ اللّٰهِ ۖ قَالَ سُبْحٰنَكَ
مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ ۚ إِنْ كُنْتُ
قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ ۚ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ
مَا فِي نَفْسِكَ ۚ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١١٧﴾
مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ رَبِّي
وَرَبَّكُمْ ۚ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ ۖ فَلَمَّا

ale od té doby, co jsi mě nechal zemřít, jsi byl Dozorcem nad nimi Ty. A Tys svědkem všech věcí.

تَوَفَّيْتَنِي كُنْتَ اَنْتَ الرَّقِيْبَ عَلَيْهِمْ ؕ وَاَنْتَ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيْدٌ ﴿١١٨﴾

119. „Potrestáš-li je — jsou přece Tvými služebníky; odpustíš-li jim — Tys přece Mocný, Moudrý."

اِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَاِنَّهُمْ عِبَادُكَ ۚ وَاِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَاِنَّكَ
اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿١١٩﴾

120. Allah řekne: „Toto je den, kdy *jen* pravdomluvným prospěje pravdomluvnost jejich. Pro ně jsou připraveny Zahrady, pod nimiž potoky tečou; v nich budou přebývat navěky. Allah je s nimi velmi spokojen a oni jsou spokojeni s Ním; toť vskutku úspěch veliký."

قَالَ اللّٰهُ هٰذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصّٰدِقِيْنَ صِدْقُهُمْ ؕ
لَهُمْ جَنّٰتٌ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ
فِيْهَآ اَبَدًا ؕ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوْا عَنْهُ ؕ ذٰلِكَ
الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿١٢٠﴾

121. Allahovi náleží království nebes a země a vše, co je v nich; a On má moc nad všemi věcmi.

لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا فِيْهِنَّ ؕ وَهُوَ عَلٰى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١٢١﴾ ع ١٦

KAPITOLA 6

AL-AN‘ÁM

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

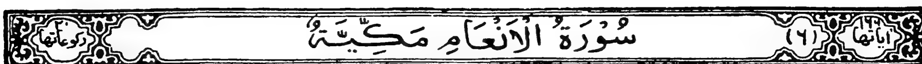
Tato *Súra* patří do mekkánského období. Podle většiny výkladů byla celá zjevena najednou a podle tvrzení některých tradentů střežilo její zjevení až 70,000 andělů, což poukazuje na zvláštní ochranu, které se těšil její obsah. *Súra* byla nazvána patrně podle vv. 137-139, v nichž se odsuzuje *An‘ám* (dobytek) jakožto jedna z příčin modloslužebnictví.

Obsah

Oproti *Súrám* předchozím tu dochází ke změně v přístupu k danému tématu. Vyvracejí se v ní neizraelská náboženství, počínaje zoroastrismem; ten věří v dualismus božstva — tj. ve dva samostatné bohy dobra a zla. Korán odhaluje slabost tohoto učení tvrzením, že moc konat dobro i moc konat zlo jsou ve skutečnosti dva články jednoho řetězu, přičemž jeden z nich je bez druhého neúplný. Proto nelze tvrdit, že byly stvořeny dvěma různymi bohy. Světlo a tma byly stvořeny týmž Bohem, a místo aby poukazovaly na dualitu božstva, jsou vlastně silným argumentem ve prospěch Jedinosti boží a jsou zvláštním způsobem spřízněny se stvořením člověka i jeho přirozených schopností a dovedností. Dále se v *Súře* rozebírá důležitá otázka, že totiž zlo vzniká zneužitím Bohem daných schopností, a kdykoli je lidé přestanou používat správně, Bůh dá vzejít Prorokovi, aby je jejich správnému užívání naučil. Dále se praví, že odklad božího trestu určeného nevěřícím jim často dodává ještě větší odvahy, přestože k jeho odkladu dochází vždy jen z boží milosti. Pronásledují svého Proroka a jeho stoupence a marně doufají, že tímto způsobem úspěšně oslabí víru věřících, ale víra věřících zůstane pevnou a neochvějnou i za těch nejtěžších zkoušek a utrpení, zatímco nevěřící se svých modloslužebných přesvědčení zřeknou, až když je postihne nějaké neštěstí. Dále se vysvětluje skutečnost, že bezbožnost se rodí z nedostatku víry v život posmrtný a také z toho, že nevěřící nedokázali navázat opravdové spojení s Bohem. A tento

dvojí nedostatek víry jim dodává odvahy k zavržení Pravdy. Zdá se, že odpor vůči Prorokům není něčím nepřirozeným, neboť cestu k Bohu hledají pouze ti, kteří mají jistý přirozený vztah k věcem duchovním: lidé hluší na duchu hlas boží totiž neuslyší. Vidí jedno Znamení za druhým a přesto dále jako papoušci opakují, že jim žádné Znamení ukázáno nebylo. Odpůrci svatého Proroka již spatřili mnohá Znamení, ale k svému prospěchu jich nevyužili. Jsou proto varováni, že nyní už uvidí jen Znamení trestu. Bůh se však v trestu neukvapí. Nevěřící jsou trestáni jen tehdy, když si záměrně a vytrvale sami před sebou zavírají dveře pokání a pohrdavě odmítají boží Poselství. Dále se konstatuje, že pravdu přijmou jedině ti, kteří mají v srdci bázeň boží, a že svatý Prorok se má se svou výzvou obracet jen k bohabojným. V případě ostatních je třeba, aby se jim v srdcích nejprve zrodila bázeň boží, a teprve potom jim důkazy a odůvodnění prospějí. Dále se uvádí, že pro postup islámu je nezbytné, aby byla věnována pozornost duševní přípravě věřících, neboť Prorok je smrtelný a musí jednoho dne zemřít; a po něm zůstane jen obec věřících, aby kázali a šířili Poselství boží. Dále jsou nevěřící upozorňováni, že je hloupé kritizovat svatého Proroka jen pro to, že slíbený trest je zatím ještě nepostihl. Trestat domýšlivé a vychloubačné, kteří zavrhují pravdu, je prý jen v rukou božích a Bůh je potrestá, jak uzná za vhodné. Může se totiž stát, že člověk, který je dnes pravdy nepřítelem a zdálo by se, že si zasluhuje boží trest, třeba již zítra sám sebe napraví a tím si vyslouží boží milost. Proto je výkon trestu jakož i jeho odklad dílem, jenž přísluší jedině Bohu. *Súra* dále dokládá nesprávnost polyteistických učení na příkladu sporu, který vedl Patriarcha Abraham se svým lidem; potom následuje zmínka o darech a požehnání, které Bůh uštědřil jemu i jeho potomstvu za snahu utvrdit ve světě pravdu. Na to navazuje tvrzení, že poslání božích Poslů nikdy neselže, neboť podobně jako dešťová voda zúrodňuje a osvěžuje půdu duševně vyprahlou a pustou; a právě jako si nelze plně uvědomit existenci Boha, dokud se Sám lidem nezjeví, je nutné, aby se Poslové boží opětovně objevovali, neboť právě jejich prostřednictvím se Bůh zjevuje před světem. Dále se říká, že k dosažení pravé víry je nutně zapotřebí odpovídající zdravé změny smýšlení. Bez takové změny znamení ani zázraky nic nezmohou. Potom se stanoví kontrast mezi islámským učením, které vyhovuje požadavkům rozumu a spravedlnosti, a učením a praktikami modloslužebníků, které se nezakládají na rozumu, ani nejsou zdůvodnitelné. Ke konci *Súry* se dovídáme, že

Korán byl zjeven proto, aby povznášel a vyznamenal i takové národy, jimž zatím žádné zjevení sesláno nebylo, aby tak nemusely trpět pocitem méněcennosti před Vlastníky Knihy. Poselství Koránu, na rozdíl od dřívějších zjevených Písem, je určeno celému lidstvu a jeho cílem je nastolit skutečný a trvalý mír jak mezi jednotlivými národy, tak mezi člověkem a jeho Stvořitelem.

AL-AN‘ÁM

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Všechna chvála patří Allahovi, jenž stvořil nebesa a zemi a učinil temnoty a světlo; a přesto ti, kteří nevěří, Pánu svému rovné vyzdvihují.

3. On je Ten, Kdo vás stvořil z hlíny a potom stanovil lhůtu. A je tu *ještě jedna* lhůta Jím stanovená. A přece pochybujete!

4. A On je Allah, *Bůh* na nebesích i na zemi. On vás zná zevnitř i zvnějšku. A zná vaše zásluhy.

5. A nepřijde k nim ani jedno Znamení ze Znamení Pána jejich, aby se od něho neodvrátili.

6. A zavrhli pravdu, když k nim přišla; ale brzy k nim přijde zvěst o tom, čemu se posmívali.

7. Cožpak nevidí, kolik pokolení jsme zničili už před nimi? Upevnili jsme je na zemi tak, jak vás jsme neupevnili, a poslali jsme nad ně mraky, z nichž padal hojný déšť; a pod nimi jsme dali téci potokům; pak jsme je zahubili za hříchy jejich a po nich jsme dali vzniknout dalšímu pokolení.

8. A kdybychom ti seslali písmo na pergamenu a oni je ohmatali vlastníma rukama, *i tehdy* by nevěřící nepochybně řekli: „Tohle není nic jiného, než zjevné kouzelnictví."

9. A řekli: „Proč k němu nebyl seslán anděl?" Ale kdybychom seslali anděla, celá věc by byla rozhodnuta, *a* potom by jim nebyl povolen odklad.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ (١)
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَجَعَلَ
الظُّلُمٰتِ وَالنُّوْرَ ثُمَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُوْنَ (٢)
هُوَ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِّنْ طِيْنٍ ثُمَّ قَضٰۤى اَجَلًا ؕ وَاَجَلٌ
مُّسَمًّى عِنْدَهٗ ثُمَّ اَنْتُمْ تَمْتَرُوْنَ (٣)
وَهُوَ اللّٰهُ فِي السَّمٰوٰتِ وَفِي الْاَرْضِ ؕ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ
وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُوْنَ (٤)
وَمَا تَاْتِيْهِمْ مِّنْ اٰيَةٍ مِّنْ اٰيٰتِ رَبِّهِمْ اِلَّا كَانُوْا عَنْهَا
مُعْرِضِيْنَ (٥)
فَقَدْ كَذَّبُوْا بِالْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ ؕ فَسَوْفَ يَاْتِيْهِمْ
اَنْۢبٰٓؤُا مَا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ (٦)
اَلَمْ يَرَوْا كَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنْ قَرْنٍ مَّكَّنّٰهُمْ
فِي الْاَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّنْ لَّكُمْ وَاَرْسَلْنَا السَّمَآءَ عَلَيْهِمْ
مِّدْرَارًا وَّجَعَلْنَا الْاَنْهٰرَ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهِمْ فَاَهْلَكْنٰهُمْ
بِذُنُوْبِهِمْ وَاَنْشَاْنَا مِنْۢ بَعْدِهِمْ قَرْنًا اٰخَرِيْنَ (٧)
وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتٰبًا فِيْ قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوْهُ بِاَيْدِيْهِمْ
لَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْۤا اِنْ هٰذَاۤ اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ (٨)
وَقَالُوْا لَوْلَاۤ اُنْزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ ؕ وَلَوْ اَنْزَلْنَا مَلَكًا لَّقُضِيَ
الْاَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُوْنَ (٩)

10. A kdybychom určili *jako Posla* anděla, dali bychom mu lidskou podobu; a tím bychom jim zamlžili to, co sami zamlžují.

11. A Poslům se věru posmívali již před tebou, avšak to, čemu se posmívali, obklopilo ty z nich, kteří si posměch tropili.

R. 2.

12. Řekni: „Putujte po zemi a pohleďte, jaký byl konec těch, kteří *Proroky* za lháře považovali.

13. Řekni: „Komu náleží, co je na nebesích a co je na zemi?" Řekni: „Allahovi." To On *udělování* milosrdenství Svou povinností učinil. Bude vás i nadále shromažďovat až do Dne Zmrtvýchvstání, o němž pochybnosti není. Ti, kteří škodí svým duším, neuvěří.

14. Jemu náleží vše, co v noci i ve dne přebývá. A On je Všeslyšící, Vševědoucí.

15. Řekni: „Mám si snad vzít jiného ochránce než Allaha, Tvůrce nebes a země, který živí, ale sám živen není?" Řekni: „Bylo mi přikázáno, abych byl prvním z těch, kteří se odevzdají do vůle boží." A nebuď jedním z těch, kteří *k Bohu* rovné pridružují.

16. Řekni: „Věru se bojím, neuposlechnu-li Pána svého, trestu dne velikého."

17. Nad tím, od koho bude v ten den *trest* odvrácen, se *Bůh* věru smiloval. A to věru je zjevné vítězství.

18. A jestliže se tě Allah dotkne neštěstím, pak není nikdo, kromě Něho, kdo tě ho může zbavit; a požehná-li tě štěstím, je v Jeho moci učinit vše, co chce.

19. A On má svrchovanou moc nad služebníky Svými; a je Moudrý, Vševědoucí.

20. Řekni: „Která věc má největší váhu jako svědectví?" Řekni: „Allah je Svědkem mezi mnou a vámi. A tento Korán mi byl zjeven, abych jeho prostřednictvím varoval vás i všechny, k nimž se dostane. Cože!

وَلَوْ جَعَلْنٰهُ مَلَكًا لَّجَعَلْنٰهُ رَجُلًا وَّ لَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ
مَّا يَلْبِسُوْنَ ﴿۱۰﴾
وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِيْنَ
سَخِرُوْا مِنْهُمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿۱۱﴾ ع
قُلْ سِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ ثُمَّ انْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُكَذِّبِيْنَ ﴿۱۲﴾
قُلْ لِّمَنْ مَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ قُلْ لِّلّٰهِ كَتَبَ عَلٰى
نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ
فِيْهِ اَلَّذِيْنَ خَسِرُوْا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۱۳﴾
وَلَهٗ مَا سَكَنَ فِي الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿۱۴﴾
قُلْ اَغَيْرَ اللّٰهِ اَتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ
وَهُوَ يُطْعِمُ وَ لَا يُطْعَمُ قُلْ اِنِّيْٓ اُمِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ
اَوَّلَ مَنْ اَسْلَمَ وَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿۱۵﴾
قُلْ اِنِّيْٓ اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبِّيْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿۱۶﴾
مَنْ يُّصْرَفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهٗ وَ ذٰلِكَ الْفَوْزُ
الْمُبِيْنُ ﴿۱۷﴾
وَاِنْ يَّمْسَسْكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهٗٓ اِلَّا هُوَ
وَاِنْ يَّمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۱۸﴾
وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهٖ وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْخَبِيْرُ ﴿۱۹﴾
قُلْ اَيُّ شَيْءٍ اَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللّٰهُ شَهِيْدٌۢ بَيْنِيْ
وَبَيْنَكُمْ وَ اُوْحِيَ اِلَيَّ هٰذَا الْقُرْاٰنُ لِاُنْذِرَكُمْ بِهٖ
وَمَنْ بَلَغَ اَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُوْنَ اَنَّ مَعَ اللّٰهِ اٰلِهَةً

Chcete snad svědčit, že jsou i jiná božstva kromě Allaha?" Řekni: „*Toto* já nedosvědčuji." Řekni: „On je Bůh Jediný a už mám dost toho, že *k Němu* společníky přidružujete."

21. Ti, jímž jsme dali Knihu, ji znají stejně dobře, jako znají své syny. Ale ti, kteří škodí svým duším, neuvěří.

R. 3.

22. A kdo je nespravedlivější než ten, kdo si o Allahovi lež vymýšlí, či považuje za lživá Jeho Znamení?. A nespravedliví zajisté prospívat nebudou.

23. A *vzpomeňte si* na den, kdy je shromáždíme všechny dohromady; tehdy řekneme těm, kteří *k Bohu* rovné přidružovali: „Kde jsou ti *Bohu* rovní, o nichž jste hovořili, a jež jste prosazovali?"

24. Potom své nepravosti dovrší tím, že řeknou: „Při Allahu, Pánu našem, my nejsme modloslužebníci."

25. Pohleď, jak lžou sami proti sobě. A jejich výmysly jim nebyly nic platné.

26. A jsou mezi nimi někteří, kteří ti dopřejí sluchu; ale My jsme jim rouškou kryli srdce, aby neporozuměli, a hluchotou uši jejich. A *i* kdyby viděli každé Znamení, neuvěřili by v ně, a to do té míry, že když přijdou za tebou a začnou se s tebou hádat, ti, kteří nevěří, řeknou: „Není to nic jiného, než vyprávění starců."

27. A zabraňují *jiným*, *aby* tomu *věřili*, a *také oni sami* se tomu vyhýbají. A neškodí nikomu jinému, jen sami sobě, jenomže to nevidí.

28. Kéž bys je mohl vidět, až budou postaveni před Oheň! Řeknou: „Kéž bychom mohli být posláni zpět! A *už* bychom Znamení Pána svého za lži nepovažovali a byli bychom věřící."

29. Kdepak, to, co dříve měli ve zvyku skrývat, se jim *nyní* stalo zjevným. A kdyby byli posláni zpět, zajisté by se vrátili k tomu, co jim bylo zakázáno. A jsou to vskutku lháři.

أُخْرٰى ۚ قُلْ لَّآ أَشْهَدُ ۚ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلٰهٌ وَّاحِدٌ وَّ
إِنَّنِيْ بَرِيْٓءٌ مِّمَّا تُشْرِكُوْنَ ﴿٢٠﴾
اَلَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يَعْرِفُوْنَهٗ كَمَا يَعْرِفُوْنَ
اَبْنَآءَهُمْ ۘ اَلَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٢١﴾
وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ
بِاٰيٰتِهٖ ۭ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٢٢﴾
وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيْعًا ثُمَّ نَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ اَشْرَكُوْٓا
اَيْنَ شُرَكَآؤُكُمُ الَّذِيْنَ كُنْتُمْ تَزْعُمُوْنَ ﴿٢٣﴾
ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ اِلَّآ اَنْ قَالُوْا وَاللّٰهِ رَبِّنَا مَا
كُنَّا مُشْرِكِيْنَ ﴿٢٤﴾
اُنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا
يَفْتَرُوْنَ ﴿٢٥﴾
وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّسْتَمِعُ اِلَيْكَ ۚ وَجَعَلْنَا عَلٰى قُلُوْبِهِمْ
اَكِنَّةً اَنْ يَّفْقَهُوْهُ وَفِيْٓ اٰذَانِهِمْ وَقْرًا ۭ وَاِنْ يَّرَوْا
كُلَّ اٰيَةٍ لَّا يُؤْمِنُوْا بِهَا ۭ حَتّٰٓى اِذَا جَآءُوْكَ يُجَادِلُوْنَكَ
يَقُوْلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ هٰذَآ اِلَّآ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿٢٦﴾
وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْـَٔوْنَ عَنْهُ ۚ وَاِنْ يُّهْلِكُوْنَ
اِلَّآ اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٢٧﴾
وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ وُقِفُوْا عَلَى النَّارِ فَقَالُوْا يٰلَيْتَنَا نُرَدُّ وَ
لَا نُكَذِّبَ بِاٰيٰتِ رَبِّنَا وَنَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٢٨﴾
بَلْ بَدَا لَهُمْ مَّا كَانُوْا يُخْفُوْنَ مِنْ قَبْلُ ۭ وَلَوْ رُدُّوْا
لَعَادُوْا لِمَا نُهُوْا عَنْهُ وَاِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ﴿٢٩﴾

30. A říkají: „Není nic než *tento* náš život pozemský a nebudeme vzkříšeni."

31. Kéž bys je mohl vidět, až budou postaveni před Pána Svého! Řekne: „Není snad pravdou tento *druhý život*?" Řeknou: „Ano, při Pánu našem." Řekne: „Okuste tedy trest za to, že jste nevěřili."

R. 4.

32. Ztrátu utrpí věru ti, kteří setkání s Allahem popírají; a to do té míry, že až na ně znenadání přijde Hodina *jejich*, řeknou: „Běda nám, že jsme nedbali na tuto *Hodinu*!" A ponesou břemena svá na bedrech svých. Je věru hnusné, co musí nést.

33. A pozemský život není nic jiného než hra a kratochvíle. A příbytek v životě budoucím je věru lepší pro ty, kteří jsou spravedliví. Cožpak to nepochopíte?

34. Víme *dobře*, že to, co ti říkají, tě velmi rmoutí; ale nejsi to ty, koho viní ze lži, ale jsou to Znamení Allahova, která nespravedliví popírají.

35. A Poslové byli vskutku odmítnuti již před tebou; ale navzdory jejich odmítnutí a pronásledování zůstali trpěliví, dokud jim nepřišla Naše pomoc. Není nikoho, kdo může změnit slova Allahova. A k tobě už přišla zvěst o Poslech *dřívějších*.

36. A jestliže ti působí zármutek jejich odvrácení, pak i kdybys byl schopen vyhledat průchod do *nitra* země nebo žebřík do nebe a přinést jim Znamení, *nemůžeš tak učinit*. A kdyby Allah *prosadil* Svou vůli, zajisté by je mohl shromáždit pod správné vedení. Nebuď tedy jedním z těch, kdož nic nevědí.

37. Odpovědět mohou jen ti, kteří naslouchají. A *pokud jde* o mrtvé, Allah je vzkřísí *k životu* a potom k Němu budou navráceni.

38. A říkají: „Proč mu nebylo od Pána Jeho sesláno nějaké Znamení?"

وَقَالُوْٓا اِنْ هِيَ اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوْثِيْنَ ﴿٣٠﴾
وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ وُقِفُوْا عَلٰى رَبِّهِمْ ۗ قَالَ اَلَيْسَ هٰذَا بِالْحَقِّ ۗ
قَالُوْا بَلٰى وَرَبِّنَا ۗ قَالَ فَذُوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ
تَكْفُرُوْنَ ﴿٣١﴾
قَدْ خَسِرَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِلِقَآءِ اللّٰهِ ۗ حَتّٰٓى اِذَا جَآءَتْهُمُ
السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوْا يٰحَسْرَتَنَا عَلٰى مَا فَرَّطْنَا فِيْهَا ۙ
وَهُمْ يَحْمِلُوْنَ اَوْزَارَهُمْ عَلٰى ظُهُوْرِهِمْ ۗ اَلَا سَآءَ مَا
يَزِرُوْنَ ﴿٣٢﴾
وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ اِلَّا لَعِبٌ وَّلَهْوٌ ۗ وَلَلدَّارُ الْاٰخِرَةُ
خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ ۗ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿٣٣﴾
قَدْ نَعْلَمُ اِنَّهٗ لَيَحْزُنُكَ الَّذِيْ يَقُوْلُوْنَ فَاِنَّهُمْ لَا
يُكَذِّبُوْنَكَ وَلٰكِنَّ الظّٰلِمِيْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ يَجْحَدُوْنَ ﴿٣٤﴾
وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوْا عَلٰى مَا كُذِّبُوْا
وَاُوْذُوْا حَتّٰٓى اَتٰىهُمْ نَصْرُنَا ۚ وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمٰتِ اللّٰهِ ۚ
وَلَقَدْ جَآءَكَ مِنْ نَّبَاِى الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٣٥﴾
وَاِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ اِعْرَاضُهُمْ فَاِنِ اسْتَطَعْتَ اَنْ
تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِى الْاَرْضِ اَوْ سُلَّمًا فِى السَّمَآءِ فَتَاْتِيَهُمْ
بِاٰيَةٍ ۗ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدٰى فَلَا
تَكُوْنَنَّ مِنَ الْجٰهِلِيْنَ ﴿٣٦﴾
اِنَّمَا يَسْتَجِيْبُ الَّذِيْنَ يَسْمَعُوْنَ ۘ وَالْمَوْتٰى يَبْعَثُهُمُ
اللّٰهُ ثُمَّ اِلَيْهِ يُرْجَعُوْنَ ﴿٣٧﴾
وَقَالُوْا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ۗ قُلْ اِنَّ اللّٰهَ

Řekni: „Je věru v moci Allahově seslat Znamení, ale většina z nich to neví.”

قَادِرٌ عَلَىٰٓ أَنْ يُنَزِّلَ آيَةً وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾

39. A není zvířete *plazícího* se po zemi, ani ptáka na dvou křídlech létajícího, aby netvořili společenství jako vy. A nevynechali jsme z Knihy nic. A potom budou shromážděni u Pána svého.

وَمَا مِنْ دَآبَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَٰٓئِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ
إِلَّآ أُمَمٌ أَمْثَالُكُمْ مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَٰبِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ
إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿٣٩﴾

40. Ti, kteří zavrhli Naše Znamení, jsou hluší a němí, v naprosté temnotě. Allah nechá zbloudit, koho chce, a koho chce, uvede na cestu pravou.

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَٰتِنَا صُمٌّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَٰتِ
مَنْ يَشَإِ اللَّهُ يُضْلِلْهُ وَمَنْ يَشَأْ يَجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٠﴾

41. Řekni: „Co když na vás dolehne trest Allahův nebo vás postihne Hodina, budete se snad dovolávat někoho jiného než Allaha, jste-li pravdomluvní?”

قُلْ أَرَءَيْتَكُمْ إِنْ أَتَىٰكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ
أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٤١﴾

42. Ba ne, jen Jeho jediného se budete dovolávat; pak bude-li chtít, vás zbaví toho, čeho jste se u Něho dovolávali, a vy zapomenete na to, co jste *k Němu* přidružovali.

R. 5.

بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَآءَ
وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴿٤٢﴾ ع

43. A vskutku jsme posílali *Posly* k národům již před tebou; a postihli jsme je chudobou a protivenstvím, aby se staly pokornými.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَآ إِلَىٰٓ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَأَخَذْنَٰهُمْ بِالْبَأْسَآءِ
وَالضَّرَّآءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ ﴿٤٣﴾

44. Proč se tedy nepokořili, když je postihl Náš trest? Ale jejich srdce jim ztvrdla a Satan způsobil, že se jim vše, co udělali, zdálo krásným.

فَلَوْلَآ إِذْ جَآءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَٰكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ
وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَٰنُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٤٤﴾

45. A když zapomněli to, čím byli napomenuti, otevřeli jsme jim brány všech *rozkoší*, a když se začali radovat z toho, co jim bylo darováno, uchvátili jsme je znenadání a hle, byli uvrženi v zoufalství.

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ
شَيْءٍ حَتَّىٰٓ إِذَا فَرِحُوا بِمَآ أُوتُوٓا أَخَذْنَٰهُمْ بَغْتَةً
فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿٤٥﴾

46. A tak byl vyhuben poslední zbytek lidu, který zhřešil; a všechna chvála patří Allahovi, Pánu všech světů.

فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَٰلَمِينَ ﴿٤٦﴾

47. Řekni: „A co když vám Allah odejme sluch i zrak a zapečetí vaše srdce;

قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَٰرَكُمْ وَخَتَمَ

který jiný Bůh než Allah by vám je mohl vrátit *zpět*?" Pohleď, jak obměňujeme Znamení, a přesto se odvracejí.

عَلٰى قُلُوْبِكُمْ مَّنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَاْتِيْكُمْ بِهٖ ؕ اُنْظُرْ
كَيْفَ نُصَرِّفُ الْاٰيٰتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُوْنَ ﴿٤٧﴾

48. Řekni: „A co když na vás dolehne trest Allahův, ať už nečekaně, či s oznámením, bude snad zničen někdo další, kromě provinilých?"

قُلْ اَرَءَيْتَكُمْ اِنْ اَتٰىكُمْ عَذَابُ اللّٰهِ بَغْتَةً اَوْ
جَهْرَةً هَلْ يُهْلَكُ اِلَّا الْقَوْمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٤٨﴾

49. A Posly vysíláme jen jako oznamovatele radostných zvěstí a jako varovatele. A ti, kteří uvěří a polepší *se*, na ty *nepadne* žádný strach, ani nebudou zarmouceni.

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِيْنَ اِلَّا مُبَشِّرِيْنَ وَمُنْذِرِيْنَ ۚ
فَمَنْ اٰمَنَ وَاَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُوْنَ ﴿٤٩﴾

50. Ale ty, kteří Naše Znamení zavrhují, postihne trest za to, že neuposlechli.

وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوْا
يَفْسُقُوْنَ ﴿٥٠﴾

51. Řekni: „Neříkám vám: ‚Jsem vlastníkem pokladů Allahovych, ani neznám nespatřené; ani vám neříkám: ‚Jsem anděl. Já pouze následuji to, co mi bylo zjeveno." Řekni: „Jsou si snad podobni slepý s vidoucím?" Cožpak se nezamyslíte.

قُلْ لَّآ اَقُوْلُ لَكُمْ عِنْدِيْ خَزَآئِنُ اللّٰهِ وَلَآ اَعْلَمُ
الْغَيْبَ وَلَآ اَقُوْلُ لَكُمْ اِنِّيْ مَلَكٌ ۚ اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا
يُوْحٰٓى اِلَيَّ ؕ قُلْ هَلْ يَسْتَوِى الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ ؕ اَفَلَا
ع تَتَفَكَّرُوْنَ ﴿٥١﴾

R. 6.

52. A ty, kteří se obávají, že budou u Pána svého shromážděni, jím varuj, že nebudou mít kromě Něho žádného přítele ani přímluvce; a snad se tak stanou spravedlivými.

وَاَنْذِرْ بِهِ الَّذِيْنَ يَخَافُوْنَ اَنْ يُّحْشَرُوْٓا اِلٰى رَبِّهِمْ
لَيْسَ لَهُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ وَلِيٌّ وَّلَا شَفِيْعٌ لَّعَلَّهُمْ
يَتَّقُوْنَ ﴿٥٢﴾

53. A neodháněj ty, kteří Pána svého ráno i večer vzývají, tvář Jeho hledajíce. Ty nejsi za ně nijak zodpovědný a oni nejsou zodpovědní za tebe; proto bys je neměl odhánět a být jedním z nespravedlivých.

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَدٰوةِ وَالْعَشِيِّ
يُرِيْدُوْنَ وَجْهَهٗ ؕ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ
وَّمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِّنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُوْنَ
مِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٥٣﴾

54. A podobně jsme zkoušeli jedny pomocí druhých, aby řekli: „Jsou tito ti z nás, jímž Allah *Svou* milost prokázal?" Což

وَكَذٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِّيَقُوْلُوْٓا اَهٰٓؤُلَآءِ
مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِّنْۢ بَيْنِنَا ؕ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَعْلَمَ

Allah nezná nejlépe ty, kteří jsou vděční?

55. A kydž za tebou přijdou ti, kteří v Naše Znameni uvěřili, řekni: „Mír s vámi! Pán váš *udílení* milosrdenství Svou povinností učinil, takže dopustí-li se někdo z vás zlého z nevědomosti a potom učiní pokání a polepší se, pak On je Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný."

56. A takto objasňujeme Znamení, *abyste hledali odpuštění* a aby se cesta hříšníků stala zjevnou.

R. 7.

57. Řekni: „Je mi zakázáno uctívat ty, které vzýváte vedle Allaha." Řekni: „Nehodlám následovat vaše zvrhlé sklony. Kdybych tak učinil, zbloudil bych a nebyl bych z těch, kteří jsou správně vedeni."

58. Řekni: „*Opírám se* o jasný důkaz od Pána svého a vy ho zavrhujete. To, co chcete uspíšit, není v mé *moci*. A rozhodnutí náleží jen Allahovi. On vysvětluje pravdu a On je Nejlepším ze soudců."

59. Řekni: „Kdyby to, co chcete uspíšit, v mé *moci* bylo, věc mezi mnou a vámi by byla zajisté rozhodnuta. A Allah zná nespravedlivé nejlépe."

60. A u Něho jsou klíče k nepoznanému; nezná je nikdo kromě Něho. A On zná vše, co je na zemi i *v* moři. A bez Jeho vědomí nespadne ani list; a není zrnka v hluboké temnotě země, ani nic zeleného či suchého, aniž by to bylo *zaznamenáno* v Knize zjevné.

61. A je to On, Kdo vaše duše v noci odvolává a ví, co ve dne děláte; a ve dne vás znova probudí, aby se dovršila lhůta stanovená. A potom k Němu budete navráceni. A On vás zpraví o tom, co jste dělávali.

R. 8.

62. A On je Svrchovaný nad služebníky Svými, a posílá strážce, aby nad vámi *bděli*,

بِالشّٰكِرِيْنَ ﴿٥٤﴾
وَ اِذَا جَآءَكَ الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِاٰيٰتِنَا فَقُلْ سَلٰمٌ
عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلٰى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ۙ اَنَّهٗ مَنْ
عَمِلَ مِنْكُمْ سُوْٓءًۢا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْۢ بَعْدِهٖ
وَ اَصْلَحَ فَاَنَّهٗ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٥٥﴾
وَ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ وَ لِتَسْتَبِيْنَ سَبِيْلُ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿٥٦﴾
قُلْ اِنِّيْ نُهِيْتُ اَنْ اَعْبُدَ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ
اللّٰهِ ؕ قُلْ لَّاۤ اَتَّبِعُ اَهْوَآءَكُمْ ۙ قَدْ ضَلَلْتُ اِذًا وَّ مَاۤ
اَنَا مِنَ الْمُهْتَدِيْنَ ﴿٥٧﴾
قُلْ اِنِّيْ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّيْ وَ كَذَّبْتُمْ بِهٖ ؕ مَا عِنْدِيْ
مَا تَسْتَعْجِلُوْنَ بِهٖ ؕ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ ؕ يَقُصُّ الْحَقَّ
وَ هُوَ خَيْرُ الْفٰصِلِيْنَ ﴿٥٨﴾
قُلْ لَّوْ اَنَّ عِنْدِيْ مَا تَسْتَعْجِلُوْنَ بِهٖ لَقُضِيَ الْاَمْرُ
بَيْنِيْ وَ بَيْنَكُمْ ؕ وَ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِالظّٰلِمِيْنَ ﴿٥٩﴾
وَ عِنْدَهٗ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَاۤ اِلَّا هُوَ ؕ وَ يَعْلَمُ
مَا فِي الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ ؕ وَ مَا تَسْقُطُ مِنْ وَّرَقَةٍ اِلَّا يَعْلَمُهَا
وَ لَا حَبَّةٍ فِيْ ظُلُمٰتِ الْاَرْضِ وَ لَا رَطْبٍ وَّ لَا يَابِسٍ
اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ﴿٦٠﴾
وَ هُوَ الَّذِيْ يَتَوَفّٰىكُمْ بِالَّيْلِ وَ يَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ
بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيْهِ لِيُقْضٰۤى اَجَلٌ مُّسَمًّى ۚ ثُمَّ
اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٦١﴾
وَ هُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهٖ وَ يُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً

dokud smrt nenavštíví některého z vás a Naši Poslové mu neodejmou duši, což neopomenou učinit.

حَتّٰٓى اِذَا جَآءَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ
لَا يُفَرِّطُوْنَ ﴿٦٢﴾

63. A potom se navrátí k Allahovi, svému skutečnému Pánu. Neboť Jemu přísluší soudit. A On je Nejrychlejší v účtování.

ثُمَّ رُدُّوْٓا اِلَى اللّٰهِ مَوْلٰىهُمُ الْحَقِّ ؕ اَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ
اَسْرَعُ الْحٰسِبِيْنَ ﴿٦٣﴾

64. Řekni: „Kdo vás zachraňuje před neštěstími na souši i na moři, když Jej v pokoře a v tajnosti vzýváte: ‚Zachráníš-li nás před tímto, pak zajisté budeme patřit k těm, kteří jsou vděční'?"

قُلْ مَنْ يُّنَجِّيْكُمْ مِّنْ ظُلُمٰتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُوْنَهٗ
تَضَرُّعًا وَّخُفْيَةً ۚ لَئِنْ اَنْجٰىنَا مِنْ هٰذِهٖ لَنَكُوْنَنَّ
مِنَ الشّٰكِرِيْنَ ﴿٦٤﴾

65. Řekni: „Allah vás před tím zachrání i před každou nehodou, a přesto *k Němu* společníky přidružujete."

قُلِ اللّٰهُ يُنَجِّيْكُمْ مِّنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ اَنْتُمْ
تُشْرِكُوْنَ ﴿٦٥﴾

66. Řekni: „Je v Jeho moci poslat na vás trest shora či zdola, nebo vás *rozdělit na dvě* strany a dát jedněm z vás okusit násilí druhých." Pohleď, jak rozmanitě objasňujeme Znamení, aby jim porozuměli!

قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلٰٓى اَنْ يَّبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ
فَوْقِكُمْ اَوْ مِنْ تَحْتِ اَرْجُلِكُمْ اَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيَعًا
وَّيُذِيْقَ بَعْضَكُمْ بَاْسَ بَعْضٍ ؕ اُنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ
الْاٰيٰتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُوْنَ ﴿٦٦﴾

67. Ale lid tvůj je zavrhl, přestože je to pravda. Řekni: „Já nejsem dozorcem vaším."

وَكَذَّبَ بِهٖ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ ؕ قُلْ لَّسْتُ عَلَيْكُمْ
بِوَكِيْلٍ ﴿٦٧﴾

68. Každé proroctví má svůj stanovený čas; a brzy se dozvíte.

لِكُلِّ نَبَاٍ مُّسْتَقَرٌّ ۫ وَّسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿٦٨﴾

69. A až uvidíš ty, kteří Naše Znamení znevažují, odvrať se od nich, dokud nezačnou mluvit o něčem jiném. A dá-li ti Satan zapomenout, pak nezůstávej potom, co si to uvědomíš, mezi lidmi nespravedlivými.

وَاِذَا رَاَيْتَ الَّذِيْنَ يَخُوْضُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِنَا فَاَعْرِضْ
عَنْهُمْ حَتّٰى يَخُوْضُوْا فِيْ حَدِيْثٍ غَيْرِهٖ ؕ وَاِمَّا
يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطٰنُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرٰى مَعَ
الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٦٩﴾

70. A ti, kteří jsou spravedliví, za ně v ničem nezodpovídají, ale *jejich povinností je* jim připomenout, aby se báli *Boha*.

وَمَا عَلَى الَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ
وَّلٰكِنْ ذِكْرٰى لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ﴿٧٠﴾

71. A nevšímej si těch, kteří své náboženství za hru a kratochvíli považují a které okouzlil život pozemský. A napomeň tímto *lidi*, aby duše nebyla odsouzena k záhubě za to, co učinila. Nebude mít žádného pomocníka ani přímluvce kromě Allaha; a i kdyby nabídla jakékoliv výkupné, nebude od ní přijato. Jsou to ti, kteří byli odsouzeni k záhubě za své vlastní skutky, a je pro ně určen nápoj z vařící vody a těžký trest za to, že neuvěřili.

وَذَرِ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا دِيْنَهُمْ لَعِبًا وَّلَهْوًا وَّغَرَّتْهُمُ
الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَذَكِّرْ بِهٖٓ اَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌۢ بِمَا كَسَبَتْ ۖ
لَيْسَ لَهَا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيٌّ وَّلَا شَفِيْعٌ ۚ وَاِنْ
تَعْدِلْ كُلَّ عَدْلٍ لَّا يُؤْخَذْ مِنْهَا ؕ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ
اُبْسِلُوْا بِمَا كَسَبُوْا ۚ لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيْمٍ وَّعَذَابٌ
اَلِيْمٌۢ بِمَا كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ ﴿٧١﴾

R. 9.

72. Řekni: „Máme snad vzývat vedle Allaha to, co nám nemůže prospět, ani uškodit, a máme se obrátit zpět poté, co nás Allah uvedl *na cestu správnou*, podobni tomu, jehož zlí odlákali a *nechali* bloudit po zemi, ačkoliv má přátele, kteří ho na cestu správnou volají: ‚Pojď k nám'?" Řekni: „Zajisté vedení Allahovo je jediným správným vedením a bylo nám přikázáno odevzdat se do vůle Pána všech světů.

قُلْ اَنَدْعُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا
وَنُرَدُّ عَلٰٓى اَعْقَابِنَا بَعْدَ اِذْ هَدٰىنَا اللّٰهُ كَالَّذِى
اسْتَهْوَتْهُ الشَّيٰطِيْنُ فِى الْاَرْضِ حَيْرَانَ لَهٗٓ اَصْحٰبٌ
يَّدْعُوْنَهٗٓ اِلَى الْهُدَى ائْتِنَا ؕ قُلْ اِنَّ هُدَى اللّٰهِ
هُوَ الْهُدٰى ؕ وَاُمِرْنَا لِنُسْلِمَ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٧٢﴾

73. „A *bylo nám dáno přikázání*: ‚Dodržujte Modlitbu a bojte se Ho;' a On je ten, u Něhož budete shromážděni."

وَاَنْ اَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاتَّقُوْهُ ؕ وَهُوَ الَّذِىْٓ اِلَيْهِ
تُحْشَرُوْنَ ﴿٧٣﴾

74. A On je ten, Jenž stvořil nebesa a zemi podle pravdy; a v den, kdy řekne: „Staniž se!," stane se. Slovo Jeho je pravdou a Jemu bude patřit království v den, kdy bude zatroubeno na troubu. *On je* Znalý nespatřeného i spatřeného. A On je Moudrý, Všehoznalý.

وَهُوَ الَّذِىْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ؕ وَيَوْمَ
يَقُوْلُ كُنْ فَيَكُوْنُ ؕ قَوْلُهُ الْحَقُّ ؕ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ
يُنْفَخُ فِى الصُّوْرِ ؕ عٰلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ؕ وَهُوَ
الْحَكِيْمُ الْخَبِيْرُ ﴿٧٤﴾

75. A *vzpomeň si na dobu*, kdy řekl Abraham svému otci Ázarovi: „Což si bereš modly za bohy? Já věru vidím tebe i lid tvůj v bludu zjevném."

وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيْمُ لِاَبِيْهِ اٰزَرَ اَتَتَّخِذُ اَصْنَامًا اٰلِهَةً ۚ
اِنِّىْٓ اَرٰىكَ وَقَوْمَكَ فِىْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٧٥﴾

76. I ukázali jsme Abrahamovi království nebes a země, *aby byl správně veden* a aby patřil k těm, kteří jsou pevní ve víře.

وَكَذٰلِكَ نُرِىْٓ اِبْرٰهِيْمَ مَلَكُوْتَ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ وَلِيَكُوْنَ مِنَ الْمُوْقِنِيْنَ ﴿٧٦﴾

77. A když se nad ním rozprostřela noc, uviděl hvězdu. Řekl: „Toto je Pán můj!"

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ الَّيْلُ رَاٰ كَوْكَبًا ۚ قَالَ هٰذَا رَبِّىْ

Když však zapadla, řekl: „Nemám rád ty, které zapadají."

78. A když uviděl, jak vychází měsíc a rozlévá světlo, řekl: „Toto je Pán můj." Ale když zapadl, řekl: „Jestli mě Pán můj nepovede, budu nepochybně patřit k lidu, který bloudí."

79. A když spatřil vycházející slunce rozlévající světlo, pravil: „Toto je Pán můj, největší ze všech." Ale když zapadlo, řekl: „Ó lide můj, věru jsem oproštěn od toho, co *k Bohu* přidružujete.

80. „Obrátil jsem tvář svou k Tomu, Jenž stvořil nebesa a zemi, neboť *Bohu* jsem byl vždy nakloněn, a nepatřím mezi ty, kdož božstva *k Bohu* přidružují."

81. A lid jeho se s ním přel. Řekl: „Proč se se mnou přete ohledně Allaha, když On mě na správnou *cestu* uvedl? A nebojím se toho, co k Němu přidružujete, pokud si to můj Pán nepřeje. Pán můj ve Svém vědění pojímá všechny věci. Což se nenecháte napomenout?

82. „A proč bych se měl bát toho, co přidružujete k *Bohu*?, když vy se nebojíte přidružovat k Allahovi to, k čemu vám On neseslal žádné oprávnění?" Která z těchto dvou stran má větší právo na bezpečí, víte-li to?

83. Ti, kteří uvěřili a nezaměňují svou víru s nespravedlností — ti budou v míru a jsou správně vedeni.

R. 10.

84. A toto jsou Naše důkazy, které jsme dali Abrahamovi proti jeho lidu. My povyšujeme na stupních hodnosti toho, koho se Nám zlíbí. Pán tvůj je vskutku Moudrý, Vševědoucí.

85. A dali jsme mu Izáka a Jakuba; každého z nich jsme uvedli na cestu pravou; a Noema jsme již předtím na pravou cestu uvedli a z jeho potomstva Davida a Šalamouna a Joba a Josefa a Mojžíše a Áróna. A takto odměňujeme ty, kteří dobré konají.

فَلَمَّآ أَفَلَ قَالَ لَآ أُحِبُّ الْأٰفِلِيْنَ ﴿٧٧﴾
فَلَمَّا رَاَ الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هٰذَا رَبِّيْ فَلَمَّآ أَفَلَ
قَالَ لَئِنْ لَّمْ يَهْدِنِيْ رَبِّيْ لَأَكُوْنَنَّ مِنَ الْقَوْمِ
الضَّآلِّيْنَ ﴿٧٨﴾
فَلَمَّا رَاَ الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هٰذَا رَبِّيْ هٰذَآ أَكْبَرُ
فَلَمَّآ أَفَلَتْ قَالَ يٰقَوْمِ إِنِّيْ بَرِيْٓءٌ مِّمَّا تُشْرِكُوْنَ ﴿٧٩﴾
إِنِّيْ وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِيْ فَطَرَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ
حَنِيْفًا وَّمَآ أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿٨٠﴾
وَحَآجَّهٗ قَوْمُهٗ قَالَ أَتُحَآجُّوْٓنِّيْ فِي اللّٰهِ وَقَدْ
هَدٰىنِ وَلَآ أَخَافُ مَا تُشْرِكُوْنَ بِهٖٓ إِلَّآ أَنْ يَّشَآءَ
رَبِّيْ شَيْئًا وَسِعَ رَبِّيْ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٨١﴾
وَكَيْفَ أَخَافُ مَآ أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُوْنَ أَنَّكُمْ
أَشْرَكْتُمْ بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ عَلَيْكُمْ سُلْطٰنًا
فَأَيُّ الْفَرِيْقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٨٢﴾
اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَلَمْ يَلْبِسُوْٓا إِيْمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولٰٓئِكَ
لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿٨٣﴾
وَتِلْكَ حُجَّتُنَآ اٰتَيْنٰهَآ إِبْرٰهِيْمَ عَلٰى قَوْمِهٖ نَرْفَعُ
دَرَجٰتٍ مَّنْ نَّشَآءُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ﴿٨٤﴾
وَوَهَبْنَا لَهٗٓ إِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوْحًا
هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهٖ دَاوٗدَ وَسُلَيْمٰنَ
وَأَيُّوْبَ وَيُوْسُفَ وَمُوْسٰى وَهٰرُوْنَ وَكَذٰلِكَ
نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٨٥﴾

86. A *vedli jsme* Zachariáše a Jana a Ježíše a Eliáše; každý *z nich* byl ze spravedlivých.

وَزَكَرِيَّا وَيَحْيٰى وَعِيْسٰى وَاِلْيَاسَ ۭ كُلٌّ مِّنَ
الصّٰلِحِيْنَ ﴿٨٦﴾

87. A *vedli jsme také* Ismaela a Elišu a Jonáše a Lota; a každého jsme vyznamenali nad lidmi.

وَاِسْمٰعِيْلَ وَالْيَسَعَ وَيُوْنُسَ وَلُوْطًا ۭ وَكُلًّا
فَضَّلْنَا عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿٨٧﴾

88. A *vyznamenali* jsme některé z jejich otců a dětí a bratrů, a vyvolili si je a vedli cestou přímou.

وَمِنْ اٰبَآئِهِمْ وَذُرِّيّٰتِهِمْ وَاِخْوَانِهِمْ ۚ وَاجْتَبَيْنٰهُمْ
وَهَدَيْنٰهُمْ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٨٨﴾

89. Toto je vedení Allahovo. Jím vede, koho se Mu zlíbí ze služebníků Svých. Ale kdyby uctívali kromě Něho cokoli, pak věru marné by bylo to, co by konali.

ذٰلِكَ هُدَى اللّٰهِ يَهْدِيْ بِهٖ مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ۭ
وَلَوْ اَشْرَكُوْا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٨٩﴾

90. A to jsou ti, jimž jsme darovali Knihu a moc a prorocké poslání. A jsou-li tito *lidé* za ně nevděční, *nezáleží na tom*, neboť nyní jsme je svěřili lidem, kteří za ně nevděční nejsou.

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ۚ
فَاِنْ يَّكْفُرْ بِهَا هٰٓؤُلَآءِ فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوْا
بِهَا بِكٰفِرِيْنَ ﴿٩٠﴾

91. A to jsou ti, které Allah správně vedl, proto se jimi dej vést. Řekni: „Nežádám za to od vás žádnou odměnu. Toto není nic než napomenutí celému lidstvu."

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ هَدَى اللّٰهُ فَبِهُدٰىهُمُ اقْتَدِهْ ۭ قُلْ لَّآ
اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا ۭ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٰى لِلْعٰلَمِيْنَ ﴿٩١﴾

R. 11.

92. A neodceňují Allaha spravedlivě, když říkají: „Allah nezjevil žádnému člověku nic." Řekni: „A kdo zjevil Knihu, kterou přinesl Mojžíš, světlo a vedení pro lidstvo — vy s ní však zacházíte jako s útržky papíru, které ukazujete, a přitom mnohé skrýváte; a byli jste poučeni o tom, co jste vy, ani otcové vaši neznali?" — Řekni: „Allah." A potom je nech, aby se bavili svými *planými* řečmi.

وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖٓ اِذْ قَالُوْا مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ
عَلٰى بَشَرٍ مِّنْ شَيْءٍ ۭ قُلْ مَنْ اَنْزَلَ الْكِتٰبَ الَّذِيْ جَآءَ
بِهٖ مُوْسٰى نُوْرًا وَّهُدًى لِّلنَّاسِ تَجْعَلُوْنَهٗ قَرَاطِيْسَ
تُبْدُوْنَهَا وَتُخْفُوْنَ كَثِيْرًا ۚ وَعُلِّمْتُمْ مَّا لَمْ تَعْلَمُوْٓا
اَنْتُمْ وَلَآ اٰبَآؤُكُمْ ۭ قُلِ اللّٰهُ ۙ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِيْ خَوْضِهِمْ
يَلْعَبُوْنَ ﴿٩٢﴾

93. A toto je Kniha, plná požehnání, seslaná Námi jako potvrzení toho, co ji předcházelo, a abys jí varoval Matku měst i ty, kteří kolem ní žijí. A ti, kteří věří v Život budoucí, věří i v ni a dodržují svoje Modlitby.

وَهٰذَا كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ مُبٰرَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِيْ بَيْنَ
يَدَيْهِ وَلِتُنْذِرَ اُمَّ الْقُرٰى وَمَنْ حَوْلَهَا ۭ وَالَّذِيْنَ
يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ وَهُمْ عَلٰى صَلَاتِهِمْ

94. A kdo je nespravedlivější než ten, kdo si vymýšlí o Allahovi lži nebo říká: „Bylo mi to zjeveno," a přitom mu nebylo zjeveno nic; a kdo říká: „Já sešlu něco podobného tomu, co seslal Allah"? A kéž bys mohl vidět hříšníky v objetí smrti, kdy andělé k nim vztahují své ruce *a říkají*: „Odevzdejte své duše. Dnes budete odměněni trestem potupným za to, že jste mluvili nepravdu o Allahovi a *za to, že* jste se s opovržením odvrátili od Jeho Znamení."

95. A nyní k Nám přicházíte jeden za druhým tak, jak jsme vás na počátku stvořili a nechali jste za sebou vše, co jsme vám uštědřili, a nevidíme mezi vámi vaše přímluvce, o nichž jste tvrdili, že jsou *Bohu* rovní ve vašich *záležitostech*. Nyní jste jeden od druhého odříznuti a opustilo vás to, na co jste spoléhali.

R. 12.

96. Zajisté je to Allah, Kdo dává klíčit zrnu i pecce datlové. On vyvádí živé z mrtvého a vyvádí mrtvé ze živého. Takový je Allah; jak se jen můžete *od Něho* odvracet?

97. On způsobuje rozbřesk; a On stvořil noc k odpočinku a slunce a měsíc pro počítání *času*. Toto je ustanovení Mocného, Moudrého.

98. A On je ten, Jenž pro vás stvořil hvězdy, abyste podle nich mohli sledovat správný směr v hluboké temnotě souše i moře. A objasnili jsme Znamení ve vší podrobnosti pro lid nadaný věděním.

99. A On je ten, Jenž vás zplodil z jediné bytosti; a je *pro vás* příbytkem i utočištěm. A objasnili jsme Znamení ve vší podrobnosti pro lid, který rozumí.

100. A On je ten, Jenž sesílá vodu z mračen; a z ní dáváme vyrůst rostlinám

يُحَافِظُونَ ﴿٩٣﴾
وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ
إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ مِثْلَ
مَا أَنْزَلَ اللَّهُ ۗ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ
وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُو أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ ۖ الْيَوْمَ
تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى
اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٩٤﴾
وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَىٰ كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ ۖ وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ
شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ ۚ
لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٩٥﴾ ع ١٢
إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَىٰ ۖ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ
الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ۚ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ ۖ فَأَنَّىٰ
تُؤْفَكُونَ ﴿٩٦﴾
فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
حُسْبَانًا ۚ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٩٧﴾
وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي
ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۗ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
يَعْلَمُونَ ﴿٩٨﴾
وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ
وَمُسْتَوْدَعٌ ۗ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿٩٩﴾
وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ

všech druhů; pak z ní dáváme vyrašit zelenému lupení, z něhož plodíme zrno uskupené v klasy. A z datlové palmy, totiž z jejích pochev, *vyrůstají* trsy nízko visící. A její pomocí *dáváme vyrůst* zahradám s vinnou révou, olivám i granátovým jablk ům — podobným *si* i nepodobným. A pohleďte na plody jejich, když uzrávají, a na jejich dozrání. V tom zajisté jsou Znamení pro lid věřící.

101. A Džiny považují za společníky Allahovy, ačkoliv On je stvořil; a v neznalosti Mu mylně přisuzují syny a dcery. On Svatý je a *vysoko* povznesen nad to, co *Mu* přisuzují!

R. 13.

102. Původce nebes a země! Jak by mohl mít syna, když nemá žádnou družku a *když* On stvořil vše a je všech věcí znalý?

103. Takový je Allah, váš Pán. Není Boha kromě Něho, Stvořitele všech věcí, uctívejte tedy Jeho. A On je ochráncem všeho.

104. Zrak Ho nedosáhne, ale On dosahuje zraku. A On je Bystrý, Vševědoucí.

105. A již k vám přišlo světlo zjevné od Pána vašeho; kdo tedy vidí, je mu to ku prospěchu; a kdo oslepne, je mu to ke škodě. A já nejsem nad vámi strážcem.

106. A takto pozměňujeme Znamení, *aby pravda mohla být pevně stanovena*, ale *výsledkem je*, že říkají: „Tys *dobře* poučen;" a *pozměňujeme Znamení*, abychom je objasnili lidu, který rozumí.

107. Následuj to, co ti bylo zjeveno od Pána tvého; není jiného Boha kromě Něho; a odvrať se stranou od modloslužebníků.

108. A kdyby Allah *prosadil* Svou vůli, nestavěli by božstva *Jemu na roveň*. A

نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُّخْرِجُ مِنْهُ
حَبًّا مُّتَرَاكِبًا ۚ وَمِنَ النَّخْلِ مِن طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ
وَجَنَّاتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا
وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ ۗ انظُرُوا إِلَىٰ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ ۚ
إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٠﴾
وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ ۖ وَخَرَقُوا لَهُ
بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا
يَصِفُونَ ﴿١٠١﴾ ع ١٣ ١٨
بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَ
لَمْ تَكُن لَّهُ صَاحِبَةٌ ۖ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ۖ وَهُوَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٠٢﴾
ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ ۖ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ
فَاعْبُدُوهُ ۚ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٠٣﴾
لَّا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ ۖ وَهُوَ
اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٠٤﴾
قَدْ جَاءَكُم بَصَائِرُ مِن رَّبِّكُمْ ۖ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ ۖ
وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا ۚ وَمَا أَنَا عَلَيْكُم بِحَفِيظٍ ﴿١٠٥﴾
وَكَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُ
لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٠٦﴾
اتَّبِعْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ ۖ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ وَ
أَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٧﴾
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا ۗ وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ

neučinili jsme tě ochráncem jejich, ani strážcem nad nimi.

109. A nespílejte těm, které vzývají vedle Allaha, aby oni ve své vědomosti ze vzdoru nespílali Allahovi. Takto jsme každému národu *zdánlivě* zkrášlili skutky jejich. Potom se navrátí k Pánu svému; a On je zpraví o tom, co dělali.

110. A přísahají při Allahu své nejvážnější přísahy, že přijde-li k nim Znamení, zajisté v ně uvěří. Řekni: „Znamení jsou *v rukou* Allahových. Ale podle čeho byste poznali, až Znamení přijdou, že oni neuvěří?"

111. A My zatemníme jejich srdce i jejich zraky, protože v ně neuvěřili, stejně jako tehdy, když v ně neuvěřili poprvé, a ponecháme je roztržitě bloudit v hříchu.

R. 14.

112. A i kdybychom jim seslali anděly a kdyby na ně promluvili mrtví a kdybychom před nimi shromáždili všechny věci, stejně by neuvěřili, pokud *by* to *nebyla* vůle Allahova. Ale většina z nich se chová, jako když nic nevědí.

113. A tímto způsobem jsme učinili každému Proroku nepřátele, zloduchy z lidí i Džinů. Našeptávají jeden druhému pozlacená slova, aby klamali — a kdyby to byla vůle Pána tvého, nebyli by to dělali; ponech je tedy s tím, co si vymýšlejí -

114. A aby se srdce těch, kteří nevěří v Život budoucí, k nim (slovům) naklonila a aby v nich nalezla zalíbení a aby si *dále* počínali tak, jak si počínají.

115. Mám si snad hledat jako soudce někoho jiného než Allaha, když On je tím, Jenž vám seslal Knihu jasně vysvětlenou? A ti, kterým jsme dali Knihu, vědí, že byla seslána s pravdou od Pána tvého. Nebuď tedy z těch, kteří pochybují.

116. A zdokonaleno je slovo Pána tvého v pravdě a spravedlnosti. Nikdo slova Jeho

حَفِيظًا ۚ وَمَآ أَنتَ عَلَيْهِم بِوَكِيلٍ ﴿١٠٨﴾
وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا
اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ كَذَٰلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ أُمَّةٍ
عَمَلَهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِم مَّرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٠٩﴾
وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن جَاءَتْهُمْ آيَةٌ
لَّيُؤْمِنُنَّ بِهَا ۚ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِندَ اللَّهِ ۖ وَمَا يُشْعِرُكُمْ
أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١١٠﴾
وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ
ع ١٣ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١١﴾
وَلَوْ أَنَّنَا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَىٰ
وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَّا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا
أَن يَشَاءَ اللَّهُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿١١٢﴾
وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنسِ وَ
الْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا ۚ
وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ ۖ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١١٣﴾
وَلِتَصْغَىٰ إِلَيْهِ أَفْئِدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَ
لِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُم مُّقْتَرِفُونَ ﴿١١٤﴾
أَفَغَيْرَ اللَّهِ أَبْتَغِي حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنزَلَ إِلَيْكُمُ
الْكِتَابَ مُفَصَّلًا ۚ وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ
أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِّن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ ۖ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١١٥﴾
وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا ۚ لَّا مُبَدِّلَ لِ

změnit nemůže; a On je Všeslyšící, Vševědoucí.

117. A uposlechneš-li většinu *lidí* na zemi, svedou tě z cesty Allahovy. Nenásledují nic než *pouhé* domněnky a nedělají nic než to, že lžou.

118. Zajisté Pán tvůj zná nejlépe ty, kteří z cesty Jeho zbloudili; a zná nejlépe ty, kteří jsou správně vedeni.

119. Jezte tedy z toho, nad čím bylo vysloveno jméno Allahovo, věříte-li v Jeho Znamení.

120. A proč nejíte z toho, nad čím bylo vysloveno jméno Allahovo, když vám již vysvětlil vše, co vám zakázal — až na to, k čemu jste donuceni? Zajisté však mnozí z neznalosti svádí z cesty *jiné* svými nekalými choutkami. Zajisté Pán tvůj zná přestupníky nejlépe.

121. A vystříhejte se hříchů zjevných i skrytých. Neboť ti, kteří slouží hříchu, budou odměněni za to, co si vysloužili.

122. A nejezte s toho, nad čím jméno Allahovo vysloveno nebylo, neboť to je neposlušnost. A zlí vskutku navádějí druhy své, aby se s vámi přeli. A uposlechnete-li je, pak vskutku stavíte božstva *Bohu* na roveň.

R. 15.

123. Může ten, který byl již mrtev a My jsme mu život dali a zažehli pro něj světlo, kdekoli kráčí mezi lidmi, být podoben tomu, kdo *přebývá* v naprosté temnotě, z níž se nemůže dostat ven? Takto byly skutky nevěřících *v jejich očích* zkrášleny.

124. A takto jsme v každém městě umožnili hlavním zločincům, aby tam strojili

لِكَلِمٰتِهٖ ۚ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿١١٦﴾
وَاِنْ تُطِعْ اَكْثَرَ مَنْ فِي الْاَرْضِ يُضِلُّوْكَ عَنْ
سَبِيْلِ اللّٰهِ ۭ اِنْ يَّتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنْ هُمْ
اِلَّا يَخْرُصُوْنَ ﴿١١٧﴾
اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ مَنْ يَّضِلُّ عَنْ سَبِيْلِهٖ ۚ وَهُوَ
اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِيْنَ ﴿١١٨﴾
فَكُلُوْا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ اِنْ كُنْتُمْ بِاٰيٰتِهٖ
مُؤْمِنِيْنَ ﴿١١٩﴾
وَمَا لَكُمْ اَلَّا تَاْكُلُوْا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَ
قَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَّا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ اِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ
اِلَيْهِ ۭ وَاِنَّ كَثِيْرًا لَّيُضِلُّوْنَ بِاَهْوَاۗىِٕهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۭ
اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِيْنَ ﴿١٢٠﴾
وَذَرُوْا ظَاهِرَ الْاِثْمِ وَبَاطِنَهٗ ۭ اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْسِبُوْنَ
الْاِثْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوْا يَقْتَرِفُوْنَ ﴿١٢١﴾
وَلَا تَاْكُلُوْا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَاِنَّهٗ
لَفِسْقٌ ۭ وَاِنَّ الشَّيٰطِيْنَ لَيُوْحُوْنَ اِلٰٓى اَوْلِيٰۗـِٕهِمْ
لِيُجَادِلُوْكُمْ ۚ وَاِنْ اَطَعْتُمُوْهُمْ اِنَّكُمْ لَمُشْرِكُوْنَ ﴿١٢٢﴾ ع
اَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا فَاَحْيَيْنٰهُ وَجَعَلْنَا لَهٗ نُوْرًا
يَّمْشِيْ بِهٖ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَّثَلُهٗ فِي الظُّلُمٰتِ لَيْسَ
بِخَارِجٍ مِّنْهَا ۭ كَذٰلِكَ زُيِّنَ لِلْكٰفِرِيْنَ مَا كَانُوْا
يَعْمَلُوْنَ ﴿١٢٣﴾
وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا فِيْ كُلِّ قَرْيَةٍ اَكٰبِرَ مُجْرِمِيْهَا لِيَمْكُرُوْا

úklady; nestrojí úklady proti nikomu jinému, jen proti svým vlastním duším; ale oni to nevidí.

125. A když k nim přijde Znamení, říkají: „Neuvěříme, dokud nám nebude dáno něco podobného tomu, co bylo dáno Poslům Allahovým." A Allah ví nejlépe, kam umístit Své Poselství. Hříšníky postihne ponížení před Allahem a přísný trest za úklady, které připravovali.

126. Koho chce Allah uvést *na správnou cestu*, tomu otevře srdce *k přijetí* Islámu; a koho chce *nechat* zbloudit, tomu zúží hruď a ztíží mu to tak, jako kdyby stoupal do příkrého svahu. Takto Allah uvaluje trest na ty, kteří nevěří.

127. A toto je stezka Pána tvého *vedoucí* přímo *k Němu*. Vskutku jsme podrobně vysvětlili Znamení pro lid, který je schopen přijmout napomenutí.

128. Pro ně je *připraven* příbytek míru u Pána jejich; a On je Přítelem jejich za to, co vykonali.

129. A v den, kdy je shromáždí všechny dohromady, *řekne*: „Ó společnosti Džinů! Chtěli jste *učinit svými pomocníky* velkou většinu lidí!" A přátelé jejich z lidí řeknou: „Pane náš! Měli jsme užitek jeden z druhého, ale *nyní* jsme dosáhli lhůty, již jsi nám stanovil." On řekne: „Vaším příbytkem je Oheň, v němž budete přebývat, ledaže Allah bude chtít jinak." Pán váš je věru Moudrý, Vševědoucí.

130. A podobně řadíme jedny hříšníky nad druhé podle toho, co si vysloužili.

R. 16.

131. „Ó společnosti Džinů a lidí! Cožpak k vám nepřišli Poslové z vašich řad, kteří vám

فِيهَا ۖ وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٤﴾
وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَن نُّؤْمِنَ حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ
مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ ۘ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ
رِسَالَتَهُ ۗ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِندَ
اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٥﴾
فَمَن يُرِدِ اللَّهُ أَن يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ ۖ
وَمَن يُرِدْ أَن يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا
كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ ۚ كَذَٰلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ
عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٦﴾
وَهَٰذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا ۗ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ
لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٧﴾
لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِندَ رَبِّهِمْ ۖ وَهُوَ وَلِيُّهُم بِمَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٨﴾
وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ قَدِ
اسْتَكْثَرْتُم مِّنَ الْإِنسِ ۖ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُم مِّنَ
الْإِنسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَغْنَا
أَجَلَنَا الَّذِي أَجَّلْتَ لَنَا ۚ قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ
خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ۗ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ
عَلِيمٌ ﴿١٢٩﴾
وَكَذَٰلِكَ نُوَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿١٣٠﴾
يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ

tlumočili Moje Znamení a varovali vás před setkáním s tímto vaším dnem?" Řeknou: „My svědčíme sami proti sobě." A život pozemský je oklamal. A budou svědčit sami proti sobě, že byli nevěřící.

132. Je tomu tak proto, že Pán tvůj by nezničil ona města nespravedlivě, aniž by varoval jejich obyvatele.

133. A pro všechny jsou určeny stupně *hodnosti*, podle toho, co konají, a Pán jejich není nevšímavý k tomu, co dělají.

134. A Pán tvůj je Soběstačný, plný milosrdenství. Když se Mu zlíbí, může vás zahubit a nahradit vás tím, čím chce, podobně jako vám dal vzejít z potomstva lidu jiného.

135. To, co je vám slíbeno, se vskutku splní, a vy *tomu* nemůžete zabránit.

136. Řekni: „Ó lide můj, jednejte, jak nejlépe můžete. Já také jednám. Brzy se dozvíte, komu se dostane příbytku jako odměny konečné." A nespravedliví nebudou prospívat.

137. I přidělili Allahovi část úrody a dobytka, kterým On Sám dal vzniknout, a říkají: „Toto je pro Allaha" — jak si to představují — „a toto je pro modly naše." Ale to, co je určeno jejich modlám, se k Allahovi nedostane, zatímco to, co je pro Allaha, se dostane k jejich modlám. Špatný je jejich úsudek.

138. A podobným způsobem zkrášlila jejich přidružovaná božstva *v očích* mnohých modloslužebníků zabíjení dětí, aby je tak mohli zahubit a způsobit zmatení v jejich náboženství. A kdyby byl Allah *prosadil* Svou vůli, nebyli by to učinili; nechte je tedy být i s tím, co si vymýšlejí.

139. A říkají: „Tento dobytek a tyto plodiny jsou zakázané. Nikdo z nich nebude

يَقُصُّوْنَ عَلَيْكُمْ اٰيٰتِيْ وَيُنْذِرُوْنَكُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ
هٰذَا ۚ قَالُوْا شَهِدْنَا عَلٰٓى اَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ
الدُّنْيَا وَشَهِدُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوْا كٰفِرِيْنَ ﴿١٣١﴾
ذٰلِكَ اَنْ لَّمْ يَكُنْ رَّبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرٰى بِظُلْمٍ وَّ
اَهْلُهَا غٰفِلُوْنَ ﴿١٣٢﴾
وَلِكُلٍّ دَرَجٰتٌ مِّمَّا عَمِلُوْا ۗ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا
يَعْمَلُوْنَ ﴿١٣٣﴾
وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ ۗ اِنْ يَّشَاْ يُذْهِبْكُمْ
وَيَسْتَخْلِفْ مِنْۢ بَعْدِكُمْ مَّا يَشَآءُ كَمَآ اَنْشَاَكُمْ
مِّنْ ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ اٰخَرِيْنَ ﴿١٣٤﴾
اِنَّ مَا تُوْعَدُوْنَ لَاٰتٍ ۙ وَّمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ﴿١٣٥﴾
قُلْ يٰقَوْمِ اعْمَلُوْا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنِّيْ عَامِلٌ ۚ فَسَوْفَ
تَعْلَمُوْنَ ۙ مَنْ تَكُوْنُ لَهٗ عَاقِبَةُ الدَّارِ ۗ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ
الظّٰلِمُوْنَ ﴿١٣٦﴾
وَجَعَلُوْا لِلّٰهِ مِمَّا ذَرَاَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْاَنْعَامِ نَصِيْبًا
فَقَالُوْا هٰذَا لِلّٰهِ بِزَعْمِهِمْ وَهٰذَا لِشُرَكَآئِنَا ۚ فَمَا
كَانَ لِشُرَكَآئِهِمْ فَلَا يَصِلُ اِلَى اللّٰهِ ۚ وَمَا كَانَ
لِلّٰهِ فَهُوَ يَصِلُ اِلٰى شُرَكَآئِهِمْ ۗ سَآءَ مَا يَحْكُمُوْنَ ﴿١٣٧﴾
وَكَذٰلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيْرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ قَتْلَ اَوْلَادِهِمْ
شُرَكَآؤُهُمْ لِيُرْدُوْهُمْ وَلِيَلْبِسُوْا عَلَيْهِمْ دِيْنَهُمْ ۗ
وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا فَعَلُوْهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُوْنَ ﴿١٣٨﴾
وَقَالُوْا هٰذِهٖٓ اَنْعَامٌ وَّحَرْثٌ حِجْرٌ ۖ لَّا يَطْعَمُهَآ اِلَّا

pojídat kromě těch, jimž jsme to dovolili" — tak tvrdí — a jsou také zvířata, jejichž hřbety jsou zakázané, a zvířata, nad nímž nevyslovují jméno Allahovo, vymýšlejíce si o Něm lež. Brzy se jim však odmění za to, co si vymýšleli.

140. A říkají: „To, co je v lůnech tohoto dobytka, je *určeno* výlučně našim mužům a je zakázáno našim manželkám;" avšak *narodí*-li se to mrtvé, potom se na tom podílejí *všichni*. Allah je odmění za jejich *neopodstatněná* tvrzení, neboť je Moudrý, Vševědoucí.

141. Ztrátu utrpí ti, kteří pošetile a z nevědomosti zabíjejí své děti a činí nezákonným to, co jim Allah připravil k obživě, vymýšlejíce si o Allahovi lež. Ti vskutku zbloudili a nejsou správně vedeni.

R. 17.

142. A On je ten, jenž dává vzniknout zahradám s mřížovím i bez mřížoví a datlovým palmám a obilným polím s různými druhy obilí a olivám a granátovým jabloním, podobným si i nepodobným. Jezte z plodu každého z nich, až dozrají, a v den sklizně Mu splaťte příslušný podíl, ale nebuďte marnotratní. Allah věru nemiluje marnotratné.

143. A *některý* dobytek *stvořil* k nošení břemen a *jiný* na porážku. Jezte z toho, co vám opatřil Allah, a nekráčejte ve stopách Satanových. Neboť je pro vás zjevným nepřítelem.

144. A o dobytku tvrdí, že Allah *stvořil* osm dobytčat v párech: z ovcí dva a z koz dva; — řekni: „Zakázal snad dva samce nebo dvě samice nebo to, co je v lůnech obou samic?" Poučte mě se znalostí, jste-li pravdomluvní."

145. A z velbloudů dva a ze skotu dva. Řekni: „Zakázal dva samce nebo dvě samice

مَنْ نَّشَآءُ بِزَعْمِهِمْ وَ اَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُوْرُهَا وَاَنْعَامٌ
لَّا يَذْكُرُوْنَ اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا افْتِرَآءً عَلَيْهِ سَيَجْزِيْهِمْ
بِمَا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿۱۳۹﴾
وَقَالُوْا مَا فِيْ بُطُوْنِ هٰذِهِ الْاَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِّذُكُوْرِنَا
وَمُحَرَّمٌ عَلٰٓى اَزْوَاجِنَا وَاِنْ يَّكُنْ مَّيْتَةً فَهُمْ فِيْهِ
شُرَكَآءُ سَيَجْزِيْهِمْ وَصْفَهُمْ اِنَّهٗ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ﴿۱۴۰﴾
قَدْ خَسِرَ الَّذِيْنَ قَتَلُوْٓا اَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ
وَّحَرَّمُوْا مَا رَزَقَهُمُ اللّٰهُ افْتِرَآءً عَلَى اللّٰهِ قَدْ ضَلُّوْا
وَمَا كَانُوْا مُهْتَدِيْنَ ﴿۱۴۱﴾
وَهُوَ الَّذِيْٓ اَنْشَاَ جَنّٰتٍ مَّعْرُوْشٰتٍ وَّغَيْرَ مَعْرُوْشٰتٍ
وَّالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا اُكُلُهٗ وَالزَّيْتُوْنَ وَالرُّمَّانَ
مُتَشَابِهًا وَّغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُوْا مِنْ ثَمَرِهٖٓ اِذَآ اَثْمَرَ
وَاٰتُوْا حَقَّهٗ يَوْمَ حَصَادِهٖ وَلَا تُسْرِفُوْا اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ
الْمُسْرِفِيْنَ ﴿۱۴۲﴾
وَمِنَ الْاَنْعَامِ حَمُوْلَةً وَّفَرْشًا كُلُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ
وَلَا تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ
مُّبِيْنٌ ﴿۱۴۳﴾
ثَمٰنِيَةَ اَزْوَاجٍ مِنَ الضَّاْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ
اثْنَيْنِ قُلْ ءٰٓالذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ اَمِ الْاُنْثَيَيْنِ اَمَّا
اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ اَرْحَامُ الْاُنْثَيَيْنِ نَبِّئُوْنِيْ بِعِلْمٍ
اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۱۴۴﴾
وَمِنَ الْاِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ ءٰٓالذَّكَرَيْنِ

nebo to, co je v lůnech obou samic? Byli jste přítomni, když vám toto Allah nařídil?" Kdo je nespravedlivější než ten, kdo si o Allahovi lži vymýšlí, aby tak sváděl na scestí lidi bez vědění? Allah věru nevede lid nespravedlivý.

R. 18.

146. Řekni: „Neshledávám v tom, co mi bylo zjeveno, nic zakázaného pro toho, *kdo si* to přeje *jíst*, kromě toho, co zdechlo, nebo prolité krve, nebo masa vepřů — neboť to *vše* je nečisté — nebo to, co bylo znesvěceno *tím, že* nad tím bylo vzýváno jméno jiné než jméno Allahovo. Ale kdo je dohnán k zoufalství a není ani neposlušný, ani nepřekračuje *meze*, pak zajisté Pán tvůj je Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný."

147. A Židům jsme zakázali všechna zvířata mající drápy; a ze skotu a ovcí a koz jsme jim zakázali tuk, kromě toho, který mají na hřbetě nebo ve vnitřnostech, nebo který je smíšen s kostí. To je odměna, kterou jsme jim dali za jejich vzpurnost. A My zajisté jsme pravdomluvní.

148. Obviní-li tě ze lži, řekni: „Pán váš je nadán milosrdenstvím bezmezným, a Jeho hněv nebude odvrácen od lidu provinilého."

149. Ti, kteří přidružují společníky *k Allahovi*, řeknou: „Kdyby Allah chtěl, nepřidružovali bychom *k Němu* bohy, ani my, ani naši otcové; ani bychom nic nezakazovali." Podobně obviňovali ze lži *Poselstvo boží* ti, kteří byli před nimi, dokud neokusili Náš hněv. Řekni: „Máte vy nějaké vědění? Předveďte nám je tedy. Následujete jen *pouhé* domněnky a jenom se dohadujete."

150. Řekni: „Allahův důkaz je nezvratný. Kdyby byl *prosadil* Svou vůli, mohl vás zajisté všechny *správně* vést."

151. Řekni: „Přiveďte svědky své, kteří dosvědčí, že Allah toto zakázal." Budou-li svědčit, nesvědč s nimi, ani nenásleduj špatné

حَرَّمَ أَمِ الْأُنْثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ
الْأُنْثَيَيْنِ ۖ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّاكُمُ اللَّهُ بِهَٰذَا ۚ
فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ
بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٥﴾
قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَىٰ طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ
إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ
فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ
غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٦﴾
وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفُرٍ ۖ وَمِنَ
الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا
حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ۚ ذَٰلِكَ
جَزَيْنَاهُمْ بِبَغْيِهِمْ ۖ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿١٤٧﴾
فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا
يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٨﴾
سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَ
لَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ شَيْءٍ ۚ كَذَٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا ۗ قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ
مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا ۖ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَ
إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٩﴾
قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ ۖ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿١٥٠﴾
قُلْ هَلُمَّ شُهَدَاءَكُمُ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ

حرم هذا ۚ فإن شهدوا فلا تشهد معهم ۚ ولا
تتبع أهواء الذين كذبوا بآياتنا والذين لا يؤمنون
ع ١٨ ٥ بالآخرة وهم بربهم يعدلون ﴿١٥١﴾

sklony těch, kteří Znamení Naše za lživá považují, a těch, kteří v Život budoucí nevěří a Pánu svému rovné vyzdvihují.

R. 19.

قل تعالوا أتل ما حرم ربكم عليكم ألا تشركوا
به شيئا وبالوالدين إحسانا ولا تقتلوا أولادكم
من إملاق نحن نرزقكم وإياهم ولا تقربوا
الفواحش ما ظهر منها وما بطن ولا تقتلوا
النفس التي حرم الله إلا بالحق ذلكم وصاكم
به لعلكم تعقلون ﴿١٥٢﴾

152. Řekni: „Přistupte blíže a já vám sdělím, co vám Allah zakázal: abyste k Němu nic jako rovné nepřidružovali *a byli* laskaví ke svým rodičům a nezabíjeli své děti *ze strachu před* chudobou — My zaopatřujeme vás i je — a abyste se vystříhali nekalostí zjevných či skrytých a nebrali život tomu, co Allah posvátným učinil jinak, než podle práva. To je to, co vám přikázal; snad tomu porozumíte.

ولا تقربوا مال اليتيم إلا بالتي هي أحسن حتى يبلغ
أشده وأوفوا الكيل والميزان بالقسط لا نكلف
نفسا إلا وسعها وإذا قلتم فاعدلوا ولو كان ذا
قربى وبعهد الله أوفوا ذلكم وصاكم به لعلكم
تذكرون ﴿١٥٣﴾

153. „A nepřibližujte se k majetku sirotka jinak, než jak se sluší, dokud nedosáhne dospělosti. Dávejte dobrou míru a spravedlivou váhu. My nezatěžujeme duši žádnou, jen podle jejich schopností. A když mluvíte, buďte spravedliví, i když *se jedná* o příbuzného, a dodržujte úmluvu Allahovu. To je to, co vám přikazuje; snad si to zapamatujete."

وأن هذا صراطي مستقيما فاتبعوه ولا تتبعوا
السبل فتفرق بكم عن سبيله ذلكم وصاكم به
لعلكم تتقون ﴿١٥٤﴾

154. A *řekni*: „Toto je stezka Má, která *vede* přímo. Kráčejte tedy po ní a nekráčejte po cestách *jiných*, aby vás neodváděly z cesty Jeho. To je to, co vám přikazuje, abyste *byli schopni* ochránit se *od všeho zlého*."

ثم آتينا موسى الكتاب تماما على الذي أحسن و
تفصيلا لكل شيء وهدى ورحمة لعلهم بلقاء
ع ١٩ ٩ ربهم يؤمنون ﴿١٥٥﴾

155. Tak jsme tedy dali Mojžíšovi Knihu — obsahující vše, co je nejlepší, a jako vysvětlení všech nezbytných věcí a jako vedení a milosrdenství — aby snad uvěřili v setkání s Pánem svým.

R. 20.

وهذا كتاب أنزلناه مبارك فاتبعوه واتقوا لعلكم
ترحمون ﴿١٥٦﴾

156. Toto je Kniha, kterou jsme seslali; *je* plná požehnání. Následujte ji tedy a chraňte se *hříchu*, abyste dosáhli milosrdenství;

157. Abyste neřekli: „Jen dvěma národům před námi byla seslána Kniha a my jsme vskutku neměli tušení o tom, co čtou."

أَنْ تَقُولُوٓا إِنَّمَآ أُنْزِلَ الْكِتٰبُ عَلٰى طَآئِفَتَيْنِ مِنْ
قَبْلِنَا ص وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغٰفِلِينَ ﴿١٥٦﴾

158. Nebo abyste neřekli: „Kdyby nám byla bývala seslána Kniha, byli bychom zajisté lépe vedeni než oni." *Nyní* k vám přišel důkaz jasný od Pána vašeho a vedení a milosrdenství. Kdo je tedy nespravedlivější než ten, který Znamení Allahova zavrhuje a odvrací se od nich? My odměníme ty, kteří se od Našich Znamení odvracejí, hrozným trestem za to, že se odvraceli.

أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّآ أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتٰبُ لَكُنَّآ أَهْدٰى
مِنْهُمْ ج فَقَدْ جَآءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَّ
رَحْمَةٌ ج فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَّبَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَصَدَفَ
عَنْهَا ط سَنَجْزِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ اٰيٰتِنَا سُوٓءَ
الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿١٥٧﴾

159. Očekávají snad, že k nim přijdou andělé nebo že přijde Pán tvůj nebo že přijdou nějaká Znamení od Pána tvého? V ten den, kdy přijdou některá Znamení od Pána tvého, uvěřit v ně nepomůže žádné duši, která neuvěřila již dříve a která si svou vírou nevysloužila nic dobrého. Řekni: „Čekejte; my *také* čekáme."

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّآ أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ
رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ اٰيٰتِ رَبِّكَ ط يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ
اٰيٰتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ اٰمَنَتْ
مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِيٓ إِيمَانِهَا خَيْرًا ط قُلِ انْتَظِرُوٓا
إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿١٥٨﴾

160. *A pokud jde o* ty, kteří rozštěpili své náboženství a *rozdělili se na* sekty, s těmi nemáš nic společného. A rozhodnutí o případu jejich přísluší Allahovi a On jim oznámí, co dělali.

إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا لَّسْتَ مِنْهُمْ
فِي شَيْءٍ ط إِنَّمَآ أَمْرُهُمْ إِلَى اللّٰهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا
يَفْعَلُونَ ﴿١٥٩﴾

161. Kdo vykoná dobrý skutek, tomu se dostane desetkrát více; ale kdo vykoná špatný skutek, tomu se dostane odměny podobné; a nebude jim ukřivděno.

مَنْ جَآءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا ج وَمَنْ جَآءَ
بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزٰى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٠﴾

162. Řekni: „Pokud jde o mě, Pán můj mě uvedl na stezku přímou — k náboženství řádnému, náboženství Abrahamovu, *který* spravedlivým byl. A nepatřil k těm, kteří božstva *k Bohu* přidružují."

قُلْ إِنَّنِي هَدٰىنِي رَبِّيٓ إِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ج دِينًا
قِيَمًا مِّلَّةَ إِبْرٰهِيمَ حَنِيفًا ج وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦١﴾

163. Řekni: „Modlitba má a oběť má a život můj i smrt má — *to vše* náleží Allahovi, Pánu světů.

قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلّٰهِ رَبِّ
الْعٰلَمِينَ ﴿١٦٢﴾

164. „On nemá společníka. A toto mi bylo přikázáno; a jsem první z těch, kteří se do vůle Jeho odevzdali."

لَا شَرِيكَ لَهُ ج وَبِذٰلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾

165. Řekni: „Mám snad hledat jiného pána než Allaha, když On je Pánem všeho?" A každá duše je zodpovědná za svoje skutky; a nikdo, kdo břímě nosí, neponese břímě jiného. K Pánu svému budete navráceni a On vám oznámí, v čem jste se rozcházeli.

قُلْ أَغَيْرَ اللّٰهِ أَبْغِيْ رَبًّا وَّهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ ۚ وَلَا تَكْسِبُ
كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا ۚ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ أُخْرٰى ۚ
ثُمَّ إِلٰى رَبِّكُمْ مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيْهِ
تَخْتَلِفُوْنَ ﴿١٦٥﴾

166. A On je ten, kdo vás učinil místodržícími na zemi a některé z vás povýšil nad jiné na stupních *hodností*, aby vás zkoušel tím, co vám daroval. Pán tvůj je věru rychlý v stíhání; a je věru Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný.

وَهُوَ الَّذِيْ جَعَلَكُمْ خَلٰٓئِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ
فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجٰتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِيْ مَآ اٰتٰكُمْ ۗ إِنَّ رَبَّكَ
سَرِيْعُ الْعِقَابِ ۖ وَإِنَّهٗ لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٦٦﴾

KAPITOLA 7

AL-A‘RÁF

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Název a doba zjevení

Podle Ibn ‘Abbáse, Ibn Zubaira, Hasana, Mudžáhida, ‘Ikrimaha, ‘Atá’a a Džábira bin Zaida patří tato *Súra* do období mekkánského s výjimkou vv. 165-172. Qatádah se však domnívá, že verš 165 byl zjeven v Medíně. *Súra* dostala svůj název podle verše 47. Komentátorům se nepodařilo nalézt žádnou skutečnou souvislost mezi slovem *A‘ráf* a námětem *Súry*. To proto, že slovu *A‘ráf* připisovali nesprávný význam. Domnívali se, že je to označení duchovního mezistavu mezi Rájem a Peklem a že členové *A‘ráfu* se sice od obyvatel Pekla zdánlivě liší, ale do Ráje zatim ještě nevstoupili. Korán tento význam vylučuje tím, že mluví pouze o dvou skupinách lidí, tj. o obyvatelích Ráje a obyvatelích Pekla. O nějaké třetí skupině či třídě v něm žádná zmínka není. Korán tedy tuto interpretaci slova *A‘ráf* ve významu místa určeného pro osoby jakéhosi středního duchovního stavu nijak nepodporuje, ani z něho nelze vyvodit žádný vnitřní důkaz na její podporu. Členy *Al-A‘ráfu* líčí tak, že se jednou obracejí k obyvatelům Ráje a podruhé rozmlouvají s obyvateli Pekla; a jejich znalosti v oblasti duchovna byly prohlášeny za tak rozsáhlé, že dokáží rozpoznat obyvatele Ráje podle jejich zvláštních známek a podobně obyvatele Pekla podle jejich specifických znamení. Kárají a hubují obyvatele Pekla a modlí se za obyvatele Ráje (7:47, 49, 50). Může snad člověk, který se vznáší v nejistotě mezi Rájem a Peklem, být natolik troufalý, aby se choval tak povýšeně jako příslušníci *A‘ráfu*? Faktem je, že příslušníci *Al-A‘ráfu* jsou Proroci boží, kteří se budou v den Posledního soudu těšit zvláštnímu duchovnímu postavení a budou se modlit za obyvatele Ráje a kárat a hubovat obyvatele Pekla. A protože je to první *Súra* z koránských kapitol, které obsahují životní příběhy několika Proroků, byla zcela správně nazvána Al-A‘ráf. Tento vývod podporuje už sama struktura slova: tvar *A‘ráf* je množné číslo slova *‘Urf*, které znamená vysoké a vznešené místo; slovo též znamená duchovní poznání, jehož člověk dosáhne pomocí rozumu pocházejícího od Boha, a pomocí svědectví svého vnitřního já. *A‘ráf* tedy může označovat učení, jejichž pravdivost stanoví racionální

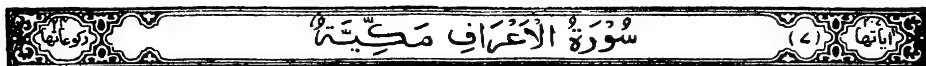
úvahy a dosvědčuje sama lidská přirozenost. Jelikož učení Proroků mají všechny tyto kvality, jedině oni si zaslouží toto vysoké postavení a tudíž mohou být oprávněně nazýváni členové *Al-A'ráfu* (Vznešených míst). Zkrátka, *Súra* se nazývá *Al-A'ráf* proto, že je v ní zobrazen život oněch vznešených mužů velmi vysokého duchovního postavení, kteří v minulosti učili lidstvo věčným pravdám v souladu s požadavky lidské přirozenosti a rozumu a kterým se lidé tohoto světa stavěli na odpor a snažili se je ponížit, které však žárlivý Bůh povznesl do velkých výšin.

Obsah a kontext

Z hlediska duchovního je tato *Súra* jakýmsi *barzach*em (mezičlánkem) mezi *Súrami* předchozími a *Súrami*, které ji následují, což znamená, že téma *Súr* předcházejících se v ní rozvinulo v téma nové. Středem pozornosti předchozích *Súr* bylo vyvrácení židovství a křesťanství a jiných náboženství, která tvrdí, že svou autoritu vyvozují především z filozofie a rozumu. V této kapitole se pojednává o obou tématech společně; je v ní dokázána nesprávnost stanovisek obou typů náboženských vyznání a utvrzena pravdivost islámu. Nejprve se konstatuje, že Korán je zjeveným Slovem božím, a proto je vyloučeno, že by mohl být někdy zničen nebo že by nedosáhl svého cíle. Potom jsou muslimové varováni, aby v záchvatu malomyslnosti nepřistupovali na unáhlený kompromis s přívrženci jiných náboženství, neboť odpůrci pravého náboženství byli vždy zahanbeni a poníženi. Dále se praví, že Bůh stvořil člověka proto, aby dosáhl jistého velmi vznešeného cíle, ale většina lidí na tento ušlechtilý cíl svého života pozapomene. Jako názorný příklad je tu uveden Adamův život v Ráji a jeho vyhnání odtud. Dodatečně se připomíná, že hned na začátku po stvoření člověka mu Bůh daroval prostředky, pomocí nichž by měl dosáhnout vysokého duchovního stavu; ale člověk nedbal božího záměru a následoval Satana. Dále se dočítáme, že islám, na rozdíl od dřívějších náboženství, u nichž šlo pouze o rozvoj jednotlivce, usiluje o přeměnu celých společností. Zatímco v minulosti chtěli Proroci ke vstupu do Ráje přimět jednotlivce, cílem islámu je, aby blaženosti došly celé společnosti a národy. Ovšem každé úsilí o přerod musí, než dosáhne svého naplnění, narazit na překážky a jen střídavý úspěch; proto kdykoli se muslimská obec odchýlí od základních principů a učení islámu, Bůh k jejímu polepšení vyvolí z řad stoupenců svatého Proroka Jím

Samým inspirované reformátory, aby lidé svůj nově získaný Ráj nepozbyli jen proto, že se nedrželi cesty národního pokroku a rozvoje. Nato jsou ustanoveny zásady a měřítka, podle nichž lze tyto zaslíbené roformátory rozpoznat, a je vylíčen též konečný osud jejich odpůrců. Dále se praví, že všechny boží záměry se uskutečňují jen pozvolna. A podobně jako ve světě hmotném, i v říši duchovna je každý pokrok závislý na zákonu vývoje; a právě tímto postupným vývojem procházel duševní vývoj člověka od dob Adamových až do doby svatého Proroka, v jehož učení pak byla věnována větší pozornost zdokonalování a organizaci celé obce. Věřící by proto měli mít na paměti, že z malých semen vyrostou velké stromy a že i velké věci se zdají zpočátku nicotnými a zůstávají skryté. Nechť tedy mají oči otevřené a nechť velký záměr jejich stvoření nezůstane skryt jejich zrakům, neboť jakmile se jednou ukryje, zůstane ukryt navěky.

Veršem 60. počíná stručný výklad života některých starodávných Proroků, jejichž posláním bylo navrátit člověka zpět do nebeské blaženosti, z níž byl vyhnán. Dále se tvrdí, že dobro je hluboce zakořeněné v lidské povaze a je její nedílnou součástí a že zlo se dostavuje teprve později v důsledku působení vnějších vlivů a že člověk, i přes svou vrozenou dobrotu, nemůže dosáhnout dokonalosti bez pomoci božího vnuknutí. Odmítnutím božího vedení se připraví o svou vrozenou dobrotu a je zničen na duchu. Znovu je tu odkaz na poslání svatého Proroka a jeho odpůrci jsou varováni, aby si dobře uvědomili, že on má rozum zdravý a pohnutky čisté, jeho učení je v dokonalém souladu s lidskou přirozeností a zákonem přírody a v jeho prospěch svědčí i doba. Po vyvrácení některých obav a pochybností nevěřících se praví, že i přesto budou klást silný odpor svatému Proroku, avšak Bůh ho před v každým zlem ochrání. Muslimům se pak připomíná, aby nejen odpor nevěřících trpělivě snášeli, ale aby se za ně též modlili. Dále se říká, že odpůrci svatého Proroka, podobně jako odpůrci Proroků dřívějších, se budou i nadále dožadovat Znamení; ovšem ukazovat Znamení přísluší jen Bohu, ale On je ukazuje jen tehdy, když se při své neomylné moudrosti domnívá, že je to vhodné. Což není Korán — tato otázka je adresována nevěřícím -, jenž splňuje skutečný cíl a záměr prorockého poslání, sám o sobě dostatečným Znamením? Proto si mají muslimové zázraku, jímž je Korán, vážit s tak velkou upřímností, jakou si nesporně zaslouží, neboť čím hojněji je nebeské světlo lidem poskytováno, tím upřímněji by si ho měli vážit.

AL-A'RÁF

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Alif Lám Mím Sád*.

3. *Toto je* Kniha zjevená tobě — nechť tedy není v hrudi tvé ohledně ní žádné úzkosti — abys jí mohl varovat a *aby byla* napomenutím pro věřící.

4. Následujte to, co vám bylo sesláno Pánem vaším, a nenásledujte jiné ochránce než Jeho. Jak málo jste toho pamětlivi.

5. Kolik měst jsme již zničili! A trest náš je postihl v noci, nebo v poledne, když odpočívali.

6. A když je postihl Náš trest, zvolali pouze: „Byli jsme věru hříšní!"

7. A budeme se zajisté dotazovat těch, k nimž byli vysláni *Poslové*, a budeme se zajisté dotazovat Poslů.

8. Potom jim věru se znalostí sdělíme *jejich skutky*, neboť jsme nikdy nebyli přítomní.

9. A v ten den bude váhou pravda. Ti, jejichž váhy jsou těžké, ti budou prospívat.

10. A pokud jde o ty, jejichž váhy jsou lehké, ti zničili duše své tím, že byli nespravedliví k Našim Znamením.

11. A usídlili jsme vás na zemi a opatřili jsme tam pro vás prostředky k obživě. Jak malý je váš vděk!

R. 2.

12. A stvořili jsme vás *a* potom jsme vám dali podobu; potom jsme řekli andělům: „Skloňte se před Adamem;" a *všichni* se sklonili, jen Iblís *tak neučinil*; nechtěl být z těch, kteří se klanějí.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ (١)
الٓمٓصٓ (٢)
كِتَابٌ أُنزِلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُن فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ
لِتُنذِرَ بِهِ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ (٣)
اتَّبِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِن دُونِهِ
أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ (٤)
وَكَم مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيَاتًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ (٥)
فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُم بَأْسُنَا إِلَّا أَن قَالُوا إِنَّا
كُنَّا ظَالِمِينَ (٦)
فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ (٧)
فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِم بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ (٨)
وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَن ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْمُفْلِحُونَ (٩)
وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُم
بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ (١٠)
وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ
قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ (١١)
وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا
لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ (١٢)

* Já jsem Allah, Já znám a vysvětluji.

13. Řekl *Bůh*: „Co ti zabránilo v tom, aby ses sklonil, když jsem ti to přikázal?" Řekl: „Já jsem lepší než on. Mě jsi stvořil z ohně, zatímco jeho jsi stvořil z hlíny."

قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ
خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ﴿١٣﴾

14. Řekl *Bůh*: „Sestup tedy odsud; nepřísluší ti, aby ses zde pyšnil. Odejdi; neboť jsi jistě jedním z pokořených."

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ
إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ﴿١٤﴾

15. Řekl: „Dopřej mi odkladu do dne, kdy budou vzkříšeni."

قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٥﴾

16. Řekl *Bůh*: „Budeš jedním z těch, jimž je dán odklad."

قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿١٦﴾

17. Řekl: „A za to, že jsi mě zatratil, na ně budu schválně číhat na přímé cestě Tvé.

قَالَ فَبِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ
الْمُسْتَقِيمَ ﴿١٧﴾

18. „A budu je napadat zpředu i zezadu a zprava i zleva, a zjistíš, že většina z nich nebude vděčná."

ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ
وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ
شَاكِرِينَ ﴿١٨﴾

19. Řekl *Bůh*: „Odejdi odsud opovržen a zavržen. A pokud tě bude některý z nich následovat, Já věru naplním Peklo vámi všemi."

قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْءُومًا مَدْحُورًا لَمَنْ تَبِعَكَ
مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٩﴾

20. „A ty, Adame, obývej zahradu s manželkou svou a jezte tam, čeho se vám zachce, jen k tomuto stromu se nepřibližujte, abyste se nestali hříšnými."

وَيَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ
شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ
الظَّالِمِينَ ﴿٢٠﴾

21. Ale Satan jim našeptal hanebnosti, aby jim odhalil, co bylo před nimi o hanbě jejich skryto, a řekl: „Pán váš vám zakázal tento strom jen proto, abyste se nestali anděly či jinými nesmrtelnými bytostmi."

فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ
عَنْهُمَا مِنْ سَوْآتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ
هَٰذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ
الْخَالِدِينَ ﴿٢١﴾

22. A přísahal jim: „Já jsem vaším rádcem upřímným."

وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢٢﴾

23. A takto je svou lstí svedl *k neposlušnosti*. A když ochutnali ze stromu, jejich

فَدَلَّاهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا

hanba se jim stala zjevnou a začali se odívat listy ze zahrady. A zavolal na ně jejich Pán: „Což jsem vám tento strom nezakázal a neřekl vám, že Satan je vskutku vaším zjevným nepřítelem?"

سَوْاٰتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفٰنِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَّرَقِ
الْجَنَّةِ ؕ وَنَادٰىهُمَا رَبُّهُمَآ اَلَمْ اَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكُمَا
الشَّجَرَةِ وَاَقُلْ لَّكُمَآ اِنَّ الشَّيْطٰنَ لَكُمَا عَدُوٌّ
مُّبِيْنٌ ﴿٢٣﴾

24. Řekli: „Pane náš, ublížili jsme sami sobě; a jestliže nám neodpustíš a nesmiluješ se nad námi, budeme nepochybně ztraceni."

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَآ اَنْفُسَنَا ٚ وَاِنْ لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَ
تَرْحَمْنَا لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٢٤﴾

25. Řekl *Bůh*: „Odejděte a jedni z vás *buďte* nepřáteli druhých. A na zemi budiž pro vás útočiště a zaopatření jen na určený čas."

قَالَ اهْبِطُوْا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۚ وَلَكُمْ فِي الْاَرْضِ
مُسْتَقَرٌّ وَّمَتَاعٌ اِلٰى حِيْنٍ ﴿٢٥﴾

26. *Řekl*: „Na ní budete žít a na ní zemřete a z ní budete vyvedeni."

قَالَ فِيْهَا تَحْيَوْنَ وَفِيْهَا تَمُوْتُوْنَ وَمِنْهَا
تُخْرَجُوْنَ ﴿٢٦﴾ ع

R. 3.

27. Ó synové Adamovi! Seslali jsme vám oděvy k zakrytí vaší hanby i jako ozdobný šat; avšak oděv spravedlivosti je nejlepší *ze všech*. Toto je *jedno* ze Znamení Allahových; snad si to zapamatují.

يٰبَنِيْٓ اٰدَمَ قَدْ اَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُّوَارِيْ سَوْاٰتِكُمْ
وَرِيْشًا ؕ وَلِبَاسُ التَّقْوٰى ۙ ذٰلِكَ خَيْرٌ ؕ ذٰلِكَ مِنْ
اٰيٰتِ اللّٰهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ﴿٢٧﴾

28. Ó synové Adamovi! Nechť vás nesvede Satan tak, jako vyhnal rodiče vaše ze zahrady, strhávaje z nich oděv, aby jim ukázal hanbu jejich. Vidí vás, on i jeho soukmenovci, odkud vy nevidíte je. Věru jsme učinili satany přáteli těch, kteří nevěří.

يٰبَنِيْٓ اٰدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطٰنُ كَمَآ اَخْرَجَ اَبَوَيْكُمْ
مِّنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا
سَوْاٰتِهِمَا ؕ اِنَّهٗ يَرٰىكُمْ هُوَ وَقَبِيْلُهٗ مِنْ حَيْثُ لَا
تَرَوْنَهُمْ ؕ اِنَّا جَعَلْنَا الشَّيٰطِيْنَ اَوْلِيَآءَ لِلَّذِيْنَ لَا
يُؤْمِنُوْنَ ﴿٢٨﴾

29. A když provedou nějakou hanebnost, řeknou: „Zastihli jsme otce své, jak činí totéž a Allah nám to přikázal." Řekni: „Allah nikdy nepřikazuje hanebnosti. Chcete snad tvrdit o Allahovi to, co nevíte?

وَاِذَا فَعَلُوْا فَاحِشَةً قَالُوْا وَجَدْنَا عَلَيْهَآ اٰبَآءَنَا
وَاللّٰهُ اَمَرَنَا بِهَا ؕ قُلْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَاْمُرُ بِالْفَحْشَآءِ ؕ
اَتَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٩﴾

30. Řekni: „Pán můj přikazuje spravedlnost. A obracejte tvář svou správným

قُلْ اَمَرَ رَبِّيْ بِالْقِسْطِ ۫ وَاَقِيْمُوْا وُجُوْهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ

směrem, kdekoliv se modlíte, a vzývejte Jej a ve víře k Němu buďte upřímní. A jako vás přivedl k životu, tak se k Němu opět navrátíte."

31. Některé vedl a jiní si vysloužili jen bloudění. Místo Allaha si vzali za přátele zloduchy a myslí si, že jsou správně vedeni.

32. Ó synové Adamovi! Pečujte o oděv svůj *kdykoliv* a kdekoliv se modlíte a jezte a pijte, ale nepřekračujte míru; neboť On nemiluje ty, kteří míru překračují.

R. 4.

33. Řekni: „Kdo zakázal ozdobné šaty Allahovy, které On daroval svým služebníkům a dobré věci z toho, co pro vás opatřil?" Řekni: „Jsou určeny věřícím v životě pozemském a výlučně *pro ně* v Den Zmrtvýchvstání. Takto vysvětlujeme Znamení pro lid vědoucí."

34. Řekni: „Pán můj zakázal pouze hanebnosti, ať už veřejné, či skryté, a hřích a bezpráví, neoprávněnou vzpurnost a přidružování k Allahovi toho, k čemu On Sám neseslal oprávnění, a abyste o Allahovi neříkali to, o čem nic nevíte."

35. A každému národu je určena jeho lhůta, a když se jeho lhůta naplní, žádný se nemůže pozdržet ani chvilku, ani *ji* nemůže předběhnout.

36. Ó synové Adamovi! Jestliže k vám přijdou Poslové z vašeho středu, oznamujíce vám Má Znamení, pak na ty, kteří se Boha bojí a dobré skutky konají, *nepadne* žádný strach, ani nebudou zarmouceni.

37. Avšak ti, kteří Naše Znamení odmítají a s opovržením se od nich odvracejí, ti budou obyvateli Ohně; v němž budou přebývat navěky.

38. Kdo je nespravedlivější než ten, kdo si vymýšlí lež o Allahovi nebo prohlašuje za

مَسْجِدٍ وَّادْعُوْهُ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ ۬ كَمَا بَدَاَكُمْ
تَعُوْدُوْنَ ﴿٣٠﴾
فَرِيْقًا هَدٰى وَ فَرِيْقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلٰلَةُ ؕ اِنَّهُمُ
اتَّخَذُوا الشَّيٰطِيْنَ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَيَحْسَبُوْنَ
اَنَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿٣١﴾
يٰبَنِيْٓ اٰدَمَ خُذُوْا زِيْنَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَّ كُلُوْا
وَاشْرَبُوْا وَلَا تُسْرِفُوْا ۚ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿٣٢﴾ ع
قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِيْنَةَ اللّٰهِ الَّتِيْٓ اَخْرَجَ لِعِبَادِهٖ وَالطَّيِّبٰتِ
مِنَ الرِّزْقِ ؕ قُلْ هِيَ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
خَالِصَةً يَّوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ
يَّعْلَمُوْنَ ﴿٣٣﴾
قُلْ اِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ
وَالْاِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَاَنْ تُشْرِكُوْا بِاللّٰهِ مَا لَمْ
يُنَزِّلْ بِهٖ سُلْطٰنًا وَّاَنْ تَقُوْلُوْا عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٣٤﴾
وَلِكُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌ ۚ فَاِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ لَا يَسْتَاْخِرُوْنَ
سَاعَةً وَّلَا يَسْتَقْدِمُوْنَ ﴿٣٥﴾
يٰبَنِيْٓ اٰدَمَ اِمَّا يَاْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّوْنَ عَلَيْكُمْ
اٰيٰتِيْ ۙ فَمَنِ اتَّقٰى وَاَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا
هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٣٦﴾
وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَاسْتَكْبَرُوْا عَنْهَآ اُولٰٓئِكَ
اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٣٧﴾
فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ

lživá Jeho Znamení? Těm bude osud jejich předurčen; až je navštíví Poslové Naši, aby jim duše odebrali, řeknou: „Kde jsou ti, které jste vzývali místo Allaha?" Odpovědí: „Ztratili se nám." A budou svědčit sami proti sobě, že byli nevěřící.

39. Řekne: „Vstupte do Ohně mezi národy Džinů a lidí, kteří zemřeli před vámi." A pokaždé, když *nějaký* národ vstoupí, bude proklínat národ sesterský, dokud tam všichni postupně nepřijdou; a poslední z nich řeknou o prvních: „Pane náš, tihle nás z cesty svedli, proto jim uděl trest Ohně dvojnásobný." Řekne: „Každému se dostane *trestu* dvojnásobného, ale vy to nevíte."

40. A první z nich řeknou posledním: „Nemáte tedy před námi v ničem žádnou přednost; okuste tedy trest za vše, co jste konali."

R. 5.

41. Těm, kteří Naše Znamení zavrhnou a s opovržením se od nich odvrátí, nebudou otevřeny nebeské brány, ani nevstoupí na Nebesa, dokud velbloud uchem jehly neprojde. A takto odměňujeme přestupníky.

42. Peklo jim bude ložem a Peklo jim bude přikrývkou. A takto odměňujeme nespravedlivé.

43. Ale *co se týká* těch, kteří věří a dobré skutky konají — *a* My nepřetěžujeme duši žádnou nad její schopnosti — to jsou obyvatelé Nebe; v něm budou přebývat navěky.

44. A z jejich srdcí vyjmeme veškerou zášť. Pod nimi potečou řeky. A budou říkat: „Všechna chvála patří Allahovi, který nás dovedl až sem. A nebyli bychom nalezli správné vedení, kdyby nás nevedl Allah. Poslové Pána našeho vskutku přinesli pravdu." A bude k nim provoláno: „Toto je

بِاٰيٰتِهٖ اُولٰٓئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيْبُهُمْ مِّنَ الْكِتٰبِ حَتّٰٓى
اِذَا جَآءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوْٓا اَيْنَ مَا كُنْتُمْ
تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ قَالُوْا ضَلُّوْا عَنَّا وَشَهِدُوْا
عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوْا كٰفِرِيْنَ ﴿٣٨﴾
قَالَ ادْخُلُوْا فِيْٓ اُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِّنَ الْجِنِّ
وَالْاِنْسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ اُمَّةٌ لَّعَنَتْ اُخْتَهَا
حَتّٰٓى اِذَا ادَّارَكُوْا فِيْهَا جَمِيْعًا قَالَتْ اُخْرٰىهُمْ لِاُوْلٰىهُمْ
رَبَّنَا هٰٓؤُلَآءِ اَضَلُّوْنَا فَاٰتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ
قَالَ لِكُلٍّ ضِعْفٌ وَّلٰكِنْ لَّا تَعْلَمُوْنَ ﴿٣٩﴾
وَقَالَتْ اُوْلٰىهُمْ لِاُخْرٰىهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ
فَضْلٍ فَذُوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُوْنَ ﴿٤٠﴾ ع
اِنَّ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَاسْتَكْبَرُوْا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ
لَهُمْ اَبْوَابُ السَّمَآءِ وَلَا يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ حَتّٰى يَلِجَ
الْجَمَلُ فِيْ سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِيْنَ ﴿٤١﴾
لَهُمْ مِّنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَّمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ وَ
كَذٰلِكَ نَجْزِي الظّٰلِمِيْنَ ﴿٤٢﴾
وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا
وُسْعَهَآ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٤٣﴾
وَنَزَعْنَا مَا فِيْ صُدُوْرِهِمْ مِّنْ غِلٍّ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهِمُ
الْاَنْهٰرُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ هَدٰىنَا لِهٰذَا وَمَا
كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَآ اَنْ هَدٰىنَا اللّٰهُ لَقَدْ جَآءَتْ
رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَنُوْدُوْٓا اَنْ تِلْكُمُ الْجَنَّةُ اُوْرِثْتُمُوْهَا

Nebe, které vám bylo dáno v dědictví *odměnou* za to, co jste konali."

45. A zavolají obyvatelé Nebe na obyvatele Pekla: „Vskutku jsme shledali, že to, co nám Pán náš slíbil, je pravdou. Shledali jste i vy, že je pravdou to, co Pán váš slíbil vám?" Řeknou: „Ano." A tehdy hlasatel mezi nimi zvolá: „Nechť padne prokletí Allahovo na nespravedlivé -

46. „Kteří *lidi* z cesty Allahovy odvracejí a snaží se ji křivou učinit a kteří nevěří v Život budoucí."

47. A mezi obojími bude přepážka a na vyvýšených místech budou stát muži, kteří je rozeznají podle jejich známek. A ti zavolají na budoucí obyvatele Nebe: „Mír s vámi." V tu chvíli tam sice *ještě* nevstoupí, ale budou doufat, že se tak stane.

48. A až se jejich zraky obrátí k Obyvatelům Ohně, řeknou: „Pane náš, nedávej nás k lidem nespravedlivým."

R. 6.

49. A *muži* stojící na vyvýšených místech zavolají na lidi, které rozeznají podle jejich známek, *a* řeknou: „Nepomohl vám váš počet, ani vaše pýcha."

50. „Což to nejsou lidé, o nichž jste přísahali, že jim Allah milost svou neprokáže? *Těm bylo řečeno*: ‚Vstupte do Ráje; *nepadne* na vás žádný strach, ani nebudete zarmouceni.' "

51. A zavolají obyvatelé Ohně na obyvatele Nebe: „Vylejte na nás vodu nebo něco z toho, čím vás Allah obdařil." Odpovědí: „Allah to obojí zakázal pro nevěřící -

52. „Kteří své náboženství za kratochvíli a hru považovali a které okouzlil život pozemský." V ten den na ně zapomeneme, stejně jako oni zapomněli na setkání s tímto svým dnem a za to, že popírali Naše Znamení.

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٤٤﴾
وَنَادٰۤى اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ اَصْحٰبَ النَّارِ اَنْ قَدْ وَجَدْنَا
مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُّمْ مَّا وَعَدَ رَبُّكُمْ
حَقًّا ؕ قَالُوْا نَعَمْ ۚ فَاَذَّنَ مُؤَذِّنٌۢ بَيْنَهُمْ اَنْ لَّعْنَةُ اللّٰهِ
عَلَى الظّٰلِمِيْنَ ۙ ﴿٤٥﴾
الَّذِيْنَ يَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَيَبْغُوْنَهَا عِوَجًا ۚ
وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ كٰفِرُوْنَ ﴿٤٦﴾
وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ ۚ وَعَلَى الْاَعْرَافِ رِجَالٌ يَّعْرِفُوْنَ كُلًّا
بِسِيْمٰهُمْ ۚ وَنَادَوْا اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ اَنْ سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ ۟
لَمْ يَدْخُلُوْهَا وَهُمْ يَطْمَعُوْنَ ﴿٤٧﴾
وَاِذَا صُرِفَتْ اَبْصَارُهُمْ تِلْقَآءَ اَصْحٰبِ النَّارِ ۙ قَالُوْا رَبَّنَا
لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٤٨﴾
وَنَادٰۤى اَصْحٰبُ الْاَعْرَافِ رِجَالًا يَّعْرِفُوْنَهُمْ بِسِيْمٰهُمْ
قَالُوْا مَاۤ اَغْنٰى عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٤٩﴾
اَهٰۤؤُلَآءِ الَّذِيْنَ اَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللّٰهُ بِرَحْمَةٍ ؕ
اُدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَاۤ اَنْتُمْ تَحْزَنُوْنَ ﴿٥٠﴾
وَنَادٰۤى اَصْحٰبُ النَّارِ اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ اَنْ اَفِيْضُوْا عَلَيْنَا
مِنَ الْمَآءِ اَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ ؕ قَالُوْۤا اِنَّ اللّٰهَ حَرَّمَهُمَا
عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ۙ ﴿٥١﴾
الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا دِيْنَهُمْ لَهْوًا وَّلَعِبًا وَّغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ
الدُّنْيَا ۚ فَالْيَوْمَ نَنْسٰهُمْ كَمَا نَسُوْا لِقَآءَ يَوْمِهِمْ هٰذَا ۙ
وَمَا كَانُوْا بِاٰيٰتِنَا يَجْحَدُوْنَ ﴿٥٢﴾

53. Zajisté jsme jim přinesli Knihu, již jsme se znalostí vyložili, jako vedení a milosrdenství pro lid věřící.

وَلَقَدْ جِئْنٰهُمْ بِكِتٰبٍ فَصَّلْنٰهُ عَلٰى عِلْمٍ هُدًى وَّ
رَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٥٣﴾

54. Což čekají pouze na splnění varování v ní obsažených? V ten den, kdy jejich naplnění přijde, ti, kteří na něj zapomněli, řeknou: „Poslové Pána našeho přinesli vskutku pravdu. Zdalipak máme nějaké přímluvce, aby se za nás přimluvili? Či nemohli bychom být posláni zpět, abychom mohli konat *skutky* jiné, než jaké jsme konali?" Ti věru zničili své duše a to, co si vymýšleli, je opustilo.

هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّا تَاْوِيْلَهٗ ؕ يَوْمَ يَاْتِيْ تَاْوِيْلُهٗ يَقُوْلُ
الَّذِيْنَ نَسُوْهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَآءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ ۚ
فَهَلْ لَّنَا مِنْ شُفَعَآءَ فَيَشْفَعُوْا لَنَآ اَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ
غَيْرَ الَّذِيْ كُنَّا نَعْمَلُ ؕ قَدْ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ
عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿٥٤﴾ ع ١٣

R. 7.

55. Pánem vaším je vskutku Allah, Jenž stvořil nebesa a zemi v šesti obdobích; potom usedl na Trůn. On pokrývá nocí den, který ji rychle následuje. A On *stvořil* slunce a měsíc a hvězdy *a* podřídil *je* Svému rozkazu. Jemu náleží tvoření i rozkazování. Požehnaný jest Allah, Pán světů.

اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِيْ
سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ ۫ يُغْشِي الَّيْلَ النَّهَارَ
يَطْلُبُهٗ حَثِيْثًا ۙ وَّالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُوْمَ مُسَخَّرٰتٍۭ
بِاَمْرِهٖ ؕ اَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْاَمْرُ ؕ تَبٰرَكَ اللّٰهُ رَبُّ
الْعٰلَمِيْنَ ﴿٥٥﴾

56. Vzývejte Pána svého pokorně a tajně. On zajisté nemiluje hříšníky.

اُدْعُوْا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَّخُفْيَةً ؕ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ
الْمُعْتَدِيْنَ ﴿٥٦﴾

57. A nevyvolávejte v zemi nepokoje poté, co byl nastolen řád, a vzývejte Jej v bázni a s nadějí. Vždyť milosrdenství Allahovo je blízké pro ty, kteří dobré konají.

وَلَا تُفْسِدُوْا فِي الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِهَا وَادْعُوْهُ
خَوْفًا وَّطَمَعًا ؕ اِنَّ رَحْمَتَ اللّٰهِ قَرِيْبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٥٧﴾

58. A On je ten, Jenž posílá větry jako radostnou předzvěst Svého milosrdenství; a když nesou těžký mrak, zaháníme ho nad mrtvou zemi, potom z něho sesíláme vodu a její *pomocí* dáváme vyrůst plodům všech druhů. A podobně křísíme mrtvé; snad si to zapamatujete.

وَهُوَ الَّذِيْ يُرْسِلُ الرِّيٰحَ بُشْرًۢا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهٖ ؕ
حَتّٰٓى اِذَآ اَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنٰهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَاَنْزَلْنَا
بِهِ الْمَآءَ فَاَخْرَجْنَا بِهٖ مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ ؕ كَذٰلِكَ نُخْرِجُ
الْمَوْتٰى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ﴿٥٨﴾

59. A *pokud se týče* země dobré, z té vyrůstají rostliny v hojnosti z příkazu Pána jejího; a z té, co je špatná, nevyrůstá nic, leda jen to, co je bez hodnoty. Podobným

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهٗ بِاِذْنِ رَبِّهٖ ۚ وَالَّذِيْ
خَبُثَ لَا يَخْرُجُ اِلَّا نَكِدًا ؕ كَذٰلِكَ نُصَرِّفُ الْاٰيٰتِ

způsobem obměňujeme Znamení pro lid, který je vděčný.

R. 8.

60. Poslali jsme Noema k lidu jeho a řekl jim: „Ó lide můj, uctívejte Allaha; nemáte jiného Boha, kromě Něho. A věru se za vás bojím trestu velikého dne."

61. Stařešinové z lidu jeho řekli: „Vidíme, že jsi ve zjevném bludu."

62. Řekl: „Ó lide můj, já nejsem v bludu, ale jsem Poslem Pána světů.

63. „Předávám vám poselství Pána svého a dávám vám radu upřímnou a vím od Allaha to, co vy nevíte.

64. „Divíte se snad, že k vám přišlo napomenutí od Pána vašeho prostřednictvým muže z vašeho středu, aby vás varoval a abyste se stali spravedlivými a aby vám mohlo být prokázáno milosrdenství?"

65. Ale oni jej obvinili ze lži, a tak jsme ho zachránili spolu s těmi, kteří s ním byli v Arše, a utopili jsme ty, kteří zavrhli Naše Znamení. Věru to byl lid slepý.

R. 9.

66. A k 'Ádovcům jsme poslali jejich bratra Húda. Ten řekl: „Ó lide můj, uctívejte Allaha; nemáte jiného božstva kromě Něho. Což nebudete Bohabojní?"

67. Nevěřící stařešinové z lidu jeho řekli: „Vidíme, že jsi v pošetilost *upadl* a považujeme tě za *jednoho* ze lhářů."

68. Odpověděl: „Ó lide můj, není ve mě pošetilost žádná, ale jsem Poslem Pána světů.

69. „Předávám vám poselství Pána svého a jsem vaším upřímným a věrným rádcem.

70. „Divíte se snad, že k vám přišlo napomenutí od Pána vašeho prostřednictvím muže z vašeho středu, aby vás varoval? A vzpomeňte si *na* dobu, kdy vás učinil dědici

ع ١٤ لِقَوْمٍ يَّشْكُرُوْنَ ﴿٥٩﴾
لَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰى قَوْمِهٖ فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا
اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ؕ اِنِّيْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿٦٠﴾
قَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِهٖٓ اِنَّا لَنَرٰىكَ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٦١﴾
قَالَ يٰقَوْمِ لَيْسَ بِيْ ضَلٰلَةٌ وَّ لٰكِنِّيْ رَسُوْلٌ مِّنْ رَّبِّ
الْعٰلَمِيْنَ ﴿٦٢﴾
اُبَلِّغُكُمْ رِسٰلٰتِ رَبِّيْ وَ اَنْصَحُ لَكُمْ وَ اَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ
مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٦٣﴾
اَوَ عَجِبْتُمْ اَنْ جَآءَكُمْ ذِكْرٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَلٰى رَجُلٍ مِّنْكُمْ
لِيُنْذِرَكُمْ وَ لِتَتَّقُوْا وَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿٦٤﴾
فَكَذَّبُوْهُ فَاَنْجَيْنٰهُ وَ الَّذِيْنَ مَعَهٗ فِي الْفُلْكِ وَ اَغْرَقْنَا
ع ٨ ١٥ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا ؕ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا عَمِيْنَ ﴿٦٥﴾
وَ اِلٰى عَادٍ اَخَاهُمْ هُوْدًا ؕ قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ
مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ؕ اَفَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿٦٦﴾
قَالَ الْمَلَاُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖٓ اِنَّا لَنَرٰىكَ فِيْ
سَفَاهَةٍ وَّ اِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿٦٧﴾
قَالَ يٰقَوْمِ لَيْسَ بِيْ سَفَاهَةٌ وَّ لٰكِنِّيْ رَسُوْلٌ مِّنْ رَّبِّ
الْعٰلَمِيْنَ ﴿٦٨﴾
اُبَلِّغُكُمْ رِسٰلٰتِ رَبِّيْ وَ اَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ اَمِيْنٌ ﴿٦٩﴾
اَوَ عَجِبْتُمْ اَنْ جَآءَكُمْ ذِكْرٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَلٰى رَجُلٍ
مِّنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ ؕ وَ اذْكُرُوْٓا اِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَآءَ مِنْۢ

přízně Své po lidu Noemově a značně zvětšil vaše postavy. Vzpomeňte tedy na přízeň Allahovu, abyste prospívali.”

بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَّزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَصْطَةً ۚ فَاذْكُرُوْٓا
اٰلَآءَ اللّٰهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿٧٠﴾

71. Řekli: „Přišel jsi k nám, abychom uctívali Allaha jediného a opustili to, co uctívali naši otcové? Přines nám tedy to, čím nám vyhrožuješ, jsi-li pravdomluvný.”

قَالُوْٓا اَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللّٰهَ وَحْدَهٗ وَنَذَرَ مَا كَانَ
يَعْبُدُ اٰبَآؤُنَا ۚ فَاْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ اِنْ كُنْتَ مِنَ
الصّٰدِقِيْنَ ﴿٧١﴾

72. Odpověděl: „Trest a hněv Pána vašeho na vás již dopadl. Chcete se se mnou přít o jména, kterými jste pojmenovali — vy i otcové vaši — to, k čemu Allah neseslal žádné oprávnění? Čekejte tedy a já budu čekat s vámi.”

قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِّنْ رَّبِّكُمْ رِجْسٌ وَّغَضَبٌ ۭ
اَتُجَادِلُوْنَنِيْ فِيْٓ اَسْمَآءٍ سَمَّيْتُمُوْهَآ اَنْتُمْ وَاٰبَآؤُكُمْ
مَّا نَزَّلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ ۭ فَانْتَظِرُوْٓا اِنِّيْ مَعَكُمْ
مِّنَ الْمُنْتَظِرِيْنَ ﴿٧٢﴾

73. A ze Svého Milosrdenství jsme zachránili jeho i ty, kteří byli s ním, a zahubili jsme poslední zbytky těch, kteří zavrhli Naše Znamení. A ti byli nevěřící.

فَاَنْجَيْنٰهُ وَالَّذِيْنَ مَعَهٗ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ
الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَمَا كَانُوْا مُؤْمِنِيْنَ ﴿٧٣﴾

R. 10.

74. A Thamúdovcům *jsme poslali* jejich bratra Sáliha. Ten řekl: „Ó lide můj, uctívejte Allaha; nemáte jiného božstva kromě Něho. Vskutku k vám přišel důkaz jasný od Pána vašeho — tato velbloudice Allahova je pro vás Znamením. Nechte ji, aby se pásla na zemi Allahově, a v ničem jí neubližujte, aby vás nepostihl bolestný trest.

وَاِلٰى ثَمُوْدَ اَخَاهُمْ صٰلِحًا ۘ قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا
لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ۭ قَدْ جَآءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ ۭ
هٰذِهٖ نَاقَةُ اللّٰهِ لَكُمْ اٰيَةً فَذَرُوْهَا تَاْكُلْ فِيْٓ اَرْضِ
اللّٰهِ وَلَا تَمَسُّوْهَا بِسُوْٓءٍ فَيَاْخُذَكُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٧٤﴾

75. A vzpomeňte si *na dobu*, kdy vás učinil dědici *přízně Své* po ‘Ádovcích a přidělil vám příbytek na zemi; stavíte si paláce na jejích pláních a v horách si domy vysekáváte. Vzpomeňte si tedy na přízeň Allahovu a nepáchejte na zemi nepravosti, vyvolávajíce tak nepokoj.”

وَاذْكُرُوْٓا اِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَآءَ مِنْۢ بَعْدِ عَادٍ وَّبَوَّاَكُمْ
فِي الْاَرْضِ تَتَّخِذُوْنَ مِنْ سُهُوْلِهَا قُصُوْرًا وَّتَنْحِتُوْنَ
الْجِبَالَ بُيُوْتًا ۚ فَاذْكُرُوْٓا اٰلَآءَ اللّٰهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي
الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ﴿٧٥﴾

76. Stařešinové z lidu jeho, kteří byli pyšní, řekli těm, kteří byli považováni za slabé — ti z nich, kteří uvěřili — „Víte *s určitostí*, že Sálih byl vyslán Pánem svým?” Odpověděli: „Věříme v to, s čím byl poslán.”

قَالَ الْمَلَاُ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ لِلَّذِيْنَ
اسْتُضْعِفُوْا لِمَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ اَتَعْلَمُوْنَ اَنَّ صٰلِحًا
مُّرْسَلٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ۭ قَالُوْٓا اِنَّا بِمَآ اُرْسِلَ بِهٖ مُؤْمِنُوْنَ ﴿٧٦﴾

77. Ti, kteří byli pyšní, řekli: „My však nevěříme v to, v co věříte vy."

78. Potom ochromili velbloudici a vzbouřili se proti rozkazu Pána svého a řekli: „O Sálihu, přines nám to, čím jsi nám vyhrožoval, jsi-li *skutečně jedním* z Poslů."

79. A postihlo je zemětřesení a ráno leželi ve svých domovech tváří k zemi.

80. I odvrátil se od nich Sálih a řekl: „Ó lide můj, vyřídil jsem vám poselství Pána svého a nabídl vám radu upřímnou, vy však upřímné rádce nemilujete."

81. A vyslali jsme Lota — i pravil k svému lidu: „Chcete se snad dopustit nemravnosti, jaké se nikdo před vámi na tomto světě nedopustil?

82. „Vy k mužům chlípně vcházíte místo k ženám. Vskutku jste lidem, který překračuje *všechny* meze."

83. A odpovědí lidu jeho bylo jen to, že řekli: „Vyžeňte je ze svého města, neboť jsou to lidé, kteří si chtějí uchovat svou čistotu."

84. A tak jsme jej zachránili i rodinu jeho kromě manželky: ta byla z těch, kteří zůstali.

85. A seslali jsme na ně déšť. Pohleďte tedy, jaký byl konec hříšníků!

R. 11.

86. A k Madjanovcům *jsme poslali* jejich bratra Šu‘ajba. Ten řekl: „Ó lide můj, uctívejte Allaha; nemáte jiného božstva kromě Něho. Vskutku k vám přišlo Znamení jasné od Pána vašeho. Dávejte tedy plnou míru a plnou váhu a nedávejte lidem méně, než co jim náleží, a nezpůsobujte na zemi nepokoj poté, co byl nastolen řád. Tak je to pro vás lepší, jste-li věřící.

87. „A nesedávejte u každé cesty, vyhrožujíce a odvracejíce z cesty Allahovy ty, kteří v Něj uvěřili, a snažíce se ji pokřivit. A vzpomeňte si, jak málo vás bylo a On vás

قَالَ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْٓا اِنَّا بِالَّذِيْٓ اٰمَنْتُمْ بِهٖ كٰفِرُوْنَ ﴿٧٧﴾
فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ اَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوْا يٰصٰلِحُ
ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ اِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٧٨﴾
فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوْا فِيْ دَارِهِمْ جٰثِمِيْنَ ﴿٧٩﴾
فَتَوَلّٰى عَنْهُمْ وَقَالَ يٰقَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ
رَبِّيْ وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلٰكِنْ لَّا تُحِبُّوْنَ النّٰصِحِيْنَ ﴿٨٠﴾
وَلُوْطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖٓ اَتَاْتُوْنَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ
بِهَا مِنْ اَحَدٍ مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٨١﴾
اِنَّكُمْ لَتَاْتُوْنَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُوْنِ النِّسَآءِ ؕ
بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُوْنَ ﴿٨٢﴾
وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖٓ اِلَّآ اَنْ قَالُوْٓا اَخْرِجُوْهُمْ
مِّنْ قَرْيَتِكُمْ ۚ اِنَّهُمْ اُنَاسٌ يَّتَطَهَّرُوْنَ ﴿٨٣﴾
فَاَنْجَيْنٰهُ وَاَهْلَهٗٓ اِلَّا امْرَاَتَهٗ ۖ كَانَتْ مِنَ الْغٰبِرِيْنَ ﴿٨٤﴾
وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَّطَرًا ؕ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُجْرِمِيْنَ ﴿٨٥﴾ ع
وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًا ؕ قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ
مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ؕ قَدْ جَآءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ
فَاَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيْزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ اَشْيَآءَهُمْ
وَلَا تُفْسِدُوْا فِي الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِهَا ؕ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ
لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٨٦﴾ ۚ
وَلَا تَقْعُدُوْا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوْعِدُوْنَ وَتَصُدُّوْنَ
عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ بِهٖ وَتَبْغُوْنَهَا عِوَجًا ۚ

rozmnožil. A pohleďte, jaký byl konec těch, kteří vyvolávali nepokoj!

وَاذْكُرُوا إِذْ كُنتُمْ قَلِيلًا فَكَثَّرَكُمْ وَانظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٧﴾

88. „A jestliže část z vás věří v to, s čím jsem byl poslán, a část nevěří, pak buďte trpěliví, dokud Allah mezi námi nerozsoudí. A On je soudcem Nejlepším.

وَإِن كَانَ طَائِفَةٌ مِّنكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ
بِهِ وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ
بَيْنَنَا ۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٨﴾

89. Staršinové z lidu jeho, ti, kteří pyšní byli, řekli: „My tě věru vyženeme, ó Šu‘ajbe, i věřící, kteří jsou s tebou, z našeho města, nebo se budete muset vrátit k našemu náboženství.“ Řekl: „Přesto, že nebudeme chtít?

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِن قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ
يَا شُعَيْبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِن قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ
فِي مِلَّتِنَا ۚ قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَارِهِينَ ﴿٨٩﴾

90. „Věru bychom se dopustili lži proti Allahovi, kdybychom se *nyní* vrátili k vašemu náboženství poté, co nás Allah před ním zachránil. Nesluší se nám navrátit se k němu, ledaže by si *to* Allah, náš Pán, přál. Pán náš ve *Svém* vědění obsáhne všechny věci. V Allaha jsme složili svou důvěru. Ó Pane náš, rozhodni mezi námi a mezi lidem naším podle pravdy a Ty jsi Nejlepší z těch, kteří rozhodují.“

قَدِ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُم بَعْدَ
إِذْ نَجَّانَا اللَّهُ مِنْهَا ۚ وَمَا يَكُونُ لَنَا أَن نَّعُودَ فِيهَا
إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا ۚ وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ۚ
عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا ۚ رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا
بِالْحَقِّ وَأَنتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ﴿٩٠﴾

91. A stařešinové z lidu jeho, ti, kteří neuvěřili, řekli: „Budete-li následovat Šu‘ajba, budete zajisté mezi těmi, kteří ztrátu utrpí.“

وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ
شُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذًا لَّخَاسِرُونَ ﴿٩١﴾

92. A postihlo je zemětřesení a ráno leželi ve svých domovech tváří k zemi.

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ﴿٩٢﴾

93. Ti, kteří obvinili Šu‘ajba ze lži, zmizeli, jako kdyby tam nikdy nežili. Ti, kteří obvinili Šu‘ajba ze lži — právě oni ztrátu utrpěli.

الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا ۚ الَّذِينَ كَذَّبُوا
شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٣﴾

94. Potom se od nich odvrátil a řekl: „Ó lide můj, já jsem vám vskutku předal poselství od Pána svého a dal vám radu upřímnou. Proč bych měl naříkat nad lidem nevěřícím?“

فَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي
وَنَصَحْتُ لَكُمْ ۖ فَكَيْفَ آسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٩٤﴾

R. 12.

95. A nikdy jsme neposlali do žádného města Posla, aniž jsme jeho lid postihli protivenstvím a utrpením, aby se tak stali pokornými.

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا
بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ ﴿٩٥﴾

96. Potom jsme změnili *jejich* špatné *postavení* na dobré, až vzrostlo jejich *bohatství i počet*, a řekli: „Naši otcové byli *také* postiženi utrpením a štěstím." A tehdy jsme je náhle uchvátili, aniž to tušili.

ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتّٰى عَفَوْا وَّ قَالُوْا قَدْ مَسَّ اٰبَآءَنَا الضَّرَّآءُ وَ السَّرَّآءُ فَاَخَذْنٰهُمْ بَغْتَةً وَّ هُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٩٦﴾

97. A kdyby obyvatelé *oněch* měst uvěřili a byli spravedliví, byli bychom pro ně zajisté požehnání nebe i země otevřeli; ale oni zůstali nevěřící, tak jsme je uchvátili za to, co si vysloužili.

وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْقُرٰٓى اٰمَنُوْا وَ اتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَرَكٰتٍ مِّنَ السَّمَآءِ وَ الْاَرْضِ وَ لٰكِنْ كَذَّبُوْا فَاَخَذْنٰهُمْ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿٩٧﴾

98. Jsou tedy obyvatelé *těchto* měst bezpečni před tím, že je trest Náš nepostihne za noci, když spí?

اَفَاَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰٓى اَنْ يَّاْتِيَهُمْ بَاْسُنَا بَيَاتًا وَّ هُمْ نَآئِمُوْنَ ﴿٩٨﴾

99. A jsou obyvatelé *těchto* měst bezpečni před tím, že je nepostihne trest Náš v hodinách ranních, když se oddávají hrám?

اَوَ اَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰٓى اَنْ يَّاْتِيَهُمْ بَاْسُنَا ضُحًى وَّ هُمْ يَلْعَبُوْنَ ﴿٩٩﴾

100. Jsou tedy bezpečni před záměry Allahovými? Nikdo se necítí v bezpečí před záměry Allahovými, leda ti, kteří se k záhubě odsuzují.

اَفَاَمِنُوْا مَكْرَ اللّٰهِ ۚ فَلَا يَاْمَنُ مَكْرَ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿١٠٠﴾

R. 13.

101. Není snad vedením pro ty, kteří zdědili zemi po jejích *dřívějších* obyvatelích to, že je můžeme, chceme-li, potrestat za jejich hříchy a zapečetit jim srdce, aby neslyšeli?

اَوَ لَمْ يَهْدِ لِلَّذِيْنَ يَرِثُوْنَ الْاَرْضَ مِنْ بَعْدِ اَهْلِهَآ اَنْ لَّوْ نَشَآءُ اَصَبْنٰهُمْ بِذُنُوْبِهِمْ ۚ وَ نَطْبَعُ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُوْنَ ﴿١٠١﴾

102. Taková byla města, jejichž některé příběhy jsme ti vyprávěli. A Poslové jejich k nim opravdu přišli s jasnými Znameními. Ale oni nechtěli uvěřit tomu, čemu už dříve nevěřili. Takto Allah zapečeťuje srdce nevěřících.

تِلْكَ الْقُرٰى نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْۢبَآئِهَا ۚ وَ لَقَدْ جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ ۚ فَمَا كَانُوْا لِيُؤْمِنُوْا بِمَا كَذَّبُوْا مِنْ قَبْلُ ؕ كَذٰلِكَ يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿١٠٢﴾

103. A u většiny z nich, jsme neshedlali *žadný ohled* na jejich úmluvu, ba naopak jsme zjistili, že většina z nich jsou provinilci.

وَ مَا وَجَدْنَا لِاَكْثَرِهِمْ مِّنْ عَهْدٍ ۚ وَ اِنْ وَّجَدْنَآ اَكْثَرَهُمْ لَفٰسِقِيْنَ ﴿١٠٣﴾

104. A po nich jsme vyslali Mojžíše se Znameními Našimi k Faraónovi a jeho stařešinům, avšak oni je nespravedlivě *zavrhli*. Hle, jaký byl konec těch, kteří nepokoje vyvolávali!

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُّوْسٰى بِاٰيٰتِنَآ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَ مَلَا۠ئِهٖ فَظَلَمُوْا بِهَا ۚ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿١٠٤﴾

105. I řekl Mojžíš: „Ó Faraóne, já *vskutku* jsem Poslem Pána světů.

106. „A nesluší se, abych o Allahovi jiného než pravdu hovořil. Přišel jsem za vámi se Znamením jasným od Pána vašeho; nech tedy syny Izraele odejít se mnou."

107. *Faraón* odpověděl: „Jestliže jsi vskutku přišel se Znamením, tedy je předveď, jsi-li pravdomluvný."

108. Tak hodil na zem svou hůl a hle, změnila se v hada zcela zřejmého.

109. A vztáhl ruku a hle, přihlížejícím se zdála bílá.

R. 14.

110. A řekli stařešinové lidu Faraónova: „Toto je věru zručný kouzelník."

111. „Chce vás vyhnat z vaší země. Co tedy radíte?"

112. Řekli: „Nechť chvíli počká i s bratrem svým a pošli předvolatele do měst,

113. „Aby ti přivedli všechny kouzelníky zručné."

114. A kouzelníci přišli k Faraónovi *a* řekli: „Jistě budeme odměněni, pokud zvítězíme."

115. Řekl: „Ano, a navíc budete z těch, kteří jsou ke *mně* přiblíženi.

116. Řekli: „Ó Mojžíši, buď házej *první* ty, nebo budeme házet *první* my."

117. Odpověděl: „Házejte vy." A když hodili, očarovali zraky lidí a zachvátili je bázní a předvedli kouzlo veliké.

118. A My jsme vnukli Mojžíšovi: „Hoď svou hůl," a hle, pohltila vše, co přičarovali.

119. Tak zvítězila Pravda a jejich skutky se ukázaly marnými.

120. Takto tam byli přemoženi a vrátili se poníženi.

وَقَالَ مُوسَىٰ يَٰفِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَٰلَمِينَ ﴿١٠٥﴾
حَقِيقٌ عَلَىٰٓ أَن لَّآ أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ ۚ قَدْ جِئْتُكُم
بِبَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ﴿١٠٦﴾
قَالَ إِن كُنتَ جِئْتَ بِـَٔايَةٍ فَأْتِ بِهَآ إِن كُنتَ مِنَ
الصَّٰدِقِينَ ﴿١٠٧﴾
فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿١٠٨﴾
وَنَزَعَ يَدَهُۥ فَإِذَا هِيَ بَيْضَآءُ لِلنَّٰظِرِينَ ﴿١٠٩﴾
قَالَ الْمَلَأُ مِن قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَٰذَا لَسَٰحِرٌ عَلِيمٌ ﴿١١٠﴾
يُرِيدُ أَن يُخْرِجَكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ ۖ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿١١١﴾
قَالُوٓا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَآئِنِ حَٰشِرِينَ ﴿١١٢﴾
يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَٰحِرٍ عَلِيمٍ ﴿١١٣﴾
وَجَآءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوٓا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن
كُنَّا نَحْنُ الْغَٰلِبِينَ ﴿١١٤﴾
قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿١١٥﴾
قَالُوا يَٰمُوسَىٰٓ إِمَّآ أَن تُلْقِيَ وَإِمَّآ أَن نَّكُونَ نَحْنُ
الْمُلْقِينَ ﴿١١٦﴾
قَالَ أَلْقُوا ۖ فَلَمَّآ أَلْقَوْا سَحَرُوٓا أَعْيُنَ النَّاسِ
وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَآءُو بِسِحْرٍ عَظِيمٍ ﴿١١٧﴾
وَأَوْحَيْنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ ۖ فَإِذَا هِيَ
تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿١١٨﴾
فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٩﴾
فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَانقَلَبُوا صَٰغِرِينَ ﴿١٢٠﴾

121. A kouzelníci byli *přinuceni*, aby padli na tvář.

122. *A* řekli: „Uvěřili jsme v Pána světů,

123. „Pána Mojžíšova a Árónova."

124. Faraón řekl: „Uvěřili jste v něj dříve, než jsem vám *k tomu* dal svolení. Zajisté je to spiknutí, které jste v tomto městě osnovali, abyste z něho mohli vyhnat jeho obyvatele, avšak brzy poznáte *důsledky*.

125. „Zcela jistě vám useknu ruce a nohy — vždy na opačné straně. A potom vás všechny ukřižuji.

126. Odpověděli: „My k Pánu svému se *tedy* obrátíme.

127. „A ty se nám mstíš jen za to, že jsme uvěřili ve Znamení Pána svého, když k nám přišla. Pane Náš, obdař nás vytrvalostí a dej, abychom zemřeli odevzdáni *do vůle Tvé*."

R. 15.

128. A řekli stařešinové z lidu Faraónova: „Necháš snad Mojžíše a jeho lid, aby šířili v zemi nepokoje a aby opustili tebe i božstva tvá?" Odpověděl: „Nelítostně pobijeme syny jejich a jejich ženy necháme naživu. Neboť jsme mocnější než oni."

129. Řekl Mojžíš svému lidu: „Hledejte pomoc u Allaha a buďte neochvějní. Vždyť země náleží Allahovi; On v dědictví ji dává tomu ze služebníků Svých, komu se Mu zlíbí, a *šťastný* konec patří Bohabojným.

130. Odpověděli: „Byli jsme pronásledováni již předtím, než jsi k nám přišel, a *dokonce* i poté, co jsi k nám přišel." Řekl: „Pán váš se chystá zahubit vaše nepřátele a vás ustanovit vládci v zemi, *aby* viděl jak se zachováte."

R. 16.

131. A potrestali jsme Faraónův lid suchem a nedostatkem plodů, aby byli

وَ اُلْقِيَ السَّحَرَةُ سٰجِدِيْنَ ﴿١٢١﴾
قَالُوْٓا اٰمَنَّا بِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٢٢﴾
رَبِّ مُوْسٰى وَ هٰرُوْنَ ﴿١٢٣﴾
قَالَ فِرْعَوْنُ اٰمَنْتُمْ بِهٖ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ ۚ اِنَّ
هٰذَا لَمَكْرٌ مَّكَرْتُمُوْهُ فِي الْمَدِيْنَةِ لِتُخْرِجُوْا مِنْهَآ
اَهْلَهَا ۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿١٢٤﴾
لَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ وَ اَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَاُصَلِّبَنَّكُمْ
اَجْمَعِيْنَ ﴿١٢٥﴾
قَالُوْٓا اِنَّآ اِلٰى رَبِّنَا مُنْقَلِبُوْنَ ﴿١٢٦﴾
وَ مَا تَنْقِمُ مِنَّآ اِلَّآ اَنْ اٰمَنَّا بِاٰيٰتِ رَبِّنَا لَمَّا جَآءَتْنَا ؕ
رَبَّنَآ اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَّ تَوَفَّنَا مُسْلِمِيْنَ ﴿١٢٧﴾
وَ قَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اَتَذَرُ مُوْسٰى وَ قَوْمَهٗ
لِيُفْسِدُوْا فِي الْاَرْضِ وَ يَذَرَكَ وَ اٰلِهَتَكَ ؕ قَالَ
سَنُقَتِّلُ اَبْنَآءَهُمْ وَ نَسْتَحْيٖ نِسَآءَهُمْ ۚ وَ اِنَّا فَوْقَهُمْ
قٰهِرُوْنَ ﴿١٢٨﴾
قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهِ اسْتَعِيْنُوْا بِاللّٰهِ وَ اصْبِرُوْا ۚ اِنَّ
الْاَرْضَ لِلّٰهِ ۙ يُوْرِثُهَا مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ؕ وَ
الْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿١٢٩﴾
قَالُوْٓا اُوْذِيْنَا مِنْ قَبْلِ اَنْ تَاْتِيَنَا وَ مِنْۢ بَعْدِ مَا
جِئْتَنَا ؕ قَالَ عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يُّهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَ
يَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُوْنَ ﴿١٣٠﴾
وَ لَقَدْ اَخَذْنَآ اٰلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِيْنَ وَ نَقْصٍ مِّنَ

napomenuti.

الثَّمَرٰتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ﴿١٣١﴾

132. Ale když k nim přišlo dobré, řekli: „To je pro nás." A když byli postiženi zlým, připisovali zlý osud Mojžíšovi a těm, kteří byli s ním. Avšak *příčina* jejich zlého osudu je v rukou Allahových. Ale většina z nich to neví.

فَإِذَا جَآءَتْهُمُ الْحَسَنَةُ قَالُوْا لَنَا هٰذِهٖ ۚ وَإِنْ تُصِبْهُمْ
سَيِّئَةٌ يَّطَّيَّرُوْا بِمُوْسٰى وَمَنْ مَّعَهٗ ۗ أَلَآ إِنَّمَا
طٰٓئِرُهُمْ عِنْدَ اللّٰهِ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٣٢﴾

133. A řekli: „Ať nám přineseš jakékoliv Znamení, abys nás jím očaroval, stejně ti neuvěříme."

وَقَالُوْا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهٖ مِنْ اٰيَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَا ۙ
فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٣٣﴾

134. Potom jsme na ně seslali bouři a kobylky a vši a žáby a krev — jasná Znamení; ale oni se chovali pyšně a byli lidem hříšným.

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوْفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ
وَالضَّفَادِعَ وَالدَّمَ اٰيٰتٍ مُّفَصَّلٰتٍ ۚ فَاسْتَكْبَرُوْا
وَكَانُوْا قَوْمًا مُّجْرِمِيْنَ ﴿١٣٤﴾

135. A když na ně dopadl trest, řekli: „Ó Mojžíši, modli se za nás k Pánu svému podle slibu, který ti dal. Jestliže nás zbavíš trestu, pak ti uvěříme a zajisté s tebou pošleme syny Izraele."

وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوْا يٰمُوْسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ
بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ ۚ لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ
لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِيْٓ إِسْرَآءِيْلَ ﴿١٣٥﴾ ج

136. Ale když jsme je trestu zbavili — až do lhůty, jíž měli dosáhnout, hle, slib svůj porušili.

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الرِّجْزَ إِلٰٓى أَجَلٍ هُمْ بٰلِغُوْهُ
إِذَا هُمْ يَنْكُثُوْنَ ﴿١٣٦﴾

137. Pomstili jsme se jim tedy a utopili je v moři za to, že Znamení Naše za lživá pokládali a byli k nim lhostejní.

فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنٰهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوْا
بِاٰيٰتِنَا وَكَانُوْا عَنْهَا غٰفِلِيْنَ ﴿١٣٧﴾

138. A učinili jsme lid, jenž považovali za slabý, dědicem východních částí země i částí západních, které jsme požehnali. A splnilo se laskavé slovo Pána tvého k synům Izraele za to, že byli neochvějní; a zničili jsme vše, co vystavěl Faraón a jeho lid a vše, co vytvořili.

وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِيْنَ كَانُوْا يُسْتَضْعَفُوْنَ مَشَارِقَ
الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِيْ بٰرَكْنَا فِيْهَا ۗ وَتَمَّتْ
كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنٰى عَلٰى بَنِيْٓ إِسْرَآءِيْلَ ۙ بِمَا صَبَرُوْا ۗ
وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهٗ وَمَا كَانُوْا
يَعْرِشُوْنَ ﴿١٣٨﴾ ع

139. A převedli jsme syny Izraele přes moře a přišli k lidu, který oddaně uctíval své

وَجٰوَزْنَا بِبَنِيْٓ إِسْرَآءِيْلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلٰى قَوْمٍ

modly. Řekli: „Ó Mojžíši, udělej nám boha podobného božstvům jejich." Řekl: „Vy věru jste lidé nevědomí.

140. „*A pokud jde* o ně, zničeno bude vše, čím se zabývají, a marné bude vše, co dělají."

141. Řekl: „Mám pro vás hledat jiného boha, než je Allah, který vás pozvedl nad lidstvo ostatní?"

142. A *vzpomeňte si na dobu*, kdy jsme vás zachránili před lidem Faraónovým, který vás zlým utrpením sužoval, zabíjel vaše syny a vaše ženy šetřil. A v tom byla pro vás veliká zkouška od Pána vašeho.

R.17.

143. A dali jsme Mojžíšovi slib třiceti nocí a doplnili je *dalšími* deseti. Takže lhůta Pánem jeho stanovená byla dovršena — čtyřicet nocí. A řekl Mojžíš svému bratru Arónovi: „Zastupuj mě za mé nepřítomnosti u mého lidu a spravuj *jej* moudře a nenásleduj cestu těch, kteří vyvolávají nepokoj."

144. A když se Mojžíš dostavil v čas Námi stanovený a Pán jeho k němu promluvil, zvolal: „Pane můj, ukaž se mi, abych na Tebe mohl pohlédnout." On odpověděl: „Mě nespatříš, ale pohlédni na horu; jestliže zůstane na svém místě, pak Mě uvidíš." A když se Pán jeho na hoře zjevil, rozbil ji na kusy a Mojžíš upadl v bezvědomí. A když se vzpamatoval, řekl: „Ty Svatý jsi, k Tobě se obracím a jako první jsem uvěřil."

145. *Bůh* řekl: „Ó Mojžíši, vyvolil jsem tě a *pozvedl* nad tvé *současníky* poselstvím Svým i slovem Svým. Přidržuj se tedy toho, co jsem ti daroval a buď jedním z vděčných."

146. A napsali jsme pro něj na desky o všem — napomenutí a výklad všech věcí.

يَعْكُفُونَ عَلَىٰٓ أَصْنَامٍ لَّهُمْ ۚ قَالُوا يٰمُوسَى اجْعَل
لَّنَآ إِلٰهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ ۚ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿١٣٩﴾
إِنَّ هٰٓؤُلَآءِ مُتَبَّرٌ مَّا هُمْ فِيهِ وَبٰطِلٌ مَّا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٤٠﴾
قَالَ أَغَيْرَ اللّٰهِ أَبْغِيكُمْ إِلٰهًا وَّهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى
الْعٰلَمِينَ ﴿١٤١﴾
وَإِذْ أَنْجَيْنٰكُم مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوٓءَ
الْعَذَابِ ۚ يُقَتِّلُونَ أَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَآءَكُمْ
وَفِي ذٰلِكُم بَلَآءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿١٤٢﴾
وَوٰعَدْنَا مُوسٰى ثَلٰثِينَ لَيْلَةً وَّأَتْمَمْنٰهَا بِعَشْرٍ
فَتَمَّ مِيقٰتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ۚ وَقَالَ مُوسٰى
لِأَخِيهِ هٰرُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ
سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤٣﴾
وَلَمَّا جَآءَ مُوسٰى لِمِيقٰتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ ۙ قَالَ رَبِّ
أَرِنِيٓ أَنْظُرْ إِلَيْكَ ۚ قَالَ لَن تَرٰىنِي وَلٰكِنِ انْظُرْ
إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرٰىنِي ۚ فَلَمَّا
تَجَلّٰى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَّخَرَّ مُوسٰى صَعِقًا ۚ
فَلَمَّآ أَفَاقَ قَالَ سُبْحٰنَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٤﴾
قَالَ يٰمُوسٰىٓ إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسٰلٰتِي
وَبِكَلٰمِي ۖ فَخُذْ مَآ آتَيْتُكَ وَكُن مِّنَ الشّٰكِرِينَ ﴿١٤٥﴾
وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَاحِ مِن كُلِّ شَيْءٍ مَّوْعِظَةً وَّتَفْصِيلًا

„Přidržuj se jich tedy pevně a nakaž svému lidu, aby následoval to nejlepší z nich. Brzy vám ukáži příbytek přestupníků."

147. Brzy od Svých Znamení odvrátím ty, kteří si v zemi neprávem pyšně vedou; a i když spatří všechna Znamení, neuvěří v ně; a spatří-li cestu spravedlnosti, za cestu *svou* ji nepřijmou; ale jestliže spatří cestu bludu, tu za cestu *svou* přijmou. To proto, že Znamení Naše za lživá považovali a byli k nim lhostejní.

148. A ti, kteří ve Znamení Naše a v setkání na Onom světě nevěří — marné jsou skutky jejich. *Mohou snad čekat*, že budou odměněni za *něco jiného* než za to, co dělají?

R. 18.

149. A lid Mojžíšův si za jeho nepřítomnosti vyrobil ze svých ozdob tele — *bezduché* tělo vydávající bučivý zvuk. Což neviděli, že k nim nemluví, ani je k cestě žádné nevede? Vzali si je *k uctívání* a stali se hříšníky.

150. Ale když na ně dolehly výčitky svědomí a uviděli, že vskutku zbloudili, řekli: „Jestliže se Pán náš nad námi nesmiluje a neodpustí nám, budeme věru mezi těmi, kteří ztrátu utrpí."

151. A když se Mojžíš vrátil ke svému lidu, rozhořčen a zarmoucen, řekl: „Špatné je to, co jste učinili na mém místě za mé nepřítomnosti. Nepospíšili jste si *s vymýšlením cesty pro sebe, aniž jste čekali na* rozkaz Pána svého?" A položil desky na zem a uchopil hlavu svého bratra a přitáhl ho k sobě. (Áron) řekl: „Synu mé matky, lidé mě považovali za slabého a chystali se mě zabít. Nedopusť, aby nade mnou jásali mí nepřátelé a neřaď mě k lidem nespravedlivým."

152. (Mojžíš) řekl: „Pane můj, odpusť mně i bratru mému a přijmi nás do Svého

لِكُلِّ شَيْءٍ ۚ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَّأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا ۚ
سَأُورِيكُمْ دَارَ الْفٰسِقِينَ ﴿١٤٦﴾
سَأَصْرِفُ عَنْ اٰيٰتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ
بِغَيْرِ الْحَقِّ ۚ وَإِنْ يَّرَوْا كُلَّ اٰيَةٍ لَّا يُؤْمِنُوا بِهَا ۚ وَإِنْ
يَّرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ۚ وَإِنْ يَّرَوْا
سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ۚ ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا
بِاٰيٰتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غٰفِلِينَ ﴿١٤٧﴾
وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيٰتِنَا وَلِقَاءِ الْاٰخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ ۚ
هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٨﴾ ع
وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسٰى مِنْ بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا
جَسَدًا لَّهُ خُوَارٌ ۚ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا
يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا ۘ اِتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظٰلِمِينَ ﴿١٤٩﴾
وَلَمَّا سُقِطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا ۙ
قَالُوا لَئِنْ لَّمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ
الْخٰسِرِينَ ﴿١٥٠﴾
وَلَمَّا رَجَعَ مُوسٰى إِلٰى قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا ۙ قَالَ
بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِنْ بَعْدِي ۚ أَعَجِلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ ۚ
وَأَلْقَى الْأَلْوَاحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ ۚ
قَالَ ابْنَ أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضْعَفُونِي وَكَادُوا
يَقْتُلُونَنِي ۖ فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي
مَعَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِينَ ﴿١٥١﴾
قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِأَخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ ۖ

milosrdenství; Ty jsi Nejmilosrdnější z Milosrdných."

وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرّٰحِمِيْنَ ﴿١٥٢﴾

R. 19.

153. *Pokud se týče* těch, kteří si vzali *k uctívání* tele, na ty dopadne hněv Pána jejich a ponížení v životě pozemském. A takto odměňujeme ty, kteří si vymýšlejí lži.

إِنَّ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِيْنَ ﴿١٥٣﴾

154. A ti, kteří špatné skutky konali a potom učinili pokání a uvěřili — pak zajisté Pán tvůj je Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný.

وَالَّذِيْنَ عَمِلُوا السَّيِّاٰتِ ثُمَّ تَابُوْا مِنْ بَعْدِهَا وَاٰمَنُوْٓا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٥٤﴾

155. A když se utišil Mojžíšův hněv, uchopil desky a v textu na nich bylo vedení a milosrdenství pro ty, kteří se Pána svého bojí.

وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُّوْسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَاحَ ۖ وَفِيْ نُسْخَتِهَا هُدًى وَّرَحْمَةٌ لِّلَّذِيْنَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُوْنَ ﴿١٥٥﴾

156. A Mojžíš vybral ze svého lidu sedmdesát mužů na setkání, které jsme určili. A když je postihlo zemětřesení, řekl: „Pane můj, kdybys byl chtěl, byl bys je zahubil už předtím a mě *též*. Chceš nás snad zahubit kvůli tomu, co provedli hlupáci mezi námi? Toto je jen zkouškou od Tebe. Pomocí ní necháváš zbloudit, koho se Ti zlíbí, a vedeš toho, koho chceš. Jsi naším Ochráncem; odpusť nám tedy a smiluj se nad námi, neboť jsi Nejlepším z odpouštějících.

وَاخْتَارَ مُوْسٰى قَوْمَهٗ سَبْعِيْنَ رَجُلًا لِّمِيْقَاتِنَا ۚ فَلَمَّآ أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمْ مِّنْ قَبْلُ وَإِيَّايَ ۖ أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَآءُ مِنَّا ۚ إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ ۖ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَآءُ وَتَهْدِيْ مَنْ تَشَآءُ ۖ أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا ۖ وَأَنْتَ خَيْرُ الْغٰفِرِيْنَ ﴿١٥٦﴾

157. „A přichystej pro nás dobré na tomto světě i na Onom; obrátili jsme se k Tobě *s pokáním*." *Bůh* odpověděl: „Já uvalím trest Svůj na toho, na koho chci; ale milosrdenství Mé objímá všechny věci; udělím je těm, kteří jednají spravedlivě a platí Zakát, a těm, kteří věří v Naše Znamení -

وَاكْتُبْ لَنَا فِيْ هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّفِي الْاٰخِرَةِ إِنَّا هُدْنَآ إِلَيْكَ ۚ قَالَ عَذَابِيْٓ أُصِيْبُ بِهٖ مَنْ أَشَآءُ ۚ وَرَحْمَتِيْ وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ ۚ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ وَيُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَالَّذِيْنَ هُمْ بِاٰيٰتِنَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٥٧﴾

158. „Těm, kteří následují Posla, Proroka Neučeného, o němž nalezli zmínku v Tóře a v Evangeliu, *které už mají*. On jim přikazuje dobré a zakazuje zlé a povoluje jim věci dobré a zakazuje špatné a snímá z nich jejich břímě i okovy, které je tíží. A ti, kteří v něj uvěří a budou jej ctít a podporovat

الَّذِيْنَ يَتَّبِعُوْنَ الرَّسُوْلَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِيْ يَجِدُوْنَهٗ مَكْتُوْبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرٰىةِ وَالْإِنْجِيْلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوْفِ وَيَنْهٰهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبٰتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبٰٓئِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلٰلَ الَّتِيْ كَانَتْ عَلَيْهِمْ ۚ فَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِهٖ وَ

a pomáhat mu a následovat světlo, které s ním bylo sesláno — ti budou prospívat."

R. 20.

159. Řekni: „Ó lidstvo! Já vskutku jsem Poslem od Allaha, Jemuž náleží království nebes a země. Není jiného Boha kromě Něho. On dává život a přináší smrt. Věřte tedy v Allaha a Posla Jeho, Proroka Neučeného, který věří v Allaha i slova Jeho; a následujte ho, abyste mohli být správně vedeni."

160. A mezi lidem Mojžíšovým je skupina, která nabádá *lidi* k pravdě a zavádí spravedlnost.

161. A rozdělili jsme je na dvanáct kmenů, *jednotlivých* národů. A vnukli jsme Mojžíšovi, když ho lid jeho prosil o napití: „Udeř holí do skály"; a vytrysklo z ní dvanáct pramenů; a každý kmen věděl, kde má pít. A způsobili jsme, že je zastínili mraky a seslali jim med a křepelky: „Jezte z dobrých věcí, které jsme vám poskytli." A Nám neukřivdili, ale ukřivdili sami sobě.

162. A když jim bylo řečeno: „Obývejte toto město a jezte v něm, kdekoliv se vám zachce a říkejte: ‚Bože, ulehči nám naše břímě,' a vstupujte do brány v pokoře; odpustíme vám vaše hříchy *a* věru přidáme těm, kteří dobro konají."

163. Ale hříšníci mezi nimi *to* zaměnili za slovo jiné, než jaké jim bylo řečeno. I seslali jsme na ně trest z nebe za jejich provinění.

R. 21.

164. A zeptej se jich na město, které u moře stálo, a jak porušovali Sobotu; a jak k nim v den Sobotní přicházely ryby a objevovaly se na

عَزَّرُوْهُ وَنَصَرُوْهُ وَاتَّبَعُوا النُّوْرَ الَّذِيْٓ اُنْزِلَ مَعَهٗٓ
اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿١٥٨﴾
قُلْ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنِّيْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ جَمِيْعَا ۨالَّذِيْ
لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحْيٖ وَ
يُمِيْتُ ۠ فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ الَّذِيْ
يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَكَلِمٰتِهٖ وَاتَّبِعُوْهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ﴿١٥٩﴾
وَمِنْ قَوْمِ مُوْسٰٓى اُمَّةٌ يَّهْدُوْنَ بِالْحَقِّ وَبِهٖ يَعْدِلُوْنَ ﴿١٦٠﴾
وَقَطَّعْنٰهُمُ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ اَسْبَاطًا اُمَمًا ۭ وَاَوْحَيْنَآ
اِلٰى مُوْسٰٓى اِذِ اسْتَسْقٰىهُ قَوْمُهٗٓ اَنِ اضْرِبْ بِّعَصَاكَ
الْحَجَرَ ۚ فَانْۢبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ۭ قَدْ
عَلِمَ كُلُّ اُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ ۭ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ
وَاَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوٰى ۭ كُلُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا
رَزَقْنٰكُمْ ۭ وَمَا ظَلَمُوْنَا وَلٰكِنْ كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ
يَظْلِمُوْنَ ﴿١٦١﴾
وَاِذْ قِيْلَ لَهُمُ اسْكُنُوْا هٰذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوْا مِنْهَا
حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُوْلُوْا حِطَّةٌ وَّادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا
نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطِيْٓئٰتِكُمْ ۭ سَنَزِيْدُ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٦٢﴾
فَبَدَّلَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِيْ قِيْلَ
لَهُمْ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاۗءِ بِمَا كَانُوْا
يَظْلِمُوْنَ ﴿١٦٣﴾
وَسْـَٔلْهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِيْ كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ
اِذْ يَعْدُوْنَ فِي السَّبْتِ اِذْ تَاْتِيْهِمْ حِيْتَانُهُمْ يَوْمَ

objevovaly se na hladině; ale v den, kdy Sobotu nesvětili, k nim *ryby* nepřišly. A takto jsme je zkoušeli, protože byli vzpurní.

سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَّيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ ۙ لَا تَأْتِيهِمْ ۛ كَذٰلِكَ ۛ
نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٤﴾

165. A když skupina z nich řekla: „Proč kážete lidem, které Allah zahubí anebo je potrestá přísným trestem?” Řekli: „Na omluvu před Pánem vaším, a že se snad budou bát Allaha.”

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا ۙ اللّٰهُ
مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۖ قَالُوا
مَعْذِرَةً إِلٰى رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٦٥﴾

166. A když zapomněli na vše, čím byli napomenuti, zachránili jsme ty, kteří zabraňovali zlému a hříšníky jsme potrestali trestem přísným za to, že se oddávali neřestem.

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهٖ أَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ
السُّوْٓءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا
كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٦﴾

167. A když se drze vzpečovali tomu, co jim bylo zapovězeno, řekli jsme jim: „Buďte opicemi, opovrženými!”

فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَّا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً
خٰسِئِينَ ﴿١٦٧﴾

168. A *vzpomeňte si na dobu*, kdy Pán prohlásil, že proti nim do Dne Zmrtvýchvstání popudí ty, kteří je budou sužovat strašnými mukami. Pán tvůj je věru rychlý v odplatě a věru je *také* Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný.

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ
مَنْ يَّسُومُهُمْ سُوْٓءَ الْعَذَابِ ۗ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ
الْعِقَابِ ۖۚ وَإِنَّهٗ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٦٨﴾

169. A rozdělili jsme je na *jednotlivé* národy na zemi. Jsou mezi nimi ti, kteří jsou spravedliví, a jsou mezi nimi ti, kteří spravedliví nejsou. A zkoušeli jsme je dobrým i zlým, aby se obrátili.

وَقَطَّعْنٰهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا ۚ مِنْهُمُ الصّٰلِحُونَ وَمِنْهُمْ
دُونَ ذٰلِكَ ۖ وَبَلَوْنٰهُمْ بِالْحَسَنٰتِ وَالسَّيِّاٰتِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿١٦٩﴾

170. A po nich přišlo pokolení lidí *zlých*, kteří zdědili Knihu. Přijímají nicotné zboží tohoto nízkého *světa* a říkají: „Bude nám to odpuštěno.” A kdyby se k nim podobné věci dostaly *znovu*, vzali by si je. Což nebyla od nich přijata úmluva Knihy, aby o Allahovi *nic jiného* než pravdu neříkali? A studovali, co je v ní obsaženo. A příbytek Života budoucího je lepší pro ty, kteří jsou spravedliví. Což to nepochopíte?

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَّرِثُوا الْكِتٰبَ يَأْخُذُونَ
عَرَضَ هٰذَا الْأَدْنٰى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا ۚ وَإِنْ
يَّأْتِهِمْ عَرَضٌ مِّثْلُهٗ يَأْخُذُوهُ ۚ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِّيثَاقُ
الْكِتٰبِ أَنْ لَّا يَقُولُوا عَلَى اللّٰهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا
فِيهِ ۗ وَالدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ ۗ أَفَلَا
تَعْقِلُونَ ﴿١٧٠﴾

171. A *pokud jde o* ty, kteří se pevně přidržují Knihy a dodržují Modlitbu, nedopustíme, aby odměna *těchto* spravedlivých *lidí* propadla.

172. A když jsme otřesem zvedli horu, aby nad nimi visela, jako příkrov, a oni se domnívali, že na ně spadne, *řekli jsme*: „Přidržujte se pevně toho, co jsme vám dali a zapamatujte si, co je tam obsaženo, abyste mohli být spaseni."

R. 22.

173. A když Pán tvůj zplodí ze synů Adamových — z jejich ledví — potomky jejich a nechá je svědčit proti sobě samým *tím, že řekne*: „Což nejsem vaším Pánem?", řeknou: „Ano, dosvědčujeme to." *To dělá*, abyste v Den Zmrtvýchvstání neřekli: „My jsme to věru netušili."

174. Nebo abyste neřekli: „To jenom naši otcové v minulosti *k Bohu* rovné přiřazovali a my jsme *jen* dalším pokolením. Zničíš nás tedy za to, co dělali ti, kteří lhali?"

175. A takto objasňujeme Znamení, *aby byli napomenuti* a navrátili se *k Nám*.

176. A vyprávěj jim příběh o tom, jemuž jsme dali Svá Znamení, ale on se od nich odvrátil; a začal ho sledovat Satan a tím se stal *jedním* z těch, kteří bloudí.

177. A kdyby se nám bylo zachtělo, mohli jsme ho tím povznést; ale on se přikláněl k zemi a podléhal dál svým špatným náklonnostem. Jeho případ se podobá případu psa: když na něj zaútočíš, vyplazuje jazyk; a když ho necháš být, vyplazuje jazyk. Podobné je to s lidmi, kteří nevěří v Naše Znamení. Vyprávěj *jim* tedy příběh, aby se nad tím zamysleli.

178. Zlý je osud lidí, kteří Naše Znamení za lživá považují. A ukřivdili tím jen sami sobě.

179. Ten, koho Allah vede, kráčí po cestě pravé. Ale ti, které odsoudí k bloudění, ztrátu utrpí.

وَالَّذِيْنَ يُمَسِّكُوْنَ بِالْكِتٰبِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ ؕ اِنَّا
لَا نُضِيْعُ اَجْرَ الْمُصْلِحِيْنَ ﴿۱۷۱﴾
وَاِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَاَنَّهٗ ظُلَّةٌ وَّظَنُّوْٓا اَنَّهٗ
وَاقِعٌۢ بِهِمْ ۚ خُذُوْا مَآ اٰتَيْنٰكُمْ بِقُوَّةٍ وَّاذْكُرُوْا مَا
ع فِيْهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿۱۷۲﴾
وَاِذْ اَخَذَ رَبُّكَ مِنْۢ بَنِيْٓ اٰدَمَ مِنْ ظُهُوْرِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ
وَاَشْهَدَهُمْ عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ ۚ اَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ ؕ قَالُوْا بَلٰى ۛۚ
شَهِدْنَا ۛۚ اَنْ تَقُوْلُوْا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّا كُنَّا عَنْ
هٰذَا غٰفِلِيْنَ ﴿۱۷۳﴾
اَوْ تَقُوْلُوْٓا اِنَّمَآ اَشْرَكَ اٰبَآؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً
مِّنْۢ بَعْدِهِمْ ۚ اَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُوْنَ ﴿۱۷۴﴾
وَكَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿۱۷۵﴾
وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ الَّذِيْٓ اٰتَيْنٰهُ اٰيٰتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا
فَاَتْبَعَهُ الشَّيْطٰنُ فَكَانَ مِنَ الْغٰوِيْنَ ﴿۱۷۶﴾
وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنٰهُ بِهَا وَلٰكِنَّهٗٓ اَخْلَدَ اِلَى الْاَرْضِ
وَاتَّبَعَ هَوٰىهُ ۚ فَمَثَلُهٗ كَمَثَلِ الْكَلْبِ ۚ اِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ
يَلْهَثْ اَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَثْ ؕ ذٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ
كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا ۚ فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُوْنَ ﴿۱۷۷﴾
سَآءَ مَثَلَا ۨالْقَوْمُ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَاَنْفُسَهُمْ كَانُوْا
يَظْلِمُوْنَ ﴿۱۷۸﴾
مَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِيْ ۚ وَمَنْ يُّضْلِلْ فَاُولٰٓئِكَ
هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿۱۷۹﴾

180. A stvořili jsme věru mnoho Džinů a lidí, kteří skončí v Pekle. Mají srdce, *ale* nerozumí jimi, a mají oči, *ale* nevidí jimi, a mají uši, *ale* neslyší jimi. Podobají se dobytku; ba jsou *ještě* zbloudilejší. Ti věru jsou zcela lhostejní.

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ
لَهُمْ قُلُوبٌ لَّا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَّا يُبْصِرُونَ
بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَّا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَٰئِكَ كَالْأَنْعَامِ
بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٨٠﴾

181. Allahovi *jedinému* náleží *všechny* dokonalé přívlastky. Vzývejte Jej tedy jimi. A nechte být ty, kteří se z cesty pravé odchylují překrucováním přívlastků Jeho. Ti budou odměněni za to, co dělají.

وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ
يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨١﴾

182. A mezi těmi, které jsme stvořili, jsou lidé, kteří vedou *druhé* podle pravdy a podle ní spravedlivě jednají.

وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٨٢﴾

R. 23.

183. A ty, kteří Znamení Naše zavrhují, postupně zavlečeme *do záhuby*, aniž to tušit budou.

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿١٨٣﴾

184. A Já jim popustím uzdu; neboť Můj záměr je mocný.

وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿١٨٤﴾

185. Cožpak je nenapadlo, *že* jejich společník vůbec není šílený? Je pouhým Varovatelem.

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِم مِّن جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا
نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١٨٥﴾

186. Cožpak neuvažovali o království nebes a země a o všem, co Allah stvořil? A *nevidí*, že jejich lhůta se již možná přiblížila? V co tedy budou věřit potom?

أَوَلَمْ يَنظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا
خَلَقَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ وَأَنْ عَسَىٰ أَن يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ
أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٦﴾

187. Pro toho, koho Allah odsoudí k bloudění, není vedení vůbec žádného. A ty nechává v hříchu jejich roztržitě bloudit.

مَن يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ
يَعْمَهُونَ ﴿١٨٧﴾

188. Ptají se tě na Hodinu: „Kdy přijde?” Řekni: „To ví jen Pán můj. A kromě Něho ji nikdo jiný v čase jejím vyjevit nemůže. Těžce spočívá na nebesích i na zemi. A přijde k vám znenadání.” Ptají se tě, jako kdybys s tím byl dobře obeznámen. Řekni: „O tom ví jedině Allah; ale většina lidí to neví.”

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا
عِندَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً يَسْأَلُونَكَ
كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِندَ اللَّهِ وَلَٰكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٨﴾

189. Řekni: „Není v mé moci sám sobě ani prospět, ani uškodit, ledaže by si to přál Allah. Ale kdybych věděl o nespatřeném, zajistil bych si přemíru dobra a žádné zlo by se mě nedotklo. Jsem pouhý varovatel a nositel radostných zvěstí pro lid, který věří."

R. 24.

190. On je ten, Jenž vás stvořil z jediné bytosti a z ní udělal družku její, aby v ní nalezl útěchu. A poté, co se s ní sblížil, je obtěžkána břemenem *zpočátku* lehkým a chodí s ním. A když ztěžkne víc, oba se modlí k Allahovi, svému Pánu: „Dáš-li nám *dítě* dobré, budeme patřit mezi vděčné."

191. Avšak když jim dobré *dítě* dává, přidružují k Němu společníky za to, co jim daroval. Ale Allah je vznešenější než to, co *k Němu* přidružují.

192. Což *k Němu* přidružují jako společníky takové, kteří nic netvoří a sami byli stvořeni?

193. A nemohou jim poskytnout žádnou pomoc a nemohou pomoci ani sami sobě.

194. A pokud je vyzvete ke správnému vedení, nebudou vás následovat. A vyzvete-li je, či zachováte mlčení, bude to pro vás jedno.

195. Vždyť ti, které vzýváte kromě Allaha, jsou *pouhými* služebníky jako jste vy. Vzývejte si je tedy a nechť vám odpovědí, jste-li pravdomluvní.

196. Mají snad nohy, po nichž chodí, či ruce, jimiž *věci* drží, nebo oči, jimiž se dívají, nebo uši, jimiž naslouchají? Řekni: „Vzývejte ty, které *k Bohu* přidružujete, pak se proti Mně *všichni* spikněte a nedopřejte mi času.

197. „Mým ochráncem je Allah, Jenž odhalil Knihu. A On ochraňuje spravedlivé.

198. „A ti, které vzýváte kromě Něho, nejsou schopni pomoci ani vám, ani sami

قُلْ لَّآ اَمْلِكُ لِنَفْسِيْ نَفْعًا وَّلَا ضَرًّا اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ
وَلَوْ كُنْتُ اَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ
وَمَا مَسَّنِيَ السُّوْٓءُ اِنْ اَنَا اِلَّا نَذِيْرٌ وَّبَشِيْرٌ لِّقَوْمٍ
يُّؤْمِنُوْنَ ﴿١٨٩﴾ ع ٢٣ ١٣
هُوَ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ وَّاحِدَةٍ وَّجَعَلَ مِنْهَا
زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ اِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشّٰىهَا حَمَلَتْ حَمْلًا
خَفِيْفًا فَمَرَّتْ بِهٖ فَلَمَّآ اَثْقَلَتْ دَّعَوَا اللّٰهَ رَبَّهُمَا
لَئِنْ اٰتَيْتَنَا صَالِحًا لَّنَكُوْنَنَّ مِنَ الشّٰكِرِيْنَ ﴿١٩٠﴾
فَلَمَّآ اٰتٰىهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهٗ شُرَكَآءَ فِيْمَآ اٰتٰىهُمَا
فَتَعٰلَى اللّٰهُ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿١٩١﴾
اَيُشْرِكُوْنَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْـًٔا وَّهُمْ يُخْلَقُوْنَ ﴿١٩٢﴾
وَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ لَهُمْ نَصْرًا وَّلَآ اَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُوْنَ ﴿١٩٣﴾
وَاِنْ تَدْعُوْهُمْ اِلَى الْهُدٰى لَا يَتَّبِعُوْكُمْ سَوَآءٌ عَلَيْكُمْ
اَدَعَوْتُمُوْهُمْ اَمْ اَنْتُمْ صَامِتُوْنَ ﴿١٩٤﴾
اِنَّ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ عِبَادٌ اَمْثَالُكُمْ
فَادْعُوْهُمْ فَلْيَسْتَجِيْبُوْا لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١٩٥﴾
اَلَهُمْ اَرْجُلٌ يَّمْشُوْنَ بِهَآ اَمْ لَهُمْ اَيْدٍ يَّبْطِشُوْنَ بِهَآ
اَمْ لَهُمْ اَعْيُنٌ يُّبْصِرُوْنَ بِهَآ اَمْ لَهُمْ اٰذَانٌ يَّسْمَعُوْنَ
بِهَا قُلِ ادْعُوْا شُرَكَآءَكُمْ ثُمَّ كِيْدُوْنِ فَلَا تُنْظِرُوْنِ ﴿١٩٦﴾
اِنَّ وَلِيّٖىَ اللّٰهُ الَّذِيْ نَزَّلَ الْكِتٰبَ وَهُوَ يَتَوَلَّى
الصّٰلِحِيْنَ ﴿١٩٧﴾
وَالَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ نَصْرَكُمْ

sobě."

وَلَا أَنفُسَهُمْ يَنصُرُونَ ١٩٨

199. A vyzvete-li je ke správnému vedení, neslyší. A vidíš je, jak se na tebe dívají, ale nevidí.

وَإِن تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا وَتَرَاهُمْ يَنظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ١٩٩

200. Buď odpouštějící, nabádej k laskavosti a odvrať se od nevědomých.

خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ٢٠٠

201. A jestliže tě podnítí zlé našeptávání Satanovo, hledej útočiště u Allaha; On je věru Všeslyšící, Vševědoucí.

وَإِمَّا يَنزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ٢٠١

202. A *pokud jde o* ty, kteří jsou spravedliví, ti, když na ně doráží našeptávání Satanovo, vzpomenou si *na Boha* a hle, prohlédnou!

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُم مُّبْصِرُونَ ٢٠٢

203. A jejich bratři je nutí setrvat v bludu, ale oni nepoleví.

وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ ٢٠٣

204. A když jim nepřineseš Znamení, řeknou: „Proč sis nějaké nevymyslel?" Řekni: „Já pouze následuji to, co mi bylo zjeveno Pánem mým. Toto je světlo zjevné od Pána vašeho a vedení a milosrdenství pro lid věřící."

وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِم بِآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِن رَّبِّي هَٰذَا بَصَائِرُ مِن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ٢٠٤

205. A když je přednášen Korán, poslouchejte v tichosti, aby vám mohlo být prokázáno milosrdenství.

وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ٢٠٥

206. A vzpomínej Pána svého v mysli své v pokoře a bázni a potichu, ráno i večer, a nebuď jedním z těch, kteří jsou nedbalí.

وَاذْكُر رَّبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ ٢٠٦

207. Neboť ti, kteří jsou blízko Pána tvého, se od toho, aby Jej uctívali, pyšně neodvracejí, ale oslavují Ho a na tvář před Ním padají.

إِنَّ الَّذِينَ عِندَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ٢٠٧

KAPITOLY 8 & 9

AL-ANFÁL & AL-TAUBAH

(*Zjeveno po Hidžře*)

Název, doba zjevení a souvislost mezi oběma Súrami

Jak je všeobecně známo, pod názvem Anfál je známá pouze první z těchto dvou kapitol; ovšem po pravdě řečeno kapitola zahrnuje obě dvě části, tj. první známou jako Anfál a druhou známou jako Taubah. To znamená, že Taubah čili Bará'at není ve skutečnosti samostatnou *Súrou*, ale pouze částí Anfálu. Toto rozdělení *Súry* do dvou částí je v Koránu, kde všechny ostatní kapitoly tvoří jednolité celky, případem ojedinělým. Důkazem toho, že Taubah není *Súrou* samostatnou, ale jen součástí Anfálu, je to, že na rozdíl od všech ostatních kapitol není předeslána *basmallou*, která byla z příkazu božího umístěna na začátek každé *Súry*, a je proto její nedílnou součástí. Dalším důkazem faktické jednoty obou kapitol je velmi nápadná tématická shoda mezi nimi. Obě byly zjeveny v Medíně - Anfál patrně v době kolem bitvy u Badru, v prvním či druhém roce po *Hidžře*, a Taubah či Bará'at (podle Bucháriho jedna z posledních částí Koránu) v devátém roce po *Hidžře*.

Společná poznámka k oběma Súrám

V Anfálu bylo učiněno proroctví, že Bůh dopřeje Muslimům velikého vítězství a že majetek a statky nepřátel padnou do jejich rukou. Toto proroctví sloužilo nevěřícím jako stálý zdroj posměchu na účet Pravověrných, protože Bůh ze Své neomylné moudrosti a v souladu se Svým věčně platným zákonem pozdržel jeho splnění spolu se zjevením té části kapitoly, v níž je o něm zmínka. Když padla Mekka a výše zmíněné proroctví bylo splněno, byla zjevena i zbývající část *Súry*. Začíná *Vyhlášením úplného ospravedlnění ze strany Allaha i jeho Posla vůči modloslužebníkům, jimž jste oznámili závazek, že islám v Arabii zvítězí. Cestujte tedy po zemi po dobu čtyř měsíců a vězte, že nemůžete zmařit záměr Allahův a že Allah poníží nevěřící*. Stojí tu za povšimnutí, že někteří komentátoři chápali výše zmíněnou deklaraci v tom smyslu, že čtyřměsíční lhůta byla poskytnuta těm modloslužebníkům, s nimiž měli muslimové smluvní závazky, a že byla míněna jako výpovědní lhůta, po jejímž uplynutí

budou všechny dohody a smlouvy považovány za vypovězené. Tento výklad Deklarace je zcela evidentně chybný. Kdyby byla míněna jen jako upozornění o vypovězení smluv, nemělo by smysl ji spojovat s příkazem, aby cestovali po zemi a na vlastní oči se přesvědčili, že boží záměr zvítězil. Neboť ten, komu je poskytnuta jen omezená doba odkladu, přirozeně učiní ukvapené přípravy na odchod do bezpečí a nebude se toulat po zemi a dívat se kolem sebe. A na druhé straně, má-li být tento verš chápán jako upozornění o vypovězení existujících smluv a jako poskytnutí omezené lhůty odkladu těm modloslužebným kmenům, které měly spojenecké smlouvy s muslimy, jak by pak mohl být vykládán verš bezprostředně následující? Tam se praví, že lidé, kteří uzavřeli smlouvy s muslimy, nebudou vyhnáni, dokud jejich smlouvy nevyprší. Z toho je jasné, že slova Koránu *Alladhína 'Áhadtum* použitá v prvním verši kapitoly Taubah, nepoukazují na žádnou politickou dohodu či smlouvu, ale jen na prohlášení, která proti sobě učinili muslimové a nevěřící a která mluvila o konečném vítězství té či oné strany. Na islámské straně bylo v kapitole Anfál vyhlášeno, že majetek a statky nevěřících padnou do rukou muslimů, a nevěřící zase vyhlásili, že islám bude vymýcen a oni zaberou majetek muslimů. Právě tato dvě protichůdná prohlášení byla ve výše zmíněném verši metaforicky nazvána *'Ahd* čili 'závazek', a modloslužebníkům se říká, aby cestovali po zemi a na vlastní oči se přesvědčili, zda prohlášení o jejich konečném zničení, učiněné v Anfálu, bylo pravdivým. Přísně vzato, *Súra* Bará'at představuje jen oznámení o splnění velkého proroctví vysloveného v *Súře* Anfál a tudíž není *Súrou* samostatnou. Zkrátka, mezi oběma kapitolami existuje souvislost vskutku nepochybná, a ve skutečnosti tvoří kapitolu jedinou, neboť, jak bylo uvedeno výše, *Súra* Anfál byla zjevena v době bitvy u Badru a obsahuje jasné proroctví o konečné záhubě nevěřících. A po posledním střetnutí s mekkánskými modloslužebníky byla zjevena *Súra* Bará'at, aby oznámila splnění proroctví a nastolení nové éry.

Obsah Súr

Kapitola Anfál začíná popisem bitvy u Badru a hned na začátku oznamuje muslimům, že slavně zvítězí nad nevěřícími a majetek i statky nevěřících jim padnou do rukou. Tyto války jsou božími Znameními a neměly by se stát prostředkem k nabývání světských statků. Dále se připomíná, že muslimové mají na cestě boží bojovat

statečně a nemají se pyšnit vlastní silou či organizovaností, ani se nemají zaleknout početního stavu či udatnosti nepřátel. Dál se klade důraz na poslušnost vůči autoritám a praví se, že poslušnost vůči božím příkazům otevře muslimům cestu k úspěchu a blahobytu a ochrání je před úskoky a intrikami nepřátel, podobně jako Bůh ochránil svatého Proroka před tajnými úklady Mekkánců. V *Súře* se dále konstatuje, že nepřítel se holedbá svým počtem a udatností v boji a věří, že jedině on je v právu, a dokonce svolává boží hněv na hlavy lhářů. Takto odhodlaný nepřítel nepřijme porážku snadno. *Súra* pak odkrývá jeho falešné nároky. Dále se praví, že rozpor mezi slovy a skutky nevěřících ukazuje, že jejich náboženství je pouhým otrokem jejich intelektu a nezapustilo kořeny v jejich srdcích. Muslimové jsou povzbuzováni božím slibem, že válka, kterou právě vedou, skončí jejich vítězstvím a úspěch bude jejich snahy provázet i v půtkách budoucích. Aby toho dosáhli, jsou nabádáni k poslušnosti vůči vrchnosti, k vytrvalosti při protivenstvích a ke svornosti při činu.

Dále se v *Súře* pojednává o posvátnosti smluvních závazků a muslimové jsou upozorněni, že nevěřící budou opakovaně porušovat své smlouvy. To by však nemělo zavdat příčinu k tomu, aby sami nedostáli vlastních závazků. Měli by se zbavit mylné představy o tom, že jejich věc nějak utrpí, když se na nepříteli za porušení závazků nepomstí stejným způsobem. Naopak, oni sami by měli pečlivě dodržovat smlouvy i nadále; ale dohody, které uzavřeli, by jim neměli stát v cestě při přípravách na válku. Mají však přikázáno, že jakmile nevěřící požádají při vojenských akcích o mír, jejich nabídka nemá být odmítnuta, protože poruší-li nevěřící podmínky mírové smlouvy a začnou znovu bojovat, muslimové tímto novým porušením důvěry nebudou poškozeni. V tomto příkaze je obsažena narážka na mírovou smlouvu uzavřenou u Hudajbíje, po němž porušení příměří ze strany nevěřících vedlo k pádu Mekky. Dále se muslimům říká, že do jejich rukou padnou váleční zajatci a že s nimi mají zacházet vlídně.

V počátečních verších *Súry* Bará'ah se praví, že slib o vítězství daný muslimům v Anfálu byl splněn, a konstatuje se, že muslimové se stali pány celé Arábie. Nevěřící by proto měli cestovat po zemi, aby se na vlastní oči přesvědčili, zda celá země byla ovládnuta muslimy, či nikoliv. V následujících verších jsou nevěřící káráni za opětovné porušování slavnostních smluv a úmluv a muslimové jsou varováni, aby s nimi neuzavírali nové dohody a nebáli se, že přerušení styků s nimi nějak záporně ovlivní prosperitu Mekky,

neboť o ně bude pečovat sám Bůh. Dále se jim říká, že si nemají myslet, že po dobytí Arábie válčení skončí a oni budou žít v míru. Naopak, kvůli intrikám a tajným spiknutím křesťanů vzniknou nové války, a protože jsou to lidé bezbožní, nesnesou, aby na zemi byla nastolena dokonalá Jedinost boží. Navíc se stali mravně zkaženými, zatímco islám chce prosadit opravdovou rovnost a svobodu. Jak by jen mohly křesťanské vlády s klidem pohlížet na ustanovení jiné vlády ve svém sousedství, vlády založené na rovnosti a svobodě, jejíž blízkost by přiměla jejich poddané ke vzpouře? Mají-li muslimové v patřičné úctě vše, co Bůh učinil posvátným, nechť se náležitě připraví na příští válku s křesťany.

Protože mezi zjevením prvních 37 veršů *Súry* Bará'ah a veršů následujících byla přestávka, je v nich zmínka o splnění proroctví veršů předcházejících. V této souvislosti je podán stručný popis výpravy do Tabúku a okolností, za nichž se výše zmíněné proroctví splnilo. Pokrytci a liknaví ve víře, jichž se zmocnil strach před mocnou říší císaře, jsou pokáráni a je odhalena jejich nízká bojová morálka; věřící pak jsou vyzváni, aby nepřijali jejich pomoc, neboť i bez jejich pomoci jim Bůh dopřeje vítězství nad císařem (toto téma je rozpracováno detailněji v *Súrách* Rúm a Fath). V této souvislosti se hovoří o intrikách pokrytců, kteří chtěli poškodit věc islámu. Na konci *Súry* Taubah je zdůrazněno, že navzdory intrikám a úkladům pokrytců a navzdory veliké síle a hmotným prostředkům nevěřících, svatý Prorok ve svém poslání uspěje, neboť mu pomůže Bůh, "Pán trůnu mocného".

سُوْرَةُ الْاَنْفَالِ مَدَنِيَّةٌ (٨)

AL-ANFÁL

(*Zjeveno po Hidžře*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Ptají se tě na *válečnou* kořist. Řekni: „Kořist náleží Allahovi a Poslu. Bojte se tedy Allaha a urovnejte si záležitosti mezi sebou a poslouchejte Allaha i Posla Jeho, jste-li věřící."

3. *Opravdovými* věřícími jsou pouze ti, jejichž srdce se při vyslovení *jména* Allahova zachvějí a jejichž víra vzroste, když jsou jim přednášena Jeho Znamení, a kteří důvěru v Pána svého vkládají,

4. Kteří dodržují Modlitbu a z toho, čím jsme je obdařili, rozdávají.

5. Toto jsou praví věřící. Pro ně jsou připraveny stupně *hodnosti* u Pána jejich a také odpuštění a příděl úctyhodný.

6. *Je to proto, že* Pán tvůj tě vyvedl z domu tvého za cílem spravedlivým, zatímco skupina věřících byla proti tomu.

7. Hádají se s tebou ohledně pravdy poté, co se stala zjevnou, jako kdyby byli hnáni na smrt a měli *ji* před očima.

8. A *vzpomeňte si na dobu*, kdy vám Allah slíbil, že jeden ze dvou oddílů* bude vaším, a vy jste si přáli, aby na vás připadl *oddíl* neozbrojený, ale Allah si přál potvrdit pravdu slovy Svými a vykořenit nevěřící,

9. Aby tak potvrdil pravdu a zničil lež, byť se to nelíbilo provinilcům.

10. Když jste úpěnlivě prosili Pána svého o pomoc a On vám odpověděl *slovy*:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْاَنْفَالِ ۭ قُلِ الْاَنْفَالُ لِلّٰهِ وَالرَّسُوْلِ ۚ

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَصْلِحُوْا ذَاتَ بَيْنِكُمْ ۠ وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ وَ

رَسُوْلَهٗٓ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٢﴾

اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ الَّذِيْنَ اِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ قُلُوْبُهُمْ

وَاِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ اٰيٰتُهٗ زَادَتْهُمْ اِيْمَانًا وَّعَلٰى

رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ﴿٣﴾

الَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ﴿٤﴾

اُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْمُؤْمِنُوْنَ حَقًّا ۭ لَهُمْ دَرَجٰتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ

وَمَغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ كَرِيْمٌ ﴿٥﴾

كَمَآ اَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْۢ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ ۠ وَاِنَّ فَرِيْقًا

مِّنَ الْمُؤْمِنِيْنَ لَكٰرِهُوْنَ ﴿٦﴾

يُجَادِلُوْنَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَاَنَّمَا يُسَاقُوْنَ

اِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُوْنَ ﴿٧﴾

وَاِذْ يَعِدُكُمُ اللّٰهُ اِحْدَى الطَّاۗىِٕفَتَيْنِ اَنَّهَا لَكُمْ وَ

تَوَدُّوْنَ اَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُوْنُ لَكُمْ وَيُرِيْدُ

اللّٰهُ اَنْ يُّحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمٰتِهٖ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٨﴾

لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُوْنَ ﴿٩﴾

اِذْ تَسْتَغِيْثُوْنَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ اَنِّيْ مُمِدُّكُمْ

---

* Tj. dobře vyzbrojená mekkánská armáda a jen lehce ozbrojená karavana, která směřovala k Mekce od severu.

„Pošlu vám na pomoc tisíc andělů, jdoucích jeden za druhým."

11. A Allah to učinil jen radostnou zvěstí, aby se tím vaše srdce uklidnila. Ale pomoc přichází jedině od Allaha; Allah je věru Mocný, Moudrý.

R. 2.

12. Když na vás seslal spánek *jako znamení* bezpečí od Něho a když na vás seslal vodu z mraků, aby vás jí očistil a odstranil z vás špínu Satanovu a posílil vaše srdce a *vaše* kroky pevnými učinil.

13. Když Pán tvůj zvěstoval andělům: „Jsem s vámi; dodejte tedy síly těm, kteří věří. Já uvrhnu zděšení do srdcí těch, kteří nevěří. Bijte *je* do zátylků a urazte jim konečky všech prstů."

14. To za to, že se postavili proti Allahovi a Jeho Poslu. A kdokoliv odporuje Allahovi a Jeho Poslu — pak Allah je věru přísný v odplatě.

15. Toto *je trest váš*, okuste jej tedy; a *vězte*, že pro nevěřící je připraven trest Ohně.

16. Vy, kteří věříte! až se střetnete s mohutným vojskem nevěřících, neobracejte se k nim zády.

17. A kdo se k nim v ten den obrátí zády — pokud nemění pozici v boji nebo se nevrací, aby *se připojil* k *jinému* oddílu — ten vskutku na sebe přivolá Allahův hněv a jeho příbytkem bude Peklo. A jak zlé je to útočiště.

18. Nezabili jste je vy, ale byl to Allah, Kdo je zabil. A nevrhals ty, když jsi vrhal, ale byl to Allah, Kdo vrhal, aby tak *svrhl nevěřící* a aby podrobil věřící zkoušce dobrotivé, od Něho *pocházející*. Allah je věru Všeslyšící, Vševědoucí.

19. Takto *se to přihodilo*: A *vězte*, že právě Allah oslabuje úklady nevěřících.

20. Jestliže jste si přáli vítězství, tedy k vám vítězství vskutku přišlo. A jestliže od

بِأَلْفٍ مِّنَ الْمَلٰٓئِكَةِ مُرْدِفِيْنَ ﴿١٠﴾
وَمَا جَعَلَهُ اللّٰهُ اِلَّا بُشْرٰى وَلِتَطْمَئِنَّ بِهٖ قُلُوْبُكُمْ ۚ
وَمَا النَّصْرُ اِلَّا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿١١﴾
اِذْ يُغَشِّيْكُمُ النُّعَاسَ اَمَنَةً مِّنْهُ وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِّنَ
السَّمَاۗءِ مَاۗءً لِّيُطَهِّرَكُمْ بِهٖ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطٰنِ
وَلِيَرْبِطَ عَلٰي قُلُوْبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْاَقْدَامَ ۭ ﴿١٢﴾
اِذْ يُوْحِيْ رَبُّكَ اِلَى الْمَلٰۗئِكَةِ اَنِّىْ مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِيْنَ
اٰمَنُوْا ۭ سَاُلْقِيْ فِيْ قُلُوْبِ الَّذِيْنَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوْا
فَوْقَ الْاَعْنَاقِ وَاضْرِبُوْا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ۭ ﴿١٣﴾
ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ شَاۗقُّوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ۚ وَمَنْ يُّشَاقِقِ
اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ فَاِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿١٤﴾
ذٰلِكُمْ فَذُوْقُوْهُ وَاَنَّ لِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابَ النَّارِ ﴿١٥﴾
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا لَقِيْتُمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا زَحْفًا
فَلَا تُوَلُّوْهُمُ الْاَدْبَارَ ۚ ﴿١٦﴾
وَمَنْ يُّوَلِّهِمْ يَوْمَىِٕذٍ دُبُرَهٗٓ اِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ اَوْ
مُتَحَيِّزًا اِلٰى فِئَةٍ فَقَدْ بَاۗءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللّٰهِ وَمَاْوٰىهُ
جَهَنَّمُ ۭ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿١٧﴾
فَلَمْ تَقْتُلُوْهُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ قَتَلَهُمْ ۠ وَمَا رَمَيْتَ اِذْ
رَمَيْتَ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ رَمٰى ۚ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِيْنَ مِنْهُ
بَلَاۗءً حَسَنًا ۭ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿١٨﴾
ذٰلِكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ مُوْهِنُ كَيْدِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿١٩﴾
اِنْ تَسْتَفْتِحُوْا فَقَدْ جَاۗءَكُمُ الْفَتْحُ ۚ وَاِنْ تَنْتَهُوْا فَهُوَ

toho upustíte, bude to pro vás lepší; ale jestliže se vrátíte *k nepřátelství*, My se vrátíme *také*. A jakkoliv početné — vaše vojsko vám nebude nic platné a vězte, že Allah je na straně věřících.

R. 3.

21. Vy, kteří věříte! Poslouchejte Allaha a Posla Jeho a neodvracejte se od Něho, když *ho* slyšíte *mluvit*.

22. A nebuďte jako ti, kteří říkají: „Slyšíme," a přitom neslyší.

23. Nejhoršími tvory v očích Allahových jsou hluší a němí, kteří nemají rozum.

24. A kdyby v nich Allah rozpoznal dobrého, určitě by je obdařil sluchem. A kdyby je sluchem obdařil *nyní*, s odporem by se odvrátili.

25. Vy, kteří věříte! Odpovídejte na výzvu Allahovu a Posla Jeho, když vás volá, aby vám dal život, a vězte, že Allah je člověku blíže než jeho vlastní srdce a že k Němu budete shromážděni.

26. Mějte se na pozoru před neblahým osudem, který nepostihne jen ty z vás, kteří se provinili. A vězte, že Allah je přísný v odměňování.

27. A vzpomeňte si *na dobu*, kdy vás bylo málo *a* v zemi jste byli považováni za slabé *a* báli jste se, aby vás lidé neodvlekli pryč; ale On vás chránil a posilňoval Svou pomocí a poskytl vám mnoho dobrého, abyste byli vděčni.

28. Vy, kteří věříte! Nezrazujte Allaha, ani Posla, ani vědomě neporušujte své závazky.

29. A vězte, že vaše majetky i vaše děti jsou jen zkouškou a že právě u Allaha je veliká odměna.

R. 4.

30. Vy, kteří věříte! Budete-li se bát

خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ وَإِنْ تَعُودُوا نَعُدْ ۚ وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ فِئَتُكُمْ
شَيْئًا وَّلَوْ كَثُرَتْ ۙ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا
عَنْهُ وَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ ﴿٢١﴾
وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٢﴾
إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ
لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٣﴾
وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَّأَسْمَعَهُمْ ۖ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ
لَتَوَلَّوْا وَّهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا
دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ ۖ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ
الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٥﴾
وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَّا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ
خَاصَّةً ۚ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٦﴾
وَاذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُّسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ
تَخَافُونَ أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُمْ
بِنَصْرِهِ وَرَزَقَكُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٧﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا
أَمَانَاتِكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾
وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ۙ وَأَنَّ
اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٩﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَّكُمْ

Allaha, pak On vám udělí rozlišení a zbaví vás vašich špatností a odpustí vám; a Allah je *Pán* nadmíru štědrý.

31. A *vzpomeň si na dobu*, kdy nevěřící proti tobě strojili úklady, aby tě uvěznili nebo zabili nebo vyhnali. Strojili úklady a Allah *také* strojil úklady a Allah je Nejlepším strůjcem úkladů.

32. A když jim jsou přednášeny verše Naše, říkají: „*To* jsme už slyšeli. Kdybychom chtěli, mohli bychom říkat něco podobného. Není to nic jiného než *pouhé* vyprávění starců."

33. A *vzpomeňte si na dobu*, kdy řekli: „Ó Allahu, jestliže toto je vskutku pravda od Tebe *pocházející*, pak na nás sešli z nebe déšť kamení, nebo nás postihni trestem bolestným."

34. Ale Allah by je nepotrestal, pokud bys byl mezi nimi ty, a nepotrestal by je, pokud by hledali odpuštění.

35. A jakou výmluvu mají *nyní*, aby je Allah nepotrestal, když brání *lidem ve vstupu* do Posvátné Mešity, ačkoli nejsou jejími *pravými* strážci? Jejími *pravými* strážci jsou jen ti, kteří jsou spravedliví, ale většina z nich *to* neví.

36. A jejich modlitba v Domě je pouhým pískáním a tleskáním rukama. „Okuste tedy trestu za to, že jste neuvěřili."

37. Zajisté ti, kteří nevěří rozdávají své bohatství, aby odvraceli *lidi* z cesty Allahovy. A budou ho zajisté rozdávat dál; *však* posléze se to pro ně stane *zdrojem* zármutku *a* potom budou přemoženi. A nevěřící budou shromážděni v Pekle,

38. Aby Allah mohl oddělit špatné od dobrých a aby mohl postavit špatné jedny na druhé a nakupit je všechny dohromady a potom je uvrhnout do Pekla. Ti věru ztrátu

فُرْقَانًا وَّيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّاٰتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ
ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴿٣٠﴾
وَاِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِيُثْبِتُوْكَ اَوْ يَقْتُلُوْكَ اَوْ
يُخْرِجُوْكَ ۗ وَيَمْكُرُوْنَ وَيَمْكُرُ اللّٰهُ ۗ وَاللّٰهُ خَيْرُ
الْمٰكِرِيْنَ ﴿٣١﴾
وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا قَالُوْا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَآءُ
لَقُلْنَا مِثْلَ هٰذَآ ۙ اِنْ هٰذَآ اِلَّآ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿٣٢﴾
وَاِذْ قَالُوا اللّٰهُمَّ اِنْ كَانَ هٰذَا هُوَ الْحَقَّ مِنْ عِنْدِكَ
فَاَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِّنَ السَّمَآءِ اَوِ ائْتِنَا بِعَذَابٍ
اَلِيْمٍ ﴿٣٣﴾
وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَاَنْتَ فِيْهِمْ ۗ وَمَا كَانَ
اللّٰهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُوْنَ ﴿٣٤﴾
وَمَا لَهُمْ اَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللّٰهُ وَهُمْ يَصُدُّوْنَ عَنِ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوْٓا اَوْلِيَآءَهٗ ۗ اِنْ اَوْلِيَآؤُهٗٓ
اِلَّا الْمُتَّقُوْنَ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٥﴾
وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ اِلَّا مُكَآءً وَّتَصْدِيَةً ۗ
فَذُوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ﴿٣٦﴾
اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوْا عَنْ
سَبِيْلِ اللّٰهِ ۗ فَسَيُنْفِقُوْنَهَا ثُمَّ تَكُوْنُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً
ثُمَّ يُغْلَبُوْنَ ۗ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِلٰى جَهَنَّمَ يُحْشَرُوْنَ ﴿٣٧﴾
لِيَمِيْزَ اللّٰهُ الْخَبِيْثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيْثَ
بَعْضَهٗ عَلٰى بَعْضٍ فَيَرْكُمَهٗ جَمِيْعًا فَيَجْعَلَهٗ فِيْ جَهَنَّمَ

utrpí.

R. 5.

39. Řekni těm, kteří jsou nevěřící, že přestanou-li, bude jim odpuštěno to, co pominulo; a jestliže se *k tomu* vrátí, pak je tu ovšem příklad těch, kteří byli před nimi.

40. A bojujte proti nim, dokud neustane pronásledování a dokud náboženství nebude jedině Allahovo. Jestliže však přestanou, pak Allah je věru Bdělý nad tím, co dělají.

41. A jestliže se obrátí zády, pak vězte, že Allah je vaším Ochráncem. Jak vynikajícím je Ochráncem a jak vynikajícím je Pomocníkem!

42. A vězte, že cokoliv získáte jako *válečnou* kořist, pětina z toho připadne Allahovi a Poslovi a příbuzným a sirotkům a chudým a pocestnému, věříte-li v Allaha a v to, co jsme seslali služebníku Svému v Den Rozlišení* — v den, kdy se obě vojska střetla — a je v moci Allahově udělat vše.

43. Když vy jste byli na bližším svahu *údolí* a oni na vzdálenějším a karavana byla pod vámi. A kdybyste si byli měli domluvit schůzku, určitě byste se ohledně této schůzky neshodli. Ale *ke střetnutí došlo*, aby Allah dovršil věc, jež byla ustanovena; takže ti, kteří byli v souladu s pravdou odsouzeni, zahynuli; a ten, kterého pravda podpořila, zůstal naživu. A Allah je věru Všeslyšící, Vševědoucí.

44. Když ti je Allah ukázal ve snu v malém počtu; a kdyby ti je byl ukázal jako početné, jistě byste byli zaváhali a o té věci se hádali; ale Allah *vás* spasil. Neboť je si plně vědom toho, co je ve *vašich* hrudích.

45. A když v době vašeho střetnutí způsobil, že se vaším očím jevili jako málopočetní v očích jejich, aby Allah dovršil věc, jež byla ustanovena. A Allahovi se

* Bitva u Badru.

ع ١٨ أُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿٣٨﴾ ع
قُلْ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ يَّنْتَهُوْا يُغْفَرْ لَهُمْ مَّا قَدْ
سَلَفَ ۚ وَاِنْ يَّعُوْدُوْا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿٣٩﴾
وَقَاتِلُوْهُمْ حَتّٰى لَا تَكُوْنَ فِتْنَةٌ وَّيَكُوْنَ الدِّيْنُ
كُلُّهٗ لِلّٰهِ ۚ فَاِنِ انْتَهَوْا فَاِنَّ اللّٰهَ بِمَا يَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿٤٠﴾
وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ مَوْلٰىكُمْ ۗ نِعْمَ الْمَوْلٰى
وَنِعْمَ النَّصِيْرُ ﴿٤١﴾
وَاعْلَمُوْٓا اَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَاَنَّ لِلّٰهِ خُمُسَهٗ
وَلِلرَّسُوْلِ وَلِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنِ
وَابْنِ السَّبِيْلِ ۙ اِنْ كُنْتُمْ اٰمَنْتُمْ بِاللّٰهِ وَمَآ اَنْزَلْنَا
عَلٰى عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعٰنِ ۗ وَاللّٰهُ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٤٢﴾
اِذْ اَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوٰى
وَالرَّكْبُ اَسْفَلَ مِنْكُمْ ۗ وَلَوْ تَوَاعَدْتُّمْ لَاخْتَلَفْتُمْ فِي
الْمِيْعٰدِ ۙ وَلٰكِنْ لِّيَقْضِيَ اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُوْلًا ۙ لِّيَهْلِكَ
مَنْ هَلَكَ عَنْۢ بَيِّنَةٍ وَّيَحْيٰى مَنْ حَيَّ عَنْۢ بَيِّنَةٍ ۗ وَاِنَّ
اللّٰهَ لَسَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٤٣﴾
اِذْ يُرِيْكَهُمُ اللّٰهُ فِيْ مَنَامِكَ قَلِيْلًا ۗ وَلَوْ اَرٰىكَهُمْ
كَثِيْرًا لَّفَشِلْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ فِي الْاَمْرِ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ سَلَّمَ ۗ
اِنَّهٗ عَلِيْمٌ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿٤٤﴾
وَاِذْ يُرِيْكُمُوْهُمْ اِذِ الْتَقَيْتُمْ فِيْٓ اَعْيُنِكُمْ قَلِيْلًا وَّ
يُقَلِّلُكُمْ فِيْٓ اَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُوْلًا ۗ

postupují všechny věci *ke konečnému rozhodnutí.*

R. 6.

46. Vy, kteří věříte! Kdykoliv se střetnete s nějakým vojskem, vytrvejte a často vzpomínejte Allaha, abyste byli úspěšní.

47. A poslouchejte Allaha a Posla Jeho a nehádejte se mezi sebou, abyste neztratili odvahu a neopustila *vás* síla. A buďte neochvějní, neboť Allah je na straně neochvějných.

48. A nebuďte jako ti, kteří vyšli ze svých domovů pyšně a okázale a kteří lidi od cesty Allahovy odvracejí; a Allah objímá vše, co dělají.

49. A Satan způsobil, že se jim jejich skutky zdály krásnými, a řekl: „Nikdo z lidí nad vámi dnes nezvítězí a já jsem ochráncem vaším." Když však obě vojska se k sobě přiblížila na dohled, obrátil se na podpatku a řekl: „Já s vámi nemám nic společného; neboť vidím to, co vy nevidíte. Bojím se věru Allaha; a Allah je přísný v trestání."

R. 7.

50. I pokrytci a ti, v jejichž srdcích sídlí choroba, řekli: „Tyto *lidi* oklamalo jejich náboženství." A kdo vkládá svou důvěru v Allaha — pak Allah je věru Mocný, Moudrý.

51. A kéž bys mohl vidět, až andělé odejmou duše těch, kteří jsou nevěřící, a bijíce je po tvářích a do zad, *řeknou*: „Okuste trestu spalováním!

52. „To za to, co vaše ruce před vámi předeslaly a *vězte*, že Allah není nespravedlivý ke služebníkům *Svým*."

53. *Jejich případ* se podobá případu lidu Faraónova a těch, *kteří byli* před nimi: neuvěřili ve Znamení Allahova; a proto je Allah potrestal za jejich hříchy. Allah je

ع وَإِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْأُمُوْرُ ﴿٤٥﴾
يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِذَا لَقِيْتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوْا وَاذْكُرُوا
اللّٰهَ كَثِيْرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿٤٦﴾
وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَلَا تَنَازَعُوْا فَتَفْشَلُوْا وَتَذْهَبَ
رِيْحُكُمْ وَاصْبِرُوْا ۭ اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصّٰبِرِيْنَ ﴿٤٧﴾
وَلَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ خَرَجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَّ
رِئَآءَ النَّاسِ وَيَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۭ وَاللّٰهُ
بِمَا يَعْمَلُوْنَ مُحِيْطٌ ﴿٤٨﴾
وَاِذْ زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ
لَكُمُ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَاِنِّيْ جَارٌ لَّكُمْ ۚ فَلَمَّا تَرَآءَتِ
الْفِئَتٰنِ نَكَصَ عَلٰى عَقِبَيْهِ وَقَالَ اِنِّيْ بَرِيْۤءٌ مِّنْكُمْ
اِنِّيْۤ اَرٰى مَا لَا تَرَوْنَ اِنِّيْۤ اَخَافُ اللّٰهَ ۭ وَاللّٰهُ شَدِيْدُ
ع الْعِقَابِ ﴿٤٩﴾
اِذْ يَقُوْلُ الْمُنٰفِقُوْنَ وَالَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ غَرَّ
هٰۤؤُلَآءِ دِيْنُهُمْ ۭ وَمَنْ يَّتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ فَاِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ
حَكِيْمٌ ﴿٥٠﴾
وَلَوْ تَرٰۤى اِذْ يَتَوَفَّى الَّذِيْنَ كَفَرُوا ۙ الْمَلٰۤئِكَةُ يَضْرِبُوْنَ
وُجُوْهَهُمْ وَاَدْبَارَهُمْ ۚ وَذُوْقُوْا عَذَابَ الْحَرِيْقِ ﴿٥١﴾
ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ
لِّلْعَبِيْدِ ﴿٥٢﴾
كَدَاْبِ اٰلِ فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۭ كَفَرُوْا
بِاٰيٰتِ اللّٰهِ فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوْبِهِمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ

věru Mocný *a* přísný v trestání.

قَوِيٌّ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ٥٣

54. Je to proto, že Allah by nikdy nezměnil Svou přízeň, kterou již nějakému lidu prokázal, pokud se nezmění oni; a *vězte*, že Allah je Všeslyšící, Vševědoucí.

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً اَنْعَمَهَا عَلٰى قَوْمٍ
حَتّٰى يُغَيِّرُوْا مَا بِاَنْفُسِهِمْ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ٥٤

55. *Jejich případ* se podobá případu lidu Faraónova a těch, *kteří byli* již před nimi: odmítli Znamení Pána svého, a tak jsme je za jejich hříchy zahubili. A lid Faraónův jsme utopili za to, že byl nespravedlivý.

كَدَاْبِ اٰلِ فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ كَذَّبُوْا
بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ فَاَهْلَكْنٰهُمْ بِذُنُوْبِهِمْ وَاَغْرَقْنَاۤ اٰلَ
فِرْعَوْنَ ۚ وَكُلٌّ كَانُوْا ظٰلِمِيْنَ ٥٥

56. Nejhoršími tvory v očích Allahových jsou věru ti, kteří jsou nevděční. Stejně neuvěří -

اِنَّ شَرَّ الدَّوَاۤبِّ عِنْدَ اللّٰهِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَهُمْ لَا
يُؤْمِنُوْنَ ٥٦

57. Těm, s nimiž jsi uzavřel úmluvu; a oni potom pokaždé svou úmluvu poruší a nebojí se Boha.

اَلَّذِيْنَ عٰهَدْتَّ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُوْنَ عَهْدَهُمْ
فِيْ كُلِّ مَرَّةٍ وَّهُمْ لَا يَتَّقُوْنَ ٥٧

58. Jestliže je přemůžeš ve válce, zastraš jejich rozprášením ty, kteří jsou za nimi, aby se jim dostalo napomenutí.

فَاِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِمْ مَّنْ خَلْفَهُمْ
لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ٥٨

59. A obáváš-li se zrady ze strany lidí, hoď jim nazpátek *jejich úmluvu* stejným způsobem. Allah věru zrádce nemiluje.

وَاِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَانْۢبِذْ اِلَيْهِمْ عَلٰى
ع سَوَاۤءٍ ۗ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْخَاۤئِنِيْنَ ٥٩

R. 8.

60. A ať si nevěřící nemyslí, že *Nás* předběhli. Neboť *záměry Boží* překazit nemohou.

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا سَبَقُوْا ۗ اِنَّهُمْ لَا
يُعْجِزُوْنَ ٦٠

61. A připravte proti nim vše, co můžete z *ozbrojených* sil a jezdeckých hlídek na hranicích, abyste jimi zastrašili nepřátele Allahovy a nepřátele svoje a další, které sami neznáte, *ale* Allah je zná. A cokoliv obětujete na cestě Allahově, to vám bude plně odplaceno a nebude vám ukřivděno.

وَاَعِدُّوْا لَهُمْ مَّا اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ قُوَّةٍ وَّمِنْ رِّبَاطِ
الْخَيْلِ تُرْهِبُوْنَ بِهٖ عَدُوَّ اللّٰهِ وَعَدُوَّكُمْ وَاٰخَرِيْنَ
مِنْ دُوْنِهِمْ ۚ لَا تَعْلَمُوْنَهُمْ ۚ اَللّٰهُ يَعْلَمُهُمْ ۗ وَمَا
تُنْفِقُوْا مِنْ شَيْءٍ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ يُوَفَّ اِلَيْكُمْ وَاَنْتُمْ
لَا تُظْلَمُوْنَ ٦١

62. Když se budou přiklánět k míru, přikloň se k němu také a důvěřuj Allahovi.

وَاِنْ جَنَحُوْا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ

On věru je Všeslyšící, Vševědoucí.

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٢﴾

63. A budou-li tě chtít oklamat, pak Allah ti zajisté postačí. Je to On, Kdo tě posílil pomocí Svou i *pomocí* věřících;

وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ ۚ هُوَ
الَّذِي أَيَّدَكَ بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٣﴾

64. A vložil lásku *vzájemnou* do jejich srdcí. I kdybys utratil vše, co je na zemi, lásku vzájemnou bys do jejich srdcí nevložil, ale Allah je láskou spojil. Vždyť On je Mocný, Moudrý.

وَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ ۚ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
مَا أَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ أَلَّفَ بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّهُ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٤﴾

R. 9.

65. Ó Proroku, Allah postačí tobě i těm z věřících, kteří tě následují.

ع يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٥﴾

66. Ó Proroku, povzbuzuj věřící k boji. Bude-li mezi vámi dvacet vytrvalých, porazí dvě stě; a bude-li jich mezi vámi sto, porazí tisíc nevěřících, neboť jsou to lidé, kteří nechápou.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ ۚ إِنْ يَكُنْ
مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ ۚ وَإِنْ
يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٦٦﴾

67. Nyní vám Allah ulehčil vaše břímě, neboť zná vaši slabost. A tak, bude-li mezi vámi sto vytrvalých, porazí dvě stě; a jestliže jich bude tisíc, porazí dva tisíce z příkazu Allahova. A Allah je na straně těch, kteří jsou vytrvalí.

الْآنَ خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا ۚ فَإِنْ
يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ ۚ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ
أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٦٧﴾

68. Nesluší se Prorokovi, aby měl zajatce, dokud se nezúčastní opravdových bojů na zemi. Vy toužíte po slastech života pozemského, zatímco Allahovi jde o *váš* Život budoucí. A Allah je Mocný, Moudrý.

مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَىٰ حَتَّىٰ يُثْخِنَ فِي
الْأَرْضِ ۚ تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ۗ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٨﴾

69. A kdyby nebylo příkazu Allahova, který vám byl dán již dříve, zajisté by vás postihlo veliké neštěstí *za to*, co jste si vzali.

لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ
عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٦٩﴾

70. Jezte tedy z toho, co jste *ve válce* ukořistili, jako dovolené a dobré, a bojte se Allaha. Neboť Allah je Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný.

فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٠﴾ ع

R. 10.

71. Ó Proroku, řekni zajatcům, kteří jsou ve vašich rukou: „Jestliže Allah rozezná něco

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَىٰ

dobrého v srdcích vašich, daruje vám něco lepšího než to, co vám bylo vzato, a odpustí vám. A Allah je Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný."

إِن يَعْلَمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أُخِذَ مِنكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧٠﴾

72. A jestliže tě zradí — pak již předtím zradili Allaha; ale On *ti* dal nad nimi moc. A Allah je Vševědoucí, Moudrý.

وَإِن يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِن قَبْلُ فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾

73. Zajisté ti, kteří uvěřili a vystěhovali se a bojovali svými majetky i svými osobami ve věci Allahově, i ti, kteří *jim* poskytli útočiště a pomoc — ti jsou si navzájem přáteli. Ale pokud jde o ty, kteří uvěřili, ale nevystěhovali se — nejste zodpovědni za jejich ochranu, dokud se nevystěhují. Ale jestliže vás požádají o pomoc *ve věci* náboženství, je vaší povinností jim pomoci proti komukoliv, kromě lidí, s nimiž máte smlouvu. A Allah vidí, co děláte.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوا وَّنَصَرُوا أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُم مِّن وَلَايَتِهِم مِّن شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا ۚ وَإِنِ اسْتَنصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٧٢﴾

74. A ti, kteří neuvěřili, jsou si navzájem přáteli. Jestliže tak neučiníte ani vy, zavládnou v zemi zlořády a velký nepořádek.

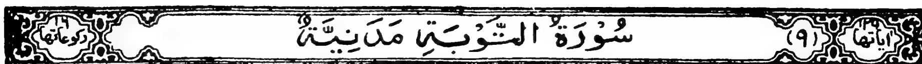
وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۚ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُن فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ﴿٧٣﴾

75. A ti, kteří uvěřili a vystěhovali se a bojovali ve věci Allahově, a ti, kteří *jim* poskytli útočiště a pomoc — to věru jsou praví věřící. Pro ně je připraveno odpuštění a příděl úctyhodný.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوا وَّنَصَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا ۚ لَّهُم مَّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٧٤﴾

76. A ti, kteří od té doby uvěřili a vystěhovali se a *bojovali ve věci Allahově* po vašem boku — ti také patří k vám; a *pokud jde o* pokrevní příbuzné, ti jsou si v Knize Allahově vzájemně nejbližší. Neboť Allah zná dobře všechny věci.

وَالَّذِينَ آمَنُوا مِن بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَٰئِكَ مِنكُمْ ۚ وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧٥﴾ ع

AL-TAUBA

(Zjeveno po Hidžře)

1. *Toto je* prohlášení *úplného* osvobození od všech povinností ze strany Allaha a Posla Jeho vůči těm modloslužebníkům, kterým jste učinili sliby.

بَرَآءَةٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖٓ اِلَى الَّذِيْنَ عٰهَدْتُّمْ مِّنَ
الْمُشْرِكِيْنَ ۙ ①

2. Cestujte tedy po zemi po dobu čtyř měsíců a vězte, že nemůžete překazit *záměr* Allahův a že Allah zahanbí nevěřící.

فَسِيْحُوْا فِى الْاَرْضِ اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ وَّاعْلَمُوْٓا اَنَّكُمْ
غَيْرُ مُعْجِزِى اللّٰهِ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ مُخْزِى الْكٰفِرِيْنَ ②

3. *A toto je* provolání Allaha a Posla Jeho k lidem v den Větší Pouti, že se Allah zřekl modloslužebníků a Posel Jeho též. Jestliže však učiníte pokání, bude to pro vás lepší; jestliže se však odvrátíte, pak vězte, že nemůžete překazit *záměr* Allahův. A oznam těm, kteří neuvěřili, zvěst o trestu bolestném,

وَاَذَانٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖٓ اِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ
الْاَكْبَرِ اَنَّ اللّٰهَ بَرِىْٓءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۙ وَرَسُوْلُهٗ ؕ
فَاِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ وَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوْٓا
اَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِى اللّٰهِ ؕ وَبَشِّرِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ۙ ③

4. S výjimkou těch modloslužebníků, s nimiž jste uzavřeli smlouvu a kteří vás *potom* v ničem nezklamali ani proti vám nikomu nepomáhali. Dodržujte tedy vůči nim smlouvu, kterou *jste* s nimi uzavřeli, až do vypršení její lhůty. Allah věru miluje ty, kteří jsou spravedliví.

اِلَّا الَّذِيْنَ عٰهَدْتُّمْ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوْكُمْ
شَيْـًٔا وَّلَمْ يُظَاهِرُوْا عَلَيْكُمْ اَحَدًا فَاَتِمُّوْٓا اِلَيْهِمْ
عَهْدَهُمْ اِلٰى مُدَّتِهِمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِيْنَ ④

5. A až uplynou posvátné měsíce, zabíjejte modloslužebníky, kdekoliv je naleznete a berte je *do zajetí* a obléhejte je a číhejte na ně v úkrytu. Jestliže však učiní pokání a budou dodržovat Modlitbu a platit Zakát, nechte je kráčet *svobodně*. Allah je věru Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný.

فَاِذَا انْسَلَخَ الْاَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِيْنَ
حَيْثُ وَجَدْتُّمُوْهُمْ وَخُذُوْهُمْ وَاحْصُرُوْهُمْ وَاقْعُدُوْا
لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ ۚ فَاِنْ تَابُوْا وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا
الزَّكٰوةَ فَخَلُّوْا سَبِيْلَهُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ⑤

6. A požádá-li vás některý z modloslužebníků o ochranu, poskytněte mu ji, aby mohl slyšet slovo Allahovo. Potom jej dopravte na místo pro něj bezpečné. Je to proto, že jsou to lidé, kteří nic nevědí.

وَاِنْ اَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ اسْتَجَارَكَ فَاَجِرْهُ حَتّٰى يَسْمَعَ
كَلٰمَ اللّٰهِ ثُمَّ اَبْلِغْهُ مَاْمَنَهٗ ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا
يَعْلَمُوْنَ ⑥ ع

R. 2

7. Jak mohou mít modloslužebníci, kromě těch, s nimiž jste uzavřeli smlouvu u Posvátné Mešity, smlouvu s Allahem a s Jeho Poslem? Pokud vám zůstanou věrni, zůstaňte i vy věrni jim. Allah věru miluje ty, kteří jsou spravedliví.

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللّٰهِ وَعِنْدَ رَسُولِهٖٓ
إِلَّا الَّذِينَ عٰهَدْتُّمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۚ فَمَا
اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ ۗ إِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ
الْمُتَّقِينَ (٧)

8. Jak *je možné*, že kdyby nad vámi získali převahu, nedodrželi by vůči vám žádné přátelské závazky ani úmluvu? Snaží se vám zalíbit ústy svými, ale jejich srdce jsou odmítavá a většina z nich jsou věrolomníci.

كَيْفَ وَإِنْ يَّظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلًّا
وَّلَا ذِمَّةً ۗ يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبٰى قُلُوبُهُمْ
وَأَكْثَرُهُمْ فٰسِقُونَ (٨)

9. Prodávají Znamení Allahova za nízkou cenu a odvracejí *lidi* od cesty Jeho. Hnusné je vskutku to, co dělají.

اِشْتَرَوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهٖ ۗ
إِنَّهُمْ سَاۤءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (٩)

10. Nedodržují žádné přátelské svazky ani úmluvu s těmi, kteří *jim* důvěřují. A právě oni jsou provinilci.

لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلًّا وَّلَا ذِمَّةً ۗ وَأُولٰٓئِكَ هُمُ
الْمُعْتَدُونَ (١٠)

11. Jestliže však učiní pokání a budou dodržovat Modlitbu a platit Zakát, stanou se vašimi bratry ve víře. A My objasňujeme Znamení pro lid vědoucí.

فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ فَإِخْوَانُكُمْ
فِي الدِّينِ ۗ وَنُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّعْلَمُونَ (١١)

12. A jestliže poruší své přísahy po uzavření úmluvy a zaútočí na vaše náboženství, pak proti *těmto* vůdcům nevěrectví bojujte — ti věru neberou ohled na vlastní přísahy — aby s tím přestali.

وَإِنْ نَّكَثُوٓا أَيْمَانَهُمْ مِّنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا
فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوٓا أَئِمَّةَ الْكُفْرِ ۙ إِنَّهُمْ لَآ أَيْمَانَ
لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ (١٢)

13. Což nebudete bojovat proti lidu, který porušil svou přísahu a připravoval vyhnání Posla a jako první zahájil *nepřátelství* proti vám? Bojíte se jich snad? Vždyť Allah si zaslouží nejvíc, abyste se Ho báli, jste-li věřící.

أَلَا تُقَاتِلُونَ قَوْمًا نَّكَثُوٓا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ
الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَءُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۗ أَتَخْشَوْنَهُمْ ۚ فَاللّٰهُ
أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ (١٣)

14. Bojujte proti nim, aby je Allah vašima rukama potrestal a zahanbil a vám dopomohl *k vítězství* nad nimi a ulehčil myslem lidi, kteří věří;

قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللّٰهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ
عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ (١٤)

15. A aby vyňal hněv ze srdcí jejich. A Allah se v milosrdenství obrací, ke komu se

وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ ۗ وَيَتُوبُ اللّٰهُ عَلٰى مَنْ يَّشَاۤءُ ۗ

Mu zlíbí. A Allah je Vševědoucí, Moudrý.

16. Domníváte se, že byste zůstali osamoceni v době, kdy Allah ještě nepoznal ty z vás, kteří bojují *ve věci Allahově* a kteří nepřijímají za důvěrného přítele *nikoho* kromě Allaha a Posla Jeho a věřících? Allah je si dobře vědom toho, co děláte.

R. 3.

17. Nepřísluší modloslužebníkům udržovat Mešity Allahovy v dobrém a vzkvétajícím stavu, pokud svědčí sami proti sobě o svém nevěrectví. Jsou to ti, jejichž skutky budou marné, a v Ohni budou přebývat navěky.

18. Mešity Allahovy může udržovat v dobrém a vzkvétajícím stavu jedině ten, kdo věří v Allaha a v Poslední Den a dodržuje Modlitbu a platí Zakát a bojí se jedině Allaha; ti budou nejspíš mezi těmi, kteří jsou správně vedeni.

19. Považujete napájení poutníků a udržování Posvátné Mešity za *rovnocenné skutkům* toho, jenž uvěřil v Allaha a v Poslední Den a bojuje na cestě Allahově? V očích Allahových si rovni nejsou. A Allah nevede lid nespravedlivý.

20. Těm, kteří uvěřili a vystěhovali se *ze svých domovů* a bojují ve věci Allahově svými majetky i svými osobami, patří nejvyšší hodnost v očích Allahových. A právě oni budou vítězní.

21. Pán jejich jim oznamuje radostnou zvěst o Svém milosrdenství a přízni a o zahradách, v nichž budou mit trvalé blaho;

22. A budou v nich přebývat navěky. Neboť u Allaha je odměna nesmírná.

23. Vy, kteří věříte! Neberte si za přátele otce své a bratry své, jestliže dávají přednost nevěrectví před vírou. A ti z vás,

وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿١٥﴾
اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تُتْرَكُوْا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذِيْنَ جٰهَدُوْا
مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلَا رَسُوْلِهٖ وَ
لَا الْمُؤْمِنِيْنَ وَلِيْجَةً ۭ وَاللّٰهُ خَبِيْرٌ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٦﴾
مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِيْنَ اَنْ يَّعْمُرُوْا مَسٰجِدَ اللّٰهِ شٰهِدِيْنَ
عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ ۭ اُولٰۗىِٕكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ ۚ وَ
فِي النَّارِ هُمْ خٰلِدُوْنَ ﴿١٧﴾
اِنَّمَا يَعْمُرُ مَسٰجِدَ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ
وَاَقَامَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَى الزَّكٰوةَ وَلَمْ يَخْشَ اِلَّا اللّٰهَ فَعَسٰٓى
اُولٰۗىِٕكَ اَنْ يَّكُوْنُوْا مِنَ الْمُهْتَدِيْنَ ﴿١٨﴾
اَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاۗجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
كَمَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَجٰهَدَ فِيْ سَبِيْلِ
اللّٰهِ ۭ لَا يَسْتَوٗنَ عِنْدَ اللّٰهِ ۭ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٩﴾
اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَهَاجَرُوْا وَجٰهَدُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ ۙ اَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللّٰهِ ۭ وَ
اُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْفَاۗىِٕزُوْنَ ﴿٢٠﴾
يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ وَّجَنّٰتٍ لَّهُمْ
فِيْهَا نَعِيْمٌ مُّقِيْمٌ ﴿٢١﴾
خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ۭ اِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهٗٓ اَجْرٌ عَظِيْمٌ ﴿٢٢﴾
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوْٓا اٰبَاۗءَكُمْ وَاِخْوَانَكُمْ
اَوْلِيَاۗءَ اِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَي الْاِيْمَانِ ۭ وَمَنْ يَّتَوَلَّهُمْ

kteří se s nimi přátelí, jsou provinilci.

مِّنْكُمْ فَأُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٢٣﴾

24. Řekni, jsou-li vám vaši otcové a vaši synové a vaši bratři a vaše manželky a vaši příbuzní a bohatství, které jste nabyli, a obchod, jehož úpadku se bojíte, a příbytky, které milujete, dražší než Allah a Posel Jeho a úsilí vynaložené ve věci Jeho, pak počkejte, až Allah přijde se Svým rozsudkem; a Allah nevede lid neposlušný.

قُلْ اِنْ كَانَ اٰبَآؤُكُمْ وَاَبْنَآؤُكُمْ وَاِخْوَانُكُمْ وَاَزْوَاجُكُمْ
وَعَشِيْرَتُكُمْ وَاَمْوَالُ ۨاقْتَرَفْتُمُوْهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ
كَسَادَهَا وَمَسٰكِنُ تَرْضَوْنَهَآ اَحَبَّ اِلَيْكُمْ مِّنَ اللّٰهِ
وَرَسُوْلِهٖ وَجِهَادٍ فِيْ سَبِيْلِهٖ فَتَرَبَّصُوْا حَتّٰى يَأْتِيَ
ع اللّٰهُ بِاَمْرِهٖ ۗ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿٢٤﴾

R. 4.

25. Allah vám vskutku pomohl na mnohém bojišti i v den bitvy u Hunajnu, kdy jste byli pyšní na svůj velký počet, který vám však nijak neprospěl; a země při *vší* své rozlehlosti se vám stala úzkou *a* potom jste se obrátili zády k ústupu.

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللّٰهُ فِيْ مَوَاطِنَ كَثِيْرَةٍ ۙ وَّيَوْمَ حُنَيْنٍ ۙ
اِذْ اَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْـًٔا وَّ
ضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْاَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ
مُّدْبِرِيْنَ ﴿٢٥﴾

26. Potom Allah seslal klid jako Své požehnání Poslu Svému i věřícím a seslal zástupy, které jste neviděli, a potrestal ty, kteří neuvěřili. A taková je odměna nevěřících.

ثُمَّ اَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِيْنَتَهٗ عَلٰى رَسُوْلِهٖ وَعَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ
وَاَنْزَلَ جُنُوْدًا لَّمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
وَذٰلِكَ جَزَآءُ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٢٦﴾

27. Potom se Allah soucitně obrátí k tomu, ke komu se Mu zlíbí; a Allah je Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný.

ثُمَّ يَتُوْبُ اللّٰهُ مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ ۗ وَاللّٰهُ
غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٢٧﴾

28. Vy, kteří věříte! Modloslužebníci jsou věru nečistí. Nechť se tedy po tomto roce nepřibližují k Posvátné Mešitě. A obáváte-li se chudoby, pak Allah vás ze Své štědrosti obohatí, bude-li chtít. Neboť Allah je Vševědoucí, Moudrý.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنَّمَا الْمُشْرِكُوْنَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا
الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هٰذَا ۚ وَاِنْ خِفْتُمْ
عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيْكُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖٓ اِنْ شَآءَ ۗ
اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٨﴾

29. A proti těm vlastníkům Knihy, kteří nevěří v Allaha a v Poslední den a nepovažují za nezákonné to, co Allah a Jeho Posel nezákonným prohlásili, a kteří nevyznávají náboženství pravdy, bojujte tak dlouho, dokud nezaplatí *vlastní* rukou daň a

قَاتِلُوا الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ
وَلَا يُحَرِّمُوْنَ مَا حَرَّمَ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ وَلَا يَدِيْنُوْنَ
دِيْنَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ حَتّٰى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ

nepřiznají své ponížení.

عَنْ يَّدٍ وَّهُمْ صٰغِرُوْنَ ﴿٢٩﴾

R. 5.

30. A židé říkají, že Ezra je syn Allahův, a křesťané říkají, že Mesiáš je syn Allahův; takto hovoří ústy svými. Napodobují tvrzení těch, kteří byli nevěřící již před nimi. Nechť je Allah prokleje! Jak *hluboce* zbloudili!

وَقَالَتِ الْيَهُوْدُ عُزَيْرُ ابْنُ اللّٰهِ وَقَالَتِ النَّصٰرَى الْمَسِيْحُ
ابْنُ اللّٰهِ ذٰلِكَ قَوْلُهُمْ بِاَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِـُٔوْنَ قَوْلَ
الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَبْلُ قٰتَلَهُمُ اللّٰهُ اَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ﴿٣٠﴾

31. Potom si vzali své učence a mnichy za pány vedle Allaha. A *podobně si vzali* Mesiáše, syna Marie. A přitom jim bylo přikázáno uctívat pouze Boha Jediného. Není jiného Boha kromě Něho. On příliš Svatý je ve srovnání s těmi, jež *k Němu* přidružují!

اِتَّخَذُوْٓا اَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ اَرْبَابًا مِّنْ دُوْنِ
اللّٰهِ وَالْمَسِيْحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَآ اُمِرُوْٓا اِلَّا لِيَعْبُدُوْٓا
اِلٰهًا وَّاحِدًا لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ سُبْحٰنَهٗ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٣١﴾

32. Chtějí uhasit světlo Allahovo ústy svými; avšak Allah nedovolí nic jiného než to, že světlo Své zdokonalí, i kdyby se *to* nevěřícím nelíbilo.

يُرِيْدُوْنَ اَنْ يُّطْفِـُٔوْا نُوْرَ اللّٰهِ بِاَفْوَاهِهِمْ وَيَاْبَى اللّٰهُ
اِلَّآ اَنْ يُّتِمَّ نُوْرَهٗ وَلَوْ كَرِهَ الْكٰفِرُوْنَ ﴿٣٢﴾

33. On je ten, Jenž vyslal Posla Svého s vedením a náboženstvím pravdy, aby se stalo vítězným nad všemi *ostatními* náboženstvími, i kdyby se *to* nelíbilo modloslužebníkům.

هُوَ الَّذِيْٓ اَرْسَلَ رَسُوْلَهٗ بِالْهُدٰى وَدِيْنِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهٗ
عَلَى الدِّيْنِ كُلِّهٖ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُوْنَ ﴿٣٣﴾

34. Vy, kteří věříte! Věru mnozí kněží a mniši pohlcují podvodným způsobem bohatství lidí a odvracejí *lidi* z cesty Allahovy. A ti, kteří hromadí zlato a stříbro a neutrácejí je na cestě Allahově — těm oznam zvěst o trestu bolestném,

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ الْاَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ
لَيَاْكُلُوْنَ اَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّوْنَ عَنْ
سَبِيْلِ اللّٰهِ وَالَّذِيْنَ يَكْنِزُوْنَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ
وَلَا يُنْفِقُوْنَهَا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ
اَلِيْمٍ ﴿٣٤﴾

35. V den, kdy bude rozpáleno v ohni pekelném a budou jim vypálena znamení na jejich čela a boky a záda *a bude jim řečeno*: „Toto je to, co jste si pro sebe nahromadili; okuste nyní to, co jste hromadili."

يَّوْمَ يُحْمٰى عَلَيْهَا فِيْ نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوٰى بِهَا جِبَاهُهُمْ
وَجُنُوْبُهُمْ وَظُهُوْرُهُمْ هٰذَا مَا كَنَزْتُمْ لِاَنْفُسِكُمْ
فَذُوْقُوْا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُوْنَ ﴿٣٥﴾

36. Počet měsíců u Allaha je dvanáct měsíců, jak to ustanovil v den, kdy stvořil nebesa a zemi. A z nich jsou čtyři měsíce posvátné. Toto je víra věčná. Proto si v nich neubližujte. A bojujte proti modloslužebníkům všichni dohromady, tak jako oni bojují všichni dohromady proti vám; a

اِنَّ عِدَّةَ الشُّهُوْرِ عِنْدَ اللّٰهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِيْ كِتٰبِ
اللّٰهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ مِنْهَآ اَرْبَعَةٌ حُرُمٌ
ذٰلِكَ الدِّيْنُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوْا فِيْهِنَّ اَنْفُسَكُمْ

vězte, že Allah je na straně spravedlivých.

37. Odkládání *Posvátného měsíce* zvyšuje nevěrectví. Ti, kteří nevěří, jsou tím uváděni v blud. Povolí ho v jednom roce a zakáží v druhém, aby se tak shodovali s počtem *měsíců*, které Allah učinil posvátnými, a aby tak učinili zákonným to, co Allah zakázal. A jejich špatné skutky jim byly přikrášleny. A Allah nevede lid nevěřící.

R. 6.

38. Vy, kteří věříte! Co je to s vámi, že když je vám řečeno: vytáhněte do boje na cestě Allahově, klesnete těžce k zemi? Chcete dát přednost životu pozemskému před Životem budoucím? Ovšem výhody života pozemského jsou jen nepatrné ve srovnání s Životem budoucím.

39. Jestliže nevytáhnete *do boje*, On vás potrestá trestem bolestným a vyvolí si místo vás národ jiný a nebudete Mu moci v ničem uškodit. A Allah má moc nad všemi věcmi.

40. Jestliže mu nepomůžete vy, *pak vězte*, že mu pomohl Allah *i tehdy*, když ho nevěřící vyhnali a když byl jedním ze dvou; a když byli oba v jeskyni, řekl svému druhu: „Nermuť se, neboť Allah je s námi." Potom na něj Allah seslal klid a posílil ho zástupy, které jste neviděli, a ponížil slovo těch, kteří nevěřili; a jedině slovo Allahovo je nejvyšší. A Allah je Mocný, Moudrý.

41. Vytáhněte *do boje* lehcí i těžcí a bojujte svými majetky i osobami ve věci Allaha. Tak je to pro vás lepší; kéž byste to jen věděli.

42. Kdyby to byla okamžitá výhoda a krátká cesta, zajisté by tě následovali, ale obtížná cesta se jim zdá příliš dlouhá. Přesto

وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً
وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾
إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا
يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِيُوَاطِئُوا عِدَّةَ مَا
حَرَّمَ اللَّهُ فَيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زُيِّنَ لَهُمْ سُوءُ
ع أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٧﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمُ انْفِرُوا
فِي سَبِيلِ اللَّهِ اثَّاقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرَضِيتُمْ بِالْحَيَاةِ
الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي
الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٣٨﴾
إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا
غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾
إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا
ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ
لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ
وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ
كَفَرُوا السُّفْلَى وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿٤٠﴾
انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾
لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ وَ
لَكِنْ بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ

však budou přísahat při Allahovi: „Kdybychom mohli, zajisté bychom šli s vámi.” Ničí své duše; a Allah ví, že jsou lháři.

لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۝٤٢

R. 7.

43. Nechť tě Allah zbaví tvých *starostí*. Proč jsi jim dovolil, *aby zůstali vzadu*, dokud jsi nepoznal, kteří z nich byli pravdomluvní, a *dokud* jsi nepoznal lháře?

عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنْتَ لَهُمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكَ
الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ ۝٤٣

44. Ti, kteří věří v Allaha a v Poslední Den, tě nepožádají, *aby nemuseli* bojovat majetkem a osobami svými. A Allah zná dobře spravedlivé.

لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
بِالْمُتَّقِينَ ۝٤٤

45. Požádají tě *o to* pouze ti, kteří nevěří v Allaha a v Poslední den a jejichž srdce jsou plná pochybností a v pochybnostech svých se zmítají.

إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ۝٤٥

46. A kdyby chtěli vytáhnout *do boje*, zajisté by k tomu učinili nějaké přípravy; ale Allah si nepřál, aby vytáhli. Proto je zadržel a bylo *jim* řečeno: „Seďte *doma* s těmi, kteří sedí *doma*.”

وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَٰكِنْ كَرِهَ
اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ
الْقَاعِدِينَ ۝٤٦

47. Kdyby s vámi vytáhli *do boje*, byli by jen zvýšili vaše potíže a běhali by sem tam mezi vámi, snažíce se mezi vámi *vyvolat* nesváry. A jsou mezi vámi někteří, kteří jim ochotně naslouchají. A Allah zná dobře provinilce.

لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَأَوْضَعُوا
خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمَّاعُونَ لَهُمْ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ۝٤٧

48. Již předtím chtěli vyvolat nepokoje a zosnovali proti tobě spiknutí, až přišla pravda a záměr Allahův zvítězil, přestože se jim *to* nelíbilo.

لَقَدِ ابْتَغَوُا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ الْأُمُورَ
حَتَّىٰ جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَارِهُونَ ۝٤٨

49. A je mezi nimi ten, kdo říká: „Dovol mi *zůstat doma* a nezkoušej mě.” Však zkoušce už podrobeni byli. A věru Peklo obklopí nevěřící.

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ ائْذَنْ لِي وَلَا تَفْتِنِّي أَلَا فِي
الْفِتْنَةِ سَقَطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ۝٤٩

50. Jestliže se ti přihodí něco dobrého, rmoutí je to, avšak postihne-li tě neštěstí, říkají: „My jsme učinili náležitá opatření již dříve.” A odvracejí se jásajíce.

إِنْ تُصِبْكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ تُصِبْكَ مُصِيبَةٌ
يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ
فَرِحُونَ ۝٥٠

51. Řekni: „Nás postihne jen to, co nám předurčil Allah. On je naším Ochráncem. A v Allaha nechť věřící vkládají svou důvěru."

قل لن يصيبنا إلا ما كتب الله لنا هو مولىنا وعلى الله فليتوكل المؤمنون ﴿٥١﴾

52. Řekni: „Vy pro nás nemůžete očekávat nic jiného než jednu ze dvou dobrých možností, zatímco my pro vás očekáváme to, že vás Allah postihne trestem buď od Sebe nebo rukama našima. Čekejte tedy; my s vámi *také* čekáme."

قل هل تربصون بنا إلا إحدى الحسنيين ونحن نتربص بكم أن يصيبكم الله بعذاب من عنده أو بأيدينا فتربصوا إنا معكم متربصون ﴿٥٢﴾

53. Řekni: „Ať už obětujete ochotně, či neochotně, nebude to od vás přijato. Neboť jste lid neposlušný."

قل أنفقوا طوعا أو كرها لن يتقبل منكم إنكم كنتم قوما فسقين ﴿٥٣﴾

54. Nic je nepřipravilo o to, aby jejich příspěvky byly přijímány, kromě toho, že neuvěřili v Allaha a v Jeho Posla. A k Modlitbě chodí jen lenivě a příspěvky dávají jen neochotně.

وما منعهم أن تقبل منهم نفقتهم إلا أنهم كفروا بالله وبرسوله ولا يأتون الصلوة إلا وهم كسالى ولا ينفقون إلا وهم كرهون ﴿٥٤﴾

55. Nechť tedy nevzbudí tvůj obdiv jejich bohatství ani jejich děti. Allah je tím chce jenom potrestat v životě pozemském a chce, aby jejich duše odešly, pokud jsou ještě nevěřící.

فلا تعجبك أموالهم ولا أولدهم إنما يريد الله ليعذبهم بها في الحيوة الدنيا وتزهق أنفسهم وهم كفرون ﴿٥٥﴾

56. A přísahají při Allahovi, že jsou vskutku jedněmi z vás, a přitom jimi nejsou; jsou to však lidé bázliví.

ويحلفون بالله إنهم لمنكم وما هم منكم ولكنهم قوم يفرقون ﴿٥٦﴾

57. Kdyby mohli nalézt nějaký úkryt nebo jeskyně nebo *jenom* díru, do níž by vlezli, jistě by tam úprkem běželi.

لو يجدون ملجا أو مغرت أو مدخلا لولوا إليه وهم يجمحون ﴿٥٧﴾

58. A jsou mezi nimi takoví, kteří tě obviňují *kvůli* almužně. Jestliže z ní něco dostanou, jsou spokojeni; ale když z ní nic nedostanou, hle, jsou nespokojeni.

ومنهم من يلمزك في الصدقت فإن أعطوا منها رضوا وإن لم يعطوا منها إذا هم يسخطون ﴿٥٨﴾

59. Kdyby se byli uspokojili s tím, co jim daroval Allah a Jeho Posel, a kdyby řekli: „Nám stačí Allah; Allah nás obdaří ze Své štědrosti a Posel Jeho též; a k Allahovi

ولو أنهم رضوا ما آتهم الله ورسوله وقالوا حسبنا الله سيؤتينا الله من فضله ورسوله

se v modlitbách obracíme," *bylo by to pro ně lepší.*

R. 8.

60. Almužny jsou pouze pro chudé a nuzné a pro ty, kteří se jimi zabývají, a pro ty, jejichž srdce je třeba usmířit, a na *osvobozování* otroků a pro zadlužené a pro službu Allahovi a pro pocestného — *podle* nařízení Allahova. A Allah je Vševědoucí, Moudrý.

61. A jsou mezi nimi takoví, kteří chtějí Proroka urazit a říkají: „Je samé ucho!" Řekni: „Naslouchá pouze tomu, co je pro vás dobré; věří v Allaha a věří Věrným a je milosrdenstvím pro ty, kteří uvěřili." A pro ty, kteří urážejí Posla a Allaha je připraven bolestný trest.

62. Přísahají vám při Allahovi, aby vás potěšili; ale Allah a Jeho Posel si zaslouží, aby potěšili spíše jeho *a Boha*, jsou-li věřící.

63. Cožpak nevěděli, že tomu, kdo se staví na odpor Allahovi a Jeho Poslu, je určen oheň Pekelný, v němž bude přebývat navěky? A to je potupa veliká.

64. Pokrytci předstírají strach, aby proti nim nebyla zjevena nějaká Súra, která by jim oznámila, co je v jejich srdcích. Řekni: „Jen se posmívejte, Allah vynese na světlo to, čeho se bojíte."

65. A když se jich ptáš, zajisté řeknou: „My jsme si jen tak povídali a žertovali jsme." Řekni: „Posmívali jste se snad Allahovi a Jeho Znamením a Jeho Poslu?

66. „Nevymlouvejte se. Vždyť jste přestali věřit poté, co jste uvěřili. Jestliže odpustíme jedné skupině z vás, druhou skupinu z vás potrestáme za to, že se provinili."

R. 9.

67. Pokrytci, muži i ženy, jsou *spjati* jedni s druhými. Přikazují zlé a zakazují dobré a mají zavřené ruce. Zapomněli na Allaha, tak Allah zapomněl na ně. Zajisté

إِنَّآ إِلَى اللّٰهِ رٰغِبُونَ ﴿٥٩﴾

إِنَّمَا الصَّدَقٰتُ لِلْفُقَرَآءِ وَالْمَسٰكِينِ وَالْعٰمِلِينَ
عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغٰرِمِينَ
وَفِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللّٰهِ
وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾

وَمِنْهُمُ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ
قُلْ أُذُنُ خَيْرٍ لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ
وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ اٰمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ
اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦١﴾

يَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ لَكُمْ لِيُرْضُوكُمْ وَاللّٰهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ
أَنْ يُرْضُوهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَنْ يُحَادِدِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ
لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا ذٰلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ﴿٦٣﴾

يَحْذَرُ الْمُنٰفِقُونَ أَنْ تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ
بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلِ اسْتَهْزِءُوا إِنَّ اللّٰهَ مُخْرِجٌ
مَّا تَحْذَرُونَ ﴿٦٤﴾

وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ
قُلْ أَبِاللّٰهِ وَاٰيٰتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُونَ ﴿٦٥﴾
لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمٰنِكُمْ إِنْ نَعْفُ عَنْ
طَآئِفَةٍ مِّنْكُمْ نُعَذِّبْ طَآئِفَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٦٦﴾
اَلْمُنٰفِقُونَ وَالْمُنٰفِقٰتُ بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ
بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ

jsou to pokrytci, kteří jsou neposlušní.

نَسُوا اللّٰهَ فَنَسِيَهُمْ ؕ اِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿۶۷﴾

68. Allah slibuje pokrytcům, mužům i ženám, a nevěřícím oheň Pekelný, v němž budou přebývat navěky. To jim postačí. A Allah je proklel. A je pro ně určen trest trvalý,

وَعَدَ اللّٰهُ الْمُنٰفِقِيْنَ وَالْمُنٰفِقٰتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ
خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ هِيَ حَسْبُهُمْ ۚ وَلَعَنَهُمُ اللّٰهُ ۚ وَلَهُمْ
عَذَابٌ مُّقِيْمٌ ﴿۶۸﴾

69. Právě jako pro ty, kteří byli před vámi. A byli mocnější než vy silou a bohatší majetkem i dětmi. Užívali si svůj příděl jen krátký čas, svůj příděl jste si užívali také vy, podobně jako ti před vámi. A vedli jste plané řeči, stejně jako i oni vedli plané řeči. Jsou to ti, jejichž skutky jim neprospějí na tomto světě ani na Onom. A právě oni ztrátu utrpí.

كَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوْۤا اَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَّاَكْثَرَ
اَمْوَالًا وَّاَوْلَادًا ؕ فَاسْتَمْتَعُوْا بِخَلَاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ
بِخَلَاقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلَاقِهِمْ
وَخُضْتُمْ كَالَّذِيْ خَاضُوْا ؕ اُولٰٓئِكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ
فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۚ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿۶۹﴾

70. Cožpak se k nim nedonesla zvěst o těch, kteří byli před nimi — lid Noemův, ‘Ádovci, Thamúdovci a lid Abrahamův a obyvatelé Madjanu a měst, která byla smetena? Poslové jejich k nim přišli s jasnými Znameními. A Allah by jim neublížil, ale oni ublížili sami sobě.

اَلَمْ يَاْتِهِمْ نَبَاُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوْحٍ وَّعَادٍ
وَّثَمُوْدَ ۙ وَقَوْمِ اِبْرٰهِيْمَ وَاَصْحٰبِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكٰتِ ؕ
اَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ ۚ فَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ
وَلٰكِنْ كَانُوْۤا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿۷۰﴾

71. A věřící, muži i ženy, jsou si navzájem přáteli. Přikazují dobré a zakazují zlé a dodržují Modlitbu a platí Zakát a poslouchají Allaha a Posla Jeho. To jsou ti, jimž Allah prokáže Své milosrdenství. Allah je věru Mocný, Moudrý.

وَالْمُؤْمِنُوْنَ وَالْمُؤْمِنٰتُ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۘ
يَاْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ
يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَيُطِيْعُوْنَ اللّٰهَ
وَرَسُوْلَهٗ ؕ اُولٰٓئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللّٰهُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ
حَكِيْمٌ ﴿۷۱﴾

72. Allah slíbil věřícím, mužům i ženám, Zahrady, pod nimiž řeky tečou, v nichž budou přebývat navěky, a rozkošné příbytky v Zahradách věčnosti. A přízeň Allahova je ze všech největší. A to je úspěch nejvyšší.

وَعَدَ اللّٰهُ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ
تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا وَمَسٰكِنَ طَيِّبَةً فِيْ
جَنّٰتِ عَدْنٍ ؕ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللّٰهِ اَكْبَرُ ؕ ذٰلِكَ هُوَ
الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿۷۲﴾

R.10

73. Ó Proroku, bojuj proti nevěřícím a pokrytcům. A buď na ně přísný. Jejich příbytkem je Peklo; a jak hnusný je to cíl.

74. Přísahají při Allahovi, že nic neřekli, ale zcela jistě vedli rouhavé řeči a přestali věřit poté, co přijali Islám. A toužili po něčem, čeho nemohli dosáhnout. A chovali v sobě zášť jen proto, že Allah a Posel Jeho je obohatili ze Své štědrosti. Ale jestliže učiní pokání, bude to pro ně lepší; jestliže se však odvrátí, Allah je potrestá trestem bolestným na tomto světě i na Onom, a na zemi nebudou mít ani přítele, ani pomocníka.

75. A jsou mezi nimi někteří, kteří uzavřeli úmluvu s Allahem *řkouce*: „Dá-li nám On něco ze Své štědrosti, budeme rozhodně rozdávat almužny a budeme patřit mezi ctnostné."

76. Když jim však Allah dal ze Své štědrosti, začali s tím skrblit a s odporem se odvrátili.

77. Odměnil se jim tedy pokrytectvím, *jež bude sídlit* v jejich srdcích až do dne, kdy se s Ním setkají, za to, že porušili slib svůj Allahovi, a za to, že lhali.

78. Což nevědí, že Allah zná jejich tajemství i jejich tajné porady a že Allah je Znalcem Nejlepším všech věcí nepoznaných?

79. Ty, kdož odsuzují věřící, kteří dobrovolně dávají almužny, a věřící, kteří nemají co *dát* leda jen to, co si pracně vydělali, a takto se jim vysmívají, Allah potrestá za jejich výsměch a pro ně je určen bolestný trest.

80. Pros za ně o odpuštění, či pro ně za odpuštění nepros; a i kdybys za ně prosil o odpuštění sedmdesátkrát, Allah jim nikdy neodpustí. To je za to, že neuvěřili v Allaha a v Posla Jeho. A Allah nevede lid věrolomný.

R. 11.

81. Ti, kteří zůstali se radovali, že sedí

يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنٰفِقِيْنَ وَاغْلُظْ
عَلَيْهِمْ ۭ وَمَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ۭ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿٧٣﴾
يَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ مَا قَالُوْا ۭ وَلَقَدْ قَالُوْا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَ
كَفَرُوْا بَعْدَ اِسْلَامِهِمْ وَهَمُّوْا بِمَا لَمْ يَنَالُوْا ۚ وَمَا
نَقَمُوْٓا اِلَّآ اَنْ اَغْنٰىهُمُ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ مِنْ فَضْلِهٖ ۚ
فَاِنْ يَّتُوْبُوْا يَكُ خَيْرًا لَّهُمْ ۚ وَاِنْ يَّتَوَلَّوْا يُعَذِّبْهُمُ اللّٰهُ
عَذَابًا اَلِيْمًا ۙ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۚ وَمَا لَهُمْ فِي الْاَرْضِ
مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿٧٤﴾
وَمِنْهُمْ مَّنْ عٰهَدَ اللّٰهَ لَىِٕنْ اٰتٰىنَا مِنْ فَضْلِهٖ لَنَصَّدَّقَنَّ
وَلَنَكُوْنَنَّ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٧٥﴾
فَلَمَّآ اٰتٰىهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ بَخِلُوْا بِهٖ وَتَوَلَّوْا وَّهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿٧٦﴾
فَاَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِيْ قُلُوْبِهِمْ اِلٰى يَوْمِ يَلْقَوْنَهٗ بِمَآ اَخْلَفُوا
اللّٰهَ مَا وَعَدُوْهُ وَبِمَا كَانُوْا يَكْذِبُوْنَ ﴿٧٧﴾
اَلَمْ يَعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوٰىهُمْ وَاَنَّ
اللّٰهَ عَلَّامُ الْغُيُوْبِ ﴿٧٨﴾
اَلَّذِيْنَ يَلْمِزُوْنَ الْمُطَّوِّعِيْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ فِي
الصَّدَقٰتِ وَالَّذِيْنَ لَا يَجِدُوْنَ اِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُوْنَ
مِنْهُمْ ۭ سَخِرَ اللّٰهُ مِنْهُمْ ۡ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٧٩﴾
اِسْتَغْفِرْ لَهُمْ اَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ ۭ اِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ
سَبْعِيْنَ مَرَّةً فَلَنْ يَّغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ ۭ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوْا
بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ۭ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿٨٠﴾ ع
فَرِحَ الْمُخَلَّفُوْنَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلٰفَ رَسُوْلِ اللّٰهِ وَ

doma za *zády* Posla Allahova, a nechtělo se jim bojovat majetky a osobami svými ve službách Allahových. A říkali: „Nevydávejte se do boje v horku." Řekni: „V ohni Pekelném je horko mnohem větší." Kéž by to pochopili!

82. Budou se smát jen krátce a plakat mnohem déle odměnou za to, co dělali.

83. A jestliže tě Allah pošle zpět k některé skupině z nich a oni tě požádají o povolení vytáhnout *do boje*, řekni: „Už nikdy se mnou nevytáhnete do boje a už nikdy se mnou nebudete bojovat proti nepříteli. Zůstali jste sedět *doma* hned napoprvé, tak zůstaňte i nyní sedět s těmi, kteří zůstali doma."

84. A nikdy se nemodli *pohřební* modlitbu za žádného z nich, který zemře, ani se nemodli nad jejich hroby; neboť neuvěřili v Allaha a Posla Jeho a zemřeli jako neposlušní.

85. Nechť nevzbudí tvůj obdiv ani jejich majetky, ani jejich děti; Allah je tím chce jenom potrestat v Životě pozemském a chce, aby jejich duše odešly, pokud jsou ještě nevěřící.

86. A když je zjevena Súra *s nařízením*: „Věřte v Allaha a bojujte *ve službách Allahových* společně s Jeho Poslem," zámožní mezi nimi tě žádají o dovolení a říkají: „Nech nás, abychom zůstali s těmi, kteří sedí *doma*."

87. Raději pobývají se ženami, které zůstaly doma, a jejich srdce jsou zapečetěna tak, že nerozumějí.

88. Avšak Posel a ti, kteří s ním uvěřili, bojují *ve službách Allahových* majetky i osobami svými a jsou to oni, pro něž jsou

كرهوا ان يجاهدوا باموالهم وانفسهم في سبيل
الله وقالوا لا تنفروا في الحر قل نار جهنم اشد
حرا لو كانوا يفقهون ﴿٨١﴾
فليضحكوا قليلا وليبكوا كثيرا جزاء بما
كانوا يكسبون ﴿٨٢﴾
فان رجعك الله الى طائفة منهم فاستاذنوك
للخروج فقل لن تخرجوا معي ابدا ولن تقاتلوا
معي عدوا انكم رضيتم بالقعود اول مرة
فاقعدوا مع الخالفين ﴿٨٣﴾
ولا تصل على احد منهم مات ابدا ولا تقم
على قبره انهم كفروا بالله ورسوله وماتوا و
هم فاسقون ﴿٨٤﴾
ولا تعجبك اموالهم واولادهم انما يريد
الله ان يعذبهم بها في الدنيا وتزهق انفسهم
وهم كافرون ﴿٨٥﴾
واذا انزلت سورة ان امنوا بالله وجاهدوا مع
رسوله استاذنك اولوا الطول منهم وقالوا ذرنا
نكن مع القاعدين ﴿٨٦﴾
رضوا بان يكونوا مع الخوالف وطبع على قلوبهم
فهم لا يفقهون ﴿٨٧﴾
لكن الرسول والذين امنوا معه جاهدوا باموالهم
وانفسهم واولئك لهم الخيرات واولئك هم

připraveny dobré věci, a ti budou prospívat.

89. Allah pro ně připravil Zahrady, pod nimiž řeky tečou; v nich budou přebývat navěky. A to je úspěch nejvyšší.

R. 12.

90. A ti z kočovných Arabů, kteří se vymlouvají, přišli s tím, aby jim byla povolena výjimka. A ti, kteří byli nevěrní Allahovi a Jeho Poslu, zůstali *doma*. A na ty z nich, kteří byli nevěřící, padne bolestný trest.

91. Není hany na slabých, ani na nemocných, ani na těch, kteří nenaleznou nic, co by mohli obětovat, jsou-li vůči Allahovi a Jeho Poslu upřímní. Není důvodu vyčítat něco těm, kteří dobré skutky konají; a Allah je Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný.

92. Ani těm, kterým jsi řekl, když za tebou přišli, abys jim opatřil zvíře k jízdě: „Nemohu nalézt žádné *zvíře*, na které bych vás posadil"; odvrátili se s očima zalitýma slzami ze žalu, že nenalezli nic, čím by přispěli.

93. Důvod k výtkám je pouze proti těm, kteří tě žádají o propuštění, přestože jsou bohatí. Raději pobývají se ženami, které zůstaly doma. A Allah jim zapečetil srdce tak, že o tom nevědí.

94. Budou se vám vymlouvat, až se k nim navrátíte. Řekni: „Nevymlouvejte se, stejně vám neuvěříme. Allah nám již o vás podal zprávu. A Allah bude sledovat vaše chování a Posel Jeho *také*; potom budete navráceni k Tomu, Kdo zná nespatřené i spatřené, a Ten vám oznámí vše, co jste dělali."

95. Budou vám přísahat při Allahovi, až se k nim navrátíte, abyste je nechali být.

الْمُفْلِحُوْنَ ﴿٨٨﴾
اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ
خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۭ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿٨٩﴾
وَجَاۗءَ الْمُعَذِّرُوْنَ مِنَ الْاَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ
وَقَعَدَ الَّذِيْنَ كَذَبُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ۭ سَيُصِيْبُ الَّذِيْنَ
كَفَرُوْا مِنْهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٩٠﴾
لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاۗءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضٰى وَلَا عَلَى
الَّذِيْنَ لَا يَجِدُوْنَ مَا يُنْفِقُوْنَ حَرَجٌ اِذَا نَصَحُوْا
لِلّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ۭ مَا عَلَى الْمُحْسِنِيْنَ مِنْ سَبِيْلٍ ۭ وَ
اللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٩١﴾
وَّلَا عَلَى الَّذِيْنَ اِذَا مَآ اَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَآ
اَجِدُ مَآ اَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ ۠ تَوَلَّوْا وَّاَعْيُنُهُمْ تَفِيْضُ مِنَ
الدَّمْعِ حَزَنًا اَلَّا يَجِدُوْا مَا يُنْفِقُوْنَ ﴿٩٢﴾
اِنَّمَا السَّبِيْلُ عَلَى الَّذِيْنَ يَسْتَاْذِنُوْنَكَ وَهُمْ
اَغْنِيَاۗءُ ۚ رَضُوْا بِاَنْ يَّكُوْنُوْا مَعَ الْخَوَالِفِ ۙ وَطَبَعَ
اللّٰهُ عَلٰي قُلُوْبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٩٣﴾
يَعْتَذِرُوْنَ اِلَيْكُمْ اِذَا رَجَعْتُمْ اِلَيْهِمْ ۭ قُلْ
لَّا تَعْتَذِرُوْا لَنْ نُّؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَّاَنَا اللّٰهُ مِنْ
اَخْبَارِكُمْ ۭ وَسَيَرَى اللّٰهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُوْلُهٗ ثُمَّ تُرَدُّوْنَ
اِلٰى عٰلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُوْنَ ﴿٩٤﴾
سَيَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ لَكُمْ اِذَا انْقَلَبْتُمْ اِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوْا

Nechte je tedy být, neboť jsou nečistí a jejich příbytkem bude Peklo — *náležitá* odměna za to, co si vysloužili.

96. Budou vám přísahat, aby se vám zalíbili. A i kdybyste s nimi byli spokojeni vy, Allah s lidem vzpurným spokojen nebude.

97. Obyvatelé pouště jsou nejhorší v nevěrectví a pokrytectví a nejvíce nakloněni neznat se k nařízením *obsaženým ve Zjevení*, které Allah seslal Svému Poslu. A Allah je Vševědoucí, Moudrý.

98. A mezi obyvateli pouště jsou takoví, kteří považují výdaje *na věc Boží* za břemeno, a těší se, že vás *postihne* zlé neštěstí. Avšak neštěstí postihne je. A Allah je Všeslyšící, Vševědoucí.

99. A mezi obyvateli pouště jsou i takoví, kteří věří v Allaha a v Poslední Den a považují to, co vydávají, za prostředek k tomu, aby se přiblížili k Allahovi a *aby získali* požehnání Poslovo. Ba ano! Věru je to pro ně prostředek k přiblížení se *k Bohu*. Allah je záhy přijme do Svého milosrdenství. Neboť Allah je Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný.

R. 13.

100. A *pokud jde o* nejpřednější *mezi věřícími*, první Vystěhovalce* a Pomocníky** a ty, kteří je následovali, Allah v nich nalezl zalíbení a oni nalezli zalíbení v Něm; a připravil pro ně Zahrady, pod nimiž řeky tečou. Budou v nich přebývat na věky. A to je úspěch nejvyšší.

101. A *někteří* z obyvatelů pouště ve vašem okolí jsou pokrytci; a z obyvatelů Medíny *také*. Setrvávají v pokrytectví. Ty je neznáš. My je *však* známe. Potrestáme je dvakrát; a pak budou předáni k velikému trestu.

102. A *jsou i* jiní, kteří se přiznali ke svým

عَنْهُمْ ۖ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ ۖ إِنَّهُمْ رِجْسٌ ۖ وَمَأْوَاهُمْ
جَهَنَّمُ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٥﴾
يَحْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ ۖ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ
فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٩٦﴾
الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا
حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩٧﴾
وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُ
بِكُمُ الدَّوَائِرَ ۚ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾
وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرُبَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ ۚ
أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ ۚ سَيُدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ ۗ
إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٩﴾
وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ
وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ
وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتَهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۚ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾
وَمِمَّنْ حَوْلَكُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ مُنَافِقُونَ ۖ وَمِنْ
أَهْلِ الْمَدِينَةِ ۖ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ ۖ
نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ ۚ سَنُعَذِّبُهُمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَىٰ
عَذَابٍ عَظِيمٍ ﴿١٠١﴾
وَآخَرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا

* z Mekky
** v Medíně

nedostatkům. Smísili skutek dobrý s jiným, *který byl* špatný. Snad se k nim Allah se slitováním obrátí. Vždyť Allah je Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný.

وَّاٰخَرَ سَيِّئًا ۭ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّتُوْبَ عَلَيْهِمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ
غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٠٢﴾

103. Ber z jejich bohatství almužnu, abys je tím očistil. A pomodli se za ně; neboť Modlitba tvá je pro ně *zdrojem* uklidnění. A Allah je Všeslyšící, Vševědoucí.

خُذْ مِنْ اَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيْهِمْ
بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ ۭ اِنَّ صَلٰوتَكَ سَكَنٌ لَّهُمْ ۭ وَاللّٰهُ
سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿١٠٣﴾

104. Což nevědí, že Allah je Ten, Kdo přijímá pokání Svých služebníků a almužnu přijímá s uznáním, a že Allah je Ten, Kdo se často *se slitováním* obrací *a je* Milosrdný?

اَلَمْ يَعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهٖ وَ
يَاْخُذُ الصَّدَقٰتِ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ﴿١٠٤﴾

105. A řekni: „Jednejte a Allah bude sledovat vaše počínání a Posel Jeho *též* i věřící. A budete navráceni zpět k Tomu, Kdo zná nespatřené i spatřené; potom vám sdělí, co jste dělali."

وَقُلِ اعْمَلُوْا فَسَيَرَى اللّٰهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُوْلُهٗ وَالْمُؤْمِنُوْنَ
وَسَتُرَدُّوْنَ اِلٰى عٰلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿١٠٥﴾

106. A *jsou* i jiní, kteří se těší na Allahův příkaz, ať už se rozhodne je potrestat nebo jim odpustit. A Allah je Vševědoucí, Moudrý.

وَاٰخَرُوْنَ مُرْجَوْنَ لِاَمْرِ اللّٰهِ اِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَاِمَّا يَتُوْبُ
عَلَيْهِمْ ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿١٠٦﴾

107. A *mezi pokrytci jsou* takoví, kteří postavili mešitu ze vzdoru a nevěrectví a aby mezi věřícími způsobili rozkol a aby připravili nástrahy tomu, kdo proti Allahovi a Jeho Poslu bojoval již dříve. A zajisté budou přísahat: „Mysleli jsme to dobře." ale Allah je svědkem toho, že jsou vlastně lháři.

وَالَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَّكُفْرًا وَّتَفْرِيْقًا
بَيْنَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَاِرْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ
مِنْ قَبْلُ ۭ وَلَيَحْلِفُنَّ اِنْ اَرَدْنَآ اِلَّا الْحُسْنٰى ۭ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ
اِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ﴿١٠٧﴾

108. Nikdy se v ní nezdržuj *k modlitbě*. Mešita založená na zbožnosti *hned* od prvního dne je jistě vhodnější k tomu, aby ses v ní *modlil*. Jsou v ní muži, kteří milují očišťování, a Allah miluje ty, kteří se očišťují.

لَا تَقُمْ فِيْهِ اَبَدًا ۭ لَمَسْجِدٌ اُسِّسَ عَلَى التَّقْوٰى مِنْ اَوَّلِ
يَوْمٍ اَحَقُّ اَنْ تَقُوْمَ فِيْهِ ۭ فِيْهِ رِجَالٌ يُّحِبُّوْنَ اَنْ يَّتَطَهَّرُوْا
وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُطَّهِّرِيْنَ ﴿١٠٨﴾

109. Je tedy ten, který založil svou stavbu na bázni před Allahem a ve snaze se Mu zalíbit, lepší než ten, který svou stavbu založil na okraji vratkého, podemletého břehu, který se s ním zřítil do ohně Pekelného? A Allah

اَفَمَنْ اَسَّسَ بُنْيَانَهٗ عَلٰى تَقْوٰى مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٍ
خَيْرٌ اَمْ مَّنْ اَسَّسَ بُنْيَانَهٗ عَلٰى شَفَا جُرُفٍ هَارٍ
فَانْهَارَ بِهٖ فِيْ نَارِ جَهَنَّمَ ۭ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

nevede lid, který hřeší.

110. *Tato* stavba jejich, kterou si postavili, zůstane navždy *příčinou* pochybností v jejich srdcích, dokud jejich srdce nebudou rozervána na kusy. A Allah je Vševědoucí, Moudrý.

R. 14.

111. Allah si věru koupil od věřících jejich osoby i majetky výměnou za Zahradu, kterou dostanou; bojují ve věci Allahově a zabíjejí a jsou zabíjeni — slib, *kterým* se zavázal v Tóře a v Evangeliu a v Koránu. A kdo dostojí slibu svému věrněji než Allah? Radujte se tedy z obchodu, který jste s Ním uzavřeli; a to je úspěch nejvyšší.

112. *Jsou to* ti, kteří se *kajícně* obracejí *k Bohu*, uctívají *Ho* a chválí, a kteří cestují po zemi *sloužíce Mu*, klaní se *před Bohem*, padají na tvář *při modlitbě*, přikazují dobré a zakazují zlé, a ti, kteří dodržují omezení *stanovená* Allahem. A oznam věřícím radostnou zvěst.

113. Nesluší se Prorokovi ani věřícím, aby prosili *Boha* za odpuštění pro modloslužebníky, i kdyby to byli příbuzní, poté, co jasně pochopili, že jsou národem Pekelným.

114. A Abraham prosil za odpuštění pro otce svého jen kvůli slibu, který mu učinil, ale když mu bylo jasné, že *otec* je nepřítelem Allahovým, zřekl se ho. Abraham byl věru měkkého srdce, shovívavý.

115. A nesluší se Allahovi, aby nechal lidi zbloudit poté, co je správně vedl, dokud jim neobjasní, před čím se mají mít na pozoru. A Allah ví velmi dobře o všem.

116. Allahovi náleží království nebes a země. On dává život a způsobuje smrt. A vedle Allaha nemáte přítele ani pomocníka.

الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٠٩﴾
لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِيْ بَنَوْا رِيْبَةً فِيْ قُلُوْبِهِمْ
اِلَّآ اَنْ تَقَطَّعَ قُلُوْبُهُمْ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿١١٠﴾
اِنَّ اللّٰهَ اشْتَرٰى مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ اَنْفُسَهُمْ وَاَمْوَالَهُمْ
بِاَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ ۗ يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَيَقْتُلُوْنَ
وَيُقْتَلُوْنَ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرٰىةِ وَالْاِنْجِيْلِ
وَالْقُرْاٰنِ ۗ وَمَنْ اَوْفٰى بِعَهْدِهٖ مِنَ اللّٰهِ فَاسْتَبْشِرُوْا
بِبَيْعِكُمُ الَّذِيْ بَايَعْتُمْ بِهٖ ۗ وَذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿١١١﴾
اَلتَّآئِبُوْنَ الْعٰبِدُوْنَ الْحٰمِدُوْنَ السَّآئِحُوْنَ الرّٰكِعُوْنَ
السّٰجِدُوْنَ الْاٰمِرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَالنَّاهُوْنَ عَنِ
الْمُنْكَرِ وَالْحٰفِظُوْنَ لِحُدُوْدِ اللّٰهِ ۗ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١١٢﴾
مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنْ يَّسْتَغْفِرُوْا لِلْمُشْرِكِيْنَ
وَلَوْ كَانُوْٓا اُولِيْ قُرْبٰى مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ اَنَّهُمْ
اَصْحٰبُ الْجَحِيْمِ ﴿١١٣﴾
وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ اِبْرٰهِيْمَ لِاَبِيْهِ اِلَّا عَنْ مَّوْعِدَةٍ
وَّعَدَهَآ اِيَّاهُ ۚ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهٗٓ اَنَّهٗ عَدُوٌّ لِّلّٰهِ تَبَرَّاَ مِنْهُ ۗ
اِنَّ اِبْرٰهِيْمَ لَاَوَّاهٌ حَلِيْمٌ ﴿١١٤﴾
وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا ۢ بَعْدَ اِذْ هَدٰىهُمْ
حَتّٰى يُبَيِّنَ لَهُمْ مَّا يَتَّقُوْنَ ۗ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿١١٥﴾
اِنَّ اللّٰهَ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ يُحْيٖ
وَيُمِيْتُ ۗ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ
وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿١١٦﴾

117. Allah věru prokázal milosrdenství Své Prorokovi a Vystěhovalcům a Pomocníkům, kteří jej následovali v hodině úzkosti poté, co srdce jedné skupiny z nich se málem odchýlila. A Své milosrdenství jim prokázal ještě jednou. Neboť je vůči nim Soucitný, Milosrdný.

118. A *Své milosrdenství prokázal* i těm třem, jejichž případ byl odročen, až se jim země při *vší* rozlehlosti stala příliš úzkou a duše jejich se jim *též* zúžily a přesvědčili se, že není jiného útočiště před Allahem než u Něho Samého. Potom se k nim v milosrdenství obrátil, aby se oni obrátili *k Němu*. Vždyť právě Allah se často *se soucitem* obrací *a je* milosrdný.

R. 15.

119. Vy, kteří věříte! Bojte se Allaha a buďte pravdomluvní.

120. Neslušelo se obyvatelům Medíny ani obyvatelům pouště z jejího okolí, aby zůstali za Poslem Allahovým a aby dali přednost svým vlastním životům před jeho. A to proto, že na cestě Allahově je nesužuje ani žízeň, ani únava, ani hlad, ani nekráčejí cestou, která by rozhněvala nevěřící, ani jim v ničem neublížuje nepřítel, a když ano, tak se jim to připisuje jako dobrý skutek. Allah věru neodpustí, aby se ztratila odměna těch, kteří dobré konají.

121. A neutratí žádnou částku, ani malou, ani velkou, ani nepřekročí údolí, aniž by jim to bylo připsáno *k dobru*, aby jim Allah mohl dát co nejlepší odměnu za to, co vykonali.

122. Není možné, aby se věřící vypravili všichni najednou. Proč se tedy nevypraví část z každého oddílu, aby se stali zběhlejšími v náboženství a aby mohli po návratu varovat svůj lid, aby se měl na pozoru *před zlem*?

لَقَدْ تَّابَ اللّٰهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهٰجِرِيْنَ وَالْاَنْصَارِ
الَّذِيْنَ اتَّبَعُوْهُ فِيْ سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْۢ بَعْدِ مَا
كَادَ يَزِيْغُ قُلُوْبُ فَرِيْقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ
اِنَّهٗ بِهِمْ رَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿١١٧﴾
وَّعَلَى الثَّلٰثَةِ الَّذِيْنَ خُلِّفُوْا حَتّٰۤى اِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْاَرْضُ بِمَا
رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ اَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوْۤا اَنْ لَّا مَلْجَاَ
مِنَ اللّٰهِ اِلَّاۤ اِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوْبُوْا اِنَّ اللّٰهَ
هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ﴿١١٨﴾ ع
يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَكُوْنُوْا مَعَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿١١٩﴾
مَا كَانَ لِاَهْلِ الْمَدِيْنَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِّنَ الْاَعْرَابِ
اَنْ يَّتَخَلَّفُوْا عَنْ رَّسُوْلِ اللّٰهِ وَلَا يَرْغَبُوْا بِاَنْفُسِهِمْ عَنْ
نَّفْسِهٖ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ لَا يُصِيْبُهُمْ ظَمَاٌ وَّلَا نَصَبٌ وَّلَا
مَخْمَصَةٌ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَلَا يَطَـُٔوْنَ مَوْطِئًا يَّغِيْظُ
الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُوْنَ مِنْ عَدُوٍّ نَّيْلًا اِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهٖ
عَمَلٌ صَالِحٌ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيْعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٢٠﴾
وَلَا يُنْفِقُوْنَ نَفَقَةً صَغِيْرَةً وَّلَا كَبِيْرَةً وَّلَا يَقْطَعُوْنَ
وَادِيًا اِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللّٰهُ اَحْسَنَ مَا كَانُوْا
يَعْمَلُوْنَ ﴿١٢١﴾
وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُوْنَ لِيَنْفِرُوْا كَآفَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ
كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَآئِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوْا فِي الدِّيْنِ
وَلِيُنْذِرُوْا قَوْمَهُمْ اِذَا رَجَعُوْۤا اِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ
يَحْذَرُوْنَ ﴿١٢٢﴾ ع

R.16.

123. Vy, kteří věříte! Bojujte proti těm nevěřícím, kteří jsou vám nablízku, a ať vás shledají neohroženými; a vězte, že Allah je na straně spravedlivých.

124. A kdykoliv je seslána nějaká Súra, řeknou někteří z nich: „Komu z vás tato *Súra* přidala na víře?” Ale pokud jde o věřící, jejich víra je jí posílena a radují se *z toho*.

125. Ale pokud jde o ty, v jejichž srdcích sídlí choroba, jim přidává jen *další* špínu ke špíně *dosavadní* a zemřou jako nevěřící.

126. Což nevidí, že jsou jednou či dvakrát do roka podrobováni zkoušce? A přesto neučiní pokání, ani se nenechají napomenout.

127. A kdykoliv je seslána nějaká Súra, dívají se jeden na druhého *a říkají*: „Vidí nás někdo?” Potom se odvrátí. Allah jim odvrátil srdce, neboť jsou to lidé, kteří nechtěli porozumět.

128. Vskutku k vám přišel Posel vybraný z vašeho středu; rmoutí jej, že byste mohli upadnout do nesnází; vroucně vám přeje *jen dobré*. *A* k věřícím *je* soucitný, milosrdný.

129. Ale když se odvrátí, řekni: „Allah mi postačí. Není jiného Boha kromě Něho. Do Něho vkládám svou důvěru a On je Pánem Trůnu mocného.”

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا قَاتِلُوا الَّذِيۡنَ يَلُوۡنَكُمۡ مِّنَ الۡكُفَّارِ
وَلۡيَجِدُوۡا فِيۡكُمۡ غِلۡظَةً ؕ وَاعۡلَمُوۡۤا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الۡمُتَّقِيۡنَ ﴿۱۲۳﴾
وَاِذَا مَاۤ اُنۡزِلَتۡ سُوۡرَةٌ فَمِنۡهُمۡ مَّنۡ يَّقُوۡلُ اَيُّكُمۡ زَادَتۡهُ
هٰذِهٖۤ اِيۡمَانًا ۚ فَاَمَّا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا فَزَادَتۡهُمۡ اِيۡمَانًا
وَّهُمۡ يَسۡتَبۡشِرُوۡنَ ﴿۱۲۴﴾
وَاَمَّا الَّذِيۡنَ فِىۡ قُلُوۡبِهِمۡ مَّرَضٌ فَزَادَتۡهُمۡ رِجۡسًا
اِلٰى رِجۡسِهِمۡ وَمَاتُوۡا وَهُمۡ كٰفِرُوۡنَ ﴿۱۲۵﴾
اَوَلَا يَرَوۡنَ اَنَّهُمۡ يُفۡتَنُوۡنَ فِىۡ كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً اَوۡ
مَرَّتَيۡنِ ثُمَّ لَا يَتُوۡبُوۡنَ وَلَا هُمۡ يَذَّكَّرُوۡنَ ﴿۱۲۶﴾
وَاِذَا مَاۤ اُنۡزِلَتۡ سُوۡرَةٌ نَّظَرَ بَعۡضُهُمۡ اِلٰى بَعۡضٍ ؕ هَلۡ
يَرٰٮكُمۡ مِّنۡ اَحَدٍ ثُمَّ انۡصَرَفُوۡا ؕ صَرَفَ اللّٰهُ قُلُوۡبَهُمۡ
بِاَنَّهُمۡ قَوۡمٌ لَّا يَفۡقَهُوۡنَ ﴿۱۲۷﴾
لَقَدۡ جَآءَكُمۡ رَسُوۡلٌ مِّنۡ اَنۡفُسِكُمۡ عَزِيۡزٌ عَلَيۡهِ مَا
عَنِتُّمۡ حَرِيۡصٌ عَلَيۡكُمۡ بِالۡمُؤۡمِنِيۡنَ رَءُوۡفٌ
رَّحِيۡمٌ ﴿۱۲۸﴾
فَاِنۡ تَوَلَّوۡا فَقُلۡ حَسۡبِىَ اللّٰهُ ۖ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ؕ
عَلَيۡهِ تَوَكَّلۡتُ وَهُوَ رَبُّ الۡعَرۡشِ الۡعَظِيۡمِ ﴿۱۲۹﴾

KAPITOLA 10

JÚNUS

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba a místo zjevení

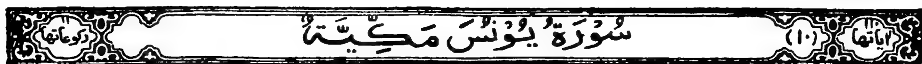
Tato *Súra* byla zjevena v Mekce, v pozdějším mekkánském období, tj. v posledních čtyřech či pěti letech Prorokova pobytu ve městě. Někteří komentátoři řadí jisté verše *Súry* do období medínského, ale jejich názory nejsou podloženy historickými fakty. Zdá se, že k tomuto závěru došli pouze na základě obsahu veršů. Název *Súry* je odvozen od verše 99.

Obsah

Zamyslíme-li se nad obsahem Koránu, zjistíme, že spolu souvisí nejen jednotlivé verše, ale že také každá *Súra* má subtilní vztah k *Súře* předchozí i následující. Navíc jsou mezi sebou spojeny celé skupiny kapitol. Tímto způsobem panuje v Koránu jako celku dokonalý řád. Jeho jednotlivé kapitoly spolu vzájemně souvisí několikerým způsobem; a vezmeme-li v úvahu jeho řád a uspořádání, pak není pochyb o tom, že Korán je vskutku velkým dílem slovesného umění. Např. tato *Súra* má s kapitolou předcházející spojení trojí. Za prvé je jejím pokračováním. V závěrečných pasážích předchozí *Súry* se mluví o dvou tématech: a) o zjevení Knihy a o jeho popření (9:127); b) o příchodu božího Posla a o výhodách získaných následováním jeho učení (9:128). Na toto téma navazuje i naše *Súra*. Mluví o významu Knihy (10:2) a zmiňuje se o božím Poslu (10:3). Za druhé, *Súra* doplňuje obsah *Súry* předchozí. V kapitole předcházející (která vlastně není kapitolou samostatnou, nýbrž součástí kapitoly 8) je zmínka o tom, že nadešel čas rozkvětu a převahy islámu a že boží sliby budou ve vší slávě a velebnosti splněny. Věřícím bylo proto přikázáno, aby dbali na očišťování svých srdcí, aby tak mohlo být přijato jejich pokání. Jelikož někteří lidé mohli v hloubi duše začít pochybovat o tom, zda pro obludnost jejich hříchů bude jejich pokání přijato, jsou v této kapitole podobné pochybnosti vyvráceny a zdůrazňuje se, že boží milosrdenství objímá a převyšuje vše; ovšem k tomu, aby je člověk na sebe přivolal, je třeba pokání nejvyššího.

Za třetí: předcházející kapitoly Koránu, od kap. 2 až po kap. 9 (ve skutečnosti je jich pouze sedm, neboť, jak již bylo řečeno, kap. 9 není kapitolou samostatnou, nýbrž součástí kap. 8, a byla zapsána zvlášť jen pro mimořádnou důležitost svého obsahu), pojednávají o jednom tématickém okruhu. 10. kapitolou začíná nová skupina *Súr*, která končí kap. 18. Tato druhá skupina se zabývá tématem zcela odlišným, nicméně po stránce obsahové se skupinou první úzce souvisí. V první skupině *Súr* je ustavena pravdivost islámu s odkazem na svatého Proroka a jeho dílo a je učiněna výzva k přijetí islámu vzhledem k nepřekonatelnosti jeho zásad, dokonalosti jeho učení, šíři duchovního vědění, které nabízí pravdu hledajícím, moudrosti obsažené v jeho učení a jeho mimořádnému vlivu. V druhé skupině, obsahující kapitoly 10-18, je kladen důraz na potřebu prorockého poslání, na důležitost náboženství a na cíle příchodu svatého Proroka, a to tím, že se tu zvlášť mluví o kritériích a charakteristických rysech proroků, o nárocích a historiích Proroků dřívějších a o příslušných úvahách založených na lidském intelektu a zdravém rozumu.

Po stránce obsahové jsou obě skupiny velmi úzce spjaty a vzájemně spolu souvisí. Jediný rozdíl spočívá v tom, že v první skupině se mluví o proroctvích vyslovených při příchodu svatého Proroka či o proroctvích Proroků minulosti, která se v pravý čas naplnila a tím dosvědčila Pravdu svatého Proroka, zatímco ve skupině druhé je Pravda islámu objasňována na základě jeho vnitřních kvalit a kanónů prorockého poslání.

JÚNUS

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Alif Lám Rá*. Toto jsou verše Knihy, která je plná moudrosti.

3. Diví se snad lidé tomu, že jsme jistému muži z jejich středu vnukli: „Varuj lidstvo a oznam těm, kteří uvěřili, radostnou zvěst o tom, že budou mít u Pána svého postavení vskutku *honosné*“? Nevěřící říkají: „Toto je věru zjevný kouzelník.”

4. Pánem vaším je věru Allah, Jenž stvořil nebesa a zemi v šesti obdobích a potom usedl na Trůn; On řídí vše. Není *u Něho* přímluvce žádného, pokud to Sám předem nedovolí. Takový je Allah, Pán váš, proto Jej uctívejte. Cožpak si říci nedáte?

5. K němu se všichni navrátíte. Slib Allahův je pravdivý. On dává vzniknout stvoření a potom je opakuje, aby spravedlivě odměnil ty, kteří věří a dobré skutky konají, a *pokud jde o* nevěřící, pro ty je připraven nápoj z vařící vody a bolestný trest za to, že nevěřili.

6. On je ten, Jenž učinil slunce zářícím a měsíc lesklým a určil jeho fáze, abyste znali počet roků a počítání *času*. A Allah to stvořil jen v pravdě. A On objasňuje Znamení pro lid vědoucí.

7. Zajisté jsou ve střídání noci a dne a ve všem, co Allah na nebesích i na zemi stvořil,

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ (١)
الٓرٰ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْحَكِيْمِ (٢)
اَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا اَنْ اَوْحَيْنَآ اِلٰى رَجُلٍ مِّنْهُمْ اَنْ
اَنْذِرِ النَّاسَ وَ بَشِّرِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنَّ لَهُمْ قَدَمَ
صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ الْكٰفِرُوْنَ اِنَّ هٰذَا لَسٰحِرٌ
مُّبِيْنٌ (٣)
اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِيْ
سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ مَا
مِنْ شَفِيْعٍ اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ اِذْنِهٖ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ
فَاعْبُدُوْهُ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ (٤)
اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيْعًا وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّا اِنَّهٗ يَبْدَؤُا
الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ لِيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَ عَمِلُوا
الصّٰلِحٰتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ
حَمِيْمٍ وَّعَذَابٌ اَلِيْمٌۢ بِمَا كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ (٥)
هُوَ الَّذِيْ جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَآءً وَّالْقَمَرَ نُوْرًا وَّ
قَدَّرَهٗ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوْا عَدَدَ السِّنِيْنَ وَالْحِسَابَ مَا
خَلَقَ اللّٰهُ ذٰلِكَ اِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ
يَّعْلَمُوْنَ (٦)
اِنَّ فِي اخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللّٰهُ فِي

---
* Já jsem Allah, Vševidoucí.

Znamení pro lid Bohabojný.

8. Ti, kteří setkání s Námi neočekávají a s životem pozemským se spokojují a jsou s ním smířeni, a ti, kteří jsou ke Znamením Našim lhostejní —

9. To jsou ti, jejichž obydlím bude Oheň za to, co si vysloužili.

10. Ale *ti*, kteří věří a dobré skutky konají — ty Pán jejich povede za to, že věří. Pod nimi řeky potečou v Zahradách blaženosti.

11. A jejich Modlitbou tam bude: „Sláva Tobě, Ó Allahu!" A jejich pozdravem bude „Mír". A zakončením jejich modlitby bude: „Pochválen budiž Allah, Pán světů."

R. 2.

12. A kdyby Allah uspíšil pro lidi příchod zlého, *které si vysloužili*, tak jako oni si přejí uspíšit *získání* bohatství, lhůta *života jejich* by byla již *u konce*. My však ponecháváme ty, kdož setkání s námi neočekávají, roztržitě tápat v hříchu jejich.

13. Když člověka postihne neštěstí, tu Nás volá vleže nebo vsedě nebo vestoje; když ho však neštěstí zbavíme, jde si svou cestou, jako kdyby Nás o pomoc proti neštěstí, které ho postihlo, nikdy nepožádal. Takto jsou zkrášlovány skutky marnotratníků v jejich očích.

14. A zničili jsme pokolení, která byla již před vámi, když se dopustili hříchu; a přišli k nim jejich Poslové s jasnými Znameními, ale oni neuvěřili. A takto odměňujeme lid provinilý.

15. Potom jsme vás učinili jejich nástupci na zemi, abychom viděli, jak se zachováte.

16. A když jsou jim přednášena Naše jasná Znamení, pak ti, kteří v setkání

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَّقُوْنَ ۝٧
اِنَّ الَّذِيْنَ لَا يَرْجُوْنَ لِقَآءَنَا وَرَضُوْا بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
وَاطْمَاَنُّوْا بِهَا وَالَّذِيْنَ هُمْ عَنْ اٰيٰتِنَا غٰفِلُوْنَ ۝٨
اُولٰٓئِكَ مَاْوٰىهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ۝٩
اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ يَهْدِيْهِمْ رَبُّهُمْ
بِاِيْمَانِهِمْ ۚ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهِمُ الْاَنْهٰرُ فِيْ جَنّٰتِ
النَّعِيْمِ ۝١٠
دَعْوٰىهُمْ فِيْهَا سُبْحٰنَكَ اللّٰهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيْهَا سَلٰمٌ ۚ
وَاٰخِرُ دَعْوٰىهُمْ اَنِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝١١
وَلَوْ يُعَجِّلُ اللّٰهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ
لَقُضِيَ اِلَيْهِمْ اَجَلُهُمْ ۗ فَنَذَرُ الَّذِيْنَ لَا يَرْجُوْنَ لِقَآءَنَا
فِيْ طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُوْنَ ۝١٢
وَاِذَا مَسَّ الْاِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنْۢبِهٖٓ اَوْ قَاعِدًا
اَوْ قَآئِمًا ۚ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهٗ مَرَّ كَاَنْ لَّمْ يَدْعُنَآ
اِلٰى ضُرٍّ مَّسَّهٗ ۗ كَذٰلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِيْنَ مَا كَانُوْا
يَعْمَلُوْنَ ۝١٣
وَلَقَدْ اَهْلَكْنَا الْقُرُوْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوْا ۙ
وَجَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ وَمَا كَانُوْا لِيُؤْمِنُوْا ۗ
كَذٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِيْنَ ۝١٤
ثُمَّ جَعَلْنٰكُمْ خَلٰٓئِفَ فِي الْاَرْضِ مِنْۢ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ
كَيْفَ تَعْمَلُوْنَ ۝١٥
وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنٰتٍ ۙ قَالَ الَّذِيْنَ لَا يَرْجُوْنَ

s Námi nedoufají, říkají: „Přines nám jiný Korán než tento, nebo ho změň." Řekni: „Nepřísluší mi, abych ho měnil o své vůli. Já následuji pouze to, co mi bylo zjeveno. A věru se bojím, neuposlechnu-li Pána svého, trestu strašného dne."

17. Řekni: „Kdyby si *to* Allah přál, nebyl bych vám ho přednášel, a On by vám o něm nedal vědění. Vždyť předtím jsem mezi vámi žil *celý svůj* život. Což to nechápete?"

18. A kdo je větším hříšníkem než ten, kdo si o Allahovi lži vymýšlí anebo ten, kdo považuje za lživá Jeho Znamen í? Věru provinilci nebudou nikdy úspěšní.

19. A místo Allaha uctívají něco, co jim nemůže ani uškodit, ani prospět, a říkají: „Toto jsou naši přímluvci u Allaha." Řekni: „Chcete Allaha poučovat o něčem, co by Sám neznal na nebesích nebo na zemi?" On Svatý je a vysoko povznesen nad *tím*, co *k Němu* přidružují.

20. A lidstvo tvořilo jen obec jedinou, ale potom se *mezi sebou* nepohodli; a kdyby nebylo slova, jež bylo od Pána tvého již dříve předesláno, bylo by mezi nimi *již* rozsouzeno vše, v čem se rozcházeli.

21. A říkají: „Proč mu nebylo od Pána jeho sesláno nějaké Znamení?" Řekni: „Vědění o Nespatřeném přísluší jen Allahovi." Čekejte tedy; já jsem s vámi mezi těmi, kteří čekají.

R. 3.

22. A když dáme lidem okusit milosrdenství poté, co se jich dotklo neštěstí, hle, chtějí zmařit působení Našich Znamení. Řekni: „Allah je rychlejší v protipůsobení." A Naši Poslové zapisují vše, co zamýšlíte.

23. On je ten, Jenž vám umožňuje cestovat na souši i na moři, a když jste na lodích — a plují s nimi při větru příjemném a radují se z něho; a tu je uchvátí bouřlivý vítr a vlny se na ně valí ze všech stran a oni

لِقَآءَنَا ائْتِ بِقُرْاٰنٍ غَيْرِ هٰذَآ اَوْ بَدِّلْهُ ؕ قُلْ مَا يَكُوْنُ
لِيْٓ اَنْ اُبَدِّلَهٗ مِنْ تِلْقَآئِ نَفْسِيْ ۚ اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوْحٰٓى
اِلَيَّ ۚ اِنِّيْٓ اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبِّيْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿١٦﴾
قُلْ لَّوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا تَلَوْتُهٗ عَلَيْكُمْ وَلَآ اَدْرٰىكُمْ بِهٖ ۖ
فَقَدْ لَبِثْتُ فِيْكُمْ عُمُرًا مِّنْ قَبْلِهٖ ؕ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿١٧﴾
فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰيٰتِهٖ ؕ
اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُوْنَ ﴿١٨﴾
وَيَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ
وَيَقُوْلُوْنَ هٰٓؤُلَآءِ شُفَعَآؤُنَا عِنْدَ اللّٰهِ ؕ قُلْ اَتُنَبِّـُٔوْنَ
اللّٰهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمٰوٰتِ وَلَا فِي الْاَرْضِ ؕ سُبْحٰنَهٗ
وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿١٩﴾
وَمَا كَانَ النَّاسُ اِلَّآ اُمَّةً وَّاحِدَةً فَاخْتَلَفُوْا ؕ وَلَوْلَا
كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيْمَا فِيْهِ
يَخْتَلِفُوْنَ ﴿٢٠﴾
وَيَقُوْلُوْنَ لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ۚ فَقُلْ اِنَّمَا
الْغَيْبُ لِلّٰهِ فَانْتَظِرُوْا ۚ اِنِّيْ مَعَكُمْ مِّنَ الْمُنْتَظِرِيْنَ ﴿٢١﴾ ع
وَاِذَآ اَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِّنْ بَعْدِ ضَرَّآءَ مَسَّتْهُمْ
اِذَا لَهُمْ مَّكْرٌ فِيْٓ اٰيَاتِنَا ؕ قُلِ اللّٰهُ اَسْرَعُ مَكْرًا ؕ اِنَّ
رُسُلَنَا يَكْتُبُوْنَ مَا تَمْكُرُوْنَ ﴿٢٢﴾
هُوَ الَّذِيْ يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ؕ حَتّٰٓى اِذَا كُنْتُمْ
فِي الْفُلْكِ ۚ وَجَرَيْنَ بِهِمْ بِرِيْحٍ طَيِّبَةٍ وَّفَرِحُوْا بِهَا
جَآءَتْهَا رِيْحٌ عَاصِفٌ وَّجَآءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ

se domnívají, že jsou obklopeni, *tehdy* vzývají Allaha, ujišťujíce Jej o upřímnosti své víry: „Jestliže nás z toho vyvedeš, budeme věru z vděčných."

مَكَانٍ وَّظَنُّوْٓا اَنَّهُمْ اُحِيْطَ بِهِمْ دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ
لَهُ الدِّيْنَ ۚ لَئِنْ اَنْجَيْتَنَا مِنْ هٰذِهٖ لَنَكُوْنَنَّ مِنَ
الشّٰكِرِيْنَ ﴿٢٣﴾

24. A když je vyvede, hle, neoprávněně začnou v zemi páchat nepravosti. Ó lidé, nepravosti vaše jsou *namířeny* jen proti vám samým. Užívejte si života pozemského, dokud můžete. Potom se *k Nám* navrátíte a My vám oznámíme, co jste dělali.

فَلَمَّآ اَنْجٰىهُمْ اِذَا هُمْ يَبْغُوْنَ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ؕ
يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ ۙ مَّتَاعَ الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا ؗ ثُمَّ اِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُوْنَ ﴿٢٤﴾

25. Život pozemský se podobá vodě, kterou jsme seslali z mraků, s níž se potom mísí plody země, jimiž se živí lidé i dobytek; a když se země oděje ozdobným šatem a zkrásní a obyvatelé její se domnívají, že budou moci sklízet její plody, tu ji postihne Náš příkaz v noci či ve dne a učiníme ji polem zkoseným, jako kdyby tam včera nebylo nic. Takto objasňujeme Znamení pro lid, který přemýšlí.

اِنَّمَا مَثَلُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَآءٍ اَنْزَلْنٰهُ مِنَ السَّمَآءِ
فَاخْتَلَطَ بِهٖ نَبَاتُ الْاَرْضِ مِمَّا يَاْكُلُ النَّاسُ وَ
الْاَنْعَامُ ؕ حَتّٰٓى اِذَآ اَخَذَتِ الْاَرْضُ زُخْرُفَهَا وَ
ازَّيَّنَتْ وَظَنَّ اَهْلُهَآ اَنَّهُمْ قٰدِرُوْنَ عَلَيْهَآ ۙ اَتٰىهَآ
اَمْرُنَا لَيْلًا اَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنٰهَا حَصِيْدًا كَاَنْ لَّمْ تَغْنَ
بِالْاَمْسِ ؕ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿٢٥﴾

26. A Allah volá do příbytku míru a vede na cestu přímou toho, koho chce.

وَاللّٰهُ يَدْعُوْٓا اِلٰى دَارِ السَّلٰمِ ؕ وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ
اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٢٦﴾

27. Pro ty, kteří dobré skutky konají, je připravena ta nejlepší *odměna* a *ještě* více *požehnání*. A jejich tváře nepokryje ani temnota, ani potupa. A to jsou obyvatelé Nebe; v něm budou přebývat navěky.

لِلَّذِيْنَ اَحْسَنُوا الْحُسْنٰى وَزِيَادَةٌ ؕ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوْهَهُمْ
قَتَرٌ وَّلَا ذِلَّةٌ ؕ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ ۚ هُمْ فِيْهَا
خٰلِدُوْنَ ﴿٢٧﴾

28. A *pokud jde o* ty, kteří se dopouštějí zlého, *jejich* trest za zlé bude rovněž zlý a pokryje je ponížení. A proti Allahovi nebudou mít žádného ochránce. *A bude to*, jako by jejich tváře byly zahaleny temnými útržky noci. A to jsou obyvatelé Ohně; v něm budou přebývat navěky.

وَالَّذِيْنَ كَسَبُوا السَّيِّاٰتِ جَزَآءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا ۙ وَ
تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ؕ مَا لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ عَاصِمٍ ۚ كَاَنَّمَآ
اُغْشِيَتْ وُجُوْهُهُمْ قِطَعًا مِّنَ الَّيْلِ مُظْلِمًا ؕ اُولٰٓئِكَ
اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٢٨﴾

29. A *vzpomeňte si na* den, kdy je shromáždíme všechny dohromady; tehdy řekneme těm, kteří *k Bohu* rovné přidružovali: „*Zůstaňte vzadu na* svých místech, vy i ti ‚přidružovaní'". Potom je rozdělíme daleko od sebe a jejich ‚přidružovaní' řeknou: „Nás jste neuctívali.

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاؤُكُمْ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَاؤُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِيَّانَا تَعْبُدُونَ ﴿٢٩﴾

30. „A Allah *nyní* stačí jako Svědek mezi námi a vámi. My jsme si vašeho uctívání rozhodně nevšimli."

فَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ ﴿٣٠﴾

31. Tam si každá duše uvědomí, co dříve měla. A budou navráceni k Allahovi, svému skutečnému Vládci, a vše, co si vymýšleli, je opustí.

هُنَالِكَ تَبْلُو كُلُّ نَفْسٍ مَا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٣١﴾

R. 4.

32. Řekni: „Kdo vám poskytuje obživu z nebe a ze země? Nebo, kdo má moc nad sluchem a zrakem? A kdo dává vzejít živému z mrtvého a dává vzejít mrtvému ze živého? A kdo všechno řídí?" Řeknou: „Allah." Řekni *jim* tedy: „Což nebudete spravedliví?"

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾

33. Takovým je Allah, váš skutečný Pán. Co *jiného zbývá kromě* pravdy, než zjevný blud? Proč se tedy *od pravdy* odvracíte?

فَذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنَّىٰ تُصْرَفُونَ ﴿٣٣﴾

34. Takto je prokazována pravdivost slova Pána tvého proti těm, kteří jsou vzpurní, protože neuvěřili.

كَذَٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٤﴾

35. Řekni: „Je mezi božstvy, která přidružujete, někdo, kdo dává vzniknout stvoření a potom je opakuje?" Řekni: „*Jedině* Allah dává vzniknout stvoření a potom je opakuje. Kam se to tedy odvracíte?"

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلِ اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ﴿٣٥﴾

36. Řekni: „Je mezi božstvy, která přidružujete, někdo, kdo vede k pravdě?" Řekni: „Jen Allah vede k pravdě. Je tedy více hoden následování ten, Jenž k pravdě vede, anebo ten, který bez vedení *sám* cestu nenalezne? Co je to s vámi? Jak to jen uvažujete?"

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمَّنْ لَا يَهِدِّي إِلَّا أَنْ يُهْدَىٰ فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٦﴾

37. A většina z nich nenásleduje nic než domněnky. Domněnky však pravdu nahradit nikdy nemohou. A Allah je si dobře vědom toho, co dělají.

38. A tento Korán je takový, že jej nemohl vymyslet nikdo kromě Allaha. Ba naopak, potvrzuje to, co bylo před ním, a je výkladem Zákona *Božího*. O tom nemůže být pochyb. Pochází od Pána světů.

39. A pokud říkají: „On si to vymyslel," řekni: „Přineste tedy Súru podobnou této a přivolejte si ku pomoci, koho můžete, kromě Allaha, jste-li pravdomluvní."

40. Přece však zamítli, co poznáním svým neobsáhli a *pravý* význam čehož jim ještě nebyl dán. Podobným způsobem zamítli *pravdu* ti, kteří byli před nimi. A pohleď jaký byl konec těch, kteří zhřešili!

41. A jsou mezi nimi *někteří*, kteří v něj věří a jsou mezi nimi *jiní*, kteří v něj nevěří; a Pán tvůj zná dobře ty, kteří nepokoj vyvolávají.

R. 5.

42. A jestliže tě obviní ze lži, řekni: „Já jsem zodpovědný za své skutky a vy také za svoje. Vy nejste zodpovědní za to, co dělám já, a já nejsem zodpovědný za to, co děláte vy."

43. A jsou mezi nimi *někteří*, kteří ti naslouchají. Můžeš však způsobit, aby slyšeli hluší, když stejně nechápou?

44. A jsou mezi nimi *někteří*, kteří se na tebe dívají. Můžeš však vést slepé, když stejně nevidí?

45. Allah zajisté nekřivdí lidem, zato lidé křivdí svým vlastním duším.

46. A v den, kdy je shromáždí, *bude jim připadat*, jako kdyby se na světě zdrželi jen jednu hodinu jediného dne. Poznají jeden druhého. Ztrátu utrpí ti, kteří setkání

وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا ۚ إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي
مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾
وَمَا كَانَ هَٰذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَلَٰكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ
لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾
أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ ۖ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا
مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾
بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ ۚ
كَذَٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۖ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٣٩﴾
وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ ۚ
وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٤٠﴾
وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ ۖ أَنْتُمْ
بَرِيئُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤١﴾
وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ ۚ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ
وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٢﴾
وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ ۚ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْيَ
وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ ﴿٤٣﴾
إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَٰكِنَّ النَّاسَ
أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٤﴾
وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَنْ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِنَ
النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ ۚ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا

s Allahem popírají a nechtějí být vedeni.
nechtějí být vedeni.

47. A jestliže ti *za života tvého* ukážeme *naplnění* části toho, čím jsme je varovali, *poznáš to*; ale jestliže tě necháme zemřít *dříve*, pak oni se k Nám navrátí *a ty uzříš naplnění toho* na Onom světě; a Allah je Svědkem všeho, co dělají.

48. A každý národ má svého Posla. Proto když k nim jejich Posel přijde, bude mezi nimi rozsuzováno spravedlivě a nebude jim ukřivděno.

49. A říkají: „Kdy bude tento slib *splněn*, jste-li pravdomluvní?"

50. Řekni: „Není v mé moci, abych si způsobil škodu nebo prospěch leda jen to, co si přeje Allah. Každému *nevěřícímu* národu je stanovena lhůta. A když se lhůta naplní, žádný se nemůže pozdržet ani chvilku, ani *ji* nemůže předběhnout."

51. Řekni: „Řekněte mi, postihne-li vás Jeho trest v noci anebo ve dne, jak mu provinilci mohou uniknout?

52. „Což v něj uvěříte teprve tehdy, až vás postihne? Cože! Nyní! A *předtím* jste se dožadovali jeho uspíšení?"

53. Tehdy bude řečeno těm, kteří se zlého dopustili, „Okuste věčný trest. Odměňováni jste jen za to, co jste si vysloužili."

54. A dotazují se tě, „Je to pravda?" Řekni: „Ano, při Pánu mém! Je to vskutku pravda; a vy to nedokážete překazit."

R. 6.

55. A kdyby každá duše, která se špatnosti dopustila, vlastnila vše, co je na zemi, jistě by *se* tím chtěla vykoupit. A až trest uvidí, lítost *svou* budou skrývat. A bude mezi nimi rozsouzeno spravedlivě a nebude jim ukřivděno.

56. Vězte! Allahovi náleží vše, co je na nebesích i na zemi. Vězte, že slib Allahův je vskutku pravdivý! Ale většina z nich to nechápe.

بِلِقَآءِ اللّٰهِ وَمَا كَانُوْا مُهْتَدِيْنَ ﴿٤٦﴾
وَاِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِيْ نَعِدُهُمْ اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِلَيْنَا
مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللّٰهُ شَهِيْدٌ عَلٰى مَا يَفْعَلُوْنَ ﴿٤٧﴾
وَلِكُلِّ اُمَّةٍ رَّسُوْلٌ ۚ فَاِذَا جَآءَ رَسُوْلُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ
بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿٤٨﴾
وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٤٩﴾
قُلْ لَّآ اَمْلِكُ لِنَفْسِيْ ضَرًّا وَّلَا نَفْعًا اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ ۗ
لِكُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌ ۚ اِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَاْخِرُوْنَ
سَاعَةً وَّلَا يَسْتَقْدِمُوْنَ ﴿٥٠﴾
قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ اَتٰىكُمْ عَذَابُهٗ بَيَاتًا اَوْ نَهَارًا مَّاذَا
يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُوْنَ ﴿٥١﴾
اَثُمَّ اِذَا مَا وَقَعَ اٰمَنْتُمْ بِهٖ ۗ آٰلْـٰٔنَ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهٖ
تَسْتَعْجِلُوْنَ ﴿٥٢﴾
ثُمَّ قِيْلَ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ذُوْقُوْا عَذَابَ الْخُلْدِ ۚ هَلْ
تُجْزَوْنَ اِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُوْنَ ﴿٥٣﴾
وَيَسْتَنْۢبِـُٔوْنَكَ اَحَقٌّ هُوَ ؕ قُلْ اِيْ وَرَبِّيْٓ اِنَّهٗ لَحَقٌّ ۚ
وَمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ﴿٥٤﴾
وَلَوْ اَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْاَرْضِ لَافْتَدَتْ
بِهٖ ۗ وَاَسَرُّوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ ۚ وَقُضِيَ
بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿٥٥﴾
اَلَآ اِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ اَلَآ اِنَّ وَعْدَ
اللّٰهِ حَقٌّ وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٥٦﴾

57. Je to On, Kdo dává život a způsobuje smrt, a k Němu budete navráceni.

هُوَ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٥٧﴾

58. Ó lidstvo! Vskutku k vám přišlo od Pána vašeho napomenutí a lék na každou chorobu, která v srdcích sídlí, a správné vedení a milosrdenství pro věřící.

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَآءَتْكُمْ مَّوْعِظَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ
وَشِفَآءٌ لِّمَا فِي الصُّدُوْرِ ۙ وَهُدًى وَّرَحْمَةٌ
لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٥٨﴾

59. Řekni: „*To vše je* z milosti Allahovy a z Jeho milosrdenství; nechť se z toho tedy radují. To je lepší než to, co shromažďují."

قُلْ بِفَضْلِ اللّٰهِ وَبِرَحْمَتِهٖ فَبِذٰلِكَ فَلْيَفْرَحُوْا ۭ هُوَ
خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُوْنَ ﴿٥٩﴾

60. Řekni: „Uvážili jste, že vám obživu seslal Allah a že jste z ní *část* učinili zakázanou a část dovolenou?" Řekni: „Což vám *to* Allah dovolil, nebo si vymýšlíte proti Allahovi lež?"

قُلْ اَرَءَيْتُمْ مَّآ اَنْزَلَ اللّٰهُ لَكُمْ مِّنْ رِّزْقٍ فَجَعَلْتُمْ
مِّنْهُ حَرَامًا وَّحَلٰلًا ۭ قُلْ آٰللّٰهُ اَذِنَ لَكُمْ اَمْ عَلَى اللّٰهِ
تَفْتَرُوْنَ ﴿٦٠﴾

61. Co si asi myslí o Dni Zmrtvýchvstání ti, kteří vymýšlejí lži proti Allahovi? Allah je vskutku vůči lidem milostiv, ale většina z nich jsou nevděční.

وَمَا ظَنُّ الَّذِيْنَ يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَذُوْ فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ
اَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٦١﴾

R. 7.

62. Ať se zabýváš čímkoli a ať předčítáš kteroukoli část Koránu od Něho *seslaného* a ať děláte cokoli, My jsme toho svědky, když jste v tom zabráni. A před Pánem tvým není skryta ani váha sebemenšího smítka na zemi či na nebi. A není nic menšího ani většího, aby to nebylo *zaznamenáno* v Knize jasné.

وَمَا تَكُوْنُ فِيْ شَاْنٍ وَّمَا تَتْلُوْا مِنْهُ مِنْ قُرْاٰنٍ وَّ
لَا تَعْمَلُوْنَ مِنْ عَمَلٍ اِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُوْدًا اِذْ تُفِيْضُوْنَ
فِيْهِ ۭ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَّبِّكَ مِنْ مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْاَرْضِ
وَلَا فِي السَّمَآءِ وَلَآ اَصْغَرَ مِنْ ذٰلِكَ وَلَآ اَكْبَرَ اِلَّا
فِيْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ﴿٦٢﴾

63. Hle! přátelé Allahovi rozhodně nepoznají strach, ani nebudou zarmouceni —

اَلَآ اِنَّ اَوْلِيَآءَ اللّٰهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٦٣﴾

64. Ti, kteří uvěřili a byli spravedliví —

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ ﴿٦٤﴾

65. Jim je *určena* radostná zvěst v životě tomto a *také* v Životě budoucím — slova Allahova jsou neměnná; a to je věru úspěch nejvyšší.

لَهُمُ الْبُشْرٰى فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْاٰخِرَةِ ۭ لَا تَبْدِيْلَ
لِكَلِمٰتِ اللّٰهِ ۭ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿٦٥﴾

66. Nechť tě nermoutí jejich slova. Neboť všechna moc a sláva náleží Allahovi. On je Všeslyšící, Vševědoucí.

وَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ ۘ اِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيْعًا ۭ هُوَ السَّمِيْعُ

67. Hle! Allahovi náleží vše, co je na nebesích, a vše, co je na zemi. Ti, kteří vzývají jiné než Allaha, *ve skutečnosti tyto* ‚přidružené' nenásledují; následují pouze své domněnky a jen se dohadují.

68. On je Ten, Kdo pro vás učinil noc temnou, abyste v ní mohli odpočívat, a den plným světla. V tom zajisté jsou Znamení pro lid slyšící.

69. Říkají: „Allah si k Sobě vzal syna." On Svatý je a Soběstačný! Jemu náleží vše, co je na nebesích, a vše, co je na zemi. Nemáte k tomu žádné oprávnění. Chcete snad tvrdit o Allahovi to, o čem nic nevíte?

70. Řekni: „Ti, kteří si o Allahovi lži vymýšlejí, nebudou prospívat.

71. Jen krátce se budou těšit životu na tomto světě. Potom k Nám budou navráceni. Tehdy jim dáme okusit přísný trest za to, že byli nevěřící.

R. 8.

72. A vyprávěj jim příběh o Noemovi, jak řekl svému lidu: „Ó lide můj, jestliže je vám nepříjemné moje postavení *u Boha* a moje připomínky o *vašich povinnostech* prostřednictvím Znamení Allahových — a v Allaha vkládám svou důvěru — sjednoťte tedy všechny své záměry, *vy* i vaši ‚společníci'; a nechť máte potom jasno ve vlastním postupu; potom uskutečněte *svoje záměry namířené* proti mně a nedopřejte mi času. mi času.

73. „Jestliže se však obrátíte zády, *vzpomeňte si*, že jsem vás nepožádal o žádnou odměnu. Má odměna je jen u Allaha a bylo mi přikázáno, abych byl jedním z těch, kteří se *Mu* odevzdali."

74. Ale oni jej zavrhli, tak My jsme ho zachránili spolu s těmi, kteří s ním byli v Arše. A učinili jsme je dědici přízně Naší a utopili jsme ty, kteří zavrhli Znamení Naše. Pohleď tedy, jaký byl konec těch, kteří byli varováni!

الْعَلِيْمُ ﴿٦٦﴾
اَلَاۤ اِنَّ لِلّٰهِ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ ؕ وَمَا
يَتَّبِعُ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ شُرَكَآءَ ؕ اِنْ
يَّتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُوْنَ ﴿٦٧﴾
هُوَ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ لِتَسْكُنُوْا فِيْهِ وَالنَّهَارَ
مُبْصِرًا ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّسْمَعُوْنَ ﴿٦٨﴾
قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهٗ ؕ هُوَ الْغَنِيُّ ؕ لَهٗ مَا فِي
السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ اِنْ عِنْدَكُمْ مِّنْ سُلْطٰنٍۭ
بِهٰذَا ؕ اَتَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٦٩﴾
قُلْ اِنَّ الَّذِيْنَ يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ لَا
يُفْلِحُوْنَ ﴿٧٠﴾
مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ اِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُذِيْقُهُمُ
ع الْعَذَابَ الشَّدِيْدَ بِمَا كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ ﴿٧١﴾
وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ نُوْحٍ ۘ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖ يٰقَوْمِ اِنْ
كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَّقَامِيْ وَتَذْكِيْرِيْ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ فَعَلَى
اللّٰهِ تَوَكَّلْتُ فَاَجْمِعُوْۤا اَمْرَكُمْ وَشُرَكَآءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ
اَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوْۤا اِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُوْنِ ﴿٧٢﴾
فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَاَلْتُكُمْ مِّنْ اَجْرٍ ؕ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا
عَلَى اللّٰهِ ۙ وَاُمِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿٧٣﴾
فَكَذَّبُوْهُ فَنَجَّيْنٰهُ وَمَنْ مَّعَهٗ فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنٰهُمْ
خَلٰٓئِفَ وَاَغْرَقْنَا الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا ۚ فَانْظُرْ كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِيْنَ ﴿٧٤﴾

75. Po něm jsme vyslali Posly *jiné* k jejich *příslušným* národům, a ti jim přinesli jasné důkazy. Ale oni *v ně* nechtěli uvěřit, neboť je zavrhli již jednou. Takto zapečeťujeme srdce hříšníků.

ثم بعثنا من بعده رسلا إلى قومهم فجاءوهم
بالبينت فما كانوا ليؤمنوا بما كذبوا به من قبل ط
كذلك نطبع على قلوب المعتدين ﴿٧٥﴾

76. Po nich jsme vyslali Mojžíše a Áróna s Našimi Znameními k Faraónovi a jeho stařešinům, avšak ti se *k nim* zachovali pyšně. A byl to lid hříšný.

ثم بعثنا من بعدهم موسى وهرون إلى فرعون
وملإيه بايتنا فاستكبروا وكانوا قوما مجرمين ﴿٧٦﴾

77. A když k nim od Nás přišla pravda, řekli: „Toto je věru zjevné kouzelnictví."

فلما جاءهم الحق من عندنا قالوا إن هذا لسحر
مبين ﴿٧٧﴾

78. Mojžíš řekl: „Jak můžete *takto* mluvit o pravdě, jež k vám přišla? To že je kouzelnictví? Kouzelníci nikdy neprospívají."

قال موسى أتقولون للحق لما جاءكم أسحر هذا
ولا يفلح السحرون ﴿٧٨﴾

79. Řekli: „Přišels k nám, abys nás odvrátil od toho, co následovali naši otcové, a abyste vy dva získali vysoké postavení v zemi? My však neuvěříme ani jednomu z vás."

قالوا أجئتنا لتلفتنا عما وجدنا عليه اباءنا و
تكون لكما الكبرياء في الأرض وما نحن لكما
بمؤمنين ﴿٧٩﴾

80. A řekl Faraón: „Přiveďte mi všechny zručné kouzelníky."

وقال فرعون ائتوني بكل سحر عليم ﴿٨٠﴾

81. A když kouzelníci přišli, řekl jim Mojžíš: „Hoďte, co chcete."

فلما جاء السحرة قال لهم موسى ألقوا ما أنتم
ملقون ﴿٨١﴾

82. A když hodili, Mojžíš řekl: „To, co jste přinesli, je pouhé kouzelnictví, jež Allah zajisté učiní nicotným. Allah věru nedovolí, aby prospívaly skutky zlomyslníků.
83. „A Allah pravdu potvrzuje slovy Svými, i když se *to* hříšníkům nelíbí."

فلما ألقوا قال موسى ما جئتم به السحر إن الله
سيبطله إن الله لا يصلح عمل المفسدين ﴿٨٢﴾
ويحق الله الحق بكلمته ولو كره المجرمون ﴿٨٣﴾ ع

R. 9.

84. A Mojžíše neuposlechl nikdo, až na jistou skupinu lidí z národa jeho, neboť se báli, že je Faraón a jejich stařešinové budou pronásledovat. A Faraón byl vskutku v zemi tyranem a nepochybně jedním z hříšníků.

فما امن لموسى إلا ذرية من قومه على خوف
من فرعون وملإيهم أن يفتنهم وإن فرعون
لعال في الأرض وإنه لمن المسرفين ﴿٨٤﴾

85. I řekl Mojžíš: „Ó lide můj, jestliže jste uvěřili v Allaha, vkládejte v Něho svou

وقال موسى يقوم إن كنتم امنتم بالله فعليه

důvěru, pokud jste se již odevzdali *do vůle Jeho*.

86. A řekli: „Svou důvěru vkládáme v Allaha. Pane náš, nevydávej nás zkouškám lidu hříšného.

87. „A zachraň nás z milosrdenství Svého před lidem nevěřícím."

88. A *takto* jsme promluvili k Mojžíšovi a bratru jeho: „Vy dva obsaďte pro svůj lid nějaké domy ve městě a zařiďte, aby vaše domy stály proti sobě a dodržujte Modlitbu. A věřícím oznamte radostnou zvěst."

89. A Mojžíš řekl: „Pane náš, Tys daroval Faraónovi a stařešinům jeho nádheru a bohatství v životě pozemském, a následkem toho, Pane náš, svádějí *lidi* z cesty Tvé. Pane náš! Znič jejich bohatství a zatvrď jejich srdce — a neuvěří, dokud nespatří bolestný trest."

90. Řekl: „Vyslyšena je modlitba vaše. Buďte tedy oba neochvějní a nenásledujte cestu těch, kteří nic nevědí."

91. A převedli jsme syny Izraele přes moře; a Faraón a jeho vojska je vzpurně a hříšně pronásledovali; a teprve když jej postihlo utopení, Faraón zvolal: „Věřím, že není jiného Boha kromě Toho, v Něhož věří synové Izraele, a jsem jedním z těch, kteří se *do vůle Jeho* odevzdávají."

92. Cože! Nyní! Zatímco před*tím* jsi byl neposlušným a jedním z těch, kteří vyvolávají nepokoj.

93. Dnes tedy tebe *jediného* zachráníme v těle tvém, abys byl Znamením pro ty, *kteří přijdou* po tobě. A věru mnozí lidé na Naše Znamení nedbají.

R. 10.

94. A určili jsme synům Izraele skvělé místo k obývání a zaopatřili jsme je věcmi dobrými; a začali se mezi sebou různit teprve tehdy, když se jim dostalo vědění.

تَوَكَّلُوْٓا اِنْ كُنْتُمْ مُّسْلِمِيْنَ ﴿٨٥﴾
فَقَالُوْا عَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْنَا ۚ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ
الظّٰلِمِيْنَ ﴿٨٦﴾
وَ نَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٨٧﴾
وَ اَوْحَيْنَآ اِلٰى مُوْسٰى وَ اَخِيْهِ اَنْ تَبَوَّاٰ لِقَوْمِكُمَا
بِمِصْرَ بُيُوْتًا وَّ اجْعَلُوْا بُيُوْتَكُمْ قِبْلَةً وَّ اَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ ؕ
وَ بَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٨٨﴾
وَ قَالَ مُوْسٰى رَبَّنَآ اِنَّكَ اٰتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَ مَلَاَهٗ
زِيْنَةً وَّ اَمْوَالًا فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۙ رَبَّنَا لِيُضِلُّوْا
عَنْ سَبِيْلِكَ ۚ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلٰٓى اَمْوَالِهِمْ وَ اشْدُدْ
عَلٰى قُلُوْبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوْا حَتّٰى يَرَوُا الْعَذَابَ الْاَلِيْمَ ﴿٨٩﴾
قَالَ قَدْ اُجِيْبَتْ دَّعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيْمَا وَلَا تَتَّبِعٰٓنِّ
سَبِيْلَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٩٠﴾
وَجٰوَزْنَا بِبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ الْبَحْرَ فَاَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ
وَ جُنُوْدُهٗ بَغْيًا وَّعَدْوًا ؕ حَتّٰٓى اِذَآ اَدْرَكَهُ الْغَرَقُ ۙ قَالَ
اٰمَنْتُ اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ اِلَّا الَّذِيْٓ اٰمَنَتْ بِهٖ بَنُوْٓا اِسْرَآءِيْلَ
وَاَنَا مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿٩١﴾
آٰلْـٰٔنَ وَ قَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿٩٢﴾
فَالْيَوْمَ نُنَجِّيْكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُوْنَ لِمَنْ خَلْفَكَ اٰيَةً ؕ
وَاِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ عَنْ اٰيٰتِنَا لَغٰفِلُوْنَ ﴿٩٣﴾
وَلَقَدْ بَوَّاْنَا بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ مُبَوَّاَ صِدْقٍ وَّرَزَقْنٰهُمْ
مِّنَ الطَّيِّبٰتِ ۚ فَمَا اخْتَلَفُوْا حَتّٰى جَآءَهُمُ الْعِلْمُ ؕ اِنَّ

Zajisté Pán tvůj mezi nimi rozsoudí v Den Zmrtvýchvstání to, v čem se různili.

95. A pokud pochybuješ o tom, co jsme ti seslali, zeptej se těch, kteří Knihu četli již před tebou. Vskutku ti přišla pravda od Pána tvého; nebuď tedy jedním z těch, kteří pochybují.

96. A nebuď jedním z těch, kteří Znamení Allahova zavrhují, nebo budeš jedním z těch, kteří ztrátu utrpí.

97. Zajisté ti, proti nimž se naplnilo slovo Pána tvého, neuvěří,

98. I kdyby k nim přišla všechna Znamení, dokud bolestný trest nespatří.

99. Proč tu nebyl žádný *jiný* národ kromě lidu Jonášova, který by uvěřil tak, aby mu jeho víra prospěla? Když uvěřili, odvrátili jsme od nich v životě pozemském zahanbující trest a poskytli jsme jim obživu na nějaký čas.

100. A kdyby Pán tvůj *prosadil* Svou vůli, zajisté by byli všichni, kdož jsou na zemi, vesměs uvěřili. Chceš snad nutit lidi, aby se stali věřícími?

101. A žádná duše nemůže uvěřit, leda s dovolením Allahovým. A On *uvaluje* hněv Svůj na ty, kteří nepoužívají rozumu.

102. Řekni: „Přemýšlejte o tom, co se děje na nebesích a na zemi." Avšak ani Znamení, ani Varovatelé nepomohou lidem, kteří neuvěří.

103. Co jiného tedy očekávají, než něco podobného dnům, *v nichž byli potrestáni* ti, kteří zemřeli již před nimi? Řekni: „Čekejte tedy *a* já jsem s vámi mezi těmi, kteří čekají."

104. Potom zachráníme Své Posly a ty, kteří věří. Tak *je tomu vždy*; a je Naší povinností zachraňovat věřící.

رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ (٩٣)
فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَاسْأَلِ الَّذِينَ
يَقْرَءُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ (٩٤)
وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونَ
مِنَ الْخَاسِرِينَ (٩٥)
إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ (٩٦)
وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ (٩٧)
فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ آمَنَتْ فَنَفَعَهَا إِيمَانُهَا إِلَّا قَوْمَ
يُونُسَ لَمَّا آمَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ (٩٨)
وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَآمَنَ مَنْ فِي الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعًا
أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ (٩٩)
وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ
الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ (١٠٠)
قُلِ انْظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُغْنِي
الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ (١٠١)
فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ
قَبْلِهِمْ قُلْ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ (١٠٢)
ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَٰلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا
نُنْجِ الْمُؤْمِنِينَ (١٠٣) ع ١٥

R.11.

105. Řekni: „Ó lidé, máte-li pochybnosti ohledně mého náboženství, *vězte*, že neuctívám ty, které vy uctíváte místo Allaha, ale uctívám *pouze* Allaha *jediného*, jenž způsobuje vaši smrt; a bylo mi přikázáno, abych se stal jedním z věřících,

106. „A *dále mi bylo přikázáno, abych řekl*: ‚Zaměř se odhodlaně na víru pravou, tak jako člověk stále oddaný *Bohu* a nebuď jedním z těch, kteří *k Němu* rovné přidružují.

107. A nevzývej vedle Allaha nic, co ti nemůže ani prospět, ani uškodit. A jestliže tak učiníš, pak zajisté budeš patřit mezi hříšníky.'"

108. A dotkne-li se tě Allah neštěstím, nikdo kromě Něho tě ho nemůže zbavit: a bude-li chtít pro tebe dobré, pak není nikdo, kdo by Jeho milost mohl odvrátit. Přiděluje ji těm Svým služebníkům, kterým se Mu zachce. A On je Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný.

109. Řekni: „Ó lidé, nyní k vám přišla pravda od Pána vašeho. A kdokoliv následuje *správné* vedení, činí tak pouze pro dobro své vlastní duše, a kdokoliv bloudí, bloudí pouze proti ní. A já nejsem nad vámi dozorcem."

110. A následuj to, co ti bylo zjeveno, a vytrvej, dokud Allah nevydá Svůj rozsudek. A On je Soudcem Nejlepším.

قُلْ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنْ كُنْتُمْ فِيْ شَكٍّ مِّنْ دِيْنِيْ
فَلَآ اَعْبُدُ الَّذِيْنَ تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَ لٰكِنْ
اَعْبُدُ اللّٰهَ الَّذِيْ يَتَوَفّٰىكُمْ ۚۖ وَ اُمِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ
مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۱۰۵﴾
وَ اَنْ اَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّيْنِ حَنِيْفًا ۚ وَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ
الْمُشْرِكِيْنَ ﴿۱۰۶﴾
وَ لَا تَدْعُ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ ۚ
فَاِنْ فَعَلْتَ فَاِنَّكَ اِذًا مِّنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۱۰۷﴾
وَ اِنْ يَّمْسَسْكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهٗٓ اِلَّا هُوَ ۚ وَ
اِنْ يُّرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَآدَّ لِفَضْلِهٖ ؕ يُصِيْبُ بِهٖ مَنْ
يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ؕ وَهُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ﴿۱۰۸﴾
قُلْ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَآءَكُمُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكُمْ ۚ فَمَنِ
اهْتَدٰى فَاِنَّمَا يَهْتَدِيْ لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا
يَضِلُّ عَلَيْهَا ۚ وَمَآ اَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيْلٍ ﴿۱۰۹﴾
وَ اتَّبِعْ مَا يُوْحٰٓى اِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتّٰى يَحْكُمَ اللّٰهُ ۚۖ وَهُوَ
خَيْرُ الْحٰكِمِيْنَ ﴿۱۱۰﴾ ع

KAPITOLA 11

HÚD

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení

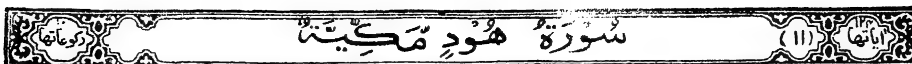
Podle Ibn 'Abbáse, Al-Hasana, 'Ikrimaha, Mudžáhida, Qatádaha a Džábira bin Zaida byla tato *Súra* zjevena v Mekce a podle Muqátila patří do mekkánského období celá, kromě veršů 13, 18 a 115, o nichž se domnívá, že byly zjeveny v Medíně.

Obsah

V předchozí *Súře* byli nepřátelé božího Posla rozděleni do tří kategorií: a) ti, kteří byli zcela zničeni, b) ti, kteří byli omilostněni, c) ti, kteří byli zčásti vyhubeni a zčásti omilostněni. Tato kapitola Koránu pojednává o kategorii první a konstatuje, že Bůh zničil lid Húdův tak dokonale, že po něm nezůstala ani sebemenší stopa a na jeho místě dal vzejít lidu jinému, jímž začala nová éra v lidském konání. *Súra* též upozorňuje na to, že Bůh na člověka dohlíží, odměňuje ho podle jeho skutků a podle okolností činí opatření, aby byl vždy správně veden. Jelikož se tak děje pro dobro člověka, ti, kteří toho náležitě nevyužívají, utrpí mravní zkázu. A tento proces postupuje neustále dál. A jako je jedno lidské pokolení po svém zániku vystřídáno pokolením novým, podobně po zániku jednoho náboženského hnutí nastoupí na jeho místo hnutí nové. Dále nás *Súra* poučuje o tom, že pokrok na světě je sice po určitou dobu možný, aniž se člověk drží božích přikázání, ale trvalý úspěch je zajištěn jedině pro ty, kteří jsou čestní a upřímní vůči Bohu i lidem - jejich památka zůstane zachována na věčné časy a jejich jméno se vryje nesmazatelně do dějin. Dále se uvádějí důvody, proč věřící zvítězí nad nevěřícími a proč nevěřící v zápase s Pravdou neuspějí. Tento způsob božího řízení je v *Súře* doložen na příkladech národů kdysi mocných a početně silných, které však upadly do záhuby, když povstaly proti zdánlivě pokorným následovníkům božích Poslů - tj. lid Noemův, Húdův, Sálihův, Lotův a Šu'ajbův. Je tu i zmínka o velkém patriarchovi Abrahamovi, ale jen letmá, vložená do příběhu Lotova. Po ní následuje krátké vyprávění o Mojžíšovi, nikoli však v

souvislosti s Izraelity, nýbrž s Faraónem, jehož domýšlivý národ byl zničen za to, že odmítl Poselství boží.

Dále jsou věřící varováni, aby se nepřátelili s lidmi, pro které byl určen boží trest, neboť se má za to, že budou-li se s nimi stýkat, týž trest postihne i je. Nato je svatý Prorok vyzván, aby se netrápil kvůli záhubě hrozící těm z jeho lidu, kteří nechtějí uvěřit, neboť podobný osud potkal národy mnohých Proroků dřívějších, které se postavily na odpor proti Pravdě a zavrhly ji. V této *Súře* je citováno tolik příkladů božích trestů a je v ní kladen takový důraz na velkou odpovědnost svatého Proroka, že prý prohlásil: "*Súra* Húd způsobila, že jsem předčasně zestárl" (Manthúr). Čímž chtěl říci, že obsah *Súry* ho natolik skličoval, že na sobě ucítil účinky předčasného stáří. Posléze však je svatý Prorok povzbuzen a upokojen proroctvím o velkém rozkvětu a prosperitě, kterých se dočkají jeho následovníci.

HÚD

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Alif Lám Rá*. Toto je Kniha, jejíž verše byly pevně stanoveny a potom byly podrobně vyloženy. *Pochází* od Jediného Moudrého *a* Vševědoucího.

3. *Učí vás*, abyste uctívali jedině Allaha. A já jsem pro vás Varovatelem a Nositelem radostné zvěsti od Něho.

4. A abyste Pána svého za odpuštění prosili *a* k Němu se potom kajícně obrátili. On vám uštědří štědré dary až do lhůty stanovené. A milostí Svou obdaří každého, kdo si ji zaslouží. Jestliže se však odvrátíte, pak věru se pro vás obávám dne trestu velikého.

5. K Allahovi bude váš návrat; a On má moc nad všemi věcmi.

6. Nyní skládají do záhybů své hrudi, aby se před Ním skryli. Ba ano, přestože se přikrývají svými oděvy, On zná, co skrývají i co odhalují. On věru dobře ví, co je v *jejich* hrudích.

7. A není jediného tvora, který se pohybuje na zemi, jehož obživu neskýtá Allah. A On zná jeho přechodný i stálý příbytek. A *to* vše je v Knize jasné *zapsáno*.

8. A je to On, Kdo stvořil nebesa a zemi v šesti obdobích, a Jeho trůn spočívá na vodě, aby vyzkoušel, kdo z vás je lepší v jednání. A jestliže řekneš: „Po smrti budete dozajista vskříšeni," ti, kteří nevěří, určitě řeknou: „Tohle není nic jiného než zjevný klam."

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ (١)
الٓرٰ كِتٰبٌ اُحْكِمَتْ اٰيٰتُهٗ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَّدُنْ
حَكِيْمٍ خَبِيْرٍ (٢)
اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّا اللّٰهَ ؕ اِنَّنِيْ لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيْرٌ وَّ بَشِيْرٌ (٣)
وَّ اَنِ اسْتَغْفِرُوْا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوْبُوْٓا اِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ
مَّتَاعًا حَسَنًا اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى وَّ يُؤْتِ كُلَّ ذِيْ فَضْلٍ
فَضْلَهٗ ؕ وَ اِنْ تَوَلَّوْا فَاِنِّيْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ
يَوْمٍ كَبِيْرٍ (٤)
اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ ۚ وَ هُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ (٥)
اَلَآ اِنَّهُمْ يَثْنُوْنَ صُدُوْرَهُمْ لِيَسْتَخْفُوْا مِنْهُ ؕ اَلَا
حِيْنَ يَسْتَغْشُوْنَ ثِيَابَهُمْ ۙ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ وَ مَا
يُعْلِنُوْنَ ۚ اِنَّهٗ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ (٦)
وَ مَا مِنْ دَآبَّةٍ فِي الْاَرْضِ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ رِزْقُهَا
وَ يَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَ مُسْتَوْدَعَهَا ؕ كُلٌّ فِيْ كِتٰبٍ
مُّبِيْنٍ (٧)
وَ هُوَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضَ فِيْ سِتَّةِ
اَيَّامٍ وَّ كَانَ عَرْشُهٗ عَلَى الْمَآءِ لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ
اَحْسَنُ عَمَلًا ؕ وَ لَئِنْ قُلْتَ اِنَّكُمْ مَّبْعُوْثُوْنَ مِنْۢ بَعْدِ
الْمَوْتِ لَيَقُوْلَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ

* Já jsem Allah, Vševidoucí.

مُّبِينٌ (٨)

9. A jestliže jim odložíme trest až do lhůty stanovené, zajisté řeknou: „Co jej zadržuje?" Avšak v den, kdy k nim přijde, nebude od nich odvrácen a to, čemu se posmívali, je obklopí.

وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَىٰ أُمَّةٍ مَّعْدُودَةٍ
لَّيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ ۗ أَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا
عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ (٩) ع

R. 2.

10. A dáme-li člověku okusit Naše milosrdenství a potom je od něho odejmeme, je věru zoufalý a nevděčný.

وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ
إِنَّهُ لَيَئُوسٌ كَفُورٌ (١٠)

11. A jestliže mu poté, co se ho dotklo neštěstí, dáme okusit štěstí, zaručeně řekne: „Zlé ode mne odešlo." A hle, je rozradostněný, vychloubačný;

وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نَعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ
ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي ۚ إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ (١١)

12. Kromě těch, kteří jsou neochvějní a dobré skutky konají. Právě těm se dostane odpuštění a veliké odměny.

إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُم
مَّغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ (١٢)

13. *Domnívají se, že* nyní upustíš od části z toho, co ti bylo zjeveno; a hruď tvá je stísněna tím, že říkají: „Proč mu nebyl seslán poklad nebo s ním nepřišel anděl?" Ty věru jsi pouze Varovatel a Allah je Dozorcem všech věcí.

فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ
صَدْرُكَ أَن يَقُولُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ كَنزٌ أَوْ جَاءَ
مَعَهُ مَلَكٌ ۚ إِنَّمَا أَنتَ نَذِيرٌ ۚ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
وَكِيلٌ (١٣)

14. A pokud říkají: „On si to vymyslel," řekni: „Přineste tedy deset Súr podobných tomuto, které jste sami vymysleli, a přivolejte si, koho můžete, kromě Allaha, jste-li pravdomluvní."

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ ۖ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوَرٍ مِّثْلِهِ
مُفْتَرَيَاتٍ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ إِن
كُنتُمْ صَادِقِينَ (١٤)

15. A jestliže vám neodpovědí, pak vězte, že byl zjeven s vědomím Allahovým a že kromě Něho jiného Boha není. Odevzdáte se tedy *do vůle Boží*?

فَإِلَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ
وَأَن لَّا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ فَهَلْ أَنتُم مُّسْلِمُونَ (١٥)

16. Těm, kteří touží po životě pozemském a jeho ozdobách, plně za jejich skutky zaplatíme a nebude jim ukřivděno.

مَن كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ
إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ (١٦)

17. Jsou to ti, které v Životě budoucím nečeká nic než Oheň, a marné bude to, co

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ ۖ

vykonali v *životě* pozemském a zbytečné bude to, co dělali.

18. Jak jen můžete zavrhnout toho, který má Znamení jasné od Pána svého a jehož následuje svědek *pravdy jeho* od Pána vyslaný. A před ním byla Kniha Mojžíšova, poskytující vedení a jako pramen milosrdenství. Ti, *kteří o tom přemýšleli* v něj věří, ale kdokoliv z kmenů v něj nevěří, tomu bude Oheň stanovištěm zaslíbeným. Nebuď tedy o něm na pochybách. Neboť je to pravda od Pána tvého; ale většina lidí nevěří.

19. A kdo je nespravedlivější než ten, kdo si o Allahovi lži vymýšlí? Takoví budou před Pána svého předvedeni a svědci prohlásí: „Toto jsou ti, kteří o Pánu svém lhali." A zajisté prokletí Allahovo spočívá na nespravedlivých,

20. Kteří *lidi* z cesty Allahovy odvracejí a snaží se ji pokřivit. A to jsou oni, kteří nevěří v Život budoucí.

21. Ti nemohou nikdy zmařit *záměry Boží* na zemi, a kromě Allaha nemají žádné přátele. A trest pro ně bude zdvojnásoben. Neslyší ani nevidí.

22. To jsou ti, kteří zničili své vlastní duše a to, co si vymýšleli, je opustí.

23. A jsou to nepochybně oni, kteří v Životě budoucím největší ztrátu utrpí.

24. Zajisté ti, kteří věří a dobré skutky konají a před Pánem svým se koří — to jsou obyvatelé Nebe a budou v něm přebývat navěky.

25. Porovnání těchto dvou skupin se podobá *porovnání* slepého a hluchého

وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطِلٌ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾
أَفَمَن كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِّنْهُ
وَمِن قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَٰئِكَ
يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَن يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَالنَّارُ
مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ
وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٧﴾
وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَٰئِكَ
يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَٰؤُلَاءِ
الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى
الظَّالِمِينَ ﴿١٨﴾
الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا
وَهُم بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿١٩﴾
أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ
لَهُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضَاعَفُ لَهُمُ
الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا
يُبْصِرُونَ ﴿٢٠﴾
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُم مَّا
كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢١﴾
لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْأَخْسَرُونَ ﴿٢٢﴾
إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ
رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٣﴾
مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصَمِّ وَالْبَصِيرِ وَ

s vidoucím a slyšícím. Jsou si snad navzájem podobni? Což to ještě nechápete?

السَّمِيعِ ۚ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا ۚ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾ ع

R. 3.

26. A vyslali jsme Noema k lidu jeho *a on řekl*: „Jsem pro vás zjevným Varovatelem,

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ
مُّبِينٌ ﴿٢٦﴾

27. „Abyste neuctívali kromě Allaha nikoho. Neboť se pro vás obávám trestu dne bolestného."

أَن لَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ۖ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ
يَوْمٍ أَلِيمٍ ﴿٢٧﴾

28. Stařešinové z lidu jeho, kteří nevěřili, odpověděli: „Nevidíme v tobě nic jiného, než muže jako jsme my, a je všeobecně známo, že tě nikdo nenásleduje, kromě těch nejnižších z nás. A nevidíme, že byste nám byli v něčem nadřazeni; nikoliv, věříme, že jste lháři."

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ مَا نَرَاكَ إِلَّا
بَشَرًا مِّثْلَنَا وَمَا نَرَاكَ اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ
أَرَاذِلُنَا بَادِيَ الرَّأْيِ وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِن فَضْلٍ
بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ ﴿٢٨﴾

29. Řekl: „Ó lide můj, řekněte mi: jestliže se opírám o jasný důkaz od Pána svého a Ten mi uštědřil Své veliké milosrdenství, které vám zůstalo utajeno, máme vám je snad vnucovat, když se tomu vzpíráte?

قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي
وَآتَانِي رَحْمَةً مِّنْ عِندِهِ فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ
أَنُلْزِمُكُمُوهَا وَأَنتُمْ لَهَا كَارِهُونَ ﴿٢٩﴾

30. „Lide můj, nežádám od vás za to žádné bohatství. Má odměna přijde od Allaha jediného. A neodháním ty, kteří věří. Ti věru se setkají s Pánem svým. Ale vás považuji za lid nevědoucí.

وَيَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا
عَلَى اللَّهِ ۚ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا ۚ إِنَّهُم مُّلَاقُو
رَبِّهِمْ وَلَٰكِنِّي أَرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿٣٠﴾

31. „A lide můj, kdybych je odehnal, kdo by mi pomohl proti Allahovi? Což o tom nechcete přemýšlet?

وَيَا قَوْمِ مَن يَنصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِن طَرَدتُّهُمْ ۚ أَفَلَا
تَذَكَّرُونَ ﴿٣١﴾

32. „A neříkám vám: ‚Jsem vlastníkem pokladů Allahových,' a ani neznám nespatřené; ani neříkám: ‚Jsem anděl.' A neříkám o těch, které oči vaše přezírají: ‚Allah jim neuštědří nic dobrého' — Allah ví nejlépe, co je v myslích jejich — a věru bych byl jedním z nespravedlivých."

وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِندِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ
الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ
تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَن يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا ۖ اللَّهُ
أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنفُسِهِمْ ۖ إِنِّي إِذًا لَّمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣٢﴾

33. Řekli: „Ó Noe, věru ses s námi hádal *dosti dlouho* a měl jsi s námi mnohý

قَالُوا يَا نُوحُ قَدْ جَادَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَأْتِنَا

spor; přiveď nám nyní to, čím nám vyhrožuješ, patříš-li k těm, kteří jsou pravdomluvní."

34. Řekl: „Jedině Allah vám to přinese, bude-li chtít, a vy nemůžete *záměry Boží* překazit.

35. „A rada má vám neprospěje, budu-li vám chtít poradit, jestliže se Allah rozhodne ponechat vás v bludu. Vaším Pánem je On a k Němu budete navráceni."

36. Kdyby řekli: „On si to vymyslel," řekni: „Jestliže jsem si to vymyslel, nechť na mě padne můj hřích, ale jsem zproštěn hříchů, kterých jste se dopustili vy."

R. 4.

37. A bylo vnuknuto Noemovi: „Z tvého lidu neuvěří nikdo kromě těch, kteří již uvěřili; nermuť se tedy nad tím, co dělají.

38. „A postav Archu pod Naším dohledem a *podle* Našeho vnuknutí. A nepřimlouvej se u Mne za hříšné. Ti budou utopeni."

39. A stavěl Archu. A kdykoliv kolem něho šli stařešinové z lidu jeho, posmívali se mu. Řekl: „*Teď* se nám posmíváte, *ale přijde čas, kdy* se my budeme smát vám, stejně jako se *nyní* smějete vy nám."

40. „Tehdy se dozvíte, na koho padne trest, který ho zahanbí, a na koho padne trest trvalý."

41. A když přišel Náš rozkaz a vytryskla vřídla, řekli jsme: „Nalož na ni dva od každého druhu, samce a samici, a rodinu svou kromě těch, proti nimž bylo již dříve slovo vysloveno, a ty, kteří uvěřili." A *žil* s ním a uvěřil jen málokdo.

42. I řekl: „Nastupte do ní. Ve jménu Allaha budiž její plavba i její zakotvení. Pán můj je zajisté Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný."

بِمَا تَعِدُنَآ إِن كُنتَ مِنَ الصّٰدِقِينَ ﴿٣٣﴾
قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُم بِهِ اللّٰهُ إِن شَآءَ وَمَآ أَنتُم
بِمُعْجِزِينَ ﴿٣٤﴾
وَلَا يَنفَعُكُمْ نُصْحِيٓ إِنْ أَرَدتُّ أَنْ أَنصَحَ لَكُمْ
إِن كَانَ اللّٰهُ يُرِيدُ أَن يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ
وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٣٥﴾
أَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰىهُ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَيَّ إِجْرَامِي
وَأَنَا بَرِيٓءٌ مِّمَّا تُجْرِمُونَ ﴿٣٦﴾
وَأُوحِيَ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَن يُؤْمِنَ مِن قَوْمِكَ إِلَّا
مَن قَدْ اٰمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٧﴾
وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي
الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُم مُّغْرَقُونَ ﴿٣٨﴾
وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأٌ مِّن قَوْمِهِ
سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ إِن تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنكُمْ
كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿٣٩﴾
فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَن يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَ
يَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٤٠﴾
حَتّٰىٓ إِذَا جَآءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا
مِن كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ
عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ اٰمَنَ وَمَآ اٰمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٤١﴾
وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللّٰهِ مَجْرٖىهَا وَمُرْسٰىهَا
إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٤٢﴾

43. A plula s nimi na vlnách *vysokých* jako hory a Noe zavolal na svého syna, který *stál* opodál: „Synu můj, nastup s námi a nezůstávej s nevěřícími."

وَهِيَ تَجْرِيْ بِهِمْ فِيْ مَوْجٍ كَالْجِبَالِ ۫ وَنَادٰى
نُوْحُ ۨابْنَهٗ وَكَانَ فِيْ مَعْزِلٍ يّٰبُنَيَّ ارْكَبْ مَّعَنَا وَ
لَا تَكُنْ مَّعَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٤٣﴾

44. Odpověděl: „Brzy se odeberu na horu, která mě zachrání před vodou." Řekl: „Dnes není z příkazu Allahova záchrany *pro nikoho* kromě těch, jimž prokáže Své milosrdenství." A zvedla se vlna mezi nimi a *jeho syn* byl mezi utopenými.

قَالَ سَاٰوِيْۤ اِلٰى جَبَلٍ يَّعْصِمُنِيْ مِنَ الْمَآءِ ؕ قَالَ
لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ اِلَّا مَنْ رَّحِمَ ۚ وَحَالَ
بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِيْنَ ﴿٤٤﴾

45. A bylo řečeno: „Ó země, pohlť vodu svou a nebe, zastav *déšť*." A voda opadla a vše bylo u konce. A Archa spočinula na hoře al-Džúdí. A bylo řečeno: „Proklet budiž lid nespravedlivý!"

وَقِيْلَ يٰۤاَرْضُ ابْلَعِيْ مَآءَكِ وَيٰسَمَآءُ اَقْلِعِيْ
وَغِيْضَ الْمَآءُ وَقُضِيَ الْاَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُوْدِيِّ
وَقِيْلَ بُعْدًا لِّلْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٤٥﴾

46. A zvolal Noe k Pánu svému a řekl: „Pane můj, můj syn je věru z rodiny mé a Tvůj slib je pravdivý a Ty jsi Nejspravedlivější ze soudců."

وَنَادٰى نُوْحٌ رَّبَّهٗ فَقَالَ رَبِّ اِنَّ ابْنِيْ مِنْ اَهْلِيْ
وَاِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَاَنْتَ اَحْكَمُ الْحٰكِمِيْنَ ﴿٤٦﴾

47. Řekl: „Ó Noe, on věru z tvé rodiny není; je vskutku *mužem* nesprávného chování. A nežádej ode Mne to, o čem sám nemáš vědění. Radím ti, aby ses nestal jedním z hlupáků."

قَالَ يٰنُوْحُ اِنَّهٗ لَيْسَ مِنْ اَهْلِكَ ۚ اِنَّهٗ عَمَلٌ غَيْرُ
صَالِحٍ ۖ فَلَا تَسْـَٔلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ ؕ اِنِّيْۤ
اَعِظُكَ اَنْ تَكُوْنَ مِنَ الْجٰهِلِيْنَ ﴿٤٧﴾

48. Řekl: „Pane můj, snažně Tě prosím, nedopusť, abych se Tě tázal na to, o čem nemám vědění. A jestliže mi neodpustíš a nesmiluješ se nade mnou, budu mezi těmi, kteří ztrátu utrpí."

قَالَ رَبِّ اِنِّيْۤ اَعُوْذُ بِكَ اَنْ اَسْـَٔلَكَ مَا لَيْسَ لِيْ بِهٖ
عِلْمٌ ؕ وَاِلَّا تَغْفِرْ لِيْ وَتَرْحَمْنِيْۤ اَكُنْ مِّنَ
الْخٰسِرِيْنَ ﴿٤٨﴾

49. A bylo řečeno: „Ó Noe, sestup v míru a požehnání budiž s tebou i s *potomky* těch, kteří jsou s tebou. A budou národy *jiné*, jimž poskytneme dočasné živobytí a potom se jich dotkne Náš trest bolestný."

قِيْلَ يٰنُوْحُ اهْبِطْ بِسَلٰمٍ مِّنَّا وَبَرَكٰتٍ عَلَيْكَ وَ
عَلٰۤى اُمَمٍ مِّمَّنْ مَّعَكَ ؕ وَاُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ
مِّنَّا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٤٩﴾

50. Toto je *jedna* ze zvěstí o nespatřeném, které ti zjevujeme. Ty ani lid tvůj

تِلْكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ الْغَيْبِ نُوْحِيْهَاۤ اِلَيْكَ ۚ مَا كُنْتَ
تَعْلَمُهَاۤ اَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هٰذَا ۛؕ فَاصْبِرْ ۛؕ

jste ji předtím neznali. Buď tedy trpělivý; neboť šťastný konec patří Bohabojným.

R. 5.

51. A k ‘Ádovcům *jsme poslali* jejich bratra Húda. Ten řekl: „Ó lide můj, uctívejte Allaha *jediného*. Nemáte jiného Boha kromě Něho. Vy si jenom lži vymýšlíte.

52. „Ó lide můj, nežádám na vás za to žádnou odměnu. Má odměna nepřijde než od Toho, jenž mě ztvárnil. Což to nepochopíte?

53. „Ó lide můj, proste Pána svého za odpuštění a potom se k Němu kajícně obraťte. On pošle vám mraky chrlící hojný déšť a přidá sílu k vaší síle. A neodrazujte hříšníky."

54. Řekli: „Ó Húde, nepřinesl jsi nám žádný jasný důkaz a my svá božstva nehodláme opustit *jen* na tvé slovo, ani ti neuvěříme.

55. „Říkáme jen to, že některá z našich božstev tě navštívila, aby tě v hanbu uvrhla." Odpověděl: „Přivolávám Allaha jako svědka a také vy to dosvědčujte, že nemám nic společného s tím, co *k Bohu* přidružujete

56. „Vedle Něho. Vymýšlejte si tedy všichni vespolek proti mně úklady a nedopřejte mi času.

57. „Svou důvěru jsem vložil v Allaha, Pána svého i Pána vašeho. Není jediného tvora, který se pohybuje *po zemi*, aby ho nedržel za kštici. Věru Pán můj na cestě přímé *stojí*.

58. Jestliže se potom odvrátíte, pak jsem vám již předal to, s čím jsem k vám byl vyslán, a Pán můj dosadí na vaše místo lid jiný. A vy Mu nemůžete nijak uškodit. Pán můj je věru Strážcem všech věcí."

59. A když přišel Náš rozkaz, ze Svého milosrdenství zachránili jsme Húda i ty, kteří s ním uvěřili. A zachránili jsme je od krutých muk.

60. A takoví byli ‘Ádovci. Popírali znamení Pána svého a neuposlechli Posly

ع إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٥٠﴾
وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا ۚ قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ إِنْ أَنتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ﴿٥١﴾
يَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى
الَّذِي فَطَرَنِي ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥٢﴾
وَيَا قَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ
السَّمَاءَ عَلَيْكُم مِّدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَىٰ قُوَّتِكُمْ
وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ ﴿٥٣﴾
قَالُوا يَا هُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي
آلِهَتِنَا عَن قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٥٤﴾
إِن نَّقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ ۗ قَالَ إِنِّي
أُشْهِدُ اللَّهَ وَاشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٥٥﴾
مِن دُونِهِ ۖ فَكِيدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنظِرُونِ ﴿٥٦﴾
إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُم ۚ مَّا مِن دَابَّةٍ
إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا ۚ إِنَّ رَبِّي عَلَىٰ صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيمٍ ﴿٥٧﴾
فَإِن تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُم مَّا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ ۚ
وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُ شَيْئًا ۚ إِنَّ
رَبِّي عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿٥٨﴾
وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَنَجَّيْنَاهُم مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٩﴾
وَتِلْكَ عَادٌ ۖ جَحَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ

Jeho a následovali příkazu každého nadutého nepřítele *pravdy*.

61. A byli pronásledováni prokletím na tomto světě a v Den Zmrtvýchvstání je bude pronásledovat též. Hle! *Kmen* ‘Ádovců v Pána svého neuvěřil. Hle! Prokleti jsou ‘Ádovci, lid Húdův!

R. 6.

62. A ke *kmeni* Thamúdovců *jsme poslali* jejich bratra Sáliha. Řekl: „Ó lide můj, uctívejte Allaha; nemáte jiného Boha kromě Něho. On vám dal vzejít ze země a usadil vás na ní. Proste Jej proto za odpuštění a *celým srdcem* se k Němu obracejte. Neboť Pán můj je blízko *a prosby* vyslyší.”

63. Řekli: „Ó Sálihu, byls mezi námi tím, v něhož jsme vkládali své naděje. Zakazuješ nám snad uctívat to, co uctívali naši otcové? A znepokojují nás pochybnosti ohledně toho, k čemu nás vyzýváš.”

64. Řekl: „Ó lide můj, řekněte mi: jestliže se opírám o jasný důkaz od Pána svého a Ten mi uštědřil Své milosrdenství, kdo mi pomůže proti Allahovi, když Jej neuposlechnu? Tak pouze přispíváte k mojí zkáze.

65. „A lide můj, toto je velbloudice Allahova, která je pro vás Znamením, nechte ji tedy být, aby se mohla pást na zemi Allahově, a neubližujte jí, aby vás nepostihl blízký trest.”

66. Ale oni ji ochromili; potom *Sálih* řekl: „Uživejte si života ve svých domech po tři dny. Toto je slib, který nebude porušen.”

67. A když přišel Náš rozkaz, ze Svého milosrdenství jsme zachránili Sáliha i ty, kteří s ním uvěřili, *a zachránili jsme je* před hanbou onoho dne. Vždyť Pán tvůj je Silný, Mocný.

68. A ničivá bouře postihla ty, kteří zhřešili, takže padli tváří k zemi ve svých

وَاتَّبَعُوْٓا اَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيْدٍ ﴿٦٠﴾

وَاُتْبِعُوْا فِيْ هٰذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَّيَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ اَلَآ

اِنَّ عَادًا كَفَرُوْا رَبَّهُمْ ۭ اَلَا بُعْدًا لِّعَادٍ قَوْمِ هُوْدٍ ﴿٦١﴾

وَاِلٰى ثَمُوْدَ اَخَاهُمْ صٰلِحًا ۘ قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ

مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ۭ هُوَ اَنْشَاَكُمْ مِّنَ الْاَرْضِ

وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيْهَا فَاسْتَغْفِرُوْهُ ثُمَّ تُوْبُوْٓا اِلَيْهِ ۭ

اِنَّ رَبِّيْ قَرِيْبٌ مُّجِيْبٌ ﴿٦٢﴾

قَالُوْا يٰصٰلِحُ قَدْ كُنْتَ فِيْنَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هٰذَآ اَتَنْهٰىنَآ

اَنْ نَّعْبُدَ مَا يَعْبُدُ اٰبَاۗؤُنَا وَاِنَّنَا لَفِيْ شَكٍّ مِّمَّا

تَدْعُوْنَآ اِلَيْهِ مُرِيْبٍ ﴿٦٣﴾

قَالَ يٰقَوْمِ اَرَءَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّيْ

وَاٰتٰىنِيْ مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَّنْصُرُنِيْ مِنَ اللّٰهِ اِنْ

عَصَيْتُهٗ ۣ فَمَا تَزِيْدُوْنَنِيْ غَيْرَ تَخْسِيْرٍ ﴿٦٤﴾

وَيٰقَوْمِ هٰذِهٖ نَاقَةُ اللّٰهِ لَكُمْ اٰيَةً فَذَرُوْهَا تَاْكُلْ

فِيْٓ اَرْضِ اللّٰهِ وَلَا تَمَسُّوْهَا بِسُوْۗءٍ فَيَاْخُذَكُمْ عَذَابٌ

قَرِيْبٌ ﴿٦٥﴾

فَعَقَرُوْهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوْا فِيْ دَارِكُمْ ثَلٰثَةَ اَيَّامٍ ۭ

ذٰلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوْبٍ ﴿٦٦﴾

فَلَمَّا جَاۗءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا صٰلِحًا وَّالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ

بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِىِٕذٍ ۭ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ

الْقَوِيُّ الْعَزِيْزُ ﴿٦٧﴾

وَاَخَذَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَاَصْبَحُوْا فِيْ دِيَارِهِمْ

domech,

69. Jako kdyby tam nikdy nežili. Hle! Thámúdovci se zachovali k Pánu svému nevděčně; Hle! Prokleto je *plémě* Thamúdovců.

R. 7.

70. A Naši poslové přišli s radostnou zvěstí k Abrahamovi. Řekli: „Mír *s tebou.*" Odpověděl: „Mír *s vámi,*" a hned přinesl pečené tele.

71. Ale když viděl, že jejich ruce po něm nesahají, považoval je za cizince a pojal ho před nimi strach. Řekli: „Neboj se, neboť jsme byli posláni k lidu Lotovu."

72. A manželka jeho stála opodál a smála se; i oznámili jsme jí radostnou zvěst o narození Izáka a po Izákovi Jakuba.

73. Řekla: „Běda mi! Jak mám porodit syna, když jsem už stará žena a manžel můj je starý muž? To věru je podivná věc!"

74. Řekli: „Divíš se snad příkazu Allahovu? Nechď se vás dotkne milosrdenství Allahovo a Jeho požehnaní, ó lidé Domu tohoto. A On je Chvályhodný, Slavný."

75. A když Abrahama opustil strach a uvědomil si radostnou zvěst, začal nás prosit za lid Lotův.

76. Neboť Abraham byl shovívavý, měkkého srdce a často se utíkal *k Bohu*.

77. Ó Abrahame, nech to být. Neboť příkaz Pána tvého byl již vyhlášen a věru k nim přichází neodvratný trest."

78. A když přišli Naši poslové k Lotovi, byl kvůli tomu zarmoucen a cítil se bezradným, *že jim nemůže pomoci*, a řekl: „Jak nešťastný to den."

79. A seběhl se k němu jeho lid, třesa se *hněvem*; a *již* předtím páchali zlé skutky.

جٰثِمِيْنَ ﴿٦٨﴾
كَاَنْ لَّمْ يَغْنَوْا فِيْهَا ؕ اَلَاۤ اِنَّ ثَمُوْدَاۡ كَفَرُوْا رَبَّهُمْ ؕ
اَلَا بُعْدًا لِّثَمُوْدَ ﴿٦٩﴾
وَلَقَدْ جَآءَتْ رُسُلُنَاۤ اِبْرٰهِيْمَ بِالْبُشْرٰى قَالُوْا سَلٰمًا ؕ
قَالَ سَلٰمٌ فَمَا لَبِثَ اَنْ جَآءَ بِعِجْلٍ حَنِيْذٍ ﴿٧٠﴾
فَلَمَّا رَاٰۤ اَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ اِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَاَوْجَسَ
مِنْهُمْ خِيْفَةً ؕ قَالُوْا لَا تَخَفْ اِنَّاۤ اُرْسِلْنَاۤ اِلٰى
قَوْمِ لُوْطٍ ﴿٧١﴾
وَامْرَاَتُهٗ قَآئِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنٰهَا بِاِسْحٰقَ ۙ وَ
مِنْ وَّرَآءِ اِسْحٰقَ يَعْقُوْبَ ﴿٧٢﴾
قَالَتْ يٰوَيْلَتٰۤى ءَاَلِدُ وَاَنَا عَجُوْزٌ وَّهٰذَا بَعْلِيْ شَيْخًا ؕ
اِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ عَجِيْبٌ ﴿٧٣﴾
قَالُوْۤا اَتَعْجَبِيْنَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ رَحْمَتُ اللّٰهِ وَبَرَكٰتُهٗ
عَلَيْكُمْ اَهْلَ الْبَيْتِ ؕ اِنَّهٗ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ ﴿٧٤﴾
فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ اِبْرٰهِيْمَ الرَّوْعُ وَجَآءَتْهُ الْبُشْرٰى
يُجَادِلُنَا فِيْ قَوْمِ لُوْطٍ ﴿٧٥﴾
اِنَّ اِبْرٰهِيْمَ لَحَلِيْمٌ اَوَّاهٌ مُّنِيْبٌ ﴿٧٦﴾
يٰۤاِبْرٰهِيْمُ اَعْرِضْ عَنْ هٰذَا ۚ اِنَّهٗ قَدْ جَآءَ اَمْرُ
رَبِّكَ ۚ وَاِنَّهُمْ اٰتِيْهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُوْدٍ ﴿٧٧﴾
وَلَمَّا جَآءَتْ رُسُلُنَا لُوْطًا سِيْٓءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ
ذَرْعًا وَّقَالَ هٰذَا يَوْمٌ عَصِيْبٌ ﴿٧٨﴾
وَجَآءَهٗ قَوْمُهٗ يُهْرَعُوْنَ اِلَيْهِ ؕ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوْا

Řekl: „Ó lide můj, zde jsou mé dcery; ony jsou pro vás čistší. Bojte se tedy Allaha a nezahanbujte mě v přítomnosti mých hostů. Což mezi vámi není ani jediný člověk se zdravým rozumem?”

يَعْمَلُوْنَ السَّيِّاٰتِ ۭ قَالَ يٰقَوْمِ هٰٓؤُلَاۗءِ بَنَاتِيْ هُنَّ
اَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَلَا تُخْزُوْنِ فِيْ ضَيْفِيْ ۭ اَلَيْسَ
مِنْكُمْ رَجُلٌ رَّشِيْدٌ ﴿۷۹﴾

80. Odpověděli: „Ty věru víš, že si na tvé dcery neděláme žádné nároky a také víš, co si žádáme.”

قَالُوْا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِيْ بَنٰتِكَ مِنْ حَقٍّ ۚ وَاِنَّكَ
لَتَعْلَمُ مَا نُرِيْدُ ﴿۸۰﴾

81. Řekl: „Kéž bych měl sílu *se* proti vám *postavit*, nebo kéž bych se mohl uchýlit k mohutné opoře *pod její ochranu*.”

قَالَ لَوْ اَنَّ لِيْ بِكُمْ قُوَّةً اَوْ اٰوِيْٓ اِلٰى رُكْنٍ شَدِيْدٍ ﴿۸۱﴾

82. *Poslové* řekli: „Ó Lote, jsme Poslové Pána tvého a oni se k tobě v žádném případě nedostanou. Odejdi odsud uprostřed noci i se svou rodinou a nedopusť, aby se někdo z vás ohlédl kromě tvé ženy. Neboť to, co je postihne, postihne *také* ji. Ráno se dostaví čas pro ně určený. A není již ráno blízko?”

قَالُوْا يٰلُوْطُ اِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَّصِلُوْٓا اِلَيْكَ فَاَسْرِ
بِاَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ الَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ اَحَدٌ
اِلَّا امْرَاَتَكَ ۭ اِنَّهٗ مُصِيْبُهَا مَآ اَصَابَهُمْ ۭ اِنَّ مَوْعِدَهُمُ
الصُّبْحُ ۭ اَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيْبٍ ﴿۸۲﴾

83. A když přišel Náš rozkaz, obrátili jsme *město* vzhůru nohama a zasypali jsme je deštěm kamenů z hlíny, vrstvu za vrstvou,

فَلَمَّا جَاۗءَ اَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَاَمْطَرْنَا
عَلَيْهَا حِجَارَةً مِّنْ سِجِّيْلٍ ڏ مَّنْضُوْدٍ ﴿۸۳﴾

84. Jak bylo *pro ně* označeno v příkazu Pána tvého. A podobný *trest* není daleko od hříšníků *nynějšího věku*.

مُّسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ ۭ وَمَا هِيَ مِنَ الظّٰلِمِيْنَ
بِبَعِيْدٍ ﴿۸۴﴾ ع

R. 8.

85. A Madjanovcům *jsme poslali* jejich bratra Shu'ájba. Ten řekl: „Ó lide můj, uctívejte Allaha. Nemáte jiného Boha kromě Něho. A nedávejte špatnou míru a špatnou váhu. Vidím, že si žijete v blahobytu, a obávám se pro vás trestu zhoubného dne.

وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۭ قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا
اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ۭ وَلَا تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ
وَالْمِيْزَانَ اِنِّيْٓ اَرٰىكُمْ بِخَيْرٍ وَّاِنِّيْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيْطٍ ﴿۸۵﴾

86. „A lide můj, dávejte spravedlivě plnou míru a plnou váhu a nepřipravujte lidi o to, co jim náleží, a nedopouštějte se v zemi bezpráví, působíce nepokoje.

وَيٰقَوْمِ اَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيْزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا
تَبْخَسُوا النَّاسَ اَشْيَاۗءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ
مُفْسِدِيْنَ ﴿۸۶﴾

87. „To, co *vám* odkázal Allah, je pro vás lepší, jste-li věřící. A já nejsem strážcem

بَقِيَّتُ اللّٰهِ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ڬ وَمَآ اَنَا

nad vámi."

88. Odpověděli: „Ó Šu'ájbe, přikazuje ti snad tvoje Modlitba, abychom opustili to, co uctívali naši otcové, nebo abychom přestali nakládat se svým majetkem, jak chceme? Jsi *přece člověk* velmi chytrý *a* zdravého rozumu."

89. Řekl: „Ó lide můj, řekněte mi: jestliže se opírám o jasný důkaz od Pána svého a On mi uštědřil od Sebe slušnou obživu, *jakou odpověď Mu dáte*? A nechci se vůči vám dopustit právě toho, co vám zakazuji. Já vás chci pouze napravit, jak nejlépe jen mohu. Nevlastním žádnou jinou moc než je ta, která přichází od Allaha. V Něj vkládám svou důvěru a k Němu se navrátím.

90. „A lide můj, ať vás *vaše* nepřátelství ke mně nepřivede k *tomu*, abyste nebyli postiženi tím, co již postihlo lid Noemův a lid Húdův a lid Sálihův; a lid Lotův není od vás příliš vzdálen.

91. „A proste za odpuštění u Pána svého a potom se k Němu *celým srdcem* obraťte. Neboť Pán můj je Milosrdný, Láskyplný."

92. Odpověděli: „Ó Šu'ájbe, chápeme jenom málo z toho, co říkáš, a věru vidíme, že jsi mezi námi sláb. A kdyby nebylo rodu tvého, zajisté bychom tě ukamenovali. A nejsi proti nám dost silný."

93. Řekl: „Ó lide můj, je pro vás rod můj mocnější než Allah? A vy jste Ho odhodili a nevšímali si Ho. A Pán můj objímá vše, co děláte.

94. „A lide můj, jednejte jak nejlépe dovedete, já *také* jednám. Brzy poznáte, koho postihne trest zahanbující, a kdo je lhář. A čekejte; já věru čekám s vámi."

عَلَيْكُمْ بِحَفِيْظٍ ﴿٨٧﴾
قَالُوْا يٰشُعَيْبُ اَصَلٰوتُكَ تَاْمُرُكَ اَنْ نَّتْرُكَ مَا
يَعْبُدُ اٰبَآؤُنَآ اَوْ اَنْ نَّفْعَلَ فِيْٓ اَمْوَالِنَا مَا نَشٰٓؤُا ؕ
اِنَّكَ لَاَنْتَ الْحَلِيْمُ الرَّشِيْدُ ﴿٨٨﴾
قَالَ يٰقَوْمِ اَرَءَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ
رَّبِّيْ وَرَزَقَنِيْ مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا ؕ وَمَآ اُرِيْدُ اَنْ
اُخَالِفَكُمْ اِلٰى مَآ اَنْهٰىكُمْ عَنْهُ ؕ اِنْ اُرِيْدُ اِلَّا
الْاِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ ؕ وَمَا تَوْفِيْقِيْٓ اِلَّا بِاللّٰهِ ؕ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ اُنِيْبُ ﴿٨٩﴾
وَيٰقَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِيْٓ اَنْ يُّصِيْبَكُمْ مِّثْلُ
مَآ اَصَابَ قَوْمَ نُوْحٍ اَوْ قَوْمَ هُوْدٍ اَوْ قَوْمَ صٰلِحٍ ؕ
وَمَا قَوْمُ لُوْطٍ مِّنْكُمْ بِبَعِيْدٍ ﴿٩٠﴾
وَاسْتَغْفِرُوْا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوْبُوْٓا اِلَيْهِ ؕ اِنَّ رَبِّيْ رَحِيْمٌ
وَّدُوْدٌ ﴿٩١﴾
قَالُوْا يٰشُعَيْبُ مَا نَفْقَهُ كَثِيْرًا مِّمَّا تَقُوْلُ وَاِنَّا
لَنَرٰىكَ فِيْنَا ضَعِيْفًا ۚ وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنٰكَ وَ
مَآ اَنْتَ عَلَيْنَا بِعَزِيْزٍ ﴿٩٢﴾
قَالَ يٰقَوْمِ اَرَهْطِيْٓ اَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِّنَ اللّٰهِ ؕ وَاتَّخَذْتُمُوْهُ
وَرَآءَكُمْ ظِهْرِيًّا ؕ اِنَّ رَبِّيْ بِمَا تَعْمَلُوْنَ مُحِيْطٌ ﴿٩٣﴾
وَيٰقَوْمِ اعْمَلُوْا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنِّيْ عَامِلٌ ؕ سَوْفَ
تَعْلَمُوْنَ ۙ مَنْ يَّاْتِيْهِ عَذَابٌ يُّخْزِيْهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ ؕ
وَارْتَقِبُوْٓا اِنِّيْ مَعَكُمْ رَقِيْبٌ ﴿٩٤﴾

95. A když přišel Náš rozkaz, z milosrdenství Svého jsme zachránili Šu'ájba a ty, kteří s ním uvěřili; a trest postihl ty, kteří hřešili, a ráno leželi tváří k zemi ve svých domovech,

96. Jako kdyby tam nikdy nežili. Hle! Prokleti byli Madjanovci, stejně jako byli prokleti i Thamúdovci *už před nimi*.

R. 9.

97. A vyslali jsme Mojžíše s Našimi Znameními a pravomocí zjevnou

98. K Faraónovi a jeho stařešinům; ale ti následovali příkazu Faraónova, a příkaz Faraónův nebyl správný ani v nejmenším.

99. Povede lid svůj v Den Zmrtvýchvstání a doprovodí ho až do Ohně, *podobně jako je přiváděn dobytek k napajedlu*. A cíl, k němuž dojdou, bude strašný.

100. A byli pronásledováni prokletím na tomto světě a v Den Zmrtvýchvstání jím budou pronásledováni též. Strašný je dar, který dostanou.

101. Toto je *jedna* ze zvěstí o *zničených* městech, kterou ti vyprávíme. *Některá* z nich stojí dodnes a *jiná* byla skosena jako *úroda*.

102. My jsme jim neublížili, ale oni ublížili sami sobě; a když přišel rozkaz Pána tvého, jejich božstva, která vzývali vedle Allaha, jim nebyla nic platná. A nepřinesla jim nic než zkázu.

103. Takové je sevření Pána tvého, když uchvátí města, která hřeší. A Jeho sevření je bolestné *a* přísné.

104. V tom zajisté je Znamení pro toho, kdo se bojí trestu v Životě budoucím. To je v den, v němž budou *všichni* lidé spolu shromážděni, a je to den, v němž *všichni* budou svědky *jednání*.

105. A odkládáme jej jen do lhůty stanovené.

وَلَمَّا جَآءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَّالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ
بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَاَخَذَتِ الَّذِيْنَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَاَصْبَحُوْا
فِيْ دِيَارِهِمْ جٰثِمِيْنَ ﴿٩٥﴾
كَاَنْ لَّمْ يَغْنَوْا فِيْهَا ۗ اَلَا بُعْدًا لِّمَدْيَنَ كَمَا بَعِدَتْ
ثَمُوْدُ ﴿٩٦﴾ ع
وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوْسٰى بِاٰيٰتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ﴿٩٧﴾
اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهٖ فَاتَّبَعُوْٓا اَمْرَ فِرْعَوْنَ ۚ وَمَآ
اَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيْدٍ ﴿٩٨﴾
يَقْدُمُ قَوْمَهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَاَوْرَدَهُمُ النَّارَ ۗ وَبِئْسَ
الْوِرْدُ الْمَوْرُوْدُ ﴿٩٩﴾
وَاُتْبِعُوْا فِيْ هٰذِهٖ لَعْنَةً وَّيَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۗ بِئْسَ الرِّفْدُ
الْمَرْفُوْدُ ﴿١٠٠﴾
ذٰلِكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ الْقُرٰى نَقُصُّهٗ عَلَيْكَ مِنْهَا قَآئِمٌ
وَّحَصِيْدٌ ﴿١٠١﴾
وَمَا ظَلَمْنٰهُمْ وَلٰكِنْ ظَلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ فَمَآ اَغْنَتْ
عَنْهُمْ اٰلِهَتُهُمُ الَّتِيْ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ
شَيْءٍ لَّمَّا جَآءَ اَمْرُ رَبِّكَ ۗ وَمَا زَادُوْهُمْ غَيْرَ تَتْبِيْبٍ ﴿١٠٢﴾
وَكَذٰلِكَ اَخْذُ رَبِّكَ اِذَآ اَخَذَ الْقُرٰى وَهِيَ ظَالِمَةٌ ۗ
اِنَّ اَخْذَهٗٓ اَلِيْمٌ شَدِيْدٌ ﴿١٠٣﴾
اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ الْاٰخِرَةِ ۗ ذٰلِكَ
يَوْمٌ مَّجْمُوْعٌ ۙ لَّهُ النَّاسُ وَذٰلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُوْدٌ ﴿١٠٤﴾
وَمَا نُؤَخِّرُهٗٓ اِلَّا لِاَجَلٍ مَّعْدُوْدٍ ﴿١٠٥﴾

106. V den, kdy se dostaví, žádná duše bez Jeho svolení nepromluví; a potom se ukáže, že *někteří* z nich jsou nešťastní a *jiní* šťastní.

يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۚ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ ﴿١٠٦﴾

107. Pokud jde o nešťastné, ti přijdou do Ohně, kde pro ně bude jen vzdychání a vzlykání,

فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَفِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ﴿١٠٧﴾

108. A zůstanou tam, dokud nebesa a země budou trvat, pokud si Pán tvůj nebude přát jinak. Neboť Pán tvůj vykoná, co chce.

خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ ﴿١٠٨﴾

109. A pokud jde o šťastné, ti přijdou do Nebe; a zůstanou tam, dokud nebesa a země budou trvat, a pokud si Pán tvůj nebude přát jinak, — dar, který zkrácen nebude.

وَأَمَّا الَّذِينَ سُعِدُوا فَفِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ ۖ عَطَاءً غَيْرَ مَجْذُوذٍ ﴿١٠٩﴾

110. Nepochybuj tedy ohledně toho, co tito *lidé* uctívají. Uctívají jen to, co již dříve uctívali jejich otcové. A My jim zaplatíme v úplnosti bez zkrácení jejich podílu.

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِمَّا يَعْبُدُ هَٰؤُلَاءِ ۚ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ آبَاؤُهُمْ مِنْ قَبْلُ ۚ وَإِنَّا لَمُوَفُّوهُمْ نَصِيبَهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ ﴿١١٠﴾ ع

R. 10.

111. A zajisté jsme dali Mojžíšovi Knihu, ale vznikly kvůli ní spory; a kdyby nebylo slova, které od Pána tvého již bylo předesláno, pak celá věc by byla *už dávno* mezi nimi rozhodnuta; a *nyní* je zneklidňují o tom pochybnosti.

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتُلِفَ فِيهِ ۚ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ۚ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿١١١﴾

112. A *jejich skutky* ne*byly* ještě *odplaceny*, *ale* Pán tvůj jim zajisté odplatí v úplnosti podle skutků jejich. On si je dobře vědom všeho, co dělají.

وَإِنَّ كُلًّا لَمَّا لَيُوَفِّيَنَّهُمْ رَبُّكَ أَعْمَالَهُمْ ۚ إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١٢﴾

113. Stůj tedy pevně, jak ti to bylo přikázáno a *také* ti, kteří se s tebou obrátili *k Bohu*; a nepřekračujte meze, *ó věřící*; neboť On vidí, co děláte.

فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا ۚ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٣﴾

114. A nepřiklánějte se k těm, kteří hřeší, aby se vás nedotkl Oheň. A kromě Allaha nebudete mít přátele žádné, ani vám nebude pomoženo.

وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنْصَرُونَ ﴿١١٤﴾

115. A konej Modlitbu na obou koncích dne a v hodinách nočních, *které hraničí*

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ وَزُلَفًا مِنَ اللَّيْلِ ۚ إِنَّ

s dobou denní. Dobré skutky věru zapuzují špatné. Toto je připomenutí pro ty, kteří toho chtějí být pamětlivi.

116. A buďte vytrvalí; neboť Allah nestrpí, aby se ztratila odměna spravedlivých.

117. Proč tedy nebyli mezi pokoleními před vámi lidé obdaření porozuměním, kteří by zakazovali mravní zkázu na zemi — kromě několika z nich, a ty jsme zachránili? Ale nespravedliví následovali to, co jim poskytovalo pohodu a pohodlí, a tím se provinili.

118. A Pán tvůj by ta města nezničil nespravedlivě, pokud by jejich obyvatelé byli spravedliví.

119. A kdyby byl Pán tvůj *prosadil* svou vůli, byl by věru lidstvo učinil národem jediným; ale oni by se přesto nepřestali přít,

120. Kromě těch, nad nimiž se Pán tvůj slitoval, a kvůli tomu je stvořil. Budiž naplněno slovo Pána tvého: „Já věru Peklo Džiny a lidmi *neposlušnými* naplním, všemi dohromady."

121. A vyprávíme ti všechny zvěsti o Poslech, abychom ti jimi srdce zpevnili. A v nich k tobě přišla pravda a varování a připomenutí věřícím.

122. A řekni těm, kteří nevěří: „Jednejte, jak nejlépe umíte, my *také* jednáme.

123. „A čekejte, my *také* čekáme."

124. A Allahovi náleží vše utajené na nebesích i na zemi a Jemu bude vše podstoupeno. Tedy Ho uctívej a důvěřuj v Něho *jediného*. A Pán tvůj není nevšímavý k tomu, co děláte.

الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ۚ ذَٰلِكَ ذِكْرَىٰ
لِلذَّاكِرِينَ ﴿١١٤﴾
وَاصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٥﴾
فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُو بَقِيَّةٍ
يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ
أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ ۗ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ
وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿١١٦﴾
وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا
مُصْلِحُونَ ﴿١١٧﴾
وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً ۖ وَلَا
يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ﴿١١٨﴾
إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ ۚ وَلِذَٰلِكَ خَلَقَهُمْ ۗ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ
رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١١٩﴾
وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ
فُؤَادَكَ ۚ وَجَاءَكَ فِي هَٰذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَىٰ
لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٠﴾
وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَامِلُونَ ﴿١٢١﴾
وَانْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿١٢٢﴾
وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ
فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ۚ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٢٣﴾

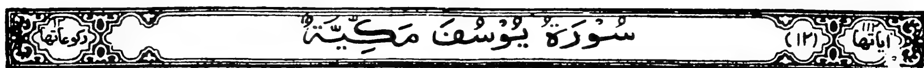
KAPITOLA 12

JÚSUF

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení, kontext a obsah

Podle většiny společníků svatého Proroka byla celá tato *Súra* zjevena v Mekce. Ale podle Ibn 'Abbáse a Qatádaha byly verše 2-4 zjeveny až po Hidžře. Jak již bylo řečeno, kapitola 10 (*Súra* Júnus) se zabývá oběma aspekty božího nakládání s člověkem - Jeho trestáním a omilostňováním. Kapitola 11 (*Súra* Húd) rozvíjí téma božího trestu, zatímco kapitola 12 pojednává o božím milosrdenství. *Súra* pojednávající o božím trestu (Húd) byla umístěna před tuto *Súru* pojednávající o božím milosrdenství proto, že nepřátelům svatého Proroka mělo být prokázáno milosrdenství poté, co byli za své přestupky potrestáni. *Súra* má však jednu zvláštnost. Celá vypráví o životě jediného Proroka, a to Josefa, čímž se liší od všech ostatních kapitol. Důvodem této zvláštnosti je to, že život Proroka Josefa se velmi podobá životu svatého Proroka, dokonce i v drobných detailech. Celá *Súra* byla věnována dosti podrobnému vyprávění o životě Proroka Josefa proto, že měla sloužit jako předzvěst událostí, které měly nastat za života svatého Proroka. V kapitole 10 byl jako příklad božího milosrdenství vybrán příběh Proroka Jonáše, zatímco v detailním vyprávění této kapitoly byl za tímto účelem zvolen příběh Josefův. Jsou pro to dva možné důvody: a) Životy Jonáše a svatého Proroka se sobě podobají jen v závěrečné fázi, zatímco život Josefův připomíná život svatého Proroka i v drobných detailech; b) Přesto, že se příběh Jonášův podobá příběhu svatého Proroka v tom, že jak lidu Jonášovu tak i lidu svatého Proroka bylo nakonec díky božímu milosrdenství odpuštěno, podobnost mezi oběma Proroky je jen částečná; ale podobnost mezi Josefem a svatým Prorokem, zejména pokud jde o způsob, jakým Bůh naložil s Josefovými bratry a s lidem svatého Proroka, je velice blízká, ba téměř úplná. Milosrdenství prokázané lidu Jonášovu pramenilo přímo z boží milosti, sám Jonáš s tím neměl nic společného; zato omilostnění Josefových bratří vyhlásil Josef sám. A podobně tomu bylo v případě mekkánských Qurajšovců, o jejichž úplném a ničím nepodmíněném odpuštění vyšlo oznámení přímo z úst svatého Proroka.

JÚSUF

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Alif Lám Rá*. Toto jsou verše Knihy jasné.

3. Zjevili jsme ji — jako Knihu často přednášenou v jasném a srozumitelném jazyce.

4. Tím, že ti tento Korán zjevujeme, ti vyprávíme ten nejkrásnější příběh; zatímco předtím jsi byl jedním z těch, kteří o tom neměli tušení.

5. *Vzpomeň si na dobu*, kdy řekl Josef svému otci: „Otče můj, spatřil jsem *ve snu* jedenáct hvězd a slunce a měsíc a viděl jsem, jak se mi klanějí."

6. Řekl: „Synu můj milý, nevyprávěj svůj sen svým bratrům, aby proti tobě nestrojili úklady; neboť Satan je otevřeným nepřítelem člověka.

7. „A *stane se* tak, *jak jsi viděl ve snu*; Pán tvůj si tě vyvolí a naučí tě výkladu *božího* vyprávění a dovrší Svou přízeň k tobě a k rodu Jakubovu tak, jak ji dovršil k tvým dvěma předkům — Abrahamovi a Izákovi. Pán tvůj je věru Vševědoucí, Moudrý."

R. 2.

8. Zajisté v Josefovi a bratřích jeho jsou Znamení pro ty, kteří se táží.

9. Když řekli: „Josef a jeho bratr jsou našemu otci milejší než my, ačkoliv my jsme početnější strana. Otec náš je věru v zjevném bludu.

10. „Zabijte Josefa nebo ho vyžeňte do nějaké *vzdálené* země, aby přízeň vašeho otce patřila pouze vám, a potom se můžete stát lidmi spravedlivými."

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①
الٓرٰ قف تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ②
اِنَّآ اَنْزَلْنٰهُ قُرْءٰنًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ③
نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ اَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَآ اَوْحَيْنَآ
اِلَيْكَ هٰذَا الْقُرْاٰنَ ۖ وَاِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهٖ لَمِنَ
الْغٰفِلِيْنَ ④
اِذْ قَالَ يُوْسُفُ لِاَبِيْهِ يٰۤاَبَتِ اِنِّيْ رَاَيْتُ اَحَدَ عَشَرَ
كَوْكَبًا وَّالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَاَيْتُهُمْ لِيْ سٰجِدِيْنَ ⑤
قَالَ يٰبُنَيَّ لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلٰۤى اِخْوَتِكَ فَيَكِيْدُوْا
لَكَ كَيْدًا ۗ اِنَّ الشَّيْطٰنَ لِلْاِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ⑥
وَكَذٰلِكَ يَجْتَبِيْكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَاْوِيْلِ
الْاَحَادِيْثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهٗ عَلَيْكَ وَعَلٰۤى اٰلِ يَعْقُوْبَ
كَمَآ اَتَمَّهَا عَلٰۤى اَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْحٰقَ ؕ
اِنَّ رَبَّكَ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ⑦ ع
لَقَدْ كَانَ فِيْ يُوْسُفَ وَاِخْوَتِهٖۤ اٰيٰتٌ لِّلسَّآئِلِيْنَ ⑧
اِذْ قَالُوْا لَيُوْسُفُ وَاَخُوْهُ اَحَبُّ اِلٰۤى اَبِيْنَا مِنَّا وَ
نَحْنُ عُصْبَةٌ ؕ اِنَّ اَبَانَا لَفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ⑨
اقْتُلُوْا يُوْسُفَ اَوِ اطْرَحُوْهُ اَرْضًا يَّخْلُ لَكُمْ وَجْهُ
اَبِيْكُمْ وَتَكُوْنُوْا مِنْ بَعْدِهٖ قَوْمًا صٰلِحِيْنَ ⑩

---

*Já jsem Allah, Vševidoucí.

11. Jeden z nich řekl: „Nezabíjejte Josefa, ale pokud chcete něco udělat, vhoďte jej na dno hluboké studny; nějací pocestní ho vytáhnou.

قَالَ قَآئِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَلْقُوهُ فِي
غَيٰبَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطْهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِنْ كُنْتُمْ
فٰعِلِينَ ﴿١١﴾

12. Řekli: „Ó otče náš, proč nám nedůvěřuješ ohledně Josefa, vždyť my jsme jeho upřímnými příznivci.

قَالُوا يٰٓأَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلٰى يُوسُفَ وَإِنَّا
لَهُ لَنٰصِحُونَ ﴿١٢﴾

13. „Pošli jej zítra s námi, ať se pobaví a pohraje si, a my na něj budeme dávat pozor."

أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعْ وَيَلْعَبْ وَإِنَّا لَهُ لَحٰفِظُونَ ﴿١٣﴾

14. Řekl: „Rmoutí mě, že ho odvedete, a bojím se, aby ho nesežral vlk, až se o něj nebudete starat."

قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِيٓ أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَنْ
يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غٰفِلُونَ ﴿١٤﴾

15. Řekli: „Kdyby ho sežral vlk, když je nás tolik, věru by to pro nás byla *velká* ostuda."

قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّآ إِذًا
لَّخٰسِرُونَ ﴿١٥﴾

16. A když jej odvedli a dohodli se, že ho hodí na dno hluboké studny, svůj *hanebný záměr* provedli; a My jsme mu seslali vnuknutí: „*Jednoho dne* jim povíš o tomto jejich činu a už nebudou vědět, oč jde."

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَأَجْمَعُوٓا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غَيٰبَتِ الْجُبِّ
وَأَوْحَيْنَآ إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هٰذَا وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٦﴾

17. A večer přišli za svým otcem s pláčem.

وَجَآءُوٓ أَبَاهُمْ عِشَآءً يَبْكُونَ ﴿١٧﴾

18. Řekli: „Ó otče náš, odešli jsme, abychom mezi sebou závodili, a Josefa jsme nechali u našich věcí a sežral jej vlk; ale ty nám neuvěříš, i kdybychom mluvili pravdu."

قَالُوا يٰٓأَبَانَآ إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ
عِنْدَ مَتٰعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ وَمَآ أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا
وَلَوْ كُنَّا صٰدِقِينَ ﴿١٨﴾

19. A přinesli jeho košili potřísněnou falešnou krví. Řekl: „Ó nikoliv, to mysli vaše vás svedly k tomuto podvodu. A *nyní mi zbývá jen* patřičná trpělivost. A *jedině* u Allaha nutno hledat pomoc proti tomu, co tvrdíte."

وَجَآءُو عَلٰى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ
لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللّٰهُ الْمُسْتَعَانُ
عَلٰى مَا تَصِفُونَ ﴿١٩﴾

20. A přišla karavana cestujících a poslali muže pro vodu. A ten spustil své vědro *do studny*. „Ó dobrá zpráva!" zvolal, „Je tu mladík!" A ukryli jej jako zboží a

وَجَآءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلٰى دَلْوَهُ
قَالَ يٰبُشْرٰى هٰذَا غُلٰمٌ وَأَسَرُّوهُ بِضٰعَةً وَاللّٰهُ

Allah velmi dobře věděl, co udělali.

21. A prodali ho za nízkou cenu několika dirhamů. Nechtěli na něm vydělat.

R. 3.

22. A Egypťan, který ho koupil, řekl své manželce: „Ať tu přebývá důstojně. Možná, že nám bude prospěšný; anebo jej přijmeme za vlastního syna." A tak jsme Josefa usadili v té zemi, abychom ho naučili výkladu věcí. A Allah má svrchovanou moc nad Svým příkazem, ale většina lidí *to* neví.

23. A když dorostl do mužného *věku*, darovali jsme mu úsudek a vědění. A takto odměňujeme ty, kteří dobré konají.

24. A ta, v jejímž domě přebýval, jej chtěla proti jeho vůli svést. Zavřela dveře na závoru a řekla: „Pojď už." Řekl: „Utíkám se pod ochranu k Allahovi. On je Pánem mým. To On učinil můj pobyt *u vás* důstojným. Hříšníci věru nikdy neuspějí."

25. A vášnivě po něm zatoužila a byl by jí málem podlehl, kdyby byl neviděl zjevné Znamení od Pána svého. A takto jsme od něho odvrátili špatnost a nemravnost. On věru byl *jedním* z Našich vyvolených služebníků.

26. A oba běželi ke dveřím jako o závod a ona mu zezadu roztrhla košili a ve dveřích potkali jejího pána. Řekla: „Jaký trest si zaslouží ten, který se chtěl dopustit špatnosti na tvé manželce, ne-li vězení či trest bolestný?"

27. Řekl: „To ona mě chtěla svést proti mé vůli." A svěděk z její rodiny dosvědčil: „Je-li jeho košile roztržena vpředu, pak pravdu mluví ona a on je jedním ze lhářů.

عَلِيْمٌۢ بِمَا يَعْمَلُوْنَ ﴿٢٠﴾
وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍۢ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُوْدَةٍ ۚ وَكَانُوْا
فِيْهِ مِنَ الزّٰهِدِيْنَ ﴿٢١﴾ ع
وَقَالَ الَّذِى اشْتَرٰىهُ مِنْ مِّصْرَ لِامْرَاَتِهٖۤ اَكْرِمِىْ
مَثْوٰىهُ عَسٰۤى اَنْ يَّنْفَعَنَاۤ اَوْ نَتَّخِذَهٗ وَلَدًا ؕ وَكَذٰلِكَ
مَكَّنَّا لِيُوْسُفَ فِى الْاَرْضِ ۫ وَلِنُعَلِّمَهٗ مِنْ تَاْوِيْلِ
الْاَحَادِيْثِ ؕ وَاللّٰهُ غَالِبٌ عَلٰۤى اَمْرِهٖ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٢٢﴾
وَلَمَّا بَلَغَ اَشُدَّهٗۤ اٰتَيْنٰهُ حُكْمًا وَّعِلْمًا ؕ وَكَذٰلِكَ
نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٢٣﴾
وَرَاوَدَتْهُ الَّتِىْ هُوَ فِىْ بَيْتِهَا عَنْ نَّفْسِهٖ وَغَلَّقَتِ
الْاَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ ؕ قَالَ مَعَاذَ اللّٰهِ اِنَّهٗ
رَبِّىْۤ اَحْسَنَ مَثْوَاىَ ؕ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٢٤﴾
وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهٖ ۚ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَاۤ اَنْ رَّاٰ بُرْهَانَ رَبِّهٖ ؕ
كَذٰلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوْٓءَ وَالْفَحْشَآءَ ؕ اِنَّهٗ مِنْ
عِبَادِنَا الْمُخْلَصِيْنَ ﴿٢٥﴾
وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيْصَهٗ مِنْ دُبُرٍ وَّ
اَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ ؕ قَالَتْ مَا جَزَآءُ مَنْ اَرَادَ
بِاَهْلِكَ سُوْٓءًا اِلَّاۤ اَنْ يُّسْجَنَ اَوْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٢٦﴾
قَالَ هِىَ رَاوَدَتْنِىْ عَنْ نَّفْسِىْ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ
اَهْلِهَا ۚ اِنْ كَانَ قَمِيْصُهٗ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ
وَهُوَ مِنَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿٢٧﴾

28. „Ale je-li jeho košile roztržena zezadu, pak lhala ona a on je jedním z pravdomluvných."

وَإِنْ كَانَ قَمِيْصُهٗ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ
مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٢٨﴾

29. Když uviděl, že jeho košile je roztržena zezadu, řekl: „Toto je zajisté jeden z vašich ženských úkladů. Vaše úklady jsou věru mocné.

فَلَمَّا رَاٰ قَمِيْصَهٗ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهٗ مِنْ كَيْدِكُنَّ
إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيْمٌ ﴿٢٩﴾

30. „Ó Josefe, odvrať se od toho, a ty, *ó ženo*, pros o odpuštění svého hříchu. Neboť ses provinilá ty."

يُوْسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هٰذَا وَاسْتَغْفِرِيْ لِذَنْبِكِ
إِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخٰطِـِٕيْنَ ﴿٣٠﴾ ع ٤ ١٣

R. 4.

31. A ženy ve městě říkaly: „'Azízova žena chtěla svést svého sluhu proti jeho vůli. Zmámil ji láskou. Věru ji vidíme ve zjevném hříchu."

وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِيْنَةِ امْرَاَتُ الْعَزِيْزِ تُرَاوِدُ
فَتٰىهَا عَنْ نَّفْسِهٖ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرٰىهَا
فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٣١﴾

32. Když uslyšela o jejich *lstivém* úkladu, poslala pro ně a připravila pro ně hostinu a dala každé z nich nůž a *potom* řekla *Josefovi*: „Jdi mezi ně." A když jej spatřily, ohromil je tak, že si až ruce pořezaly a řekly: „Budiž pochválen Allah! To není člověk, ale anděl vznešený."

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ اَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَاَعْتَدَتْ
لَهُنَّ مُتَّكَاً وَّاٰتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّيْنًا وَّ
قَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَاَيْنَهٗ اَكْبَرْنَهٗ وَقَطَّعْنَ
اَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا هٰذَا بَشَرًا إِنْ هٰذَا
إِلَّا مَلَكٌ كَرِيْمٌ ﴿٣٢﴾

33. Řekla: „A to je ten, kvůli kterému jste mě haněly. Chtěla jsem jej svádět proti jeho vůli, ale on se *před hříchem* uchránil. Jestliže však nyní neudělá to, co mu poručím, bude uvězněn a stane se *jedním* z ponížených."

قَالَتْ فَذٰلِكُنَّ الَّذِيْ لُمْتُنَّنِيْ فِيْهِ وَلَقَدْ رَاوَدْتُّهٗ
عَنْ نَّفْسِهٖ فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِنْ لَّمْ يَفْعَلْ مَآ اٰمُرُهٗ
لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُوْنًا مِّنَ الصّٰغِرِيْنَ ﴿٣٣﴾

34. Řekl: „Ó Pane můj, dám přednost vězení před tím, k čemu mě vyzývají; a jestliže ode mě jejich lsti neodvrátíš, nakloním se k nim a budu jedním z nevědomých."

قَالَ رَبِّ السِّجْنُ اَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُوْنَنِيْٓ إِلَيْهِ
وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّيْ كَيْدَهُنَّ اَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَاَكُنْ
مِّنَ الْجٰهِلِيْنَ ﴿٣٤﴾

35. A Pán jeho vyslyšel jeho prosbu a zachránil ho před jejich úklady. Neboť je Všeslyšící, Vševědoucí.

فَاسْتَجَابَ لَهٗ رَبُّهٗ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهٗ
هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿٣٥﴾

36. Poté, co uviděli známky *jeho nevinnosti*, napadlo je (muže), že by ho měli na čas uvěznit, *aby si zachovali své dobré jméno*.

ثُمَّ بَدَا لَهُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا رَاَوُا الْاٰيٰتِ لَيَسْجُنُنَّهٗ حَتّٰى حِيْنٍ ﴿٣٦﴾

R. 5.

37. A do vězení s ním přišli dva mladí muži. Jeden z nich řekl: „Viděl jsem se *ve snu*, jak lisuji víno." A druhý řekl: „Já jsem se viděl *ve snu*, jak nesu na hlavě chléb, z něhož klovou ptáci. Sděl nám výklad toho, neboť vidíme, že jsi jedním ze spravedlivých."

وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيٰنِ ؕ قَالَ اَحَدُهُمَآ اِنِّيْٓ اَرٰىنِيْٓ اَعْصِرُ خَمْرًا ۚ وَقَالَ الْاٰخَرُ اِنِّيْٓ اَرٰىنِيْٓ اَحْمِلُ فَوْقَ رَاْسِيْ خُبْزًا تَاْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ ؕ نَبِّئْنَا بِتَاْوِيْلِهٖ ۚ اِنَّا نَرٰىكَ مِنَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٣٧﴾

38. Odpověděl: „Dříve než vám donesou jídlo, které dostáváte, vám sdělím výklad obou snů. Je to díky tomu, co mě naučil můj Pán. Zřekl jsem se náboženství těch, kteří v Allaha ani v Život budoucí nevěří.

قَالَ لَا يَاْتِيْكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقٰنِهٖٓ اِلَّا نَبَّاْتُكُمَا بِتَاْوِيْلِهٖ قَبْلَ اَنْ يَّاْتِيَكُمَا ؕ ذٰلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِيْ رَبِّيْ ؕ اِنِّيْ تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿٣٨﴾

39. „A následoval jsem náboženství svých otců, Abrahama a Izáka a Jakuba. Není možné, abychom cokoliv jako rovné k Allahovi přidružovali. A je to z milosti Allahovy k nám i k lidstvu, ale většina lidí je nevděčná.

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ اٰبَآءِيْٓ اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ ؕ مَا كَانَ لَنَآ اَنْ نُّشْرِكَ بِاللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ؕ ذٰلِكَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٣٩﴾

40. „Ó společníci moji vězenští, jsou snad různí páni lepší než Allah Jediný, Nejsvrchovanější?

يٰصَاحِبَيِ السِّجْنِ ءَاَرْبَابٌ مُّتَفَرِّقُوْنَ خَيْرٌ اَمِ اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٤٠﴾

41. „To, co uctíváte vedle Allaha, jsou jen *pouhá* jména, která jste tomu dali vy a vaši otcové; Allah k tomu neseslal žádné oprávnění. A rozhodnutí náleží jedině Allahovi. On přikázal, abyste neuctívali kromě Něho nic. Toto je víra věčné pravdy, ale většina lidí *to* neví.

مَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖٓ اِلَّآ اَسْمَآءً سَمَّيْتُمُوْهَآ اَنْتُمْ وَاٰبَآؤُكُمْ مَّآ اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ ؕ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ ؕ اَمَرَ اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّآ اِيَّاهُ ؕ ذٰلِكَ الدِّيْنُ الْقَيِّمُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٤١﴾

42. „Ó společníci moji vězenští! Pokud se týče prvního z vás, ten bude nalévat víno svému pánu; a pokud jde o druhého, ten bude ukřižován a ptáci mu budou klovat do

يٰصَاحِبَيِ السِّجْنِ اَمَّآ اَحَدُكُمَا فَيَسْقِيْ رَبَّهٗ خَمْرًا ۚ وَاَمَّا الْاٰخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَاْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَّاْسِهٖ ؕ

hlavy. A věc, na níž jste se ptali, je už rozhodnuta."

43. A tomu z nich, o němž se domníval, že se dostane na svobodu, řekl: „Zmiň se o mně svému pánu." Ale Satan způsobil, že se *o tom* svému pánu zmínit zapomněl, a tak Josef zůstal ve vězení ještě několik let.

R. 6.

44. A řekl Král: „Viděl jsem *ve snu* sedm tučných krav. Požíralo je sedm krav hubených. A sedm zelených klasů pšenice a *sedm* jiných, uschlých. Ó stařešinové, vyložte mi význam mého snu, jste-li schopni vykládat sny."

45. Odpověděli: „Jsou to sny zmatené a výklad takto zmatených snů my neznáme."

46. A ten z obou vězňů, který se zachránil a který si *nyní* po čase vzpomněl, řekl: „Já vám jeho výklad sdělím, proto mě pošlete."

47. „Josefe! Ó muži spravedlivý, vylož nám význam sedmi tučných krav, které požírá sedm krav hubených, a význam sedmi zelených klasů pšenice a *sedmi* jiných, uschlých, abych se mohl vrátit k lidem a dát jim vědět."

48. Odpověděl: „Budete sít sedm let, lopotíce se bez ustání, a ponecháte v klasech to, co sklidíte, kromě malého množství, které sníte.

49. „A potom přijde sedm let tvrdých, jež pozřou vše, co jste předtím shromaždili, kromě malého množství, které si snad uschováte.

50. „Potom přijde jeden rok hojných dešťů, v němž budou lidé lisovat *víno a olej*."

R. 7.

51. I řekl Král: „Přiveďte ho ke mně." Ale když k němu (Josefovi) přišel posel, řekl: „Vrať se ke svému pánu a zeptej se ho na ty ženy, které si ruce pořezaly: Neboť Pán můj ví dobře o jejich lstivých úkladech."

قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ ﴿٤٢﴾
وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِي عِندَ
رَبِّكَ فَأَنسَاهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ
بِضْعَ سِنِينَ ﴿٤٣﴾ ع ٥ ١٥
وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَىٰ سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ
سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعَ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ ۖ يَا أَيُّهَا
الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رُؤْيَايَ إِن كُنتُمْ لِلرُّؤْيَا تَعْبُرُونَ ﴿٤٤﴾
قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ ۖ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ
بِعَالِمِينَ ﴿٤٥﴾
وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُم
بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ ﴿٤٦﴾
يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ
يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ
يَابِسَاتٍ لَّعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٤٧﴾
قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا فَمَا حَصَدتُّمْ فَذَرُوهُ
فِي سُنبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تَأْكُلُونَ ﴿٤٨﴾
ثُمَّ يَأْتِي مِن بَعْدِ ذَٰلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا
قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تُحْصِنُونَ ﴿٤٩﴾
ثُمَّ يَأْتِي مِن بَعْدِ ذَٰلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ
وَفِيهِ يَعْصِرُونَ ﴿٥٠﴾ ع ٦ ١٦
وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ ۖ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ
ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَاسْأَلْهُ مَا بَالُ النِّسْوَةِ اللَّاتِي قَطَّعْنَ

52. (Král) řekl *ženám*: „Oč vám šlo, že jste chtěli Josefa svést proti jeho vůli?" Řekly: „Zdržel se *hříchu* ze strachu před Allahem — nic špatného o něm nevíme." Žena ‘Azízova řekla: „Nyní pravda na světlo vystoupila. Byla jsem to já, která jej chtěla proti jeho vůli svést, a on je jedním z pravdomluvných."

53. *Josef* řekl: „*Vyžádal jsem si vyšetření*, aby (‘Azíz) věděl, že jsem za jeho nepřítomnosti jeho důvěru nezradil a že Allah nedopustí, aby uspěly úklady proradných.

54. „A netvrdím, že já sám nemám žádnou slabost, neboť duše neustále nabádá ke špatnostem, pokud se nad ní Pán můj nesmiluje. Vždyť Pán můj je Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný."

55. I řekl Král: „Přiveďte ho ke mně, abych si ho mohl ponechat jen pro sebe." A když k němu promluvil, řekl: „Ode dneška jsi *člověkem*, který má pevné postavení *a* požívá naši důvěru."

56. Řekl: „Svěř mi dozor nad pokladnicemi země, neboť jsem dobrým strážcem *a* obdařený moudrostí."

57. A tak jsme dosadili Josefa do té země. Přebýval tam, kdekoliv se mu žádnou slabost, neboť duše neustále nabádá ke špatnostem, pokud se nad ní Pán můj nesmiluje. Vždyť Pán můj je Nejvýš

58. A odměna Zivota budoucího je lepší pro ty, kteří uvěřili a bojí se Boha.

R. 8.

59. A přišli Josefovi bratři a vstoupili k němu; poznal je, ale oni jeho nepoznali.

60. A když je opatřil zásobami, řekl: „Přiveďte mi vašeho bratra z otcovy strany. Což nevidíte, že vám dávám plnou míru *obilí* a že jsem nejlepším hostitelem?

61 A když je opatřil zásobami, řekl: „Přiveďte mi vašeho bratra z otcovy strany. ke mně nedostanete blízko."

أَيْدِيَهُنَّ ۚ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾
قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ إِذْ رَاوَدْتُنَّ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ ۚ
قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ ۚ قَالَتِ امْرَأَتُ
الْعَزِيزِ الْآنَ حَصْحَصَ الْحَقُّ أَنَا رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ
وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٥٢﴾
ذَٰلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
كَيْدَ الْخَائِنِينَ ﴿٥٣﴾
وَمَا أُبَرِّئُ نَفْسِي ۚ إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ
إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي ۚ إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٤﴾
وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ أَسْتَخْلِصْهُ لِنَفْسِي ۖ فَلَمَّا
كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ﴿٥٥﴾
قَالَ اجْعَلْنِي عَلَىٰ خَزَائِنِ الْأَرْضِ ۖ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ ﴿٥٦﴾
وَكَذَٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَبَوَّأُ مِنْهَا حَيْثُ
يَشَاءُ ۚ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ ۖ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٧﴾
وَلَأَجْرُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٨﴾
وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ
لَهُ مُنْكِرُونَ ﴿٥٩﴾
وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ قَالَ ائْتُونِي بِأَخٍ لَكُمْ
مِنْ أَبِيكُمْ ۚ أَلَا تَرَوْنَ أَنِّي أُوفِي الْكَيْلَ وَأَنَا خَيْرُ
الْمُنْزِلِينَ ﴿٦٠﴾
فَإِنْ لَمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا
تَقْرَبُونِ ﴿٦١﴾

62. Odpověděli: „Pokusíme se přemluvit otce, aby ho pustil, a zcela jistě *tak* učiníme."

63. I řekl svým sluhům: „Dejte jim do jejich zavazadel *také* jejich peníze, aby je, až se vrátí ke své rodině, poznali; možná, že se vrátí zpět.

64. A když se vrátili ke svému otci, řekli: „Ó otče náš, *další* míra *obilí* nám byla odepřena, pošli s námi našeho bratra, abychom svou míru dostali, a my se o něj určitě postaráme."

65. Řekl: „Nemohu vám ho svěřit, leda jako jsem vám již předtím svěřil jeho bratra. Však Allah je nejlepším Ochráncem a Nejmilosrdnější z těch, kteří prokazují milosrdenství."

66. A když otevřeli svá *zavazadla se* zbožím, zjistili, že jim byly vráceny jejich peníze. Řekli: „Ó otče náš, co víc si můžeme přát? Toto jsou naše peníze, které nám byly navráceny. Přivezeme zásoby pro rodinu a ochráníme svého bratra a budeme mít navíc o *náklad* na jednoho velbllouda — bude to míra snadno *získaná*."

67. Řekl: „Nepošlu ho s vámi, dokud mi nesložíte slavnostní slib při Allahovi, že mi ho určitě přivedete zpět, pokud ovšem nebudete přepadeni. A když se mu slavnostním slibem zavázali, řekl: „Allah dohlíží na to, co říkáme."

68. A řekl: „Ó synové moji, nevcházejte *do města* jednou branou, ale vstupte branami různými; já vám proti Allahovi nemohu v ničem pomoci. Rozhodnutí je pouze u Allaha. V Něho vkládám svou důvěru a nechť Mu důvěřují všichni, kteří důvěřovat chtějí."

69. A když vstoupili *do města*, jak jim to otec přikázal, nic jim to nepomohlo; bylo to jen přání v srdci Jakubově, jež *tímto* uspokojil. On věru byl nadán věděním, neboť

قَالُوا سَنُرَاوِدُ عَنْهُ أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ ٦١
وَقَالَ لِفِتْيَانِهِ اجْعَلُوا بِضَاعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ
لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ٦٢
فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ
فَأَرْسِلْ مَعَنَا أَخَانَا نَكْتَلْ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ٦٣
قَالَ هَلْ آمَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمِنْتُكُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ
مِنْ قَبْلُ ۖ فَاللَّهُ خَيْرٌ حِفْظًا ۖ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ٦٤
وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ
إِلَيْهِمْ ۖ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا نَبْغِي ۖ هَٰذِهِ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ
إِلَيْنَا ۖ وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ أَخَانَا وَنَزْدَادُ كَيْلَ
بَعِيرٍ ۖ ذَٰلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ ٦٥
قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّىٰ تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِنَ
اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ إِلَّا أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ ۖ فَلَمَّا آتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ
قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ٦٦
وَقَالَ يَا بَنِيَّ لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا
مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ ۖ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ
مِنْ شَيْءٍ ۖ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ ۖ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ۖ وَعَلَيْهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ٦٧
وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي
عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ
قَضَاهَا ۚ وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ

jsme jej tomu naučili; ale většina lidí neví nic.

R. 9.

70. A když navštívili Josefa, ponechal si svého bratra u sebe *a* řekl: „Já jsem tvůj bratr; nermuť se tedy nad tím, co dělali."

71. A když je opatřil zásobami, dal do sedla svého bratra pohár. Posléze zvolal hlasatel: „Ó *lidé* karavany, jste obviněni z krádeže."

72. Řekli, obracejíce se k nim: „Co postrádáte?"

73. Odpověděli: „Postrádáme Královu číši a kdo ji přinese, ten dostane náklad na jednoho velblouda; a já za to ručím."

74. Odpověděli: „Při Allahu, víte dobře, že jsme nepřijeli páchat v zemi nepravosti a nejsme zloději."

75. Řekli: „A jaký trest navrhujete, bude-li vám dokázáno, že jste lhali?"

76. Odpověděli: „Trestem za to — ten, v jehož sedle se číše nalezne, bude odplatou za svůj čin. Takto trestáme provinilce."

77. A začal *prohledávat* jejich vaky dříve, než vak bratrův; a nakonec vytáhl číši z vaku bratrova. Takto jsme Josefovi pomohli připravit lest. Nemohl zadržet bratra svého podle zákona královského, pokud si *to* nepřál Allah. My povyšujeme na stupních *hodnosti* toho, koho se Nám zlíbí; a nad každým, kdo ovládá vědění, je Jeden, Vševědoucí.

78. Řekli: „Jestliže kradl, pak jeden z jeho bratří se *také* dopustil krádeže již dříve." Ale Josef uchoval tajemství ve svém srdci a nic jim neprozradil. *Pouze* řekl: „Vypadá, že jste ve velmi špatném postavení; a Allah zná nejlépe, co tvrdíte."

79. Řekli: „Ó vzácný pane, on má velmi starého otce, vezmi si tedy místo něho

ع النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٩﴾
وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ آوَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي
أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧٠﴾
فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي رَحْلِ
أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيَّتُهَا الْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ ﴿٧١﴾
قَالُوا وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ ﴿٧٢﴾
قَالُوا نَفْقِدُ صُوَاعَ الْمَلِكِ وَلِمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ
بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٣﴾
قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ
وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ ﴿٧٤﴾
قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ﴿٧٥﴾
قَالُوا جَزَاؤُهُ مَنْ وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَٰلِكَ
نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٧٦﴾
فَبَدَأَ بِأَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا
مِنْ وِعَاءِ أَخِيهِ كَذَٰلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ
لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ
نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ
عَلِيمٌ ﴿٧٧﴾
قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ
فَأَسَرَّهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ
أَنْتُمْ شَرٌّ مَكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ﴿٧٨﴾
قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ

jednoho z nás; neboť vidíme, že patříš k těm, kteří dobro konají."

80. Odpověděl: „Allah mě chraň, abychom zajali někoho jiného než toho, u něhož jsme nalezli svůj majetek, neboť bychom byli nespravedliví."

R. 10.

81. A když se v něm zklamali, odešli stranou, tajně se domlouvajíce. Nejstarší z nich řekl: „Což nevíte, že si váš otec od vás vyžádal slavnostní slib ve jménu Allaha a že již dříve jste se dopustili násilí vůči Josefovi? Neopustím proto tuto zemi, dokud mi to otec nedovolí nebo dokud za mě nerozhodne Allah. A On je Nejlepší rozhodčí.

82. „Vraťte se ke svému otci a řekněte: ‚Ó otče náš, syn tvůj kradl a my jsme potvrdili jen to, co je nám známo, a nemohli jsme dozírat nad nespatřeným.

83. ‚A zeptej se *obyvatel* města, v němž jsme se zdržovali, a karavany, s níž jsme přišli, a zjistíš, že mluvíme pravdu.'"

84. Odpověděl: „Nikoli, neboť vaše mysli vám celou věc přikrášlily. A nyní mi zbývá jen patřičná trpělivost. Snad mi je Allah všechny přivede, neboť je Vševědoucí, Moudrý."

85. A odvrátil se od nich a řekl: „Ó jak se mi stýská po Josefovi!" A jeho oči mu zbělaly od zármutku, jenž ho sužoval.

86. Řekli: „Při Allahovi, ty o Josefovi nepřestaneš mluvit, dokud se neutrápíš nebo nezahyneš."

87. Odpověděl: „Já jenom žaluji hoře své a zármutek Allahovi a vím od Allaha to, co vy nevíte.

88. „Ó synové moji, jděte a pátrejte po Josefovi a bratru jeho a neztrácejte naději v milosrdenství Allahovo; neboť naději v milosrdenství Allahovo neztrácí nikdo,

أَحَدَنَا مَكَانَهُ ۚ إِنَّا نَرٰىكَ مِنَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٧٩﴾
قَالَ مَعَاذَ اللّٰهِ اَنْ نَّأْخُذَ اِلَّا مَنْ وَّجَدْنَا مَتَاعَنَا
عِنْدَهٗۤ ۙ اِنَّاۤ اِذًا لَّظٰلِمُوْنَ ﴿٨٠﴾ ع
فَلَمَّا اسْتَيْـَٔسُوْا مِنْهُ خَلَصُوْا نَجِيًّا ؕ قَالَ كَبِيْرُهُمْ اَلَمْ
تَعْلَمُوْۤا اَنَّ اَبَاكُمْ قَدْ اَخَذَ عَلَيْكُمْ مَّوْثِقًا مِّنَ اللّٰهِ
وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُّمْ فِيْ يُوْسُفَ ۚ فَلَنْ اَبْرَحَ الْاَرْضَ
حَتّٰى يَأْذَنَ لِيْۤ اَبِيْۤ اَوْ يَحْكُمَ اللّٰهُ لِيْ ۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحٰكِمِيْنَ ﴿٨١﴾
اِرْجِعُوْۤا اِلٰۤى اَبِيْكُمْ فَقُوْلُوْا يٰۤاَبَانَاۤ اِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ ۚ
وَمَا شَهِدْنَاۤ اِلَّا بِمَا عَلِمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ
حٰفِظِيْنَ ﴿٨٢﴾
وَسْـَٔلِ الْقَرْيَةَ الَّتِيْ كُنَّا فِيْهَا وَالْعِيْرَ الَّتِيْۤ اَقْبَلْنَا
فِيْهَا ؕ وَاِنَّا لَصٰدِقُوْنَ ﴿٨٣﴾
قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ اَنْفُسُكُمْ اَمْرًا ؕ
فَصَبْرٌ جَمِيْلٌ ؕ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّأْتِيَنِيْ بِهِمْ جَمِيْعًا ؕ
اِنَّهٗ هُوَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ ﴿٨٤﴾
وَتَوَلّٰى عَنْهُمْ وَقَالَ يٰۤاَسَفٰى عَلٰى يُوْسُفَ وَابْيَضَّتْ
عَيْنٰهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيْمٌ ﴿٨٥﴾
قَالُوْا تَاللّٰهِ تَفْتَؤُا تَذْكُرُ يُوْسُفَ حَتّٰى تَكُوْنَ حَرَضًا
اَوْ تَكُوْنَ مِنَ الْهٰلِكِيْنَ ﴿٨٦﴾
قَالَ اِنَّمَاۤ اَشْكُوْا بَثِّيْ وَحُزْنِيْۤ اِلَى اللّٰهِ وَاَعْلَمُ مِنَ
اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٨٧﴾
يٰبَنِيَّ اذْهَبُوْا فَتَحَسَّسُوْا مِنْ يُّوْسُفَ وَاَخِيْهِ وَلَا

kromě nevěřících."

تَايْـَٔسُوْا مِنْ رَّوْحِ اللّٰهِ ۗ اِنَّهٗ لَا يَايْـَٔسُ مِنْ رَّوْحِ
اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ الْكٰفِرُوْنَ ﴿۸۸﴾

89. A když před něho (Josefa) předstoupili, řekli: „Ó vzácný pane, postihla nás i naši rodinu bída a přinesli jsme jen nepatrnou částku peněz, dej nám však plnou míru a buď k nám milostiv. Allah věru odměňuje ty, kteří milost prokazují."

فَلَمَّا دَخَلُوْا عَلَيْهِ قَالُوْا يٰۤاَيُّهَا الْعَزِيْزُ مَسَّنَا وَاَهْلَنَا
الضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُّزْجٰىةٍ فَاَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ
وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا ۭ اِنَّ اللّٰهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِيْنَ ﴿۸۹﴾

90. Řekl: „Uvědomujete si, co jste ve své nevědomosti udělali Josefovi a jeho bratru?"

قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَّا فَعَلْتُمْ بِيُوْسُفَ وَاَخِيْهِ اِذْ
اَنْتُمْ جٰهِلُوْنَ ﴿۹۰﴾

91. Odpověděli: „Ty jsi Josef?" Řekl: „Ano, jsem Josef a toto je můj bratr. Allah k nám byl věru milostiv. A ten, kdo je spravedlivý a pevný ve víře — Allah nikdy nedopustí, aby byla ztracena odměna těch, kteří dobré skutky konají."

قَالُوْۤا ءَاِنَّكَ لَاَنْتَ يُوْسُفُ ۭ قَالَ اَنَا يُوْسُفُ وَهٰذَاۤ
اَخِيْ ۡ قَدْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا ۭ اِنَّهٗ مَنْ يَّتَّقِ وَيَصْبِرْ
فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيْعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۹۱﴾

92. Odpověděli: „Při Allahovi! Allah ti věru dal přednost před námi a my jsme byli vskutku hříšníci."

قَالُوْا تَاللّٰهِ لَقَدْ اٰثَرَكَ اللّٰهُ عَلَيْنَا وَاِنْ كُنَّا
لَخٰطِـِٕيْنَ ﴿۹۲﴾

93. Řekl: „Nechť na vás dnes *nespočine* žádná vina; a nechť vám Allah odpustí! A On je Nejmilosrdnější z milosrdných.

قَالَ لَا تَثْرِيْبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ ۭ يَغْفِرُ اللّٰهُ لَكُمْ ۡ وَهُوَ
اَرْحَمُ الرّٰحِمِيْنَ ﴿۹۳﴾

94. „Odejděte s touto mou košilí a položte ji před mého otce; on vše pochopí. A přiveďte ke mně celou vaši rodinu."

اِذْهَبُوْا بِقَمِيْصِيْ هٰذَا فَاَلْقُوْهُ عَلٰى وَجْهِ اَبِيْ يَاْتِ
بَصِيْرًا ۚ وَاْتُوْنِيْ بِاَهْلِكُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿۹۴﴾

R. 11.

95. A když karavana odjela, řekl otec jejich: „Já vskutku cítím vůni Josefovu, i když mě považujete za starce už dětinského."

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيْرُ قَالَ اَبُوْهُمْ اِنِّيْ لَاَجِدُ رِيْحَ
يُوْسُفَ لَوْلَاۤ اَنْ تُفَنِّدُوْنِ ﴿۹۵﴾

96. Odpověděli: „Při Allahovi, tys nepochybně ve svém starém bludu."

قَالُوْا تَاللّٰهِ اِنَّكَ لَفِيْ ضَلٰلِكَ الْقَدِيْمِ ﴿۹۶﴾

97. A když přišel posel s radostnou zvěstí, položil *košili* před Jakuba a ten byl osvícen. *Potom* řekl: „Což jsem vám neřekl, že vím od Allaha to, co vy nevíte?"

فَلَمَّاۤ اَنْ جَآءَ الْبَشِيْرُ اَلْقٰىهُ عَلٰى وَجْهِهٖ فَارْتَدَّ
بَصِيْرًا ۚ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَّكُمْ ۚ اِنِّيْۤ اَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا
لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۹۷﴾

98. Řekli: „Ó otče náš, pros za nás o odpuštění našich hříchů; my věru jsme byli hříšníky."

99. Řekl: „Zajisté budu prosit Pána svého o odpuštění pro vás. Neboť je Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný."

100. A když přišli k Josefovi, vzal si rodiče své k sobě a řekl: „Vejděte do Egypta a žijte v míru, chce-li tomu Allah."

101. A uvedl rodiče na trůn a *všichni se* před ním klaněli *Bohu*. A řekl: „Ó otče můj, toto je naplnění mého dávného snu. Pán můj jej uskutečnil. A prokázal mi Svou přízeň, když mě vyvedl z vězení a vás přivedl z pouště poté, co Satan vyvolal nesváry mezi mnou a mými bratry. Pán můj je věru Laskavý, ke komu chce; neboť je Vševědoucí, Moudrý.

102. „Ó pane můj, to Tys mě obdařil mocí a naučil mě výkladu snů. Ó Tvůrce nebes a země, Tys mým Ochráncem na tomto světě i na Onom. Nechť mě smrt zastihne v odevzdanosti *do vůle Tvé* a přiřaď mě ke spravedlivým."

103. Toto je jedna ze zvěstí o nespatřeném, *kterou* ti zjevujeme. Tys nebyl s nimi, když se domlouvali na svém činu a když strojili úklady.

104. A většina lidí neuvěří, i kdyby sis *to* toužebně přál.

105. A nepožaduješ za to od nich žádnou odměnu. Je to jen připomenutí celému lidstvu.

R. 12.

106. A kolik je na nebesích i na zemi Znamení, kolem nichž chodí, odvracejíce se od nich!

107. A většina z nich v Allaha nevěří, aniž *k Němu zároveň* rovné přiřazují.

قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا
خَاطِئِينَ ﴿٩٨﴾
قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي ۖ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ
الرَّحِيمُ ﴿٩٩﴾
فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ آوَىٰ إِلَيْهِ أَبَوَيْهِ وَقَالَ
ادْخُلُوا مِصْرَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ ﴿١٠٠﴾
وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا ۖ وَ
قَالَ يَا أَبَتِ هَٰذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ
جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا ۖ وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ
السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ
الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي ۚ إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا
يَشَاءُ ۚ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿١٠١﴾
رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ
الْأَحَادِيثِ ۚ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّي فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۖ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿١٠٢﴾
ذَٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ ۖ وَمَا كُنْتَ
لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ ﴿١٠٣﴾
وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٤﴾
وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۚ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٥﴾ ع
وَكَأَيِّنْ مِنْ آيَةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا
وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٠٦﴾
وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٧﴾

108. Jsou si snad jisti, že je nepostihne zdrcující trest od Allaha anebo že je nezastihne Hodina jejich, když ji nejméně čekají?

أَفَأَمِنُوٓا۟ أَن تَأْتِيَهُمْ غَـٰشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ ٱللَّهِ أَوْ
تَأْتِيَهُمُ ٱلسَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٨﴾

109. Řekni: „Toto je cesta má: Já vzývám Allaha. Já a ti, kteří mě následují, stojíme na pevné půdě. A Svatý je Allah; a já nejsem jedním z těch, kteří *božstva* přidružují *k Bohu*."

وقف النبي صلى الله عليه وسلم
قُلْ هَـٰذِهِۦ سَبِيلِىٓ أَدْعُوٓا۟ إِلَى ٱللَّهِ ۚ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا۠ وَمَنِ
ٱتَّبَعَنِى ۖ وَسُبْحَـٰنَ ٱللَّهِ وَمَآ أَنَا۠ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٩﴾

110. A *jako Posly* jsme před tebou poslali jen lidi vybrané mezi obyvateli měst, jež jsme obdařili vnuknutím. Což necestovali po zemi a neviděli, jaký byl konec těch, kteří byli před nimi? A příbytek na Onom světě je jistě lepší pro ty, kteří jsou Bohabojní. Což to nepochopíte?

وَمَآ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِىٓ إِلَيْهِم مِّنْ
أَهْلِ ٱلْقُرَىٰٓ ۗ أَفَلَمْ يَسِيرُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ فَيَنظُرُوا۟ كَيْفَ
كَانَ عَـٰقِبَةُ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۗ وَلَدَارُ ٱلْـَٔاخِرَةِ خَيْرٌ
لِّلَّذِينَ ٱتَّقَوْا۟ ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١١٠﴾

111. Když už si Poslové zoufali *nad svým lidem* a domnívali se, že byli zavrženi, přišla k nim Naše pomoc a byl zachráněn ten, koho jsme *zachránit* chtěli. A trest Náš od lidu hříšného nelze odvrátit.

حَتَّىٰٓ إِذَا ٱسْتَيْـَٔسَ ٱلرُّسُلُ وَظَنُّوٓا۟ أَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوا۟
جَآءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّىَ مَن نَّشَآءُ ۖ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا
عَنِ ٱلْقَوْمِ ٱلْمُجْرِمِينَ ﴿١١١﴾

112. Věru je v jejich příběhu ponaučení pro lidi schopné porozumět. Není to příběh vymyšlený, ale naplnění toho, co mu předcházelo, a podrobný výklad všeho a vedení a milosrdenství pro lid, který věří.

لَقَدْ كَانَ فِى قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِّأُو۟لِى ٱلْأَلْبَـٰبِ ۗ مَا
كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَـٰكِن تَصْدِيقَ ٱلَّذِى بَيْنَ
يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَىْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً
ع ١٢ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١١٢﴾

KAPITOLA 13

AL-RA‘D

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Převážná většina odborníků se přiklání k názoru, že *Súra* byla zjevena v Mekce. Toto stanovisko potvrzuje i její obsah. Avšak některé verše byly zjeveny v Medíně. Jde o verš 44 (podle ‘Atá-a), 32 (podle Qatádaha) a verše 13-15 (podle jiných autorit). V *Súře* 10 (Júnus) se tvrdí, že kdykoli se na světě objeví Prorok, lidé jsou donuceni božího Posla přijmout buď' tím, že je postihne nebeský trest, nebo tím, že jim Bůh prokáže své milosrdenství, v případě, že si to zaslouží. V *Súře* 11 (Húd) je těžištěm úvah boží trest a v kapitole 12 (Júsuf) boží milosrdenství. Tato *Súra* zas vysvětluje, jak budou splněny sliby a proroctví o vzestupu a úspěchu svatého Proroka, vyslovené v předcházejících třech kapitolách, a jak islám nakonec zvítězí nad ostatními náboženstvími.

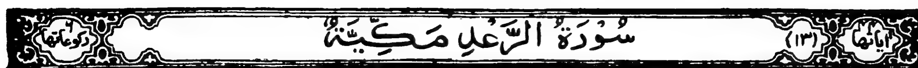
Obsah

Súra začíná na téma o nevyzpytatelnosti božích cest. Prostředky, jimiž získávají moc boží Poslové a Proroci, zůstanou lidskému oku utajeny, dokud se nestanou zřejmými výsledky, o jejichž dosažení jim šlo. Dále upozorňuje na jeden velmi dobře známý přírodní zákon, totiž že ze země zalévané jednou vodou vyrůstají různé druhy ovoce a rostlinstva. Podobně i svatý Prorok, přestože se narodil a byl vychován v jednom prostředí s pohanskými Mekkánci, se stal velkým Poslem božím. Nevěřící jsou dále nabádáni, aby svatého Proroka neposuzovali podle jeho současného slabého postavení či podle nedostatku prostředků a zdrojů, kterými disponuje, ani se nemají podivovat slibům o jeho konečném úspěchu. Jeho slíbený úspěch není přece něčím, čemu by se měli divit, spíše by bylo divné, kdyby se v době, kdy ho lidstvo potřebovalo právě nejvíce, neobjevil. Tak, jako je svatému Proroku zaručen úspěch, jeho nepřátelům je zaručen neúspěch. Věc islámu nakonec zvítězí a potomci vůdců nevěrectví se k němu připojí. Bůh připraví nevěřící o Svou pomoc a jejich moc a sláva pominou. Protože všechny přírodní zákony a síly řídí Bůh,

podřídí je věci svatého Proroka a falešná božstva modloslužebníků nedokáží postup nové víry zpomalit ani zastavit. *Súra* pokračuje tématem o tom, že duševní síla svatého Proroka je tak veliká, že by mohl přemoci své nepřátele úplně sám, tak, jako člověk vidomý může přemoci zástup slepců. Polyteismus nemůže vzdorovat učení o Jedinosti boží, ani ti, kteří zasvětili svůj život falešným božstvům, nic nezmohou proti vyznavačům Boha pravého. Nepřátelé pravdy se rozplynou a zmizí jako pěna. Málo chápaví vidí jen plovoucí pěnu a nechtějí nebo nejsou schopni vidět čistou vodu pod ní. Pěna zmizí, ale čistá voda a zlato zůstanou. Stejně tak musí zhynout povrchní a plytká víra polyteistů, zatímco velké a ušlechtilé ideály, o nichž káže Korán, přetrvají. Jeho učení, která jsou v souladu s lidskou přirozeností, naleznou cestu do srdcí lidí, jakmile začnou srovnávat mravní úroveň věřících a nevěřících a postupně si uvědomí, na čí straně je pravda. Pomocí Koránu budou předvedena mocná Znamení a učiněny velké zázraky a lidská srdce, tj. nejnedobytnější bašty světa, padnou. Jedním ze Znamení bude, že lidé vypudí svatého Proroka z Mekky a tasí proti němu meč. Avšak islám bude postupovat stále vpřed až do doby, kdy Mekka, jakožto ohnisko nevěrectví a odporu, padne do vítězných rukou svatého Proroka. Modloslužebnictví z Arábie zmizí na věčné časy a pevně tam zakotví islám. Svět bude svědkem všech těchto Znamení, která nevzniknou lidským přičiněním, ale působením Všemocného Boha. *Súra* obsahuje četná proroctví o porážce a zkáze vůdců nevěrectví a věští světu budoucnost islámu.

Název

Výše uvedené představuje hlavní tématický okruh *Súry*, kterému plně vyhovuje její název Ra‘d, neboli Hrom. Déšť s sebou přináší blesk a hrom a je zcela přirozené, že také déšť nebeský - tzn. zjevení Koránu - byl provázen hromem a blesky. Hromy a blesky doprovázejí i islám. Ti, kteří tasí meč proti islámu, tímto mečem zhynou, zato ti, kteří mu odpřisáhnou věrnost, budou sedět na trůnech moci a slávy.

AL-RA‘D

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿١﴾

2. Alif Lám Mím Rá*. Toto jsou verše Knihy. A to, co ti bylo zjeveno Pánem tvým, je pravdou, ale většina lidí v to nevěří.

الٓمّٓرٰ ۚ تِلْكَ اٰیٰتُ الْكِتٰبِ ؕ وَالَّذِیْۤ اُنْزِلَ اِلَیْكَ مِنْ
رَّبِّكَ الْحَقُّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا یُؤْمِنُوْنَ ﴿٢﴾

3. Allah je Ten, Kdo vztyčil nebesa bez sloupů viditelných. Potom Se usadil na Trůnu. A přiměl slunce a měsíc, aby *Mu* sloužily: a obě *tělesa* sledují své dráhy až do lhůty stanovené. On řídí zákony přírody. A jasně vysvětluje Znamení, abyste pevně uvěřili v setkání s Pánem svým.

اَللّٰهُ الَّذِیْ رَفَعَ السَّمٰوٰتِ بِغَیْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوٰی
عَلَی الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ؕ كُلٌّ یَّجْرِیْ لِاَجَلٍ
مُّسَمًّی ؕ یُدَبِّرُ الْاَمْرَ یُفَصِّلُ الْاٰیٰتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَآءِ
رَبِّكُمْ تُوْقِنُوْنَ ﴿٣﴾

4. A On je Ten, Kdo rozprostřel zemi a vytvořil na ní hory a řeky. A od každého druhu plodů učinil dvojice, samčí a samičí. On pokrývá den nocí. V tom věru jsou Znamení pro lid, který přemýšlí.

وَهُوَ الَّذِیْ مَدَّ الْاَرْضَ وَجَعَلَ فِیْهَا رَوَاسِیَ وَ
اَنْهٰرًا ؕ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ جَعَلَ فِیْهَا زَوْجَیْنِ اثْنَیْنِ
یُغْشِی الَّیْلَ النَّهَارَ ؕ اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَاٰیٰتٍ لِّقَوْمٍ یَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿٤﴾

5. A na zemi jsou *různé* polnosti, jež spolu sousedí a zahrady vinné révy a obilí a datlové palmy, vyrůstající z jednoho kořene a *jiné* rostoucí jinak; zavlažovány jsou jednou vodou, ale některé z nich jsme učinili plodnější než jiné. V tom jsou Znamení pro lid, který rozumí.

وَفِی الْاَرْضِ قِطَعٌ مُّتَجٰوِرٰتٌ وَّجَنّٰتٌ مِّنْ اَعْنَابٍ وَّ
زَرْعٌ وَّنَخِیْلٌ صِنْوَانٌ وَّغَیْرُ صِنْوَانٍ یُّسْقٰی بِمَآءٍ
وَّاحِدٍ ۟ وَنُفَضِّلُ بَعْضَهَا عَلٰی بَعْضٍ فِی الْاُكُلِ ؕ اِنَّ
فِیْ ذٰلِكَ لَاٰیٰتٍ لِّقَوْمٍ یَّعْقِلُوْنَ ﴿٥﴾

6. A pokud se něčemu divíš, pak opravdu udivující je to, že říkají: „Cože! Až se staneme prachem, budeme skutečně *ve stavu* nového stvoření?" To jsou ti, kteří v Pána svého nevěří; a právě ti, mají na krku okovy a stanou se obyvateli Ohně, v němž budou přebývat navěky.

وَاِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ ءَاِذَا كُنَّا تُرٰبًا ءَاِنَّا لَفِیْ
خَلْقٍ جَدِیْدٍ ؕ۬ اُولٰٓئِكَ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ ۚ وَاُولٰٓئِكَ
الْاَغْلٰلُ فِیْۤ اَعْنَاقِهِمْ ۚ وَاُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِیْهَا
خٰلِدُوْنَ ﴿٦﴾

7. A pobízejí tě, abys uspíšil příchod zlého, *před nímž jsi varoval*, před dobrým,

وَیَسْتَعْجِلُوْنَكَ بِالسَّیِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ

* Já jsem Allah, Vševědoucí, Vševidící.

které jsi sliboval, zatímco příkladné tresty se uskutečnily *již* před nimi. Pán tvůj je věru pln slitování vůči lidem navzdory jejich hříšnosti a Pán tvůj je *také* přísný v přiměřeném trestání.

8. A ti, kteří nevěří, říkají: „Proč mu nebylo sesláno Znamení od Pána jeho?” Tys přece pouhým Varovatelem. A každý národ má svého Vůdce.

R. 2.

9. Allah ví, co v sobě nosí každá samice a co lůna ukrátí a čemu vyrůst dají. A vše má u Něho *náležitý* rozměr.

10. *On* zná nespatřené i spatřené a On *je* ze všeho Nejvznešenější, Veliký.

11. Ten z vás, který *své* slovo tají, a ten, který je veřejně pronáší, si jsou v Jeho očích rovni; a *také* ten, kdo se v noci skrývá, či ten, kdo za dne vychází.

12. (Posel) má před sebou i za sebou řadu andělů; střeží ho na příkaz Allahův. Allah nezmění postavení lidí, pokud sami nezmění to, co je v jejich srdcích. A když se Allahovi zachce jistý lid potrestat, je nemožné to odvrátit, a kromě Něho nemají žádného pomocníka.

13. On je Ten, Jenž vám ukazuje blesk, aby ve vás vzbudil strach i naději a hromadí těžké mraky.

14. A hrom opěvuje slávu Jeho a stejně činí i andělé z bázně před Ním; On vysílá blesky a sráží jimi ty, které chce; a přesto se ohledně Allaha hádají, i když je přísný v trestání.

15. Jediným opravdovým voláním *o pomoc* je volání určené Jemu. A ti, které vzývají vedle Něho, je vůbec nevyslyší, leda jako *je vyslyšen* ten, jenž natahuje obě ruce k vodě, aby dosáhla ústa jeho, ona však nedosáhne. A modlitba nevěřících je věcí marnou.

مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثُلٰتُ ۗ وَاِنَّ رَبَّكَ لَذُوْ مَغْفِرَةٍ لِّلنَّاسِ
عَلٰى ظُلْمِهِمْ ۚ وَاِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿٧﴾
وَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِّنْ
رَّبِّهٖ ۗ اِنَّمَآ اَنْتَ مُنْذِرٌ وَّلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ﴿٨﴾ ع
اَللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ اُنْثٰى وَمَا تَغِيْضُ الْاَرْحَامُ
وَمَا تَزْدَادُ ۗ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهٗ بِمِقْدَارٍ ﴿٩﴾
عٰلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيْرُ الْمُتَعَالِ ﴿١٠﴾
سَوَآءٌ مِّنْكُمْ مَّنْ اَسَرَّ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهٖ وَمَنْ هُوَ
مُسْتَخْفٍۭ بِالَّيْلِ وَسَارِبٌۢ بِالنَّهَارِ ﴿١١﴾
لَهٗ مُعَقِّبٰتٌ مِّنْۢ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهٖ يَحْفَظُوْنَهٗ
مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتّٰى يُغَيِّرُوْا
مَا بِاَنْفُسِهِمْ ۗ وَاِذَآ اَرَادَ اللّٰهُ بِقَوْمٍ سُوْٓءًا فَلَا مَرَدَّ لَهٗ ۚ
وَمَا لَهُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ مِنْ وَّالٍ ﴿١٢﴾
هُوَ الَّذِيْ يُرِيْكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَّطَمَعًا وَّيُنْشِئُ السَّحَابَ
الثِّقَالَ ﴿١٣﴾
وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهٖ وَالْمَلٰٓئِكَةُ مِنْ خِيْفَتِهٖ ۚ وَ
يُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيْبُ بِهَا مَنْ يَّشَآءُ وَهُمْ
يُجَادِلُوْنَ فِي اللّٰهِ ۚ وَهُوَ شَدِيْدُ الْمِحَالِ ﴿١٤﴾
لَهٗ دَعْوَةُ الْحَقِّ ۗ وَالَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ لَا
يَسْتَجِيْبُوْنَ لَهُمْ بِشَيْءٍ اِلَّا كَبَاسِطِ كَفَّيْهِ اِلَى الْمَآءِ
لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهٖ ۗ وَمَا دُعَآءُ الْكٰفِرِيْنَ
اِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ ﴿١٥﴾

16. A Allahovi se koří vše, co je na nebesích i na zemi, (ať už) dobrovolně, či z donucení, a *stejně činí i* stíny jejich zrána i za večera.

17. Řekni: „Kdo je Pánem nebes a země?" Řekni: „Allah." Řekni: „Což jste si vedle Něho nevzali pomocníky, kteří nejsou schopni pomoci či uškodit ani sobě samým?" Řekni: „Může se slepý rovnat vidoucímu? Nebo se rovná temnota světlu? Nebo snad přidružují k Allahovi společníky, kteří stvořili něco podobného stvoření Jeho, takže jim *obě* stvoření připadají podobná?" Řekni: „Allah *jediný* je Stvořitelem všech věcí a On je Jediný, Nejsvrchovanější."

18. On sesílá z nebe vodu, aby tekla v údolích podle jejich rozměrů a proud nese *na své hladině* napěněnou pěnu. A z toho, co nahřívají v ohni, *zhotovujíce si* ozdoby či nástroje, vychází pěna jí podobná. A takto Allah objasňuje pravdu a lež. A co se týče pěny, ta mizí jako odpad, ale to, co je lidem prospěšné, zůstává na zemi.

19. Na ty, kteří odpovědí na *výzvu* Pána svého, čeká *věčné* blaho; ale ti, kteří *na Jeho výzvu* neodpovědí, i kdyby vlastnili vše, co je na zemi a ještě jednou tolik, *ochotně* by se tím vykoupili. Špatné bude jejich zúčtování a jejich příbytkem bude Peklo. Jak žalostné to místo odpočinku!

R. 3.

20. Je tedy ten, který ví, že je to, co ti bylo zjeveno od Pána tvého, pravdou, podoben slepci? *Ale* přemýšlet budou jen nadaní rozumem:

21. Ti, kteří dodržují smlouvu s Allahem a neporušují úmluvu;

22. A ti, kteří spojují to, co Allah přikázal spojit, a bojí se Pána svého a hrozí

وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَّ
كَرْهًا وَّظِلٰلُهُمْ بِالْغُدُوِّ وَالْاٰصَالِ ﴿١٦﴾
قُلْ مَنْ رَّبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ قُلِ اللّٰهُ ۭ قُلْ
اَفَاتَّخَذْتُمْ مِّنْ دُوْنِهٖٓ اَوْلِيَاۗءَ لَا يَمْلِكُوْنَ لِاَنْفُسِهِمْ
نَفْعًا وَّلَا ضَرًّا ۭ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ
اَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمٰتُ وَالنُّوْرُ ۚ اَمْ جَعَلُوْا لِلّٰهِ
شُرَكَاۗءَ خَلَقُوْا كَخَلْقِهٖ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ ۭ
قُلِ اللّٰهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَّهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿١٧﴾
اَنْزَلَ مِنَ السَّمَاۗءِ مَاۗءً فَسَالَتْ اَوْدِيَةٌۢ بِقَدَرِهَا
فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَّابِيًا ۭ وَمِمَّا يُوْقِدُوْنَ
عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاۗءَ حِلْيَةٍ اَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِّثْلُهٗ ۭ
كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ ۥ فَاَمَّا الزَّبَدُ
فَيَذْهَبُ جُفَاۗءً ۚ وَاَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ
فِي الْاَرْضِ ۭ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ ﴿١٨﴾
لِلَّذِيْنَ اسْتَجَابُوْا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنٰى ۭ وَالَّذِيْنَ لَمْ يَسْتَجِيْبُوْا
لَهٗ لَوْ اَنَّ لَهُمْ مَّا فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا وَّمِثْلَهٗ مَعَهٗ
لَافْتَدَوْا بِهٖ ۭ اُولٰۗىِٕكَ لَهُمْ سُوْۗءُ الْحِسَابِ ۥ وَمَاْوٰىهُمْ
جَهَنَّمُ ۭ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٩﴾
اَفَمَنْ يَّعْلَمُ اَنَّمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ
هُوَ اَعْمٰى ۭ اِنَّمَا يَتَذَكَّرُ اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿٢٠﴾
الَّذِيْنَ يُوْفُوْنَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَلَا يَنْقُضُوْنَ الْمِيْثَاقَ ﴿٢١﴾
وَالَّذِيْنَ يَصِلُوْنَ مَآ اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖٓ اَنْ يُّوْصَلَ وَ

se účtování strašného.

يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُوْنَ سُوْٓءَ الْحِسَابِ ﴿٢٢﴾

23. A Ti, kteří vytrvale po přízni Pána svého touží a Modlitbu dodržují a z toho, čím jsme je obdařili, tajně i veřejně rozdávají, a zlé dobrým zahánějí. To jsou ti, pro něž je připravena ta nejlepší odměna v Příbytku *konečném* -

وَالَّذِيْنَ صَبَرُوا ابْتِغَآءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْفَقُوْا مِمَّا رَزَقْنٰهُمْ سِرًّا وَّعَلَانِيَةً وَّيَدْرَءُوْنَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٣﴾

24. V Zahradách Věčnosti. Vejdou do nich *spolu s* těmi ze svých otců a ze svých manželek a ze svých dětí, kteří jsou spravedliví. A z každé brány k nim vyjdou andělé, *řkouce*:

جَنّٰتُ عَدْنٍ يَّدْخُلُوْنَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ اٰبَآئِهِمْ وَاَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيّٰتِهِمْ وَالْمَلٰٓئِكَةُ يَدْخُلُوْنَ عَلَيْهِمْ مِّنْ كُلِّ بَابٍ ﴿٢٤﴾

25. „Mír s vámi za to, že jste byli neochvějní; pohleďte, jak překrásná je odměna Příbytku *konečného*!"

سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٥﴾

26. A ti, kteří úmluvu Allahovu po jejím uzavření porušují a rozdělují to, co Allah přikázal spojit, a jednají nečestně na zemi — ti jsou prokleti a pro ně je připraven příbytek nepříjemný.

وَالَّذِيْنَ يَنْقُضُوْنَ عَهْدَ اللّٰهِ مِنْۢ بَعْدِ مِيْثَاقِهٖ وَيَقْطَعُوْنَ مَآ اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖٓ اَنْ يُّوْصَلَ وَيُفْسِدُوْنَ فِي الْاَرْضِ اُولٰٓئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوْٓءُ الدَّارِ ﴿٢٦﴾

27. Allah rozmnožuje obživu tomu, komu se Mu zlíbí, a ztenčuje *ji tomu, komu chce*. A radují se z života pozemského, a přitom život pozemský je ve srovnání s tím, co teprve přijde, jen požitkem *dočasným*.

اَللّٰهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيَقْدِرُ وَفَرِحُوْا بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا فِي الْاٰخِرَةِ اِلَّا مَتَاعٌ ﴿٢٧﴾ ع

R. 4.

28. A ti, kteří nevěří říkají: „Proč mu nebylo sesláno Znamení od Pána jeho?" Řekni: „Allah nechává zbloudit ty, které chce, a vede k Sobě ty, kteří se *k Němu* kajícně obracejí;

وَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ قُلْ اِنَّ اللّٰهَ يُضِلُّ مَنْ يَّشَآءُ وَيَهْدِيْٓ اِلَيْهِ مَنْ اَنَابَ ﴿٢٨﴾

29. „Ty, kteří věří a jejichž srdce nalézají útěchu při vzpomínce na Allaha — a právě ve vzpomínce na Allaha mohou srdce nalézt útěchu -;

اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوْبُهُمْ بِذِكْرِ اللّٰهِ اَلَا بِذِكْرِ اللّٰهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوْبُ ﴿٢٩﴾

30. „Ty, kteří věří, a dobré skutky konají — těm bude dopřáno blaženosti a překrásné místo návratu."

اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ طُوْبٰى لَهُمْ وَحُسْنُ مَاٰبٍ ﴿٣٠﴾

31. Tak jsme tě vyslali k národu, před nímž již zanikly národy jiné, abys jim mohl tlumočit, co jsme ti zjevili, a přesto v *Boha* Milosrdného nevěří. Řekni: „On je mým Pánem a není Boha kromě Něho. V Něj vkládám svoji důvěru a k Němu se navrátím."

32. A i kdyby byl takový Korán, kterým by mohly být přemístěny hory nebo by jím mohla být rozpolcena země nebo který by umožnil mluvit s mrtvými, *stejně by v něj neuvěřili*. Nikoliv, celá věc je v rukou Allahových. Což si věřící *ještě* neuvědomili, že kdyby byl Allah *prosadil* Svou vůli, vedl by celé lidstvo? A co se týče těch, kteří nevěří, ty bude za jejich skutky pronásledovat neštěstí, nebo se přihodí v blízkosti jejich domu, dokud se nesplní Allahův slib. A Allah *Svůj* slib splní.

R. 5.

33. A Poslům se posmívali již před tebou; a Já jsem těm, kteří neuvěřili, povolil odklad. Ale potom jsem je uchvátil, a jaký byl pak Můj trest!

34. Což Ten, Jenž dohlíží nad každou duší, *aby zaznamenal*, co si zasluhují, *je nechá bez potrestání*? A přesto Allahovi společníky připisují. Řekni: „Pojmenujte je." Chcete ho snad poučovat o něčem, co na zemi nezná? Nebo jsou to jenom *plané* řeči? Nikoliv, ale úklady nevěřících jim byly přikrášleny a byli zdržováni od cesty *pravé*. A ten, koho Allah nechá zbloudit, nebude mít vůdce žádného.

35. Pro ně je připraven trest v životě pozemském; a trest na Onom světě je jistě ještě tvrdší, a nebudou mít proti Allahovi žádného obhájce.

36. Nebe slíbené Bohabojným se podobá *Zahradě*, pod níž potoky tečou: ovoce v ní je věčné a *věčný je i* její stín. To je odměna pro ty, kteří jsou spravedliví; ale odměnou nevěřících je Oheň.

كذلك ارسلنك في امة قد خلت من قبلها امم
لتتلوا عليهم الذي اوحينا اليك وهم يكفرون
بالرحمن قل هو ربي لا اله الا هو عليه توكلت
واليه متاب ٣١
ولو ان قرانا سيرت به الجبال او قطعت به
الارض او كلم به الموتى بل لله الامر جميعا
افلم يايس الذين امنوا ان لو يشاء الله لهدى
الناس جميعا ولا يزال الذين كفروا تصيبهم بما
صنعوا قارعة او تحل قريبا من دارهم حتى
ع يأتي وعد الله ان الله لا يخلف الميعاد ٣٢
ولقد استهزئ برسل من قبلك فامليت للذين
كفروا ثم اخذتهم فكيف كان عقاب ٣٣
افمن هو قائم على كل نفس بما كسبت وجعلوا لله
شركاء قل سموهم ام تنبئونه بما لا يعلم في
الارض ام بظاهر من القول بل زين للذين كفروا
مكرهم وصدوا عن السبيل ومن يضلل الله فما
له من هاد ٣٤
لهم عذاب في الحيوة الدنيا ولعذاب الاخرة
اشق وما لهم من الله من واق ٣٥
مثل الجنة التي وعد المتقون تجري من تحتها
الانهر اكلها دائم وظلها تلك عقبى الذين اتقوا
وعقبى الكفرين النار ٣٦

37. Ti, kterým jsme dali Knihu, se radují z toho, co ti bylo zjeveno. A mezi *různými* stranami jsou *některé*, které část toho popírají. Řekni: „Bylo mi pouze přikázáno, abych uctíval Allaha a nestavěl k Němu rovné. Jeho vzývám a k Němu se navrátím."

وَالَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يَفْرَحُوْنَ بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ
وَمِنَ الْاَحْزَابِ مَنْ يُّنْكِرُ بَعْضَهٗ ۭ قُلْ اِنَّمَآ اُمِرْتُ
اَنْ اَعْبُدَ اللّٰهَ وَلَآ اُشْرِكَ بِهٖ ۭ اِلَيْهِ اَدْعُوْا وَاِلَيْهِ
مَاٰبِ ﴿٣٧﴾

38. A takto ji zjevili jako jasné rozsouzení. A budeš-li následovat jejich nekalé úmysly poté, co se ti dostalo vědění, nebudeš mít proti Allahovi žádného přítele ani obhájce.

وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنٰهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا ۭ وَلَىِٕنِ اتَّبَعْتَ اَهْوَاۗءَهُمْ
بَعْدَ مَا جَاۗءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۙ مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ
ع وَّلَا وَاقٍ ﴿٣٨﴾

R. 6.

39. A již před tebou jsme vyslali Posly a dali jsme jim manželky a děti. A není možné, aby Posel přinesl Znamení jinak, než na příkaz Allahův. A každá doba má své vlastní Boží nařízení.

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ اَزْوَاجًا
وَّذُرِّيَّةً ۭ وَمَا كَانَ لِرَسُوْلٍ اَنْ يَّاْتِيَ بِاٰيَةٍ اِلَّا
بِاِذْنِ اللّٰهِ ۭ لِكُلِّ اَجَلٍ كِتَابٌ ﴿٣٩﴾

40. Allah vymazává, co se Mu zlíbí, a potvrzuje, co chce, a u Něho je zdroj *všech* nařízení.

يَمْحُوا اللّٰهُ مَا يَشَاۗءُ وَيُثْبِتُ ښ وَعِنْدَهٗٓ اُمُّ الْكِتٰبِ ﴿٤٠﴾

41. A *nezáleží na tom*, zda tě necháme spatřit naplnění něčeho z toho, čím jsme jim hrozili, nebo *jestli* tě necháme zemřít, neboť tvou povinností je pouhé doručení Poselství, naší pak účtování.

وَاِنْ مَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِيْ نَعِدُهُمْ اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ
فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلٰغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ﴿٤١﴾

42. Což nevidí, že jim zabíráme půdu směrem od hranic? Allah rozsuzuje a není nikoho, kdo by mohl změnit Jeho rozsudek. A On je rychlý v účtování.

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا نَاْتِي الْاَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ اَطْرَافِهَا ۭ
وَاللّٰهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهٖ ۭ وَهُوَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿٤٢﴾

43. A *také* ti, kteří byli před nimi, strojili úklady, avšak uspějí jen úklady Allahovy. On ví, co si každá duše zasluhuje; a nevěřící brzy poznají, komu bude patřit konečná odměna příbytku věčného.

وَقَدْ مَكَرَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلّٰهِ الْمَكْرُ جَمِيْعًا ۭ
يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ ۭ وَسَيَعْلَمُ الْكُفّٰرُ لِمَنْ
عُقْبَى الدَّارِ ﴿٤٣﴾

44. A ti, kteří nevěří, říkají: „Ty nejsi žádný Posel." Řekni: „Allah postačí jako Svědek mezi mnou a vámi a také ten, kdo je Knihy znalý."

وَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَسْتَ مُرْسَلًا ۭ قُلْ كَفٰى بِاللّٰهِ
ع شَهِيْدًاۢ بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ ۙ وَمَنْ عِنْدَهٗ عِلْمُ الْكِتٰبِ ﴿٤٤﴾

KAPITOLA 14

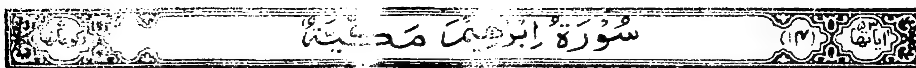
IBRÁHÍM

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Úvod

Námět předchozí *Súry* tu pokračuje obšírnějším a jasnějším výkladem. Jde o snahu prokázat pravdivost koránského učení na základě pozorování a závěry v tom duchu jsou vyvozovány z historických faktů. Poukazuje se na skutečnost, že za okolností podobných poměrům, v nichž žil a pracoval svatý Prorok, byli svého času Poslové boží v boji proti mocné opozici také úspěšní. Proto svatý Prorok navzdory skromným prostředkům nemůže ve svém poslání neuspět. *Súra* dále uvádí, že vlastním cílem koránského zjevení je poskytnout vedení lidstvu tápajícímu ve tmách, a svatý Prorok byl vyvolen, aby z této podsvětní tmy vyvedl lidi na světlo. Proroci se objevili již před ním a nejvýznačnějším z nich byl Mojžíš. *Súra* objasňuje hlavní příčinu vítězství božích Poslů nad jejich odpůrci: zvítězili proto, že uctívali Boha a šířili Pravdu. Po tomto výkladu jsou v *Súře* charakterizovány jisté nápadné znaky a vlastnosti zjeveného Slova božího a kritéria, podle nichž lze Pravdu přezkoušet. Posoudíme-li podle těchto kritérií Korán, spolehlivě zjistíme, že zjeveným Slovem božím je. Muslimům se radí, jak nejlépe těžit z jeho vznešených ideálů a učení. Dále *Súra* poukazuje na to, že změna, k níž mělo díky koránskému poselství v Arábii dojít, byla už před dávnými věky předurčena všemohoucím Bohem. To, že se ona pustá neúrodná země jednoho dne stane střediskem největšího náboženského hnutí na světě, bylo božím záměrem a úmyslem již od doby, kdy Abraham odešel do Paranské pouště a v této neúrodné a nehostinné krajině usadil svého syna Ismaela a manželku Hagar. Mekka byla založena proto, aby se tento boží záměr uskutečnil, a z tohoto důvodu Bůh jejím obyvatelům vždy v hojné míře poskytoval prostředky k obživě, navzdory neúrodnosti a jalovosti půdy. Když Abraham za pomoci svého syna přestavoval Dům boží, modlil se, aby Bůh mezi Mekkánci vyvolil Posla, jenž by jim přednášel Jeho Znamení a učil je Knize a moudrosti a očistil je (2:130). Ke splnění této modlitby došlo v osobě svatého Proroka. *Súra* připomíná Věřícím, že jejich povinnosti a závazky jim už vysvětlil Prorok

Abraham a že by je nikdy neměli spustit ze zřetele. *Súra* končí varováním na adresu nevěřících, aby zanechali modloslužebnictví, neboť Mekka byla založena proto, aby se stala střediskem a baštou, z níž se mělo hlásat a šířit učení o Jedinosti boží. Všechny snahy nevěřících namířené proti záměru božímu, musí skončit naprostým nezdarem a zklamáním.

IBRÁHÍM

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Alif Lám Rá*. Toto je Kniha, kterou jsme ti zjevili, abys z příkazu Pána jejich vyvedl lidstvo z každé temnoty na světlo, na cestu Mocného, Chvályhodného —

الٓرٰ كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ اِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمٰتِ
اِلَى النُّوْرِ ۙ بِاِذْنِ رَبِّهِمْ اِلٰى صِرَاطِ الْعَزِيْزِ الْحَمِيْدِ ②

3. Allaha, Jemuž náleží vše, co je na nebesích, a vše, co je na zemi. A běda nevěřícím, *neboť je čeká* strašný trest;

اللّٰهِ الَّذِيْ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ وَوَيْلٌ
لِّلْكٰفِرِيْنَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيْدِ ③

4. Těm, kteří dávají přednost životu pozemskému před Životem budoucím a stavějí *lidem* překážky na cestě Allahově a snaží se ji pokřivit. Jsou to ti, kteří zbloudili příliš daleko.

الَّذِيْنَ يَسْتَحِبُّوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى الْاٰخِرَةِ
وَيَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَيَبْغُوْنَهَا عِوَجًا ؕ
اُولٰٓئِكَ فِيْ ضَلٰلٍۭ بَعِيْدٍ ④

5. A vyslali jsme vždy jen takového Posla, jenž mluvil jazykem svého lidu; aby jim mohl *vše* objasnit. A Allah nechává zbloudit toho, koho chce, a *správně* vede toho, koho chce. A On je Mocný, Moudrý.

وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهٖ لِيُبَيِّنَ
لَهُمْ ؕ فَيُضِلُّ اللّٰهُ مَنْ يَّشَآءُ وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ ؕ
وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ⑤

6. A vyslali jsme Mojžíše s našimi Znameními *a řekli mu*: „Vyveď lid svůj z každé temnoty na světlo a připomínej jim dny Allahovy." Zajisté jsou v tom Znamení pro každého trpělivého *a* vděčného člověka.

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوْسٰى بِاٰيٰتِنَآ اَنْ اَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ
الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ ۙ وَذَكِّرْهُمْ بِاَيّٰىمِ اللّٰهِ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ
لَاٰيٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُوْرٍ ⑥

7. A *vzpomeňte si*, jak řekl Mojžíš svému lidu: „Pomněte přízně Allahovy vůči vám, když vás zachránil před lidem Faraónovým, který vás zlým utrpením sužoval; zabíjel vaše syny a šetřil vaše ženy; a byla v tom pro vás veliká zkouška od Pána vašeho."

وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهِ اذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ
اِذْ اَنْجٰىكُمْ مِّنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُوْمُوْنَكُمْ سُوْٓءَ الْعَذَابِ
وَيُذَبِّحُوْنَ اَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُوْنَ نِسَآءَكُمْ ؕ وَفِيْ ذٰلِكُمْ
بَلَآءٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَظِيْمٌ ⑦ ع

R. 2.

8. A *vzpomeňte si také na dobu*, kdy Pán váš prohlásil: „Budete-li vděční, zajisté vám prokáži další dobrodiní, budete-li však

وَاِذْ تَاَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَاَزِيْدَنَّكُمْ وَلَئِنْ

* Já jsem Allah, Vševidoucí.

nevděční, *pak vězte*, *že* trest Můj je věru přísný."

9. A řekl Mojžíš: „Nebudete-li věřit, vy a vůbec všichni, kteří jsou na zemi, *Bohu tím neuškodíte*; Allah je věru Soběstačný, Chvályhodný."

10. Což k vám nedošly zvěsti o těch, kteří byli před vámi, o lidu Noemově, o *rodech* 'Ádovců a Thamúdovců a těch, kteří byli po nich? *Teď už* je nikdo nezná, kromě Allaha. Přišli k nim jejich Poslové s jasnými Znameními, ale oni si prsty své v ústech hryzali a řekli: „Nevěříme v to, s čím jste byli vysláni a zneklidňuje nás pochybnost o tom, k čemu nás vyzýváte."

11. Jejich Poslové řekli: „Pochybujete o Allahovi, Tvůrci nebes a země? Volá vás, aby vám mohl odpustit vaše hříchy a poskytnout odklad až do lhůty stanovené." Řekli: „Jste jenom obyčejní lidé jako my a chcete nás jen odvrátit od toho, co uctívali naši otcové. Přineste nám tedy nějaký důkaz jasný."

12. Jejich Poslové jim řekli: „Jsme vskutku jenom obyčejní lidé jako vy, avšak Allah zahrnuje Svou přízní toho ze služebníků Svých, koho chce. A není na nás, abychom vám přinesli důkaz, leda z příkazu Allahova. A *jedině* v Allaha mají věřící vkládat svou důvěru.

13. „A proč bychom neměli vkládat svou důvěru v Allaha, když On nám ukázal cestu? A budeme věru trpělivě snášet vše, čím nás budete pronásledovat. Nechť tedy důvěřují v Allaha ti, kteří důvěřují."

R. 3.

14. A ti, kteří neuvěřili, svým Poslům řekli: „Pokud se nevrátíte k našemu náboženství, zcela jistě vás ze své země vyženeme." Tehdy jim Pán jejich seslal

كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ﴿٨﴾
وَقَالَ مُوسَىٰ إِنْ تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٩﴾
أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ
وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ
جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ
وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا
تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿١٠﴾
قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ
مُسَمًّى قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ
تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتُونَا بِسُلْطَانٍ
مُبِينٍ ﴿١١﴾
قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَ
لَٰكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَمَا كَانَ
لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾
وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا
وَلَنَصْبِرَنَّ عَلَىٰ مَا آذَيْتُمُونَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿١٣﴾
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ
أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ

zjevení: „My vskutku hříšníky zahubíme.

15. „A vás po nich usídlíme na zemi. To platí pro toho, kdo si je vědom Mého postavení a bojí se Mého varování."

16. A modlili se za vítězství a *následkem toho* byl poražen každý nadutý nepřítel *pravdy*.

17. Před ním stojí Peklo; a bude nucen pít vroucí vodu.

18. Bude ji pít po doušcích a jen stěží ji bude polykat. A smrt k němu bude přicházet ze všech stran, *a přesto* nezemře. A kromě toho *pro něj* bude připraven přísný trest.

19. Skutky těch, kteří v Pána svého nevěří, se podobají popelu, nad nimž za bouřlivého dne duje prudký vítr; nebudou mít moc nad tím, co si vysloužili. Toť věru zkáza naprostá.

20. Což nevidíš, že Allah stvořil nebesa i zemi podle pravdy? Kdyby se Mu zachtělo, mohl by vás zahubit a přivést tvorstvo nové.

21. A to není pro Allaha *vůbec* obtížné.

22. Všichni předstoupí před Allaha; a ti, kteří byli považováni za slabé, řeknou těm, kteří byli pyšní: „My jsme vás přece následovali; nemůžete nám tedy před trestem Allahovým nějak pomoci?" Řeknou: „Kdyby nás byl vedl Allah, pak zajisté my bychom vedli vás. *Ale nyní* je pro nás jedno, jsme-li netrpěliví, či trpěliví: prostě pro nás není žádné východisko."

R. 4.

23. A až bude *celá* věc rozhodnuta, řekne Satan: „Allah vám slíbil slib pravdivý, já jsem vám také sliboval, ale *svůj slib* jsem nesplnil. A neměl jsem nad vámi žádnou moc krom toho, že jsem vás volal a vy jste mě uposlechli. Nedávejte tedy vinu mně, ale obviňujte sami sebe. Já nemohu pomoci vám

لَنُهْلِكَنَّ الظّٰلِمِيْنَ ۝١٤
وَلَنُسْكِنَنَّكُمُ الْاَرْضَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ ۭ ذٰلِكَ لِمَنْ
خَافَ مَقَامِيْ وَخَافَ وَعِيْدِ ۝١٥
وَاسْتَفْتَحُوْا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيْدٍ ۝١٦
مِّنْ وَّرَآئِهٖ جَهَنَّمُ وَيُسْقٰى مِنْ مَّآءٍ صَدِيْدٍ ۝١٧
يَّتَجَرَّعُهٗ وَلَا يَكَادُ يُسِيْغُهٗ وَيَاْتِيْهِ الْمَوْتُ مِنْ
كُلِّ مَكَانٍ وَّمَا هُوَ بِمَيِّتٍ ۭ وَمِنْ وَّرَآئِهٖ عَذَابٌ
غَلِيْظٌ ۝١٨
مَثَلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ اَعْمَالُهُمْ كَرَمَادِ
اِشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيْحُ فِيْ يَوْمٍ عَاصِفٍ ۭ لَا يَقْدِرُوْنَ
مِمَّا كَسَبُوْا عَلٰى شَيْءٍ ۭ ذٰلِكَ هُوَ الضَّلٰلُ الْبَعِيْدُ ۝١٩
اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ۭ
اِنْ يَّشَاْ يُذْهِبْكُمْ وَيَاْتِ بِخَلْقٍ جَدِيْدٍ ۝٢٠
وَّمَا ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ بِعَزِيْزٍ ۝٢١
وَبَرَزُوْا لِلّٰهِ جَمِيْعًا فَقَالَ الضُّعَفٰۗؤُا لِلَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْٓا
اِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ اَنْتُمْ مُّغْنُوْنَ عَنَّا مِنْ
عَذَابِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ۭ قَالُوْا لَوْ هَدٰىنَا اللّٰهُ لَهَدَيْنٰكُمْ ۭ
سَوَاۗءٌ عَلَيْنَآ اَجَزِعْنَآ اَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِيْصٍ ۝٢٢
وَقَالَ الشَّيْطٰنُ لَمَّا قُضِيَ الْاَمْرُ اِنَّ اللّٰهَ وَعَدَكُمْ
وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُّكُمْ فَاَخْلَفْتُكُمْ ۭ وَمَا كَانَ لِيَ
عَلَيْكُمْ مِّنْ سُلْطٰنٍ اِلَّآ اَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِيْ ۚ
فَلَا تَلُوْمُوْنِيْ وَلُوْمُوْٓا اَنْفُسَكُمْ ۭ مَآ اَنَا بِمُصْرِخِكُمْ

a vy nemůžete pomoci mně. Již jsem se zřekl toho, že mě přidružovali *k Bohu*. Neboť pro hříšné je připraven těžký trest."

24. A ti, kteří věří a dobré skutky konají, budou přijati do Zahrad, jimiž řeky tečou, v nichž z příkazu pána svého budou přebývat navěky. A jejich pozdravem tam bude „Mír."

25. Což nevidíš, jak Allah předkládá podobenství o dobrém slově? Podobá se zdravému stromu, jehož kořeny jsou pevné a větve *dosahují* k nebi.

26. Přináší plody v každé době z příkazu Pána svého. A Allah lidem předkládá Svá podobenství, aby přemýšleli.

27. A zlé slovo se podobá stromu nicotnému, jehož kořeny jsou nad zemí obnaženy a nemá žádnou pevnost.

28. Allah posiluje věřící slovem pevným v životě pozemském i Budoucím; a hříšníky nechává bloudit. A Allah dělá, co chce.

R. 5.

29. Což nevidíš ty, kdož vyměnili přízeň Allahovu za nevděk a svůj lid uvrhli v příbytek zkázy —

30. *Jímž jest* Peklo? V něm budou hořet; a jak hnusné to místo odpočinku.

31. A přidružovali k Allahovi společníky, aby lid z cesty Jeho svedli. Rekni: „Užívejte si ještě chvíli, vždyť vaším cílem je Oheň."

32. Řekni služebníkům Mým, kteří uvěřili, že mají dodržovat Modlitbu a rozdávat z toho, čím jsme je obdařili, tajně i veřejně, než přijde den, v němž nebude ani smlouvání, ani přátelství.

وَمَآ أَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ ۗ إِنِّيْ كَفَرْتُ بِمَآ أَشْرَكْتُمُوْنِ
مِنْ قَبْلُ ۗ إِنَّ الظّٰلِمِيْنَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيْمٌ ﴿٢٣﴾
وَأُدْخِلَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ ۗ تَحِيَّتُهُمْ
فِيْهَا سَلٰمٌ ﴿٢٤﴾
أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ
طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَّفَرْعُهَا فِي السَّمَآءِ ﴿٢٥﴾
تُؤْتِيْٓ أُكُلَهَا كُلَّ حِيْنٍۢ بِإِذْنِ رَبِّهَا ۗ وَيَضْرِبُ اللّٰهُ
الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٢٦﴾
وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيْثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيْثَةِ ۨاجْتُثَّتْ
مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ﴿٢٧﴾
يُثَبِّتُ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا وَفِي الْاٰخِرَةِ ۚ وَيُضِلُّ اللّٰهُ الظّٰلِمِيْنَ ۙ وَ
يَفْعَلُ اللّٰهُ مَا يَشَآءُ ﴿٢٨﴾
أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِيْنَ بَدَّلُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ كُفْرًا وَّأَحَلُّوْا
قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ﴿٢٩﴾
جَهَنَّمَ ۚ يَصْلَوْنَهَا ۗ وَبِئْسَ الْقَرَارُ ﴿٣٠﴾
وَجَعَلُوْا لِلّٰهِ أَنْدَادًا لِّيُضِلُّوْا عَنْ سَبِيْلِهٖ ۗ قُلْ تَمَتَّعُوْا
فَإِنَّ مَصِيْرَكُمْ إِلَى النَّارِ ﴿٣١﴾
قُلْ لِّعِبَادِيَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يُقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَيُنْفِقُوْا
مِمَّا رَزَقْنٰهُمْ سِرًّا وَّعَلَانِيَةً مِّنْ قَبْلِ أَنْ يَّأْتِيَ
يَوْمٌ لَّا بَيْعٌ فِيْهِ وَلَا خِلٰلٌ ﴿٣٢﴾

33. Allah je Ten, Jenž stvořil nebesa a zemi a seslal z mraků vodu a z ní dal vyrůst plodům pro vaši obživu; a podrobil vám lodi, aby po moři pluly z Jeho příkazu, a *také* řeky vám podrobil.

اللّٰهُ الَّذِىْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَاَنْزَلَ مِنَ
السَّمَآءِ مَآءً فَاَخْرَجَ بِهٖ مِنَ الثَّمَرٰتِ رِزْقًا لَّكُمْ
وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِىَ فِى الْبَحْرِ بِاَمْرِهٖ
وَسَخَّرَ لَكُمُ الْاَنْهٰرَ ﴿٣٣﴾

34. A podmanil vám *i* slunce a měsíc; oba svou službu konají bez ustání. A podmanil vám noc i den.

وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَآئِبَيْنِ وَسَخَّرَ
لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿٣٤﴾

35. A dal vám vše, oč jste Jej požádali; a kdybyste *chtěli* spočítat projevy přízně Allahovy, nedopočítali byste se. Člověk je věru velmi nespravedlivý a velmi nevděčný.

وَاٰتٰىكُمْ مِّنْ كُلِّ مَا سَاَلْتُمُوْهُ وَاِنْ تَعُدُّوْا نِعْمَتَ
ع اللّٰهِ لَا تُحْصُوْهَا اِنَّ الْاِنْسَانَ لَظَلُوْمٌ كَفَّارٌ ﴿٣٥﴾

R. 6.

36. A *vzpomeňte si*, když řekl Abraham: „Pane můj, učiň toto město *městem* míru a zdrž mě i mé děti od uctívání model.

وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيْمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا الْبَلَدَ اٰمِنًا
وَّاجْنُبْنِىْ وَبَنِىَّ اَنْ نَّعْبُدَ الْاَصْنَامَ ﴿٣٦﴾

37. „Pane můj, ty (modly) zajisté již mnoha lidem daly zbloudit. Kdo tedy následuje mě, je jedním z mých; a kdo mě neuposlechne — Tys věru Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný.

رَبِّ اِنَّهُنَّ اَضْلَلْنَ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ فَمَنْ تَبِعَنِىْ
فَاِنَّهٗ مِنِّىْ وَمَنْ عَصَانِىْ فَاِنَّكَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٣٧﴾

38. „Pane náš, usadil jsem část svých synů v neúrodném údolí nedaleko od Tvého Posvátného Domu — Pane náš — aby dodržovali Modlitbu. Dej, aby srdce lidí se k nim přiblížila a zaopatři je plody, a snad budou vděční.

رَبَّنَآ اِنِّىْٓ اَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِىْ بِوَادٍ غَيْرِ ذِىْ زَرْعٍ
عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيْمُوا الصَّلٰوةَ فَاجْعَلْ
اَفْئِدَةً مِّنَ النَّاسِ تَهْوِىْٓ اِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِّنَ
الثَّمَرٰتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُوْنَ ﴿٣٨﴾

39. „Pane náš, Ty víš, co skrýváme i co odhalujeme. A nic není skryto před Allahem, ať již na zemi, či na nebi.

رَبَّنَآ اِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِىْ وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفٰى
عَلَى اللّٰهِ مِنْ شَىْءٍ فِى الْاَرْضِ وَلَا فِى السَّمَآءِ ﴿٣٩﴾

40. „Všechna chvála patří Allahovi, který mi navzdory mému stáří daroval Ismaela a Izáka. A Pán můj dopřeje sluchu modlitbám.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِىْ وَهَبَ لِىْ عَلَى الْكِبَرِ اِسْمٰعِيْلَ
وَاِسْحٰقَ اِنَّ رَبِّىْ لَسَمِيْعُ الدُّعَآءِ ﴿٤٠﴾

41. „Pane můj, dej, abych dodržoval Modlitbu, já i mí synové. Pane náš! *Smiluj se nade mnou* a vyslyš modlitbu mou.

رَبِّ اجْعَلْنِىْ مُقِيْمَ الصَّلٰوةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِىْ رَبَّنَا
وَتَقَبَّلْ دُعَآءِ ﴿٤١﴾

42. „Pane náš, odpusť mně i rodičům mým a věřícím v den, kdy nastane zúčtování.”
vání.”

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ
الْحِسَابُ ﴿٤٢﴾

R. 7.

43. A nedomnívej se, že Allah neví o tom, co hříšníci dělají. Dává jim odklad pouze do dne, kdy oči budou strnule hledět

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ ۚ إِنَّمَا
يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ﴿٤٣﴾

44. *A lidé* budou ustrašeně prchat, hlavy své zvedajíce, a se zrakem nehybným a myslí prázdnou.

مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ ۖ
وَأَفْئِدَتُهُمْ هَوَاءٌ ﴿٤٤﴾

45. A varuj lidi přede dnem, kdy je *slíbený* trest zastihne a nespravedliví řeknou: „Pane náš, dopřej nám odkladu na krátký čas. A odpovíme na tvé volání a budeme následovat Posly.” „Což jste již dříve nepřísahali, že vás nečeká žádný pád?

وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ
الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخِّرْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ نُجِبْ
دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ الرُّسُلَ ۗ أَوَلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ
مِنْ قَبْلُ مَا لَكُمْ مِنْ زَوَالٍ ﴿٤٥﴾

46. „A obýváte příbytky těch, kteří sami sobě uškodili, a je vám už jasné, jak jsme s nimi naložili; a předložili jsme vám *jasná* podobenství.”

وَسَكَنْتُمْ فِي مَسَاكِنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ
لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمُ الْأَمْثَالَ ﴿٤٦﴾

47. A připravili si své úklady; ale Allah ví, jak je zmařit, i kdyby byly takové, že by horami hýbaly.

وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ وَإِنْ
كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ ﴿٤٧﴾

48. Nemysli si, že Allah nedodrží slib Svůj Poslům daný. Vždyť Allah je Mocný a je Pánem odplaty —

فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفَ وَعْدِهِ رُسُلَهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ
عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٤٨﴾

49. V den, kdy tato země bude proměněna v zemi jinou a nebesa *též*; a všichni předstoupí před Allaha, Jediného, Nejsvrchovanějšího;
50. A v ten den spatříš provinilé svázané řetězy.
51. Jejich oděv bude ze smoly a jejich tváře pokryje oheň.
52. *A tak tomu bude*, aby Allah mohl odměnit každou duši za to, co vykonala. A Allah je rychlý v účtování.
53. Toto je dokonalé napomenutí pro lidi, aby jím mohli být varováni a aby si

يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتُ ۖ وَبَرَزُوا
لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿٤٩﴾
وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٥٠﴾
سَرَابِيلُهُمْ مِنْ قَطِرَانٍ وَتَغْشَىٰ وُجُوهَهُمُ النَّارُ ﴿٥١﴾
لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ ۚ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٥٢﴾
هَٰذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنْذَرُوا بِهِ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ

uvědomili, že On je Bohem Jediným, a aby ti, kteří jsou nadáni porozumění, *o tom* přemýšleli.

ع إِلٰهٌ وَّاحِدٌ وَّلِيَذَّكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ ۝٥٣ ع

KAPITOLA 15

AL-HIDŽR

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Podle jednotného názoru odborníků byla *Súra* zjevena v Mekce. V předcházející *Súře* bylo upozorněno na to, že přesto, že dřívější Proroci nevlastnili žádné hmotné prostředky, jejich životní poslání postupovalo kupředu a bylo úspěšné, protože jim jako vodítko a pomoc sloužilo Slovo boží. Podobně uspěje ve svém poslání i svatý Prorok. V této *Súře* se důrazně tvrdí, že Slovo boží je veliká síla, před níž neobstojí žádná světská moc. Vymýšlení lží o Bohu nelze brát na lehkou váhu a podvodníci a ti, kteří si vymýšlejí o Bohu lži, se brzy dočkají zaslouženého konce; a praví se, že Korán je zjevené Slovo boží a obsahuje nezvratné důkazy svého božského původu.

Obsah

Hlavním námětem *Súry* je premisa, že žádné jiné nebeské Písmo se nevyrovná Koránu co do krásy výrazu a stylu, ani vnešeností svého obsahu. Je zjeveným Písmem *par excellence*, nemajícím sobě rovna v žádném ohledu. Jeho krásy a dobré vlastnosti jsou tak početné a tak rozmanité, že i nevěřící jsou příležitostně nuceni přiznat, že sami nic podobného nevlastní a přejí si, aby i oni měli Písmo jemu podobné. Navzdory tomuto přiznání se však nemají k tomu, aby ho přijali a neuvědomují si, že svým odmítnutím budou připraveni o pravdu a přivolají na sebe nelibost a trest boží. Koránské Poselství nemůže neuspět a nic se mu nemůže postavit do cesty. A ti, kteří váhají nebo ho odmítají přijmout, na tom sami doplatí. *Súra* pak konstatuje, že není nic divného na tom, že je koránské zjevení zesměšňováno a že je jím opovrhováno, neboť zjevením dřívějších Proroků se vysmívali též. Posměvači si však neuvědomují zjevný fakt, že vymýšlet si o Bohu lži není maličkostí, neboť tím na sebe přivolávají jistou zkázu. Všemocný Bůh se už postará, aby lži o něm vymýšlené neuspěly a aby se lži daly snadno rozlišit od Jím zjeveného Slova. Svému Slovu uděluje zvláštní poctu a vytváří příznivé ovzduší k tomu, aby bylo poctivými lidmi přijato, a ty, kteří ho přijmou, povznese z nízkého stupně mravní dokonalosti na úroveň velmi vysokou.

سُوْرَةُ الْحِجْرِ مَكِّيَّةٌ (١٥)

AL-HIDŽR

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.
2. Alif Lám Rá.* Toto jsou verše Knihy a Koránu zjevného.
3. Často si budou nevěřící přát, aby byli Muslimy.
4. Nech je být, ať jedí a užívají si a ať je oklame marná naděje; však brzy se dozvědí.
5. Nikdy jsme nezničili žádné město, aniž k tomu bylo předem známé ustanovení.
6. A žádný národ nemůže předběhnout lhůtu jemu stanovenou, ani nemůže zůstat pozadu.
7. A řekli: „Ty, jemuž bylo sesláno toto Napomenutí, jsi věru šílený.
8. „Pročpak nám nepřivedeš anděly, jsi-li pravdomluvný?"
9. My sesíláme anděly, jen když je třeba; a potom jim (nevěřícím) nebude dopřáno odkladu.
10. My zajisté jsme seslali toto Napomenutí a zcela určitě budeme jeho Ochránci.
11. A již před tebou jsme k národům dávným Posly vyslali.
12. A nikdy k nim nepřišel Posel žádný, aniž si z něho žerty tropili.
13. Takto způsobujeme, aby tento *zvyk vysmívat se* pronikl do srdcí hříšníků.
14. Neuvěří v něj (Posla), přestože *je již* předešel příklad národů dřívějších.
15. A kdybychom jim otevřeli nebeskou bránu a oni by jí začali stoupat *vzhůru*,
16. Jistě by říkali: „Zraky naše jsou omámeny, nebo jsme spíše lidé očarovaní."

R. 2.

17. A vskutku jsme na nebi vystavěli *hvězdné* paláce a zkrášlili je pro ty, kteří se na ně dívají.
18. A ochránili jsme je před všemi zavrženými satany.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

الٓرٰ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ وَ قُرْاٰنٍ مُّبِيْنٍ ②

رُبَمَا يَوَدُّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْ كَانُوْا مُسْلِمِيْنَ ③

ذَرْهُمْ يَاْكُلُوْا وَ يَتَمَتَّعُوْا وَ يُلْهِهِمُ الْاَمَلُ فَسَوْفَ
يَعْلَمُوْنَ ④

وَمَآ اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَّعْلُوْمٌ ⑤

مَا تَسْبِقُ مِنْ اُمَّةٍ اَجَلَهَا وَمَا يَسْتَاْخِرُوْنَ ⑥

وَقَالُوْا يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْ نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ اِنَّكَ لَمَجْنُوْنٌ ⑦

لَوْ مَا تَاْتِيْنَا بِالْمَلٰٓئِكَةِ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ⑧

مَا نُنَزِّلُ الْمَلٰٓئِكَةَ اِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوْٓا اِذًا مُّنْظَرِيْنَ ⑨

اِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَاِنَّا لَهٗ لَحٰفِظُوْنَ ⑩

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِيْ شِيَعِ الْاَوَّلِيْنَ ⑪

وَمَا يَاْتِيْهِمْ مِّنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ⑫

كَذٰلِكَ نَسْلُكُهٗ فِيْ قُلُوْبِ الْمُجْرِمِيْنَ ⑬

لَا يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْاَوَّلِيْنَ ⑭

وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِّنَ السَّمَآءِ فَظَلُّوْا فِيْهِ يَعْرُجُوْنَ ⑮

لَقَالُوْٓا اِنَّمَا سُكِّرَتْ اَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَّسْحُوْرُوْنَ ⑯

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَآءِ بُرُوْجًا وَّزَيَّنّٰهَا لِلنّٰظِرِيْنَ ⑰

وَحَفِظْنٰهَا مِنْ كُلِّ شَيْطٰنٍ رَّجِيْمٍ ⑱

* Já jsem Allah, Vševidoucí.

19. Ale jestliže některý z nich pokradmu naslouchá, toho pronásleduje jasný plamen.

20. A rozprostřeli jsme zemi a rozmístili jsme na ní pevné hory a dali na ní vyrůst všemu ve správném poměru.

21. A připravili jsme na ní prostředky k obživě pro vás a *také* pro *všechny*, kterým vy obživu neposkytujete.

22. A není věci, jejíž pokladnice by u Nás nebyly. A nesesíláme ji jinak, než v předem známé míře.

23. A posíláme větry, které oplodňují, a potom sesíláme z mraků vodu, potom vám ji dáváme pít; a není to na vás, abyste ji skladovali.

24. A jsme to My, Kdo dáváme život, a jsme to My, Kdo způsobujeme smrt; a My sami jsme *jedinými* Dědici.

25. A známe ty z vás, kteří kráčejí vpředu, a známe ty, kteří zůstávají pozadu.

26. A je to Pán tvůj, Kdo je shromáždí. Neboť je Moudrý, Vševědoucí.

R. 3.

27. A stvořili jsme člověka ze suché zvonivé hlíny, ztvárněné z bláta zahnívajícího.

28. A Džiny jsme stvořili již dříve z výšlehu ohně.

29. A *vzpomeň si*, jak řekl Pán tvůj andělům: „Chystám se stvořit člověka ze suché zvonivé hlíny, ztvárněné z bláta zahnívajícího;

30. „A až ho ztvárním *v dokonalý tvar* a vdechnu mu něco z Ducha Svého, padněte před ním v pokoře."

31. Tak andělé se před ním pokorně sklonili, všichni vespolek,

32. Kromě Iblíse; ten odmítl být mezi těmi, kteří se klanějí.

إِلَّا مَنِ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ مُّبِينٌ ﴿١٩﴾
وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا
فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ ﴿٢٠﴾
وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَّسْتُمْ لَهُ
بِرَازِقِينَ ﴿٢١﴾
وَإِنْ مِّنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنَزِّلُهُ
إِلَّا بِقَدَرٍ مَّعْلُومٍ ﴿٢٢﴾
وَأَرْسَلْنَا الرِّيَاحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ﴿٢٣﴾
وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ﴿٢٤﴾
وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا
الْمُسْتَأْخِرِينَ ﴿٢٥﴾
وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦﴾ ع
وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَإٍ
مَّسْنُونٍ ﴿٢٧﴾
وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَّارِ السَّمُومِ ﴿٢٨﴾
وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِّنْ صَلْصَالٍ
مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ﴿٢٩﴾
فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ
سَاجِدِينَ ﴿٣٠﴾
فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿٣١﴾
إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣٢﴾

33. I řekl *Bůh*: „Ó Iblísi, co je s tebou, že nejsi mezi těmi, kteří se klanějí?"

34. Odpověděl: „Nepokořím se člověku, jehož jsi stvořil ze suché, zvonivé hlíny, ztvárněné z bláta černého."

35. A řekl *Bůh*: „Odejdi tedy odsud, neboť jsi věru zavržený.

36. „A' nechť na tobě spočívá *Mé* prokletí až do Soudného Dne."

37. Řekl: „Pane můj, dopřej mi odkladu do dne, kdy budou vzkříšeni."

38. A řekl *Bůh*: „Budeš jedním z těch, jimž bude odklad dopřán,

39. „Až do dne času stanoveného."

40. Odpověděl: „Pane můj, za to, že jsi mě zatratil, já jim zajisté přikrášlím *vše zlé* na zemi a svedu je na scestí,

41. „Kromě služebníků Tvých mezi nimi vyvolených."

42. A řekl *Bůh*: Toto je stezka *vedoucí* přímo ke Mně.

43. „A věru nebudeš mít žádnou moc nad Mými služebníky, kromě těch zatvrzelých, kteří tě následují."

44. A pro ně všechny je Peklo místem slíbeným.

45. Má sedm bran *a ke* každé bráně je přidělena jistá skupina z nich.

R. 4.

46. Spravedliví budou *dlít* mezi zahradami a prameny.

47. „Vejděte do nich v míru a v bezpečí."

48. A vyjmeme jim z hrudí jakoukoliv zášť a budou *sedět* na pohovkách jako bratři, dívajíce se jeden na druhého.

49. Únava se jich tam nedotkne, ani odtud nebudou nikdy vyhnáni.

50. Řekni služebníkům Mým, že Já jsem vskutku Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný;

قال يا إبليس ما لك ألا تكون مع الساجدين ﴿٣٣﴾
قال لم أكن لأسجد لبشر خلقته من صلصال
من حمإ مسنون ﴿٣٤﴾
قال فاخرج منها فإنك رجيم ﴿٣٥﴾
وإن عليك اللعنة إلى يوم الدين ﴿٣٦﴾
قال رب فأنظرني إلى يوم يبعثون ﴿٣٧﴾
قال فإنك من المنظرين ﴿٣٨﴾
إلى يوم الوقت المعلوم ﴿٣٩﴾
قال رب بما أغويتني لأزينن لهم في الأرض
ولأغوينهم أجمعين ﴿٤٠﴾
إلا عبادك منهم المخلصين ﴿٤١﴾
قال هذا صراط علي مستقيم ﴿٤٢﴾
إن عبادي ليس لك عليهم سلطان إلا من
اتبعك من الغاوين ﴿٤٣﴾
وإن جهنم لموعدهم أجمعين ﴿٤٤﴾
لها سبعة أبواب لكل باب منهم جزء مقسوم ﴿٤٥﴾ ع
إن المتقين في جنات وعيون ﴿٤٦﴾
ادخلوها بسلام آمنين ﴿٤٧﴾
ونزعنا ما في صدورهم من غل إخوانا على
سرر متقابلين ﴿٤٨﴾
لا يمسهم فيها نصب وما هم منها بمخرجين ﴿٤٩﴾
نبئ عبادي أني أنا الغفور الرحيم ﴿٥٠﴾

51. A *řekni jim též*, že Můj trest je trestem bolestným.

52. A vyprávěj jim o hostech Abrahamových.
53. Když k němu přišli a řekli „Mír", odpověděl jim: „My se vás věru bojíme."

54. Řekli: „Neboj se, přinášíme ti radostnou zvěst o synovi, *jenž bude* nadán moudrostí."
55. Řekl: „Přinášíte mi radostnou zvěst přesto, že jsem již stár? Jakou radostnou zvěst mi to přinášíte?"

56. Řekli: „Oznámili jsme ti radostnou zvěst podle pravdy; nebuď tedy z těch, kteří ztrácejí naději."
57. Řekl: „A kdo jiný ztrácí naději v milosrdenství Pána svého než *ti*, kteří bloudí?"
58. Řekl: „Kvůli čemu jste tedy přišli, ó poslové?"
59. Řekli: „Byli jsme vysláni k lidu provinilému,
60. „Kromě rodiny Lotovy. Ty zachráníme všechny,
61. „Kromě jeho manželky. O té jsme rozhodli, že bude patřit k těm, kteří zůstanou pozadu."

R. 5.

62. A když poslové přišli k rodině Lotově,
63. Řekl: „Jste *pro mne* lidé neznámí."
64. Řekli: „Ba ne, přišli jsme k tobě s tím, o čem pochybovali.
65. „A přišli jsme k tobě s pravdou a vskutku jsme pravdomluvní.
66. „Vydej se *na cestu* i se svou rodinou v pozdních hodinách nočních a ty kráčej za nimi. A nedopusť, aby se někdo z vás ohlédl, a jděte tam, kam se vám přikazuje."

67. A řekli jsme mu o tomto nařízení, že jejich kořeny mají být do rána vyhubeny.

68. A tu přišli obyvatelé města a radovali se.

69. Řekl: „Toto jsou mí hosté, proto mě nezahanbujte.

وَ اَنَّ عَذَابِیْ هُوَ الْعَذَابُ الْاَلِیْمُ ﴿۵۱﴾
وَ نَبِّئْهُمْ عَنْ ضَیْفِ اِبْرٰهِیْمَ ﴿۵۲﴾
اِذْ دَخَلُوْا عَلَیْهِ فَقَالُوْا سَلٰمًا ؕ قَالَ اِنَّا مِنْكُمْ
وَجِلُوْنَ ﴿۵۳﴾
قَالُوْا لَا تَوْجَلْ اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلٰمٍ عَلِیْمٍ ﴿۵۴﴾
قَالَ اَبَشَّرْتُمُوْنِیْ عَلٰۤی اَنْ مَّسَّنِیَ الْكِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرُوْنَ ﴿۵۵﴾
قَالُوْا بَشَّرْنٰكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِّنَ الْقٰنِطِیْنَ ﴿۵۶﴾
قَالَ وَ مَنْ یَّقْنَطُ مِنْ رَّحْمَةِ رَبِّهٖۤ اِلَّا الضَّآلُّوْنَ ﴿۵۷﴾
قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ اَیُّهَا الْمُرْسَلُوْنَ ﴿۵۸﴾
قَالُوْۤا اِنَّاۤ اُرْسِلْنَاۤ اِلٰی قَوْمٍ مُّجْرِمِیْنَ ﴿۵۹﴾
اِلَّاۤ اٰلَ لُوْطٍ ؕ اِنَّا لَمُنَجُّوْهُمْ اَجْمَعِیْنَ ﴿۶۰﴾
اِلَّا امْرَاَتَهٗ قَدَّرْنَاۤ ۙ اِنَّهَا لَمِنَ الْغٰبِرِیْنَ ﴿۶۱﴾
فَلَمَّا جَآءَ اٰلَ لُوْطِ ۨالْمُرْسَلُوْنَ ﴿۶۲﴾
قَالَ اِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّنْكَرُوْنَ ﴿۶۳﴾
قَالُوْا بَلْ جِئْنٰكَ بِمَا كَانُوْا فِیْهِ یَمْتَرُوْنَ ﴿۶۴﴾
وَ اَتَیْنٰكَ بِالْحَقِّ وَ اِنَّا لَصٰدِقُوْنَ ﴿۶۵﴾
فَاَسْرِ بِاَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ الَّیْلِ وَ اتَّبِعْ اَدْبَارَهُمْ وَ لَا یَلْتَفِتْ
مِنْكُمْ اَحَدٌ وَّ امْضُوْا حَیْثُ تُؤْمَرُوْنَ ﴿۶۶﴾
وَ قَضَیْنَاۤ اِلَیْهِ ذٰلِكَ الْاَمْرَ اَنَّ دَابِرَ هٰۤؤُلَآءِ مَقْطُوْعٌ
مُّصْبِحِیْنَ ﴿۶۷﴾
وَ جَآءَ اَهْلُ الْمَدِیْنَةِ یَسْتَبْشِرُوْنَ ﴿۶۸﴾
قَالَ اِنَّ هٰۤؤُلَآءِ ضَیْفِیْ فَلَا تَفْضَحُوْنِ ﴿۶۹﴾

70. „A bojte se Allaha a nedělejte mi ostudu."

71. Řekli: „Což jsme ti nezakázali hostit kdejaké lidi?"

72. Řekl: „Berte ohled na přítomnost mých dcer, jste-li rozhodnuti provést něco nekalého."

73. Při životě tvém, ty *také* v *bláhovém* opojení pomateně bloudí —

74. A při východu slunce je uchvátil trest.

75. Obrátili jsme je (město) vzhůru nohama a zasypali deštěm kamenů z hlíny.

76. V tom zajisté jsou Znamení pro ty, kteří jsou schopni *znamení* číst.

77. A leží na cestě, která *stále ještě* existuje.

78. V tom věru je Znamení pro věřící.

79. A Lidé Lesa byli také nespravedliví.

80. Proto jsme se na nich pomstili *též*. A obojí jsou pohřbeni podél hlavních cest.

R. 6.

81. A *také* Obyvatelé Hidžru Posly za lháře prohlásili.

82. A přinesli jsme jim Svá Znamení, ale oni se od nich odvrátili.

83. A své příbytky si vysekávali v horách, v bezpečí.

84. Avšak zrána je postihl trest,

85. A vše, co si vysloužili, jim nebylo nic platné.

86. A stvořili jsme nebesa a zemi a vše, co je mezi nimi, jen podle pravdy; a Hodina určitě přijde. Odvrať se tedy *od nich* slušným způsobem.

87. Pán tvůj je věru Velkým Stvořitelem, Vševědoucím.

88. A vskutku jsme ti dali sedm *veršů* často opakovaných a Korán Vznešený.

89. Neupínej zrak svůj k těm z nich, které jsme obdařili dočasným užíváním, a

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ ﴿٧٠﴾
قَالُوا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعٰلَمِينَ ﴿٧١﴾
قَالَ هٰؤُلَاءِ بَنٰتِي إِنْ كُنْتُمْ فٰعِلِينَ ﴿٧٢﴾
لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٧٣﴾
فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ﴿٧٤﴾
فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً
مِنْ سِجِّيلٍ ﴿٧٥﴾
إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِلْمُتَوَسِّمِينَ ﴿٧٦﴾
وَإِنَّهَا لَبِسَبِيلٍ مُقِيمٍ ﴿٧٧﴾
إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٨﴾
وَإِنْ كَانَ أَصْحٰبُ الْأَيْكَةِ لَظٰلِمِينَ ﴿٧٩﴾
فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَامٍ مُبِينٍ ﴿٨٠﴾
وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحٰبُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِينَ ﴿٨١﴾
وَاٰتَيْنٰهُمْ اٰيٰتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٨٢﴾
وَكَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا اٰمِنِينَ ﴿٨٣﴾
فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ ﴿٨٤﴾
فَمَا أَغْنٰى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٥﴾
وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ
وَإِنَّ السَّاعَةَ لَاٰتِيَةٌ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ ﴿٨٦﴾
إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلّٰقُ الْعَلِيمُ ﴿٨٧﴾
وَلَقَدْ اٰتَيْنٰكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْاٰنَ الْعَظِيمَ ﴿٨٨﴾
لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلٰى مَا مَتَّعْنَا بِهٖ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ وَ

nermuť se nad nimi; a rozprostři křídlo *milosti* své nad věřícími.

لَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٩﴾

90. A řekni: „Já jsem jen obyčejný Varovatel."

وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ ﴿٩٠﴾

91. Neboť jsme seslali *trest* na ty, kteří se mezi sebou rozdělili.

كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ ﴿٩١﴾

92. Ti, kteří Korán rozkládají na části;

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ ﴿٩٢﴾

93. Při Pánu tvém, věru se jich budeme všech dotazovat

فَوَرَبِّكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩٣﴾

94. Na to, co dělali.

عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾

95. Ohlas tedy veřejně to, co ti bylo přikázáno a odvrať se od těch, kteří *Bohu* rovné přidruzují.

فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٥﴾

96. A my ti postačíme proti těm, kteří se posmívají:

إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿٩٦﴾

97. Kteří vedle Allaha jiného Boha staví, však brzy poznají.

الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ ۚ فَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ ﴿٩٧﴾

98. A věru víme, že tvá hruď je stísněna tím, co říkají.

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿٩٨﴾

99. Oslavuj chválou Pána svého, a buď jedním z těch, kteří *před Ním* na tvář padají.

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿٩٩﴾

100. A uctívej Pána svého až do chvíle, kdy k tobě přijde smrt.

وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿١٠٠﴾

KAPITOLA 16

AL-NAHL

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Tato *Súra* byla zjevena v Mekce. Ibn ‘Abbás se domnívá, že verše 96, 97 a 98 byly zjeveny v Medíně. Profesor Nöldeke však má za to, že *Súra* byla zjevena v Mekce s výjimkou veršů 44, 112, 120, 121, 126. Není předeslána žádnými písmeny. Protože obsah každé *Súry* je vlastně rozšířením a rozvinutím písmen umístěných v jejím záhlaví a je jimi řízen, pak obsah Súry, kde tato písmena chybí, je vlastně pokračováním obsahu *Súry* předcházející, která písmena ve svém záhlaví má, a je na nich závislý. Proto obsah této *Súry* má být pokládán za pokračování obsahu *Súry* Al-Hidžr a chápán jako obsah řízený písmeny Alif Lám Rá z jejího záhlaví; odlišný je jen přístup a postup ve zpracování daného tématu.

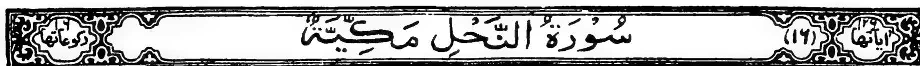
Obsah

Súra byla zcela vhodně nazvána Al-Nahl (dosl. ‚včela‘), neboť odkazem na přirozený instinkt včely, který byl v Koránu označen slovem *wahy* (16:69), se upozorňuje na to, že hladký a úspěšný chod celého vesmíru závisí na *wahy*, ať již zjevně či skrytě, přímo či nepřímo. Toto téma je hlavní osou či základním námětem *Súry*. Kromě toho je tu jako důležité zavedeno téma Džihádu. Protože Džihád se měl stát terčem útoků ze všech stran, naznačuje se tu, že podobně jako med, který chrání včela před nevítanými zásahy žihadlem, jímž byla obdařena od Boha, bude i Korán, který je vlastně zásobárnou medu duchovního, chráněn silou, jíž budou muset muslimové použít k jeho obraně. Věřícím se říká, že pokud si přejí, aby jejich příbuzní a známí přijali Korán, měli by se postarat o čistotu svých vlastních srdcí, protože bez čistého srdce nelze poznat Boha. Bůh nikoho k přijetí pravdy nenutí, neboť použití síly je v rozporu se zásadami náboženství.

Dále *Súra* pokračuje diskusí o Životě posmrtném a tvrdí, že i na tomto světě dochází ke vzkříšení národů, kterým je darován nový život. A jejich vzkříšení začíná *Hidžrou* (Vystěhováním). Proto i

svatý Prorok musel opustit své rodné město a vystěhovat se do Medíny, protože pro duchovní vývoj jeho společníků bylo nutné, aby byli odděleni od nevěřících a aby byli vychováváni a školeni v duchu svého náboženství v příznivém ovzduší. Z toho se usuzuje, že je-li pro duchovní vývoj věřících potřebné, aby podstoupili *Hidžru* už na tomto světě, jak daleko potřebnější je pro trvalé duchovní zdokonalování člověka, aby podnikl *Hidžru* ducha, jinak řečeno smrt. Po této *Hidžře* budou pravověrní a nevěřící kráčet rozdílnými cestami; nevěříci půjdou do Pekla a pravověrní se budou hřát na výsluní boží milosti a pohybovat se ve výšinách sepětí s Bohem. Text pokračuje v tom smyslu, že z *Hidžry* (Vystěhování) svatého Proroka vzejdou blahodárné nasledky. Potom se krátce zabývá otázkou, proč je nevěřícím dán odklad a proč nejsou k přijetí Pravdy donucováni. To vede k odbourání námitky, že je-li svatý Prorok skutečným Poslem božím, proč je jeho učení v rozporu s učením Proroků dřívějších. Vodpověď' na tuto otázku se vysvětluje, že učení, které svému lidu přinesli dávní Poslové, se značně lišilo od toho, co se jim dnes ve zkreslené a zkorumpované podobě připisuje. Nový Prorok se totiž objeví vždy poté, co se starší učení znehodnotila a ztratila nárok na boží ochranu. Uvedením podobenství o včele *Súra* upozorňuje na to, že právě tak, jako včela, vedena božím vnuknutím, sbírá svou potravu na květinách a ovoci a proměňuje ji v chutný a zdravý med, je zcela náležité, aby člověk byl ke svému mravnímu přerodu a duchovnímu vývoji veden také vnuknutím; dále se praví, že podobně jako med má různou kvalitu, tak i lidé se liší různou mírou duchovního vývoje. A podobně jako jsou různé barvy a chuti medu, tak i zjevení jednotlivých Proroků mají různou podobu. Na důkaz nezbytnosti božího vnuknutí se uvádí ještě jeden argument: když se plynutím času lidé stále více vzdalují od doby nějakého Proroka a jejich nezadatelné zájmy pevně zakoření a zakotví a výsady začnou přecházet z otce na syna a všechny přirozené cesty pokroku se pro obyčejného člověka uzavřou, Bůh povolá nového Proroka, který povede urputný boj proti tomuto utiskování člověka člověkem, a takzvaní vůdci, kteří do té doby měli monopol na vládu a prospěch, budou sesazeni a jejich místa zaujmou obyčejní lidé, kteří následují nového Proroka. Řetězy lidského zotročení budou zpřetrhány a lidé začnou volně dýchat v ovzduší skutečné svobody. Dále jsou věřící varováni, že k velkým změnám, jejichž uskutečnění má podle božího ustanovení zaručit Korán, dojde již velmi záhy. Doba volá po změně a nové Poselství obsahuje všechny podstatné vlastnosti a prvky

dokonalého Učení. Stoupenci tohoto nového Učení budou úspěšní a veškerá moc a vláda přejde do jejich rukou. Proti nevěrectví bude vedena opravdová válka a jeho vůdci budou zničeni. Ke konci *Súry* se svatému Prorokovi říká, že pole působnosti jeho kazatelství by mělo být nyní rozšířeno a že by do sféry svého vlivu mělo pojmout ještě křesťany a židy. To vyvolá nový odpor a muslimové budou znovu pronásledováni ze všech stran. Ale božské Poslání islámu bude i nadále vzkvétat a prospívat uprostřed odporu a pronásledování a jeho nepřátelé se nakonec dočkají osudu, jaký si zaslouží.

AL-NAHL

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Nařízení Allahovo je na dosah ruky, nebuďte tedy netrpěliví. On Svatý je a vznešenější než vše, co *k Němu* přidružují.

3. Z příkazu Svého sesílá anděly se zjevením k tomu ze služebníků Svých, kterého si zvolí, *řka*: „Varujte *lidstvo*, že není Boha kromě Mě, bojte se tedy Mě jediného."

4. On stvořil nebesa i zemi podle pravdy. On je vznešenější než vše, co *k Němu* přidružují.

5. On stvořil člověka z kapky tekutiny, a hle, je z něho zjevný odpůrce.

6. A stvořil také dobytek; ten vám poskytuje teplo i *jiný* užitek; a některá (zvířata) jíte.

7. A je v nich pro vás krása, když *je* večer domů přivádíte a když *je* ráno vyháníte na pastvu.

8. A vaše náklady nosí do země, do které byste sami došli jen s velkou námahou. Pán váš je věru Soucitný, Milosrdný.

9. A *stvořil* koně a muly a osly, abyste na nich mohli jezdit a jako *zdroj* krásy. A tvoří i to, o čem *ještě* nevíte.

10. A Allahovi náleží *určování* cesty pravé, neboť jsou i cesty, které se *od správné* odchylují. A kdyby byl Svou vůli *prosadil*, byl by vás vedl všechny.

R. 2.

11. On je ten, Kdo pro vás sesílá vodu z mraků; z ní máte své nápoje a rostou z ní rostliny, na nichž *svůj dobytek* pasete.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ (١)
أَتٰى أَمْرُ اللّٰهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوْهُ ۚ سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا
يُشْرِكُوْنَ (٢)
يُنَزِّلُ الْمَلٰٓئِكَةَ بِالرُّوْحِ مِنْ أَمْرِهٖ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ
مِنْ عِبَادِهٖٓ أَنْ أَنْذِرُوْٓا أَنَّهٗ لَآ إِلٰهَ إِلَّآ أَنَا فَاتَّقُوْنِ (٣)
خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۚ تَعٰلٰى عَمَّا
يُشْرِكُوْنَ (٤)
خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيْمٌ مُّبِيْنٌ (٥)
وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا ۚ لَكُمْ فِيْهَا دِفْءٌ وَّمَنَافِعُ وَمِنْهَا
تَأْكُلُوْنَ (٦)
وَلَكُمْ فِيْهَا جَمَالٌ حِيْنَ تُرِيْحُوْنَ وَحِيْنَ تَسْرَحُوْنَ (٧)
وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلٰى بَلَدٍ لَّمْ تَكُوْنُوْا بٰلِغِيْهِ إِلَّا بِشِقِّ
الْأَنْفُسِ ۚ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ (٨)
وَّالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيْرَ لِتَرْكَبُوْهَا وَزِيْنَةً ۚ وَّيَخْلُقُ
مَا لَا تَعْلَمُوْنَ (٩)
وَعَلَى اللّٰهِ قَصْدُ السَّبِيْلِ وَمِنْهَا جَآئِرٌ ۚ وَلَوْ شَآءَ
لَهَدٰىكُمْ أَجْمَعِيْنَ (١٠) ع
هُوَ الَّذِيْٓ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً لَّكُمْ مِّنْهُ شَرَابٌ
وَّمِنْهُ شَجَرٌ فِيْهِ تُسِيْمُوْنَ (١١)

12. A vyrůstá z ní pro vás obilí a olivovník a datlová palma a vinná réva a všechny druhy ovoce. V tom věru je Znamení pro lid přemýšlivý.

يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٢﴾

13. A podmanil vám noc a den a slunce a měsíc; i hvězdy vám byly z příkazu Jeho podmaněny. V tom věru jsou Znamení pro lid, rozumný.

وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۖ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٣﴾

14. A *podmanil vám* věci, které v barvách rozmanitých pro vás stvořil na zemi. V tom věru je Znamení pro lid všímavý.

وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٤﴾

15. A podrobil *vám* moře, abyste z něho mohli jíst čerstvé maso a získávat ozdoby, které nosíte. A vidíš lodi, které po něm brázdí, *abyste na nich cestovali* a abyste mohli hledat něco z Jeho štědrosti a abyste byli vděční.

وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا ۖ وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاخِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٥﴾

16. A rozmístil na zemi pevné hory, aby vás pevně nesly, a řeky a cesty, abyste se vydali po cestě pravé.

وَأَلْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا وَسُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٦﴾

17. A *také jiná* vodítka; *podle nich* a podle hvězd sledují správný směr.

وَعَلَامَاتٍ ۚ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ ﴿١٧﴾

18. Je tedy ten, Kdo tvoří, podoben tomu, kdo netvoří? Cožpak nebudete pozorní?

أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ ۗ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٨﴾

19. A kdybyste *chtěli* spočítat projevy přízně Allahovy, nedopočítali byste se. Allah je věru Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný.

وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا ۗ إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٩﴾

20. A Allah zná, co skrýváte i co odhalujete.

وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٠﴾

21. A ti, které vedle Allaha uctívají, netvoří nic, ale sami byli stvořeni.

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢١﴾

22. *Jsou* mrtví, neživí; a nevědí, kdy budou vzkříšeni.

أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ ۖ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٢٢﴾

23. Vaším Bohem je Bůh Jediný. A pokud jde o ty, kteří v Život budoucí nevěří, jejich srdce se *pravdě* protiví a jsou naplněna pýchou.

24. Allah nepochybně zná, co skrývají i co odhalují. On věru pyšné nemiluje.

25. A když se jim řekne: „Co *si myslíte o* tom, co Pán váš seslal?", řeknou: „*To jsou jen* povídačky starců."

26. Kéž ponesou plně svá břemena v Den Zmrtvýchvstání a *ještě* část břemene těch, které nevědomky svedli z cesty pravé. Hle, jak hnusné je to, čím jsou obtěžkáni.

R. 4.

27. Ti, kteří byli před nimi, *také* strojili úklady, Allah však zničil jejich stavbu v samých základech, takže se na ně shora zřítila střecha; a trest je postihl z místa, odkud to netušili.

28. Potom, v Den Zmrtvýchvstání, je Allah zahanbí a řekne: „Kde jsou ti Mí ‚společníci', kvůli nimž jste odporovali *Mým Prorokům*?" A ti, kteří jsou nadáni věděním, řeknou: „Dnes věru hanba a neštěstí padne na nevěřící,"

29. Na ty, které andělé nechali zemřít, když ještě oni sami páchali křivdu na svých duších. Tehdy se stanou pokornými *a řeknou*: „My jsme nic zlého neprováděli." Naopak, vždyť Allah ví dobře, co jste dělali.

30. Vejděte tedy do bran Pekla a přebývejte v něm navěky. Příbytek pyšných je vskutku odporný.

31. A *když* se zeptáte spravedlivých: „Co *si myslíte o* tom, co zjevil Pán váš?", řeknou: „To nejlepší." Pro ty, kteří dobré konají, je připraveno vše dobré na tomto světě a příbytek Onoho světa je ještě lepší. Jak krásný je příbytek spravedlivých —

اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۚ فَالَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ
قُلُوْبُهُمْ مُّنْكِرَةٌ وَّهُمْ مُّسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٢٣﴾
لَا جَرَمَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ؕ
اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِيْنَ ﴿٢٤﴾
وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ مَّاذَآ اَنْزَلَ رَبُّكُمْ ۙ قَالُوْٓا اَسَاطِيْرُ
الْاَوَّلِيْنَ ﴿٢٥﴾
لِيَحْمِلُوْٓا اَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَّوْمَ الْقِيٰمَةِ ۙ وَمِنْ اَوْزَارِ
الَّذِيْنَ يُضِلُّوْنَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ؕ اَلَا سَآءَ مَا يَزِرُوْنَ ﴿٢٦﴾
قَدْ مَكَرَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَاَتَى اللّٰهُ بُنْيَانَهُمْ مِّنَ
الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَاَتٰىهُمُ
الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٢٧﴾
ثُمَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ يُخْزِيْهِمْ وَيَقُوْلُ اَيْنَ شُرَكَآءِيَ
الَّذِيْنَ كُنْتُمْ تُشَآقُّوْنَ فِيْهِمْ ؕ قَالَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا
الْعِلْمَ اِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوْٓءَ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ﴿٢٨﴾
الَّذِيْنَ تَتَوَفّٰىهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ ظَالِمِيْٓ اَنْفُسِهِمْ ۪ فَاَلْقَوُا
السَّلَمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوْٓءٍ ؕ بَلٰٓى اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٢٩﴾
فَادْخُلُوْٓا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ فَلَبِئْسَ مَثْوَى
الْمُتَكَبِّرِيْنَ ﴿٣٠﴾
وَقِيْلَ لِلَّذِيْنَ اتَّقَوْا مَاذَآ اَنْزَلَ رَبُّكُمْ ؕ قَالُوْا خَيْرًا ؕ
لِلَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا فِيْ هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ؕ وَلَدَارُ
الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ ؕ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِيْنَ ﴿٣١﴾

32. Zahrady Věčnosti, do nichž vstoupí; potoky jimi tečou. Budou tam mít vše, co si jen přejí. Tak Allah odměňuje spravedlivé,

جَنّٰتُ عَدْنٍ يَّدْخُلُوْنَهَا تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ
لَهُمْ فِيْهَا مَا يَشَآءُوْنَ ؕ كَذٰلِكَ يَجْزِى اللّٰهُ
الْمُتَّقِيْنَ ﴿٣٢﴾

33. Ty, které andělé nechali zemřít, když ještě byli bez poskvrny. Řeknou: „Mír s vámi! Vejděte do Nebe odměnou za to, co jste konali."

الَّذِيْنَ تَتَوَفّٰىهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ طَيِّبِيْنَ ۙ يَقُوْلُوْنَ سَلٰمٌ
عَلَيْكُمُ ۙ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٣٣﴾

34. Co jiného očekávají kromě toho, že k nim přijdou andělé nebo že se naplní rozkaz Pána tvého? Takto si počínali ti, kteří byli před nimi. Allah jim neublížil, ale oni ublížili sami sobě.

هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّآ اَنْ تَاْتِيَهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْ يَاْتِىَ
اَمْرُ رَبِّكَ ؕ كَذٰلِكَ فَعَلَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ وَمَا ظَلَمَهُمُ
اللّٰهُ وَلٰكِنْ كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿٣٤﴾

35. A tak je postihly špatné *následky* toho, co sami dělali, a obklopilo je to, čemu se posmívali.

فَاَصَابَهُمْ سَيِّاٰتُ مَا عَمِلُوْا وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا
ع ١٠ بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٣٥﴾

R. 5.

36. Ti, kteří *Bohu* rovné stavějí, říkají: „Kdyby to byla vůle Allahova, neuctívali bychom vedle Něho nic; ani my, ani naši otcové, ani bychom bez Jeho *příkazu* nic nezakazovali." Takto si počínali ti, kteří byli před nimi. Jsou však Poslové zodpovědni za něco jiného, než za jasné předání Poselství?

وَقَالَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا لَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ
دُوْنِهٖ مِنْ شَیْءٍ نَّحْنُ وَلَآ اٰبَآؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ
دُوْنِهٖ مِنْ شَیْءٍ ؕ كَذٰلِكَ فَعَلَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ
فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ﴿٣٦﴾

37. A z každého národa jsme vybrali Posla, *aby kázal*: „Uctívejte Allaha a chraňte se Zlého." A byli mezi nimi *někteří*, které Allah vedl, a byli mezi nimi *jiní*, kteří si záhubu vysloužili. Putujte tedy po zemi a pohleďte, jaký byl konec těch, kteří považovali *Proroky* za lháře!

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِیْ كُلِّ اُمَّةٍ رَّسُوْلًا اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ
وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوْتَ ۚ فَمِنْهُمْ مَّنْ هَدَى اللّٰهُ
وَمِنْهُمْ مَّنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلٰلَةُ ؕ فَسِيْرُوْا فِی الْاَرْضِ
فَانْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِيْنَ ﴿٣٧﴾

38. Snažíš-li se je vést, pak *věz, že* Allah zajisté nevede ty, kteří nechali *jiné* zbloudit. A takoví nemají žádné pomocníky.

اِنْ تَحْرِصْ عَلٰى هُدٰىهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِیْ مَنْ
يُّضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿٣٨﴾

39. A přísahají při Allahovi svými přísahami nejsilnějšími, že Allah nevzkřísí ty, kteří zemřeli. Nikoliv, On *je zaručeně vzkřísí* — podle slibu Svého, jímž se

وَاَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ ۙ لَا يَبْعَثُ اللّٰهُ مَنْ
يَّمُوْتُ ؕ بَلٰى وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ

zavázal, ale většina lidí to neví.

40. *On je vzkřísí*, aby jim objasnil to, v čem se rozcházeli, a aby ti, kteří nevěřili,

41. Když si nějakou věc přejeme, řekneme jí pouze: „Staniž se!" — a stane se skutečností.

R. 6.

42. A pokud jde o ty, kteří kvůli Allahovi opustili své domovy poté, co jim bylo ukřivděno, těm věru poskytneme příbytek na tomto světě: a odměna na Onom světě je ještě krásnější; kéž by to jen věděli —

43. Ti, kteří jsou neochvějní a svou důvěru vkládají v Pána svého.

44. A *jako Posly* jsme před tebou vyslali jen muže, kterým jsme seslali zjevení; zeptejte se tedy těch, jimž bylo dáno vědění o knihách, nevíte-li.

45. *Své Posly jsme vyslali* s jasnými Znameními a Písmy. A tobě jsme seslali Připomenutí, abys vysvětlil lidstvu, co jim bylo sesláno, a aby o tom přemýšleli.

46. Cítí se snad ti, kteří zlé úklady osnovali, bezpečni před tím, že Allah je nenechá do země propadnout, nebo že na ně nepadne trest, aniž by tušili, odkud *se vzal*?

47. Nebo že je neuchvátí na jejich cestách, aby pak nemohli *Boží plány* překazit?

48. Nebo že je neuchvátí postupným vyhlazováním? Pán váš je vskutku Soucitný, Milosrdný.

49. Což neviděli, že stíny všeho, co Allah stvořil, se vysouvají zprava i zleva, pokorně padajíce před Allahem na tvář?

50. Do vůle Allahovy se *v pokoře* odevzdává vše, co je na nebesích, a každé stvoření, které je na zemi, a *také* andělé; a ti nejsou pyšní.

51. A Pána svého, který je nad nimi, se

لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾
لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يَخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ
كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَاذِبِينَ ﴿٤٠﴾
إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ
فَيَكُونُ ﴿٤١﴾
وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظُلِمُوا لَنُبَوِّئَنَّهُمْ
فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَأَجْرُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا
يَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾
الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٤٣﴾
وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ فَاسْأَلُوا
أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾
بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ
لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٥﴾
أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ
الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٤٦﴾
أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقَلُّبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٤٧﴾
أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَىٰ تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٤٨﴾
أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَفَيَّأُ ظِلَالُهُ
عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ ﴿٤٩﴾
وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ
دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٥٠﴾
يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا

obávají a konají, co je jim přikázáno.

R. 7.

52. A řekl Allah: „Neberte si *k uctívání* dvě božstva. Bůh je jen Jeden. Bojte se tedy Mě jediného."

53. A Jemu náleží vše, co je na nebesích a na zemi, a On jediný je Pánem náboženství až navěky. Což budete se bát Boha jiného než Allaha?

54. A každé dobrodiní, které máte, je od Allaha. A když vás postihne neštěstí, pak právě Jeho voláte *ku pomoci*.

55. Ale když vás neštěstí zbaví, hle, tu část z vás *začne* přidružovat k Pánu svému rovné.

56. A tak popírají to, co jsme jim uštědřili. Nuže, užijte si trochu; brzy však poznáte.

57. A dali stranou část toho, co jsme jim uštědřili, pro božstva falešná, o nichž nic nevědí. Při Allahovi, vy věru budete povoláni k odpovědnosti za vše, co jste si vymysleli.

58. A přisuzují Allahovi — při Svatosti Jeho! — dcery, zatímco *sami* mají to, po čem touží.

59. A když je jednomu z nich oznámena zpráva o *narození* dcery, tu jeho tvář potemní při potlačování *niterního* smutku.

60. Skrývá se před lidmi, kvůli špatným zprávám, které mu byly oznámeny: „Má si je [dítě] ponechat i přes svou pohanu, nebo je zakopat do prachu?" vskutku strašné je to, o čem uvažují.

61. Špatný je příklad těch, kteří nevěří v Život budoucí, zatímco příklad Alahův je nejvznešenější. A On je Mocný, Moudrý.

R. 8.

62. A kdyby Allah chtěl lidi potrestat za jejich nespravedlnost, neponechal by na zemi jediného živého tvora; On jim však dává odklad až do lhůty stanovené; až se

يُؤْمَرُوْنَ ۝٥١
وَقَالَ اللّٰهُ لَا تَتَّخِذُوْٓا اِلٰهَيْنِ اثْنَيْنِ ۚ اِنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ
وَّاحِدٌ ۚ فَاِيَّايَ فَارْهَبُوْنِ ۝٥٢
وَلَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلَهُ الدِّيْنُ وَاصِبًا ؕ
اَفَغَيْرَ اللّٰهِ تَتَّقُوْنَ ۝٥٣
وَمَا بِكُمْ مِّنْ نِّعْمَةٍ فَمِنَ اللّٰهِ ثُمَّ اِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ
فَاِلَيْهِ تَجْئَرُوْنَ ۝٥٤
ثُمَّ اِذَا كَشَفَ الضُّرَّ عَنْكُمْ اِذَا فَرِيْقٌ مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ
يُشْرِكُوْنَ ۝٥٥
لِيَكْفُرُوْا بِمَآ اٰتَيْنٰهُمْ ؕ فَتَمَتَّعُوْا ۫ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۝٥٦
وَيَجْعَلُوْنَ لِمَا لَا يَعْلَمُوْنَ نَصِيْبًا مِّمَّا رَزَقْنٰهُمْ ؕ
تَاللّٰهِ لَتُسْـَٔلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَفْتَرُوْنَ ۝٥٧
وَيَجْعَلُوْنَ لِلّٰهِ الْبَنٰتِ سُبْحٰنَهٗ ۙ وَلَهُمْ مَّا يَشْتَهُوْنَ ۝٥٨
وَاِذَا بُشِّرَ اَحَدُهُمْ بِالْاُنْثٰى ظَلَّ وَجْهُهٗ مُسْوَدًّا
وَّهُوَ كَظِيْمٌ ۝٥٩
يَتَوَارٰى مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوْٓءِ مَا بُشِّرَ بِهٖ ؕ اَيُمْسِكُهٗ
عَلٰى هُوْنٍ اَمْ يَدُسُّهٗ فِي التُّرَابِ ؕ اَلَا سَآءَ مَا
يَحْكُمُوْنَ ۝٦٠
لِلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ ۚ وَلِلّٰهِ
الْمَثَلُ الْاَعْلٰى ؕ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝٦١
وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَّا تَرَكَ عَلَيْهَا
مِنْ دَآبَّةٍ وَّلٰكِنْ يُّؤَخِّرُهُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ فَاِذَا

jejich lhůta naplní, nebudou moci se pozdržet ani jedinou hodinu, ani *ji* nemohou předběhnout.

63. A připisují Allahovi to, čím *sami* opovrhují, a jejich jazyky vyslovují lež, že se jim dostane toho nejlepšího. Jejich údělem bude věru Oheň a *v něm* budou opuštěni.

64. Při Allahovi, již před tebou jsme poslali k národům *Posly*; ale Satan způsobil, že *se* jim skutky jejich *zdají* krásnými. A proto je dnes jejich patronem a pro ně je připraven bolestný trest.

65. A seslali jsme ti Knihu jen proto, abys jim vysvětlil to, o čem se přou, a jako správné vedení a milosrdenství pro lid věřící.

66. A Allah seslal z nebe vodu a oživil jí zemi po smrti její. V tom věru je Znamení pro lid slyšící.

R. 9.

67. A *také* ve vašem dobytku je pro vás poučení. Dáváme vám pít z toho, co je v jeho břichách mezi odpadem a krví, mléko čisté *a* přijemné pro ty, kteří *je* pijí.

68. A z plodů datlových palem a vinné révy získáváte omamný nápoj a výživnou stravu. V tom věru je Znamení pro lid, který je rozumný.

69. A Pán tvůj vnukl včelám: „Udělejte si příbytky v horách a ve stromech a v mřížoví, které si postavili *lidé*.

70. „Potom jezte z každého *druhu* ovoce a lehce kráčejte po cestách Pána svého." Z jejich útrob vychází nápoj různých odstínů. Je v něm lék pro lidi. V tom věru je Znamení pro lid přemýšlivý.

71. A Allah vás stvořil a potom vás nechal zemřít; a jsou mezi vámi *někteří*, kteří jsou dohnáni do nejhorší části života jen s tím výsledkem, že nevědí nic z toho, co

جَآءَ اَجَلُهُمْ لَا يَسْتَاْخِرُوْنَ سَاعَةً وَّ لَا يَسْتَقْدِمُوْنَ ﴿٦٢﴾
وَيَجْعَلُوْنَ لِلّٰهِ مَا يَكْرَهُوْنَ وَتَصِفُ اَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ
اَنَّ لَهُمُ الْحُسْنٰى ؕ لَا جَرَمَ اَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَاَنَّهُمْ
مُّفْرَطُوْنَ ﴿٦٣﴾
تَاللّٰهِ لَقَدْ اَرْسَلْنَآ اِلٰٓى اُمَمٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ
الشَّيْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ
اَلِيْمٌ ﴿٦٤﴾
وَمَآ اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ اِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِى اخْتَلَفُوْا
فِيْهِ ۙ وَهُدًى وَّرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٦٥﴾
وَاللّٰهُ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَا ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّسْمَعُوْنَ ﴿٦٦﴾
وَاِنَّ لَكُمْ فِى الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةً ؕ نُسْقِيْكُمْ مِّمَّا فِىْ بُطُوْنِهٖ
مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَّدَمٍ لَّبَنًا خَالِصًا سَآئِغًا لِّلشّٰرِبِيْنَ ﴿٦٧﴾
وَمِنْ ثَمَرٰتِ النَّخِيْلِ وَالْاَعْنَابِ تَتَّخِذُوْنَ مِنْهُ
سَكَرًا وَّرِزْقًا حَسَنًا ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿٦٨﴾
وَاَوْحٰى رَبُّكَ اِلَى النَّحْلِ اَنِ اتَّخِذِىْ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوْتًا
وَّمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُوْنَ ﴿٦٩﴾
ثُمَّ كُلِىْ مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ فَاسْلُكِىْ سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا ؕ
يَخْرُجُ مِنْ بُطُوْنِهَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ اَلْوَانُهٗ فِيْهِ شِفَآءٌ
لِّلنَّاسِ ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿٧٠﴾
وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفّٰىكُمْ ۣ وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّرَدُّ اِلٰٓى
اَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَىْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْـًٔا ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ

dříve věděli. Allah je věru Vševědoucí, Mocný.

R. 10.

72. A Allah dopřál některým z vás lepší živobytí než jiným. Avšak ti, kterým byla dána přednost, nevrátí *část* svého živobytí těm, které vlastní jejich pravé ruce, aby se na nich mohli spravedlivě *podílet*. Což chtějí popírat přízeň Allahovu?

73. A Allah vám dal za družky (ženy) z vašeho středu a z vašich družek vám učinil syny a vnuky a obdařil vás věcmi výbornými. Což budou i nadále věřit ve věci marné a popírat přízeň Allahovu?

74. A uctívají místo Allaha takové, co nemají moc obdařit je darem ani z nebes, ani ze země, a co *nikdy* takovou moc mít nebudou.

75. Nevymýšlejte si tedy podobenství o Allahovi. Neboť Allah ví, a vy nevíte.

76. Allah předkládá podobenství o otroku, který je v otroctví a nemá nad ničím moc, a o *člověku svobodném*, kterého jsme obdařili štědrým přídělem, a on z něho rozdává tajně i veřejně. Jsou si *ti dva* rovni? Pochválen budiž Allah! Ale většina z nich nic neví.

77. A Allah předkládá *další* podobenství o dvou mužích: jeden z nich je němý, nemá žádnou moc nad ničím a je břemenem pro svého pána; kamkoliv ho pošle, nepřinese nic dobrého. Může být *takový člověk* roven tomu, kdo přikazuje spravedlnost a kráčí po cestě přímé?

R. 11.

78. A Allahovi náleží nespatřené na nebesích i na zemi; a příchod Hodiny je jako oka mžiknutí, ba ještě kratší. Neboť Allah má moc nad všemi věcmi.

ع ٩ ١٥ قَدِيْرٌ ﴿٧١﴾
وَاللّٰهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلٰى بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ ۚ فَمَا
الَّذِيْنَ فُضِّلُوْا بِرَآدِّيْ رِزْقِهِمْ عَلٰى مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ
فَهُمْ فِيْهِ سَوَآءٌ ؕ اَفَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ يَجْحَدُوْنَ ﴿٧٢﴾
وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا وَّجَعَلَ لَكُمْ
مِّنْ اَزْوَاجِكُمْ بَنِيْنَ وَحَفَدَةً وَّرَزَقَكُمْ مِّنَ الطَّيِّبٰتِ ؕ
اَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُوْنَ وَبِنِعْمَتِ اللّٰهِ هُمْ يَكْفُرُوْنَ ﴿٧٣﴾
وَيَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا
مِّنَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ شَيْئًا وَّلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ ﴿٧٤﴾
فَلَا تَضْرِبُوْا لِلّٰهِ الْاَمْثَالَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا
تَعْلَمُوْنَ ﴿٧٥﴾
ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا عَبْدًا مَّمْلُوْكًا لَّا يَقْدِرُ عَلٰى شَيْءٍ
وَّمَنْ رَّزَقْنٰهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا
وَّجَهْرًا ؕ هَلْ يَسْتَوٗنَ ؕ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ ؕ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا
يَعْلَمُوْنَ ﴿٧٦﴾
وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا رَّجُلَيْنِ اَحَدُهُمَآ اَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ
عَلٰى شَيْءٍ وَّهُوَ كَلٌّ عَلٰى مَوْلٰىهُ ۙ اَيْنَمَا يُوَجِّهْهُّ لَا يَاْتِ
بِخَيْرٍ ؕ هَلْ يَسْتَوِيْ هُوَ ۙ وَمَنْ يَّاْمُرُ بِالْعَدْلِ ۙ وَهُوَ
ع ١٦ عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٧٧﴾
وَلِلّٰهِ غَيْبُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَمَآ اَمْرُ السَّاعَةِ
اِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ اَوْ هُوَ اَقْرَبُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيْرٌ ﴿٧٨﴾

79. A Allah vás vyvedl z lůn vašich matek tehdy, když jste ještě nic neznali, a dal vám uši a oči a srdce; kéž byste byli vděční.

وَاللّٰهُ اَخْرَجَكُمْ مِّنْۢ بُطُوْنِ اُمَّهٰتِكُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ شَيْـًٔا
وَّجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٕدَةَ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُوْنَ ﴿٧٩﴾

80. Což nevidí ptáky podrobené *Zákonu Allahovu* v báni nebeské? Nikdo je nedrží, kromě Allaha. V tom jistě jsou Znamení pro lid, který věří.

اَلَمْ يَرَوْا اِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرٰتٍ فِيْ جَوِّ السَّمَآءِ مَا
يُمْسِكُهُنَّ اِلَّا اللّٰهُ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٨٠﴾

81. A Allah pro vás učinil vaše domovy místem odpočinku a pro vás zhotovil z dobytčích kůží obydlí, která shledáváte lehkými, když cestujete i tehdy, když se zastavíte; *a* z jejich vlny a z jejich kožešin i z jejich srsti *vás vybavil* domácími potřebami a předměty dočasného užívání.

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِّنْۢ بُيُوْتِكُمْ سَكَنًا وَّجَعَلَ لَكُمْ مِّنْ
جُلُوْدِ الْاَنْعَامِ بُيُوْتًا تَسْتَخِفُّوْنَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ
اِقَامَتِكُمْ وَمِنْ اَصْوَافِهَا وَاَوْبَارِهَا وَاَشْعَارِهَا
اَثَاثًا وَّمَتَاعًا اِلٰى حِيْنٍ ﴿٨١﴾

82. A z toho, co stvořil, učinil pro vás *předměty skýtající* stín; a v horách vám zřídil útočiště; a poskytl vám oděvy, které vás chrání před horkem, a drátěné košile, které vás chrání ve válkách. Tím dovršuje Svou přízeň vůči vám, abyste se *do vůle Jeho* odevzdali.

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِّمَّا خَلَقَ ظِلٰلًا وَّجَعَلَ لَكُمْ مِّنَ
الْجِبَالِ اَكْنَانًا وَّجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيْلَ تَقِيْكُمُ الْحَرَّ
وَسَرَابِيْلَ تَقِيْكُمْ بَاْسَكُمْ كَذٰلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهٗ عَلَيْكُمْ
لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُوْنَ ﴿٨٢﴾

83. A jestliže se odvrátí, pak ty jsi zodpovědný jen za jasné doručení Poselství.

فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ﴿٨٣﴾

84. Uvědomují si přízeň Allahovu a přesto ji popírají; a většina z nich jsou *zarytí* nevděčníci.

يَعْرِفُوْنَ نِعْمَتَ اللّٰهِ ثُمَّ يُنْكِرُوْنَهَا وَاَكْثَرُهُمُ
الْكٰفِرُوْنَ ﴿٨٤﴾ ع

R. 12.

85. A *vzpomeňte si* na den, kdy z každého národa vybereme svědka, *a* tehdy těm, kteří neuvěřili, nebude dovoleno ucházet se *o přízeň Allahovu*, ani jim k ní nebude povolen přístup.

وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيْدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ
لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُوْنَ ﴿٨٥﴾

86. A až ti, kteří hřešili, *spatří* trest *na své vlastní oči*, nebude jim ulehčen a nebude jim povolen žádný odklad.

وَاِذَا رَاَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ
وَلَا هُمْ يُنْظَرُوْنَ ﴿٨٦﴾

87. A až ti, kteří *k Bohu* společníky přidružují, uvidí svá božstva *k Bohu* přidružená, řeknou: „Pane náš, toto jsou naše božstva, které jsme Ti přidružovali a místo

وَاِذَا رَاَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا شُرَكَآءَهُمْ قَالُوْا رَبَّنَا
هٰٓؤُلَآءِ شُرَكَآؤُنَا الَّذِيْنَ كُنَّا نَدْعُوْا مِنْ دُوْنِكَ

Tebe vzývali." Potom jim ti přidružení odseknou: „Vy věru jste lháři."

88. A v ten den se budou chtít odevzdat do vůle Allahovy, a vše, co si dříve vymýšleli, je opustí.

89. *Pokud jde o* ty, kteří nevěří a lidi z cesty Allahovy otvracejí, *těm* přidáme trest k trestu *jejich* za to, že se dopustili špatnosti.

90. A *vzpomeňte si* na den, kdy vzkřísíme z každého národa svědka vzešlého z jejich středu, a tebe předvedeme jako svědka proti nim. A seslali jsme ti Knihu s vysvětlením všeho a správné vedení a milosrdenství a radostnou zvěst těm, kteří se *do vůle Boží* odevzdávají.

R. 13.

91. A Allah přikazuje spravedlnost a konání dobrého ve prospěch druhých i mezi příbuznými; a zakazuje nemravnost a zjevné zlo a nespravedlivé porušení zákona. Varuje vás, abyste si to byli uvědomili.

92. A dodržujte umluvu Allahovu, pokud jste *nějakou* uzavřeli a neporušujte přísahy poté, co jste je potvrdili a co jste si Allaha za svého ručitele vzali. Vždyť Allah dobře ví, co děláte.

93. A nebuďte jako ta, která své předeno na kusy roztrhala poté, co je pevně upředla. Činíte ze svých přísah prostředky vzájemného úskoku *z obavy*, aby se jeden národ nestal mocnějším než druhý. Allah vás tím jen zkouší a v Den Zmrtvýchstání vám objasní to, v čem jste se rozcházeli.

94. A kdyby Allah *prosadil* Svou vůli, učinil by vás národem jediným; ale On nechává bloudit toho, kdo si *to* přeje a vede toho, kdo si *to* přeje; a zajisté budete tázáni na to, co jste dělali.

95. A nečiňte ze svých přísah prostředky vzájemného úskoku; jinak vám noha uklouz-

فَأَلْقَوْا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٨٧﴾
وَأَلْقَوْا إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَمَ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَفْتَرُونَ ﴿٨٨﴾
الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ
عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٨٩﴾
وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ
وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ
تِبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٩٠﴾
إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي
الْقُرْبَى وَيَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ
يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٩١﴾
وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ
بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا
إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٩٢﴾
وَلَا تَكُونُوا كَالَّتِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ
أَنْكَاثًا تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ
أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَى مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ وَلَيُبَيِّنَنَّ
لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُضِلُّ
مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَتُسْأَلُنَّ عَمَّا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾
وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ

ne poté, co pevně stála, a okusíte zlého za to, že jste *lidi* z cesty Allahovy odvraceli, a postihne vás přísný trest.

بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا السُّوٓءَ بِمَا صَدَدْتُّمْ عَنْ
سَبِيلِ اللّٰهِ ۚ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٩٥﴾

96. A neprodávejte úmluvu Allahovu za nízkou cenu. Neboť to, co u Allaha máte, je pro vás lepší; kéž byste to jen věděli!

وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۚ إِنَّمَا عِنْدَ اللّٰهِ
هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾

97. To, co nyní máte, se spotřebuje, ale to, co je u Allaha, je věčné. A My věru dáme těm, kteří jsou neochvějní, odměnu podle jejich nejlepších skutků.

مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ بَاقٍ ۗ وَلَنَجْزِيَنَّ
الَّذِينَ صَبَرُوٓا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾

98. Kdo jedná nespravedlivě, ať muž, či žena, a je věřící, tomu udělíme čistý život; a věru jim uštědříme odměnu podle nejlepších skutků jejich.

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيٰوةً طَيِّبَةً ۚ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ
بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٨﴾

99. A když Korán přednášíš, hledej útočiště před Satanem, zavrženým, u Allaha.

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْاٰنَ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ
الرَّجِيمِ ﴿٩٩﴾

100. On věru nemá žádnou moc nad těmi, kteří věří a kteří Pánu svému důvěřují.

إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطٰنٌ عَلَى الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَلٰى رَبِّهِمْ
يَتَوَكَّلُونَ ﴿١٠٠﴾

101. Má moc jen nad těmi, kteří se s ním přátelí a kteří Bohu rovné stavějí.

إِنَّمَا سُلْطٰنُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ
مُشْرِكُونَ ﴿١٠١﴾ ع

R. 14.

102. A když zaměníme jedno Znamení druhým — a Allah zná nejlépe, co zjevuje — říkají: „Ty si jen vymýšlíš." Není tomu tak, ale většina z nich to neví.

وَإِذَا بَدَّلْنَا اٰيَةً مَّكَانَ اٰيَةٍ ۙ وَاللّٰهُ أَعْلَمُ بِمَا
يُنَزِّلُ قَالُوٓا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾

103. Řekni: „Duch svatý je přinesl dolů od Pána tvého s pravdou, aby posilnil ty, kteří uvěřili, a jako vedení a radostnou zvěst pro Muslimy."

قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَّبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ
الَّذِينَ اٰمَنُوا وَهُدًى وَّبُشْرٰى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٣﴾

104. A dobře víme, že říkají, že ten, kdo ho učí, je obyčejný smrtelník. *Ale*

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ ۗ

jazyk toho, k němuž se *nespravedlivě* přiklánějí, *když tyto narážky pronášejí*, je cizí, zatímco toto je jazyk Arabský, jasný a srozumitelný.

105. *A co se týče* těch, kteří ve Znamení Allahova nevěří, ty věru Allah nepovede a postihne je bolestný trest.

106. Ve Znamení Allahova nevěří jen ti, kteří vymýšlejí lži, a jsou to oni, kteří jsou lháři.

107. Na toho, kdo přestane věřit v Allaha poté, co uvěřil — kromě toho, kdo je *k tomu* donucen, zatímco jeho srdce spočívá bezpečně ve víře — a na ty, kteří své hrudi otevřou nevěrectví, padne Allahův hněv; a postihne je přísný trest.

108. A to proto, že dávali přednost životu pozemskému před Životem budoucím a *také* proto, že Allah nevede lid nevěřící.

109. A to jsou ti, jimž Allah zapečetil srdce a uši a oči. A to jsou ti, kteří jsou lhostejní.

110. A jsou to nepochybně oni, kteří v Životě budoucím ztrátu utrpí.

111. Potom zajisté Pán tvůj — k těm, kteří opustili *své domovy* poté, co byli pronásledováni, a tvrdě bojovali *ve jménu Allaha* a zůstali neochvějní — ano, k těm bude Pán tvůj po tom všem Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný.

R. 15.

112. V den, kdy každá duše přijde prosit sama za sebe a kdy každá duše bude plně odměněna za to, co konala, a žádné nebude ukřivděno.

113. A Allah *vám* předkládá podobenství o městě, které žilo v bezpečí a míru; obživu dostávalo v hojnosti ze všech stran, však popíralo přízeň Allahovu, tak Allah jim (obyvatelům) dal okusit hladu a

لِسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَّهٰذَا لِسَانٌ
عَرَبِيٌّ مُّبِينٌ ﴿١٠٤﴾
إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللّٰهُ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٥﴾
إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاٰيٰتِ
اللّٰهِ وَأُولٰٓئِكَ هُمُ الْكٰذِبُونَ ﴿١٠٦﴾
مَنْ كَفَرَ بِاللّٰهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَ
قَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلٰكِنْ مَّنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ
صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِّنَ اللّٰهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٧﴾
ذٰلِكَ بِأَنَّهُمُ اسْتَحَبُّوا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى الْاٰخِرَةِ وَ
أَنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكٰفِرِينَ ﴿١٠٨﴾
أُولٰٓئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِهِمْ وَسَمْعِهِمْ وَ
أَبْصَارِهِمْ وَأُولٰٓئِكَ هُمُ الْغٰفِلُونَ ﴿١٠٩﴾
لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿١١٠﴾
ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا
ثُمَّ جٰهَدُوا وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ
رَّحِيمٌ ﴿١١١﴾ ١٤ ع ١٠/٢٠
يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَّفْسِهَا وَتُوَفّٰى
كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١١٢﴾
وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ اٰمِنَةً مُّطْمَئِنَّةً
يَّأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِّنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ
بِأَنْعُمِ اللّٰهِ فَأَذَاقَهَا اللّٰهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ

strachu, jimiž je obklopil za to, co dělali.

بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١١٣﴾

114. A vskutku k nim přišel Posel vybraný z jejich středu, ale oni ho za lháře považovali, a tak je uchvátil trest, když ještě nespravedliví byli.

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ
الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١١٤﴾

115. Jezte tedy ze *všeho* dovoleného *a* dobrého, co vám Allah uštědřil; a buďte vděční za štědrost Allahovu, je-li to On, koho uctíváte.

فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا
نِعْمَتَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١١٥﴾

116. On učinil pro vás nezákonným jenom to, co zdechlo, krev a maso vepřů a to, nad čím bylo vzýváno jméno jiné než Allahovo. Ale ten, kdo je donucen nouzí, aniž po tom touží, a nepřekračuje meze, pak Allah je věru Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný.

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ
وَمَا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَ
لَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٦﴾

117. A neříkejte — kvůli lžím, které jazyky vaše pronášejí — „Toto je dovolené a toto je zakázané," abyste si tak vymýšleli proti Allahovi lži. Neboť ti, kteří si proti Allahovi lži vymýšlejí, neuspějí.

وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَٰذَا
حَلَالٌ وَهَٰذَا حَرَامٌ لِتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿١١٧﴾

118. *Je to jen* užitek dočasný a *potom* je čeká bolestný trest.

مَتَاعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٨﴾

119. A *také* těm, kteří jsou Židé, jsme již předtím zakázali to, co jsme zjevili tobě. A neukřivdili jsme jim, ale oni ukřivdili sami sobě.

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ
مِنْ قَبْلُ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ ﴿١١٩﴾

120. Pak věru Pán tvůj — k těm, kteří se z nevědomosti dopustí zlého a potom učiní pokání a polepší se — Pán tvůj je Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný.

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ
تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا
لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢٠﴾ ١٥ ع ٢١

R. 16.

121. Abraham byl věru ztělesněním národa, poslušen Allaha, vždy k Němu přikloněn, a nepatřil k těm, kteří stavějí rovné *k Bohu*;

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢١﴾

122. Vděčný za Jeho přízeň; On si ho vyvolil a uvedl na cestu přímou.

شَاكِرًا لِأَنْعُمِهِ اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَىٰ صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ﴿١٢٢﴾

123. A darovali jsme mu dobré na tomto světě a v Životě budoucím bude mezi spravedlivými.

وَاٰتَيْنٰهُ فِى الدُّنْيَا حَسَنَةً ۗ وَاِنَّهٗ فِى الْاٰخِرَةِ لَمِنَ
الصّٰلِحِيْنَ ﴿۱۲۳﴾

124. A *nyní* jsme vnukli tobě: „Následuj cestu Abrahamovu, který se vždy přikláněl k *Bohu* a nepatřil k těm, kteří *k Němu* rovné staví."

ثُمَّ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ اَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ اِبْرٰهِيْمَ حَنِيْفًا ۗ
وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿۱۲۴﴾

125. *Trest za znesvěcení* Soboty byl uvalen jen na ty, kteří na ni měli jiný názor. A v Den Zmrtvýchvstání Pán tvůj mezi nimi rozhodne to, v čem se rozcházeli.

اِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِيْنَ اخْتَلَفُوْا فِيْهِ ۗ وَاِنَّ
رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيْمَا كَانُوْا فِيْهِ
يَخْتَلِفُوْنَ ﴿۱۲۵﴾

126. Vyzývej k cestě Pána svého moudrostí a dobrou radou a veď s nimi spory jen způsobem nejvhodnějším. Pán tvůj ví nejlépe, kdo z cesty Jeho zbloudil; a *dobře* zná ty, kteří jsou správně vedeni.

اُدْعُ اِلٰى سَبِيْلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ
وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِيْ هِيَ اَحْسَنُ ۗ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ
بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيْلِهٖ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِيْنَ ﴿۱۲۶﴾

127. Jestliže *chcete* potrestat *tyrany*, potrestejte *je* jen úměrně k tomu, jak bylo ublíženo vám; projevíte-li však trpělivost, pak je to lepší pro ty, kteří jsou trpěliví.

وَاِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوْا بِمِثْلِ مَا عُوْقِبْتُمْ بِهٖ ۗ
وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِّلصّٰبِرِيْنَ ﴿۱۲۷﴾

128. Zůstaň trpělivý; však trpělivost tvá je *možná* jen s *pomocí* Allahovou. A nermuť se nad nimi, ani se netrap pro jejich úklady.

وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ اِلَّا بِاللّٰهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ
وَلَا تَكُ فِيْ ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُوْنَ ﴿۱۲۸﴾

129. Allah je věru s těmi, kteří jsou spravedliví a dobré konají.

اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا وَّالَّذِيْنَ هُمْ
مُّحْسِنُوْنَ ﴿۱۲۹﴾ ع

KAPITOLA 17

BANÍ ISRÁ'ÍL

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Tato kapitola je známá pod názvem Baní Isrá'íl proto, že jsou v ní zachyceny některé události ze života Izraelitů a různé příhody, které je potkaly. *Súra* se také nazývá Izrá', protože začíná velikým Viděním svatého Proroka o jeho spirituální Noční cestě do Jeruzaléma, což je jedním z nejvýznačnějších námětů této kapitoly. Podle Ibn Mas'úda, který byl jedním z prvních Společníků svatého Proroka, bylo zjevení této *Súry* ukončeno mezi 4. a 11. rokem po Výzvě; křesťanští autoři zas mluví o období 6. až 12. roku. Ke konci předcházející *Súry* byli muslimové varováni, že se brzy setkají s odporem ze strany ‚Vlastníků Knihy', a to stejně tvrdým, jakým byl odpor ze strany mekkánských modloslužebníků. Mají ho však trpělivě a statečně snášet, dokud jim Bůh nedá zvítězit nad jejich protivníky. V této *Súře* se upozorňuje na to, že tato opozice začne už v Medíně a skončí úplnou porážkou ‚Vlastníků Knihy', čímž jejich posvátná místa padnou do rukou muslimů.

Obsah

Súra, jak ostatně naznačuje i její název, se zabývá dějinami židů se zvláštním zřetelem ke dvěma slavným událostem, kdy otevřeně vystoupili proti dvěma velkým Prorokům božím - Davidovi a Ježíšovi. V důsledku této neposlušnosti byl zničen jejich národní život nejprve rukou babylónského Nabuchodonosora a později rukou římského císaře Tita. Tato zvláštní zmínka o dvojím zničení židů v sobě skrývá varování muslimům, totiž že jejich provinění a hříchy povedou celkem dvakrát k úpadku jejich národního života. Toto varování je však provázeno i slovem naděje a povzbuzení. Jelikož svatý Prorok byl posledním Prorokem přinášejícím zákon, jeho Zákon, na rozdíl od Zákona židovského, nepodlehne úplnému zániku, ale po prvotních nezdarech se vynoří jako vítěz v plném lesku a slávě. Kromě toho je tu věnováno místo i jiným tématům, která se v předchozí *Súře* vyskytla jen v náznaku. Výchozím námětem *Súry* je

Isrá' (Noční cesta ducha svatého Proroka), která má ukázat že stoupenci svatého Proroka, jakožto následníka Mojžíšova, dobudou zemí, které byly přislíbeny Mojžíšovi, a že i on, podobně jako Mojžíš, bude muset opustit své rodné město. Ale jeho Vystěhování povede k velmi rychlému rozvoji a postupu jeho ušlechtilého poslání. Dále se ve stručnosti říká, že lid Mojžíšův získal prostřednictvím svého Proroka velkou moc a vážnost, ačkoli posléze dopadl špatně, protože neuposlechl a nedbal božího varování. Ale Korán je mnohem úplnější sbírkou Zákonů, a proto je s to vyvolat větší a úplnější změnu v životě svých přívrženců, než tomu bylo v případě Knihy Mojžíšovy. Tato stručná zmínka o vzestupu a pádu židů je provázena varováním určeným muslimům, že Bůh je sice zahrne svou přízní a podobně jako židé i oni dostoupí vrcholu bohatství a slávy, ale poté, co bohatství, moc a vliv získají, neměli by na Boha zapomenout. Vzápětí jsou uvedena některá pravidla chování a budou-li se jimi lidé řídit, dosáhnou značné velikosti ducha. Avšak nevěřící se podle nich řídit nechtějí a místo toho se od nich odvracejí a nepřemýšlejí o strašném konci, k němuž je patrně přivede jejich domýšlivost a pýcha. Jsou varováni, že odmítnutí pravdy nikdy nepřinese žádoucí výsledky a že budou navštíveni přísným trestem božím, zvláště v Posledních dnech, kdy svět bude svědkem konečného zápasu mezi silami Světla a Tmy a síly Satanovy budou s konečnou platností rozprášeny. *Súra* pak uděluje přísnou výtku nevěřícím za to, že se snaží svatého Proroka zničit. Ale Bůh mu předurčil velký a ušlechtilý cíl a čeká ho skvělý osud. Jeho jméno prosluje i v nejodlehlejších končinách světa a bude uctíván až do skonání světa. Svět ho uzná za největšího Vůdce lidstva a Korán za pokladnici bezmezného duchovního vědění. *Súra* končí krátkým popisem příznaků Posledních dnů a nepravostí, které na světě převládnou, a tvrdí, že člověka před hříchem zachrání modlitba a opravdové sepětí s Bohem.

BANÍ ISRÁ'ÍL

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Sláva Tomu, Který *za noci* odvedl služebníka Svého z Posvátné Mešity do Mešity Vzdálené, jejíž okolí jsme požehnali, abychom mu ukázali *některá* Svá Znamení. Neboť On jediný je Slyšící, Vidoucí.

3. A dali jsme Mojžíšovi Knihu a učinili ji vedením pro syny Izraele *řkouce*: „Neberte si jiného ochránce vedle Mě,

4. „Ó potomci těch, které jsme vezli s Noemem *v Arše*." Byl věru vděčným služebníkem.

5. A zjevili jsme v Knize synům Izraele *toto*: „Rozbroje v zemi způsobíte dvakrát a budete nadmíru zpupní."

6. A když se naplnil čas prvního z obou varování, vyslali jsme proti vám *některé* ze Svých služebníků, obdařených velikou mocí válečnou; a ti pronikli *až do nitra vašich* domů; a to bylo varování, jehož naplnění bylo nevyhnutelné.

7. Potom jsme vám znovu dali převahu nad nimi a pomohli vám *rozmnožením* majetku i dětí a učinili vás lidem početnějším.

8. Konáte-li dobro, konáte ho ve prospěch vlastních duší; a konáte-li zlo, *obrátí se* to *jen* proti nim. A když se naplnil čas druhého varování, *poslali jsme proti vám lid*, aby zármutkem pokryl vaše tváře a vstoupil do Mešity, tak jako tam vstoupili poprvé, a aby zničili vše, čeho se zmocnili, zničením úplným.

9. Možná, že se Pán váš nad vámi smiluje; ale jestliže se vrátíte *do svého původního stavu*, vrátíme se *i* my; a Peklo

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝١
سُبْحٰنَ الَّذِيْٓ اَسْرٰى بِعَبْدِهٖ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ اِلَى الْمَسْجِدِ الْاَقْصَا الَّذِيْ بٰرَكْنَا حَوْلَهٗ
لِنُرِيَهٗ مِنْ اٰيٰتِنَا ۭ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْبَصِيْرُ ۝٢
وَاٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ وَجَعَلْنٰهُ هُدًى لِّبَنِيْٓ
اِسْرَاۗءِيْلَ اَلَّا تَتَّخِذُوْا مِنْ دُوْنِيْ وَكِيْلًا ۝٣
ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوْحٍ ۭ اِنَّهٗ كَانَ عَبْدًا شَكُوْرًا ۝٤
وَقَضَيْنَآ اِلٰى بَنِيْٓ اِسْرَاۗءِيْلَ فِي الْكِتٰبِ لَتُفْسِدُنَّ
فِي الْاَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيْرًا ۝٥
فَاِذَا جَاۗءَ وَعْدُ اُوْلٰىهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَّنَآ
اُولِيْ بَاْسٍ شَدِيْدٍ فَجَاسُوْا خِلٰلَ الدِّيَارِ ۭ وَكَانَ وَعْدًا
مَّفْعُوْلًا ۝٦
ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَاَمْدَدْنٰكُمْ بِاَمْوَالٍ
وَّبَنِيْنَ وَجَعَلْنٰكُمْ اَكْثَرَ نَفِيْرًا ۝٧
اِنْ اَحْسَنْتُمْ اَحْسَنْتُمْ لِاَنْفُسِكُمْ ۣ وَاِنْ اَسَاْتُمْ فَلَهَا ۭ
فَاِذَا جَاۗءَ وَعْدُ الْاٰخِرَةِ لِيَسُوْۗءٗا وُجُوْهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا
الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوْهُ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَّلِيُتَبِّرُوْا مَا عَلَوْا
تَتْبِيْرًا ۝٨
عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يَّرْحَمَكُمْ ۚ وَاِنْ عُدْتُّمْ عُدْنَا ۘ وَجَعَلْنَا وقف لازم

jsme učinili vězením pro nevěřící.

جَهَنَّمَ لِلْكٰفِرِيْنَ حَصِيْرًا ﴿٩﴾

10. A tento Korán vede k tomu, co je nejsprávnější; a tlumočí věřícím, kteří dobré skutky konají, radostnou zvěst o tom, že je jim určena veliká odměna.

اِنَّ هٰذَا الْقُرْاٰنَ يَهْدِيْ لِلَّتِيْ هِيَ اَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ
الْمُؤْمِنِيْنَ الَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ الصّٰلِحٰتِ اَنَّ لَهُمْ
اَجْرًا كَبِيْرًا ﴿١٠﴾

11. A že pro ty, kteří v to, co posléze přijde, nevěří, je připraven bolestný trest.

وَّاَنَّ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ اَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا
اَلِيْمًا ﴿١١﴾ ع

R. 2.

12. A člověk prosí o zlo, tak jak by měl prosit o dobro; a člověk je unáhlený.

وَيَدْعُ الْاِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَآءَهٗ بِالْخَيْرِ ۭ وَكَانَ الْاِنْسَانُ
عَجُوْلًا ﴿١٢﴾

13. A učinili jsme noc a den dvěma Znameními; a Znamení noci jsme zatemnili a Znamení dne jsme učinili k vidění, abyste hledali štědrost u Pána svého a abyste znali počet roků a *umění* počítání. A vše jsme vysvětlili vysvětlením podrobným.

وَجَعَلْنَا الَّيْلَ وَالنَّهَارَ اٰيَتَيْنِ فَمَحَوْنَآ اٰيَةَ الَّيْلِ
وَجَعَلْنَآ اٰيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوْا فَضْلًا مِّنْ
رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوْا عَدَدَ السِّنِيْنَ وَالْحِسَابَ ۭ وَكُلَّ
شَيْءٍ فَصَّلْنٰهُ تَفْصِيْلًا ﴿١٣﴾

14. A osud každého člověka jsme připevnili na jeho šíji; a v Den Zmrtvýchvstání pro něj vytáhneme knihu, kterou shledá doširoka otevřenou.

وَكُلَّ اِنْسَانٍ اَلْزَمْنٰهُ طٰۗىِٕرَهٗ فِيْ عُنُقِهٖ ۭ وَنُخْرِجُ
لَهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ كِتٰبًا يَّلْقٰىهُ مَنْشُوْرًا ﴿١٤﴾

15. „Čti knihu svou. Dnes duše tvá proti tobě postačí jako zúčtovatel."

اِقْرَاْ كِتٰبَكَ ۭ كَفٰى بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيْبًا ﴿١٥﴾

16. Ten, který sleduje cestu správnou, sleduje ji jen pro *blaho* své *vlastní* duše; avšak ten, kdo bloudí, bloudí jen ke své *vlastní* škodě. A nikdo, kdo břemeno nosí, neponese břímě jiného. Nikdy netrestáme nikoho dříve, než jsme k nim vyslali Posla.

مَنِ اهْتَدٰى فَاِنَّمَا يَهْتَدِيْ لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ ضَلَّ
فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۭ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰى ۭ
وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِيْنَ حَتّٰى نَبْعَثَ رَسُوْلًا ﴿١٦﴾

17. A když chceme zničit nějaké město, pošleme příkaz Svůj jeho zámožným obyvatelům, avšak oni se vůči němu proviní; tím se naplní rozhodnutí *o trestu* jejich a My město zničíme zničením úplným.

وَاِذَآ اَرَدْنَآ اَنْ نُّهْلِكَ قَرْيَةً اَمَرْنَا مُتْرَفِيْهَا
فَفَسَقُوْا فِيْهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنٰهَا تَدْمِيْرًا ﴿١٧﴾

18. Kolik pokolení jsme zahubili po Noemovi! A Pán tvůj postačí jako Znalec a Pozorovatel hříchů služebníků Svých.

وَكَمْ اَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُوْنِ مِنْۢ بَعْدِ نُوْحٍ ۭ وَكَفٰى
بِرَبِّكَ بِذُنُوْبِ عِبَادِهٖ خَبِيْرًۢا بَصِيْرًا ﴿١٨﴾

19. Kdo touží po životě pozemském, tomu v něm uspíšíme, co chceme — a těm z nich, kterým chceme; však potom pro něj Peklo připravíme; bude v něm hořet odsouzený a zavržený.

مَنْ كَانَ يُرِيْدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهٗ فِيْهَا مَا نَشَاۤءُ لِمَنْ
نُّرِيْدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهٗ جَهَنَّمَ يَصْلٰهَا مَذْمُوْمًا
مَّدْحُوْرًا ﴿١٩﴾

20. A kdo po Životě budoucím touží a usiluje o něj, jak se usilovat sluší, a je věřící — to jsou ti, jejichž snažení *u Boha* nalezne uznání.

وَمَنْ اَرَادَ الْاٰخِرَةَ وَسَعٰى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَاُولٰۤئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَّشْكُوْرًا ﴿٢٠﴾

21. Všem — těm i oněm — dary Pána tvého pomáháme. A dary Pána tvého nemají omezení.

كُلًّا نُّمِدُّ هٰۤؤُلَاۤءِ وَهٰۤؤُلَاۤءِ مِنْ عَطَاۤءِ رَبِّكَ ؕ وَمَا
كَانَ عَطَاۤءُ رَبِّكَ مَحْظُوْرًا ﴿٢١﴾

22. Pohleď, jak jsme *v životě pozemském* jedny nad druhé povýšili; ale v Životě budoucím věru ještě vyšší hodnosti a lepší přednosti budou.

اُنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ ؕ وَلَلْاٰخِرَةُ اَكْبَرُ
دَرَجٰتٍ وَّاَكْبَرُ تَفْضِيْلًا ﴿٢٢﴾

23. A nestavěj vedle Allaha Boha jiného, abys nezůstal zahanbený *a* opuštěný.

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُوْمًا
مَّخْذُوْلًا ﴿٢٣﴾ ع

R. 3.

24. Pán tvůj přikázal: „Neuctívejte nikoho kromě Něho a projevujte laskavost k rodičům. Jestliže u tebe jeden z nich nebo oba zestárnou, nikdy jim neříkej slova vyjadřující znechucení ani je nekárej, ale mluv s nimi uctivě.

وَقَضٰى رَبُّكَ اَلَّا تَعْبُدُوْۤا اِلَّاۤ اِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ
اِحْسَانًا ؕ اِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ اَحَدُهُمَاۤ اَوْ
كِلٰهُمَا فَلَا تَقُلْ لَّهُمَاۤ اُفٍّ وَّلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَّهُمَا
قَوْلًا كَرِيْمًا ﴿٢٤﴾

25. „A skloň k nim *soucitně* křídlo pokory a řekni: ‚Pane můj, smiluj se nad nimi, právě tak jako *mě* oni vychovávali v dětství.'"

وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ
رَّبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيٰنِيْ صَغِيْرًا ﴿٢٥﴾

26. Pán váš ví nejlépe, co je ve vašich myslích; jste-li spravedliví, pak On je Nejvýš Odpouštějící k těm, kteří se k Němu znova a znova kajícně obracejí.

رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَا فِيْ نُفُوْسِكُمْ ؕ اِنْ تَكُوْنُوْا صٰلِحِيْنَ
فَاِنَّهٗ كَانَ لِلْاَوَّابِيْنَ غَفُوْرًا ﴿٢٦﴾

27. A dávej příbuznému, co mu náleží, a chudému a pocestnému a nerozhazuj marnotratně *své jmění.*

وَاٰتِ ذَا الْقُرْبٰى حَقَّهٗ وَالْمِسْكِيْنَ وَابْنَ السَّبِيْلِ
وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيْرًا ﴿٢٧﴾

28. Neboť marnotratní jsou bratři satanů a Satan je Pánu svému nevděčný.

اِنَّ الْمُبَذِّرِيْنَ كَانُوْۤا اِخْوَانَ الشَّيٰطِيْنِ ؕ وَكَانَ

الشَّيْطٰنُ لِرَبِّهٖ كَفُوْرًا ﴿٢٨﴾

29. A jestliže se od nich odvrátíš, hledaje milosrdenství u Pána svého, ve které doufáš, a tehdy k nim promluv slovem laskavým.

وَاِمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمُ ابْتِغَآءَ رَحْمَةٍ مِّنْ رَّبِّكَ
تَرْجُوْهَا فَقُلْ لَّهُمْ قَوْلًا مَّيْسُوْرًا ﴿٢٩﴾

30. A neměj svou ruku přivázanou k šíji, ani ji doširoka nerozpínej, abys nebyl haněn *nebo* nezůstal bez prostředků.

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُوْلَةً اِلٰى عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا
كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُوْمًا مَّحْسُوْرًا ﴿٣٠﴾

31. Pán tvůj věru rozmnožuje obživu tomu, komu se Mu zlíbí a ztenčuje *ji tomu, komu chce*. Neboť On velmi dobře zná *a* vidí Své služebníky.

اِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيَقْدِرُ ۚ اِنَّهٗ
كَانَ بِعِبَادِهٖ خَبِيْرًا بَصِيْرًا ﴿٣١﴾

R. 4.

32. A nezabíjejte své děti ze strachu před chudobou. Jsme to My, Kdo poskytuje obživu pro ně i pro vás. A jejich zabíjení je věru velký hřích.

وَلَا تَقْتُلُوْٓا اَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ اِمْلَاقٍ ۭ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ
وَاِيَّاكُمْ ۭ اِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْاً كَبِيْرًا ﴿٣٢﴾

33. A nepřibližujte se k cizoložství; je to oplzlost a cesta nepěkná.

وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنٰٓى اِنَّهٗ كَانَ فَاحِشَةً ۭ وَسَآءَ سَبِيْلًا ﴿٣٣﴾

34. A nezabíjejte duši, kterou Allah zakázal zabít, leda ve věci spravedlivé. A bude-li někdo zabit neprávem, dali jsme jeho dědici oprávnění *domáhat se odvety; ať však při zabíjení nepřekročí předepsané* meze, neboť mu *v tom* pomůže *zákon*.

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِيْ حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ ۭ وَمَنْ
قُتِلَ مَظْلُوْمًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِوَلِيِّهٖ سُلْطٰنًا فَلَا يُسْرِفْ
فِّي الْقَتْلِ ۭ اِنَّهٗ كَانَ مَنْصُوْرًا ﴿٣٤﴾

35. A nepřibližujte se k majetku sirotka, leda s nejlepším úmyslem, dokud nedosáhne dospělosti, a dodržujte závazky; neboť ohledně závazků budete dotazováni.

وَلَا تَقْرَبُوْا مَالَ الْيَتِيْمِ اِلَّا بِالَّتِيْ هِيَ اَحْسَنُ حَتّٰى
يَبْلُغَ اَشُدَّهٗ ۠ وَاَوْفُوْا بِالْعَهْدِ ۚ اِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْـُٔوْلًا ﴿٣٥﴾

36. A dávejte plnou míru, když měříte, a važte váhami přesnými; tak je to nejlepší a *vede* k nejlepším výsledkům.

وَاَوْفُوا الْكَيْلَ اِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوْا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيْمِ ۭ
ذٰلِكَ خَيْرٌ وَّاَحْسَنُ تَاْوِيْلًا ﴿٣٦﴾

37. A nenásleduj to, o čem nemáš vědění. Neboť ucho a oko a srdce — všechny budou povolány k účtování.

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ ۭ اِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ
وَالْفُؤَادَ كُلُّ اُولٰٓئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْـُٔوْلًا ﴿٣٧﴾

38. A nevykračuj si po zemi pánovitě, neboť nemůžeš rozervat zemi, ani nemůžeš dosáhnout výšky hor.

وَلَا تَمْشِ فِي الْاَرْضِ مَرَحًا ۚ اِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْاَرْضَ
وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُوْلًا ﴿٣٨﴾

39. To vše je špatné a hnusí se zrakům Pána tvého.

كُلُّ ذٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهٗ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوْهًا ﴿٣٩﴾

40. Toto je část oné moudrosti, kterou ti Pán tvůj zjevil. A nestavěj vedle Allaha Boha jiného, abys nebyl uvržen do Pekla, ztracený *a* zavržený.

41. Cožpak vás Pán váš vyznamenal syny, zatímco Sám pro Sebe si z andělů vzal dcery? Vy věru hanebné řeči vedete.

R. 5.

42. Vysvětlili jsme *pravdu* v Koránu tomto různými způsoby, aby se upamatovali, ale to jejich odpor jenom zvýšilo.

43. Řekni: „Kdyby byla vedle Něho nějaká jiná Božstva, jak říkají, věru by (modloslužebníci) nějakou cestu k Vládci Trůnu hledali."

44. On Svatý je a vznešenější než vše, co říkají.

45. Sedmero Nebes a země a to, co je mezi nimi, slávu Jeho opěvuje; a není věci, která by Jeho slávu nechválila; vy však velebení jejich nechápete. On věru je Shovívavý, Nejvýš Odpouštějící.

46. A když přednášíš Korán, klademe mezi tebe a ty, kdož nevěří v Život Budoucí, skrytý závěs.

47. A klademe pokrývky na jejich srdce, takže to nejsou schopni pochopit, a hluchotu do jejich uší. A když učiníš v Koránu zmínku o jedinečnosti Pána svého, obrátí se zády s odporem.

48. My víme nejlépe, co chtějí slyšet, když ti naslouchají a když se spolu tajně radí a když nespravedliví říkají: „Jdete jen za člověkem, který je obětí klamu."

49. Pohleď jaká podobenství pro tebe vymýšlejí a jak proto zbloudili a cestu najít nemohou.

50. A říkají: „Až se staneme kostmi a prachem, budeme opravdu vzkříšeni jako

ذٰلِكَ مِمَّآ اَوْحٰۤى اِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ ؕ وَلَا تَجْعَلْ
مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتُلْقٰى فِىْ جَهَنَّمَ مَلُوْمًا مَّدْحُوْرًا ﴿۴۰﴾
اَفَاَصْفٰكُمْ رَبُّكُمْ بِالْبَنِيْنَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ
اِنَاثًا ؕ اِنَّكُمْ لَتَقُوْلُوْنَ قَوْلًا عَظِيْمًا ﴿۴۱﴾ ع
وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِىْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لِيَذَّكَّرُوْا ؕ وَمَا يَزِيْدُهُمْ
اِلَّا نُفُوْرًا ﴿۴۲﴾
قُلْ لَّوْ كَانَ مَعَهٗۤ اٰلِهَةٌ كَمَا يَقُوْلُوْنَ اِذًا لَّابْتَغَوْا اِلٰى
ذِى الْعَرْشِ سَبِيْلًا ﴿۴۳﴾
سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا يَقُوْلُوْنَ عُلُوًّا كَبِيْرًا ﴿۴۴﴾
تُسَبِّحُ لَهُ السَّمٰوٰتُ السَّبْعُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ فِيْهِنَّ ؕ
وَاِنْ مِّنْ شَىْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهٖ وَلٰكِنْ لَّا تَفْقَهُوْنَ
تَسْبِيْحَهُمْ ؕ اِنَّهٗ كَانَ حَلِيْمًا غَفُوْرًا ﴿۴۵﴾
وَاِذَا قَرَاْتَ الْقُرْاٰنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِيْنَ
لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُوْرًا ﴿۴۶﴾
وَّجَعَلْنَا عَلٰى قُلُوْبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَّفْقَهُوْهُ وَفِىْۤ اٰذَانِهِمْ
وَقْرًا ؕ وَاِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِى الْقُرْاٰنِ وَحْدَهٗ وَلَّوْا
عَلٰۤى اَدْبَارِهِمْ نُفُوْرًا ﴿۴۷﴾
نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُوْنَ بِهٖۤ اِذْ يَسْتَمِعُوْنَ اِلَيْكَ وَاِذْ هُمْ نَجْوٰۤى
اِذْ يَقُوْلُ الظّٰلِمُوْنَ اِنْ تَتَّبِعُوْنَ اِلَّا رَجُلًا مَّسْحُوْرًا ﴿۴۸﴾
اُنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوْا لَكَ الْاَمْثَالَ فَضَلُّوْا فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ
سَبِيْلًا ﴿۴۹﴾ ع
وَقَالُوْۤا ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا وَّرُفَاتًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ

nějaké nové stvoření?"

51. Řekni: „I kdybyste byli kameny nebo železem,

52. „Nebo *jakoukoliv* stvořenou věcí, která vaší mysli připadá nejtvrdší, *i tehdy budete vzkříšeni.*" Potom se budou ptát: „Kdo nás vzkřísí k životu?" Řekni: „Ten, Který vás stvořil poprvé." Potom nad tebou budou kroutit hlavou a řeknou: „Kdy to bude?" Řekni: „Možná, že je to už blízko,

53. „Bude to v den, kdy On vás zavolá; tehdy odpovíte, chválíce Ho, a budete si myslet, že jste *tam* pobyli jen malou chviličku."

R. 6.

54. A říkají služebníkům Mým, aby říkali jen to, co je nejlepší. Satan věru mezi nimi nesváry vyvolává. A Satan je člověku otevřeným nepřítelem.

55. Pán váš vás zná nejlépe. Když bude chtít, smiluje se nad vámi; a když bude chtít, potrestá vás. A tebe jsme neposlali, abys byl nad nimi ochráncem.

56. A Pán tvůj zná nejlépe ty, kteří jsou na nebesích i na zemi. A některé z Proroků jsme povznesli nad ostatní a Davidovi jsme dali Žaltář.

57. Řekni: „Vzývejte si ty, o nichž si myslíte, *že jsou to božstva* vedle Něho; pak *poznáte*, že není v moci jejich sejmout z vás neštěstí ani *je* odvrátit."

58. Ti, které vzývají, *sami* hledají, jak by se Pánu svému přiblížili — *i* ti z nich, kteří jsou Mu nejblíž — a doufají v Jeho milosrdenství a bojí se Jeho trestu. Neboť trest Pána tvého je hoden strachu.

59. Není města, které do Dne Zmrtvýchvstání nezničíme; nebo ho trestem

خَلْقًا جَدِيْدًا ﴿٥٠﴾
قُلْ كُوْنُوْا حِجَارَةً اَوْ حَدِيْدًا ﴿٥١﴾
اَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِيْ صُدُوْرِكُمْ ۚ فَسَيَقُوْلُوْنَ
مَنْ يُّعِيْدُنَا ۭ قُلِ الَّذِيْ فَطَرَكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ
فَسَيُنْغِضُوْنَ اِلَيْكَ رُءُوْسَهُمْ وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى
هُوَ ۭ قُلْ عَسٰٓى اَنْ يَّكُوْنَ قَرِيْبًا ﴿٥٢﴾
يَوْمَ يَدْعُوْكُمْ فَتَسْتَجِيْبُوْنَ بِحَمْدِهٖ وَتَظُنُّوْنَ اِنْ
لَّبِثْتُمْ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٥٣﴾ ع
وَقُلْ لِّعِبَادِيْ يَقُوْلُوا الَّتِيْ هِيَ اَحْسَنُ ۭ اِنَّ الشَّيْطٰنَ
يَنْزَغُ بَيْنَهُمْ ۭ اِنَّ الشَّيْطٰنَ كَانَ لِلْاِنْسَانِ عَدُوًّا
مُّبِيْنًا ﴿٥٤﴾
رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِكُمْ ۭ اِنْ يَّشَاْ يَرْحَمْكُمْ اَوْ اِنْ يَّشَاْ
يُعَذِّبْكُمْ ۭ وَمَآ اَرْسَلْنٰكَ عَلَيْهِمْ وَكِيْلًا ﴿٥٥﴾
وَرَبُّكَ اَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ وَلَقَدْ
فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيّٖنَ عَلٰى بَعْضٍ وَّاٰتَيْنَا دَاوٗدَ
زَبُوْرًا ﴿٥٦﴾
قُلِ ادْعُوا الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ فَلَا يَمْلِكُوْنَ
كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيْلًا ﴿٥٧﴾
اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ يَبْتَغُوْنَ اِلٰى رَبِّهِمُ الْوَسِيْلَةَ
اَيُّهُمْ اَقْرَبُ وَيَرْجُوْنَ رَحْمَتَهٗ وَيَخَافُوْنَ عَذَابَهٗ ۭ
اِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُوْرًا ﴿٥٨﴾
وَاِنْ مِّنْ قَرْيَةٍ اِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوْهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ

přísným nepotrestáme. A to je zapsáno v Knize.

اَوْ مُعَذِّبُوْهَا عَذَابًا شَدِيْدًا ؕ كَانَ ذٰلِكَ فِي الْكِتٰبِ
مَسْطُوْرًا ﴿٥٩﴾

60. A v seslání Znamení Nám mohlo zabránit jen to, že je národy v minulosti zavrhovali, ale *to žádná zábrana není.* A Thamúdovcům jsme dali jako jasné Znamení velbloudici, avšak oni s ní zacházeli nespravedlivě. A Znamení posíláme jen jako varování.

وَمَا مَنَعَنَآ اَنْ نُّرْسِلَ بِالْاٰيٰتِ اِلَّآ اَنْ كَذَّبَ بِهَا
الْاَوَّلُوْنَ ؕ وَاٰتَيْنَا ثَمُوْدَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوْا
بِهَا ؕ وَمَا نُرْسِلُ بِالْاٰيٰتِ اِلَّا تَخْوِيْفًا ﴿٦٠﴾

61. A *vzpomeň si na dobu*, kdy jsme ti řekli: „Pán tvůj objímá *celé* lidstvo." A vidění, které jsme ti ukázali, jsme učinili jen zkouškou pro lidi a stejně tak strom prokletý v Koránu. A varujeme je, ale to jen zvyšuje jejich velikou hříšnost.

وَاِذْ قُلْنَا لَكَ اِنَّ رَبَّكَ اَحَاطَ بِالنَّاسِ ؕ وَمَا جَعَلْنَا
الرُّءْيَا الَّتِيْٓ اَرَيْنٰكَ اِلَّا فِتْنَةً لِّلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ
الْمَلْعُوْنَةَ فِي الْقُرْاٰنِ ؕ وَنُخَوِّفُهُمْ ۙ فَمَا يَزِيْدُهُمْ
اِلَّا طُغْيَانًا كَبِيْرًا ﴿٦١﴾

R. 7.

62. A *vzpomeň si na dobu*, kdy jsme řekli andělům: „Skloňte se před Adamem," a *všichni* se před ním sklonili, kromě Iblíse. Řekl: „Mám se snad pokořit někomu, koho jsi stvořil z hlíny?"

وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ
اِبْلِيْسَ ؕ قَالَ ءَاَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِيْنًا ﴿٦٢﴾

63. *A* řekl: „Co si myslíš?" Pohleď! To je ten, jemuž jsi dal přednost přede mnou. Povolíš-li mi odklad až do Dne Zmrtvýchvstání, já věru své vládě podrobím *všechny* jeho potomky, kromě několika málo."

قَالَ اَرَءَيْتَكَ هٰذَا الَّذِيْ كَرَّمْتَ عَلَيَّ ؗ لَئِنْ اَخَّرْتَنِ
اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَاَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهٗٓ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٦٣﴾

64. Řekl: „Odejdi! A když tě bude někdo z nich následovat, pak Peklo bude odměnou vás všech — odměnou bohatou.

قَالَ اذْهَبْ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَاِنَّ جَهَنَّمَ جَزَآؤُكُمْ
جَزَآءً مَّوْفُوْرًا ﴿٦٤﴾

65. „A sváděj si hlasem svým všechny, které můžeš, a dorážej na ně svou jízdou i pěchotou a buď jejich společníkem v bohatství i potomstvu a dávej jim sliby." Ale Satan jim slibuje jen klam.

وَاسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَاَجْلِبْ
عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ فِي الْاَمْوَالِ
وَالْاَوْلَادِ وَعِدْهُمْ ؕ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطٰنُ اِلَّا غُرُوْرًا ﴿٦٥﴾

66. *A pokud jde o* Mé služebníky, nad těmi nebudeš mít moc žádnou; a Pán tvůj postačí jako Ochránce.

اِنَّ عِبَادِيْ لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنٌ ؕ وَكَفٰى بِرَبِّكَ
وَكِيْلًا ﴿٦٦﴾

67. Pán tvůj je ten, Jenž pro vás řídí lodi na moři, abyste mohli hledat něco z Jeho štědrosti. On věru je vůči vám milosrdný.

رَبُّكُمُ الَّذِيْ يُزْجِيْ لَكُمُ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوْا
مِنْ فَضْلِهٖ ؕ اِنَّهٗ كَانَ بِكُمْ رَحِيْمًا ﴿٦٧﴾

68. A když se vás na moři dotkne neštěstí, pak *všichni*, které vedle Něho vzýváte, *vás* opustí. Ale když vás v bezpečí dovede na pevninu, tu odvrátíte se stranou; a člověk je velmi nevděčný.

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا
إِيَّاهُ ۚ فَلَمَّا نَجَّاكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ ۚ وَكَانَ
الْإِنْسَانُ كَفُورًا ﴿٦٨﴾

69. Cítíte se snad bezpečni, že vás nepotopí při pobřeží nebo že proti vám nepošle zuřivou písečnou bouři *a* že potom už pro sebe nenajdete žádného ochránce?

أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ
عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا ﴿٦٩﴾

70. Nebo se cítíte bezpečni, že vás do toho nepošle podruhé a nepošle proti vám bouřlivý vítr a neutopí vás za vaši nevíru? Potom už pro sebe proti Nám žádného pomocníka nenajdete.

أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ
عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ ۙ
ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ﴿٧٠﴾

71. Věru jsme poctili syny Adamovy a nosili jsme je na souši i na moři a darovali jsme jim mnoho dobrých věcí a vysoko jsme je povýšili nad mnohé z těch, jež jsme stvořili.

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِمَّنْ
خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿٧١﴾ ع

R. 8.

72. *Vzpomeň si* na dobu, kdy povoláme každý národ i s jeho Vůdcem. Potom ten, komu bude kniha jeho dána do pravé ruky — ti budou ze své knihy číst a nebudou ošizeni ani v nejmenším.

يَوْمَ نَدْعُو كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمَامِهِمْ ۖ فَمَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ
بِيَمِينِهِ فَأُولَٰئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧٢﴾

73. A kdo je slepý na tomto světě, bude slepý i na Onom a ještě víc z cesty zbloudí.

وَمَنْ كَانَ فِي هَٰذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ
سَبِيلًا ﴿٧٣﴾

74. A málem by ti způsobili *ty nejhorší* útrapy kvůli tomu, co jsme ti zjevili, aby sis o Nás něco jiného než toto vymyslel; a tehdy by si tě věru vzali za svého přítele.

وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ
لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ ۖ وَإِذًا لَاتَّخَذُوكَ خَلِيلًا ﴿٧٤﴾

75. A kdybychom tě nebyli *Koránem* posílili, málem by ses k nim alespoň trochu přiklonil.

وَلَوْلَا أَنْ ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا
قَلِيلًا ﴿٧٥﴾

76. V tom případě bychom tě potrestali dvojnásob v životě i *po* smrti. A nenalezl bys proti Nám pomocníka žádného.

إِذًا لَأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا
تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٦﴾

77. A málem tě chtějí přimět k opuštění země, aby tě z ní vyhnali; ale v tom pří-

وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّونَكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ

padě by tam oni *sami* po tvém *odchodu* nezůstali, leda jen krátce.

78. *Takto jsme nakládali* s Posly Svými, které jsme vyslali již před tebou; a ty nenalezneš žádnou změnu v Našich obyčejích.

R. 9.

79. Dodržuj Modlitbu, když slunce bledne a sklání se do temnoty noční, a čtení *Koránu při Modlitbě* za úsvitu. Neboť čtení *Koránu* za úsvitu *je Bohu zvláště* milé.

80. A probouzej se kvůli němu (Koránu) v *pozdní části* noci jako ke službě konané pro sebe mimo povinnost; možná, že Pán tvůj tě vyzvedne na místo chválené.

81. A řekni: „Pane můj, nechť je mé vstoupení vstoupením spravedlivým, a nechť je můj odchod odchodem spravedlivým. A dej mi od Sebe na pomoc zplnomocnění."

82. A řekni: „Přišla pravda a zmizela lež. A lži věru nezbývá než zmizet."

83. A z Koránu zjevujeme *postupně* to, co je lékem a milosrdenstvím pro věřící; ale provinilcům to zvětšuje jen ztrátu.

84. A když člověka zahrnujeme přízní, odvrací se a stranou odchází, a když se ho dotkne něco zlého, propadá zoufalství.

85. Řekni: „Každý jedná podle způsobu svého a Pán váš ví nejlépe, kdo je veden správně."

R. 10.

86. A zeptají se tě na duši: Řekni: „Duše je z příkazu Pána mého; a bylo vám *o ní* dáno z vědění jen málo."

87. A kdyby se Nám zachtělo, věru bychom mohli odnést to, co jsme ti zjevili, *a* potom bys *v té věci* nenašel proti Nám ochránce žádného,

88. Leda z milosrdenství Pána svého. Vždyť Jeho milost vůči tobě je věru veliká.

مِنْهَا وَإِذًا لَّا يَلْبَثُوْنَ خِلٰفَكَ إِلَّا قَلِيْلًا ﴿٧٧﴾
سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُّسُلِنَا وَلَا تَجِدُ
ع ٨ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيْلًا ﴿٧٨﴾
أَقِمِ الصَّلٰوةَ لِدُلُوْكِ الشَّمْسِ إِلٰى غَسَقِ الَّيْلِ وَ
قُرْاٰنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْاٰنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُوْدًا ﴿٧٩﴾
وَمِنَ الَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهٖ نَافِلَةً لَّكَ عَسٰٓى أَنْ يَّبْعَثَكَ
رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُوْدًا ﴿٨٠﴾
وَقُلْ رَّبِّ أَدْخِلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ وَّأَخْرِجْنِيْ مُخْرَجَ
صِدْقٍ وَّاجْعَلْ لِّيْ مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا ﴿٨١﴾
وَقُلْ جَآءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ
زَهُوْقًا ﴿٨٢﴾
وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْاٰنِ مَا هُوَ شِفَآءٌ وَّرَحْمَةٌ
لِّلْمُؤْمِنِيْنَ وَلَا يَزِيْدُ الظّٰلِمِيْنَ إِلَّا خَسَارًا ﴿٨٣﴾
وَإِذَآ أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَاٰ بِجَانِبِهٖ وَإِذَا
مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَـُٔوْسًا ﴿٨٤﴾
قُلْ كُلٌّ يَّعْمَلُ عَلٰى شَاكِلَتِهٖ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ
ع ٩ أَهْدٰى سَبِيْلًا ﴿٨٥﴾
وَيَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الرُّوْحِ قُلِ الرُّوْحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّيْ
وَمَآ أُوْتِيْتُمْ مِّنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيْلًا ﴿٨٦﴾
وَلَئِنْ شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذِيْٓ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ ثُمَّ
لَا تَجِدُ لَكَ بِهٖ عَلَيْنَا وَكِيْلًا ﴿٨٧﴾
إِلَّا رَحْمَةً مِّنْ رَّبِّكَ إِنَّ فَضْلَهٗ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيْرًا ﴿٨٨﴾

89. Řekni: „I kdyby se všichni lidé a Džinové spojili, aby vytvořili něco podobného tomuto Koránu, nebyli by schopni nic podobného vytvořit, byť by si navzájem pomáhali."

قُلْ لَّئِنِ اجْتَمَعَتِ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلٰٓى اَنْ يَّاْتُوْا بِمِثْلِ
هٰذَا الْقُرْاٰنِ لَا يَاْتُوْنَ بِمِثْلِهٖ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ
ظَهِيْرًا ﴿٨٩﴾

90. A zajisté jsme v tomto Koránu lidem různými způsoby předložili rozmanitá podobenství, ale většina lidí zavrhne vše, kromě nevěrectví.

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِيْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ
فَاَبٰٓى اَكْثَرُ النَّاسِ اِلَّا كُفُوْرًا ﴿٩٠﴾

91. A říkají: „Nikdy ti neuvěříme, pokud nezpůsobíš, aby tu pro nás vytryskl ze země pramen;

وَقَالُوْا لَنْ نُّؤْمِنَ لَكَ حَتّٰى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْاَرْضِ
يَنْۢبُوْعًا ﴿٩١﴾

92. „Nebo pokud nebudeš mít zahradu s datlovými palmami a vinnou révou a nezpůsobíš, aby mezi nimi v hojnosti protékaly potoky;

اَوْ تَكُوْنَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيْلٍ وَّعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ
الْاَنْهٰرَ خِلٰلَهَا تَفْجِيْرًا ﴿٩٢﴾

93. „Nebo pokud nezpůsobíš, aby na nás spadlo po kusech nebe, jak jsi to tvrdil, nebo nám nepřivedeš Allaha a anděly, abychom je uzřeli;

اَوْ تُسْقِطَ السَّمَآءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسَفًا اَوْ تَاْتِيَ
بِاللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ قَبِيْلًا ﴿٩٣﴾

94. „Nebo pokud nebudeš mít dům ze zlata anebo sám nevystoupíš na nebe; a v tvé vystoupení na nebe neuvěříme, dokud nám nesešleš knihu, kterou bychom mohli číst." Řekni: „Svatý je Pán můj! Já jsem jen člověk *jako* Posel *vyslaný*."

اَوْ يَكُوْنَ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ زُخْرُفٍ اَوْ تَرْقٰى فِي السَّمَآءِ
وَلَنْ نُّؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتّٰى تُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتٰبًا نَّقْرَؤُهٗ
ع قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيْ هَلْ كُنْتُ اِلَّا بَشَرًا رَّسُوْلًا ﴿٩٤﴾

R. 11.

95. A nic nebránilo lidem, aby uvěřili, když k nim přišlo správné vedení, kromě toho, že řekli: „Což Allah vyslal *jako* Posla člověka?"

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ اَنْ يُّؤْمِنُوْٓا اِذْ جَآءَهُمُ الْهُدٰٓى
اِلَّآ اَنْ قَالُوْٓا اَبَعَثَ اللّٰهُ بَشَرًا رَّسُوْلًا ﴿٩٥﴾

96. Řekni: „Kdyby byli na zemi andělé *a* v míru po ní chodili, pak zajisté bychom k nim *jako* Posla seslali z nebe anděla."

قُلْ لَّوْ كَانَ فِي الْاَرْضِ مَلٰٓئِكَةٌ يَّمْشُوْنَ مُطْمَئِنِّيْنَ
لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِّنَ السَّمَآءِ مَلَكًا رَّسُوْلًا ﴿٩٦﴾

97. Řekni: „Allah postačí jako Svědek mezi mnou a vámi; On věru dobře zná a vidí Své služebníky."

قُلْ كَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًۢا بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ ۭ اِنَّهٗ كَانَ
بِعِبَادِهٖ خَبِيْرًۢا بَصِيْرًا ﴿٩٧﴾

98. A ten, koho Allah vede, je jako jediný veden správně; ale pro toho, kdo je ztracen před zraky Jeho, nenalezneš žádného pomocníka kromě Něho. A v Den

وَمَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۚ وَمَنْ يُّضْلِلْ فَلَنْ
تَجِدَ لَهُمْ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِهٖ ۭ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ

Zmrtvýchvstání je shromáždíme *ležící* tváří k zemi, slepé, němé a hluché. Jejich příbytkem bude Peklo; kdykoliv začne uhasínat, zvýšíme pro ně plamen.

99. Toto je jejich odměna za to, že Naše Znamení odmítli a řekli: „Cože! Až se staneme kostmi a prachem, budeme opravdu vzkříšeni jako nějaké nové stvoření?"

100. Což neviděli, že Allah, Jenž stvořil nebesa a zemi, je schopen stvořit jim podobné? A stanovil pro ně lhůtu; o tom pochybnosti není. Avšak provinilci zavrhnou vše kromě nevěrectví.

101. Řekni: „I kdybyste vlastnili pokladnice milosrdenství Pána mého, stejně byste je bránili ze strachu před utrácením, neboť člověk je skoupý."

R. 12.

102. A vskutku jsme dali Mojžíšovi devět jasných Znamení. Zeptej se *tedy* synů Izraele. Když k nim přišel, Faraón mu řekl: „Mojžíši, já se domnívám, že jsi obětí klamu."

103. Řekl: „Ty dobře víš, *že* tato *Znamení* neseslal nikdo než Pán nebes a země, abys prohlédl; a já se věru domnívám, že ty, ó Faraóne, jsi *člověk* odsouzený k záhubě.

104. Tehdy se rozhodl vyhnat je ze země; ale My jsme ho utopili i s těmi, kteří byli s ním, všechny společně.

105. A potom jsme řekli synům Izraele: „Obývejte tuto zemi; a až přijde *čas* slibu o dnech posledních, svedeme vás dohromady ze všech stran."

106. A s pravdou jsme ho seslali a s pravdou sestoupil. A tebe jsme vyslali jen jako nositele radostné zvěsti a Varovatele.

107. A Korán jsme zjevovali po částech, aby ho mohl lidem pozvolna přednášet, a sesílali jsme ho postupně.

الْقِيٰمَةِ عَلٰى وُجُوْهِهِمْ عُمْيًا وَّ بُكْمًا وَّصُمًّا مَاْوٰىهُمْ
جَهَنَّمُ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنٰهُمْ سَعِيْرًا ﴿٩٨﴾
ذٰلِكَ جَزَآؤُهُمْ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِنَا وَ قَالُوْٓا ءَاِذَا
كُنَّا عِظَامًا وَّ رُفَاتًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ خَلْقًا جَدِيْدًا ﴿٩٩﴾
اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ
قَادِرٌ عَلٰٓى اَنْ يَّخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ اَجَلًا لَّا
رَيْبَ فِيْهِ ۖ فَاَبَى الظّٰلِمُوْنَ اِلَّا كُفُوْرًا ﴿١٠٠﴾
قُلْ لَّوْ اَنْتُمْ تَمْلِكُوْنَ خَزَآئِنَ رَحْمَةِ رَبِّيْٓ اِذًا لَّاَمْسَكْتُمْ
خَشْيَةَ الْاِنْفَاقِ ۗ وَكَانَ الْاِنْسَانُ قَتُوْرًا ﴿١٠١﴾
وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسٰى تِسْعَ اٰيٰتٍ بَيِّنٰتٍ فَسْـَٔلْ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ
اِذْ جَآءَهُمْ فَقَالَ لَهٗ فِرْعَوْنُ اِنِّيْ لَاَظُنُّكَ يٰمُوْسٰى
مَسْحُوْرًا ﴿١٠٢﴾
قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَآ اَنْزَلَ هٰٓؤُلَآءِ اِلَّا رَبُّ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ بَصَآئِرَ ۚ وَاِنِّيْ لَاَظُنُّكَ يٰفِرْعَوْنُ مَثْبُوْرًا ﴿١٠٣﴾
فَاَرَادَ اَنْ يَّسْتَفِزَّهُمْ مِّنَ الْاَرْضِ فَاَغْرَقْنٰهُ وَمَنْ
مَّعَهٗ جَمِيْعًا ﴿١٠٤﴾
وَّقُلْنَا مِنْۢ بَعْدِهٖ لِبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ اسْكُنُوا الْاَرْضَ
فَاِذَا جَآءَ وَعْدُ الْاٰخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيْفًا ﴿١٠٥﴾
وَبِالْحَقِّ اَنْزَلْنٰهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ ۗ وَمَآ اَرْسَلْنٰكَ اِلَّا
مُبَشِّرًا وَّنَذِيْرًا ﴿١٠٦﴾ وقف لازم
وَقُرْاٰنًا فَرَقْنٰهُ لِتَقْرَاَهٗ عَلَى النَّاسِ عَلٰى مُكْثٍ
وَّنَزَّلْنٰهُ تَنْزِيْلًا ﴿١٠٧﴾

108. Řekni: „Ať už v něj věříte, či nevěříte, ti, jimž se dostalo vědění již před ním, když je jim přednášen, padají na tvář

قُلْ اٰمِنُوْا بِهٖۤ اَوْ لَا تُؤْمِنُوْا ؕ اِنَّ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ
مِنْ قَبْلِهٖۤ اِذَا يُتْلٰى عَلَيْهِمْ يَخِرُّوْنَ لِلْاَذْقَانِ
سُجَّدًا ۙ ﴿۱۰۸﴾

109. „A říkají: ‚Svatý je Pán náš. Slib Pána našeho se věru naplní.'"

وَّ يَقُوْلُوْنَ سُبْحٰنَ رَبِّنَاۤ اِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُوْلًا ﴿۱۰۹﴾

110. A padají na tváře své plačíce, a to ještě zvyšuje jejich pokoru.

وَ يَخِرُّوْنَ لِلْاَذْقَانِ يَبْكُوْنَ وَ يَزِيْدُهُمْ خُشُوْعًا ﴿۱۱۰﴾ السجدة

111. Řekni: „Vzývejte Allaha či vzývejte Rahmána; ať už jej nazýváte jakýmkoliv jménem, jména Jeho jsou jména nejkrásnější." A nemodlete se nahlas, ani *příliš* potichu, ale hledejte střední cestu.

قُلِ ادْعُوا اللّٰهَ اَوِ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ ؕ اَيًّا مَّا تَدْعُوْا فَلَهُ الْاَسْمَآءُ
الْحُسْنٰى ۚ وَ لَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَ لَا تُخَافِتْ بِهَا وَ
ابْتَغِ بَيْنَ ذٰلِكَ سَبِيْلًا ﴿۱۱۱﴾

112. A řekni: „Všechna chvála patří Allahovi, Jenž si k Sobě nevzal žádného syna, Jenž v Království *Svém* nemá žádného společníka, a nepotřebuje nikoho, kdo by *Mu* pomohl v případě slabosti." Chvalte slávu Jeho, velebíce Jej.

وَ قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَّ لَمْ يَكُنْ
لَّهٗ شَرِيْكٌ فِي الْمُلْكِ وَ لَمْ يَكُنْ لَّهٗ وَلِيٌّ مِّنَ الذُّلِّ
وَ كَبِّرْهُ تَكْبِيْرًا ﴿۱۱۲﴾ ع ۱۲

KAPITOLA 18

AL-KAHF

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Podle Ibn 'Abbáse a Ibn Zubajra byla celá *Súra* zjevena v Mekce (Manthúr). A zdá se, že v tomto bodě se názorově shodují téměř všichni komentátoři Koránu. Západní badatelé kladou *Súru* do 6. roku po Výzvě, ale nejspíš byla zjevena už v roce 4. či 5. Anas tvrdí, že *Súra* byla zjevena jako celek a střežilo ji sedmdesát tisíc andělů (Manthúr, sv.4, str.210). Kapitola Al-Nahl se poměrně dlouze zabývala proroctvím o tom, že se svatý Prorok setká se silnou opozicí ze strany židů a křesťanů. Toto téma bylo dále rozvinuto v *Súře* Baní Isrá'íl, v níž se hovoří o tom, že svatý Prorok se dostane do krajů, kde bude žít mezi židy a naváže s nimi nové styky. Později se však setká s opozicí ze strany jak židů, tak i křesťanů, ale nakonec nad nimi zvítězí. V *Súře* Baní Isrá'íl je zmínka o Vidění svatého Proroka, které obsahovalo proroctví o dobytí Svaté země židů, a nepřímou narážku na dvě vzpoury židů předpovězené v Páté knize Mojžíšově. K první vzpouře došlo po skončení vlády Davidovy a vedla k vyhnání židů z jejich rodné země. Učinili pokání a jejich rodná země jim byla navrácena.

Znovu však propadli neřestem, přestali poslouchat boží přikázáni a v dobách Ježíšových se vzbouřili podruhé. Tímto novým vzdorem na sebe přivolali trest přísnější: jejich svatá místa byla zničena a byli vyhnáni z milované Země zaslíbené. V proroctvích je též zmínka o poměrech a okolnostech, které ovlivnily život prvních Izraelitů, tj. židů. Při líčení těchto poměrů vznikly dvě samozřejmé otázky: a) Křesťané, kteří jsou druhou odnoží Mojžíšova Zákona, ušli trestu, který postihl jeho první odnož, tj. židy: neznamená to snad, že křesťané jsou dědici božího požehnání a milosti, které byly přislíbeny židům? b) Proč jsou muslimové varováni, aby se měli na pozoru před ztrátou boží přízně a nekráčeli ve stopách židů, čeho je toto varování předzvěstí a co pro ně skrývá budoucnost? Viz též Rozšířené vydání komentáře, str. 1474-1480.

AL-KAHF

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Všechna chvála patří Allahovi, jenž služebníku Svému Knihu seslal a žádné pokřivení do ní nevložil.

3. *Učinil ji* ochránkyní, aby varovala před těžkým trestem přicházejícím od Něho a aby oznámila věřícím, jež dobré skutky konají, radostnou zvěst o tom, že je jim určena krásná odměna,

4. V níž budou přebývat navěky;

5. A aby varovala ty, kteří říkají: „Allah si k Sobě vzal syna."

6. Nevědí o tom nic oni, ani jejich otcové *nevěděli*. Hrozné je slovo, jež vychází z jejich úst. Nemluví nic než lež.

7. Možná, že se až k smrti utrápíš žalem nad nimi, jestliže tomuto vyprávění neuvěří.

8. Vše, co je na zemi, jsme učinili její okrasou, abychom vyzkoušeli, kdo z nich je nejlepší ve svém konání.

9. A věru proměníme vše, co je na ní, v neúrodnou pustinu.

10. Domníváš se, že lidé Jeskyně a Zápisu byli zázrakem mezi Našimi Znameními?

11. Když se mladí muži uchýlili do úkrytu do Jeskyně, řekli: „Pane náš, obdař

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ عَلٰى عَبْدِهِ الْكِتٰبَ وَلَمْ
يَجْعَلْ لَّهٗ عِوَجًا ﴿٢﴾
قَيِّمًا لِّيُنْذِرَ بَاْسًا شَدِيْدًا مِّنْ لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرَ
الْمُؤْمِنِيْنَ الَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ الصّٰلِحٰتِ اَنَّ لَهُمْ
اَجْرًا حَسَنًا ﴿٣﴾
مّٰكِثِيْنَ فِيْهِ اَبَدًا ﴿٤﴾
وَّيُنْذِرَ الَّذِيْنَ قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا ﴿٥﴾
مَا لَهُمْ بِهٖ مِنْ عِلْمٍ وَّلَا لِاٰبَآئِهِمْ ؕ كَبُرَتْ
كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ اَفْوَاهِهِمْ ؕ اِنْ يَّقُوْلُوْنَ اِلَّا
كَذِبًا ﴿٦﴾
فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَّفْسَكَ عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ اِنْ لَّمْ يُؤْمِنُوْا
بِهٰذَا الْحَدِيْثِ اَسَفًا ﴿٧﴾
اِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْاَرْضِ زِيْنَةً لَّهَا لِنَبْلُوَهُمْ
اَيُّهُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا ﴿٨﴾
وَاِنَّا لَجٰعِلُوْنَ مَا عَلَيْهَا صَعِيْدًا جُرُزًا ﴿٩﴾
اَمْ حَسِبْتَ اَنَّ اَصْحٰبَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيْمِ كَانُوْا
مِنْ اٰيٰتِنَا عَجَبًا ﴿١٠﴾
اِذْ اَوَى الْفِتْيَةُ اِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوْا رَبَّنَآ اٰتِنَا

nás milosrdenstvím Svým a připrav nám ve věci naší správné vedení.”

12. A připravili jsme je v té jeskyni o zprávy z okolního světa po mnoho let.

13. Potom jsme je vzkřísili, abychom poznali, která z obou skupin lépe odhadne dobu, kterou *tam* pobyli.

R. 2.

14. Jejich příběh ti budeme vyprávět podle pravdy. Byli to mladí muži, kteří uvěřili v Pána svého a My jsme posílili jejich vedení.

15. A srdce jejich jsme posílili, když vstali a řekli: „Náš Pán je Pánem nebes a země. Nikdy nebudem vzývat jiného Boha kromě Něho; *a kdybychom tak učinili*, pak bychom zajisté nehoráznost vyslovili.

16. „Tento náš lid si vzal kromě Něho *k uctívání* božstva *jiná*. Proč o nich nepřinesou jasné zplnomocnění? A kdo je nespravedlivější než ten, kdo si o Allahovi lži vymýšlí?

17. “A *nyní* když jste se od nich oddělili i od toho, co uctívají vedle Allaha, hledejte útočiště v Jeskyni; Pán váš nad vámi rozestře Své milosrdenství a v *této* věci vaší vám ulehčení připraví.”

18. A byl bys viděl slunce, jak se při svém východu odklání od jejich jeskyně napravo a při svém západu se od nich odvrací nalevo; a oni byli v její objemné dutině. Toto je jedno ze Znamení Allahových. Ten, koho Allah vede, je veden správně; ale ten, koho odsoudil k bloudění, pro toho nenajdeš žádného pomocníka jako průvodce.

R. 3.

19. Mohl bys je považovat za bdící, přestože spí; a My je přimějeme, aby se obraceli napravo a nalevo; a jejich pes *ležel* na prahu s roztaženými předními tlapami.

مِنْ لَّدُنْكَ رَحْمَةً وَّهَيِّئْ لَنَا مِنْ اَمْرِنَا رَشَدًا ﴿١١﴾
فَضَرَبْنَا عَلٰٓى اٰذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِيْنَ عَدَدًا ﴿١٢﴾
ثُمَّ بَعَثْنٰهُمْ لِنَعْلَمَ اَيُّ الْحِزْبَيْنِ اَحْصٰى لِمَا
ع لَبِثُوْٓا اَمَدًا ﴿١٣﴾
نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَاَهُمْ بِالْحَقِّ اِنَّهُمْ فِتْيَةٌ
اٰمَنُوْا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنٰهُمْ هُدًى ﴿١٤﴾
وَّرَبَطْنَا عَلٰى قُلُوْبِهِمْ اِذْ قَامُوْا فَقَالُوْا رَبُّنَا رَبُّ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَنْ نَّدْعُوَاۡ مِنْ دُوْنِهٖٓ اِلٰهًا
لَّقَدْ قُلْنَآ اِذًا شَطَطًا ﴿١٥﴾
هٰٓؤُلَآءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ اٰلِهَةً لَوْ لَا
يَاْتُوْنَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطٰنٍۭ بَيِّنٍ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ
افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا ﴿١٦﴾
وَاِذِ اعْتَزَلْتُمُوْهُمْ وَمَا يَعْبُدُوْنَ اِلَّا اللّٰهَ فَاْوٗٓا
اِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِّنْ رَّحْمَتِهٖ وَيُهَيِّئْ
لَكُمْ مِّنْ اَمْرِكُمْ مِّرْفَقًا ﴿١٧﴾
وَتَرَى الشَّمْسَ اِذَا طَلَعَتْ تَّزٰوَرُ عَنْ كَهْفِهِمْ
ذَاتَ الْيَمِيْنِ وَاِذَا غَرَبَتْ تَّقْرِضُهُمْ ذَاتَ
الشِّمَالِ وَهُمْ فِيْ فَجْوَةٍ مِّنْهُ ذٰلِكَ مِنْ اٰيٰتِ
اللّٰهِ مَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُّضْلِلْ فَلَنْ
ع تَجِدَ لَهٗ وَلِيًّا مُّرْشِدًا ﴿١٨﴾
وَتَحْسَبُهُمْ اَيْقَاظًا وَّهُمْ رُقُوْدٌ وَّنُقَلِّبُهُمْ
ذَاتَ الْيَمِيْنِ وَذَاتَ الشِّمَالِ وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ

Kdyby ses na ně byl podíval, jistě by ses od nich odvrátil strachy, a byl bys před nimi naplněn bázní.

ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ ۚ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ
فِرَارًا وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُعْبًا ﴿١٩﴾

20. A tak jsme je vzkřísili, aby se jeden druhého vyptávali. Jeden z nich řekl: „Jak dlouho jste tu pobyli?" Řekli: „Pobyli jsme tu den nebo část dne." *Druzí* řekli: „Pán váš ví nejlépe, *jak dlouho* jste tu byli. Nyní pošlete jednoho z vás do města s těmito stříbrnými mincemi a nechť zjistí, který z jeho *obyvatelů* má nejčistší potraviny a ať vám z nich přinese zásoby. A nechť je zdvořilý a nikomu o vás nic neprozradí."

وَكَذَٰلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ ۚ قَالَ قَائِلٌ
مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ ۖ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ۚ
قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ
بِوَرِقِكُمْ هَٰذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَىٰ
طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ
وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا ﴿٢٠﴾

21. „Neboť kdyby na vás přišli, ukamenovali by vás, nebo by vás přinutili vrátit se k jejich náboženství a již nikdy byste neprospívali."

إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ
فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذًا أَبَدًا ﴿٢١﴾

22. A tak jsme je odhalili *lidem*, aby poznali, že slib Allahův je pravdivý, a pokud jde o Hodinu, o té že pochyby není. *A vzpomeň si na dobu*, kdy se lidé kvůli nim mezi sebou hádali a řekli: „Vystavte nad nimi (tj. nad jejich Jeskyní) nějakou stavbu." Pán jejich je znal nejlépe. Ti, kteří spor vyhráli, řekli: „Vystavíme nad nimi svatostánek."

وَكَذَٰلِكَ أَعْثَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ
حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَازَعُونَ
بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ ۖ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِمْ بُنْيَانًا ۖ رَبُّهُمْ
أَعْلَمُ بِهِمْ ۚ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ
عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ﴿٢٢﴾

23. *Někteří* říkají: „Byli tři, čtvrtý byl jejich pes." A *jiní* říkají: „Bylo jich pět, šestý byl jejich pes," hádali naslepo. A *ještě další* říkají: „Bylo jich sedm, osmý byl jejich pes." Řekni: „Pán můj zná jejich počet nejlépe. Jen málokdo ho zná." Nepochybuj tedy, pokud jde o ně, leda jen v maličkostech, ani se na ně nikoho nevyptávej. távej.

سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ
خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ ۖ وَ
يَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ ۚ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ
بِعِدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ ۗ فَلَا تُمَارِ
فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ
مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٢٣﴾ ع

R. 4.

24. A neříkej o ničem „Já to udělám zítra,"

وَلَا تَقُولَنَّ لِشَيْءٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا ﴿٢٤﴾

25. Leda, že by si to přál Allah. A vzpomínej Pána svého, když zapomínáš, a řekni: „Doufám, že Pán můj mě povede k tomu, co je k cestě pravé ještě blíže než toto."

إِلَّآ أَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ وَاذْكُرْ رَّبَّكَ إِذَا نَسِيْتَ وَقُلْ
عَسٰٓى أَنْ يَّهْدِيَنِ رَبِّيْ لِأَقْرَبَ مِنْ هٰذَا رَشَدًا ﴿٢٥﴾

26. A zůstali ve Své Jeskyni tři sta let a přidali ještě devět.

وَلَبِثُوْا فِيْ كَهْفِهِمْ ثَلٰثَ مِائَةٍ سِنِيْنَ وَ
ازْدَادُوْا تِسْعًا ﴿٢٦﴾

27. Řekni: „Allah ví nejlépe jak dlouho tam setrvali." Jemu náleží tajemství nebes a země. On Vidoucí je a Slyšící! Nemají žádného pomocníka kromě Něho a On nedovolí nikomu podílet se na Jeho moci.

قُلِ اللّٰهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوْا ۚ لَهٗ غَيْبُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۭ
أَبْصِرْ بِهٖ وَأَسْمِعْ ۭ مَا لَهُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ مِنْ وَّلِيٍّ ۡ
وَّلَا يُشْرِكُ فِيْ حُكْمِهٖٓ أَحَدًا ﴿٢٧﴾

28. A zvěstuj, co ti bylo zjeveno z Knihy Pána tvého. A není nikoho, kdo může změnit slova Jeho a kromě Něho nenalezneš útočiště žádného.

وَاتْلُ مَآ أُوْحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ ۚ لَا مُبَدِّلَ
لِكَلِمٰتِهٖ ۚ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُوْنِهٖ مُلْتَحَدًا ﴿٢٨﴾

29. Přidržuj se těch, kteří vzývají Pána svého, ráno i večer, hledajíce u Něho zalíbení; a nechť tvé oči nehledí za ně v touze po krásách života pozemského; a neposlouchej toho, jehož srdce jsme učinili nepozorným ke Svému připomenutí a jenž následuje jen své nízké pohnutky a jehož případ překračuje všechny meze.

وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَدٰوةِ
وَالْعَشِيِّ يُرِيْدُوْنَ وَجْهَهٗ وَلَا تَعْدُ عَيْنٰكَ عَنْهُمْ ۚ
تُرِيْدُ زِيْنَةَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَلَا تُطِعْ مَنْ
أَغْفَلْنَا قَلْبَهٗ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوٰىهُ
وَكَانَ أَمْرُهٗ فُرُطًا ﴿٢٩﴾

30. A řekni: „*Toto je* pravda od Pána tvého; nech proto toho, kdo chce, věřit a toho, kdo chce, nevěřit." Vskutku jsme připravili pro přestupníky oheň, jehož plamenná klenba je obklopí. A budou-li volat o pomoc, bude jim pomoženo vodou podobnou roztavenému olovu, která jim spálí tváře. Jak odporný to nápoj a jak strašné *to* místo k odpočinku!

وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكُمْ ۣ فَمَنْ شَآءَ فَلْيُؤْمِنْ
وَّمَنْ شَآءَ فَلْيَكْفُرْ ۙ إِنَّآ أَعْتَدْنَا لِلظّٰلِمِيْنَ نَارًا ۙ
أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا ۭ وَإِنْ يَّسْتَغِيْثُوْا يُغَاثُوْا بِمَآءٍ
كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوْهَ ۭ بِئْسَ الشَّرَابُ ۭ وَسَآءَتْ
مُرْتَفَقًا ﴿٣٠﴾

31. Zajisté ti, kteří věří a dobré skutky konají — My věru nedopustíme, aby odměna těch, kteří dobré skutky konají, byla ztracena.

إِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ إِنَّا لَا نُضِيْعُ
أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ﴿٣١﴾

32. Jsou to ti, jimž budou patřit Zahrady věčnosti, pod nimiž potoky potečou. Tam

أُولٰٓئِكَ لَهُمْ جَنّٰتُ عَدْنٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهِمُ

budou zlatými náramky ozdobeni a do zelených šatů z jemného hedvábí a těžkého brokátu se budou oblékat a odpočívat si budou na pohovkách. Jak vynikající odměna a jak skvělé místo k odpočinku!

R. 5.

33. A vyprávěj jim podobenství o dvou mužích: jednomu z nich jsme darovali dvě zahrady s vinnou révou a obklopili je datlovými palmami a mezi oběma jsme umístili obilná pole.

34. A obě zahrady přinášely *hojnost* ovoce a nikdy jej nezklamaly. A způsobili jsme, aby mezi nimi protékal potok.

35. A měl *hojnost* ovoce a při rozhovoru řekl svému příteli: „Jsem bohatší než ty majetkem a silnější v počtu mužů."

36. A vstoupil do své zahrady a ukřivdil své duši. Řekl: „Nemyslím si, že toto někdy zanikne;

37. „A nemyslím si, že Hodina se *kdy* dostaví. A i kdybych byl k Pánu svému navrácen, pak věru tam naleznu lepší místo než je toto."

38. Jeho druh mu při rozhovoru řekl: „Nevěříš v Toho, Jenž tě stvořil z prachu, pak z kapky semene a potom tě ztvárnil v *dokonalého* člověka?

39. „Ale *pokud jde o mne*, *Já věřím, že* Allah jediný je Pánem mým a k Pánu svému nikoho nepřidružím.

40. „A proč jsi neřekl, když jsi do své zahrady vstoupil: ‚*Stane se jen* to, co chce Allah. A není moci kromě u Allaha'? když se ti zdá, že jsem chudší než ty majetkem i dětmi.

الْاَنْهٰرُ يُحَلَّوْنَ فِيْهَا مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ
وَّيَلْبَسُوْنَ ثِيَابًا خُضْرًا مِّنْ سُنْدُسٍ وَّ
اِسْتَبْرَقٍ مُّتَّكِـِٕيْنَ فِيْهَا عَلَى الْاَرَآئِكِ نِعْمَ
الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ٣٢ ع
وَاضْرِبْ لَهُمْ مَّثَلًا رَّجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِاَحَدِهِمَا
جَنَّتَيْنِ مِنْ اَعْنَابٍ وَّحَفَفْنٰهُمَا بِنَخْلٍ وَّجَعَلْنَا
بَيْنَهُمَا زَرْعًا ٣٣
كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ اٰتَتْ اُكُلَهَا وَلَمْ تَظْلِمْ مِّنْهُ شَيْئًا
وَّفَجَّرْنَا خِلٰلَهُمَا نَهَرًا ٣٤
وَّكَانَ لَهٗ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهٖ وَهُوَ يُحَاوِرُهٗۤ
اَنَا اَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَّاَعَزُّ نَفَرًا ٣٥
وَدَخَلَ جَنَّتَهٗ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهٖ قَالَ مَاۤ
اَظُنُّ اَنْ تَبِيْدَ هٰذِهٖۤ اَبَدًا ٣٦
وَّمَاۤ اَظُنُّ السَّاعَةَ قَآئِمَةً وَّلَئِنْ رُّدِدْتُّ اِلٰى
رَبِّيْ لَاَجِدَنَّ خَيْرًا مِّنْهَا مُنْقَلَبًا ٣٧
قَالَ لَهٗ صَاحِبُهٗ وَهُوَ يُحَاوِرُهٗۤ اَكَفَرْتَ بِالَّذِيْ
خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ سَوّٰىكَ
رَجُلًا ٣٨
لٰكِنَّا۠ هُوَ اللّٰهُ رَبِّيْ وَلَاۤ اُشْرِكُ بِرَبِّيْۤ اَحَدًا ٣٩
وَلَوْلَاۤ اِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَآءَ اللّٰهُ
لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ اِنْ تَرَنِ اَنَا اَقَلَّ مِنْكَ مَالًا
وَّوَلَدًا ٤٠

41. „Možná, že mi Pán můj daruje něco lepšího, než je tvá zahrada, a zasáhne ji (tvoji zahradu) bleskem z nebe, takže se stane pustou a kluzkou zemí.

42. „Nebo její voda vsákne *do země* tak hluboko, že ji nebudeš moci nalézt."

43. A jeho plody byly skutečně *zničeny* a on začal lomit rukama nad tím, co na ni vynaložil, a nad tím, že bylo zničeno vše i s mřížovím. A řekl: „Kéž bych byl nikoho k Pánu svému nepřidružoval!"

44. A neměl nikoho, kdo by mu pomohl proti Allahovi, ani se nemohl bránit sám.

45. A tehdy opora *přichází jedině* od Allaha, Skutečného *Boha*. On je Nejlepší v odměňování a Nejlépe vede k cíli.

R. 6.

46. A uveď jim podobenství o životě pozemském: podobá se vodě, kterou sesíláme z nebe a s níž se mísí rostlinstvo země; a potom se stane suchou, polámanou trávou, již větry roznesou. A Allah má moc nade vším.

47. Bohatství a děti jsou ozdobou života pozemského. Ale dobré skutky, jež přetrvají, jsou v očích Pána tvého lepší, pokud jde o *okamžitou* odměnu i *budoucí* naději.

48. A *přemýšlej o* dni, kdy odstraníme hory a uvidíš *národy* země, jak táhnou *jeden proti druhému*, a tehdy je všechny shromáždíme a nikoho z nich nenecháme pozadu.

49. A před Pána tvého budou předvedeni v řadách: „Teď jste k Nám přišli tak, jak jsme vás poprvé stvořili. A přitom jste se domnívali, že k naplnění *Našeho* Slibu vůči vám nestanovíme žádnou lhůtu."

50. A bude *před ně* položena Kniha a uvidíš, jak se provinilí obávají toho, co je

فَعَسٰى رَبِّيْٓ اَنْ يُّؤْتِيَنِ خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ
عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَآءِ فَتُصْبِحَ صَعِيْدًا
زَلَقًا ﴿٤١﴾
اَوْ يُصْبِحَ مَآؤُهَا غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيْعَ لَهٗ طَلَبًا ﴿٤٢﴾
وَاُحِيْطَ بِثَمَرِهٖ فَاَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلٰى مَآ اَنْفَقَ
فِيْهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلٰى عُرُوْشِهَا وَيَقُوْلُ يٰلَيْتَنِيْ
لَمْ اُشْرِكْ بِرَبِّيْٓ اَحَدًا ﴿٤٣﴾
وَلَمْ تَكُنْ لَّهٗ فِئَةٌ يَّنْصُرُوْنَهٗ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَمَا
كَانَ مُنْتَصِرًا ﴿٤٤﴾
هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلّٰهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَّ
ع خَيْرٌ عُقْبًا ﴿٤٥﴾
وَاضْرِبْ لَهُمْ مَّثَلَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَآءٍ اَنْزَلْنٰهُ
مِنَ السَّمَآءِ فَاخْتَلَطَ بِهٖ نَبَاتُ الْاَرْضِ فَاَصْبَحَ
هَشِيْمًا تَذْرُوْهُ الرِّيٰحُ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴿٤٦﴾
اَلْمَالُ وَالْبَنُوْنَ زِيْنَةُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَالْبٰقِيٰتُ
الصّٰلِحٰتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَّخَيْرٌ اَمَلًا ﴿٤٧﴾
وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْاَرْضَ بَارِزَةً وَّحَشَرْنٰهُمْ
فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ اَحَدًا ﴿٤٨﴾
وَعُرِضُوْا عَلٰى رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُوْنَا كَمَا خَلَقْنٰكُمْ
اَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ اَلَّنْ نَّجْعَلَ لَكُمْ مَّوْعِدًا ﴿٤٩﴾
وَوُضِعَ الْكِتٰبُ فَتَرَى الْمُجْرِمِيْنَ مُشْفِقِيْنَ مِمَّا

v ní; a řeknou: „Běda nám! Co je to za Knihu! Neopomíjí nic, ať malé či velké, vše zaznamenala." A naleznou před *sebou* vše, co dělali, a Pán tvůj neukřivdí nikomu.

R. 7.

51. A *vzpomeň si na dobu*, kdy jsme řekli andělům: „Skloňte se před Adamem" a *všichni* se před ním sklonili, kromě Iblíse. Byl *jedním* z Džinů; a příkazu Pána svého neuposlechl. Což vezmete si jej a potomstvo jeho za přátele místo Mě, přestože jsou vašimi nepřáteli? Zlá je to výměna pro provinilce.

52. Já jsem je neučinil svědky stvoření nebes a země, ani jejich vlastního stvoření; ani si nemohou vzít jako pomocníky ty, kteří *lidi* zavádějí v blud.

53. A *vzpomeň si* na den, kdy On řekne: „Zavolejte ty, které jste pokládali za Mé společníky." Budou je vzývat, ale oni jim neodpovědí; a umístíme mezi nimi hráz.

54. A provinilci spatří Oheň a uvědomí si, že do něj upadnou; a nenaleznou z něho úniku.

R. 8.

55. A vskutku jsme v tomto Koránu různými způsoby pro *blaho* lidstva rozmanitá podobenství vysvětlili; však člověk je ze všeho nejsvárlivější.

56. A nic nebrání lidem, aby uvěřili, když k nim přijde *správné* vedení, a aby Pána svého o odpuštění požádali, ledaže *si přejí*, aby je postihl osud národa dřívějšího nebo aby pohlédli trestu tváří v tvář.

57. A Posly vysíláme jen jako nositele radostné zvěsti a jako varovatele. A ti, kteří nevěří, se přou pomocí lži, aby jí pravdu vyvrátili. A Znamení Má a to, před čím jsou varováni, považují za *pouhý* žert.

58. A kdo je nespravedlivější než ten, když jsou mu připomínána Znamení Pána

فِيْهِ وَ يَقُوْلُوْنَ يٰوَيْلَتَنَا مَالِ هٰذَا الْكِتٰبِ لَا يُغَادِرُ
صَغِيْرَةً وَّ لَا كَبِيْرَةً اِلَّآ اَحْصٰهَا ۚ وَ وَجَدُوْا مَا
عَمِلُوْا حَاضِرًا ؕ وَ لَا يَظْلِمُ رَبُّكَ اَحَدًا ﴿٥٠﴾
وَ اِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ
اِبْلِيْسَ ؕ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ اَمْرِ رَبِّهٖ ؕ
اَفَتَتَّخِذُوْنَهٗ وَ ذُرِّيَّتَهٗٓ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِيْ وَهُمْ
لَكُمْ عَدُوٌّ ؕ بِئْسَ لِلظّٰلِمِيْنَ بَدَلًا ﴿٥١﴾
مَآ اَشْهَدْتُّهُمْ خَلْقَ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ وَلَا خَلْقَ
اَنْفُسِهِمْ ۪ وَ مَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّيْنَ عَضُدًا ﴿٥٢﴾
وَ يَوْمَ يَقُوْلُ نَادُوْا شُرَكَآءِيَ الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ
فَلَمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَهُمْ وَ جَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَّوْبِقًا ﴿٥٣﴾
وَ رَاَ الْمُجْرِمُوْنَ النَّارَ فَظَنُّوْٓا اَنَّهُمْ مُّوَاقِعُوْهَا وَ
لَمْ يَجِدُوْا عَنْهَا مَصْرِفًا ﴿٥٤﴾
وَ لَقَدْ صَرَّفْنَا فِيْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ
مَثَلٍ ؕ وَ كَانَ الْاِنْسَانُ اَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ﴿٥٥﴾
وَ مَا مَنَعَ النَّاسَ اَنْ يُّؤْمِنُوْٓا اِذْ جَآءَهُمُ الْهُدٰى
وَ يَسْتَغْفِرُوْا رَبَّهُمْ اِلَّآ اَنْ تَاْتِيَهُمْ سُنَّةُ الْاَوَّلِيْنَ
اَوْ يَاْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿٥٦﴾
وَ مَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِيْنَ اِلَّا مُبَشِّرِيْنَ وَ مُنْذِرِيْنَ ۚ
وَ يُجَادِلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوْا بِهِ
الْحَقَّ وَ اتَّخَذُوْٓا اٰيٰتِيْ وَ مَآ اُنْذِرُوْا هُزُوًا ﴿٥٧﴾
وَ مَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِاٰيٰتِ رَبِّهٖ فَاَعْرَضَ عَنْهَا

jeho, se od nich odvrací a zapomíná, co jeho ruce předeslaly? Jejich srdce jsme pokryli rouškou, aby tomu neporozuměli a jejich uši hluchotou. A když je vyzveš ke *správnému* vedení, nikdy je nepřijmou.
nepřijmou.

59. A Pán tvůj je Nejvýš Odpouštějící, plný milosrdenství. Kdyby je chtěl uchvátit za to, co si vysloužili, pak by jim zajisté uspíšil trest. Mají však lhůtu stanovenou, před níž žádné útočiště nenajdou.

60. A tato města — zničili jsme je, když se nepravostí dopustili. A stanovili jsme pevnou lhůtu k jejich záhubě.

R. 9.

61. A *vzpomeň si na dobu*, kdy řekl Mojžíš svému mladému *společníku*: „Nezastavím se, dokud nedojdu k soutoku dvou moří, i kdybych měl putovat celou věčnost."

62. Ale když došli k soutoku obou (moří), zapomněli na svou rybu a ta jim utekla do moře a rychle uplavala *pryč*.

63. A když se dostali dál, řekl svému mladému *společníku*: „Přines nám snídani. Neboť jsme se touto cestou hodně unavili."

64. Odpověděl: „Což jsi neviděl, že když jsme se odebrali ke skále *k odpočinku* a já zapomněl na rybu — a to, že jsem se *ti* o tom zapomněl zmínit, nezpůsobil nikdo jiný než Satan — zázračně vydala na cestu do moře?"

65. Řekl: „To je právě to, co jsme hledali." Oba se tedy obrátili a vrátili se po stopách svých.

66. Potom nalezli jednoho z Našich služebníků, jehož jsme obdařili Svým milosrdenstvím a jehož jsme naučili vědění vycházejícímu přímo z Nás.

67. Mojžíš mu řekl: „Smím tě následovat s tím, že mě naučíš něčemu z vedení, o němž

وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدٰهُ ؕ اِنَّا جَعَلْنَا عَلٰى قُلُوْبِهِمْ
اَكِنَّةً اَنْ يَّفْقَهُوْهُ وَفِيْٓ اٰذَانِهِمْ وَقْرًا ؕ وَاِنْ
تَدْعُهُمْ اِلَى الْهُدٰى فَلَنْ يَّهْتَدُوْٓا اِذًا اَبَدًا ﴿۵۸﴾
وَرَبُّكَ الْغَفُوْرُ ذُو الرَّحْمَةِ ؕ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا
كَسَبُوْا لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ ؕ بَلْ لَّهُمْ مَّوْعِدٌ
لَّنْ يَّجِدُوْا مِنْ دُوْنِهٖ مَوْئِلًا ﴿۵۹﴾
وَتِلْكَ الْقُرٰٓى اَهْلَكْنٰهُمْ لَمَّا ظَلَمُوْا وَجَعَلْنَا
لِمَهْلِكِهِمْ مَّوْعِدًا ﴿۶۰﴾
وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى لِفَتٰىهُ لَآ اَبْرَحُ حَتّٰٓى اَبْلُغَ
مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ اَوْ اَمْضِيَ حُقُبًا ﴿۶۱﴾
فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوْتَهُمَا فَاتَّخَذَ
سَبِيْلَهٗ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿۶۲﴾
فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتٰىهُ اٰتِنَا غَدَآءَنَا ؗ لَقَدْ لَقِيْنَا
مِنْ سَفَرِنَا هٰذَا نَصَبًا ﴿۶۳﴾
قَالَ اَرَءَيْتَ اِذْ اَوَيْنَآ اِلَى الصَّخْرَةِ فَاِنِّيْ نَسِيْتُ
الْحُوْتَ ؗ وَمَآ اَنْسٰنِيْهُ اِلَّا الشَّيْطٰنُ اَنْ اَذْكُرَهٗ ۚ
وَاتَّخَذَ سَبِيْلَهٗ فِي الْبَحْرِ ۖۗ عَجَبًا ﴿۶۴﴾
قَالَ ذٰلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِ ۖۗ فَارْتَدَّا عَلٰٓى اٰثَارِهِمَا
قَصَصًا ﴿۶۵﴾
فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَآ اٰتَيْنٰهُ رَحْمَةً مِّنْ
عِنْدِنَا وَعَلَّمْنٰهُ مِنْ لَّدُنَّا عِلْمًا ﴿۶۶﴾
قَالَ لَهٗ مُوْسٰى هَلْ اَتَّبِعُكَ عَلٰٓى اَنْ تُعَلِّمَنِ

jsi byl sám poučen?"

68. Odpověděl: „Nebudeš schopen zůstat v mé společnost trpělivým.

69. „A jak bys mohl být trpělivý v tom, co je mimo dosah tvého chápání?"

70. Řekl: „Bude-li Allah chtít, shledáš mě trpělivým, a není nic, v čem bych tě neuposlechl."

71. Řekl: „Nuže, chceš-li mě následovat, tedy se mě na nic neptej, dokud o tom sám nepromluvím."

R. 10.

72. Tak se oba vydali na cestu, a když nastoupili na loď, prorazil do ní díru. *Mojžíš* řekl: „Prorazils ji, abys utopil ty, kteří na ní *cestují*? Tys věru provedl strašnou věc."

73. Odpověděl: „Neřekl jsem *ti* snad, že nebudeš schopen zůstat v mé společnosti trpělivým?"

74. *Mojžíš* řekl: „Nepoháněj mě k zodpovědnosti pro moji zapomnětlivost a nebuď na mě přísný za tento *poklesek*."

75. Tak putovali dále, až potkali chlapce, a on ho zabil. *Mojžíš* řekl: „Což jsi zabil nevinného člověka, aniž *by on* sám někoho *zabil*? Tys věru provedl ohavnou věc!"

76. Odpověděl: „Neřekl jsem ti snad, že nebudeš schopen zůstat v mé společnosi trpělivým?"

77. *Mojžíš* řekl: „Jestliže se tě po tomto ještě na něco zeptám, nenechávej mě už ve své společnosti, neboť budeš mít ode mne dostatečnou omluvu."

78. Tak pokračovali v cestě, až přišli k obyvatelům nějakého města a požádali je o jídlo, ti je však pohostit odmítli. A nalezli tam zeď, která byla na spadnutí a on ji opravil. *Mojžíš* řekl: „Kdybys chtěl, mohls za to dostat zaplaceno."

مما علمت رشدا ﴿٦٧﴾
قال إنك لن تستطيع معي صبرا ﴿٦٨﴾
وكيف تصبر على ما لم تحط به خبرا ﴿٦٩﴾
قال ستجدني إن شاء الله صابرا ولا أعصي لك
أمرا ﴿٧٠﴾
قال فإن اتبعتني فلا تسألني عن شيء حتى أحدث
لك منه ذكرا ﴿٧١﴾
فانطلقا حتى إذا ركبا في السفينة خرقها قال
أخرقتها لتغرق أهلها لقد جئت شيئا إمرا ﴿٧٢﴾
قال ألم أقل إنك لن تستطيع معي صبرا ﴿٧٣﴾
قال لا تؤاخذني بما نسيت ولا ترهقني من
أمري عسرا ﴿٧٤﴾
فانطلقا حتى إذا لقيا غلاما فقتله قال أقتلت
نفسا زكية بغير نفس لقد جئت شيئا
نكرا ﴿٧٥﴾
قال ألم أقل لك إنك لن تستطيع معي صبرا ﴿٧٦﴾
قال إن سألتك عن شيء بعدها فلا تصاحبني قد
بلغت من لدني عذرا ﴿٧٧﴾
فانطلقا حتى إذا أتيا أهل قرية استطعما أهلها
فأبوا أن يضيفوهما فوجدا فيها جدارا يريد
أن ينقض فأقامه قال لو شئت لتخذت
عليه أجرا ﴿٧٨﴾

79. Řekl: „Toto znamená rozloučení mezi mnou a tebou. A nyní ti vysvětlím smysl toho, cos nebyl schopen trpělivě snášet.

قَالَ هٰذَا فِرَاقُ بَيْنِيْ وَ بَيْنِكَ ۚ سَاُنَبِّئُكَ بِتَاْوِيْلِ
مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَّلَيْهِ صَبْرًا ﴿٧٩﴾

80. „Co se týče lodi, ta patřila *jistým* chudým lidem, kteří pracovali na moři; a chtěl jsem ji poškodit, neboť je pronásledoval král, který násilím uchvátil každou loď.

اَمَّا السَّفِيْنَةُ فَكَانَتْ لِمَسٰكِيْنَ يَعْمَلُوْنَ فِي الْبَحْرِ
فَاَرَدْتُّ اَنْ اَعِيْبَهَا وَكَانَ وَرَآءَهُمْ مَّلِكٌ يَّاْخُذُ
كُلَّ سَفِيْنَةٍ غَصْبًا ﴿٨٠﴾

81. „A co se týče chlapce, jeho rodiče byli věřící a my jsme se obávali, aby jim nezpůsobil potíže svou vzpurností a nevěrectvím.

وَ اَمَّا الْغُلٰمُ فَكَانَ اَبَوٰهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِيْنَآ اَنْ
يُّرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَّ كُفْرًا ۚ ﴿٨١﴾

82. „I přáli jsme si, aby jim Pán jejich výměnou daroval *dítě* bezúhonnější než on a k rodičům laskavější.

فَاَرَدْنَآ اَنْ يُّبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِّنْهُ زَكٰوةً
وَّ اَقْرَبَ رُحْمًا ﴿٨٢﴾

83. „A co se týče zdi, ta patřila dvěma osiřelým chlapcům ve městě a pod ní byl poklad jim náležející a otec jejich byl *mužem* spravedlivým, a tak si Pán tvůj přál, aby dosáhli dospělého *věku* a poklad svůj vytáhli jako milosrdenství od Pána tvého: a já jsem tak neučinil o své vlastní vůli. Toto je vysvětlení toho, cos nebyl schopen trpělivě snášet."

وَ اَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلٰمَيْنِ يَتِيْمَيْنِ فِي الْمَدِيْنَةِ
وَكَانَ تَحْتَهٗ كَنْزٌ لَّهُمَا وَكَانَ اَبُوْهُمَا صَالِحًا ۚ
فَاَرَادَ رَبُّكَ اَنْ يَّبْلُغَآ اَشُدَّهُمَا وَ يَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا ۖ
رَحْمَةً مِّنْ رَّبِّكَ ۚ وَ مَا فَعَلْتُهٗ عَنْ اَمْرِيْ ؕ ذٰلِكَ
تَاْوِيْلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَّلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨٣﴾

R. 11.

84. A ptají se tě na Dhu'l Qarnain. Řekni: „Jistěže vám budu vyprávět *něco* z jeho příběhu."

وَ يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِ ؕ قُلْ سَاَتْلُوْا عَلَيْكُمْ
مِّنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٤﴾

85. Usadili jsme ho na zemi a dali mu prostředky k *dosažení* všeho.

اِنَّا مَكَّنَّا لَهٗ فِي الْاَرْضِ وَ اٰتَيْنٰهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ
سَبَبًا ﴿٨٥﴾

86. A tak se ubíral *jistou* cestou,

فَاَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٨٦﴾

87. Až dospěl k západu slunce a shledal, že zapadá do jezírka kalné vody, a poblíž něho nalezl nějaký lid. Řekli jsme: „Ó Dhu'l Qarnaine, buď je potrestej, nebo se

حَتّٰٓى اِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِيْ
عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَّ وَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا ؕ قُلْنَا يٰذَا
الْقَرْنَيْنِ اِمَّآ اَنْ تُعَذِّبَ وَ اِمَّآ اَنْ تَتَّخِذَ فِيْهِمْ

k nim zachovej vlídně.”

حُسْنًا ﴿٨٧﴾

88. Řekl: „Co se týče toho, kdo je nespravedlivý, toho potrestáme; pak bude navrácen k Pánu svému, a Ten ho potrestá trestem hrozivým.”

قَالَ اَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهٗ ثُمَّ يُرَدُّ اِلٰى
رَبِّهٖ فَيُعَذِّبُهٗ عَذَابًا نُّكْرًا ﴿٨٨﴾

89. Ale co se týče toho, kdo věří a jedná spravedlivě, ten dostane skvělou odměnu a promluvíme k němu *slovy* srozumitelnými svého příkazu.

وَاَمَّا مَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهٗ جَزَآءَ ۨالْحُسْنٰى ۚ
وَسَنَقُوْلُ لَهٗ مِنْ اَمْرِنَا يُسْرًا ﴿٨٩﴾

90. Potom se ubíral cestou *jinou*,

ثُمَّ اَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٩٠﴾

91. Až dospěl k východu slunce a shledal, že vychází nad lidem, kterému jsme proti němu nedali žádnou ochranu.

حَتّٰٓى اِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلٰى
قَوْمٍ لَّمْ نَجْعَلْ لَّهُمْ مِّنْ دُوْنِهَا سِتْرًا ﴿٩١﴾

92. Tak *tomu vskutku bylo*. A obsáhli jsme věděním Svým *vše*, co u něho bylo.

كَذٰلِكَ ؕ وَقَدْ اَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴿٩٢﴾

93. Potom se ubíral další cestou,

ثُمَّ اَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٩٣﴾

94. Až dospěl k místu mezi dvěma horami a nalezl pod nimi lid, který sotva rozuměl *jeho* řeči.

حَتّٰٓى اِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُوْنِهِمَا قَوْمًا ۙ
لَّا يَكَادُوْنَ يَفْقَهُوْنَ قَوْلًا ﴿٩٤﴾

95. Řekli: „Ó Dhu'l Qarnaine, Gog a Magog šíří nepokoje v zemi; máme ti zaplatit poplatek, abys mezi nimi a námi vystavěl hráz?”

قَالُوْا يٰذَا الْقَرْنَيْنِ اِنَّ يَاْجُوْجَ وَمَاْجُوْجَ مُفْسِدُوْنَ
فِى الْاَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلٰٓى اَنْ تَجْعَلَ
بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ﴿٩٥﴾

96. Odpověděl: „Moc, kterou mě obdařil Pán můj, je lepší než poplatek, ale můžete mi pomoci tělesnou prací. Vystavím mezi vámi a jimi pevnou hráz.

قَالَ مَا مَكَّنِّىْ فِيْهِ رَبِّىْ خَيْرٌ فَاَعِيْنُوْنِىْ بِقُوَّةٍ اَجْعَلْ
بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿٩٦﴾

97. „Přineste mi kusy železa.” *Učinili tak* a když zarovnal prostor mezi dvěma horami, řekl: „Foukejte.” Foukali, dokud je nerozžhavil jako oheň *do červena*; řekl: „Přineste mi roztavenou měď, abych ji na to mohl nalít.”

اٰتُوْنِىْ زُبَرَ الْحَدِيْدِ ؕ حَتّٰٓى اِذَا سَاوٰى بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ
قَالَ انْفُخُوْا ؕ حَتّٰٓى اِذَا جَعَلَهٗ نَارًا ۙ قَالَ اٰتُوْنِىْٓ اُفْرِغْ
عَلَيْهِ قِطْرًا ﴿٩٧﴾

98. A (Gog a Magog) ji nebyli schopni přelézt, ani se skrze ni prokopat.

فَمَا اسْطَاعُوْٓا اَنْ يَّظْهَرُوْهُ وَمَا اسْتَطَاعُوْا لَهٗ
نَقْبًا ﴿٩٨﴾

99. Řekl: „Toto je milosrdenství od Pána mého. Ale až se splní slib Pána mého, rozbije ji na kusy. A slib Pána mého je *vždy* pravdivý."

قَالَ هٰذَا رَحْمَةٌ مِّنْ رَّبِّيْ ۚ فَاِذَا جَآءَ وَعْدُ رَبِّيْ
جَعَلَهٗ دَكَّآءَ ۚ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّيْ حَقًّا ﴿٩٩﴾

100. A v ten den necháme některé z nich, aby se vzedmuli proti druhým a bude zatroubeno na troubu. Potom je všechny shromáždíme.

وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَّمُوْجُ فِيْ بَعْضٍ وَّنُفِخَ
فِي الصُّوْرِ فَجَمَعْنٰهُمْ جَمْعًا ﴿١٠٠﴾

101. A v ten den představíme Peklo, tváří v tvář nevěřícím —

وَّعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِّلْكٰفِرِيْنَ عَرْضًا ﴿١٠١﴾

102. Jejichž oči byly zacloněny rouškou, *aby si nemuseli všímat* Mého varování, a aby ani slyšet nemohli.

الَّذِيْنَ كَانَتْ اَعْيُنُهُمْ فِيْ غِطَآءٍ عَنْ ذِكْرِيْ وَكَانُوْا
لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ سَمْعًا ﴿١٠٢﴾

R. 12.

103. Domnívají se snad nevěřící, že si mohou vzít za ochránce Mé služebníky místo Mě? Věru jsme připravili Peklo jako příbytek pro nevěřící.

اَفَحَسِبَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَنْ يَّتَّخِذُوْا عِبَادِيْ مِنْ
دُوْنِيْٓ اَوْلِيَآءَ ۚ اِنَّآ اَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكٰفِرِيْنَ
نُزُلًا ﴿١٠٣﴾

104. Řekni: „Máme vám povědět o těch, kdož největší ztrátu za své skutky utrpí? —

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْاَخْسَرِيْنَ اَعْمَالًا ﴿١٠٤﴾

105. „O těch, jejichž snažení je ztraceno v *honbě za statky* života pozemského, a přitom se domnívají, že dobré skutky konají."

اَلَّذِيْنَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَهُمْ
يَحْسَبُوْنَ اَنَّهُمْ يُحْسِنُوْنَ صُنْعًا ﴿١٠٥﴾

106. To jsou ti, kteří ve Znamení Pána svého a v setkání s Ním nevěří. Jejich skutky jsou tedy marné a v Den Zmrtvýchvstání u Nás nebudou mít žádnou váhu.

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ وَلِقَآئِهٖ
فَحَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيْمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
وَزْنًا ﴿١٠٦﴾

107. Toto je jejich odměna — Peklo; za to, že nevěřili a posmívali se Mým Znamením i Poslům Mým.

ذٰلِكَ جَزَآؤُهُمْ جَهَنَّمُ بِمَا كَفَرُوْا وَاتَّخَذُوْٓا اٰيٰتِيْ
وَرُسُلِيْ هُزُوًا ﴿١٠٧﴾

108. Zajisté ti, kteří věří a dobré skutky konají, budou mít Zahrady Rajské za příbytek svůj,

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ كَانَتْ لَهُمْ
جَنّٰتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿١٠٨﴾

109. V nich budou přebývat navěky a po žádné změně toužit nebudou.

خٰلِدِيْنَ فِيْهَا لَا يَبْغُوْنَ عَنْهَا حِوَلًا ﴿١٠٩﴾

110. Řekni: „Kdyby se moře stalo inkoustem k *zapisování* slov Pána mého,

قُلْ لَّوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِّكَلِمٰتِ رَبِّيْ لَنَفِدَ

zajisté by bylo moře vyčerpáno dříve, než by došla konce slova Pána mého, i kdybychom přibrali ještě jedno takové na pomoc.”

111. Řekni: „Jsem pouze člověk jako vy; ale dostalo se mi vnuknutí, že Bohem vaším je Bůh Jediný. Nechť tedy ten, kdo doufá v setkání s Pánem svým, dobré skutky koná a nechť při uctívání Pána svého *k Němu* nepřidružuje nikoho.”

الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمٰتُ رَبِّيْ وَلَوْ جِئْنَا
بِمِثْلِهٖ مَدَدًا ﴿١١٠﴾
قُلْ إِنَّمَآ أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوْحٰٓى إِلَيَّ أَنَّمَآ إِلٰهُكُمْ إِلٰهٌ
وَّاحِدٌ ۚ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوْا لِقَآءَ رَبِّهٖ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا
صَالِحًا وَّلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهٖٓ أَحَدًا ﴿١١١﴾ ع

KAPITOLA 19

MARJAM

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

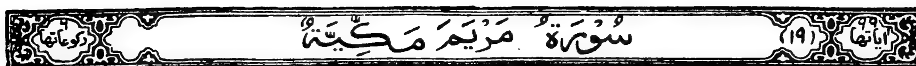
Mezi Společníky svatého Proroka panuje jednotný názor, že *Súra* byla zjevena v Mekce, a to velmi záhy, snad koncem 4. roku po Výzvě, před vystěhováním do Habeše, k němuž došlo v měsíci Radžab pátého roku. Její souvislost s kapitolami Baní Isrá'íl a Al-Kahf spočívá v tom, že v obou kapitolách byla podána zpráva o vzestupu a rozmachu moci židů a křesťanů. V kapitole Baní Isrá'íl se mluví především o tom, že židé budou dvakrát zatlačeni do stínu a dvakrát dosáhnou moci a slávy a že také stoupenci islámu, podobně jako židé, dvakrát přijdou k moci a dvakrát se dočkají úpadku a pádu. Mnohem obšírněji byl tento námět, zejména část pojednávající o křesťanech, rozpracován v *Súře* Al-Kahf. Poté, co bylo v předchozí *Súře* vysvětleno, že muslimům zasadí katastrofální ránu stoupenci Mesiáše Zákona Mojžíšova, ale že pod vedením Mesiáše Zákona islámského ztracenou slávu znovu získají, jsou v této *Súře* uvedeny stručné dějiny křesťanské víry. *Súra* tak tvoří třetí článek řetězu, jehož prvním článkem je kapitola Baní Isrá'íl a druhým kapitola Al-Kahf. Všechny tři kapitoly se vlastně zabývají stejným tématem a sledují při tom stejný postup.

Obash

V písmenech v záhlaví Súry tkví srovnání mezi křesťanským a islámským učením a dále se jimi upozorňuje na skutečnost, že zatímco křesťanství bylo původně božím Zákonem, postupem času se do jeho učení vloudila jistá mylná dogmata a doktríny. A protože tyto doktríny jsou v rozporu s božími atributy, vyvracejí se pomocí stručného výkladu o Ježíšově narození. Tuto úvahu předchází letmá zmínka o Proroku Zachariáši, neboť podle biblických proroctví měl sestoupit z nebe Prorok Eliáš "prvé nežli přijde den Hospodinův veliký, a hrozný" (Malach. 4:5); a když se židé tázali Ježíše na Eliáše, který se měl objevit před ním, odpověděl jim, že to byl Jan (Matouš 11:13-14; 17:10-13; Marek 9:1-13). Také jim řekl, že Eliáš neměl

sestoupit s nebe, ale jako všichni smrtelníci se měl narodit pozemské matce (Mat. 11:11; Lukáš 7:28).

Ve vyprávění o Ježíšovi je připomenuto jeho neobvyklé zrození bez účasti lidského otce. Postup přijatý k uskutečnění této krajně nezvyklé konzumace naznačoval, že prorocké poslání má přejít z domu Izákova na dům Ismaelův, neboť mezi Izraelity nezbyl ani jeden mužský potomek, z jehož beder by se mohl Prorok boží narodit. Poté je v *Súře* podepřen argument proti Ježíšovu božství konstatováním, že když všichni Proroci už od Adama až po posledního izraelského proroka před Ježíšem, o němž je v této *Súře* krátká zmínka, byli lidskými bytostmi, proč by měly být Ježíšovi, také jen Prorokovi božímu, přisuzovány vlastnosti boží, a proč by měl být považován za Boha či za syna božího? Jelikož posmrtný život a vzkříšení měly být běžně popírány křesťany Posledních dnů, o nichž *Súra* pojednává především, klade se v ní velký důraz na Život posmrtný a jsou odhaleny a vyvráceny zvětralé a otřelé argumenty nevěřících proti němu. Podle *Súry* se prý nevěřící klamně utěšují svým bohatstvím, hmotnými prostředky a velkým početním stavem a to vše uvádějí na vysvětlenou, proč popírají Život posmrtný, a na podporu svého názoru, že nejvíce záleží na životě pozemském. Jsou varováni, aby se nedali zmást zdánlivou hmotnou slabostí věřících a vlastní silou, bohatstvím a hmotnými zdroji, neboť Pravda vždy postupuje vpřed, sice jen pozvolna a po etapách, ale zcela jistě nakonec zvítězí. *Súra* končí odpovědí na nevyslovenou otázku, proč byla jako prostředek vnuknutí koránského učení zvolena právě arabština. Odpově zní takto: Prvními adresáty Koránu byli Arabové, a protože je přirozené, ba rozumné, aby poselství určené nějakému národu bylo předáno v jeho vlastním jazyce, aby mu lidé snadno porozuměli a porozuměvše mu, přetlumočili jiným, byl Korán zjeven v arabštině.

MARJAM

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Káf Há Já'Aín Sád.*

3. *Toto je* zpráva o milosrdenství Pána tvého které *prokázal* služebníku Svému Zachariáši.

4. Když zavolal na Pána svého tajným voláním,

5. Řekl: „Pane můj, kosti už ve mně zeslábly a hlava má se třpytí šedinami, a nikdy modlitba má k Tobě, Pane můj, nezůstala bez požehnání.

6. „A bojím se příbuzných, kteří po mně přijdou, a manželka má je neplodná. Dej mi tedy od Sebe následníka,

7. „Aby byl dědicem mým i dědicem Domu Jakubova. A dej, Pane můj, aby se Ti zalíbil."

8. „Ó Zachariáši, přinášíme ti radostnou zvěst o synovi, jehož jméno bude Jahjá.** Nikomu před ním jsme toto jméno nedali."

9. Řekl: „Pane můj, jak mohu míti syna, když manželka moje je neplodná a já jsem již dosáhl vysokého věku?"

10. Řekl: „Stane se tak." A Pán tvůj říká: „Je to pro mě snadné, vždyť jsem tě stvořil již dříve, když jsi ještě nebyl ničím."

11. Řekl: „Pane můj, urči mi znamení." *Bůh* řekl: „Tvým znamením bude, že s nikým nepromluvíš plné tři *dny a* noci."

12. I vyšel z komnaty ke svému lidu a posunky je nabádal, aby *Boha* dnem i nocí

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾
كٓهٰيٰعٓصٓ ﴿٢﴾
ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهٗ زَكَرِيَّا ﴿٣﴾
اِذْ نَادٰى رَبَّهٗ نِدَآءً خَفِيًّا ﴿٤﴾
قَالَ رَبِّ اِنِّيْ وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّيْ وَاشْتَعَلَ الرَّاْسُ
شَيْبًا وَّلَمْ اَكُنْ بِدُعَآئِكَ رَبِّ شَقِيًّا ﴿٥﴾
وَاِنِّيْ خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَّرَآءِيْ وَكَانَتِ امْرَاَتِيْ
عَاقِرًا فَهَبْ لِيْ مِنْ لَّدُنْكَ وَلِيًّا ﴿٦﴾
يَّرِثُنِيْ وَيَرِثُ مِنْ اٰلِ يَعْقُوْبَ وَاجْعَلْهُ رَبِّ
رَضِيًّا ﴿٧﴾
يٰزَكَرِيَّآ اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلٰمِ اسْمُهٗ يَحْيٰى لَمْ نَجْعَلْ
لَّهٗ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ﴿٨﴾
قَالَ رَبِّ اَنّٰى يَكُوْنُ لِيْ غُلٰمٌ وَّكَانَتِ امْرَاَتِيْ عَاقِرًا
وَّقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ﴿٩﴾
قَالَ كَذٰلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَّقَدْ
خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْـًٔا ﴿١٠﴾
قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّيْٓ اٰيَةً قَالَ اٰيَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ
النَّاسَ ثَلٰثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ﴿١١﴾
فَخَرَجَ عَلٰى قَوْمِهٖ مِنَ الْمِحْرَابِ فَاَوْحٰٓى اِلَيْهِمْ

---

* Ty jsi postačující pro všechny a Tys Pravý Vůdce, Ó Vševědoucí, Pravdivý Bože!
** Jan

oslavovali.

13. „Ó Jahjá, pevně se přidržuj Knihy." A dali jsme mu moudrost již v dětství

14. A laskavost *srdce*, od Nás *pocházející*, a čistotu. A byl zbožný

15. A uctivý ke svým rodičům. A nebyl domýšlivý, *ani* vzpurný.

16. A mír byl s ním v den, kdy se narodil, i v den, kdy zemřel, a *mír bude s ním* v den, kdy bude *znova* vzkříšen k životu.

R. 2.

17. A vyprávěj *příběh o* Marii *jak je připomenut* v Knize. Když se vzdálila od svých lidí do místa ležícího směrem východním

18. A clonou se od nich oddělila, tu jsme k ní poslali anděla Svého a zjevil se jí v podobě dokonalého člověka.

19. Řekla: „Utíkám se před tebou k *Bohu* Milostivému, jsi-li Bohabojný *nech mě být*."

20. Odpověděl: „Jsem pouze Posel Pána tvého, abych ti daroval syna spravedlivého."

21. Řekla: „Jak mohu míti syna, když se mě nedotkl žádný muž, a nikdy jsem nebyla nepočestná?"

22. Odpověděl: „Stane se tak." A Pán tvůj říká: „Je to pro Mě snadné; *učiníme tak*, abychom jej učinili Znamením pro lidi a milosrdenstvím od Nás přicházejícím; a je to věc rozhodnutá."

23. I počala jej a vzdálila se s ním na odlehlé místo.

24. A porodní bolesti ji přivedly ke kmeni datlové palmy. Řekla: „Ó kéž bych byla před tímto raději zemřela a upadla v zapomenutí!"

25. Tehdy na ni zdola zavolal *anděl*: „Nermuť se. Pán tvůj pod tebou umístil

أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَّعَشِيًّا ﴿١٢﴾
يٰيَحْيٰى خُذِ الْكِتٰبَ بِقُوَّةٍ ۗ وَاٰتَيْنٰهُ الْحُكْمَ
صَبِيًّا ﴿١٣﴾
وَّحَنَانًا مِّنْ لَّدُنَّا وَزَكٰوةً ۗ وَكَانَ تَقِيًّا ﴿١٤﴾
وَّبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ﴿١٥﴾
وَسَلٰمٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوْتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ
حَيًّا ﴿١٦﴾
وَاذْكُرْ فِي الْكِتٰبِ مَرْيَمَ ۘ إِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا
مَكَانًا شَرْقِيًّا ﴿١٧﴾
فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُوْنِهِمْ حِجَابًا ۫ فَأَرْسَلْنَآ إِلَيْهَا
رُوْحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴿١٨﴾
قَالَتْ إِنِّيْٓ أَعُوْذُ بِالرَّحْمٰنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ﴿١٩﴾
قَالَ إِنَّمَآ أَنَا رَسُوْلُ رَبِّكِ ۖ لِأَهَبَ لَكِ غُلٰمًا
زَكِيًّا ﴿٢٠﴾
قَالَتْ أَنّٰى يَكُوْنُ لِيْ غُلٰمٌ وَّلَمْ يَمْسَسْنِيْ بَشَرٌ وَّ
لَمْ أَكُ بَغِيًّا ﴿٢١﴾
قَالَ كَذٰلِكِ ۚ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ ۚ وَلِنَجْعَلَهٗٓ اٰيَةً
لِّلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِّنَّا ۚ وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا ﴿٢٢﴾
فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهٖ مَكَانًا قَصِيًّا ﴿٢٣﴾
فَأَجَآءَهَا الْمَخَاضُ إِلٰى جِذْعِ النَّخْلَةِ ۚ قَالَتْ
يٰلَيْتَنِيْ مِتُّ قَبْلَ هٰذَا وَكُنْتُ نَسْيًا مَّنْسِيًّا ﴿٢٤﴾
فَنَادٰىهَا مِنْ تَحْتِهَآ أَلَّا تَحْزَنِيْ قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ

potůček;

تَحْتَكِ سَرِيًّا ﴿٢٥﴾

26. „A zatřes kmenem palmy; tak k tobě spadnou čerstvé uzrálé datle.

وَهُزِّيٓ إِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسٰقِطْ عَلَيْكِ رُطَبًا
جَنِيًّا ﴿٢٦﴾

27. „Jez a pij a osvěž oko své. A spatříš-li nějakého člověka, řekni: ‚Přislíbila jsem půst *Bohu* Milostivému; a proto dnes nepromluvím na žádného člověka.'"

فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا ۚ فَإِمَّا تَرَيِنَّ مِنَ الْبَشَرِ
أَحَدًا ۙ فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمٰنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ
الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ﴿٢٧﴾

28. Potom jej na rukou přinesla ke svému lidu. Řekli: „Ó Marie, Tys věru provedla věc neslýchanou.

فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ ۖ قَالُوا يٰمَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ
شَيْئًا فَرِيًّا ﴿٢٨﴾

29. „Ó sestro Árónova, otec tvůj nebyl člověkem zlým, ani matka tvá nebyla ženou nepočestnou!"

يٰٓأُخْتَ هٰرُوْنَ مَا كَانَ أَبُوْكِ امْرَأَ سَوْءٍ وَّمَا كَانَتْ
أُمُّكِ بَغِيًّا ﴿٢٩﴾

30. Tu ukázala na něho. Řekli: „Jak můžeme mluvit s někým, kdo je ještě dítětem v kolébce?"

فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ ۖ قَالُوْا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي
الْمَهْدِ صَبِيًّا ﴿٣٠﴾

31. Řekl: „Jsem služebníkem Allahovým. On mi dal Knihu a učinil mě Prorokem;

قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللّٰهِ ۗ اٰتٰىنِيَ الْكِتٰبَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ﴿٣١﴾

32. „A učinil mě požehnaným, ať jsem kdekoliv, a přikázal mi Modlitbu a rozdávání almužny, co budu živ.

وَّجَعَلَنِي مُبٰرَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ ۖ وَأَوْصٰنِي بِالصَّلٰوةِ
وَالزَّكٰوةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ﴿٣٢﴾

33. „A *učinil mě* uctivým k matce a neučinil mě povýšeným *ani* bídným.

وَّبَرًّا بِوَالِدَتِي ۫ وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ﴿٣٣﴾

34. „A mír byl se mnou v den, kdy jsem se narodil, a *mír bude se mnou* v den, kdy zemřu, a v den, kdy budu *znovu* vzkříšen k životu."

وَالسَّلٰمُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُّ وَيَوْمَ أَمُوْتُ وَيَوْمَ
أُبْعَثُ حَيًّا ﴿٣٤﴾

35. Takový byl Ježíš, syn Marie. *Toto je* tvrzení o pravdě, o níž pochybují.

ذٰلِكَ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ ۚ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيْهِ
يَمْتَرُوْنَ ﴿٣٥﴾

36. Nesluší se Velebnosti Allahově, aby si k Sobě vzal syna. On Svatý je. Když o něčem rozhodne, pouze řekne: „Staniž se!" a stane se.

مَا كَانَ لِلّٰهِ أَنْ يَّتَّخِذَ مِنْ وَّلَدٍ ۙ سُبْحٰنَهٗ ۚ إِذَا قَضٰى
أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُوْلُ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿٣٦﴾

37. *I řekl Ježíš*: „Allah je věru Pánem mým i Pánem vaším. Uctívejte Ho tedy; toto je stezka pravá."

وَإِنَّ اللّٰهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٣٧﴾

38. Ale strany se mezi sebou v názorech rozcházely; a běda těm, kteří neuvěřili, až spatří strašný den.

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا مِن مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣٨﴾

39. Jak úžasný bude jejich sluch i zrak v den, kdy k Nám přijdou! Dnes však jsou hříšníci ve zjevném bludu.

أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا لٰكِنِ الظّٰلِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٣٩﴾

40. A varuj je přede dnem zármutku, kdy věc bude rozhodnuta. Avšak zatím jsou bezstarostní, a proto nevěří.

وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٠﴾

41. Jsme to My, Kteří zdědíme zemi a *vše*, co je na ní; a k Nám budou *všichni* navráceni.

إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٤١﴾

R. 3.

42. A vyprávěj *příběh* o Abrahamovi, *jak je připomenut* v Knize. Byl *člověkem* pravdomluvným a Prorokem.

وَاذْكُرْ فِي الْكِتٰبِ إِبْرٰهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَّبِيًّا ﴿٤٢﴾

43. Když řekl svému otci: „Ó otče můj, proč uctíváš to, co neslyší, ani nevidí, ani ti nemůže nijak prospět?

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يٰأَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنكَ شَيْئًا ﴿٤٣﴾

44. „Ó otče můj, vskutku se mi dostalo vědění, jakého se tobě nedostalo; následuj mě tedy a já tě zavedu na cestu rovnou.

يٰأَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٤٤﴾

45. „Ó otče můj, nesluž Satanovi; vždyť Satan je vzpurný vůči Milostivému *Bohu*.

يٰأَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطٰنَ إِنَّ الشَّيْطٰنَ كَانَ لِلرَّحْمٰنِ عَصِيًّا ﴿٤٥﴾

46. „Ó otče můj, vskutku se obávám, aby tě nezasáhl trest od *Boha* Milostivého a aby ses nestal přítelem Satanovým."

يٰأَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَن يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِّنَ الرَّحْمٰنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطٰنِ وَلِيًّا ﴿٤٦﴾

47. Odpověděl: „Chceš se snad odvrátit od mých bohů, Ó Abrahame? Jestli nepřestaneš, pak s tebou věru zpřetrhám veškeré svazky. A nyní mě nech na delší dobu být."

قَالَ أَرَاغِبٌ أَنتَ عَنْ اٰلِهَتِي يٰإِبْرٰهِيمُ لَئِن لَّمْ تَنتَهِ لَأَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا ﴿٤٧﴾

48. *Abraham* řekl: „Mír s tebou. Poprosím za tebe o odpuštění u Pána svého, neboť je ke mně milostiv.

قَالَ سَلٰمٌ عَلَيْكَ سَاَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّيْ اِنَّهٗ كَانَ بِيْ
حَفِيًّا ﴿٤٨﴾

49. „A budu se stranit vás i toho, co vzýváte místo Allaha; a budu se modlit k Pánu svému; a snad při modlitbě k Pánu svému zklamán nebudu."

وَاَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَاَدْعُوْا
رَبِّيْ عَسٰٓى اَلَّآ اَكُوْنَ بِدُعَآءِ رَبِّيْ شَقِيًّا ﴿٤٩﴾

50. A když se od nich i od toho, co uctívali místo Allaha, odloučil, darovali jsme mu Izáka a Jakuba a každého *z nich* jsme učinili Prorokem.

فَلَمَّا اعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ
وَهَبْنَا لَهٗٓ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا
نَبِيًّا ﴿٥٠﴾

51. A přidělili jsme jim *něco* ze Svého milosrdenství; a učinili jsme je vpravdě proslulými.

وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِّنْ رَّحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ
صِدْقٍ عَلِيًّا ﴿٥١﴾ ع

R. 4.

52. A vyprávěj *příběh o* Mojžíšovi, *jak je připomenut* v Knize. Byl vskutku vyvoleným; a byl Poslem *a* Prorokem.

وَاذْكُرْ فِي الْكِتٰبِ مُوْسٰٓى اِنَّهٗ كَانَ مُخْلَصًا وَّكَانَ
رَسُوْلًا نَّبِيًّا ﴿٥٢﴾

53. A zavolali jsme ho z pravé strany Hory a přizvali ho *k Sobě* na důvěrnou rozmluvu.

وَنَادَيْنٰهُ مِنْ جَانِبِ الطُّوْرِ الْاَيْمَنِ وَقَرَّبْنٰهُ
نَجِيًّا ﴿٥٣﴾

54. A darovali jsme mu ze Svého milosrdenství bratra Áróna, také Proroka.

وَوَهَبْنَا لَهٗ مِنْ رَّحْمَتِنَآ اَخَاهُ هٰرُوْنَ نَبِيًّا ﴿٥٤﴾

55. A vyprávěj *příběh o* Ismaelovi, *jak je připomenut* v Knize. Ten vskutku přísně dodržoval sliby a byl Poslem *a* Prorokem.

وَاذْكُرْ فِي الْكِتٰبِ اِسْمٰعِيْلَ اِنَّهٗ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ
وَكَانَ رَسُوْلًا نَّبِيًّا ﴿٥٥﴾

56. Svému lidu přikazoval Modlitbu a almužnu a Pánu svému se zalíbil.

وَكَانَ يَاْمُرُ اَهْلَهٗ بِالصَّلٰوةِ وَالزَّكٰوةِ وَكَانَ عِنْدَ
رَبِّهٖ مَرْضِيًّا ﴿٥٦﴾

57. A vyprávěj *příběh o* Idrísovi, *jak je připomenut* v Knize. Byl *člověkem* pravdomluvným *a* Prorokem.

وَاذْكُرْ فِي الْكِتٰبِ اِدْرِيْسَ اِنَّهٗ كَانَ صِدِّيْقًا نَّبِيًّا ﴿٥٧﴾

58. A povýšili jsme jej na vysoké místo.

وَّرَفَعْنٰهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٥٨﴾

59. Toto jsou lidé, jimž Allah uštědřil Svá požehnání, z Proroků z potomstva Adamova a z *potomstva těch*, které jsme nesli *na Arše* s Noem, a z potomstva Abra-

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِّنَ النَّبِيّٖنَ مِنْ
ذُرِّيَّةِ اٰدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوْحٍ وَّمِنْ ذُرِّيَّةِ

hamova a Izraelova; a *jsou* z těch, které jsme vyvolili a *správnou cestou* vedli. A když jim byla přednášena znamení *Boha* Milostivého, padli *před Bohem* tváří k zemi a plakali.

إِبْرٰهِيمَ وَإِسْرَآءِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا
إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ اٰيٰتُ الرَّحْمٰنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ﴿٥٩﴾

60. Po nich však přišli potomci, kteří zanedbávali Modlitbu a sledovali své nízké tužby. Proto se setkají se záhubou,

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلٰوةَ وَاتَّبَعُوا
الشَّهَوٰتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا ﴿٦٠﴾

61. Kromě těch, kteří činí pokání a jsou věřící a dobré skutky konají. Ti vstoupí do Ráje a nebude jim ukřivděno ani v nejmenším —

إِلَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولٰٓئِكَ يَدْخُلُونَ
الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ﴿٦١﴾

62. Do Zahrad Věčnosti, které Milostivý *Bůh* Svým služebníkům přislíbil v nepoznaném. Věru slib Jeho se musí splnit.

جَنّٰتِ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمٰنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ
إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا ﴿٦٢﴾

63. Neuslyší tam plané řeči, ale jen *pozdravy* „Mír"; a obživu tam budou mít ráno i večer.

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلٰمًا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا
بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿٦٣﴾

64. Takový je Ráj, jenž v dědictví dáváme těm ze Svých služebníků, kteří jsou spravedliví.

تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ
تَقِيًّا ﴿٦٤﴾

65. „A my (andělé) nesestupujeme jinak než z příkazu Pána tvého. Jemu náleží vše, co je před námi, a vše, co je za námi, i vše, co je mezi tím; a Pán tvůj není zapomnětlivý."

وَمَا نَتَنَزَّلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا
خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذٰلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿٦٥﴾

66. *Je* Pánem nebes a země a všeho, co je mezi nimi. Služ Mu tedy a ve své službě buď vytrvalý. Znáš snad někoho, kdo se Mu vyrovná?

رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ
ع لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ﴿٦٦﴾

R. 5.

67. A člověk říká: „Cože, až zemřu, budu *opět* přiveden k životu?"

وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ أَإِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ أُخْرَجُ حَيًّا ﴿٦٧﴾

68. Což si člověk nevzpomene, že jsme jej stvořili již dříve, když *ještě* nebyl ničím?

أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنٰهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ
شَيْئًا ﴿٦٨﴾

69. Při Pánu tvém, My je věru shromáždíme i *se* satany, potom je na kolenou povedeme kolem Pekla.

فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيٰطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ
حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ﴿٦٩﴾

70. A potom z každé skupiny vytáhneme ty, kteří byli proti *Bohu* Milostivému

ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمٰنِ

nejvzpurnější.

عِتِيًّا ﴿٧٠﴾

71. A My věru poznáme nejlépe ty, kteří si nejvíc zaslouží, aby v něm hořeli.

ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيًّا ﴿٧١﴾

72. A není mezi vámi nikdo, kdo k němu nepřijde. A to je u Pána tvého rozhodnutí neměnné.

وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا ۚ كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا ﴿٧٢﴾

73. Potom zachráníme spravedlivé a nespravedlivé v něm ponecháme na kolenou.

ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا ﴿٧٣﴾

74. A když jim jsou přednášena Naše zjevná Znamení, nevěřící říkají věřícím: „Která z obou stran je na tom lépe svým postavením a je shromážděním působivějším?"

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ﴿٧٤﴾

75. A kolik pokolení jsme zahubili už před nimi, jež byla bohatší a okázalejší!

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثَاثًا وَرِئْيًا ﴿٧٥﴾

76. Řekni: „Milostivý *Bože*, poskytni těm, kdož v bludu jsou, odklad dlouhý, dokud nespatří to, co jim hrozí — ať už je to trest, či Hodina — uvědomí si, kdo je na tom hůře svým postavením a kdo je vojskem slabším.

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَٰنُ مَدًّا ۚ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضْعَفُ جُنْدًا ﴿٧٦﴾

77. „A Allah posílí vedení těch, kteří vedení následují. A dobré skutky, které trvají, jsou v očích Pána tvého nejlepší odměnou a nejlepším útočištěm."

وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى ۗ وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًّا ﴿٧٧﴾

78. Což jsi neviděl toho, kdo ve Znamení Naše nevěří a říká: „Věru se mi dostane majetku i dětí"?

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتَيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا ﴿٧٨﴾

79. Což poznal nespatřené nebo snad přijal slib od *Boha* Milostivého?

أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَٰنِ عَهْدًا ﴿٧٩﴾

80. Nikoliv! My zaznamenáme, co říká, a prodloužíme mu jeho trest.

كَلَّا ۚ سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ﴿٨٠﴾

81. A zdědíme po něm to, o čem mluví, a přijde k Nám zcela sám.

وَنَرِثُهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ﴿٨١﴾

82. A vzali si kromě Allaha božstva *jiná*, aby jim byla zdrojem síly.

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ﴿٨٢﴾

83. Ba ne, ta jejich uctívání zavrhnou a stanou se jejich protivníky.

كلا سيكفرون بعبادتهم ويكونون عليهم ضدا ﴿٨٣﴾

R. 6.

84. Což nevidíš, že jsme proti nevěřícím vyslali satany, aby je vybízeli *k neposlušnosti*?

الم تر انا ارسلنا الشيطين على الكفرين تؤزهم ازا ﴿٨٤﴾

85. Nepospíchej na ně tedy; My vedeme podrobný zápis o jejich *počínání*.

فلا تعجل عليهم انما نعد لهم عدا ﴿٨٥﴾

86. *Vzpomeň si* na den, kdy shromáždíme spravedlivé u *Boha* Milostivého jako *čestné* hosty.

يوم نحشر المتقين الى الرحمن وفدا ﴿٨٦﴾

87. A hříšníky poženeme do Pekla jako stádo *žíznivých velbloudů*.

ونسوق المجرمين الى جهنم وردا ﴿٨٧﴾

88. Nikdo nebude mít výhodu přímluvy kromě toho, kdo přijal slib od Milostivého *Boha*.

لا يملكون الشفاعة الا من اتخذ عند الرحمن عهدا ﴿٨٨﴾

89. A říkají: „Milostivý *Bůh* si k Sobě vzal syna."

وقالوا اتخذ الرحمن ولدا ﴿٨٩﴾

90. Vy vskutku jste provedli tu nejstrašnější věc!

لقد جئتم شيئا ادا ﴿٩٠﴾

91. Div se kvůli tomu nebesa neroztrhla a země nerozpukla a hory se na kusy nerozpadly,

تكاد السموت يتفطرن منه وتنشق الارض وتخر الجبال هدا ﴿٩١﴾

92. Že Milostivému *Bohu* syna připisovali.

ان دعوا للرحمن ولدا ﴿٩٢﴾

93. Přitom se Milostivému *Bohu* nesluší, aby si k Sobě vzal syna.

وما ينبغي للرحمن ان يتخذ ولدا ﴿٩٣﴾

94. A není nikoho na nebesích ani na zemi, kdo k Milostivému *Bohu* nepřijde jako služebník.

ان كل من في السموت والارض الا اتي الرحمن عبدا ﴿٩٤﴾

95. A On je věru obsáhl *Svým věděním* a spočítal je všechny do jednoho.

لقد احصهم وعدهم عدا ﴿٩٥﴾

96. A každý z nich k Němu v Den Zmrtvýchvstání přistoupí jako jedinec.

وكلهم اتيه يوم القيمة فردا ﴿٩٦﴾

97. Ti, kteří věří a dobré skutky konají — těm Milostivý *Bůh* vloží lásku do jejich *srdcí*.

ان الذين امنوا وعملوا الصلحت سيجعل لهم الرحمن ودا ﴿٩٧﴾

98. A učinili jsme ho (Korán) v tvém jazyce snadným, abys jím mohl oznámit radostnou zvěst spravedlivým a abys jím mohl varovat lid svárlivý.

فانما يسرنه بلسانك لتبشر به المتقين وتنذر به قوما لدا ﴿٩٨﴾

99. A kolik pokolení jsme zahubili už před nimi! Můžeš snad spatřit třeba jen jediného z nich, či zaslechnout jejich šepot?

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّن قَرْنٍ هَلْ تُحِسُّ مِنْهُم
مِّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ﴿٩٩﴾

KAPITOLA 20

TÁ HÁ

(*Zjeveno před Hidžrou*)

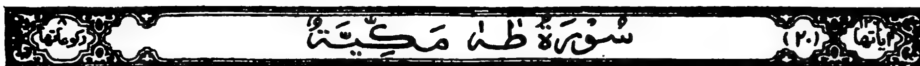
Doba zjevení a kontext

Súra byla zjevena v Mekce, a to velmi záhy. Je to názor jednoho z prvních Společníků svatého Proroka ‘Abd Alláh bin Mas‘úda. I tato *Súra* pojednává o křesťanských vírách a doktrínách, které tvořily hlavní námět kapitoly předchozí. Jedním ze základních učení křesťanství je stanovisko, že Zákon je kletbou. *Súra* začíná jeho důrazným popřením: nejenže Zákon není kletbou, ale je nesporně velkým dobrodiním a milosrdenstvím božím a místo, aby byl břemenem a zátěží, jeho cílem je poskytnout člověku útěchu a klid duše. Toto je jeden z hlavních cílů Koránu a znamenitě ho splňuje. Svatý Prorok je povzbuzován sdělením, že Bůh zjevil Korán proto, aby člověku jeho břímě odlehčil, a ne aby mu jeho nesnáze ještě zvýšil. Korán splňuje všechny hlavní potřeby a požadavky člověka.

Obsah

Súra říká křesťanům, že se pro lepší pochopení a porozumění pravdám obsaženým v Koránu mají zamyslet nad poměry a podmínkami, se kterými se musel potýkat Mojžíš. Praví se, že poté, co byla dovršena Mojžíšova duchovní výchova a byl shledán schopným vzít na sebe velkou odpovědnost prorockého poslání, bylo mu přikázáno, aby odešel k Faraónovi a předal mu boží poselství. Faraón je však odmítl přijmout, choval se arogantně a chtěl Mojžíše zabít. Proto Bůh Mojžíšovi přikázal, aby odvedl Izraelity z Egypta do Chananu. Faraón je pronásledoval se svými mocnými vojsky, ale zastihl ho boží trest a před zraky Izraelitů byl utopen v moři. Potom Mojžíš odešel k ‚Hoře‘ a tam mu byl zjeven Zákon. Dále je udělena jemná důtka křesťanům: vzhledem k tomu, že prý před příchodem Ježíšovým Izraelité věřili v doktrínu jediného Boha a později byl na boží Jedinost a na důležitost a význam Zákona *Šarí‘ah* kladen velký důraz i v Koránu, jak mohlo učení, které považovalo Zákon za kletbu a pěstovalo a šířilo polyteistické doktríny, proniknout mezi tato dvě přísně monoteistická vyznání? Dále je zmínka o božím trestu, který

postihne křesťanské národy za jejich hříchy a nepravosti poté, co se celých tisíc let těšily blahobytnému životu. Posledních tři sta let tohoto tisíciletí bude poznamenáno rovnoměrným rozvojem a neobyčejně vysokou prosperitou. To způsobí, že začnou s pohrdáním zanedbávat boží varování o strašném osudu, který jim byl předurčen. V *Súře* se důrazně tvrdí, že se tak skutečně stane a západní křesťanské národy navštíví strašná rána boží: vysoké hory se rozpadnou a promění v rozptýlený prach (vv. 106-107). Dále se znovu opakuje téma, jímž *Súra* začala, a to, že Koránu lze snadno porozumět, protože byl zjeven v mateřském jazyce lidí, kterým byl prvně určen. Na rozdíl od křesťanských Písem, většinou nemluví v metaforách a podobenstvích, která by činila obsah neprůhledným a nepřehledným, nýbrž svá učení vysvětluje jazykem snadno srozumitelným. Důležitost Zákona je zdůrazňována pomocí silných a působivých argumentů a dokazuje se, že není hrůzostrašnou kletbou, ale velikým božím požehnáním. Potom se mluví o vyhnání Adama ze ‚zahrady'. Tato událost, o niž se opírá celé křesťanské učení o vykoupení, byla křesťany buď' nepochopena, nebo záměrně špatně interpretována a překrucována. Pravdou je, že se Adam narodil podle pevného božího plánui a boží plány se vždy uskuteční a nikdy neselžou. Zatímco podle Bible Bůh stvořil Adama k obrazu Svému (Gen. 1:27) a Adam, oklamaný Evou, propadl hříchu, Korán tvrdí, že by se Adam, stvořený k obrazu božímu, takto provinit nemohl. Líčí ho jako člověka, který se dopustil jen nechtěného poklesku (v.116). *Súra* končí přísným varováním určeným nevěřícím, že Znamení a zázraky, které si sami vymyslí, jim nebudou nikdy předvedeny, a jestliže budou dále tvrdošíjně odmítat boží Poselství i přesto, že mnohá nebeská Znamení již spatřili, budou potrestáni stejně, jako byli potrestáni ti, kteří neuvěřili dřívějším Poslům božím.

TÁ HÁ

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Tá Há.*

طٰهٰ ②

3. Neseslali jsme ti Korán, aby ses trápil,

مَآ اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْاٰنَ لِتَشْقٰىٓ ③

4. Ale jako připomenutí tomu, kdo se bojí *Boha*,

اِلَّا تَذْكِرَةً لِّمَنْ يَّخْشٰى ④

5. *A* jako zjevení od Toho, Jenž stvořil zemi a nebesa vysoká.

تَنْزِيْلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْاَرْضَ وَالسَّمٰوٰتِ الْعُلٰى ⑤

6. *On je* Milosrdný *Bůh, jenž* na Trůn usedl.

اَلرَّحْمٰنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوٰى ⑥

7. Jemu náleží vše, co je na nebesích, a vše, co je na zemi, a vše, co je mezi nimi, a vše, co je pod vlhkou spodní hlínou.

لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا
تَحْتَ الثَّرٰى ⑦

8. A jestliže mluvíš nahlas, *je to zbytečné*, neboť On zná tajné *myšlenky* i *to, co je ještě* skrytější.

وَاِنْ تَجْهَرْ بِالْقَوْلِ فَاِنَّهٗ يَعْلَمُ السِّرَّ وَاَخْفٰى ⑧

9. Allah — není Boha kromě Něho. Jemu přísluší ta nejkrásnější jména.

اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ لَهُ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى ⑨

10. Doslechl ses příběhu o Mojžíšovi?

وَهَلْ اَتٰىكَ حَدِيْثُ مُوْسٰى ⑩ وقف لازم

11. Když spatřil oheň, řekl své rodině: „Zastavte se, vidím oheň; možná, že vám z něj přinesu oharek nebo u ohně naleznu vedení."

اِذْ رَاٰ نَارًا فَقَالَ لِاَهْلِهِ امْكُثُوْٓا اِنِّيْٓ اٰنَسْتُ نَارًا
لَّعَلِّيْٓ اٰتِيْكُمْ مِّنْهَا بِقَبَسٍ اَوْ اَجِدُ عَلَى النَّارِ
هُدًى ⑪

12. A když k němu přišel, ozval se *hlas*: „Ó Mojžíši,

فَلَمَّآ اَتٰىهَا نُوْدِيَ يٰمُوْسٰى ⑫

13. „Já vskutku jsem tvůj Pán. Zuj se tedy, neboť jsi v posvátném Údolí Tuwá.

اِنِّيْٓ اَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ اِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ
طُوًى ⑬

14. „Já jsem si tě vyvolil; naslouchej tedy pozorně tomu, co je *ti* zjevováno.

وَاَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوْحٰى ⑭

15. „Já vskutku jsem Allah; kromě Mě žádného Boha není. Uctívej Mě tedy a dodržuj Modlitbu v upomínku na Mě.

اِنَّنِيْٓ اَنَا اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنَا فَاعْبُدْنِيْ وَاَقِمِ
الصَّلٰوةَ لِذِكْرِيْ ⑮

---

* Ó Muži Dokonalý!

16. „Hodina věru přichází; už už ji odhalím, aby každá duše byla odměněna za své snažení.

إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ
بِمَا تَسْعَىٰ (١٦)

17. „Nedopusť tedy, aby tě od ní odvrátil ten, kdo v ni nevěří a následuje své vlastní nízké tužby, jinak zahyneš.

فَلَا يَصُدَّنَّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ
هَوَاهُ فَتَرْدَىٰ (١٧)

18. „A co to máš ve své pravici, ó Mojžíši?"

وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَا مُوسَىٰ (١٨)

19. Odpověděl: „Je to má hůl, opírám se o ni a srážím jí listí pro své ovce a mám pro ni *i* jiná užití."

قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّأُ عَلَيْهَا وَأَهُشُّ بِهَا
عَلَىٰ غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَآرِبُ أُخْرَىٰ (١٩)

20. Řekl: „Hoď ji na zem, Mojžíši."

قَالَ أَلْقِهَا يَا مُوسَىٰ (٢٠)

21. I hodil ji na zem a hle, stala se rychle se plazícím hadem.

فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَىٰ (٢١)

22. *Bůh* řekl: „Chytni ho a neboj se. Dáme jí zase původní podobu.

قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا
الْأُولَىٰ (٢٢)

23. „Vlož svou ruku těsně do podpaží. A vyjde ven bílá, bez poskvrny — další Znamení,

وَاضْمُمْ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ
غَيْرِ سُوءٍ آيَةً أُخْرَىٰ (٢٣)

24. „Abychom ti ukázali některá z Našich velkých Znamení.

لِنُرِيَكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَى (٢٤)

25. „Jdi k Faraónovi; on věru překročil *všechny* meze."

ع اذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ (٢٥)

R. 2.

26. *Mojžíš* řekl: „Pane můj, otevři srdce mé,

قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي (٢٦)

27. „A ulehči mi úkol můj,

وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي (٢٧)

28. „A odstraň každou vadu z řeči mé,

وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي (٢٨)

29. „Aby mým slovům porozuměli,

يَفْقَهُوا قَوْلِي (٢٩)

30. „A dej mi z mé rodiny pomocníka —

وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي (٣٠)

31. „Áróna, mého bratra,

هَارُونَ أَخِي (٣١)

32. „A rozmnož jím mou sílu,

اشْدُدْ بِهِ أَزْرِي (٣٢)

33. „A učiň ho společníkem na mém úkolu,

34. „Abychom tě mohli hojně velebit

35. „A hojně Tě vzpomínat.

36. „Ty nás dokonale znáš."

37. *Bůh* řekl: „Vyslyšena je prosba tvá, ó Mojžíši!

38. „A *již* jednou jsme ti přízeň prokázali,

39. „Když jsme tvé matce vnukli *toto* vnuknutí:

40. „‚Vlož jej do loďky a vhoď ji do řeky a řeka ji později vyvrhne na břeh *a ten, kdo je* nepřítelem Mým i nepřítelem jeho, jej vytáhne.' A obestřel jsem tě láskou Svou; a *učinil jsem tak*, abys byl vychován před Mýma očima.

41. „Když přišla tvá sestra a řekla: ‚Mám vám ukázat toho, kdo se ho ujme?' A vrátili jsme tě k tvé matce, aby se ochladilo oko její a aby se netrápila. A tys zabil člověka, ale My jsme tě zbavili zármutku. Potom jsme tě podrobili různým zkouškám. A mnoho let jsi pobýval mezi obyvateli Madjanu. A ve zkoušce jsi obstál, ó Mojžíši,

42. „A Já jsem si tě vyvolil.

43. „Jděte, ty a tvůj bratr, s Mými Znameními a ve vzpomínání na Mě neumdlévejte.

44. „Jděte oba k Faraónovi, neboť překročil *všechny* meze.

45. „A promluvte k němu slovo mírné a může se stát, že uposlechne nebo dostane strach."

46. Odpověděli: „Pane náš, bojíme se, aby na nás nespáchal nějakou ukrutnost nebo nepřekročil *všechny* meze hříšnosti."

47. *Bůh* řekl: „Nebojte se; neboť Já jsem s vámi. Slyším a vidím.

48. „Jděte tedy oba dva k němu a řekněte: ‚Jsme poslové Pána tvého; nech

وَأَشْرِكْهُ فِي أَمْرِي (33)
كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا (34)
وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا (35)
إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا (36)
قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَىٰ (37)
وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ (38)
إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ (39)
أَنِ اقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْذِفِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ
الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِي وَعَدُوٌّ لَهُ ۚ وَ
وقف لازم أَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي ۚ وَلِتُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي (40)
إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَنْ يَكْفُلُهُ
فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَقَتَلْتَ
نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا ۚ فَلَبِثْتَ
سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ۚ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يَا مُوسَىٰ (41)
وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي (42)
اذْهَبْ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي (43)
اذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ (44)
فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَيِّنًا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ (45)
قَالَا رَبَّنَا إِنَّنَا نَخَافُ أَنْ يَفْرُطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ
يَطْغَىٰ (46)
قَالَ لَا تَخَافَا ۖ إِنَّنِي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَىٰ (47)
فَأْتِيَاهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي

tedy syny Izraele odejít s námi; a netrýzni je. Přinesli jsme ti Znamení od Pána tvého; a mír tomu, kdo sleduje *správné* vedení;

إِسْرَآءِيلَ ۥ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ ۖ قَدْ جِئْنٰكَ بِاٰيَةٍ مِّنْ
رَّبِّكَ ۖ وَالسَّلٰمُ عَلٰى مَنِ اتَّبَعَ الْهُدٰى ﴿٤٨﴾

49. „A bylo nám zjeveno, že trest postihne toho, kdo odmítne a odvrátí se.'"

إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَآ أَنَّ الْعَذَابَ عَلٰى مَنْ كَذَّبَ
وَتَوَلّٰى ﴿٤٩﴾

50. *Faraón* řekl: „A kdo je ten váš Pán, Mojžíši?"

قَالَ فَمَنْ رَّبُّكُمَا يٰمُوسٰى ﴿٥٠﴾

51. Řekl: „Náš Pán je Ten, Jenž dal každé věci její *náležitou* podobu a potom ji vedl *k správnému užití*."

قَالَ رَبُّنَا الَّذِيٓ أَعْطٰى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهٗ ثُمَّ هَدٰى ﴿٥١﴾

52. *Faraón* řekl: „A jaký bude osud předchozích pokolení?"

قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُوْنِ الْأُوْلٰى ﴿٥٢﴾

53. *Řekl*: „Znalost o tom je u Pána mého *zaznamenaná* v Knize. Pán můj se nemýlí ani nezapomíná."

قَالَ عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّيْ فِيْ كِتٰبٍ ۚ لَا يَضِلُّ رَبِّيْ وَ
لَا يَنْسَى ﴿٥٣﴾

54. *Je to* On, Kdo pro vás učinil zemi kolébkou, a způsobil, že ji pro vás protínají cesty; a Kdo sesílá z nebe déšť, jehož pomocí dáváme vyrůst různým druhům rostlinstva.

الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَّسَلَكَ لَكُمْ
فِيْهَا سُبُلًا وَّأَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً ۚ فَأَخْرَجْنَا
بِهٖٓ أَزْوَاجًا مِّنْ نَّبَاتٍ شَتّٰى ﴿٥٤﴾

55. Jezte a svá stáda paste. V tom zajisté jsou Znamení pro ty, kteří jsou obdařeni rozumem.

كُلُوْا وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ ۚ إِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّأُولِي
ع النُّهٰى ﴿٥٥﴾

R. 3.

56. Z ní jsme vás stvořili a do ní vás navrátíme a z ní vás znovu vyvedeme.

مِنْهَا خَلَقْنٰكُمْ وَفِيْهَا نُعِيْدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ
تَارَةً أُخْرٰى ﴿٥٦﴾

57. A ukázali jsme mu (Faraónovi) všechna Svá Znamení, ale on *je* zavrhl a odmítl *uvěřit*.

وَلَقَدْ أَرَيْنٰهُ اٰيٰتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبٰى ﴿٥٧﴾

58. Řekl: „Což jsi k nám přišel, ó Mojžíši, abys nás svými kouzly vyhnal z naší země?

قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ
يٰمُوسٰى ﴿٥٨﴾

59. „My ti však dozajista předvedeme kouzla podobná; urči tedy dobu setkání mezi námi a tebou, jež neodvoláme ani my, ani ty — na místě vhodném pro *nás oba*."

فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِّثْلِهٖ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ
مَوْعِدًا لَّا نُخْلِفُهٗ نَحْنُ وَلَآ أَنْتَ مَكَانًا
سُوًى ﴿٥٩﴾

60. I řekl Mojžíš: „Naše setkání se uskuteční v den Svátku a nechť se lidé shromáždí, až bude slunce vysoko."

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ الزِّينَةِ وَأَنْ يُحْشَرَ النَّاسُ
ضُحًى ﴿٦٠﴾

61. A tak se Faraón stáhl a promyslel si svůj plán a pak se vrátil na *místo setkání.*

فَتَوَلَّى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَى ﴿٦١﴾

62. Řekl jim Mojžíš: „Běda vám; nevymýšlejte si proti Allahovi lež, sice vás zahubí nějakým trestem. A ten, kdo si vymýšlí lži, zahyne."

قَالَ لَهُمْ مُوسَى وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرَى ﴿٦٢﴾

63. Potom se mezi sebou radili a tajně se domlouvali.

فَتَنَازَعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَأَسَرُّوا النَّجْوَى ﴿٦٣﴾

64. Řekli: „Tito dva jsou nepochybně kouzelníci, kteří vás svými kouzly chtějí vyhnat z vaší země a zničit vaše nejlepší zvyklosti.

قَالُوا إِنْ هَٰذَانِ لَسَاحِرَانِ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُمْ
مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْلَى ﴿٦٤﴾

65. „Promyslete si tedy svůj postup a potom přijďte seřazeni. A ten, kdo získá převahu, bude dnes prospívat."

فَأَجْمِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ ائْتُوا صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ
الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَى ﴿٦٥﴾

66. Řekli: „Ó, Mojžíši, buď házej *jako první* ty, nebo budeme házet jako první my."

قَالُوا يَا مُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ
مَنْ أَلْقَى ﴿٦٦﴾

67. Řekl: „Ba ne, házejte vy." A hle, díky jejich kouzlům mu jejich provazy a hole připadaly, jako by běhaly.

قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ
إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى ﴿٦٧﴾

68. A v mysli Mojžíšově se zrodil strach.

فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَى ﴿٦٨﴾

69. Řekli jsme: „Nestrachuj se, neboť budeš mít navrch.

قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى ﴿٦٩﴾

70. „A hoď to, co máš ve své pravici; ona pohltí to, co oni vytvořili, neboť to, co vytvořili, je jen kouzelnický klam. A žádný kouzelník neuspěje, ať přijde kamkoliv."

وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا
كَيْدُ سَاحِرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى ﴿٧٠﴾

71. I stalo se, že kouzelníci byli donuceni padnout tváří k zemi. Řekli: „Uvěřili jsme v Pána Árónova a Mojžíšova."

فَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ
وَمُوسَى ﴿٧١﴾

72. *Faraón* řekl: „Což jste v něj uvěřili dříve, než jsem vám k tomu dal svolení? On musí být vaším vůdcem, který vás kouzlům naučil. Zcela jistě vám dám useknout ruce a nohy, vždy na opačných stranách, a dám vás

قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ
الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَ

ukřižovat na kmeny palmové; a poznáte, který z nás je v trestání přísnější a vytrvalejší."

73. Řekli: „Nedáme ti přednost před zjevnými Znameními, která k nám přišla, ani *ti nedáme přednost* před Tím, Jenž nás stvořil. Přikazuj si tedy, co přikazovat chceš; můžeš však poroučet jen ve věcech života pozemského.

74. „Uvěřili jsme v Pána svého, aby nám odpustil naše hříchy a aby vám *odpustil* kouzelnictví, k němuž jsi nás donutil. A Allah je Nejlepší a Nejtrvalejší."

75. A tomu, kdo k Pánu svému přijde jako hříšník, je určeno Peklo; v něm ani nezemře, ani v něm nebude žít.

76. Ale tomu, kdo k Němu přijde jako věřící, co dobré skutky vykonal, tomu jsou určeny hodnosti nejvyšší –

77. Zahrady Věčnosti, pod nimiž řeky tečou; v nich budou přebývat *navěky*. A taková je odměna těch, kteří se očišťují.

R. 4.

78. A seslali jsme vnuknutí Mojžíšovi, *řkouce*: „Vyveď v noci Mé služebníky a probij jim suchou cestu mořem. Nemusíš se bát, že tě dostihnou, ani nemusíš mít *žádné jiné* obavy."

79. A potom je Faraón pronásledoval se svými vojsky, která zaplavily ty vody moře, které je zaplavily.

80. A Faraón svůj lid zavedl v blud a nevedl jej správně.

81. „Synové Izraele, zachránili jsme vás před vaším nepřítelem a uzavřeli jsme s vámi úmluvu na pravém úbočí Hory a seslali jsme vám Med a křepelky.

أَرْجُلَكُم مِّنْ خِلَافٍ وَّلَأُوصَلِّبَنَّكُمْ فِي جُذُوعِ
النَّخْلِ وَلَتَعْلَمُنَّ أَيُّنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَّأَبْقَى ٧٢
قَالُوا لَن نُّؤْثِرَكَ عَلَى مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَ
الَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا أَنتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي
هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ٧٣
إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا
عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَّأَبْقَى ٧٤
إِنَّهُ مَن يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا
يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى ٧٥
وَمَن يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَئِكَ
لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَى ٧٦
جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ مَن تَزَكَّى ٧٧
وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاضْرِبْ
لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَّا تَخَافُ دَرَكًا وَّلَا
تَخْشَى ٧٨
فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ فَغَشِيَهُم مِّنَ الْيَمِّ
مَا غَشِيَهُمْ ٧٩
وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَى ٨٠
يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ قَدْ أَنجَيْنَاكُم مِّنْ عَدُوِّكُمْ وَ
وَاعَدْنَاكُمْ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنَ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ
الْمَنَّ وَالسَّلْوَى ٨١

82. „Jezte z dobrých věcí, které jsme vám opatřili a nehřešte v tom, jinak na vás padne Můj hněv; a ten, na koho hněv Můj padne, zahyne.

كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي ۚ وَمَنْ يَحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَىٰ ﴿٨٢﴾

83. „Já věru jsem Nejvýš odpouštějící k těm, kteří pokání činí a věří a dobré skutky konají a správného vedení se drží.

وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِمَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ ﴿٨٣﴾

84. „Co tě tak hnalo pryč od tvého lidu, ó Mojžíši?"

وَمَا أَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يَا مُوسَىٰ ﴿٨٤﴾

85. Řekl: „*Jsou* mi v patách a já spěchám k Tobě, Pane můj, abych se ti zalíbil."

قَالَ هُمْ أُولَاءِ عَلَىٰ أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَىٰ ﴿٨٥﴾

86. *Bůh* řekl: „Po tvém odchodu jsme tvůj lid podrobili zkoušce a Sámirí je uvedl v blud."

قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ ﴿٨٦﴾

87. A tak se Mojžíš vrátil ke svému lidu rozhořčen a zarmoucen. Řekl: „Ó lide můj, cožpak vám Pán váš neučinil nádherný slib? Což se vám stanovená lhůta zdála příliš dlouhá, nebo jste si přáli, aby na vás padl hněv Pána vašeho, že jste *svůj* slib, který jste mi dali, porušili?"

فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا ۚ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعْدًا حَسَنًا ۚ أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمْ مَوْعِدِي ﴿٨٧﴾

88. Řekli: „Slib tobě daný jsme neporušili z vlastní vůle; ale byli jsme obtěžkáni nákladem ozdob *tohoto* lidu a odhodili jsme je pryč a podobně učinil i Sámirí."

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلْكِنَا وَلَٰكِنَّا حُمِّلْنَا أَوْزَارًا مِنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَٰلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ ﴿٨٨﴾

89. A udělal pro ně tele — modlu vydávající bučivý zvuk. A řekli: „Toto je Bůh váš a Bůh Mojžíšův." A tak zapomněl *na Mojžíšovo učení*.

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُوَارٌ فَقَالُوا هَٰذَا إِلَٰهُكُمْ وَإِلَٰهُ مُوسَىٰ فَنَسِيَ ﴿٨٩﴾

90. Což neviděli, že jim neodpovídalo a že nebylo v jeho moci jim ani škodit, ani prospívat?

أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ﴿٩٠﴾

R. 5.

91. A již předtím jim řekl Áron: „Ó lide můj, byli jste tím (teletem) jen zkoušeni.

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ يَا قَوْمِ إِنَّمَا

A milosrdný *Bůh* je věru vaším Pánem; následujte mě tedy a poslouchejte můj rozkaz.

فُتِنْتُمْ بِهٖ ۚ وَاِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمٰنُ فَاتَّبِعُوْنِيْ وَاَطِيْعُوْٓا
اَمْرِيْ ﴿٩١﴾

92. Odpověděli: „Nepřestaneme ho uctívat, dokud se k nám nevrátí Mojžíš."

قَالُوْا لَنْ نَّبْرَحَ عَلَيْهِ عٰكِفِيْنَ حَتّٰى يَرْجِعَ اِلَيْنَا
مُوْسٰى ﴿٩٢﴾

93. *Mojžíš* řekl: „Ó Áróne, co ti zabránilo, když jsi je viděl bloudit,

قَالَ يٰهٰرُوْنُ مَا مَنَعَكَ اِذْ رَاَيْتَهُمْ ضَلُّوْٓا ﴿٩٣﴾

94. „Abys mě následoval? Což jsi neuposlechl můj rozkaz?"

اَلَّا تَتَّبِعَنِ ۗ اَفَعَصَيْتَ اَمْرِيْ ﴿٩٤﴾

95. Odpověděl: „Ó synu mé matky, nechytej mě za bradu ani za *vlasy*. Obával jsem se, že řekneš: ‚Způsobils rozkol mezi syny Izraele a na mé slovo jsi nečekal.'"

قَالَ يَبْنَؤُمَّ لَا تَاْخُذْ بِلِحْيَتِيْ وَلَا بِرَاْسِيْ ۚ اِنِّيْ
خَشِيْتُ اَنْ تَقُوْلَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ
وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِيْ ﴿٩٥﴾

96. *Mojžíš* řekl: „A co ty k tomu řekneš, Sámirí?"

قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يٰسَامِرِيُّ ﴿٩٦﴾

97. Řekl: „Postřehl jsem to, co oni nepostřehli. Přijal jsem *jen* část z toho, co za sebou zanechal Posel, ale *i* to jsem zahodil. Takto mi poručila mysl moje."

قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوْا بِهٖ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً
مِّنْ اَثَرِ الرَّسُوْلِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذٰلِكَ سَوَّلَتْ لِيْ نَفْسِيْ ﴿٩٧﴾

98. *Mojžíš* řekl: „Odejdi. A po celý svůj život budeš říkat: ‚Nedotýkejte se *mě*;' a dále je pro tebe určen *trest*, kterému neunikneš. A nyní pohlédni na svého boha, jehož jsi začal oddaně uctívat. Věru ho spálíme a potom rozprášíme do moře."

قَالَ فَاذْهَبْ فَاِنَّ لَكَ فِي الْحَيٰوةِ اَنْ تَقُوْلَ لَا
مِسَاسَ ۪ وَاِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَّنْ تُخْلَفَهٗ ۚ وَانْظُرْ
اِلٰٓى اِلٰهِكَ الَّذِيْ ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا ۗ لَنُحَرِّقَنَّهٗ ثُمَّ
لَنَنْسِفَنَّهٗ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ﴿٩٨﴾

99. Vaším Bohem je jedině Allah, jiného Boha kromě Něho není. On *Svým* věděním objímá vše.

اِنَّمَآ اِلٰهُكُمُ اللّٰهُ الَّذِيْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۗ وَسِعَ كُلَّ
شَيْءٍ عِلْمًا ﴿٩٩﴾

100. Takto ti vyprávíme zvěsti o tom, co se událo již dříve. A dali jsme ti od Sebe Připomenutí.

كَذٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ مَا قَدْ سَبَقَ ۚ
وَقَدْ اٰتَيْنٰكَ مِنْ لَّدُنَّا ذِكْرًا ﴿١٠٠﴾

101. Kdo se od něho odvrátí, ten věru ponese *těžké* břímě v Den Zmrtvýchvstání

مَنْ اَعْرَضَ عَنْهُ فَاِنَّهٗ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وِزْرًا ﴿١٠١﴾

102. A zůstane jím obtěžkán; a jak zlé to pro ně bude břemeno v Den Zmrtvýchvstání,

خٰلِدِيْنَ فِيْهِ ۗ وَسَآءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ حِمْلًا ﴿١٠٢﴾

103. V den, kdy na troubu bude zatroubeno. A v ten den shromáždíme hříšníky; a jejich oči budou modré.

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّوْرِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِيْنَ يَوْمَئِذٍ
زُرْقًا ﴿١٠٣﴾

104. Budou spolu rozmlouvat tichým hlasem *a řeknou*: „Vy jste se zdrželi pouhých deset *dnů* -"

يَتَخَافَتُوْنَ بَيْنَهُمْ اِنْ لَّبِثْتُمْ اِلَّا عَشْرًا ﴿١٠٤﴾

105. My víme nejlépe, co si budou povídat — až ten z nich, který žil životem nejzpůsobnějším, řekne: „Zdrželi jste se jenom jeden den."

نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَقُوْلُوْنَ اِذْ يَقُوْلُ اَمْثَلُهُمْ طَرِيْقَةً
ع اِنْ لَّبِثْتُمْ اِلَّا يَوْمًا ﴿١٠٥﴾

R. 6.

106. A ptají se tě na hory. Řekni: „Pán můj je rozdrtí na kusy a rozptýlí jako prach.

وَيَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّيْ نَسْفًا ﴿١٠٦﴾

107. „A zanechá je jako pustou, holou pláň,

فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ﴿١٠٧﴾

108. „Na které neuvidíš ani proláklinu, ani návrší."

لَّا تَرٰى فِيْهَا عِوَجًا وَّلَاۤ اَمْتًا ﴿١٠٨﴾

109. V ten den budou následovat Předvolatele, který je *spravedlivý*, bez pokřivení; a *všechny* hlasy se před Milostivým *Bohem* ztiší a uslyšíš jen tlumený zvuk kroků.

يَوْمَئِذٍ يَّتَّبِعُوْنَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهٗ ۚ وَخَشَعَتِ
الْاَصْوَاتُ لِلرَّحْمٰنِ فَلَا تَسْمَعُ اِلَّا هَمْسًا ﴿١٠٩﴾

110. V ten den přímluva nepomůže *nikomu* kromě toho, jemuž dá Milostivý *Bůh* svolení a jehož slova *víry* se Mu zalíbí.

يَوْمَئِذٍ لَّا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ اِلَّا مَنْ اَذِنَ لَهُ
الرَّحْمٰنُ وَرَضِيَ لَهٗ قَوْلًا ﴿١١٠﴾

111. On zná *vše*, co je před nimi, a *vše*, co je za nimi, avšak oni to ve *svém* vědění obsáhnout nemohou.

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا
يُحِيْطُوْنَ بِهٖ عِلْمًا ﴿١١١﴾

112. A *všechny* tváře se pokorně skloní před Živým, Samobytným a Vševživícím *Bohem*. A ten, kdo nese *břímě* nespravedlnosti, zahyne.

وَعَنَتِ الْوُجُوْهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّوْمِ ؕ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ
ظُلْمًا ﴿١١٢﴾

113. Ale ten, kdo koná dobré skutky a je věřící, se nemusí obávat ani ukřivdění, ani ztráty.

وَمَنْ يَّعْمَلْ مِنَ الصّٰلِحٰتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخٰفُ
ظُلْمًا وَّلَا هَضْمًا ﴿١١٣﴾

114. A takto jsme ho seslali — Korán v arabštině — a objasnili jsme v něm jistá varování, aby se báli Boha a aby v nich vyvolal vzpomínku *na Něj*.

وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنٰهُ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا وَّصَرَّفْنَا فِيْهِ مِنَ
الْوَعِيْدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ اَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ﴿١١٤﴾

115. Povýšen budiž Allah, Pravý Král! A nebuď kvůli Koránu netrpělivý a čekej, až ti bude zjeven celý, a *jenom* řekni: „Ó Pane

فَتَعٰلَى اللّٰهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ ۚ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْاٰنِ
مِنْ قَبْلِ اَنْ يُّقْضٰۤى اِلَيْكَ وَحْيُهٗ ۫ وَقُلْ رَّبِّ زِدْنِيْ

můj, rozšiř mé vědění."

116. A již předtím jsme uzavřeli úmluvu s Adamem, ale on zapomněl; avšak nezjistili jsme u něho záměr neuposlechnout.

R. 7.

117. A když jsme řekli andělům: „Skloňte se před Adamem," všichni se *před ním* sklonili. Ale Iblís *tak neučinil*. Odmítl.

118. A řekli jsme: „Ó Adame, toto je nepřítel tvůj i tvé manželky; nechť vás tedy nevyžene ze zahrady, sice budete nešťastni.

119. „*Náleží* ti, abys v něm nehladověl, ani nechodil nahý.

120. „A abys v něm nežíznil, ani nebyl vystaven slunci."

121. Ale Satan mu našeptal hanebnosti a řekl: „Ó Adame, mám tě dovést ke stromu věčnosti a do království nehynoucího?"

122. Pak z něho oba pojedli a jejich nahota se jim stala zjevnou a začali na sebe splétat listí ze zahrady. A Adam rozkazu Pána svého neuposlechl, a proto zbloudil.

123. Potom si ho Pán jeho vyvolil a v milosrdenství se k němu obrátil a vedl ho.

124. Řekl: „Odejděte odsud oba dva, jedni z vás jsouce nepřáteli druhých. A až k vám ode Mne přijde správné vedení, pak ten, kdo bude Mé vedení následovat, nezbloudí, ani nebude nešťastný.

125. „Ale ten, kdo se od Připomenutí Mého odvrátí, bude mít život stísněný a v Den Zmrtvýchvstání ho vzkřísíme slepým."

126. Řekne: „Pane můj, proč jsi mě vzkřísil jako slepého, když *dříve* jsem viděl?"

127. *Bůh* řekne: „Tak *se to mělo stát*; Přišla k tobě Naše Znamení a ty sis jich nevšímal; a dnešního dne zůstaneš nepovšimnut ty."

عِلْمًا ﴿١١٥﴾
وَلَقَدْ عَهِدْنَآ إِلٰٓى اٰدَمَ مِنْ قَبْلُ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ
لَهٗ عَزْمًا ﴿١١٦﴾
وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْٓا إِلَّآ إِبْلِيْسَ
أَبٰى ﴿١١٧﴾
فَقُلْنَا يٰٓاٰدَمُ إِنَّ هٰذَا عَدُوٌّ لَّكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا
يُخْرِجَنَّكُمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقٰى ﴿١١٨﴾
إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوْعَ فِيْهَا وَلَا تَعْرٰى ﴿١١٩﴾
وَأَنَّكَ لَا تَظْمَؤُا فِيْهَا وَلَا تَضْحٰى ﴿١٢٠﴾
فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطٰنُ قَالَ يٰٓاٰدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلٰى
شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلٰى ﴿١٢١﴾
فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْاٰتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفٰنِ
عَلَيْهِمَا مِنْ وَّرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصٰٓى اٰدَمُ رَبَّهٗ فَغَوٰى ﴿١٢٢﴾
ثُمَّ اجْتَبٰهُ رَبُّهٗ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدٰى ﴿١٢٣﴾
قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيْعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا
يَأْتِيَنَّكُمْ مِّنِّيْ هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا
يَضِلُّ وَلَا يَشْقٰى ﴿١٢٤﴾
وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِيْ فَإِنَّ لَهٗ مَعِيْشَةً ضَنْكًا
وَّنَحْشُرُهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ أَعْمٰى ﴿١٢٥﴾
قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِيْٓ أَعْمٰى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيْرًا ﴿١٢٦﴾
قَالَ كَذٰلِكَ أَتَتْكَ اٰيٰتُنَا فَنَسِيْتَهَا وَكَذٰلِكَ الْيَوْمَ
تُنْسٰى ﴿١٢٧﴾

128. A takto odměňujeme ty, kteří jsou pošetilí a ve Znamení Pána svého nevěří; a trest na Onom světě je věru přísnější a trvalejší.

وَكَذٰلِكَ نَجْزِيْ مَنْ اَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِاٰيٰتِ رَبِّهٖ
وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَشَدُّ وَاَبْقٰى ﴿١٢٨﴾

129. Což je ke sledování správného vedení nepřimělo pomyšlení, kolik jsme již před nimi zahubili pokolení, mezi jejichž příbytky *nyní* chodí? Věru jsou v tom Znamení pro ty, kteří jsou nadáni rozumem.

اَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنَ الْقُرُوْنِ
يَمْشُوْنَ فِيْ مَسٰكِنِهِمْ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّاُولِي
النُّهٰى ﴿١٢٩﴾ ع

R. 8.

130. A kdyby nebylo slova, které od Pána tvého již bylo předesláno, a trestu závazného, *okamžitý trest* by byl nevyhnutelný.

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَّاَجَلٌ
مُّسَمًّى ﴿١٣٠﴾

131. Snášej trpělivě, co říkají, a oslavuj chválou Pána svého před slunce východem i před jeho západem; a oslavuj Jej v hodinách nočních a na obou koncích dne, snad tak *opravdové* štěstí nalezneš.

فَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُوْلُوْنَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ
طُلُوْعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوْبِهَا وَمِنْ اٰنَآئِ الَّيْلِ
فَسَبِّحْ وَاَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضٰى ﴿١٣١﴾

132. A neupínej zrak svůj k tomu, co jsme některým z nich darovali k užívání jen *na krátký čas* — nádheru tohoto světa — abychom je tím jen zkoušeli. A dary Pána tvého jsou lepší a trvalejší.

وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ اِلٰى مَا مَتَّعْنَا بِهٖ اَزْوَاجًا مِّنْهُمْ
زَهْرَةَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيْهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ
خَيْرٌ وَّاَبْقٰى ﴿١٣٢﴾

133. A přikazuj Modlitbu svému lidu a sám v ní buď vytrvalý. Obživu na tobě nežádáme; naopak, My sami ti ji dáváme. A šťastný konec patří spravedlivým.

وَاْمُرْ اَهْلَكَ بِالصَّلٰوةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا نَسْـَٔلُكَ
رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوٰى ﴿١٣٣﴾

134. A říkají: „Proč nám nepřinese Znamení od pána svého?" Což k nim nepřišly jasné důkazy v tom, co je *obsaženo* v Písmech dřívějších?

وَقَالُوْا لَوْلَا يَاْتِيْنَا بِاٰيَةٍ مِّنْ رَّبِّهٖ اَوَلَمْ تَاْتِهِمْ
بَيِّنَةُ مَا فِي الصُّحُفِ الْاُوْلٰى ﴿١٣٤﴾

135. A kdybychom je byli zničili trestem již dříve, jistě by byli řekli: „Pane náš, proč jsi k nám neposlal Posla, abychom mohli následovat Tvá přikázání, dříve než jsme byli poníženi a zahanbeni?"

وَلَوْ اَنَّآ اَهْلَكْنٰهُمْ بِعَذَابٍ مِّنْ قَبْلِهٖ لَقَالُوْا رَبَّنَا
لَوْلَآ اَرْسَلْتَ اِلَيْنَا رَسُوْلًا فَنَتَّبِعَ اٰيٰتِكَ مِنْ قَبْلِ
اَنْ نَّذِلَّ وَنَخْزٰى ﴿١٣٥﴾

136. Řekni: „Každý čeká, čekejte tedy i vy a poznáte, kdo kráčí po cestě pravé a kdo následuje *pravé* vedení."

قُلْ كُلٌّ مُّتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوْا فَسَتَعْلَمُوْنَ مَنْ اَصْحٰبُ
الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدٰى ﴿١٣٦﴾ ع

KAPITOLA 21

AL-ANBIJÁ'

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Súra byla podobně jako tři kapitoly předchozí zjevena v Mekce, a to na samém počátku Prorokova působení. Ibn Mas'úd uvádí, že byla zjevena před pátým rokem po Výzvě spolu s kapitolami Tá Há, Al-Kahf a Marjam. Počáteční verše *Súry* Marjam recitoval Dža'far před negusem při vystěhování do Habeše, k němuž došlo právě v tomto roce. Přímá souvislost této kapitoly se *Súrou* Tá Há spočívá v tom, že na konci *Súry* Tá Há se tvrdí, že boží trest postihne nevěřící v předem stanovený čas, a svatému Proroku bylo přikázáno, aby jejich odpor a pronásledování snášel trpělivě a statečně. Tato *Súra* začíná varováním určeným nevěřícím, že čas jejich trestu již nadešel, a přesto, že nyní budou muset skládat účty ze svých činů, budou dál bezstarostně bloudit v pustině lhostejnosti a nevěrectví. V tom tedy spočívá její bezprostřední souvislost se *Súrou* předchozí, ale skutečným spojovacím článkem mezi ní a některými kapitolami předchozími je její celkový obsah. V *Súře* Marjam byla odmítnuta a vyvrácena některá mylná křesťanská učení, jmenovitě to, že Ježíš byl nositelem božských vlastností, že zrušil zákon a prohlásil ho za kletbu a že spása nezávisí na konání dobrých skutků, nýbrž na vykoupení. K vyvrácení těchto mylných představ byl v *Súře* Tá Há znovu podrobně vylíčen příběh Mojžíšův. Křesťané se v ní dozvěděli, že křesťanství bylo pouhým článkem řetězu zákona Mojžíšova a že Mojžíšův život je nezvratným důkazem nepravosti jejich učení. Vždyť Mojžíš byl hrdý na to, že je Prorokem přinášejícím Zákon. Kdyby Zákon byl kletbou, tak podle křesťanské věrouky by musel být Mojžíš demaskován a odsouzen a rozhodně by k němu nemohli vzhlížet s úctou a hrdostí. Potom následuje krátká úvaha o poklesku Adamově a tím *Súra* proniká až ke kořenům křesťanské teorie o dědičném hříchu a vyvrací ji. Tvrdí, že hřích není součástí dědictví člověka a že člověk je trestán jen za své vlastní hříchy a přestupky. Dále se praví, že kdyby nebylo možné, aby se člověk zbavil hříchu, byl by tím popřen vlastní smysl božího trestu a boží Proroci a Poslové by místo varování předávali hříšníkům pouze uklidňující zvěst, že

nebudou povoláni k odpovědnosti za své skutky, protože jsou pouhými obětmi okolností a nemají vlastní vůli ani úsudek. Totéž téma je rozpracováno a rozšířeno i v této *Súře* a nekompromisně se tu zdůrazňuje, že nejen nepřátelé toho či onoho Proroka, ale nepřátelé všech Poslů božích — od Adama až po Ježíše a dále až po svatého Proroka Muhammada - byli potrestáni za své špatné skutky a spravedliví byli odměněni za své dobré skutky. Kdyby člověk hřích zdědil a nemohl se ho zbavit, pak by nemělo smysl ani by nebylo důvodu trestat hříšníky a odměňovat spravedlivé. Doktrína o dědičném hříchu je proto ničím nepodloženým výmyslem.

Obsah

Súra začíná varováním určeným nevěřícím, že boží trest se rychle blíží a oni se nechávají klamat falešným pocitem bezpečí. Ještě nikdy nepřišel na svět Posel boží, aby se mu neposmívali. Plni soucitu a starostlivosti o duševní blaho svých národů, je Proroci boží vyzývali, aby přijaly Pravdu a došly spasení. Kdyby hřích součástí dědictví člověka opravdu byl, k čemu by bylo takové vyzvání? V *Súře* jsou uvedeny některé námitky nevěřících, které jsou v podstatě zodpovězeny. Poté jsou nevěřící vyzváni, aby zvážili, jaké nové břímě na ně uvaluje Korán, že jeho poselství musí tvrdošíjně odmítat. Vždyť jeho hlavním cílem je nevěřící povznést a mravně je povýšit. A protože jde o Slovo zjevené samotným Bohem, ti, kdož je odmítnou, trestu neujdou. Nevěřícím je položena otázka, zda se někdy vážně zamysleli nad tím, že Vševědoucí a Moudrý Bůh nemohl stvořit vesmír, aniž pro to měl velký a vážný záměr, a že ti, kteří stojí v cestě jeho uskutečnění, musí ztroskotat. Dále *Súra* pojednává o Jedinosti boží, která je základní a podstatnou vírou všech náboženství. Klade si otázku, jak mohou polyteisté odůvodnit *Širk* (víru v mnohobožství), když ve vesmíru panuje jednotný zákon, kterým je celý vesmír řízen? Víra v mnohobožství implikuje možnost neshody mezi jednotlivými božstvy ve věci řízení a kontroly vesmíru. A protože ve vesmíru panuje dokonalý pořádek, musí existovat pouze Jediný Stvořitel a Jediný Dohlížitel nad celým vesmírem. A proč by měl mít Bůh nějakého syna? Vždyť syn je potřebný jedině tehdy, když se dá předpokládat, že otec se stane obětí stáří či smrti, nebo když už nemůže konat svou práci sám a bez pomoci. Všechny podobné představy o Bohu jsou rouhačské a neopodstatněné. Potom *Súra* poukazuje na jiný boží zákon, totiž, že kdykoliv tma zahalí

celou tvář země a svět trpí nedostatkem spravedlivých lidí, Bůh lidstvu otevře brány Svého milosrdenství a voda nebeská v podobě božího vnuknutí sestoupí na zem a daruje nový život světu prosáklému hříchy a nepravostmi. Střídání světla a tmy v říši duchovna odpovídá podobnému jevu ve světě hmotném, kde se střídají den s nocí. Dále je v *Súře* vysloven názor, že ze strany nevěřících je pošetilé zavrhovat svatého Proroka s tím, že je pouhým smrtelníkem. Nezáleží přece na statu a postavení nositele koránského Poselství, ale na tom, kdo ho vyslal. Na důkaz toho, že věc svatého Proroka zvítězí, jsou v *Súře* uvedeny příklady dřívějších Proroků - Noema, Abrahama, Davida, Šalamouna, Idríse a jiných, kteří navzdory krutému, vytrvalému a organizovanému odporu, byli ve svém poslání úspěšní. Všichni tito vyvolení služebníci boží byli podobně jako Ježíš vzorem ušlechtilého a spravedlivého chování a podobně jako on prožívali na cestě boží veliké útrapy a strádání. Proč tedy mezi nimi všemi má jediný Ježíš být považován za syna božího a ostatní nikoli? Výklad o Prorocích pokračuje zvláštní zmínkou o Ježíšovi a jeho matce, jejichž celková situace se nijak nelišila od situace ostatních Proroků. Ani neobvyklý způsob Ježíšova narození mu nepropůjčuje žádný zvláštní duchovní status. Vždyť k narození Jahjá také došlo za mimořádných okolností. Jestliže Ježíš se narodil bez působení otce, k narození Jahjá došlo v době, kdy jeho otec byl už velmi starý a jeho matka byla neplodná, a tudíž nezpůsobilá k porození dítěte. A to, že Ježíš trpěl za Pravdu, nebylo také ničím novým. Byl sice ukřižován, ale s kříže ho sňali ještě živého. Jahjá však o život skutečně přišel. Proč by tedy měla hříchy člověka vykoupit jen smrt Ježíšova, a nikoli smrt Jahjá? Ke konci *Súry* se poukazuje na mohutný vzestup a materiální sílu a oslnivou prosperitu a moc Goga a Magoga - tj. křesťanských národů Západu. Až se tyto národy rozšíří po celém světě a získají veškerou moc a slávu a až se před nimi všechny národy světa pokorně skloní a vzdají jim hold, splní se slib o jejich konečné záhubě. Trest boží na ně sestoupí tak nečekaně a s takovou prudkostí, že budou zaskočeni. A všechna jejich díla, pramen to a původ jejich pýchy, a celá jejich okázalost, sláva a velkolepost budou zničeny a obráceny v prach a popel.

AL-ANBIJÁ'

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Lidem se blíží jejich zúčtování a přesto se nedbale odvracejí.

اِقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِيْ غَفْلَةٍ مُّعْرِضُوْنَ ②

3. A nepřijde k nim ani jedno nové připomenutí od Pána jejich, aniž mu naslouchají jen proto, aby si z něho posměch tropili.

مَا يَأْتِيْهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّنْ رَّبِّهِمْ مُّحْدَثٍ اِلَّا اسْتَمَعُوْهُ وَهُمْ يَلْعَبُوْنَ ③

4. A jejich srdce jsou zapomnětlivá. A mezi sebou se tajně domlouvají — ti, kteří jednají nespravedlivě, *a potom říkají*: „Cožpak je něco jiného než obyčejný člověk, jako jste vy? Chcete snad obcovat s kouzelnictvím, přestože máte oči *otevřené*?

لَاهِيَةً قُلُوْبُهُمْ وَاَسَرُّوا النَّجْوَى الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا هَلْ هٰذَآ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ اَفَتَأْتُوْنَ السِّحْرَ وَاَنْتُمْ تُبْصِرُوْنَ ④

5. *Bůh* řekl *Proroku*: „*Řekni*: ‚Pán můj ví, co se mluví na nebi i na zemi. A On je Všeslyšící, Vševědoucí.'"

قٰلَ رَبِّيْ يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ⑤

6. Ba ne, oni říkají: „*Jsou to jen* zmatené sny; ba ne, sám si je vymyslel; on je jen básníkem. Ať nám tedy přinese Znamení, tak jako byli *se Znameními* vysláni *Proroci* dřívější."

بَلْ قَالُوْٓا اَضْغَاثُ اَحْلَامٍۢ بَلِ افْتَرٰىهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بِاٰيَةٍ كَمَآ اُرْسِلَ الْاَوَّلُوْنَ ⑥

7. A neuvěřilo před nimi žádné město, které jsme zničili. Uvěří tedy oni?

مَآ اٰمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْيَةٍ اَهْلَكْنٰهَا اَفَهُمْ يُؤْمِنُوْنَ ⑦

8. A *jako Posly* jsme před tebou poslali jen muže, kterým jsme seslali zjevení. Zeptejte se tedy lidí, jimž se dostalo *vědění o* písmu, pokud nevíte.

وَمَآ اَرْسَلْنَا قَبْلَكَ اِلَّا رِجَالًا نُّوْحِيْٓ اِلَيْهِمْ فَسْئَلُوْٓا اَهْلَ الذِّكْرِ اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ⑧

9. A nedali jsme jim těla, která by nejedla pokrmy, ani neměli žít navěky.

وَمَا جَعَلْنٰهُمْ جَسَدًا لَّا يَأْكُلُوْنَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوْا خٰلِدِيْنَ ⑨

10. Potom jsme jim splnili Svůj slib; a zachránili jsme je i ty, které jsme zachránit chtěli; a zahubili jsme hříšníky.

ثُمَّ صَدَقْنٰهُمُ الْوَعْدَ فَاَنْجَيْنٰهُمْ وَمَنْ نَّشَآءُ وَاَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِيْنَ ⑩

11. A nyní jsme vám seslali Knihu, v níž je pro vás připomenutí; což to nepochopíte?

ع لَقَدْ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكُمْ كِتٰبًا فِيْهِ ذِكْرُكُمْ ۭ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿١١﴾

R. 2.

12. A kolik měst, která jednala nespravedlivě, jsme úplně vyhladili a po nich jsme dali vzniknout jiným národům.

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَّاَنْشَاْنَا
بَعْدَهَا قَوْمًا اٰخَرِيْنَ ﴿١٢﴾

13. A když pocítili Náš trest, začali před ním utíkat.

فَلَمَّآ اَحَسُّوْا بَاْسَنَآ اِذَا هُمْ مِّنْهَا يَرْكُضُوْنَ ﴿١٣﴾

14. „Neutíkejte a vraťte se do pohodlí, v němž jste se radovali, a do svých příbytků, abyste mohli být povoláni k zúčtování.“

لَا تَرْكُضُوْا وَارْجِعُوْٓا اِلٰى مَآ اُتْرِفْتُمْ فِيْهِ وَمَسٰكِنِكُمْ
لَعَلَّكُمْ تُسْـَٔلُوْنَ ﴿١٤﴾

15. Řekli: „Běda nám, byli jsme hříšníky!“

قَالُوْا يٰوَيْلَنَآ اِنَّا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ﴿١٥﴾

16. A toto jejich volání neustalo, dokud jsme je neskosili a nepromĕnili v popel.

فَمَا زَالَتْ تِّلْكَ دَعْوٰىهُمْ حَتّٰى جَعَلْنٰهُمْ حَصِيْدًا
خٰمِدِيْنَ ﴿١٦﴾

17. A nestvořili jsme nebe a zemi a vše, co je mezi nimi, jen pro zábavu.

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَآءَ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لٰعِبِيْنَ ﴿١٧﴾

18. Kdybychom si chtěli nalézt něco pro zábavu, určitě bychom to našli u Sebe, pokud bychom *něco podobného* měli v úmyslu.

لَوْ اَرَدْنَآ اَنْ نَّتَّخِذَ لَهْوًا لَّاتَّخَذْنٰهُ مِنْ لَّدُنَّآ ۤ
اِنْ كُنَّا فٰعِلِيْنَ ﴿١٨﴾

19. Naopak, my vrháme pravdu proti lži a rozbije jí hlavu; a hle, zahyne. A běda vám za to, co *Bohu* připisujete!

بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهٗ فَاِذَا
هُوَ زَاهِقٌ ۭ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُوْنَ ﴿١٩﴾

20. Jemu náleží všichni, kteří jsou na nebesích i na zemi. A ti, kteří jsou v Jeho přítomnosti, nejsou tak pyšní, aby Jej neuctívali, a nikdy *v tom* neumdlévají;

وَلَهٗ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ وَمَنْ عِنْدَهٗ
لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ عَنْ عِبَادَتِهٖ وَلَا يَسْتَحْسِرُوْنَ ﴿٢٠﴾

21. Oslavují *Jej* dnem i nocí *a* neochabují.

يُسَبِّحُوْنَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُوْنَ ﴿٢١﴾

22. Vzali si božstva pozemská, která mrtvé křísí?

اَمِ اتَّخَذُوْٓا اٰلِهَةً مِّنَ الْاَرْضِ هُمْ يُنْشِرُوْنَ ﴿٢٢﴾

23. Kdyby tam (na nebesích a na zemi) byla božstva jiná kromě Allaha, pak zajisté by obojí již zkáze propadli. Oslaven budiž Allah, Pán Trůnu, vznešenější než to, co *Mu* připisují.

لَوْ كَانَ فِيْهِمَآ اٰلِهَةٌ اِلَّا اللّٰهُ لَفَسَدَتَا ۚ فَسُبْحٰنَ اللّٰهِ
رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُوْنَ ﴿٢٣﴾

24. On nemůže být dotazován na to, co činí, oni však dotazováni budou.

لَا يُسْـَٔلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْـَٔلُوْنَ ﴿٢٤﴾

25. Vzali si snad vedle Něho božstva jiná? Řekni: „Přineste k tomu důkazy. Tady

اَمِ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ اٰلِهَةً ۭ قُلْ هَاتُوْا بُرْهَانَكُمْ

je Kniha těch, kteří jsou se mnou, a Kniha těch, kteří byli přede mnou." Naopak, většina z nich pravdu nezná, a tak se odvracejí.

هَٰذَا ذِكْرُ مَن مَّعِيَ وَذِكْرُ مَن قَبْلِي ۗ بَلْ أَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ ۖ فَهُم مُّعْرِضُونَ ﴿٢٥﴾

26. A nevyslali jsme před tebou žádného Posla, aniž bychom mu vnukli: „Není žádného Boha kromě Mě; Uctívejte Mě tedy."

وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ
أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٦﴾

27. A říkají: „Milostivý *Bůh* si k Sobě vzal syna." On svatý je! Nikoliv, jsou to *jen* Jeho ctihodní služebníci.

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَٰنُ وَلَدًا ۗ سُبْحَانَهُ ۚ بَلْ عِبَادٌ
مُّكْرَمُونَ ﴿٢٧﴾

28. Nepromluví dříve, než promluví On a jednají *jen* podle Jeho rozkazu.

لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُم بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾

29. On zná, co je před nimi i co je za nimi a nepřimlouvají se, leda jen za toho, koho On schválí, a jednají obezřetně ze strachu před Ním.

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ
إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ وَهُم مِّنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ﴿٢٩﴾

30. A kdyby některý z nich řekl: „Já jsem Bohem vedle Něho," toho bychom Peklem odměnili. Takto odměňujeme hříšníky.

وَمَن يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَٰهٌ مِّن دُونِهِ فَذَٰلِكَ نَجْزِيهِ
جَهَنَّمَ ۚ كَذَٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٣٠﴾ ع

R. 3.

31. Což nevěřící nevidí, že nebesa a země byly spojeny *v jeden celek* a My jsme je od sebe odtrhli? A z vody jsme vytvořili vše živé. Což tomu neuvěří?

أَوَلَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا
رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا ۖ وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ ۖ
أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣١﴾

32. A na zemi jsme umístili pevné hory, aby se s nimi netřásla; a učinili jsme na ní široké cesty, aby mohli být správně vedeni.

وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَن تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا
فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَّعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣٢﴾

33. A nebe jsme učinili ochrannou klenbou — a přesto se odvracejí od Jeho Znamení.

وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَّحْفُوظًا ۖ وَهُمْ عَنْ
آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ ﴿٣٣﴾

34. A je to On, Kdo stvořil noc a den a slunce a měsíc *tak, že* každý pluje po své dráze.

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَ
الْقَمَرَ ۖ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٣٤﴾

35. Žádnému smrtelníkovi, který byl před tebou, jsme věčný život nedali. A jestliže ty musíš zemřít, mají *tu* snad oni žít navěky?

وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِّن قَبْلِكَ الْخُلْدَ ۖ أَفَإِن مِّتَّ
فَهُمُ الْخَالِدُونَ ﴿٣٥﴾

36. Každá duše okusí smrti; a zkoušíme vás zlým i dobrým jako pokušením. A k Nám budete navráceni.

كُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ الْمَوْتِ ؕ وَنَبْلُوْكُمْ بِالشَّرِّ وَ
الْخَيْرِ فِتْنَةً ؕ وَاِلَيْنَا تُرْجَعُوْنَ ﴿۳۶﴾

37. A kdykoli tě nevěřící vidí, jen se ti posmívají. *Říkají*: „Není to ten, který se *ošklivě* zmiňuje o vašich božstvech?" Přitom sami zmínku o *Bohu* Milostivém s opovržením odmítají.

وَاِذَا رَاٰكَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ يَّتَّخِذُوْنَكَ اِلَّا هُزُوًا ؕ
اَهٰذَا الَّذِيْ يَذْكُرُ اٰلِهَتَكُمْ ۚ وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمٰنِ
هُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿۳۷﴾

38. Člověk je stvořen ze spěchu. Já vám *zajisté* ukáži Svá Znamení, však nežádejte Mě, abych si pospíšil.

خُلِقَ الْاِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ ؕ سَاُورِيْكُمْ اٰيٰتِيْ فَلَا
تَسْتَعْجِلُوْنِ ﴿۳۸﴾

39. A říkají: „Kdy bude tento slib *splněn*, jste li pravdomluvní?"

وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۳۹﴾

40. Kéž by nevěřící znali dobu, kdy nebudou schopni odvrátit oheň od svých tváří ani od svých zad a kdy jim nebude pomoci!

لَوْ يَعْلَمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا حِيْنَ لَا يَكُفُّوْنَ عَنْ وُّجُوْهِهِمُ
النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُوْرِهِمْ وَلَا هُمْ يُنْصَرُوْنَ ﴿۴۰﴾

41. Ba ne, dopadne na ně znenadání a uvede je v zmatek; a nebudou schopni ji zadržet, ani jim nebude dán odklad.

بَلْ تَاْتِيْهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ رَدَّهَا
وَلَا هُمْ يُنْظَرُوْنَ ﴿۴۱﴾

42. A Poslům se věru posmívali již před tebou, avšak to, čemu se posmívali, obklopilo ty z nich, kteří si posměch tropili.

وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِيْنَ
سَخِرُوْا مِنْهُمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿۴۲﴾ ع

R. 4.

43. Řekni: „Kdo vás ochrání v noci i ve dne před milostivým *Bohem*?" A přesto se od připomenutí Pána svého odvracejí.

قُلْ مَنْ يَّكْلَؤُكُمْ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمٰنِ ؕ
بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿۴۳﴾

44. Mají snad kromě Nás božstva jiná, která je mohou ochránit? Ta nemohou pomoci ani sama sobě, ani se proti nám *s nikým* nemohou spřátelit.

اَمْ لَهُمْ اٰلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِّنْ دُوْنِنَا ؕ لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ
نَصْرَ اَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِّنَّا يُصْحَبُوْنَ ﴿۴۴﴾

45. Naopak! Poskytovali jsme jim i jejich otcům *radosti tohoto světa*, až se jim život stal dlouhým. Což nevidí, že navštěvujeme zemi a zmenšujeme ji ze všech stran? Mohou i tehdy být oni vítězi?

بَلْ مَتَّعْنَا هٰۤؤُلَآءِ وَاٰبَآءَهُمْ حَتّٰى طَالَ عَلَيْهِمُ
الْعُمُرُ ؕ اَفَلَا يَرَوْنَ اَنَّا نَاْتِي الْاَرْضَ نَنْقُصُهَا
مِنْ اَطْرَافِهَا ؕ اَفَهُمُ الْغٰلِبُوْنَ ﴿۴۵﴾

46. Rekni: „Varuji vás pouze podle *božího* vnuknutí." Ale hluší volání neslyší,

قُلْ اِنَّمَآ اُنْذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ ۫ۖ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ

když jsou varováni.

الدُّعَآءَ إِذَا مَا يُنْذَرُوْنَ ﴿٤٦﴾

47. A dotkne-li se jich pouhé dýchnutí trestu Pána tvého, zajisté vykřiknou: „Běda nám! Vskutku jsme byli hříšní."

وَلَئِنْ مَّسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُوْلُنَّ
يٰوَيْلَنَآ إِنَّا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ﴿٤٧﴾

48. A v Den Zmrtvýchvstání postavíme *přesné* váhy spravedlnosti, aby žádné duši nebylo ukřivděno ani v nejmenším. A i kdyby to mělo jen váhu hořčičného zrnka, my to přineseme. A my stačíme jako účetní.

وَنَضَعُ الْمَوَازِيْنَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيٰمَةِ فَلَا تُظْلَمُ
نَفْسٌ شَيْـًٔا ۖ وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ
أَتَيْنَا بِهَا ۗ وَكَفٰى بِنَا حٰسِبِيْنَ ﴿٤٨﴾

49. A dali jsme Mojžíšovi a Árónovi Rozlišení a Světlo a Připomenutí pro spravedlivé,

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ الْفُرْقَانَ وَضِيَآءً
وَّذِكْرًا لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿٤٩﴾

50. Pro ty, kteří se Pána svého tajně bojí a které děsí Hodina *Soudu*.

الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِّنَ السَّاعَةِ
مُشْفِقُوْنَ ﴿٥٠﴾

51. A toto je Připomenutí požehnané, které jsme seslali; snad je nechcete zavrhnout?

وَهٰذَا ذِكْرٌ مُّبٰرَكٌ أَنْزَلْنٰهُ ۗ أَفَأَنْتُمْ لَهٗ مُنْكِرُوْنَ ﴿٥١﴾

R. 5.

52. A již předtím jsme darovali Abrahamovi správné vedení a dobře jsme ho znali.

وَلَقَدْ اٰتَيْنَآ إِبْرٰهِيْمَ رُشْدَهٗ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا
بِهٖ عٰلِمِيْنَ ﴿٥٢﴾

53. Když svému otci a svému lidu řekl: „Co je to za modly, jimž jste tak oddáni?"

إِذْ قَالَ لِأَبِيْهِ وَقَوْمِهٖ مَا هٰذِهِ التَّمَاثِيْلُ الَّتِيْٓ
أَنْتُمْ لَهَا عٰكِفُوْنَ ﴿٥٣﴾

54. Odpověděli: „Shledali jsme, že je uctívali naši otcové."

قَالُوْا وَجَدْنَآ اٰبَآءَنَا لَهَا عٰبِدِيْنَ ﴿٥٤﴾

55. Řekl: „Vskutku vy i vaši otcové jste byli v zjevném bludu."

قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَاٰبَآؤُكُمْ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٥٥﴾

56. Řekli: „Je *skutečně* pravdou to, co jsi nám přinesl, nebo jsi jedním z těch, kteří si posměch tropí."

قَالُوْٓا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللّٰعِبِيْنَ ﴿٥٦﴾

57. Odpověděl: „Ale kdež, váš Pán je Pánem nebes a země *a* Tím, jenž je stvořil; a já jsem jedním z těch, kteří to dosvědčují.

قَالَ بَلْ رَّبُّكُمْ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ الَّذِيْ
فَطَرَهُنَّ ۖ وَأَنَا عَلٰى ذٰلِكُمْ مِّنَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿٥٧﴾

58. „A při Allahovi, zcela jistě budu proti vašim modlám strojit úklady, jakmile odejdete a obrátíte se zády."

وَتَاللّٰهِ لَأَكِيْدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوْا
مُدْبِرِيْنَ ﴿٥٨﴾

59. A rozbil je všechny na kusy, kromě hlavní z nich, aby se k ní mohli vrátit *pro vysvětlení.*

فَجَعَلَهُمْ جُذَاذًا إِلَّا كَبِيرًا لَّهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ﴿٥٩﴾

60. Řekli: „Kdo tohle našim božstvům provedl? Ten věru musí být hříšníkem."

قَالُوا مَن فَعَلَ هَٰذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٦٠﴾

61. Řekli: „Slyšeli jsme mladého muže, jak o nich *nepěkne* hovoří; jmenuje se Abraham."

قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ ﴿٦١﴾

62. Řekli: „Přiveďte ho tedy před oči lidí, aby proti němu mohli svědčit."

قَالُوا فَأْتُوا بِهِ عَلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ﴿٦٢﴾

63. Potom řekli *Abrahamovi*: „Byls to ty, Abrahame, kdo tohle našim božstvům udělal?

قَالُوا أَأَنتَ فَعَلْتَ هَٰذَا بِآلِهَتِنَا يَا إِبْرَاهِيمُ ﴿٦٣﴾

64. Odpověděl: „Někdo to bezpochyby udělal. Tady je hlavní z nich. Zeptejte se jich, pokud jsou schopni promluvit."

قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَٰذَا فَاسْأَلُوهُمْ إِن
كَانُوا يَنطِقُونَ ﴿٦٤﴾

65. Obrátili se jeden na druhého a řekli: „Vy věru nemáte pravdu."

فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنتُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٦٥﴾

66. A svěsili hlavy *studem a řekli*: „Ty přece dobře víš, že nemluví."

ثُمَّ نُكِسُوا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَٰؤُلَاءِ
يَنطِقُونَ ﴿٦٦﴾

67. Řekl: „Vy tedy uctíváte místo Allaha něco, co vám nemůže v ničem prospět ani ublížit?

قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنفَعُكُمْ
شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ﴿٦٧﴾

68. „Hanba vám i tomu, co místo Allaha uctíváte! Což to nepochopíte?"

أُفٍّ لَّكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ ۖ أَفَلَا
تَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾

69. Řekli: „Upalte ho a pomozte svým bohům, *chcete-li vůbec něco* udělat."

قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِن كُنتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٦٩﴾

70. Řekli jsme: „Ó ohni, buď pro Abrahama chladným a pokojným!"

قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿٧٠﴾

71. A chtěli mu provést něco zlého, my jsme však způsobili, že největší ztrátu utrpěli oni.

وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ﴿٧١﴾

72. A zachránili jsme ho i Lota a *přivedli jsme je* do země, kterou jsme pro lidstvo požehnali.

وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا
لِلْعَالَمِينَ ﴿٧٢﴾

73. A dali jsme mu Izáka a jako vnuka Jakuba a všechny jsme učinili spravedlivými.

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً ۖ وَكُلًّا
جَعَلْنَا صَالِحِينَ ﴿٧٣﴾

74. A učinili jsme je vůdci, kteří vedli *svůj lid* podle Našeho rozkazu, a poslali

وَجَعَلْنَاهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا

jsme jim vnuknutí *přikazující* konání dobrých skutků a dodržování Modlitby a rozdávání almužny. A uctívali *pouze* Nás. Nás.

إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ
الزَّكَاةِ ۖ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ ﴿٧٣﴾

75. A Lotovi jsme dali moudrost a vědění. A zachránili jsme ho z města, jež se ohavnosti dopouštělo. Byli to vskutku lidé hříšní *a* vzpurní.

وَلُوطًا آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ
الَّتِي كَانَت تَّعْمَلُ الْخَبَائِثَ ۗ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ
فَاسِقِينَ ﴿٧٤﴾

76. A přijali jsme ho do Milosrdenství Svého; neboť byl *jedním* ze spravedlivých.

وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا ۖ إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾

R. 6.

77. A *vzpomeň si na* Noema, jak na nás již dříve zavolal a My jsme jeho modlitbu vyslyšeli a zachránili jsme jej i rodinu jeho před velkým neštěstím.

وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِن قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ
وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾

78. A pomohli jsme mu proti lidem, kteří zavrhli Naše Znamení. Byli to věru lidé hříšní; tak jsme je všechny utopili.

وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۚ
إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٧٧﴾

79. A *vzpomeň si na* Davida a Šalamouna, jak každý z nich vynesl rozsudek — *každý svůj vlastní* — ohledně pole, na které se *v noci* zatoulaly ovce *jistých* lidí; a My jsme byli svědky jejich rozsudku.

وَدَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ
نَفَشَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ ۚ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ﴿٧٨﴾

80. A Šalamounovi jsme dali *věc správně* pochopit a oběma jsme dali moudrost a vědění. A přiměli jsme hory a ptáky, aby chválu *Boží* opěvovali spolu s Davidem. *A to vše* děláme právě My.

فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ ۚ وَكُلًّا آتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا ۚ وَ
سَخَّرْنَا مَعَ دَاوُودَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ ۚ وَكُنَّا
فَاعِلِينَ ﴿٧٩﴾

81. A naučili jsme ho pro vás vyrábět drátěné košile, aby vás před vzájemnými násilnostmi chránily. Budete tedy vděční?

وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ لِتُحْصِنَكُم مِّن
بَأْسِكُمْ ۖ فَهَلْ أَنتُمْ شَاكِرُونَ ﴿٨٠﴾

82. A Šalamounovi jsme podmanili silný vítr. Na jeho příkaz vál k zemi, kterou jsme požehnali; a My jsme o všem dobře zpraveni.

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى
الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا ۚ وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ
عَالِمِينَ ﴿٨١﴾

83. A podmanili jsme mu potápěče, kteří se v jeho službách potápěli i jinou práci vykonávali; a My jsme je při tom hlídali.

وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَن يَغُوصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ
عَمَلًا دُونَ ذَٰلِكَ ۖ وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ ﴿٨٢﴾

84. A *vzpomeň si na* Joba, jak volal k Pánu svému: „Dotklo se mě neštěstí a Ty jsi Nejmilosrdnější z milosrdných."

وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُۥٓ أَنِّى مَسَّنِىَ ٱلضُّرُّ وَأَنتَ
أَرْحَمُ ٱلرَّٰحِمِينَ ﴿٨٣﴾

85. Vyslyšeli jsme tedy jeho modlitbu a zbavili jej neštěstí, které ho soužilo, a vrátili jsme mu jeho rodinu a s nimi ještě jednou tolik jako milosrdenství od Nás a jako připomenutí těm, kteří *Nás* uctívají.

فَٱسْتَجَبْنَا لَهُۥ فَكَشَفْنَا مَا بِهِۦ مِن ضُرٍّ وَءَاتَيْنَٰهُ أَهْلَهُۥ
وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِّنْ عِندِنَا وَذِكْرَىٰ
لِلْعَٰبِدِينَ ﴿٨٤﴾

86. A *vzpomeň si na* Ismaela a Idríse a Dhu'l-Kifla. Ti všichni byli neochvějní.

وَإِسْمَٰعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا ٱلْكِفْلِ ۖ كُلٌّ مِّنَ
ٱلصَّٰبِرِينَ ﴿٨٥﴾

87. A přijali jsme je do Svého Milosrdenství, neboť patřili mezi spravedlivé.

وَأَدْخَلْنَٰهُمْ فِى رَحْمَتِنَآ ۖ إِنَّهُم مِّنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ﴿٨٦﴾

88. A *vzpomeň si na* Dhu'l-Núna, když odešel rozhněván a domníval se, že ho Náš rozkaz nepostihne, a *z hlubin* temnot zavolal: „Jiného Boha kromě Tebe není, Ty Svatý jsi. Byl jsem věru jedním z hříšníků."

وَذَا ٱلنُّونِ إِذ ذَّهَبَ مُغَٰضِبًا فَظَنَّ أَن لَّن نَّقْدِرَ
عَلَيْهِ فَنَادَىٰ فِى ٱلظُّلُمَٰتِ أَن لَّآ إِلَٰهَ إِلَّآ أَنتَ
سُبْحَٰنَكَ إِنِّى كُنتُ مِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٨٧﴾

89. A vyslyšeli jsme jeho modlitbu a vysvobodili jej z jeho trápení. A takto vysvobozujeme věřící.

فَٱسْتَجَبْنَا لَهُۥ وَنَجَّيْنَٰهُ مِنَ ٱلْغَمِّ ۚ وَكَذَٰلِكَ
نُۨجِى ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾

90. A *vzpomeň si na* Zachariáše, když volal k Pánu svému: „Pane můj, nenechávej mě bezdětným; a Ty jsi Nejlepší z dědiců."

وَزَكَرِيَّآ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُۥ رَبِّ لَا تَذَرْنِى فَرْدًا
وَأَنتَ خَيْرُ ٱلْوَٰرِثِينَ ﴿٨٩﴾

91. I vyslyšeli jsme jeho modlitbu a dali mu Jana a vyléčili jsme jeho manželku. Předstihovali jeden druhého v konání dobrých skutků a vzývali Nás v naději a v bázni a skláněli se před Námi v pokoře.

فَٱسْتَجَبْنَا لَهُۥ وَوَهَبْنَا لَهُۥ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَا لَهُۥ
زَوْجَهُۥٓ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ يُسَٰرِعُونَ فِى ٱلْخَيْرَٰتِ وَ
يَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا ۖ وَكَانُوا۟ لَنَا خَٰشِعِينَ ﴿٩٠﴾

92. A *vzpomeň si na* tu, která si uchovala své panenství; i požehnali jsme jí Naším vnuknutím a učinili ji i jejího syna Znamením pro celé lidstvo.

وَٱلَّتِىٓ أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِن رُّوحِنَا
وَجَعَلْنَٰهَا وَٱبْنَهَآ ءَايَةً لِّلْعَٰلَمِينَ ﴿٩١﴾

93. Toto je vaše obec — obec jediná; a Já jsem váš Pán, tedy Mě uctívejte.

إِنَّ هَٰذِهِۦٓ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَٰحِدَةً وَأَنَا۠ رَبُّكُمْ
فَٱعْبُدُونِ ﴿٩٢﴾

94. Ale oni se mezi sebou ve své věci nepohodli; a všichni se k Nám navrátí.

R. 7.

95. A kdokoliv koná dobré skutky a je věřící, úsilí jeho nebude přehlédnuto a zcela jistě je zaznamenáme.

96. A neporušitelným zákonem pro město, které jsme zničili je to, že se *jeho obyvatelé* nenavrátí.

97. *A bude tomu tak* i tehdy, až budou vypuštěni Gog a Magog a přispěchají z každé výšiny.

98. A pravdivý slib se přibližuje; hle, jak strnule budou hledět oči těch, kteří neuvěřili, *a řeknou*: „Běda nám, že jsme mu nevěnovali pozornost; ba co více, byli jsme nespravedliví!"

99. Vy i to, co uctíváte vedle Allaha, je palivem pro Peklo. A do něho se *všichni* dostanete."

100. Kdyby tito byli *skutečnými* božstvy, tak by se tam nedostali; a všichni v něm budou přebývat navěky.

101. Jejich *údělem* tam bude jen sténání a *nic jiného* tam neuslyší.

102. Ale pokud jde o ty, jímž byl od Nás předeslán *příslib* krásné odměny, ti budou od něho daleko vzdáleni.

103. Neuslyší z něho ani sebemenší zvuk; a navěky budou přebývat v tom, po čem duše jejich touží.

104. Veliká Hrůza je nezarmoutí a andělé je přivítají *slovy*: „Toto je váš den, který vám byl přislíben."

105. *Vzpomeňte si na* den, v němž svineme nebesa tak, jak bývají napsané svitky svinovány písařem. A jak jsme začali první stvoření, tak je budeme opakovat —

وَتَقَطَّعُوْٓا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ ؕ كُلٌّ اِلَيْنَا رٰجِعُوْنَ ﴿٩٤﴾ ع
فَمَنْ يَّعْمَلْ مِنَ الصّٰلِحٰتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا
كُفْرَانَ لِسَعْيِهٖ ۚ وَاِنَّا لَهٗ كٰتِبُوْنَ ﴿٩٥﴾
وَحَرٰمٌ عَلٰى قَرْيَةٍ اَهْلَكْنٰهَآ اَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُوْنَ ﴿٩٦﴾
حَتّٰٓى اِذَا فُتِحَتْ يَاْجُوْجُ وَمَاْجُوْجُ وَهُمْ مِّنْ كُلِّ
حَدَبٍ يَّنْسِلُوْنَ ﴿٩٧﴾
وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَاِذَا هِىَ شَاخِصَةٌ اَبْصَارُ
الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ؕ يٰوَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِىْ غَفْلَةٍ مِّنْ هٰذَا
بَلْ كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ﴿٩٨﴾
اِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ ؕ
اَنْتُمْ لَهَا وٰرِدُوْنَ ﴿٩٩﴾
لَوْ كَانَ هٰٓؤُلَآءِ اٰلِهَةً مَّا وَرَدُوْهَا ؕ وَكُلٌّ فِيْهَا
خٰلِدُوْنَ ﴿١٠٠﴾
لَهُمْ فِيْهَا زَفِيْرٌ وَّهُمْ فِيْهَا لَا يَسْمَعُوْنَ ﴿١٠١﴾
اِنَّ الَّذِيْنَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِّنَّا الْحُسْنٰٓى ۙ اُولٰٓئِكَ
عَنْهَا مُبْعَدُوْنَ ﴿١٠٢﴾ ۙ
لَا يَسْمَعُوْنَ حَسِيْسَهَا ۚ وَهُمْ فِىْ مَا اشْتَهَتْ
اَنْفُسُهُمْ خٰلِدُوْنَ ﴿١٠٣﴾ ۚ
لَا يَحْزُنُهُمُ الْفَزَعُ الْاَكْبَرُ وَتَتَلَقّٰىهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ ؕ
هٰذَا يَوْمُكُمُ الَّذِىْ كُنْتُمْ تُوْعَدُوْنَ ﴿١٠٤﴾
يَوْمَ نَطْوِى السَّمَآءَ كَطَىِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ ؕ كَمَا
بَدَاْنَآ اَوَّلَ خَلْقٍ نُّعِيْدُهٗ ؕ وَعْدًا عَلَيْنَا ؕ اِنَّا كُنَّا

toť slib, kterým jsme *vázáni*; a jistě *mu* také dostojíme.

106. A již dříve jsme napsali v Žalmech *Davidových*, po napomenutí, že zemi zdědí Moji spravedliví služebníci.

107. A v tom je zajisté poselství pro lidi, kteří Boha uctívají.

108. A poslali jsme tě jen jako milosrdenství pro všechny národy.

109. Řekni: „Dostalo se mi vnuknutí, že vaším Bohem je Bůh Jediný. Odevzdáte se tedy do Jeho vůle?"

110. Ale jestliže se odvrátí, řekni: „Varoval jsem vás všechny stejně a nevím, zda to, co vám bylo slíbeno, je blízko či daleko.
daleko.

111. „On věru ví, o čem otevřeně hovoříte a zná i to, co skrýváte.

112. „A nevím, zda to pro vás není jen zkouškou a chvilkovým požitkem."

113. A *také* řekl: „Pane můj, suď podle pravdy. Naším Pánem je Milostivý *Bůh*, o Jehož pomoc je třeba usilovat proti tomu, co tvrdíte."

فٰعِلِيْنَ ﴿١٠٥﴾
وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُوْرِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ
اَنَّ الْاَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصّٰلِحُوْنَ ﴿١٠٦﴾
اِنَّ فِيْ هٰذَا لَبَلٰغًا لِّقَوْمٍ عٰبِدِيْنَ ﴿١٠٧﴾
وَمَآ اَرْسَلْنٰكَ اِلَّا رَحْمَةً لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿١٠٨﴾
قُلْ اِنَّمَا يُوْحٰٓى اِلَيَّ اَنَّمَآ اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۚ
فَهَلْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿١٠٩﴾
فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ اٰذَنْتُكُمْ عَلٰى سَوَآءٍ ۗ وَاِنْ اَدْرِيْٓ
اَقَرِيْبٌ اَمْ بَعِيْدٌ مَّا تُوْعَدُوْنَ ﴿١١٠﴾
اِنَّهٗ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُوْنَ ﴿١١١﴾
وَاِنْ اَدْرِيْ لَعَلَّهٗ فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَتَاعٌ اِلٰى
حِيْنٍ ﴿١١٢﴾
قٰلَ رَبِّ احْكُمْ بِالْحَقِّ ۗ وَرَبُّنَا الرَّحْمٰنُ الْمُسْتَعَانُ
عَلٰى مَا تَصِفُوْنَ ﴿١١٣﴾

KAPITOLA 22

AL-HADŽDŽ

(*Zjeveno částečně před Hidžrou a částečně po Hidžře*)

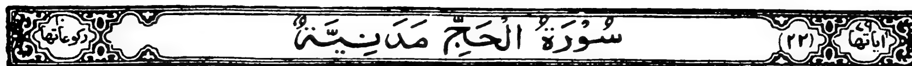
Doba a kontext zjevení

Podle názoru badatelů byla část této *Súry* zjevena před *Hidžrou* a část po ní. Dahhák však tvrdí, že byla celá zjevena až po *Hidžře*. V *Súře* Al- Anbijá' bylo řečeno, že trest boží je nevěřícím neustále v patách proto, že zavrhují Pravdu. V posledním verši *Súry* bylo svatému Proroku přikázáno, aby na nevěřící za jejich ustavičný nepřátelský postoj boží trest povolal. Počáteční verše této *Súry* jsou pak odpovědí na jeho modlitbu. Takto *Súra* bezprostředně navazuje na Al-Anbijá'. Avšak mezi tématikou této *Súry* jako celku a tématikou některých kapitol předchozích existuje širší spojení a hlubší vztah. V *Súře* je ukončeno téma, které bylo zahájeno v kapitole Marjam a dále rozšířeno a rozpracováno v kapitolách Tá Há a Al-Anbijá'. V *Súře* Marjam byly objasněny a vyvráceny základní principy křesťanské víry, protože bez jejich vyvrácení by neexistoval důvod pro vznik nového Poselství. Svatý Prorok však tvrdil, že nové Poselství a nový Zákon přinesl, a to pro celé lidstvo. Kdyby bylo možné ukázat, že křesťanství na světě existovalo ve své původní čistotě, a kdyby na světě existovalo náboženství, tvrdící o sobě, že je pravdivé, praktické a reálné, pak by nebylo potřebné, aby vzešlo náboženství nové. Proto je třeba dokázat, že základy křesťanství jsou falešné a nepodložené. Stalo se tak v kapitole Marjam, kde osvětlením událostí, které provázely Ježíšovo narození, bylo prokázáno, že Ježíš se nijak nelišil od ostatních Poslů božích, ani je v ničem nepřevyšoval. V kapitole Tá Há byla dokonale vyvráceno křesťanské učení o tom, že zákon je kletbou, zatímco v *Súře* Al-Anbijá' byl tento námět rozebírán pod jiným úhlem a bylo dokázáno, že učení o dědičném hříchu je naprosto neuhajitelné. Kdyby byl člověk zatížen dědičným hříchem a neměl svobodnou vůli, nemohl by se ho zbavit, čímž by byl zmařen vlastní cíl příchodu Poslů božích a člověk by nemohl být považován za zodpovědného za své konání a skutky. V této *Súře* se říká, že kdyby Ježíš dosáhl nejvyššího stupně duchovní dokonalosti, nebyl by potřebný nový Zákon (*Šarí'ah*) a nový Posel. Ale už to, že svatý Prorok o sobě tvrdil, že

novým Poslem je a že nový Zákon přináší, tuto křesťanskou víru zpochybňuje.

Obsah

Obsah *Súry* je rozdělen do pěti hlavních částí: (1) Nevěřícím se hrozí božím trestem za to, že zavrhli tvrzení svatého Proroka, která se opírají o následující dobře podložené hypotézy: (a) jeho učení je pro lidstvo nepostradatelné a zakládá se na pravdě a moudrosti a obsahuje opodstatněné a solidní argumenty na důkaz vlastní trvalé platnosti i na důkaz prázdnoty námitek nevěřících; (b) věc svatého Proroka podporují nebeská Znamení - jeho následovníci prospívají po stránce hmotné i duchovní a jeho nepřátelé, podobně jako nepřátelé Proroků dřívějších, jsou jeho rukou poráženi; (c) svatý Prorok bude požehnán dary a dobrodiním božím v míře neobvyklé; (d) jeho učení jsou způsobilá k tomu, aby nastolila mír, soulad a dobrou vůli mezi národy celého světa; (e) všechna falešná náboženství a náboženské řády, včetně křesťanství, ustoupí před neporazitelným náporem islámu a budou zcela rozprášeny. (2) Všem Poslům božím vzdorovali a přívrženci Satanovi jim kladli do cesty překážky a zábrany všeho druhu. Ale Bůh všechny tyto překážky odstranil a věc Pravdy nakonec zvítězila. (3) Příchodem svatého Proroka se splnil boží záměr, za který se modlil patriarcha Abraham v pustém a vyprahlém Údolí mekkánském, když v něm opustil svého syna Ismaela a manželku Hagar. (4) Svatý Prorok narazil na dlouhodobý a tvrdý odpor a neslýchané útrapy přestál trpělivě a statečně. A nyní nadešel čas, kdy mu bude dovoleno se v sebeobraně bránit proti svým odpůrcům v boji. Obranná válka je povolena a jedná-li se o věc Pravdy, je dokonce chvályhodná, a těm, kteří bojují na obranu Pravdy, přispěchá na pomoc Bůh. Kdyby boj na obranu Pravdy nebyl dovolen, člověk by byl připraven o svobodu svědomí, která je jeho nejcennějším dědictvím, a Bůh by přestal být uctíván a na světě by zavládly nepravosti. Učení boží, podobně jako déšť, dodává nového života a svěžesti světu mrtvému na duchu, a už proto musí být úspěšné. Cyklus, v němž nové Zjevení vystřídá Zjevení staré, neustále pokračuje. Když určité učení dožije a doslouží, je nahrazeno učením novým, které se potom stane nástrojem boží Vůle a Záměru. *Súra* končí slibem božím, že svatému Proroku se dostane nebeské pomoci, neboť on je učitelem zaslíbeným. Jeho následovníci by se mu měli oddat cele a bezvýhradně. Taková je cesta vedoucí k vítězství a úspěchu.

AL-HADŽDŽ

(Zjeveno po Hidžře)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Ó lidé, bojte se Pána svého; neboť prudké otřesy Hodiny jsou věcí úžasnou.

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوْا رَبَّكُمْ ۚ اِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ
شَيْءٌ عَظِيْمٌ ﴿٢﴾

3. V ten den, kdy ji spatříte, každá kojící žena zapomene na své nemluvně a každá těhotná žena potratí; a uvidíš muže jako opilé, přestože opilí nebudou, avšak trest Allahův bude vskutku přísný.

يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّآ اَرْضَعَتْ
وَ تَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَ تَرَى النَّاسَ
سُكٰرٰى وَ مَا هُمْ بِسُكٰرٰى وَ لٰكِنَّ عَذَابَ اللّٰهِ
شَدِيْدٌ ﴿٣﴾

4. A jsou mezi lidmi někteří, kteří se ohledně Allaha přou, aniž něco vědí, a následují každého vzpurného satana,

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُّجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّ
يَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطٰنٍ مَّرِيْدٍ ﴿٤﴾

5. O němž je ustanoveno, že kdo se s ním spřátelí, toho z cesty svede a povede ho k trestu Ohnivému.

كُتِبَ عَلَيْهِ اَنَّهٗ مَنْ تَوَلَّاهُ فَاَنَّهٗ يُضِلُّهٗ وَيَهْدِيْهِ
اِلٰى عَذَابِ السَّعِيْرِ ﴿٥﴾

6. Ó lidé, jste-li na pochybách ohledně Zmrtvýchvstání, *vezměte v úvahu*, že jsme vás vskutku stvořili z prachu, pak z kapky semene, pak ze sražené krve, pak z kusu masa, částečně ztvárněného, částečně beztvarého, abychom vám ukázali *Svou moc*. A způsobujeme, že to, co chceme, zůstává v lůnech po dobu stanovenou; potom vás přivádíme na svět jako nemluvňata; potom *vás vychováváme*, abyste dosáhli *věku* plné síly. A jsou mezi vámi někteří, kteří musí zemřít předčasně, a jsou mezi vámi jiní, kteří jsou dohnáni do nejvyššího stáří *s tím výsledkem*, že nevědí nic z toho, co dříve věděli. A vidíš zemi bez života, ale když na ni sešleme vodu, pohne se a bobtná a dává vyrůst všem druhům

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنْ كُنْتُمْ فِيْ رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَاِنَّا
خَلَقْنٰكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ
ثُمَّ مِنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَّغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ
لَكُمْ ۗ وَ نُقِرُّ فِي الْاَرْحَامِ مَا نَشَآءُ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى
ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوْٓا اَشُدَّكُمْ ۚ وَمِنْكُمْ
مَّنْ يُّتَوَفّٰى وَ مِنْكُمْ مَّنْ يُّرَدُّ اِلٰٓى اَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا
يَعْلَمَ مِنْۢ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْـًٔا ۗ وَ تَرَى الْاَرْضَ هَامِدَةً
فَاِذَآ اَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَآءَ اهْتَزَّتْ وَ رَبَتْ وَاَنْۢبَتَتْ

překrásného rostlinstva.

مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيْجٍ ﴿٦﴾

7. Je to proto, že Allah je Pravda a že je to On, Kdo přivádí mrtvé k životu, a že On je mocný nad všemi věcmi;

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَ اَنَّهٗ يُحْيِ الْمَوْتٰى وَ
اَنَّهٗ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٧﴾

8. A proto, že hodina *zcela jistě* přijde, o tom pochyby není, a že Allah vzkřísí ty, kteří v hrobech jsou.

وَّ اَنَّ السَّاعَةَ اٰتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيْهَا وَ اَنَّ اللّٰهَ
يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُوْرِ ﴿٨﴾

9. A mezi lidmi je i takový, který se ohledně Allaha hádá bez jakéhokoliv vědění, či vedení, anebo Knihy osvícené,

وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يُّجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّ
لَا هُدًى وَّ لَا كِتٰبٍ مُّنِيْرٍ ﴿٩﴾

10. Odvraceje se *s opovržením*, aby svedl *lidi* z cesty Allahovy. Pro něj je určena potupa na tomto světě a v Den Zmrtvýchvstání mu dáme okusit trestu spalováním.

ثَانِيَ عِطْفِهٖ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ لَهٗ فِي
الدُّنْيَا خِزْيٌ وَّ نُذِيْقُهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَذَابَ
الْحَرِيْقِ ﴿١٠﴾

11. „To je za to, co tvoje ruce již dříve předeslaly;" a Allah není nespravedlivý ke *Svým* služebníkům.

ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ يَدٰكَ وَ اَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ
لِّلْعَبِيْدِ ﴿١١﴾

R. 2.

12. A mezi lidmi je i takový, který slouží Allahovi jen tak na pomezí. Přihodí-li se mu něco dobrého, je s tím spokojen; jestliže však je postižen *nějakou* zkouškou, obrátí se zpět. Ten utrpí ztrátu na tomto i na Onom světě. A to věru je ztráta zjevná.

وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يَّعْبُدُ اللّٰهَ عَلٰى حَرْفٍ فَاِنْ
اَصَابَهٗ خَيْرُ اطْمَاَنَّ بِهٖ وَ اِنْ اَصَابَتْهُ فِتْنَةُ
انْقَلَبَ عَلٰى وَجْهِهٖ خَسِرَ الدُّنْيَا وَ الْاٰخِرَةَ
ذٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِيْنُ ﴿١٢﴾

13. Vedle Allaha vzývá to, co mu nemůže ani uškodit, ani prospět. To věru je zbloudění daleké.

يَدْعُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَضُرُّهٗ وَ مَا لَا
يَنْفَعُهٗ ذٰلِكَ هُوَ الضَّلٰلُ الْبَعِيْدُ ﴿١٣﴾

14. A vzývá toho, který mu může spíše uškodit než prospět. Jak špatný to ochránce a jak špatný to druh.

يَدْعُوْا لَمَنْ ضَرُّهٗٓ اَقْرَبُ مِنْ نَّفْعِهٖ لَبِئْسَ
الْمَوْلٰى وَ لَبِئْسَ الْعَشِيْرُ ﴿١٤﴾

15. A ty, kteří věří a dobré skutky konají, uvede Allah do Zahrad, pod nimiž

اِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَ عَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ اِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ

řeky tečou; neboť Allah dělá, co chce.

مَا يُرِيْدُ ﴿١٥﴾

16. Kdo se domnívá, že Allah mu (Prorokovi) nepomůže v životě pozemském ani v Životě budoucím, nechť nalezne cestu do nebe, *dokáže-li to*, a nechť *pomoc boží* odřízne. Pak ať se podívá, zda jeho úskok

مَنْ كَانَ يَظُنُّ اَنْ لَّنْ يَّنْصُرَهُ اللّٰهُ فِي الدُّنْيَا وَ
الْاٰخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ اِلَى السَّمَآءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ
فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهٗ مَا يَغِيْظُ ﴿١٦﴾

17. A takto jsme jej (Korán) seslali jako Znamení zjevná; a Allah věru vede toho, koho chce.

وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنٰهُ اٰيٰتٍ بَيِّنٰتٍ وَّاَنَّ اللّٰهَ يَهْدِيْ مَنْ
يُّرِيْدُ ﴿١٧﴾

18. *A pokud jde o* ty, kteří uvěřili a Židy a Sabejce a Křesťany a Mágy a modloslužebníky, Allah mezi nimi rozsoudí v Den Zmrtvýchvstání; neboť Allah je Svědkem všech věcí.

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَالَّذِيْنَ هَادُوْا وَالصّٰبِـِٕيْنَ وَ
النَّصٰرٰى وَالْمَجُوْسَ وَالَّذِيْنَ اَشْرَكُوْٓا ۖ اِنَّ اللّٰهَ
يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيْدٌ ﴿١٨﴾

19. Což jsi neviděl, že Allahovi se koří každý, kdo je na nebesích, a každý, kdo je na zemi, a slunce a měsíc a hvězdy a hory a stromy a zvířata a mnoho lidí? Ale jsou mnozí, kteří si jen trest zasluhují. A koho Allah potupí, tomu nikdo poctu neprokáže. Allah věru dělá, co chce.

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يَسْجُدُ لَهٗ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ
فِي الْاَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُوْمُ وَالْجِبَالُ
وَالشَّجَرُ وَالدَّوَآبُّ وَكَثِيْرٌ مِّنَ النَّاسِ ؕ وَكَثِيْرٌ
حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ ؕ وَمَنْ يُّهِنِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ
مُّكْرِمٍ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يَشَآءُ ﴿١٩﴾ السجدة

20. Toto jsou dvě strany, které se spolu ohledně Pána svého přou. A těm, kteří nevěří, bude nastřiháno na šat ohnivý; *a* jejich hlavy budou polévány vroucí vodou,

هٰذٰنِ خَصْمٰنِ اخْتَصَمُوْا فِيْ رَبِّهِمْ فَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا
قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّنْ نَّارٍ ؕ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ
رُءُوْسِهِمُ الْحَمِيْمُ ﴿٢٠﴾

21. Jež rozpustí to, co je v jejich břichách, i *jejich* kůži.

يُصْهَرُ بِهٖ مَا فِيْ بُطُوْنِهِمْ وَالْجُلُوْدُ ﴿٢١﴾

22. A pro ně jsou připraveny železné metly.

وَلَهُمْ مَّقَامِعُ مِنْ حَدِيْدٍ ﴿٢٢﴾

23. A kdykoliv z něho budou chtít uniknout kvůli mukám, budou tam vráceni zpět; a *bude jim řečeno*: „Okuste trestu spalováním!"

كُلَّمَآ اَرَادُوْٓا اَنْ يَّخْرُجُوْا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ اُعِيْدُوْا
فِيْهَا ۗ وَذُوْقُوْا عَذَابَ الْحَرِيْقِ ﴿٢٣﴾ ع

R.3

24. A Allah uvede ty, kteří uvěřili, do Zahrad, pod nimiž řeky tečou. Tam budou ozdobeni zlatými náramky a perlami; a jejich šat tam bude z hedvábí.

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا
مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا ۖ وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا
حَرِيرٌ ﴿٢٤﴾

25. A budou vedeni k řeči nejčistší a budou vedeni k cestě *Boha* chvályhodného.

وَهُدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ ۚ وَهُدُوا إِلَىٰ
صِرَاطِ الْحَمِيدِ ﴿٢٥﴾

26. *Pokud jde o* ty, kteří nevěří a brání *jiným* v cestě Allahově a *ve vstupu* do Posvátné Mešity, kterou jsme určili pro všechny lidi bez rozdílu, ať už u ní sídlí, nebo jsou to návštěvníci z pouště, — a těm, kteří se tu chtějí *od cesty pravé* rouhavě odchýlit — těm dáme okusit bolestný trest.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً
الْعَاكِفُ فِيهِ وَالْبَادِ ۚ وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِإِلْحَادٍ
بِظُلْمٍ نُذِقْهُ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٦﴾

R. 4.

27. *A vzpomeň si na dobu*, kdy jsme Abrahamovi určili místo na Dům *a řekli*: „Nepřidružuj ke Mně nic a udržuj Dům Můj čistým pro ty, kteří obcházení konají, a pro ty, kteří *při Modlitbě* stojí, sklánějí se a na tvář padají;

وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ
بِي شَيْئًا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ
وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿٢٧﴾

28. „A vyhlas lidstvu konání Pouti. Přijdou k tobě buď pěšky, nebo přijedou na kdejakém hubeném velbloudu, přicházejíce po všech cestách dalekých,

وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَىٰ
كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ﴿٢٨﴾

29. „Aby podali svědectví o prospěchu, *který* z toho *mají*, a aby vzpomínali jména Allahova ve stanovených dnech nad dobytčetem, které jim On daroval. Potom z něj pojezte a nakrmte nuzné a chudé.

لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي
أَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ
فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ ﴿٢٩﴾

30. Pak nechť se očistí a splní své přísahy a obcházejí Starobylý Dům."

ثُمَّ لْيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلْيُوفُوا نُذُورَهُمْ وَلْيَطَّوَّفُوا
بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٣٠﴾

31. Takové je *přikázání Boží*. A kdo uctívá posvátné věci Allahovy, bude to pro něj u Pána jeho lepší. A jsou vám dovolena zvířata ze stád, kromě těch, jež vám byla

ذَٰلِكَ وَمَنْ يُعَظِّمْ حُرُمَاتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ
رَبِّهِ ۗ وَأُحِلَّتْ لَكُمُ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ

zakázána již dříve. Vyhýbejte se proto nečistotě model a vyhýbejte se všem slovům nepravdy,

32. Jsouce vždy Allahovi přikloněni *a* nepřidružujte k Němu nic. A ten, kdo k Allahovi cokoliv přidružuje, se podobá tomu, jenž padá z výšin a zmocňují se ho ptáci nebo ho odnáší vítr na místo vzdálené.

33. *Tak* tomu *je*. A pokud má někdo v úctě posvátná Znamení Allahova — to věru *pramení* ze spravedlivosti srdcí.

34. V nich (obětních darech) máte užitek až do lhůty stanovené, a potom bude místo jejich obětování u Domu Starobylého.

R. 5.

35. A každému národu jsme stanovili obětní obřady, aby vzpomínali jména Allahova nad dobytčaty, jimiž je On obdařil. Bohem vaším je Bůh Jediný; odevzdejte se tedy *všichni* do vůle Jeho. A oznam radostnou zvěst pokorným,

36. Jejichž srdce se při vzpomínání Allaha naplní bázní a kteří trpělivě snášejí vše, co je postihne, a kteří dodržují Modlitbu a rozdávají z toho, čím jsme je obdařili.

37. A mezi posvátnými Znameními Allahovými jsme pro vás ustanovili obětní velbloudice. V nich je pro vás mnoho dobrého. Vyslovte nad nimi jméno Allahovo, když stojí v řadě. A když klesnou na bok *poraženy*, jezte z nich a nakrmte toho, kdo je *nuzný*, i toho, kdo prosí. Takto jsme vám je podrobili; kéž byste byli vděčni!

38. Jejich maso k Allahovi nedospěje, ani jejich krev, ale dospěje k Němu vaše spravedlnost. Takto vám je podrobil; kéž byste Allaha velebili za to, že vás vedl. A oznam radostnou zvěst těm, kteří dobré konají.

فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ
الزُّورِ ﴿٣١﴾
حُنَفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ ۚ وَمَنْ يُشْرِكْ
بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ
أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ ﴿٣٢﴾
ذَٰلِكَ وَمَنْ يُعَظِّمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى
الْقُلُوبِ ﴿٣٣﴾
لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا
إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٣٤﴾ ع
وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ
عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ ۗ فَإِلَٰهُكُمْ
إِلَٰهٌ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا ۗ وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ ﴿٣٥﴾
الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ
عَلَىٰ مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُنْفِقُونَ ﴿٣٦﴾
وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ
فِيهَا خَيْرٌ ۖ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافَّ ۖ فَإِذَا
وَجَبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْقَانِعَ وَ
الْمُعْتَرَّ ۚ كَذَٰلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٣٧﴾
لَنْ يَنَالَ اللَّهَ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا وَلَٰكِنْ يَنَالُهُ
التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ ۚ كَذَٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ
عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ ۗ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٨﴾

39. Allah brání ty, kteří věří. Allah věru nemiluje nikoho, kdo je zrádný a nevděčný.

R. 6.

40. Povolení *bojovat* je dáno těm, proti nimž je vedena válka, protože jim bylo ukřivděno — a věru je v moci Allahově jim pomoci —

41. Těm, kteří byli nespravedlivě vyhnáni ze svých domovů jen proto, že říkali: „Naším Pánem je Allah" — A kdyby Allah nedovolil lidem, aby se bránili proti nepravostem druhých, zajisté by byli zbořeny kláštery a chrámy a synagogy a mešity, v nichž je jméno Allahovo hojně vzpomínáno. A Allah zajisté pomůže tomu, kdo pomáhá Jemu. Allah je věru Silný, Mocný —

42. Těm, kteří, když je upevníme na zemi, budou dodržovat Modlitbu a platit Zakát a přikazovat dobré a zakazovat zlé. A Allahovi přísluší konečné rozhodnutí všech věcí.

43. A obviňují-li tě ze lži, pak již před nimi obvinil ze lži *své Proroky* lid Noemův a 'Ádovci a Thamúdovci.

44. *Totéž učinil* lid Abrahamův a lid Lotův;

45. A obyvatelé Madjanu. A ze lži byl obviněn *i* Mojžíš. Já jsem poskytl nevěřícím odklad; potom jsem je uchvátil a jak *strašná* byla proměna, *kterou jsem jim způsobil*!

46. A kolik měst jsme již zničili za to, že v nich panovalo bezpráví, a teď leží v troskách; a *kolik* opuštěných studní a pyšných hradů!

47. Což necestovali po zemi, aby tak získali srdce schopná pochopit a uši schopné slyšet? Avšak nejsou to oči, které jsou slepé, ale slepá jsou

إِنَّ اللّٰهَ يُدٰفِعُ عَنِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۭ إِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ
كُلَّ خَوَّانٍ كَفُوْرٍ ﴿٣٩﴾ ٥ ع ٥ ١٢
أُذِنَ لِلَّذِيْنَ يُقٰتَلُوْنَ بِأَنَّهُمْ ظُلِمُوْا ۭ وَإِنَّ اللّٰهَ عَلٰى
نَصْرِهِمْ لَقَدِيْرُ ۙ ﴿٤٠﴾
الَّذِيْنَ أُخْرِجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّآ أَنْ
يَّقُوْلُوْا رَبُّنَا اللّٰهُ ۭ وَلَوْلَا دَفْعُ اللّٰهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ
بِبَعْضٍ لَّهُدِّمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَّصَلَوٰتٌ وَّ
مَسٰجِدُ يُذْكَرُ فِيْهَا اسْمُ اللّٰهِ كَثِيْرًا ۭ وَلَيَنْصُرَنَّ
اللّٰهُ مَنْ يَّنْصُرُهٗ ۭ إِنَّ اللّٰهَ لَقَوِيٌّ عَزِيْزٌ ﴿٤١﴾
اَلَّذِيْنَ إِنْ مَّكَّنّٰهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلٰوةَ
وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ وَأَمَرُوْا بِالْمَعْرُوْفِ وَنَهَوْا عَنِ
الْمُنْكَرِ ۭ وَلِلّٰهِ عَاقِبَةُ الْأُمُوْرِ ﴿٤٢﴾
وَإِنْ يُّكَذِّبُوْكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوْحٍ
وَّعَادٌ وَّثَمُوْدُ ۙ ﴿٤٣﴾
وَقَوْمُ إِبْرٰهِيْمَ وَقَوْمُ لُوْطٍ ۙ ﴿٤٤﴾
وَّأَصْحٰبُ مَدْيَنَ ۚ وَكُذِّبَ مُوْسٰى فَأَمْلَيْتُ لِلْكٰفِرِيْنَ
ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ ۚ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيْرِ ﴿٤٥﴾
فَكَأَيِّنْ مِّنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنٰهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ
خَاوِيَةٌ عَلٰى عُرُوْشِهَا وَبِئْرٍ مُّعَطَّلَةٍ وَّقَصْرٍ
مَّشِيْدٍ ﴿٤٦﴾
أَفَلَمْ يَسِيْرُوْا فِي الْأَرْضِ فَتَكُوْنَ لَهُمْ قُلُوْبٌ
يَّعْقِلُوْنَ بِهَا أَوْ اٰذَانٌ يَّسْمَعُوْنَ بِهَا ۚ فَإِنَّهَا لَا

slepé, ale slepá jsou srdce, která jsou v jejich hrudích.

48. A žádají tě, abys uspíšil trest; Allah však slib svůj nikdy neporuší. A jeden den u Pána tvého je jako tisíc let, podle vašeho počítání.

49. A kolik je měst, jimž jsem poskytl odklad, když v nich panovalo bezpráví! Potom jsem je uchvátil; a ke Mně je návrat konečný.

R. 7.

50. Řekni: „Ó lidé, jsem pro vás zjevným varovatelem."

51. Těm, kteří věří a dobré skutky konají, se dostane odpuštění a čestného přídělu.

52. Avšak ti, kteří se staví proti Našim Znamením, snažíce se tak zmařit *Náš záměr* — ti budou obyvateli Ohně.

53. Kdykoliv jsme před tebou vyslali Posla nebo Proroka a ten usiloval o *dosažení svého cíle*, Satan se mu snažil *překážet v tom*, oč usiloval. Avšak Allah odstraňuje *překážky*, které Satan staví. A potom Allah potvrdí Svá Znamení; a Allah je Vševědoucí, Moudrý.

54. *On to vše dovoluje*, aby učinil *překážky*, které Satan klade *do cesty Prorokům*, zkouškou pro ty, v jejichž srdcích je choroba, a pro ty, jejichž srdce jsou zatvrzelá — a nespravedliví zašli daleko *v blud* -

55. A aby ti, jimž se dostalo vědění poznali, že je to pravda od Pána tvého a aby v ni uvěřili a aby se jejich srdce před Ním pokořila. A Allah věru vede ty, kteří uvěřili, k cestě pravé.

56. A ti, kteří nevěří, o ní nepřestanou pochybovat, dokud je znenadání Hodina

تَعْمَى الْاَبْصَارُ وَلٰكِنْ تَعْمَى الْقُلُوْبُ الَّتِيْ فِي
الصُّدُوْرِ ﴿٤٧﴾
وَيَسْتَعْجِلُوْنَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُّخْلِفَ اللّٰهُ وَعْدَهٗ
وَاِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَاَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّوْنَ ﴿٤٨﴾
وَكَاَيِّنْ مِّنْ قَرْيَةٍ اَمْلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ
اَخَذْتُهَا ۚ وَاِلَيَّ الْمَصِيْرُ ﴿٤٩﴾ ع
قُلْ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّمَاۤ اَنَا لَكُمْ نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿٥٠﴾
فَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّ
رِزْقٌ كَرِيْمٌ ﴿٥١﴾
وَالَّذِيْنَ سَعَوْا فِيْۤ اٰيٰتِنَا مُعٰجِزِيْنَ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ
الْجَحِيْمِ ﴿٥٢﴾
وَمَاۤ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُوْلٍ وَّلَا نَبِيٍّ اِلَّاۤ
اِذَا تَمَنّٰۤى اَلْقَى الشَّيْطٰنُ فِيْۤ اُمْنِيَّتِهٖ ۚ فَيَنْسَخُ اللّٰهُ مَا
يُلْقِي الشَّيْطٰنُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللّٰهُ اٰيٰتِهٖ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ
حَكِيْمٌ ﴿٥٣﴾
لِّيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطٰنُ فِتْنَةً لِّلَّذِيْنَ فِيْ
قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ وَّالْقَاسِيَةِ قُلُوْبُهُمْ ۗ وَاِنَّ الظّٰلِمِيْنَ
لَفِيْ شِقَاقٍ بَعِيْدٍ ﴿٥٤﴾
وَّلِيَعْلَمَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ
فَيُؤْمِنُوْا بِهٖ فَتُخْبِتَ لَهٗ قُلُوْبُهُمْ ۗ وَاِنَّ اللّٰهَ
لَهَادِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٥٥﴾
وَلَا يَزَالُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فِيْ مِرْيَةٍ مِّنْهُ حَتّٰى

nezastihne nebo k nim nepřijde trest zhoubného dne.

تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً اَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابُ يَوْمٍ
عَقِيْمٍ ﴿٥٦﴾

57. V ten den bude království patřit Allahovi. On bude soudit mezi nimi. A ti, kteří věří a dobré skutky konají, budou v Zahradách Rozkoší.

اَلْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ لِّلّٰهِ ۚ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ ۚ فَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فِيْ جَنّٰتِ النَّعِيْمِ ﴿٥٧﴾

58. Ale ty, kteří nevěří a Naše Znamení zavrhují, čeká ponižující trest.

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا فَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ
عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ﴿٥٨﴾ ع

R. 8.

59. A těm, kteří kvůli Allahovi opustí své domovy, a potom jsou zabiti nebo zemřou, Allah uštědří pěkné živobytí. Vždyť Allah je Nejlepší ze Živitelů.

وَالَّذِيْنَ هَاجَرُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ثُمَّ قُتِلُوْٓا اَوْ
مَاتُوْا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللّٰهُ رِزْقًا حَسَنًا ۚ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ
خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ ﴿٥٩﴾

60. Věru je uvede na místo, s nímž budou velmi spokojeni. A Allah je Vševědoucí, Shovívavý.

لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُّدْخَلًا يَّرْضَوْنَهٗ ۚ وَاِنَّ اللّٰهَ لَعَلِيْمٌ
حَلِيْمٌ ﴿٦٠﴾

61. *Tak* tomu *bude*. Ten, kdo oplácí tím, čím byl sám postižen, a potom je mu ublíženo, tomu zajisté Allah pomůže. Neboť Allah vymazává hříchy *a je* Odpouštějící.

ذٰلِكَ ۚ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوْقِبَ بِهٖ ثُمَّ بُغِيَ
عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللّٰهُ ۚ اِنَّ اللّٰهَ لَعَفُوٌّ غَفُوْرٌ ﴿٦١﴾

62. Je to proto, že Allah dává noci prostoupit v den a dni dává prostoupit v noc, a proto, že Allah je Všeslyšící, Vševidoucí.

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ يُوْلِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوْلِجُ
النَّهَارَ فِي الَّيْلِ وَاَنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ بَصِيْرٌ ﴿٦٢﴾

63. A je to proto, že Allah je Pravda a to, co místo něho vzývají, je lež; a proto, že Allah je Vznešený, Veliký.

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّ مَا يَدْعُوْنَ مِنْ
دُوْنِهٖ هُوَ الْبَاطِلُ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيْرُ ﴿٦٣﴾

64. Což jsi neviděl, že Allah sesílá vodu z nebe a země se zazelená? Allah je vskutku Bystrý *a* Všehoznalý.

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً ۖ فَتُصْبِحُ
الْاَرْضُ مُخْضَرَّةً ۚ اِنَّ اللّٰهَ لَطِيْفٌ خَبِيْرٌ ﴿٦٤﴾

65. Jemu náleží vše, co je na nebesích, a vše, co je na zemi. A Allah je Soběstačný, Chvályhodný.

لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۚ وَاِنَّ اللّٰهَ
لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ ﴿٦٥﴾ ع

R. 9.

66. Což jsi neviděl, že Allah ti podrobil vše, co je na zemi a lodi, které po moři

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي الْاَرْضِ وَالْفُلْكَ

plují z příkazu Jeho? A zadržuje nebeská tělesa, aby nespadla na zem jinak, než s Jeho dovolením. Allah je věru Soucitný *a* k lidem Milosrdný.

تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهٖ ۚ وَيُمْسِكُ السَّمَآءَ أَنْ تَقَعَ
عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهٖ ۚ إِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوْفٌ
رَّحِيْمٌ ﴿٦٦﴾

67. A je to On, Kdo vám dal život, potom vás nechá zemřít a potom vás *znovu* oživí. Člověk je vskutku velmi nevděčný.

وَهُوَ الَّذِيْٓ أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيْتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيْكُمْ ۚ
إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُوْرٌ ﴿٦٧﴾

68. Každému národu jsme stanovili obřady, které dodržují; nedopusť tedy, aby se s tebou o této věci přeli; a vybízej k Pánu svému, neboť tys věru veden správně.

لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوْهُ فَلَا يُنَازِعُنَّكَ
فِي الْأَمْرِ وَادْعُ إِلٰى رَبِّكَ ۚ إِنَّكَ لَعَلٰى هُدًى
مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٦٨﴾

69. A jestliže se s tebou hádají, řekni: „Allah ví nejlépe, co děláte.

وَإِنْ جٰدَلُوْكَ فَقُلِ اللّٰهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿٦٩﴾

70. „A Allah mezi vámi rozsoudí v Den Zmrtvýchvstání to, v čem jste se rozcházeli."

اَللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيْمَا كُنْتُمْ فِيْهِ
تَخْتَلِفُوْنَ ﴿٧٠﴾

71. Cožpak nevíš, že Allah zná vše, co je na nebesích i na zemi? To *vše* je věru *zaznamenáno* v Knize *a* to je pro Allaha snadné.

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَآءِ وَالْأَرْضِ ۚ
إِنَّ ذٰلِكَ فِيْ كِتٰبٍ ۚ إِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرٌ ﴿٧١﴾

72. A uctívají vedle Allaha to, k čemu jim neseslal žádné oprávnění a o čem nemají žádné vědění. A ti, kteří hřeší, nenajdou žádného pomocníka.

وَيَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ سُلْطٰنًا وَّ
مَا لَيْسَ لَهُمْ بِهٖ عِلْمٌ ۚ وَمَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ نَّصِيْرٍ ﴿٧٢﴾

73. A když jim jsou přednášena Naše jasná Znamení, postřehneš na tvářích těch, kteří nevěří, zamítnutí. A div že nenapadnou ty, kteří jim Naše Znamení přednášejí. Řekni: „Mám vám sdělit něco, co je ještě horší než toto? *Je to* Oheň! Allah jej přislíbil těm, kteří nevěří. A jak ohavný to cíl!"

وَإِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ تَعْرِفُ فِيْ وُجُوْهِ
الَّذِيْنَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ ۚ يَكَادُوْنَ يَسْطُوْنَ بِالَّذِيْنَ
يَتْلُوْنَ عَلَيْهِمْ اٰيٰتِنَا ۚ قُلْ أَفَأُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِّنْ
ذٰلِكُمْ ۚ اَلنَّارُ ۚ وَعَدَهَا اللّٰهُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۚ وَبِئْسَ
الْمَصِيْرُ ﴿٧٣﴾ ع ٩ ١٦

R. 10

74. Ó lidé, je vám předkládáno podobenství, tedy mu naslouchejte. Zajisté ti, které vzýváte místo Allaha, nedokáží stvořit *ani* mouchu, i kdyby se k tomu

يٰٓأَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوْا لَهٗ ۚ إِنَّ
الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ لَنْ يَّخْلُقُوْا ذُبَابًا

všichni spojili. A kdyby jim moucha něco odnesla, nebyli by to od ní schopni získat zpět. Slabí jsou věru oba, hledající i hledaný.

75. Nectí Allaha ctí, která mu náleží. A Allah je Silný, Mocný.

76. Allah si vybírá Posly mezi anděly i mezi lidmi. Allah je věru Všeslyšící, Vševidoucí.

77. On zná, co je před nimi i co je za nimi; a k Němu budou navráceny *všechny* věci.

78. Vy, kteří věříte! Klaňte se a padejte na tvář při Modlitbě a uctívejte Pána svého a konejte dobré skutky, abyste prospívali.

79. A bojujte za věc Allahovu, jak bojovat se sluší. On si vás vyvolil a v náboženství vás ničím nezatížil; *následujte tedy* víru praotce vašeho, Abrahama; On (Allah) vás nazval Muslimy již dříve a *také* v této *Knize*, aby Posel byl svědkem pro vás a abyste vy byli svědky pro lidstvo. Dodržujte tedy Modlitbu a plaťte Zakát a držte se pevně Allaha. On je váš Pán. *Jak* znamenitý Pán a *jak* znamenitý Pomocník!

وَلَوِ اجْتَمَعُوا لَهُ ۖ وَإِن يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا
لَّا يَسْتَنقِذُوهُ مِنْهُ ۚ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ ﴿٧٤﴾
مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٧٥﴾
اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ ۚ
إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٧٦﴾
يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۗ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ
الْأُمُورُ ﴿٧٧﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا
رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۩ ﴿٧٨﴾ السجدة
وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ ۚ هُوَ اجْتَبَاكُمْ
وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ ۚ مِّلَّةَ
أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ ۚ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِن
قَبْلُ وَفِي هَٰذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ
وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ ۚ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ ۖ فَنِعْمَ
الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٧٩﴾

KAPITOLA 23

AL-MU'MINÚN

(*Zjeveno před Hidžrou*)

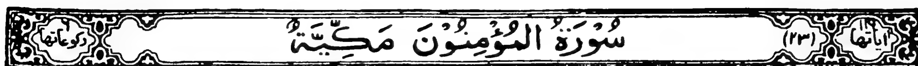
Doba zjevení a kontext

Súra obsahuje sdostatek důkazů toho, že byla zjevena ke konci Prorokova pobytu v Mekce. Sajútí ji pokládá za poslední *Súru* mekkánskou, zjevenou těsně před odchodem svatého Proroka do Medíny. I kdyby nebyla právě poslední, nesporně byla mezi posledními *Súrami* zjevenými v Mekce. V posledních verších předchozí *Súry* jsou věřící nabádáni, aby se obrátili k Bohu a uposlechli Jeho přikázání, neboť v tom spočívá tajemství jejich budoucího pokroku a blahobytu. Také se jim přikazuje vést válku mečem, aby ti, kteří tasili meč proti islámu, mečem zhynuli. Dále se jim přikazuje, aby na cestě boží bojovali pomocí Koránu. Pokud tak učiní, Bůh jim pomůže a dopřeje jim úspěchu a blahobytu. Tento slib byl tedy podmíněný. Ale *Súra* podává pevnou záruku, že se zrodí obec věřících, a jelikož ti výše uvedené podmínky splní, dosáhnou úspěchu. O tom, co se v předchozí *Súře* jen předpokládalo, se v této *Súře* tvrdí, že se stalo skutečností.

Obsah

Súra začíná radostnou zvěstí pro věřící, že čas jejich úspěchu a prosperity již nadešel, a pokračuje stručným vylíčením vlastností a zvláštních znaků věřících, které dokazují, jak daleko pokročil jejich duševní růst a vývoj. Po tomto popise následuje krátký, ale velice působivý obraz vývoje lidského zárodku a jsou tu charakterizovány jednotlivé fáze, jimiž dítě při svém růstu prochází - od kapky semene až po plně vyvinutého jedince. Dále se vysvětluje, že podobně jako každé narození následuje nejprve smrt a potom Zmrtvýchvstání, tak i národy či obce, u nichž jednou dojde k duchovní obrodě, znovu zas podlehnou rozkladu a úpadku a časem budou vystřídány národy jinými. Fyzický a duševní vývoj se sobě podobají. Oba musí projít sedmi vývojovými stádii. Dále *Súra* rozvíjí téma, že všechny věci jsou sesílány na zem podle míry předem určené a vše existuje dál a poživá ochrany až do stanovené lhůty. Jakmile však některá věc doslouží, zchátrá a zahyne. Podobně jakmile splnila svůj účel, zanikla i učení

boží seslaná před Koránem. Z čehož vyplývá, že pouhý fakt, že jisté učení pochází od Boha, mu nezaručuje ochranu před úpadkem. Věčný život byl darován jedině Koránu, a proto jedině ten bude skýtat duševní potravu lidstvu celému a na věčné časy. *Súra* pak vypočítává dary, které Bůh lidstvu uštědřil a které jsou nezbytné k jeho obživě, a vyvozuje z toho mravní poučení, že když se Bůh takto postaral o tělesné potřeby člověka, musel se stejnou, ne-li ještě větší měrou postarat o jeho potřeby duševní. Dále se tvrdí, že nejpodstatnějším předpokladem nezbytným pro zajištění duchovního rozvoje je víra v Jedinost boží, které učili a kterou kázali Proroci boží již od počátku světa. Boží Jedinost kázal a šířil už Noe. A po něm přišlo nepřeberné množství Proroků, kteří všichni učili, že Bůh je jeden; totéž zdůrazňovali učitelé boží, kteří přišli po nich. Ale vyznavači tmy se Prorokům vždy stavěli na odpor a pronásledovali je. Výsledkem zápasu Pravdy a lži vždy bylo, že věřící byli úspěšní a ti, kteří neuvěřili a Posly boží zavrhli, byli poraženi. Spravedliví služebníci boží se Pána svého bojí, věří v Jeho Znamení, mají pevnou víru v Jeho Jedinost a konají dobré skutky, jak nejlépe dovedou. Přesto však se domnívají, že se svých povinností a závazků plně nezhostili: soupeří mezi sebou a vzájemně se předstihují v konání dobrých skutků. Potom jsou nevěřící varováni, že budou potrestáni, budou-li i nadále tvrdošíjně odmítat boží Poselství. Ti si jdou dál svou cestou nepravostí a dál se oddávají neřestem; až přijde hodina trestu, budou žadonit a prosit, aby jim byla poskytnuta poslední příležitost k nápravě. Ale to už bude pozdě a nevěřící budou přinuceni, aby si uvědomili, že bolest a trest, i kdyby měly trvat jen krátkou dobu, jsou po snadném a blahobytném životě dvojnásobně ponižující. *Súra* končí konstatováním jedné velké duchovní Pravdy, že totiž člověk nebyl stvořen jen tak bez záměru. Naopak jeho život má vznešený cíl. Proto by neměl zpochybňovat pravdivost božího Zákona a božích Poslů a měl by si uvědomit, že bude muset skládat účty ze svých činů před svým Pánem.

AL-MU'MINÚN

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Úspěšní budou ti věřící,

3. Kteří jsou v Modlitbách svých pokorní

4. A kteří se straní všeho, co je marné,

5. A kteří přičinlivě Zakát platí,

6. A kteří si ochraňují svou čistotu —

7. Kromě před manželkami svými nebo před těmi, které vlastní jejich pravé ruce, neboť za to nebudou odsuzováni;

8. Ale ti, kteří touží po něčem více než je toto, jsou přestupníci —

9. A kteří na své závazky a úmluvy dbají

10. A kteří své Modlitby přísně dodržují.

11. Tito jsou dědici,

12. Kteří zdědí Ráj a budou v něm přebývat navěky.

13. Vskutku jsme člověka stvořili z výtažku z hlíny;

14. Pak jsme jej jako kapku semene na bezpečné místo uložili;

15. Potom jsme z kapky semene ssedlinu utvořili, ssedlinu jsme pak změnili v *beztvarý* kus masa a z tohoto kusu masa jsme kosti vytvořili; potom jsme kosti masem obalili; a potom jsme je v novou bytost dotvořili. Požehnán budiž Allah, Nejlepší ze stvořitelů.

16. Potom vskutku musíte zemřít.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①
قَدْ اَفْلَحَ الْمُؤْمِنُوْنَ ②
الَّذِيْنَ هُمْ فِيْ صَلَاتِهِمْ خٰشِعُوْنَ ③
وَالَّذِيْنَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُوْنَ ④
وَالَّذِيْنَ هُمْ لِلزَّكٰوةِ فٰعِلُوْنَ ⑤
وَالَّذِيْنَ هُمْ لِفُرُوْجِهِمْ حٰفِظُوْنَ ⑥
اِلَّا عَلٰٓى اَزْوَاجِهِمْ اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ فَاِنَّهُمْ
غَيْرُ مَلُوْمِيْنَ ⑦
فَمَنِ ابْتَغٰى وَرَآءَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْعٰدُوْنَ ⑧
وَالَّذِيْنَ هُمْ لِاَمٰنٰتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رٰعُوْنَ ⑨
وَالَّذِيْنَ هُمْ عَلٰى صَلَوٰتِهِمْ يُحَافِظُوْنَ ⑩
اُولٰٓئِكَ هُمُ الْوٰرِثُوْنَ ⑪
الَّذِيْنَ يَرِثُوْنَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ⑫
وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنْ سُلٰلَةٍ مِّنْ طِيْنٍ ⑬
ثُمَّ جَعَلْنٰهُ نُطْفَةً فِيْ قَرَارٍ مَّكِيْنٍ ⑭
ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظٰمًا
فَكَسَوْنَا الْعِظٰمَ لَحْمًا ثُمَّ اَنْشَاْنٰهُ خَلْقًا اٰخَرَ
فَتَبٰرَكَ اللّٰهُ اَحْسَنُ الْخٰلِقِيْنَ ⑮
ثُمَّ اِنَّكُمْ بَعْدَ ذٰلِكَ لَمَيِّتُوْنَ ⑯

17. A pak v Den Zmrtvýchvstání budete vzkříšeni.

18. A nad vámi jsme stvořili sedm *nebes* ležících jedno nad druhým; a nikdy nezanedbáváme to, co jsme stvořili.

19. A z nebe jsme vodu v určitém množství seslali a způsobili jsme, že zůstala v zemi — a je věru v moci Naší odvést ji pryč —

20. A její pomocí jsme pro vás vypěstovali zahrady s datlovými palmami a vinnou révou; je v nich pro vás hojnost ovoce; a z něho pojídáte.

21. A strom, který vyrůstá z Hory Sinaje; ten roste, aby poskytoval olej chutný pro ty, kteří jedí.

22. A *také* v domácích zvířatech je pro vás poučení. Dáváme vám pít to, co je v jejich břichách, a máte z nich mnohý jiný užitek a *také* je jíte;

23. A na nich, právě tak jako na lodích, se vozíte.

R. 2.

24. A poslali jsme Noema k lidu jeho a řekl: „Ó lide můj, služte Allahovi. Nemáte jiného Boha kromě Něho. Což nebudete spravedliví?"

25. A stařešinové z lidu jeho, kteří nevěřili, řekli: „Je to jenom člověk jako vy; chce se nad vámi jen povyšovat. A kdyby tomu Allah chtěl, byl by zajisté seslal anděly. O něčem takovém jsme od našich předků neslýchali.

26. „Je to jenom člověk *postižený* šílenstvím; počkejte tedy chvíli, jak to s ním bude."

27. Řekl: „Ó Pane můj, pomoz mi, neboť mě považovali za lháře."

28. I seslali jsme mu vnuknutí: „Zhotov Archu před Našimi zraky a podle Našeho vnuknutí. A až přijde Náš rozkaz a vytrysknou vřídla *země*, nalož na ni po dvou párech od každého druhu, samce a samici, a svou rodinu, kromě těch, proti nimž bylo

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٧﴾
وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَآئِقَ ۖ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ
غٰفِلِيْنَ ﴿١٨﴾
وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَآءِ مَآءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنّٰهُ فِي الْأَرْضِ ۖ
وَإِنَّا عَلٰى ذَهَابٍۭ بِهٖ لَقٰدِرُوْنَ ﴿١٩﴾
فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهٖ جَنّٰتٍ مِّنْ نَّخِيْلٍ وَّأَعْنَابٍ لَّكُمْ فِيْهَا
فَوَاكِهُ كَثِيْرَةٌ وَّمِنْهَا تَأْكُلُوْنَ ﴿٢٠﴾
وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُوْرِ سَيْنَآءَ تَنْبُتُ بِالدُّهْنِ
وَصِبْغٍ لِّلْأٰكِلِيْنَ ﴿٢١﴾
وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۚ نُسْقِيْكُمْ مِّمَّا فِيْ بُطُوْنِهَا
وَلَكُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ كَثِيْرَةٌ وَّمِنْهَا تَأْكُلُوْنَ ﴿٢٢﴾
وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُوْنَ ﴿٢٣﴾
وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوْحًا إِلٰى قَوْمِهٖ فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا
اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلٰهٍ غَيْرُهٗ ۗ أَفَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿٢٤﴾
فَقَالَ الْمَلَؤُا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ مَا هٰذَآ إِلَّا بَشَرٌ
مِّثْلُكُمْ يُرِيْدُ أَنْ يَّتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ ۚ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَأَنْزَلَ
مَلٰٓئِكَةً ۖ مَّا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِيْٓ اٰبَآئِنَا الْأَوَّلِيْنَ ﴿٢٥﴾
إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌۢ بِهٖ جِنَّةٌ فَتَرَبَّصُوْا بِهٖ حَتّٰى حِيْنٍ ﴿٢٦﴾
قَالَ رَبِّ انْصُرْنِيْ بِمَا كَذَّبُوْنِ ﴿٢٧﴾
فَأَوْحَيْنَآ إِلَيْهِ أَنِ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا
فَإِذَا جَآءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّوْرُ ۙ فَاسْلُكْ فِيْهَا مِنْ
كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ

již dříve slovo vyřčeno. A neobracej se na Mě ohledně těch, kteří zhřešili; ti budou utopeni.

الْقَوْلُ مِنْهُمْ ۚ وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا ۚ إِنَّهُمْ
مُّغْرَقُونَ ﴿٢٨﴾

29. „A až se usadíš na Arše — ty a ti, kteří jsou s tebou — řekni: ‚Všechna chvála patří Allahovi, jenž nás zachránil před lidem nespravedlivým!'

فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَّعَكَ عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّانَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾

30. „A řekni: ‚Pane můj, dej ať se vylodím vyloděním požehnaným, neboť Ty nejlépe provázíš *lidi* k cíli.'"

وَقُلْ رَّبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُّبَارَكًا وَّأَنْتَ خَيْرُ
الْمُنْزِلِينَ ﴿٣٠﴾

31. V tom jsou věru Znamení a My lidstvo neustále podrobujeme zkouškám.

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ وَّإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ﴿٣١﴾

32. Po nich jsme dali vzniknout dalšímu pokolení.

ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴿٣٢﴾

33. A vyslali jsme k nim Posla *vybraného* z jejich středu, *který jim řekl*: „Služte Allahovi. Nemáte jiného Boha kromě Něho. Což nebudete bohabojní?"

فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ
ع مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٣﴾

R. 3.

34. A stařešinové jeho lidu, kteří nevěřili a setkání na Onom světě popírali a kterým jsme poskytli snadný a pohodlný život pozemský, řekli: „Je to jen člověk jako vy. Jí z toho, z čeho jíte vy, a pije z toho, z čeho pijete vy.

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِلِقَاءِ
الْآخِرَةِ وَأَتْرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَٰذَا إِلَّا بَشَرٌ
مِّثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا
تَشْرَبُونَ ﴿٣٤﴾

35. „A uposlechnete-li člověka jako vy, pak věru ztrátu utrpíte.

وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِّثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذًا لَّخَاسِرُونَ ﴿٣٥﴾

36. „Slibuje vám, že až zemřete a proměníte se v prach a kosti, budete *znovu* vzkříšeni?

أَيَعِدُكُمْ أَنَّكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَّعِظَامًا
أَنَّكُمْ مُّخْرَجُونَ ﴿٣٦﴾

37. „Daleko, daleko *od pravdy* je to, co je vám slibováno.

هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ ﴿٣٧﴾

38. „Není jiného života, než náš život pozemský; umíráme a žijeme, ale znovu vzkříšeni nebudeme.

إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ
بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣٨﴾

39. „Je to jen člověk, který si o Allahovi vymyslel lež; a my mu neuvěříme."

إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَّمَا نَحْنُ
لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣٩﴾

40. Řekl: „Pane můj, pomoz mi, neboť mě za lháře prohlašují."

41. *Bůh* řekl: „Za malou chvíli toho začnou litovat.

42. A tehdy je postihl zasloužený trest a učinili jsme je něčím, co se podobá odpadu. Nechť prokleti jsou lidé, kteří hřeší!

43. Po nich jsme dali vzniknout dalším pokolením.

44. Žádný národ nemůže předběhnout lhůtu jemu stanovenou, ani nemůže zůstat pozadu.

45. Potom jsme posílali Své Posly, jednoho za druhým. A pokaždé, když k nějakému národu přišel jejich Posel, považovali ho za lháře. Nechali jsme je tedy jeden za druhým zajít *do záhuby* a učinili jsme je pouhými pověstmi. Nechť prokleti jsou lidé nevěřící!

46. Potom jsme vyslali Mojžíše a jeho bratra Áróna s Našimi Znameními a jasnou pravomocí

47. K Faraónovi a jeho náčelníkům; ti se však chovali domýšlivě a byli národem pyšným.

48. A řekli: „Máme snad uvěřit dvěma mužům jako jsme my, když jejich lid je v našem poddanství?"

49. A prohlásili je za lháře a stali se jedněmi z těch, kteří byli zničeni.

50. A Mojžíšovi jsme dali Knihu, aby mohli být správně vedeni.

51. A učinili jsme Znamením syna Mariina a matku jeho a poskytli jsme jim útočiště na vyvýšenině s prameny tekoucí vody.

R. 3.

52. Ó Poslové, jezte z jídel, která jsou čistá, a konejte dobré skutky. Já věru dobře vím o tom, co děláte.

53. A *vězte*, že tato obec je vaší obcí jedinou a Já jsem váš Pán. A dodržujte své

قَالَ رَبِّ انْصُرْنِيْ بِمَا كَذَّبُوْنِ ﴿٤٠﴾
قَالَ عَمَّا قَلِيْلٍ لَّيُصْبِحُنَّ نٰدِمِيْنَ ﴿٤١﴾
فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنٰهُمْ غُثَآءً
فَبُعْدًا لِّلْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٤٢﴾
ثُمَّ اَنْشَاْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُوْنًا اٰخَرِيْنَ ﴿٤٣﴾
مَا تَسْبِقُ مِنْ اُمَّةٍ اَجَلَهَا وَمَا يَسْتَاْخِرُوْنَ ﴿٤٤﴾
ثُمَّ اَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرَا كُلَّمَا جَآءَ اُمَّةً رَّسُوْلُهَا
كَذَّبُوْهُ فَاَتْبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَّجَعَلْنٰهُمْ اَحَادِيْثَ
فَبُعْدًا لِّقَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٤٥﴾
ثُمَّ اَرْسَلْنَا مُوْسٰى وَاَخَاهُ هٰرُوْنَ بِاٰيٰتِنَا
وَسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ﴿٤٦﴾
اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهٖ فَاسْتَكْبَرُوْا وَكَانُوْا قَوْمًا
عَالِيْنَ ﴿٤٧﴾
فَقَالُوْٓا اَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا
عٰبِدُوْنَ ﴿٤٨﴾
فَكَذَّبُوْهُمَا فَكَانُوْا مِنَ الْمُهْلَكِيْنَ ﴿٤٩﴾
وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُوْنَ ﴿٥٠﴾
وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَاُمَّهٗٓ اٰيَةً وَّاٰوَيْنٰهُمَآ اِلٰى
رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَّمَعِيْنٍ ﴿٥١﴾ ع
يٰٓاَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوْا مِنَ الطَّيِّبٰتِ وَاعْمَلُوْا صَالِحًا
اِنِّيْ بِمَا تَعْمَلُوْنَ عَلِيْمٌ ﴿٥٢﴾
وَاِنَّ هٰذِهٖٓ اُمَّتُكُمْ اُمَّةً وَّاحِدَةً وَّاَنَا رَبُّكُمْ

povinnosti vůči Mně.

54. Avšak oni roztříštili svou víru a vytvořili sekty a každá skupina se radovala z toho, co měla.

55. Ponech je tedy v jejich zmatku na nějaký čas.

56. Domnívají se snad, že bohatstvím a dětmi, se kterými jim pomáháme,

57. Jim přispěcháme na pomoc. Nikoliv, ale oni to stejně nechápou.

58. Zajisté ti, kteří ze strachu před Pánem svým v bázni žijí,

59. A ti, kteří ve Znamení Pána svého věří,

60. A ti, kteří k Pánu svému společníky nepřidružují,

61. A ti, kteří dávají to, co dávají, když jejich srdce jsou naplněna bázní, protože se k Pánu svému navrátí —

62. Ti spěchají konat dobré skutky a jsou v nich nejpřednější.

63. A žádnou duši nezatěžujeme nad její schopnosti a vlastníme Knihu, která pravdu dokládá, a nebude jim ukřivděno.

64. Však nikoliv, jejich srdce jsou k této *Knize* naprosto lhostejná a krom toho mají činy jiné, jimiž se zaměstnávají;

65. Až postihneme trestem ty z nich, kteří si libují v přepychu, hle, začnou volat o pomoc.

66. „V tento den o pomoc nevolejte, neboť vám nepomůžeme.

67. „Byla vám přednášena Má Znamení, ale vy jste se obraceli zpět,

68. „Naduti pýchou, jste o tom (Koránu) v noci vykládali skazky, tlachajíce nesmysly."

فَاتَّقُونِ ﴿٥٣﴾
فَتَقَطَّعُوٓا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ زُبُرًا ۖ كُلُّ حِزْبٍۭ بِمَا لَدَيْهِمْ
فَرِحُونَ ﴿٥٤﴾
فَذَرْهُمْ فِى غَمْرَتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٥٥﴾
أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُم بِهِۦ مِن مَّالٍ وَبَنِينَ ﴿٥٦﴾
نُسَارِعُ لَهُمْ فِى ٱلْخَيْرَٰتِ ۚ بَل لَّا يَشْعُرُونَ ﴿٥٧﴾
إِنَّ ٱلَّذِينَ هُم مِّنْ خَشْيَةِ رَبِّهِم مُّشْفِقُونَ ﴿٥٨﴾
وَٱلَّذِينَ هُم بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾
وَٱلَّذِينَ هُم بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٦٠﴾
وَٱلَّذِينَ يُؤْتُونَ مَآ ءَاتَوا۟ وَّقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ
إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَٰجِعُونَ ﴿٦١﴾
أُو۟لَٰٓئِكَ يُسَٰرِعُونَ فِى ٱلْخَيْرَٰتِ وَهُمْ لَهَا سَٰبِقُونَ ﴿٦٢﴾
وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۖ وَلَدَيْنَا كِتَٰبٌ يَنطِقُ
بِٱلْحَقِّ ۚ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٣﴾
بَلْ قُلُوبُهُمْ فِى غَمْرَةٍ مِّنْ هَٰذَا وَلَهُمْ أَعْمَٰلٌ
مِّن دُونِ ذَٰلِكَ هُمْ لَهَا عَٰمِلُونَ ﴿٦٤﴾
حَتَّىٰٓ إِذَآ أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِم بِٱلْعَذَابِ إِذَا هُمْ
يَجْـَٔرُونَ ﴿٦٥﴾
لَا تَجْـَٔرُوا۟ ٱلْيَوْمَ ۖ إِنَّكُم مِّنَّا لَا تُنصَرُونَ ﴿٦٦﴾
قَدْ كَانَتْ ءَايَٰتِى تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنتُمْ عَلَىٰٓ أَعْقَٰبِكُمْ
تَنكِصُونَ ﴿٦٧﴾
مُسْتَكْبِرِينَ بِهِۦ سَٰمِرًا تَهْجُرُونَ ﴿٦٨﴾

69. Což nepřemýšleli o Slovu *Božím*, nebo k nim snad přišlo to, co k jejich praotcům nepřišlo?

أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ
آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٩﴾

70. Nebo svého Posla nepoznávají, že ho *takto* zavrhují?

أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكِرُونَ ﴿٧٠﴾

71. Nebo snad tvrdí, že je posedlý šílenstvím? Nikoliv, přinesl jim pravdu a většina z nich pravdu nenávidí.

أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ ۚ بَلْ جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ وَأَكْثَرُهُمْ
لِلْحَقِّ كَارِهُونَ ﴿٧١﴾

72. A kdyby Pravda následovala jejich tužby, věru nebesa a země a vše, co je na nich, by bylo otřeseno. Nikoliv, My jsme jim přinesli napomenutí, ale oni se od svého napomenutí odvracejí.

وَلَوِ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَاوَاتُ
وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ ۚ بَلْ أَتَيْنَاهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ
عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٧٢﴾

73. Nebo snad od nich žádáš nějakou odměnu? Vždyť odměna Pána tvého je nejlepší; a On je Nejlepší ze Živitelů.

أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ ۖ وَهُوَ خَيْرُ
الرَّازِقِينَ ﴿٧٣﴾

74. A vskutku je vyzýváš ke stezce pravé.

وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٤﴾

75. A ti, kteří v Život budoucí nevěří, se od této stezky odchylují.

وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ
لَنَاكِبُونَ ﴿٧٥﴾

76. A i kdybychom se nad nimi smilovali a zbavili je jejich trápení, setrvali by nadále ve svém hřešení, slepě tápajíce.

وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلَجُّوا
فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٧٦﴾

77. Postihli jsme je trestem, ale oni se Pánu svému nepokořili a ani se nepokoří,

وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ
وَمَا يَتَضَرَّعُونَ ﴿٧٧﴾

78. Dokud před nimi neotevřeme bránu trestu přísného; a hle, začnou být zoufalí.

حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ
إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٨﴾

R. 5.

79. A On je ten, Kdo vám stvořil uši a oči a srdce; vy jste však málo vděční.

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۚ
قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ﴿٧٩﴾

80. A On je ten, Kdo vás rozmnožil na zemi a k Němu budete shromážděni.

وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٨٠﴾

81. A je to On, Kdo dává život a způsobuje smrt, a v Jeho rukou je střídání noci a dne. Což to nepochopíte?

82. Ale oni říkají totéž, co již říkali lidé dřívější.

83. Říkají: „Cože?! Až zemřeme a obrátíme se v prach a kosti, budeme skutečně vzkříšeni?

84. „To nám bylo slíbeno již dříve, nám i našim otcům. Jsou to jen bájná vyprávění starců."

85. Řekni: „Komu náleží země a všichni, kteří jsou na ní, víte-li to?"

86. „Allahovi," odpovědí. Řekni: „Což si tedy nedáte říci?"

87. Řekni: „Kdo je Pánem sedmi nebes a Pánem Velikého Trůnu?"

88. Řeknou: „*Patří* Allahovi." Řekni: „Což tedy nebudete Bohabojní?"

89. Řekni: „V čích rukou spočívá vláda nad všemi věcmi a Kdo ochraňuje, ale proti Němuž žádné ochrany není, jestli to víte?"

90. Řeknou: „*To vše patří* Allahovi." Řekni: „Jak můžete být tak poblouzněni?"

91. Ano, přinesli jsme jim Pravdu, ale oni jsou nepochybně lháři.

92. Allah si k Sobě nevzal žádného syna, ani vedle Něho není žádný *jiný* Bůh; jinak by si každé božstvo odneslo to, co samo stvořilo, a někteří z nich by zajisté opanovali druhé. Veleben budiž Allah, vznešenější než vše, co *Mu* připisují!

93. Ten, Jenž je znalý nespatřeného i spatřeného! Povznesen budiž nade *vším*, co *k Němu* přidružují!

R. 6.

94. Řekni: „Pane můj, jestli mi ukážeš to, co jim hrozí,

95. „Potom mě, Pane můj, neřaď k těm, kteří hřeší."

وهو الذي يحيي ويميت وله اختلاف الليل و
النهار افلا تعقلون ﴿٨١﴾
بل قالوا مثل ما قال الاولون ﴿٨٢﴾
قالوا ءاذا متنا وكنا ترابا وعظاما ءانا
لمبعوثون ﴿٨٣﴾
لقد وعدنا نحن وءاباؤنا هذا من قبل ان هذا
الا اساطير الاولين ﴿٨٤﴾
قل لمن الارض ومن فيها ان كنتم تعلمون ﴿٨٥﴾
سيقولون لله قل افلا تذكرون ﴿٨٦﴾
قل من رب السموت السبع ورب العرش
العظيم ﴿٨٧﴾
سيقولون لله قل افلا تتقون ﴿٨٨﴾
قل من بيده ملكوت كل شيء وهو يجير ولا
يجار عليه ان كنتم تعلمون ﴿٨٩﴾
سيقولون لله قل فانى تسحرون ﴿٩٠﴾
بل اتينهم بالحق وانهم لكذبون ﴿٩١﴾
ما اتخذ الله من ولد وما كان معه من
اله اذا لذهب كل اله بما خلق ولعلا بعضهم
على بعض سبحن الله عما يصفون ﴿٩٢﴾
ع علم الغيب والشهادة فتعلى عما يشركون ﴿٩٣﴾
قل رب اما تريني ما يوعدون ﴿٩٤﴾
رب فلا تجعلني في القوم الظلمين ﴿٩٥﴾

96. A je věru v naší moci ukázat ti to, čím jim hrozíme.

97. Zaháněj zlé tím, co je nejlepší. My dobře známe to, co říkají.

98. A řekni: „Pane můj, utíkám se k Tobě před naváděním vzpurných.

99. „A utíkám se k Tobě, Pane můj, aby se ke mně nepřibližovali."

100. Ale když k některému z nich přichází smrt, *prosebně* říká: „Pane můj, pošli mě zpátky,

101. „Abych měl možnost vykonat spravedlivé *skutky v životě*, který jsem *za sebou* zanechal." Nikoliv, jsou to jen slova, která pronáší. A za nimi stojí přehrada až do dne, kdy budou vzkříšeni.

102. A až bude zatroubeno na troubu, v ten den nebudou mezi nimi žádné příbuzenské svazky, ani se nebudou jeden na druhého ptát.

103. Ti, jejichž váhy jsou těžké — ti budou prospívat;

104. Avšak ti, jejichž váhy jsou lehké — ti ničí své duše a v Pekle budou navěky přebývat.

105. Oheň jim ožehne obličeje a budou v něm smutkem přepadeni.

106. „Což vám nebyla zvěstována Má Znamení, která jste za lži považovali?"

107. Řeknou: „Pane náš, přemohla nás naše zkaženost a stali jsme se lidem zbloudilým.

108. „Pane náš, vyveď nás odsud a pokud se k *neposlušnosti* vrátíme, pak vskutku budeme hříšníky."

109. *Bůh* řekne: „Pryč s vámi, odejděte tam a nemluvte na Mě.

110. „A skupina Mých služebníků řekla: ‚Pane náš, my jsme uvěřili, odpusť nám tedy

وَاِنَّا عَلٰۤى اَنْ نُّرِيَكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقٰدِرُوْنَ ﴿٩٦﴾
اِدْفَعْ بِالَّتِىْ هِىَ اَحْسَنُ السَّيِّئَةَ ؕ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا
يَصِفُوْنَ ﴿٩٧﴾
وَقُلْ رَّبِّ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ هَمَزٰتِ الشَّيٰطِيْنِ ﴿٩٨﴾
وَاَعُوْذُ بِكَ رَبِّ اَنْ يَّحْضُرُوْنِ ﴿٩٩﴾
حَتّٰۤى اِذَا جَآءَ اَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُوْنِ ﴿١٠٠﴾
لَعَلِّىْۤ اَعْمَلُ صَالِحًا فِيْمَا تَرَكْتُ كَلَّا ؕ اِنَّهَا كَلِمَةٌ
هُوَ قَآئِلُهَا ؕ وَمِنْ وَّرَآئِهِمْ بَرْزَخٌ اِلٰى يَوْمِ
يُبْعَثُوْنَ ﴿١٠١﴾
فَاِذَا نُفِخَ فِى الصُّوْرِ فَلَاۤ اَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ
وَّلَا يَتَسَآءَلُوْنَ ﴿١٠٢﴾
فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِيْنُهٗ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿١٠٣﴾
وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِيْنُهٗ فَاُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْۤا
اَنْفُسَهُمْ فِىْ جَهَنَّمَ خٰلِدُوْنَ ﴿١٠٤﴾
تَلْفَحُ وُجُوْهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيْهَا كٰلِحُوْنَ ﴿١٠٥﴾
اَلَمْ تَكُنْ اٰيٰتِىْ تُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا
تُكَذِّبُوْنَ ﴿١٠٦﴾
قَالُوْا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا
ضَآلِّيْنَ ﴿١٠٧﴾
رَبَّنَاۤ اَخْرِجْنَا مِنْهَا فَاِنْ عُدْنَا فَاِنَّا ظٰلِمُوْنَ ﴿١٠٨﴾
قَالَ اخْسَـُٔوْا فِيْهَا وَلَا تُكَلِّمُوْنِ ﴿١٠٩﴾
اِنَّهٗ كَانَ فَرِيْقٌ مِّنْ عِبَادِىْ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَاۤ اٰمَنَّا

naše hříchy a smiluj se nad námi; neboť jsi Nejlepší z těch, kteří se smilují.'

فاغفر لنا وارحمنا وانت خير الرحمين ﴿١١٠﴾

111. „Ale vy jste je učinili terčem posměchu, až jste kvůli nim zapomněli na Mé připomenutí, když jste se jim posmívali dále.

فاتخذتموهم سخريا حتى انسوكم ذكري وكنتم
منهم تضحكون ﴿١١١﴾

112. „V tento den jsem je odměnil za jejich neochvějnost; a jedině oni zvítězili."

اني جزيتهم اليوم بما صبروا انهم هم الفائزون ﴿١١٢﴾

113. *Bůh* řekne: „Kolik let jste dleli na zemi?"

قل كم لبثتم في الارض عدد سنين ﴿١١٣﴾

114. Řeknou: „Byli jsme tam den, nebo část dne, však zeptej se těch, kteří počítají."

قالوا لبثنا يوما او بعض يوم فسئل العادين ﴿١١٤﴾

115. Řekne: „Zůstali jste tam jen krátce, kéž byste to jen věděli!

قل ان لبثتم الا قليلا لو انكم كنتم تعلمون ﴿١١٥﴾

116. „Myslíte si snad, že jsme vás stvořili bezúčelně a že k Nám nebudete navráceni zpět?"

افحسبتم انما خلقنكم عبثا وانكم الينا لا
ترجعون ﴿١١٦﴾

117. Povznesen budiž Allah, Skutečný Vládce. Není Boha kromě Něho, Pána Trůnu Vznešeného.

فتعلى الله الملك الحق لا اله الا هو رب العرش
الكريم ﴿١١٧﴾

118. A kdo vzývá spolu s Allahem ještě jiného Boha, o kterém nemá žádné důkazy, ten bude muset Pánu svému vydat počet. Zajisté nevěřící nebudou prospívat.

ومن يدع مع الله الها اخر لا برهان له به
فانما حسابه عند ربه انه لا يفلح الكفرون ﴿١١٨﴾

119. A řekni: „Pane můj, odpusť a smiluj se; a ty jsi Nejlepší z těch, kteří se smilují."

وقل رب اغفر وارحم وانت خير الرحمين ﴿١١٩﴾

KAPITOLA 24

AL-NÚR

(*Zjeveno po Hidžře*)

Doba zjevení a kontext

Podle obecně přijatého názoru badatelů patří *Súra* do období mekkánského. K politováníhodné události týkající se 'A'iši, šlechetné manželky svatého Proroka, o níž je v *Súře* zmínka, došlo v 5. roce po *Hidžře*, když se svatý Prorok vrátil z výpravy proti Baní Mustaliq v měsíci Ramadánu téhož roku. Souvislost této *Súry* s předchozí kapitolou Al-Mu'minún spočívá v tom, že v předchozí kapitole bylo konstatováno, že islám bude i nadále dávat světu muže, kteří si svou spravedlivostí a zbožým chováním získají zalíbení a pomoc boží, zatímco tato *Súra* pojednává o prostředcích a metodách, které pomáhají při získávání boží milosti a pomoci; jako zásadu stanoví, že přijetí ctnostných a spravedlivých způsobů, ochrana a uchování národní morálky a udržení kázně vysokého řádu jak v rodině, tak i v obci, jsou pro tento účel nezbytné. Proto je v této *Súře* hned na začátku kladen velký důraz na zachování morálky národa spolu s důrazem na úpravu a reformování vztahů mezi mužem a ženou. V předchozí *Súře* se praví, že jednou ze základních vlastností věřících, o nichž bylo rozhodnuto, že se dočkají pomoci boží, je to, že si střeží svou čistotu. Tato *Súra* je rozšířením tématu *Súry* předcházející. Říká, že dosažení a udržení si úspěchu vyžadují, aby intelekt, ideály a mravy lidí byly nesposkvrněné, aby existoval dokonalý soulad a porozumění mezi jednotlivcem a obcí a aby byl přikládán velký význam disciplíně a organizovanosti; požadavky národa by měly mít přednost před potřebami jednotlivce.

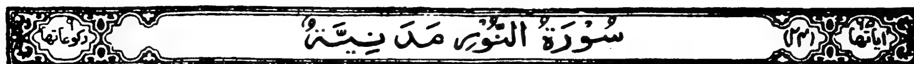
Obash

Súra se zabývá jistými specifickými otázkami a zvláštní důraz klade na problémy, které tvoří základ, na němž spočívá celá sociální a morální struktura společnosti; tu nelze narušit, aniž to zasadí smrtelnou ránu morální stabilitě národa. Jelikož pohlavní nemravnost zaručeně naruší kázeň a organizaci společnosti a jelikož špatnosti s ní spojené vážně ohrozí její mravy, v *Súře* je kladen velký důraz na

to, aby se lidé vyvarovali podezírání v záležitostech sexuálních; věřícím se říká, že nemají propadnout panice kvůli několika jednotlivcům, kteří zbloudili z cesty mravopočestnosti, protože podobné případy mravního poklesnutí mohou způsobit, že celá obec začne být ostražitější a opatrnější, což může mít nakonec důsledky prospěšné. Toto téma se rozpracovává dále a uděluje se přísná důtka pomlouvačům. Kdyby totiž bylo dovoleno, aby se lidé vzájemně libovolně očerňovali na základě pouhého podezření či na základě svědectví pochybného charakteru, ve společnosti by se pravděpodobně rozšířila pohlavní nemravnost a mladí lidé by mohli nabýt přesvědčení, že volné obcování není nic škodlivého. Dále je věřícím důrazně přikázáno, aby střežili a zachovávali mravy národa, a pro muslimy je velmi důležité, aby v této oblasti byli bdělí a ostražití. Při snížené bdělosti dojde ke zhoršení národních mravů. Přestože je pravdou, že pohlavní nemravnost, pokud se nechá neomezeně rozšířit, s sebou přináší úpadek a rozklad celé společnosti, jedinci podezřelí z ojedinělých nemorálních činů, by neměli být dopadeni a zničeni. A jelikož se lidé pochybených mravů najdou v každé společnosti, mělo by se s nimi nakladat s jistou shovívavostí. Současně jsou však varováni ti, kteři se svou destruktivní činností snaží vyvolat nesváry mezi muslimy a libují si v nadávkách a pomluvách, že budou potrestání na tomto světě i na onom. Bůh odhalí jejich nepravosti a hříchy a přivolá na ně hanbu a ponížení. *Súra* pokračuje poznámkou, že člověk upadá v podezření a stává se terčem pomluv díky vlastní lehkomyslnosti a že nejlehkomyslnějším ze všeho je volné obcování mezi muži a ženami. K zamezení příležitostí, které vedou k podezření a pomluvám, *Súra* nařizuje, aby muslimové nevstupovali do cizího domu bez předběžného dovolení. Dále se muslimským mužům a ženám přikazuje, aby při setkání krotili své zraky a měli se na pozoru před všemi cestami hříchu a neřesti. Jako dodatečné opatření se muslimským ženám ještě přikazuje, aby svou krásu, ať už přirozenou či umělou, nevystavovaly na odiv mužům, kteří jsou mimo okruh, v jehož rámci je pro ně zakázán sňatek (v.32); výjimku tvoří ty tělesné vlastnosti, které skrýt nelze, např. vlastní stavba těla či vzrůst. Za tímto účelem mají nosit pokrývky hlavy tak, aby jimi zakrývaly prsa (podrobněji o ‚pardě' viz v. 32). Dalším opatřením, jež se doporučuje pro zlepšení a uchování mravů národa, je zásada, podle níž vdovy nemají zůstat neprovdány. Dále se uvádí, že by se kroky k propuštění válečných zajatců na svobodu měly podniknout co nejdřív a že zajatec, který nemá

možnost získat svobodu hned, smí splácet odškodné po menších částkách.

Před koncem *Súra* důrazně nabádá muslimy, aby zavedli pořádek ve svých rodinných a národních záležitostech a aby se měli na pozoru před volným obcováním mezi muži a ženami. Zvlášť důležitým nařízením v tomto ohledu je to, že i váleční zajatci sloužící v domácnostech a také nezletilé děti nemají vstupovat do soukromých komnat svých pánů či rodičů před svítáním, kolem poledne a po západu slunce. Jindy se mohou všichni členové domácnosti volně pohybovat po domě. Když děti dospějí do puberty, měly by dodržovat předpisy o ‚pardě'. Avšak staré ženy, které se vdát již nechtějí nebo nepotřebují, mohou dle vlastního uvážení uvolnit tato pravidla, ale ani ony nesmějí odhalovat své vnady před cizími. Vedle spořádanosti v rodině - a ještě důležitějši - je spořádanost celého národa: *Súra* stanoví potřebná pravidla pro hladký a úspěšný chod věcí národa. Nato muslimům slibuje, že budou-li se řídit podle zásad stanovených Bohem, stanou se vůdci světa v oblasti duchovní i světské, a že jejich náboženství ve světě pevně zakoření. Ale až bude jejich vláda zajištěna a jejich věc zvítězí, mají se i nadále modlit k Bohu, pomáhat chudým a nuzným a řídit se přikázáními svého Proroka.

AL-NÚR

(*Zjeveno po Hidžře*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. *Toto je* Súra, kterou jsme zvěstovali a kterou jsme učinili závaznou; a zjevili jsme v ní jasná Znamení, abyste se snad měli na pozoru.

3. Cizoložnici a cizoložníka (nebo smilnici a smilníka) — bičujte každého z nich sto ranami. A nechť vás vůči nim nepojme lítost při výkonu nařízení Allahova, věříte-li v Allaha a v Poslední den. A nechť je skupina věřících svědkem jejich trestu.

4. Cizoložník (nebo smilník) se smí oženit jedině s cizoložnící (nebo smilnící) nebo modloslužebnící a cizoložnice (nebo smilnice) se smí provdat jedině za cizoložníka (nebo smilníka) nebo za modloslužebníka. Toto je věřícím zakázáno.

5. A ti, kteří počestným ženám na cti utrhají a nepřivedou čtyři svědky — zbičujte je osmdesáti ranami a *potom již* nikdy nepřijímejte jejich svědectví. To oni jsou přestupníci,

6. Kromě těch, kteří učiní pokání a polepší se, neboť Allah je Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný.

7. A pokud jde o ty, kteří utrhají na cti svým manželkám a nemají žádné jiné svědky kromě sebe samých — svědectví každého takového člověka *bude dostačující*, dosvědčí-li čtyřikrát při Allahovi, že patří k těm, kteří mluví pravdu.

8. A *jeho* pátou *přísahou bude*, aby naň padlo prokletí Allahovo, bude-li patřit mezi

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾
سُوْرَةٌ اَنْزَلْنٰهَا وَفَرَضْنٰهَا وَاَنْزَلْنَا فِيْهَآ اٰيٰتٍۢ بَيِّنٰتٍ
لَّعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ﴿٢﴾
اَلزَّانِيَةُ وَالزَّانِيْ فَاجْلِدُوْا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ
جَلْدَةٍ ۖ وَّلَا تَاْخُذْكُمْ بِهِمَا رَاْفَةٌ فِيْ دِيْنِ اللّٰهِ اِنْ
كُنْتُمْ تُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۚ وَلْيَشْهَدْ عَذَابَهُمَا
طَآئِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٣﴾
اَلزَّانِيْ لَا يَنْكِحُ اِلَّا زَانِيَةً اَوْ مُشْرِكَةً ۖ وَّالزَّانِيَةُ
لَا يَنْكِحُهَآ اِلَّا زَانٍ اَوْ مُشْرِكٌ ۚ وَحُرِّمَ ذٰلِكَ عَلَى
الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٤﴾
وَالَّذِيْنَ يَرْمُوْنَ الْمُحْصَنٰتِ ثُمَّ لَمْ يَاْتُوْا بِاَرْبَعَةِ
شُهَدَآءَ فَاجْلِدُوْهُمْ ثَمٰنِيْنَ جَلْدَةً وَّلَا تَقْبَلُوْا
لَهُمْ شَهَادَةً اَبَدًا ۚ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿٥﴾
اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ وَاَصْلَحُوْا ۚ فَاِنَّ اللّٰهَ
غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٦﴾
وَالَّذِيْنَ يَرْمُوْنَ اَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَّهُمْ شُهَدَآءُ
اِلَّآ اَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ اَحَدِهِمْ اَرْبَعُ شَهٰدٰتٍۢ
بِاللّٰهِ ۙ اِنَّهٗ لَمِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٧﴾
وَالْخَامِسَةُ اَنَّ لَعْنَتَ اللّٰهِ عَلَيْهِ اِنْ كَانَ مِنَ

lháře.

الْكٰذِبِيْنَ ﴿٨﴾

9. A od ženy bude trest odvrácen, jestliže při Allahovi čtyřikrát dosvědčí, že on mezi lháře patří.

وَيَدْرَؤُا عَنْهَا الْعَذَابَ اَنْ تَشْهَدَ اَرْبَعَ شَهٰدٰتٍۭ
بِاللّٰهِ اِنَّهٗ لَمِنَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿٩﴾

10. A *její* pátou *přísahou bude*, aby na ni padl hněv Allahův, jestliže pravdu mluví on.

وَالْخَامِسَةَ اَنَّ غَضَبَ اللّٰهِ عَلَيْهَآ اِنْ كَانَ مِنَ
الصّٰدِقِيْنَ ﴿١٠﴾

11. A kdyby nebylo milosti Allahovy a Jeho milosrdenství vůči vám a *toho*, že Allah je Soucitný *a* Moudrý, *dopadli byste špatně*.

وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهٗ وَاَنَّ اللّٰهَ
تَوَّابٌ حَكِيْمٌ ﴿١١﴾ ع

R. 2.

12. Zajisté ti, kteří s onou lží přišli, jsou z vašeho středu. Nepovažujte to za něco zlého pro vás; naopak je to pro vás dobré. Každý z nich dostane *svůj podíl z* toho, co si ze hříchu zasloužil; a tomu, který se na něm podílel nejvíc, je připraven bolestný trest.

اِنَّ الَّذِيْنَ جَآءُوْ بِالْاِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ لَا تَحْسَبُوْهُ
شَرًّا لَّكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ مَّا اكْتَسَبَ
مِنَ الْاِثْمِ وَالَّذِيْ تَوَلّٰى كِبْرَهٗ مِنْهُمْ لَهٗ عَذَابٌ
عَظِيْمٌ ﴿١٢﴾

13. Proč věřící muži a věřící ženy, když se o tom doslechli, neměli o vlastních lidech lepší mínění a neřekli: „Toto je zjevná lež”?

لَوْلَآ اِذْ سَمِعْتُمُوْهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُوْنَ وَالْمُؤْمِنٰتُ
بِاَنْفُسِهِمْ خَيْرًا وَّقَالُوْا هٰذَآ اِفْكٌ مُّبِيْنٌ ﴿١٣﴾

14. Proč nepřivedli čtyři svědky, aby to *prokázali*? Proto, že *požadované* svědky nepřivedli, jsou v očích Allahových vskutku lháři!

لَوْلَا جَآءُوْ عَلَيْهِ بِاَرْبَعَةِ شُهَدَآءَ فَاِذْ لَمْ يَاْتُوْا
بِالشُّهَدَآءِ فَاُولٰٓئِكَ عِنْدَ اللّٰهِ هُمُ الْكٰذِبُوْنَ ﴿١٤﴾

15. A kdyby nebylo milosti Allahovy a Jeho milosrdenství vůči vám na tomto i na Onom světě, postihl by vás veliký trest za *pomluvy*, do kterých jste se ponořili.

وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهٗ فِي الدُّنْيَا وَ
الْاٰخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِيْ مَآ اَفَضْتُمْ فِيْهِ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿١٥﴾

16. Když jste se to jazyky svými přemílali a ústy svými jste vyslovovali to, o čem jste neměli vědění, mysleli jste si, že o nic nejde, zatímco v očích Allahových to byla vážná *věc*.

اِذْ تَلَقَّوْنَهٗ بِاَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُوْلُوْنَ بِاَفْوَاهِكُمْ مَّا لَيْسَ
لَكُمْ بِهٖ عِلْمٌ وَّتَحْسَبُوْنَهٗ هَيِّنًا ۖ وَّهُوَ عِنْدَ اللّٰهِ
عَظِيْمٌ ﴿١٦﴾

17. A proč jste neřekli, když jste se o tom doslechli: „Nesluší se nám, abychom o tom mluvili. Ty Svatý jsi, ó Bože, toto je hrozná pomluva!”

وَلَوْلَآ اِذْ سَمِعْتُمُوْهُ قُلْتُمْ مَّا يَكُوْنُ لَنَآ اَنْ نَّتَكَلَّمَ
بِهٰذَا ۖ سُبْحٰنَكَ هٰذَا بُهْتَانٌ عَظِيْمٌ ﴿١٧﴾

18. Allah vás varuje, abyste se k něčemu podobnému již nikdy nevraceli, jestliže jste věřící.

يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٨﴾

19. A Allah vám objasňuje přikázání; a Allah je Vševědoucí, Moudrý.

وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٩﴾

20. Ti, kteří si přejí, aby se mezi věřícími rozšířila nemravnost, budou potrestáni bolestným trestem na tomto světě i na Onom. A Allah ví, ale vy nevíte.

إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٠﴾

21. A kdyby nebylo milosti Allahovy a Jeho milosrdenství vůči vám a *toho*, že Allah je Soucitný *a* Moudrý, *byli byste zničeni*.

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٢١﴾ ع

R. 3.

22. Vy, kteří věříte! Nekráčejte ve stopách Satanových; a ten, kdo kráčí ve stopách Satanových, *by si měl uvědomit, že* (Satan) přikazuje nemravnost a zjevné zlo. A kdyby nebylo milosti Allahovy a Jeho milosrdenství vůči vám, ani jeden z vás by se nikdy neočistil; ale Allah očišťuje, koho chce. A Allah je Všeslyšící, Vševědoucí.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَى مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢﴾

23. A nedopusťte, aby se ti z vás, kteří oplývají jměním a hojností, rozhodli, že odepřou svou štědrost příbuzným a nuzným a těm, kteří pro věc Allahovu opustili své domovy. Nechť odpouštějí a promíjejí. Což si sami nepřejete, aby Allah odpustil vám? A Allah je Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný.

وَلَا يَأْتَلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَى وَالْمَسَاكِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٣﴾

24. Ti, kteří obviňují nerozvážné počestné věřící ženy, jsou prokleti na tomto světě i na Onom. A pro ně je připraven bolestný trest

إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعِنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٢٤﴾

25. V den, kdy budou jejich jazyky a jejich ruce a jejich nohy svědčit proti nim o tom, co dělali.

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾

26. V ten den jim Allah vyplatí, co jim po právu patří, a poznají, že Allah jediný je Pravda zjevná.

يَوْمَئِذٍ يُوَفِّيهِمُ اللّٰهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ اَنَّ
اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ﴿٢٦﴾

27. Zkažené ženy si zaslouží zkažené muže a zkažení muži si zaslouží zkažené ženy — a dobří muži si zaslouží dobré ženy a dobré ženy si zaslouží dobré muže; neprovinili se v ničem, z čeho je (klevetníci) obviňují. Dostane se jim odpuštění a čestného přídělu.

اَلْخَبِيثٰتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثٰتِ ۚ وَ
الطَّيِّبٰتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبٰتِ ۚ اُولٰٓئِكَ
مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ ۗ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ
كَرِيمٌ ﴿٢٧﴾

R. 4.

28. Vy, kteří věříte! Nevstupujte do jiných domů než do svých vlastních, pokud nepožádáte o dovolení a nepozdravíte jejich obyvatele. Je to pro vás lepší, snad si to připomenete.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ
حَتّٰى تَسْتَاْنِسُوا وَتُسَلِّمُوا عَلٰٓى اَهْلِهَا ۚ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٨﴾

29. A jestliže v nich nikoho nenajdete, nevstupujte tam, dokud vám to nebude dovoleno. A bude-li vám řečeno: „Vraťte se," pak se vraťte; to je pro vás čistší. A Allah dobře ví, co děláte.

فَاِنْ لَّمْ تَجِدُوا فِيهَآ اَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتّٰى يُؤْذَنَ
لَكُمْ ۚ وَاِنْ قِيلَ لَكُمُ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ اَزْكٰى لَكُمْ ۗ
وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٩﴾

30. A není pro vás hříchem, vstoupíte-li do neobydlených domů, v nichž máte svůj majetek. A Allah ví, co odkrýváte i co tajíte.

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ
فِيهَا مَتَاعٌ لَّكُمْ ۗ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٣٠﴾

31. Řekni věřícím mužům, aby klopili své zraky a střežili si svá pohlaví. To je pro ně čistší. Neboť Allah dobře ví, co dělají.

قُلْ لِّلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ اَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ۚ
ذٰلِكَ اَزْكٰى لَهُمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيرٌۢ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٣١﴾

32. A řekni věřícím ženám, aby klopily zraky a střežily si svá pohlaví a aby neodhalovaly své ozdoby kromě těch, které jsou viditelné, a aby spouštěly své pokrývky hlavy na svá ňadra a odhalovaly své ozdoby jen svým manželům, nebo svým otcům, nebo otcům svých manželů, nebo svým synům, nebo synům svých manželů, nebo svým bratrům, nebo synům svých bratrů, nebo synům svých sester, nebo svým ženám, nebo těm, které vlastní jejich pravé ruce,

وَقُلْ لِّلْمُؤْمِنٰتِ يَغْضُضْنَ مِنْ اَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ
فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ اِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا
وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلٰى جُيُوبِهِنَّ ۖ وَلَا يُبْدِينَ
زِينَتَهُنَّ اِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ اَوْ اٰبَآئِهِنَّ اَوْ اٰبَآءِ بُعُولَتِهِنَّ
اَوْ اَبْنَآئِهِنَّ اَوْ اَبْنَآءِ بُعُولَتِهِنَّ اَوْ اِخْوَانِهِنَّ اَوْ
بَنِىٓ اِخْوَانِهِنَّ اَوْ بَنِىٓ اَخَوٰتِهِنَّ اَوْ نِسَآئِهِنَّ اَوْ مَا

nebo mužským služebníkům, kteří nemají chtíče, nebo dětem, které nic nevědí o tajemstvích ženského těla. A nechť nedupou nohama, aby dávaly tušit ozdoby, které skrývají. A obracejte se všichni k Allahovi, Ó věřící, budete úspěšní.

ملكت ايمانهن او التابعين غير اولي الاربة
من الرجال او الطفل الذين لم يظهروا على عورات
النساء ۖ ولا يضربن بارجلهن ليعلم ما يخفين
من زينتهن ۚ وتوبوا الى الله جميعا ايه المؤمنون
لعلكم تفلحون ﴿٣٢﴾

33. A umožňujte sňatky vdovám mezi vámi i otrokům a otrokyním *k sňatku* způsobilým. A jsou-li chudí, Allah je ze Své štědrosti obohatí; a Allah je Štědrý, Vševědoucí.

وانكحوا الايامى منكم والصالحين من عبادكم
وامائكم ۚ ان يكونوا فقراء يغنهم الله من فضله ۗ
والله واسع عليم ﴿٣٣﴾

34. A ti, kteří *možnost* sňatku nemají, nechť si uchovají čistotu, dokud je Allah ze Své štědrosti neobohatí. A přejí-li si někteří z těch, které vlastní vaše pravé ruce, písemnou *smlouvu o propuštění z otroctví*, dejte jim ji, jestliže víte, že je v nich dobré, a obdarujte je z bohatství, které vám uštědřil Allah. A nenuťte k nemravnosti své služebné, které si přejí zůstat neposkvrněné, jen proto, že usilujete o získání statků života pozemského. Ale jestliže je někdo donutí, bude *k nim* Allah poté, co nátlaku podlehly, Odpouštějící *a* Milosrdný.

وليستعفف الذين لا يجدون نكاحا حتى يغنيهم
الله من فضله ۗ والذين يبتغون الكتاب مما ملكت
ايمانكم فكاتبوهم ان علمتم فيهم خيرا ۖ واتوهم
من مال الله الذي اتاكم ۚ ولا تكرهوا فتياتكم
على البغاء ان اردن تحصنا لتبتغوا عرض الحياة
الدنيا ۚ ومن يكرههن فان الله من بعد اكراههن
غفور رحيم ﴿٣٤﴾

35. A seslali jsme vám zjevná Znamení a příklady těch, kteří zemřeli již před vámi, a napomenutí Bohabojným.

ولقد انزلنا اليكم ايات مبينات ومثلا من الذين
ع خلوا من قبلكم وموعظة للمتقين ﴿٣٥﴾

R. 5.

36. Allah je Světlo nebes a země. Jeho Světlo se podobá *osvětlenému* výklenku, v němž stojí lampa. A lampa je ve skleněné nádobě. Nádoba se podobá třpytné hvězdě. Je zapalována ze stromu posvátného — olivovníku — jenž není ani z východu, ani ze západu, *a* jehož olej divže nevzplane, i když se ho nedotkne oheň. Světlo na světle! Allah ke Svému světlu vede, koho chce. A

الله نور السماوات والارض ۚ مثل نوره كمشكاة فيها
مصباح ۖ المصباح في زجاجة ۖ الزجاجة كانها كوكب
دري يوقد من شجرة مباركة زيتونة لا شرقية
ولا غربية يكاد زيتها يضيء ولو لم تمسسه
نار ۚ نور على نور ۗ يهدي الله لنوره من يشاء ۚ

Allah předkládá lidem podobenství a Allah zná velmi dobře všechny věci.

37. *Toto světlo nyní osvětluje* domy, o nichž Allah rozhodl, že se stanou vznešenými a že v nich bude vzpomínáno jména Jeho. Je v nich oslavován ráno i večer

38. Muži, které ani obchod ani prodej zboží neodvrátí od vzývání Allaha a dodržování Modlitby a dávání Zakátu. Obávají se dne, v němž srdce i oči budou napjatě čekat,

39. Aby jim Allah dal co nejlepší odměnu za skutky jejich a ještě jim ze Své štědrosti přidal. A Allah dává, komu chce, bez odměřování.

40. A *co se týče* těch, kteří nevěří, jejich skutky jsou jako přelud v poušti. Žíznivý jej považuje za vodu, a když k němu přijde, zjistí, že to není nic. A najde tam Allaha, který mu plně zaplatí za *jeho skutky* a Allah je rychlý v účtování.

41. Neboť *jejich skutky jsou* jako hustá temnota na širokém a hlubokém moři, které vlna pokrývá, a nad ní je vlna *další* a nad tou zase mračna: vrstvy temnot jedna nad druhou. Když vztáhne svou ruku, sotva ji vidí; a komu nedá světlo Allah — ten nemá světlo žádné.

R. 6.

42. Což si neviděl, že Allaha opěvují všichni, kdož jsou na nebesích i na zemi, a *rovněž* ptáci s křídly rozpjatými? Každý zná svůj vlastní *způsob* modlitby i chvály. A Allah dobře ví, co dělají.

43. A Allahovi náleží království nebes a země a k Allahovi se vše navrátí.

44. Což jsi neviděl, že Allah honí mraky a spojuje je a potom je nakupí tak, že vidíš

وَيَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ لِلنَّاسِ ۗ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيْمٌ ۙ ﴿٣٦﴾
فِيْ بُيُوْتٍ اَذِنَ اللّٰهُ اَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيْهَا اسْمُهٗ ۙ
يُسَبِّحُ لَهٗ فِيْهَا بِالْغُدُوِّ وَالْاٰصَالِ ۙ ﴿٣٧﴾
رِجَالٌ ۙ لَّا تُلْهِيْهِمْ تِجَارَةٌ وَّلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ
وَاِقَامِ الصَّلٰوةِ وَاِيْتَآءِ الزَّكٰوةِ ۙ يَخَافُوْنَ يَوْمًا
تَتَقَلَّبُ فِيْهِ الْقُلُوْبُ وَالْاَبْصَارُ ۙ ﴿٣٨﴾
لِيَجْزِيَهُمُ اللّٰهُ اَحْسَنَ مَا عَمِلُوْا وَيَزِيْدَهُمْ مِّنْ
فَضْلِهٖ ۗ وَاللّٰهُ يَرْزُقُ مَنْ يَّشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٩﴾
وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍۭ بِقِيْعَةٍ يَّحْسَبُهُ
الظَّمْاٰنُ مَآءً ۗ حَتّٰٓى اِذَا جَآءَهٗ لَمْ يَجِدْهُ شَيْـًٔا وَّوَجَدَ
اللّٰهَ عِنْدَهٗ فَوَفّٰىهُ حِسَابَهٗ ۗ وَاللّٰهُ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ۙ ﴿٤٠﴾
اَوْ كَظُلُمٰتٍ فِيْ بَحْرٍ لُّجِّيٍّ يَّغْشٰىهُ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهٖ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهٖ
سَحَابٌ ۗ ظُلُمٰتٌۢ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ ۗ اِذَآ اَخْرَجَ يَدَهٗ
لَمْ يَكَدْ يَرٰىهَا ۗ وَمَنْ لَّمْ يَجْعَلِ اللّٰهُ لَهٗ نُوْرًا فَمَا
لَهٗ مِنْ نُّوْرٍ ﴿٤١﴾ ع
اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُسَبِّحُ لَهٗ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
وَالطَّيْرُ صٰٓفّٰتٍ ۗ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهٗ وَتَسْبِيْحَهٗ ۗ
وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ بِمَا يَفْعَلُوْنَ ﴿٤٢﴾
وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَاِلَى اللّٰهِ الْمَصِيْرُ ﴿٤٣﴾
اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُزْجِيْ سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهٗ ثُمَّ
يَجْعَلُهٗ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلٰلِهٖ ۚ وَ

z jejich středu vycházet déšť? A sesílá z nebe *mraky jako* hory, v nichž jsou kroupy a zasahuje jimi, koho chce a odvrací je, od koho chce. A zablesknutí člověka málem o zrak připraví.

يُنَزِّلُ مِنَ السَّمَآءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ
بِهِ مَنْ يَشَآءُ وَيَصْرِفُهُ عَنْ مَنْ يَشَآءُ يَكَادُ سَنَا
بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْاَبْصَارِ ﴿٤٤﴾

45. Allah střídá den s nocí. V tom věru je poučení pro ty, kteří mají oči.

يُقَلِّبُ اللّٰهُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَعِبْرَةً
لِاُولِي الْاَبْصَارِ ﴿٤٥﴾

46. A Allah stvořil každého živočicha z vody. Jsou mezi nimi *takoví*, kteří se plazí po břiše, a jsou mezi nimi *jiní*, kteří chodí po dvou nohách, a jsou mezi nimi *takoví*, kteří chodí po čtyřech. Allah tvoří, co se Mu zlíbí. Neboť je v moci Allahově učinit vše, co chce.

وَاللّٰهُ خَلَقَ كُلَّ دَآبَّةٍ مِنْ مَآءٍ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي
عَلٰى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلٰى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَنْ
يَمْشِي عَلٰى اَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللّٰهُ مَا يَشَآءُ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٦﴾

47. Vskutku jsme seslali Znamení zjevná. A Allah vede, koho se mu zlíbí, k cestě pravé.

لَقَدْ اَنْزَلْنَا اٰيٰتٍ مُبَيِّنٰتٍ وَاللّٰهُ يَهْدِي مَنْ يَشَآءُ اِلٰى
صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٧﴾

48. A říkají: „Věříme v Allaha a v Posla a jsme poslušní;" ale potom se někteří z nich odvrátí. Takoví však nejsou věřící.

وَيَقُولُونَ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالرَّسُولِ وَاَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلّٰى
فَرِيقٌ مِنْهُمْ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ وَمَا اُولٰٓئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٨﴾

49. A když jsou povoláni k Allahovi a Poslu Jeho, aby mezi nimi rozsoudil, hle, skupina z nich se odvrátí.

وَاِذَا دُعُوا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ اِذَا فَرِيقٌ
مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٤٩﴾

50. A jestliže *usoudí*, že právo *je* na jejich straně, přiběhnou k němu ve *vší* pokoře.

وَاِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَاْتُوا اِلَيْهِ مُذْعِنِينَ ﴿٥٠﴾

51. Je to snad proto, že v jejich srdcích sídlí choroba? Nebo snad pochybují, anebo se obávají, že Allah a Jeho Posel k nim budou nespravedliví? Nikoliv, oni křivdí sami sobě.

اَفِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ اَمِ ارْتَابُوا اَمْ يَخَافُونَ اَنْ يَحِيفَ
اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ بَلْ اُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُونَ ﴿٥١﴾

R. 7.

52. Odpovědí věřících, když jsou povoláni k Allahovi a Poslu Jeho, aby mezi nimi rozsoudil, bude jen to, že řeknou: „Slyšíme a jsme poslušní." A právě oni budou prospívat.

اِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ اِذَا دُعُوا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُولِهِ
لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ اَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا وَاُولٰٓئِكَ
هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥٢﴾

53. A ti, kteří poslouchají Allaha a Posla Jeho a bojí se Allaha a přijímají Ho

وَمَنْ يُطِعِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشَ اللّٰهَ وَيَتَّقْهِ فَاُولٰٓئِكَ

za svoji *záštitu*, ti budou úspěšní.

54. A přísahají při Allahovi svými přísahami nejsilnějšími, že přikážeš-li jim to, jistě *do boje* vytáhnou. Řekni: „Nepřísahejte; *žádá se od vás jen* poslušnost v tom, co je správné. Allah je si dobře vědom toho, co činíte."

55. Řekni: „Poslouchejte Allaha a poslouchejte Posla." Jestliže se však odvrátíte, pak on ponese zodpovědnost za to, co mu bylo svěřeno, a vy ponesete zodpovědnost za to, co bylo svěřeno vám. A jestliže budete poslušní, budete správně vedeni. A Posel je zodpovědný jen za jasné předání Poselství.

56. Allah přislíbil těm z vás, kteří věří a dobré skutky konají, že z nich učiní Nástupce na zemi, tak jako učinil Nástupci *některé z těch*, kteří byli před nimi; a že jim upevní jejich náboženství, které pro ně zvolil, a že jim dá náhradou za jejich obavy jistotu *a mír*. Budou uctívat Mě *a* nic ke Mně nebudou přidružovat. A ti, kteří budou ještě i potom nevděční, budou vzpurnými.

57. A dodržujte Modlitbu a dávejte Zakát a poslouchejte Posla, aby se vám dostalo milosrdenství.

58. Nemyslete si, že ti, kteří nevěří, mohou zmařit *Naše Záměry* na zemi; jejich příbytkem je Peklo; a jak neblahé je to útočiště.

R. 8.

59. Vy, kteří věříte! Nechť vás ti, které vlastní vaše pravé ruce, a ti, kteří ještě nedosáhli mužnosti, žádají o dovolení *aby k vám směli vstoupit*, třikrát: před ranní Modlitbou, a v létě kolem poledne, když odkládáte své oděvy, a po večerní Modlitbě. *To jsou* tři doby vašeho soukromí. A jindy to není pro vás, ani pro ně hříchem, neboť jedni musíte sloužit druhým a pohybovat se

هُمُ الْفَآئِزُوْنَ ﴿۵۳﴾
وَاَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ اَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ ؕ
قُلْ لَّا تُقْسِمُوْا ۚ طَاعَةٌ مَّعْرُوْفَةٌ ؕ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِمَا
تَعْمَلُوْنَ ﴿۵۴﴾
قُلْ اَطِيْعُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ ۚ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا
عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَّا حُمِّلْتُمْ ؕ وَاِنْ تُطِيْعُوْهُ
تَهْتَدُوْا ؕ وَمَا عَلَى الرَّسُوْلِ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ﴿۵۵﴾
وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِى الْاَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِيْنَ مِنْ
قَبْلِهِمْ ۪ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِيْنَهُمُ الَّذِى ارْتَضٰى لَهُمْ
وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ خَوْفِهِمْ اَمْنًا ؕ يَعْبُدُوْنَنِىْ
لَا يُشْرِكُوْنَ بِىْ شَيْـًٔا ؕ وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ
هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿۵۶﴾
وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿۵۷﴾
لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مُعْجِزِيْنَ فِى الْاَرْضِ ۚ
وَمَاْوٰىهُمُ النَّارُ ؕ وَلَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿۵۸﴾ ع
يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لِيَسْتَاْذِنْكُمُ الَّذِيْنَ مَلَكَتْ
اَيْمَانُكُمْ وَالَّذِيْنَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلٰثَ
مَرّٰتٍ ؕ مِنْ قَبْلِ صَلٰوةِ الْفَجْرِ وَحِيْنَ تَضَعُوْنَ ثِيَابَكُمْ
مِّنَ الظَّهِيْرَةِ وَمِنْۢ بَعْدِ صَلٰوةِ الْعِشَآءِ ؕ ثَلٰثُ عَوْرٰتٍ
لَّكُمْ ؕ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌۢ بَعْدَهُنَّ ؕ

podle potřeby. Takto vám Allah objasňuje Znamení, neboť Allah je Vševědoucí, Moudrý.

طَوّٰفُوْنَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلٰى بَعْضٍ ۗ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ
اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيٰتِ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٥٩﴾

60. A když vaše děti dosáhnou mužnosti, měly by *také* žádat o dovolení, tak jako žádají o dovolení ti, o nichž *jsme se zmínili* před nimi. Takto vám Allah objasňuje Svá přikázání; a Allah je Vševědoucí, Moudrý.

وَاِذَا بَلَغَ الْاَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَاْذِنُوْا كَمَا
اسْتَاْذَنَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ
اٰيٰتِهٖ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٦٠﴾

61. *A pokud jde* o starší ženy, které již nechtějí vstoupit do svazku manželského — není pro ně hříchem, jestliže odloží své vnější oděvy, aniž při tom odhalují své ozdoby. Avšak zdržet se *toho* je pro ně lepší. A Allah je Všeslyšící, Vševědoucí.

وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَآءِ الّٰتِيْ لَا يَرْجُوْنَ نِكَاحًا
فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ اَنْ يَّضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ
مُتَبَرِّجٰتٍ بِزِيْنَةٍ ۗ وَاَنْ يَّسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَّهُنَّ ۗ
وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٦١﴾

62. Není hříchem pro slepé a není hříchem pro chromé a není hříchem pro nemocné, ani pro vás, abyste jedli ve vlastních domech, nebo v domech vašich otců, nebo v domech vašich matek, nebo v domech vašich bratrů, nebo v domech vašich sester, nebo v domech bratrů vašich otců, nebo v domech sester vašich otců, nebo v domech bratrů vašich matek, nebo v domech sester vašich matek, nebo v těch, od nichž máte klíče, nebo *v domě* svého přítele. Není pro vás hříchem, jíte-li společně nebo odděleně. Ale když vstupujete do domu, pozdravte se vzájemně — pozdravem od Pána vašeho, plným požehnání a čistoty. Takto vám Allah objasňuje Svá přikázání; kéž byste porozuměli.

لَيْسَ عَلَى الْاَعْمٰى حَرَجٌ وَّلَا عَلَى الْاَعْرَجِ حَرَجٌ وَّلَا
عَلَى الْمَرِيْضِ حَرَجٌ وَّلَا عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ اَنْ تَاْكُلُوْا مِنْ
بُيُوْتِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اٰبَآئِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اُمَّهٰتِكُمْ اَوْ
بُيُوْتِ اِخْوَانِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اَخَوٰتِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اَعْمَامِكُمْ
اَوْ بُيُوْتِ عَمّٰتِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اَخْوَالِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ خٰلٰتِكُمْ
اَوْ مَا مَلَكْتُمْ مَّفَاتِحَهٗۤ اَوْ صَدِيْقِكُمْ ۗ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
جُنَاحٌ اَنْ تَاْكُلُوْا جَمِيْعًا اَوْ اَشْتَاتًا ۗ فَاِذَا دَخَلْتُمْ
بُيُوْتًا فَسَلِّمُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ
مُبٰرَكَةً طَيِّبَةً ۗ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُوْنَ ﴿٦٢﴾ ع ١٢

R. 9.

63. *Opravdovými* věřícími jsou pouze ti, kteří věří v Allaha a v Jeho Posla a kteří, když jsou u něho kvůli nějaké *důležité* záležitosti, která je svedla dohromady, neodcházejí, dokud jej nepožádali o dovolení odejít. Ti, kteří tě žádají o dovolení

اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَاِذَا
كَانُوْا مَعَهٗ عَلٰٓى اَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوْا حَتّٰى يَسْتَاْذِنُوْهُ ۗ
اِنَّ الَّذِيْنَ يَسْتَاْذِنُوْنَكَ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ

odejít, jsou věru ti, kteří *skutečně* věří v Allaha a v Jeho Posla. Proto, když tě požádají o dovolení kvůli nějaké své záležitosti, dovol to tomu, komu chceš, a popros pro ně Allaha o odpuštění. Allah je věru Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný.

64. A neberte výzvu Poslovu k vám tak, jako kdyby to byla výzva jednoho z vás ke druhému. Allah dobře zná ty, kteří se potají odkrádají. Nechť se mají na pozoru ti, kteří se vzpírají Jeho rozkazu, aby je nepostihla zkouška nebo aby je neuchvátil bolestný trest.

65. Slyšte! Allahovi náleží vše, co je na nebesích i na zemi. On dobře ví, jak to s vámi je. A v den, kdy k Němu budou navráceni, je zpraví o tom, co dělali. A Allah ví velmi dobře o všem.

بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِۦ ۚ فَإِذَا اسْتَـْٔذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ
فَأْذَن لِّمَن شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللّٰهَ ۚ إِنَّ
اللّٰهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٦٣﴾
لَّا تَجْعَلُوا دُعَآءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَآءِ بَعْضِكُم بَعْضًا ۚ
قَدْ يَعْلَمُ اللّٰهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنكُمْ لِوَاذًا ۚ فَلْيَحْذَرِ
الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِۦٓ أَن تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ
يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٤﴾
أَلَآ إِنَّ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۖ قَدْ يَعْلَمُ مَآ أَنتُمْ
عَلَيْهِ وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا ۗ وَاللّٰهُ
ع بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌۢ ﴿٦٥﴾

KAPITOLA 25

AL-FURQÁN

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

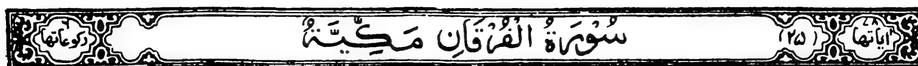
Podle názoru většiny badatelů je tato *Súra* mekkánská a bývá řazena do posledního mekkánského období. Někteří západní autoři se však domnívají, že byla zjevena na počátku Prorokova působení. Jako důvod uvádějí nepřítomnost jakékoli zmínky o pronásledování muslimů ze strany Quraišovců, které podle nich začalo o několik let později. Tento předpoklad je příliš chatrný, aby si zasloužil vážnější pozornosti. Je to jako kdyby se tvrdilo, že v medínském období k boji mezi nevěřícími a muslimy nedošlo, protože v některých *Súrách* z medínského období chybí zmínka o nevěřících.

Súra Al-Núr končí poznámkou o velkém významu a užitečnosti organizovanosti islámu. Bylo tam také konstatováno, že někteří muslimové si ještě neuvědomili jeho velké možnosti; na druhé straně se báli organizace věřících, která však byla skrznaskrz prohnilá. Přítomná *Súra* uvádí důvody, proč jsou obavy lidí slabých ve víře pouhým klamem a výtvorem jejich vlastní ztrápené fantazie a ve skutečnosti neexistují.

Obsah

Súra začíná kategorickým tvrzením, že poselství Koránu je určeno celému lidstvu. Dále praví, že Všemohoucí Bůh, Jenž Korán zjevil, je jediným Pánem nebes a země a jediným Stvořitelem každého atomu vesmíru. Jeho Slovo tudíž je a musí být v dokonalém souladu se zákony přírody. Proto jeho přijetí, popř. zamítnutí znamená nejen přijetí, popř. zamítnutí zjeveného Zákona, ale také podřízení se zákonům samotné přírody, popř. jejich porušení. Dále se uvádí, že nevěřící, kterým se jen stěží podaří popřít vyborné kvality a přednosti koránského učení, se utíkají k vytáčkám, vrdíce, že nejde o dílo jednotlivce, ale o výsledek spojeného úsilí více lidí. Nevěřící také tvrdí, že koránské učení je plagiátem, převzatým z dřívějších Písem. Těmto argumentům však chybí jakákoli podstata, neboť kdyby byl Korán pouhým opisem starších Písem, musely by jim být vlastní také všechny přednosti a krásy, které jsou vlastní Koránu. Ale tak tomu

není. Potom *Súra* poskytuje odpovědi na některé otřelé a omšelé námitky nevěřících, jako např. to, že svatý Prorok je pouhým smrtelníkem a tudíž podléhá všem slabostem těla. Pak následuje krátká zmínka o zákonu vzestupu a pádu národů a nevěřící jsou upozorněni na to, že již nadešel čas jejich rozkladu a pádu a s ním i čas nástupu, vzestupu a prosperity muslimů. Nevěřící jsou ještě upozorněni na skutečnost, že Bůh stvořil dvě vody, jednu hořkou a druhou sladkou, a že tekou jedna vedle druhé. Sledují dál své souběžné toky, aniž se kdy mísí. Obdobně budou vedle sebe dál existovat učení Koránu a učení ostatních Písem, aby lidé při jejich srovnávání mohli rozpoznat pravdivé od nepravdivého a sladké od hořkého. Před koncem *Súry* nalezneme zmínku o některých zvláštních příznacích a znameních těch spravedlivých služebníků božích, kteří, řídíce se podle koránského učení, dosáhnou nejvyššího vrcholu vznešenosti ducha. *Súru* uzavírá důrazné opakování velké pravdy, že Bůh stvořil člověka k tomu, aby sloužil vznešenému a ušlechtilému cíli, a že kdokoli splnění tohoto cíle nedostojí, pozbude boží milosti a milosrdenství.

AL-FURQÁN

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝١

2. Požehnán budiž Ten, Jenž seslal Vodítko (tj. Korán) služebníku Svému, aby se stal Varovatelem *všech* světů —

تَبٰرَكَ الَّذِيْ نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلٰى عَبْدِهٖ لِيَكُوْنَ
لِلْعٰلَمِيْنَ نَذِيْرًا ۝٢

3. Ten, Jemuž náleží království nebes a země. A On si k Sobě nevzal žádného syna a v kralování žádného společníka nemá a On stvořil vše a všemu správný rozměr určil.

الَّذِيْ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا
وَّلَمْ يَكُنْ لَّهٗ شَرِيْكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَّرَهٗ
تَقْدِيْرًا ۝٣

4. A přesto si vedle Něho vzali božstva, která nic netvoří, ale sama byla stvořena, a která si nemohou ublížit ani prospět a nevládnou nad smrtí ani nad životem ani vzkříšením.

وَاتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖۤ اٰلِهَةً لَّا يَخْلُقُوْنَ شَيْـًٔا وَّهُمْ
يُخْلَقُوْنَ وَلَا يَمْلِكُوْنَ لِاَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَّلَا نَفْعًا
وَّلَا يَمْلِكُوْنَ مَوْتًا وَّلَا حَيٰوةً وَّلَا نُشُوْرًا ۝٤

5. A ti, kteří nevěří, říkají: „Není to nic než lež, kterou si vymyslel, a jiní mu v tom pomáhali." A věru se tím dopustili nespravedlnosti a nepravdy.

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْۤا اِنْ هٰذَاۤ اِلَّاۤ اِفْكُ ِۨافْتَرٰىهُ وَ
اَعَانَهٗ عَلَيْهِ قَوْمٌ اٰخَرُوْنَ ۚ فَقَدْ جَآءُوْ ظُلْمًا وَّ
زُوْرًا ۚ ۝٥

6. A říkají: „*To jsou* bájná vyprávění starců; *a* on si je zapsal a jsou mu ráno a večer diktována."

وَقَالُوْۤا اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ اكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْلٰى عَلَيْهِ
بُكْرَةً وَّاَصِيْلًا ۝٦

7. Řekni: „Zvěstoval je Ten, Jenž zná *všechna* tajemství nebes a země. On věru je Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný."

قُلْ اَنْزَلَهُ الَّذِيْ يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ
اِنَّهٗ كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ۝٧

8. A říkají: „Co je to za Posla, že jí *obyčejné* jídlo a chodí po ulicích? Proč k němu nebyl seslán nějaký anděl, aby byl varovatelem spolu s ním?

وَقَالُوْا مَالِ هٰذَا الرَّسُوْلِ يَاْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِيْ
فِي الْاَسْوَاقِ ؕ لَوْلَاۤ اُنْزِلَ اِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُوْنَ مَعَهٗ
نَذِيْرًا ۝٨

9. „Nebo kdyby mu byl shozen nějaký poklad, nebo kdyby měl zahradu, jejíž plody by jedl." A hříšníci říkají: „Jdete jen za člověkem, který je obětí klamu."

10. Pohleď, jaká podobenství pro tebe vymýšlejí! Tím zbloudili a cestu najít nemohou.

R. 2.

11. Požehnán budiž Ten, Jenž, když se Mu zachce, ti daruje něco lepšího než toto vše — Zahrady, jimiž řeky tečou — a daruje ti *i* paláce.

12. Ba ne, oni popírají Hodinu a pro ty, kteří Hodinu popírají, jsme připravili oheň jasně šlehající.

13. A až jej spatří z místa vzdáleného, uslyší jeho běsnění a řev.

14. A až, svázáni dohromady, budou do něho vhozeni na místo úzké, budou prosit o zničení.

15. „Nedoprošujte se dnes zničení jediného, ale proste o mnohá zničení."

16. Řekni: „Je lepší toto, nebo Zahrada Věčnosti, kterou jsme slíbili spravedlivým? Bude pro ně odměnou i útočištěm."

17. Budou tam mít vše, po čem touží, a budou *tam* přebývat *navěky*. Je to slib od Pána tvého, *neustále* vyprošovaný.

18. A v den, kdy je shromáždí i ty, které uctívali vedle Allaha, se zeptá: „Byli jste to vy, kteří jste tyto Mé služebníky v blud uvedli, nebo snad zbloudili z cesty *sami od sebe*?"

19. Řeknou: „Ty Svatý jsi! Nepříslušelo nám, abychom přijali ochránce jiné než

أَوْ يُلْقَىٰٓ إِلَيْهِ كَنزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُۥ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا ۚ
وَقَالَ ٱلظَّٰلِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا ﴿٩﴾
ٱنظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا۟ لَكَ ٱلْأَمْثَٰلَ فَضَلُّوا۟ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
ع سَبِيلًا ﴿١٠﴾
تَبَارَكَ ٱلَّذِىٓ إِن شَآءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِّن ذَٰلِكَ
جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ وَيَجْعَل لَّكَ
قُصُورًا ﴿١١﴾
بَلْ كَذَّبُوا۟ بِٱلسَّاعَةِ ۖ وَأَعْتَدْنَا لِمَن كَذَّبَ
بِٱلسَّاعَةِ سَعِيرًا ﴿١٢﴾
إِذَا رَأَتْهُم مِّن مَّكَانٍۭ بَعِيدٍ سَمِعُوا۟ لَهَا تَغَيُّظًا
وَزَفِيرًا ﴿١٣﴾
وَإِذَآ أُلْقُوا۟ مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُّقَرَّنِينَ دَعَوْا۟ هُنَالِكَ
ثُبُورًا ﴿١٤﴾
لَّا تَدْعُوا۟ ٱلْيَوْمَ ثُبُورًا وَٰحِدًا وَٱدْعُوا۟ ثُبُورًا كَثِيرًا ﴿١٥﴾
قُلْ أَذَٰلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ ٱلْخُلْدِ ٱلَّتِى وُعِدَ ٱلْمُتَّقُونَ ۚ
كَانَتْ لَهُمْ جَزَآءً وَمَصِيرًا ﴿١٦﴾
لَّهُمْ فِيهَا مَا يَشَآءُونَ خَٰلِدِينَ ۚ كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ وَعْدًا
مَّسْـُٔولًا ﴿١٧﴾
وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ
فَيَقُولُ ءَأَنتُمْ أَضْلَلْتُمْ عِبَادِى هَٰٓؤُلَآءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا۟
ٱلسَّبِيلَ ﴿١٨﴾
قَالُوا۟ سُبْحَٰنَكَ مَا كَانَ يَنۢبَغِى لَنَآ أَن نَّتَّخِذَ مِن

Tebe; ale Tys jim i jejich otcům tolik bohatství *v životě pozemském* daroval, že na připomenutí zapomněli a stali se lidmi ztracenými."

دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَٰكِن مَّتَّعْتَهُمْ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ
نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ﴿١٩﴾

20. *A tehdy řekneme modloslužebníkům*: „A teď, když prohlásili za lež to, co jste řekli, nemůžete odvrátit *trest* ani *se dovolat* pomoci." A tomu z vás, kdo jedná nespravedlivě, dáme okusit bolestný trest.

فَقَدْ كَذَّبُوكُم بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا
وَلَا نَصْرًا ۚ وَمَن يَظْلِم مِّنكُمْ نُذِقْهُ عَذَابًا
كَبِيرًا ﴿٢٠﴾

21. A neposlali jsme před tebou žádné Posly, kteří by nejedli *obyčejnou* stravu a chodili po ulicích. A některé z vás učiníme zkouškou pro jiné. Což tedy nebudete neochvějní? A Pán tvůj je Vševidoucí.

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ
لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ ۗ وَجَعَلْنَا
بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ ۗ وَكَانَ
رَبُّكَ بَصِيرًا ﴿٢١﴾

R. 3.

22. A ti, kteří setkání s Námi neočekávají, říkají: „Proč k nám nejsou sesíláni andělé? Nebo proč nevidíme Pána našeho?" Ti mají o sobě příliš vysoké mínění a přesáhly všechny meze.

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنزِلَ
عَلَيْنَا الْمَلَائِكَةُ أَوْ نَرَىٰ رَبَّنَا ۗ لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا
فِي أَنفُسِهِمْ وَعَتَوْ عُتُوًّا كَبِيرًا ﴿٢٢﴾

23. V den, kdy anděly spatří — v ten den nebude pro provinilé žádná radostná zvěst; a řeknou: „Kéž by tu byla mohutná přehrada!"

يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُجْرِمِينَ
وَيَقُولُونَ حِجْرًا مَّحْجُورًا ﴿٢٣﴾

24. A obrátíme se ke všemu, co vykonali, a proměníme to v rozptýlený prach.

وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً
مَّنثُورًا ﴿٢٤﴾

25. V ten den na tom budou obyvatelé Nebe mnohem lépe, pokud jde o *jejich* příbytek i pokud jde o místo k odpočinku.

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ
مَقِيلًا ﴿٢٥﴾

26. A v den, kdy se roztrhne nebe i s mračny a andělé budou sesláni ve velkém počtu —

وَيَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ الْمَلَائِكَةُ
تَنزِيلًا ﴿٢٦﴾

27. V ten den bude království pravdy náležet Milostivému *Bohu*; a pro nevěřící to bude těžký den.

الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَٰنِ ۚ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى
الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ﴿٢٧﴾

28. *Vzpomeň si na* den, kdy si bude hříšník své ruce hryzat a řekne: „Kéž bych byl kráčel cestou Prorokovou!

وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلَىٰ يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ
مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ﴿٢٨﴾

29. „Běda mi! Kéž jsem si nikdy takového za přítele nevzal!

يَا وَيْلَتَىٰ لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا ﴿٢٩﴾

30. „Odvedl mě od Připomenutí poté, co ke mně přišlo." A Satan člověka v nouzi opouští.

لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي ۗ وَكَانَ
الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ﴿٣٠﴾

31. A Posel řekne: „Ó Pane můj, lid můj vskutku pokládal tento Korán za něco, *čeho je třeba* se zbavit."

وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَٰذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ﴿٣١﴾

32. A takto činíme každému Prorokovi nepřítele z řad hříšníků; a Pán tvůj ti jako Vůdce a Pomocník stačí.

وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ ۗ وَكَفَىٰ
بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا ﴿٣٢﴾

33. A ti, kteří nevěří, řeknou: „Proč mu nebyl Korán zjeven v jednom celku?" *Zjevili jsme ho* takto, abychom jím posílili tvé srdce. A dali jsme mu tu nejlepší podobu.

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً
وَاحِدَةً ۚ كَذَٰلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ ۖ وَرَتَّلْنَاهُ N
تَرْتِيلًا ﴿٣٣﴾

34. A oni ti žádná podobenství nepřinášejí, My ti však předkládáme pravdu a výklad nejlepší.

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ
تَفْسِيرًا ﴿٣٤﴾

35. Ti, kteří budou shromážděni tvářemi k Peklu obrácenými — ti budou v nejhorším postavení a nejdál z cesty *pravé* zbloudí.

الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ
شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٣٥﴾ ع

R. 4.

36. A dali jsme Mojžíšovi Knihu a jeho bratra Áróna jsme učinili *jeho* pomocníkem.

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ
وَزِيرًا ﴿٣٦﴾

37. A řekli jsme: „Odejděte oba k lidu, který odmítl Naše Znamení;" a do posledního jsme je vyhubili.

فَقُلْنَا اذْهَبَا إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَدَمَّرْنَاهُمْ
تَدْمِيرًا ﴿٣٧﴾

38. A *co se týče* lidu Noemova, ty jsme, když zavrhli Posly Naše, utopili a učinili je Znamením pro lidi. A pro hříšníky jsme připravili bolestný trest.

وَقَوْمَ نُوحٍ لَمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ
لِلنَّاسِ آيَةً ۖ وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣٨﴾

39. A *zničili jsme* ‘Ádovce a Thamúdovce a Lid Studny a mnohá jiná

وَعَادًا وَثَمُودَ وَأَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَٰلِكَ

pokolení mezi nimi.

40. A jednoho jsme varovali pomocí příkladů a všechny jsme je do jednoho vyhubili.

41. A snad museli navštívit město, na které spadl zhoubný déšť. Cožpak je neviděli? A přece nedoufají, že *po smrti* budou vzkříšeni.

42. A kdykoli tě vidí, jen se ti posmívají: „Tohle je ten, kterého Allah vyslal *jako* Posla?

43. „Vždyť by nás málem odvedl od našich božstev, kdybychom na nich pevně nelpěli." A až spatří trest, dozvědí se, kdo z cesty *pravé* zbloudil nejdál.

44. Viděl jsi toho, kdo si za svého boha bere své vášně? Cožbys mohl být jeho dozorcem?

45. Nebo se domníváš, že většina z nich slyší, či rozumí? Jsou jako dobytek — ti z cesty *pravé* zbloudili nejdál.

R. 5.

46. Což jsi neviděl, jak Pán tvůj prodlužuje stín? A kdyby byl chtěl, učinil by jej nehybným. A slunce jsme učinili jeho vůdcem.

47. Potom jej k Sobě přitahujeme lehkým přitahováním.

48. A je to On, Jenž pro vás noc učinil pokrývkou a spánek odpočinkem a den učinil probuzením.

49. A On je Ten, Kdo posílá větry jako radostnou předzvěst Svého milosrdenství; a z nebe sesíláme čistou vodu,

50. Abychom jí oživili mrtvou zemi a dali napít tomu, co jsme stvořili — velkému množství dobytka a lidí.

كَثِيرًا ﴿٣٩﴾
وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ الْأَمْثَالَ ۖ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا ﴿٤٠﴾
وَلَقَدْ أَتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أُمْطِرَتْ مَطَرَ السَّوْءِ ۚ
أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرَوْنَهَا ۚ بَلْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا ﴿٤١﴾
وَإِذَا رَأَوْكَ إِنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهَٰذَا الَّذِي
بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ﴿٤٢﴾
إِنْ كَادَ لَيُضِلُّنَا عَنْ آلِهَتِنَا لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا ۚ
وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ
سَبِيلًا ﴿٤٣﴾
أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَٰهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ
عَلَيْهِ وَكِيلًا ﴿٤٤﴾
أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ ۚ إِنْ
هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ ۖ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٥﴾ ع
أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ
سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا ﴿٤٦﴾
ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ﴿٤٧﴾
وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا
وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ﴿٤٨﴾
وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۚ
وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿٤٩﴾
لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا
وَأَنَاسِيَّ كَثِيرًا ﴿٥٠﴾

51. A objasnili jsme jim to různými způsoby, aby se měli na pozoru, ale většina lidí odmítá vše, kromě nevěrectví.

52. Kdyby se nám bylo zachtělo, mohli jsme ustanovit Varovatele v každém městě.

53. Neposlouchejte tedy nevěřící a veďte proti nim s jeho (Koránu) pomocí úporný boj.

54. A On je Ten, Jenž dal téci dvěma mořím; jednomu chutnému *a* sladkému a druhému slanému *a* hořkému; a mezi oběma umístil překážku a mohutnou přehradu.

55. A On je ten, Jenž stvořil člověka z vody a učinil pro něho příbuzenstvo přímé a příbuzenstvo získané manželstvím; a Pán tvůj je Všemocný.

56. A uctívají vedle Allaha to, co jim nemůže prospět, ani uškodit. A nevěřící se spolčuje (se Satanem) proti Pánu svému.

57. A poslali jsme tě jen jako oznamovatele radostné zvěsti a jako Varovatele.

58. Řekni: „Nežádám od vás za to žádnou odměnu, jenom aby ten, kdo chce, se ubíral cestou vedoucí k Pánu jeho."

59. A spoléhej na Živého, Jenž neumírá a oslavuj *Ho* chválou Jeho. A On je dostatečným Znalcem hříchů služebníků Svých,

60. Ten, Jenž stvořil nebesa a zemi a vše, co je mezi nimi, v šesti obdobích; potom usedl na Trůn. Milostivý *Bůh*! Zeptej se na Něj toho, který ví.

61. A když se jim řekne: „Padněte na tvář před *Bohem* Milostivým," řeknou: „A kdo je to ten Milostivý *Bůh*? Máme snad padnout na tvář před každým jen proto, že nám to poroučíš?" A to ještě zvýší jejich odpor.

R. 6.

62. Požehnán budiž Ten, Jenž na nebi stvořil souhvězdí a umístil tam Svítilnu a

وَلَقَدْ صَرَّفْنٰهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوْا ۖ فَاَبٰٓى اَكْثَرُ
النَّاسِ اِلَّا كُفُوْرًا ﴿٥١﴾
وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِيْ كُلِّ قَرْيَةٍ نَّذِيْرًا ﴿٥٢﴾
فَلَا تُطِعِ الْكٰفِرِيْنَ وَجَاهِدْهُمْ بِهٖ جِهَادًا كَبِيْرًا ﴿٥٣﴾
وَهُوَ الَّذِيْ مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَّ
هٰذَا مِلْحٌ اُجَاجٌ ۚ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَّحِجْرًا
مَّحْجُوْرًا ﴿٥٤﴾
وَهُوَ الَّذِيْ خَلَقَ مِنَ الْمَآءِ بَشَرًا فَجَعَلَهٗ نَسَبًا
وَّصِهْرًا ۗ وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيْرًا ﴿٥٥﴾
وَيَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا
يَضُرُّهُمْ ۗ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلٰى رَبِّهٖ ظَهِيْرًا ﴿٥٦﴾
وَمَآ اَرْسَلْنٰكَ اِلَّا مُبَشِّرًا وَّنَذِيْرًا ﴿٥٧﴾
قُلْ مَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِلَّا مَنْ شَآءَ اَنْ
يَّتَّخِذَ اِلٰى رَبِّهٖ سَبِيْلًا ﴿٥٨﴾
وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِيْ لَا يَمُوْتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهٖ ۗ
وَكَفٰى بِهٖ بِذُنُوْبِ عِبَادِهٖ خَبِيْرًا ﴿٥٩﴾
اِلَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِيْ سِتَّةِ
اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ ۚ اَلرَّحْمٰنُ فَسْـَٔلْ بِهٖ
خَبِيْرًا ﴿٦٠﴾
وَاِذَا قِيْلَ لَهُمُ اسْجُدُوْا لِلرَّحْمٰنِ قَالُوْا وَمَا الرَّحْمٰنُ ۗ
اَنَسْجُدُ لِمَا تَاْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُوْرًا ۩ ﴿٦١﴾
تَبٰرَكَ الَّذِيْ جَعَلَ فِي السَّمَآءِ بُرُوْجًا وَّجَعَلَ فِيْهَا

Měsíc světlo vydávající.

سِرٰجًا وَّ قَمَرًا مُّنِيْرًا ﴿٦٢﴾

63. A je to On, Jenž stvořil noc a den a jejich střídání pro toho, kdo si *Ho* chce připomenout, anebo chce být vděčný.

وَهُوَ الَّذِيْ جَعَلَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنْ اَرَادَ
اَنْ يَّذَّكَّرَ اَوْ اَرَادَ شُكُوْرًا ﴿٦٣﴾

64. A služebníci Milostivého *Boha* jsou ti, kteří kráčejí po zemi v pokoře, a když je osloví *lidé* nevědomí, řeknou: „Mír!"

وَعِبَادُ الرَّحْمٰنِ الَّذِيْنَ يَمْشُوْنَ عَلَى الْاَرْضِ هَوْنًا
وَّاِذَا خَاطَبَهُمُ الْجٰهِلُوْنَ قَالُوْا سَلٰمًا ﴿٦٤﴾

65. A ti, kteří tráví noc před Pánem svým, padajíce tváří k zemi a stojíce.

وَالَّذِيْنَ يَبِيْتُوْنَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَّقِيَامًا ﴿٦٥﴾

66. A kteří říkají: „Pane náš, odvrať od nás trest Pekla. Neboť trest jeho je trýzní bolestnou.

وَالَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ
اِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴿٦٦﴾

67. „Je věru špatným místem odpočinku i špatným příbytkem."

اِنَّهَا سَآءَتْ مُسْتَقَرًّا وَّمُقَامًا ﴿٦٧﴾

68. A ti, kteří při utrácení nejsou ani marnotratní, ani skoupí, ale stojí někde uprostřed;

وَالَّذِيْنَ اِذَآ اَنْفَقُوْا لَمْ يُسْرِفُوْا وَلَمْ يَقْتُرُوْا وَكَانَ
بَيْنَ ذٰلِكَ قَوَامًا ﴿٦٨﴾

69. A ti, kteří nevzývají spolu s Allahem žádného jiného Boha, ani nezabíjejí člověka, jehož Allah zabít zakázal, leda ve věci spravedlivé, ani se nedopouštějí cizoložství (nebo smilstva); a ten, kdo takto činí, zaplatí trestem za *svůj* hřích.

وَالَّذِيْنَ لَا يَدْعُوْنَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ وَلَا يَقْتُلُوْنَ
النَّفْسَ الَّتِيْ حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُوْنَ
وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ يَلْقَ اَثَامًا ﴿٦٩﴾

70. Tomu bude trest zdvojnásoben v Den Zmrtvýchvstání a bude v něm přebývat zahanben,

يُّضٰعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَيَخْلُدْ فِيْهٖ
مُهَانًا ﴿٧٠﴾

71. Kromě těch, kteří se kají a věří a dobré skutky konají; neboť těm Allah jejich špatné skutky v dobré promění; a Allah je Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný;

اِلَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَاُولٰٓئِكَ
يُبَدِّلُ اللّٰهُ سَيِّاٰتِهِمْ حَسَنٰتٍ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا
رَّحِيْمًا ﴿٧١﴾

72. A ti, kteří se kají a dobré *skutky* konají, ti věru se k Allahovi obracejí s pokáním *opravdovým*;

وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَاِنَّهٗ يَتُوْبُ اِلَى اللّٰهِ
مَتَابًا ﴿٧٢﴾

73. A ti, kteří křivě nesvědčí, a když míjejí marně tlachající, míjejí je důstojně;

وَالَّذِيْنَ لَا يَشْهَدُوْنَ الزُّوْرَ وَاِذَا مَرُّوْا بِاللَّغْوِ

74. A ti, kteří, když jim jsou připomenuta Znamení Pána jejich, k nim nejsou hluší a slepí;

75. A ti, kteří říkají: „Pane náš, dej nám v našich manželkách i v našich dětech potěšení pro naše oči a učiň nás vzorem pro bohabojné."

76. Takoví získají odměnou vysoké postavení *v Ráji* za to, že byli neochvějní a budou tam přijati s pozdravem i *přivítáním* Mír,

77. A budou tam přebývat na věky. Jak překrásné to útočiště i příbytek.

78. Řekni *nevěřícím*: „Jestliže se *k Němu* nebudete modlit, Pán můj se o vás nepostará. Nyní, co jste *pravdu* zavrhli, přilepí se na vás neštěstí."

مَرُّوا كِرَامًا ۝٧٢
وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا
صُمًّا وَعُمْيَانًا ۝٧٣
وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَ
ذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ۝٧٤
أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا
تَحِيَّةً وَسَلَامًا ۝٧٥
خَالِدِينَ فِيهَا ۚ حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۝٧٦
قُلْ مَا يَعْبَأُ بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ ۖ فَقَدْ
كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ۝٧٧

KAPITOLA 26

AL-ŠU‘ARÁ’

(*Zjeveno před Hidžrou*)

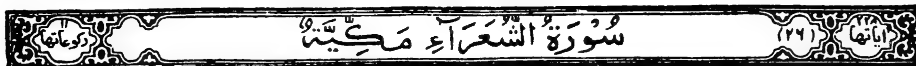
Doba zjevení, název a kontext

Velká většina muslimských komentátorů považuje tuto *Súru* za mekkánskou. Al-Šu‘ará’ (Básníci) byla nazvána proto, aby se muslimům dostalo poučení, že národ bude úspěšný jedině tehdy, budeli jednat tak, jak hlásá, a že prázdné řeči stejně jako tlachání básníků nikam nevedou. Touto *Súrou* začíná nový směr oproti tématice předchozích šestnácti kapitol. Od *Súry* Júnus Korán oslovuje především židy a křesťany; v této kapitole však jejich místo zaujímají věřící a mění se forma, povaha i rámec oslovení. Proto se změnil též *muqatta‘át* na začátku *Súry*. Předchozí *Súra* skončila prohlášením, že by bylo velkou chybou se domnívat, že by Bůh dopustil, aby byl zničen starobylý systém, který vznikl prostřednictvím velkých náboženství světa. Naopak, člověka stvořil proto, aby v jeho osobě ukázal Své veliké vlastnosti, a také proto, aby člověk mohl reagovat na boží Volání. Jestliže člověk cíl svého stvoření nesplní, pak jeho existence je zbytečná a nezdůvodnitelná a není, proč by se Bůh rozpakoval nad jeho zničením. V *Súře* se dovídáme, že z lásky k lidstvu a pln starostlivosti o něj se svatý Prorok rmoutil nad touto obávanou možností a přál si, aby byl člověk spasen. Zdá se, že zničení člověka je v rozporu s božím plánem, který spočívá v tom, že člověku bude dána možnost, aby z vlastní vůle a snažení objevil způsob, jak se přiblížit k Bohu, a pokusil se toho dosáhnout. Ale kdyby to odmítl učinit, měl by nést následky svého rozhodnutí. V *Súře* se dále praví, že kdyby člověk nebyl nadán rozvahou a schopností si vybírat, stal by se z něho pouhý stroj a automat a nebyl by obrazem svého Stvořitele, za který je považován. Musí se proto chovat a jednat v souladu s božím plánem, bez něhož nemůže dosáhnout skutečné spásy.

Obsah

Na začátku *Súry* se tvrdí, že Korán k tomu, aby dokázal a potvrdil pravdivost svých tvrzení, uvádí své vlastní důkazy a argumenty a nepotřebuje žádnou externí pomoc či podporu. Dále říká, že k

naplnění všech lidských tužeb a potřeb stvořil Bůh všechny věci hmotného světa v párech, a proto není divu, že v říši duchovna stvořil jejich protějšky. Zcela na místě *Súra* vypráví o několika božích Poslech a začíná přiběhem Mojžíšovým. Tomu se splněním božího přikázání podařilo vyvést Izraelity z Egypta. Pro další ilustraci faktu, že pravda nakonec vždy zvítězí a opozice ztroskotá, vypráví ve stručnosti o Proroku Abrahamovi, Noemovi, Húdovi, Sálihovi, Lotovi a Šu'ajbovi. Abraham dokázal svému lidu pošetilost a zbytečnost uctívání model. Jeho příběh následuje příběh Noemův, kterého jeho lid zavrhl jen proto, že chtěl odstranit sociální rozdíly. A po něm přišli Húd a Sálih. Oba tito Proroci boží se usilovně snažili přimět své lidi, aby si uvědomili, že to, na čem skutečně závisí jejich život a blahobyt, není okázalost hmotných prostředků a moc, ale dobré mravy a síla ducha. Jejich národy však tato učení a varování hodily za hlavu. Lid Lotův a Šu'ajbův se nezachoval o nic lépe. Ti první se oddávali zvrhlým neřestem a ti druzí byli nepoctiví v obchodování. Na konci se *Súra* vrací k tématu, kterým začala, totiž že Korán je zjevené Slovo boží; na podporu tohoto tvrzení uvádí solidní a pádné důkazy a dodává, že jeho pravdivost dosvědčili Proroci dob minulých a také učení mužové Izraele jsou v hloubi duše přesvědčeni, že to Slovo boží je, protože splňuje proroctví obsažená v jejich Písmech. *Súra* vyzývá věřící, aby se zamysleli nad učeními Koránu a přesvědčili se, zda mohou být dílem satanů, či zda si je mohl svatý Prorok sám vymyslet. Dále se praví, že učení Koránu se velmi podobají učením dřívějších Písem, a lid satanský evidentně nemohl mít přístup k jejich božskému prameni. Satani se zmocňují pouze hříšníků a lhářů a těch, kteří vymýšlejí a rozšiřují lži. A básníci se nechávají inspirovat právě těmito milovníky klamu, a proto je následují jen lidé nemravní a bezzásadoví. Básníci a jejich příznivci si libují v nabubřelých a nesmyslných řečech, ale podle toho, co hlásají a káží, nejednají. *Súra* končí příkazem adresovaným svatému Prorokovi, aby svému lidu dál kázal Jedinost boží a aby ho vychovával a připravoval k šíření věci islámu. Dále se mu přikazuje, aby důvěřoval Všemocnému a Milosrdnému Bohu, pod jehož ochranou a péčí prožívá své dny a který už velmi brzy skoncuje s roztroušeností muslimů a svede je dohromady na místo, kde budou žít v míru a blahobytu a kde budou v dokonalém bezpečí a jistotě uctívat Jediného Pravého Boha.

AL-ŠU‘ARÁ’

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Tá Sín Mím*

طٰسٓمّٓ ②

3. Toto jsou verše Knihy jasné.

تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ③

4. Možná, že se až k smrti utrápíš proto, že nevěří.

لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَّفْسَكَ اَلَّا يَكُوْنُوْا مُؤْمِنِيْنَ ④

5. Kdybychom chtěli, seslali bychom jim z nebe Znamení, že by se před ním jejich šíje sklonily.

اِنْ نَّشَاْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِمْ مِّنَ السَّمَآءِ اٰيَةً فَظَلَّتْ
اَعْنَاقُهُمْ لَهَا خٰضِعِيْنَ ⑤

6. A nepřijde k nim od Milostivého žádné nové Připomenutí, aniž se od Něho odvrátí.

وَمَا يَاْتِيْهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّنَ الرَّحْمٰنِ مُحْدَثٍ اِلَّا
كَانُوْا عَنْهُ مُعْرِضِيْنَ ⑥

7. Oni *je* za lež prohlásili, však brzy k nim přijdou zvěsti o tom, čemu se posmívali.

فَقَدْ كَذَّبُوْا فَسَيَاْتِيْهِمْ اَنْۢبٰٓؤُا مَا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ⑦

8. Což se nerozhlédli po zemi *a neviděli*, kolika ušlechtilým druhům jsme na ní vyrůst dali?

اَوَلَمْ يَرَوْا اِلَى الْاَرْضِ كَمْ اَنْۢبَتْنَا فِيْهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ
كَرِيْمٍ ⑧

9. Věru je v tom Znamení, ale většina z nich stejně neuvěří.

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً ؕ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ⑨

10. A Pán tvůj je vskutku Mocný, Milosrdný.

وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ⑩ ع

R. 2.

11. A *vzpomeň si*, když Pán tvůj zavolal Mojžíše, *řka*: „Jdi k lidu nespravedlivému,

وَاِذْ نَادٰى رَبُّكَ مُوْسٰٓى اَنِ ائْتِ الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ⑪

12. „K lidu Faraónovu. Což nebudou Bohabojní?”

قَوْمَ فِرْعَوْنَ ؕ اَلَا يَتَّقُوْنَ ⑫

13. Řekl: „Pane můj, obávám se, že mě budou považovat za lháře;

قَالَ رَبِّ اِنِّيْٓ اَخَافُ اَنْ يُّكَذِّبُوْنِ ⑬

14. „A hruď má je stísněná a jazyk můj není výmluvný; pošli proto *zprávu* Arónovi.

وَيَضِيْقُ صَدْرِيْ وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِيْ فَاَرْسِلْ اِلٰى
هٰرُوْنَ ⑭

15. „Mají proti mně obvinění, takže se bojím, že mě zabijí.”

وَلَهُمْ عَلَيَّ ذَنْۢبٌ فَاَخَافُ اَنْ يَّقْتُلُوْنِ ⑮

16. *Bůh* řekl: „Nikoliv, jděte tedy oba s Našimi Znameními; Jsme s vámi *a* slyšíme.

قَالَ كَلَّا ۚ فَاذْهَبَا بِاٰيٰتِنَآ اِنَّا مَعَكُمْ مُّسْتَمِعُوْنَ ⑯

المنزل ٥

---

* Laskavý, Všeslyšící, Vševědoucí Bože!

17. „Jděte k Faraónovi a řekněte: ‚Jsme Poslové Pána světů,

فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَآ إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٦﴾

18. ‚*A žádáme*, abys s námi poslal syny Izraele.‘”

اَنْ اَرْسِلْ مَعَنَا بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ﴿١٧﴾

19. *Faraón* řekl: „Což jsme tě jako dítě mezi sebou nevychovali? A zůstal jsi mezi námi *po mnohá* léta svého života.

قَالَ اَلَمْ نُرَبِّكَ فِيْنَا وَلِيْدًا وَّ لَبِثْتَ فِيْنَا مِنْ
عُمُرِكَ سِنِيْنَ ﴿١٨﴾

20. „A spáchal jsi čin, který jsi spáchal, a stal ses jedním z těch, kteří jsou nevděční.”

وَ فَعَلْتَ فَعْلَتَكَ الَّتِيْ فَعَلْتَ وَاَنْتَ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿١٩﴾

21. *Mojžíš* řekl: „Učinil jsem to v době, kdy jsem patřil k těm, kteří zbloudili.

قَالَ فَعَلْتُهَآ اِذًا وَّ اَنَا مِنَ الضَّآلِّيْنَ ﴿٢٠﴾

22. „A uprchl jsem od vás, protože jsem se vás bál; potom mi Pán můj daroval schopnost správného úsudku a učinil mě Poslem.

فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِيْ رَبِّيْ حُكْمًا
وَّ جَعَلَنِيْ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٢١﴾

23. „A ta přízeň, na niž tu narážky činíš, je to, že jsi syny Izraele zotročil?”

وَ تِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ اَنْ عَبَّدْتَّ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ﴿٢٢﴾

24. Faraón řekl: „A kdo je ten Pán světů?”

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢٣﴾

25. *Mojžíš* řekl: „Pán nebes a země a všeho, co je mezi nimi, chcete-li tomu uvěřit.”

قَالَ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا اِنْ كُنْتُمْ
مُّوْقِنِيْنَ ﴿٢٤﴾

26. *Faraón* řekl těm, kteří byli kolem něho: „Slyšíte ho?”

قَالَ لِمَنْ حَوْلَهٗٓ اَلَا تَسْتَمِعُوْنَ ﴿٢٥﴾

27. *Mojžíš* řekl: „Pán váš a Pán vašich praotců.”

قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ اٰبَآئِكُمُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿٢٦﴾

28. *Faraón* řekl: „Tento váš Posel, který k vám byl vyslán, je nepochybně blázen.”

قَالَ اِنَّ رَسُوْلَكُمُ الَّذِيْٓ اُرْسِلَ اِلَيْكُمْ لَمَجْنُوْنٌ ﴿٢٧﴾

29. *Mojžíš* řekl: „Pán Východu a Západu a všeho, co je mezi nimi, kdybyste to jen pochopili.”

قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا اِنْ كُنْتُمْ
تَعْقِلُوْنَ ﴿٢٨﴾

30. *Faraón* řekl: „Přijmeš-li jiného Boha než mne, uvrhnu tě do vězení.”

قَالَ لَئِنِ اتَّخَذْتَ اِلٰهًا غَيْرِيْ لَاَجْعَلَنَّكَ مِنَ
الْمَسْجُوْنِيْنَ ﴿٢٩﴾

31. *Mojžíš* řekl: „Cože, i kdybych ti předvedl něco zřetelného!”

قَالَ اَوَلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِيْنٍ ﴿٣٠﴾

32. *Faraón* řekl: „Předveď to tedy, mluvíš-li pravdu.

قَالَ فَاْتِ بِهٖٓ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٣١﴾

33. Hodil tedy svou hůl a hle, změnila se v hada zcela zřejmého.

فَاَلْقٰى عَصَاهُ فَاِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِيْنٌ ﴿٣٢﴾

34. A vytáhl ruku a hle, přihlížejícím se zdála bílá.

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنّٰظِرِينَ ﴿٣٤﴾

R. 3.

35. *Faraón* řekl svým stařešinům: „Toto je věru zručný kouzelník.

قَالَ لِلْمَلَإِ حَوْلَهُ إِنَّ هٰذَا لَسٰحِرٌ عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾

36. „Svými kouzly vás chce vypudit z vaší země. Co tedy radíte?"

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿٣٦﴾

37. Řekli: „Nechť chvíli počká, i s bratrem svým, a pošli do měst předvolatele,

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَابْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حٰشِرِينَ ﴿٣٧﴾

38. „Aby ti přivedli všechny zručné kouzelníky."

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلِيمٍ ﴿٣٨﴾

39. A kouzelníci byli shromážděni v určenou dobu ve stanovený den.

فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيقٰتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿٣٩﴾

40. A lidem bylo řečeno: „Chcete se shromáždit *také*,

وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ ﴿٤٠﴾

41. „Abychom mohli následovat kouzelníky, pokud budou vítězi?"

لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمُ الْغٰلِبِينَ ﴿٤١﴾

42. A když se kouzelníci dostavili, řekli Faraónovi: „Dostaneme nějakou odměnu, když zvítězíme?"

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَئِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغٰلِبِينَ ﴿٤٢﴾

43. Řekl: „Ano, a stanete se mými oblíbenci."

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذًا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٣﴾

44. Mojžíš jim řekl: „Hoďte *už*, co chcete hodit."

قَالَ لَهُمْ مُوسٰى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٤٤﴾

45. Hodili tedy své provazy a hole a řekli: „Při cti Faraónově, vítězství bude zaručeně naše."

فَأَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغٰلِبُونَ ﴿٤٥﴾

46. Pak hodil svou hůl Mojžíš a hle, pohltila vše, co vytvořili.

فَأَلْقٰى مُوسٰى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿٤٦﴾

47. A tu kouzelníci padli na tvář.

فَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سٰجِدِينَ ﴿٤٧﴾

48. Řekli: „Věříme v Pána světů,

قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعٰلَمِينَ ﴿٤٨﴾

49. „Pána Mojžíšova a Árónova."

رَبِّ مُوسٰى وَهٰرُونَ ﴿٤٩﴾

50. *Faraón* řekl: „Uvěřili jste v něj dříve, než jsem vám k tomu dal svolení? Ten musí být vaším vůdcem, který vás kouzlům naučil. Však brzy poznáte *následky*. Zcela jistě vám dám useknout ruce a nohy — vždy na opačné straně a všechny vás dám

قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ

ukřižovat.”

51. Řekli: „To nevadí, vždyť tak se k Pánu svému navrátíme.

52. „Doufáme, že nám Pán náš odpustí naše hříchy, vždyť patříme k prvním věřícím.”

R. 4.

53. A vnukli jsme Mojžíšovi: „Odveď Mé služebníky v noci, neboť budete pronásledováni.”

54. A Faraón vyslal předvolatele do měst, *řka*:

55. „Tamti jsou jen nepočetná skupina,

56. „A rozhněvali nás;

57. „A nás je velké množství a *jsme plně vyzbrojení* a bdělí.”

58. A tak jsme je vyhnali ze zahrad a od pramenů

59. A pokladnic a z čestných příbytků;

60. Tak *tomu vskutku bylo*; a vše jsme dali v dědictví synům Izraele.

61. A tamti je pronásledovali a při východu slunce je dostihli.

62. A když se k sobě oba zástupy přiblížily na dohled, druhové Mojžíšovi řekli: „Věru jsme dostiženi.”

63. „Nikdy! *Nemluvte tak!* Pán můj je se mnou. On mě povede.”

64. Potom jsme vnukli Mojžíšovi: „Udeř svou holí do moře.” A rozestoupilo se a každá část *se podobala* ohromné hoře.

65. A pronásledovatele jsme přiměli přistoupit blíže.

66. A zachránili jsme Mojžíše a ty, kteří byli s ním.

67. Pak jsme ty druhé utopili.

68. V tomto je zajisté Znamení; ale většina z nich stejně neuvěří.

69. A Pán tvůj je věru Mocný, Milosrdný.

اَجْمَعِيْنَ ﴿٥٠﴾
قَالُوْا لَا ضَيْرَ اِنَّآ اِلٰى رَبِّنَا مُنْقَلِبُوْنَ ﴿٥١﴾
اِنَّا نَطْمَعُ اَنْ يَّغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطٰيٰنَآ اَنْ كُنَّآ اَوَّلَ
الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٥٢﴾
وَاَوْحَيْنَآ اِلٰى مُوْسٰٓى اَنْ اَسْرِ بِعِبَادِيْٓ اِنَّكُمْ مُّتَّبَعُوْنَ ﴿٥٣﴾
فَاَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِى الْمَدَآئِنِ حٰشِرِيْنَ ﴿٥٤﴾
اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيْلُوْنَ ﴿٥٥﴾
وَاِنَّهُمْ لَنَا لَغَآئِظُوْنَ ﴿٥٦﴾
وَاِنَّا لَجَمِيْعٌ حٰذِرُوْنَ ﴿٥٧﴾
فَاَخْرَجْنٰهُمْ مِّنْ جَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ﴿٥٨﴾
وَّكُنُوْزٍ وَّمَقَامٍ كَرِيْمٍ ﴿٥٩﴾
كَذٰلِكَ ؕ وَاَوْرَثْنٰهَا بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ﴿٦٠﴾
فَاَتْبَعُوْهُمْ مُّشْرِقِيْنَ ﴿٦١﴾
فَلَمَّا تَرَآءَ الْجَمْعٰنِ قَالَ اَصْحٰبُ مُوْسٰٓى اِنَّا لَمُدْرَكُوْنَ ﴿٦٢﴾
قَالَ كَلَّا ۚ اِنَّ مَعِىَ رَبِّىْ سَيَهْدِيْنِ ﴿٦٣﴾
فَاَوْحَيْنَآ اِلٰى مُوْسٰٓى اَنِ اضْرِبْ بِّعَصَاكَ الْبَحْرَ ؕ
فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيْمِ ﴿٦٤﴾
وَاَزْلَفْنَا ثَمَّ الْاٰخَرِيْنَ ﴿٦٥﴾
وَاَنْجَيْنَا مُوْسٰى وَمَنْ مَّعَهٗٓ اَجْمَعِيْنَ ﴿٦٦﴾
ثُمَّ اَغْرَقْنَا الْاٰخَرِيْنَ ﴿٦٧﴾
اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً ؕ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٦٨﴾
وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿٦٩﴾

R. 5.

70. A vyprávěj jim příběh o Abrahamovi.

وقف لازم وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ ﴿٧٠﴾

71. Když řekl svému otci a svému lidu: „Co to uctíváte?"

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٧١﴾

72. Řekli: „Uctíváme modly a navždy jim zůstaneme oddáni."

قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عَاكِفِينَ ﴿٧٢﴾

73. Řekl: „Slyší vás, když *je* vzýváte?

قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ ﴿٧٣﴾

74. „Nebo vám snad přinášejí užitek, či škodu?"

أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ ﴿٧٤﴾

75. Řekli: „To ne, ale shledali jsme, že naši otcové činili totéž."

قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَٰلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٧٥﴾

76. Řekl: „Co si myslíte o tom, co uctíváte —

قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٧٦﴾

77. „Vy i vaši otcové před *vámi*.

أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمُ الْأَقْدَمُونَ ﴿٧٧﴾

78. „*Všichni* jsou mými nepřáteli, kromě Pána světů,

فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٨﴾

79. „Který mě stvořil; a je to On, Kdo mě vede;

الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٩﴾

80. „A kdo mě krmí a napájí;

وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿٨٠﴾

81. „A když jsem nemocen, je to On, Kdo mě uzdraví;

وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨١﴾

82. „A Kdo mě nechá zemřít a potom mě oživí;

وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ﴿٨٢﴾

83. „A Kdo mi, jak doufám, v Den Posledního Soudu mé viny odpustí.

وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ﴿٨٣﴾

84. „Pane můj, obdař mě moudrostí a připoj mě ke spravedlivým;

رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿٨٤﴾

85. „A daruj mi věhlas mezi pokolením budoucím;

وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٨٥﴾

86. „A učiň mě *jedním* z dědiců Zahrady blaženosti;

وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ﴿٨٦﴾

87. „A odpusť otci mému; neboť je *jedním* ze zbloudilých;

وَاغْفِرْ لِأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٨٧﴾

88. „A nezahanbi mě v den, kdy budou vzkříšeni,

وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ﴿٨٨﴾

89. „V den, kdy bohatství, ani synové *nikomu* nepomohou;

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٩﴾

90. „A *zachráněn bude jen* ten, jenž k Allahovi přijde se srdcem pokorným."

إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٩٠﴾

91. A Nebe bude přiblíženo spravedlivým.

وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٩١﴾

92. A Peklo bude odhaleno těm, kteří zbloudili.
93. A bude jim řečeno: „Kde je to, co jste uctívali
94. Kromě Allaha? Mohou vám pomoci anebo získat pomoc *sami pro sebe*?"
95. Potom tam budou po hlavě uvrženi oni i ti, kteří zbloudili.
96. A vojska Iblísova, všichni dohromady.
97. A řeknou, hádajíce se tam mezi sebou:
98. „Při Allahovi, ve zjevném bludu jsme byli,
99. „Když jsme vás k Pánu světů přirovnávali;
100. „A svedli nás jedině provinilci.
101. „A nyní nemáme žádné přímluvce,
102. „Ani laskavého přítele.
103. „Kéž bychom se mohli vrátit *na svět*, abychom byli věřící!"
104. V tomto je zajisté Znamení, ale většina z nich neuvěří.
105. A Pán tvůj je věru Mocný, Milosrdný.

R. 6.

106. Lid Noemův Posly za lháře prohlásil,
107. Když jim jejich bratr Noe řekl: „Což se nebudete bát?
108. „Jsem vaším Poslem, věrným *svému* poslání.
109. „Bojte se tedy Allaha a mě poslouchejte."
110. „A nežádám za to od vás žádnou odměnu. Má odměna pochází jedině od Pána světů.
111. „Bojte se tedy Allaha a mě poslouchejte."
112. Řekli: „Což ti máme věřit, když tě následují jen ti nejnuznější?"

وَبُرِّزَتِ الْجَحِيْمُ لِلْغٰوِيْنَ ﴿۹۲﴾
وَقِيْلَ لَهُمْ اَيْنَمَا كُنْتُمْ تَعْبُدُوْنَ ﴿۹۳﴾
مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ؕ هَلْ يَنْصُرُوْنَكُمْ اَوْ يَنْتَصِرُوْنَ ﴿۹۴﴾
فَكُبْكِبُوْا فِيْهَا هُمْ وَالْغَاوٗنَ ﴿۹۵﴾
وَجُنُوْدُ اِبْلِيْسَ اَجْمَعُوْنَ ﴿۹۶﴾
قَالُوْا وَهُمْ فِيْهَا يَخْتَصِمُوْنَ ﴿۹۷﴾
تَاللّٰهِ اِنْ كُنَّا لَفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿۹۸﴾
اِذْ نُسَوِّيْكُمْ بِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۹۹﴾
وَمَآ اَضَلَّنَآ اِلَّا الْمُجْرِمُوْنَ ﴿۱۰۰﴾
فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِيْنَ ﴿۱۰۱﴾
وَلَا صَدِيْقٍ حَمِيْمٍ ﴿۱۰۲﴾
فَلَوْ اَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۱۰۳﴾
اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً ؕ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿۱۰۴﴾
وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿۱۰۵﴾ ع
كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوْحِ ۣالْمُرْسَلِيْنَ ﴿۱۰۶﴾
اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوْهُمْ نُوْحٌ اَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿۱۰۷﴾
اِنِّيْ لَكُمْ رَسُوْلٌ اَمِيْنٌ ﴿۱۰۸﴾
فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ﴿۱۰۹﴾
وَمَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ ۚ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى
رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۱۱۰﴾
فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ﴿۱۱۱﴾
قَالُوْٓا اَنُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْاَرْذَلُوْنَ ﴿۱۱۲﴾

113. Řekl: „Co já vím o tom, co oni dělali?

114. „Účtování s nimi jedině Pánu mému přísluší, kéž byste to jen věděli!

115. „A nemíním odhánět věřící.

116. „Já jsem jen Varovatel zjevný."

117. Řekli: „Jestliže nepřestaneš, ó Noe, dozajista budeš ukamenován."

118. Řekl: „Pane můj, můj lid mě za lháře prohlásil.

119. „Rozhodni proto mezi mnou a jimi soudem rozhodným; a zachraň mě i věřící, kteří jsou se mnou."

120. Tak jsme ho zachránili i ty, kteří byli s ním v plně naložené Arše.

121. Potom jsme utopili ty, kteří zůstali.

122. V tomto je zajisté Znamení, ale většina z nich neuvěří.

123. A Pán tvůj je věru Mocný, Milosrdný.

R. 7.

124. *Kmen* 'Ádovců Posly zavrhl,

125. Když jim jejich bratr Húd řekl: „Což se nebudete bát?

126. „Jsem vaším Poslem, věrným svému poslání.

127. „Bojte se tedy Allaha a mě poslouchejte.

128. „A nežádám za to od vás žádnou odměnu. Má odměna pochází jedině od Pána světů.

129. „Stavíte si na každém vyvýšeném místě památníky jen z touhy po marné slávě

130. „A stavíte si paláce, jako kdybyste měli být nesmrtelní?

131. „A když *na někoho* vztáhnete ruku, vztahujete ruce jako tyrani.

132. „Bojte se tedy Allaha a mě poslouchejte.

قَالَ وَمَا عِلْمِيْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١١٣﴾

إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلٰى رَبِّيْ لَوْ تَشْعُرُوْنَ ﴿١١٤﴾

وَمَآ أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١١٥﴾

إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿١١٦﴾

قَالُوْا لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهِ يٰنُوْحُ لَتَكُوْنَنَّ مِنَ الْمَرْجُوْمِيْنَ ﴿١١٧﴾

قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوْمِيْ كَذَّبُوْنِ ﴿١١٨﴾

فَافْتَحْ بَيْنِيْ وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَّنَجِّنِيْ وَمَنْ مَّعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١١٩﴾

فَأَنْجَيْنٰهُ وَمَنْ مَّعَهٗ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُوْنِ ﴿١٢٠﴾

ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدُ الْبٰقِيْنَ ﴿١٢١﴾

إِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٢٢﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿١٢٣﴾

كَذَّبَتْ عَادُ ِالْمُرْسَلِيْنَ ﴿١٢٤﴾

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوْهُمْ هُوْدٌ أَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿١٢٥﴾

إِنِّيْ لَكُمْ رَسُوْلٌ أَمِيْنٌ ﴿١٢٦﴾

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَأَطِيْعُوْنِ ﴿١٢٧﴾

وَمَآ أَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۚ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٢٨﴾

أَتَبْنُوْنَ بِكُلِّ رِيْعٍ اٰيَةً تَعْبَثُوْنَ ﴿١٢٩﴾

وَتَتَّخِذُوْنَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُوْنَ ﴿١٣٠﴾

وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِيْنَ ﴿١٣١﴾

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَأَطِيْعُوْنِ ﴿١٣٢﴾

133. „A bojte se Toho, Jenž vám dopomohl ke všemu, co znáte.

وَاتَّقُوا الَّذِيٓ اَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُوْنَ ﴿١٣٣﴾

134. „On vám dopomohl k dobytku i k synům

اَمَدَّكُمْ بِاَنْعَامٍ وَّبَنِيْنَ ﴿١٣٤﴾

135. „A zahradám a pramenům.

وَجَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ﴿١٣٥﴾

136. „Já věru se pro vás obávám Dne trestu nesmírného."

اِنِّيٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿١٣٦﴾

137. Řekli: „Je nám jedno, jestli *nás* napomínáš, nebo jestli jedním z napomínajících nejsi."

قَالُوْا سَوَآءٌ عَلَيْنَآ اَوَعَظْتَ اَمْ لَمْ تَكُنْ مِّنَ الْوٰعِظِيْنَ ﴿١٣٧﴾

138. „Toto není nic jiného než obyčej starců.

اِنْ هٰذَآ اِلَّا خُلُقُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿١٣٨﴾

139. „A my potrestáni nebudeme."

وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِيْنَ ﴿١٣٩﴾

140. A tak jej zavrhli a My jsme je zahubili. V tomto je zajisté Znamení, ale většina z nich neuvěří.

فَكَذَّبُوْهُ فَاَهْلَكْنٰهُمْ ۗ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً ۗ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٤٠﴾

141. A Pán tvůj je věru Mocný, Milosrdný.

وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿١٤١﴾

R. 8.

142. *Kmen* Thamúdovců Posly *také* zavrhl,

كَذَّبَتْ ثَمُوْدُ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿١٤٢﴾

143. Když jim jejich bratr Sálih řekl: „Což se nebudete bát?

اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوْهُمْ صٰلِحٌ اَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿١٤٣﴾

144. „Jsem vaším Poslem, věrným *svému* poslání.

اِنِّيْ لَكُمْ رَسُوْلٌ اَمِيْنٌ ﴿١٤٤﴾

145. „Bojte se tedy Allaha a mě poslouchejte.

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ﴿١٤٥﴾

146. „A nežádám za to od vás žádnou odměnu. Má odměna pochází jedině od Pána světů.

وَمَآ اَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ ۚ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٤٦﴾

147. „Budete snad ponecháni v bezpečí mezi věcmi, *které* tu *máte*,

اَتُتْرَكُوْنَ فِيْ مَا هٰهُنَآ اٰمِنِيْنَ ﴿١٤٧﴾

148. „Mezi zahradami a prameny,

فِيْ جَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ﴿١٤٨﴾

149. „A obilnými poli a datlovými palmami obtěžkanými trsy plodů?

وَّزُرُوْعٍ وَّنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيْمٌ ﴿١٤٩﴾

150. „A budete si *i nadále* bez potíží vytesávat domy v horách?

وَتَنْحِتُوْنَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوْتًا فٰرِهِيْنَ ﴿١٥٠﴾

151. „Bojte se tedy Allaha a mě poslouchejte.

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ﴿١٥١﴾

152. „A neposlouchejte příkazy těch, kteří meze překračují

وَلَا تُطِيْعُوْٓا اَمْرَ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿١٥٢﴾

153. „A kteří v zemi nepokoje způsobují a nápravu nepřinášejí.”

154. Řekli: „Jsi jenom *jedním* z očarovaných;

155. „Jsi jenom člověk, jako my. Přines nám tedy nějaké Znamení, jsi-li *jedním* z pravdomluvných.”

156. Řekl: „Tady je velbloudice: má právo pít v určenou dobu a vy také máte právo pít v určený den.

157. „A nedělejte jí nic zlého, aby vás nepostihl Den trestu nesmírného.”

158. Ale oni ji ochromili; a potom toho začali litovat.

159. A tak je postihl trest. V tomto je zajisté Znamení, ale většina z nich neuvěří.

160. A Pán tvůj je věru Mocný, Milosrdný.

R. 9.

161. Lid Lotův Posly zavrhl,

162. Když jim jejich bratr Lot řekl: „Což se nebudete bát?”

163. „Jsem vaším Poslem, věrným svému poslání.

164. „Bojte se tedy Allaha a mě poslouchejte.

165. „A nežádám za to od vás žádnou odměnu. Má odměna pochází jedině od Pána světů.

166. „Cožpak se ze všech lidí jen k mužům přibližujete

167. „A své manželky, jež pro vás Pán váš stvořil, opouštíte? Ba ne, jste národ, který hřeší.”

168. Řekli: „Jestliže nepřestaneš, ó Lote, zajisté budeš *jedním* z vypovězených.”

169. Řekl: „Hnusí se mi to, co provádíte.

الَّذِيْنَ يُفْسِدُوْنَ فِي الْاَرْضِ وَلَا يُصْلِحُوْنَ ﴿١٥٣﴾
قَالُوْٓا اِنَّمَآ اَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِيْنَ ﴿١٥٤﴾
مَآ اَنْتَ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا ۚۖ فَاْتِ بِاٰيَةٍ اِنْ كُنْتَ
مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿١٥٥﴾
قَالَ هٰذِهٖ نَاقَةٌ لَّهَا شِرْبٌ وَّلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ
مَّعْلُوْمٍ ﴿١٥٦﴾
وَلَا تَمَسُّوْهَا بِسُوْٓءٍ فَيَاْخُذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿١٥٧﴾
فَعَقَرُوْهَا فَاَصْبَحُوْا نٰدِمِيْنَ ﴿١٥٨﴾
فَاَخَذَهُمُ الْعَذَابُ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً ۭ وَمَا كَانَ
اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٥٩﴾
وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿١٦٠﴾
كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوْطِ ِۨ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿١٦١﴾
اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوْهُمْ لُوْطٌ اَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿١٦٢﴾
اِنِّيْ لَكُمْ رَسُوْلٌ اَمِيْنٌ ﴿١٦٣﴾
فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ﴿١٦٤﴾
وَمَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ ۚ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰي
رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٦٥﴾
اَتَاْتُوْنَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٦٦﴾
وَتَذَرُوْنَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِّنْ اَزْوَاجِكُمْ ۭ
بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ عٰدُوْنَ ﴿١٦٧﴾
قَالُوْا لَىِٕنْ لَّمْ تَنْتَهِ يٰلُوْطُ لَتَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِيْنَ ﴿١٦٨﴾
قَالَ اِنِّيْ لِعَمَلِكُمْ مِّنَ الْقَالِيْنَ ﴿١٦٩﴾

170. „Pane můj, zachraň mě a mou rodinu před tím, co dělají.”

رَبِّ نَجِّنِىْ وَاَهْلِىْ مِمَّا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٧٠﴾

171. Tak jsme jej i celou rodinu jeho zachránili,

فَنَجَّيْنٰهُ وَاَهْلَهٗۤ اَجْمَعِيْنَ ﴿١٧١﴾

172. Kromě stařeny, jež byla mezi těmi, kteří zůstali pozadu.

اِلَّا عَجُوْزًا فِى الْغٰبِرِيْنَ ﴿١٧٢﴾

173. Potom jsme ostatní zahubili.

ثُمَّ دَمَّرْنَا الْاٰخَرِيْنَ ﴿١٧٣﴾

174. A seslali jsme na ně déšť; a byl to zhoubný déšť pro ty, kdož byli varováni.

وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَّطَرًا ۚ فَسَآءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِيْنَ ﴿١٧٤﴾

175. V tomto je zajisté Znamení, ale většina z nich neuvěří.

اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً ؕ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٧٥﴾

176. A Pán tvůj je Mocný, Milosrdný.

وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿١٧٦﴾

R. 10.

177. *Také* lid Lesa Posly zavrhl,

كَذَّبَ اَصْحٰبُ لْئَيْكَةِ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿١٧٧﴾

178. Když jim Šu‘ajb řekl: „Což se nebudete bát?

اِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ اَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿١٧٨﴾

179. „Jsem vaším Poslem, věrným svému poslání.

اِنِّىْ لَكُمْ رَسُوْلٌ اَمِيْنٌ ﴿١٧٩﴾

180. „Bojte se tedy Allaha a mě poslouchejte.

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ﴿١٨٠﴾

181. „A nežádám za to od vás žádnou odměnu. Má odměna pochází jedině od Pána světů.

وَمَاۤ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ ۚ اِنْ اَجْرِىَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٨١﴾

182. „Dávejte plnou míru a nebuďte mezi těmi, kteří dávají méně,

اَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُوْنُوْا مِنَ الْمُخْسِرِيْنَ ﴿١٨٢﴾

183. „A važte na přesných vahách

وَزِنُوْا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيْمِ ﴿١٨٣﴾

184. „A nedávejte lidem méně, než co jim náleží, a nedopouštějte se bezpráví na zemi, způsobujíce tak nepokoj.

وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ اَشْيَآءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِى الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ﴿١٨٤﴾

185. „A bojte se Toho, Jenž stvořil vás i národy dřívější.”

وَاتَّقُوا الَّذِىْ خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ الْاَوَّلِيْنَ ﴿١٨٥﴾

186. Řekli: „Jsi jenom *jedním* z očarovaných.

قَالُوْۤا اِنَّمَاۤ اَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِيْنَ ﴿١٨٦﴾

187. „A jsi jenom člověk jako my a myslíme, že jsi *jedním* ze lhářů.

وَمَاۤ اَنْتَ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَاِنْ نَّظُنُّكَ لَمِنَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿١٨٧﴾

188. „Nech na nás tedy spadnout kusy nebe, jsi-li pravdomluvný.”

فَاَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسَفًا مِّنَ السَّمَآءِ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿١٨٨﴾

189. Řekl: „Pán můj ví nejlépe, co děláte.“

قَالَ رَبِّيٓ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨٩﴾

190. I prohlásili ho za lháře. A uchvátil je trest dne zatemňujícího šera. To věru byl trest dne hrůzného.

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ
عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٩٠﴾

191. V tomto je zajisté Znamení, ale většina z nich neuvěří.

إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٩١﴾

192. A Pán tvůj je věru Mocný, Milosrdný.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٩٢﴾ ع ١٤

R. 11.

193. A toto je vskutku zjevení od Pána světů.

وَإِنَّهُۥ لَتَنزِيلُ رَبِّ الْعَٰلَمِينَ ﴿١٩٣﴾

194. A s ním sestoupil Duch spolehlivý

نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٩٤﴾

195. Na srdce tvé, aby ses stal Varovatelem

عَلَىٰ قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿١٩٥﴾

196. V jasném a srozumitelném jazyce arabském.

بِلِسَانٍ عَرَبِىٍّ مُّبِينٍ ﴿١٩٦﴾

197. A věru je o něm *zmínka* v Písmech národů dřívějších.

وَإِنَّهُۥ لَفِى زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٩٧﴾

198. A není pro ně snad Znamením, že je znají učenci mezi syny Izraele?

أَوَلَمْ يَكُن لَّهُمْ ءَايَةً أَن يَعْلَمَهُۥ عُلَمَٰٓؤُا بَنِىٓ
إِسْرَٰٓءِيلَ ﴿١٩٨﴾

199. A kdybychom je seslali některému Nearabovi

وَلَوْ نَزَّلْنَٰهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ﴿١٩٩﴾

200. A ten by jim je přednášel, ani tehdy by v ně neuvěřili.

فَقَرَأَهُۥ عَلَيْهِم مَّا كَانُوا بِهِۦ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٠٠﴾

201. Takto jsme nechali vstoupit *nevěrectví* do srdcí hříšníků.

كَذَٰلِكَ سَلَكْنَٰهُ فِى قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠١﴾

202. Neuvěří, dokud nespatří bolestný trest.

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِۦ حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٢٠٢﴾

203. Ten k nim však přijde znenadání, aniž to budou tušit,

فَيَأْتِيَهُم بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٠٣﴾

204. A řeknou: „Bude nám poskytnut nějaký odklad?”

فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنظَرُونَ ﴿٢٠٤﴾

205. Proč chtějí uspíšit Náš trest?

أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٢٠٥﴾

206. Co si myslíš? Když jim ještě několik let dáme k užívání *dobré věci tohoto světa*

أَفَرَءَيْتَ إِن مَّتَّعْنَٰهُمْ سِنِينَ ﴿٢٠٦﴾

207. A potom na ně přijde to, čím jsme jim hrozili,

ثُمَّ جَآءَهُم مَّا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٢٠٧﴾

208. Nebude jim naprosto nic platné to, co si užívali.

مَآ أَغْنَىٰ عَنْهُم مَّا كَانُوا يُمَتَّعُونَ ﴿٢٠٨﴾

209. A žádné město jsme nezničili, aniž mělo Varovatele.

210. *Toto je* připomenutí; a my nejsme nespravedliví.

211. A nepřinesli je žádní Satani.

212. Ti toho nejsou hodni a nejsou toho ani schopni,

213. Neboť je jim bráněno v naslouchání.

214. Vedle Allaha žádného jiného Boha nevzývej, aby ses nestal jedním z trestaných.

215. A varuj své nejbližší příbuzné

216. A rozprostři křídlo *milosti své* nad věřícími, kteří tě následují.

217. A když tě neuposlechnou, řekni: „Nepřijímám odpovědnost za to, co děláte."

218. A svou důvěru vkládej v Mocného, Milosrdného,

219. Který tě vidí, když stojíš *při Modlitbě.*

220. A *Který sleduje* tvé pohyby mezi těmi, kteří padají tváří k zemi.

221. On věru je Všeslyšící, Vševědoucí.

222. Mám vám oznámit, na koho sestupují satani?

223. Sestupují na každého velkého lháře *a* hříšníka,

224. Opakují, co se doslechli, a většina z nich jsou lháři.

225. A *pokud jde* o básníky — za těmi kráčejí jen zbloudilí.

226. Což jsi neviděl, jak roztržitě bloumají v každém údolí

227. A jak říkají to, co sami nečiní? —

228. Kromě těch, kteří věří a dobré skutky konají a často Allaha vzpomínají a odplácejí *jen* poté, co jim bylo ukřivděno. A hříšníci záhy poznají, na jaké místo návratu se navrátí.

وَمَآ أَهۡلَكۡنَا مِن قَرۡيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنذِرُونَ ٢٠٩

ذِكۡرَىٰ وَمَا كُنَّا ظَٰلِمِينَ ٢١٠

وَمَا تَنَزَّلَتۡ بِهِ ٱلشَّيَٰطِينُ ٢١١

وَمَا يَنۢبَغِي لَهُمۡ وَمَا يَسۡتَطِيعُونَ ٢١٢

إِنَّهُمۡ عَنِ ٱلسَّمۡعِ لَمَعۡزُولُونَ ٢١٣

فَلَا تَدۡعُ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ فَتَكُونَ مِنَ ٱلۡمُعَذَّبِينَ ٢١٤

وَأَنذِرۡ عَشِيرَتَكَ ٱلۡأَقۡرَبِينَ ٢١٥

وَٱخۡفِضۡ جَنَاحَكَ لِمَنِ ٱتَّبَعَكَ مِنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٢١٦

فَإِنۡ عَصَوۡكَ فَقُلۡ إِنِّي بَرِيٓءٞ مِّمَّا تَعۡمَلُونَ ٢١٧

وَتَوَكَّلۡ عَلَى ٱلۡعَزِيزِ ٱلرَّحِيمِ ٢١٨

ٱلَّذِي يَرَىٰكَ حِينَ تَقُومُ ٢١٩

وَتَقَلُّبَكَ فِي ٱلسَّٰجِدِينَ ٢٢٠

إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡعَلِيمُ ٢٢١

هَلۡ أُنَبِّئُكُمۡ عَلَىٰ مَن تَنَزَّلُ ٱلشَّيَٰطِينُ ٢٢٢

تَنَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٖ ٢٢٣

يُلۡقُونَ ٱلسَّمۡعَ وَأَكۡثَرُهُمۡ كَٰذِبُونَ ٢٢٤

وَٱلشُّعَرَآءُ يَتَّبِعُهُمُ ٱلۡغَاوُۥنَ ٢٢٥

أَلَمۡ تَرَ أَنَّهُمۡ فِي كُلِّ وَادٖ يَهِيمُونَ ٢٢٦

وَأَنَّهُمۡ يَقُولُونَ مَا لَا يَفۡعَلُونَ ٢٢٧

إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَذَكَرُواْ ٱللَّهَ
كَثِيرٗا وَٱنتَصَرُواْ مِنۢ بَعۡدِ مَا ظُلِمُواْۗ وَسَيَعۡلَمُ
ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓاْ أَيَّ مُنقَلَبٖ يَنقَلِبُونَ ٢٢٨

KAPITOLA 27

AL-NAML

(*Zjeveno před Hidžrou*)

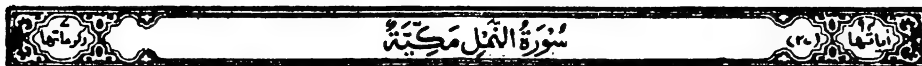
Doba zjevení a kontext

Ke konci předchozí *Súry* bylo účinně vyvráceno obvinění ze strany nevěřících, že svatý Prorok je básník satany posedlý, a praví se, že satani sestupují jen na hříšné lháře a podvodníky, kteří lež míchají s pravdou, a že míchanice, v níž je troška pravdy smíchána s velkým dílem lží, nikdy nepřinese nic dobrého. V *Súře* se dále říká, že básníci neměli žádný velký životní cíl ani pevný program a roztržitě bloumali v každém údolí a nejednali podle toho, co hlásali. Tato *Súra*, která je pokračováním a podrobnějším zpracováním tohoto tématu, začíná důrazným prohlášením, že Korán je zjevené Slovo boží. Dopodrobna a v úplnosti vysvětluje vše, co se týká duchovního života člověka, a své zásady a ideály dokládá pádnými a nezvratnými důkazy. Podle Ibn ʻAbbáse a Ibn Zubajra byla zjevena v Mekce. Tento názor podporují i jiní muslimští učenci.

Obsah

Zatímco předchozí *Súra* má v záhlaví písmena Tá Sín Mím, tato kapitola začíná písmeny Tá Sín, čili písmeno Mím bylo vynecháno. To poukazuje na to, že její námět je sice pokračováním námětu *Súry* předchozí, ale v trochu pozměněné podobě. Na začátku *Súry* je krátká zmínka o vidění, v němž Mojžíš uzřel zhmotnění majestátnosti boží, a pokračuje dosti podrobným vyprávěním o Davidovi a Šalamounovi, za jejichž vlády moc a materiální sláva Izraelitů dosáhly svého vrcholu. Potom se *Súra* zabývá dvěma nejzákladnějšími články víry — tj. vírou v existenci Boha a v Život posmrtný. Na podporu a zdůvodnění víry první vyvozuje argumenty z přírody, člověkova vnitřního já a z jeho kolektivního způsobu života. Po zmínce o tom, že veliké síly boží se projevují v podivuhodném fungování zákonů přírody, jako nezvratný důkaz existence Boha uvádí fakt, že Bůh neoslyší modlitby. Dalším nepopíratelným důkazem je to, že se Bůh zjevuje svým Poslům a spravedlivým služebníkům a propůjčuje jim vědění o nepoznaném, čehož příklady

nalezneme v každém věku. Dále *Súra* pojednává o Životě posmrtném. Po stručné zmínce o několika důkazech na podporu Života posmrtného uvádí jako důkaz nezvratný velkou mravní a duchovní revoluci, kterou mezi svým lidem vyvolal svatý Prorok, a dále o ní zeširoka vykládá. Argument začíná a rozvíjí se takto: Arabové ztratili zájem o svou budoucnost. Bezstarostně se váleli v bahně nemravností a neřestí, zavrhli Poselství svatého Proroka a odmítli uvěřit tomu, že po své smrti budou muset skládat účty ze svých skutků. Z hlediska morálního a duchovního jako národ vlastně vymřeli. Avšak prostřednictvím Koránu přijali nový život. Voda božího zjevení dopadla na pustou a neúrodnou půdu Arábie a ta rozkvetla a vzkvétala a pulzovala novým činorodým životem. A tím, že se Arabové řídili jeho učením, z někdejší spodiny lidstva se stali jeho vůdci a učiteli. Tato zázračná proměna je pozitivním důkazem toho, že Bůh, Jenž byl schopen vzkřísit k novému životu lidi mrtvé na duchu, má rovněž ve své moci vzkřísit lidi mrtvé na těle. *Súra* končí konstatováním, že Bůh si jako středisko pro své poslední Poselství vyvolil Mekku a že z tohoto města bude vyzařovat Světlo boží, které osvítí celý svět.

AL-NAML

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Tá Sín*. Toto jsou verše Koránu a Knihy zjevné,

طٰسٓ تِلْكَ اٰيٰتُ الْقُرْاٰنِ وَكِتَابٍ مُّبِيْنٍ ﴿٢﴾

3. Vedení a radostná zvěst těm, kteří věří,

هُدًى وَّبُشْرٰى لِلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٣﴾

4. Kteří dodržují Modlitbu a platí Zakát a pevně věří v Život budoucí.

الَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوْقِنُوْنَ ﴿٤﴾

5. A *co se týče* těch, kteří v Život budoucí nevěří, těm jsme zkrášlili jejich skutky, takže jen slepě bloudí.

اِنَّ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ اَعْمَالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُوْنَ ﴿٥﴾

6. To jsou ti, pro které jsou připravena těžká muka a právě oni v Životě budoucím největší ztrátu utrpí.

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ لَهُمْ سُوْٓءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ هُمُ الْاَخْسَرُوْنَ ﴿٦﴾

7. Zajisté je ti Korán předáván od Moudrého, Vševědoucího.

وَاِنَّكَ لَتُلَقَّى الْقُرْاٰنَ مِنْ لَّدُنْ حَكِيْمٍ عَلِيْمٍ ﴿٧﴾

8. *Vzpomeň si*, jak řekl Mojžíš své rodině: „Vidím oheň. Přinesu vám od něj nějakou zprávu nebo vám přinesu planoucí oharek, abyste se mohli ohřát."

اِذْ قَالَ مُوْسٰى لِاَهْلِهٖٓ اِنِّيْٓ اٰنَسْتُ نَارًا سَاٰتِيْكُمْ مِّنْهَا بِخَبَرٍ اَوْ اٰتِيْكُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَّعَلَّكُمْ تَصْطَلُوْنَ ﴿٨﴾

9. A když k němu přišel, ozval se *hlas*: „Požehnán budiž ten, který je v ohni, a *také* ti, kteří jsou kolem něho; a veleben budiž Allah, Pán světů.

فَلَمَّا جَآءَهَا نُوْدِيَ اَنْۢ بُوْرِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا ۗ وَسُبْحٰنَ اللهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٩﴾

10. „Ó Mojžíši, Já vskutku jsem Allah, Mocný, Moudrý.

يٰمُوْسٰٓى اِنَّهٗٓ اَنَا اللهُ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿١٠﴾

11. „Hoď svou hůl." A když uviděl, že se svíjí, jako by to byl had, obrátil se, ustupuje, a již se neohlédl. „Ó Mojžíši, neboj se. Já jsem vskutku *s tebou*; Poslové v Mé přítomnosti strach mít nemusí.

وَاَلْقِ عَصَاكَ ۗ فَلَمَّا رَاٰهَا تَهْتَزُّ كَاَنَّهَا جَآنٌّ وَّلّٰى مُدْبِرًا وَّلَمْ يُعَقِّبْ ۗ يٰمُوْسٰى لَا تَخَفْ اِنِّيْ لَا يَخَافُ لَدَيَّ الْمُرْسَلُوْنَ ﴿١١﴾

*Laskavý, Všeslyšící Bože!

12. „A k těm, kteří hřeší a potom zlé dobrým nahrazují, jsem věru Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný.

إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ سُوْٓءٍ فَاِنِّيْ
غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ (١٢)

13. „Vlož svou ruku do záňadří a vyjde ven bílá, bez poskvrny. *Toto je* jedno z devíti Znamení pro Faraóna a jeho lid; neboť je to lid vzpurný."

وَاَدْخِلْ يَدَكَ فِيْ جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَآءَ مِنْ غَيْرِ
سُوْٓءٍ فِيْ تِسْعِ اٰيٰتٍ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهٖ اِنَّهُمْ
كَانُوْا قَوْمًا فٰسِقِيْنَ (١٣)

14. Ale když k nim přišla Naše jasná Znamení, řekli: „Toto je zjevné kouzelnictví."

فَلَمَّا جَآءَتْهُمْ اٰيٰتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوْا هٰذَا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ (١٤)

15. A nespravedlivě a pyšně je zavrhli, přestože jejich duše byly o nich přesvědčeny: Pohleď, jak *špatný* byl konec těch, kteří jednali nespravedlivě!

وَجَحَدُوْا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَآ اَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَّعُلُوًّا
فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِيْنَ (١٥)

R. 2.

16. A vskutku jsme darovali vědění Davidovi a Šalamounovi a ti říkali: „Všechna chvála patří Allahovi, Jenž nás povýšil nad mnohé ze Svých věřících služebníků."

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا دَاوٗدَ وَسُلَيْمٰنَ عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذِيْ فَضَّلَنَا عَلٰى كَثِيْرٍ مِّنْ عِبَادِهِ
الْمُؤْمِنِيْنَ (١٦)

17. A Šalamoun byl dědicem Davidovým. A řekl: „Ó lidé, byli jsme naučeni řeči ptáků; a byli jsme zaopatřeni vším. To věru je zjevné dobrodiní *Boží*."

وَوَرِثَ سُلَيْمٰنُ دَاوٗدَ وَقَالَ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا
مَنْطِقَ الطَّيْرِ وَاُوْتِيْنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ
الْفَضْلُ الْمُبِيْنُ (١٧)

18. A shromáždila se u Šalamouna jeho vojska z Džinů, mužů a ptáků a všichni byli seřazeni do *jednotlivých* oddílů,

وَحُشِرَ لِسُلَيْمٰنَ جُنُوْدُهٗ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ
وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوْزَعُوْنَ (١٨)

19. A když došli do Údolí Al-Naml, jeden *z příslušníků* kmene Naml řekl: „Ó Namlovci, vejděte do svých příbytků, aby vás Šalamoun se svými vojsky nezničil, aniž si toho všimli."

حَتّٰٓى اِذَآ اَتَوْا عَلٰى وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يّٰٓاَيُّهَا
النَّمْلُ ادْخُلُوْا مَسٰكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمٰنُ
وَجُنُوْدُهٗ وَهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ (١٩)

20. Tehdy se (Šalamoun) usmál a směje se jeho slovům, řekl: „Pane můj, dej mi *vůli a sílu*, abych byl vděčný za přízeň, kterous zahrnul mě i mé rodiče, a abych konal dobré skutky, *takové*, jaké by se Ti zalíbily, a

فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِّنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ اَوْزِعْنِيْٓ
اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِيْٓ اَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلٰى وَالِدَيَّ
وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضٰىهُ وَاَدْخِلْنِيْ بِرَحْمَتِكَ

přijmi mě z milosrdenství Svého mezi Své spravedlivé služebníky."

21. A potom provedl přehlídku ptactva a řekl: „Jak to, že nevidím Hudhuda? Což není přítomen?

22. „Věru ho potrestám trestem přísným, nebo ho zabiji, jestliže nepřinese mi jasné odůvodnění *své nepřítomnosti*."

23. A nečekal dlouho *a objevil se Hudhud* a řekl: „Poznal jsem něco, co ty neznáš; a přicházím k tobě ze Sáby se zvěstí jistou.

24. „Shledal jsem, že nad nimi vládne žena, jíž bylo dáno vše a vlastní mocný trůn.

25. „A shledal jsem, že ona i její lid uctívají místo Allaha slunce; a Satan způsobil, že se jim skutky jejich zdají krásnými, a svedl je z cesty *pravé*, takže nejsou správně vedeni;

26. „*A Satan jim nařídil*, aby neuctívali Allaha, Jenž na světlo vynáší to, co je na nebesích i na zemi ukryto, a zná, co skrýváte i co najevo dáváte.

27. „Allah! Není Boha kromě Něho, Pána Trůnu Mocného."

28. *Šalamoun* řekl: „Uvidíme, zda jsi mluvil pravdu, nebo jestli jsi jedním ze lhářů.

29. „Odejdi s tímto mým dopisem a polož jej před nimi; potom se vzdal a vyčkej, jak odpovědí."

30. *Královna* řekla: „Vladykové, byl mi doručen vznešený dopis.

31. „Je od Šalamouna a zní: ‚Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného;

32. ‚Nebuďte vůči mě vzdorovití a odevzdejte se mně v pokoře.'"

R. 3.

33. Řekla: „Vladykové, poraďte mi v této záležitosti. Nikdy nic nerozhodnu,

فِيْ عِبَادِكَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٢٠﴾
وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَآ اَرَى الْهُدْهُدَ ۖ
اَمْ كَانَ مِنَ الْغَآئِبِيْنَ ﴿٢١﴾
لَاُعَذِّبَنَّهٗ عَذَابًا شَدِيْدًا اَوْ لَاَا۟ذْبَحَنَّهٗٓ اَوْ
لَيَاْتِيَنِّيْ بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ﴿٢٢﴾
فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيْدٍ فَقَالَ اَحَطْتُّ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهٖ
وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَاٍۭ بِنَبَاٍ يَّقِيْنٍ ﴿٢٣﴾
اِنِّيْ وَجَدْتُّ امْرَاَةً تَمْلِكُهُمْ وَاُوْتِيَتْ مِنْ كُلِّ
شَيْءٍ وَّلَهَا عَرْشٌ عَظِيْمٌ ﴿٢٤﴾
وَجَدْتُّهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُوْنَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُوْنِ
اللّٰهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ
السَّبِيْلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُوْنَ ﴿٢٥﴾
اَلَّا يَسْجُدُوْا لِلّٰهِ الَّذِيْ يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُوْنَ وَمَا تُعْلِنُوْنَ ﴿٢٦﴾
السجدة
اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ ۩ ﴿٢٧﴾
قَالَ سَنَنْظُرُ اَصَدَقْتَ اَمْ كُنْتَ مِنَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿٢٨﴾
اِذْهَبْ بِّكِتٰبِيْ هٰذَا فَاَلْقِهْ اِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ
فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُوْنَ ﴿٢٩﴾
قَالَتْ يٰٓاَيُّهَا الْمَلَؤُا اِنِّيْٓ اُلْقِيَ اِلَيَّ كِتٰبٌ كَرِيْمٌ ﴿٣٠﴾
اِنَّهٗ مِنْ سُلَيْمٰنَ وَاِنَّهٗ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿٣١﴾
اَلَّا تَعْلُوْا عَلَيَّ وَاْتُوْنِيْ مُسْلِمِيْنَ ﴿٣٢﴾ ع
قَالَتْ يٰٓاَيُّهَا الْمَلَؤُا اَفْتُوْنِيْ فِيْٓ اَمْرِيْ ۚ مَا كُنْتُ

pokud nejste přítomni, *abyste mi poradili.*"

34. Odpověděli: „Jsme sice silní a udatní v boji, ale velení náleží tobě; zvaž tedy sama, co nařídíš."

35. Řekla: „Když králové vstupují do nějaké země, vyplení ji a učiní ty, kteří jsou v zemi nejmocnější, nejnižšími. Takto jednají.

36. „Já jim však pošlu dar a počkám, abych viděla s jakou *odpovědí* se moji vyslanci vrátí."

37. Když přišel *královnin vyslanec* k Šalamounovi, řekl *mu*: „Chcete mě snad obdarovat svým bohatstvím? Ale to, co mi daroval Allah, je lepší než to, co daroval vám. A přesto se ze svých darů radujete.

38. „Vraťte se k nim, neboť k nim přijdeme s vojsky, proti nimž oni nezmohou nic, a vyženeme je odtamtud potupené a budou poníženi."

39. Řekl: „Ó urození, kdo z vás mi přinese trůn podobný jejímu, dříve než ke mně přijdou odevzdáni do vůle Boží?"

40. Řekl jeden mocný ze Džinů: „Přinesu ti ho dříve, než se zvedneš ze svého tábora; a mám k tomu dost síly *a jsem* spolehlivý."

41. A řekl jeden, jenž měl vědění z Knihy: „Přinesu ti ho v jediném oka mžiknutí." A když ho uviděl stát před sebou, řekl: „Toto je z milosti Pána mého, aby mě vyzkoušel, jsem-li vděčný či nevděčný. A ten, kdo je vděčný, je vděčný pro blaho své *vlastní* duše; avšak ten, kdo je nevděčný — Pán můj je věru Soběstačný, Štědrý."

42. Řekl: „Učiňte, aby se jí její trůn zdál obyčejným, abychom viděli, zda kráčí po cestě pravé, nebo zda je *jednou* z těch, kteří po cestě pravé nekráčí."

قَاطِعَةً اَمْرًا حَتّٰى تَشْهَدُوْنِ ﴿٣٣﴾
قَالُوْا نَحْنُ اُولُوْا قُوَّةٍ وَّ اُولُوْا بَاْسٍ شَدِيْدٍ ۙ وَّ
الْاَمْرُ اِلَيْكِ فَانْظُرِىْ مَاذَا تَاْمُرِيْنَ ﴿٣٤﴾
قَالَتْ اِنَّ الْمُلُوْكَ اِذَا دَخَلُوْا قَرْيَةً اَفْسَدُوْهَا وَ
جَعَلُوْٓا اَعِزَّةَ اَهْلِهَآ اَذِلَّةً ۚ وَكَذٰلِكَ يَفْعَلُوْنَ ﴿٣٥﴾
وَاِنِّىْ مُرْسِلَةٌ اِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنٰظِرَةٌۢ بِمَ يَرْجِعُ
الْمُرْسَلُوْنَ ﴿٣٦﴾
فَلَمَّا جَآءَ سُلَيْمٰنَ قَالَ اَتُمِدُّوْنَنِ بِمَالٍ فَمَآ اٰتٰىنِۦَ
اللّٰهُ خَيْرٌ مِّمَّآ اٰتٰىكُمْ ۚ بَلْ اَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُوْنَ ﴿٣٧﴾
اِرْجِعْ اِلَيْهِمْ فَلَنَاْتِيَنَّهُمْ بِجُنُوْدٍ لَّا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا
وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِّنْهَآ اَذِلَّةً وَّهُمْ صٰغِرُوْنَ ﴿٣٨﴾
قَالَ يٰٓاَيُّهَا الْمَلَؤُا اَيُّكُمْ يَاْتِيْنِىْ بِعَرْشِهَا قَبْلَ اَنْ
يَّاْتُوْنِىْ مُسْلِمِيْنَ ﴿٣٩﴾
قَالَ عِفْرِيْتٌ مِّنَ الْجِنِّ اَنَا اٰتِيْكَ بِهٖ قَبْلَ اَنْ
تَقُوْمَ مِنْ مَّقَامِكَ ۚ وَاِنِّىْ عَلَيْهِ لَقَوِىٌّ اَمِيْنٌ ﴿٤٠﴾
قَالَ الَّذِىْ عِنْدَهٗ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتٰبِ اَنَا اٰتِيْكَ بِهٖ
قَبْلَ اَنْ يَّرْتَدَّ اِلَيْكَ طَرْفُكَ ۚ فَلَمَّا رَاٰهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهٗ
قَالَ هٰذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّىْ ۖ لِيَبْلُوَنِىْٓ ءَاَشْكُرُ اَمْ
اَكْفُرُ ۚ وَمَنْ شَكَرَ فَاِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ كَفَرَ
فَاِنَّ رَبِّىْ غَنِىٌّ كَرِيْمٌ ﴿٤١﴾
قَالَ نَكِّرُوْا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ اَتَهْتَدِىْٓ اَمْ تَكُوْنُ
مِنَ الَّذِيْنَ لَا يَهْتَدُوْنَ ﴿٤٢﴾

43. A když přišla, bylo jí řečeno: „Je toto tvůj trůn?" Odpověděla: „Vypadá, jako by to byl on. A již dříve nám bylo dáno vědění a již jsme se do vůle Boží odevzdali."

44. A to, co uctívala vedle Allaha, ji zabránilo *v tom, aby uvěřila*; neboť vyšla z lidu nevěřícího.

45. Bylo jí řečeno: „Vejdi do paláce." A když jej spatřila, domnívala se, že je to veliká vodní plocha, a obnažila si své holeně. *Šalamoun* řekl: „Je to palác hladce vydlážděný skleněnými deskami." Řekla: „Pane můj, věru jsem duši své ukřivdila; a spolu se Šalamounem se odevzdávám do vůle Allaha, Pána světů."

R. 4.

46. A Thamúdovcům jsme poslali jejich bratra Sáliha, *a ten řekl*: „Uctívejte Allaha." A hle, rozdělili se na dvě skupiny, které se spolu přely.

47. Řekl: „Ó lide můj, proč chcete uspíšit raději zlo před dobrem? Proč neprosíte Allaha o odpuštění, aby vám mohlo být prokázáno milosrdenství?"

48. Řekli: „Věštíme, že nás postihne něco zlého od tebe i od těch, kteří jsou s tebou." Řekl: „Příčina vašeho neštěstí je u Allaha. A vy jste národ zkoušce podrobovaný."

49. A ve městě bylo devět lidí, kteří šířili zlořády na zemi a nechtěli se polepšit.

50. Řekli: „Přísahejme si vzájemně při Allahovi, že v noci napadneme jej i jeho rodinu a potom řekneme jeho dědici: svědky záhuby jeho rodiny jsme nebyli a vskutku jsme pravdomluvní."

51. A strojili úklady a my jsme také strojili úklady, avšak oni *to* nepostřehli.

52. Pohleď tedy, jak *špatný* byl konec jejich úkladů! Zničili jsme je i s lidem jejich, všechny dohromady.

53. A tamhle stojí jejich domy zbořené za to, že hřešili. V tom zajisté je Znamení

فَلَمَّا جَآءَتْ قِيْلَ اَهٰكَذَا عَرْشُكِ ۭ قَالَتْ كَاَنَّهٗ هُوَ
وَاُوْتِيْنَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِيْنَ ﴿۴۳﴾
وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَّعْبُدُ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۭ اِنَّهَا
كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كٰفِرِيْنَ ﴿۴۴﴾
قِيْلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ ۚ فَلَمَّا رَاَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً
وَّكَشَفَتْ عَنْ سَاقَيْهَا ۭ قَالَ اِنَّهٗ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ
مِّنْ قَوَارِيْرَ ۬ قَالَتْ رَبِّ اِنِّيْ ظَلَمْتُ نَفْسِيْ وَاَسْلَمْتُ
مَعَ سُلَيْمٰنَ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۴۵﴾
وَلَقَدْ اَرْسَلْنَآ اِلٰى ثَمُوْدَ اَخَاهُمْ صٰلِحًا اَنِ اعْبُدُوا
اللّٰهَ فَاِذَا هُمْ فَرِيْقٰنِ يَخْتَصِمُوْنَ ﴿۴۶﴾
قَالَ يٰقَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُوْنَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ ۚ
لَوْلَا تَسْتَغْفِرُوْنَ اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿۴۷﴾
قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَّعَكَ ۭ قَالَ طٰٓئِرُكُمْ عِنْدَ
اللّٰهِ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُوْنَ ﴿۴۸﴾
وَكَانَ فِي الْمَدِيْنَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُّفْسِدُوْنَ فِي
الْاَرْضِ وَلَا يُصْلِحُوْنَ ﴿۴۹﴾
قَالُوْا تَقَاسَمُوْا بِاللّٰهِ لَنُبَيِّتَنَّهٗ وَاَهْلَهٗ ثُمَّ لَنَقُوْلَنَّ
لِوَلِيِّهٖ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ اَهْلِهٖ وَاِنَّا لَصٰدِقُوْنَ ﴿۵۰﴾
وَمَكَرُوْا مَكْرًا وَّمَكَرْنَا مَكْرًا وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿۵۱﴾
فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ ۙ اَنَّا دَمَّرْنٰهُمْ
وَقَوْمَهُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿۵۲﴾
فَتِلْكَ بُيُوْتُهُمْ خَاوِيَةًۢ بِمَا ظَلَمُوْا ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ

pro lid nadaný věděním.

54. A zachránili jsme ty, kteří věřili a báli se Boha.

55. A *vzpomeň si na* Lota, jak řekl lidu svému: „Chcete snad páchat nemravnosti, přestože vidíte *jejich hanebnost*?

56. „Cože! Vy k mužům chlípně vcházíte raději než k ženám? Vy věru jste lidem nevědomým."

57. A odpovědí jeho lidu bylo jen to, že řekli: „Vyžeňte rodinu Lotovu ze svého města. Jsou to lidé, kteří si chtějí uchovat čistotu."

58. Tak jsme jej zachránili i rodinu jeho, kromě manželky; o té jsme rozhodli, že bude mezi těmi, kteří zůstali pozadu.

59. A seslali jsme na ně déšť; a byl to zhoubný déšť pro ty, již byli varováni.

R. 5.

60. Řekni: „Všechna chvála patří Allahovi a mír těm ze služebníků Jeho, které si vyvolil. Je lepší Allah, nebo to, co *k Němu* přidružujete?"

61. Nebo Kdo stvořil nebesa a zemi a Kdo vám seslal z nebe vodu, z níž jsme dali vyrůst překrásným zahradám? Vy byste stromům jejich dát vyrůst nedokázali. Je snad nějaký Bůh kromě Allaha? Nikoliv, to jenom lidé Allahovi rovné přisuzují.

62. Nebo Kdo učinil zemi místem k odpočinku a v jejím středu řeky umístil a pevné hory na ní vztyčil a mezi dvěma vodami přehradu postavil? Je snad nějaký Bůh kromě Allaha? Nikoliv, ale většina z nich to neví.

63. Nebo Kdo vyslyší nešťastného, když k Němu volá, a odstraňuje zlo a činí z vás dědice na zemi? Je snad nějaký Bůh kromě Allaha? Jak málo jen chápete.

لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ﴿٥٣﴾
وَاَنْجَيْنَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ ﴿٥٤﴾
وَلُوْطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖٓ اَتَاْتُوْنَ الْفَاحِشَةَ وَاَنْتُمْ
تُبْصِرُوْنَ ﴿٥٥﴾
اَئِنَّكُمْ لَتَاْتُوْنَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُوْنِ النِّسَآءِ ۭ
بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُوْنَ ﴿٥٦﴾
فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖٓ اِلَّآ اَنْ قَالُوْٓا اَخْرِجُوْٓا اٰلَ
لُوْطٍ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ ۚ اِنَّهُمْ اُنَاسٌ يَّتَطَهَّرُوْنَ ﴿٥٧﴾
فَاَنْجَيْنٰهُ وَاَهْلَهٗٓ اِلَّا امْرَاَتَهٗ ۡ قَدَّرْنٰهَا مِنَ الْغٰبِرِيْنَ ﴿٥٨﴾
وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَّطَرًا ۚ فَسَآءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِيْنَ ﴿٥٩﴾ ع
قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَسَلٰمٌ عَلٰى عِبَادِهِ الَّذِيْنَ اصْطَفٰى ۭ
آٰللّٰهُ خَيْرٌ اَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٦٠﴾
اَمَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَاَنْزَلَ لَكُمْ مِّنَ
السَّمَآءِ مَآءً ۚ فَاَنْۢبَتْنَا بِهٖ حَدَآئِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ ۚ
مَا كَانَ لَكُمْ اَنْ تُنْۢبِتُوْا شَجَرَهَا ۭ ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ۭ
بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَّعْدِلُوْنَ ﴿٦١﴾
اَمَّنْ جَعَلَ الْاَرْضَ قَرَارًا وَّجَعَلَ خِلٰلَهَآ اَنْهٰرًا
وَّجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۭ
ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ۭ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٦٢﴾
اَمَّنْ يُّجِيْبُ الْمُضْطَرَّ اِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوْۗءَ
وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاۗءَ الْاَرْضِ ۭ ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ۭ قَلِيْلًا
مَّا تَذَكَّرُوْنَ ﴿٦٣﴾

64. Nebo Kdo vás vede v temnotách země a moře a Kdo posílá větry jako radostnou předzvěst Svého milosrdenství? Je snad nějaký Bůh kromě Allaha? Allah je vznešenější než to, co *k Němu* přidružují.

أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمٰتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ
الرِّيٰحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۗ أَءِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ۗ
تَعٰلَى اللّٰهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٤﴾

65. Nebo Kdo dává vzniknout stvoření *a* potom je opakuje a Kdo vám poskytuje obživu z nebe a ze země? Je snad nějaký Bůh kromě Allaha? Řekni: „Předložte svoje důkazy, jste-li pravdomluvní."

أَمَّنْ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ
مِّنَ السَّمَآءِ وَالْأَرْضِ ۗ أَءِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ۗ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ
إِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِينَ ﴿٦٥﴾

66. Řekni: „Nikdo na nebesích a na zemi nezná nespatřené, kromě Allaha; a nevědí, kdy budou vzkříšeni."

قُلْ لَّا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ
إِلَّا اللّٰهُ ۗ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٦٦﴾

67. Ba ano, jsou se svými vědomostmi v koncích, pokud jde o Život budoucí; *skutečně* o něm pochybují; ba co víc, jsou vůči němu slepí.

بَلِ ادّٰرَكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ ۚ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ
ع مِّنْهَا ۚ بَلْ هُمْ مِّنْهَا عَمُونَ ﴿٦٧﴾

R. 6.

68. A ti, kteří nevěří, říkají: „Cože!? Až se my i naši otcové v prach obrátíme, budeme opravdu vzkříšeni?

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَءِذَا كُنَّا تُرٰبًا وَّآبَآؤُنَا أَئِنَّا
لَمُخْرَجُونَ ﴿٦٨﴾

69. „Toto nám bylo slíbeno již dříve — nám i našim otcům; jsou to jen bájná vyprávění starců."

لَقَدْ وُعِدْنَا هٰذَا نَحْنُ وَآبَآؤُنَا مِنْ قَبْلُ ۙ إِنْ
هٰذَآ إِلَّآ أَسٰطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٩﴾

70. Řekni: „Cestujte po zemi a pohleďte, jak *zlý* byl konec hříšníků!"

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عٰقِبَةُ
الْمُجْرِمِينَ ﴿٧٠﴾

71. A nermuť se nad nimi a nebuď sužován tím, co zamýšlejí.

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٧١﴾

72. A říkají: „Kdy se splní tento slib, jste-li pravdomluvní?"

وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِينَ ﴿٧٢﴾

73. Řekni: „Možná, že část toho, co chcete uspíšit, je již těsně za vámi."

قُلْ عَسٰٓى أَنْ يَكُونَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي
تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٣﴾

74. A Pán tvůj je vskutku k lidem milostivý, ale většina z nich je nevděčná.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ
لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٤﴾

75. A Pán tvůj věru ví, co jejich hrudi skrývají, i to, co odhalují.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٥﴾

76. A není nic skrytého na nebi ani na zemi, co by v Knize zjevné *zapsáno* nebylo.

وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٧٦﴾

77. A věru tento Korán objasňuje synům Izraele většinu z toho, v čem se rozcházejí.

إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ يَقُصُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٧﴾

78. A vskutku je vedením a milosrdenstvím pro věřící.

وَإِنَّهُ لَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٨﴾

79. Pán tvůj mezi nimi rozsoudí rozsudkem Svým a On je Mocný, Vševědoucí.

إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٧٩﴾

80. Proto vkládej svou důvěru v Allaha; neboť pravda *je na tvé straně.*

فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۖ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿٨٠﴾

81. Ty věru nemůžeš přinutit mrtvé, aby slyšeli, ani nemůžeš přinutit hluché, aby výzvu uslyšeli, když se odvracejí zády, ustupujíce.

إِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٨١﴾

82. A nemůžeš vyvést slepé z jejich bloudění. K tomu, aby slyšeli, můžeš přimět jedině ty, kteří v Naše Znamení věří a do vůle Boží se odevzdávají.

وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمْيِ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ ۖ إِنْ تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨٢﴾

83. A až proti nim bude vynesen rozsudek, vyvedeme ze země nákazu, která jim uškodí za to, že lidé v Naše Znamení nevěřili.

وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ﴿٨٣﴾

R. 7.

84. A *připomeň jim* den, kdy shromáždíme z každého národa družinu z těch, kteří odmítli Naše Znamení, a budou seřazeni do *jednotlivých* skupin.

وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِمَّنْ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٨٤﴾

85. A až se dostaví, On řekne: „Vy jste zamítli Má Znamení, aniž jste je obsáhli ve svém vědění? Nebo co jste to vlastně dělali?"

حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوا قَالَ أَكَذَّبْتُمْ بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا عِلْمًا أَمَّاذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾

86. A dopadne na ně rozsudek za to, že hřešili, a nebudou schopni promluvit.

وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٨٦﴾

87. Což neviděli, že jsme stvořili noc, aby v ní mohli odpočívat, a den, aby viděli?

أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لِيَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ

V tom zajisté jsou Znamení pro lid věřící.

88. A v den, kdy bude zatroubeno na troubu, hrůza zachvátí každého, kdo je na nebesích, a každého, kdo je na zemi, kromě toho, koho si Allah zvolí. A všichni k Němu přijdou poníženi.

89. A vidíš hory, o nichž se domníváš, že jsou pevně zakotveny, ale ony se pohybují jako plující mraky — toť dílo Allahovo, který vše dokonalým učinil. A On velmi dobře ví, co děláte.

90. Kdokoliv koná dobré skutky, dostane ještě lepší odměnu a toho dne bude před hrůzou v bezpečí.

91. A ti, kteří špatné skutky konají, budou tvářemi vrženi do Ohně: „Což nejste odměněni za to, co jste konali?"

92. *Řekni:* „Bylo mi pouze nařízeno, abych sloužil Pánu tohoto města, které On učinil posvátným, a Jemu náleží vše; a bylo mi přikázáno, abych byl *jedním* z těch, kteří se do vůle *Boží* odevzdávají.

93. „A abych Korán přednášel." A kdokoliv následuje vedení, činí tak pouze pro *dobro* své vlastní duše; a *tomu*, kdo bloudí, řekni: „Jsem pouhý varovatel."

94. A řekni: „Všechna chvála patří Allahovi; záhy vám ukáže Svá Znamení a vy je poznáte" A Pán tvůj není nevšímavý k tomu, co děláte.

مُبْصِرًا ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٧﴾
وَيَوْمَ يُنفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَ
مَن فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَن شَاءَ اللَّهُ ۚ وَكُلٌّ أَتَوْهُ دَاخِرِينَ ﴿٨٨﴾
وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ
السَّحَابِ ۚ صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَتْقَنَ كُلَّ شَيْءٍ ۚ إِنَّهُ خَبِيرٌ
بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿٨٩﴾
مَن جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا ۚ وَهُم مِّن فَزَعٍ
يَوْمَئِذٍ آمِنُونَ ﴿٩٠﴾
وَمَن جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ
تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩١﴾
إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَٰذِهِ الْبَلْدَةِ الَّذِي
حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ ۖ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩٢﴾
وَأَنْ أَتْلُوَ الْقُرْآنَ ۖ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي
لِنَفْسِهِ ۖ وَمَن ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ
الْمُنذِرِينَ ﴿٩٣﴾
وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا ۚ وَمَا
رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾

KAPITOLA 28

AL-QASAS

(*Zjeveno před Hidžrou*)

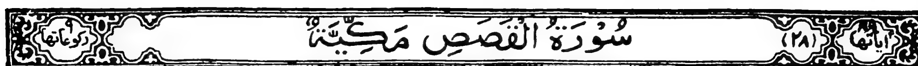
Doba zjevení a kontext

Všeobecně se má za to, že tato *Súra* byla zjevena v Mekce. Podle mínění 'Umara bin Muhammada byla zjevena, když za *Hidžry* byl svatý Prorok na cestě do Medíny. Ale verš "Zajisté ten, Jenž pro tebe učinil učení Koránu závazným, tě přivede zpět k místu návratu" (verš 86) jasně ukazuje, že svatý Prorok byl stále ještě v Mekce, když mu bylo oznámeno, že bude muset Mekku opustit jako uprchlík a potom se tam vrátí jako dobyvatel. Předchozí *Súra* končila veršem: "A kdokoliv následuje vedení, činí tak pouze pro dobro své vlastní duše; a tomu, kdo bloudí, řekni: ‚Jsem pouhý varovatel'." (27:93) To znamenalo, že při šíření koránského učení nebude dovoleno užívat násilí. A *Súra* 28 byla zjevena proto, aby to potvrdila.

Obsah

Toto je třetí a poslední kapitola ze skupiny Tá Sín Mím. Všechny tři začínají týmiž písmeny a tudíž si jsou nápadně podobné obsahově. Všechny začínají důležitým tématem zjevování Koránu a končí na totéž téma. V kapitole 26 byl věnován velký prostor vyprávění, jak Mojžíš předložil své poselství Faraónovi. V kapitole 27 je vyhraněno čestné místo materializaci boží slávy a majestátnosti, jehož byl Mojžíš svědkem, a spirituálnímu zážitku, který prožil v požehnaném údolí Tuwá. Tato *Súra* se mnohem detailněji než ostatní zabývá jednotlivými fázemi Mojžíšova života - tím, jak byl zázračně vytažen z moře, jeho dětstvím, jinošstvím, jeho *Hidžrou* a Výzvou - což implikuje, že svatého Proroka, který se Mojžíšovi podobal, potkají stejné osudy, byť za jiných poměrů a okolností. *Súra* začíná popisem žalostných poměrů, v nichž za Faraóna žili Izraelité: svou politikou bezohledného vykořisťování a útisku v nich chtěl potlačit všechny mužné kvality, a když jejich ponížení bylo nejhlubši, dal Bůh vzejít Mojžíšovi a jeho prostřednictvím jim přinesl vysvobození, a to tak, že před jejich zraky Faraóna i jeho zástupy utopil v moři. Po vylíčení Mojžíšova životního příběhu je v *Súře* zmínka o biblických proroctvích o svatém Proroku. Poté upozorňuje Qurajšovce, že

pokud ho přijmou, budou požívat všech duchovních i hmotných darů a výhod, které měly být dopřány Mekce jakožto středisku a baště nové Víry. Ale kdyby ho měli odmítnout, přivolají na sebe boží nelibost. Dále se praví, že jakmile budou nevěřící za soustavné odmítání pravdy postiženi trestem, začnou odsuzovat své vůdce a spílat jim, že je svádějí na zcestí a jsou proto příčinou jejich zkázy. Vůdcové se jich zase zřeknou a dokonce je proklejí za to, že je slepě následovali. Pravou příčinou odmítání Poselství je však to, že z pýchy nad hmotnými statky a ukolébáni falešným pocitem bezpečí, bohatí a vlivní mužové berou Proroky boží na lehkou váhu, posmívají se jim a pronásledují je, zapomínajíce na nejvyšší mravní ponaučení, které se zlatým písmem vepsalo do dějin, že totiž zavržení Pravdy nesmělo nikdy zůstat bez trestu a že nevěrectví vždy přivedlo své vyznavače do záhuby. Ke konci *Súra* důrazně poukazuje na veliké proroctví, které vyplývá z Mojžíšova útěku z Egypta do Madjanu, z jeho desetiletého pobytu tamtéž a z jeho návratu do Egypta a také z toho, jak vyvedl Izraelity z Faraónova područí. Proroctví znamenalo, že svatý Prorok islámu bude muset podobně jako Mojžíš opustit své rodné město a stejně jako on odejde do místa neznámého, kde bude žít deset let, a potom se vrátí do kolébky své Víry a dobude Mekky a pevně tam zakoření islám. Poslední verše *Súry* jsou shrnutím jejího obsahu a svatému Proroku se v nich říká, že ho sice nikdy ani ve snu nenapadlo, že bude ustanoven nositelem Poselství božího, ale když mu bylo toto veliké poslání svěřeno, měl by celé lidstvo povolat k cestám Páně a s důvěrou v Něho, nedbaje odrazování a zklamání, by si měl probojovávat cestu k úspěchu jakožto velký a statečný zastánce Pravdy.

AL-QASAS

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Tá Sín Mím.*

طٰسٓمّٓ ﴿٢﴾

3. Toto jsou verše Knihy zjevné.

تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ﴿٣﴾

4. Vyprávíme ti *část* příběhu o Mojžíšovi a Faraónovi podle pravdy *pro dobro* lidu věřícího.

نَتْلُوْا عَلَيْكَ مِنْ نَّبَاِ مُوْسٰى وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ
لِقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٤﴾

5. Faraón si v zemi vedl pyšně a její lid na skupiny rozdělil. Jednu skupinu z nich chtěl oslabit tím, že zabíjel jejich syny a šetřil jejich ženy. A byl jedním z těch, kteří pohoršení šířili.

اِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْاَرْضِ وَجَعَلَ اَهْلَهَا شِيَعًا
يَّسْتَضْعِفُ طَآئِفَةً مِّنْهُمْ يُذَبِّحُ اَبْنَآءَهُمْ وَيَسْتَحْيٖ
نِسَآءَهُمْ ؕ اِنَّهٗ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿٥﴾

6. A chtěli jsme zahrnout přízní ty, kdož byli považováni za slabé, a učinit je vůdci a učinit je dědici *přízně Naší*

وَنُرِيْدُ اَنْ نَّمُنَّ عَلَى الَّذِيْنَ اسْتُضْعِفُوْا فِي الْاَرْضِ
وَنَجْعَلَهُمْ اَئِمَّةً وَّنَجْعَلَهُمُ الْوٰرِثِيْنَ ﴿٦﴾

7. A usídlit je v zemi a ukázat Faraónovi a Hámánovi a jejich vojskům to, čeho se od nich obávali.

وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْاَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامٰنَ
وَجُنُوْدَهُمَا مِنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَحْذَرُوْنَ ﴿٧﴾

8. A vnukli jsme matce Mojžíšově: „Koj ho a až o něj budeš mít strach, vhoď ho do řeky a neboj se, ani se nermuť; neboť my ti jej vrátíme a učiníme ho *jedním* z Poslů."

وَاَوْحَيْنَآ اِلٰٓى اُمِّ مُوْسٰٓى اَنْ اَرْضِعِيْهِ ۚ فَاِذَا خِفْتِ
عَلَيْهِ فَاَلْقِيْهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِيْ وَلَا تَحْزَنِيْ ۚ اِنَّا
رَآدُّوْهُ اِلَيْكِ وَجَاعِلُوْهُ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٨﴾

9. A vytáhla jej rodina Faraónova, aby se pro ně stal nepřítelem a *příčinou* zármutku. Vždyť Faraón a Hámán i vojska jejich byli hříšníky.

فَالْتَقَطَهٗٓ اٰلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُوْنَ لَهُمْ عَدُوًّا وَّحَزَنًا ؕ
اِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامٰنَ وَجُنُوْدَهُمَا كَانُوْا خٰطِـِٕيْنَ ﴿٩﴾

10. A Faraónova manželka řekla: „*Bude* potěšením oka mého i tvého. Nezabíjej ho. Možná, že nám bude užitečný, nebo si jej vezmeme za syna." A *následky toho* nepo-

وَقَالَتِ امْرَاَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتُ عَيْنٍ لِّيْ وَلَكَ ؕ لَا
تَقْتُلُوْهُ ۖ عَسٰٓى اَنْ يَّنْفَعَنَآ اَوْ نَتَّخِذَهٗ وَلَدًا وَّهُمْ

* Laskavý, Všeslyšící, Vševědoucí Bože!

střehli.

11. A srdce matky Mojžíšovy bylo zbaveno *úzkosti*. Málem by jej byla prozradila, kdybychom neposílili její srdce tak, aby byla *jednou* z *pevně* věřících.

12. A řekla jeho sestře: „Sleduj ho." Pozorovala jej tedy zpovzdálí; a oni o tom neměli tušení.

13. A již dříve jsme zařídili, že odmítne kojné; i řekla: „Mám vám povědět o rodině, která by ho pro vás vychovala, a byli by jeho upřímnými přáteli?"

14. Takto jsme jej vrátili jeho matce, aby se potěšilo oko její a aby se nermoutila a aby poznala, že slib Allahův je pravdivý. Ale většina z nich to neví.

R. 2.

15. A když dosáhl dospělosti a získal sílu, dali jsme mu moudrost a vědění; a takto odměňujeme ty, kteří dobré konají.

16. A vstoupil do města v době klidu, jeho obyvateli nepozorován; a nalezl v něm dva muže, kteří spolu bojovali — jeden patřil k jeho straně a druhý byl z jeho nepřátel. A ten, který patřil k jeho straně, ho požádal o pomoc proti tomu, jenž mu byl nepřítelem. A Mojžíš jej udeřil pěstí a *tím* způsobil jeho smrt. Řekl: „Toto je dílo Satanovo; on je věru nepřítelem *a* zjevným svůdcem."

17. Řekl: „Pane můj, ublížil jsem své duši, proto mi odpusť." A On mu odpustil; neboť je Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný.

18. Řekl: „Pane můj, za to, že jsi mi Svou přízeň prokázal, nebudu již nikdy pomocníkem hříšníků."

19. Ráno se probudil naplněn strachem a bázní; a hle, ten, který ho požádal o pomoc den předtím, jej *opět* ku pomoci vyzýval. Mojžíš mu řekl: „Ty jsi nepochybně

لَا يَشْعُرُوْنَ (١٠)
وَاَصْبَحَ فُؤَادُ اُمِّ مُوْسٰى فٰرِغًا ؕ اِنْ كَادَتْ لَتُبْدِيْ
بِهٖ لَوْلَآ اَنْ رَّبَطْنَا عَلٰى قَلْبِهَا لِتَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ (١١)
وَقَالَتْ لِاُخْتِهٖ قُصِّيْهِ ؗ فَبَصُرَتْ بِهٖ عَنْ جُنُبٍ وَّهُمْ
لَا يَشْعُرُوْنَ (١٢)
وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ اَدُلُّكُمْ
عَلٰٓى اَهْلِ بَيْتٍ يَّكْفُلُوْنَهٗ لَكُمْ وَهُمْ لَهٗ نٰصِحُوْنَ (١٣)
فَرَدَدْنٰهُ اِلٰٓى اُمِّهٖ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ
اَنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ (١٤) ع
وَلَمَّا بَلَغَ اَشُدَّهٗ وَاسْتَوٰٓى اٰتَيْنٰهُ حُكْمًا وَّعِلْمًا ؕ
وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ (١٥)
وَدَخَلَ الْمَدِيْنَةَ عَلٰى حِيْنِ غَفْلَةٍ مِّنْ اَهْلِهَا
فَوَجَدَ فِيْهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلٰنِ ۗ هٰذَا مِنْ شِيْعَتِهٖ
وَهٰذَا مِنْ عَدُوِّهٖ ۚ فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِيْ مِنْ شِيْعَتِهٖ
عَلَى الَّذِيْ مِنْ عَدُوِّهٖ ۙ فَوَكَزَهٗ مُوْسٰى فَقَضٰى عَلَيْهِ ۗ
قَالَ هٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطٰنِ ؕ اِنَّهٗ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِيْنٌ (١٦)
قَالَ رَبِّ اِنِّيْ ظَلَمْتُ نَفْسِيْ فَاغْفِرْ لِيْ فَغَفَرَ لَهٗ ؕ
اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ (١٧)
قَالَ رَبِّ بِمَآ اَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ اَكُوْنَ ظَهِيْرًا
لِّلْمُجْرِمِيْنَ (١٨)
فَاَصْبَحَ فِي الْمَدِيْنَةِ خَآئِفًا يَّتَرَقَّبُ فَاِذَا الَّذِي
اسْتَنْصَرَهٗ بِالْاَمْسِ يَسْتَصْرِخُهٗ ؕ قَالَ لَهٗ مُوْسٰٓى

člověkem zbloudilým.”

إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُّبِينٌ ﴿١٩﴾

20. A když se rozhodl napadnout muže, který byl jejich společným nepřítelem, *muž* řekl: „Ó Mojžíši, chceš mě snad zabít, tak jako jsi zabil toho člověka včera? Chceš se stát v této zemi jen tyranem a rozhodně nechceš sjednávat smír.”

فَلَمَّآ أَنْ أَرَادَ أَن يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا
قَالَ يَـٰمُوسَىٰٓ أَتُرِيدُ أَن تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا
بِالْأَمْسِ إِن تُرِيدُ إِلَّآ أَن تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ
وَمَا تُرِيدُ أَن تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿٢٠﴾

21. A tu přiběhl muž z druhého konce města. Řekl: „Ó Mojžíši, stařešinové se o tobě radí, aby tě zabili. Proto odsud odejdi pryč; neboť já ti přeji jen dobré.”

وَجَآءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يَـٰمُوسَىٰٓ
إِنَّ الْمَلَأَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ
مِنَ النَّـٰصِحِينَ ﴿٢١﴾

22. Odešel tedy z města naplněn strachem a ostražitý. Řekl: „Pane můj, zachraň mě před lidem nespravedlivým.

فَخَرَجَ مِنْهَا خَآئِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ
ع الْقَوْمِ الظَّـٰلِمِينَ ﴿٢٢﴾

R. 3.

23. A když se obrátil směrem k Madjanu, řekl: „Doufám, že mě Pán můj přivede na cestu pravou.”

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَآءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّيٓ أَن
يَهْدِيَنِي سَوَآءَ السَّبِيلِ ﴿٢٣﴾

24. A když přišel k vodě, nalezl u ní skupinu lidí napájející *svá stáda*. A nalezl vedle nich dvě ženy, které *svá stáda* držely stranou. Řekl: „Co je s vámi?” Odpověděly: „Nemůžeme napojit *svá stáda*, dokud pastýři neodvedou *stáda svá*, a otec náš je velmi starý.”

وَلَمَّا وَرَدَ مَآءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ
النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِن دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ
تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّىٰ
يُصْدِرَ الرِّعَآءُ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٢٤﴾

25. I napojil jim jejich stáda. A potom se uchýlil do stínu a řekl: „Pane můj, úpěnlivě tě prosím o každé dobrodiní, kterým mě obdaříš.”

فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰٓ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَآ
أَنزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿٢٥﴾

26. A přistoupila k němu jedna z obou žen, stydlivě kráčejíc. Řekla: „Můj otec tě zve, aby ti mohl poděkovat za to, že jsi nám napojil *naše stáda*.” A když k němu přišel a vyprávěl mu svůj příběh, *stařec* řekl: „Neboj se, unikl jsi před lidem nespravedlivým.”

فَجَآءَتْهُ إِحْدَىٰهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَآءٍ قَالَتْ إِنَّ
أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا
جَآءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ
مِنَ الْقَوْمِ الظَّـٰلِمِينَ ﴿٢٦﴾

27. Jedna z *žen* řekla: „Otče můj, najmi ho; neboť nejlepším mužem, jakého si můžeš najmout, je ten, který je silný a spolehlivý."

قَالَتْ إِحْدٰىهُمَا يٰٓأَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ
اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِيْنُ ﴿٢٧﴾

28. Řekl: „Dám ti za manželku jednu z mých dcer pod podmínkou, že u mě budeš osm let sloužit. A dokončíš-li deset *let*, to už bude záležet jen na tobě. A nebudu ti působit žádné potíže; shledáš — bude-li Allah chtít — že jsem ze spravedlivých."

قَالَ إِنِّيْٓ أُرِيْدُ أَنْ أُنْكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هٰتَيْنِ
عَلٰٓى أَنْ تَأْجُرَنِيْ ثَمٰنِيَ حِجَجٍ فَإِنْ أَتْمَمْتَ عَشْرًا
فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَآ أُرِيْدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِيْٓ
إِنْ شَآءَ اللّٰهُ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٢٨﴾

29. Řekl: „Je to mezi námi *dojednáno*. Ať už dovrším kteroukoliv z těchto dvou lhůt, nebude se mnou naloženo nespravedlivě; a Allah je Ručitelem toho, co říkáme."

قَالَ ذٰلِكَ بَيْنِيْ وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا
ع عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللّٰهُ عَلٰى مَا نَقُوْلُ وَكِيْلٌ ﴿٢٩﴾

R. 4.

30. A když Mojžíš lhůtu dovršil a byl na cestách se svou rodinou, spatřil ve směru Hory oheň. Řekl své rodině: „Počkejte, vidím oheň; možná, že vám od něho přinesu nějakou zprávu, nebo hořící oharek, abyste se ohřáli."

فَلَمَّا قَضٰى مُوْسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهٖٓ اٰنَسَ مِنْ
جَانِبِ الطُّوْرِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوْٓا إِنِّيْٓ اٰنَسْتُ
نَارًا لَّعَلِّيْٓ اٰتِيْكُمْ مِّنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِّنَ النَّارِ
لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُوْنَ ﴿٣٠﴾

31. A když k němu přišel, zavolal na něj *hlas* z pravé strany Údolí, ze stromu na místě požehnaném: „Ó Mojžíši, Já jsem vskutku Allah, Pán světů."

فَلَمَّآ أَتٰىهَا نُوْدِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ
الْمُبٰرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يّٰمُوْسٰٓى إِنِّيْٓ أَنَا اللّٰهُ رَبُّ
الْعٰلَمِيْنَ ﴿٣١﴾

32. A *řekl také*: „Hoď svou hůl." A když uviděl, že se svíjí jako had, obrátil se ustupuje a nečekal. „Ó Mojžíši, přistup blíže a neboj se; neboť jsi jedním z těch, kteří jsou v bezpečí.

وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَاٰهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَآنٌّ وَّلّٰى
مُدْبِرًا وَّلَمْ يُعَقِّبْ يٰمُوْسٰٓى أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ
مِنَ الْاٰمِنِيْنَ ﴿٣٢﴾

33. „Vlož svou ruku do svého záňadří; vyjde bílá, bez poskvrny, a přitiskni k sobě paži svou, aby ses zbavil strachu. Toto jsou dva důkazy od Pána tvého pro Faraóna a jeho vůdce. Jsou to věru lidé vzpurní."

اُسْلُكْ يَدَكَ فِيْ جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَآءَ مِنْ غَيْرِ سُوْٓءٍ
وَّاضْمُمْ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذٰنِكَ بُرْهَانٰنِ
مِنْ رَّبِّكَ إِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهٖ إِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا
فٰسِقِيْنَ ﴿٣٣﴾

34. Řekl: „Pane můj, zabil jsem jednoho jejich člověka a bojím se, že mě zabijí."

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ٣٣

35. „A můj bratr Árón je mnohem výmluvnější než já. Pošli jej tedy se mnou jako pomocníka, aby dosvědčil mou pravdu. Obávám se, že mě obviní ze lži."

وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسِلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي ۖ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ٣٤

36. *Bůh* řekl: „Posílíme tvou paži bratrem tvým a vám oběma dáme sílu, aby na vás nedosáhli. *Jděte* s Našimi Znameními. Vy dva i ti, kteří vás následují, budete vítězní."

قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا ۚ بِآيَاتِنَا أَنْتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ ٣٥

37. A když k nim Mojžíš přišel s Našimi jasnými Znameními, řekli: „Tohle není nic než kouzla vymyšlená a nikdy jsme neslyšeli od svých praotců *nic podobného*."

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُفْتَرًى وَمَا سَمِعْنَا بِهَٰذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ٣٦

38. Mojžíš řekl: „Pán můj zná nejlépe toho, kdo od Něho přinesl vedení a komu bude odměnou náležet příbytek *konečný*. A věru přestupníci nikdy neuspějí."

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ ۖ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ٣٧

39. A Faraón řekl: „Ó náčelníci, nevím o žádném jiném Bohu pro vás kromě mě; Hámáne, vypal mi z hlíny *cihly* a postav mi věž, abych mohl vyhledat Boha Mojžíšova, neboť se domnívám, že je lhář."

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَا هَامَانُ عَلَى الطِّينِ فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَىٰ إِلَٰهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ ٣٨

40. A on i jeho vojska si v zemi vedli pyšně, zcela neoprávněně. A mysleli si, že k Nám navráceni nikdy nebudou.

وَاسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ٣٩

41. Tak jsme uchvátili jeho i vojska jeho a uvrhli jsme je do moře. Pohleď tedy, jak *zlý* byl konec přestupníků.

فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ ۖ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ٤٠

42. A učinili jsme z nich vůdce zvoucí *lidi* do Ohně; a v Den Zmrtvýchvstání jim

وَجَعَلْنَاهُمْ أَئِمَّةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ ۖ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ

nebude pomoženo.

لَا يُنصَرُونَ ﴿٤٢﴾

43. A způsobili jsme, aby je na tomto světě pronásledovalo prokletí; a v Den Zmrtvýchvstání budou mezi těmi, kteří jsou *všeho* dobra zbaveni.

وَأَتْبَعْنَاهُمْ فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً ۖ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُم
مِّنَ الْمَقْبُوحِينَ ﴿٤٣﴾

R. 5.

44. A Mojžíšovi jsme poté, co jsme zničili předchozí pokolení, dali Knihu jako *zdroj* osvícení pro lidi a vedení a milosrdenství, aby o tom mohli přemýšlet.

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِن بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ
الْأُولَىٰ بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٤﴾

45. A tys nebyl na západním úbočí *Hory*, když jsme vnukli příkaz Mojžíšovi, ani jsi nebyl mezi svědky.

وَمَا كُنتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى
الْأَمْرَ وَمَا كُنتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٤٥﴾

46. A dali jsme vzniknout pokolením *po Mojžíšovi* a prodloužili jsme jejich životy. A ty jsi nežil mezi obyvateli Madjanu, přednášeje jim Naše Znamení; to My jsme Posly vyslali.

وَلَٰكِنَّا أَنشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ ۚ وَمَا
كُنتَ ثَاوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا
وَلَٰكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٤٦﴾

47. A nebyl jsi na úbočí Hory, když jsme zavolali. Ale *vyslali jsme tě jako* milosrdenství od Pána tvého, abys varoval lid, k němuž před tebou žádný Varovatel nepřišel. Snad se zamyslí.

وَمَا كُنتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَٰكِن رَّحْمَةً
مِّن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَاهُم مِّن نَّذِيرٍ
مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٧﴾

48. A aby, když je postihne neštěstí za to, co si vysloužili, neříkali: „Pane náš, proč jsi k nám neposlal nějakého Posla, abychom mohli následovat Tvá Znamení a být z věřících?“

وَلَوْلَا أَن تُصِيبَهُم مُّصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ
فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ
وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٨﴾

49. Ale když k nim od Nás přišla pravda, řekli: „Proč mu nebylo dáno něco podobného tomu, co bylo dáno Mojžíšovi?” Což to, co bylo dáno Mojžíšovi nezavrhli již předtím? Říkají: „Dva kouzelníci*, kteří si vzájemně pomáhali.” A říkají: „Nevěříme ničemu.”

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِندِنَا قَالُوا لَوْلَا أُوتِيَ
مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَىٰ ۚ أَوَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ
مِن قَبْلُ ۖ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلٍّ
كَافِرُونَ ﴿٤٩﴾

50. Řekni: „Přineste tedy Knihu od Allaha, která je lepším vedením než *tyto*

قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِّنْ عِندِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا

* Vztahuje se na Mojžíše a Áróna.

dvě, abych je mohl následovat, jste-li pravdomluvní."

51. Jestliže ti však neodpovědí, tedy věz, že následují jen své nízké tužby. A kdo bloudí více než ten, kdo následuje své nízké tužby bez Allahova vedení? Allah věru nevede lid nespravedlivý.

R. 6.

52. A vskutku jsme jim důkladně objasnili Slovo, aby byli napomenuti.

53. Ti, kterým jsme dali Knihu již předtím, v ni uvěřili;

54. A když jim je přednášena, říkají: „Věříme v ni. Neboť je to pravda od Pána našeho. A dokonce již dříve jsme se *do vůle Boží* odevzdali."

55. Ti dostanou svou odměnu dvakrát, neboť byli neochvějní a zlé dobrým zahánějí a rozdávají z toho, co jsme jim darovali.

56. A když slyší plané řeči, odvracejí se od nich a říkají: „Pro nás jsou skutky naše a pro vás jsou skutky vaše. Mír s vámi. My nevědomé nevyhledáváme."

57. Nepodaří se ti vést ty, které miluješ, avšak Allah vede toho, koho chce; a On zná nejlépe ty, kteří přijmou vedení.

58. A říkají: „Jestliže budeme spolu s tebou následovat vedení, budeme ze své země vytrženi." Což jsme pro ně nezřídili posvátné útočiště, do něhož jsou přinášeny plody všech druhů *jako* obživa od Nás pocházející? Ale většina z nich to neví.

59. A kolik jsme již zničili měst, která se ze svého *způsobu* života radovala! A toto jsou jejich příbytky, které po nich nebyly obývány, kromě několika málo. A My jsme se stali Dědici.

60. A Pán tvůj nikdy neničil města dříve, než vybral v sídelním městě Posla, jenž by jim přednášel Naše Znamení; ani My žádná města nezničíme, leda v případě,

اتَّبِعْهُ إِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ٥٠
فَإِنْ لَّمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُوْنَ أَهْوَاءَهُمْ
وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوٰىهُ بِغَيْرِ هُدًى مِّنَ اللّٰهِ
إِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ٥١
وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ٥٢
الَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِهٖ هُمْ بِهٖ يُؤْمِنُوْنَ ٥٣
وَإِذَا يُتْلٰى عَلَيْهِمْ قَالُوْٓا اٰمَنَّا بِهٖٓ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّنَآ
إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهٖ مُسْلِمِيْنَ ٥٤
أُولٰٓئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَّرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوْا وَ
يَدْرَءُوْنَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ٥٥
وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوْا عَنْهُ وَقَالُوْا لَنَآ أَعْمَالُنَا
وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجٰهِلِيْنَ ٥٦
إِنَّكَ لَا تَهْدِيْ مَنْ أَحْبَبْتَ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَهْدِيْ مَنْ
يَّشَآءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِيْنَ ٥٧
وَقَالُوْٓا إِنْ نَّتَّبِعِ الْهُدٰى مَعَكَ نُتَخَطَّفْ مِنْ أَرْضِنَا
أَوَلَمْ نُمَكِّنْ لَّهُمْ حَرَمًا اٰمِنًا يُّجْبٰٓى إِلَيْهِ ثَمَرٰتُ
كُلِّ شَيْءٍ رِّزْقًا مِّنْ لَّدُنَّا وَلٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ٥٨
وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ بَطِرَتْ مَعِيْشَتَهَا فَتِلْكَ
مَسٰكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَنْ مِّنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيْلًا وَ
كُنَّا نَحْنُ الْوٰرِثِيْنَ ٥٩
وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرٰى حَتّٰى يَبْعَثَ فِيْٓ أُمِّهَا
رَسُوْلًا يَّتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰيٰتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرٰٓى

že jejich obyvatelé jsou hříšníci. jsou

61. A vše, co vám bylo dáno, je pouze dočasným užíváním života pozemského a jeho ozdobou; a to, co je u Allaha, je lepší a trvalejší. Což to nepochopíte?

R. 7.

62. Je snad ten, jemuž jsme slíbili nádherný slib, s jehož *naplněním* se setká, podoben tomu, jehož jsme obdařili dobrými věcmi pozemského života a v Den Zmrtvýchvstání bude jedním z těch, kteří budou předvedeni *před Boha*?

63. A v ten den na ně zavolá a řekne: „Kde jsou ti Mí ‘společníci’, které jste si vymysleli?”

64. Ti, jejichž lhůta se již naplnila, řeknou: „Pane náš, toto jsou ti, které jsme z cesty svedli. Svedli jsme je právě tak, jako jsme byli svedeni my. *A nyní* se *jich* zříkáme *a obracíme se* k Tobě. A nebyli jsme to my, koho uctívali.”

65. A bude jim řečeno: „Vzývejte si své společníky.” A budou je vzývat, ale oni je nevyslyší. A spatří trest a budou litovat, že nenásledovali správné vedení!

66. A v ten den k nim On promluví a řekne: „Jakou odpověď jste dali Poslům?”

67. Všechny záležitosti se pro ně v ten den zatemní a nebudou se na nic jeden druhého vyptávat.

68. Ale pokud jde o toho, kdo pokání činí a věří a dobré skutky koná, ten snad bude mezi požehnanými.

69. A Pán tvůj tvoří, co se Mu zlíbí, a volí toho, *koho se Mu zlíbí*. Pro ně však volba není. Oslaven budiž Allah! On je vznešenější než to, co *k Němu* přidružují.

70. A Pán tvůj zná, co jejich hrudi skrývají, i co odhalují.

71. A On je Allah; a není Boha kromě Něho. Jemu náleží všechna chvála na počátku i v Životě budoucím. Jemu přísluší rozsouzení a k Němu budete navráceni.

72. Řekni: „Řekněte mi, kdyby nad

إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَٰلِمُونَ ﴿٦٠﴾
وَمَآ أُوتِيتُم مِّن شَيْءٍ فَمَتَٰعُ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَ
ع زِينَتُهَا ۚ وَمَا عِندَ ٱللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰٓ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦١﴾
أَفَمَن وَعَدْنَٰهُ وَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ لَٰقِيهِ كَمَن مَّتَّعْنَٰهُ
مَتَٰعَ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ مِنَ ٱلْمُحْضَرِينَ ﴿٦٢﴾
وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَآءِيَ ٱلَّذِينَ
كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٣﴾
قَالَ ٱلَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ ٱلْقَوْلُ رَبَّنَا هَٰٓؤُلَآءِ ٱلَّذِينَ
أَغْوَيْنَآ أَغْوَيْنَٰهُمْ كَمَا غَوَيْنَا ۖ تَبَرَّأْنَآ إِلَيْكَ ۖ مَا
كَانُوٓا۟ إِيَّانَا يَعْبُدُونَ ﴿٦٤﴾
وَقِيلَ ٱدْعُوا۟ شُرَكَآءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا۟
لَهُمْ وَرَأَوُا۟ ٱلْعَذَابَ ۚ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا۟ يَهْتَدُونَ ﴿٦٥﴾
وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَآ أَجَبْتُمُ ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿٦٦﴾
فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ ٱلْأَنۢبَآءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَآءَلُونَ ﴿٦٧﴾
فَأَمَّا مَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَٰلِحًا فَعَسَىٰٓ أَن يَكُونَ
مِنَ ٱلْمُفْلِحِينَ ﴿٦٨﴾
وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ وَيَخْتَارُ ۗ مَا كَانَ لَهُمُ ٱلْخِيَرَةُ ۚ
سُبْحَٰنَ ٱللَّهِ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٩﴾
وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٠﴾
وَهُوَ ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ لَهُ ٱلْحَمْدُ فِي ٱلْأُولَىٰ وَٱلْـَٔاخِرَةِ ۖ
وَلَهُ ٱلْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٧١﴾
قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِن جَعَلَ ٱللَّهُ عَلَيْكُمُ ٱلَّيْلَ سَرْمَدًا

vámi Allah učinil noc, která by trvala až do Dne Zmrtvýchvstání, které božstvo kromě Allaha by vám mohlo přinést světlo? Což neuposlechnete?”

إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ ۖ
أَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٧٢﴾

73. Řekni: „Řekněte mi, kdyby nad vámi Allah učinil den, který by trval až do Dne Zmrtvýchvstání, které božstvo kromě Allaha by vám přineslo noc, abyste v ní mohli odpočívat?” Což neprohlédnete?”

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا
إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِلَيْلٍ
تَسْكُنُونَ فِيهِ ۖ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٧٣﴾

74. A z milosrdenství Svého pro vás učinil noc a den, abyste v ní odpočívali a abyste (v něm) usilovali *o podíl* z Jeho štědrosti a abyste byli vděční.

وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا
فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٤﴾

75. A v ten den na ně zavolá a řekne: „Kde jsou ti Mí ‘společníci’, které jste si vymysleli?”

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ
تَزْعُمُونَ ﴿٧٥﴾

76. A z každého národa vybereme svědka a řekneme: „Přineste svůj důkaz!” Potom poznají, že pravda náleží jen Allahovi. A to, co si vymýšleli, pro ně bude ztraceno.

وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ
فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٧٦﴾ ع

R. 8.

77. Qárún byl jedním z lidu Mojžíšova, ale choval se vůči nim povýšeně. A dali jsme mu tolik pokladů, že by jeho klíče byly příliš těžké i pro skupinu silných mužů. Tehdy mu řekl jeho lid: „Nejásej příliš, neboť Allah nemiluje ty, kteří jásají.

إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ فَبَغَىٰ عَلَيْهِمْ ۖ وَآتَيْنَاهُ
مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ أُولِي
الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْفَرِحِينَ ﴿٧٧﴾

78. „A hledej v tom, co ti Allah daroval, Příbytek Života budoucího; nezapomínej na svoji účast v životě pozemském a čiň dobré *jiným*, tak jako Allah učinil dobré tobě; a nezpůsobuj zlořády na zemi, neboť Allah nemiluje ty, kteří zlořády způsobují.

وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ ۖ وَلَا تَنْسَ
نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا ۖ وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ
إِلَيْكَ ۖ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْمُفْسِدِينَ ﴿٧٨﴾

79. Řekl: „Toto mi bylo darováno jen díky vědění, jímž vládnu.” Což nevěděl, že Allah už před ním zničil pokolení, jež byla mocnější než on i bohatší? A provinilci nebudou dotazováni *na zdůvodnění* svých

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي ۚ أَوَلَمْ يَعْلَمْ أَنَّ
اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ
مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا ۚ وَلَا يُسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ

hříchů.

80. Tak předstoupil před svůj lid ve vší okázalosti. Ti, kteří toužili po životě pozemském, řekli: „Kéž bychom měli něco podobného tomu, co bylo dáno Qárúnovi! On věru je vlastníkem velkého bohatství."

81. Ale ti, kterým se dostalo vědění, řekli: „Běda vám, odměna Allahova je nejlepší pro ty, kteří věří a dobré skutky konají; a nedostane se jí nikomu kromě těch, kteří jsou neochvějní."

82. Potom jsme způsobili, že země pohltila jeho i jeho dům; a neměl nikoho, kdo by mu pomohl proti Allahovi, ani nebyl z těch, kteří by se pomoci dovolávat mohli.

83. A ti, kteří si ještě včera toužebně přáli být v jeho postavení, řekli: „Hle, je to věru Allah, Kdo rozmnožuje obživu těm ze Svých služebníků, kterým se Mu zlíbí, a omezuje ji *tomu, komu chce*. Kdyby k nám Allah nebyl milostiv, dal by nás *také* zemí pohltit. Ah, nevděční nikdy nebudou prospívat."

R. 9.

84. Toto je Příbytek Života budoucího! Dáváme ho těm, kteří se v zemi nad jiné nevynášeli a zkázu nešířili. A dobrý konec patří spravedlivým.

85. Ten, kdo vykoná skutek dobrý, tomu se dostane lepší odměny než onen *skutek*; a *pokud jde o toho*, kdo vykoná skutek špatný — ti, kteří špatné skutky konají, budou odměněni jen *podle* toho, co konali.

86. Zajisté Ten, Jenž pro tebe učinil *učení* Koránu závazným, tě přivede zpět k místu návratu. Řekni: „Pán můj ví nejlépe, kdo přináší správné vedení a kdo je ve zjevném bludu."

87. A tys nikdy nečekal, že Kniha bude zjevena právě tobě; je to jen z milosrdenství Pána tvého; nebuď tedy pomocníkem nevěřících.

88. A nechť tě neodvrátí od Znamení Allahových poté, co ti byla seslána; a svo-

الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٩﴾
فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ ۖ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ
إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٨٠﴾
وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيْلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ
لِمَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ۚ وَلَا يُلَقَّاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ ﴿٨١﴾
فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ
يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ ﴿٨٢﴾
وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيْكَأَنَّ
اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ ۖ
لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا ۖ وَيْكَأَنَّهُ لَا يُفْلِحُ
الْكَافِرُونَ ﴿٨٣﴾ ع
تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا
فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا ۚ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٨٤﴾
مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا ۖ وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ
فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾
إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ ۚ
قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي
ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٨٦﴾
وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً
مِنْ رَبِّكَ ۖ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ ﴿٨٧﴾
وَلَا يَصُدُّنَّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أُنْزِلَتْ إِلَيْكَ

lávej *lidstvo* k Pánu svému a nebuď z těch, kteří *k Němu* společníky přidružují.

وَادْعُ اِلٰى رَبِّكَ وَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿٨٨﴾

89. A nevzývej jiného Boha kromě Allaha. Jiného Boha kromě Něho není. A zahyne vše, kromě Něho. Jemu náleží rozsouzení a k Němu budete navráceni.

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ كُلُّ
شَيْءٍ هَالِكٌ اِلَّا وَجْهَهٗ لَهُ الْحُكْمُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٨٩﴾

KAPITOLA 29

AL-‘ANKABÚT

(*Zjeveno před Hidžrou*)

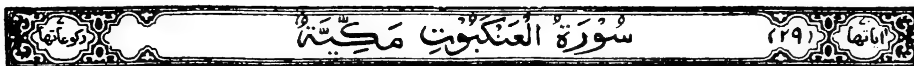
Doba zjevení a kontext

Velká většina muslimských učenců se přiklání k názoru, že *Súra* byla zjevena ve středním či pozdně středním mekkánském období. Zdá se, že byla nazvána podle verše 42, v němž je pomocí překrásného podobenství zobrazena falešnost a marnost polyteistických náboženství, neboť tyto víry, chatrné a křehké jako pavučina, neobstojí před seriózní kritikou. Předchozí *Súra* končila poznámkou, že svatý Prorok se vrátí jako vítěz a dobyvatel do své rodné Mekky, odkud byl vypuzen jako uprchlík bez jediného přítele a na jeho hlavu byla vypsána odměna. Tato *Súra* začíná varováním adresovaným věřícím, že dlouhá a tvrdá práce a trpělivé snášení útrap a strádání jsou absolutní podmínkou úspěšného života.

Obsah

Súra dále rozvíjí téma o tom, že velké dary a požehnání, které mají být uštědřeny věřícím v životě pozemském i budoucím, jim budou uděleny jedině tehdy, bude-li jejich víra podrobena přísné zkoušce. K tomu, aby si je zasloužili, budou muset projít zkouškou ohněm a krví. Člověk si může vysloužit boží odpuštění a získat právo na boží požehnání a dary jedině cestou upřímného pokání a obrácením se k Bohu se srdcem kajícným a pokorným a provedením opravdové a trvalé změny ve vlastním životě. Tu se *Súra* vrací k tématu pronásledování věřících a říká, že by neměli dopustit, aby jim ve službách Pravdy bránily v cestě útrapy a strádání, a důrazně jsou nabádáni k tomu, aby dávali přednost loajálnosti k Bohu před loajálností k rodičům v případě, že se obě dostanou do konfliktu. Potom následují krátké historie Proroků Noema, Abrahama, Lota a některých jiných Poslů božích na důkaz toho, že pronásledování nemůže nikdy zastavit ani zpomalit postup Víry pravé a že donucování v náboženských otázkách se nikdy nevyplatí; a že lidé nemohou být donuceni k tomu, aby natrvalo přijali za své názory, které jim byly vnuceny násilím. Dále se říká, že polyteistické víry,

křehké jako pavučina, neobstojí před seriózní a důkladnou kritikou. Nevěřící proto nemají důvod ani ospravedlnění pro to, aby nadále setrvali ve svém modloslužebnictví, neboť jim byla zjevena Kniha, která splňuje všechny morální potřeby i požadavky člověka a je nejvýš způsobilá k tomu, aby ho pozvedla až k nejvyšším metám mravnosti. *Súra* pak odbourává často citovanou námitku nevěřících, že Korán sestavil svatý Prorok sám. Ba naopak, v odpově na žádost nevěřících o Znamení a zázraky, je jim jako největší boží zázrak předkládán Korán. Ke konci *Súry* zaznívají slova útěchy adresovaná věřícím, že pokud budou trpělivě snášet pronásledování, čeká je veliká a světlá budoucnost. *Súra* končí sdělením, že věřící se budou muset chopit meče na obranu islámu a budou muset vést urputný *Džihád* proti silám zla. Vysvětluje se, že pravý *Džihád* neznamená jen zabíjet a být zabit, ale tvrdě bojovat za to, aby v člověku Bůh nalezl zalíbení, a šířit Poselství Koránu.

AL-‘ANKABÚT

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Alif Lám Mím*.

الٓمّٓ ②

3. Což si lidé myslí, že budou ponecháni na pokoji proto, že říkají: „Věříme,“ a že nebudou zkoušeni?

اَحَسِبَ النَّاسُ اَنْ يُّتْرَكُوْٓا اَنْ يَّقُوْلُوْٓا اٰمَنَّا وَهُمْ
لَا يُفْتَنُوْنَ ③

4. A zkoušeli jsme již ty, kteří byli před nimi. Tak Allah věru rozpozná ty, kteří jsou pravdomluvní a rozpozná lháře.

وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِيْنَ
صَدَقُوْا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكٰذِبِيْنَ ④

5. Myslí si snad ti, kteří se zlých skutků dopouštějí, že Nám uniknou? Jak špatně usuzují.

اَمْ حَسِبَ الَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ السَّيِّاٰتِ اَنْ يَّسْبِقُوْنَا ؕ
سَآءَ مَا يَحْكُمُوْنَ ⑤

6. Kdo doufá v setkání s Allahem, *nechť se připraví*, neboť lhůta Allahem stanovená se neodvratně blíží. A On je Všeslyšící, Vševědoucí.

مَنْ كَانَ يَرْجُوْا لِقَآءَ اللّٰهِ فَاِنَّ اَجَلَ اللّٰهِ لَاٰتٍ ؕ
وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ⑥

7. A ten, kdo se snaží, snaží se pouze pro svou vlastní duši; neboť Allah je Nezávislý od všech tvorů.

وَمَنْ جَاهَدَ فَاِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهٖ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَغَنِيٌّ
عَنِ الْعٰلَمِيْنَ ⑦

8. A *co se týče* těch, kteří věří a dobré skutky konají, ty věru zbavíme všech špatností a za jejich skutky jim dáme tu nejlepší odměnu.

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ
سَيِّاٰتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ اَحْسَنَ الَّذِيْ كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ⑧

9. A přikázali jsme člověku, aby byl laskavý ke svým rodičům; jestliže se však snaží tě přimět, abys ke Mně přidružoval to, o čem nemáš žádné vědění, neuposlechni je. Ke mně budete navráceni a já vám sdělím, co jste dělali.

وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا ؕ وَاِنْ جَاهَدٰكَ
لِتُشْرِكَ بِيْ مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ؕ اِلَيَّ
مَرْجِعُكُمْ فَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ⑨

10. A ti, kteří věří a dobré skutky konají — ty věru přijmeme mezi spravedlivé.

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي
الصّٰلِحِيْنَ ⑩

---

* Já jsem Allah, Vševědoucí.

11. A mezi lidmi jsou *takoví*, kteří říkají: „Věříme v Allaha;" ale když musí kvůli Allahovi snášet utrpení, srovnávají to, že jsou lidmi pronásledováni, s trestem od Allaha. A když přijde pomoc od Pána tvého, zajisté řeknou: „Byli jsme s vámi." Což Allah nezná nejlépe, co je v hrudích tvorstva *Jeho*?

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّقُوْلُ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ فَاِذَآ اُوْذِيَ فِي
اللّٰهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللّٰهِ ۗ وَلَئِنْ جَآءَ
نَصْرٌ مِّنْ رَّبِّكَ لَيَقُوْلُنَّ اِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ ۗ اَوَلَيْسَ اللّٰهُ
بِاَعْلَمَ بِمَا فِيْ صُدُوْرِ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١١﴾

12. A Allah věru rozliší ty, kteří věří, a rozliší pokrytce *od věřících*.

وَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ ﴿١٢﴾

13. A ti, kteří nevěří, říkají těm, kteří věří: „Kráčejte po cestě naší a my poneseme vaše hříchy." Ale žádné z jejich hříchů nést nemohou. Jsou to věru lháři.

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّبِعُوْا سَبِيْلَنَا
وَلْنَحْمِلْ خَطٰيٰكُمْ ۗ وَمَا هُمْ بِحٰمِلِيْنَ مِنْ خَطٰيٰهُمْ
مِّنْ شَيْءٍ ۗ اِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ﴿١٣﴾

14. Zato však ponesou břemena vlastní a s břemeny svými břemena *jiná*. A v den Zmrtvýchvstání budou dotazováni na to, co si vymýšleli.

وَلَيَحْمِلُنَّ اَثْقَالَهُمْ وَاَثْقَالًا مَّعَ اَثْقَالِهِمْ وَلَيُسْـَٔلُنَّ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَمَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿١٤﴾ ع

R. 2.

15. A vskutku jsme vyslali Noema k lidu jeho a žil mezi nimi tisíc let bez padesáti. A potom je zachvátila potopa, neboť byli nespravedliví.

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰى قَوْمِهٖ فَلَبِثَ فِيْهِمْ اَلْفَ
سَنَةٍ اِلَّا خَمْسِيْنَ عَامًا ۗ فَاَخَذَهُمُ الطُّوْفَانُ وَ
هُمْ ظٰلِمُوْنَ ﴿١٥﴾

16. Ale my jsme ho zachránili spolu s těmi, kteří *s ním* byli v Arše; a učinili jsme ji Znamením pro všechny národy.

فَاَنْجَيْنٰهُ وَاَصْحٰبَ السَّفِيْنَةِ وَجَعَلْنٰهَآ اٰيَةً لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿١٦﴾

17. A *vzpomeňte si na* Abrahama, jak řekl svému lidu: „Uctívejte Allaha a Bojte se Ho. Bude to pro vás lepší, rozumíte-li.

وَاِبْرٰهِيْمَ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاتَّقُوْهُ ۗ
ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿١٧﴾

18. „Vy místo Allaha jen modly uctíváte a vymýšlíte si lži. Ti, které místo Allaha uctíváte, vám obživu poskytnout nemohou. Snažte se tedy získat svoù obživu u Allaha a uctívejte Ho a buďte Mu vděční. K Němu budete navráceni.

اِنَّمَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَوْثَانًا وَّتَخْلُقُوْنَ
اِفْكًا ۗ اِنَّ الَّذِيْنَ تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ لَا يَمْلِكُوْنَ
لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوْا عِنْدَ اللّٰهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوْهُ
وَاشْكُرُوْا لَهٗ ۗ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿١٨﴾

19. „A jestliže odmítnete, tedy pokolení před vámi odmítla *také*. A Posel je zodpovědný jen za jasné předání *Poselství*."

وَاِنْ تُكَذِّبُوْا فَقَدْ كَذَّبَ اُمَمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ ۗ وَمَا
عَلَى الرَّسُوْلِ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ﴿١٩﴾

20. Což nevidí, jak Allah dává vzniknout stvoření a potom ho opakuje. A to je pro Allaha snadné.

أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللّٰهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ۚ
إِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرٌ ﴿٢٠﴾

21. Řekni: „Cestujte po zemi a pohleďte, jak On dal vzniknout stvoření! Potom Allah uskuteční druhé stvoření." Allah má moc nad všemi věcmi.

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ
ثُمَّ اللّٰهُ يُنْشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ ۚ إِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢١﴾

22. On trestá toho, koho se Mu zlíbí, a smiluje se nad tím, nad kým se Mu zlíbí; a k Němu budete navráceni.

يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ ۖ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ﴿٢٢﴾

23. A nemůžete překazit *záměry Allahovy* ani na zemi, ani na nebi; a kromě Allaha nemáte žádného přítele ani pomocníka.

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ۖ وَ
ع مَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٢٣﴾

R. 3.

24. Ti, kteří ve Znamení Allahova a v setkání s Ním nevěří — to jsou ti, kteří přestali doufat v Mé milosrdenství. A pro ty je připraven bolestný trest.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللّٰهِ وَلِقَائِهِ أُولٰئِكَ
يَئِسُوا مِنْ رَحْمَتِي وَأُولٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ﴿٢٤﴾

25. A jedinou odpovědí jeho lidu bylo to, že řekli: „Zabijte ho nebo ho upalte." Ale Allah jej před ohněm zachránil. V tom zajisté jsou Znamení pro lid věřící.

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ
فَأَنْجٰهُ اللّٰهُ مِنَ النَّارِ ۚ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ﴿٢٥﴾

26. A *Abraham* řekl: „Věru jste si místo Allaha k uctívání modly vzali jen ze vzájemné lásky v životě pozemském. A v Den Zmrtvýchvstání jeden druhého zapřete a vzájemně se proklejete. A vaším příbytkem bude Oheň; a nebudete mít žádné pomocníky."

وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ أَوْثَانًا مَوَدَّةَ
بَيْنِكُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۖ ثُمَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكْفُرُ
بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا وَمَأْوٰىكُمُ
النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٢٦﴾

27. A Lot mu uvěřil; a *Abraham* řekl: „Utíkám se k Pánu svému; neboť On je Mocný, Moudrý."

وقف لازم فَآمَنَ لَهُ لُوطٌ ۘ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلٰى رَبِّي ۖ إِنَّهُ
هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾

28. A darovali jsme mu Izáka a Jakuba a jeho potomkům jsme svěřili prorocké poslání a Knihu a dali jsme mu odměnu v životě pozemském a v Životě budoucím

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ
النُّبُوَّةَ وَالْكِتٰبَ وَآتَيْنٰهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا ۖ وَإِنَّهُ فِي

bude zajisté mezi spravedlivými.

الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿۲۸﴾

29. A *vyslali* jsme Lota; ten svému lidu řekl: „Dopouštíte se nemravnosti, jaké se nikdo z celého lidstva před vámi nikdy nedopustil.

وَلُوْطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖۤ اِنَّكُمْ لَتَاْتُوْنَ الْفَاحِشَةَ ؗ مَا
سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ اَحَدٍ مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۲۹﴾

30. „Vy vskutku k mužům *chlípně* vcházíte a zahrazujete hlavní cesty *pocestným*? A dopouštíte se nemravností ve svých shromážděních!" Ale jedinou odpovědí lidu jeho bylo, že řekli: „Sešli na nás trest Allahův, jsi-li pravdomluvný."

اَئِنَّكُمْ لَتَاْتُوْنَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُوْنَ السَّبِيْلَ ۙ۬ وَ
تَاْتُوْنَ فِيْ نَادِيْكُمُ الْمُنْكَرَ ؕ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖۤ
اِلَّاۤ اَنْ قَالُوا ائْتِنَا بِعَذَابِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتَ مِنَ
الصّٰدِقِيْنَ ﴿۳۰﴾

31. Řekl: „Pane můj, pomoz mi proti lidu bezbožnému."

قَالَ رَبِّ انْصُرْنِيْ عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿۳۱﴾

R. 4.

32. A když Naši Poslové přinesli Abrahamovi radostnou zvěst, řekli: „Zahubíme obyvatele tohoto města; neboť jeho obyvatelé jsou hříšníci."

وَلَمَّا جَآءَتْ رُسُلُنَاۤ اِبْرٰهِيْمَ بِالْبُشْرٰى ۙ قَالُوْۤا اِنَّا
مُهْلِكُوْۤا اَهْلِ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ ۚ اِنَّ اَهْلَهَا كَانُوْا
ظٰلِمِيْنَ ﴿۳۲﴾

33. Řekl: „Ale je tam Lot." Řekli: „My víme velmi dobře, kdo tam je. Zajisté ho zachráníme i rodinu jeho, kromě manželky, která je z těch, kteří zůstanou pozadu."

قَالَ اِنَّ فِيْهَا لُوْطًا ؕ قَالُوْا نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَنْ فِيْهَا ٝ
لَنُنَجِّيَنَّهٗ وَاَهْلَهٗۤ اِلَّا امْرَاَتَهٗ ۫ كَانَتْ مِنَ
الْغٰبِرِيْنَ ﴿۳۳﴾

34. A když Naši Poslové přišli k Lotovi, začal se kvůli nim trápit a cítil se vůči nim bezmocný. I řekli: „Neboj se, ani se nermuť; vždyť zachráníme tebe i tvou rodinu, kromě manželky, která je z těch, kteří zůstanou pozadu.

وَلَمَّاۤ اَنْ جَآءَتْ رُسُلُنَا لُوْطًا سِيْٓءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ
ذَرْعًا وَّقَالُوْا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ ۫ اِنَّا مُنَجُّوْكَ وَاَهْلَكَ
اِلَّا امْرَاَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغٰبِرِيْنَ ﴿۳۴﴾

35. „Na obyvatele tohoto města sešleme trest z nebe, neboť byli vzpurní."

اِنَّا مُنْزِلُوْنَ عَلٰۤى اَهْلِ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِّنَ السَّمَآءِ
بِمَا كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ ﴿۳۵﴾

36. A ponechali jsme o tom jasné Znamení pro lid, který porozumí.

وَلَقَدْ تَّرَكْنَا مِنْهَاۤ اٰيَةًۢ بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿۳۶﴾

37. A k Madjanovcům jsme *vyslali* jejich bratra Šu'ajba, a ten řekl: „Ó lide můj, služte Allahovi a bojte se Posledního Dne a nedopouštějte se bezpráví na zemi, působíce tak nepokoj."

وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۙ فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ
وَارْجُوا الْيَوْمَ الْاٰخِرَ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ﴿۳۷﴾

38. Oni ho však prohlásili za lháře. Tak je postihlo zemětřesení a ráno leželi ve svých domech tváří k zemi.

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ
جٰثِمِيْنَ ﴿٣٨﴾

39. *A zahubili jsme* 'Ádovce a Thamúdovce, což jasně vidíte podle příbytků jejich. A Satan způsobil, že se jim jejich skutky *zdály* krásnými, a svedl je z cesty pravé, přestože byli prozíraví.

وَعَادًا وَثَمُودَا وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ مَسٰكِنِهِمْ وَزَيَّنَ
لَهُمُ الشَّيْطٰنُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَ
كَانُوا مُسْتَبْصِرِيْنَ ﴿٣٩﴾

40. A *zahubili jsme* Qárúna a Faraóna a Hámána. A Mojžíš k nim přišel se zjevnými Znameními; avšak oni si na zemi vedli pyšně, ale nás nepředběhli.

وَقَارُوْنَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامٰنَ وَلَقَدْ جَآءَهُمْ مُوْسٰى
بِالْبَيِّنٰتِ فَاسْتَكْبَرُوْا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوْا سٰبِقِيْنَ ﴿٤٠﴾

41. Tak jsme každého *z nich* uchvátili v jeho hříchu; a byli mezi nimi někteří, proti nimž jsme vyslali prudkou písečnou bouři, a byli mezi nimi někteří, které postihl vichr burácivý, a byli mezi nimi někteří, které jsme dali pohltit zemi, a byli mezi nimi někteří, které jsme utopili. A Allah jim nechtěl ukřivdit, ale oni sami křivdili svým vlastním duším.

فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذَنْبِهٖ فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا
وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا
بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللّٰهُ
لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوْا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿٤١﴾

42. Ti, kteří si berou pomocníky vedle Allaha se podobají pavouku, který si pro sebe staví obydlí; a nejchatrnější ze *všech* obydlí je zajisté obydlí pavoukovo; kéž by to jen věděli!

مَثَلُ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ أَوْلِيَآءَ كَمَثَلِ
الْعَنْكَبُوْتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوْتِ لَبَيْتُ
وقف لازم الْعَنْكَبُوْتِ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ﴿٤٢﴾

43. Allah věru ví, co vedle Něho vzývají; a On je Mocný, Moudrý.

إِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ
الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٤٣﴾

44. A toto jsou podobenství, která předkládáme lidstvu, ale rozumějí jim pouze ti, kteří mají vědění.

وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَآ إِلَّا
الْعٰلِمُوْنَ ﴿٤٤﴾

45. Allah stvořil nebesa a zemi podle pravdy. V tom věru je Znamení pro věřící.

خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِيْ ذٰلِكَ
لَاٰيَةً لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٤٥﴾

R. 5.

46. Zvěstuj to, co ti bylo zjeveno z Knihy, a dodržuj Modlitbu. Vždyť Modlitba brání v nemravnostech a zjevném zlu. A vzpomínání Allaha je *ctností* největší. A Allah

اُتْلُ مَآ أُوْحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتٰبِ وَأَقِمِ الصَّلٰوةَ إِنَّ
الصَّلٰوةَ تَنْهٰى عَنِ الْفَحْشَآءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللّٰهِ

ví, co děláte.

47. A nepřete se s Vlastníky Knihy, leda způsobem, který je nejlepší; ale *v žádném případě se nepřete* s těmi z nich, kteří jsou nespravedliví. A řekněte: „Věříme v to, co nám bylo zjeveno, i v to, co bylo zjeveno vám; a Bůh náš i Bůh váš je Bůh jeden; a do vůle Jeho se odevzdáváme."

48. A podobným způsobem jsme Knihu seslali tobě, takže ti, kterým se od Nás dostalo *správného vědění o* Knize, v něj (Korán) věří. A *také* mezi těmito *Mekkánci* jsou někteří, kteří v něj věří. A Naše Znamení nepopírá nikdo kromě nevděčných.

49. A tys předtím žádnou jinou Knihu nepředčítal, ani jsi žádnou pravicí svou nenapsal; v tom případě by lháři pochybovali.

50. Nikoliv, je to *sbírka* jasných Znamení v srdcích těch, jimž se dostalo vědění. A jen hříšníci popírají Naše Znamení.

51. A říkají: „Proč mu nebyla seslána Znamení od Pána jeho?" Řekni: „Znamení jsou jedině u Allaha a já jsem jen zjevný Varovatel."

52. Což jim nestačí, že jsme ti seslali Knihu, jež je jim předčítána? Vskutku je v ní milosrdenství a připomenutí pro lid věřící.

R. 6.

53. Řekni: „Allah stačí jako Svědek mezi mnou a vámi. On zná, co je na nebesích a na zemi. A *co se týče* těch, kteří věří ve lži a nevěří v Allaha, ti ztrátu utrpí."

54. Žádají tě, abys uspíšil trest; a kdyby nebylo lhůty stanovené, trest by byl na ně už dopadl. A věru je postihne znenadání, aniž si toho všimnou.

55. Žádají tě, abys uspíšil trest; ale Peklo *již* obklopuje nevěřící.

56. *A vzpomeňte si na* den, kdy je trest zakryje zhora i zpod jejich nohou, a On jim

أَكْبَرُ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٤٦﴾
وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ
ظَلَمُوا مِنْهُمْ ۖ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأُنْزِلَ
إِلَيْكُمْ وَإِلَٰهُنَا وَإِلَٰهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٤٧﴾
وَكَذَٰلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ ۚ فَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ
يُؤْمِنُونَ بِهِ ۖ وَمِنْ هَٰؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ ۚ وَمَا يَجْحَدُ
بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿٤٨﴾
وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ ۖ
إِذًا لَارْتَابَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٤٩﴾
بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ ۚ
وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿٥٠﴾
وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ ۖ قُلْ إِنَّمَا
الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥١﴾
أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ۚ
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ ع
قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا ۖ يَعْلَمُ مَا فِي
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا
بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٥٣﴾
وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ ۚ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُسَمًّى لَجَاءَهُمُ
الْعَذَابُ وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٤﴾
يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٥٥﴾
يَوْمَ يَغْشَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ

řekne: „Okuste *plodů* konání svého."

57. Ó služebníci Moji, kteří věříte! Má země je věru rozsáhlá, uctívejte tedy Mě jediného.

58. Každá duše okusí smrti a potom k Nám budete navráceni.

59. A ti, kteří věří a dobré skutky konají — ty ubytujeme ve vznešených palácích Ráje, pod nimiž řeky tečou. Tam budou přebývat navěky. Jak skvělá je odměna těch, kteří *dobré* činí,

60. Těch, již jsou neochvějní a svou důvěru v Pána svého vkládají.

61. A kolik je zvířat, která si neopatřují vlastní obživu! Allah živí je i vás. A On je Všeslyšící, Vševědoucí.

62. A když se jich zeptáš: „Kdo stvořil nebesa a zemi a přinutil slunce a měsíc, aby *Mu* sloužily? Zajisté řeknou: „Allah." Jak se tedy mohou *od Pravdy* odvracet?

63. Allah rozmnožuje *prostředky k* obživě těm Svým služebníkům, kterým se Mu zlíbí a ztenčuje *je* těm, kterým *chce*. Allah zná velmi dobře vše.

64. A když se jich zeptáš: „Kdo sesílá z nebe vodu a jí oživuje zemi po smrti její?" Zajisté řeknou: „Allah." Řekni: „Všechna chvála patří Allahovi." Ale většina z nich nerozumí.

R. 7.

65. A tento život pozemský je pouze kratochvílí a hrou; a Příbytek na Onom světě — to věru je Život; kéž by to jen věděli!

66. A když nastupují na loď, vzývají Allaha s upřímnou vírou v Něho. Ale když On je v bezpečí dopraví na pevninu, hle, tu *k Němu* společníky přidružují;

67. Aby popřeli, co jsme jim uštědřili, a aby si mohli užívat. Však se brzy dozvědí.

أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٦﴾
يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِيَّايَ
فَاعْبُدُونِ ﴿٥٧﴾
كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٥٨﴾
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُم مِّنَ
الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
نِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٥٩﴾
الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٦٠﴾
وَكَأَيِّن مِّن دَابَّةٍ لَّا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا
وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦١﴾
وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ
الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ﴿٦٢﴾
اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ
لَهُ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٣﴾
وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّن نَّزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ
الْأَرْضَ مِن بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ
لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٤﴾
وَمَا هَٰذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ وَإِنَّ
الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٦٥﴾
فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلْكِ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿٦٦﴾
لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾

68. Což neviděli, že jsme *pro ně* tuto svatyni učinili bezpečnou, zatímco všude kolem nich jsou lidé olupováni. Což budou nadále věřit lžím a popírat přízeň Allahovu?

69. A kdo je nespravedlivější než ten, kdo si o Allahovi lži vymýšlí či odmítne pravdu, když k němu přijde? Což není v Pekle příbytek pro ty, kteří nevěří?

70. A *co se týče* těch, kteří se na stezce Naší usilovně snaží — ty věru povedeme po cestách Svých. A Allah je zajisté s těmi, kteří dobré konají.

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا اٰمِنًا وَّيُتَخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ
حَوْلِهِمْ ۭ اَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُوْنَ وَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ يَكْفُرُوْنَ ﴿٦٨﴾
وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ
بِالْحَقِّ لَمَّا جَآءَهٗ ۭ اَلَيْسَ فِيْ جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكٰفِرِيْنَ ﴿٦٩﴾
وَالَّذِيْنَ جَاهَدُوْا فِيْنَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا ۭ وَاِنَّ اللّٰهَ
لَمَعَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٧٠﴾ ع

KAPITOLA 30

AL-RÚM

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Súra byla zjevena v Mekce, ale přesnou dobu jejího zjevení je velmi obtížné určit. Nejspolehlivější autority ji kladou do 6. nebo 7. roku po Výzvě, protože tou dobou dosáhl svého vrcholu vítězný postup Peršanů, o němž je v *Súře* výslovná zmínka. Perská vojska již klepala na brány samotného Cařihradu a hanba a ponížení Římanů klesly jak nejhloub mohly. Ke konci předchozí *Súry* bylo řečeno, že "život pozemský", pokud není obětován šlechetnému poslání, "je pouhou kratochvílí a zábavou" a že skutečným a věčným životem je život, v němž se poutník ducha ze všech sil snaží získat zalíbení u Boha. Tuto *Súru* zahajují prorocká slova o tom, že věřící budou úspěšně čelit zkouškám a strastem, kterými budou muset projít a v odměnu za jejich oběti a trápení jim budou otevřeny brány boží milosti a milosrdenství.

Obsah

Hlavním tématem *Súry* je nezdar a porážka sil nevěrectví a tmy a vzestup a vítězství islámu. S důrazem a jistotou, které rozptylují veškeré pochybnosti, se tu tvrdí, že starý řád je na pokraji zhroucení a z jeho trosek vzejde řád nový a lepší. *Súra* začíná proroctvím o konečném vítězství Římanů nad Peršany. Proroctví bylo vysloveno v době, kdy příval perských dobyvačných válek před sebou smetal vše, co se mu postavilo do cesty, a kdy ponížení a hanba Římanů dostoupily svého vrcholu. V té době bylo nad možnosti lidských vědomostí a důvtipu předvídat, že se v časovém rozmezí tří až devíti let karta zcela obrátí v neprospěch Peršanů a že z poražených se stanou vítězi. Proroctví bylo do slova a do písmene splněno za velice zvláštních a nepředvídaných okolností. Jeho splnění implikovalo další a větší proroctví, že totiž síly nevěrectví, které tehdy byly ještě příliš mocné, takže jim chudí a slabí muslimové nemohli vzdorovat, budou též rozprášeny a islám bude kráčet od vítězství k vítězství. Dále je v *Súře* zmínka o veliké moci Boha, která je patrná ze stvoření

nebes a země, střídání dne a noci, v dokonalém uspořádání a řádu, který panuje ve vesmíru, a ve zrození člověka z nicotných počátků. To vše vedlo k velmi přesvědčivému a nevyhnutelnému závěru, že Bůh, Jenž vlastní tak obrovské a neomezené síly, je také schopen způsobit, aby islám vyrostl z malého semínka v mohutný strom, v jehož stínu bude jednoho dne odpočívat celé lidstvo. Islám musí zvítězit, protože je *Dín al-Fitrah*, tj. v souladu s lidskou povahou a působí příznivě na lidské svědomí, intelekt a zdravý rozum. Jeho vítězství nastane cestou velké a nádherné revoluce, k níž dojde v Arábii. Národ z mravního hlediska prakticky mrtvý bude probuzen z hlubokého, věčného spánku a tím, že se zhluboka napije z duchovního pramene, jemuž dá vytrysknout svatý Prorok, se stane nositelem duchovního světla a do všech končin světa rozšíří Poselství islámu. *Súra* končí poznámkou, že odpor vůči islámu nemůže jeho postup zastavit ani zpomalit. Pravda nakonec vždy vítězí a prosperuje a lež je poražena a zahanbena. Tak tomu bylo za časů každého Proroka božího a stane se tak i v době svatého Proroka. Dále je svatý Prorok vyzván, aby trpělivě a statečně snášel veškerá pronásledování a posměšky, jimž je vystavován, neboť úspěch se již brzy dostaví.

AL-RÚM

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Alif Lám Mím*.

الٓمّٓ ﴿٢﴾

3. Římané byli poraženi,

غُلِبَتِ الرُّوْمُ ﴿٣﴾

4. V zemi nedaleko odsud, a po své porážce budou *opět* vítězní

فِيْٓ اَدْنَى الْاَرْضِ وَهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُوْنَ ﴿٤﴾

5. V několika letech — předtím a potom poroučí *jen* Allah — a v ten den se věřící zaradují

فِيْ بِضْعِ سِنِيْنَ ۬ لِلّٰهِ الْاَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْۢ بَعْدُ
وَيَوْمَئِذٍ يَّفْرَحُ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿٥﴾

6. Z pomoci Allahovy. On pomáhá tomu, komu se Mu zlíbí, a On je Mocný, Milosrdný.

بِنَصْرِ اللّٰهِ ۭ يَنْصُرُ مَنْ يَّشَآءُ ۭ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿٦﴾

7. To Allah *učinil* tento slib. A Allah slib Svůj neporuší, ale většina lidí to neví.

وَعْدَ اللّٰهِ ۭ لَا يُخْلِفُ اللّٰهُ وَعْدَهٗ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٧﴾

8. Znají *jen* vnější *stránky* života pozemského a na Život budoucí vůbec nedbají.

يَعْلَمُوْنَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَهُمْ عَنِ
الْاٰخِرَةِ هُمْ غٰفِلُوْنَ ﴿٨﴾

9. Což ve svých myslích nepřemýšlejí? Allah stvořil nebesa a zemi a vše, co je mezi nimi, jen podle pravdy a na lhůtu stanovenou. Ale mnoho lidí v setkání s Pánem svým nevěří.

اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوْا فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ ۣ مَا خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَآ اِلَّا بِالْحَقِّ وَاَجَلٍ مُّسَمًّى ۭ
وَاِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَاۗئِ رَبِّهِمْ لَكٰفِرُوْنَ ﴿٩﴾

10. Což necestovali po zemi a neviděli, jak *zlý* byl konec těch, kteří byli před nimi? A byli mocnější silou a obdělávali zemi a osídlili ji více a lépe, než ji osídlili oni. A přišli k nim jejich Poslové se zjevnými Znameními. A Allah by jim neukřivdil, ale oni sami ukřivdili svým vlastním duším.

اَوَلَمْ يَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۭ كَانُوْٓا اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَّاَثَارُوا
الْاَرْضَ وَعَمَرُوْهَآ اَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوْهَا وَجَاۗءَتْهُمْ
رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ ۭ فَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ
كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿١٠﴾

---

* Já jsem Allah, Vševědoucí.

11. Zlý pak byl konec těch, kteří se dopustili zlého tím, že zavrhli Znamení Allahova a posmívali se jim.

R. 2.

12. Allah dává vzniknout stvoření; potom je opakuje; a potom k Němu budete navráceni.

13. A v den, kdy se Hodina dostaví, budou provinilci zoufalí.

14. A nebudou mít žádné přímluvce *mezi těmi*, jež *k Bohu* přidružují; a zapřou *ty*, jež *k Němu* přidružovali.

15. A v den, kdy se Hodina dostaví — v ten den budou rozděleni.

16. A ti, kteří uvěřili a dobré skutky konali, budou poctěni a v zahradě šťastnými učiněni.

17. Avšak ti, kteří neuvěřili a Naše Znamení i setkání na Onom světě zavrhli, ti budou k trestu předvedeni.

18. Oslavujte tedy Allaha zvečera i brzy zrána —

19. A Jemu náleží všechna chvála na nebesích i na zemi — a *oslavujte Jej* odpoledne a v době, kdy se slunce začne sklánět k západu.

20. On dává vzejít živému z mrtvého a On dává vzejít mrtvému ze živého a On oživuje zemi po smrti její. A podobně budete vyvedeni i vy.

R. 3.

21. A mezi Jeho Znamení patří to, že vás stvořil z prachu; a hle, jsou z vás lidé volně se pohybující *po povrchu země*.

22. A mezi Jeho Znamení patří *i* to, že pro vás z vašeho nitra stvořil manželky, abyste v nich nalezli klid duše, a vložil mezi vás lásku a něhu. V tom zajisté jsou Znamení pro lid přemýšlivý.

ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةَ الَّذِيْنَ اَسَآءُوا السُّوْٓاٰى اَنْ كَذَّبُوْا
بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَكَانُوْا بِهَا يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿١١﴾
اَللّٰهُ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿١٢﴾
وَيَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُوْنَ ﴿١٣﴾
وَلَمْ يَكُنْ لَّهُمْ مِّنْ شُرَكَآئِهِمْ شُفَعٰٓؤُا وَكَانُوْا
بِشُرَكَآئِهِمْ كٰفِرِيْنَ ﴿١٤﴾
وَيَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَّتَفَرَّقُوْنَ ﴿١٥﴾
فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَهُمْ فِيْ رَوْضَةٍ
يُّحْبَرُوْنَ ﴿١٦﴾
وَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَلِقَآئِ الْاٰخِرَةِ
فَاُولٰٓئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُوْنَ ﴿١٧﴾
فَسُبْحٰنَ اللّٰهِ حِيْنَ تُمْسُوْنَ وَحِيْنَ تُصْبِحُوْنَ ﴿١٨﴾
وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَعَشِيًّا وَّحِيْنَ
تُظْهِرُوْنَ ﴿١٩﴾
يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ
الْحَيِّ وَيُحْيِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذٰلِكَ
تُخْرَجُوْنَ ﴿٢٠﴾
وَمِنْ اٰيٰتِهٖٓ اَنْ خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ اِذَآ اَنْتُمْ
بَشَرٌ تَنْتَشِرُوْنَ ﴿٢١﴾
وَمِنْ اٰيٰتِهٖٓ اَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا
لِّتَسْكُنُوْٓا اِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَّوَدَّةً وَّرَحْمَةً
اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿٢٢﴾

23. A mezi Jeho Znamení patří stvoření nebes a země a rozmanitost vašich jazyků i barev. A v tom zajisté jsou Znamení pro lid nadaný věděním.

وَمِنْ اٰيٰتِهٖ خَلْقُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافُ
اَلْسِنَتِكُمْ وَاَلْوَانِكُمْ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّلْعٰلِمِيْنَ ﴿۲۳﴾

24. A mezi Jeho Znamení patří váš spánek noční i denní a to, že usilujete o podíl na Jeho štědrosti. V tom zajisté jsou Znamení pro lid slyšící.

وَمِنْ اٰيٰتِهٖ مَنَامُكُمْ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَآؤُكُمْ
مِّنْ فَضْلِهٖ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّسْمَعُوْنَ ﴿۲۴﴾

25. A mezi jeho Znamení patří i to, že vám ukazuje blesk *jako znamení* strachu a naděje a sesílá z nebe vodu a tou oživuje zemi po smrti její. V tom zajisté jsou Znamení pro lid chápající.

وَمِنْ اٰيٰتِهٖ يُرِيْكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَّطَمَعًا وَّيُنَزِّلُ
مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَيُحْيٖ بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ؕ
اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿۲۵﴾

26. A mezi Jeho Znamení patří i to, že nebesa i země z příkazu Jeho *pevně* stojí. Potom až vás voláním zavolá, hle, ze země vystoupíte.

وَمِنْ اٰيٰتِهٖٓ اَنْ تَقُوْمَ السَّمَآءُ وَالْاَرْضُ بِاَمْرِهٖ ؕ ثُمَّ
اِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً ۖ مِّنَ الْاَرْضِ ۖ اِذَآ اَنْتُمْ
تَخْرُجُوْنَ ﴿۲۶﴾

27. A Jemu náleží vše, co je na nebesích a na zemi. Všichni Ho poslouchají.

وَلَهٗ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ كُلٌّ لَّهٗ قٰنِتُوْنَ ﴿۲۷﴾

28. A je to On, Kdo dává vzniknout stvoření, potom je opakuje a to je pro Něj velmi snadné. Jemu přísluší nejvznešenější postavení na nebesích a na zemi; a On je Mocný, Moudrý.

وَهُوَ الَّذِيْ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ وَهُوَ اَهْوَنُ
عَلَيْهِ ؕ وَلَهُ الْمَثَلُ الْاَعْلٰى فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ
ع وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿۲۸﴾

R. 4.

29. On vám předkládá podobenství o vás samých. Chtěli byste, aby se vaši otroci podíleli na tom, čím jsme vás obdařili, a stali se rovnými podílníky *do té míry*, že se jich začnete bát tak, jako se bojíte jeden druhého? Takto vysvětlujeme Znamení lidem, kteří rozumějí.

ضَرَبَ لَكُمْ مَّثَلًا مِّنْ اَنْفُسِكُمْ ؕ هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَّا
مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَآءَ فِيْ مَا رَزَقْنٰكُمْ فَاَنْتُمْ
فِيْهِ سَوَآءٌ تَخَافُوْنَهُمْ كَخِيْفَتِكُمْ اَنْفُسَكُمْ ؕ كَذٰلِكَ
نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿۲۹﴾

30. Nikoliv, ti, kdož jsou nespravedliví, své nízké choutky jen z nevědomosti následují; a kdo může vést toho, koho Allah odsoudil k bloudění? Ti nebudou mít žádné pomocníky.

بَلِ اتَّبَعَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْٓا اَهْوَآءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ فَمَنْ
يَّهْدِيْ مَنْ اَضَلَّ اللّٰهُ ؕ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿۳۰﴾

31. Obrať svou tvář k náboženství tak, jako člověk *Bohu* oddaný. Toto je přirozenost Allahem stanovená, podle níž lidi stvořil. A stvoření Allahovo nelze

فَاَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّيْنِ حَنِيْفًا ؕ فِطْرَتَ اللّٰهِ الَّتِيْ فَطَرَ
النَّاسَ عَلَيْهَا ؕ لَا تَبْدِيْلَ لِخَلْقِ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ الدِّيْنُ

změnit. Toto je víra pravá a věčná. Ale většina lidí to neví.

32. *Obraťte svou tvář k Bohu*, kajícně se k Němu utíkajíce, a bojte se Ho a dodržujte Modlitbu a nebuďte z těch, kteří *k Němu* společníky přidružují —

33. Z těch, kteří rozštěpili své náboženství a rozdělili se na sekty; a každá skupina se těší jen z toho, co sama vlastní.

34. Když lidi postihne neštěstí, k Pánu svému volají *a kajícně* se k Němu obracejí; když jim dá posléze okusit Svého milosrdenství, hle, část z nich k Pánu svému společníky přidruží,

35. Aby tak byli nevděční za to, co jsme jim darovali. *Chvíli* si tedy užívejte, brzy však poznáte.

36. Což jsme jim seslali nějaké zplnomocnění, které by mluvilo *ve prospěch* toho, co k Němu přidružují?

37. A když dáme lidstvu okusit milosrdenství, radují se z něho; když je však postihne něco zlého za to, co si sami vysloužili, hle, začnou si zoufat.

38. Což neviděli, že Allah rozmnožuje obživu tomu, komu se Mu zlíbí, a ztenčuje ji *tomu, komu chce*? V tom věru jsou Znamení pro lid věřící.

39. A dávej příbuznému, co mu náleží, a chudému a pocestnému. To je nejlepší pro ty, kteří touží po přízni Allahově, a to jsou ti, kteří uspějí.

40. To, co platíte jako úrok v lichvě, aby se tím rozmnožilo bohatství lidí, to nepředstavuje v očích Allahových žádný zisk; ale cokoliv dáváte jako Zakát, chtějíce tím získat přízeň Allahovu — těm bude *jejich bohatství* mnohonásobně rozmnoženo.

41. Allah je Ten, Jenž vás stvořil *a* potom vám obživu opatřil; potom vás nechá zemřít a potom vás opět přivede k životu. Je mezi vašimi „společníky" někdo, kdo by byl

الْقَيِّمُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾
مُنِيبِينَ اِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَلَا تَكُونُوا
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٣١﴾
مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا كُلُّ حِزْبٍ
بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٣٢﴾
وَاِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ اِلَيْهِ
ثُمَّ اِذَا اَذَاقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً اِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ
يُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾
لِيَكْفُرُوا بِمَا اٰتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾
اَمْ اَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ
يُشْرِكُونَ ﴿٣٥﴾
وَاِذَا اَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَاِنْ تُصِبْهُمْ
سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيهِمْ اِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿٣٦﴾
اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَ
يَقْدِرُ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٧﴾
فَاٰتِ ذَا الْقُرْبٰى حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ
ذٰلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللّٰهِ وَاُولٰئِكَ
هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٨﴾
وَمَا اٰتَيْتُمْ مِنْ رِبًا لِيَرْبُوَا فِي اَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا
يَرْبُوا عِنْدَ اللّٰهِ وَمَا اٰتَيْتُمْ مِنْ زَكٰوةٍ تُرِيدُونَ
وَجْهَ اللّٰهِ فَاُولٰئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ ﴿٣٩﴾
اَللّٰهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ

schopen něčeho podobného? Oslaven budiž Allah a povznesen nad vše, co *k Němu* přidružují.

يُحْيِيكُمْ ۖ هَلْ مِن شُرَكَائِكُم مَّن يَفْعَلُ مِن ذَٰلِكُم
مِّن شَيْءٍ ۚ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤١﴾

R. 5.

42. Na pevnině i na moři se objevila zkáza za to, co ruce lidí vykonaly, aby jim dal Allah okusit *plodů* některých jejich skutků — snad se *od zlého* odvrátí.

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي
النَّاسِ لِيُذِيقَهُم بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٤٢﴾

43. Řekni: „Cestujte po zemi a pohleďte, jak zlý byl konec těch, kteří byli před *vámi*! Většina z nich byli modloslužebníci."

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِن قَبْلُ ۚ كَانَ أَكْثَرُهُم مُّشْرِكِينَ ﴿٤٣﴾

44. Obrať svou tvář k pravému náboženství, dříve než přijde od Allaha den, jenž nelze odvrátit. V ten den bude *lidstvo* rozděleno *do skupin*.

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَيِّمِ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ
يَوْمٌ لَّا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ ۖ يَوْمَئِذٍ يَصَّدَّعُونَ ﴿٤٤﴾

45. Ti, kteří neuvěřili, ponesou *následky* svého nevěřectví; a ti, kteří zbožné skutky konají, pro sebe *jen dobré* připravují,

مَن كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ ۖ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِأَنفُسِهِمْ
يَمْهَدُونَ ﴿٤٥﴾

46. Aby On ze Své štědrosti mohl odměnit ty, kteří věří a zbožné skutky konají. On věru nemiluje nevěřící.

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِن فَضْلِهِ ۚ
إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٤٦﴾

47. A mezi Znamení Jeho patří, že vysílá větry jako oznamovatele radostných zvěstí a také proto, aby vám dal okusit Svého milosrdenství a aby lodi pluly z příkazu Jeho a abyste usilovali o podíl z Jeho štědrosti a abyste byli vděční.

وَمِنْ آيَاتِهِ أَن يُرْسِلَ الرِّيَاحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُم
مِّن رَّحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ الْفُلْكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِن
فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٤٧﴾

48. A již před tebou jsme vyslali Posly k národům jejich a ti jim donesli jasná Znamení. Potom jsme potrestali ty, kteří se provinili. A zajisté bylo Naší povinností pomoci věřícím.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُم
بِالْبَيِّنَاتِ فَانتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا ۖ وَكَانَ حَقًّا
عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٨﴾

49. Allah *je Ten*, Kdo posílá větry, aby zvedli mraky. Potom je rozptyluje po obloze, jak se Mu zlíbí, a skládá je do vrstev a ty vidíš déšť, jak vychází z jejich středu. A když ho nechá spadnout na ty ze svých

اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ
فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسَفًا فَتَرَى الْوَدْقَ
يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ ۖ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ

služebníků, na které se Mu zlíbí, hle, zaradují se;

عِبَادِهٖٓ اِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُوْنَ ﴿٤٩﴾

50. Ačkoli před tím, než jim byl seslán, si zoufali.

وَاِنْ كَانُوْا مِنْ قَبْلِ اَنْ يُّنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِّنْ قَبْلِهٖ
لَمُبْلِسِيْنَ ﴿٥٠﴾

51. Pohlédni tedy na známky milosrdenství Allahova: *pohleď*, jak oživuje zemi po smrti její. Týž *Bůh* oživí mrtvé, neboť má moc nad všemi věcmi.

فَانْظُرْ اِلٰٓى اَثَرِ رَحْمَتِ اللّٰهِ كَيْفَ يُحْيِ الْاَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَا ۗ اِنَّ ذٰلِكَ لَمُحْيِ الْمَوْتٰى ۚ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيْرٌ ﴿٥١﴾

52. A i kdybychom vyslali vítr a oni by viděli, (jak jejich úroda) žloutne, zajisté by i potom *přízeň Naši* popírali.

وَلَئِنْ اَرْسَلْنَا رِيْحًا فَرَاَوْهُ مُصْفَرًّا لَّظَلُّوْا مِنْۢ بَعْدِهٖ
يَكْفُرُوْنَ ﴿٥٢﴾

53. Nemůžeš přimět mrtvé, aby slyšeli, ani nemůžeš přimět hluché, aby uslyšeli volání, když se odvracejí.

فَاِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتٰى وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَآءَ اِذَا
وَلَّوْا مُدْبِرِيْنَ ﴿٥٣﴾

54. Ani nemůžeš vyvést slepé z jejich bloudění. K tomu, aby slyšeli, můžeš přimět pouze ty, kteří v Naše Znamení uvěřit chtějí, a ti se *do vůle Boží* odevzdají.

وَمَآ اَنْتَ بِهٰدِ الْعُمْيِ عَنْ ضَلٰلَتِهِمْ ۗ اِنْ تُسْمِعُ اِلَّا
ع مَنْ يُّؤْمِنُ بِاٰيٰتِنَا فَهُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿٥٤﴾

R. 6.

55. Allah je Ten, Kdo vás stvořil slabými a po slabosti vám dal sílu; později ze síly učinil slabost a stáří. On stvoří to, co chce; a On je Vševědoucí, Všemocný.

اَللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِّنْ ضُعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْۢ بَعْدِ
ضُعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْۢ بَعْدِ قُوَّةٍ ضُعْفًا وَّشَيْبَةً ۗ
يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۚ وَهُوَ الْعَلِيْمُ الْقَدِيْرُ ﴿٥٥﴾

56. A v den, kdy se Hodina dostaví, provinilci budou přísahat, že zůstali jen jednu hodinu — tak byli svedeni *z cesty pravé*.

وَيَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُوْنَ ۙ مَا لَبِثُوْا
غَيْرَ سَاعَةٍ ۗ كَذٰلِكَ كَانُوْا يُؤْفَكُوْنَ ﴿٥٦﴾

57. Ale ti, jimž bylo dáno vědění a víra, řeknou: „Ve skutečnosti jste tam zůstali, jak stojí v Knize Allahově, až do Dne vzkříšení. A toto je Den vzkříšení, ale vy jste o tom vědět nechtěli."

وَقَالَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ وَالْاِيْمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ
فِيْ كِتٰبِ اللّٰهِ اِلٰى يَوْمِ الْبَعْثِ ۫ فَهٰذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَ
لٰكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٥٧﴾

58. V ten den nepomohou hříšníkům jejich výmluvy; ani jim nebude dovoleno vstoupit na práh.

فَيَوْمَئِذٍ لَّا يَنْفَعُ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ
يُسْتَعْتَبُوْنَ ﴿٥٨﴾

59. A vskutku jsme v tomto Koránu lidem nejrůznější podobenství předložili; a když jim přineseš nějaké Znamení, ti, kteří nevěří, zajisté řeknou: „Jste jenom lháři."

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ
مَثَلٍ ۚ وَلَئِن جِئْتَهُم بِآيَةٍ لَّيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
إِنْ أَنتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ﴿٥٩﴾

60. Takto Allah zapečeťuje srdce těch, kteří nic nevědí.

كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٠﴾

61. Buď tedy trpělivý. Neboť slib Allahův je pravdivý; a nedopusť, aby ti, kdož nejsou *o víře* přesvědčeni, tě znevažovali.

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ ۖ وَلَا يَسْتَخِفَّنَّكَ الَّذِينَ
لَا يُوقِنُونَ ﴿٦١﴾ ع

KAPITOLA 31

LUQMÁN

(*Zjeveno před Hidžrou*)

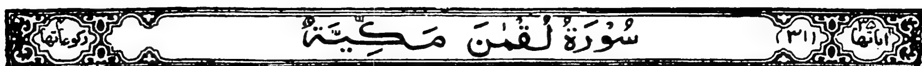
Doba zjevení, název a kontext

Podle všeobecně přijatého názoru byla tato *Súra* zjevena v Mekce kolem poloviny mekkánského období, nebo podle některých badatelů v 6. či 7. roce po Výzvě. Předcházející *Súra* končila tím, že Korán plně vysvětluje všechna učení, která se zabývají duševním vývojem a rozvojem člověka. Avšak nevěřící nemají oči, aby viděli pravdu, neboť jejich srdce jsou zapečetěna. Vidí jedno Znamení za druhým a přesto stále omílají totéž, že svatý Prorok je lhář a podvodník. Tato *Súra* začíná slavnostním prohlášením, že svatý Prorok podvodníkem ani lhářem není a že tuto Knihu, tj. Korán, mu zjevil Moudrý a Vševědoucí Bůh. Je plná moudrosti a upřímného hledače Pravdy vede k cestě pravé. V předchozí *Súře* byla také zmínka o tom, že věc islámu bude i nadále prosperovat a kráčet vítězně vpřed a že nevěřící potká porážka, hanba a ponížení. V této *Súře* jsou objasněny některé ušlechtilé mravní zásady, které, budou-li se jimi národy či jednotlivci řídit, jim umožní docílit úspěchu a blahobytu a jejichž pomocí mohou dosíci velikosti a věhlasu.

Obsah

Súra se hned na začátku zmiňuje o absolutních podmínkách úspěchu — totiž o správné víře a správném jednání — a ústy jednoho nearabského mudrce Luqmána pokračuje diskusí o některých univerzálních mravních zásadách. Hlavní zásadou je, že Bůh je Jeden a že všechny ostatní ušlechtilé ideály vyplývají z tohoto kréda. Druhá nejdůležitější zásada se týká povinností člověka vůči člověku, z nichž nejpodstatnější jsou jeho povinnosti vůči rodičům. Mezi těmito dvěma základními přikázáními je muslim poučen, že jeho loajalita patří především Bohu a že nemá dopustit, aby jakákoliv jiná loajalita, ani loajalita k rodičům, převážila loajalitu k Stvořiteli. Ale za žádných okolností k nim nemá přestat být laskavý, ohleduplný a uctivý. Dále se praví, že po stránce praktické člověk plní svou povinnost k Bohu dodržováním Modlitby a své povinnosti vůči lidem

tím, že koná dobré a vystříhá se zlého. Jakmile prý na sebe opravdový věřící vezme ušlechtilý a náročný úkol, jakým je hlásání pravdy a vyzývání lidí k spravedlivému životu, obtíže a překážky se mu postaví do cesty a bude muset snášet protivenství, urážky a pronásledování. Je nabádán, aby veškerý odpor a pronásledování snášel trpělivě a statečně. Pokud ho neodradí či nezastraší odpor či pronásledování, jimž musí čelit při plnění svého velkého a vznešeného úkolu, úspěch se dostaví a svou věrnost mu odpřisáhnou velké zástupy lidí. V hodině veřejné chvály a ovací nemá ztratit duševní rovnováhu a zejména nemá propadnout domýšlivosti a nadutosti. *Súra* se pak zmiňuje o zákonech přírody a chce tím naznačit, že tyto zákony pracují ve prospěch islámu. Končí varováním určeným nevěřícím, že se rychle blíží den zúčtování, v němž jim jejich bohatství, vliv, moc a věhlas nebudou nic platny. Dokonce i jejich děti přijmou islám a při jeho rozšiřování začnou utrácet ze svého jmění.

LUQMÁN

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Alif Lám Mím*.

3. Toto jsou verše Knihy Moudrosti,

4. Vedení a milosrdenství pro ty, kteří dobré konají,

5. Kteří dodržují Modlitbu a platí Zakát a kteří pevně věří v Život budoucí.

6. Právě ti se vedením Pána svého řídí a ti budou prospívat.

7. A mezi lidmi je takový, jenž bez jakéhokoliv vědění přijímá výměnou za *vedení* pošetilé příběhy, aby tak sváděl *lidi* z cesty Allahovy a posmíval se jí. A pro ty je připraven ponižující trest.

8. A když jsou mu přednášena Naše Znamení, pyšně se odvrátí, jako by je ani neslyšel, jako kdyby mu uši ztěžkly. Tomu tedy oznam trest bolestný.

9. Pro ty, kteří věří a dobré skutky konají, jsou připraveny Zahrady Blaženosti,

10. V nichž budou přebývat navěky. Allahův slib je pravdivý, a On je Mocný, Moudrý.

11. On stvořil nebesa bez sloupů pro vás viditelných a na zemi rozmístil pevné hory, aby se s vámi nekývala, a rozptýlil po ní všechny druhy zvířat; a z mraků jsme seslali vodu a z ní jsme dali vyrůst všem druhům ušlechtilých *rostlin*.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

الٓمّٓ ﴿٢﴾

تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْحَكِيْمِ ﴿٣﴾

هُدًى وَّرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِيْنَ ﴿٤﴾

الَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ
بِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوْقِنُوْنَ ﴿٥﴾

اُولٰٓئِكَ عَلٰى هُدًى مِّنْ رَّبِّهِمْ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُوْنَ ﴿٦﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّشْتَرِيْ لَهْوَ الْحَدِيْثِ لِيُضِلَّ
عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۖ وَّيَتَّخِذَهَا هُزُوًا ۭ
اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ﴿٧﴾

وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِ اٰيٰتُنَا وَلّٰى مُسْتَكْبِرًا كَاَنْ لَّمْ يَسْمَعْهَا
كَاَنَّ فِيْٓ اُذُنَيْهِ وَقْرًا ۚ فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿٨﴾

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ جَنّٰتُ النَّعِيْمِ ﴿٩﴾

خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۭ وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّا ۭ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿١٠﴾

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَاَلْقٰى فِي الْاَرْضِ
رَوَاسِيَ اَنْ تَمِيْدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيْهَا مِنْ كُلِّ دَاۗبَّةٍ ۭ
وَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاۗءِ مَاۗءً فَاَنْۢبَتْنَا فِيْهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ
كَرِيْمٍ ﴿١١﴾

---

* Já jsem Allah, Vševědoucí

12. Toto je stvoření Allahovo. A nyní mi ukažte, co stvořili jiní, jež máte vedle Něho. Ano, nespravedliví jsou věru ve zjevném bludu.

R. 2.

13. A Luqmána jsme obdařili moudrostí *a řekli jsme mu*: „Buď vděčný Allahovi;" a kdo je vděčný, je vděčný jen pro *dobro* své vlastní duše. A kdo je nevděčný, pak Allah je věru Soběstačný, Chvályhodný.

14. A *vzpomeňte si*, jak Luqmán řekl svému synu, napomínaje ho: „Synu můj milený, nepřidružuj společníky k Allahovi. Neboť přidružování společníků *k Bohu* je těžký hřích."

15. A nakázali jsme člověku, aby byl laskavý ke svým rodičům — matka ho nosí se stálými obtížemi a odstaví ho až po dvou letech — „Buď vděčný Mně i svým rodičům. A ke Mně je návrat *konečný*.

16. „Nutí-li tě však, abys Mi stavěl rovné, o nichž nemáš žádné vědění, pak je neuposlechni, ale ve *všech* záležitostech světských buď jejich laskavým společníkem; a *ve věcech duchovních* pak následujte cestu toho, kdo se obrací ke Mně. Ke Mně pak budete všichni navráceni a já vám oznámím, co jste dělali."

17. „Synu můj milený! I kdyby to byla váha zrnka hořčičného a i kdyby to bylo ve skále nebo na nebesích anebo na zemi, Allah to vynese; neboť Allah je Bystrý, Pozorný.

18. „Synu můj milený! Dodržuj Modlitbu a přikazuj dobré a zakazuj zlé a trpělivě snášej vše, co tě postihne. To věru patří k záležitostem, *které vyžadují* odhodlanost.

19. „Nenadouvej pýchou své tváře a nechoď pánovitě po zemi; neboť Allah věru nemiluje domýšlivého chvastouna.

20. „A kráčej umírněným krokem a snižuj svůj hlas; vždyť ze všech hlasů nej-

هٰذَا خَلْقُ اللّٰهِ فَاَرُوْنِيْ مَاذَا خَلَقَ الَّذِيْنَ مِنْ دُوْنِهٖ
ع بَلِ الظّٰلِمُوْنَ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿۱۱﴾
وَلَقَدْ اٰتَيْنَا لُقْمٰنَ الْحِكْمَةَ اَنِ اشْكُرْ لِلّٰهِ ؕ وَمَنْ
يَّشْكُرْ فَاِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ
حَمِيْدٌ ﴿۱۲﴾
وَاِذْ قَالَ لُقْمٰنُ لِابْنِهٖ وَهُوَ يَعِظُهٗ يٰبُنَيَّ لَا تُشْرِكْ
بِاللّٰهِ ؕ اِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيْمٌ ﴿۱۳﴾
وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ ۚ حَمَلَتْهُ اُمُّهٗ وَهْنًا
عَلٰى وَهْنٍ وَّفِصٰلُهٗ فِيْ عَامَيْنِ اَنِ اشْكُرْ لِيْ وَلِوَالِدَيْكَ ؕ
اِلَيَّ الْمَصِيْرُ ﴿۱۴﴾
وَاِنْ جَاهَدٰكَ عَلٰۤى اَنْ تُشْرِكَ بِيْ مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ
عِلْمٌ ۙ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبْهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوْفًا ۫
وَّاتَّبِعْ سَبِيْلَ مَنْ اَنَابَ اِلَيَّ ۚ ثُمَّ اِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ
فَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۱۵﴾
يٰبُنَيَّ اِنَّهَاۤ اِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِيْ
صَخْرَةٍ اَوْ فِي السَّمٰوٰتِ اَوْ فِي الْاَرْضِ يَاْتِ بِهَا اللّٰهُ ؕ
اِنَّ اللّٰهَ لَطِيْفٌ خَبِيْرٌ ﴿۱۶﴾
يٰبُنَيَّ اَقِمِ الصَّلٰوةَ وَاْمُرْ بِالْمَعْرُوْفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَاصْبِرْ عَلٰى مَاۤ اَصَابَكَ ؕ اِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُوْرِ ﴿۱۷﴾
وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْاَرْضِ مَرَحًا ؕ
اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُوْرٍ ﴿۱۸﴾
وَاقْصِدْ فِيْ مَشْيِكَ وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ ؕ اِنَّ

nepříjemnější je hlas osla.”

عٓ اَنْكَرَ الْاَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيْرِ ﴿۲۰﴾

R. 3.

21. Což jste neviděli, že Allah vám podmanil vše, co je na nebesích, a vše, co je na zemi, a že vás zahrnul Svou přízní jak vnější, tak i vnitřní? A mezi lidmi jsou někteří, kteří se ohledně Allaha přou bez jakéhokoliv vědění, či vedení, či Knihy osvícené.

اَلَمْ تَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي
الْاَرْضِ وَاَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهٗ ظَاهِرَةً وَّبَاطِنَةً وَ
مِنَ النَّاسِ مَنْ يُّجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّلَا هُدًى
وَّلَا كِتٰبٍ مُّنِيْرٍ ﴿۲۱﴾

22. A když je jim řečeno: „Následujte to, co zjevil Allah,” řeknou: „Ba ne, budeme následovat to, co následovali naši otcové.” Cože! I když je Satan zval k trestu ohně planoucího?

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمُ اتَّبِعُوْا مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوْا بَلْ نَتَّبِعُ
مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اٰبَآءَنَا اَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطٰنُ
يَدْعُوْهُمْ اِلٰى عَذَابِ السَّعِيْرِ ﴿۲۲﴾

23. A kdo se odevzdá *cele* do vůle Allahovy a dobré skutky koná, ten se věru uchopil pevné rukojeti. A v rukou Allahových *spočívá* konec všech věcí.

وَمَنْ يُّسْلِمْ وَجْهَهٗٓ اِلَى اللّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ
اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى وَاِلَى اللّٰهِ عَاقِبَةُ
الْاُمُوْرِ ﴿۲۳﴾

24. A *pokud jde o* toho, kdo neuvěřil, nechť tě jeho nevěrectví nermoutí. K Nám se uskuteční jejich návrat a My jim sdělíme, co dělali; Allah velmi dobře zná, co je v hrudích.

وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنْكَ كُفْرُهٗ اِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُمْ
بِمَا عَمِلُوْا اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿۲۴﴾

25. Necháme je, aby si trochu užívali; potom je poženeme k trestu přísnému.

نُمَتِّعُهُمْ قَلِيْلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ اِلٰى عَذَابٍ غَلِيْظٍ ﴿۲۵﴾

26. A když se jich zeptáš: „Kdo stvořil nebesa a zemi?” Zajisté odpovědí: „Allah.” Řekni: „Všechna chvála patří Allahovi.” Ale většina z nich to neví.

وَلَىِٕنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ لَيَقُوْلُنَّ
اللّٰهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۲۶﴾

27. Allahovi náleží vše, co je na nebesích i na zemi. Neboť Allah je Soběstačný, Chvályhodný.

لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ
الْحَمِيْدُ ﴿۲۷﴾

28. A kdyby všechny stromy, které jsou na zemi, byly pery, a kdyby moře, zvětšené ještě o sedm moří, *bylo inkoustem*, slova Allahova by se nikdy nevyčerpala. Allah je věru Mocný, Moudrý.

وَلَوْ اَنَّ مَا فِي الْاَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ اَقْلَامٌ وَّالْبَحْرُ
يَمُدُّهٗ مِنْۢ بَعْدِهٖ سَبْعَةُ اَبْحُرٍ مَّا نَفِدَتْ كَلِمٰتُ
اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿۲۸﴾

29. Vaše stvoření a vaše vzkříšení je pouze jako *stvoření a vzkříšení* jediné by-

مَا خَلْقُكُمْ وَلَا بَعْثُكُمْ اِلَّا كَنَفْسٍ وَّاحِدَةٍ اِنَّ اللّٰهَ

tosti. Allah je věru Všeslyšící, Vševidoucí.

30. Což jsi neviděl, že Allah nutí noc přecházet v den a den nutí přecházet v noc a že přinutil slunce a měsíc, aby Mu sloužily, takže oba sledují své dráhy až do lhůty stanovené; a Allah je si velmi dobře vědom toho, co děláte?

31. Je to proto, že Allah Jediný je Skutečný *Bůh* a vše, co vedle Něho vzývají, je falešné, a také proto, že Allah Jediný je Nejvznešenější, Nesrovnatelně Veliký.

R. 4.

32. Což nevidíš, že lodi plují po moři z přízně Allahovy, aby vám tak ukázal některá ze Svých Znamení? V tom zajisté jsou Znamení pro každého, kdo je trpělivý *a* vděčný.

33. A když je zaplaví vlny jako pokrývky, vzývají Allaha a jsou Mu ve své víře upřímně oddaní; ale když je v bezpečí dopraví na pevninu, tu někteří z nich sledují správný směr. A Naše Znamení nepopírá nikdo kromě věrolomných *a* nevděčných.

34. Ó lidé, hledejte útočiště u Pána svého a bojte se dne, kdy otec nebude nic platný synu svému, ani syn nebude nic platný svému otci. Allahův slib je věru pravdivý. Nechť vás tedy neoklame život pozemský a nechť vás Podvodník nepodvede ohledně Allaha.

35. O hodině má vědění jedině Allah. A On sesílá déšť a ví, co je v lůnech. A žádná duše neví, co si zítra vyslouží, a žádná duše neví, ve které zemře zemi. Allah je věru Vševědoucí, Všehoznalý.

سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٢٩﴾
أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ
فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ
مُّسَمًّى وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٣٠﴾
ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ
ع الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٣١﴾
أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيَكُم
مِّنْ آيَاتِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣٢﴾
وَإِذَا غَشِيَهُم مَّوْجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ
لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُم مُّقْتَصِدٌ
وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ ﴿٣٣﴾
يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ وَاخْشَوْا يَوْمًا لَّا يَجْزِي
وَالِدٌ عَن وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَن وَالِدِهِ
شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغَرُورُ ﴿٣٤﴾
إِنَّ اللَّهَ عِندَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ
مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا
وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
ع خَبِيرٌ ﴿٣٥﴾

KAPITOLA 32

AL-SADŽDAH

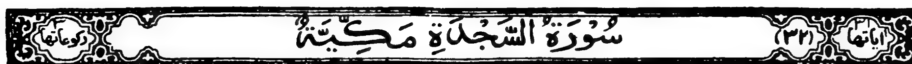
(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Také tato *Súra* byla zjevena v Mekce. Předchozí *Súra* končila tvrzením, že jedině Bůh ví, kdy ten který národ čeká vzestup či pád, a že jedině On pečuje o hmotné potřeby člověka i o jeho potřeby mravní a duševní. Tato *Súra* začíná prohlášením, že všechny prostředky, na nichž závisí pokrok a prosperita národů i jednotlivců, jsou v rukou božích, protože Bůh je Pánem všech světů. A On jediný řídí všechny příčiny, které vedou k jejich úpadku a zkáze.

Obsah

Hlavním námětem *Súry* je konečné vítězství islámu. Začíná nekompromisním popřením nařčení nevěřících, že Korán je falzifikátem a svatý Prorok podvodníkem. Říká se tu, že svatý Prorok nemůže být podvodníkem, protože podvodníci ve svém poslání nikdy neuspějí, zatímco dobrá věc svatého Proroka kráčí mílovými kroky kupředu; Korán též není výmyslem, protože byl zjeven, když se naplnil čas a v souladu s požadavky pravdy a spravedlnosti a vyhovuje všem mravním a duševním potřebám člověka, a také proto, že celý vesmír evidentně pracuje na jeho podporu a prosazuje jeho Poselství. Potom následuje krátké odbočení od tématu v podobě proroctví o tom, že islám po svém počátečním neobyčejném rozmachu utrpí dočasnou porážku; doba zastínění islámu potrvá asi tisíc let a potom nastane druhé obrození, díky němuž znovu získá svou někdejší slávu a bude kráčet cestou stálého úspěchu. Dále *Súra* krásně znázorňuje, jak islám z velmi skromných počátků vyroste do síly, rozroste se a rozšíří a stane se mocnou silou. Obraz je převzat z bezvýznamného zrození člověka z obyčejné hlíny. V závěru *Súra* shrnuje ústřední téma a dodává, že příchod svatého Proroka není ničím novým. Podobně jako v hmotném světě, když země vyschne a vyprahne a Bůh sešle déšť, země začne pulzovat novým životem, tak i v říši duchovna, když lidstvo tápe a zmítá se v duchovní tmě, je seslán boží Posel a mrtví na duchu získají jeho prostřednictvím nový život.

AL-SADŽDAH

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Alif Lám Mím*.

3. Zjevení Knihy — o níž pochybnosti není — od Pána světů pochází.

4. A říkají: „On si to vymyslel." Nikoliv, je to pravda od Pána tvého, abys varoval lid, k němuž před tebou žádný Varovatel nepřišel; snad budou následovat správné vedení.

5. Allah je ten, Jenž stvořil nebesa a zemi a vše, co je mezi nimi, v šesti obdobích; potom usedl na Trůn. Nemáte kromě Něho žádného pomocníka ani přímluvce. Což o tom nebudete přemýšlet?

6. Svůj Rozkaz z nebe na zem *k provedení* usměrňuje a ten pak vystoupí zpět k Němu za jediný den, jehož trvání je podle vašeho počítání tisíc let.

7. Takový je Znalec nespatřeného a spatřeného, Mocný, Milosrdný,

8. Jenž vše, co stvořil, učinil dokonalým. A člověka stvořil nejprve z hlíny.

9. Potom učinil potomstvo jeho z výtažku bezvýznamné tekutiny.

10. Potom ho ztvárnil a vdechl mu něco z ducha Svého. A dal vám sluch a zrak a sídlo vědomí. Vy jste *však* málo vděční.

11. A říkají: „Cože, až se ztratíme v zemi, staneme se snad novým stvořením?!" A přece v setkání se svým Pánem nevěří.

12. Řekni: „Anděl smrti, do jehož péče jste byli odevzdáni, způsobí vaši smrt;

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾
الٓمّٓ ﴿٢﴾
تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ لَا رَيْبَ فِيْهِ مِنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٣﴾
اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ۚ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ لِتُنْذِرَ
قَوْمًا مَّآ اَتٰىهُمْ مِّنْ نَّذِيْرٍ مِّنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُوْنَ ﴿٤﴾
اَللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِيْ
سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ ۗ مَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ
مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا شَفِيْعٍ ۗ اَفَلَا تَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٥﴾
يُدَبِّرُ الْاَمْرَ مِنَ السَّمَآءِ اِلَى الْاَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ اِلَيْهِ فِيْ يَوْمٍ
كَانَ مِقْدَارُهٗٓ اَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّوْنَ ﴿٦﴾
ذٰلِكَ عٰلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿٧﴾
الَّذِيْٓ اَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهٗ وَبَدَاَ خَلْقَ الْاِنْسَانِ
مِنْ طِيْنٍ ﴿٨﴾
ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهٗ مِنْ سُلٰلَةٍ مِّنْ مَّآءٍ مَّهِيْنٍ ﴿٩﴾
ثُمَّ سَوّٰىهُ وَنَفَخَ فِيْهِ مِنْ رُّوْحِهٖ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٕدَةَ ۗ قَلِيْلًا مَّا تَشْكُرُوْنَ ﴿١٠﴾
وَقَالُوْٓا ءَاِذَا ضَلَلْنَا فِي الْاَرْضِ ءَاِنَّا لَفِيْ خَلْقٍ جَدِيْدٍ ۗ
بَلْ هُمْ بِلِقَآئِ رَبِّهِمْ كٰفِرُوْنَ ﴿١١﴾
قُلْ يَتَوَفّٰىكُمْ مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِيْ وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ

* Já jsem Allah, Vševědoucí

potom k Pánu svému budete navráceni."

R. 2.

13. Kdybys jen mohl vidět, jak provinilci svěsí hlavy před Pánem svým *a řeknou*: „Pane náš, viděli jsme a slyšeli jsme, pošli nás tedy zpět, abychom mohli konat dobré skutky; neboť *nyní* jsme přesvědčeni."

14. A kdybychom *prosadili* Svou vůli, dali bychom každé duši správné vedení, však skutkem se stalo slovo Mé: „Já věru Peklo Džiny a lidmi naplním, všemi dohromady."

15. Okuste tedy trestu *za skutky své,* že jste zapomněli na setkání s tímto svým dnem. My jsme na vás *také* zapomněli. A okuste trest věčný za to, co jste dělali.

16. V Naše Znamení věří jen ti, kteří, když jsou jim připomenuta, na zem padají a chválu Pána svého oslavují a nejsou domýšliví.

17. Jejich boky se ložím vyhýbají a Pána svého vzývají v bázni a naději a rozdávají z toho, co jsme jim uštědřili.

18. A žádná duše neví, kolik radostí pro potěchu oka je pro ně ukryto jako odměna za jejich dobré skutky.

19. Cožpak se věřící podobá tomu, kdo je neposlušný? Rovni si nejsou.

20. Pokud jde o ty, kteří věří a dobré skutky konají, pro ně jsou připraveny Zahrady Příbytku věčného, kam budou přijati za to, co dělali.

21. A pokud jde o ty, kteří jsou neposlušní, jejich příbytkem bude Oheň. Pokaždé, když z něho budou chtít odejít, budou do něho navráceni a bude jim řečeno: „Okuste trest ohnivý, který jste popírali."

22. A zcela jistě jim dáme okusit trestu menšího před trestem větším, aby se *k Nám* vrátili *s pokáním*.

إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١٢﴾
وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا
مُوقِنُونَ ﴿١٣﴾
وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدَاهَا وَلَٰكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ
مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٤﴾
فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ
وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾
إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا
وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٦﴾
تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا
وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿١٧﴾
فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾
أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوُونَ ﴿١٩﴾
أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ
الْمَأْوَىٰ نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾
وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ
يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ
النَّارِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢١﴾
وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ
الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٢﴾

23. A kdo je nespravedlivější než ten, který, když jsou mu připomenuta Znamení Pána jeho, se od nich odvrátí? Provinilce My věru potrestáme.

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِاٰيٰتِ رَبِّهٖ ثُمَّ اَعْرَضَ عَنْهَا ؕ
اِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِيْنَ مُنْتَقِمُوْنَ ﴿۲۳﴾

R. 3.

24. A dali jsme Mojžíšovi Knihu — nebuď tedy na pochybách o setkání s Ním — a učinili jsme ji vedením pro syny Izraele.

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ فَلَا تَكُنْ فِيْ مِرْيَةٍ مِّنْ
لِّقَآئِهٖ وَجَعَلْنٰهُ هُدًى لِّبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ﴿۲۴﴾

25. A učinili jsme z nich vůdce, kteří *lid* vedli podle příkazu Našeho, zatímco sami byli neochvějní a pevně věřili v Naše Znamení.

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ اَئِمَّةً يَّهْدُوْنَ بِاَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوْا ؕ
وَكَانُوْا بِاٰيٰتِنَا يُوْقِنُوْنَ ﴿۲۵﴾

26. Zajisté Pán tvůj mezi nimi rozsoudí v Den Zmrtvýchvstání to, v čem se rozcházeli.

اِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيْمَا كَانُوْا
فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ﴿۲۶﴾

27. Což pro ně není vedením to, kolik pokolení jsme zahubili již před nimi, mezi jejichž příbytky *nyní* chodí? V tom zajisté jsou Znamení. Což tomu sluchu nepopřejí?

اَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنَ الْقُرُوْنِ
يَمْشُوْنَ فِيْ مَسٰكِنِهِمْ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ ؕ اَفَلَا
يَسْمَعُوْنَ ﴿۲۷﴾

28. Cožpak neviděli, že přivádíme vodu na vyschlou zemi a její pomocí plodíme obilí, jímž se živí jejich dobytek i oni sami? Proč na to nedbají?

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا نَسُوْقُ الْمَآءَ اِلَى الْاَرْضِ الْجُرُزِ
فَنُخْرِجُ بِهٖ زَرْعًا تَاْكُلُ مِنْهُ اَنْعَامُهُمْ وَاَنْفُسُهُمْ ؕ
اَفَلَا يُبْصِرُوْنَ ﴿۲۸﴾

29. A říkají: „Kdy už tedy přijde to vítězství, jste-li pravdomluvní?"

وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْفَتْحُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۲۹﴾

30. Řekni: „V den vítězství nebude nevěřícím jejich víra nic platná, ani jim nebude dopřáno odkladu."

قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِيْمَانُهُمْ
وَلَا هُمْ يُنْظَرُوْنَ ﴿۳۰﴾

31. Odvrať se tedy od nich a čekej. Oni také čekají.

فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرْ اِنَّهُمْ مُّنْتَظِرُوْنَ ﴿۳۱﴾

KAPITOLA 33

AL-AHZÁB

(*Zjeveno po Hidžře*)

Doba zjevení a kontext

Súra byla zjevena v Medíně mezi 5. a 7. rokem po Hidžře, možná až v 8. či 9. roce. Na potvrzení toho existuje dostatek důkazů přímo v textu. V několika předchozích kapitolách bylo opakovaně a důrazně vysloveno proroctví o tom, že se islám bude i nadále úspěšně rozvíjet a nabírat síly, dokud celá Arábie nepřijme jeho Poselství, a že ze země zcela vymizí modloslužebnictví, aby se již nikdy nevrátilo. V předchozí kapitole, Al-Sadždah, se praví, že muslimové budou obdařeni vším, co skýtá tělesnou pohodu a blahobyt. Na konci *Súry* se nevěřící výsměšně ptají, kdy už se splní proroctví o vítězství islámu a jak to vlastně je s jeho růstem a expanzí. Tato *Súra* je důraznou odpovědí na tuto otázku. Tvrdí se v ní, že proroctví o vzestupu a rozvoji islámu se již naplnilo a islám se stal velkou mocností.

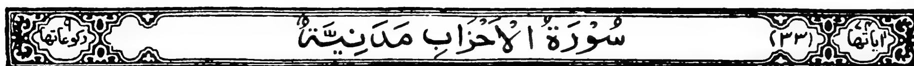
Obsah

Jakmile islám nabyl velké politické moci a prestiže a upevnil se jako stát se vším všudy, začala být nařízení *Šarí'ah*u zjevována v rychlém sledu, aby vedla muslimy ve věcech politických i společenských. Některá taková nařízení jsou obsažena v této *Súře*. Hned na začátku se prohlašuje za neplatný jeden hluboce zakořeněný zvyk Arabů, totiž adopce cizího syna za vlastního. Potom je zmínka o hlubokém a opravdovém duchovním vztahu existujícím mezi svatým Prorokem a muslimy. Z pozice svého úřadu je jim, jakožto jejich duchovní otec, bližší než oni sami sobě, a jeho manželky jsou jejich duchovními matkami. Následuje podrobné líčení tzv. příkopové války, která byla nejlítějším vojenským střetnutím, jehož se muslimové do té doby zúčastnili. Celá Arábie povstala proti islámu jako jeden muž a obře ozbrojená armáda čítající 10,000-20,000 mužů se vydala na pochod do Medíny. Muslimů bylo pouhých 1200, ačkoli podle některých autorů se na kopání příkopu podílelo včetně žen a dětí celkem asi 3000 lidí. Boj byl nerovný. Muslimové byli v úzkých, ale Bůh seslal svá vojska a mocný epřítel byl poražen na hlavu a

rozprášen. V několika dalších verších se praví, že přesto, že v náboženské obci nebývá nouze o členy upřímné a oddané, bývají v jejich řadách i pokrytci a slabí ve víře. Tito pokrytci hlasitě proklamují, že jsou opravdovými přívrženci víry, ale když byla za časů Prorokových Medína napadena mocnými vojsky, žádali na základě velice chabých výmluv, aby se bojů po boku muslimů zúčastnit nemuseli, čímž porušili dané slovo. Jako první své slovo porušili Banú Quraizah a muslimy nechali na holičkách v době, kdy byli ze všech stran obklíčeni a osud samotného islámu visel na vlásku. Když byli Spojenci rozprášeni, svatý Prorok vytáhl proti nim a dostalo se jim zaslouženého trestu.

Následkem tzv. příkopové války a dodatečného vyhnání Banú Quraizah padla do rukou muslimů velká válečná kořist. Z pronásledované a hospodářsky velmi slabé menšiny vyrostl bohatý, mocný a prosperující stát. Bohatství s sebou však přináší zájem o věci pozemské a touhu po klidu a pohodlí a apatický postoj k službě a sebeobětování. Před takovým stavem věcí se musí mít Reformátor zvlášť na pozoru. Zalíbení v poklidném a pohodlném životě se většinou projeví nejdřív v rodinném kruhu, a protože členové rodiny svatého Proroka měli být vzorem společenského chování, bylo zcela vhodné, že se právě na nich žádalo, aby se stali příkladem v sebezapírání. Manželky svatého Proroka byly vyzvány, aby si vybraly mezi životem pohodlným a bezstarostným, nebo prostým a asketickým po jeho boku; svou volbu učinily bez otálení a daly přednost společnosti Prorokově. Prorokovým manželkám bylo zvlášť přikázáno, aby dávaly příklad svou zbožností a počestným chováním, jak se slušelo na manželky největšího z božích Proroků, a zachováváním důstojnosti a dekora svého vysokého postavení a také tím, že budou učit muslimy zásadám a přikázáním jejich náboženství. V *Súře* je pak zmínka o manželství Zajnaby a Zajda. Ztroskotání tohoto manželství a Zajnabin sňatek se svatým Prorokem sloužily dvojímu účelu: svatý Prorok se totiž domníval, že provdá-li svou vlastní sestřenici Zajnab, čistokrevnou arabskou dámu, nesmírně pyšnou na svůj původ a vznešené postavení, za propuštěného otroka, srovná všechny neblahé třídní rozdíly a rozpory, jimiž trpěla tehdejší arabská společnost, neboť podle islámu si byli všichni lidé před zraky Boha rovni a svobodní. Dále *Súra* odstraňuje eventuální rozpaky, k nimž mohlo vést zrušení zvyku adoptovat si syna, totiž obavy pramenící z toho, že svatý Prorok, nemaje pravých synů, zemře bez potomka a jeho Hnutí uvadne a zanikne pro nedostatek dědice. To,

že svatý Prorok nemá mít mužského potomka, je z vůle boží; to však ještě neznamená, že bez potomstva bude, neboť byl vlastně duchovním otcem celého lidstva. Na důkaz tohoto tvrzení měl vytvořit obec spravedlivých a nejvěrnějších duchovních synů. V *Súře* se dále říká, že svatý Prorok je duchovním otcem Pravověrných, jeho manželky jsou jejich duchovními matkami a z tohoto důvodu je sňatek s nimi po Prorokově smrti těžkým hříchem. Svatému Proroku se nařizuje, že se nesmí rozvést se žádnou ze svých manželek, ani zvýšit jejich počet, a jeho manželkám se přikazuje, že vycházejí-li ven, mají v souladu se svou hodností ‚Matek Pravověrnych' zachovávat jistá pravidla, pokud jde o oblékání apod. Tento příkaz nařizující dekorum a zachování soukromí platí pro všechny muslimské ženy. Ke konci *Súra* upozorňuje na to, že člověk je předurčen k převysokému postavení, a také na jeho velkou odpovědnost jakožto koruny veškerého tvorstva božího. Byl obdařen nesmírnými schopnostmi a dovednostmi, které byly ostatním tvorům upřeny, a proto on jako jediný ze všech tvorů může, bude-li se řídit zákony *Šarí'ah*u, do sebe vstřebat a ve své osobě odrážet vlastnosti boží.

AL-AHZÁB

(*Zjeveno po Hidžře*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Ó Proroku, učiň Allaha svou záštitou a neposlouchej nevěřící a pokrytce. Allah je věru Vševědoucí, Moudrý.

يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللّٰهَ وَلَا تُطِعِ الْكٰفِرِيْنَ وَالْمُنٰفِقِيْنَ
اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ②

3. A následuj to, co ti bylo zjeveno Pánem tvým. Neboť Allah je si velmi dobře vědom toho, co děláte.

وَّاتَّبِعْ مَا يُوْحٰٓى اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا
تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ③

4. A vkládej svou důvěru v Allaha, neboť Allah stačí jako Ochránce.

وَّتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيْلًا ④

5. Žádnému člověku Allah nestvořil dvě srdce v hrudi, ani nečiní z vašich manželek, jež matkami nazýváte, vaše *skutečné* matky a ze synů, které jste přijali za vlastní, nečiní vaše *skutečné* syny. Jsou to jen slova *vycházející* z vašich úst; ale Allah mluví pravdu a vede na stezku *správnou*.

مَا جَعَلَ اللّٰهُ لِرَجُلٍ مِّنْ قَلْبَيْنِ فِيْ جَوْفِهٖ وَمَا جَعَلَ
اَزْوَاجَكُمُ الّٰٓـِٔيْ تُظٰهِرُوْنَ مِنْهُنَّ اُمَّهٰتِكُمْ وَمَا جَعَلَ
اَدْعِيَآءَكُمْ اَبْنَآءَكُمْ ذٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِاَفْوَاهِكُمْ وَاللّٰهُ
يَقُوْلُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِى السَّبِيْلَ ⑤

6. Nazývejte je *jmény* jejich otců. To je v očích Allahových spravedlivější. Jestliže však jejich otce neznáte, pak jsou vašimi bratry ve víře a vašimi přáteli. A není pro vás hříchem, učiníte-li v tom nějakou chybu omylem, ale jste zodpovědní za to, co vaše mysli zamýšlejí. A Allah je Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný.

اُدْعُوْهُمْ لِاٰبَآئِهِمْ هُوَ اَقْسَطُ عِنْدَ اللّٰهِ فَاِنْ لَّمْ
تَعْلَمُوْٓا اٰبَآءَهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ فِى الدِّيْنِ وَمَوَالِيْكُمْ
وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيْمَآ اَخْطَاْتُمْ بِهٖ وَلٰكِنْ مَّا
تَعَمَّدَتْ قُلُوْبُكُمْ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ⑥

7. Prorok je bližší věřícím, než oni sami sobě, a jeho manželky jsou jim matkami. A někteří pokrevní příbuzní jsou v Knize Allahově bližší jiným. Proto budiž dávána přednost pokrevním příbuzným před věřícími a vystěhovalci. A přitom můžete být laskaví ke svým přátelům. Toto je *také* v Knize zapsáno.

اَلنَّبِيُّ اَوْلٰى بِالْمُؤْمِنِيْنَ مِنْ اَنْفُسِهِمْ وَاَزْوَاجُهٗٓ
اُمَّهٰتُهُمْ وَاُولُوا الْاَرْحَامِ بَعْضُهُمْ اَوْلٰى بِبَعْضٍ
فِيْ كِتٰبِ اللّٰهِ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُهٰجِرِيْنَ اِلَّآ اَنْ
تَفْعَلُوْٓا اِلٰٓى اَوْلِيٰٓـِٕكُمْ مَّعْرُوْفًا كَانَ ذٰلِكَ فِى الْكِتٰبِ
مَسْطُوْرًا ⑦

8. A *vzpomeň si*, jak jsme uzavřeli úmluvu s Proroky a s tebou a s Noemem a s Abrahamem a s Mojžíšem a s Ježíšem, synem Marie, a *vskutku* jsme s nimi uzavřeli úmluvu slavnostní,

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ
نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ
وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٨﴾

9. Aby se Allah dotázal pravdomluvných na jejich pravdomluvnost. A pro nevěřící připravil bolestný trest.

لِيَسْأَلَ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ ۚ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ
عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٩﴾ ع

R. 2.

10. Vy, kteří věříte, pomněte přízně Allahovy vůči vám, když vás napadla vojska a My jsme proti nim poslali vítr a vojska, která jste neviděli — a Allah vidí, co děláte -

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ
جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ
تَرَوْهَا ۚ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿١٠﴾

11. A když vás napadli shora i zdola a oči vaše zroztržitěly a vaše srdce vám vyběhla do hrdel a chovali jste nepěkné myšlenky o Allahovi.

إِذْ جَاءُوكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَإِذْ
زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ
بِاللَّهِ الظُّنُونَا ﴿١١﴾

12. Tam byli věřící *těžce* zkoušeni a byli otřeseni prudkým otřesem.

هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا ﴿١٢﴾

13. A když pokrytci a ti, v jejichž srdcích sídlila choroba, řekli: „Allah a Jeho Posel nám neslíbili nic než klam."

وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٣﴾

14. A když skupina z nich řekla: „Obyvatelé Jathribu*, vy se *proti nepříteli* postavit *nemůžete*, vraťte se tedy." A někteří z nich *dokonce* žádali Proroka o propuštění, říkouce: „Naše domy jsou nechráněné *a bezbranné*." Ale *ve skutečnosti* nechráněné nebyly. To oni jen chtěli utéci.

وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ
لَكُمْ فَارْجِعُوا ۚ وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ
إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ ۖ إِنْ يُرِيدُونَ
إِلَّا فِرَارًا ﴿١٤﴾

15. A kdyby měli být napadeni ze všech konců města a byli by požádáni, aby přeběhli, okamžitě by tak učinili a sotva by zaváhali.

وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِمْ مِنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سُئِلُوا الْفِتْنَةَ
لَآتَوْهَا وَمَا تَلَبَّثُوا بِهَا إِلَّا يَسِيرًا ﴿١٥﴾

16. A přece již předtím uzavřeli úmluvu s Allahem, že se zády neobrátí. A úmluva s Allahem podléhá účtování.

وَلَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُوَلُّونَ
الْأَدْبَارَ ۚ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا ﴿١٦﴾

*Takto se před Hidžrou nazývala Medína.

17. Řekni: „Útěk vám nepomůže, jestliže utíkáte před smrtí nebo před zabitím; a stejně byste získali jen málo."

قُلْ لَّنْ يَّنْفَعَكُمُ الْفِرَارُ اِنْ فَرَرْتُمْ مِّنَ الْمَوْتِ اَوِ
الْقَتْلِ وَاِذًا لَّا تُمَتَّعُوْنَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿١٧﴾

18. Řekni: „Kdo je ten, jenž vás může ochránit před Allahem, bude-li si On přát vám ublížit, či bude-li si přát prokázat vám milosrdenství?" A nenaleznou pro sebe žádného přítele, ani pomocníka kromě Allaha.

قُلْ مَنْ ذَا الَّذِيْ يَعْصِمُكُمْ مِّنَ اللّٰهِ اِنْ اَرَادَ بِكُمْ
سُوْٓءًا اَوْ اَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً ؕ وَلَا يَجِدُوْنَ لَهُمْ
مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ﴿١٨﴾

19. Allah věru zná ty z vás, kteří *jiným* brání, i ty, kteří svým bratrům říkají: „Pojďte k nám;" a sami bojují jen málo,

قَدْ يَعْلَمُ اللّٰهُ الْمُعَوِّقِيْنَ مِنْكُمْ وَالْقَآئِلِيْنَ لِاِخْوَانِهِمْ
هَلُمَّ اِلَيْنَا ۚ وَلَا يَاْتُوْنَ الْبَاْسَ اِلَّا قَلِيْلًا ۙ ﴿١٩﴾

20. Neboť jsou vůči vám skoupí. Když se však dostaví nebezpečí, vidíš je, jak se na tebe dívají očima v sloup obrácenýma jako ten, kdo umdlévá *v náručí* smrti. Jakmile však strach pomine, zaútočí na vás ostrými jazyky, dychtíce po bohatství. Ti nikdy nevěřili; proto Allah učinil skutky jejich neplatnými. A to je pro Allaha snadné.

اَشِحَّةً عَلَيْكُمْ ۚۖ فَاِذَا جَآءَ الْخَوْفُ رَاَيْتَهُمْ
يَنْظُرُوْنَ اِلَيْكَ تَدُوْرُ اَعْيُنُهُمْ كَالَّذِيْ يُغْشٰى
عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ ۚ فَاِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوْكُمْ
بِاَلْسِنَةٍ حِدَادٍ اَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ ؕ اُولٰٓئِكَ لَمْ
يُؤْمِنُوْا فَاَحْبَطَ اللّٰهُ اَعْمَالَهُمْ ؕ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى
اللّٰهِ يَسِيْرًا ﴿٢٠﴾

21. Domnívají se, že *nájezdní* tlupy ještě neodtáhly, a kdyby se měly vrátit, pak by litovali, že nežijí kočovným životem mezi Beduíny, kterých by se ptali na zprávy o vás. A kdyby byli mezi vámi, bojovali by jen málo.

يَحْسَبُوْنَ الْاَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوْا ۚ وَاِنْ يَّاْتِ الْاَحْزَابُ
يَوَدُّوْا لَوْ اَنَّهُمْ بَادُوْنَ فِي الْاَعْرَابِ يَسْاَلُوْنَ عَنْ
اَنْۢبَآئِكُمْ ؕ وَلَوْ كَانُوْا فِيْكُمْ مَّا قٰتَلُوْٓا اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٢١﴾

R. 3.

22. Věru máte v Poslu Allahově vzor ctností pro každého, kdo se bojí Allaha a Dne Posledního a Allaha často vzpomíná.

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيْ رَسُوْلِ اللّٰهِ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَنْ كَانَ
يَرْجُوا اللّٰهَ وَالْيَوْمَ الْاٰخِرَ وَذَكَرَ اللّٰهَ كَثِيْرًا ﴿٢٢﴾

23. A když věřící *nájezdní* tlupy uviděli, zvolali: „Tohle je to, co nám slíbil Allah a Jeho Posel; a Allah i Posel Jeho mluvili pravdu." A to jejich víru a odevzdanost jen posílilo.

وَلَمَّا رَاَ الْمُؤْمِنُوْنَ الْاَحْزَابَ ۙ قَالُوْا هٰذَا مَا وَعَدَنَا
اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ وَصَدَقَ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ ۫ وَمَا زَادَهُمْ
اِلَّآ اِيْمَانًا وَّتَسْلِيْمًا ﴿٢٣﴾

24. A mezi věřícími jsou lidé, kteří zůstali věrni úmluvě, kterou uzavřeli

مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ رِجَالٌ صَدَقُوْا مَا عَاهَدُوا اللّٰهَ عَلَيْهِ

s Allahem. Jsou mezi nimi *někteří*, kteří svou přísahu splnili, a *jiní*, kteří *stále ještě* čekají a nijak se nezměnili,

فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضٰى نَحْبَهٗ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّنْتَظِرُ ۖ وَمَا
بَدَّلُوْا تَبْدِيْلًا ﴿٢٤﴾

25. Aby Allah mohl odměnit pravdomluvné za jejich pravdomluvnost a potrestat pokrytce, bude-li chtít, anebo se k nim obrátit v milosrdenství. Vždyť Allah je Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný.

لِّيَجْزِيَ اللّٰهُ الصّٰدِقِيْنَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنٰفِقِيْنَ
إِنْ شَآءَ أَوْ يَتُوْبَ عَلَيْهِمْ ۗ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُوْرًا
رَّحِيْمًا ﴿٢٥﴾

26. A Allah odrazil rozhněvané nevěřící; ničeho dobrého nedosáhli. A Allah věřícím v boji postačil. A Allah je Silný, Mocný.

وَرَدَّ اللّٰهُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوْا خَيْرًا ۚ
وَكَفَى اللّٰهُ الْمُؤْمِنِيْنَ الْقِتَالَ ۚ وَكَانَ اللّٰهُ قَوِيًّا
عَزِيْزًا ﴿٢٦﴾

27. Ty z Vlastníků Knihy, kteří jim pomáhali, vyvedl z jejich pevností a do jejich srdcí uvrhl strach. Některé z nich jste zabili a jiné jste vzali do zajetí.

وَأَنْزَلَ الَّذِيْنَ ظَاهَرُوْهُمْ مِّنْ أَهْلِ الْكِتٰبِ مِنْ
صَيَاصِيْهِمْ وَقَذَفَ فِيْ قُلُوْبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيْقًا
تَقْتُلُوْنَ وَتَأْسِرُوْنَ فَرِيْقًا ﴿٢٧﴾

28. A z vás učinil dědice jejich země a jejich domů a jejich bohatství a také země, na jejíž půdu jste nikdy nevkročili. A Allah má moc nade vším.

وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا
لَّمْ تَطَئُوْهَا ۚ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرًا ﴿٢٨﴾

R. 4.

29. Ó Proroku! Řekni svým manželkám: „Toužíte-li po životě pozemském a jeho ozdobách, tedy pojďte a já vás obdaruji a propustím vás způsobem, jakým se sluší.

يٰٓأَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ إِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيٰوةَ
الدُّنْيَا وَزِيْنَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأُسَرِّحْكُنَّ
سَرَاحًا جَمِيْلًا ﴿٢٩﴾

30. „Však toužíte-li po Allahovi a Poslu Jeho a Příbytku na Onom světě, pak věru Allah připravil pro ty z vás, jež dobro konají, velikou odměnu."

وَإِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَالدَّارَ الْاٰخِرَةَ
فَإِنَّ اللّٰهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنٰتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا عَظِيْمًا ﴿٣٠﴾

31. Ó manželky Prorokovy! Jestliže se některá z vás dopustí zjevné nepřístojnosti, trest pro ni bude zdvojnásoben. A to je pro Allaha snadné.

يٰنِسَآءَ النَّبِيِّ مَنْ يَّأْتِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ
يُّضٰعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ ۚ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى
اللّٰهِ يَسِيْرًا ﴿٣١﴾

32. Avšak té z vás, která poslouchá Allaha a Jeho Posla a dobré skutky koná,

وَمَنْ يَّقْنُتْ مِنْكُنَّ لِلّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَتَعْمَلْ صَالِحًا

dáme odměnu dvojnásobnou; a pro ni jsme připravili příděl úctyhodný.

33. Ó manželky Prorokovy! Od ostatních žen se lišíte tím, že jste bohabojné. A proto nebuďte příliš poddajné v řeči, aby ten, v jehož srdci je choroba, nebyl v pokušení; a mluvte řečí slušnou.

34. A zdržujte se ve svých domech a nelíčte se jako za časů nevědomosti a dodržujte Modlitbu a plaťte Zakát a poslouchejte Allaha a Jeho Posla. Allah od vás chce odstranit vše nečisté a očistit vás, ó členové domu, očištěním dokonalým.

35. A zapamatujte si, co je ve vašich domech přednášeno ze Znamení Allahových a z moudrosti. A Allah je Bystrý, Vševědoucí znalý.

R. 5.

36. Zajisté muži, kteří se odevzdávají *do vůle Boží*, a ženy, které se odevzdávají *do vůle Boží*, a věřící muži a věřící ženy a poslušní muži a poslušné ženy a pravdomluvní muži a pravdomluvné ženy a muži *ve víře* neochvějní a neochvějné ženy a pokorní muži a pokorné ženy a muži, kteří dávají almužnu, a ženy, které dávají almužnu, a muži, kteří se postí, a ženy, které se postí, a cudní muži a cudné ženy a muži, kteří Allaha často vzpomínají, a ženy, které *Ho* často vzpomínají — *všem* Allah připravil odpuštění a velikou odměnu.

37. Jakmile Allah a Jeho Posel něco rozhodli, nepřísluší žádnému věřícímu muži, ani žádné věřící ženě, aby v záležitosti, která se jich týká, měli na vybranou. A ten, kdo Allaha a Jeho Posla neuposlechne, zajisté bloudí ve zjevném bludu.

38. A *vzpomeň si*, když jsi řekl tomu, komu Allah prokázal Svou přízeň a komu jsi svou přízeň prokázal *i* ty: „Ponech si manželku svou pro sebe a boj se Allaha."

نُؤْتِهَآ أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ﴿٣٢﴾
يٰنِسَآءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِّنَ النِّسَآءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ
فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ
وَّقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ﴿٣٣﴾
وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ
الْأُولٰى وَأَقِمْنَ الصَّلٰوةَ وَاٰتِينَ الزَّكٰوةَ وَأَطِعْنَ
اللّٰهَ وَرَسُولَهُ ۚ إِنَّمَا يُرِيدُ اللّٰهُ لِيُذْهِبَ عَنكُمُ
الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ﴿٣٤﴾
وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلٰى فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ اٰيٰتِ اللّٰهِ وَالْحِكْمَةِ
إِنَّ اللّٰهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ﴿٣٥﴾ ع
إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمٰتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنٰتِ
وَالْقٰنِتِينَ وَالْقٰنِتٰتِ وَالصّٰدِقِينَ وَالصّٰدِقٰتِ وَ
الصّٰبِرِينَ وَالصّٰبِرٰتِ وَالْخٰشِعِينَ وَالْخٰشِعٰتِ
وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقٰتِ وَالصَّآئِمِينَ وَالصّٰئِمٰتِ
وَالْحٰفِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحٰفِظٰتِ وَالذّٰكِرِينَ اللّٰهَ
كَثِيرًا وَّالذّٰكِرٰتِ أَعَدَّ اللّٰهُ لَهُم مَّغْفِرَةً وَّأَجْرًا
عَظِيمًا ﴿٣٦﴾
وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَّلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللّٰهُ وَرَسُولُهُ
أَمْرًا أَن يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ ۗ وَمَن يَعْصِ
اللّٰهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلٰلًا مُّبِينًا ﴿٣٧﴾
وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ
أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللّٰهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ

A skrýval jsi ve svém srdci, co Allah chtěl přivést na světlo, a bál ses lidí, zatímco Allah měl větší právo na to, aby ses bál Jeho. A když Zajd ji už více nechtěl *a tedy ji už nepotřeboval*, dali jsme ti ji za manželku, aby nebylo na věřících hříchu, pokud jde o manželky jejich adoptivních synů, když tito je již přestali chtít. A nařízení Allahovo musí být splněno.

مَا اللّٰهُ مُبْدِيْهِ وَتَخْشَى النَّاسَ ۚ وَاللّٰهُ اَحَقُّ اَنْ
تَخْشٰىهُ ۗ فَلَمَّا قَضٰى زَيْدٌ مِّنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنٰكَهَا لِكَيْ
لَا يَكُوْنَ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ حَرَجٌ فِيْٓ اَزْوَاجِ اَدْعِيَآئِهِمْ
اِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا ۗ وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ مَفْعُوْلًا ﴿٣٨﴾

39. A pro Proroka není hříchem, co mu Allah za povinnost uložil. Takto se Allah zachoval k těm, kteří odešli již dříve — a příkaz Allahův je ustanovením ustanoveným —

مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيْمَا فَرَضَ اللّٰهُ لَهٗ ۗ سُنَّةَ
اللّٰهِ فِي الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ ۗ وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ قَدَرًا
مَّقْدُوْرًا ۙ ﴿٣٩﴾

40. Totiž k těm, kteří předávali Allahova Poselství a báli se Ho a nebáli se než Allaha. A Allah stačí jako Zúčtovatel.

الَّذِيْنَ يُبَلِّغُوْنَ رِسٰلٰتِ اللّٰهِ وَيَخْشَوْنَهٗ وَلَا يَخْشَوْنَ
اَحَدًا اِلَّا اللّٰهَ ۗ وَكَفٰى بِاللّٰهِ حَسِيْبًا ﴿٤٠﴾

41. Muhammad není otcem žádného z vašich mužů, ale *je* Poslem Allahovým a Pečetí Proroků; a Allah zná velmi dobře všechny věci.

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ اَبَآ اَحَدٍ مِّنْ رِّجَالِكُمْ وَلٰكِنْ رَّسُوْلَ
ع اللّٰهِ وَخَاتَمَ النَّبِيّٖنَ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمًا ﴿٤١﴾

R. 6.

42. Vy, kteří věříte! Vzpomínejte Allaha častým vzpomínáním.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اذْكُرُوا اللّٰهَ ذِكْرًا كَثِيْرًا ﴿٤٢﴾

43. A oslavujte Jej ráno i večer.

وَّسَبِّحُوْهُ بُكْرَةً وَّاَصِيْلًا ﴿٤٣﴾

44. Je to On, Kdo na vás sesílá požehnání — a andělé Jeho též — aby vás vyvedl z každé temnoty na světlo. A On je Milosrdný vůči věřícím.

هُوَ الَّذِيْ يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلٰٓئِكَتُهٗ لِيُخْرِجَكُمْ مِّنَ
الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ ۗ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ رَحِيْمًا ﴿٤٤﴾

45. A jejich přivítáním v den, kdy se s Ním setkají, bude „Mír". A On pro ně

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهٗ سَلٰمٌ ۚ وَاَعَدَّ لَهُمْ اَجْرًا
كَرِيْمًا ﴿٤٥﴾

46. Ó Proroku, vyslali jsme tě jako Svědka a jako Nositele radostné zvěsti a jako Varovatele,

يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ اِنَّآ اَرْسَلْنٰكَ شَاهِدًا وَّمُبَشِّرًا وَّ
نَذِيْرًا ﴿٤٦﴾

47. Vyzývajícího k Allahovi, z příkazu Jeho, a jako Svítilnu světlo *vyzařující.*

وَّدَاعِيًا اِلَى اللّٰهِ بِاِذْنِهٖ وَسِرَاجًا مُّنِيْرًا ﴿٤٧﴾

48. A oznam věřícím radostnou zvěst o tom, že se jim dostane od Allaha štědrosti nesmírné.

وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ بِاَنَّ لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ فَضْلًا كَبِيْرًا ﴿٤٨﴾

49. A neposlouchej nevěřící a pokrytce a nevšímej si jejich pronásledování a vklá-

وَلَا تُطِعِ الْكٰفِرِيْنَ وَالْمُنٰفِقِيْنَ وَدَعْ اَذٰىهُمْ وَتَوَكَّلْ

dej svou důvěru v Allaha, vždyť Allah postačí jako Ochránce.

50. Vy, kteří věříte! Když se oženíte s věřícími ženami a potom se s nimi rozvedete dříve, než jste se jich dotkli, nemáte právo trvat na čekací lhůtě, *než se znovu provdají.* Zaopatřete je tedy a propusťte je, jak se sluší.

51. Ó Proroku, povolili jsme ti manželky, kterým jsi dal věno, i ty, které vlastní tvoje pravá ruka mezi těmi, které ti Allah daroval jako válečnou kořist, a dcery strýce na otcově straně a dcery tet na otcově straně a dcery strýce na matčině straně a dcery tet na matčině straně, které se s tebou vystěhovaly, a každou věřící ženu, pokud se sama Prorokovi nabídla a pokud se s ní Prorok oženit chce: *a to je* výhradně pro tebe, na rozdíl od *ostatních* věřících — a již jsme oznámili, co jsme jim nařídili ohledně jejich manželek a ohledně těch, které vlastní jejich pravé ruce — abys neměl potíže *při výkonu svých povinností.* A Allah je Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný.

52. Můžeš se vzdát, které chceš, a vzít si tu, kterou chceš. A jestliže si budeš chtít *vzít zpět* některou z těch, které jsi dříve odmítl, nebude to pro tebe hříchem. To jim nejspíš ochladí oči jejich a nebudou se rmoutit a všechny budou mít radost z toho, cos jim dal. A Allah ví, co je ve vašich srdcích, a Allah je Vševědoucí, Shovívavý.

53. A není ti dovoleno, aby sis po tomto vzal ženy jiné, ani abys je vyměňoval za *jiné* manželky, i kdyby se ti zalíbila jejich dobrotivost, kromě těch, které vlastní tvá pravá ruka. A Allah je Bdělý nade vším.

R. 7.

54. Vy, kteří věříte! Pokud jste pozváni k jídlu, nevstupujte do domů Prorokových

عَلَى اللّٰهِ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيْلًا ﴿٤٩﴾
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنٰتِ ثُمَّ طَلَّقْتُمُوْهُنَّ
مِنْ قَبْلِ اَنْ تَمَسُّوْهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ
تَعْتَدُّوْنَهَا ۚ فَمَتِّعُوْهُنَّ وَسَرِّحُوْهُنَّ سَرَاحًا جَمِيْلًا ﴿٥٠﴾
يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ اِنَّآ اَحْلَلْنَا لَكَ اَزْوَاجَكَ الّٰتِيْٓ اٰتَيْتَ
اُجُوْرَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِيْنُكَ مِمَّآ اَفَآءَ اللّٰهُ عَلَيْكَ
وَبَنٰتِ عَمِّكَ وَبَنٰتِ عَمّٰتِكَ وَبَنٰتِ خَالِكَ وَبَنٰتِ
خٰلٰتِكَ الّٰتِيْ هَاجَرْنَ مَعَكَ ۫ وَامْرَاَةً مُّؤْمِنَةً اِنْ
وَّهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ اِنْ اَرَادَ النَّبِيُّ اَنْ يَّسْتَنْكِحَهَا ۗ
خَالِصَةً لَّكَ مِنْ دُوْنِ الْمُؤْمِنِيْنَ ؕ قَدْ عَلِمْنَا مَا
فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِيْٓ اَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ
لِكَيْلَا يَكُوْنَ عَلَيْكَ حَرَجٌ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿٥١﴾
تُرْجِيْ مَنْ تَشَآءُ مِنْهُنَّ وَتُـْٔوِيْٓ اِلَيْكَ مَنْ تَشَآءُ ؕ
وَمَنِ ابْتَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ؕ ذٰلِكَ
اَدْنٰٓى اَنْ تَقَرَّ اَعْيُنُهُنَّ وَلَا يَحْزَنَّ وَيَرْضَيْنَ بِمَآ
اٰتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ ؕ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا فِيْ قُلُوْبِكُمْ ؕ وَكَانَ
اللّٰهُ عَلِيْمًا حَلِيْمًا ﴿٥٢﴾
لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَآءُ مِنْ بَعْدُ وَلَآ اَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ
مِنْ اَزْوَاجٍ وَّلَوْ اَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ اِلَّا مَا مَلَكَتْ
يَمِيْنُكَ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ رَّقِيْبًا ﴿٥٣﴾
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَدْخُلُوْا بُيُوْتَ النَّبِيِّ اِلَّآ اَنْ
يُّؤْذَنَ لَكُمْ اِلٰى طَعَامٍ غَيْرَ نٰظِرِيْنَ اِنٰىهُ ۙ وَلٰكِنْ

dříve, než bude připravené. Jste-li však vyzváni, vstupte; a když dojíte, rozejděte se a nesnažte se navázat rozhovor. To Proroka obtěžuje a stydí se vás *požádat, abyste odešli*. Ale Allah se nestydí *říci* pravdu. A když je (manželky Prorokovy) o něco požádáte, žádejte je o to přes závěs. To je čistší pro srdce vaše i srdce jejich. A nesluší se, abyste působili nepříjemnosti Allahovu Poslu, ani se kdy po něm oženili s jeho manželkami. To by byl vskutku v očích Allahových přečin nevídaný.

55. Ať již něco dáváte najevo nebo to skrýváte, Allah ví velmi dobře o všem.

56. A není pro ně (manželky Prorokovy) hříchem, *jsou-li viděny* svými otci, nebo svými syny, nebo svými bratry nebo syny svých bratrů, nebo syny svých sester, nebo jejich ženami, nebo těmi, které vlastní jejich pravé ruce. A bojte se Allaha, *ó ženy Prorokovy*, neboť Allah je Svědkem všech věcí.

57. Allah i Jeho andělé sesílají na Proroka požehnání. Vy, kteří věříte, svolávejte na něj požehnání *též* a zdravte *jej* pozdravem mír.

58. Ty, kteří pomlouvají Allaha a Jeho Posla, Allah věru proklel na tomto i na Onom světě a připravil pro ně zahanbující trest.

59. A ti, kteří pomlouvají věřící muže a věřící ženy, aniž by si to zasloužili, ponesou *břímě* pomluvy a hříchu zjevného.

R. 8.

60. Ó Proroku! Řekni svým manželkám a svým dcerám i ženám věřících, aby k sobě těsněji přitahovaly své *volné* vnější oděvy. Tak je to vhodnější, aby byly poznány a nebyly obtěžovány. A Allah je Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný.

إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَ
لَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَٰلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي
النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ
وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ
ذَٰلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ
أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ
بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَٰلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ﴿٥٤﴾
إِنْ تُبْدُوا شَيْئًا أَوْ تُخْفُوهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمًا ﴿٥٥﴾
لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِي آبَائِهِنَّ وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا
إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءِ إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءِ أَخَوَاتِهِنَّ
وَلَا نِسَائِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ وَاتَّقِينَ
اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٥٦﴾
إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٥٧﴾
إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا ﴿٥٨﴾
وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِغَيْرِ مَا
اكْتَسَبُوا فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا ﴿٥٩﴾
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ
يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ
يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٦٠﴾

61. Jestliže pokrytci a ti, v jejichž srdcích sídlí choroba, a ti, kteří šíří pomluvy ve městě, nepřestanou, věru ti nad nimi dáme pravomoc; a potom tvými sousedy již nebudou, leda jen na krátkou dobu.

62. *Pak budou* prokleti a kdekoliv se octnou, budou zajati a rozsekáni na kusy.

63. Takový byl obyčej Allahův *v případě* těch, kteří odešli již dříve. A v obyčejích Allahových změnu nenalezneš.

64. Lidé se tě ptají na Hodinu. Řekni: „O té ví *jenom* Allah." A jak ty můžeš vědět, že Hodina je třeba již nablízku?

65. Allah proklel nevěřící a připravil pro ně oheň plamenný,

66. V němž budou přebývat navěky. A nenaleznou *v něm* žádného přítele, ani pomocníka.

67. V den, kdy se budou jejich tváře v Ohni obracet, řeknou: „Kéž bychom byli uposlechli Allaha a uposlechli Posla!"

68. A řeknou: „Ó Pane náš, poslouchali jsme své náčelníky a své velmože a ti nás z cesty svedli.

69. „Pane náš, dej jim trest dvojnásobný a proklej je prokletím velikým."

R. 9.

70. Vy, kteří věříte! Nebuťte jako ti, kteří Mojžíše zraňovali *pomluvami*; Allah ho očistil od toho, co *o něm* povídali. A v očích Allahových byl bez úhony.

71. Vy, kteří věříte! Bojte se Allaha a mluvte slova přímá.

72. On napraví vaše chování a odpustí vám vaše hříchy. A kdo poslouchá Allaha a Jeho Posla, ten zajisté dosáhne velkého úspěchu.

73. Nabídli jsme Víru nebesům a zemi a horám, ale ony ji odmítly nést a báli se jí.

لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ الْمُنٰفِقُوْنَ وَالَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ
وَّالْمُرْجِفُوْنَ فِي الْمَدِيْنَةِ لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا
يُجَاوِرُوْنَكَ فِيْهَآ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٦١﴾
مَّلْعُوْنِيْنَ اَيْنَمَا ثُقِفُوْٓا اُخِذُوْا وَقُتِّلُوْا تَقْتِيْلًا ﴿٦٢﴾
سُنَّةَ اللّٰهِ فِي الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ
اللّٰهِ تَبْدِيْلًا ﴿٦٣﴾
يَسْـَٔلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ
اللّٰهِ وَمَا يُدْرِيْكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُوْنُ قَرِيْبًا ﴿٦٤﴾
اِنَّ اللّٰهَ لَعَنَ الْكٰفِرِيْنَ وَاَعَدَّ لَهُمْ سَعِيْرًا ﴿٦٥﴾
خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا لَا يَجِدُوْنَ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ﴿٦٦﴾
يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوْهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُوْلُوْنَ يٰلَيْتَنَآ
اَطَعْنَا اللّٰهَ وَاَطَعْنَا الرَّسُوْلَا ﴿٦٧﴾
وَقَالُوْا رَبَّنَآ اِنَّآ اَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَآءَنَا فَاَضَلُّوْنَا
السَّبِيْلَا ﴿٦٨﴾
رَبَّنَآ اٰتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنْهُمْ لَعْنًا
كَبِيْرًا ﴿٦٩﴾
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ اٰذَوْا مُوْسٰى
فَبَرَّاَهُ اللّٰهُ مِمَّا قَالُوْا وَكَانَ عِنْدَ اللّٰهِ وَجِيْهًا ﴿٧٠﴾
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَقُوْلُوْا قَوْلًا سَدِيْدًا ﴿٧١﴾
يُّصْلِحْ لَكُمْ اَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوْبَكُمْ وَمَنْ
يُّطِعِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيْمًا ﴿٧٢﴾
اِنَّا عَرَضْنَا الْاَمَانَةَ عَلَى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَ

A vzal ji na sebe člověk. On věru dokáže být sám k sobě krutý, následků nedbalý.

الْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَّحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا
الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُوْمًا جَهُوْلًا ﴿٧٣﴾

74. *V důsledku* toho Allah potrestá pokrytce, muže i ženy, modloslužebníky a modloslužebnice, ale v milosrdenství se obrátí k věřícím mužům a věřícím ženám; a Allah je Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný.

لِّيُعَذِّبَ اللّٰهُ الْمُنٰفِقِيْنَ وَالْمُنٰفِقٰتِ وَالْمُشْرِكِيْنَ
وَالْمُشْرِكٰتِ وَيَتُوْبَ اللّٰهُ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ
وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿٧٤﴾ ع

KAPITOLA 34

AL-SABA'

(*Zjeveno před Hidžrou*)

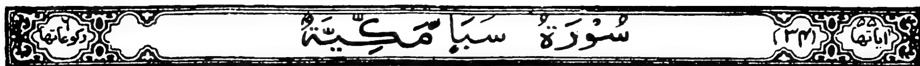
Doba zjevení, název a kontext

Súra byla zjevena v Mekce. Je však obtížné stanovit přesné datum. Někteří badatelé ji řadí do středního mekkánského období, jiní jako Rodwell a Nöldeke uvádějí dobu pozdější. V několika předchozích kapitolách byla obsažena proroctví o vzestupu, rozvoji a konečném vítězství islámu nad ostatními náboženstvími, ale v kapitole bezprostředně předcházející, Al-Ahzáb, bylo toto téma rozebíráno poněkud obšírněji: hovoří o tom, jak se spojeným mocnostem tmy nepodařilo pomocí zlých úkladů zničit islám a jak islám vyšel vítězně z jedné z nejtěžších zkoušek, což mělo za následek zvýšení jeho moci a prestiže. Naproti tomu v této *Súře* jsou muslimové varováni, aby se měli na pozoru a nepropadli špatným způsobům, neboť když lidé získají bohatství a blahobyt, snadno podléhají životu v pohodlí a přepychu. A protože Bůh nemá žádný zvláštní vztah k žádné obci na věčné časy, potkal by muslimy stejný osud, jaký potkal Sabejce či Izraelity po vládě Šalamounově, kdyby v dobách největšího rozkvětu své slávy a prosperity vedli stejně hříšný život jako oni.

Obsah

Súra začíná oslavou chvály Allahovy, "Jemuž náleží vše, co je na nebesích a vše, co je na zemi", což znamená, že Bůh je Velký a Všemohoucí a lidé, kteří chtějí vzdorovat jeho autoritě, se zcela jistě setkají s nezdarem a zklamáním. Nevěřící si prý namlouvají, že jejich odmítnutí Poselství islámu zůstane bez trestu a že se k nim Hodina nikdy nedostaví (srov. v.4). Jsou však varováni, že jejich moc bude zlomena a jejich sláva pomine; a už tento fakt je důkazem pravdivosti poslání svatého Proroka. Dále se *Súra* dost detailně šíří o Prorocích Davidovi a Šalamounovi, kteří dobyli rozsáhlých území a potlačili vzpurné kmeny a za jejichž vlády moc a sláva Izraelitů dosáhly svého vrcholu. Ale z pýchy nad vlastní mocí a blahobytem propadli Izraelité nepravostem a začali vést hříšný život. Zmínku o Izraelitech následuje zmínka o Sabejcích, kteří byli velmi bohatým a vzdělaným

národem, ale stejně jako Izraelité pohrdli božími přikázáními a neuposlechli jich a stejně jako oni na sebe přivolali boží hněv a byli zničeni velkou potopou. Vyprávěním o moci, slávě a úspěších Izraelitů za vlády Davidovy a Šalamounovy a o tomtéž v případě Sabejských a o pozdějším zničení obou kmenů *Súra* varuje muslimy, že i oni budou obdařeni bohatstvím, mocí a úspěchem, ale budou-li se na vrcholu své slávy podobně jako Izraelité a Sabejci oddávat životu v přepychu a pohodlí, budou také potrestáni. Potom se *Súra* zabývá svým hlavním námětem, tj. postupným vzestupem islámu a smutným osudem, který čeká modloslužebníky a jejich falešná božstva. Nevěřící jsou vyzváni, aby přivolali svá božstva k zastavení postupu islámu a k zadržení rozkladu a zhroucení jejich vlastních falešných ideálů a institucí; tomu ovšem žádná pozemská moc nemůže zabránit. Aby si uvědomili, že jejich věc byla předurčena k zániku a islám k tomu, aby smetl z cesty vše, co se mu postaví na odpor, mají nevěřící studovat zákony přírody, které fungují na podporu islámu. V odpovědi na otázku nevěřících, kdy se naplní proroctví o vzestupu a rozmachu islámu, zachází *Súra* až tak daleko, že stanoví pevné datum jeho splnění: známky toho se prý začnou objevovat asi za rok po Útěku svatého Proroka z Mekky, kdy Qurajšovce postihne boží trest za to, že ho z jeho rodného města vyhnali. Poté *Súra* poznamenává, že kdykoli se objeví Reformátor boží, vždy se mu postaví do cesty právně vžité zájmy a privilegované třídy. Tuší a obávají se, že vzestup nového hnutí oslabí jejich vliv na chudinu, která přijetím nového Poselství již nebude chtít být vykořisťována a utlačována. Proto se privilegovaní zuby nehty brání, nové hnutí se snaží zničit už v zárodku a výhružkami a zastrašováním nutí utiskované a vykořisťované vrstvy přijmout vedení jejich a klást odpor božímu Reformátorovi. Na konci *Súry* je jednoduché kritérium, jehož pomocí lze snadno ověřit, že svatý Prorok není ani podvodníkem, ani bláznem, nýbrž skutečným Prorokem božím: podvodníku není nikdy dovoleno, aby byl úspěšný, a nakonec špatně skončí, avšak věc svatého Proroka postupuje kupředu. A blázen nikdy nemůže způsobit tak úžasný zvrat v životě celého národa, jaký způsobil svatý Prorok.

AL-SABA’

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Všechna chvála patří Allahovi, jemuž náleží vše, co je na nebesích, a vše, co je na zemi. A Jemu patří všechna chvála v Životě budoucím; a On je Moudrý, Všehoznalý.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ
وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْاٰخِرَةِ ۭ وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْخَبِيْرُ ②

3. On zná, co do země vchází a co z ní vychází a co sestupuje z nebe a co na ně vystupuje; a On je Milosrdný, Nejvýš Odpouštějící.

يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْاَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا
يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاۗءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيْهَا ۭ وَهُوَ الرَّحِيْمُ
الْغَفُوْرُ ③

4. A ti, kteří nevěří, říkají: „Na nás Hodina nikdy nepřijde.“ Řekni: „Ale ano, při Pánu mém, jenž zná i nespatřené, přijde na vás! Neunikne Mu ani váha sebemenšího smítka na nebesích, či na zemi, ani nic menšího, ani většího, aby to *nebylo zapsáno* v Knize zjevné,

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَا تَاْتِيْنَا السَّاعَةُ ۭ قُلْ بَلٰى وَ
رَبِّيْ لَتَاْتِيَنَّكُمْ ۙ عٰلِمِ الْغَيْبِ ۚ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ
ذَرَّةٍ فِي السَّمٰوٰتِ وَلَا فِي الْاَرْضِ وَلَآ اَصْغَرُ مِنْ
ذٰلِكَ وَلَآ اَكْبَرُ اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ④

5. „Aby mohl odměnit ty, kteří věří a dobré skutky konají, a těm se dostane odpuštění a přídělu úctyhodného.“

لِّيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۭ اُولٰۗىِٕكَ لَهُمْ
مَّغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ كَرِيْمٌ ⑤

6. Ale *pokud jde o* ty, kteří bojují proti Našim Znamením, chtějíce tak překazit *Naše záměry*, těm se dostane muk trestu bolestného.

وَالَّذِيْنَ سَعَوْ فِيْٓ اٰيٰتِنَا مُعٰجِزِيْنَ اُولٰۗىِٕكَ لَهُمْ عَذَابٌ
مِّنْ رِّجْزٍ اَلِيْمٌ ⑥

7. A ti, jimž bylo dáno vědění, vidí, že vše, co ti bylo zjeveno Pánem tvým, je pravdou a vede ke stezce Mocného, Chvályhodného.

وَيَرَى الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ الَّذِيْٓ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ
رَّبِّكَ هُوَ الْحَقَّ ۙ وَيَهْدِيْٓ اِلٰى صِرَاطِ الْعَزِيْزِ
الْحَمِيْدِ ⑦

8. A ti, kteří nevěří, říkají: „Máme vám ukázat muže, který vám sdělí, *že* až z vás budou jen kousky rozptýlené, budete znova *vzkříšeni* v nové stvoření?

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلٰي رَجُلٍ يُّنَبِّئُكُمْ
اِذَا مُزِّقْتُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ ۙ اِنَّكُمْ لَفِيْ خَلْقٍ جَدِيْدٍ ⑧

9. „Vymyslel si snad o Allahovi lež nebo je posedlý šílenstvím?" Nikoliv, ale jsou to ti, kteří v Život budoucí nevěří, kdož jsou trestem sužováni a ve svém bloudění zašli příliš daleko.

10. Což nevidí, co z nebes a země je před nimi a co je za nimi? Kdybychom chtěli, způsobili bychom, aby se s nimi země propadla nebo aby na ně spadla z nebe pohroma. V tom zajisté je Znamení pro každého služebníka kajícného.

R. 2.

11. A vskutku jsme darovali Davidovi milost Svou: „Ó hory opěvujte s ním *chválu Allahovu* a ptáci, *vy též*." A změkčili jsme pro něj železo,

12. *Řkouce*: „Vyrábějte železné košile plné délky a kroužky nechť jsou správných rozměrů. A konejte zbožné skutky, neboť Já vidím, co děláte."

13. A Šalamounovi jsme *podmanili* vítr; ranní vítr trval celý měsíc a večerní *také* tak. A dali jsme pro něj vytrysknout vřídlu rostavené mědi. A mezi Džiny byli *někteří*, kteří pro něj pracovali z příkazu Pána jeho. A *řekli jsme jim*, že pokud některý z nich neuposlechne Našeho příkazu, dáme mu okusit trest ohně plamenného.

14. Dělali pro něj vše, co si přál: paláce a sochy a mísy velké jako nádrže a velké kotle pevně stojící: „Pracujte s vděčností, ó *členové* Domu Davidova;" ale jen málo Mých služebníků je vděčných.

15. A když jsme rozhodli o jeho (Šalamounově) smrti, nic je na to, že je mrtev, neupozornilo, kromě jednoho zvířete pozemského, které ohryzalo jeho žezlo. A když spadl, Džinové si jasně uvědomili, že kdyby znali nespatřené, nebyli by zůstali v trestu potupném.

16. Věru měli obyvatelé Sabáó ve své domovině Znamení: dvě zahrady, jedna po

أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ ۗ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ﴿٩﴾
أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ ۚ إِنْ نَشَأْ نَخْسِفْ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ نُسْقِطْ
عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِنَ السَّمَاءِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِكُلِّ عَبْدٍ
مُنِيبٍ ﴿١٠﴾ ع
وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ مِنَّا فَضْلًا ۖ يَا جِبَالُ أَوِّبِي مَعَهُ وَ
الطَّيْرَ ۖ وَأَلَنَّا لَهُ الْحَدِيدَ ﴿١١﴾
أَنِ اعْمَلْ سَابِغَاتٍ وَقَدِّرْ فِي السَّرْدِ ۖ وَاعْمَلُوا صَالِحًا ۖ
إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٢﴾
وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ غُدُوُّهَا شَهْرٌ وَرَوَاحُهَا شَهْرٌ ۖ وَ
أَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ ۖ وَمِنَ الْجِنِّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ
يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ ۖ وَمَنْ يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ
مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿١٣﴾
يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحَارِيبَ وَتَمَاثِيلَ وَجِفَانٍ
كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَاسِيَاتٍ ۚ اعْمَلُوا آلَ دَاوُودَ شُكْرًا ۚ
وَقَلِيلٌ مِنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ ﴿١٤﴾
فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَىٰ مَوْتِهِ إِلَّا
دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ ۖ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ
الْجِنُّ أَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي
الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿١٥﴾
لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكَنِهِمْ آيَةٌ ۖ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ

pravé straně a jedna po levé: „Jezte z přídělu Pána svého a buďte Mu vděčni. Jak dobrá to země a Nejvýš Odpouštějící Pán!”

17. Ale oni se odvrátili; a tak jsme na ně poslali ničivou záplavu. A místo jejich zahrad jsme jim dali dvě zahrady jiné, rodící hořké plody a tamaryšek a několik lotusových stromů.

18. Takto jsme je odměnili za jejich nevděčnost; a *tímto způsobem* neodměňujeme nikoho, až na nevděčníky.

19. A mezi nimi a městy, jimž jsme požehnali, jsme umístili města *jiná*, dobře viditelná, a vyměřili jsme mezi nimi bezpečné cesty: „Cestujte po nich za nocí i za dnů v bezpečí.”

20. Ale oni řekli: „Pane náš, prodluž vzdálenosti mezi *jednotlivými zastávkami* na našich cestách.” A tím ublížili sami sobě; i učinili jsme je výstražným příkladem a roztrhali jsme je na kusy roztrháním dokonalým. V tom zajisté jsou Znamení pro každého člověka, který je neochvějný a vděčný.

21. A Iblís dokázal, že jeho odhad ohledně nich byl správný; a následovali ho *všichni*, kromě skupiny věřících.

22. A neměl nad nimi žádnou moc, ale *stalo se tak jedině proto*, abychom rozlišili ty, kteří v Život Budoucí uvěřili, od těch, kteří o něm pochybovali. A Pán tvůj je Bdělý nad všemi věcmi.

R. 3.

23. Řekni: „Vzývejte si ty, o nichž tvrdíte, *že jsou* to *božstva* vedle Allaha. Nemají vládu *ani* nad tím, co by mělo váhu sebemenšího smítka na nebesích či na zemi, a nemají žádného podílu ani zde, ani tam, a On mezi nimi žádného pomocníka nemá.”

24. U Něho neplatí přímluva žádná, kromě pro toho, komu *to* On dovolí. Až budou jejich srdce zbavena strachu, řeknou: „Co řekl Pán váš?” (Poslové) odpovědí:

وَّشِمَالٍ ۬ ۚ كُلُوْا مِنْ رِّزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوْا لَهٗ ؕ بَلْدَةٌ
طَيِّبَةٌ وَّرَبٌّ غَفُوْرٌ ﴿١٦﴾
فَاَعْرَضُوْا فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنٰهُمْ
بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتَيْ اُكُلٍ خَمْطٍ وَّاَثْلٍ وَّشَيْءٍ
مِّنْ سِدْرٍ قَلِيْلٍ ﴿١٧﴾
ذٰلِكَ جَزَيْنٰهُمْ بِمَا كَفَرُوْا ؕ وَهَلْ نُجٰزِيْۤ اِلَّا الْكَفُوْرَ ﴿١٨﴾
وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِيْ بٰرَكْنَا فِيْهَا
قُرًى ظَاهِرَةً وَّقَدَّرْنَا فِيْهَا السَّيْرَ ؕ سِيْرُوْا فِيْهَا
لَيَالِيَ وَاَيَّامًا اٰمِنِيْنَ ﴿١٩﴾
فَقَالُوْا رَبَّنَا بٰعِدْ بَيْنَ اَسْفَارِنَا وَظَلَمُوْۤا اَنْفُسَهُمْ
فَجَعَلْنٰهُمْ اَحَادِيْثَ وَمَزَّقْنٰهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ ؕ اِنَّ فِيْ
ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُوْرٍ ﴿٢٠﴾
وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ اِبْلِيْسُ ظَنَّهٗ فَاتَّبَعُوْهُ اِلَّا
فَرِيْقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٢١﴾
وَمَا كَانَ لَهٗ عَلَيْهِمْ مِّنْ سُلْطٰنٍ اِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُّؤْمِنُ
بِالْاٰخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِيْ شَكٍّ ؕ وَرَبُّكَ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ حَفِيْظٌ ﴿٢٢﴾ ع
قُلِ ادْعُوا الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۚ لَا يَمْلِكُوْنَ
مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمٰوٰتِ وَلَا فِي الْاَرْضِ وَمَا لَهُمْ
فِيْهِمَا مِنْ شِرْكٍ وَّمَا لَهٗ مِنْهُمْ مِّنْ ظَهِيْرٍ ﴿٢٣﴾
وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهٗۤ اِلَّا لِمَنْ اَذِنَ لَهٗ ؕ حَتّٰۤى
اِذَا فُزِّعَ عَنْ قُلُوْبِهِمْ قَالُوْا مَاذَا ۙ قَالَ رَبُّكُمْ ؕ قَالُوْا

„Pravdu." A On je Vznešený, Veliký.

25. Řekni: „Kdo vám poskytuje obživu z nebes a ze země?" Řekni: „Allah. Buď jsme to my nebo vy na správné cestě, či ve zjevném bludu."

26. Řekni: „Vy nebudete dotazováni na naše hříchy a my nebudeme dotazováni na to, co děláte vy."

27. Řekni: „Pán náš nás všechny shromáždí; potom mezi námi rozhodne podle pravdy — a On je Rozhodčí, Vševědoucí."

28. Řekni: „Ukažte mi ty, které jste k Němu přidružovali jako společníky. Nikoliv, *to nemůžete učinit*, neboť On je Allah, Mocný, Moudrý."

29. A vyslali jsme tě jen jako oznamovatele radostné zvěsti a jako Varovatele lidstva veškerého, ale většina lidí to neví.

30. A říkají: „Kdy bude tento slib *splněn*, jste-li pravdomluvní?"

31. Řekni: „Je vám přislíben den, který nemůžete pozdržet ani o malou chvilku, ani *jej* nemůžete předběhnout."

R. 4.

32. A ti, kteří nevěří, řeknou: „Nikdy neuvěříme v tento Korán ani v to, co bylo před ním." A kéž bys mohl vidět, až budou hříšníci postaveni před Pána svého a budou svalovat vinu jeden na druhého. Ti, kteří byli považováni za slabé, řeknou těm, kteří byli pyšní: „Kdyby nebylo vás, zajisté bychom byli věřícími."

33. Ti, kteří byli pyšní, řeknou těm, kteří byli považováni za slabé: „Byli jsme to snad my, kdo vás odvrátili od správného vedení poté, co k vám přišlo? Nikoliv, vy jste se provinili sami."

34. A ti, kteří byli považováni za slabé, řeknou těm, kteří byli pyšní: „Nikoliv, bylo

الْحَقَّ ۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيْرُ ﴿٢٤﴾
قُلْ مَنْ يَّرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۖ قُلِ اللّٰهُ ۙ
وَاِنَّآ اَوْ اِيَّاكُمْ لَعَلٰى هُدًى اَوْ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٢٥﴾
قُلْ لَّا تُسْـَٔلُوْنَ عَمَّآ اَجْرَمْنَا وَلَا نُسْـَٔلُ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿٢٦﴾
قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ ۗ وَهُوَ
الْفَتَّاحُ الْعَلِيْمُ ﴿٢٧﴾
قُلْ اَرُوْنِيَ الَّذِيْنَ اَلْحَقْتُمْ بِهٖ شُرَكَآءَ كَلَّا ۚ بَلْ هُوَ
اللّٰهُ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٢٨﴾
وَمَآ اَرْسَلْنٰكَ اِلَّا كَآفَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيْرًا وَّنَذِيْرًا وَّ
لٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٢٩﴾
وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٣٠﴾
قُلْ لَّكُمْ مِّيْعَادُ يَوْمٍ لَّا تَسْتَاْخِرُوْنَ عَنْهُ سَاعَةً
وَّلَا تَسْتَقْدِمُوْنَ ﴿٣١﴾ ع
وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَنْ نُّؤْمِنَ بِهٰذَا الْقُرْاٰنِ وَلَا
بِالَّذِيْ بَيْنَ يَدَيْهِ ۗ وَلَوْ تَرٰٓى اِذِ الظّٰلِمُوْنَ مَوْقُوْفُوْنَ
عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضِ الْقَوْلَ ۚ
يَقُوْلُ الَّذِيْنَ اسْتُضْعِفُوْا لِلَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا لَوْلَآ اَنْتُمْ
لَكُنَّا مُؤْمِنِيْنَ ﴿٣٢﴾
قَالَ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا لِلَّذِيْنَ اسْتُضْعِفُوْٓا اَنَحْنُ
صَدَدْنٰكُمْ عَنِ الْهُدٰى بَعْدَ اِذْ جَآءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ
مُّجْرِمِيْنَ ﴿٣٣﴾
وَقَالَ الَّذِيْنَ اسْتُضْعِفُوْا لِلَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا بَلْ مَكْرُ

to *vaše* pletichaření za noci i za dne, když jste nám přikazovali, abychom v Allaha nevěřili a abychom Mu rovné stavěli." A svou lítost *skryjí*, až spatří trest. A omotáme řetězy šíje těch, kteří nevěřili. A budou odměněni jen za to, co dělali.

35. A nikdy jsme neposlali Varovatele do žádného města, aniž jeho zámožní obyvatelé řekli: „My věru nevěříme v to, s čím jste k nám byli vysláni."

36. A řeknou: „My máme více bohatství a dětí; a my potrestáni nebudeme."

37. Řekni: „Pán můj rozmnožuje obživu tomu, komu se Mu zlíbí, a ztenčuje ji, *komu chce*; ale většina lidí to neví."

R. 5.

38. A není to ani vaše bohatství, ani vaše děti, co vás k Nám přiblíží nejvíce; ale ti, kteří věří a dobré skutky konají, budou mít odměnu dvojnásobnou za to, co dělali. A v palácích vznešených budou žít v bezpečí.

39. A *pokud jde o* ty, kteří se snaží zmařit *účel* Našich Znamení, ti budou postaveni tváří v tvář trestu.

40. Řekni: „Pán můj zajisté rozmnožuje obživu těm Svým služebníkům, kterým se Mu zlíbí, a ztenčuje *ji* těm, *kterým chce*. A cokoliv rozdáte, On vám to vynahradí; a On je Nejlepší ze živitelů.

41. A *vzpomeň si na* den, kdy je shromáždí všechny dohromady a potom řekne andělům: „To tihle Vas Uctívali?"

42. Řeknou: „Ty svatý jsi. Tys Ochráncem naším před nimi. Ba ne, ti uctívali Džiny; většina z nich v ně věřila."

43. „Ten den nebude ve vaší moci si vzájemně prospět, ani uškodit." A řekneme

الَّيْلِ وَالنَّهَارِ اِذْ تَاْمُرُوْنَنَآ اَنْ نَّكْفُرَ بِاللّٰهِ وَنَجْعَلَ
لَهٗٓ اَنْدَادًا ؕ وَاَسَرُّوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ ؕ وَ
جَعَلْنَا الْاَغْلٰلَ فِيْٓ اَعْنَاقِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ؕ هَلْ يُجْزَوْنَ
اِلَّا مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۳۴﴾
وَمَآ اَرْسَلْنَا فِيْ قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيْرٍ اِلَّا قَالَ مُتْرَفُوْهَآ ۙ
اِنَّا بِمَآ اُرْسِلْتُمْ بِهٖ كٰفِرُوْنَ ﴿۳۵﴾
وَقَالُوْا نَحْنُ اَكْثَرُ اَمْوَالًا وَّ اَوْلَادًا ۙ وَّمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِيْنَ ﴿۳۶﴾
قُلْ اِنَّ رَبِّيْ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ وَ يَقْدِرُ وَلٰكِنَّ
ع اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۳۷﴾
وَمَآ اَمْوَالُكُمْ وَلَآ اَوْلَادُكُمْ بِالَّتِيْ تُقَرِّبُكُمْ عِنْدَنَا
زُلْفٰٓى اِلَّا مَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ؗ فَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ
جَزَآءُ الضِّعْفِ بِمَا عَمِلُوْا وَهُمْ فِي الْغُرُفٰتِ اٰمِنُوْنَ ﴿۳۸﴾
وَالَّذِيْنَ يَسْعَوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِنَا مُعٰجِزِيْنَ اُولٰٓئِكَ فِي
الْعَذَابِ مُحْضَرُوْنَ ﴿۳۹﴾
قُلْ اِنَّ رَبِّيْ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَ
يَقْدِرُ لَهٗ ؕ وَمَآ اَنْفَقْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهٗ ۚ وَ
هُوَ خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ ﴿۴۰﴾
وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيْعًا ثُمَّ يَقُوْلُ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اَهٰٓؤُلَآءِ
اِيَّاكُمْ كَانُوْا يَعْبُدُوْنَ ﴿۴۱﴾
قَالُوْا سُبْحٰنَكَ اَنْتَ وَلِيُّنَا مِنْ دُوْنِهِمْ ۚ بَلْ كَانُوْا
يَعْبُدُوْنَ الْجِنَّ ۚ اَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُّؤْمِنُوْنَ ﴿۴۲﴾
فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَّفْعًا وَّلَا ضَرًّا

těm, kteří hřešili: „Okuste trestu Ohně, který jste popírali."

44. A když jsou jim přednášena Naše zjevná Znamení, řeknou: „Tohle je jenom člověk, který vás chce odvrátit od toho, co uctívali vaši otcové." A řeknou: „To je jen vymyšlená lež." A ti, kteří nevěří, říkají o pravdě, když k nim přišla: „Tohle není nic, než zjevné kouzelnictví."

45. A nedali jsme jim žádné knihy, které by studovali, ani jsme jim před tebou neposlali žádného Varovatele.

46. A ti, kteří byli před nimi, *také* odmítli *pravdu* — a přitom nedosáhli *ani* desetiny toho, co jsme dali tamtěm; a přece Mé Posly za lháře prohlásili. Jak *strašná* byla změna, *kterou jsem způsobil*!

R. 6.

47. Řekni: „Já vás nabádám jen k jediné věci: abyste stáli před Allahem po dvou, či jednotlivě a rozjímali. *Pak poznáte*, že váš společník nepropadl šílenství; je pouze vaším Varovatelem před hrozbou trestu přísného."

48. Řekni: „Vše, co bych na vás mohl chtít jako odměnu, nechť je vaše. Má odměna je pouze u Allaha; a On je Svědkem všech věcí."

49. Řekni: „Pán můj věru vrhá pravdu *proti lži. A On je* Znalcem nespatřeného."

50. Řekni: „Přišla pravda a lež nemůže stvoření ani napodobit, ani opakovat."

51. Řekni: „Jestliže bloudím, bloudím jen ke své vlastní škodě; jestliže však jsem správně veden, je to díky tomu, co mi zjevil můj Pán. A On je Všeslyšící, Blízký."

52. Kéž bys mohl vidět, až propadnou hrůze! Potom již nebude úniku a budou zachváceni z místa blízkého.

53. A řeknou: „*Už* v něj věříme." Ale

وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنتُم
بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿٤٣﴾
وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَٰذَا إِلَّا رَجُلٌ
يُرِيدُ أَن يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُكُمْ ۚ وَ
قَالُوا مَا هَٰذَا إِلَّا إِفْكٌ مُّفْتَرًى ۚ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٤٤﴾
وَمَا آتَيْنَاهُم مِّن كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا ۖ وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ
قَبْلَكَ مِن نَّذِيرٍ ﴿٤٥﴾
وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَغُوا مِعْشَارَ
مَا آتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلِي ۖ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٦﴾ ع
قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُم بِوَاحِدَةٍ ۖ أَن تَقُومُوا لِلَّهِ مَثْنَىٰ
وَفُرَادَىٰ ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا ۚ مَا بِصَاحِبِكُم مِّن جِنَّةٍ ۚ
إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَّكُم بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٤٧﴾
قُلْ مَا سَأَلْتُكُم مِّنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا
عَلَى اللَّهِ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٤٨﴾
قُلْ إِنَّ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿٤٩﴾
قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ ﴿٥٠﴾
قُلْ إِن ضَلَلْتُ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَىٰ نَفْسِي ۖ وَإِنِ اهْتَدَيْتُ
فَبِمَا يُوحِي إِلَيَّ رَبِّي ۚ إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ﴿٥١﴾
وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فَزِعُوا فَلَا فَوْتَ وَأُخِذُوا مِن مَّكَانٍ
قَرِيبٍ ﴿٥٢﴾
وَقَالُوا آمَنَّا بِهِ وَأَنَّىٰ لَهُمُ التَّنَاوُشُ مِن مَّكَانٍ

jak by mohli dosáhnout víry z místa *tak* dalekého,

بَعِيْدٍ ۝٥٣

54. Když v ni dříve nevěřili? A nechávají se unést svou bujnou fantazií o místě dalekém.

وَّقَدْ كَفَرُوْا بِهٖ مِنْ قَبْلُ ۚ وَيَقْذِفُوْنَ بِالْغَيْبِ مِنْ
مَّكَانٍۭ بَعِيْدٍ ۝٥٤

55. A mezi nimi a tím, po čem touží, bude umístěna přehrada právě tak, jak bylo učiněno již dříve s jim podobnými. Ti také byli znepokojováni pochybnostmi.

وَحِيْلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُوْنَ كَمَا فُعِلَ
بِاَشْيَاعِهِمْ مِّنْ قَبْلُ ۭ اِنَّهُمْ كَانُوْا فِيْ شَكٍّ مُّرِيْبٍ ۝٥٥

KAPITOLA 35

AL-FÁTIR

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Súra byla zjevena v Mekce, patrně ve stejnou dobu jako *Súra* předchozí. V té bylo muslimům řečeno, že i oni, podobně jako Izraelité, budou obdařeni bohatstvím, mocí, prosperitou a věhlasem a pokud na výsluní své slávy zapomenou na Boha a propadnou životu v přepychu a pohodlí, přivedou na sebe, jak to učinili již před nimi Izraelité, boží hněv. V této *Súře* je jim zas slibována čest a vynikající postavení, které získají prostřednictvím Koránu, jehož přikázáními se musí řídit.

Obsah

Súra začíná prohlášením, že všechna sláva patří Bohu, Jenž je Původcem nebes a země. Toto prohlášení implikuje, že se Bůh jakožto Stvořitel vesmíru postaral nejen o hmotné potřeby člověka, ale také o jeho potřeby mravní a duševní, a že za tím účelem stvořil anděly, jejichž prostřednictvím ovládá fyzikální svět a lidstvu sděluje Svou Vůli. Dále se praví, že Bůh už od stvoření člověka vysílá Proroky a Posly, aby tlumočili Jeho Vůli, a nyní se rozhodl udělit lidstvu své milosrdenství v podobě Koránu. Po tomto oznámení je člověk varován, aby milosrdenství boží neodmítl, neboť to s sebou nese vážné důsledky. *Súra* pokračuje vyvozením mravního poučení ze zcela nicotného počátku člověka, že také islám ze skromných začátků vyroste v mohutnou organizaci. Dále ho přirovnává k moři se sladkou vodou, která uhasí žízeň poutníků ducha. Poznamenává, že islám není ničím novým. Období duchovního světla a tmy se budou po celém světě střídat, jako se střídají den a noc. Po dlouhém období tmy a po přestávce v božím zjevování vysvitlo slunce islámu, aby ozářilo temný svět, a Bůh nařídil, aby bylo uskutečněno nové stvoření a nové uspořádání věcí. Pomocí Koránu Bůh daruje oči slepým a uši hluchým a také mrtvým se dostane nového života; ale ti, kteří úmyslně zatarasí cesty vedoucí k jejich srdcím a odmítnou naslouchat božímu Volání, si přivodí smrt ducha. *Súra* pak vybízí

lidi, aby věnovali pozornost studiu jistého fyzikálního jevu, který nápadně připomíná podobný jev v říši duchovna: zaprší-li na suchou a vyprahlou zemi, začne pučet, kvést a pulzovat novým životem a vyrostou z ní plodiny, květy a ovoce rozmanitých barev, chutí a tvarů: voda přicházející v podobě deště je stejná, ale plodiny a ovoce jsou různé. Obdobně voda božího vnuknutí přináší různé výsledky u lidí různorodých povah a mravních postojů: zatímco na jedné straně plodí vysoce spravedlivé a bohabojné lidi, na straně druhé vzniká společenství lidí zlých a zlomyslných, kteří vedou proti věci pravdy neutuchající boj. Tento boj mezi přívrženci pravdy a silami tmy končí vždy týmž výsledkem — vítězstvím pravdy nad lží. Ke konci *Súra* upozorňuje nevěřící na neudržitelnost jejich stanoviska a varuje je, že budou-li i nadále trvat na své víře a na svých praktikách, přestože obojí je falešné a marné, postihne je boží trest. Bůh s trestem nepospíchá a neustále poskytuje hříšníkům odklad, dokud své zvrácené stanovisko nenapraví nebo dokud sami před sebou neuzavřou bránu Jeho milosrdenství.

FÁTIR

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Všechna chvála patří Allahovi, Tvůrci nebes a země, Jenž učinil anděly posly majícími dva, tři nebo čtyři páry křídel. On přidává Svému stvoření, co se Mu zlíbí; neboť Allah má moc nad všemi věcmi.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ جَاعِلِ
الْمَلٰٓئِكَةِ رُسُلًا اُولِيْٓ اَجْنِحَةٍ مَّثْنٰى وَثُلٰثَ وَرُبٰعَ
يَزِيْدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَآءُ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيْرٌ ﴿٢﴾

3. Cokoliv Allah lidem z milosti Své udělí, to nikdo nemůže zadržet, ale cokoliv On zadrží, to nikdo nemůže uvolnit. A On je Mocný, Moudrý.

مَا يَفْتَحِ اللّٰهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَّحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا
وَمَا يُمْسِكْ فَلَا مُرْسِلَ لَهٗ مِنْ بَعْدِهٖ وَهُوَ الْعَزِيْزُ
الْحَكِيْمُ ﴿٣﴾

4. Ó lidé, pomněte přízně Allahovy vůči vám! Je nějaký jiný Stvořitel kromě Allaha, který vám skýtá obživu z nebe a ze země? A nikdo není hoden uctívání kromě Něho. Kam jste se to jen odvrátili?

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ هَلْ
مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللّٰهِ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ
لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاَنّٰى تُؤْفَكُوْنَ ﴿٤﴾

5. A jestliže tě odmítnou, tedy již Poslové *Boží* před tebou byli odmítnuti; a k Allahovi budou *všechny* věci navráceny *k rozhodnutí*.

وَاِنْ يُّكَذِّبُوْكَ فَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ وَ
اِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ﴿٥﴾

6. Ó lidé, slib Allahův je vskutku pravdivý, nechť vás tedy neošálí život pozemský a nechť vás ohledně Allaha neoklame žádný Podvodník.

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ
الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُوْرُ ﴿٦﴾

7. Satan je věru vaším nepřítelem. Proto jej za svého nepřítele pokládejte. Na své přívržence volá jen proto, aby se stali obyvateli Ohně planoucího.

اِنَّ الشَّيْطٰنَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوْهُ عَدُوًّا اِنَّمَا يَدْعُوْا
حِزْبَهٗ لِيَكُوْنُوْا مِنْ اَصْحٰبِ السَّعِيْرِ ﴿٧﴾

8. Pro ty, kteří nevěří, je připraven přísný trest. A na ty, kteří věří a dobré skutky konají, čeká odpuštění a velká odměna.

اَلَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ كَبِيْرٌ ﴿٨﴾

R. 2.

9. *Podobá se* snad ten, jemuž byly jeho špatné skutky přikrášleny tak, že na ně hledí jako na dobré, tomu, *kdo věří a dobré skutky koná*? Allah odsoudí k bloudění, koho chce, a také vede, koho chce. Nechť tedy pro ně tvá duše zarmutkem nehyne, neboť Allah dobře ví, co dělají.

أَفَمَن زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا ۖ فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ ۖ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسَرَاتٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٩﴾

10. A Allah je ten, kdo posílá větry, které zvednou mraky; My je potom ženeme nad mrtvou krajinu a oživujeme jimi zemi po její smrti. A podobné *bude* Vzkříšení.

وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَسُقْنَاهُ إِلَىٰ بَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ كَذَٰلِكَ النُّشُورُ ﴿١٠﴾

11. *Nechť se dozví každý*, kdo touží po slávě, že všechna sláva patří Allahovi. K Němu stoupají zbožná slova, zatímco dobré skutky je povznášejí. A ti, kteří úklady připravují — pro ty je připraven přísný trest; a jejich úklady budou zmařeny.

مَن كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا ۚ إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ ۚ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۖ وَمَكْرُ أُولَٰئِكَ هُوَ يَبُورُ ﴿١١﴾

12. A Allah vás stvořil z prachu, pak z kapky semene, potom z vás učinil dvojice. A žádná žena nepočne ani neporodí bez Jeho vědomí. A nikomu, jehož život je prodloužen, nebude život prodloužen, ani zkrácen, aniž by to bylo *zaznamenáno* v Knize. A to je pro Allaha snadné.

وَاللَّهُ خَلَقَكُم مِّن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا ۚ وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ ۚ وَمَا يُعَمَّرُ مِن مُّعَمَّرٍ وَلَا يُنقَصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١٢﴾

13. A obě moře nejsou stejná; jedno je chutné, sladké *a* příjemné k pití a druhé je slané *a* trpké. A z obou pojídáte čerstvé maso a získáváte z nich ozdoby, které nosíte. A vidíš na nich lodi, brázdící *vlny*, abyste mohli hledat *něco* z Jeho štědrosti a abyste byli vděčni.

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ وَهَٰذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ ۖ وَمِن كُلٍّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا ۖ وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاخِرَ لِتَبْتَغُوا مِن فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٣﴾

14. On dává noci prostoupit v den a dni dává prostoupit v noc. A přinutil slunce a měsíc, aby Mu sloužily; oba sledují své dráhy až do lhůty stanovené. Takový je Allah, váš Pán; Jemu patří království a ti,

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ ۚ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ

které vzýváte vedle Allaha, nevlastní vůbec nic.

15. Jestliže je vzýváte, vaše vzývání neslyší; a i kdyby ho slyšeli, vyslyšet by vás nemohli. A v Den Zmrtvýchvstání popřou, že jste je *k Bohu* přidružovali. A nikdo tě o tom nemůže zpravit tak jako *Ten, Jenž je* Vševědoucí.

R. 3.

16. Ó lidé, to vy potřebujete Allaha, zatímco Allah je Soběstačný, Chvályhodný.

17. Kdyby se Mu zachtělo, mohl by vás zahubit a nahradit *vás* tvorstvem novým.

18. A to není pro Allaha obtížné.

19. A žádná *hříchy* obtížená *duše* nemůže nést břímě duše jiné; a poprosí-li těžce obtížená *duše* jinou, aby *nesla* její břemeno, nic z něho *druhá duše* neponese, i kdyby to byl příbuzný. Ty můžeš varovat pouze ty, kteří se Pána svého tajně bojí a dodržují Modlitbu. A kdo se očišťuje, očišťuje se jen ve svůj vlastní prospěch; a k Allahovi se vše navrátí.

20. A Slepý a vidoucí se sobě nepodobají,

21. Ani temnota a světlo,

22. Ani stín a horko.

23. Ani se živí nepodobají mrtvým. Allah dává slyšet, komu se Mu zlíbí; a ty nedokážeš, aby slyšeli ti, kteří jsou v hrobech.

24. Tys pouhým Varovatelem.

25. Poslali jsme tě s Pravdou, *jako* oznamovatele radostné zvěsti a jako Varovatele; a není národa, k němuž by nebyl Varovatel vyslán.

26. A jestliže tě považují za lháře, tedy i ti, kteří byli před nimi,

مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ (١٣)
إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا
اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ
وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ (١٥)
يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ
الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ (١٦)
إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ (١٧)
وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ (١٨)
وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ
إِلَىٰ حِمْلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ
إِنَّمَا تُنْذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَ
أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ
وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ (١٩)
وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ (٢٠)
وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ (٢١)
وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ (٢٢)
وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ
مَنْ يَشَاءُ وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَنْ فِي الْقُبُورِ (٢٣)
إِنْ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ (٢٤)
إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ
إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ (٢٥)
وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

své Proroky. A jejich poslové k nim přišli s jasnými Znameními a Písmy a Knihou osvícenou.

جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتٰبِ
الْمُنِيْرِ ﴿٢٦﴾

27. Potom jsem uchvátil ty, kteří nevěřili, a jak *strašná* byla změna, kterou *jsem způsobil*!

ثُمَّ اَخَذْتُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيْرِ ﴿٢٧﴾ ع ٣ ١٥

R. 4.

28. Což nevidíš, že Allah sesílá z nebe vodu a z ní dáváme vyrůst plodům rozmanitých barev? A na horách jsou pruhy bílé a červené, různobarevné, a jiné černé jako havran;

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَخْرَجْنَا بِهٖ
ثَمَرٰتٍ مُّخْتَلِفًا اَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بِيْضٌ
وَّحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ اَلْوَانُهَا وَغَرَابِيْبُ سُوْدٌ ﴿٢٨﴾

29. A podobně i lidé a zvířata a dobytek jsou různých barev. A Allaha se bojí jen ti z Jeho služebníků, kteří jsou nadáni věděním.

وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَآبِّ وَالْاَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ اَلْوَانُهٗ
كَذٰلِكَ اِنَّمَا يَخْشَى اللّٰهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمٰٓؤُا اِنَّ
اللّٰهَ عَزِيْزٌ غَفُوْرٌ ﴿٢٩﴾

30. *Pouze* ti, kteří následují Knihu Allahovu a dodržují Modlitbu a rozdávají z toho, co jsme jim uštědřili, tajně i veřejně, doufají v obchod, který nezklame;

اِنَّ الَّذِيْنَ يَتْلُوْنَ كِتٰبَ اللّٰهِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَ
اَنْفَقُوْا مِمَّا رَزَقْنٰهُمْ سِرًّا وَّعَلَانِيَةً يَّرْجُوْنَ تِجَارَةً
لَّنْ تَبُوْرَ ﴿٣٠﴾

31. Aby jim On mohl dát jejich plnou odměnu a *ještě* ji ze Své štědrosti rozmnožit. On věru je Nejvýš Odpouštějící, Nejvýš Uznalý.

لِيُوَفِّيَهُمْ اُجُوْرَهُمْ وَيَزِيْدَهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ اِنَّهٗ
غَفُوْرٌ شَكُوْرٌ ﴿٣١﴾

32. A Kniha, kterou jsme ti zjevili, je pravda sama, potvrzující to, co bylo před ní. Allah je věru Všehoznalý, Vševidoucí s ohledem na Své služebníky.

وَالَّذِيْٓ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ مِنَ الْكِتٰبِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا
لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ اِنَّ اللّٰهَ بِعِبَادِهٖ لَخَبِيْرٌ بَصِيْرٌ ﴿٣٢﴾

33. Potom jsme dali Knihu jako dědictví těm ze služebníků Svých, které jsme si vyvolili. A jsou mezi nimi *takoví*, kteří jsou na sebe *při konání dobrého* přísní, a jsou mezi nimi *jiní*, kteří se svolením Allahovým v dobrých skutcích vynikají. A to je přízeň veliká.

ثُمَّ اَوْرَثْنَا الْكِتٰبَ الَّذِيْنَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا
فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهٖ وَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ
سَابِقٌ بِالْخَيْرٰتِ بِاِذْنِ اللّٰهِ ذٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ
الْكَبِيْرُ ﴿٣٣﴾

34. Zahrady Věčnosti! Vstoupí do nich *a* budou tam ozdobeni zlatými náramky a perlami; a jejich šat tam bude z hedvábí.

جَنّٰتُ عَدْنٍ يَّدْخُلُوْنَهَا يُحَلَّوْنَ فِيْهَا مِنْ اَسَاوِرَ
مِنْ ذَهَبٍ وَّلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيْهَا حَرِيْرٌ ﴿٣٤﴾

35. A řeknou: „Všechna chvála patří Allahovi, Jenž nás zbavil zármutku. Neboť Pán náš je Nejvýš Odpouštějící, Nejvýš Uznalý,

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْٓ اَذْهَبَ عَنَّا الْحَزَنَ ۭ اِنَّ
رَبَّنَا لَغَفُوْرٌ شَكُوْرُ ۙ ﴿٣٥﴾

36. Pán, jenž nás ze Své štědrosti usadil v Příbytku Věčnosti, v němž se nás nedotkne žádná námaha, ani se nás v něm nedotkne únava."

الَّذِيْٓ اَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِهٖ ۚ لَا يَمَسُّنَا
فِيْهَا نَصَبٌ وَّلَا يَمَسُّنَا فِيْهَا لُغُوْبٌ ﴿٣٦﴾

37. Ale pro ty, kteří neuvěřili, je připraven oheň Pekelný. A nebude jim ustanoveno, aby zemřeli, a trest jim nebude ulehčen. A takto odměňujeme každého nevděčníka.

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ ۚ لَا يُقْضٰى عَلَيْهِمْ
فَيَمُوْتُوْا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِّنْ عَذَابِهَا ۭ كَذٰلِكَ
نَجْزِيْ كُلَّ كَفُوْرٍ ۚ ﴿٣٧﴾

38. A budou v něm volat o pomoc: „Pane náš, vyveď nás odsud a budeme konat dobré skutky jiné než ty, jaké jsme konali." „Což jsme vám nedarovali život *dost dlouhý*, aby ten, kdo přemýšlet chtěl, v něm přemýšlet mohl? A *také* k vám přišel Varovatel. Okuste tedy *trestu*, neboť hříšníci nemají pomocníka žádného."

وَهُمْ يَصْطَرِخُوْنَ فِيْهَا ۚ رَبَّنَآ اَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا
غَيْرَ الَّذِيْ كُنَّا نَعْمَلُ ۭ اَوَلَمْ نُعَمِّرْكُمْ مَّا يَتَذَكَّرُ
فِيْهِ مَنْ تَذَكَّرَ وَجَآءَكُمُ النَّذِيْرُ ۭ فَذُوْقُوْا فَمَا
لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ نَّصِيْرٍ ﴿٣٨﴾

R. 5.

39. Allah zná tajemství nebes i země. On velmi dobře zná vše, co jejich hrudi *skrývají.*

اِنَّ اللّٰهَ عٰلِمُ غَيْبِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ اِنَّهٗ عَلِيْمٌۢ
بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿٣٩﴾

40. A je to On, Jenž vás učinil místodržícími na zemi. A ten, kdo neuvěřil, bude trpět *následky* svého nevěrectví. A nevěrectví nevěřících jen zvětší Allahovu nelibost. A jejich nevěrectví zvýší pro nevěřící jen ztrátu.

هُوَ الَّذِيْ جَعَلَكُمْ خَلٰٓئِفَ فِي الْاَرْضِ ۭ فَمَنْ كَفَرَ
فَعَلَيْهِ كُفْرُهٗ ۭ وَلَا يَزِيْدُ الْكٰفِرِيْنَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ
رَبِّهِمْ اِلَّا مَقْتًا ۚ وَلَا يَزِيْدُ الْكٰفِرِيْنَ كُفْرُهُمْ اِلَّا
خَسَارًا ﴿٤٠﴾

41. Řekni: „Viděli jste snad ta svoje božstva přidružená, která vzýváte vedle Allaha? Ukažte mi tedy, co na zemi stvořili. Nebo snad mají podíl na stvoření nebes? Nebo jsme jim dali Knihu, aby v ní nalezli důkazy?" Nikoliv. Hříšníci si vzájemně neslibují nic, než klam.

قُلْ اَرَءَيْتُمْ شُرَكَآءَكُمُ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ
اللّٰهِ ۭ اَرُوْنِيْ مَاذَا خَلَقُوْا مِنَ الْاَرْضِ اَمْ لَهُمْ شِرْكٌ
فِي السَّمٰوٰتِ ۚ اَمْ اٰتَيْنٰهُمْ كِتٰبًا فَهُمْ عَلٰى بَيِّنَتٍ مِّنْهُ ۚ
بَلْ اِنْ يَّعِدُ الظّٰلِمُوْنَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا اِلَّا غُرُوْرًا ﴿٤١﴾

42. Allah věru pevně drží nebesa a zemi, aby se neodchýlily *ze svých míst.* A

اِنَّ اللّٰهَ يُمْسِكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ اَنْ تَزُوْلَا ۚ وَ

kdyby se odchýlily, nikdo by je po Něm nedokázal udržet. On věru je Shovívavý, Nejvýš Odpouštějící.

لَئِنْ زَالَتَآ إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِّنْ بَعْدِهٖ ۚ إِنَّهٗ
كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٢﴾

43. A přísahají při Allahovi přísahami nejpevnějšími, že přijde-li k nim Varovatel, pak budou následovat vedení lépe než kterýkoliv jiný národ. Když však k nim Varovatel přišel, to jejich odpor jen zvýšilo

وَأَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَآءَهُمْ نَذِيرٌ
لَّيَكُونُنَّ أَهْدٰى مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ ۚ فَلَمَّا جَآءَهُمْ
نَذِيرٌ مَّا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤٣﴾

44. Následkem pýchy na zemi a zlomyslných úkladů. Avšak zlomyslné úklady obklopí pouze ty, kteří jsou jejich strůjci. Očekávají snad něco jiného, než to, co postihlo národy dřívější? A nikdy nenalezneš v obyčejích Allahových žádnou změnu; a nikdy nenalezneš ve obyčejích Allahových žádnou odchylku.

اِسْتِكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ ۚ وَلَا يَحِيقُ
الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهٖ ۚ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ
الْأَوَّلِينَ ۚ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللّٰهِ تَبْدِيلًا ۚ وَلَنْ تَجِدَ
لِسُنَّتِ اللّٰهِ تَحْوِيلًا ﴿٤٤﴾

45. Což necestovali po zemi a neviděli, jak zlý byl konec těch, kteří byli před nimi? A byli mocnější než oni silou. A Allah není ten, jehož *záměry* by cokoliv na nebesích nebo na zemi mohlo překazit; On věru je Vševědoucí, Všemocný.

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوٓا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً ۚ وَمَا
كَانَ اللّٰهُ لِيُعْجِزَهٗ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمٰوٰتِ وَلَا فِي
الْأَرْضِ ۚ إِنَّهٗ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿٤٥﴾

46. A kdyby Allah chtěl potrestat lidi za to, co dělají, neponechal by na povrchu *zemském* jediného živého tvora; ale dává jim odklad do lhůty stanovené; a až se jejich lhůta naplní, *poznají, že* Allah dozírá nad služebníky Svými.

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلٰى
ظَهْرِهَا مِنْ دَآبَّةٍ وَّلٰكِنْ يُّؤَخِّرُهُمْ إِلٰٓى أَجَلٍ
مُّسَمًّى ۚ فَإِذَا جَآءَ أَجَلُهُمْ فَإِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِعِبَادِهٖ
بَصِيرًا ﴿٤٦﴾ ع

KAPITOLA 36

JÁ SÍN

(*Zjeveno před Hidžrou*)

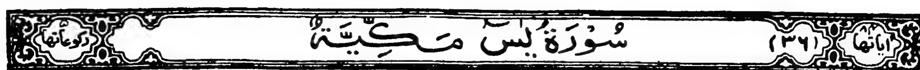
Doba zjevení a kontext

Badatelé se shodují v tom, že *Súra* byla zjevena v Mekce. Tento názor potvrzuje její styl a obsah. Vzhledem k důležitosti obsahu ji svatý Prorok nazval srdcem Koránu. V předchozí *Súře* se tvrdí, že Bůh jakožto Tvořitel nebes a země plně zabezpečil nejen hmotné potřeby člověka, ale také jeho požadavky mravní a duševní. Učinil tak tím, že se zjevil Svým vyvoleným služebníkům, které si vybral mezi jednotlivými národy. Svatému Proroku, v této *Súře* označenému jako ‚Dokonalý Vůdce' či ‚Vůdce *par excellence*', se Bůh zjevil ve svém zjevení nejdokonalejším a daroval mu nejdokonalejší a nejspolehlivější Knihu v podobě Koránu.

Obsah

Na začátku *Súry* je svatý Prorok nazván "Dokonalý Vůdce", což znamená, že v sestavě božích Poslů, počínající Adamem, je příkladem nejdokonalejším. Stezka svatého Proroka je nyní jedinou správnou a přímou stezkou vedoucí k Bohu. Všechny ostatní, které dříve vedly k Nejvyšší Bytosti, byly nyní uzavřeny a zůstanou tak na věčné časy. Bůh se te bude zjevovat světu jen prostřednictvím následovníků svatého Proroka. Ve své neomylné moudrosti vybral Araby, k nimž po staletí žádný jiný Posel nepřišel, aby kázali lidstvu poslední Poselství boží. Arabská země byla pustá a vyprahlá. I spadla na ni voda božího zjevení a tu začala rozkvétat novým a činorodým duchovním životem. *Súra* pak metaforickým jazykem vykládá, jak se Bůh zjevoval lidstvu prostřednictvím Svých Poslů. Vypráví o Mojžíšovi a Ježíšovi a o svatém Proroku, kteří, když se naplnil čas, byli vysláni, aby lidstvo povolali k Bohu. Potom vypráví o ‚jistém muži', jehož si Bůh yvolí mezi následovníky svatého Proroka, v zemi ležící daleko od ohniska islámu (36:21), a to v Posledních dnech, kdy náboženství bude na nejnižším bodě a už pouhá představa o božím vnuknutí bude zpochybňována a popírána. Tento Reformátor boží bude lidstvo povolávat k islámu. Ale stejně jako tomu bylo v případě

starodávných Proroků, i jeho hlas bude hlasem volajícího v poušti. Síly zla budou držet celý svět v pevném sevření. Lidé se budou klanět falešným božstvům a svět postihne boží trest. Dále *Súra* upozorňuje na velmi dobře známý přírodní zákon, podle něhož, když země vyschne a vyprahne, Bůh sešle déšť a mrtvá hlína začne pulzovat novým životem a vyrostou na ní traviny, zeleniny, květiny a plody různých druhů a barev. A podobně, když lidská duše je znečištěná a zkažená, Bůh způsobí, aby s nebe sestoupila duchovní voda v podobě Jeho vnuknutí. Na vysvětlení téhož je uvedeno ještě další podobenství odkazem na zákon o střídání dne a noci. Dále *Súra* upozorňuje na zjevenou pravdu, že Bůh stvořil všechny věci v párech; existují dokonce páry mezi rostlinstvem i v neživé přírodě. Toto podobenství ukazuje, že veškeré pravé vědění je výsledkem kombinace božího vnuknutí a lidského rozumu. V závěru *Súra* poukazuje na velikou a světlou budoucnost islámu. Bůh nařídil, že jistý národ, který podobně jako Arabové zůstal po dlouhá staletí velmi nízko na lidském žebříčku, nyní vystoupí do výšin materiální moci a duchovní slávy; a toto nařízení není pouhým snem či básnickou fantazií. Objevil se mezi nimi Prorok boží, boží Posel, který je povede až k nejvyššímu vrcholu duchovní a materiální velikosti a slávy.

JÁ SÍN

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Já Sín*.

يٰسٓ ﴿٢﴾

3. Při Koránu, moudrosti plném,

وَالْقُرْاٰنِ الْحَكِيْمِ ﴿٣﴾

4. Jsi věru *jedním* z Poslů,

اِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٤﴾

5. Na stezce pravé.

عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٥﴾

6. *Toto je* zjevení Mocného, Milosrdného,

تَنْزِيْلَ الْعَزِيْزِ الرَّحِيْمِ ﴿٦﴾

7. Abys jím varoval lid, jehož otcové varováni nebyli, a proto jsou lhostejní.

لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّآ اُنْذِرَ اٰبَآؤُهُمْ فَهُمْ غٰفِلُوْنَ ﴿٧﴾

8. A již se naplnilo slovo nad většinou z nich, neboť nevěří.

لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلٰٓى اَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٨﴾

9. Vložili jsme na jejich šíje řetězy, sahající až k bradám, aby jejich hlavy zůstaly zvednuty.

اِنَّا جَعَلْنَا فِيْٓ اَعْنَاقِهِمْ اَغْلٰلًا فَهِيَ اِلَى الْاَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُوْنَ ﴿٩﴾

10. A umístili jsme přehradu před nimi a přehradu za nimi a přikryli jsme je tak, aby neviděli.

وَجَعَلْنَا مِنْۢ بَيْنِ اَيْدِيْهِمْ سَدًّا وَّمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَاَغْشَيْنٰهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُوْنَ ﴿١٠﴾

11. A je pro ně jedno, jestli je varuješ, či nikoliv — stejně neuvěří.

وَسَوَآءٌ عَلَيْهِمْ ءَاَنْذَرْتَهُمْ اَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١١﴾

12. Varovat můžeš jen toho, kdo následuje Připomenutí a Milostivého *Boha* se tajně bojí. To mu tedy oznam radostnou zvěst o odpuštění a vznešené odměně.

اِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَّاَجْرٍ كَرِيْمٍ ﴿١٢﴾

13. A *jedině* My oživujeme mrtvé a zaznamenáváme to, co před sebou předeslali, i to, co zanechali za sebou; a vše jsme zaznamenali v Knize jasné.

اِنَّا نَحْنُ نُحْيِ الْمَوْتٰى وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوْا وَاٰثَارَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ اَحْصَيْنٰهُ فِيْٓ اِمَامٍ مُّبِيْنٍ ﴿١٣﴾

R. 2.

14. A uveď jim podobenství o obyvatelích onoho města, když k nim přišli

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَّثَلًا اَصْحٰبَ الْقَرْيَةِ اِذْ جَآءَهَا

---

* Ó Dokonalý Vůdce!

Poslové.

15. Když jsme k nim vyslali dva Posly a oni je oba odmítli; tak jsme *je* posílili třetím a oni řekli: „Byli jsme k vám vysláni jako Poslové."

16. Odpověděli: „Jste jenom obyčejní lidé jako my a Milosrdný *Bůh* nezjevil nic. To vy jenom lžete."

17. Řekli: „Pán náš ví, že jsme skutečně Poslové *Jeho* k vám *vyslaní*;

18. „A naší povinností je pouze jasné předání Poselství."

19. Řekli: „Váš příchod nám nevěští nic dobrého. Jestliže nepřestanete, ukamenujeme vás a věru vás naší rukou postihne bolestný trest."

20. Odpověděli: „Za vaši špatnou věštbu můžete vy sami. Je to snad proto, že jste byli napomenuti? Nikoliv, jste národ překračující všechny meze."

21. A z nejvzdálenějšího konce města přiběhl muž a zvolal: „Ó lide můj, následujte Posly,

22. „Následujte ty, kteří od vás nežádají žádnou odměnu a kteří jsou správně vedeni.

23. „A jaký mám důvod *k tomu*, abych neuctíval Toho, Jenž mě stvořil a k Němuž budete navráceni?

24. „Mám si snad vzít kromě Něho božstva jiná? Jestliže mi Milostivý *Bůh* bude chtít nějak ublížit, jejich přímluva mi nebude nic platná, ani mě nemohou zachránit.

25. „V tom případě bych byl zajisté ve zjevném bludu.

26. „Já věřím v Pána vašeho; naslouchejte mě tedy."

27. A bylo *mu* řečeno: „Vejdi do Ráje." Řekl: „Kéž by lid můj věděl,

28. „Jak *milostivě* mně Pán můj odpustil a učinil mě jedním z poctěných!"

29. A po něm jsme na jeho lid žádné

الْمُرْسَلُونَ ﴿١٤﴾
إِذْ أَرْسَلْنَآ إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ
فَقَالُوٓا إِنَّآ إِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ ﴿١٥﴾
قَالُوا مَآ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَمَآ أَنْزَلَ الرَّحْمٰنُ
مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿١٦﴾
قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّآ إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ﴿١٧﴾
وَمَا عَلَيْنَآ إِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِينُ ﴿١٨﴾
قَالُوٓا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ
وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٩﴾
قَالُوا طَآئِرُكُمْ مَّعَكُمْ أَئِنْ ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ
مُّسْرِفُونَ ﴿٢٠﴾
وَجَآءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَّسْعٰى قَالَ يٰقَوْمِ
اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴿٢١﴾
اتَّبِعُوا مَنْ لَّا يَسْئَلُكُمْ أَجْرًا وَّهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٢٢﴾
وَمَا لِيَ لَآ أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٣﴾
ءَأَتَّخِذُ مِنْ دُونِهٖٓ اٰلِهَةً إِنْ يُّرِدْنِ الرَّحْمٰنُ بِضُرٍّ
لَّا تُغْنِ عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَّلَا يُنْقِذُونِ ﴿٢٤﴾
إِنِّيٓ إِذًا لَّفِي ضَلٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٢٥﴾
إِنِّيٓ اٰمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ ﴿٢٦﴾
قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يٰلَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾
بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٨﴾
وَمَآ أَنْزَلْنَا عَلٰى قَوْمِهٖ مِنْ بَعْدِهٖ مِنْ جُنْدٍ مِّنَ

vojsko z nebe neseslali, ani jsme *žádné* seslat nemuseli.

السَّمَآءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِيْنَ ﴿٢٩﴾

30. Byl to jen prudký závan větru a hle, byli vyhlazeni.

اِنْ كَانَتْ اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً فَاِذَا هُمْ خٰمِدُوْنَ ﴿٣٠﴾

31. Běda *Mým* služebníkům! Nepřijde k nim ani jeden Posel, aby si z něho žerty netropili.

يٰحَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ مَا يَاْتِيْهِمْ مِّنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا
كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٣١﴾

32. Což neviděli, kolik pokolení jsme zahubili před nimi *a* že se k nim nikdy nenavrátí?

اَلَمْ يَرَوْا كَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنَ الْقُرُوْنِ اَنَّهُمْ
اِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُوْنَ ﴿٣٢﴾

33. Ale všichni shromážděni dohromady budou předvedeni před Nás.

وَاِنْ كُلٌّ لَّمَّا جَمِيْعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُوْنَ ﴿٣٣﴾

R. 3.

34. A Znamením pro ně je mrtvá země: My ji oživujeme a dáváme z ní vyrůst obilí, z něhož jedí.

وَاٰيَةٌ لَّهُمُ الْاَرْضُ الْمَيْتَةُ اَحْيَيْنٰهَا وَاَخْرَجْنَا
مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَاْكُلُوْنَ ﴿٣٤﴾

35. A umístili jsme na ní zahrady s datlovými palmami a vinnou révou a dali jsme na ní vytrysknout pramenům,

وَجَعَلْنَا فِيْهَا جَنّٰتٍ مِّنْ نَّخِيْلٍ وَّاَعْنَابٍ وَّفَجَّرْنَا
فِيْهَا مِنَ الْعُيُوْنِ ﴿٣٥﴾

36. Aby mohli jíst z plodů jejich, a nebyly to ruce jejich, které je vytvořily. Což nebudou vděční?

لِيَاْكُلُوْا مِنْ ثَمَرِهٖ وَمَا عَمِلَتْهُ اَيْدِيْهِمْ اَفَلَا
يَشْكُرُوْنَ ﴿٣٦﴾

37. Svatý je Ten, Jenž stvořil ve dvojicích všechno, co vyrůstá ze země, i je samotné i to, co sami neznají.

سُبْحٰنَ الَّذِيْ خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْۢبِتُ
الْاَرْضُ وَمِنْ اَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٧﴾

38. A Znamením je pro ně noc, z níž odstraňujeme den, a hle, jsou v temnotě.

وَاٰيَةٌ لَّهُمُ الَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَاِذَا هُمْ
مُّظْلِمُوْنَ ﴿٣٨﴾

39. A slunce se pohybuje po dráze *předepsané*. Takové je ustanovení Všemohoucího, Vševědoucího *Boha*.

وَالشَّمْسُ تَجْرِيْ لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ذٰلِكَ تَقْدِيْرُ
الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ﴿٣٩﴾

40. A pro měsíc jsme určili jednotlivé fáze, dokud se nevrátí *do svého původního tvaru*, podoben staré a suché větvi palmové.

وَالْقَمَرَ قَدَّرْنٰهُ مَنَازِلَ حَتّٰى عَادَ كَالْعُرْجُوْنِ
الْقَدِيْمِ ﴿٤٠﴾

41. A nesluší se slunci, aby předběhlo měsíc, a noci, aby předhonila den. A všech-

لَا الشَّمْسُ يَنْۢبَغِيْ لَهَاۤ اَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا

ny plují po *nebeské* dráze.

الَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ ۚ وَكُلٌّ فِيْ فَلَكٍ يَّسْبَحُوْنَ ﴿٤١﴾

42. A Znamením pro ně je to, že jejich potomstvo neseme na plně naložené lodi

وَاٰيَةٌ لَّهُمْ اَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُوْنِ ﴿٤٢﴾

43. A že jsme pro ně stvořili *lodi* jí podobné, na nichž se plaví.

وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِّنْ مِّثْلِهٖ مَا يَرْكَبُوْنَ ﴿٤٣﴾

44. A kdybychom chtěli, mohli bychom je utopit; potom by neměli nikoho, kdo by jim přispěchal na pomoc, ani by nebyli zachráněni,

وَاِنْ نَّشَاْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيْخَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَذُوْنَ ﴿٤٤﴾

45. Leda z milosrdenství Našeho a jako dočasné užívání.

اِلَّا رَحْمَةً مِّنَّا وَمَتَاعًا اِلٰى حِيْنٍ ﴿٤٥﴾

46. A když se jim řekne: „Chraňte se toho, co je před vámi, a toho, co je za vámi, aby se vám dostalo milosrdenství," *tu se odvrátí.*

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمُ اتَّقُوْا مَا بَيْنَ اَيْدِيْكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿٤٦﴾

47. A nepřijde k nim ani jedno Znamení ze znamení Pána jejich, aby se od něho neodvrátili.

وَمَا تَاْتِيْهِمْ مِّنْ اٰيَةٍ مِّنْ اٰيٰتِ رَبِّهِمْ اِلَّا كَانُوْا عَنْهَا مُعْرِضِيْنَ ﴿٤٧﴾

48. A když se jim řekne: „Rozdávejte z toho, čím vás Allah obdařil," nevěřící řeknou věřícím: „Máme snad živit toho, koho by živil Allah, kdyby chtěl? To vy jste jen v zjevném bludu."

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ اَنْفِقُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ ۙ قَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنُطْعِمُ مَنْ لَّوْ يَشَآءُ اللّٰهُ اَطْعَمَهٗٓ ۖ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٤٨﴾

49. A říkají: „A kdy bude tento slib splněn, jste-li pravdomluvní?"

وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٤٩﴾

50. Čekají pouze na jediný závan větru, který je uchvátí ve chvíli, kdy se budou přít.

مَا يَنْظُرُوْنَ اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً تَاْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُوْنَ ﴿٥٠﴾

51. A nebudou schopni učinit závěť, ani se nevrátí ke svým rodinám.

فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ تَوْصِيَةً وَّلَآ اِلٰٓى اَهْلِهِمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿٥١﴾

R. 4.

52. A bude zatroubeno na troubu a hle, ze svých hrobů se ponáhlí k Pánu svému.

وَنُفِخَ فِي الصُّوْرِ فَاِذَا هُمْ مِّنَ الْاَجْدَاثِ اِلٰى رَبِّهِمْ يَنْسِلُوْنَ ﴿٥٢﴾

53. Řeknou: „Běda nám! Kdo nás to vzkřísil z našich hrobů? Toto je to, co nám Milostivý *Bůh* sliboval, a Jeho Poslové mluvili pravdu."

قَالُوْا يٰوَيْلَنَا مَنْۢ بَعَثَنَا مِنْ مَّرْقَدِنَا ۜ هٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمٰنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُوْنَ ﴿٥٣﴾

54. Bude to jen jediný závan větru a hle,

اِنْ كَانَتْ اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً فَاِذَا هُمْ جَمِيْعٌ لَّدَيْنَا

všichni budou před Nás předvedeni.

55. A v ten den nebude žádné duši ukřivděno ani v nejmenším; a budete odměněni jen za to, co jste dělali.

56. V ten den budou obyvatelé Nebe spokojeně zaměstnáni.

57. Oni i manželky jejich budou v příjemném stínu, spočívajíce na zvýšených pohovkách.

58. A budou tam mít ovoce a vše, oč požádají.

59. „Mír *s vámi*“ — slovo to *na uvítanou* od Pána Milosrdného.

60. A *Bůh řekne*: „Ó vy hříšníci, dnešního dne se straňte *spravedlivých*!

61. „Což jsem vám nepřikázal, ó synové Adamovi, abyste neuctívali Satana — neboť je vaším zjevným nepřítelem —

62. „Ale abyste uctívali Mne? Toto je stezka pravá.

63. „A on z cesty pravé svedl mnoho z vás. Proč jste to nechtěli pochopit?

64. „Toto je Peklo, které vám bylo přislíbeno.

65. „Vstupte tam dnes za to, že jste nevěřili.”

66. Dnes zapečetíme jejich ústa; a promluví k Nám jejich ruce a jejich nohy budou svědčit o tom, co si vysloužili.

67. A kdybychom chtěli, vyrazili bychom jim oči. A kráčeli by po stezce dále, ale jak by viděli?

68. A kdybychom chtěli, mohli bychom je proměnit, *aby zůstali jako omámeni* na svých místech, takže by nebyli schopni jít kupředu, ani se vrátit zpět.

R. 5.

69. A tomu, komu jsme dali dlouhý život — tomu oslabíme jeho síly. Což to nepochopí?

مُحْضَرُونَ ﴿٥٣﴾

فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾

إِنَّ أَصْحٰبَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغُلٍ فٰكِهُونَ ﴿٥٥﴾

هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلٰلٍ عَلَى الْأَرَآئِكِ مُتَّكِـُٔونَ ﴿٥٦﴾

لَهُمْ فِيهَا فٰكِهَةٌ وَلَهُمْ مَّا يَدَّعُونَ ﴿٥٧﴾

سَلٰمٌ قَوْلًا مِّنْ رَّبٍّ رَّحِيمٍ ﴿٥٨﴾

وَامْتَازُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٩﴾

أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يٰبَنِيٓ اٰدَمَ أَنْ لَّا تَعْبُدُوا الشَّيْطٰنَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٦٠﴾

وَّأَنِ اعْبُدُونِي هٰذَا صِرٰطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾

وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾

هٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٦٣﴾

اِصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٤﴾

اَلْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلٰٓى أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَآ أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾

وَلَوْ نَشَآءُ لَطَمَسْنَا عَلٰٓى أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرٰطَ فَأَنّٰى يُبْصِرُونَ ﴿٦٦﴾

وَلَوْ نَشَآءُ لَمَسَخْنٰهُمْ عَلٰى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطٰعُوا مُضِيًّا وَّلَا يَرْجِعُونَ ﴿٦٧﴾

وَمَنْ نُّعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾

70. A nenaučili jsme ho básnictví, ani to pro něj není vhodné. Je to jen Připomenutí a Korán, co činí *věci* jasnými,

وَمَا عَلَّمْنٰهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْۢبَغِيْ لَهٗ ۚ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ وَّقُرْاٰنٌ مُّبِيْنٌ ﴿٦٩﴾

71. Aby jím byli varováni všichni, kteří žijí, a aby se naplnilo slovo Allahovo ohledně nevěřících.

لِّيُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَّيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ﴿٧٠﴾

72. Což nevidí, že mezi věcmi, které Naše ruce ztvárnily, jsme pro ně stvořili dobytek, nad nímž jsou pány?

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِّمَّا عَمِلَتْ اَيْدِيْنَآ اَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مٰلِكُوْنَ ﴿٧١﴾

73. A podřídili jsme jim ho, takže některá (zvířata) používají k jízdě a některá *jiná* jedí.

وَذَلَّلْنٰهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوْبُهُمْ وَمِنْهَا يَاْكُلُوْنَ ﴿٧٢﴾

74. A mají z nich i *jiný* užitek a také nápoje. Což tedy nebudou vděční?

وَلَهُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ ۭ اَفَلَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٧٣﴾

75. A vzali si *jiná* božstva kromě Allaha, aby jim pomáhala.

وَاتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اٰلِهَةً لَّعَلَّهُمْ يُنْصَرُوْنَ ﴿٧٤﴾

76. Ta jim však pomoci nemohou, ale sama budou společně s nimi jako *spojenci před Pána svého* předvedena.

لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ نَصْرَهُمْ ۙ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُّحْضَرُوْنَ ﴿٧٥﴾

77. Nechť tě řeči jejich nermoutí, neboť My víme, co skrývají, i co hlásají.

فَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ ۘ اِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ﴿٧٦﴾

78. Což člověk nevidí, že jsme ho stvořili z *pouhé* kapky semene? Hle, přesto je odpůrcem nepokrytým!

اَوَلَمْ يَرَ الْاِنْسَانُ اَنَّا خَلَقْنٰهُ مِنْ نُّطْفَةٍ فَاِذَا هُوَ خَصِيْمٌ مُّبِيْنٌ ﴿٧٧﴾

79. A vymýšlí pro Nás podobenství a zapomíná na své vlastní stvoření. Říká: „Kdo může oživit kosti, když jsou ztrouchnivělé?"

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَّنَسِيَ خَلْقَهٗ ۭ قَالَ مَنْ يُّحْيِ الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيْمٌ ﴿٧٨﴾

80. Řekni: „Oživí je Ten, Kdo je stvořil poprvé; a On zná velmi dobře každé stvoření;

قُلْ يُحْيِيْهَا الَّذِيْٓ اَنْشَاَهَآ اَوَّلَ مَرَّةٍ ۭ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيْمُۨ ﴿٧٩﴾

81. „Ten, Kdo pro vás učinil oheň ze stromu zeleného a hle, zapalujete si z něho.

الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمْ مِّنَ الشَّجَرِ الْاَخْضَرِ نَارًا فَاِذَآ اَنْتُمْ مِّنْهُ تُوْقِدُوْنَ ﴿٨٠﴾

82. „Což není Ten, Kdo stvořil nebesa a zemi, schopen stvořit jim podobné?" Ano, a On vskutku je Stvořitel Nejvyšší, Vševědoucí.

اَوَلَيْسَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِقٰدِرٍ عَلٰٓي اَنْ يَّخْلُقَ مِثْلَهُمْ ڲ بَلٰى ۤ وَهُوَ الْخَلّٰقُ الْعَلِيْمُ ﴿٨١﴾

83. Jeho příkazem, když si něco přeje, je *pouze* to, že tomu řekne: „Staniž se!" a stane se skutečností.

اِنَّمَآ اَمْرُهٗٓ اِذَآ اَرَادَ شَـيْـــــًٔا اَنْ يَّقُوْلَ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿٨٢﴾

84. Svatý je Ten, v Jehož rukou je království všech věcí. A k Němu budete *všichni* navráceni.

فَسُبۡحٰنَ الَّذِىۡ بِيَدِهٖ مَلَكُوۡتُ كُلِّ شَىۡءٍ وَّاِلَيۡهِ تُرۡجَعُوۡنَ ﴿۸۴﴾

KAPITOLA 37

AL-SÁFFÁT

(*Zjeveno před Hidžrou*)

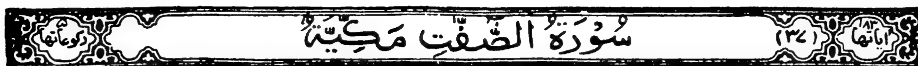
Místo zjevení a kontext

Bajhaquí a Ibn Mardawajh dokládají, že Ibn 'Abbás prý řekl, že *Súra* byla zjevena v Mekce. Také podle Qurtubího jsou badatelé zajedno v názoru, že *Súra* v Mekce zjevena skutečně byla, a to za raného působení svatého Proroka. Tento názor potvrzuje i její styl a obsah. V předchozí *Súře* byl svatý Prorok nazván ‚Dokonalým Vůdcem', jemuž byl darován Korán jakožto neomylný rádce pro lidstvo na věčné časy. Na počátku této *Súry* se konstatuje, že tento ‚Dokonalý Vůdce' pomocí Koránu a vlastního ušlechtilého příkladu úspěšně založí obec spravedlivých lidí.

Obsah

Súra začíná rozhodným prohlášením, že pod pečlivým dohledem svatého Proroka - ‚Dokonalého Vůdce' - se zrodí obec ušlechtilých a spravedlivých lidí, kteří nejenže sami budou oslavovat Boha a opěvovat Jeho chválu - a to tak hlasitě, že rozezvučí písečnou arabskou pustinu - ale poučováním a příkladným životem budou bránit jiným v modloslužebnictví a špatných zvyklostech, dokud pravda o Jedinosti boží nezapustí pevné kořeny v celé Arábii; a odtud se světlo islámu rozšíří do všech končin světa. *Súra* dále uvádí, že kdykoli se na zemi objeví Prorok boží, temné síly se snaží zastavit šíření jeho Poselství tím, že je zkreslují a nesprávně interpretují, anebo tím, že nesprávně citují svatého Proroka či vytrhávají celé pasáže z kontextu, v němž byly zjeveny, a navíc do nich přimíchávají lži. Jejich úklady však naprosto selžou a pravda bude kráčet dál kupředu. Když se nevěřícím řekne, že učení Koránu způsobí v Arábii velké změny a Arabové na duchu mrtví nejenže ho přijmou sami, ale budou ho předávat i jiným, tu si z toho nevěřící začnou tropit posměšky a žerty a nazývat to blouzněním šílence; celý ten jev je prý právě tak pravděpodobný jako ožití těch, kteří jsou mrtví na těle. Na rozhodné popření tohoto jevu ze strany nevěřících odpovídá *Súra* tvrzením ještě důraznějším, že podobné věci určitě nastanou a

nevěřící budou zahanbeni a poníženi. Dále je podána stručná charakteristika nebeských požehnání, jimiž budou obdařeni spravedliví a vyvolení služebníci boží. Po výčtu nebeských požehnání a darů, které mají být uštědřeny věřícím, následuje výčet trestů, které budou vyměřeny těm, kteří odmítají pravdu a pronásledují boží Proroky. *Súra* uvádí několik názorných podobenství ze života Proroků božích na důkaz, že věc pravdy nikdy neselže a z jejího odmítnutí nevzejde nic dobrého. Uvedené příklady jsou ze života Noemova, Abrahamova, Mojžíšova, Eliášova, Jonášova a Lotova. *Súra* pak odmítá a odsuzuje modloslužebnictví, zejména uctívání andělů. Modloslužebníci jsou pokáráni za to, že nechtějí uznat jednoduchý fakt, že připisovat vlastnosti a schopnosti boží pouhým slabým lidem a přírodním silám, či dokonce andělům, kteří jsou sami jen tvory stvořenými, se příčí zdravému rozumu, vědomí a svědomí. Dále se jim připomíná, že andělé jsou pouze božskými bytostmi, které mají přiděleny zvláštní úkoly. *Súra* končí poznámkou, že jako nezměnitelné boží nařízení platí, že postaví-li se síly temnot proti Prorokům božím a jeho vyvoleným služebníkům, těmto se dostane boží pomoci, zatímco na ty, kteří zasvětili svůj život Satanovi, čeká porážka a zklámání. Tato skutečnost byla dokázána na životech božích Poslů a směřuje k jedinému závěru, že ‚všechna chvála patří Bohu, Pánu všech světů‘.

AL-SÁFFÁT

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Při těch, kteří se v sevřené řady staví,

وَالصّٰٓفّٰتِ صَفًّا ②

3. Potom nepřítele mocně vyhánějí,

فَالزّٰجِرٰتِ زَجْرًا ③

4. Potom *Korán jako* Připomenutí přednášejí.

فَالتّٰلِيٰتِ ذِكْرًا ④

5. Věru Bůh váš je Jediný,

اِنَّ اِلٰهَكُمْ لَوَاحِدٌ ⑤

6. Pán nebes a země a všeho, co je mezi nimi, a Pán slunce východu.

رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ
الْمَشَارِقِ ⑥

7. Nejnižší nebe jsme ozdobou hvězd vyzdobili;

اِنَّا زَيَّنَّا السَّمَآءَ الدُّنْيَا بِزِيْنَةِ ِالْكَوَاكِبِ ⑦

8. A ochránili jsme je před všemi satany vzpurnými;

وَحِفْظًا مِّنْ كُلِّ شَيْطٰنٍ مَّارِدٍ ⑧

9. Nemohou slyšet to, o čem se hovoří na shromáždění nebeských vojsk, a je po nich házeno ze všech stran,

لَا يَسَّمَّعُوْنَ اِلَى الْمَلَاِ الْاَعْلٰى وَيُقْذَفُوْنَ مِنْ
كُلِّ جَانِبٍ ⑨

10. *Aby byli* zahnáni, a je pro ně připraven trvalý trest —

دُحُوْرًا وَّلَهُمْ عَذَابٌ وَّاصِبٌ ⑩

11. Až na toho, který *něco* pokradmu utrhne; a toho pak pronásleduje planoucí plamen.

اِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَاَتْبَعَهٗ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ⑪

12. Zeptej se jich, zda jsou stvořeními silnějšími než ta, která jsme stvořili My? Ta jsme stvořili ze soudržné hlíny.

فَاسْتَفْتِهِمْ اَهُمْ اَشَدُّ خَلْقًا اَمْ مَّنْ خَلَقْنَا ۭ اِنَّا
خَلَقْنٰهُمْ مِّنْ طِيْنٍ لَّازِبٍ ⑫

13. Ba ano, ty se divíš a oni se posmívají.

بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُوْنَ ⑬

14. A když jsou napomenuti, zůstanou lhostejní.

وَاِذَا ذُكِّرُوْا لَا يَذْكُرُوْنَ ⑭

15. A když spatří Znamení, začnou si z něho žerty tropit.

وَاِذَا رَاَوْا اٰيَةً يَّسْتَسْخِرُوْنَ ⑮

16. A říkají: „To není nic než zjevné kouzelnictví.

وَقَالُوْٓا اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ⑯

17. „Cože! Až zemřeme a staneme se prachem a kostmi, budeme skutečně znovu vzkříšeni?

18. „A naši dávní otcové *též*?"

19. Řekni: „Ano, a tehdy budete poníženi."

20. Tehdy se ozve jen výkřik jediný a hle, prohlédnou.

21. A řeknou: „Běda nám! Toto je Den Odplaty.

22. „Toto je den *konečného* rozhodnutí, který jste popírali."

R. 2.

23. *A andělům bude řečeno*: „Shromážděte ty, kteří hřešili, spolu s jejich družkami a s tím, co uctívali

24. Vedle Allaha; a odveďte je na stezku, jež k Ohni *vede*;

25. „A zastavte je, neboť musí být vyslýcháni."

26. „Co je to s vámi, že si vzájemně nepomáháte?"

27. Nikoliv, v ten den se sami vzdají

28. A někteří z nich se na druhé obrátí a budou se vzájemně vyptávat.

29. Řeknou: „Vy věru jste nás napadali zprava."

30. Odpovědí: „Nikoliv, vy sami jste byli nevěřící.

31. „A my jsme nad vámi neměli žádnou moc; ale vy sami jste byli lidé hříšní.

32. „A slovo Pána našeho již bylo nad námi vysloveno a teď musíme okusit trestu.

33. „A svedli jsme vás v bloudění, neboť sami jsme bloudili."

34. V ten den se budou *všichni* podílet na trestu.

35. Takto My jednáme s provinilci,

36. Kteří, když jim bylo řečeno: „Není jiného Boha kromě Allaha," se s odporem

ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَّعِظَامًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ ﴿١٧﴾
اَوَ اٰبَآؤُنَا الْاَوَّلُوْنَ ﴿١٨﴾
قُلْ نَعَمْ وَاَنْتُمْ دَاخِرُوْنَ ﴿١٩﴾
فَاِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَّاحِدَةٌ فَاِذَا هُمْ يَنْظُرُوْنَ ﴿٢٠﴾
وَقَالُوْا يٰوَيْلَنَا هٰذَا يَوْمُ الدِّيْنِ ﴿٢١﴾
هٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِيْ كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُوْنَ ﴿٢٢﴾
اُحْشُرُوا الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا وَاَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوْا
يَعْبُدُوْنَ ﴿٢٣﴾
مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ فَاهْدُوْهُمْ اِلٰى صِرَاطِ الْجَحِيْمِ ﴿٢٤﴾
وَقِفُوْهُمْ اِنَّهُمْ مَّسْـُٔوْلُوْنَ ﴿٢٥﴾
مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُوْنَ ﴿٢٦﴾
بَلْ هُمُ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُوْنَ ﴿٢٧﴾
وَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ يَّتَسَآءَلُوْنَ ﴿٢٨﴾
قَالُوْٓا اِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَاْتُوْنَنَا عَنِ الْيَمِيْنِ ﴿٢٩﴾
قَالُوْا بَلْ لَّمْ تَكُوْنُوْا مُؤْمِنِيْنَ ﴿٣٠﴾
وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِّنْ سُلْطٰنٍ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا
طٰغِيْنَ ﴿٣١﴾
فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَآ اِنَّا لَذَآئِقُوْنَ ﴿٣٢﴾
فَاَغْوَيْنٰكُمْ اِنَّا كُنَّا غٰوِيْنَ ﴿٣٣﴾
فَاِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُوْنَ ﴿٣٤﴾
اِنَّا كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِيْنَ ﴿٣٥﴾
اِنَّهُمْ كَانُوْٓا اِذَا قِيْلَ لَهُمْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ

odvrátili

37. A řekli: „Máme snad opustit svá božstva kvůli bláznivému básníkovi?"

38. Nikoliv, on přinesl pravdu a potvrdil pravdivost *všech* Poslů.

39. Vy zajisté trest bolestný okusíte.

40. A jen za to, co jste konali, budete odměněni -

41. Kromě služebníků Allahových vyvolených;

42. Těm se dostane přídělu známého:

43. Ovoce; a budou poctěni

44. V Zahradách Blaženosti,

45. Kde budou sedět proti sobě na trůnech.

46. A mezi nimi budou kolovat číše *naplněné nápojem* z tekoucího pramene,

47. Průzračným, lahodným pro pijící,

48. V němž není nespoutaného veselí a z něhož se nepomatou.

49. A vedle nich budou *cudné* ženy se sklopenými zraky, velkých krásných očí,

50. Jako by to byla vejce ukrytá.

51. A někteří z nich osloví druhé a budou se vzájemně vyptávat.

52. A jeden z nich řekne: „Měl jsem přítele,

53. „Který říkával: ‚Ty vskutku patříš k těm, kteří věří, že je *to* pravda?

54. ‚Že až zemřeme a staneme se prachem a kostmi, budeme vskutku odměněni?'"

55. A zeptá se: „Chcete se *na něho* podívat?"

56. Sám se podívá a spatří jej uprostřed Ohně.

57. Řekne: „Při Allahovi, tys mě málem zahubil.

يستكبرون ﴿٣٥﴾

ويقولون أئنا لتاركوا آلهتنا لشاعر مجنون ﴿٣٦﴾

بل جاء بالحق وصدق المرسلين ﴿٣٧﴾

إنكم لذائقوا العذاب الأليم ﴿٣٨﴾

وما تجزون إلا ما كنتم تعملون ﴿٣٩﴾

إلا عباد الله المخلصين ﴿٤٠﴾

أولئك لهم رزق معلوم ﴿٤١﴾

فواكه وهم مكرمون ﴿٤٢﴾

في جنات النعيم ﴿٤٣﴾

على سرر متقابلين ﴿٤٤﴾

يطاف عليهم بكأس من معين ﴿٤٥﴾

بيضاء لذة للشاربين ﴿٤٦﴾

لا فيها غول ولا هم عنها ينزفون ﴿٤٧﴾

وعندهم قاصرات الطرف عين ﴿٤٨﴾

كأنهن بيض مكنون ﴿٤٩﴾

فأقبل بعضهم على بعض يتساءلون ﴿٥٠﴾

قال قائل منهم إني كان لي قرين ﴿٥١﴾

يقول أئنك لمن المصدقين ﴿٥٢﴾

أإذا متنا وكنا ترابا وعظاما أإنا لمدينون ﴿٥٣﴾

قال هل أنتم مطلعون ﴿٥٤﴾

فاطلع فرآه في سواء الجحيم ﴿٥٥﴾

قال تالله إن كدت لتردين ﴿٥٦﴾

58. „A kdyby nebylo přízně Pána mého, zajisté bych byl mezi předvolanými.

59. „*Což není pravda*, že už víckrát nezemřeme,

60. „Jen touto svou smrtí původní, a že nebudeme potrestáni?

61. „Toto je věru úspěch největší.

62. „Nechť k něčemu podobnému směřuje snažení všech."

63. Je lepší toto jako pohoštění, anebo strom Pekelný?

64. Učinili jsme jej zkouškou pro hříšníky.

65. Je to strom, který na samém dně Pekla vyráží;

66. Jeho plody se hlavám zmijí podobají

67. A budou je jíst a plnit si jimi *svá* břicha.

68. A k tomu budou mít jako přívažek směs vařící vody *jako nápoj*.

69. A potom budou do Pekla navráceni.

70. Své otce vskutku nalezli v bloudění

71. A sami spěchali v jejich stopách.

72. A většina národů dřívějších zbloudila již před nimi.

73. A My jsme k nim Varovatele poslali.

74. Pohleď tedy, jak *zlý* byl konec těch, kteří byli varováni,

75. Kromě služebníků Allahových vyvolených.

R. 3.

76. A Noe Nás *ku pomoci* zavolal a jak skvělou odpověď jsme mu dali!

77. A zachránili jsme jej i rodinu jeho před velkým neštěstím;

78. A jeho potomky jsme učinili jedinými, kteří přežili.

79. A zanechali jsme mu *dobré jméno* mezi pokoleními, jež následovala -

وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّيْ لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِيْنَ ﴿٥٨﴾

اَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِيْنَ ﴿٥٩﴾

اِلَّا مَوْتَتَنَا الْاُوْلٰى وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِيْنَ ﴿٦٠﴾

اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿٦١﴾

لِمِثْلِ هٰذَا فَلْيَعْمَلِ الْعٰمِلُوْنَ ﴿٦٢﴾

اَذٰلِكَ خَيْرٌ نُّزُلًا اَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّوْمِ ﴿٦٣﴾

اِنَّا جَعَلْنٰهَا فِتْنَةً لِّلظّٰلِمِيْنَ ﴿٦٤﴾

اِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِيْٓ اَصْلِ الْجَحِيْمِ ﴿٦٥﴾

طَلْعُهَا كَاَنَّهٗ رُءُوْسُ الشَّيٰطِيْنِ ﴿٦٦﴾

فَاِنَّهُمْ لَاٰكِلُوْنَ مِنْهَا فَمَالِـُٔوْنَ مِنْهَا الْبُطُوْنَ ﴿٦٧﴾

ثُمَّ اِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِّنْ حَمِيْمٍ ﴿٦٨﴾

ثُمَّ اِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَاِلَى الْجَحِيْمِ ﴿٦٩﴾

اِنَّهُمْ اَلْفَوْا اٰبَآءَهُمْ ضَآلِّيْنَ ﴿٧٠﴾

فَهُمْ عَلٰٓى اٰثٰرِهِمْ يُهْرَعُوْنَ ﴿٧١﴾

وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ اَكْثَرُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿٧٢﴾

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا فِيْهِمْ مُّنْذِرِيْنَ ﴿٧٣﴾

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِيْنَ ﴿٧٤﴾

اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِيْنَ ﴿٧٥﴾ ع

وَلَقَدْ نَادٰىنَا نُوْحٌ فَلَنِعْمَ الْمُجِيْبُوْنَ ﴿٧٦﴾

وَنَجَّيْنٰهُ وَاَهْلَهٗ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيْمِ ﴿٧٧﴾

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهٗ هُمُ الْبٰقِيْنَ ﴿٧٨﴾

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْاٰخِرِيْنَ ﴿٧٩﴾

80. „Mír budiž s Noem mezi všemi národy!"

81. Takto odměňujeme ty, kteří dobré konají.

82. On věru byl *jedním* z Našich věřících služebníků.

83. A potom jsme ostatní utopili.

84. A k jeho následovníkům patřil Abraham,

85. Jenž k Pánu svému přišel se srdcem pokorným;

86. A když otci svému a lidu svému řekl: „Co to uctíváte?

87. „Cožpak vedle Allaha božstva, která jsou *jen pouhý* klam, vyhledáváte?

88. „Co tedy soudíte o Pánu světů?"

89. Pak upřel zrak svůj ke hvězdám

90. A řekl: „Věru *se necítím* zdráv."

91. I obrátili se k němu zády a odešli.

92. Potom tajně za jejich božstvy odešel a řekl: „Což nebudete jíst?"

93. „Co je to s vámi, že nemluvíte?"

94. Potom do nich znenadání začal bušit pravicí.

95. Načež k němu přispěchali *lidé.*

96. Řekl: „Uctíváte něco, co jste si *sami* vyřezali,

97. „A přitom vás i vaše dílo stvořil Allah?"

98. Řekli: „Postavte pro něj hranici a hoďte ho do ohně."

99. Takto proti němu zlé úklady zamýšleli, ale my jsme je učinili co nejponíženějšími.

100. A řekl: „Odcházím k Pánu svému a On mě povede.

101. „Pane můj, dej mi spravedlivého *syna.*"

سَلَٰمٌ عَلَىٰ نُوحٍ فِي الْعَٰلَمِينَ ٨٠

إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ٨١

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ٨٢

ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ٨٣

وقف لازم وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لَإِبْرَٰهِيمَ ٨٤

إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ٨٥

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ٨٦

أَئِفْكًا آلِهَةً دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ ٨٧

فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَٰلَمِينَ ٨٨

فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ٨٩

فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ٩٠

فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ٩١

فَرَاغَ إِلَىٰ آلِهَتِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ٩٢

مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ٩٣

فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ ٩٤

فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزِفُّونَ ٩٥

قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ ٩٦

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ٩٧

قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ ٩٨

فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ٩٩

وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ ١٠٠

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ١٠١

102. I oznámili jsme mu radostnou zvěst o synovi shovívavém.

103. A když byl dost veliký, aby s ním mohl pracovat, *Abraham* řekl: „Milý synu, viděl jsem ve snu, jak tě obětuji. Zvaž tedy, co si o tom myslíš!" Odpověděl: „Otče, učiň, co je ti přikazováno; a shledáš, bude-li to vůle Allahova, že jsem povolný."

104. A když se oba *do vůle Boží* odevzdali a on ho čelem k zemi položil,

105. Zavolali jsme naň: „Ó Abrahame,

106. „Tys věru svůj sen naplnil." A takto odměňujeme ty, kteří dobré konají.

107. To věru byla zjevná zkouška.

108. A vykoupili jsme ho velkou obětí.

109. A zanechali jsme mu *dobré jméno* mezi pokoleními, jež následovala —

110. „Mír budiž s Abrahamem!"

111. Takto odměňujeme ty, kteří dobré konají.

112. On věru byl *jedním* z Našich věřících služebníků.

113. A oznámili jsme mu radostnou zvěst o Izákovi, *jenž byl* Prorokem *a jedním* ze spravedlivých.

114. A seslali jsme požehnání na něj i na Izáka. A mezi jejich potomky jsou *někteří*, kteří dobré konají, a jiní, kteří sami sobě škodu působí.

R. 4.

115. A Svou přízní jsme obdařili Mojžíše a Áróna.

116. A zachránili jsme je oba i jejich lid před velkým neštěstím;

117. A pomohli jsme jim; a byli to oni, kdo zvítězili.

118. A darovali jsme jim Knihu význačnou;

119. A vedli jsme je po stezce pravé.

فَبَشَّرْنٰهُ بِغُلٰمٍ حَلِيْمٍ ﴿١٠٢﴾
فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يٰبُنَيَّ اِنِّيْٓ اَرٰى فِي
الْمَنَامِ اَنِّيْٓ اَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرٰى ۭ قَالَ
يٰٓاَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ ۡ سَتَجِدُنِيْٓ اِنْ شَاۗءَ اللّٰهُ
مِنَ الصّٰبِرِيْنَ ﴿١٠٣﴾
فَلَمَّآ اَسْلَمَا وَتَلَّهٗ لِلْجَبِيْنِ ﴿١٠٤﴾ۚ
وَنَادَيْنٰهُ اَنْ يّٰٓاِبْرٰهِيْمُ ﴿١٠٥﴾ۙ
قَدْ صَدَّقْتَ الرُّءْيَا ۚ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٠٦﴾
اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْبَلٰۗؤُا الْمُبِيْنُ ﴿١٠٧﴾
وَفَدَيْنٰهُ بِذِبْحٍ عَظِيْمٍ ﴿١٠٨﴾
وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْاٰخِرِيْنَ ﴿١٠٩﴾ۖ
سَلٰمٌ عَلٰٓي اِبْرٰهِيْمَ ﴿١١٠﴾
كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١١١﴾
اِنَّهٗ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١١٢﴾
وَبَشَّرْنٰهُ بِاِسْحٰقَ نَبِيًّا مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿١١٣﴾
وَبٰرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلٰٓي اِسْحٰقَ ۭ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا
ع مُحْسِنٌ وَّظَالِمٌ لِّنَفْسِهٖ مُبِيْنٌ ﴿١١٤﴾ۧ
وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلٰي مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ﴿١١٥﴾ۚ
وَنَجَّيْنٰهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيْمِ ﴿١١٦﴾ۚ
وَنَصَرْنٰهُمْ فَكَانُوْا هُمُ الْغٰلِبِيْنَ ﴿١١٧﴾ۚ
وَاٰتَيْنٰهُمَا الْكِتٰبَ الْمُسْتَبِيْنَ ﴿١١٨﴾ۚ
وَهَدَيْنٰهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيْمَ ﴿١١٩﴾ۚ

120. A zanechali jsme jim *dobré jméno* mezi pokoleními, jež následovala —

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ ﴿١٢٠﴾

121. „Mír budiž s Mojžíšem a Árónem!

سَلَامٌ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١٢١﴾

122. Takto odměňujeme ty, kteří dobré konají.

إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٢﴾

123. Věru oba byli mezi Našimi věřícími služebníky.

إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٣﴾

124. A *také* Eliáš byl zcela nepochybně *jedním* z Poslů,

وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٤﴾

125. Když svému lidu řekl: „Což Boha se bát nebudete?

إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٥﴾

126. „Vzýváte Ba‘la a opouštíte Nejlepšího ze stvořitelů,

أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ﴿١٢٦﴾

127. „Allaha, Pána vašeho a Pána vašich dávných praotců?"

اللَّهَ رَبَّكُمْ وَرَبَّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٢٧﴾

128. Ale oni ho za lháře prohlásili a věru budou *před Boha* předvedeni, *aby počet vydali,*

فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٢٨﴾

129. Kromě vyvolených služebníků Allahových.

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٢٩﴾

130. A zanechali jsme mu *dobré jméno* mezi pokoleními, jež následovala —

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١٣٠﴾

131. „Mír budiž s Eliášem *a lidem jeho*!"

سَلَامٌ عَلَىٰ إِلْ يَاسِينَ ﴿١٣١﴾

132. „Takto odměňujeme ty, kteří dobré konají.

إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٢﴾

133. On věru byl *jedním* z Našich věřících služebníků.

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٣﴾

134. A *také* Lot byl zcela jistě *jedním* z Poslů,

وَإِنَّ لُوطًا لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٤﴾

135. Když jsme jej i s celou rodinou zachránili,

إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٣٥﴾

136. Až na jednu starou ženu, jež byla mezi těmi, kteří zůstali pozadu.

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٣٦﴾

137. Potom jsme ostatní do jednoho zahubili.

ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخَرِينَ ﴿١٣٧﴾

138. A chodíte kolem nich ráno

وَإِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ ﴿١٣٨﴾

139. A večer. Proč to tedy nechápete?

وَبِاللَّيْلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٣٩﴾

R. 5.

140. A *také* Jonáš byl *jedním* z Poslů,

وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤٠﴾

141. Když uprchl na naloženou loď;

إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿١٤١﴾

142. A tahali losy a on byl jedním z těch, kteří prohráli.	فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿١٤١﴾
143. A pohltila jej ryba, zatímco si to vyčítal.	فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿١٤٢﴾
144. A kdyby nebyl z těch, kteří *Boha* oslavují,	فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿١٤٣﴾
145. Zajisté by byl v břiše jejím zůstal až do Dne Zmrtvýchvstání.	لَلَبِثَ فِي بَطْنِهِ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤٤﴾
146. Pak jsme ho vyvrhli na holý pruh země a byl nemocný;	فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿١٤٥﴾
147. A dali jsme nad ním vyrůst rostlině tykvové.	وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍ ﴿١٤٦﴾
148. A vyslali jsme ho *jako Posla* ke sto tisícům *lidí* či více	وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ ﴿١٤٧﴾
149. A oni uvěřili; tak jsme je nechali užívat života na krátký čas.	فَآمَنُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١٤٨﴾
150. Teď se jich zeptej, zda Pán tvůj má dcery, když oni mají syny.	فَاسْتَفْتِهِمْ أَلِرَبِّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُونَ ﴿١٤٩﴾
151. Stvořili jsme snad anděly jako ženy v jejich přítomnosti?	أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ ﴿١٥٠﴾
152. Nepochybně je to jeden z jejich výmyslů, když říkají:	أَلَا إِنَّهُمْ مِنْ إِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ ﴿١٥١﴾
153. „Allah zplodil *děti*." A věru jsou to lháři.	وَلَدَ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٥٢﴾
154. Vyvolil si snad raději dcery místo synů?	أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴿١٥٣﴾
155. Co je to s vámi? Jak to uvažujete?	مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿١٥٤﴾
156. Což se nezamyslíte?	أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٥﴾
157. Nebo snad máte pravomoc zjevnou?	أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُبِينٌ ﴿١٥٦﴾
158. Předložte tedy svou Knihu, jste-li pravdomluvní.	فَأْتُوا بِكِتَابِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٥٧﴾
159. A trvají na pokrevním příbuzenství mezi Ním a Džiny, zatímco Džinové dobře vědí, že budou před Boha předvedeni k rozsouzení.	وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجِنَّةِ نَسَبًا ۚ وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٥٨﴾
160. Svatý je Allah a *prost* všeho, co *Mu* připisují.	سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٥٩﴾
161. Však *nečiní tak* služebníci Allahovi vyvolení.	إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٦٠﴾
162. Zajisté vy a to, co uctíváte —	فَإِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ ﴿١٦١﴾

163. Nikoho nemůžete proti Němu svést,

164. Kromě toho, jehož osudem je Peklo.

165. *A andělé říkají*: „Není mezi námi nikoho, kdo by neměl místo určené.

166. „A my věru jsme ti, kdo v řadách seřazeni stojí.

167. „A my jsme věru ti, kdo *Boha* oslavují."

168. A sice říkávali:

169. „Kdybychom vlastnili zprávu *o osudu* národů dřívějších,

170. „Jistě bychom byli vyvolenými služebníky Allahovými."

171. Ale *když k nim přišla*, stejně neuvěřili; však brzy poznají.

172. A bylo již vysloveno slovo Naše ohledně služebníků Našich — Poslů,

173. Že právě jim se pomoci dostane

174. A že vojska Naše budou vítězná.

175. Odvrať se od nich na nějakou dobu

176. A pozoruj je, neboť brzy uvidí.

177. Což chtějí opravdu trest Náš uspíšit?

178. Ale až sestoupí na jejich dvory, špatné to bude ráno pro ty, kteří byli varováni.

179. Odvrať se od nich na nějakou dobu

180. A pozoruj je, neboť brzy uvidí.

181. Svatý je Pán tvůj, Pán Cti *a Moci*, vysoko povýšen nad tím, co oni tvrdí.

182. Mír budiž Poslům!

183. A všechna chvála patří Allahovi, Pánu světů.

مَآ أَنتُمْ عَلَيْهِ بِفَٰتِنِينَ ﴿١٦٢﴾

إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ ٱلْجَحِيمِ ﴿١٦٣﴾

وَمَا مِنَّآ إِلَّا لَهُۥ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ ﴿١٦٤﴾

وَإِنَّا لَنَحْنُ ٱلصَّآفُّونَ ﴿١٦٥﴾

وَإِنَّا لَنَحْنُ ٱلْمُسَبِّحُونَ ﴿١٦٦﴾

وَإِن كَانُوا۟ لَيَقُولُونَ ﴿١٦٧﴾

لَوْ أَنَّ عِندَنَا ذِكْرًا مِّنَ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿١٦٨﴾

لَكُنَّا عِبَادَ ٱللَّهِ ٱلْمُخْلَصِينَ ﴿١٦٩﴾

فَكَفَرُوا۟ بِهِۦ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿١٧٠﴾

وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿١٧١﴾

إِنَّهُمْ لَهُمُ ٱلْمَنصُورُونَ ﴿١٧٢﴾

وَإِنَّ جُندَنَا لَهُمُ ٱلْغَٰلِبُونَ ﴿١٧٣﴾

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٧٤﴾

وَأَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٧٥﴾

أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٧٦﴾

فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَآءَ صَبَاحُ ٱلْمُنذَرِينَ ﴿١٧٧﴾

وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٧٨﴾

وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٧٩﴾

سُبْحَٰنَ رَبِّكَ رَبِّ ٱلْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٨٠﴾

وَسَلَٰمٌ عَلَى ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿١٨١﴾

وَٱلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿١٨٢﴾

KAPITOLA 38

SÁD

(*Zjeveno před Hidžrou*)

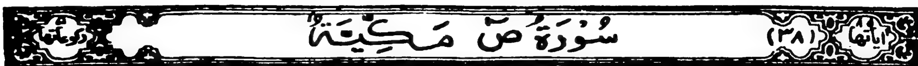
Doba zjevení a kontext

Súra byla zjevena v počátečních letech života svatého Proroka v Mekce. Podle tvrzení Bajhaquího a Ibn Mardawajha je téhož názoru Ibn 'Abbás i jiní učenci. Svým obsahem a námětem se *Súra* velmi podobá kapitole Al-Sáffát, která končí nekompromisním prohlášením: boží vojska budou vítězná a pro nevěřící bude ošklivým dnem ten, kdy na jejich dvůr sestoupí boží trest (37:178). Tato *Súra* začíná stejně důrazným prohlášením, že jako nezměnitelné nařízení Pravdomluvného Boha platí, že věřící získají bohatství, moc a věhlas, zatímco nevěřící dojdou zahanbení a zkázy.

Obsah

Súra začíná důrazným prohlášením - Bůh vlastně přísahá při Koránu - že věřici dosáhnou slávy a věhlasu a obsadí ta nejčestnější místa mezi mocnými národy tím, že se budou řídit jeho učením a učiní ho směrodatným pro život. Dále se říká, že mekkánští nevěřící neustále papouškují, že přece nepřestanou uctívat svá božstva jen na příkaz člověka, který je jedním z nich. Na tuto hloupou námitku se jim odpovídá otázkou: Od kdy si začali osobovat právo na vlastnictví pokladů boží milosti a milosrdenství? Je výsadním právem Boha, aby si sám vybral člověka, o němž se domnívá, že je způsobilý tlumočit Jeho Vůli Jeho tvorstvu; a nyní si za tímto účelem vybral Proroka Muhammada. Po důrazné předpovědi o tom, jak zlé síly utrpí porážku a hanbu a vyznavačům Jediného Boha bude darována moc, bohatství a vyznamenání, *Súra* přináší dosti podrobnou charakteristiku velké slávy a prosperity, jichž dosáhli Izraelité za vlády svých dvou králů-Proroků, tj. Davida a Šalamouna. Zmiňuje se též o spiknutích zosnovaných za slavného panování krále Davida, která měla podrýt jeho moc a vliv, a o semeni rozkladu a rozpadu, které bylo zaseto za vlády Šalamounovy, kdy se Izraelité váleli v hojnosti a jejich prosperita dostoupila vrcholu. Svatému Proroku je tak naznačeno, že jeho nepřátelé, sžíráni žárlivostí nad jeho rostoucí

mocí, budou také kout pikle, aby ho připravili o život, a křehkou rostlinku islámu budou chtít zničit v samém zárodku. Ale jejich nekalé záměry ztroskotají a islám bude získávat čím dál větší moc a vliv. Jestliže však muslimové nebudou dost opatrní, pak až budou na samém vrcholu své slávy, ke své škodě shledaji, že síly tmy chtějí podrýt solidaritu a stabilitu islámu. Následuje krátká zmínka o Proroku Jobovi, který musel snášet veliká protivenství, ale přechodná doba jeho trápení rychle pominula, přišel k svému a jeho ztráta mu byla vynahrazena dvojnásob. Po narážce na Joba následuje letmá zmínka o Abrahamovi, Izákovi, Jakubovi a Proroku Ismaelovi, Elišovi a Dhu'l Kiflovi s dodáním, že těm dobrým lidem, kteří se řídí jejich příkladem a kráčejí v jejich stopách, se dostane boží přízně, jíž nikdy neubývá ani se nezmenšuje. *Súra* končí poznámkou, že kdykoli lidé zbloudí z cesty pravé a začnou uctívat falešná božstva, vzejde z jejich středu boží Posel, aby je přivedl zpět k uctívání Jediného Pravého Boha. Synové tmy se Poslům snaží klást do cesty všemožné překážky a zábrany a lstivě odvádějí lidi od Boha. Ale pravda překoná všechny překážky a nakonec zvítězí.

SÁD

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Sád*. Při Koránu, plném napomenutí.

صٓ وَالْقُرْاٰنِ ذِی الذِّكْرِ ﴿٢﴾

3. Ale ti, kteří nevěří, jsou *pohrouženi* v klamné pýše a nepřátelství.

بَلِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فِیْ عِزَّةٍ وَّشِقَاقٍ ﴿٣﴾

4. Kolik pokolení jsme zahubili již před nimi! Volali o pomoc, ale již nebyl čas k úniku.

كَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنْ قَرْنٍ فَنَادَوْا وَّلَاتَ
حِيْنَ مَنَاصٍ ﴿٤﴾

5. A diví se, že k nim přišel Varovatel z jejich středu; a nevěřící říkají: „Toto je kouzelník, veliký lhář.

وَعَجِبُوْٓا اَنْ جَآءَهُمْ مُّنْذِرٌ مِّنْهُمْ وَقَالَ الْكٰفِرُوْنَ
هٰذَا سٰحِرٌ كَذَّابٌ ﴿٥﴾

6. „Což nečiní z božstev Boha jediného? To věru je věc podivná."

اَجَعَلَ الْاٰلِهَةَ اِلٰهًا وَّاحِدًا ۚ اِنَّ هٰذَا لَشَیْءٌ
عُجَابٌ ﴿٦﴾

7. A vůdci mezi nimi prohlásili: „Jděte a držte se pevně svých bohů. To je věc žádoucí.

وَانْطَلَقَ الْمَلَاُ مِنْهُمْ اَنِ امْشُوْا وَاصْبِرُوْا عَلٰٓی
اٰلِهَتِكُمْ ۚ اِنَّ هٰذَا لَشَیْءٌ يُّرَادُ ﴿٧﴾

8. „U žádné jiné víry jsme o ničem takovém neslyšeli. Není to nic než výmysl.

مَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِی الْمِلَّةِ الْاٰخِرَةِ ۚ اِنْ هٰذَآ اِلَّا
اخْتِلَاقٌ ﴿٨﴾

9. „Což právě jemu mezi námi všemi mělo být sesláno připomenutí?" Hle, ohledně Mého připomenutí jsou na pochybách. Však ještě Můj trest neokusili.

ءَاُنْزِلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْۢ بَيْنِنَا ؕ بَلْ هُمْ فِیْ شَكٍّ
مِّنْ ذِكْرِیْ ۚ بَلْ لَّمَّا يَذُوْقُوْا عَذَابِ ﴿٩﴾

10. Což vlastní pokladnice milosrdenství Pána tvého, Mocného, Dárce Velikého?

اَمْ عِنْدَهُمْ خَزَآئِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيْزِ الْوَهَّابِ ﴿١٠﴾

11. Nebo jim patří králōvství nebes a země a vše to, co je mezi nimi? Nechť tedy nasadí všechny síly a použijí všech prostředků.

اَمْ لَهُمْ مُّلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۫
فَلْيَرْتَقُوْا فِی الْاَسْبَابِ ﴿١١﴾

12. *Jsou* jedním vojskem ze spojenců, které tu *bude* rozprášeno.

جُنْدٌ مَّا هُنَالِكَ مَهْزُوْمٌ مِّنَ الْاَحْزَابِ ﴿١٢﴾

* Pravdivý Bože!

13. A již před nimi považoval Posly za lháře lid Noemův a Ádovci a Faraón, pán kůlů;

14. A Thamúdovci a lid Lotův a lidé Lesa — ti spojenci byli.

15. A nebylo jediného *z nich*, který by Posly *své* za lháře nepovažoval, a proto se Můj trest stal nevyhnutelným.

R. 2.

16. A čekají pouze na jediný závan větru *a* nebude tu odklad žádný.

17. Říkají: „Pane náš, urychli pro nás *příchod* našeho podílu *na trestu* dřív, než se dostaví Den Zúčtování."

18. Snášej trpělivě, co říkají, a vzpomeň si na služebníka Našeho Davida, muže udatného; ten se vždy *k Bohu* obracel.

19. Podmanili jsme *mu* hory. Ty společně s ním chválu Boží opěvovaly v době, kdy se stmívá, a v době, kdy se rozednívá.

20. A *podmanili jsme mu* ptáky shromážděné dohromady; všichni mu byli oddáni.

21. A upevnili jsme království jeho a dali jsme mu moudrost a rozhodnost v souzení.

22. A dostala se k tobě zvěst o těch dvou, kteří se spolu přeli, jak přelezli zeď do jeho komnaty? —

23. Když vstoupili k Davidovi, dostal z nich strach. Řekli: „Neboj se. *My* dva *se spolu* přeme; jeden z nás se dopustil bezpráví vůči druhému; rozsuď nás podle pravdy a nebuď nespravedlivý a uveď nás na cestu správnou.

24. „Toto je můj bratr; on má devadesát devět ovcí a já mám jedinou. Přesto říká: ‚Dej mi ji,' a svou řečí mě přemohl."

25. *David* řekl: „Věru ti ukřivdil tím, že se dožadoval tvé ovce, aby ji ke svým ovcím

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَّعَادٌ وَّفِرْعَوْنُ
ذُو الْأَوْتَادِ ﴿١٢﴾
وَثَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَّأَصْحٰبُ لْئَيْكَةِ ۚ أُولٰٓئِكَ
الْأَحْزَابُ ﴿١٣﴾
إِنْ كُلٌّ إِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ ﴿١٤﴾
وَمَا يَنْظُرُ هٰٓؤُلَآءِ إِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً مَّا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ ﴿١٥﴾
وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَّنَا قِطَّنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ﴿١٦﴾
اِصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوٗدَ ذَا الْأَيْدِ ۚ
إِنَّهٗٓ أَوَّابٌ ﴿١٧﴾
إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهٗ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَ
الْإِشْرَاقِ ﴿١٨﴾
وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً ۚ كُلٌّ لَّهٗٓ أَوَّابٌ ﴿١٩﴾
وَشَدَدْنَا مُلْكَهٗ وَاٰتَيْنٰهُ الْحِكْمَةَ وَفَصْلَ
الْخِطَابِ ﴿٢٠﴾
وَهَلْ أَتٰىكَ نَبَؤُا الْخَصْمِ ۘ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ ﴿٢١﴾
إِذْ دَخَلُوا عَلٰى دَاوٗدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ ۚ
خَصْمٰنِ بَغٰى بَعْضُنَا عَلٰى بَعْضٍ فَاحْكُمْ بَيْنَنَا
بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَآ إِلٰى سَوَآءِ الصِّرَاطِ ﴿٢٢﴾
إِنَّ هٰذَآ أَخِي لَهٗ تِسْعٌ وَّتِسْعُونَ نَعْجَةً وَّلِيَ
نَعْجَةٌ وَّاحِدَةٌ فَقَالَ أَكْفِلْنِيهَا وَعَزَّنِي
فِي الْخِطَابِ ﴿٢٣﴾
قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ إِلٰى نِعَاجِهٖ ۚ

přidal. A zajisté mnozí společníci se jeden proti druhému prohřešují, kromě těch, kteří *v Boha* věří a dobré skutky konají; ale těch je jen málo.“ A David postřehl, že jsme ho zkoušeli; i požádal Pána svého o odpuštění a padl na tvář, klaně se a obraceje se *k Němu* v pokání.
pokání.

وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ ۗ وَظَنَّ دَاوُودُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ۩ ﴿٢٥﴾

26. Tak jsme mu to odpustili; a věru má u Nás postavení blízké a skvělé útočiště.

فَغَفَرْنَا لَهُ ذَٰلِكَ ۖ وَإِنَّ لَهُ عِندَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَآبٍ ﴿٢٦﴾

27. „Ó Davide, učinili jsme tě místodržícím na zemi; suď tedy lidi spravedlivě a nenásleduj marné touhy, aby tě nesvedly z cesty Allahovy.“ Neboť pro ty, kteří zbloudili z cesty Allahovy, je za to, že zapomněli na Den zúčtování, připraven přísný trest.

يَا دَاوُودُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿٢٧﴾

R. 3.

28. A nestvořili jsme nebe a zemi a vše, co je mezi nimi, nadarmo. To je jen názor těch, kteří nevěří. Běda nevěřícím před Ohněm!

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ۚ ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ﴿٢٨﴾

29. Máme snad zacházet s těmi, kteří věří a dobré skutky konají, stejně jako s těmi, kteří jednají na zemi nespravedlivě? Máme snad nakládat se spravedlivými stejně jako s hříšníky?

أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ﴿٢٩﴾

30. *Toto je* Kniha plná požehnání, kterou jsme zjevili tobě, aby se nad jejími verši zamysleli a aby si ji připomínali ti, kteří jsou nadáni rozumem.

كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِّيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٣٠﴾

31. A darovali jsme Davidovi Šalamouna, Jenž byl *Naším* znamenitým služebníkem. Vždy se *k Nám* obracel.

وَوَهَبْنَا لِدَاوُودَ سُلَيْمَانَ ۚ نِعْمَ الْعَبْدُ ۖ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٣١﴾

32. Když mu byly v podvečer předvedeny klisny ušlechtilého plemene a lehkonohé,

إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّافِنَاتُ الْجِيَادُ ﴿٣٢﴾

33. Řekl: „Těší mě milovat krásné věci, neboť mi připomínají Pána mého.“ *Láska jeho k nim byla tak veliká*, že když byly ukryty za závěsem, řekl:

فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَن ذِكْرِ رَبِّي حَتَّىٰ تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿٣٣﴾

34. „Přiveďte je ke mně." Potom *jim* začal rukou přejíždět po nohách a šíjích.

رُدُّوهَا عَلَيَّ ۖ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ ﴿٣٣﴾

35. A zkoušeli jsme Šalamouna tím, že jsme na jeho trůn posadili tělo mrtvé na duchu. A teprve potom se *k Nám kajícně* obrátil.

وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَىٰ كُرْسِيِّهِ
جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ﴿٣٤﴾

36. Řekl: „Ó Pane můj, odpusť mi a daruj mi království ducha, které po mně vlastní nestálostí nezanikne. Tys věru Dárce Štědrý."

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ
مِنْ بَعْدِي ۖ إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٣٥﴾

37. A podrobili jsme mu vítr, jenž lehce vál podle rozkazu jeho, kamkoliv si přál jít,

فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ
أَصَابَ ﴿٣٦﴾

38. A obry, všechny možné stavitele i potapěče,

وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَغَوَّاصٍ ﴿٣٧﴾

39. A jiné, svázané v řetězech.

وَآخَرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٣٨﴾

40. „Toto je dar Náš — *když budeš chtít*, můžeš je milostivě propustit nebo si je ponechat, aniž bys o tom podal zúčtování."

هَٰذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٩﴾

41. A zajisté měl u Nás postavení blízké a skvělé útočiště.

وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَآبٍ ﴿٤٠﴾ ع

R. 4.

42. A vzpomeň si na Našeho služebníka Joba, když volal k Pánu svému: „Satan mě postihl neštěstím a mukami."

وقف لازم وَاذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ
الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ ﴿٤١﴾

43. „Udeř *a* patou *pobídni své jezdecké zvíře*. Tamhle je chladná voda ke koupeli i k napití."

ارْكُضْ بِرِجْلِكَ ۖ هَٰذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ﴿٤٢﴾

44. A vrátili jsme mu jeho rodinu a přidali další, jí podobnou, z milosrdenství Svého a jako připomenutí lidem chápavým.

وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا
وَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٤٣﴾

45. A *řekli jsme mu*: „Vezměte si s sebou jen nepatrné zásoby a odejděte a nepodlehněte lži." A shledali jsme jej neochvějným. Byl služebníkem znamenitým. Vždy se utíkal *k Bohu*.

وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنَثْ ۗ
إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا ۚ نِعْمَ الْعَبْدُ ۖ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٤٤﴾

46. A vzpomeň si na služebníky Naše Abrahama a Izáka a Jakuba, muže silné a prozíravé.

وَاذْكُرْ عِبَادَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولِي
الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ﴿٤٥﴾

47. Ty jsme si zvlášť vyvolili, aby *lidem* připomínali příbytek Života budoucího.

إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ ﴿٤٦﴾

48. A v Našich očích jsou mezi vyvolenými *a z* nejlepších.

وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ ﴿٤٧﴾

49. A vzpomeň si na Išmaela a Elišu a Dhu'l-Kifla;* ti všichni jsou z nejlepších.

50. Toto je připomenutí. A spravedliví budou mít skvělé útočiště;

51. Zahrady Věčnosti, s branami otevřenými pro ně dokořán,

52. Odpočívajíce v nich *na polštářích*, budou si žádat dle libosti hojnost ovoce a pití.

53. A budou tam s nimi ženy čisté se sklopenýma očima, stejného věku jako oni.

54. Toto je vám slibováno na Den zúčtování.

55. Toto je vskutku Náš příděl, který nebude nikdy vyčerpán.

56. Toto je *pro věřící*. Avšak pro vzpurné je připraveno úděsné místo návratu

57. Peklo, v němž budou hořet. Jak strašné to místo odpočinku!

58. To je to, *co budou mít*. Nechť tedy okusí vroucí tekutinu a nesmírně studený a páchnoucí nápoj.

59. A *rozmanitá muka* jiná, podobného druhu.

60. „Toto je skupina *vašich*, střemhlav se s vámi řítící, *ó původci zla*." Nedostane se jim žádného přivítání a hořet v Ohni budou muset.

61. Řeknou: „Nikoliv, vám se nedostane žádného přivítání. Vy jste nám toto připravili. A jak strašné je to místo odpočinku!"

62. A *také* řeknou: „Pane náš, tomu, kdo pro nás toto připravil — tomu přidej dvojnásobný trest v Ohni."

63. A ptají se: „Co se to s námi děje, že nevidíme lidi, které jsme pokládali za špatné?

64. Je to proto, že jsme se jim *neprávem* posmívali, nebo je přehlédly oči naše?"

* Ezechiel.

وَاذْكُرْ إِسْمٰعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ ۖ وَكُلٌّ مِّنَ الْأَخْيَارِ ﴿٤٩﴾

هٰذَا ذِكْرٌ ۚ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَآبٍ ﴿٥٠﴾

جَنّٰتِ عَدْنٍ مُّفَتَّحَةً لَّهُمُ الْأَبْوَابُ ﴿٥١﴾

مُتَّكِئِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ وَّشَرَابٍ ﴿٥٢﴾

وَعِنْدَهُمْ قٰصِرٰتُ الطَّرْفِ أَتْرَابٌ ﴿٥٣﴾

هٰذَا مَا تُوعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٥٤﴾

إِنَّ هٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَّفَادٍ ﴿٥٥﴾

هٰذَا ۚ وَإِنَّ لِلطّٰغِينَ لَشَرَّ مَآبٍ ﴿٥٦﴾

جَهَنَّمَ ۚ يَصْلَوْنَهَا ۚ فَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿٥٧﴾

هٰذَا ۙ فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَّغَسَّاقٌ ﴿٥٨﴾

وَّآخَرُ مِنْ شَكْلِهِ أَزْوَاجٌ ﴿٥٩﴾

هٰذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ ۚ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ ۚ إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ ﴿٦٠﴾

قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ ۖ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ ۖ أَنْتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا ۚ فَبِئْسَ الْقَرَارُ ﴿٦١﴾

قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هٰذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ ﴿٦٢﴾

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرٰى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِّنَ الْأَشْرَارِ ﴿٦٣﴾

أَتَّخَذْنٰهُمْ سِخْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمُ الْأَبْصَارُ ﴿٦٤﴾

65. Toto je věru skutečnost — hádky mezi obyvateli Ohně.

ع إِنَّ ذَٰلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ ٦٥

R. 5.

66. Řekni: „Já jsem jen Varovatel; a není žádného Boha kromě Allaha, Jediného, Svrchovaného,

قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ ۖ وَمَا مِنْ إِلَٰهٍ إِلَّا اللَّهُ
الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ٦٦

67. „Pána nebes a země a všeho, co je mezi nimi, Mocného, Odpouštějícího."

رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ
الْغَفَّارُ ٦٧

68. Řekni: „Toto je zvěst nesmírně důležitá,

قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ ٦٨

69. „Od níž se vy odvracíte.

أَنتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ٦٩

70. „Nevěděl jsem nic o nejvyšším shromáždění, když ji mezi sebou posuzovali,

مَا كَانَ لِيَ مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَإِ الْأَعْلَىٰ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ٧٠

71. „A bylo mi pouze vnuknuto, že jsem Varovatel zjevný."

إِن يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ٧١

72. Když řekl Pán tvůj andělům: „Chystám se stvořit z hlíny člověka.

إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِّن طِينٍ ٧٢

73. „A až ho ztvárním *v dokonalý* tvar a vdechnu mu něco z Ducha Svého, padněte před ním v pokoře;"

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ
سَاجِدِينَ ٧٣

74. A andělé se před ním pokorně sklonili, všichni vespolek.

فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ٧٤

75. Jen Iblís *tak neučinil*. Byl pyšný a byl jedním z těch, kteří neuvěřili.

إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ٧٥

76. A řekl *Bůh*: „Ó Iblísi, co ti zabránilo v tom, aby ses podřídil tomu, co jsem stvořil Svýma rukama? To jsi *tak* pyšný nebo jsi *skutečně* jedním ze vznešených?"

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَن تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ
بِيَدَيَّ ۖ أَسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنتَ مِنَ الْعَالِينَ ٧٦

77. Řekl: „Já jsem lepší než on. Mě jsi stvořil z ohně, zatímco jeho jsi stvořil z hlíny."

قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ ۖ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ
مِن طِينٍ ٧٧

78. I řekl *Bůh*: „Odejdi tedy odsud, neboť jsi věru zavržený.

قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ٧٨

79. „A nechť na tobě spočívá Mé prokletí až do Soudného dne."

وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَىٰ يَوْمِ الدِّينِ ٧٩

80. Řekl: „Pane můj, dopřej mi odkladu do dne, kdy budou vzkříšeni."

قَالَ رَبِّ فَأَنظِرْنِي إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ٨٠

81. Řekl *Bůh*: „Budeš jedním z těch, jímž bude odklad dopřán,

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ٨١

82. „Až do dne času stanoveného.“

إِلَىٰ يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٨٢﴾

83. Řekl: „Při moci Tvé, já věru je na scestí svedu,

قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٣﴾

84. „Kromě služebníků Tvých mezi nimi vyvolených.“

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٨٤﴾

85. *Bůh* řekl: „Pravda je; a Já pravdu hovořím,

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقَّ أَقُولُ ﴿٨٥﴾

86. „Že Já s tebou a se všemi, kteří tě následují, zajisté Peklo naplním, s vámi všemi dohromady.“

لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٦﴾

87. Řekni: „Nežádám za to od vás žádnou odměnu, ani nejsem z těch, kteří klamou.

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ ﴿٨٧﴾

88. „Je to jen Připomenutí pro lidstvo.

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٨٨﴾

89. „A pravdu o tom se dozvíte až za nějaký čas.“

وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ ﴿٨٩﴾

KAPITOLA 39

AL-ZUMAR

(*Zjeveno před Hidžrou*)

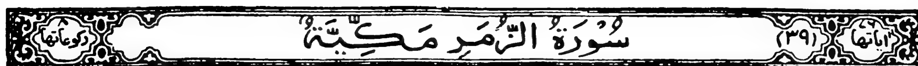
Doba zjevení a kontext

Stejně jako pět kapitol předchozích, jimž se podobá svým stylem a obsahem, byla i tato zjevena na počátku Prorokova působení. Někteří autoři, jako např. Rodwell a Muir, ji řadí do pozdního mekkánského období. Avšak převážná většina badatelů se přiklání k názoru, že byla zjevena na počátku života svatého Proroka v Mekce. Hlavním námětem těchto šesti kapitol je boží zjevování se zvláštním zřetelem ke zjevení Koránu a k učení o Jedinosti Boha. Z řádu, ztvárnění, rozsahu a souřadnosti, která proniká vesmírem a již dokládají všechny vědecké obory, nutně vyplývá, že existuje pouze jediný Tvůrce a jediný Dozorce a jediný Stvořitel celého vesmíru. Dalším důkazem boží existence a jedinosti je úspěch božích Poslů, kteří i při krajně skromných prostředcích zvítězili nad nepřízní osudu.

Obsah

Výchozím námětem *Súry* je zjevení Koránu. Dále se zabývá potřebou, účelem a vysokým cílem všech zjevených Knih a božích Proroků, jímž je ustavení Jedinosti boží na zemi. Největší překážkou stojící v cestě dosažení tohoto velkého a vznešeného cíle je to, že člověk má sklon k uctívání falešných božstev - model, které si stvořil on sám. Ze všech podob modloslužebnictví snad nejodpornější, nejrozšířenější a tou, která uškodila duchovnímu rozvoji celých společenství nejvíc, je vyznání, že Ježíš je synem božím. Jako důkaz a na podporu kréda, že za veškerým stvořením se skrývá pouze jediná Tvůrčí Mysl, uvádí *Súra* existenci nejkrásnějšího a nejdokonalejšího uspořádání a řádu vesmíru. A jako další důkaz uvádí tři fáze, jimiž projde zárodek, než se z něho vyvine člověk. Po krátké úvaze o nutnosti a účelu božího zjevení *Súra* uvádí dva nezvratné argumenty na jeho podporu: (1) Ti, kteří si vymýšlejí lži o Bohu, a ti, kteří odmítají pravdu, nejsou za svého života nikdy úspěšní. Vždy je pronásledují neúspěch a hanba. (2) Proroci boží a ti, kteří je přijali a následují jejich vedení, jsou vždy úspěšní a úspěšná je i jejich věc.

Tyto dva důkazy jsou spolehlivým měřítkem k posouzení pravdomluvnosti osoby, která si činí nárok na boží zjevení. Je-li na základě těchto požadavků posuzováno tvrzení svatého Proroka, že je Poslem božím a Korán zjevením seslaným s nebe, pak nade vší pochybnost obstojí. Dále *Súra* oznamuje hříšníkům poselství plné naděje a povzbuzení: říká jim, že Bůh je Nejvýš Milosrdný a Odpouštějící. Jeho milosrdenství objímá všechny věci a na hříšníkovi se žádá jen polepšení. Člověk je strůjcem svého osudu a oběť jiného ho nemůže zachránit. Bývají mu však poskytovány četné příležitosti k tomu, aby učinil pokání a polepšil se; avšak bude-li kráčet dál ve stopách zlého, bude přísně potrestán. Ke konci *Súry* je poměrný velký počet veršů věnovan charakteristice Dne zmrtvýchvstání.

AL-ZUMAR

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Zjevení této Knihy od Allaha, Mocného, Moudrého, pochází.

تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ②

3. To My jsme ti Knihu zjevili podle pravdy; uctívej tedy Allaha a zasvěcuj Mu upřímně svou víru.

اِنَّآ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللّٰهَ مُخْلِصًا
لَّهُ الدِّيْنَ ③

4. Vždyť právě víra upřímná nalezne přízeň u Allaha. A ti, kteří si berou jako ochránce jiné než Jeho, *říkají*: „Sloužíme jim jen proto, aby nás přiblížili k Allahovi." Allah věru mezi nimi rozsoudí to, v čem se rozcházeli. A Allah zajisté nevede toho, kdo je lhářem nevděčným.

اَلَا لِلّٰهِ الدِّيْنُ الْخَالِصُ وَالَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مِنْ
دُوْنِهٖٓ اَوْلِيَآءَ مَا نَعْبُدُهُمْ اِلَّا لِيُقَرِّبُوْنَآ اِلَى وقف لازم
اللّٰهِ زُلْفٰى اِنَّ اللّٰهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِيْ مَا هُمْ فِيْهِ
يَخْتَلِفُوْنَ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِيْ مَنْ هُوَ كٰذِبٌ
كَفَّارٌ ④

5. Kdyby si Allah přál vzít si k Sobě syna, vybral by si podle libosti z toho, co Sám stvořil. On Svatý je! On je Allah, Jediný, Svrchovaný.

لَوْ اَرَادَ اللّٰهُ اَنْ يَّتَّخِذَ وَلَدًا لَّاصْطَفٰى مِمَّا يَخْلُقُ
مَا يَشَآءُ سُبْحٰنَهٗ هُوَ اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ⑤

6. On stvořil nebesa a zemi podle pravdy. On pokrývá den nocí a noc pokrývá dnem; a přinutil slunce a měsíc, aby Mu sloužily; oba sledují své dráhy až do lhůty stanovené. Slyšte tedy, On *jediný* je Mocný, Odpouštějící.

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ الَّيْلَ عَلَى
النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى الَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَ
الْقَمَرَ كُلٌّ يَّجْرِيْ لِاَجَلٍ مُّسَمًّى اَلَا هُوَ الْعَزِيْزُ
الْغَفَّارُ ⑥

7. Vás stvořil z jediné bytosti; a z ní potom udělal její družku; a seslal vám osm dobytčat v párech. On vás tvoří v lůnech vašich matek, jedním tvořením za druhým, v temnotě trojnásobné. Takový je Allah, Pán váš. Jemu náleží království. A není jiného

خَلَقَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ وَّاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا
وَاَنْزَلَ لَكُمْ مِّنَ الْاَنْعَامِ ثَمٰنِيَةَ اَزْوَاجٍ يَخْلُقُكُمْ
فِيْ بُطُوْنِ اُمَّهٰتِكُمْ خَلْقًا مِّنْۢ بَعْدِ خَلْقٍ فِيْ
ظُلُمٰتٍ ثَلٰثٍ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَآ اِلٰهَ

Boha kromě Něho. Kam se to tedy odvracíte?

8. Jestliže vy jste nevděční, pak Allah je Soběstačný, na vás *nezávislý*, a neschvaluje nevděk Svých služebníků. Jestliže však projevíte vděčnost, to se Mu na vás líbí. A nikdo, kdo břemeno nosí, neponese břímě druhého. Potom k Pánu svému budete navráceni a On vás zpraví o tom, co jste dělali. Neboť On velmi dobře zná, co je skryto v hrudích.

9. A když člověka postihne neštěstí, tu vzývá Pána svého a *kajícně* se k Němu obrací. Když ho pak zahrne Svou přízní, zapomene, proč se k Němu modlil, a začne přidávat Allahovi soky, aby tak svedl *lidi* z cesty Jeho. Řekni: „Jen si chvíli užívej v nevěrectví svém; tys věru jedním z obyvatelů Ohně."

10. Což ten, který se zbožně modlí k *Bohu* v hodinách nočních, padaje na tvář a ve stoje, a Života budoucího se obává a v milosrdenství Pána svého doufá, *se podobá tomu, kdo tak nečiní*? Rekni: „Jsou si rovni ti, kteří vědí, a ti, kteří nevědí?" Však uvědomí si to jen ti, kdož jsou nadáni porozuměním.

R. 2.

11. Řekni: „Ó služebníci Moji věřící, bojte se Pána svého. Pro ty, kteří v životě pozemském dobré skutky konají, je připravena znamenitá odměna. A země Allahova je prostorná. A věru neochvějní budou mít odměnu bezmeznou."

12. Řekni: „Bylo mi přikázáno, abych uctíval Allaha a upřímně Mu zasvěcoval svou víru.

13. „A bylo mi přikázáno, abych byl prvním z těch, kteří se *do vůle Jeho* odevzdávají."

14. Řekni: „Věru se bojím, neuposlechnu-li Pána svého, trestu velikého dne."

15. Řekni: „Allaha uctívám a upřímně Mu zasvěcuji svou víru.

إِلَّا هُوَ ۚ فَأَنَّىٰ تُصْرَفُونَ ﴿٧﴾
إِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنكُمْ ۖ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ
الْكُفْرَ ۖ وَإِن تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ ۗ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ
وِزْرَ أُخْرَىٰ ۗ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم
بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۚ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٨﴾
وَإِذَا مَسَّ الْإِنسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ
ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِّنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو
إِلَيْهِ مِن قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَندَادًا لِّيُضِلَّ عَن
سَبِيلِهِ ۚ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا ۖ إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ
النَّارِ ﴿٩﴾
أَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ آنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ
الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ ۗ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي
الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۗ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ
ع أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿١٠﴾
قُلْ يَا عِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ ۚ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا
فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۗ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ ۗ
إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُم بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿١١﴾
قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَّهُ الدِّينَ ﴿١٢﴾
وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٣﴾
قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ
عَظِيمٍ ﴿١٤﴾
قُلِ اللَّهَ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَّهُ دِينِي ﴿١٥﴾

16. „Vy si tedy vedle Něho uctívejte, koho chcete." Řekni: „Věru ztrátu utrpí v Den Zmrtvýchvstání ti, kteří ničí své vlastní duše a své rodiny." Mějte se na pozoru! Bude to věru ztráta zjevná.

17. Nad sebou budou mít pokrývky ohnivé a pod sebou pokrývky *podobné*. A proti tomu varuje Allah své služebníky „Ó služebníci Moji, bojte se Mě jediného."

18. A ti, kteří se uctívání božstev falešných vystříhají a kajícně se k Allahovi obracejí — těm je určena radostná zvěst. Oznam tedy radostnou zvěst Mým služebníkům,

19. Kteří Slovu *Mému* naslouchají a následují z něho to nejlepší. To jsou ti, které Allah vedl, a to jsou ti, kteří jsou rozumní.

20. Což může *být zachráněn* ten, nad nímž byl rozsudek trestu již vynesen? Což můžeš zachránit někoho, kdo je již v Ohni?

21. Ale těm, kteří se Pána svého bojí, jsou určeny paláce vznešené a jiné, ještě vznešenější, pod nimiž potoky tečou. Allah tento slib učinil *a* Allah slib *Svůj* neporuší.

22. Což jsi neviděl, že Allah sesílá z nebe vodu a přivádí ji do pramének v zemi a její pomocí dává vyrůst obilí rozmanitých barev? Potom uschne a vidíš, jak žloutne, potom je promění v plevy. V tom zajisté je připomenutí pro lidi rozumné.

R. 3.

23. Je snad ten, jehož srdce Allah otevřel *k přijetí* Islámu, a tudíž je veden světlem od Pána svého, podoben *tomu, jenž tápe v temnotách nevěrectví*? Běda těm, jejichž srdce ztvrdla vůči připomenutí Allahovu! Ti jsou ve zjevném bludu.

24. Allah seslal Poselství nejkrásnější — *v podobě* Knihy, *jejíž verše* se vzájemně

فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِّنْ دُونِهِ ۗ قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ
الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ
أَلَا ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾
لَهُم مِّن فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِّنَ النَّارِ وَمِن تَحْتِهِمْ
ظُلَلٌ ۚ ذَٰلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهُ بِهِ عِبَادَهُ ۚ يَا عِبَادِ فَاتَّقُونِ ﴿١٧﴾
وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَن يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا
إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ ۚ فَبَشِّرْ عِبَادِ ﴿١٨﴾
الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ ۚ أُولَٰئِكَ
الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمْ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿١٩﴾
أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنتَ تُنقِذُ
مَن فِي النَّارِ ﴿٢٠﴾
لَٰكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِّن فَوْقِهَا
غُرَفٌ مَّبْنِيَّةٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ وَعْدَ
اللَّهِ ۖ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ الْمِيعَادَ ﴿٢١﴾
أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ
يَنَابِيعَ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا
أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهُ
حُطَامًا ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٢٢﴾
أَفَمَن شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ
مِّن رَّبِّهِ ۚ فَوَيْلٌ لِّلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُم مِّن ذِكْرِ اللَّهِ ۚ
أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٣﴾
اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِيَ

podporují a opakují se *v různých obměnách*, z nichž naskakuje husí kůže těm, kteří se Pána svého bojí; potom se kůže i srdce jejich obměkčí při vzpomínce na Allaha. Takové je vedení Allahovo, jímž vede toho, koho se Mu zlíbí. A ten, koho Allah k bloudění odsoudí, ten nebude mít průvodce žádného.
průvodce žádného.

25. Je snad ten, jenž nenalezne nic než svou vlastní tvář jako ochranu před trestem zlým v Den zmrtvýchvstání, *podoben tomu*, kdo je v bezpečí? A hříšníkům bude řečeno: „Okuste to, co jste si vysloužili."

26. Ti, kteří byli před nimi, Naše Posly také zavrhli, a tak je postihl trest *z místa*, odkud to netušili.

27. A Allah jim dal okusit ponížení v životě pozemském a trest v Životě budoucím bude zajisté větší — kéž by to jen věděli!

28. A vskutku jsme v tomto Koránu lidem nejrůznější podobenství předložili, aby se zamysleli.

29. *A zjevili jsme* Korán v jazyce jasném, v němž není odchýlení, aby se stali spravedlivými.

30. Allah uvádí podobenství o člověku, poddaném několika společníkům, kteří se mezi sebou hádají, a o člověku poddaném jen muži jedinému. Jsou si snad ve svém postavení rovni? Všechna chvála patří Allahovi. Ale většina z nich to neví.

31. Zajisté jednou zemřeš a zajisté zemřou i oni.

32. A potom, v Den Zmrtvýchvstání, se před Pánem svým budete mezi sebou přít.

R. 4.

33. A kdo je nespravedlivější než ten, kdo si o Allahovi lži vymýšlí, nebo ten, kdo odmítne pravdu, když k němu přijde? Což není v Pekle příbytek pro nevěřící?

34. Ale ten, kdo přinesl pravdu, a ten, kdo ji dosvědčuje — to jsou ti, kteří jsou

تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُوْدُ الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ۚ ثُمَّ تَلِيْنُ
جُلُوْدُهُمْ وَقُلُوْبُهُمْ اِلٰى ذِكْرِ اللّٰهِ ۗ ذٰلِكَ هُدَى
اللّٰهِ يَهْدِيْ بِهٖ مَنْ يَّشَآءُ ۗ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ
فَمَا لَهٗ مِنْ هَادٍ ﴿٢٤﴾
اَفَمَنْ يَّتَّقِيْ بِوَجْهِهٖ سُوْٓءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۗ
وَقِيْلَ لِلظّٰلِمِيْنَ ذُوْقُوْا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُوْنَ ﴿٢٥﴾
كَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَاَتٰىهُمُ الْعَذَابُ
مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٢٦﴾
فَاَذَاقَهُمُ اللّٰهُ الْخِزْيَ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَ
لَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَكْبَرُ ۘ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ﴿٢٧﴾
وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِيْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ
كُلِّ مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٢٨﴾
قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِيْ عِوَجٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ﴿٢٩﴾
ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا رَّجُلًا فِيْهِ شُرَكَآءُ مُتَشٰكِسُوْنَ
وَرَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ ۗ هَلْ يَسْتَوِيٰنِ مَثَلًا ۗ اَلْحَمْدُ
لِلّٰهِ ۚ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٠﴾
اِنَّكَ مَيِّتٌ وَّاِنَّهُمْ مَّيِّتُوْنَ ﴿٣١﴾
ثُمَّ اِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُوْنَ ﴿٣٢﴾
فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللّٰهِ وَكَذَّبَ
بِالصِّدْقِ اِذْ جَآءَهٗ ۗ اَلَيْسَ فِيْ جَهَنَّمَ مَثْوًى
لِّلْكٰفِرِيْنَ ﴿٣٣﴾
وَالَّذِيْ جَآءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهٖٓ اُولٰٓئِكَ هُمُ

kteří jsou spravedliví.

35. Ti budou mít u Pána svého vše, po čem touží; toť odměna těch, kteří dobré konají.

36. A Allah je zbaví zlých *následků* toho, co vykonali, a dá jim odměnu podle jejich nejlepších skutků.

37. Což Allah služebníku Svému nestačí? A přesto tě chtějí zastrašit těmi, *jež mají* vedle Něho. A ten, koho Allah odsoudí k bloudění — ten nemá průvodce žádného.

38. A ten, koho vede Allah — toho nemůže nikdo svést. Což není Allah Mocný, Pán odplaty?

39. A když se jich zeptáš: „Kdo stvořil nebesa a zemi?" Zajisté řeknou: „Allah." Řekni: „Co si myslíte: kdyby mě Allah chtěl postihnout neštěstím, budou snad ti, které vzýváte vedle Allaha, schopni neštěstí Jím způsobené odstranit? Nebo kdyby mi chtěl prokázat milosrdenství, mohli by Jeho milosrdenství zadržet?" Řekni: „Allah mi postačí. Jemu důvěřují ti, kteří důvěřují."

40. Řekni: „Ó lide můj, jednejte, jak nejlépe umíte; já také jednám; brzy se dozvíte,

41. Na koho padne trest, který ho zahanbí, a na koho sestoupí trest trvalý."

42. Vskutku jsme ti seslali Knihu s pravdou pro *dobro* lidstva. A kdokoliv následuje *správné* vedení, *činí tak* pro blaho své vlastní duše; a kdokoliv bloudí, bloudí jen ke své škodě. A ty nejsi nad nimi dozorcem.

R. 5.

43. Allah odebírá lidem duše ve chvíli jejich smrti; a *také* těm, kteří *ještě* neze-

الْمُتَّقُوْنَ ﴿٣٤﴾
لَهُمْ مَّا يَشَآءُوْنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذٰلِكَ جَزٰٓؤُا
الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٣٥﴾
لِيُكَفِّرَ اللّٰهُ عَنْهُمْ اَسْوَاَ الَّذِيْ عَمِلُوْا وَيَجْزِيَهُمْ
اَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ الَّذِيْ كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٣٦﴾
اَلَيْسَ اللّٰهُ بِكَافٍ عَبْدَهٗ وَيُخَوِّفُوْنَكَ بِالَّذِيْنَ
مِنْ دُوْنِهٖ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ هَادٍ ﴿٣٧﴾
وَمَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ مُّضِلٍّ اَلَيْسَ
اللّٰهُ بِعَزِيْزٍ ذِي انْتِقَامٍ ﴿٣٨﴾
وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ
لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ قُلْ اَفَرَءَيْتُمْ مَّا تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ
اللّٰهِ اِنْ اَرَادَنِيَ اللّٰهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كٰشِفٰتُ
ضُرِّهٖٓ اَوْ اَرَادَنِيْ بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكٰتُ رَحْمَتِهٖ
قُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُوْنَ ﴿٣٩﴾
قُلْ يٰقَوْمِ اعْمَلُوْا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنِّيْ عَامِلٌ فَسَوْفَ
تَعْلَمُوْنَ ﴿٤٠﴾
مَنْ يَّاْتِيْهِ عَذَابٌ يُّخْزِيْهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ
مُّقِيْمٌ ﴿٤١﴾
اِنَّآ اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ
اهْتَدٰى فَلِنَفْسِهٖ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا
وَمَآ اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيْلٍ ﴿٤٢﴾
اَللّٰهُ يَتَوَفَّى الْاَنْفُسَ حِيْنَ مَوْتِهَا وَالَّتِيْ لَمْ تَمُتْ

mřeli, v době jejich spánku. A potom si ponechává ty, o jejichž smrti rozhodl, a ostatní posílá *zpět* až do lhůty stanovené. V tom zajisté jsou Znamení pro lid přemýšlivý.

فِيْ مَنَامِهَا ۚ فَيُمْسِكُ الَّتِيْ قَضٰى عَلَيْهَا الْمَوْتَ
وَيُرْسِلُ الْاُخْرٰۤى اِلٰۤى اَجَلٍ مُّسَمًّى ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ
لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿٤٢﴾

44. Vzali si snad vedle Allaha přímluvce jiné? Řekni: „Přestože tito nemají nad ničím moc ani rozum žádný?"

اَمِ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ شُفَعَآءَ ؕ قُلْ اَوَلَوْ كَانُوْا
لَا يَمْلِكُوْنَ شَيْـًٔا وَّلَا يَعْقِلُوْنَ ﴿٤٣﴾

45. Řekni: „Každá přímluva přísluší Allahovi. Jemu náleží království nebes a země. A k Němu budete všichni navráceni."

قُلْ لِّلّٰهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيْعًا ؕ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَ
الْاَرْضِ ؕ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٤٤﴾

46. A při pouhé zmínce o Allahovi se s odporem odvrátí srdce těch, kteří nevěří v Život budoucí; ale když padne zmínka o těch, které vedle Něho uctívají, hle, začnou se radovat.

وَاِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَحْدَهُ اشْمَاَزَّتْ قُلُوْبُ الَّذِيْنَ
لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ ۚ وَاِذَا ذُكِرَ الَّذِيْنَ مِنْ دُوْنِهٖۤ
اِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُوْنَ ﴿٤٥﴾

47. Řekni: „Ó Allahu! Tvůrce nebes a země; Ty, Jenž znáš nespatřené i spatřené; Ty *jediný* rozsoudíš mezi služebníky Svými to, v čem se rozcházeli."

قُلِ اللّٰهُمَّ فَاطِرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ عٰلِمَ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ اَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيْ مَا كَانُوْا
فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ﴿٤٦﴾

48. A i kdyby nevěřící vlastnili vše, co je na zemi, a k tomu ještě jednou tolik, přáli by si, aby se tím mohli vykoupit ze strašného trestu v Den Zmrvýchvstání; a Allahem budou postaveni před to, s čím nikdy nepočítali.

وَلَوْ اَنَّ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مَا فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا وَّمِثْلَهٗ
مَعَهٗ لَافْتَدَوْا بِهٖ مِنْ سُوْٓءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ
وَبَدَا لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مَا لَمْ يَكُوْنُوْا يَحْتَسِبُوْنَ ﴿٤٧﴾

49. A neblahé *následky* toho, co si vysloužili, se jim stanou zřejmými a to, čemu se posmívali, je obklopí.

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّاٰتُ مَا كَسَبُوْا وَحَاقَ بِهِمْ مَّا
كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٤٨﴾

50. A když se člověka dotkne neštěstí, zavolá Nás. Ale když ho zahrneme Svou přízní, řekne: „Toto mi bylo darováno jen díky mým znalostem." Ba ne, je to jen zkouška; ale většina z nich to neví.

فَاِذَا مَسَّ الْاِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ؗ ثُمَّ اِذَا خَوَّلْنٰهُ
نِعْمَةً مِّنَّا ۙ قَالَ اِنَّمَاۤ اُوْتِيْتُهٗ عَلٰى عِلْمٍ ؕ بَلْ
هِيَ فِتْنَةٌ وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٤٩﴾

51. Ti, kteří byli před nimi, říkali totéž, *a* přesto jim nebylo nic platné to, co si

قَدْ قَالَهَا الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَاۤ اَغْنٰى عَنْهُمْ مَّا

vysloužili;

52. A postihly je neblahé *následky* toho, co si vysloužili; a podobně ty, kteří mezi těmito *nevěřícími* hřeší, postihnou neblahé *následky* toho, co si vysloužili oni, a nebudou schopni tomu zabránit.

53. Což nevědí, že Allah rozmnožuje obživu tomu, komu se Mu zlíbí, a ztenčuje *ji tomu, komu chce*? V tom věru jsou Znamení pro lid věřící.

R. 6.

54. Řekni: „Ó služebníci moji, kteří jste se dopustili přestupku proti svým vlastním duším! Neztrácejte naději v milosrdenství Allahovo, vždyť Allah odpouští všechny hříchy. On věru je Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný.

55. „A obracejte se k Pánu svému a odevzdejte se do vůle Jeho dříve, než vás postihne trest; *neboť* pak vám už nebude pomoženo.

56. „A následujte nejlepší *učení*, které vám bylo zjeveno od Pána vašeho, dříve než vás trest zasáhne znenadání, aniž to postřehnete;

57. „Aby duše neřekla: ‚Běda mi, že jsem zhřešila vůči Allahovi! A věru jsem patřil k těm, kteří se posmívali;‘

58. „Nebo aby neřekla: ‚Kdyby mě byl vedl Allah, zajisté bych byl mezi spravedlivými;‘

59. „Nebo aby neřekla, až spatří trest: ‚Kdybych se mohl vrátit *na zem*, byl bych mezi těmi, kteří dobré konají!‘"

60. *Bůh odpoví*: "Ba ne, Má Znamení k tobě už přišla, tys je však za lži prohlásil a byl jsi vzpupný a *jedním* z nevěřících."

61. A v Den Zmrtvýchvstání spatříš ty, kteří lhali proti Allahovi, s tvářemi zčernalými. Což není v Pekle příbytek pro pyšné?

62. A Allah zachrání ty, kdož se Ho bojí, *a povede je* k úspěchu, který si zaslou-

كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥١﴾
فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا ۚ وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ
هَٰؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥٢﴾
أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ
ع إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٣﴾
قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا
مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا ۚ
إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥٤﴾
وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ
الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنْصَرُونَ ﴿٥٥﴾
وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ
قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٥٦﴾
أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَا حَسْرَتَىٰ عَلَىٰ مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ
اللَّهِ وَإِنْ كُنْتُ لَمِنَ السَّاخِرِينَ ﴿٥٧﴾
أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٥٨﴾
أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ
مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٩﴾
بَلَىٰ قَدْ جَاءَتْكَ آيَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ
وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٦٠﴾
وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُمْ
مُسْوَدَّةٌ ۚ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٦١﴾
وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ

žili; a nedotkne se jich nic zlého, ani nebudou zarmouceni.

63. Allah je Stvořitelem všech věcí a On je Strážcem nade vším.

64. Jemu náleží klíče k nebesům i k zemi; a co se týče těch, kteří ve Znamení Allahova nevěří, ti ztrátu utrpí.

R. 7.

65. Řekni: „Nařizujete mi, abych uctíval jiná *božstva* než Allaha, ó vy nevědomí?"

66. A vskutku bylo vnuknuto tobě i těm, kteří byli před tebou: „Budeš-li přidružovat společníky *k Bohu*, tvé skutky budou marné a zajisté budeš jedním z těch, kdož ztrátu utrpí."

67. Nuže tedy, uctívej Allaha a buď mezi vděčnými.

68. A nectí Allaha ctí, jež Mu přísluší. A v Soudný den bude země zcela v Jeho moci a nebesa budou svinuta *silou* Jeho pravice. Sláva Mu a povznesen budiž nad to, co *k Němu* přidružují.

69. A bude zatroubeno na troubu a *všichni*, kteří jsou na nebesích, a *všichni*, kteří jsou na zemi, *padnou v* bezvědomí, kromě těch, které Allah bude chtít *ušetřit*. Potom bude zatroubeno podruhé a hle, všichni budou stát a rozhlížet se.

70. A země se rozzáří světlem Pána svého a bude *před nimi* rozložena Kniha a budou předvedeni Proroci a Svědci a bude nad nimi vynesen spravedlivý rozsudek a nebude jim ukřivděno.

71. A každá duše bude plně odměněna za to, co vykonala. A On velmi dobře ví, co konají.

R. 8.

72. A ti, kteří nevěří, budou ve skupinách hnáni do Pekla, a až tam dojdou, otevřou se jeho brány a jeho Strážci jim řeknou: „Což k vám nepřišli Poslové vybraní z vašeho středu, přednášejíce vám Znamení Pána vašeho a varujíce vás před setkáním tohoto vašeho Dne?" Řeknou: „Ba ano. ale výrok trestu se spravedlivě

السُّوْٓءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٦٢﴾
اَللّٰهُ خَالِقُ كُلِّ شَیْءٍ وَّهُوَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ وَّكِيْلٌ ﴿٦٣﴾
لَهٗ مَقَالِيْدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا
ع بِاٰيٰتِ اللّٰهِ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿٦٤﴾
قُلْ اَفَغَيْرَ اللّٰهِ تَاْمُرُوْٓنِّیْٓ اَعْبُدُ اَيُّهَا الْجٰهِلُوْنَ ﴿٦٥﴾
وَلَقَدْ اُوْحِیَ اِلَيْكَ وَاِلَی الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكَ ۚ لَئِنْ
اَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٦٦﴾
بَلِ اللّٰهَ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِّنَ الشّٰكِرِيْنَ ﴿٦٧﴾
وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖ ۖ وَالْاَرْضُ جَمِيْعًا
قَبْضَتُهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَالسَّمٰوٰتُ مَطْوِيّٰتٌۢ بِيَمِيْنِهٖ ۚ
سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰی عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٦٨﴾
وَنُفِخَ فِی الصُّوْرِ فَصَعِقَ مَنْ فِی السَّمٰوٰتِ وَمَنْ
فِی الْاَرْضِ اِلَّا مَنْ شَآءَ اللّٰهُ ؕ ثُمَّ نُفِخَ فِيْهِ اُخْرٰی
فَاِذَا هُمْ قِيَامٌ يَّنْظُرُوْنَ ﴿٦٩﴾
وَاَشْرَقَتِ الْاَرْضُ بِنُوْرِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتٰبُ وَ
جِایْٓءَ بِالنَّبِيّٖنَ وَالشُّهَدَآءِ وَقُضِیَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا
يُظْلَمُوْنَ ﴿٧٠﴾
ع وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ اَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُوْنَ ﴿٧١﴾
وَسِيْقَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِلٰی جَهَنَّمَ زُمَرًا ؕ حَتّٰٓی اِذَا
جَآءُوْهَا فُتِحَتْ اَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَآ اَلَمْ
يَاْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَتْلُوْنَ عَلَيْكُمْ اٰيٰتِ رَبِّكُمْ
وَيُنْذِرُوْنَكُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا ؕ قَالُوْا بَلٰی وَلٰكِنْ

uskuteční nad nevěřícími."

حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ﴿٧٢﴾

73. Bude jim řečeno: „Vejděte do bran Pekla a přebývejte tam navěky. Příbytek vzpurných je odporný."

قِيْلَ ادْخُلُوْٓا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۚ فَبِئْسَ
مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِيْنَ ﴿٧٣﴾

74. A ti, kteří se Pána svého báli, budou po skupinách odvedeni do Nebe, a až tam dojdou a otevřou se jeho brány, jeho Strážci jim řeknou: „Mír s vámi! Radujte se a vstupte a přebývejte *v něm* navěky;"

وَسِيْقَ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ اِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا ۭ
حَتّٰٓى اِذَا جَآءُوْهَا وَفُتِحَتْ اَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ
خَزَنَتُهَا سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوْهَا خٰلِدِيْنَ ﴿٧٤﴾

75. A řeknou: „Všechna chvála patří Allahovi, který Svůj slib splnil a dal nám zemi v dědictví a dal nám přebývat v Zahradě, kdekoliv se nám zlíbí." Jak překrásná je odměna spravedlivých!

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ صَدَقَنَا وَعْدَهٗ وَاَوْرَثَنَا
الْاَرْضَ نَتَبَوَّاُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَآءُ ۚ فَنِعْمَ
اَجْرُ الْعٰمِلِيْنَ ﴿٧٥﴾

76. A spatříš anděly, stojící kolem Trůnu, opěvující slávu Pána svého. A bude mezi nimi spravedlivě rozsouzeno. Awbude řečeno: „Všechna chvála patří Allahovi, Pánu světů."

وَتَرَى الْمَلٰٓئِكَةَ حَآفِّيْنَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُوْنَ
بِحَمْدِ رَبِّهِمْ ۚ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيْلَ
الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٧٦﴾ ع

KAPITOLA 40

AL-MU'MIN

(*Zjeveno před Hidžrou*)

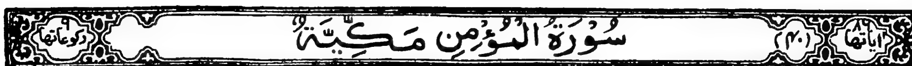
Doba zjevení a kontext

Tato *Súra* je první ze skupiny kapitol, které mají v záhlaví písmena *Há Mím*, začínají zjevením Koránu a patří do stejného období. Podle Ibn 'Abbáse a 'Ikrimaha byly všechny tyto *Súry* zjeveny v Mekce, a to v době, kdy odpor vůči islámu už byl vytrvalý, organizovaný a neústupný (verše 56 a 78) a nepřátelé svatého Proroka usilovali o jeho život (verš 29). Na konci předchozí *Súry* byl svatý Prorok povzbuzen ujištěním, že Bůh velmi brzy rozsoudí mezi ním a jeho nepřáteli, síly tmy budou rozprášeny, modloslužebnictví z Arábie vymizí a po celé zemi zaznějí chvalozpěvy na Boha. Tato *Súra* začíná vítaným prohlášením, že Veliký a Mocný Bůh zjevil Korán proto, aby na zemi byla ustavena Boží Velebnost a Svatost a aby z něho bylo vymýceno nevěrectví.

Obsah

Jak bylo uvedeno výše, *Súra* začíná důrazným prohlášením, že již nadešel čas, kdy pravda zvítězí nad lží a spravedlivost nad zlem a chvála boží bude znít po celé zemi, v níž dříve bujelo modloslužebnictví. A ke splnění tohoto vytouženého cíle dojde prostřednictvím Koránu. Nepřátelé pravdy napnou všechny síly a využijí svého vlivu a mocných prostředků, aby hned v zárodku udusili křehkou rostlinku islámu. Ale jejich nekalé úmysly a snahy jim selžou. Svatý Prorok je nabádán, aby se nedal oklamat a zastrašit slávou a mocí a velkým bohatstvím nevěřících, neboť ti byli odsouzeni k smutnému konci. Dále je upozorněn, že jeho odpůrci nejsou jediní ani první, kteří vzdorují pravdě. Už před nimi tu byli lidé, kteří chtěli své Proroky zabít a zmařit jejich poslání. Ale postihl je boží xtrest. A boží trest postihne i odpůrce Prorokovy. A pro znázornění smutného konce, který je musí potkat, je uvedena historie Mojžíšova. Když Faraón odmítl Mojžíšovo vyzvání k Pravdě, jeden ‚věřící muž' z jeho dvlastního domu pronesl velmi dojímavou, avšak přesvědčivou řeč, v níž nabádal svůj lid, aby se nesnažil zabít člověka (Mojžíše), jehož

jediným proviněním bylo, že prohlásil za svého Pána Allaha a na svou obhajobu uvedl pádné důkazy. Dále je varoval, aby se nenechali oklamat svým bohatstvím, mocí a materiálními zdroji, neboť to vše je jen pomíjivé. Avšak Faraón, místo aby z jeho upřímně míněné rady těžil, se mu vysmál. Potom *Súra* důrazně poukazuje na neměnný zákon boží, totiž že pomoc od Boha patří vždy jeho Poslům a jejich přívržencům a že neúspěch a zklamání bude pronásledovat nevěřící až na věky věků. Tento boží zákon platil za časů každého Proroka a svého nejplnějšího uplatnění dojde v době svatého Proroka. Nevěřícím se pak říká, že svatého Proroka nemají proč zavrhovat. Jeho příchod není ničím novým. Právě tak, jako v hmotném světě po noci přichází den, tak v říši duševna po období mravního úpadku následuje duchovní probuzení. Jelikož svět se stal mrtvým na duchu, Bůh dal vzejít svatému Proroku, aby světu daroval nový život. *Súra* končí poznámkou, že když se Bůh dostatečně postaral o hmotné potřeby lidí, nemohl se přece nepostarat o jejich potřeby duševní. Takovou péči projevuje již odnepaměti. Na svět posílal své Posly a Proroky, kteří zvali lidi k jejich Pánu a Stvořiteli; ovšem v každém věku z nevděku a hlouposti synové tmy Poselství boží zavrhli, a tím si vysloužili boží nepřízeň.

AL-MU'MIN

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Há Mím.*

حٰمٓ ﴿٢﴾

3. Zjevení Knihy pochází od Allaha, Mocného, Vševědoucího,

تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ﴿٣﴾

4. Hříchy odpouštějícího, pokání přijímajícího, v trestání přísného, Štědrého. Není Boha kromě Něho. K Němu je návrat konečný.

غَافِرِ الذَّنْۢبِ وَ قَابِلِ التَّوْبِ شَدِيْدِ الْعِقَابِ
ذِى الطَّوْلِ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ اِلَيْهِ الْمَصِيْرُ ﴿٤﴾

5. O Znamení Allahova se hádají jen ti, kteří nevěří. Nechť tě tedy neoklame jejich volné chození po zemi.

مَا يُجَادِلُ فِيْٓ اٰيٰتِ اللّٰهِ اِلَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَلَا يَغْرُرْكَ
تَقَلُّبُهُمْ فِى الْبِلَادِ ﴿٥﴾

6. Lid Noemův a jiné národy po něm popřely Naše Znamení již dříve; a každý národ usiloval, aby se svého Posla zmocnil, a přeli se pomocí lži, aby jí pravdu vyvrátili. Tehdy jsem je uchvátil a jak *strašný* byl Můj trest!

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوْحٍ وَّالْاَحْزَابُ مِنْۢ بَعْدِهِمْ
وَهَمَّتْ كُلُّ اُمَّةٍۢ بِرَسُوْلِهِمْ لِيَاْخُذُوْهُ وَجٰدَلُوْا
بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوْا بِهِ الْحَقَّ فَاَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ
كَانَ عِقَابِ ﴿٦﴾

7. A takto byla prokázána pravdivost slova Pána tvého proti nevěřícím: že oni jsou obyvateli Ohně.

وَكَذٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا
اَنَّهُمْ اَصْحٰبُ النَّارِ ﴿٧﴾

8. Ti, kteří Trůn nesou, i ti, kteří kolem něho stojí, slávu Pána svého opěvují a v Něho věří a za odpuštění pro ty, kteří věří, prosí: „Pane náš, Ty pojímáš v milosrdenství i vědění Své všechny věci. Odpusť tedy těm, kteří pokání činí a cestu Tvou následují; a ochraň je před trestem Pekelným.

اَلَّذِيْنَ يَحْمِلُوْنَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهٗ يُسَبِّحُوْنَ بِحَمْدِ
رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُوْنَ بِهٖ وَيَسْتَغْفِرُوْنَ لِلَّذِيْنَ
اٰمَنُوْا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَّعِلْمًا
فَاغْفِرْ لِلَّذِيْنَ تَابُوْا وَاتَّبَعُوْا سَبِيْلَكَ وَقِهِمْ
عَذَابَ الْجَحِيْمِ ﴿٨﴾

9. „A Pane náš, uveď je v Zahrady Věčnosti, které jsi jim přislíbil, a také ty

رَبَّنَا وَاَدْخِلْهُمْ جَنّٰتِ عَدْنِ ِۨالَّتِيْ وَعَدْتَّهُمْ

---
* Chvályhodný, Pán Cti.

z jejich otců a jejich manželek a jejich dětí, kteří jsou ctnostní. Ty věru jsi Mocný, Moudrý.

وَمَنْ صَلَحَ مِنْ اٰبَآئِهِمْ وَاَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيّٰتِهِمْ ۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۙ﴿٩﴾

10. „A ochraň je od všeho zlého; a koho v ten den od zlého ochráníš — tomu jsi prokázal milost. To věru je úspěch nejvyšší."

وَقِهِمُ السَّيِّاٰتِ ۚ وَمَنْ تَقِ السَّيِّاٰتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهٗ ۚ وَذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿١٠﴾

R. 2.

11. A těm, kteří nevěří, bude oznámeno: „Hněvu Allahova *jste se měli bát* více než vzájemné nenávisti, když jste byli vyzváni, abyste uvěřili, ale uvěřit jste odmítli."

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يُنَادَوْنَ لَمَقْتُ اللّٰهِ اَكْبَرُ مِنْ مَّقْتِكُمْ اَنْفُسَكُمْ اِذْ تُدْعَوْنَ اِلَى الْاِيْمَانِ فَتَكْفُرُوْنَ ﴿١١﴾

12. Řeknou: „Pane náš, nechals nás dvakrát zemřít a dvakrát jsi nám dal život a nyní se zpovídáme ze svých hříchů. Je tedy možné, abychom se z toho dostali?"

قَالُوْا رَبَّنَآ اَمَتَّنَا اثْنَتَيْنِ وَاَحْيَيْتَنَا اثْنَتَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوْبِنَا فَهَلْ اِلٰى خُرُوْجٍ مِّنْ سَبِيْلٍ ﴿١٢﴾

13. *Bude jim řečeno*: „To je za to, že když byl Allah za Jediného *Boha* prohlášen, vy jste neuvěřili, ale když k Němu byli přidružováni společníci, uvěřili jste. Rozhodnutí *teď* náleží jen Allahovi, Vznešenému, Velikému."

ذٰلِكُمْ بِاَنَّهٗٓ اِذَا دُعِيَ اللّٰهُ وَحْدَهٗ كَفَرْتُمْ ۚ وَاِنْ يُّشْرَكْ بِهٖ تُؤْمِنُوْا ؕ فَالْحُكْمُ لِلّٰهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيْرِ ﴿١٣﴾

14. Je to On, Kdo vám ukazuje Svá Znamení a sesílá vám z nebe obživu; však všímá si toho jenom ten, který se utíká *k Bohu*.

هُوَ الَّذِيْ يُرِيْكُمْ اٰيٰتِهٖ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ رِزْقًا ؕ وَمَا يَتَذَكَّرُ اِلَّا مَنْ يُّنِيْبُ ﴿١٤﴾

15. Vzývejte tedy Allaha a buďte upřímní v náboženství, byť by nevěřící byli proti *tomu*.

فَادْعُوا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ وَلَوْ كَرِهَ الْكٰفِرُوْنَ ﴿١٥﴾

16. On je povýšen v hodnostech, Vládce Trůnu. On sesílá ducha s příkazem Svým tomu ze služebníků Svých, komu chce, aby varoval přede Dnem setkání.

رَفِيْعُ الدَّرَجٰتِ ذُو الْعَرْشِ ۚ يُلْقِي الرُّوْحَ مِنْ اَمْرِهٖ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ ۙ﴿١٦﴾

17. Dnem, kdy všichni vyjdou a nic o nich nebude před Allahem skryto. „Komu dnes patří království?" „Allahu Jedinému, Nejsvrchovanějšímu.

يَوْمَ هُمْ بٰرِزُوْنَ ۚ لَا يَخْفٰى عَلَى اللّٰهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ ؕ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ؕ لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿١٧﴾

18. „V ten den bude každá duše odměněna za to, co si vysloužila. V ten den nebude nespravedlnosti žádné. Allah je věru Rychlý v účtování."

19. A varuj je přede Dnem, jenž se již blíží, kdy jim budou srdce vystupovat do hrdel, až se budou snažit potlačit svůj žal. Hříšníci nebudou mít žádného přítele laskavého, ani přímluvce, jehož *přímluvě* by bylo vyhověno.

20. On zná zrádnost očí i to, co hrudi skrývají.

21. A Allah soudí podle pravdy, avšak ti, které vzývají vedle Něho, ti soudit vůbec nemohou. Allah je věru Všeslyšící, Vševidoucí.

R. 3.

22. Což necestovali po zemi a neviděli, jaký byl konec těch, kteří byli před nimi? A byli mocnější než oni silou i stopami, které *zanechali* na zemi. Ale Allah je uchvátil za jejich hříchy a neměli nikoho, kdo by je před Ním ochránil.

23. To za to, že k nim sice přišli jejich Poslové se zjevnými Znameními, ale oni neuvěřili; proto je Allah uchvátil a On je Mocný, Přísný v trestání.

24. A vyslali jsme Mojžíše s Našimi Znameními a zjevnou pravomocí;

25. K Faraónovi a Hámánovi a Korému; ti však prohlásili: „*Je to* kouzelník a podvodník."

26. A když k nim s pravdou od Nás přišel, pravili: „Pobijte syny těch, kteří s ním uvěřili, a jejich ženy nechte naživu." Ale úklady nevěřících jsou zbytečné.

27. A Faraón řekl: „Nechte mě zabít Mojžíše; a nechť si Pána svého vzývá. Bojím

اَلْيَوْمَ تُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍۭ بِمَا كَسَبَتْ ۗ لَا ظُلْمَ
الْيَوْمَ ۗ اِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿١٨﴾
وَاَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْاٰزِفَةِ اِذِ الْقُلُوْبُ لَدَى
الْحَنَاجِرِ كٰظِمِيْنَ ۗ مَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ حَمِيْمٍ
وَّلَا شَفِيْعٍ يُّطَاعُ ﴿١٩﴾
يَعْلَمُ خَآئِنَةَ الْاَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُوْرُ ﴿٢٠﴾
وَاللّٰهُ يَقْضِيْ بِالْحَقِّ ۗ وَالَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ
دُوْنِهٖ لَا يَقْضُوْنَ بِشَيْءٍ ۗ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ السَّمِيْعُ
الْبَصِيْرُ ﴿٢١﴾ ع
اَوَلَمْ يَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ كَانُوْا مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ كَانُوْا هُمْ اَشَدَّ
مِنْهُمْ قُوَّةً وَّاٰثَارًا فِي الْاَرْضِ فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوْبِهِمْ
وَمَا كَانَ لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ وَّاقٍ ﴿٢٢﴾
ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانَتْ تَّاْتِيْهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَكَفَرُوْا
فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ ۗ اِنَّهٗ قَوِيٌّ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿٢٣﴾
وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوْسٰى بِاٰيٰتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ﴿٢٤﴾
اِلٰى فِرْعَوْنَ وَهَامٰنَ وَقَارُوْنَ فَقَالُوْا سٰحِرٌ كَذَّابٌ ﴿٢٥﴾
فَلَمَّا جَآءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوْٓا اَبْنَآءَ
الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ وَاسْتَحْيُوْا نِسَآءَهُمْ ۗ وَمَا كَيْدُ
الْكٰفِرِيْنَ اِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ ﴿٢٦﴾
وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُوْنِيْٓ اَقْتُلْ مُوْسٰى وَلْيَدْعُ
رَبَّهٗ ۚ اِنِّيْٓ اَخَافُ اَنْ يُّبَدِّلَ دِيْنَكُمْ اَوْ اَنْ يُّظْهِرَ

se, aby nezměnil vaše náboženství a nezpůsobil v zemi nepokoj."

28. A Mojžíš řekl: „Utíkám se k Pánu svému a Pánu vašemu před každým domýšlivcem, který nevěří v Den zúčtování."

R. 4.

29. A nějaký věřící muž z lidu Faraónova, který zatajoval svou víru, řekl: „Chcete snad zabít člověka jen proto, že říká: ‚Mým Pánem je Allah,' a přitom vám přinesl důkazy jasné od Pána vašeho? A pokud je lhářem, pak hřích jeho lži spočine na něm, je-li však pravdomluvný, pak vás postihne něco z toho, čím vám hrozí. Allah zajisté nevede toho, kdo je hříšníkem *a* lhářem.

30. „Ó lide můj, dnes náleží moc vám a máte nadvládu v zemi. Kdo nám však pomůže *a ochrání nás* před trestem Allahovým, až se dostaví?" Faraón řekl: „Já vám ukazuji jen to, co sám vidím, a vedu vás pouze na cestu spravedlnosti."

31. A ten, který byl věřící, řekl: „Ó lide můj, bojím se pro vás dne trestu podobného tomu, jaký postihl národy dřívější,

32. „Jako tomu bylo v případě lidu Noemova a Ádovců a Thamúdovců a těch, kteří přišli po nich. A Allah nechce být nespravedlivý vůči *Svým* služebníkům.

33. „A lide můj, bojím se pro vás dne *bědování a* vzájemného volání o pomoc,

34. Dne, kdy se obrátíte zády prchajíce a nebudete mít žádného obránce proti Allahovi. A ten, koho Allah odsoudí k bloudění, nebude mít žádného průvodce.

35. „A již dříve k vám přišel Josef s důkazy jasnými, ale vy jste nepřestali pochybovat o tom, s čím k vám přišel; a když zemřel, řekli jste: ‚Allah už po něm

فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ﴿٢٧﴾
وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ
مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٢٨﴾
وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ
أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ ۖ وَإِنْ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ
كَذِبُهُ ۖ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي
يَعِدُكُمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ
كَذَّابٌ ﴿٢٩﴾
يَا قَوْمِ لَكُمُ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ
فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا ۚ قَالَ
فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ
إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٣٠﴾
وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ
يَوْمِ الْأَحْزَابِ ﴿٣١﴾
مِثْلَ دَأْبِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ
مِنْ بَعْدِهِمْ ۚ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ ﴿٣٢﴾
وَيَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ﴿٣٣﴾
يَوْمَ تُوَلُّونَ مُدْبِرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ
عَاصِمٍ ۗ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٤﴾
وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا
زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ

žádného Posla nikdy nevyšle.' Takto Allah odsuzuje k bloudění ty, kteří hřeší *a* pochybují,

لَنْ يَّبْعَثَ اللّٰهُ مِنْۢ بَعْدِهٖ رَسُوْلًا ؕ كَذٰلِكَ يُضِلُّ
اللّٰهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُّرْتَابُ ۚ ﴿٣٥﴾

36. „Ty, kteří se hádají ohledně Znamení Allahových, aniž se jim k tomu dostalo zplnomocnění. To je nadmíru zavrženíhodné v očích Allahových i v očích těch, kteří věří. A takto Allah zapečeťuje srdce každého pyšného domýšlivce."

الَّذِيْنَ يُجَادِلُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِ اللّٰهِ بِغَيْرِ سُلْطٰنٍ اَتٰىهُمْ ؕ
كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ وَعِنْدَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ؕ كَذٰلِكَ
يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ قَلْبِ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿٣٦﴾

37. A Faraón řekl: „Ó Hámáne, postav pro mne stavbu vysokou, snad dosáhnu cesty, jež vede

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يٰهَامٰنُ ابْنِ لِيْ صَرْحًا لَّعَلِّيْٓ
اَبْلُغُ الْاَسْبَابَ ﴿٣٧﴾

38. „Do nebe, abych spatřil Boha Mojžíšova; a Mojžíše věru považuji za lháře." A takto byly pro Faraóna zkrášleny jeho špatné skutky a byl sveden z cesty *pravé*; a úklad Faraónův skončil jen zmarem.

اَسْبَابَ السَّمٰوٰتِ فَاَطَّلِعَ اِلٰٓى اِلٰهِ مُوْسٰى وَاِنِّيْ
لَاَظُنُّهٗ كَاذِبًا ؕ وَكَذٰلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوْٓءُ عَمَلِهٖ
وَصُدَّ عَنِ السَّبِيْلِ ؕ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ اِلَّا فِيْ
تَبَابٍ ﴿٣٨﴾

R. 5.

39. A ten, který věřil, řekl: „Ó lide můj, následujte mě. Povedu vás na k cestě spravedlnosti.

وَقَالَ الَّذِيْٓ اٰمَنَ يٰقَوْمِ اتَّبِعُوْنِ اَهْدِكُمْ سَبِيْلَ
الرَّشَادِ ﴿٣٩﴾

40. „Ó lide můj, tento život pozemský je jenom *dočasné* užívání; a Život budoucí je věru příbytkem trvalým.

يٰقَوْمِ اِنَّمَا هٰذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ ؗ وَّاِنَّ الْاٰخِرَةَ
هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ﴿٤٠﴾

41. „Ten, kdo špatné *skutky* koná, bude odměněn něčím podobným, ale kdo koná dobré, ať je to muž či žena, a je věřící — ti vstoupí do Zahrady; tam budou obdařeni darem bezměrným.

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزٰٓى اِلَّا مِثْلَهَا ۚ وَمَنْ
عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰٓئِكَ
يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُوْنَ فِيْهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤١﴾

42. „A lide můj, jak je to *zvláštní*, že já vás vyzývám ke spáse a vy mě vyzýváte k Ohni.

وَيٰقَوْمِ مَا لِيْٓ اَدْعُوْكُمْ اِلَى النَّجٰوةِ وَتَدْعُوْنَنِيْٓ
اِلَى النَّارِ ﴿٤٢﴾

43. „Vyzýváte mě, abych nevěřil v Allaha a přidružoval k Němu to, o čem nic nevím, zatímco já vás zvu k Mocnému, Odpouštějícímu.

تَدْعُوْنَنِيْ لِاَكْفُرَ بِاللّٰهِ وَاُشْرِكَ بِهٖ مَا لَيْسَ
لِيْ بِهٖ عِلْمٌ ؗ وَّاَنَا اَدْعُوْكُمْ اِلَى الْعَزِيْزِ الْغَفَّارِ ﴿٤٣﴾

44. „Zajisté to, k čemu mě vyzýváte, by nemělo být vzýváno na tomto světě ani na Onom; a jisté je, že náš návrat bude k Allahovi a hříšníci budou obyvateli Ohně.

لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنَّ مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴿٤٤﴾

45. „A záhy si vzpomenete na to, co vám říkám. A já svou věc svěřuji Allahovi. Vždyť Allah vidí *všechny Své* služebníky."

فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ ۚ وَأُفَوِّضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٤٥﴾

46. Proto jej Allah ochránil od všeho zlého, co připravovali, a lid Faraónův obklopil bolestný trest —

فَوَقَاهُ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا ۖ وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ﴿٤٦﴾

47. Oheň. Jsou mu vystaveni dnem i nocí. A v den, kdy přijde Hodina, bude řečeno: „Uvrhněte lid Faraónův do trestu nejpřísnějšího."

النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا ۖ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٤٧﴾

48. A až se budou v Ohni mezi sebou hádat, řeknou slabí těm, kteří byli pyšní: „My jsme vás přece následovali; zbavíte nás tedy části Ohně?"

وَإِذْ يَتَحَاجُّونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ ﴿٤٨﴾

49. Ti, kteří byli pyšní, řeknou: „Jsme v něm všichni. A Allah mezi *Svými* služebníky již rozsoudil."

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿٤٩﴾

50. A ti, kteří budou v Ohni, řeknou Strážcům Pekla: „Poproste Pána svého, aby nám ulehčil trest alespoň o *jediný* den."

وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ ﴿٥٠﴾

51. Řeknou: „Cožpak k vám nepřišli vaši Poslové se zjevnými Znameními?" Řeknou: „Ano." *Strážci* odpovědí: „Tak poproste vy." Ale prosba nevěřících nemá účinku.

قَالُوا أَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ ۖ قَالُوا بَلَىٰ ۚ قَالُوا فَادْعُوا ۗ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿٥١﴾

R. 6.

52. My věru pomůžeme Poslům Našim i těm, kteří věří, v životě pozemském i v den, kdy svědkové povstanou,

إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ ﴿٥٢﴾

53. V den, kdy nepomohou hříšníkům jejich výmluvy a padne na ně prokletí a bude jim patřit příbytek nejstrašnější.

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظّٰلِمِيْنَ مَعْذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ
وَلَهُمْ سُوْٓءُ الدَّارِ ﴿٥٣﴾

54. A vskutku jsme dali Mojžíšovi vedení a syny Izraele jsme učinili dědici Knihy

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْهُدٰى وَاَوْرَثْنَا بَنِيْٓ
اِسْرَآءِيْلَ الْكِتٰبَ ﴿٥٤﴾

55. Vedení a připomenutí pro lid chápavý.

هُدًى وَّذِكْرٰى لِاُولِي الْاَلْبَابِ ﴿٥٥﴾

56. Buď tedy trpělivý. Neboť slib Allahův je pravdivý. A hledej ochranu u Pána svého před svými hříchy a oslavuj chválou Pána svého večer i ráno.

فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّاسْتَغْفِرْ لِذَنْۢبِكَ وَ
سَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْاِبْكَارِ ﴿٥٦﴾

57. Ti, kteří se hádají ohledně Znamení Allahových, aniž se jim k tomu dostalo zplnomocnění — mají ve svých hrudích jen *klamný pocit* vlastní velikosti, jíž nikdy nedosáhnou. Hledej útočiště u Allaha. On věru je Všeslyšící, Vševidoucí.

اِنَّ الَّذِيْنَ يُجَادِلُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِ اللّٰهِ بِغَيْرِ سُلْطٰنٍ
اَتٰىهُمْ اِنْ فِيْ صُدُوْرِهِمْ اِلَّا كِبْرٌ مَّا هُمْ بِبَالِغِيْهِ
فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْبَصِيْرُ ﴿٥٧﴾

58. Stvoření nebes a země je zajisté okázalejší než stvoření lidstva; ale většina lidí to neví.

لَخَلْقُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ
وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٥٨﴾

59. A slepý s vidoucím si nejsou rovni; ani si nejsou *rovni* ti, kteří věří a dobré skutky konají, *s* těmi, kteří působí zlo. Jak málo přemýšlíte!

وَمَا يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَلَا الْمُسِيْٓءُ قَلِيْلًا مَّا
تَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٥٩﴾

60. Hodina vskutku přijde; o tom pochybnosti není; ale většina lidí tomu nevěří.

اِنَّ السَّاعَةَ لَاٰتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيْهَا وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٦٠﴾

61. A Pán váš říká: „Modlete se ke Mně; Já vaši *modlitbu* vyslyším. Ale ti, kteří jsou příliš pyšní na to, aby Mě uctívali, ti věru vstoupí do Pekla, kde budou zavrženi."

وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُوْنِيْٓ اَسْتَجِبْ لَكُمْ اِنَّ الَّذِيْنَ
يَسْتَكْبِرُوْنَ عَنْ عِبَادَتِيْ سَيَدْخُلُوْنَ جَهَنَّمَ دٰخِرِيْنَ ﴿٦١﴾ ع

R. 7.

62. Je to Allah, Kdo pro vás učinil noc, abyste v ní odpočívali, a den, abyste viděli. Věru je Allah pro lidstvo Pánem štědrosti, ale většina lidí je nevděčná.

اَللّٰهُ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ لِتَسْكُنُوْا فِيْهِ وَالنَّهَارَ
مُبْصِرًا اِنَّ اللّٰهَ لَذُوْ فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ
اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٦٢﴾

63. Takový je Allah, váš Pán, Stvořitel všech věcí. Jiného Boha kromě Něho není. Proč se tedy odvracíte?

وقف لازم ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۘ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ
فَاَنّٰى تُؤْفَكُوْنَ ﴿٦٣﴾

64. Takto se odvraceli ti, kteří popírali Znamení Allahova.

كَذٰلِكَ يُؤْفَكُ الَّذِيْنَ كَانُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ يَجْحَدُوْنَ ﴿٦٤﴾

65. Allah je ten, Kdo pro vás učinil zemi místem odpočinku a nebe klenbou; a ztvárnil vás a dal vám podobu krásnou a daroval vám věci výborné. Takový je Allah, váš Pán. Požehnán budiž Allah, Pán světů.

اَللّٰهُ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ قَرَارًا وَّالسَّمَآءَ
بِنَآءً وَّصَوَّرَكُمْ فَاَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَرَزَقَكُمْ
مِّنَ الطَّيِّبٰتِ ؕ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ ۚۖ فَتَبٰرَكَ اللّٰهُ
رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٦٥﴾

66. On je Živý *Bůh*. Jiného Boha kromě Něho není. Modlete se tedy k Němu a upřímně Mu zasvěcujte svou víru. Všechna chvála patří Allahovi, Pánu světů.

هُوَ الْحَيُّ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَادْعُوْهُ مُخْلِصِيْنَ لَهُ
الدِّيْنَ ؕ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٦٦﴾

67. Řekni: „Bylo mi zakázáno, abych uctíval ty, které vzýváte vedle Allaha, neboť se mi dostalo jasných důkazů od Pána mého; a bylo mi přikázáno, abych se odevzdal do vůle Pána světů."

قُلْ اِنِّيْ نُهِيْتُ اَنْ اَعْبُدَ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ
دُوْنِ اللّٰهِ لَمَّا جَآءَنِيَ الْبَيِّنٰتُ مِنْ رَّبِّيْ ۫ وَاُمِرْتُ
اَنْ اُسْلِمَ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٦٧﴾

68. On je ten, Jenž vás stvořil z prachu, pak z kapky semene, potom ze ssedliny; potom vás přivádí na svět jako dítě. Potom vás nechá vyrůst, abyste dosáhli dospělosti; Pak zestárnete — i když někteří z vás musí zemřít předčasně — *a nechá vás žít*, abyste dospěli ke lhůtě stanovené a abyste se naučili moudrosti.

هُوَ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ
ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوْٓا
اَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُوْنُوْا شُيُوْخًا ۚ وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّتَوَفّٰى
مِنْ قَبْلُ وَلِتَبْلُغُوْٓا اَجَلًا مُّسَمًّى وَّلَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُوْنَ ﴿٦٨﴾

69. On je ten, Kdo dává život a způsobuje smrt. A když se pro něco rozhodne, řekne tomu pouze „Staniž se!" a stane se skutečností.

هُوَ الَّذِيْ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ ۚ فَاِذَا قَضٰٓى اَمْرًا فَاِنَّمَا
يَقُوْلُ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿٦٩﴾ ع

R. 8.

70. Cožpak jsi neviděl ty, kteří se přou ohledně Znamení Allahových? Jak jsou jen odvráceni *od pravdy*!

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ يُجَادِلُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِ اللّٰهِ ؕ اَنّٰى
يُصْرَفُوْنَ ﴿٧٠﴾

71. Ti, kteří zavrhli Knihu i to s čím

اَلَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِالْكِتٰبِ وَبِمَآ اَرْسَلْنَا بِهٖ رُسُلَنَا ۛ

jsme vyslali Své Posly. Však brzy poznají,

72. Až budou jejich šíje obepínat železné okovy a řetězy. A budou vláčeni

73. Do vroucí vody; a pak budou v Ohni páleni.

74. Potom jim bude řečeno: „Kde jsou ti, které jste přidružovali

75. K Allahovi?" Řeknou: „Zmizeli nám. Ba ne, dříve jsme neuctívali nic." A takto Allah zmate nevěřící.

76. To máte za to, že jste se na zemi neoprávněně radovali a za to, že jste byli příliš bujní.

77. „Vejděte do bran Pekla a přebývejte v něm navěky. A příbytek pyšných je odporný."

78. Buď tedy trpělivý, neboť Slib Allahův je pravdivý. A ať už ti ukážeme část toho, co jsme jim slíbili, nebo tě necháme zemřít *dříve, než se náš Slib naplní*, *stejně* k nám budou navráceni.

79. A Posly jsme vysílali již před tebou; o některých z nich jsme se ti zmínili a o některých z nich jsme se ti nezmínili; a není možné, aby Posel přinesl znamení jinak než s dovolením Allahovým. Když se však rozkaz Allahův dostavil, celá věc byla rozhodnuta podle pravdy a ti, kteří pravdu překrucovali, byli ztraceni.

R. 9.

80. Allah je Ten, Jenž pro vás stvořil chovná zvířata, abyste na některých z nich jezdili a některá z nich jedli —

81. A máte z nich i *jiné* výhody — a abyste mohli splnit každé přání, které srdce vaše chovají. A na nich a na lodích se vozíte.

82. A On vám ukazuje Svá Znamení; tak která ze Znamení Allahových chcete popírat?"

فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ﴿٧١﴾
اِذِ الْاَغْلٰلُ فِيْٓ اَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلٰسِلُ يُسْحَبُوْنَ ﴿٧٢﴾
فِي الْحَمِيْمِ ۙ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُوْنَ ﴿٧٣﴾
ثُمَّ قِيْلَ لَهُمْ اَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُوْنَ ﴿٧٤﴾
مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ؕ قَالُوْا ضَلُّوْا عَنَّا بَلْ لَّمْ نَكُنْ
نَّدْعُوْا مِنْ قَبْلُ شَيْـًٔا ؕ كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللّٰهُ
الْكٰفِرِيْنَ ﴿٧٥﴾
ذٰلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُوْنَ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ
الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُوْنَ ﴿٧٦﴾
اُدْخُلُوْٓا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۚ فَبِئْسَ
مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِيْنَ ﴿٧٧﴾
فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ ۚ فَاِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ
الَّذِيْ نَعِدُهُمْ اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِلَيْنَا يُرْجَعُوْنَ ﴿٧٨﴾
وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّنْ قَصَصْنَا
عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّنْ لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ ؕ وَمَا كَانَ
لِرَسُوْلٍ اَنْ يَّاْتِيَ بِاٰيَةٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۚ فَاِذَا جَآءَ
اَمْرُ اللّٰهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُوْنَ ﴿٧٩﴾ ع
اَللّٰهُ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَنْعَامَ لِتَرْكَبُوْا مِنْهَا وَمِنْهَا
تَاْكُلُوْنَ ﴿٨٠﴾
وَلَكُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوْا عَلَيْهَا حَاجَةً فِيْ
صُدُوْرِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُوْنَ ﴿٨١﴾
وَيُرِيْكُمْ اٰيٰتِهٖ ۖ فَاَيَّ اٰيٰتِ اللّٰهِ تُنْكِرُوْنَ ﴿٨٢﴾

83. Což necestovali po zemi, aby viděli, jaký byl konec těch, kteří byli před nimi? A byli početnější než oni a mocnější silou a stopami, které za sebou zanechali. A vše, co si vydělali, jim nebylo nic platné.

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنظُرُوا كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ
قُوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُم مَّا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿٨٣﴾

84. A když k nim přišli jejich Poslové se zjevnými Znameními, radovali se z vědění, které měli. A to, čemu se posmívali, je obklopilo.

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِندَهُم
مِّنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٨٤﴾

85. A když spatřili Náš trest, řekli: „Uvěřili jsme v Allaha jediného a odhodili jsme vše, co jsme k Němu přidružovali."

فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحْدَهُ وَكَفَرْنَا بِمَا
كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ﴿٨٥﴾

86. Avšak poté, co spatřili Náš trest, jim jejich víra už prospět nemohla. Toto je zákon Allahův, který vždy platil pro Jeho služebníky. A takto jsme zahubili ty, kteří neuvěřili.

فَلَمْ يَكُ يَنفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا ۖ
سُنَّتَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ ۖ وَخَسِرَ
هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ﴿٨٦﴾ ع ١٣

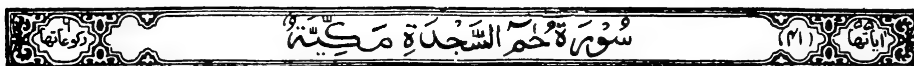
KAPITOLA 41

HÁ MÍM AL-SADŽAH

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Súra se nazývá Há Mím Al-Sadžah. Je též známá pod názvam Fussliat. Jakožto druhá ze sedmi kapitol skupiny Há Mím se svým stylem i obsahem velmi podobá kapitole předchozí i těm, které ji následují. Podobně jako ostatní, byla i tato *Súra* zjevena v Mekce, v době, kdy odpor proti islámu zesílil a stal se urputným a vytrvalým. Zatímco v předchozí *Súře* jsou věřící varováni, že v době, kdy je postihne boží trest, jim víra a pokání už nebudou nic platny, tato *Súra* začíná tvrzením, že právě ti, kteří uzavřeli přístup k svým srdcím a vytrvale odmítají naslouchat Koránu, se tím vystavují zasloouženému trestu. Dále říká, že Korán obsahuje vše, co je nezbytné k mravnímu růstu člověka, a plně a beze zbytku vysvětluje všechny své zásady, učení a principy jazykem nejjasnějším, nejvýraznějším a nejsrozumitelnějším, a na důkaz Jedinosti boží uvádí stvoření světa v šesti etapách. A tvrdí, že o Jedinosti boží přinesli všichni Proroci totéž Poselství. Šířili je i Proroci dob pradávných, jako např. Húd a Sálih. Dále konstatuje, že kdykoli se na zemi objeví nový Prorok, vůdci nevěřících se snaží hlas Pravdy umlčet tím, že proti němu strhnou hlasitý pokřik a pomocí všemožných úskoků a triků se snaží lidi zmást; avšak lež dosud nikdy neumlčela hlas Pravdy. Podobně neuspějí ani snahy odpůrců svatého Proroka. Andělé boží sestoupí na ty, kteří v něj uvěřili a věrně při něm stojí, a budou je těšit a konejšit a veškeré jejich snažení požehnají úspěchem a oznámí jim, že se stanou dědici božího požehnání na tomto světě a na onom světě budou hosty u Boha. *Súra* pokračuje sdělením, že moc hříchu a nespravedlivosti pomine a nad Arábií zazáří slunce spravedlivosti a Jedinosti boží; lidé, kteří po celá staletí tápali ve tmě nevědomosti, získají nový život, a islám poté, co zapustí hluboké kořeny v Arábii, se rozšíří i do nejzazších končin světa. K těmto zázračným změnám dojde prostřednictvím vznešeného učení obsaženého v této obdivuhodné knize - Koránu. Kdy a jak vzklíčí semeno Pravdy, které do arabské půdy zasil svatý Prorok, a kdy z něho vyroste mohutný strom, to ví jedině Bůh. Vyrůst však musí a jednou budou v jeho chladném a osvěžujícím stínu odpočívat velké národy.

HÁ MÍM SADŽDAH

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Há Mím.*

3. *Toto je* zjevení od Milostivého, Milosrdného,

4. Kniha, jejíž verše byly podrobně vyloženy — Korán v jazyce jasném a výmluvném — pro lid nadaný věděním,

5. Zvěstovatelka radostné zvěsti a varovatelka. Většina z nich se však odvrací a neslyší.

6. A říkají: „Naše srdce *jsou chráněna* rouškami proti tomu, k čemu nás vyzýváš, a v našich uších je hluchota a mezi námi a tebou je zavěšen závěs. Pokračuj tedy ve svém díle, my *také* pokračujeme."

7. Řekni: „Jsem jenom člověk jako vy. A bylo mi vnuknuto, že vaším Bohem je Bůh Jediný. Ubírejte se tedy cestou vedoucí přímo k Němu a proste Jej za odpuštění." A běda modloslužebníkům,

8. Kteří Zakát nedávají a Život budoucí popírají.

9. *A pokud jde o* ty, kteří věří a dobré skutky konají, ti dostanou odměnu nekonečnou.

R. 2.

10. Řekni: „Vy skutečně nechcete věřit v Toho, Jenž stvořil zemi ve dvou dnech? A přidružujete k Němu rovné ?" On je Pánem světů.

11. Umístil na ní pevné hory čnějícím nad jejím *povrchem*, a požehnal ji hojností

* Chvályhodný, Pán Cti.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ (١)

حٰمٓ (٢)

تَنْزِيْلٌ مِّنَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ (٣)

كِتٰبٌ فُصِّلَتْ اٰيٰتُهٗ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا لِّقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ (٤)

بَشِيْرًا وَّ نَذِيْرًا ۚ فَاَعْرَضَ اَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا
يَسْمَعُوْنَ (٥)

وَقَالُوْا قُلُوْبُنَا فِيْٓ اَكِنَّةٍ مِّمَّا تَدْعُوْنَآ اِلَيْهِ
وَفِيْٓ اٰذَانِنَا وَقْرٌ وَّمِنْۢ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ
فَاعْمَلْ اِنَّنَا عٰمِلُوْنَ (٦)

قُلْ اِنَّمَآ اَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوْحٰٓى اِلَيَّ اَنَّمَآ اِلٰهُكُمْ
اِلٰهٌ وَّاحِدٌ فَاسْتَقِيْمُوْٓا اِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوْهُ ۗ وَوَيْلٌ
لِّلْمُشْرِكِيْنَ (٧)

الَّذِيْنَ لَا يُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كٰفِرُوْنَ (٨)

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ اَجْرٌ غَيْرُ
مَمْنُوْنٍ (٩)

قُلْ اَئِنَّكُمْ لَتَكْفُرُوْنَ بِالَّذِيْ خَلَقَ الْاَرْضَ فِيْ
يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُوْنَ لَهٗٓ اَنْدَادًا ۭ ذٰلِكَ رَبُّ
الْعٰلَمِيْنَ (١٠)

وَجَعَلَ فِيْهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبٰرَكَ فِيْهَا

a rozdělil na ní náležitě obživu rozmanitou ve čtyřech dnech — pro *všechny* hledající rovnoměrně.

وَقَدَّرَ فِيهَآ أَقْوَاتَهَا فِىٓ أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَآءً
لِّلسَّآئِلِينَ ﴿١١﴾

12. Potom se obrátil k nebi, které se ještě *podobalo* dýmu, a jemu i zemi řekl: „Pojďte sem oba, dobrovolně, či nedobrovolně." Odpověděly: „Půjdeme dobrovolně."

ثُمَّ ٱسْتَوَىٰٓ إِلَى ٱلسَّمَآءِ وَهِىَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا
وَلِلْأَرْضِ ٱئْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَآ أَتَيْنَا
طَآئِعِينَ ﴿١٢﴾

13. A dovršil je jako sedm nebes ve dvou dnech a každému nebi vnuknul jeho úlohu. A nejspodnější nebe jsme ozdobili svítilnami, *jež poskytují světlo* a ochranu. Toto je ustanovení Mocného, Vševědoucího.

فَقَضَىٰهُنَّ سَبْعَ سَمَٰوَاتٍ فِى يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ
فِى كُلِّ سَمَآءٍ أَمْرَهَا ۚ وَزَيَّنَّا ٱلسَّمَآءَ ٱلدُّنْيَا
بِمَصَٰبِيحَ وَحِفْظًا ۚ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ ٱلْعَزِيزِ
ٱلْعَلِيمِ ﴿١٣﴾

14. Ale jestliže se odvrátí, řekni: „Varuji vás před trestem zhoubným, podobným tomu, jež *postihl* Ádovce a Thamúdovce."

فَإِنْ أَعْرَضُوا۟ فَقُلْ أَنذَرْتُكُمْ صَٰعِقَةً مِّثْلَ
صَٰعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ ﴿١٤﴾

15. Když k nim přišli jejich Poslové zpředu i zezadu *a řekli*: „Neuctívejte nikoho kromě Allaha," odpověděli: „Kdyby si to Pán náš přál, zajisté by seslal anděly. A proto nevěříme v to, s čím jste byli vysláni."

إِذْ جَآءَتْهُمُ ٱلرُّسُلُ مِنۢ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ
خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوٓا۟ إِلَّا ٱللَّهَ ۖ قَالُوا۟ لَوْ شَآءَ رَبُّنَا
لَأَنزَلَ مَلَٰٓئِكَةً فَإِنَّا بِمَآ أُرْسِلْتُم بِهِۦ كَٰفِرُونَ ﴿١٥﴾

16. Pokud jde o Ádovce, ti si na zemi vedli vzpurně, bez jakéhokoliv ospravedlnění, a říkali: „Kdo je svou mocí silnější než my?" Což nevidí, že Allah, který je stvořil, je mocí Svou silnější než oni? A přece i nadále popírali Naše Znamení.

فَأَمَّا عَادٌ فَٱسْتَكْبَرُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ وَ
قَالُوا۟ مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً ۖ أَوَلَمْ يَرَوْا۟ أَنَّ ٱللَّهَ
ٱلَّذِى خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً ۖ وَكَانُوا۟
بِـَٔايَٰتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿١٦﴾

17. A poslali jsme proti nim zuřivý vítr na několik neblahých dnů, abychom jim dali okusit ponižujícího trestu v životě pozemském. A trest Života budoucího bude ještě více ponižující a nedostane se jim pomoci.

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِىٓ أَيَّامٍ نَّحِسَاتٍ
لِّنُذِيقَهُمْ عَذَابَ ٱلْخِزْىِ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ۖ
وَلَعَذَابُ ٱلْءَاخِرَةِ أَخْزَىٰ ۖ وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ ﴿١٧﴾

18. A co se Thamúdovců týče, těm jsme dali správné vedení, však oni dávali před-

وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَٰهُمْ فَٱسْتَحَبُّوا۟ ٱلْعَمَىٰ عَلَى

nost slepotě před vedením, i postihlo je neštěstí trestu zahanbujícího za to, co si vysloužili.

الْهُدَىٰ فَأَخَذَتْهُمْ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٨﴾

19. A zachránili jsme ty, kteří uvěřili a jednali spravedlivě.

وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿١٩﴾

R. 3.

20. A v den, kdy budou nepřátelé Allahovi naháněni k Ohni, budou pochodovat v řadách,

وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٢٠﴾

21. Dokud tam nedojdou, a jejich uši a oči a kůže budou svědčit proti nim o tom, co konali.

حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَارُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢١﴾

22. A řeknou svým kůžím: „Proč svědčíte proti nám?" Řeknou: „Allah nás přinutil mluvit, tak jako přinutil mluvit vše ostatní. A je to On, kdo vás stvořil poprvé a k Němu budete navráceni.

وَقَالُوا لِجُلُودِهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا ۖ قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٢﴾

23. A *když jste hřešili*, tak jste se nebáli, že vaše uši a oči a kůže by mohly svědčit proti vám, naopak jste se domnívali, že *ani* Allah neví mnoho o tom, co jste dělali.

وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَٰكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾

24. „A vaše domněnka ohledně Allaha, jež jste si do hlavy vzali, vás přivedla do záhuby. A *teď* jste se stali jedněmi z těch, kteří jsou ztraceni."

وَذَٰلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرْدَاكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٤﴾

25. Jestliže chtějí vytrvat, jejich příbytkem bude Oheň; a jestliže poprosí o slyšení, bude jim odepřeno.

فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ ۖ وَإِنْ يَسْتَعْتِبُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ ﴿٢٥﴾

26. A určili jsme jim společníky, kteří jim zkrášlí to, co bylo před nimi i za nimi; a naplnil se nad nimi rozsudek o lidech vznešených i prostých, kteří zanikli už před nimi. Ti věru ztrátu utrpěli.

وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ فَزَيَّنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿٢٦﴾

R. 4.

27. A ti, kteří nevěří, říkají: „Neposlouchejte tento Korán, nýbrž dělejte hluk

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَٰذَا الْقُرْآنِ

při jeho přednášení, abyste zvítězili."

28. A zajisté dáme okusit těm, kteří nevěří, těžký trest a odměníme je podle jejich nejhorších skutků.

29. Toto je odměna nepřátel Allahových — Oheň. V něm budou mít příbytek trvalý, odměnou za to, že popírali Naše Znamení.

30. A ti, kteří nevěří, řeknou: „Pane náš, ukaž nám ty mezi Džiny a lidmi, kteří nás svedli v bloudění, abychom si je pod své nohy dali, aby se stali nejnižšími."

31. *A co se týče* těch, kteří říkají: „Pánem naším je Allah," a zůstanou neochvějní, k těm sestoupí andělé *a řeknou*: „Nebojte se, ani se nermuťte; a radujte se v Zahradě, která vám byla přislíbena.

32. „Jsme vašimi přáteli v životě pozemském i v Životě budoucím. V něm budete mít vše, po čem vaše duše touží, a budete v něm mít vše, oč požádáte —

33. „Pohoštění od Nejvýš Odpouštějícího, Milosrdného."

R. 5.

34. A kdo mluví lépe než ten, jenž k Allahovi *lidi* vyzývá a dobré skutky koná a říká: „Jsem věru z těch, kteří se do vůle Jeho odevzdávají"?

35. A dobro a zlo se sobě nerovnají. *Zlo* zahánějte tím, co je nejlepší. A hle, ten, mezi nímž a tebou panovalo nepřátelství, se ti stane jakoby blízkým přítelem.

36. Ale toho se dostane jen těm, kteří jsou neochvějní, a toho se dostane jen těm, kterým je vlastní veliká trpělivost.

والغوا فيه لعلكم تغلبون ﴿٢٦﴾
فلنذيقن الذين كفروا عذابا شديدا و
لنجزينهم أسوأ الذي كانوا يعملون ﴿٢٧﴾
ذلك جزاء أعداء الله النار لهم فيها دار
الخلد جزاء بما كانوا بآياتنا يجحدون ﴿٢٨﴾
وقال الذين كفروا ربنا أرنا الذين أضلانا
من الجن والإنس نجعلهما تحت أقدامنا
ليكونا من الأسفلين ﴿٢٩﴾
إن الذين قالوا ربنا الله ثم استقاموا تتنزل
عليهم الملائكة ألا تخافوا ولا تحزنوا وأبشروا
بالجنة التي كنتم توعدون ﴿٣٠﴾
نحن أولياؤكم في الحياة الدنيا وفي الآخرة
ولكم فيها ما تشتهي أنفسكم ولكم فيها ما
تدعون ﴿٣١﴾
ع نزلا من غفور رحيم ﴿٣٢﴾
ومن أحسن قولا ممن دعا إلى الله وعمل
صالحا وقال إنني من المسلمين ﴿٣٣﴾
ولا تستوي الحسنة ولا السيئة ادفع بالتي
هي أحسن فإذا الذي بينك وبينه عداوة
كأنه ولي حميم ﴿٣٤﴾
وما يلقاها إلا الذين صبروا وما يلقاها
إلا ذو حظ عظيم ﴿٣٥﴾

37. A jestliže tě pokouší pokušení Satanovo, hledej útočiště u Allaha. Vždyť On je Všeslyšící, Vševědoucí.

وَإِمَّا يَنزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ
بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٧﴾

38. A mezi Jeho Znamení patří noc a den a slunce a měsíc. Však neklaňte se slunci ani měsíci, ale klaňte se Allahovi, Jenž je stvořil, je-li to On, Koho *skutečně* uctíváte.

وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ
لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي
خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٣٨﴾

39. Ale jestliže se s opovržením odvrátí, *činí tak ke své vlastní škodě*, zatímco ti, kteří jsou u Pána tvého, Jej v noci i ve dne slaví a nikdy se tím neunaví.

فَإِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِندَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ
بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ ﴿٣٩﴾ السجدة

40. A mezi Jeho Znamení patří *i to*, že vidíš zemi uvadlou, ale když na ni sešleme vodu, pohne se a boptná *zelení*. A bezpochyby ten, který oživil ji, dokáže oživit i mrtvé. On věru má moc nad všemi věcmi.

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنَّكَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا
عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا
لَمُحْيِي الْمَوْتَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾

41. Ti, kteří překrucují Naše Znamení, nejsou před Námi nijak skryti. Cožpak ten, jenž bude uvržen do Ohně, je lepší než ten, který v Den Zmrtvýchvstání vyjde v bezpečí? Dělejte si, co chcete. On věru vidí vše, co děláte.

إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا
أَفَمَن يُلْقَىٰ فِي النَّارِ خَيْرٌ أَم مَّن يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ
الْقِيَامَةِ اعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤١﴾

42. Ti, kteří nevěří v Připomenutí, když k nim přijde, ti *ztrátu utrpí*. A vpravdě je to Kniha mocná.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ
عَزِيزٌ ﴿٤٢﴾

43. Nepravda se k ní zpředu ani zezadu nemůže přiblížit. *Je to* Zjevení od Moudrého, Chvályhodného.

لَّا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِن بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ
تَنزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿٤٣﴾

44. Neříká se ti nic jiného než to, co se říkávalo Poslům již před tebou. Pán tvůj je Vládcem odpuštění a *také* Vládcem trestu bolestného.

مَّا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِن قَبْلِكَ
إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ﴿٤٤﴾

45. A kdybychom ji učinili Koránem cizojazyčným, pak by zajisté řekli: „Proč jeho verše nebyly učiněny srozumitelnými? Cože, *Písmo* v cizím jazyce a arabský Prorok?" Řekni: „Je vedením i lékem pro ty, kteří věří." A *co se týče těch*, kteří nevěří, ti mají v uších hluchotu a jsou vůči

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا أَعْجَمِيًّا لَّقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ
أَأَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى
وَشِفَاءٌ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ

němu slepí. Jsou jako kdyby na ně bylo voláno z místa vzdáleného.

وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى ۚ أُولَٰئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَكَانٍ
بَعِيدٍ ﴿٤٥﴾

R. 6.

46. A darovali jsme Mojžíšovi Knihu, ale vytvořily se na ni různé názory; a kdyby nebylo slova, jež od Pána tvého předcházelo, byla by *celá věc* mezi nimi již rozsouzena; a přesto jsou pochybností o ní zneklidňováni.

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتُلِفَ فِيهِ ۗ وَلَوْلَا
كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ۚ وَإِنَّهُمْ
لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿٤٦﴾

47. Kdo koná dobro, koná ho ve prospěch své vlastní duše; a kdo koná zlo, obrátí se to jen proti ní. A Pán tvůj není nespravedlivý ke *Svým* služebníkům.

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ۗ
وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ﴿٤٧﴾

48. Jemu *jedinému* přísluší vědění o Hodině. A žádné plody nevyjdou ze svých toulců a žádná žena nepočne, ani neporodí, bez Jeho vědomí. A v den, kdy na ně zavolá: „Kde jsou Mí 'společníci'?", odpovědí: „Prohlašujeme před Tebou, že ani jeden z nás *toho* není svědkem."

إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ ۚ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ
مِنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ
إِلَّا بِعِلْمِهِ ۚ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَائِي قَالُوا
آذَنَّاكَ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ ﴿٤٨﴾

49. A vše, co dříve vzývali, se jim vytratí, a bezpečně poznají, že nemají kam utéci.

وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ ۖ وَظَنُّوا
مَا لَهُمْ مِنْ مَحِيصٍ ﴿٤٩﴾

50. Člověk se prošením o dobro neunaví; ale když se ho dotkne něco zlého, zoufá si *a* vzdává se *vší* naděje.

لَا يَسْأَمُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ
فَيَئُوسٌ قَنُوطٌ ﴿٥٠﴾

51. A dáme-li mu okusit Svého milosrdenství poté, co jej potkalo *nějaké* neštěstí, zajisté řekne: „To jsem si právem zasloužil; a nemyslím si, že Hodina se *kdy* dostaví. A budu-li k Pánu svému navrácen, budu mít u něho to nejlepší." Pak zajisté sdělíme nevěřícím vše, co konali, a dáme jim okusit těžký trest.

وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُ
لَيَقُولَنَّ هَٰذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ
رُجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَىٰ ۚ فَلَنُنَبِّئَنَّ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ
غَلِيظٍ ﴿٥١﴾

52. A když člověka zahrnujeme přízní, odvrátí se a uhne stranou; ale když se ho dotkne něco zlého, hle, začne se modlit dlouhé modlitby.

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ
وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ ﴿٥٢﴾

53. Řekni: „Řekněte mi, jestliže toto je od Allaha a vy v to nevěříte — kdo je zbloudilejší než ten, jenž se *od Allaha* vzdálil?“

قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ
بِهٖ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِيْ شِقَاقٍۭ بَعِيْدٍ ﴿٥٣﴾

54. Brzy jim ukážeme Svá Znamení ve všech končinách *světa* i v nich samých, dokud jim nebude jasné, že toto je pravdou. Což nestačí, že Pán tvůj je svědkem všech věcí?

سَنُرِيْهِمْ اٰيٰتِنَا فِي الْاٰفَاقِ وَفِيْٓ أَنْفُسِهِمْ حَتّٰى
يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ ۗ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهٗ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدٌ ﴿٥٤﴾

55. Hle, pochybují o setkání s Pánem svým. On věru všechny věci objímá Svým věděním.

أَلَآ إِنَّهُمْ فِيْ مِرْيَةٍ مِّنْ لِّقَآءِ رَبِّهِمْ ۗ أَلَآ إِنَّهٗ
بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيْطٌ ﴿٥٥﴾ ع

KAPITOLA 42

AL-ŠÚRÁ

(*Zjeveno před Hidžrou*)

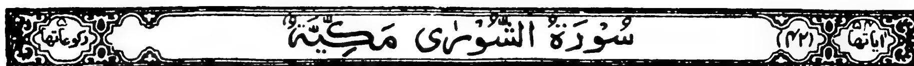
Doba zjevení a kontext

Tato *Súra* byla zjevena přibližně ve stejnou dobu jako *Súra* předchozí, a to v Mekce; podle Nöldeka však o něco později. Ibn ‘Abbás se podle Mardawajha a Ibn Zubajra domnívá, že byla zjevena v Mekce, a to v době, kdy odpor proti islámu byl velmi ostrý a muslimové byli v úzkých. Na konci předchozí *Súry* se tvrdilo, že ten, kdo vzdoruje nebeskému učení a odmítá je, ubližuje jen své vlastní duši a bude pykat za následky tohoto odmítnutí. Tato kapitola začíná prohlášením, že Korán zjevil Vznešený, Moudrý a Mocný Bůh, a zavrhuje-li Prorokův lid jeho Poselství, činí tak ke své vlastní škodě.

Obsah

Výchozím tématem *Súry* je zjevení Koránu. Dále se praví, že hříchy člověka jsou početné a těžké, ale ochota Boha odpouštět je ještě větší a Jeho milost bezmezná. Jeho milosrdenství si přímo vyžádalo, aby Korán byl zjeven a člověka z područí hříchu vysvobodil. Ale člověk, místo aby z milosrdenství božího těžil, uctívá božstva, která si sám stvořil. Prorok je tudíž nabádán, aby se nad skutky nevěřících nermoutil, neboť nebyl učiněn jejich strážcem. Jeho povinností je pouze předávat boží Poselství, vše ostatní je věcí Boha samého. *Súra* se pak zmiňuje o neměnné zvyklosti Boha, že kdykoli nastanou zásadní spory mezi přívrženci jednotlivých náboženství, vyšle Posla, který tyto spory odstraní a lidi přivede na cestu pravou. Vzhledem k tomu, že všechny základní principy všech náboženství jsou stejné, všichni Poslové boží vyznávali totéž náboženství - tj. úplné odevzdání se do vůle boží. Toto ‚náboženství‘ nalezlo své nejlepší a nejúplnější vyjádření ve zjevení Koránu, a proto se mu dostalo specifického označení Al-Islám. Svatému Proroku se přikazuje, aby k následování tohoto nejdokonalejšího a konečného Učení božího vyzval celé lidstvo a aby se nedal odradit žádným pronásledováním či přemlouváním. Jednání ve shodě s koránskými přikázáními, případně v rozporu s nimi, představuje

skutek dobrý, resp. špatný. A právě skutky národů či jednotlivců určují jejich osudy a připraví jim buď šťastnou, nebo nešťastnou budoucnost. Ještě za jejich života se ohlásí den, kdy jejich skutky budou váženy na vahách. Budou-li špatné skutky převáženy skutky dobrými, čeká je blaho a štěstí. Ale naopak, budou-li dobré skutky převáženy špatnými, čeká je život plný lítosti a vzdechů. Dále se praví, že svatý Prorok ve věci pravdy velmi těžce pracoval a hodně vytrpěl, a to zcela nezištně. Jelikož byl velký dobrák, jeho jedinou starostí a zájmem bylo, aby si člověk utvořil opravdový a skutečný vztah k Bohu. Což je možné, že by si tak upřímný a poctivý dobrodinec lidstva, byl schopen vymýšlet o Bohu lži? A přece ho lidé z tohoto nejodpornějšího hříchu obviňují. Proč nedokáží pochopit, že vymýšlet si o Bohu lži je smrtelný jed, který nakonec způsobí úplnou zkázu toho, kdo si je vymýšlí? Naopak, místo aby byl svatý Prorok zničen, jeho úsilí přináší vynikající výsledky a jeho věc pokračuje rovnoměrně a rychle kupředu. *Súra* potom upozorňuje na onen známý fyzikální jev, podle něhož Bůh, kdykoliv země potřebuje vodu, sešle z mraků déšť. Podobně, když vyschla půda duševní, Bůh seslal nebeský déšť v podobě Koránu. Po stručné zmínce o základním principu, podle něhož by všechny záležitosti islámského státu i jiné otázky celonárodního významu měly být projednávány cestou vzájemných porad, jsou v *Súře* ustanoveny základy islámského trestního zákona. Podle tohoto zákona je pravým cílem trestu mravní přerod viníka. V islámu není místa pro mnišskou křesťanskou doktrínu přikazující nastavit druhou tvář, a to za všech okolností, ani pro židovské ‚oko za oko a zub za ázub‘. V závěru se oznamuje nevěřícím, že svatý Prorok splnil svou povinnost. Je pouhým varovatelem a také je varoval. Nebyl ustanoven jejich strážcem. Je Životem a Světlem a právě jeho cesta vede k uskutečnění cíle stvoření člověka. Na konci *Súry* je zmínka o třech formách božího vnuknutí.

AL-ŠÚRÁ

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ①

2. Há Mím*.

حمٓ ②

3. ‘Ain Sín Qáf**.

عٓسٓقٓ ③

4. Takto Allah, Mocný *a* Moudrý, zjevuje tobě podobně jako *zjevoval* těm, jež byli před tebou.

كَذَٰلِكَ يُوحِيٓ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكَ
اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ④

5. Jemu náleží vše, co je na nebesích, a vše, co je na zemi, a On je Vznešený, Veliký.

لَهُ مَا فِي السَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْعَظِيمُ ⑤

6. Nebesa nad nimi se div neroztrhnou, zatímco andělé slávu Pána svého opěvují a prosí o odpuštění pro ty, kteří jsou na zemi. Vězte, že je to právě Allah, Kdo je Nejvýš odpouštějící, Milosrdný.

تَكَادُ السَّمَٰوَٰتُ يَتَفَطَّرْنَ مِن فَوْقِهِنَّ وَالْمَلَٰٓئِكَةُ
يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَن فِي
الْأَرْضِ أَلَآ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ⑥

7. A *pokud jde o* ty, kteří *si* berou ochránce kromě Něho, ty Allah hlídá; ale ty nad nimi nejsi strážcem.

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِن دُونِهِۦٓ أَوْلِيَآءَ اللَّهُ حَفِيظٌ
عَلَيْهِمْ وَمَآ أَنتَ عَلَيْهِم بِوَكِيلٍ ⑦

8. Takto jsme ti zjevili Korán v arabštině, abys jím varoval Matku měst a všechny, co kolem ní žijí; a *abys je* varoval přede Dnem shromáždění, o němž pochybnosti není. Někteří budou v ráji a někteří v Ohni plamenném.

وَكَذَٰلِكَ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لِّتُنذِرَ أُمَّ
الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ
فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ ⑧

9. A kdyby si to Allah přál, učinil by je národem jediným; On však přijímá do Milosrdenství Svého, koho chce. A hříšníci nebudou mít ochránce ani pomocníka.

وَلَوْ شَآءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَٰحِدَةً وَلَٰكِن
يُدْخِلُ مَن يَشَآءُ فِي رَحْمَتِهِۦ وَالظَّٰلِمُونَ مَا لَهُم
مِّن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ⑨

10. Což si místo Něho vzali ochránce jiné? Vždyť *pravým* Ochráncem je přece

أَمِ اتَّخَذُوا مِن دُونِهِۦٓ أَوْلِيَآءَ فَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ

---

* Chvályhodný, Pán Cti.
** Vševědoucí, Všeslyšící, Držitel Moci veškeré.

Allah. A On oživuje mrtvé a má moc nad všemi věcmi.

R. 2.

11. A ať už se přete o čemkoliv, rozsouzení přísluší Allahovi. Řekni: „Takový je Allah, můj Pán; v Něho vkládám svou důvěru a k Němu se *vždy* obracím."

12. *On je* Tvůrce nebes a země. Učinil pro vás manželky z vás samých a dobytek *také stvořil v párech*. A tak vás rozmnožuje. Není nic, co by se Mu podobalo; a On je Všeslyšící, Vševidoucí.

13. Jemu náleží klíče k nebesům i k zemi. On rozmnožuje obživu tomu, komu se Mu zlíbí, a ztenčuje ji *tomu, komu chce*. On je všech věcí dobře znalý.

14. On vám předepsal náboženství, které jsme uložili Noemovi a které jsme zjevili tobě a které jsme uložili Abrahamovi a Mojžíšovi a Ježíšovi *řkouce*: „Vytrvejte v poslušnosti a nerozdělujte se kvůli ní. Těžké je pro modloslužebníky to, k čemu je vyzýváš. Allah si k Sobě vybírá, koho chce, a přivádí k Sobě, toho, kdo se *k Němu kajícně* obrací."

15. A rozdělili se až poté, co k nim přišlo vědění, kvůli vzájemné řevnivosti. A kdyby nebylo slova, jež od Pána tvého předcházelo o lhůtě stanovené, byla by *celá věc* mezi nimi již rozsouzena. A věru ti, kteří zdědili Knihu po nich, jsou zneklidňováni pochybností o ní.

16. Proto k tomu (náboženství) *lidstvo* vyzývej. A sám buď neochvějný, jak ti bylo přikázáno a nenásleduj jejich nízké tužby, nýbrž říkej: „Věřím v každou Knihu, kterou Allah seslal a mám nařízeno, abych mezi vámi soudil spravedlivě. Allah je Pánem naším i Pánem vaším. Nám patří odměna za skutky naše a vám patří odměna za skutky vaše. A mezi námi a vámi není důvod ke sporu. Allah nás shromáždí *všechny* dohromady a k Němu je návrat *konečný*."

ع وَهُوَ يُحْيِ الْمَوْتٰى وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ (10)
وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيْهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهٗٓ اِلَى اللّٰهِ ؕ
ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبِّيْ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ۖۗ وَاِلَيْهِ اُنِيْبُ (11)
فَاطِرُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ جَعَلَ لَكُمْ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ
اَزْوَاجًا وَّمِنَ الْاَنْعَامِ اَزْوَاجًا ۚ يَذْرَؤُكُمْ فِيْهِ ؕ
لَيْسَ كَمِثْلِهٖ شَيْءٌ ۚ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْبَصِيْرُ (12)
لَهٗ مَقَالِيْدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
لِمَنْ يَّشَآءُ وَيَقْدِرُ ؕ اِنَّهٗ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ (13)
شَرَعَ لَكُمْ مِّنَ الدِّيْنِ مَا وَصّٰى بِهٖ نُوْحًا وَّالَّذِيْٓ
اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهٖٓ اِبْرٰهِيْمَ وَمُوْسٰى
وَعِيْسٰٓى اَنْ اَقِيْمُوا الدِّيْنَ وَلَا تَتَفَرَّقُوْا فِيْهِ ؕ كَبُرَ
عَلَى الْمُشْرِكِيْنَ مَا تَدْعُوْهُمْ اِلَيْهِ ؕ اَللّٰهُ يَجْتَبِيْٓ
اِلَيْهِ مَنْ يَّشَآءُ وَيَهْدِيْٓ اِلَيْهِ مَنْ يُّنِيْبُ (14)
وَمَا تَفَرَّقُوْٓا اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ
بَغْيًاۢ بَيْنَهُمْ ؕ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ
اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى لَّقُضِيَ بَيْنَهُمْ ؕ وَاِنَّ الَّذِيْنَ
اُوْرِثُوا الْكِتٰبَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ لَفِيْ شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيْبٍ (15)
فَلِذٰلِكَ فَادْعُ ۚ وَاسْتَقِمْ كَمَآ اُمِرْتَ ۚ وَلَا تَتَّبِعْ
اَهْوَآءَهُمْ ۚ وَقُلْ اٰمَنْتُ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنْ كِتٰبٍ ۚ
وَاُمِرْتُ لِاَعْدِلَ بَيْنَكُمْ ؕ اَللّٰهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ ؕ
لَنَآ اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ ؕ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَ
بَيْنَكُمْ ؕ اَللّٰهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا ۚ وَاِلَيْهِ الْمَصِيْرُ (16)

17. A ti, kteří zpochybňují Allaha poté, *co byli svědky toho, že* jeho (Proroka) modlitby byly vyslyšeny — jejich důvody nemají u Allaha žádnou váhu; ty postihne *Boží* hněv a čeká je přísný trest.

وَالَّذِيْنَ يُحَآجُّوْنَ فِي اللّٰهِ مِنْۢ بَعْدِ مَا اسْتُجِيْبَ
لَهٗ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ
غَضَبٌ وَّلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ﴿۱۷﴾

18. Allah je ten, Kdo seslal Knihu s pravdou a *také* Váhy. A co tě přesvědčí, že hodina je už třeba na dosah?

اَللّٰهُ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ وَالْمِيْزَانَ ؕ وَمَا
يُدْرِيْكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيْبٌ ﴿۱۸﴾

19. Ti, kteří v ni nevěří, ji chtějí uspíšit, avšak ti, kteří věří, se jí obávají a vědí, že je pravdou. Pozor však! Ti kteří Hodinu zpochybňují, jsou v dalekém bloudění.

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِهَا ۚ وَالَّذِيْنَ
اٰمَنُوْا مُشْفِقُوْنَ مِنْهَا ۙ وَيَعْلَمُوْنَ اَنَّهَا الْحَقُّ ؕ
اَلَآ اِنَّ الَّذِيْنَ يُمَارُوْنَ فِي السَّاعَةِ لَفِيْ ضَلٰلٍۭ
بَعِيْدٍ ﴿۱۹﴾

20. Allah je Laskavý ke Svým služebníkům. On dává tomu, komu chce. A On je Silný, Mocný.

اَللّٰهُ لَطِيْفٌۢ بِعِبَادِهٖ يَرْزُقُ مَنْ يَّشَآءُ ۚ وَهُوَ
الْقَوِيُّ الْعَزِيْزُ ﴿۲۰﴾ ع

R. 3.

21. Kdokoliv si přeje žeň Života budoucího, tomu jeho žeň rozmnožíme; a kdokoliv si přeje žeň života pozemského, tomu *z ní* něco dáme, ale v Životě budoucím nebude mít podílu žádného.

مَنْ كَانَ يُرِيْدُ حَرْثَ الْاٰخِرَةِ نَزِدْ لَهٗ فِيْ حَرْثِهٖ ۚ
وَمَنْ كَانَ يُرِيْدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهٖ مِنْهَا وَ
مَا لَهٗ فِي الْاٰخِرَةِ مِنْ نَّصِيْبٍ ﴿۲۱﴾

22. Což mají vedle Allaha společníky, kteří jim v náboženství uzákonili to, co Allah nedovolil? A kdyby nebylo slova *Našeho* o konečném rozhodnutí, *celá věc* by byla mezi nimi *již* rozsouzena. A pro hříšníky je připraven bolestný trest.

اَمْ لَهُمْ شُرَكٰٓؤُا شَرَعُوْا لَهُمْ مِّنَ الدِّيْنِ مَا لَمْ يَاْذَنْۢ
بِهِ اللّٰهُ ؕ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ؕ وَ
اِنَّ الظّٰلِمِيْنَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۲۲﴾

23. Uvidíš hříšníky naplněné strachem z toho, co si vysloužili, a zcela jistě budou postiženi. Ale ti, kteří věří a dobré skutky konají, ti budou na lukách Zahrad. A u Pána Svého budou mít vše, co si jen budou přát. Toť štědrost *Boží* veliká.

تَرَى الظّٰلِمِيْنَ مُشْفِقِيْنَ مِمَّا كَسَبُوْا وَهُوَ وَاقِعٌۢ
بِهِمْ ؕ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فِيْ رَوْضٰتِ
الْجَنّٰتِ ۚ لَهُمْ مَّا يَشَآءُوْنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ؕ ذٰلِكَ هُوَ
الْفَضْلُ الْكَبِيْرُ ﴿۲۳﴾

24. A toto je to, o čem Allah posílá radostnou zvěst Svým služebníkům, kteří

ذٰلِكَ الَّذِيْ يُبَشِّرُ اللّٰهُ عِبَادَهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا

věří a dobré skutky konají. Řekni: „Nežádám za to od vás žádnou odměnu, jen lásku podobnou lásce mezi příbuznými." Kdo koná dobré, tomu umožníme v dobrotě ještě více vynikat. Allah je věru Nejvýš Odpouštějící, Uznalý.

الصّٰلِحٰتِ ۗ قُلْ لَّآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا اِلَّا الْمَوَدَّةَ
فِي الْقُرْبٰى ۗ وَمَنْ يَّقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهٗ فِيْهَا
حُسْنًا ۗ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ شَكُوْرٌ ﴿٢٤﴾

25. Což neříkají: „Vymyslel si o Allahovi lež."? Kdyby Allah chtěl, zapečetil by tvé srdce. Naopak, Allah vymycuje lež a uskutečňuje pravdu slovy Svými. On věru dobře ví, co je v hrudích.

اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا ۚ فَاِنْ يَّشَاِ اللّٰهُ
يَخْتِمْ عَلٰى قَلْبِكَ ۗ وَيَمْحُ اللّٰهُ الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ
بِكَلِمٰتِهٖ ۗ اِنَّهٗ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿٢٥﴾

26. A je to On, Kdo přijímá pokání od Svých služebníků a odpouští jim hříchy. A On ví, co děláte.

وَهُوَ الَّذِيْ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهٖ وَيَعْفُوْا
عَنِ السَّيِّاٰتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُوْنَ ﴿٢٦﴾

27. A vyslyší *modlitby* těch, kteří věří a dobré skutky konají, a přidá jim něco ze Své milosti; ale pro nevěřící je připraven přísný trest.

وَيَسْتَجِيْبُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَيَزِيْدُهُمْ
مِّنْ فَضْلِهٖ ۗ وَالْكٰفِرُوْنَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ﴿٢٧﴾

28. A kdyby Allah nadměrně rozmnožil obživu Svým služebníkům, začali by být vzpurní; ale On sesílá v míře *náležité* to, co chce. On věru dobře zná a vidí Své služebníky.

وَلَوْ بَسَطَ اللّٰهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهٖ لَبَغَوْا فِي الْاَرْضِ
وَلٰكِنْ يُّنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَآءُ ۗ اِنَّهٗ بِعِبَادِهٖ خَبِيْرٌۢ
بَصِيْرٌ ﴿٢٨﴾

29. A je to On, Kdo sesílá déšť poté, co *v něj* přestali doufat, a rozprostírá Své milosrdenství. A On je Ochránce, Chvályhodný.

وَهُوَ الَّذِيْ يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْۢ بَعْدِ مَا قَنَطُوْا
وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهٗ ۗ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيْدُ ﴿٢٩﴾

30. A mezi Jeho Znamení patří stvoření nebes a země a všech živých tvorů, jež v obou rozšířil. A může je shromáždit, kdykoli se Mu zachce.

وَمِنْ اٰيٰتِهٖ خَلْقُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَثَّ
فِيْهِمَا مِنْ دَآبَّةٍ ۗ وَهُوَ عَلٰى جَمْعِهِمْ اِذَا يَشَآءُ
قَدِيْرٌ ﴿٣٠﴾

R. 4.

31. A každé neštěstí, které vás postihne, pochází z toho, co vaše vlastní ruce vykonaly. A On mnohé *z vašich hříchů* odpouští.

وَمَآ اَصَابَكُمْ مِّنْ مُّصِيْبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ اَيْدِيْكُمْ
وَيَعْفُوْا عَنْ كَثِيْرٍ ﴿٣١﴾

32. A vy nemůžete překazit *záměry Boží* na zemi; a nemáte vedle Allaha žádného přítele ani pomocníka.

وَمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ فِي الْاَرْضِ ۚ وَمَا لَكُمْ
مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿٣٢﴾

33. A mezi Jeho Znamení patří lodi plující po moři, podobné vrcholkům hor;

وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٣٣﴾

34. Když se mu zlíbí, může utišit vítr, aby zůstaly nehybné na jeho hladině — v tom zajisté jsou Znamení pro každého, kdo je nesmírně trpělivý a vděčný —

إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَىٰ ظَهْرِهِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣٤﴾

35. Nebo je může zničit za to, co si *lidé* vysloužili — avšak On mnohé z *jejich hříchů* odpouští —

أَوْ يُوبِقْهُنَّ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٥﴾

36. A *zničí je, aby* ti, kteří se ohledně Znamení Allahových hádají, poznali, že nemají žádné útočiště.

وَيَعْلَمَ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَحِيصٍ ﴿٣٦﴾

37. A vše, co vám bylo dáno, je jenom dočasné užívání života pozemského, ale to, co je u Allaha je lepší a trvalejší pro ty, kteří věří a svou důvěru v Pána svého vkládají

فَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٧﴾

38. A kteří se těžším hříchům i nemravnostem vyhýbají, a když jsou rozhněváni, odpouštějí,

وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ﴿٣٨﴾

39. A pro ty, kteří Pánu svému sluchu dopřávají a Modlitbu dodržují, a jejichž záležitosti *jsou vyřizovány* cestou vzájemné dohody, a kteří z toho, čím jsme je obdařili, rozdávají,

وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣٩﴾

40. A pro ty, kteří se vzájemně brání, když je jim ukřivděno.

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ﴿٤٠﴾

41. A odplatou za ublížení je ublížení podobné; ale ten, kdo odpouští a *jeho skutek* přinese nápravu, se dočká odměny u Allaha. Ten věru nemiluje hříšníky.

وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا ۖ فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ ۚ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾

42. Vinu neponesou ti, kteří se brání poté, co jim bylo ukřivděno.

وَلَمَنِ انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٢﴾

43. Vinu ponesou jen ti, kteří na lidech křivdu páchají a na zemi svévolně hřeší. Pro takové je určen trest bolestný.

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٣﴾

44. A ten, kdo je trpělivý a odpouští — to věru je příznak pevného odhodlání.

وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَٰلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿٤٤﴾

R. 5.

45. A ten, koho Allah odsoudí k bloudění — ten nenalezne ochránce žádného. A

وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِنْ بَعْدِهِ

až nespravedliví spatří svůj trest, uvidíš, jak říkají: „Je tu nějaká možnost návratu?"

وَتَرَى الظّٰلِمِينَ لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ يَقُوْلُوْنَ هَلْ
اِلٰى مَرَدٍّ مِّنْ سَبِيْلٍ ﴿٤٥﴾

46. A uvidíš je, až budou před něj (Oheň) předvedeni, zahanbené, se zraky sklopenými, pokradmu na *něj* pohlížet. A ti, kteří uvěřili, řeknou: „Ztraceni jsou věru ti, kdož ničí sebe i své rodiny, v Den Zmrtvýchvstání. Pozor však! Nespravedliví *zůstanou navždy* v trestu trvalém.

وَتَرٰىهُمْ يُعْرَضُوْنَ عَلَيْهَا خٰشِعِيْنَ مِنَ الذُّلِّ
يَنْظُرُوْنَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ ؕ وَقَالَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا
اِنَّ الْخٰسِرِيْنَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ وَاَهْلِيْهِمْ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ اَلَآ اِنَّ الظّٰلِمِيْنَ فِيْ عَذَابٍ مُّقِيْمٍ ﴿٤٦﴾

47. A nemají kromě Allaha jiné pomocníky, kteří by jim pomáhali. A pro toho, koho Allah odsoudí k bloudění, není cesta *žádná*.

وَمَا كَانَ لَهُمْ مِّنْ اَوْلِيَآءَ يَنْصُرُوْنَهُمْ مِّنْ دُوْنِ
اللّٰهِ ؕ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ سَبِيْلٍ ﴿٤٧﴾

48. Naslouchejte tedy Pánu svému, dříve než se dostaví den, který nelze odvrátit. V ten den pro vás nebude žádného útočiště, ani nebudete mít možnost zapírat.

اِسْتَجِيْبُوْا لِرَبِّكُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَ يَوْمٌ لَّا مَرَدَّ
لَهٗ مِنَ اللّٰهِ ؕ مَا لَكُمْ مِّنْ مَّلْجَاٍ يَّوْمَئِذٍ وَّمَا لَكُمْ
مِّنْ نَّكِيْرٍ ﴿٤٨﴾

49. Jestliže se však odvrátí, pak jsme tě k nim neposlali jako dozorce. Tvou povinností je pouze předat *Poselství*. A když dáme člověku okusit Svého milosrdenství, raduje se z něho. Ale když je postihne něco zlého za to, co jejich ruce předeslaly, hle, člověk je nevděčný.

فَاِنْ اَعْرَضُوْا فَمَآ اَرْسَلْنٰكَ عَلَيْهِمْ حَفِيْظًا ؕ اِنْ عَلَيْكَ
اِلَّا الْبَلٰغُ ؕ وَاِنَّآ اِذَآ اَذَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ
بِهَا ۚ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ ۢ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ
فَاِنَّ الْاِنْسَانَ كَفُوْرٌ ﴿٤٩﴾

50. Allahovi náleží království nebes a země. On tvoří, co se Mu zlíbí. On dává dcery tomu, komu se Mu zlíbí, a On dává syny, komu se Mu zlíbí;

لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ؕ
يَهَبُ لِمَنْ يَّشَآءُ اِنَاثًا وَّيَهَبُ لِمَنْ يَّشَآءُ
الذُّكُوْرَ ﴿٥٠﴾

51. Nebo je spolu mísí, syny i dcery; a koho chce, činí neplodným. On věru je Vševědoucí, Mocný.

اَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَّاِنَاثًا ۚ وَيَجْعَلُ مَنْ يَّشَآءُ
عَقِيْمًا ؕ اِنَّهٗ عَلِيْمٌ قَدِيْرٌ ﴿٥١﴾

52. A není dáno člověku, aby k němu Allah promluvil, leda cestou vnuknutí, nebo zpoza závěsu, anebo prostřednictvím posla, kterého vyšle, aby *lidem* z příkazu Jeho vyjevil to, co On chce. A On je

وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنْ يُّكَلِّمَهُ اللّٰهُ اِلَّا وَحْيًا اَوْ مِنْ
وَّرَآئِ حِجَابٍ اَوْ يُرْسِلَ رَسُوْلًا فَيُوْحِيَ بِاِذْنِهٖ

Vznešený, Moudrý.

مَا يَشَآءُ ۚ إِنَّهُۥ عَلِىٌّ حَكِيمٌ ﴿٥١﴾

53. A takto jsme ti vnukli zjevení veliké z příkazu Svého. Nevěděl jsi, co je Kniha a co je víra. Avšak učinili jsme ho (zjevení) světlem, jímž vedeme ty ze Svých služebníků, které chceme. A ty věru vedeš lidstvo na stezku pravou,

وَكَذَٰلِكَ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا ۚ مَا كُنتَ
تَدْرِى مَا ٱلْكِتَٰبُ وَلَا ٱلْإِيمَٰنُ وَلَٰكِن جَعَلْنَٰهُ
نُورًا نَّهْدِى بِهِۦ مَن نَّشَآءُ مِنْ عِبَادِنَا ۚ وَإِنَّكَ
لَتَهْدِىٓ إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٥٢﴾

54. Stezku Allahovu, Jemuž náleží vše, co je na nebesích, a vše, co je na zemi. A k Allahovi se všechny věci navracejí.

صِرَٰطِ ٱللَّهِ ٱلَّذِى لَهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ ۗ
أَلَآ إِلَى ٱللَّهِ تَصِيرُ ٱلْأُمُورُ ﴿٥٣﴾

KAPITOLA 43

AL-ZUCHRUF

(Zjeveno před Hidžrou)

Doba zjevení a kontext

Podle Qurtubího panuje mezi badateli jednotný názor, že *Súra* byla zjevena v Mekce. Tento názor podporuje sám Ibn 'Abbás. Určit přesné datum jejího zjevení je však velmi obtížné. Mezi badateli převládá názor, že byla zjevena koncem čtvrtého či začátkem pátého roku po Výzvě. Předchozí *Súra* končila konstatováním, že zjevení, které z příkazu božího sestupuje na nebeské Posly a Proroky, v sobě skrývá jistý prvek tajemna. Dále se tvrdilo, že předtím, než zjevení na svatého Proroka opravdu sestoupilo, nevěděl ani, jaké je a co znamená. Tato *Súra* začíná tvrzením, že navzdory prvku tajemna, jímž je zahaleno zjevení Koránu, neexistuje žadný rozumný důvod k jeho odmítnutí, protože byl zjeven ve velmi jasném a výmluvném jazyce a zabývá se všemi podstatnými pravdami a protože tomu, co učí, lze snadno porozumět. Dále se praví, že Bůh nepřestane sesílat nová zjevení, budou-li skutečně potřebná, podobně jako Proroci boží nepřestali přicházet jen proto, že se jim posmívali. Reformátoři boží se budou objevovat dál navzdory tomu, co by mohli říci či udělat nevěřící.

Obsah

Podobně jako tři kapitoly předchozí i tato začíná prohlášením, že Korán byl zjeven Bohem, Pánem Cti a Chvály veškeré. Dále se zabývá tématem Jedinosti boží, tj. hlavním tématem *Súry*, a to způsobem odlišným, než tomu bylo v ostatních kapitolách skupiny Há Mím. Praví, že Bůh již od nepaměti vysílá své Posly a Proroky, aby prosadil svou Jedinost. A tito Poslové byli zavrhováni, pronásledováni a lidé se jim stavěli na odpor. Bůh proto nové Proroky vysílat nepřestal, ani nepřestal sesílat nová znamení. Když se naplnil čas, Proroci přicházeli dál, a největší z nich se objevil v osobě svatého Proroka Muhammada. *Súra* tento argument rozvíjí dál a tvrdí, že Bůh stvořil nebesa a zemi člověku k službám a plně se postaral o jeho hmotné potřeby. A když už věnoval tolik péče

zajištění jeho materiálních potřeb a tělesného pohodlí, nelze si představit, že by opomněl či zapomněl na jeho potřeby mravní a duševní. A aby vyhověl mravním potřebám člověka, sesílá nová zjevení. Nevěřící ve své nevědomosti a hlouposti stavějí Bohu rovné, a to v nejrůznějších podobách; zacházejí dokonce až tak daleko, že zodpovědnost za své modloslužebnictví přesouvají na Boha a bezostyšně prohlašují, že kdyby to nebyla vůle boží, oni by modly neuctívali. Tato výmluva se příčí lidskému intelektu a zdravému rozumu a v žádném Písmě božím nenajde oporu. Skutečnou příčinou nevěrectví nevěřících je jejich pýcha a nadutost, neboť podle nich Korán nebyl zjeven člověku slavnému. V odpově na tuto drzou neomalenost je nevěřícím udělena ostrá důtka v tom smyslu, že to, co oni nazývají velikostí, v očích Boha neznamená nic. Nebýt toho, že by setřením nerovností v bohatství a postavení lidí byl znemožněn společenský řád a nastal by chaos, Bůh by nevěřícím daroval zlata a stříbra v takovém množství, že by si z něho mohly stavět i schodiště, neboť to vše v očích božích neznamená nic. Jak bylo uvedeno výše, hlavním tématem *Súry* je nelítostné odsouzení modloslužebnictví. Korán modloslužebnictví sice odsuzuje, ale váží si Ježíše, který je pro křesťany předmětem uctívání, a považuje ho za velikého a vznešeného Posla božího; a dodává, že Ježíš vyzýval svůj lid k uctívání Jednoho Boha, ale ten jeho učení nedbal a Ježíše samotného dokonce povýšil na Boha. Chyba je proto na jejich straně, nikoli na straně jeho. *Súra* končí krátkou, ale jasnou a přesvědčivou rozpravou o boží Jedinosti.

AL-ZUCHRUF

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Há Mím*.

3. Při Knize jasné!

4. Učinili jsme ji Koránem v jazyce zřetelném a výmluvném, abyste snad porozuměli.

5. A věru (Korán) z pramene veškerého vedení pochází, vznešený, plný moudrosti.

6. Máme vám snad odejmout Připomenutí a nechat *vás* bez povšimnutí jen proto, že jste lid marnotratný?

7. A kolik Proroků jsme již vyslali k národům dřívějším!

8. Ale nikdy k nim nepřišel Prorok žádný, aby si z něho žerty netropili.

9. A zahubili jsme *ty*, kteří byli silnější mocí, než jsou tito, a již minul příklad národů dřívějších.

10. A když se jich zeptáš: „Kdo stvořil nebesa a zemi?“, pak zajisté odpovědí: „Stvořil je Mocný, Vševědoucí *Bůh*.“

11. Ten, Jenž pro vás učinil zemi kolébkou a udělal na ní pro vás cesty, že se snad budete ubírat cestou pravou;

12. A Který sesílá z nebe vodu v míře přiměřené a My jí oživujeme mrtvou krajinu; — a takto budete vzkříšeni i vy; —

13. A Který stvořil všechno v párech a učinil pro vás lodi i zvířata, na nichž jezdíte,

14. Abyste se na jejich hřbetech pevně usadili, *a* pak, když jste na nich pevně usazeni, abyste si na dobrodiní Pána svého vzpomněli a řekli: „Svatý je Ten, Který

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①
حٰمٓ ②
وَالْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ③
اِنَّا جَعَلْنٰهُ قُرْءٰنًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ④
وَاِنَّهٗ فِيْٓ اُمِّ الْكِتٰبِ لَدَيْنَا لَعَلِيٌّ حَكِيْمٌ ⑤
اَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا اَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِيْنَ ⑥
وَكَمْ اَرْسَلْنَا مِنْ نَّبِيٍّ فِي الْاَوَّلِيْنَ ⑦
وَمَا يَاْتِيْهِمْ مِّنْ نَّبِيٍّ اِلَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ⑧
فَاَهْلَكْنَآ اَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَّمَضٰى مَثَلُ الْاَوَّلِيْنَ ⑨
وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ
لَيَقُوْلُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيْزُ الْعَلِيْمُ ⑩
الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ مَهْدًا وَّجَعَلَ لَكُمْ
فِيْهَا سُبُلًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ⑪
وَالَّذِيْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءًۢ بِقَدَرٍ فَاَنْشَرْنَا
بِهٖ بَلْدَةً مَّيْتًا كَذٰلِكَ تُخْرَجُوْنَ ⑫
وَالَّذِيْ خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُمْ مِّنَ
الْفُلْكِ وَالْاَنْعَامِ مَا تَرْكَبُوْنَ ⑬
لِتَسْتَوٗا عَلٰى ظُهُوْرِهٖ ثُمَّ تَذْكُرُوْا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ
اِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُوْلُوْا سُبْحٰنَ الَّذِيْ سَخَّرَ

* Chvályhodný, Pán Cti.

nám toto vše podmanil, zatímco my *sami* bychom to nedokázali.

15. „A k Pánu svému se věru navrátíme."

16. A některé z Jeho služebníků považují za Jeho potomky. Člověk je věru zjevně nevděčný.

R. 2.

17. Což si vzal z toho, co Sám Stvořil, dcery a vás obdařil syny?

18. A když je některému z nich oznámena zpráva o tom, co Milostivému *Bohu* připisuje, tu potemní jeho tvář a dusí se zármutkem.

19. *Připisujete snad Bohu* to, co je vychováno mezi ozdobami a ve sporu se neumí jasně vyjádřit?

20. A anděly, kteří jsou služebníky Milostivého *Boha*, považují za bytosti ženské. Což byli svědky jejich stvoření? A jejich svědectví bude zaznamenáno a budou dotazováni.

21. A říkají: „Kdyby *to* byla vůle Milostivého *Boha*, nebyli bychom je uctívali." Vůbec nic o tom nevědí, jenom se dohadují.

22. Což jsme jim dali již předtím Písmo takové, že se ho mohou pevně přidržovat?

23. Nikoliv, a oni sami říkají: „Nalezli jsme své otce, jak kráčejí *jistou* cestou, a my jenom kráčíme v jejich stopách."

24. A tak *tomu bylo vždy*: nikdy před tebou jsme nevyslali Varovatele do žádného města, aby jeho zámožní obyvatelé neřekli: „Nalezli jsme své otce, jak kráčejí jistou cestou, a my jenom jdeme v jejich stopách."

25. *Jejich Varovatel* řekl: „Cože! Přesto, že vám přináším lepší vedení než to, jež následovali vaši otcové?" Řekli: „My zaručeně nevěříme v to, s čím jste byli vysláni!"

26. Tak jsme je potrestali. A pohleď,

لَنَا هٰذَا وَمَا كُنَّا لَهٗ مُقْرِنِيْنَ ﴿١٤﴾
وَاِنَّاۤ اِلٰى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُوْنَ ﴿١٥﴾
وَجَعَلُوْا لَهٗ مِنْ عِبَادِهٖ جُزْءًا ؕ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَكَفُوْرٌ
مُّبِيْنٌ ﴿١٦﴾
اَمِ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنٰتٍ وَّاَصْفٰىكُمْ بِالْبَنِيْنَ ﴿١٧﴾
وَاِذَا بُشِّرَ اَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمٰنِ مَثَلًا
ظَلَّ وَجْهُهٗ مُسْوَدًّا وَّهُوَ كَظِيْمٌ ﴿١٨﴾
اَوَمَنْ يُّنَشَّؤُا فِى الْحِلْيَةِ وَهُوَ فِى الْخِصَامِ غَيْرُ
مُبِيْنٍ ﴿١٩﴾
وَجَعَلُوا الْمَلٰٓئِكَةَ الَّذِيْنَ هُمْ عِبٰدُ الرَّحْمٰنِ اِنَاثًا ؕ
اَشَهِدُوْا خَلْقَهُمْ ؕ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَيُسْـَٔلُوْنَ ﴿٢٠﴾
وَقَالُوْا لَوْ شَآءَ الرَّحْمٰنُ مَا عَبَدْنٰهُمْ ؕ مَا لَهُمْ
بِذٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ ۗ اِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُوْنَ ﴿٢١﴾
اَمْ اٰتَيْنٰهُمْ كِتٰبًا مِّنْ قَبْلِهٖ فَهُمْ بِهٖ مُسْتَمْسِكُوْنَ ﴿٢٢﴾
بَلْ قَالُوْۤا اِنَّا وَجَدْنَاۤ اٰبَآءَنَا عَلٰۤى اُمَّةٍ وَّاِنَّا عَلٰۤى اٰثٰرِهِمْ
مُّهْتَدُوْنَ ﴿٢٣﴾
وَكَذٰلِكَ مَاۤ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِىْ قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيْرٍ
اِلَّا قَالَ مُتْرَفُوْهَاۤ ۙ اِنَّا وَجَدْنَاۤ اٰبَآءَنَا عَلٰۤى اُمَّةٍ وَّ
اِنَّا عَلٰۤى اٰثٰرِهِمْ مُّقْتَدُوْنَ ﴿٢٤﴾
قٰلَ اَوَلَوْ جِئْتُكُمْ بِاَهْدٰى مِمَّا وَجَدْتُّمْ عَلَيْهِ
اٰبَآءَكُمْ ؕ قَالُوْۤا اِنَّا بِمَاۤ اُرْسِلْتُمْ بِهٖ كٰفِرُوْنَ ﴿٢٥﴾
فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

jaký byl konec těch, kteří *Proroky* zavrhli!

الْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٦﴾

R. 3.

27. A *vzpomeň si*, jak řekl Abraham svému otci a svému lidu: „Zříkám se toho, co uctíváte,

وَإِذْ قَالَ إِبْرٰهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَآءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٢٧﴾

28. Až na Toho, Který mě stvořil a On mě zajisté povede."

إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ﴿٢٨﴾

29. A učinil to slovem trvalým mezi potomstvem svým, že se snad obrátí *k Bohu*.

وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٩﴾

30. Ba co víc, umožnil jsem jim i jejich otcům *dočasné* užívání *života pozemského* do doby, než k nim přišla pravda a Posel, který jasně vykládá *své Poselství*.

بَلْ مَتَّعْتُ هٰؤُلَآءِ وَآبَآءَهُمْ حَتّٰى جَآءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُبِينٌ ﴿٣٠﴾

31. Ale když k nim pravda přišla, řekli: „Toto je kouzelnictví a to my zavrhujeme."

وَلَمَّا جَآءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هٰذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كٰفِرُونَ ﴿٣١﴾

32. A říkají: „Proč nebyl tento Korán seslán nějakému významnému muži z obou měst?"

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هٰذَا الْقُرْاٰنُ عَلٰى رَجُلٍ مِنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ ﴿٣٢﴾

33. Jsou to snad oni, kdož milosrdenství Pána tvého rozdělují? My mezi ně rozdělujeme živobytí v životě pozemském a povyšujeme *v hodnostech* některé z nich nad ostatní, aby si jedni podrobili druhé. A milosrdenství Pána tvého je lepší než to, co oni hromadí.

أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجٰتٍ لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٣٣﴾

34. A nebýt toho, že by se *všichni* lidé stali stejnými, dali bychom těm, kteří v Milostivého *Boha* nevěří, na jejich domy střechy ze stříbra a k nim *stříbrná* schodiště, po nichž by stoupali;

وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمٰنِ لِبُيُوتِهِمْ سُقُفًا مِنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿٣٤﴾

35. A k jejich domům *stříbrné* dveře a *stříbrná* lehátka, na nichž by si odpočívali.

وَلِبُيُوتِهِمْ أَبْوَابًا وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَّكِئُونَ ﴿٣٥﴾

36. A *jiné* ozdobné *předměty*. Ale to vše je jen *dočasné* zaopatření života pozemského. A Život budoucí u Pána tvého patří spravedlivým.

وَزُخْرُفًا وَإِنْ كُلُّ ذٰلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾

R. 4.

37. A tomu, kdo se odvrátí od připomenutí Milostivého *Boha*, přidělíme

وَمَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمٰنِ نُقَيِّضْ لَهُ شَيْطٰنًا

satana, který se stane jeho společníkem.

38. A satani je od cesty *Boží* odvracejí, zatímco oni se domnívají, že jsou vedeni správně;

39. A když takový (člověk) přijde k nám a řekne *svému druhu*: „Kéž by mezi mnou a tebou byla vzdálenost východu a západu! Jak špatný je to druh!

40. „To, že se na trestu společně podílíte vám dnes nepomůže zmírnit vaše muka, neboť jste byli nespravedliví."

41. Můžeš však způsobit, aby slyšeli hluší, nebo vést slepého či toho, který je ve zjevném bludu?

42. A jestliže tě *od nich* vezmeme pryč, tím na nich pomstu vykonáme,

43. Anebo ti ukážeme to, co jsme jim slíbili; neboť nad nimi máme svrchovanou moc.

44. Drž se tedy pevně toho, co jsme ti zjevili; neboť jdeš po cestě pravé.

45. A věru je to připomenutí pro tebe a tvůj lid a budete povoláni k účtování.

46. A zeptej se těch Našich Poslů, které jsme před tebou vyslali, zda jsme ustanovili vedle Milostivého *Boha* nějaká božstva jiná?"

R. 5.

47. A vyslali jsme Mojžíše s Našimi Znameními k Faraónovi a jeho stařešinům; a řekl *jim*: „Já vskutku jsem Poslem Pána světů."

48. A když k nim přišel s Našimi Znameními, hle, smáli se jim.

49. A neukázali jsme jim Znamení, aniž bylo větší, než jeho sestra *předchozí*. A trestem jsme je zachvátili s tím, že se *k Nám* obrátí.

50. Oni však řekli: „Ó Kouzelníku, modli se za nás k Pánu svému podle úmluvy, kterou On s tebou uzavřel; neboť pak zajisté přijmeme správné

فَهُوَ لَهٗ قَرِيْنٌ ﴿٣٧﴾
وَاِنَّهُمْ لَيَصُدُّوْنَهُمْ عَنِ السَّبِيْلِ وَيَحْسَبُوْنَ اَنَّهُمْ
مُّهْتَدُوْنَ ﴿٣٨﴾
حَتّٰۤى اِذَا جَآءَنَا قَالَ يٰلَيْتَ بَيْنِيْ وَبَيْنَكَ بُعْدَ
الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِيْنُ ﴿٣٩﴾
وَلَنْ يَّنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ اِذْ ظَّلَمْتُمْ اَنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ
مُشْتَرِكُوْنَ ﴿٤٠﴾
اَفَاَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ اَوْ تَهْدِي الْعُمْيَ وَمَنْ كَانَ
فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٤١﴾
فَاِمَّا نَذْهَبَنَّ بِكَ فَاِنَّا مِنْهُمْ مُّنْتَقِمُوْنَ ﴿٤٢﴾
اَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذِيْ وَعَدْنٰهُمْ فَاِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُوْنَ ﴿٤٣﴾
فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِيْۤ اُوْحِيَ اِلَيْكَ ۚ اِنَّكَ عَلٰى صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٤٤﴾
وَاِنَّهٗ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ ۚ وَسَوْفَ تُسْـَٔلُوْنَ ﴿٤٥﴾
وَسْـَٔلْ مَنْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُّسُلِنَاۤ اَجَعَلْنَا
مِنْ دُوْنِ الرَّحْمٰنِ اٰلِهَةً يُّعْبَدُوْنَ ﴿٤٦﴾ ع
وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوْسٰى بِاٰيٰتِنَاۤ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۠ئِهٖ
فَقَالَ اِنِّيْ رَسُوْلُ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٤٧﴾
فَلَمَّا جَآءَهُمْ بِاٰيٰتِنَاۤ اِذَا هُمْ مِّنْهَا يَضْحَكُوْنَ ﴿٤٨﴾
وَمَا نُرِيْهِمْ مِّنْ اٰيَةٍ اِلَّا هِيَ اَكْبَرُ مِنْ اُخْتِهَا ۫ وَ
اَخَذْنٰهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿٤٩﴾
وَقَالُوْا يٰۤاَيُّهَ السّٰحِرُ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ ۚ

přijmeme správné vedení.

إِنَّنَا لَمُهْتَدُونَ ﴿٥٠﴾

51. Ale když jsme je trestu zbavili, hle, slovo své porušili.

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿٥١﴾

52. A Faraón provolal k svému lidu: „Ó lide můj! Což mi nepatří království Egyptské a tyto potoky, které tečou mi pod nohama?

وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي
مُلْكُ مِصْرَ وَهَٰذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِي ۚ أَفَلَا
تُبْصِرُونَ ﴿٥٢﴾

53. „Naopak, já jsem lepší než tento *člověk* opovrženíhodný, který se sotva umí jasně vyjádřit."

أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ ۙ وَلَا يَكَادُ
يُبِينُ ﴿٥٣﴾

54. „A proč nebyl obdařen zlatými náramky, nebo nedoprovázeli andělé v sevřených řadách?"

فَلَوْلَا أُلْقِيَ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ
الْمَلَائِكَةُ مُقْتَرِنِينَ ﴿٥٤﴾

55. Takto podvedl svůj lid a oni jej uposlechli. Byli to věru lidé bezbožní.

فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَأَطَاعُوهُ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٥﴾

56. A když Nás rozhněvali, vyžádali jsme si od nich náhradu a všechny jsme je utopili.

فَلَمَّا آسَفُونَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٦﴾

57. A učinili jsme je výstrahou i příkladem pro pokolení příští.

فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِلْآخِرِينَ ﴿٥٧﴾ ع

R. 6.

58. A když je syn Marie uváděn jako podobenství, hle, tvoji lidé se hlasitě ozvou

وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ
يَصِدُّونَ ﴿٥٨﴾

59. A říkají: „Kdo je lepší, naše božstva anebo on?" Říkají ti to jen proto, *aby se mohli* přít. Vždyť jsou to lidé svárliví.

وَقَالُوا أَآلِهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ ۚ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا ۚ
بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿٥٩﴾

60. Byl jenom Naším služebníkem, jehož jsme zahrnuli Svou přízní a učinili ho příkladem pro syny Izraele.

إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِبَنِي
إِسْرَائِيلَ ﴿٦٠﴾

61. A kdybychom chtěli, učinili bychom z vás na zemi anděly, aby *tam byli vašimi* nástupci.

وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ
يَخْلُفُونَ ﴿٦١﴾

62. On věru je znamením Hodiny. Nepochybujte o ní, ale následujte mě. Toto je stezka pravá.

وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ لِلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونِ ۚ
هَٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦٢﴾

63. A nechť vám v tom Satan nezabrání, neboť je vaším zjevným nepřítelem.

وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ الشَّيْطٰنُ ۚ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿٦٣﴾

64. A když přišel Ježíš s jasnými důkazy, řekl: „Přišel jsem k vám s moudrostí, a abych vám objasnil něco z toho, v čem spolu nesouhlasíte. Bojte se tedy Allaha a mě poslouchejte.

وَلَمَّا جَآءَ عِيْسٰى بِالْبَيِّنٰتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِاُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِيْ تَخْتَلِفُوْنَ فِيْهِ ۚ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ﴿٦٤﴾

65. „Věru Allah — On je Pánem mým i Pánem vaším. Uctívejte Ho tedy. Toto je stezka pravá."

اِنَّ اللّٰهَ هُوَ رَبِّيْ وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ ؕ هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ ﴿٦٥﴾

66. Ale strany se mezi sebou v názorech rozcházely; a běda nespravedlivým před trestem bolestného dne.

فَاخْتَلَفَ الْاَحْزَابُ مِنْۢ بَيْنِهِمْ ۚ فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْ عَذَابِ يَوْمٍ اَلِيْمٍ ﴿٦٦﴾

67. Nečekají než na Hodinu, která k nim přijde znenadání, když *nic* netuší.

هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّا السَّاعَةَ اَنْ تَاْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٦٧﴾

68. V ten den se přátelé stanou vzájemnými nepřáteli, kromě spravedlivých.

اَلْاَخِلَّآءُ يَوْمَئِذٍۢ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ اِلَّا الْمُتَّقِيْنَ ﴿٦٨﴾ ع

R. 7.

69. „Ó služebníci Moji, dnes se ničeho bát nemusíte, ani nebuďte zarmouceni;

يٰعِبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَآ اَنْتُمْ تَحْزَنُوْنَ ﴿٦٩﴾

70. „Vy, kteří jste uvěřili v Naše Znamení a do vůle Naší se odevzdali,

اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاٰيٰتِنَا وَكَانُوْا مُسْلِمِيْنَ ﴿٧٠﴾

71. „Vejděte do Zahrady, vy i manželky vaše, poctění a šťastní."

اُدْخُلُوا الْجَنَّةَ اَنْتُمْ وَاَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُوْنَ ﴿٧١﴾

72. Mezi nimi budou kolovat zlaté mísy a poháry a budou tam mít vše, po čem duše touží a *čím* se oko potěší. „A tam budete přebývat na věky.

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَّاَكْوَابٍ ۚ وَفِيْهَا مَا تَشْتَهِيْهِ الْاَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْاَعْيُنُ ۚ وَاَنْتُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٧٢﴾

73. „A toto je Zahrada, jejímiž dědici jste se stali za to, co jste konali.

وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِيْٓ اُوْرِثْتُمُوْهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٧٣﴾

74. „Je v ní pro vás hojnost ovoce, z něhož budete jíst."

لَكُمْ فِيْهَا فَاكِهَةٌ كَثِيْرَةٌ مِّنْهَا تَاْكُلُوْنَ ﴿٧٤﴾

75. Provinilci zůstanou navěky v trestu Pekelném.

اِنَّ الْمُجْرِمِيْنَ فِيْ عَذَابِ جَهَنَّمَ خٰلِدُوْنَ ﴿٧٥﴾

76. Nebude jim v něm ulehčeno a zmocní se jich zoufalství.

لَا يُفَتَّرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيْهِ مُبْلِسُوْنَ ﴿٧٦﴾

77. A My jsme jim neukřivdili, to oni sami byli hříšníci.

78. A budou volat: „Ó Máliku*, ať s námi Pán tvůj skoncuje." Řekne: „Musíte tu zůstat."

79. *Bůh řekne*: „Zajisté jsme vám pravdu přinesli; ale většině z vás nebyla po chuti."

80. Už se rozhodli, co udělají? My jsme se také rozhodli.

81. Domnívají se, že neslyšíme jejich tajemství a tajné porady? Ba ano, a Poslové Naši u nich zůstávají a *vše* zapisují.

82. Řekni: „Kdyby měl Milostivý *Bůh* syna, já bych byl prvním z těch, kteří ho uctívají."

83. Svatý je *Allah*, Pán nebes a země, Pán Trůnu; a On je *prost* všeho, co *Mu* připisují.

84. Nech je tedy být, ať se planým řečem oddávají a baví se až do chvíle, kdy se setkají se svým Dnem, jenž jim byl přislíben.

85. A On je Ten, Kdo je Bohem na nebi i Bohem na zemi; a On je Moudrý, Vševědoucí.

86. A požehnán budiž Ten, Jemuž náleží království nebes a země a vše, co je mezi nimi, a On vlastní vědění o Hodině a k Němu budete navráceni.

87. A není v moci těch, které vedle Něho vzývají, aby se přimlouvali. To může leda ten, který pravdu dosvědčuje, a *toho* oni znají.

88. A když se jich zeptáš, kdo je stvořil, zajisté řeknou: „Allah." Jak se tedy mohou od Něho odvracet?

89. Přísahám při jeho *opakovaném* výkřiku „Ó Pane můj!", že toto je lid, který nechce věřit.

90. Odvrať se tedy od nich a řekni „Mír"; a brzy poznají.

وَمَا ظَلَمْنَٰهُمْ وَلَٰكِن كَانُوا۟ هُمُ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٧٧﴾
وَنَادَوْا۟ يَٰمَٰلِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ ۖ قَالَ إِنَّكُم مَّٰكِثُونَ ﴿٧٨﴾
لَقَدْ جِئْنَٰكُم بِٱلْحَقِّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَٰرِهُونَ ﴿٧٩﴾
أَمْ أَبْرَمُوٓا۟ أَمْرًا فَإِنَّا مُبْرِمُونَ ﴿٨٠﴾
أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَىٰهُم ۚ بَلَىٰ
وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ ﴿٨١﴾
قُلْ إِن كَانَ لِلرَّحْمَٰنِ وَلَدٌ فَأَنَا۠ أَوَّلُ ٱلْعَٰبِدِينَ ﴿٨٢﴾
سُبْحَٰنَ رَبِّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ رَبِّ ٱلْعَرْشِ
عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٨٣﴾
فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا۟ وَيَلْعَبُوا۟ حَتَّىٰ يُلَٰقُوا۟ يَوْمَهُمُ ٱلَّذِى
يُوعَدُونَ ﴿٨٤﴾
وَهُوَ ٱلَّذِى فِى ٱلسَّمَآءِ إِلَٰهٌ وَفِى ٱلْأَرْضِ إِلَٰهٌ ۚ وَ
هُوَ ٱلْحَكِيمُ ٱلْعَلِيمُ ﴿٨٥﴾
وَتَبَارَكَ ٱلَّذِى لَهُۥ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَ
مَا بَيْنَهُمَا وَعِندَهُۥ عِلْمُ ٱلسَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٦﴾
وَلَا يَمْلِكُ ٱلَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِهِ ٱلشَّفَٰعَةَ
إِلَّا مَن شَهِدَ بِٱلْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٧﴾
وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُ ۖ فَأَنَّىٰ
يُؤْفَكُونَ ﴿٨٨﴾
وَقِيلِهِۦ يَٰرَبِّ إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ قَوْمٌ لَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٩﴾
فَٱصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَٰمٌ ۚ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٩٠﴾

*Anděl, který má na starosti Peklo.

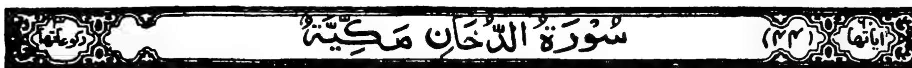
KAPITOLA 44

AL-DUCHÁN

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Všechny autority včetně Ibn 'Abbáse a Ibn Zubajra se shodují v názoru, že *Súra* patří do středního mekkánského období. Nöldeke ji řadí do šestého či sedmého roku po Výzvě. V závěrečných verších předchozí *Súry* čteme dojemnou zmínku o žaluplných výlevech rozdrásaného srdce svatého Proroka, že se mu ani při nejlepší vůli nepodařilo dosáhnout toho, aby jeho Poselství vzbudilo u jeho lidu přiměřený ohlas. V odpověď na své nářky je svatý Prorok nabádán, aby jejich chyby přehlížel a prosil za ně u Boha o slitování, neboť jeho modlitba přivolá milosrdenství boží a tím je přiměje, aby si své chyby uvědomili a poslouchali ho. Tato *Súra* začíná prohlášením, že Korán plně vysvětluje pravdy a pravou podstatu života a že byl zjeven v době duchovní tmy proto, aby lidstvo vyvedl z hříchu. *Súra* je pátou ze skupiny Há Mím; podobně jako kapitola předchozí vychází z tématu zjevení Koránu, ačkoliv jinou formou a pod jiným úhlem. Začíná tím, že kdykoli zahalí tvář země temnota a lidstvo zabředne hluboko do bahna morální zvrhlosti, Bůh vyšle Posla a dá mu nové Poselství, aby tak zachránil a obrodil svět. Proroci boží se objevovali v dobách úpadku a i nyní, kdy je morální potřeba lidstva největší a duchovní tma nejhlubší a nejúplnější, Bůh vyslal největšího ze Svých Poslů a daroval mu poslední a nedokonalejší Zákon — Korán. Příklad svatého Proroka není ničím novým. Proroci boží se objevili již před ním, pokaždé když se naplnil čas, a nejvýznačnějším z nich byl Mojžíš. *Súra* pak přináší jímavý popis strašného osudu, který potkal Faraóna a jeho lid: do záhuby šli s hanbou a potupeni. A aby měl Bůh koho obdařit Svou zvláštní přízní, vybral si Izraelity. Takto Bůh způsobuje proměnu v životě národa. Dále se praví, že lidský život má velké poslání, a právě ke splnění tohoto poslání Bůh sesílá na svět Své Posly. *Súra* končí tvrzením, že zásady a ideály islámu byly vysvětlovány tím nejjasnějším a nejpřesvědčivějším způsobem.

AL-DUCHÁN

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بسم الله الرحمن الرحيم ①

2. Há Mím.*

حم ②

3. Při Knize zřetelné!

والكتاب المبين ③

4. Zjevili jsme ji za Noci požehnané. Věru jsme vždy *proti zlému* varovali.

إنا أنزلناه في ليلة مباركة إنا كنا منذرين ④

5. V ní jsou všechna moudrá rozhodnutí rozlišována

فيها يفرق كل أمر حكيم ⑤

6. *Podle* Našeho příkazu. Věru jsme vždy *Posly* vysílali

أمرا من عندنا إنا كنا مرسلين ⑥

7. Jako milosrdenství od Pána tvého. On věru je Všeslyšící, Vševědoucí,

رحمة من ربك إنه هو السميع العليم ⑦

8. Pán nebes a země a všeho, co je mezi nimi, kéž byste uvěřili.

وقف لازم رب السماوات والأرض وما بينهما إن كنتم موقنين ⑧

9. Jiného Boha kromě Něho není. On dává život a On způsobuje smrt. On je Pánem naším i Pánem vašich praotců.

لا إله إلا هو يحيي ويميت ربكم ورب آبائكم الأولين ⑨

10. A přesto si v pochybnostech hrají.

بل هم في شك يلعبون ⑩

11. Vyhlížej den, kdy nebe vydá dým viditelný,

فارتقب يوم تأتي السماء بدخان مبين ⑪

12. Který celé lidstvo stínem zahalí. Bude to trest bolestný.

يغشى الناس هذا عذاب أليم ⑫

13. *A lidé zvolají*: „Pane náš, zbav nás tohoto utrpení; my vskutku věříme."

ربنا اكشف عنا العذاب إنا مؤمنون ⑬

14. Jaký mohou mít užitek z napomenutí, když k nim už přišel Posel, který vše jasně vysvětlil,

أنى لهم الذكرى وقد جاءهم رسول مبين ⑭

15. A přesto se od něho odvrátili a řekli: „Má to naučené *a je to* člověk posedlý!"?

وقف لازم ثم تولوا عنه وقالوا معلم مجنون ⑮

16. Na krátou dobu vás trestu zbavíme, *ale* vy se nepochybně vrátíte *k nevíře*.

وقف لازم إنا كاشفوا العذاب قليلا إنكم عائدون ⑯

17. V den, kdy se *vás* zmocníme zmocněním velikým, si zcela jistě vymůžeme odplatu.

يوم نبطش البطشة الكبرى إنا منتقمون ⑰

* Chvályhodný, Pán Cti.

18. A již před nimi jsme zkoušce podrobili lid Faraónův; a přišel k nim Posel vznešený

19. *A řekl*: „Vydejte mi služebníky Allahovy. Já jsem váš Posel, věrný svému poslání;

20. „A nepovyšujte se proti Allahovi. Neboť k vám přicházím s jasným zplnomocněním.

21. „A hledám útočiště u Pána svého i Pána vašeho, abyste mě neukamenovali.

22. „A jestliže mi nevěříte, držte se ode mě stranou."

23. Potom se k Pánu svému modlil: „Jsou to vskutku lidé hříšní."

24. *Bůh řekl*: „Odveď mé služebníky v noci; neboť budete pronásledováni.

25. „A opusťte moře *v době*, kdy je klidné *a hladina jeho* nízká. A oni jsou vojskem, jež je odsouzeno k utopení."

26. Kolik jen za sebou zanechali zahrad a pramenů!

27. A obilných polí a vznešených sídel!

28. A pohodlí, v němž se radovali!

29. Tak *tomu mělo být*. A dědicem toho jsme učinili národ jiný.

30. A nebesa a země je neoplakávaly, ani jim nebyl dán odklad.

R. 2.

31. A syny Izraele jsme zachránili před utrpením zahanbujícím

32. Faraónem způsobeným; on věru byl pyšný a marnotratný.

33. A vyvolili jsme je nad jiné národy, neboť jsme si byli vědomi jejich zásluh.

34. A dali jsme jim Znamení, v nichž byla zkouška zjevná.

35. Tito *lidé* říkají:

36. Je to jen naše první *a jediná* smrt, *po níž žádný život už není*, a my nebudeme vzkříšeni.

37. „Přiveďte tedy zpátky naše otce, jste-li pravdomluvní."

وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَآءَهُمْ رَسُوْلٌ كَرِيْمٌ ﴿١٨﴾

اَنْ اَدُّوْٓا اِلَيَّ عِبَادَ اللّٰهِ اِنِّيْ لَكُمْ رَسُوْلٌ اَمِيْنٌ ﴿١٩﴾

وَّاَنْ لَّا تَعْلُوْا عَلَى اللّٰهِ اِنِّيْٓ اٰتِيْكُمْ بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ﴿٢٠﴾

وَاِنِّيْ عُذْتُ بِرَبِّيْ وَرَبِّكُمْ اَنْ تَرْجُمُوْنِ ﴿٢١﴾

وَاِنْ لَّمْ تُؤْمِنُوْا لِيْ فَاعْتَزِلُوْنِ ﴿٢٢﴾

فَدَعَا رَبَّهٗٓ اَنَّ هٰٓؤُلَآءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُوْنَ ﴿٢٣﴾

فَاَسْرِ بِعِبَادِيْ لَيْلًا اِنَّكُمْ مُّتَّبَعُوْنَ ﴿٢٤﴾

وَاتْرُكِ الْبَحْرَ رَهْوًا اِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُوْنَ ﴿٢٥﴾

كَمْ تَرَكُوْا مِنْ جَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ﴿٢٦﴾

وَّزُرُوْعٍ وَّمَقَامٍ كَرِيْمٍ ﴿٢٧﴾

وَّنَعْمَةٍ كَانُوْا فِيْهَا فٰكِهِيْنَ ﴿٢٨﴾

كَذٰلِكَ وَاَوْرَثْنٰهَا قَوْمًا اٰخَرِيْنَ ﴿٢٩﴾

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَآءُ وَالْاَرْضُ وَمَا كَانُوْا مُنْظَرِيْنَ ﴿٣٠﴾

وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِيْنِ ﴿٣١﴾

مِنْ فِرْعَوْنَ اِنَّهٗ كَانَ عَالِيًا مِّنَ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿٣٢﴾

وَلَقَدِ اخْتَرْنٰهُمْ عَلٰى عِلْمٍ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿٣٣﴾

وَاٰتَيْنٰهُمْ مِّنَ الْاٰيٰتِ مَا فِيْهِ بَلٰٓؤٌا مُّبِيْنٌ ﴿٣٤﴾

اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ لَيَقُوْلُوْنَ ﴿٣٥﴾

اِنْ هِيَ اِلَّا مَوْتَتُنَا الْاُوْلٰى وَمَا نَحْنُ بِمُنْشَرِيْنَ ﴿٣٦﴾

فَاْتُوْا بِاٰبَآئِنَآ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٣٧﴾

38. Jsou lepší oni, či lid Tubba'ů a ti, kteří byli před nimi? Zahubili jsme je, protože byli hříšní.

39. A nestvořili jsme nebesa a zemi a vše, co je mezi nimi, jen tak pro zábavu.

40. Stvořili jsme je jen podle požadavků pravdy *a spravedlnosti*, ale většina z nich to nechápe.

41. Den Rozhodnutí je čas určený pro ně pro všechny.

42. Den, kdy přítel nebude nic platný příteli, ani jim nebude pomoženo,

43. Kromě těch, nad nimiž se Allah smiluje. On věru je Mocný, Milosrdný.

R. 3.

44. Zajisté bude strom Zaqqúm

45. Potravou hříšníků;

46. Jako roztavená měď v *jejich* útrobách bude vřít,

47. Jako vření vařící se vody.

48. „Uchopte ho a dovlečte do středu Ohně planoucího;

49. „Potom mu za trest vylejte na hlavu vařící vodu."

50. „Ochutnej *ji*! *Považoval* ses za mocného, vznešeného.

51. „Tohle je vskutku to, o čem jsi pochyboval."

52. Spravedliví budou na místě bezpečném,

53. Mezi zahradami a prameny,

54. Oděni do jemného hedvábí a těžkého brokátu, hledíce jeden na druhého.

55. Tak *tomu bude*. A oženíme je se spanilými dívkami s velkýma *krásnýma* očima.

56. Budou si tam žádat všechny *druhy* ovoce v *míru a* bezpečí.

57. A neokusí tam smrti jiné než smrti první. A On je zachrání před trestem Ohně planoucího,

اهم خير ام قوم تبع والذين من قبلهم اهلكنهم
انهم كانوا مجرمين ٣٨
وما خلقنا السموت والارض وما بينهما لعبين ٣٩
ما خلقنهما الا بالحق ولكن اكثرهم لا يعلمون ٤٠
ان يوم الفصل ميقاتهم اجمعين ٤١
يوم لا يغني مولى عن مولى شيئا ولا هم ينصرون ٤٢
الا من رحم الله انه هو العزيز الرحيم ٤٣
ان شجرت الزقوم ٤٤
طعام الاثيم ٤٥
كالمهل يغلي في البطون ٤٦
كغلي الحميم ٤٧
خذوه فاعتلوه الى سواء الجحيم ٤٨
ثم صبوا فوق راسه من عذاب الحميم ٤٩
ذق انك انت العزيز الكريم ٥٠
ان هذا ما كنتم به تمترون ٥١
ان المتقين في مقام امين ٥٢
في جنت وعيون ٥٣
يلبسون من سندس واستبرق متقبلين ٥٤
كذلك وزوجنهم بحور عين ٥٥
يدعون فيها بكل فاكهة امنين ٥٦
لا يذوقون فيها الموت الا الموتة الاولى و
وقهم عذاب الجحيم ٥٧

58. Z milosti Pána tvého. A to je úspěch nejvyšší.

فَضْلًا مِّنْ رَّبِّكَ ۚ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿٥٨﴾

59. A usnadnili jsme ti ho (Korán) použitím tvého jazyka, aby se snad zamysleli.

فَاِنَّمَا يَسَّرْنٰهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٥٩﴾

60. Vyčkávej tedy, oni *také* vyčkávají.

فَارْتَقِبْ اِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُوْنَ ﴿٦٠﴾ ع ٣ ١٦

KAPITOLA 45

AL-DŽÁTHIJAH

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Súra byla spolu s ostatními kapitolami skupiny Há Mím zjevena v Mekce. Přesné datum jejího zjevení však nelze určit, ačkoli Nöldeke ji řadí hned za *Súru* 41. Začíná tvrzením, že podobně jako se v příhodný čas dostaví déšť dodávající nový život mrtvé zemi, tak boží Prorok vzejde v době, kdy lidé se stanou mravně zvrhlými. A protože právě nyní se lidé takto zvrhli, Bůh vyslal svatého Proroka Muhammada, aby je obrodil.

Obsah

Počátečním tématem *Súry*, podobně jako v pěti kapitolách předchozích, je zjevení Koránu a Jedinost boží, jež ostatně tvoří i její hlavní náplň. Stvoření člověka a všech živočichů a rostlin na zemi, dále příchod příhodného deště z mraků, který oživuje mrtvou zemi, zázračné stvoření světa a dokonalý řád a pořádek, který jim proniká a prostupuje, to vše je důkazem existence nějaké Neomylné a Všemohoucí Bytosti. Na to *Súra* vyzývá nevěřící, aby se zamysleli nad tím, zda je možné, aby tato Moudrá Bytost, která člověka zaopatřila pro jeho krátký a dočasný život na zemi, ho opomněla zaopatřit pro život věčný. Zaopatření člověka duševní potravou se uskutečňuje cestou vnuknutí, které sestupuje na boží Posly, aby ho dovedli ke splnění velkého cíle jeho života. V *Súře* se pak praví, že Bůh nedopustí, aby bylo bráněno opatřením, která učinil pro mravní a duševní obrození člověka, a proto též nedopustí, aby prospívali lháři. Dříve či později skončí každý podvodník špatně. Ale poslání svatého Proroka postupuje rovnoměrně vpřed. To je jednoznačným důkazem toho, že svatý Prorok není lhářem, ale pravým Poslem božím. Na doložení a opodstatnění výroků svatého Proroka, uvádí *Súra* ještě jeden argument, totiž že veškeré přírodní síly pracují na podporu jeho věci, a proto nemůže neuspět. Následuje krátká zmínka o Mojžíšově zákoně a tvrdí se, že Korán byl zjeven proto, že Tóře se nepodařilo uspokojit duševní potřeby člověka. Korán je též

naplněním proroctví, která v ní byla učiněna o příchodu Proroka, který vzejde ze středu bratří Izraelitů (5. kn. Mojž., 18:18). Dále se nevěřícím připomíná, že Bůh stvořil člověka k tomu, aby dosáhl velkého a vznešeného cíle; za to ho na onom světě čeká lepší a plnější život bez konce. Jedině tím lze zdůvodnit stvoření člověka. *Súra* končí krátkým, ale působivým vylíčením Soudného dne. Ale ještě před jeho příchodem, za svého života na zemi, budou muset nevěřící vysvětlit, proč neuposlechli a zavrhli boží Proroky. Jsou varováni, že pokud neučiní pokání a nepolepší se, budou odsouzeni k životu plnému nezdaru a zklamání.

AL-DŽÁTHIJA

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ (١)

2. Há Mím.*

حٰمٓ (٢)

3. Zjevení této Knihy pochází od Allaha, Mocného, Moudrého.

تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ (٣)

4. Zajisté jsou v nebesích a zemi Znamení pro ty, kteří věří.

اِنَّ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَاٰيٰتٍ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ (٤)

5. A ve stvoření vás samých a všech tvorů, které *po zemi* rozesel, jsou Znamení pro lid pevně věřící.

وَفِيْ خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِنْ دَآبَّةٍ اٰيٰتٌ لِّقَوْمٍ
يُّوْقِنُوْنَ (٥)

6. A ve střídání noci a dne a v darech, jež Allah sesílá z nebe a jimiž oživuje zemi po smrti její, a *také v* proměnlivosti větrů jsou Znamení pro lid, který má snahu porozumět.

وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنَ السَّمَآءِ
مِنْ رِّزْقٍ فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيْفِ
الرِّيٰحِ اٰيٰتٌ لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ (٦)

7. Toto jsou Znamení Allahova, která ti podle pravdy přednášíme. V co tedy, po *zavržení slova* Allahova a Znamení Jeho, uvěří?

تِلْكَ اٰيٰتُ اللّٰهِ نَتْلُوْهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِاَيِّ حَدِيْثٍ
بَعْدَ اللّٰهِ وَاٰيٰتِهٖ يُؤْمِنُوْنَ (٧)

8. Běda každému hříšnému lháři,

وَيْلٌ لِّكُلِّ اَفَّاكٍ اَثِيْمٍ (٨)

9. Jenž slyší Znamení Allahova, když mu jsou přednášena, ale potom pyšně ve *svém nevěrectví* setrvává, jako kdyby je neslyšel. Oznam mu tedy zvěst o trestu bolestném.

يَّسْمَعُ اٰيٰتِ اللّٰهِ تُتْلٰى عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَاَنْ
لَّمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ (٩)

10. A když se z Našich Znamení o něčem poučí, tropí si z nich jen žerty. Takovým je určen trest zahanbující.

وَاِذَا عَلِمَ مِنْ اٰيٰتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا اُولٰٓئِكَ
لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ (١٠)

11. Před nimi je Peklo; a to, co si vysloužili, jim nebude nic platné, ani ti, které si brali jako ochránce vedle Allaha. A je pro ně určen veliký trest.

مِنْ وَّرَآئِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِيْ عَنْهُمْ مَّا كَسَبُوْا
شَيْئًا وَّلَا مَا اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَوْلِيَآءَ وَلَهُمْ
عَذَابٌ عَظِيْمٌ (١١)

---

* Chvályhodný, Pán Cti.

12. Toto je správné vedení. A pro ty, kteří ve Znamení pána svého nevěří, jsou připravena muka trestu bolestného.

R. 2.

13. Allah je ten, Jenž vám podmanil moře, aby po něm z příkazu Jeho pluly lodi a abyste usilovali o část štědrosti Jeho a abyste byli vděční.

14. A podrobil vám vše, co je na nebesích, a vše, co je na zemi; *to* vše *pochází* od Něho. V tom věru jsou Znamení pro lid, který přemýšlí.

15. Řekni těm, kteří uvěřili, ať odpustí tem, kteří se nebojí dnů Účtování Allahova, aby On lidi odměnil za to, co si vysloužili.
vysloužili.

16. Kdo koná dobro, činí tak pro svou vlastní duši; a kdo koná zlo, činí tak k její škodě. Potom k Pánu svému budete *všichni* navráceni.

17. A vskutku jsme dali synům Izraele Knihu a Panství a prorocké poslání; a zaopatřili jsme je *dobrými a* čistými věcmi a povýšil jsme je nad *ostatní* národy.

18. A dali jsme jim jasná přikázání. A nepohodli se teprve poté, když k nim přišlo *správné* vědění, kvůli vzájemné závisti. Pán tvůj mezi nimi rozsoudí v Den Zmrtvýchvstání ohledně toho, v čem se rozcházeli.

19. Potom jsme tě umístili na cestu jasnou sestávající z přikázání; kráčej tedy po ní a nenásleduj špatné sklony těch, kteří *nic* nevědí.

20. Tito ti proti Allahovi nebudou nic platní. A co se týče nespravedlivých, jedni z nich jsou přáteli druhých; ale Allah je Přítelem spravedlivých.

21. Tato *Kniha obsahuje* jasné důkazy pro lidstvo a je vedením a milosrdenstvím

هٰذَا هُدًى ۚ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ
مِّنْ رِّجْزٍ اَلِيْمٌ ﴿١٢﴾ ع
اَللّٰهُ الَّذِيْ سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلْكُ فِيْهِ بِاَمْرِهٖ
وَلِتَبْتَغُوْا مِنْ فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿١٣﴾
وَسَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا
مِّنْهُ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿١٤﴾
قُلْ لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يَغْفِرُوْا لِلَّذِيْنَ لَا يَرْجُوْنَ اَيَّامَ اللّٰهِ
لِيَجْزِيَ قَوْمًا ۢ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿١٥﴾
مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ اَسَاۗءَ فَعَلَيْهَا ۡ ثُمَّ
اِلٰى رَبِّكُمْ تُرْجَعُوْنَ ﴿١٦﴾
وَلَقَدْ اٰتَيْنَا بَنِيْٓ اِسْرَاۗءِيْلَ الْكِتٰبَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ
وَرَزَقْنٰهُمْ مِّنَ الطَّيِّبٰتِ وَفَضَّلْنٰهُمْ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٧﴾
وَاٰتَيْنٰهُمْ بَيِّنٰتٍ مِّنَ الْاَمْرِ ۚ فَمَا اخْتَلَفُوْٓا اِلَّا مِنْۢ
بَعْدِ مَا جَاۗءَهُمُ الْعِلْمُ ۙ بَغْيًا بَيْنَهُمْ ۭ اِنَّ رَبَّكَ
يَقْضِيْ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيْمَا كَانُوْا فِيْهِ
يَخْتَلِفُوْنَ ﴿١٨﴾
ثُمَّ جَعَلْنٰكَ عَلٰي شَرِيْعَةٍ مِّنَ الْاَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَ
لَا تَتَّبِعْ اَهْوَاۗءَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٩﴾
اِنَّهُمْ لَنْ يُّغْنُوْا عَنْكَ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا ۭ وَاِنَّ الظّٰلِمِيْنَ
بَعْضُهُمْ اَوْلِيَاۗءُ بَعْضٍ ۚ وَاللّٰهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِيْنَ ﴿٢٠﴾
هٰذَا بَصَاۗىِٕرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَّرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ

pro lid, který je pevné víry.

يُوْقِنُوْنَ ﴿٢١﴾

22. Myslí si snad ti, kteří se zlého dopouštějí, že je učiníme podobnými těm, kteří věří a dobré skutky konají, takže si budou rovni v životě i smrti? Špatný je *věru* jejich úsudek.

اَمْ حَسِبَ الَّذِيْنَ اجْتَرَحُوا السَّيِّاٰتِ اَنْ نَّجْعَلَهُمْ
كَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَ عَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۙ سَوَآءً مَّحْيَاهُمْ
وَ مَمَاتُهُمْ ؕ سَآءَ مَا يَحْكُمُوْنَ ﴿٢٢﴾

R. 3.

23. A Allah stvořil nebesa a zemi podle pravdy a aby každá duše byla odměněna za to, co si vysloužila; a nebude jim ukřivděno.

وَ خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضَ بِالْحَقِّ وَ لِتُجْزٰى
كُلُّ نَفْسٍۭ بِمَا كَسَبَتْ وَ هُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿٢٣﴾

24. Což jsi neviděl toho, kdo činí svou vášeň božstvem svým, a koho Allah dle vlastního uvážení odsoudil k bloudění a jehož uši i srdce zapečetil a jehož oči zakryl rouškou? Kdo ho tedy povede poté, co *ho* Allah *odsoudil*? Což se nad tím nezamyslíte?

اَفَرَءَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ اِلٰهَهٗ هَوٰىهُ وَ اَضَلَّهُ اللّٰهُ
عَلٰى عِلْمٍ وَّ خَتَمَ عَلٰى سَمْعِهٖ وَ قَلْبِهٖ وَ جَعَلَ عَلٰى
بَصَرِهٖ غِشٰوَةً ؕ فَمَنْ يَّهْدِيْهِ مِنْۢ بَعْدِ اللّٰهِ ؕ
اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ﴿٢٤﴾

25. A říkají: „Není nic než tento náš život pozemský; umíráme a žijeme a pouze Čas nás zahubí." Nemají o tom žádné vědění; jenom se dohadují.

وَ قَالُوْا مَا هِيَ اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوْتُ وَ نَحْيَا
وَ مَا يُهْلِكُنَاۤ اِلَّا الدَّهْرُ ۚ وَ مَا لَهُمْ بِذٰلِكَ مِنْ
عِلْمٍ ۚ اِنْ هُمْ اِلَّا يَظُنُّوْنَ ﴿٢٥﴾

26. A když jsou jim přednášena Naše jasná Znamení, jejich jedinou námitkou je to, že říkají: „Přiveďte nám *zpátky* naše otce, jste-li pravdomluvní."

وَ اِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ مَّا كَانَ حُجَّتَهُمْ
اِلَّاۤ اَنْ قَالُوا ائْتُوْا بِاٰبَآئِنَاۤ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٢٦﴾

27. Řekni: „*Je to* Allah, *Kdo* vám dává život a potom vás nechá zemřít; potom vás shromáždí pro Den Zmrtvýchvstání, o němž pochyby není. Ale většina lidí to neví."

قُلِ اللّٰهُ يُحْيِيْكُمْ ثُمَّ يُمِيْتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ اِلٰى
يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيْهِ وَ لٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٢٧﴾

R. 4.

28. Allahovi náleží království nebes a země; a v den, kdy se Hodina dostaví, v ten den ti, kteří pravdu odmítají, ztrátu utrpí.

وَ لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ ؕ وَ يَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ
يَوْمَئِذٍ يَّخْسَرُ الْمُبْطِلُوْنَ ﴿٢٨﴾

29. A uvidíš všechny národy klečet. Každý národ bude povolán ke své knize *a bude jim řečeno*: „Dnes budete odměněni za to, co jste konali.

وَ تَرٰى كُلَّ اُمَّةٍ جَاثِيَةً ۫ كُلُّ اُمَّةٍ تُدْعٰۤى اِلٰى
كِتٰبِهَا ؕ اَلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٢٩﴾

30. „Toto je Kniha Naše; mluví proti vám pravdivě. Dali jsme zaznamenat vše, co jste dělali."

هٰذَا كِتٰبُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ ۚ اِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ
مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٣٠﴾

31. Pokud se týče těch, kteří uvěřili a dobré skutky konali, ty přijme jejich Pán do Svého milosrdenství. A to je úspěch jasný.

فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَيُدْخِلُهُمْ
رَبُّهُمْ فِيْ رَحْمَتِهٖ ۚ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِيْنُ ﴿٣١﴾

32. Ale pokud jde o ty, kteří nevěřili, *těm bude řečeno*: „Což vám nebyla přednášena Má Znamení? Vy jste však byli pyšní a byli jste lidem provinilým.

وَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۗ اَفَلَمْ تَكُنْ اٰيٰتِيْ تُتْلٰى عَلَيْكُمْ
فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِيْنَ ﴿٣٢﴾

33. „A když vám bylo řečeno: ‚Slib Allahův je vskutku pravdivý a pokud jde o Hodinu, o jejím *příchodu* pochybnosti není,' řekli jste: ‚Nevíme, co je to Hodina; myslíme si, že je to jenom domněnka a nejsme přesvědčeni.'"

وَاِذَا قِيْلَ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ
فِيْهَا قُلْتُمْ مَّا نَدْرِيْ مَا السَّاعَةُ ۙ اِنْ نَّظُنُّ اِلَّا ظَنًّا
وَّمَا نَحْنُ بِمُسْتَيْقِنِيْنَ ﴿٣٣﴾

34. A neblahé *následky* skutků jejich se jim stanou zřejmými a obklopí je to, čemu se posmívali.

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّاٰتُ مَا عَمِلُوْا وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا
بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٣٤﴾

35. A bude *jim* řečeno: „Dnes na vás zapomeneme, podobně jako jste vy zapomněli na setkání s tímto svým dnem; a vaším útočištěm bude Oheň a nebudete mít pomocníka žádného.

وَقِيْلَ الْيَوْمَ نَنْسٰكُمْ كَمَا نَسِيْتُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا
وَمَاْوٰىكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿٣٥﴾

36. „To za *to*, že jste si ze Znamení Allahových žerty tropili a že vás svedl život pozemský." Proto v ten den nebudou odtamtud vyvedeni, ani jim nebude dovoleno žádat *o milost*.

ذٰلِكُمْ بِاَنَّكُمُ اتَّخَذْتُمْ اٰيٰتِ اللّٰهِ هُزُوًا وَّغَرَّتْكُمُ
الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا ۚ فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُوْنَ مِنْهَا وَلَا هُمْ
يُسْتَعْتَبُوْنَ ﴿٣٦﴾

37. Všechna chvála patří Allahovi, Pánu nebes a Pánu země, Pánu *všech* světů.

فَلِلّٰهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَرَبِّ الْاَرْضِ رَبِّ
الْعٰلَمِيْنَ ﴿٣٧﴾

38. A Jemu patří Velebnost na nebesích i na zemi; a On je Mocný, Moudrý.

وَلَهُ الْكِبْرِيَآءُ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۪ وَهُوَ الْعَزِيْزُ
الْحَكِيْمُ ﴿٣٨﴾

KAPITOLA 46

AL-AHQÁF

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Tato *Súra* je poslední ze skupiny Há Mím a podobně jako ostatní kapitoly této skupiny byla zjevena v Mekce, asi v polovině Prorokova působení v městě. Nöldeke ji řadí bezprostředně za kapitolu sedmou. Svým tónem i obsahem dost připomíná sesterské *Súry* skupiny Há Mím. Předchozí *Súra* končila slavnostním prohlášením, že Bůh je “Mocný, Moudrý“. Tato *Súra* se snaží podstatu těchto slov zdůvodnit a tvrdí, že Korán byl zjeven Moudrým a Mocným Bohem. Bůh je Moudrý v tom smyslu, že koránské učení je založeno na pevných základech a podporují ho logická úvaha, zdravý rozum a souhrn dosavadních lidských zkušeností. Mocný je v tom smyslu, že budou-li muslimové žít podle ideálů a zásad Koránu, získají převahu nad svými odpůrci.

Obsah

Podobně jako šest kapitol předchozích i tato *Súra* vychází z tématu zjevení Koránu a boží Jedinosti, jež pak tvoří její hlavní náplň. Podává následující argumenty proti modloslužebnictví: a) Přikazovat nám a požadovat na nás, abychom se klaněli Bohu a uctívali Ho, může jen Ten, kdo je nejen naším Stvořitelem a Živitelem, ale je také Všemohoucí a Všemocný, a tudíž nás může přimět k tomu, abychom Jeho zákony a přikázání uposlechli; b) Modloslužebnictví nemá oporu v žádném zjeveném Písmu; c) Lidské vědomosti, rozum a zkušenosti ho zavrhují a vzpírají se proti němu; d) Božstvo, které nevyslyší naše modlitby, ani je vyslyšet nemůže, není k ničemu a právě takzvaní bohové modloslužebníků nejsou schopni na modlitby svých vyznavačů reagovat. V *Súře* se dále říká, že nárok svatého Proroka na prorocké poslání není ničím novým. Poslové boží se objevovali ve všech dobách a ve všech národech, aby je naučili Jedinosti boží a povinnosti, kterou mají vůči svým bližním. Potom zavrhuje jako pošetilé a nepodložené zdůvodnění, které nevěřící obvykle uvádějí na omluvu toho, že odmítají boží Zjevení, totiž:

Kdyby bylo ve zjevení nám předloženém cokoli dobrého, tak bychom ho my, kteří jsme lépe informovaní a lépe situovaní, přijali jako první. Na to *Súra* říká, že nevěřící z pýchy nad svými velkými zdroji bohatství a společenským postavením boží Poselství odmítají, zatímco jiní, kteří jsou obdařeni vírou a bohatstvím duchovním, ho přijímají a lpějí na něm i za těch nejtěžších zkoušek. Na důkaz, že se nevěrectví nikdy nesetká s úspěchem, upozorňuje na osud 'Ádovců, lidu, který prosperoval v sousedství Mekkánců. 'Ádovci byli vyhlazeni tak důkladně, že po jejich velké a slavné civilizaci nezbyla ani stopa. Ke konci *Súry* zaznívá varování určené lidu svatého Proroka, aby se nenechali oklamat svým bohatstvím a blahobytem, ani dosavadní chudobou a slabostí muslimů; a budou-li i nadále zarputile odmítat Poselství boží, jejich blahobyt se stane jejich vlastní zkázou. *Súra* končí Výzvou určenou svatému Proroku a jeho souvěrcům, aby jako neohrožení vyznavači Pravdy trpělivě a statečně snášeli veškeré útrapy a pronásledování, kterým jsou vystaveni, neboť se rychle blíží doba, kdy jejich věc zvítězí a jejich pronásledovatelé budou před nimi stát v naprostém ponížení a hanbě a budou prosit o odpuštění a o milost.

AL-AHQÁF

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Há Mím*.

3. Zjevení této Knihy pochází od Allaha, Mocného, Moudrého.

4. A stvořili jsme nebesa a zemi a vše, co je mezi nimi, jen podle pravdy a na lhůtu předem stanovenou; avšak ti, kteří nevěří, se od toho, před čím byli varováni, odvracejí.

5. Řekni: „Víte vy, jak vypadá to, co vzýváte vedle Allaha? Ukažte mi tedy, co na zemi stvořili. Či mají podíl na *stvoření* nebes? Přineste mi *na svou obhajobu* Knihu, *která byla zjevena* před touto, nebo nějakou stopu vědění, jste-li pravdomluvní."

6. A kdo je zbloudilejší než ti, kteří se místo k Allahovi modlí k takovým, kteří je ani do Dne Zmrtvýchvstání nevyslyší a kteří o jejich modlitbě nemají tušení?

7. A až bude celé lidstvo shromážděno, stanou se jejich nepřáteli a jejich uctívání budou zapírat.

8. A když jim jsou přednášena Naše Znamení, říkají ti, kteří nevěří, o pravdě, která k nim přišla: „Toto je zjevné kouzelnictví."

9. Nebo snad říkají: „On si to vymyslel."? Řekni: „Pokud jsem si to vymyslel, vy

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①
حٰمٓ ②
تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ③
مَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَآ اِلَّا
بِالْحَقِّ وَاَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا عَمَّآ اُنْذِرُوْا
مُعْرِضُوْنَ ④
قُلْ اَرَءَيْتُمْ مَّا تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَرُوْنِيْ
مَاذَا خَلَقُوْا مِنَ الْاَرْضِ اَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمٰوٰتِ ۗ
اِيْتُوْنِيْ بِكِتٰبٍ مِّنْ قَبْلِ هٰذَآ اَوْ اَثٰرَةٍ مِّنْ عِلْمٍ
اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ⑤
وَمَنْ اَضَلُّ مِمَّنْ يَّدْعُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَنْ
لَّا يَسْتَجِيْبُ لَهٗٓ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَآئِهِمْ
غٰفِلُوْنَ ⑥
وَاِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوْا لَهُمْ اَعْدَآءً وَّكَانُوْا
بِعِبَادَتِهِمْ كٰفِرِيْنَ ⑦
وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
لِلْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ هٰذَا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ⑧
اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ۗ قُلْ اِنِ افْتَرَيْتُهٗ فَلَا تَمْلِكُوْنَ

* Chvályhodný, Pán Cti.

mě proti Allahovi v ničem nepomůžete. On dobře ví, jaké řeči o Něm vedete. On stačí jako Svědek mezi mnou a vámi. A On je Nejvýš odpouštějící, Milosrdný.

لِيْ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا ؕ هُوَ اَعْلَمُ بِمَا تُفِيْضُوْنَ فِيْهِ ؕ كَفٰى بِهٖ شَهِيْدًۢا بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ ؕ وَهُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ﴿٩﴾

10. Řekni: „Jakožto Posel nejsem ničím novým a ani nevím, co se se mnou anebo s vámi *v životě pozemském* stane. Já pouze následuji to, co mi bylo zjeveno; a jsem jenom obyčejný Varovatel."

قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِّنَ الرُّسُلِ وَمَاۤ اَدْرِيْ مَا يُفْعَلُ بِيْ وَلَا بِكُمْ ؕ اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوْحٰۤى اِلَيَّ وَمَاۤ اَنَا اِلَّا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿١٠﴾

11. Řekni: „Jestliže je toto od Allaha a vy v to nevěříte a jestliže svědek ze synů Izraele dosvědčuje *příchod* někoho jemu podobného a ten uvěřil, zatímco vy jste příliš pyšní, *co s vámi jenom bude*?" Allah věru nevede lid hříšný.

قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَكَفَرْتُمْ بِهٖ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْۢ بَنِيْۤ اِسْرَآءِيْلَ عَلٰى مِثْلِهٖ فَاٰمَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١١﴾

R. 2.

12. A ti, kteří nevěří, říkají o těch, kteří věří: „Kdyby to bylo k něčemu dobré, nedostali by to již před námi." A protože tím nijak vedeni nejsou, říkají: „Toto je stará lež."

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا سَبَقُوْنَاۤ اِلَيْهِ ؕ وَاِذْ لَمْ يَهْتَدُوْا بِهٖ فَسَيَقُوْلُوْنَ هٰذَاۤ اِفْكٌ قَدِيْمٌ ﴿١٢﴾

13. A před tímto byla Kniha Mojžíšova, vedení a milosrdenství; a toto je Kniha v jazyce arabském, potvrzující *předešlá proroctví*, aby byli varováni ti, kteří hřeší, a aby byla radostnou zvěstí těm, kteří dobré konají.

وَمِنْ قَبْلِهٖ كِتٰبُ مُوْسٰۤى اِمَامًا وَّرَحْمَةً ؕ وَهٰذَا كِتٰبٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّيُنْذِرَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ۖ وَبُشْرٰى لِلْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٣﴾

14. Zajisté ti, kteří říkají: „Pánem naším je Allah" *a* potom zůstanou neochvějní — na ty *nepadne* žádný strach, ani nebudou zarmouceni.

اِنَّ الَّذِيْنَ قَالُوْا رَبُّنَا اللّٰهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوْا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿١٤﴾

15. Ti budou obyvateli Zahrady, v níž budou přebývat navěky — odměnou za to, co vykonali.

اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۚ جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٥﴾

16. A přikázali jsme člověku, aby byl laskavý ke svým rodičům. Matka jeho jej nosila a v bolesti porodila. A jeho nošení a kojení trvá třicet měsíců; a až dosáhne

وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ اِحْسٰنًا ؕ حَمَلَتْهُ اُمُّهٗ كُرْهًا وَّوَضَعَتْهُ كُرْهًا ؕ وَحَمْلُهٗ وَفِصٰلُهٗ

dospělosti a až dosáhne *věku* čtyřiceti let, řekne: „Pane můj, dej mi *sílu*, abych byl vděčný za Tvou přízeň, jíž jsi zahrnul mě i mé rodiče, a abych konal dobré skutky, takové, jaké by se Ti zalíbily. A učiň pro mě spravedlivým mé potomstvo. *Kajícně* se k Tobě obracím; a jsem jedním z těch, kteří se *do vůle Tvé* odevzdávají."

ثَلٰثُوْنَ شَهْرًا ۭ حَتّٰٓى اِذَا بَلَغَ اَشُدَّهٗ وَبَلَغَ اَرْبَعِيْنَ
سَنَةً ۙ قَالَ رَبِّ اَوْزِعْنِيْٓ اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِيْٓ
اَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلٰي وَالِدَيَّ وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا
تَرْضٰىهُ وَاَصْلِحْ لِيْ فِيْ ذُرِّيَّتِيْ ۚ اِنِّيْ تُبْتُ اِلَيْكَ
وَاِنِّيْ مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿١٦﴾

17. Od takových přijmeme jejich dobré skutky a jejich špatné skutky přehlédneme. *Budou patřit* mezi obyvatele Zahrady *podle* slibu pravdivého, který jim byl dán.

اُولٰۗىِٕكَ الَّذِيْنَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ اَحْسَنَ مَا عَمِلُوْا وَ
نَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّاٰتِهِمْ فِيْٓ اَصْحٰبِ الْجَنَّةِ ۭ وَعْدَ
الصِّدْقِ الَّذِيْ كَانُوْا يُوْعَدُوْنَ ﴿١٧﴾

18. Ale ten, který svým rodičům říká: „Hanba vám oběma! Chcete mi vyhrožovat, že budu vyveden z hrobu, když přede mnou již odešla celá pokolení?" A oba pak prosí Allaha o pomoc *a synovi říkají*: „Běda ti, uvěř, neboť slib Allahův je pravdivý." Ale on říká: „To jsou jen výmysly dávných předků."

وَالَّذِيْ قَالَ لِوَالِدَيْهِ اُفٍّ لَّكُمَآ اَتَعِدٰنِنِيْٓ اَنْ
اُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُوْنُ مِنْ قَبْلِيْ ۚ وَهُمَا
يَسْتَغِيْثٰنِ اللّٰهَ وَيْلَكَ اٰمِنْ ڰ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ ښ
فَيَقُوْلُ مَا هٰذَآ اِلَّآ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿١٨﴾

19. To jsou ti, nad nimiž se naplnil rozsudek o společenstvích Džinů a lidí, kteří zanikli před nimi. Ti věru utrpěli ztrátu.

اُولٰۗىِٕكَ الَّذِيْنَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِيْٓ اُمَمٍ قَدْ
خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ ۭ اِنَّهُمْ
كَانُوْا خٰسِرِيْنَ ﴿١٩﴾

20. A pro všechny jsou určeny stupně *hodnosti* podle toho, co vykonali, a aby je mohl Allah za jejich skutky plně odměnit; a nebude jim ukřivděno.

وَلِكُلٍّ دَرَجٰتٌ مِّمَّا عَمِلُوْا ۚ وَلِيُوَفِّيَهُمْ اَعْمَالَهُمْ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿٢٠﴾

21. A v den, kdy budou ti, kteří nevěří, předvedeni k Ohni, *bude jim řečeno*: „Vyčerpali jste v životě pozemském všechno dobré a užívali jste si z toho. Dnes tedy budete odměněni trestem zahanbujícím za to, že jste byli na zemi neoprávněně pyšní, a za to, že jste byli vzpurní."

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا عَلَي النَّارِ ۭ اَذْهَبْتُمْ
طَيِّبٰتِكُمْ فِيْ حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا ۚ
فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُوْنِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُوْنَ
فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُوْنَ ﴿٢١﴾ ع

R. 3.

22. A zmiň se o bratru 'Ádovců, když varoval svůj lid uprostřed písečných přesypů —

وَاذْكُرْ اَخَا عَادٍ ۭ اِذْ اَنْذَرَ قَوْمَهٗ بِالْاَحْقَافِ وَ

a Varovatelé byli už před ním i po něm — *a říkal*: „Neuctívejte nikoho kromě Allaha; bojím se pro vás trestu velikého dne."

قَدْ خَلَتِ النُّذُرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٢٢﴾

23. Řekli: „Přišel jsi k nám proto, abys nás odvrátil od našich božstev? Přines nám tedy to, čím nám vyhrožuješ, jsi-li pravdomluvný."

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِتَأْفِكَنَا عَنْ آلِهَتِنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٣﴾

24. Řekl: „Vědění *o tom* je pouze u Allaha. A já vám sděluji, s čím jsem byl vyslán, vidím však, že jste lid nevědomý.

قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ وَلَٰكِنِّي أَرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿٢٤﴾

25. A když ho (trest) spatřili, jak se v podobě mračna blíží k jejich údolím, řekli: „Toto je mrak, který nám přináší déšť." „Nikoliv, je to však to, co jste si přáli uspíšit — vítr, v němž je trest bolestný.

فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَتِهِمْ قَالُوا هَٰذَا عَارِضٌ مُمْطِرُنَا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٥﴾

26. „A ten z Příkazu Pána svého zničí vše." A stalo se, že po nich nebylo vidět nic, jen jejich příbytky. Takto odměňujeme lid provinilý.

تُدَمِّرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَىٰ إِلَّا مَسَاكِنُهُمْ كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٦﴾

27. A dali jsme jim postavení, jaké jsme vám nedali; a dali jsme jim oči a uši a srdce. Ale jejich oči a uši a srdce jim nebyly nic platné, protože Allahova Znamení zavrhli; a obklopilo je to, čemu se posmívali.

وَلَقَدْ مَكَّنَّاهُمْ فِيمَا إِنْ مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَارًا وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٢٧﴾

R. 4.

28. A zničili jsme města okolo vás; a obměňovali jsme Znamení, aby se *k Nám* obrátili.

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَىٰ وَصَرَّفْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾

29. Proč jim tedy nepomohli přiblížit se *k Němu* ti, které si vzali jako božstva vedle Allaha? Ba ne, ta pro ně byla ztracena. Byl to *následek* jejich lži i toho, co si vymysleli.

فَلَوْلَا نَصَرَهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَٰلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٩﴾

30. A *vzpomeň si*, jak jsme k Tobě poslali skupinu Džinů, kteří si chtěli poslechnout Korán. A když byli přítomni jeho *přednášení*, řekli jeden druhému: „Buďte zticha *a poslouchejte*." A když se přednášení skončilo, vrátili se k *svému* lidu, aby *jej* varovali.

وَإِذْ صَرَفْنَآ إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْءَانَ
فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوٓا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ
قَوْمِهِم مُّنذِرِينَ ﴿٣٠﴾

31. Řekli: „Lide náš, slyšeli jsme Knihu, jež byla seslána po Mojžíšovi *a* jež potvrzuje to, co bylo před ní; vede k pravdě a ke stezce pravé.

قَالُوا يَٰقَوْمَنَآ إِنَّا سَمِعْنَا كِتَٰبًا أُنزِلَ مِنۢ بَعْدِ مُوسَىٰ
مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِيٓ إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ
طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٣١﴾

32. „Ó lide náš, odpovězte tomu, jenž vás volá k Allahovi, a uvěřte v Něho. On vám odpustí vaše hříchy a ochrání vás před trestem bolestným.

يَٰقَوْمَنَآ أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَءَامِنُوا بِهِۦ يَغْفِرْ لَكُم
مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُم مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٢﴾

33. „A kdo tomu, jenž k Allahovi volá, neodpoví, ten nemůže překazit záměry Boží na zemi a kromě Něho nemá ochránce žádného. Takoví jsou ve zjevném bludu."

وَمَن لَّا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ
وَلَيْسَ لَهُۥ مِن دُونِهِۦٓ أَوْلِيَآءُ أُولَٰٓئِكَ فِي ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٣٣﴾

34. Což neviděli, že Allah, Jenž stvořil nebesa a zemi a jejich stvořením se neunavil, je schopen oživit mrtvé? On vskutku je všech věcí mocen.

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَٰوَٰتِ وَالْأَرْضَ
وَلَمْ يَعْيَ بِخَلْقِهِنَّ بِقَٰدِرٍ عَلَىٰٓ أَن يُحْـِۧيَ الْمَوْتَىٰ
بَلَىٰٓ إِنَّهُۥ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٤﴾

35. A v den, kdy budou ti, kteří neuvěřili, předvedeni k Ohni, *bude jim řečeno*: „Což tohle není skutečnost?" Odpovědí: „Ano je, při Pánu našem!" On řekne: „Okuste tedy trestu za to, že jste nevěřili."

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَٰذَا
بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ
بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٥﴾

36. Buď tedy trpělivý, jako byli *trpěliví* Poslové, jimž bylo vlastní pevné odhodlání, a nespěchej na ně. V den, kdy spatří to, co jim hrozí, se jim bude zdát, že se na tomto světě nezdrželi déle než jednu hodinu jednoho dne. *Toto je varování*, jež bylo sděleno. A zahuben nebude nikdo, leda lid neposlušný.

فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا
تَسْتَعْجِل لَّهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ
لَمْ يَلْبَثُوٓا إِلَّا سَاعَةً مِّن نَّهَارٍۭ بَلَٰغٌ فَهَلْ يُهْلَكُ
إِلَّا الْقَوْمُ الْفَٰسِقُونَ ﴿٣٦﴾ ع

KAPITOLA 47

MUHAMMAD

(*Zjeveno po Hidžře*)

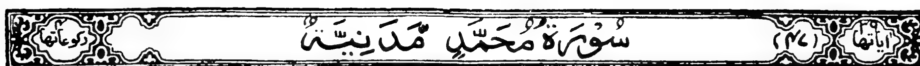
Doba zjevení a kontext

Súra je též známá pod názvem Qitál (válka), protože velká část jejího textu je věnována válečné tématice — příčinám války, její etice a jejím následkům. Bajdáwí, Zamachšarí, Sajútí a další se domnívají, že *Súra* byla zjevena po Hidžře - velká část byla patrně zjevena před bitvou u Badru, na počátku Prorokova pobytu v Medíně. Ke konci minulé *Súry* se jednoznačně a důrazně konstatuje, že odpor proti božímu Poselství, byť by byl sebemocnější, sebeorganizovanější či sebevytrvalejší, nemůže být nikdy úspěšný a Pravda musí nakonec zvítězit. Toto téma nabývá v této *Súře* pevnějších obrysů a nevěřícím se oznamuje, že věc islámu po překonání všech nesnází a překážek nakonec zvítězí.

Obsah

Súra začíná nekompromisním tvrzením, že veškeré úsilí nevěřících vynaložené ke zpomalení a zastavení vývoje islámu bude marné a že se budou podmínky následovníků svatého Proroka každým dnem zlepšovat. Dále říká, že nevěřící tasili proti svatému Prorokovi svůj meč, a proto mečem zhynou. Muslimům je jednoznačně přislíben úspěch v boji proti nepřátelům a dále *Súra* v kostce stanoví důležitá pravidla vedení války, např. válečné zajatce lze zajmout jen po pravidelném boji, při němž nepřítel utrpěl rozhodnou porážku (v.5); po skončení války by měli být propuštěni buď jako projev dobré vůle, nebo po přijetí náležitého výkupného. Takto *Súra* v jednom krátkém verši zasadila účinnou ránu ohavnému obyčeji, jakým je otroctví. Dále se praví, že lež musí nakonec utrpět porážku. Toto poučení je zapsáno zlatým písmem na stránkách dějin a neblahý osud národů z bezprostředního okolí, jako např. ʻÁdovců, Thamúdovců, Madjanských a lidu Lotova, by měl Mekkáncům protřít zrak. *Súra* pokračuje několika slovy útěchy a povzbuzení adresovanými svatému Prorokovi, že je sice ze svého rodiště vyháněn, bez přítele a zdánlivě bez pomoci, aby si hledal útočiště v místě vzdáleném a mezi cizími

lidmi, ale přesto se jeho poslání dočká vítězství. Následuje stručná zmínka o účelech a cílech války podle zásad islámu a *Súra* končí výzvou k muslimům, aby byli připraveni rozdat vše, co vlastní, pro věc, jež je jim drahá, neboť neutrácet tehdy, když si doba žádá, aby věřící rozdávali co nejvíce, musí nutně poškodit věc samu i jednotlivce.

MUHAMMAD

(*Zjeveno po Hidžře*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Těm, kteří nevěří a jiným v cestě Allahově brání — On skutky jejich učiní marnými.

3. Ale *pokud jde o* ty, kteří uvěřili a dobré skutky konají a uvěřili v to, co bylo zjeveno Muhammadovi — a to je pravda od Pána jejich — ty zbaví jejich hříchů a zlepší jejich postavení.

4. To proto, že ti, kteří nevěří, následují lži, zatímco ti, kteří věří, následují pravdu pocházející od Pána jejich. A takto Allah předkládá lidem jejich podobenství.

5. A když se střetnete s těmi, kteří nevěří, *v opravdovém boji*, udeřte je do zátylku; a až je přemůžete, pevně *je* spoutejte — potom *jim* buď dejte milost nebo *je propusťte* za výkupné — dokud válka neodloží svá břemena. Toto *je rozkaz*. A kdyby byl Allah chtěl, mohl je potrestat *Sám*, ale On *chtěl* jedny z vás podrobit zkoušce druhými. A těm, kteří byli zabyti na cestě Allahově — On nikdy neučiní skutky jejich marnými.

6. On je povede a zlepší jejich postavení

7. A přijme je do Zahrady, o níž jim dal předem vědění.

8. Vy, kteří věříte, když pomůžete *věci* Allahově, On pomůže vám a zpevní vaše kroky!

9. Ale *pokud jde o* ty, kteří nevěří, *osudem* jejich je zatracení; a On jejich skutky učiní marnými.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ (١)
اَلَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اَضَلَّ
اَعْمَالَهُمْ (٢)
وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَاٰمَنُوْا بِمَا نُزِّلَ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّهِمْ ۙ كَفَّرَ عَنْهُمْ
سَيِّاٰتِهِمْ وَاَصْلَحَ بَالَهُمْ (٣)
ذٰلِكَ بِاَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَاَنَّ الَّذِيْنَ
اٰمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَّبِّهِمْ ؕ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ
لِلنَّاسِ اَمْثَالَهُمْ (٤)
فَاِذَا لَقِيْتُمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَضَرْبَ الرِّقَابِ ؕ حَتّٰٓى اِذَآ
اَثْخَنْتُمُوْهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَ ۙ فَاِمَّا مَنًّا بَعْدُ وَاِمَّا
فِدَآءً حَتّٰى تَضَعَ الْحَرْبُ اَوْزَارَهَا ۛ ذٰلِكَ ؕ وَلَوْ يَشَآءُ
اللّٰهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْ وَلٰكِنْ لِّيَبْلُوَا بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ ؕ وَ
الَّذِيْنَ قُتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَلَنْ يُّضِلَّ اَعْمَالَهُمْ (٥)
سَيَهْدِيْهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ (٦)
وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ (٧)
يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِنْ تَنْصُرُوا اللّٰهَ يَنْصُرْكُمْ وَ
يُثَبِّتْ اَقْدَامَكُمْ (٨)
وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَتَعْسًا لَّهُمْ وَاَضَلَّ اَعْمَالَهُمْ (٩)

10. To proto, že nenávidí to, co zjevil Allah; tak On skutky jejich marnými učinil.

11. Což necestovali po zemi a neviděli, jaký byl konec těch, kteří byli před nimi? Allah je *do posledního* zahubil a podobně se stane nevěřícím.

12. To proto, že Allah je Ochráncem těch, kteří věří, a pokud se týče nevěřících, ti nemají ochránce žádného.

R. 2.

13. Allah zajisté uvede ty, kteří věří a dobré skutky konají, do Zahrad, pod nimiž řeky tečou; zatímco ti, kteří nevěří, si užívají a právě tak jako dobytek se přecpávají; a útočištěm jejich bude Oheň.

14. A kolik měst, mocnějších než město tvé, které tě vyhnalo, jsme již zničili, a neměla pomocníka žádného!

15. Je snad ten, jenž se opírá o jasný důkaz od Pána svého, podoben těm, jimž byla špatnost jejich skutků zkrášlena a kteří následují své špatné sklony?

16. Líčení Zahrady, jež byla přislíbena spravedlivým: jsou v ní řeky s vodou, která se nekazí; a řeky mléka, jehož chuť se nemění; řeky vína, rozkoš to pro pijící; a řeky medu pročištěného. A budou tam mít všechny *druhy* ovoce a odpuštění od Pána svého. Mohou *se* snad *ti, kteří se na podobné slasti těší*, podobat těm, kteří v Ohni přebývají a jimž je k pití podávána *jen* vařící voda, která jim rozleptává vnitřnosti?

17. A jsou mezi nimi někteří, kteří ti naslouchají, jen pokud setrvávají v tvé přítomnosti, avšak potom řeknou těm, jimž se dostalo vědění: „O čem to vlastně teď

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَرِهُوْا مَاۤ اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاَحْبَطَ اَعْمَالَهُمْ ﴿١٠﴾
اَفَلَمْ يَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ دَمَّرَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ ۫ وَ
لِلْكٰفِرِيْنَ اَمْثَالُهَا ﴿١١﴾
ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ مَوْلَى الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَاَنَّ الْكٰفِرِيْنَ
لَا مَوْلٰى لَهُمْ ﴿١٢﴾
اِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ؕ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا
يَتَمَتَّعُوْنَ وَيَاْكُلُوْنَ كَمَا تَاْكُلُ الْاَنْعَامُ وَالنَّارُ
مَثْوًى لَّهُمْ ﴿١٣﴾
وَكَاَيِّنْ مِّنْ قَرْيَةٍ هِيَ اَشَدُّ قُوَّةً مِّنْ قَرْيَتِكَ
الَّتِيْۤ اَخْرَجَتْكَ ۚ اَهْلَكْنٰهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ﴿١٤﴾
اَفَمَنْ كَانَ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّهٖ كَمَنْ زُيِّنَ لَهٗ سُوْٓءُ
عَمَلِهٖ وَاتَّبَعُوْۤا اَهْوَآءَهُمْ ﴿١٥﴾
مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِيْ وُعِدَ الْمُتَّقُوْنَ ؕ فِيْهَاۤ اَنْهٰرٌ
مِّنْ مَّآءٍ غَيْرِ اٰسِنٍ ۚ وَاَنْهٰرٌ مِّنْ لَّبَنٍ لَّمْ يَتَغَيَّرْ
طَعْمُهٗ ۚ وَاَنْهٰرٌ مِّنْ خَمْرٍ لَّذَّةٍ لِّلشّٰرِبِيْنَ ۚ وَاَنْهٰرٌ
مِّنْ عَسَلٍ مُّصَفًّى ؕ وَلَهُمْ فِيْهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ
وَمَغْفِرَةٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ ؕ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ
وَسُقُوْا مَآءً حَمِيْمًا فَقَطَّعَ اَمْعَآءَهُمْ ﴿١٦﴾
وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّسْتَمِعُ اِلَيْكَ ۚ حَتّٰۤى اِذَا خَرَجُوْا مِنْ
عِنْدِكَ قَالُوْا لِلَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ اٰنِفًا ۫

vykládal?" To jsou ti, jejichž srdce Allah zapečetil a kteří následují své špatné sklony. špatné sklony.

أُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ طَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ وَ اتَّبَعُوْٓا
أَهْوَآءَهُمْ ﴿١٧﴾

18. Ale *pokud jde o* ty, kteří následují správné vedení, těm Allah vedení posílí a daruje jim zbožnost.

وَ الَّذِيْنَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَّ اٰتٰىهُمْ
تَقْوٰىهُمْ ﴿١٨﴾

19. Nečekají než na Hodinu, která k nim znenadání přijde. A její příznaky se již ukázaly. Co jim však bude platné jejich napomenutí, až na ně *skutečně* dopadne?

فَهَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّا السَّاعَةَ اَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً
فَقَدْ جَآءَ اَشْرَاطُهَا فَاَنّٰى لَهُمْ اِذَا جَآءَتْهُمْ
ذِكْرٰىهُمْ ﴿١٩﴾

20. Věz tedy, že není Boha kromě Allaha, a pros za odpuštění svých slabostí a pros za odpuštění pro věřící muže a věřící ženy. A Allah dobře zná místa, kudy chodíte i kde se zastavujete.

فَاعْلَمْ اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَ اسْتَغْفِرْ لِذَنْۢبِكَ وَ
لِلْمُؤْمِنِيْنَ وَ الْمُؤْمِنٰتِ وَ اللّٰهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَ
ع مَثْوٰىكُمْ ﴿٢٠﴾

R. 3.

21. A ti, kteří věří, říkají: „Proč nebyla zjevena nějaká Súra?" A když je zjevena Súra rozhodující a je v ní zmíněn boj, tu vidíš ty, v jejichž srdcích je choroba, jak se na tebe dívají pohledem člověka, upadajícího v bezvědomí před *blížící* se smrtí. Nechť je zkáza zachvátí!

وَ يَقُوْلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُوْرَةٌ فَاِذَآ
اُنْزِلَتْ سُوْرَةٌ مُّحْكَمَةٌ وَّ ذُكِرَ فِيْهَا الْقِتَالُ رَاَيْتَ
الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ يَّنْظُرُوْنَ اِلَيْكَ نَظَرَ
الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَاَوْلٰى لَهُمْ ﴿٢١﴾

22. Poslušnost a vlídné slovo *je pro ně lepší*. A až se bude o věci rozhodovat, věru bude pro ně lepší, aby byli věrni Allahovi.

طَاعَةٌ وَّ قَوْلٌ مَّعْرُوْفٌ فَاِذَا عَزَمَ الْاَمْرُ فَلَوْ
صَدَقُوا اللّٰهَ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ﴿٢٢﴾

23. Kdyby vám byla dána moc, šířili byste snad v zemi nepokoje a zpřetrhali své příbuzenské svazky?

فَهَلْ عَسَيْتُمْ اِنْ تَوَلَّيْتُمْ اَنْ تُفْسِدُوْا فِي الْاَرْضِ
وَ تُقَطِّعُوْٓا اَرْحَامَكُمْ ﴿٢٣﴾

24. To jsou ti, jež Allah proklel, aby je učinil hluchými a oči jim oslepil.

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ فَاَصَمَّهُمْ وَ اَعْمٰٓى
اَبْصَارَهُمْ ﴿٢٤﴾

25. Což se tedy nad Koránem nezamyslí, nebo snad mají na srdcích zámky?

اَفَلَا يَتَدَبَّرُوْنَ الْقُرْاٰنَ اَمْ عَلٰى قُلُوْبٍ اَقْفَالُهَا ﴿٢٥﴾

26. Zajisté ty, kteří se zády obrátili poté, co se jim stalo zjevným správné vede-

اِنَّ الَّذِيْنَ ارْتَدُّوْا عَلٰٓى اَدْبَارِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا

ní, ty Satan svedl a nabízí jim plané naděje.

تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىۙ الشَّيْطٰنُ سَوَّلَ لَهُمْ ۗ وَاَمْلٰى
لَهُمْ ﴿٢٦﴾

27. To proto, že řekli těm, kteří nenávidí to, co Allah zjevil: „Budeme vás poslouchat jenom v něčem;" a Allah zná jejich tajemství.

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا لِلَّذِيْنَ كَرِهُوْا مَا نَزَّلَ اللّٰهُ
سَنُطِيْعُكُمْ فِيْ بَعْضِ الْاَمْرِ ۚ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ
اِسْرَارَهُمْ ﴿٢٧﴾

28. A jak *jim bude*, až je andělé nechají zemřít, bijíce je po tvářích a do zad?

فَكَيْفَ اِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ يَضْرِبُوْنَ وُجُوْهَهُمْ
وَاَدْبَارَهُمْ ﴿٢٨﴾

29. To za to, že následovali to, co se Allahovi nelíbilo, a nenáviděli to, co se Mu líbilo. Tak učinil skutky jejich marnými.

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمُ اتَّبَعُوْا مَآ اَسْخَطَ اللّٰهَ وَكَرِهُوْا
ع رِضْوَانَهٗ فَاَحْبَطَ اَعْمَالَهُمْ ﴿٢٩﴾

R. 4.

30. Což se ti, v jejichž srdcích sídlí choroba, domnívají, že Allah jejich zášť na světlo nevyvede?

اَمْ حَسِبَ الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ اَنْ لَّنْ يُّخْرِجَ
اللّٰهُ اَضْغَانَهُمْ ﴿٣٠﴾

31. A kdybychom chtěli, mohli bychom ti je ukázat, abys je poznal podle jejich znamení. A bezpečně je poznáš podle zabarvení *jejich* hlasů. A Allah zná skutky vaše.

وَلَوْ نَشَآءُ لَاَرَيْنٰكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيْمٰهُمْ ۗ وَ
لَتَعْرِفَنَّهُمْ فِيْ لَحْنِ الْقَوْلِ ۗ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اَعْمَالَكُمْ ﴿٣١﴾

32. A věru vás budeme zkoušet, dokud mezi vámi nerozlišíme ty, kteří usilují *o věc Boží* a jsou neochvějní. A podáme o vás zprávu.

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتّٰى نَعْلَمَ الْمُجٰهِدِيْنَ مِنْكُمْ وَ
الصّٰبِرِيْنَ ۙ وَنَبْلُوَا اَخْبَارَكُمْ ﴿٣٢﴾

33. Ti, kteří nevěří a brání *lidem* v cestě Allahově a stavějí se proti Poslu poté, co se jim stalo zjevným správné vedení, ti neublíží Allahovi ani v nejmenším; a On učiní jejich skutky marnými.

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَ
شَآقُّوا الرَّسُوْلَ مِنْۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدٰىۙ
لَنْ يَّضُرُّوا اللّٰهَ شَيْـًٔا ۗ وَسَيُحْبِطُ اَعْمَالَهُمْ ﴿٣٣﴾

34. Vy, kteří věříte! Poslouchejte Allaha a poslouchejte Posla a nedopusťte, aby se vaše skutky staly marnými.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَطِيْعُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ
وَلَا تُبْطِلُوْٓا اَعْمَالَكُمْ ﴿٣٤﴾

35. Věru těm, kteří nevěří a brání *lidem* v cestě Allahově *a* zemřou jako nevěřící — těm Allah zajisté neodpustí.

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ثُمَّ
مَاتُوْا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَّغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ ﴿٣٥﴾

36. Neochabujte tedy a nedomáhejte se míru; neboť *zajisté* vy budete mít vrch. A Allah je s vámi a nepřipraví vás *o odměnu* za vaše konání.

37. Život na *tomto* světě je pouze hrou a kratochvílí; a jestliže věříte a jste spravedliví, On vám dá vaše odměny a nebude na vás žádat vaše majetky.

38. Kdyby je na vás žádal a nutil vás, byli byste lakomí a On by odkryl zlobu vaši.

39. Hle, vy jste ti, kteří jsou vyzýváni, abyste rozdávali na cestě Allahově; avšak někteří z vás jsou lakomí. A kdo je lakomý, je lakomý jenom ke škodě své vlastní duše. Neboť Allah je Soběstačný, zatímco vy potřebujete oporu. A jestliže se obrátíte zády, On přivede na vaše místo národ jiný, který nebude jako vy.

فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلْمِ ۖ وَأَنتُمُ الْأَعْلَوْنَ
وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَن يَتِرَكُمْ أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٦﴾
إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ ۚ وَإِن تُؤْمِنُوا
وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أُجُورَكُمْ وَلَا يَسْأَلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ ﴿٣٧﴾
إِن يَسْأَلْكُمُوهَا فَيُحْفِكُمْ تَبْخَلُوا وَيُخْرِجْ
أَضْغَانَكُمْ ﴿٣٨﴾
هَا أَنتُمْ هَٰؤُلَاءِ تُدْعَوْنَ لِتُنفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
فَمِنكُم مَّن يَبْخَلُ ۖ وَمَن يَبْخَلْ فَإِنَّمَا يَبْخَلُ عَن
نَّفْسِهِ ۚ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنتُمُ الْفُقَرَاءُ ۚ وَإِن تَتَوَلَّوْا
يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَالَكُمْ ﴿٣٩﴾ ع

KAPITOLA 48

AL-FATH

(*Zjeveno po Hidžře*)

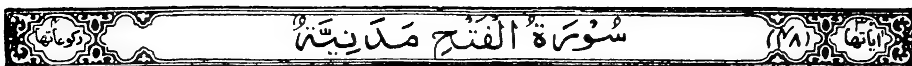
Doba zjevení a kontext

Odborníci jsou zajedno v tom, že *Súra* byla zjevena v době, kdy se svatý Prorok vracel po podepsání smlouvy u Hudajbíje zpět do Medíny, tj. v šestém roce po *Hidžře* v měsíci Dhu'l-Qa'dah (Buchárí). Jelikož tato smlouva je důležitým historickým mezníkem, všechny události s ní spojené byly pečlivě zaznamenány v islámské historiografii. Proto je naprostá shoda ohledně data a místa zjevení *Súry*. Nazývá se Al-Fath (Vítězství). Název je zcela vhodný v tom smyslu, že zdánlivá diplomatická porážka byla, jak se nakonec ukázalo, mistrovským strategickým tahem ze strany svatého Proroka a vedla k pádu Mekky a následkem toho k dobytí celé Arábie. Na konci předchozí *Súry* bylo věřícím slíbeno definitivní vítězství nad odpůrci. Tato *Súra* zas jasně a jednoznačně oznamuje, že toto vítězství se nedostaví až někdy v daleké budoucnosti, ale že se už blíží. Je tak blízko, že by se dalo říci, že se už dostavilo; a bude tak rozhodné a velké, že ani největší skeptik ho nebude moci popřít.

Obsah

Súra začíná rozhodným prohlášením, že se slíbené vítězství už dostavilo a že by mělo být jednoznačné, konečné a zdrcující. Svatému Prorokovi se dále oznamuje, že v důsledku tohoto vítězství vstoupí do ovčince islámu takové množství lidí, že přiměřená příprava a výchova nových konvertitů k zásadám a článkům Víry bude pro něj úkolem velmi náročným. Proto by při plnění této přetěžké povinnosti měl úpěnlivě prosit Boha o pomoc a prosit Ho o odpuštění a milosrdenství pro případ, že by kvůli omezeným možnostem pouhého člověka vše dokonale nezvládl. *Súra* pokračuje konstatováním, že si věřící plně neuvědomili význam Smlouvy a byli proto deprimováni; ale Bůh sešle útěchu a klid duše a jejich víra vzroste, zatímco nemístné zadostiučinění a škodolibost nevěřících nebude mít dlouhého trvání. Věřícím se dále říká, že neměli pochybovat o rozumnosti toho, že svatý Prorok Smlouvu podepsal,

neboť on je Poslem božím a vše, co činil, se stalo jen pod božím vedením a řízením. Jejich povinností bylo ‚důvěřovat mu, pomáhat mu a ctít ho‘. *Súra* dále říká, že v nich Bůh našel zalíbení, když svatému Prorokovi pod oním ‚Stromem‘ věrně přísahali, že zůstanou po jeho boku, ať se stane, co se stane, až do smrti. Právě řízením božím nedošlo tenkrát k boji, neboť tehdy žili v Mekce jistí věrní a upřímní muslimové, o jejichž existenci věřící nevěděli a kteří mohli přijít bezděčně o život, kdyby k boji došlo. Pokrytcům a těm, kteří otáleli, se uděluje přísné napomenutí a jejich pokrytectví je odhaleno. Kdykoli jsou vyzýváni do boje ve věci boží, vymýšlejí si prý výmluvy, proč by nešli, ale svými hloupými lstmi a lživými výmluvami klamou jen sami sebe. Ke konci se *Súra* vrací k tématu Smlouvy u Hudajbíje: nejenže se časem ukáže jako veliké vítězství, ale po ní budou následovat vítězství další a sousední země padnou do vítězných rukou muslimů.

AL-FATH

(*Zjeveno po Hidžře*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①
2. Věru jsme ti umožnili jasné vítězství,	اِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِيْنًا ②
3. Aby Allah zakryl tvé nedostatky, minulé i budoucí, a aby k tobě dovršil přízeň Svou a aby tě vedl stezkou pravou;	لِّيَغْفِرَ لَكَ اللّٰهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْۢبِكَ وَمَا تَاَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهٗ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُّسْتَقِيْمًا ③
4. A aby ti pomohl pomocí mocnou.	وَّيَنْصُرَكَ اللّٰهُ نَصْرًا عَزِيْزًا ④
5. On je ten, Jenž seslal klid do srdcí věřících, aby přidali víru k víře své — a Allahovi patří vojska nebeská i pozemská a Allah je Vševědoucí, Moudrý —	هُوَ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ السَّكِيْنَةَ فِيْ قُلُوْبِ الْمُؤْمِنِيْنَ لِيَزْدَادُوْٓا اِيْمَانًا مَّعَ اِيْمَانِهِمْ ۗ وَلِلّٰهِ جُنُوْدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ⑤
6. Aby uvedl věřící muže a věřící ženy do zahrad, pod nimiž potoky tečou, v nichž budou přebývat navěky, a aby je zbavil jejich špatností — a to v očích Allahových je úspěch nejvyšší —	لِّيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا وَيُكَفِّرَ عَنْهُمْ سَيِّاٰتِهِمْ ۗ وَكَانَ ذٰلِكَ عِنْدَ اللّٰهِ فَوْزًا عَظِيْمًا ⑥
7. A *aby* potrestal pokrytecké muže a pokrytecké ženy a modloslužebníky a modloslužebnice, kteří mají o Allahovi nekalé myšlenky. Ty *postihne* zlá pohroma a na nich spočívá Allahův hněv. A On je proklel a připravil pro ně Peklo. A to je věru hnusný cíl.	وَّيُعَذِّبَ الْمُنٰفِقِيْنَ وَالْمُنٰفِقٰتِ وَالْمُشْرِكِيْنَ وَ الْمُشْرِكٰتِ الظَّاۤنِّيْنَ بِاللّٰهِ ظَنَّ السَّوْءِ ۗ عَلَيْهِمْ دَاۤىِٕرَةُ السَّوْءِ ۚ وَغَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَاَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ ۗ وَسَاۤءَتْ مَصِيْرًا ⑦
8. A Allahovi patří vojska nebeská i pozemská; a Allah je Mocný, Moudrý.	وَلِلّٰهِ جُنُوْدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيْزًا حَكِيْمًا ⑧
9. A vyslali jsme tě jako Svědka a nositele radostné zvěsti a jako Varovatele,	اِنَّآ اَرْسَلْنٰكَ شَاهِدًا وَّمُبَشِّرًا وَّنَذِيْرًا ⑨

10. Abyste v Allaha i v Posla Jeho uvěřili a pomáhali mu a ctili ho a *abyste* Allaha velebili zrána i zvečera.

11. Věru ti, kteří přísahají věrnost tobě, vlastně přísahají věrnost Allahovi. Ruka Allahova spočívá na rukou jejich. A kdokoli poruší *svou přísahu*, poruší *ji* ke své vlastní škodě; a kdo splní úmluvu s Allahem uzavřenou, tomu On daruje velikou odměnu.

R. 2.

12. Ti z Arabů pouště, kteří zůstali pozadu, řeknou: „Byli jsme zaměstnáni svými majetky a svými rodinami, pros za nás tedy o odpuštění." Říkají svými jazyky to, co v jejich srdcích není. Řekni: „Kdo vám může být něco platný proti Allahovi, jestliže On vám chce něčím uškodit, či vám chce něčím prospět? Ba ne, Allah si je velmi dobře vědom toho, co děláte.

13. „Ba ne, vy jste se domnívali, že Posel a věřící se již nikdy ke svým rodinám nevrátí a bylo vám to přikrášleno ve vašich srdcích a mysleli jste zlé myšlenky a byli jste lidem zkaženým."

14. A *co se týče* těch, kteří v Allaha a v Posla Jeho nevěří — pro nevěřící jsme věru připravili oheň planoucí.

15. A Allahovi náleží království nebes a země. On odpouští tomu, komu se Mu zlíbí, a trestá toho, koho chce. A Allah je Nejvýš odpouštějící, Milosrdný.

16. Až se vydáte na pochod, abyste se zmocnili kořisti, řeknou ti, *kterým se podařilo* zůstat vzadu: „Nechte nás jít za vámi." Chtějí změnit nařízení Allahovo. Řekni: „Za námi nepůjdete. Tak to již dříve určil Allah." Potom řeknou: „Ba ne, vy nám jen závidíte." Ó nikoliv, oni však rozumějí jen máločemu.

لِّتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ ۚ وَ
تُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿١٠﴾
إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ
فَوْقَ أَيْدِيهِمْ ۚ فَمَن نَّكَثَ فَإِنَّمَا يَنكُثُ عَلَىٰ
نَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهُ اللَّهَ فَسَيُؤْتِيهِ
أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١١﴾ ع
سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا
أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا ۚ يَقُولُونَ بِأَلْسِنَتِهِم
مَّا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ ۚ قُلْ فَمَن يَمْلِكُ لَكُم مِّنَ اللَّهِ
شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا ۚ بَلْ
كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٢﴾
بَلْ ظَنَنتُمْ أَن لَّن يَنقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ
إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَٰلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَ
ظَنَنتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ وَكُنتُمْ قَوْمًا بُورًا ﴿١٣﴾
وَمَن لَّمْ يُؤْمِن بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا
لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ﴿١٤﴾
وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ
وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٥﴾
سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انطَلَقْتُمْ إِلَىٰ مَغَانِمَ
لِتَأْخُذُوهَا ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ ۖ يُرِيدُونَ أَن
يُبَدِّلُوا كَلَامَ اللَّهِ ۚ قُل لَّن تَتَّبِعُونَا كَذَٰلِكُمْ قَالَ
اللَّهُ مِن قَبْلُ ۖ فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا ۚ بَلْ

كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٦﴾

17. Řekni těm Arabům pouště, kteří zůstali vzadu: „Budete vyzváni, *abyste bojovali* proti lidu udatnému; a budete proti nim bojovat, dokud se nevzdají. Potom, budete-li poslušní, Allah vám dá skvělou odměnu, ale jestliže se obrátíte zády, jako jste se obrátili již dříve, potrestá vás trestem bolestným."

قُلْ لِّلْمُخَلَّفِيْنَ مِنَ الْاَعْرَابِ سَتُدْعَوْنَ اِلٰى
قَوْمٍ اُولِيْ بَاْسٍ شَدِيْدٍ تُقَاتِلُوْنَهُمْ اَوْ يُسْلِمُوْنَ
فَاِنْ تُطِيْعُوْا يُؤْتِكُمُ اللّٰهُ اَجْرًا حَسَنًا وَاِنْ
تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِّنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا
اَلِيْمًا ﴿١٧﴾

18. A není hany na slepém, ani není hany na chromém, ani není hany na nemocném, *jestliže nevytáhnou do boje*. A kdo poslechne Allaha a Posla Jeho, toho On uvede do Zahrad, pod nimiž potoky tečou; ale kdokoliv se obrátí zády, toho On potrestá trestem bolestným.

لَيْسَ عَلَى الْاَعْمٰى حَرَجٌ وَّلَا عَلَى الْاَعْرَجِ حَرَجٌ
وَّلَا عَلَى الْمَرِيْضِ حَرَجٌ ؕ وَمَنْ يُّطِعِ اللّٰهَ وَ
رَسُوْلَهٗ يُدْخِلْهُ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا
ع الْاَنْهٰرُ ۚ وَمَنْ يَّتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿١٨﴾

R. 3.

19. Allah byl věru nadmíru spokojen s věřícími, když ti pod Stromem věrnost přísahali, a On věděl, co bylo v jejich srdcích, a seslal na ně klid a vzápětí je odměnil blízkým vítězstvím

لَقَدْ رَضِيَ اللّٰهُ عَنِ الْمُؤْمِنِيْنَ اِذْ يُبَايِعُوْنَكَ تَحْتَ
الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِيْ قُلُوْبِهِمْ فَاَنْزَلَ السَّكِيْنَةَ
عَلَيْهِمْ وَاَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيْبًا ﴿١٩﴾

20. A velikou kořistí, které se měli zmocnit. A Allah je mocný, Moudrý.

وَّمَغَانِمَ كَثِيْرَةً يَّاْخُذُوْنَهَا ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيْزًا
حَكِيْمًا ﴿٢٠﴾

21. Allah vám přislíbil velikou kořist, které se zmocníte, a toto vám daroval předem a odvrátil od vás ruce lidí, aby se to stalo Znamením pro věřící a aby vás uvedl na cestu pravou.

وَعَدَكُمُ اللّٰهُ مَغَانِمَ كَثِيْرَةً تَاْخُذُوْنَهَا فَعَجَّلَ
لَكُمْ هٰذِهٖ وَكَفَّ اَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ ۚ وَلِتَكُوْنَ
اٰيَةً لِّلْمُؤْمِنِيْنَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُّسْتَقِيْمًا ﴿٢١﴾

22. A *On vám přislíbil* další *vítězství*, jehož jste ještě nedosáhli, *ale* Allah je již (Svým věděním) obsáhl. A Allah má moc nad všemi věcmi.

وَّاُخْرٰى لَمْ تَقْدِرُوْا عَلَيْهَا قَدْ اَحَاطَ اللّٰهُ بِهَا ؕ
وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرًا ﴿٢٢﴾

23. A kdyby proti vám bojovali ti, kteří nevěří, zajisté by se byli obrátili zády; potom by nenalezli ani ochránce, ani pomocníka.

وَلَوْ قٰتَلَكُمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوَلَّوُا الْاَدْبَارَ ثُمَّ لَا
يَجِدُوْنَ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ﴿٢٣﴾

24. Takové je obvyklé jednání Allahovo, které až dosud platilo, a v jednání Allahově žádnou změnu nenajdeš.

25. On je Ten, Jenž v údolí Mekky odvrátil jejich ruce od vás a vaše ruce od nich poté, co vám nad nimi daroval vítězství. A Allah vidí vše, co děláte.

26. A jsou to oni, kteří neuvěřili a bránili ve vstupu do Posvátné Mešity vám a také oběti, které tak bylo zabráněno dojít k obětišti. A kdyby nebylo věřících mužů a věřících žen, které jste neznali a které jste mohli ušlapat, takže jste si kvůli nim mohli nevědomky uškodit, *On by vám dovolil bojovat, ale neučinil tak*, aby přijal do Milosrdenství Svého toho, koho chce. Kdyby se byli *od nevěřících* oddělili, věru bychom potrestali ty z nich, kteří nevěřili, trestem bolestným.

27. Když ti, kteří neuvěřili, chovali ve svých srdcích hrdé rozhořčení, rozhořčení *Dnů* Nevědomosti, tak Allah seslal Svůj klid Poslu Svému i věřícím a přiměl je přidržovat se ducha spravedlnosti; a oni si ho plně zasloužili a byli ho nejvýš hodni. A Allah ví velmi dobře o všem.

R. 4.

28. Allah věru prokázal Svému Poslu pravdivost jeho Vidění. Zajisté vstoupíte do Posvátné Mešity, bude-li tomu chtít Allah, v bezpečí, *někteří* s oholenými hlavami a *jiní* s vlasy krátce ostřihanými; *a* nebudete mít strach. A kromě toho vám On připravil blízké vítězství.

29. On je ten, Jenž vyslal Svého Posla s vedením a Náboženstvím pravdy, aby ho učinil vítězným nad *všemi ostatními* náboženstvími. A Allah jako Svědek stačí.

سُنَّةَ اللّٰهِ الَّتِيْ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ ۚۖ وَلَنْ تَجِدَ
لِسُنَّةِ اللّٰهِ تَبْدِيْلًا ﴿٢٤﴾
وَهُوَ الَّذِيْ كَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ
عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْۢ بَعْدِ اَنْ اَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ ؕ
وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرًا ﴿٢٥﴾
هُمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
وَالْهَدْيَ مَعْكُوْفًا اَنْ يَّبْلُغَ مَحِلَّهٗ ؕ وَلَوْلَا رِجَالٌ
مُّؤْمِنُوْنَ وَنِسَآءٌ مُّؤْمِنٰتٌ لَّمْ تَعْلَمُوْهُمْ اَنْ
تَطَـُٔوْهُمْ فَتُصِيْبَكُمْ مِّنْهُمْ مَّعَرَّةٌۢ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ
لِيُدْخِلَ اللّٰهُ فِيْ رَحْمَتِهٖ مَنْ يَّشَآءُ ۚ لَوْ تَزَيَّلُوْا
لَعَذَّبْنَا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿٢٦﴾
اِذْ جَعَلَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فِيْ قُلُوْبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ
الْجَاهِلِيَّةِ فَاَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِيْنَتَهٗ عَلٰى رَسُوْلِهٖ وَ
عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ وَاَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوٰى وَكَانُوْٓا
ع اَحَقَّ بِهَا وَاَهْلَهَا ؕ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمًا ﴿٢٧﴾
لَقَدْ صَدَقَ اللّٰهُ رَسُوْلَهُ الرُّءْيَا بِالْحَقِّ ۚ لَتَدْخُلُنَّ
الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ اٰمِنِيْنَ ۙ مُحَلِّقِيْنَ
رُءُوْسَكُمْ وَمُقَصِّرِيْنَ ۙ لَا تَخَافُوْنَ ؕ فَعَلِمَ مَا لَمْ
تَعْلَمُوْا فَجَعَلَ مِنْ دُوْنِ ذٰلِكَ فَتْحًا قَرِيْبًا ﴿٢٨﴾
هُوَ الَّذِيْٓ اَرْسَلَ رَسُوْلَهٗ بِالْهُدٰى وَدِيْنِ الْحَقِّ
لِيُظْهِرَهٗ عَلَى الدِّيْنِ كُلِّهٖ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًا ﴿٢٩﴾
مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ ؕ وَالَّذِيْنَ مَعَهٗۤ اَشِدَّآءُ عَلَى الْكُفَّارِ

30. Muhammad je Posel Allahův. A ti, kteří jsou s ním, jsou neústupní vůči nevěřícím a láskyplní mezi sebou. Vidíš je, jak se *při Modlitbě* sklánějí a leží tváří k zemi, snažíce se dosáhnout přízně Allahovy a *Jeho* zalíbení. A známky *stavu* jejich jsou na čelech jejich následkem klanění. Takto byli vylíčeni v Tóře. A jejich popis v Evangeliu je přirovnává ke klíčícímu zrnu, které vyhání výhonek a potom ho posiluje; stane se silným a stojí pevně na stéble svém k potěšení těch, kteří je zaseli — aby tím Allah dal vzplanout hněvu nevěřících *při pohledu* na ně. Allah přislíbil těm z nich, kteří věří a dobré skutky konají, odpuštění a velikou odměnu.

رُحَمَآءُ بَيْنَهُمْ تَرٰىهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَّبْتَغُوْنَ فَضْلًا
مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا سِيْمَاهُمْ فِيْ وُجُوْهِهِمْ مِّنْ
اَثَرِ السُّجُوْدِ ؕ ذٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرٰىةِ ۚۖ وَمَثَلُهُمْ
فِي الْاِنْجِيْلِ ۚ كَزَرْعٍ اَخْرَجَ شَطْـَٔهٗ فَاٰزَرَهٗ فَاسْتَغْلَظَ
فَاسْتَوٰى عَلٰى سُوْقِهٖ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيْظَ بِهِمُ
الْكُفَّارَ ؕ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
مِنْهُمْ مَّغْفِرَةً وَّاَجْرًا عَظِيْمًا ﴿٣٠﴾

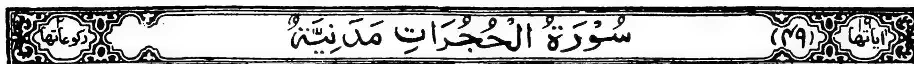
KAPITOLA 49

AL-HUDŽURÁT

(*Zjeveno po Hidžře*)

Doba zjevení a kontext

Súra byla zjevena v 9. roce po *Hidžře*, po pádu Mekky. Když se pádem Mekky islám stal velkou politickou mocností a celé zástupy lidí vešly do jeho ovčince, nadešla vhodná doba na to, aby tito noví přívrženci byli naučeni dobrým mravům a morálce. Dobrým mravům a morálce muslimy učí právě tato *Súra*. Probírá též některé sociální nepravosti, které pronikají do hmotně vyspělé a majetné společnosti (jakou se muslimové stali po dobytí Arábie), a mluví o tom, jak islámu přibude velká politická moc a materiální bohatství. Je proto přirozené - a zcela vhodné - že zahrnuje mj. i řád pro urovnávání mezinárodních sporů. Začíná přísným příkazem, aby muslimové svatého Proroka chovali v úctě a vážnosti, jak se sluší na jeho postavení Posla božího. Dále je jim přikazováno, aby se nesnažili předvídat jeho rozhodnutí, ale bezvýhradně ho poslouchali. Neměli by mluvit hlasitěji než on; nejenže je to neslušné, ale navíc to prozrazuje nedostatek respektu vůči vůdci, což nemůže nepodrývat disciplínu v muslimské obci. *Súra* pak varuje muslimy, aby nevěřili lživým zvěstem, protože takové fámy chtějí uvádět muslimy do velmi ošemetných situací. Potom v krátkosti stanoví zásady, podle nichž by mohla být na pevných základech vybudována Společnost národů, popř. Organizace spojených národů. Následuje zmínka o jistých společenských zlech, která nebudou-li se lidé mít před nimi na pozoru a nazarazí-li včas jejich postup, se zažerou do útrob společenství a podryjí celou jeho sociální strukturu. Mezi nejběžnější společenská zla patří podezřívání, lživé obviňování, špehování a pomluvy; nejnápadnějšími a nejdalekosáhlejšími, pokud jde o neblahé následky, jsou pak pýcha a domýšlivost pramenící z falešného pocitu rasové nadřazenosti. Kromě zbožnosti a spravedlivého chování Korán žádné měřítko relativní nadřazenosti neuznává.

AL-HUDŽURÁT

(*Zjeveno po Hidžře*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Vy, kteří věříte! Nebuďte troufalí před Allahem a Jeho Poslem, ale bojte se Allaha. Neboť Allah je věru Všeslyšící, Vševědoucí.

3. Vy, kteří věříte! Nezvyšujte své hlasy nad hlas Prorokův a nemluvte k němu příliš hlasitě, tak jako mluvíte mezi sebou; kéž by se vaše skutky nestaly marnými, aniž byste to postřehli.

4. Věru ti, kteří snižují své hlasy před Poslem Allahovým, jsou ti, jejichž srdce Allah zkoušel ve spravedlnosti. Jim patří odpuštění a veliká odměna.

5. Ti, kteří na tebe křičí, *stojíce* před tvými *soukromými* komnatami — většina z nich jsou *lidé* nerozumní.

6. A kdyby trpělivě čekali, až k nim vyjdeš, bylo by to pro ně lepší. Ale Allah je Nejvýš odpouštějící, Milosrdný.

7. Vy, kteří věříte! Přinese-li vám nespravedlivý člověk nějakou zprávu, ujistěte se *o správnosti jejího obsahu*, abyste z nevědomosti lidem neublížili a potom toho, co jste učinili, nelitovali.

8. A vězte, že je mezi vámi Posel Allahův; kdyby se měl ve většině záležitostí řídit podle vašich přání, věru byste špatně dopadli; avšak Allah vám učinil víru drahou

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُقَدِّمُوْا بَيْنَ يَدَيِ اللّٰهِ
وَرَسُوْلِهٖ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ②
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَرْفَعُوْٓا اَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ
صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوْا لَهٗ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ
بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ اَنْ تَحْبَطَ اَعْمَالُكُمْ وَاَنْتُمْ
لَا تَشْعُرُوْنَ ③
اِنَّ الَّذِيْنَ يَغُضُّوْنَ اَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُوْلِ اللّٰهِ
اُولٰۗىِٕكَ الَّذِيْنَ امْتَحَنَ اللّٰهُ قُلُوْبَهُمْ لِلتَّقْوٰى ۭ
لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ عَظِيْمٌ ④
اِنَّ الَّذِيْنَ يُنَادُوْنَكَ مِنْ وَّرَاۗءِ الْحُجُرٰتِ
اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ ⑤
وَلَوْ اَنَّهُمْ صَبَرُوْا حَتّٰى تَخْرُجَ اِلَيْهِمْ لَكَانَ
خَيْرًا لَّهُمْ ۭ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ⑥
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنْ جَاۗءَكُمْ فَاسِقٌۢ بِنَبَاٍ
فَتَبَيَّنُوْٓا اَنْ تُصِيْبُوْا قَوْمًۢا بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوْا
عَلٰي مَا فَعَلْتُمْ نٰدِمِيْنَ ⑦
وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ فِيْكُمْ رَسُوْلَ اللّٰهِ ۭ لَوْ يُطِيْعُكُمْ فِيْ
كَثِيْرٍ مِّنَ الْاَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ حَبَّبَ اِلَيْكُمُ

a zkrášlil ji vašim srdcím; a zhnusil vám nevěrectví, zlé skutky a neposlušnost. Takoví jsou věru ti, kteří sledují správný směr

الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ
وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ ﴿٨﴾

9. Díky milosti a přízni Allahově. A Allah je Vševědoucí, Moudrý.

فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩﴾

10. A bojují-li *spolu* dvě skupiny věřících, usmiřte je; jestliže se však posléze jedna z nich proviní vůči druhé, bojujte proti skupině, která se provinila, dokud se rozkazu Allahovu znova nepodřídí. A když se podřídí, usmiřte je spravedlivě a jednejte poctivě. Allah poctivé věru miluje.

وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلِحُوا
بَيْنَهُمَا ۖ فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقَاتِلُوا
الَّتِي تَبْغِي حَتَّىٰ تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ ۚ فَإِنْ فَاءَتْ
فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا ۖ إِنَّ اللَّهَ
يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿١٠﴾

11. *Všichni* věřící jsou si věru bratry. Sjednávejte tedy usmíření mezi bratry a bojte se Allaha, aby vám bylo prokázáno milosrdenství.

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ
وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١١﴾ ع

R. 2.

12. Vy, kteří věříte! Nechť se jedni lidé nevysmívají *druhým*, kteří by mohli být lepší než oni; nechť *se* ženy *nevysmívají jiným* ženám, které by mohly být lepší než ony. A nepomlouvejte své vlastní lidi, ani se *vzájemně* nenazývejte hanlivými přezdívkami. *Neboť je hanebné mít špatnou pověst poté, co byla přijata* víra; a ti, kteří nečiní pokání, jsou hříšníci.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسَىٰ
أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِنْ نِسَاءٍ عَسَىٰ
أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ ۖ وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا
تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ ۖ بِئْسَ الِاسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ
الْإِيمَانِ ۚ وَمَنْ لَمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١٢﴾

13. Vy, kteří věříte! Vyhýbejte se přílišnému podezřívání; neboť některé podezření je hříchem. Nevyzvídejte a nepomlouvejte jeden druhého. Přál by si snad některý z vás jíst maso svého mrtvého bratra? Zcela jistě by se vám to hnusilo. A bojte se Allaha, neboť Allah se často *se slitováním* obrací *a je* Milosrdný.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِنَ الظَّنِّ إِنَّ
بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ ۖ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبْ
بَعْضُكُمْ بَعْضًا ۚ أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ
أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ
تَوَّابٌ رَحِيمٌ ﴿١٣﴾

14. Ó lidstvo, stvořili jsme vás z muže a ženy; a učinili jsme z vás rody a kmeny, abyste se vzájemně poznali. Nejvznešenější z vás je v očích Allahových ten, kdo je

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ
وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا ۚ إِنَّ

nejspravedlivější. Allah je věru Vševědoucí, Všeho znalý.

أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ أَتْقٰكُمْ ۚ إِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ
خَبِيرٌ ﴿١٤﴾

15. Arabové pouště říkají: „Věříme." Řekni: „*Ještě* jste neuvěřili; spíše řekněte: ‚Přijali jsme Islám,' neboť *pravá* víra do vašich srdcí ještě nevstoupila." Budete-li však poslouchat Allaha a Jeho Posla, pak On vám z vašich skutků neubere nic. Allah je věru Nejvýš odpouštějící, Milosrdný.

قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا ۖ قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلٰكِنْ
قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ ۖ
وَإِنْ تُطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ
شَيْئًا ۚ إِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٥﴾

16. Věřícími jsou pouze ti, kteří *upřímně* věří v Allaha a v Jeho Posla a dále již nepochybují, nýbrž bojují za věc Allahovu svými majetky i svými osobami. Ti jsou upřímní.

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ
لَمْ يَرْتَابُوا وَجٰهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي
سَبِيلِ اللّٰهِ ۚ أُولٰئِكَ هُمُ الصّٰدِقُونَ ﴿١٦﴾

17. Řekni: „Chcete snad obeznámit Allaha se svou vírou, když Allah zná vše, co je na nebesích, a vše, co je na zemi? A Allah zná velmi dobře všechny věci."

قُلْ أَتُعَلِّمُونَ اللّٰهَ بِدِينِكُمْ ۚ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا فِي
السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ ﴿١٧﴾

18. Myslí si, že ti prokázali nějakou milost tím, že přijali Islám. Řekni: „Nepovažujte vaše přijetí Islámu za nějakou milost vůči mně. Naopak, Allah vás obdařil milostí tím, že vás dovedl k Víře *pravé* — jste-li pravdomluvní."

يَمُنُّونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا ۖ قُلْ لَا تَمُنُّوا عَلَيَّ إِسْلَامَكُمْ ۖ
بَلِ اللّٰهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدٰكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ
كُنْتُمْ صٰدِقِينَ ﴿١٨﴾

19. Allah zná tajemství nebes a země. A Allah vidí vše, co děláte.

إِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَاللّٰهُ
بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ ع

KAPITOLA 50

QÁF

(*Zjeveno před Hidžrou*)

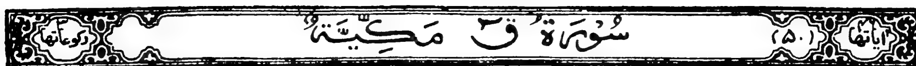
Doba zjevení a kontext

Všechny povolané autority kladou zjevení této *Súry* do raného mekkánského období. Tento názor potvrzuje i její obsah a hlavní myšlenka. Předchozí dvě *Súry* pojednávaly o perspektivách velké a slavné budoucnosti islámu a zabývaly se též sociálními a politickými problémy, které vyvstanou, jakmile se nějaký národ stane mocným a bohatým. Tato *Súra* začíná písmenem Qáf, což naznačuje, že je v moci Boha Všemohoucího učinit ze slabých a neorganizovaných Arabů mocný národ a že tak rozhodně učiní; a jako prostředek k dosažení tohoto cíle mu poslouží Korán.

Obsah

Súra je první ze skupiny kapitol, která končí *Súrou* Al-Wáqi'ah. Podobně jako všechny ostatní mekkánské *Súry* klade zvláštní důraz na skutečnost, že Korán je zjevené Slovo boží, a věští, že Vzkříšení je realitou, o níž nelze pochybovat; zejména pak zdůrazňuje konečné vítězství islámu. *Súra* připomíná přírodní jevy a historie dávných Proroků, které nás vedou k tomuto nevyhnutelnému závěru. Hned na začátku se zabývá velmí důležitým tématem, Vzkříšením. Na důkaz pravdivosti tohoto základního faktu uvádí, že národ, který po staletí zůstal mrtvým na duchu a přestal žít, bude pomocí Koránu vzkříšen k novému činorodému životu. Dále říká, že se nevěřící nedokáží přimět k tomu, aby uznali, že se skutečně může objevit Varovatel vybraný z jejich středu, který jim oznámí, že budou vzkříšeni poté, "co zemřeli a obrátili se v prach". Je jim doporučeno, aby studovali nádhernou stavbu nebeské báně poseté překrásnými hvězdami a planetami, jejichž chod je pravidelný a přesný bez jakýchkoli odchylek; a také aby se zamysleli nad stvořením nekonečné rozlehlosti země, z níž pro její obyvatele rostou všechny druhy plodů a potravin. Teprve potom si uvědomí, že Tvůrce a Původce tohoto velkého a složitého vesmíru má sílu a moudrost k tomu, aby člověku daroval nový život poté, co se jeho tělesná

schránka rozpadla. Dále *Súra* poukazuje na účelnost stvoření člověka - nejvyššího tvora božího a Jeho nejušlechtilejšího díla - na lidskou rozvahu, uvážlivost a naprostou zodpovědnost za vlastní činy. *Súra* končí poznámkou, že stvoření světa a stvoření člověka jakožto jeho vyvrcholení dokazuje, že Moudrý Stvořitel nemohl dát vzniknout takto složitému vesmíru, aniž za tím měl nějaký velký záměr. Z toho všeho vyplývá závěr, že život v záhrobí existovat musí.

QÁF

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Qáf*. Při Koránu vznešeném!

3. Oni se diví, že k nim přišel Varovatel z jejich středu. A nevěřící říkají: „Toto je věc podivná!

4. „Cože! Až zemřeme a staneme se prachem, *budeme znovu vzkříšeni*? To je návrat *víc než nemožný*."

5. My víme, o kolik je země ukracuje, a máme Knihu, která uchovává *vše*.

6. Nikoliv, zavrhli pravdu, když k nim přišla, a teď jsou ve stavu zmatení.

7. Což se nepodívali na nebe nad sebou, jak jsme ho vytvořili a ozdobili a že v něm nejsou žádné trhliny?

8. A země — tu jsme rozprostřeli a rozmístili jsme na ní pevné hory; a dali jsme na ní vyrůst všem krásným druhům,

9. *Které slouží* jako *prostředek* k osvícení a jako připomenutí pro každého služebníka, který se kajícně obrací *k Bohu*.

10. A sesíláme z nebe vodu, plnou požehnání, a z ní pěstujeme zahrady a zrní na žatvu

11. A vysoké palmy s trsy *plodů* nakupenými jeden nad druhým,

12. Jako obživu *Naším* služebníkům; a oživujeme jí mrtvou zemi. A právě takové bude Vzkříšení.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ① المنزل ٧
قٓ وَالْقُرْاٰنِ الْمَجِيْدِ ②
بَلْ عَجِبُوْٓا اَنْ جَآءَهُمْ مُّنْذِرٌ مِّنْهُمْ فَقَالَ الْكٰفِرُوْنَ
هٰذَا شَيْءٌ عَجِيْبٌ ③
ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ۚ ذٰلِكَ رَجْعٌ بَعِيْدٌ ④
قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْاَرْضُ مِنْهُمْ ۚ وَعِنْدَنَا
كِتٰبٌ حَفِيْظٌ ⑤
بَلْ كَذَّبُوْا بِالْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ فَهُمْ فِيْٓ اَمْرٍ
مَّرِيْجٍ ⑥
اَفَلَمْ يَنْظُرُوْٓا اِلَى السَّمَآءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنٰهَا
وَزَيَّنّٰهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوْجٍ ⑦
وَالْاَرْضَ مَدَدْنٰهَا وَاَلْقَيْنَا فِيْهَا رَوَاسِيَ وَاَنْبَتْنَا
فِيْهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍۢ بَهِيْجٍ ⑧
تَبْصِرَةً وَّذِكْرٰى لِكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيْبٍ ⑨
وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَآءِ مَآءً مُّبٰرَكًا فَاَنْۢبَتْنَا بِهٖ جَنّٰتٍ
وَّحَبَّ الْحَصِيْدِ ⑩
وَالنَّخْلَ بٰسِقٰتٍ لَّهَا طَلْعٌ نَّضِيْدٌ ⑪
رِّزْقًا لِّلْعِبَادِ ۙ وَاَحْيَيْنَا بِهٖ بَلْدَةً مَّيْتًا ۚ كَذٰلِكَ
الْخُرُوْجُ ⑫

---
* Mocí Vládnoucí!

13. Lid Noemův zavrhl *pravdu* již před nimi a *podobně učinili* lidé Studně* a Thamúdovci

14. A ‘Ádovci a Faraón a bratři Lotovi

15. A lidé Lesa* a národ Tubba‘ů*. *Ti* všichni Posly zavrhli a v důsledku toho *je* postihl Můj slíbený trest.

16. Cožpak jsme se unavili při svém prvním stvoření? Nikoliv, ale oni jsou zmateni, pokud jde o stvoření nové.

R. 2.

17. A vskutku jsme stvořili člověka a víme, co *mu* jeho nitro našeptává, a jsme mu blíže než *jeho* krční žíla.

18. Když dva *andělé* Zapisovatelé zaznamenávají *skutky lidí*, přičemž *jeden* sedí zprava a *druhý* zleva,

19. Nepromluví (člověk) ani slovo, aniž by u něho byl *anděl* strážný připravený *je zaznamenat*.

20. A opojení smrti zcela jistě přijde. „Tohle je to, čemu ses snažil uniknout.”

21. A bude zatroubeno na troubu: „Toto je Den slibu.”

22. A každá duše vystoupí *a* bude s ní *anděl*, aby ji poháněl, a *anděl* jako svědek.

23. „Na tohle jsi nedbal; nyní jsme ti sňali roušku a zrak tvůj je dnes zostřený.”

24. A druh jeho řekne: „Toto je to, co jsem *ze zápisu* připravil.

25. „Vy dva hoďte do Pekla každého nevděčného nepřítele *pravdy*,

26. „Zabraňujícího dobrému, hříšníka, pochybovače,

27. „Který si vedle Allaha staví Boha jiného. Vy dva jej tedy hoďte do strašných muk.”

* Staré arabské kmeny.

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَّاَصْحٰبُ الرَّسِّ وَثَمُوْدُ ﴿١٣﴾
وَعَادٌ وَّفِرْعَوْنُ وَاِخْوَانُ لُوْطٍ ﴿١٤﴾
وَّاَصْحٰبُ الْاَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ
فَحَقَّ وَعِيْدِ ﴿١٥﴾
اَفَعَيِيْنَا بِالْخَلْقِ الْاَوَّلِ بَلْ هُمْ فِيْ لَبْسٍ مِّنْ
خَلْقٍ جَدِيْدٍ ﴿١٦﴾
وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهٖ
نَفْسُهٗ وَنَحْنُ اَقْرَبُ اِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيْدِ ﴿١٧﴾
اِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيٰنِ عَنِ الْيَمِيْنِ وَعَنِ الشِّمَالِ
قَعِيْدٌ ﴿١٨﴾
مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ اِلَّا لَدَيْهِ رَقِيْبٌ عَتِيْدٌ ﴿١٩﴾
وَجَآءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذٰلِكَ مَا كُنْتَ
مِنْهُ تَحِيْدُ ﴿٢٠﴾
وَنُفِخَ فِي الصُّوْرِ ذٰلِكَ يَوْمُ الْوَعِيْدِ ﴿٢١﴾
وَجَآءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّعَهَا سَآئِقٌ وَّشَهِيْدٌ ﴿٢٢﴾
لَقَدْ كُنْتَ فِيْ غَفْلَةٍ مِّنْ هٰذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ
غِطَآءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيْدٌ ﴿٢٣﴾
وَقَالَ قَرِيْنُهٗ هٰذَا مَا لَدَيَّ عَتِيْدٌ ﴿٢٤﴾
اَلْقِيَا فِيْ جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيْدٍ ﴿٢٥﴾
مَّنَّاعٍ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيْبٍ ﴿٢٦﴾
اِلَّذِيْ جَعَلَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَاَلْقِيٰهُ فِي الْعَذَابِ
الشَّدِيْدِ ﴿٢٧﴾

28. Jeho druh řekne: „Ó Pane náš, já jsem ho ke vzpurnosti nepřiměl; to on *sám* příliš daleko zbloudil."

29. *Bůh* řekne: „Nehádejte se v Mé přítomnosti, již předem jsem vás varoval.

30. „Rozsudek Mnou *vynesený* nesmí být změněn a Já nejsem nespravedlivý ke Svým služebníkům."

R. 3.

31. V ten den řekneme Peklu: „Už jsi naplněno?" a ono odpoví: „Je jich ještě více?"

32. A Nebe, již ne tak vzdálené, bude přiblíženo spravedlivým.

33. „Toto je to, co vám bylo slíbeno — každému, kdo se vždy *k Bohu* obracel kajícně a *na své skutky* dbal,

34. „Kdo se v soukromí Milostivého *Boha* bál a přicházel *k Němu* se srdcem kajícným.

35. „Vstupte tam v míru. Toto je Den Věčnosti."

36. Budou tam mít vše, po čem touží, a u Nás je ještě *mnohem* více.

37. A kolik pokolení, jež byla silou mocnější než oni, jsme zahubili již před nimi! *Když se však dostavil trest*, vydali se na cesty po zemích. A bylo *pro ně* někde útočiště?

38. V tom věru je připomenutí pro toho, kdo má srdce, či pro toho, kdo naslouchá a je pozorný.

39. A vskutku jsme stvořili nebesa a zemi a vše, co je mezi nimi, v šesti obdobích, a nedotkla se Nás žádná únava.

40. Snášej tedy trpělivě to, co říkají, a oslavuj Pána svého, chválíce Ho před slunce východem i před *jeho* západem;

41. A v noci Jej *též* oslavuj i po *předepsaném* padnutí na zem.

42. A naslouchejte, až hlasatel zavolá z místa blízkého;

قَالَ قَرِيْنُهٗ رَبَّنَا مَآ اَطْغَيْتُهٗ وَلٰكِنْ كَانَ فِيْ
ضَلٰلٍۭ بَعِيْدٍ ۝٢٨
قَالَ لَا تَخْتَصِمُوْا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ اِلَيْكُمْ
بِالْوَعِيْدِ ۝٢٩
مَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَآ اَنَا بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيْدِ ۝٣٠
يَوْمَ نَقُوْلُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَاْتِ وَتَقُوْلُ هَلْ
مِنْ مَّزِيْدٍ ۝٣١
وَاُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِيْنَ غَيْرَ بَعِيْدٍ ۝٣٢
هٰذَا مَا تُوْعَدُوْنَ لِكُلِّ اَوَّابٍ حَفِيْظٍ ۝٣٣
مَنْ خَشِيَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِ وَجَآءَ بِقَلْبٍ مُّنِيْبِ ۝٣٤
اِدْخُلُوْهَا بِسَلٰمٍ ذٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُوْدِ ۝٣٥
لَهُمْ مَّا يَشَآءُوْنَ فِيْهَا وَلَدَيْنَا مَزِيْدٌ ۝٣٦
وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ هُمْ اَشَدُّ مِنْهُمْ
بَطْشًا فَنَقَّبُوْا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَّحِيْصٍ ۝٣٧
اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَذِكْرٰى لِمَنْ كَانَ لَهٗ قَلْبٌ اَوْ اَلْقَى
السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيْدٌ ۝٣٨
وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِيْ
سِتَّةِ اَيَّامٍ وَّمَا مَسَّنَا مِنْ لُّغُوْبٍ ۝٣٩
فَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُوْلُوْنَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ
طُلُوْعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوْبِ ۝٤٠
وَمِنَ الَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَاَدْبَارَ السُّجُوْدِ ۝٤١
وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَّكَانٍ قَرِيْبٍ ۝٤٢

43. Den, kdy uslyší výkřik doopravdy; to bude den, kdy vstanou *z hrobů*.

44. Věru jsme to My, kdo dává život a způsobuje smrt, a k Nám se uskuteční návrat *konečný*.

45. *V* den, kdy se nad nimi země rozpukne a *oni vyjdou* spěchajíce — to bude shromáždění pro Nás zcela snadné.

46. My víme nejlépe, co říkají; a ty nejsi *povolán*, abys je *jakýmkoli způsobem* nutil. A tak napomínej prostřednictvím Koránu toho, kdo se Mého varování bojí.

يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ۚ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ ﴿٤٣﴾
إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ ﴿٤٤﴾
يَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ۚ ذَٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا
يَسِيرٌ ﴿٤٥﴾
نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ ۖ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ ۖ
فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ ﴿٤٦﴾ ع

KAPITOLA 51

AL-DHÁRIJÁT

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Tato *Súra* byla podobně jako kapitola předcházející zjevena v době raného působení svatého Proroka v Mekce. Nöldeke ji klade do čtvrtého roku po Výzvě. Předchozí *Súra* pojednávala o dvojím vzkříšení — duchovním, k němuž mělo dojít prostřednictvím koránského učení, a Konečném, které nastane v Životě posmrtném; přičemž první typ vzkříšení slouží jako důkaz na podporu vzkříšení druhého. *Súra* začíná důležitým proroctvím o tom, že vlivem koránského učení vznikne obec vysoce spravedlivých mužů. Stejně jako vláhou obtěžkané mraky přinášejí déšť rozlehlým oblastem vyprahlé a spálené země a dávají jim vykvést novým životem, tato zbožná skupina spravedlivých věřících, probudivši se k novému duchovnímu životu, ponese koránské učení do všech končin světa a při svém pochodu vpřed smete z cesty vše, co se mu do cesty postaví. Až se tato zdánlivě nesplnitelná předpověď stane hmatatelnou skutečností, bude představovat nezvratný důkaz na podporu existence Konečného Vzkříšení. Dále se praví, že kdykoli se na zemi objeví boží Posel, aby svému lidu oznámil, že existuje život v záhrobí a že v něm budou muset skládat účty ze svých skutků, vysmívají se mu, stavějí se mu na odpor a pronásledují ho; jako příklad je tu citován případ lidu Lotova, který byl potrestán za své nepravosti a za své zvrhlé a nemravné praktiky. Je tu též stručná zmínka o trestu, který postihl Faraóna, 'Ádovce, Thamúdovce a lid Noemův, a ke konci *Súra* důrazně upozorňuje na nejvyšší cíl, pro nějž byl stvořen člověk, totiž aby v sobě pěstoval a ztělesňoval vlastnosti boží a zhostil se plně a věrně svých povinností k Bohu a k svým bližním.

AL-DHÁRIJÁT

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého. Milosrdného.

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ (١)

2. Při *větrech* rozséváním *nesmírným* rozsévajících,

وَالذّٰرِيٰتِ ذَرۡوًا (٢)

3. Potom při *mračnech vláhu* nesoucích,

فَالۡحٰمِلٰتِ وِقۡرًا (٣)

4. Potom při *řekách* lehce plynoucích,

فَالۡجٰرِيٰتِ يُسۡرًا (٤)

5. *A* při *andělech* povinnosti dle příkazu vykonávajících,

فَالۡمُقَسِّمٰتِ اَمۡرًا (٥)

6. To, co vám bylo slíbeno, je pravdou;

اِنَّمَا تُوۡعَدُوۡنَ لَصَادِقٌ (٦)

7. A Soud zcela jistě nastane.

وَّاِنَّ الدِّيۡنَ لَوَاقِعٌ (٧)

8. A při nebi *plném* drah,

وَالسَّمَآءِ ذَاتِ الۡحُبُكِ (٨)

9. Vy vpravdě jste v řečech *svých* nesrovnalí.

اِنَّكُمۡ لَفِىۡ قَوۡلٍ مُّخۡتَلِفٍ (٩)

10. Od *pravdy* se nechá odvrátit *jedině* ten, kdo by se *stejně* odvrátil.

يُّؤۡفَكُ عَنۡهُ مَنۡ اُفِكَ (١٠)

11. Nechť jsou prokleti lháři,

قُتِلَ الۡخَرّٰصُوۡنَ (١١)

12. Kteří jsou v hloubi *své nevědomosti* lhostejní.

الَّذِيۡنَ هُمۡ فِىۡ غَمۡرَةٍ سَاهُوۡنَ (١٢)

13. Ptají se: „Kdy přijde Den Posledního soudu?"

يَسۡـَٔلُوۡنَ اَيَّانَ يَوۡمُ الدِّيۡنِ (١٣)

14. *To bude* v den, kdy budou v Ohni mučeni.

يَوۡمَ هُمۡ عَلَى النَّارِ يُفۡتَنُوۡنَ (١٤)

15. „Okuste muka svá. Toto je to, co jste chtěli uspíšit."

ذُوۡقُوۡا فِتۡنَتَكُمۡ ؕ هٰذَا الَّذِىۡ كُنۡتُمۡ بِهٖ تَسۡتَعۡجِلُوۡنَ (١٥)

16. *Ale* Spravedliví budou mezi zahradami a prameny,

اِنَّ الۡمُتَّقِيۡنَ فِىۡ جَنّٰتٍ وَّعُيُوۡنٍ (١٦)

17. Přijímajíce to, co jim daruje Pán jejich; neboť předtím dobré konali.

اٰخِذِيۡنَ مَاۤ اٰتٰهُمۡ رَبُّهُمۡ ؕ اِنَّهُمۡ كَانُوۡا قَبۡلَ
ذٰلِكَ مُحۡسِنِيۡنَ (١٧)

18. Spávali jen malou část noci;

كَانُوۡا قَلِيۡلًا مِّنَ الَّيۡلِ مَا يَهۡجَعُوۡنَ (١٨)

19. A za úsvitu prosili o odpuštění;

وَبِالْاَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُوْنَ (19)

20. A v jejich majetku byl podíl pro žebráka i *pro* nuzného.

وَفِيْٓ اَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّآئِلِ وَالْمَحْرُوْمِ (20)

21. A na zemi jsou Znamení pro ty, kteří věří z přesvědčení,

وَفِي الْاَرْضِ اٰيٰتٌ لِّلْمُوْقِنِيْنَ (21)

22. A *také* ve vás samých. Což to nevidíte?

وَفِيْٓ اَنْفُسِكُمْ اَفَلَا تُبْصِرُوْنَ (22)

23. A na nebi je vaše obživa a *také* to, co je vám slibováno.

وَفِي السَّمَآءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوْعَدُوْنَ (23)

24. Při Pánu nebe a země, toto je skutečně pravda, stejně jako *je pravda to*, že mluvíte.

فَوَرَبِّ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ اِنَّهٗ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَآ اَنَّكُمْ
تَنْطِقُوْنَ (24)

R. 2.

25. Donesl se k tobě příběh o Abrahamových hostech poctěných?

هَلْ اَتٰىكَ حَدِيْثُ ضَيْفِ اِبْرٰهِيْمَ الْمُكْرَمِيْنَ (25) وقف لازم

26. Když k němu vešli a řekli „Mír!" On odpověděl „Mír!" *Byli to pro něho* lidé neznámí.

اِذْ دَخَلُوْا عَلَيْهِ فَقَالُوْا سَلٰمًا قَالَ سَلٰمٌ قَوْمٌ
مُّنْكَرُوْنَ (26)

27. Odešel tiše do svého domu a přinesl tučné tele

فَرَاغَ اِلٰٓى اَهْلِهٖ فَجَآءَ بِعِجْلٍ سَمِيْنٍ (27)

28. A položil je před ně a řekl: „Což jíst nebudete?"

فَقَرَّبَهٗٓ اِلَيْهِمْ قَالَ اَلَا تَاْكُلُوْنَ (28)

29. A pocítil před nimi strach. Řekli: „Neboj se." A oznámili mu radostnou zvěst o *narození* syna moudrého.

فَاَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيْفَةً قَالُوْا لَا تَخَفْ وَبَشَّرُوْهُ
بِغُلٰمٍ عَلِيْمٍ (29)

30. Tu přistoupila jeho žena celá rozčilená a do tváře se bila a zvolala: „Vždyť já jsem neplodná
já jsem neplodná stařena!"

فَاَقْبَلَتِ امْرَاَتُهٗ فِيْ صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَ
قَالَتْ عَجُوْزٌ عَقِيْمٌ (30)

31. Řekli: „Tak řekl Pán tvůj. A On je věru Moudrý, Vševědoucí."

قَالُوْا كَذٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ اِنَّهٗ هُوَ الْحَكِيْمُ
الْعَلِيْمُ (31)

32. *Abraham* řekl: „Kvůli čemu jste přišli, ó Poslové?"

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ اَيُّهَا الْمُرْسَلُوْنَ (32)

33. Řekli: „Byli jsme vysláni k lidu hříšnému,

قَالُوْٓا اِنَّآ اُرْسِلْنَآ اِلٰى قَوْمٍ مُّجْرِمِيْنَ (33)

34. „Abychom na ně seslali kameny z hlíny,

لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّنْ طِيْنٍ (34)

35. „U Pána tvého označené pro ty, kteří se hrubě provinili."

36. A ty z věřících, kteří tam byli, jsme odtamtud vyvedli;

37. Ale nalezli jsme *tam* jen jediný dům *Muslimů*.

38. A zanechali jsme v tom Znamení pro ty, kteří se bolestného trestu obávají.

39. A *další znamení jsme zanechali* v Mojžíšovi, když jsme ho vyslali se zjevnou pravomocí k Faraónovi,

40. Ten se však *od Mojžíše* ve své pýše odvrátil a prohlásil: „Kouzelník nebo blázen."

41. Tak jsme ho uchvátili i vojska jeho a hodili jsme je do moře; a vinu za to nesl *jedině* on sám.

42. A *Znamení bylo* v *rodu* 'Ádovců, když jsme proti nim poslali ničivou vichřici.

43. Nic z toho, nad čím se přehnala, nenechala, aniž to proměnila v zpráchnivělé kosti.

44. A *Znamení bylo* v *rodu* Thamúdovců, když jim bylo řečeno: „Užívejte si ještě chvíli."

45. Ale oni se proti přikázání Pána svého postavili. A tak je zasáhl blesk, zatímco se dívali

46. A nebyli schopni *znovu* vstát, ani se nemohli bránit.

47. A již před nimi jsme zahubili lid Noemův; byl to lid neposlušný.

R. 3.

48. A nebe jsme postavili *vlastní* silou a věru máme sílu nesmírnou.

49. A zemi jsme rozprostřeli; a *jak* skvěle *věci* připravujeme!

50. A vše jsme stvořili v párech; snad se nad tím zamyslíte.

51. Utíkejte se tedy k Allahovi. Já věru jsem od Něho pro vás zjevný Varovatel.

52. A nestavte jiného Boha vedle Allaha. Já věru jsem od Něho pro vás zjevný Varovatel.

مُّسَوَّمَةً عِندَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ٣٥
فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ٣٦
فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ الْمُسْلِمِينَ ٣٧
وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِّلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ٣٨
وَفِي مُوسَىٰ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ
مُّبِينٍ ٣٩
فَتَوَلَّىٰ بِرُكْنِهِ وَقَالَ سٰحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ٤٠
فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ
مُلِيمٌ ٤١
وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ٤٢
مَا تَذَرُ مِن شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلَتْهُ كَالرَّمِيمِ ٤٣
وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ حِينٍ ٤٤
فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ
يَنظُرُونَ ٤٥
فَمَا اسْتَطَاعُوا مِن قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنتَصِرِينَ ٤٦
وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ٤٧
وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ٤٨
وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ ٤٩
وَمِن كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ٥٠
فَفِرُّوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ٥١
وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ إِنِّي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ
مُّبِينٌ ٥٢

53. A stejně tak nepřišel k těm, kdož byli před nimi, Posel žádný, aby neřekli: „Kouzelník nebo blázen!"

54. Dědí to snad jeden po druhém? Nikoli, ale *všichni* jsou lidé vzpurní.

55. Odvrať se tedy od nich a nebudeš z ničeho viněn.

56. A napomínej dále, neboť napomenutí je prospěšné těm, kteří věří.

57. A Džiny a lidi jsem stvořil jen proto, aby Mě uctívali.

58. Nežádám od nich žádnou obživu, ani netoužím po tom, aby Mě živili.

59. *Vždyť* je to Sám Allah, Jenž je Veliký Živitel, Mocný, Silný.

60. A ti, kteří hřešili, si vysloužili svůj podíl na vině, podobný podílu těch, *kteří byli před nimi*; nechť na Mně tedy nechtějí, abych uspíšil *trest*.

61. Běda těm, kteří nevěří, kvůli tomu jejich dni, jenž jim byl přislíben.

كَذٰلِكَ مَآ اَتَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا
قَالُوْا سَاحِرٌ اَوْ مَجْنُوْنٌ ۝٥٣
اَتَوَاصَوْا بِهٖ ۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُوْنَ ۝٥٤
فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَآ اَنْتَ بِمَلُوْمٍ ۝٥٥
وَّذَكِّرْ فَاِنَّ الذِّكْرٰى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِيْنَ ۝٥٦
وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْاِنْسَ اِلَّا لِيَعْبُدُوْنِ ۝٥٧
مَآ اُرِيْدُ مِنْهُمْ مِّنْ رِّزْقٍ وَّمَآ اُرِيْدُ اَنْ يُّطْعِمُوْنِ ۝٥٨
اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِيْنُ ۝٥٩
فَاِنَّ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ذَنُوْبًا مِّثْلَ ذَنُوْبِ اَصْحٰبِهِمْ
فَلَا يَسْتَعْجِلُوْنِ ۝٦٠
فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ يَّوْمِهِمُ الَّذِيْ يُوْعَدُوْنَ ۝٦١

KAPITOLA 52

AL-TÚR

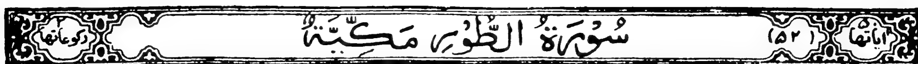
(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Súra byla zjevena v Mekce, v prvních letech po Výzvě. Nöldeke ji řadí hned za kapitolu 51, zatímco Muir se domnívá, že byla zjevena o něco později. V předchozí *Súře* bylo upozorněno na velký duchovní převrat, který způsobil Korán. Bylo prý zcela podle řádu věcí a zákonů přírody, že muselo přijít nové Zjevení, protože lidé se zvrhli a zapomněli na Boha. *Súra* končila konstatováním, že svatý Prorok, podobně jako Proroci dob minulých, narazí na tuhý odpor, ale věc Pravdy zvítězí a nevěřící budou potrestáni. Tato *Súra* se zmiňuje o biblických proroctvích o svatém Proroku a varuje nevěřící, že budou-li i nadále trvat na svém odporu, postihne je boží trest.

Obsah

Súra začíná přímým a důrazným odkazem na proroctví o Koránu a o svatém Prorokovi, která jsou obsažena v Bibli; konstatuje, že Bible, Korán a Ka'ba vesměs svědčí o pravdivosti islámu a svatého Proroka a upozorňuje nevěřící, že odpor proti Pravdě nikdy nepřináší dobré výsledky. Ale těm spravedlivým služebníkům božím, kteří učení boží přijmou a ztvární podle něho své životy, se dostane božích darů. Následuje prohlášení, že svatý Prorok není věštcem, ani bláznem, ani básníkem, ale pravým Poslem božím, protože mravní a duchovní převrat, který vyvolal, nemůže být dílem blázna či básníka; a velká Kniha boží — Korán —, která mu byla zjevena, nemůže být výmyslem lháře. Byla zjevena Velkým Stvořitelem nebes a země. Svatý Prorok netouží po žádné odměně, a protože je pod ochranou boží, úklady nevěřících proti němu namířené neuspějí. Zato nevěřící postihne boží trest, který se rychle dblíží.

AL-TÚR

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Při Hoře;
وَالطُّوْرِ ﴿٢﴾

3. A *při* Knize psané
وَكِتٰبٍ مَّسْطُوْرٍ ﴿٣﴾

4. Na pergamenu rozvinutém;
فِيْ رَقٍّ مَّنْشُوْرٍ ﴿٤﴾

5. A při Domě navštěvovaném;
وَّالْبَيْتِ الْمَعْمُوْرِ ﴿٥﴾

6. A *při* Střeše zdvižené;
وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوْعِ ﴿٦﴾

7. A *při* moři vzedmutém;
وَالْبَحْرِ الْمَسْجُوْرِ ﴿٧﴾

8. Trest Pána tvého se zcela jistě uskuteční;
اِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ﴿٨﴾

9. A není nikoho, kdo by ho mohl odvrátit.
مَّا لَهٗ مِنْ دَافِعٍ ﴿٩﴾

10. V den, kdy se nebe vzedme *strašným* vzedmutím
يَّوْمَ تَمُوْرُ السَّمَآءُ مَوْرًا ﴿١٠﴾

11. A hory se pohnou *strašným* pohnutím;
وَّتَسِيْرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ﴿١١﴾

12. Běda v ten den těm, kteří pravdu zavrhují
فَوَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿١٢﴾

13. A kteří se hloupým řečem oddávají.
الَّذِيْنَ هُمْ فِيْ خَوْضٍ يَّلْعَبُوْنَ ﴿١٣﴾

14. V den, kdy budou strčeni do ohně Pekelného *mocným* strčením.
يَوْمَ يُدَعُّوْنَ اِلٰى نَارِ جَهَنَّمَ دَعًّا ﴿١٤﴾

15. „Toto je Oheň, který jste za lež pokládali.
هٰذِهِ النَّارُ الَّتِيْ كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُوْنَ ﴿١٥﴾

16. „Je to kouzlo, či snad nevidíte?
اَفَسِحْرٌ هٰذَآ اَمْ اَنْتُمْ لَا تُبْصِرُوْنَ ﴿١٦﴾

17. „Hořte v něm; a ať už jste trpěliví, či nikoliv, bude to pro vás jedno. Odměnu dostáváte *jen* za to, co jste dělali."
اِصْلَوْهَا فَاصْبِرُوْٓا اَوْ لَا تَصْبِرُوْا سَوَآءٌ عَلَيْكُمْ
اِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿١٧﴾

18. A spravedliví budou v Zahradách a v rozkoši,
اِنَّ الْمُتَّقِيْنَ فِيْ جَنّٰتٍ وَّنَعِيْمٍ ﴿١٨﴾

19. Radujíce se z toho, čím je Pán jejich obdařil; a Pán jejich je před mukami Pekelnými zachránil.

20. „Jezte a pijte si vesele v odměnu za to, co jste konali,

21. „Odpočívajíce na pohovkách postavených do řad." A oženíme je se spanilými dívkami s velkýma *krásnýma* očima.

22. A ti, kteří věří a jejichž děti je ve víře následují — ty svedeme dohromady s jejich potomstvem. A z *odměny* za skutky jejich jim neubereme nic. A každý člověk je ručitelem toho, co si vysloužil.

23. A obdaříme je *hojností* ovoce a masa, jaké si jen budou přát.

24. A budou si tam mezi sebou podávat pohár, v němž není ani lehkovážnosti, ani hříchu;

25. A budou je tam obcházet a obsluhovat jejich vlastní mládenci podobní perlám dobře chráněným.

26. A budou se obracet jeden k druhému a vzájemně se vyptávat.

27. Řeknou: „Dříve, když *jsme ještě byli* u své rodiny, velmi jsme se strachovali *hněvu Božího*;

28. „Ale Allah k nám byl milostiv a ochránil nás před mukami větru spalujícího.

29. „Modlili jsme se k Němu již předtím." On věru je Dobročinný, Milosrdný."

R. 2.

30. Tedy napomínej. Díky milosti Pána tvého nejsi věštec, ani blázen.

31. Říkají snad: *„Je to básník*! A my čekáme, až mu osud přinese nějaké neštěstí."

32. Řekni: „Čekejte tedy. Já jsem s vámi *také* mezi těmi, kteří čekají."

33. Ponouká je k tomu jejich rozum, *či úsudek*, anebo jsou to lidé vzpurní?

34. Říkají: „On si to vymyslel." Ba ne, však sami tomu nevěří.

فَٰكِهِينَ بِمَآ ءَاتَىٰهُمْ رَبُّهُمْ وَوَقَىٰهُمْ رَبُّهُمْ
عَذَابَ ٱلْجَحِيمِ ﴿١٩﴾
كُلُوا۟ وَٱشْرَبُوا۟ هَنِيٓـًٔۢا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾
مُتَّكِـِٔينَ عَلَىٰ سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ ۖ وَزَوَّجْنَٰهُم بِحُورٍ
عِينٍ ﴿٢١﴾
وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَٱتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُم بِإِيمَٰنٍ
أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَآ أَلَتْنَٰهُم مِّنْ عَمَلِهِم
مِّن شَىْءٍ ۚ كُلُّ ٱمْرِئٍۭ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ ﴿٢٢﴾
وَأَمْدَدْنَٰهُم بِفَٰكِهَةٍ وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢٣﴾
يَتَنَٰزَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَّا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْثِيمٌ ﴿٢٤﴾
وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَّهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ
مَّكْنُونٌ ﴿٢٥﴾
وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَآءَلُونَ ﴿٢٦﴾
قَالُوٓا۟ إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِىٓ أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ﴿٢٧﴾
فَمَنَّ ٱللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَىٰنَا عَذَابَ ٱلسَّمُومِ ﴿٢٨﴾
ع إِنَّا كُنَّا مِن قَبْلُ نَدْعُوهُ ۖ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلْبَرُّ ٱلرَّحِيمُ ﴿٢٩﴾
فَذَكِّرْ فَمَآ أَنتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ﴿٣٠﴾
أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِۦ رَيْبَ ٱلْمَنُونِ ﴿٣١﴾
قُلْ تَرَبَّصُوا۟ فَإِنِّى مَعَكُم مِّنَ ٱلْمُتَرَبِّصِينَ ﴿٣٢﴾
أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَٰمُهُم بِهَٰذَآ ۚ أَمْ هُمْ قَوْمٌ
طَاغُونَ ﴿٣٣﴾
أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُۥ ۚ بَل لَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٤﴾

35. Nechť tedy přinesou pojednání podobné tomuto, mluví-li pravdu.”

36. Byli snad stvořeni jen tak pro nic, nebo jsou oni sami stvořiteli?

37. *Nebo* stvořili nebesa a zemi? Ne, oni víru nemají.

38. Či vlastní poklady Pána tvého, nebo jsou *jejich* strážci?

39. Mají snad žebřík *do nebe vedoucí*, jehož pomocí mohou naslouchat? Nechť tedy ti z nich, kteří naslouchají, přinesou zjevné zplnomocnění.

40. On že má dcery a vy máte syny?

41. Žádáš snad od nich nějakou odměnu, takže jsou zatíženi dluhy.

42. Či mají znalosti o nespatřeném, takže *je* zapisují?

43. Anebo léčky připravují? Však budou to ti, kteří nevěří, kdo se v osidlech zachytí.

44. Či mají Boha jiného než Allaha? Allah převyšuje *vše*, co *k Němu* přidružují!

45. A i kdyby viděli kus nebe padat, stejně by řekli: „To se kupí mraky.”

46. Nech je tedy být, až co se setkají se svým dnem, v němž budou bleskem zasaženi,

47. Dnem, v němž jim jejich léčky nebudou nic platné, ani jim nebude pomoženo.

48. A ty, kteří hřeší, postihne kromě toho *ještě* trest *jiný*. Ale většina z nich to neví.

49. Čekej proto trpělivě na rozsudek Pána svého, neboť tě máme na očích; a oslavuj Pána svého chválou Jeho, když vstáváš;

50. A v noci Jej *také* oslavuj a při západu hvězd.

فَلْيَاْتُوْا بِحَدِيْثٍ مِّثْلِهٖٓ اِنْ كَانُوْا صٰدِقِيْنَ ۞٣٥

اَمْ خُلِقُوْا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ اَمْ هُمُ الْخٰلِقُوْنَ ۞٣٦

اَمْ خَلَقُوا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ ۚ بَلْ لَّا يُوْقِنُوْنَ ۞٣٧

اَمْ عِنْدَهُمْ خَزَآئِنُ رَبِّكَ اَمْ هُمُ الْمُصَيْطِرُوْنَ ۞٣٨

اَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَّسْتَمِعُوْنَ فِيْهِ ۚ فَلْيَاْتِ مُسْتَمِعُهُمْ
بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ۞٣٩

اَمْ لَهُ الْبَنٰتُ وَلَكُمُ الْبَنُوْنَ ۞٤٠

اَمْ تَسْـَٔلُهُمْ اَجْرًا فَهُمْ مِّنْ مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُوْنَ ۞٤١

اَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُوْنَ ۞٤٢

اَمْ يُرِيْدُوْنَ كَيْدًا ۚ فَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا هُمُ الْمَكِيْدُوْنَ ۞٤٣

اَمْ لَهُمْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ ۚ سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ۞٤٤

وَاِنْ يَّرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَآءِ سَاقِطًا يَّقُوْلُوْا سَحَابٌ
مَّرْكُوْمٌ ۞٤٥

فَذَرْهُمْ حَتّٰى يُلٰقُوْا يَوْمَهُمُ الَّذِيْ فِيْهِ يُصْعَقُوْنَ ۞٤٦

يَوْمَ لَا يُغْنِيْ عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْـًٔا وَّلَا هُمْ يُنْصَرُوْنَ ۞٤٧

وَاِنَّ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا عَذَابًا دُوْنَ ذٰلِكَ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ
لَا يَعْلَمُوْنَ ۞٤٨

وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَاِنَّكَ بِاَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ
رَبِّكَ حِيْنَ تَقُوْمُ ۞٤٩

ع وَمِنَ الَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَاِدْبَارَ النُّجُوْمِ ۞٥٠

KAPITOLA 53

AL-NADŽM

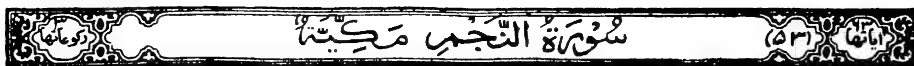
(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Podle převládajícího názoru badatelů byla tato *Súra* zjevena v 5. roce po Výzvě, krátce po prvním vystěhování do Habeše, k němuž došlo téhož roku v měsíci Radžab. Letmá zmínka v předchozí *Súře* o biblických proroctvích a přírodních jevech měla potvrdit pravdivost koránského zjevení i pravdivost Prorokova tvrzení, že byl vyslán Bohem. Stejným tématem se zabývá i tato *Súra*, a to velmi působivým a umělecky silným stylem. Tvrdí, že svatý Prorok je Posel boží *par excellence* a že byl Bohem zmocněn, aby se stal posledním, a to neomylným vůdcem a učitelem lidstva.

Obsah

Padající *Al-Nadžm* (hvězda) na počátku *Súry* slouží jako důkaz podporující tvrzení svatého Proroka, že je vyslancem božím. Prorok, zasvěcen do božských tajemství a napiv se zhluboka z pramene boží milosti a vědění, dosáhl nejvyššího vrcholu vznešenosti ducha, k jakému může člověk vůbec vystoupit. Potom ho měrou nejvyšší naplnila vrozená lidská dobrota, láska a soucit a takto duševně vyzbrojen byl zplnomocněn k tomu, aby světu oddanému uctívání božstev ze dřeva a z kamene kázal boží Jedinost. Na podporu učení o Jedinosti boží *Súra* uvádí solidní a pádné argumenty, založené na rozumu a opírající se o dějiny a o nicotné počátky člověka, a ostře odsuzuje modloslužebnictví. Tento hloupý obyčej pramení z nedostatku pravých znalostí a opírá se o neopodstatněné dohady, které ‚proti Pravdě nic nezmohou‘. Dále praví, že si modloslužebníci měli vzít ponaučení z příběhů Abrahama, Mojžíše a ostatních Proroků, neboť modloslužebnické víry a praktiky vždy přivedly své vyznavače do záhuby. Potom tvrdí, že každý člověk ponese svůj vlastní kříž a účty ze svých skutků bude skládat před Bohem, který je Konečným Cílem všeho. *Súra* končí varováním adresovaným nevěřícím, že budou-li i nadále zavrhovat Poselství boží, potká je stejně smutný konec, jaký potkal lid Noemův, ‘Ádovce a Thamúdovce. Je nevyhnutelné, že lež zahyne a nic ji nezachrání.

AL-NADŽM

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ١

2. Při hvězdě padající,

وَالنَّجْمِ اِذَا هَوٰى ٢

3. Váš druh ani nezabloudil, ani nechybil,

مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوٰى ٣

4. Ani nemluví ze *své vlastní* vůle.

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوٰى ٤

5. Je to pouze vnuknutí, *jež bylo Bohem* vnuknuto.

اِنْ هُوَ اِلَّا وَحْيٌ يُّوْحٰى ٥

6. Učil ho *Pán* neomezené moci,

عَلَّمَهٗ شَدِيْدُ الْقُوٰى ٦

7. Silou vládnoucí. On prokázal nadvládu Svou *nade vším*

ذُوْ مِرَّةٍ فَاسْتَوٰى ٧

8. A *Své slovo zjevil*, když byl na obzoru nejvyšším,

وَهُوَ بِالْاُفُقِ الْاَعْلٰى ٨

9. Potom se *k Bohu* přiblížil; a potom k *lidem* sestoupil,

ثُمَّ دَنَا فَتَدَلّٰى ٩

10. Tak blízko, že byl na vzdálenost jednoho až dvou luků, či ještě blíže.

فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ اَوْ اَدْنٰى ١٠

11. Potom vnukl Svému služebníku to, co mu vnukl.

فَاَوْحٰى اِلٰى عَبْدِهٖ مَا اَوْحٰى ١١

12. Srdce *Prorokovo* v tom, co viděl, nelhalo.

مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَاٰى ١٢

13. Chcete se s ním tedy přít o tom, co viděl?

اَفَتُمٰرُوْنَهٗ عَلٰى مَا يَرٰى ١٣

14. A vskutku Jej viděl *i* podruhé,

وَلَقَدْ رَاٰهُ نَزْلَةً اُخْرٰى ١٤

15. Poblíže nejvzdálenějšího stromu lotosového,

عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهٰى ١٥

16. U něhož je Zahrada Příbytku věčného.

عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَاْوٰى ١٦

17. *Bylo to tehdy*, když lotosový strom přikrylo to, co ho přikrylo.

اِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشٰى ١٧

18. Oko se neodvrátilo, ani nebloudilo.

مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغٰى ١٨

19. Věru on spatřil největší ze Znamení Pána svého.

لَقَدْ رَاٰى مِنْ اٰيٰتِ رَبِّهِ الْكُبْرٰى ١٩

20. Nyní *mi* povězte o Lát* a ‘Uzzá*,

أَفَرَءَيْتُمُ اللّٰتَ وَالْعُزّٰى ﴿٢٠﴾

21. A Manát*, té třetí, *další bohyni*!

وَمَنٰوةَ الثَّالِثَةَ الْأُخْرٰى ﴿٢١﴾

22. „Cože, pro vás synové a pro Něho dcery?!”

أَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْأُنْثٰى ﴿٢٢﴾

23. To vskutku by bylo dělení nespravedlivé.

تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ ضِيزٰى ﴿٢٣﴾

24. „Jsou to jen jména, kterými jste je pojmenovali — vy i vaši otcové — pro něž Allah neseslal žádné oprávnění.” Nenásledují nic, než domněnky a to, po čem touží jejich duše, zatímco k nim již od Pána jejich přišlo *správné* vedení.

إِنْ هِيَ إِلَّآ أَسْمَآءٌ سَمَّيْتُمُوهَآ أَنْتُمْ وَآبَآؤُكُمْ
مَّآ أَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا
الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَآءَهُمْ مِّنْ
رَّبِّهِمُ الْهُدٰى ﴿٢٤﴾

25. Může mít člověk vše, po čem touží?

أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنّٰى ﴿٢٥﴾

26. Ne, Allahovi však patří Život budoucí i pozemský.

فَلِلّٰهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولٰى ﴿٢٦﴾

R. 2.

27. A kolik je na nebi andělů! Ale jejich přímluva nebude nic platná, leda až Allah dá povolení tomu, komu chce, a tomu, komu se Mu zlíbí.

وَكَمْ مِّنْ مَّلَكٍ فِي السَّمٰوٰتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ
شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللّٰهُ لِمَنْ يَّشَآءُ وَ
يَرْضٰى ﴿٢٧﴾

28. Ti, kteří nevěří v Život budoucí, nazývají anděly ženskými jmény;

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلٰٓئِكَةَ
تَسْمِيَةَ الْأُنْثٰى ﴿٢٨﴾

29. Ale nemají o tom žádné vědění. Nenásledují nic než domněnky; a domněnky proti pravdě nic nezmohou.

وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَ
إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ﴿٢٩﴾

30. Odvrať se tedy od toho, kdo se od Našeho připomenutí odvrací a touží jen po životě pozemském.

فَأَعْرِضْ عَنْ مَّنْ تَوَلّٰى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا
الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿٣٠﴾

31. Tam končí jejich vědění. A Pán tvůj zná nejlépe toho, kdo z Jeho cesty zbloudil, a On zná nejlépe toho, kdo následuje správné vedení.

ذٰلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِّنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ
بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدٰى ﴿٣١﴾

32. A Allahovi náleží vše, co je na nebesích, a vše, co je na zemi, aby mohl od-

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ

* Oblíbené modly rodu mekkánských Kurajšovců.

měnit ty, kteří zlé konají, za to, co vykonali, a aby odměnil ty, kteří dobré konají, tím, co je nejlepší.

الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا
بِالْحُسْنَى ﴿٣٢﴾

33. Ti, kteří se těžkým hříchům a nemravnostem vyhýbají, kromě drobných prohřešků — Pán tvůj je věru převelice slitovný. On vás zná velmi dobře *z doby*, kdy vás ze země stvořil a kdy jste byli *pouhé* zárodky v lůnech svých matek. Nevydávejte se tedy za očištěné. On zná toho, kdo je spravedlivý, nejlépe.

الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا
اللَّمَمَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ ۚ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ
إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجِنَّةٌ فِي
بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ ۖ فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ ۖ هُوَ أَعْلَمُ
بِمَنِ اتَّقَىٰ ﴿٣٣﴾

R. 3.

34. Viděl jsi toho, jenž se odvrací

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّىٰ ﴿٣٤﴾

35. A jen málo rozdává a činí tak s nechutí?

وَأَعْطَىٰ قَلِيلًا وَأَكْدَىٰ ﴿٣٥﴾

36. Má snad vědění o nespatřeném, a proto je schopen je vidět?

أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرَىٰ ﴿٣٦﴾

37. Byl snad zpraven o tom, co je v Písmech Mojžíše

أَمْ لَمْ يُنَبَّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَىٰ ﴿٣٧﴾

38. A Abrahama, jenž splnil *přikázání*?

وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّىٰ ﴿٣٨﴾

39. Že totiž nikdo, kdo břemeno nosí, neponese břímě jiného;

أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ﴿٣٩﴾

40. A že se člověku dostane jen toho, oč usiloval;

وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ ﴿٤٠﴾

41. A že úsilí jeho dojde brzy uznání;

وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَىٰ ﴿٤١﴾

42. A potom za ně bude odměněn plnou odměnou;

ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَىٰ ﴿٤٢﴾

43. A že konec všeho je u Pána tvého;

وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَىٰ ﴿٤٣﴾

44. A že je to On, Kdo lidi rozesmává i rozplakává;

وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَىٰ ﴿٤٤﴾

45. A že je to On, Kdo způsobuje smrt a život dává;

وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا ﴿٤٥﴾

46. A že On stvořil dvojice, pohlaví mužské a ženské,

وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَىٰ ﴿٤٦﴾

47. Z kapky semene, když je vystřikována.

مِنْ نُطْفَةٍ إِذَا تُمْنَىٰ ﴿٤٧﴾

48. A že Jemu přísluší dát vzniknout druhému stvoření;

وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشْأَةَ الْأُخْرَىٰ ﴿٤٨﴾

49. A že je to On, Kdo obohacuje a uspokojuje;

وَاَنَّهٗ هُوَ اَغْنٰى وَاَقْنٰى ﴿٤٩﴾

50. A že On je Pánem Siria;

وَاَنَّهٗ هُوَ رَبُّ الشِّعْرٰى ﴿٥٠﴾

51. A že On zahubil první ‘Ádovce

وَاَنَّهٗٓ اَهْلَكَ عَادَا ۨالْاُوْلٰى ﴿٥١﴾

52. A *rod* Thamúdovců a *žádného z nich* neušetřil;

وَثَمُوْدَاۡ فَمَآ اَبْقٰى ﴿٥٢﴾

53. A již před *nimi zahubil* lid Noemův — ti byli velmi nespravedliví a velmi vzpurní —

وَقَوْمَ نُوْحٍ مِّنْ قَبْلُ ۚ اِنَّهُمْ كَانُوْا هُمْ اَظْلَمَ وَاَطْغٰى ﴿٥٣﴾

54. A svrhl zvrácená města *lidu Lotova*,

وَالْمُؤْتَفِكَةَ اَهْوٰى ﴿٥٤﴾

55. Takže je pokrylo to, co je pokrýt mělo.

فَغَشّٰىهَا مَا غَشّٰى ﴿٥٥﴾

56. *Ó člověče*, které z darů Pána svého chceš popírat?

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكَ تَتَمَارٰى ﴿٥٦﴾

57. Toto je Varovatel podobný varovatelům *dob* dřívějších.

هٰذَا نَذِيْرٌ مِّنَ النُّذُرِ الْاُوْلٰى ﴿٥٧﴾

58. Přiblížila se *Hodina*, která se přiblížit měla,

اَزِفَتِ الْاٰزِفَةُ ﴿٥٨﴾

59. A nikdo kromě Allaha ji nemůže odvrátit.

لَيْسَ لَهَا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ كَاشِفَةٌ ﴿٥٩﴾

60. Divíte se tedy tomuto zvěstování?

اَفَمِنْ هٰذَا الْحَدِيْثِ تَعْجَبُوْنَ ﴿٦٠﴾

61. A smějete se, místo abyste plakali?

وَتَضْحَكُوْنَ وَلَا تَبْكُوْنَ ﴿٦١﴾

62. A zůstanete pyšně lhostejní?

وَاَنْتُمْ سٰمِدُوْنَ ﴿٦٢﴾

63. Padněte na zem před Allahem a *Jeho* uctívejte.

السجدة

فَاسْجُدُوْا لِلّٰهِ وَاعْبُدُوْا ﴿٦٣﴾

KAPITOLA 54

AL-QAMAR

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Tato *Súra* byla zjevena asi ve stejnou dobu jako *Súra* předchozí, Al- Nadžm, a ta byla zjevena v 5. roce po Výzvě. Kapitola Al-Nadžm končila varováním adresovaným nevěřícím, že Hodina posledního soudu se již přiblížila, a tato *Súra* začíná sdělením, že hrozící Hodina se už málem dostavila a stojí za dveřmi. *Súra* je pátou z řady sedmi kapitol, kterou zahajuje *Súra* Qáf a uzavírá Al-Waqui'ah. Všechny tyto kapitoly byly zjeveny hned na počátku Prorokova působení a pojednávají o základních učeních islámu - tj. o Existenci a Jedinosti Boha, o Vzkříšení a o Zjevení; a na potvrzení těchto tezí se dovolávají svědectví zákonů přírody, zdravého lidského rozumu a historií dávných Proroků. V některých *Súrách* je kladen zvláštní důraz na argumenty jednoho typu a jen letmo se zmiňuje o ostatních a naopak. Tato *Súra* se zabývá nárokem svatého Proroka na prorocké poslání a otázkou Vzkříšení, se zvláštním ohledem na příběhy dřívějších Proroků, zjeména na příběh o Noemovi, o kmenech 'Ádovců a Thamúdovců a o lidu Lotově. Ke konci zvlášť upozorňuje na splnění proroctví o zničení a svržení moci pohanských Arabů, o němž bylo vysloveno varování v *Súře* předchozí (53:58).

AL-QAMAR

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Hodina se blíží a měsíc je rozpolcen.

3. A jestliže uvidí Znamení, odvracejí se a říkají: „Kouzlo pomíjivé."

4. Odmítají pravdu a následují své vlastní choutky. Ale každé ustanovení *Boží* se vskutku naplní.

5. A již se k nim donesly zvěsti o proroctvích, v nichž bylo obsaženo přísné varování —

6. Moudrost to dokonalá; však varování jim nejsou nic platná.

7. Odvrať se tedy od nich. V den, kdy *je* Svolavatel povolá k věci nepříjemné,

8. Kdy s očima sklopenýma vystoupí z hrobů *svých*, jako kdyby to byly kobylky rozptýlené,

9. Spěchajíce ke Svolavateli. Nevěřící řeknou: „Toto je těžký den."

10. Lid Noemův zavrhl *pravdu* již před nimi; ano, zavrhli služebníka Našeho a řekli: „Blázen a člověk opovržený."

11. Proto se k Pánu svému modlil: „Jsem přemožen, *přijď mi* na pomoc!"

12. I otevřeli jsme nebeské brány a spustili vodu *na zem*;

13. A ze země jsme dali vytrysknout pramenům, takže se *obě* vody setkaly za účelem, který byl předurčen.

14. A nesli jsme ho na tom, *co bylo postaveno* z prken a hřebíků.

15. Plulo to pod Naším dozorem — odměna pro toho, jenž byl zavržen.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ②

وَاِنْ يَّرَوْا اٰيَةً يُّعْرِضُوْا وَيَقُوْلُوْا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ ③

وَكَذَّبُوْا وَاتَّبَعُوْٓا اَهْوَآءَهُمْ وَكُلُّ اَمْرٍ مُّسْتَقِرٌّ ④

وَلَقَدْ جَآءَهُمْ مِّنَ الْاَنْبَآءِ مَا فِيْهِ مُزْدَجَرٌ ⑤

حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِ النُّذُرُ ⑥

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ اِلٰى شَيْءٍ نُّكُرٍ ⑦

خُشَّعًا اَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُوْنَ مِنَ الْاَجْدَاثِ كَاَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنْتَشِرٌ ⑧

مُّهْطِعِيْنَ اِلَى الدَّاعِ يَقُوْلُ الْكٰفِرُوْنَ هٰذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ⑨

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوْحٍ فَكَذَّبُوْا عَبْدَنَا وَقَالُوْا مَجْنُوْنٌ وَّازْدُجِرَ ⑩

فَدَعَا رَبَّهٗٓ اَنِّيْ مَغْلُوْبٌ فَانْتَصِرْ ⑪

فَفَتَحْنَآ اَبْوَابَ السَّمَآءِ بِمَآءٍ مُّنْهَمِرٍ ⑫

وَّفَجَّرْنَا الْاَرْضَ عُيُوْنًا فَالْتَقَى الْمَآءُ عَلٰٓى اَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ⑬

وَحَمَلْنٰهُ عَلٰى ذَاتِ اَلْوَاحٍ وَّدُسُرٍ ⑭

16. A ponechali jsme to jako Znamení *pro pokolení příští*; což tu není nikoho, kdo by přijal připomenutí?

17. Jak *strašný* byl Můj trest a Mé varování!

18. A vskutku jsme Korán učinili snadným *pro pochopení i* k zapamatování. Což tu není nikoho, kdo by přijal připomenutí?

19. *Kmen* ʻÁdovců *pravdu* zavrhl. Jak *strašný* byl Můj trest a Mé varování!

20. Poslali jsme proti nim zuřivý vítr v den nekonečného neštěstí,

21. Jenž lidi vytrhával tak, jako by to byly kmeny vyvrácených palem.

22. Jak *strašný* byl Můj trest a Mé varování!

23. A vskutku jsme Korán učinili snadným *pro pochopení i* k zapamatování. Což tu není nikoho, kdo by přijal připomenutí?

R. 2.

24. *Také kmen* Thamúdovců Varovatele zavrhl.

25. A řekli: „Cože! Člověk z našeho středu, obyčejný smrtelník! Máme ho snad následovat? To věru bychom byli zbloudilí a jako smyslů zbavení.

26. „Což bylo Připomenutí vnuknuto *jen* jemu jedinému z nás všech? Ba ne, je to jen vychloubačný lhář."

27. „Zítra se dozvědí, kdo je tím vychloubačným lhářem!

28. „Pošleme jim velbloudici, abychom je vyzkoušeli. Sleduj je tedy, Sálihu, a buď trpělivý.

29. „A řekni jim, že voda je rozdělena mezi ně, *ale pokud se velbloudice týká, ta* může pít v každý čas k pití určený."

30. Ale zavolali svého druha a ten se jí chopil a ochromil *ji*.

31. Jak *strašný* byl Můj trest a Mé varování!

تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِّمَن كَانَ كُفِرَ ﴿١٥﴾
وَلَقَد تَّرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ ﴿١٦﴾
فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿١٧﴾
وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ ﴿١٨﴾
كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿١٩﴾
إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمِ نَحْسٍ
مُّسْتَمِرٍّ ﴿٢٠﴾
تَنزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ مُّنقَعِرٍ ﴿٢١﴾
فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿٢٢﴾
وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ ﴿٢٣﴾
كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ﴿٢٤﴾
فَقَالُوا أَبَشَرًا مِّنَّا وَاحِدًا نَّتَّبِعُهُ إِنَّا إِذًا لَّفِي
ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿٢٥﴾
أَأُلْقِيَ الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِن بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ
أَشِرٌ ﴿٢٦﴾
سَيَعْلَمُونَ غَدًا مَّنِ الْكَذَّابُ الْأَشِرُ ﴿٢٧﴾
إِنَّا مُرْسِلُو النَّاقَةِ فِتْنَةً لَّهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ
وَاصْطَبِرْ ﴿٢٨﴾
وَنَبِّئْهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شِرْبٍ
مُّحْتَضَرٌ ﴿٢٩﴾
فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَىٰ فَعَقَرَ ﴿٣٠﴾
فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿٣١﴾

32. Vyslali jsme proti nim jediný závan a stali se podobnými suché podupané slámě.

33. A vskutku jsme Korán učinili snadným *pro pochopení i* k zapamatování. Což tu není nikoho, kdo by přijal připomenutí?

34. *Také* lid Lotův Varovatele zavrhl.

35. Poslali jsme na ně bouři kamení, kromě na rodinu Lotovu, kterou jsme za svítání zachránili

36. Z milosti Své. Takto odměnujeme toho, kdo je vděčný.

37. I ten je před Naším trestem varoval, oni však o varování pochybovali.

38. A chtěli ho *lstivě* odvrátit od jeho hostů. Tak jsme jim vyrazili oči *a řekli*: „Okuste nyní Mého trestu a Mého varování."

39. A brzy ráno je postihl trvalý trest.

40. „Okuste nyní Mého trestu a Mého varování."

41. A vskutku jsme Korán učinili snadným *pro pochopení i* k zapamatování. Což tu není nikoho, kdo by přijal připomenutí?

R. 3.

42. A věru přišli Varovatelé *i* k lidu Faraónovu.

43. Zavrhli všechna Naše Znamení. I uchvátili jsme je tak, jak uchvacuje Ten, kdo je Mocný *a* Všemohoucí.

44. Jsou snad vaši nevěřící lepší než oni? Nebo vám byla v Písmech učiněna výjimka?

45. Nebo snad říkají: „My jsme zástup vítězný."?

46. Zástupy budou záhy rozehnány, a obrátí se zády k útěku.

47. Ba ano, Hodina je jejich doba stanovená; a Hodina bude velmi zlověstná a velmi trpká.

48. Provinilci jsou věru zbloudilí a smyslů zbavení.

إِنَّآ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَّاحِدَةً فَكَانُوْا
كَهَشِيْمِ الْمُحْتَظِرِ ﴿٣٢﴾
وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ﴿٣٣﴾
كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوْطٍ بِالنُّذُرِ ﴿٣٤﴾
إِنَّآ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّآ اٰلَ لُوْطٍ نَجَّيْنٰهُمْ
بِسَحَرٍ ﴿٣٥﴾
نِّعْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا كَذٰلِكَ نَجْزِيْ مَنْ شَكَرَ ﴿٣٦﴾
وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ ﴿٣٧﴾
وَلَقَدْ رَاوَدُوْهُ عَنْ ضَيْفِهٖ فَطَمَسْنَآ أَعْيُنَهُمْ
فَذُوْقُوْا عَذَابِيْ وَنُذُرِ ﴿٣٨﴾
وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُّسْتَقِرٌّ ﴿٣٩﴾
فَذُوْقُوْا عَذَابِيْ وَنُذُرِ ﴿٤٠﴾
ع وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ﴿٤١﴾
وَلَقَدْ جَآءَ اٰلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ ﴿٤٢﴾
كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنٰهُمْ أَخْذَ عَزِيْزٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٤٣﴾
أَكُفَّارُكُمْ خَيْرٌ مِّنْ أُولٰٓئِكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَآءَةٌ فِي
الزُّبُرِ ﴿٤٤﴾
أَمْ يَقُوْلُوْنَ نَحْنُ جَمِيْعٌ مُّنْتَصِرٌ ﴿٤٥﴾
سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّوْنَ الدُّبُرَ ﴿٤٦﴾
بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَدْهٰى وَأَمَرُّ ﴿٤٧﴾
وقف لازم إِنَّ الْمُجْرِمِيْنَ فِيْ ضَلٰلٍ وَّسُعُرٍ ﴿٤٨﴾

49. V den, kdy budou tváří k zemi do Ohně zavlečeni, jim bude řečeno: „Okuste doteku Pekla."

50. A každou věc jsme v *náležité* míře stvořili.

51. A rozkaz Náš je pouze slovo jediné *a jeho splnění je* jako oka mžiknutí.

52. A vskutku jsme již před vámi zahubili lidi, kteří vám byli podobni. Což tu není nikoho, kdo by přijal připomenutí?

53. A vše, co dělali, je *zaznamenáno* v Knihách.

54. A každá věc, ať malá či velká, je zapsána.

55. Spravedliví věru budou mezi Zahradami a řekami,

56. V příbytku pravdy, u Krále Všemohoucího.

يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا
مَسَّ سَقَرَ ﴿٤٩﴾
إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿٥٠﴾
وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿٥١﴾
وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ ﴿٥٢﴾
وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ ﴿٥٣﴾
وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُّسْتَطَرٌ ﴿٥٤﴾
إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ﴿٥٥﴾
فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِندَ مَلِيكٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٥٦﴾

KAPITOLA 55

AL-RAHMÁN

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Tato *Súra*, v pořadí šestá ze zvláštní skupiny sedmi kapitol, Qáf počínaje a Al-Wáqi'ah konče, zjevených více méně současně v Mekce v prvních letech po Výzvě, se po stránce obsahové velmi podobá ostatním *Súrám* skupiny a stejně jako ostatní se zabývá vlastními základy islámu, tzn. božími vlastnostmi a zejména boží Jedinosti, dále Vzkříšením a Zjevováním. V *Súře* Al-Qamar byly uvedeny příklady národů některých dávných Proroků, které Arabové celkem dobře znali a které byly potrestány za odmítnutí božího Poselství; byla v ní též položena otázka pohanským Qurajšovcům, zda by se nechtěli poučit ze smutného osudu těchto národů a přijmout Poselství Koránu, jemuž lze snadno porozumět a které lze snadno následovat. *Súra* též uvádí důvody vysvětlující, proč byl Korán zjeven.

Obsah

Súra začíná božím jménem Al-Rahmán, což naznačuje, že po stvoření světa Bůh stvořil člověka, který je vyvrcholením a korunou veškerého tvoření, a že toto stvoření člověka je výsledkem boží *rahmánijjah* (dobrotivosti). Poté, co ho Bůh stvořil, zjevoval se mu prostřednictvím svých Poslů a Proroků, neboť člověk nedokázal dosáhnout vznešeného cíle, k němuž byl stvořen, a tím naplnit svůj vznešený osud, aniž k němu byl veden božím vnuknutím. Nejúplněji a nejdokonaleji se prorocké poslání projevilo v osobě svatého Proroka Muhammada, jemuž Bůh daroval Korán, tj. poslední a konečnou sbírku božích zákonů určených k vedení celého lidstva na věčné časy. Ale boží dary věnované člověku jeho stvořením neskončily. Bůh mu podřídil celý vesmír. Nebesa se všemi nebeskými tělesy a také zemi se všemi poklady, hlubokými moři a vysokými horami, to vše stvořil kvůli němu. A navíc ho obdařil velkými intelektuálními a rozhodovacími schopnostmi, aby mohl tím, že rozliší pravé od nepravého, následovat vedení boží a dosáhnout cíle,

pro který byl stvořen. Ale zdá se, že člověk, místo aby těžil z nekonečných možností duševního rozvoje a růstu, které mu nabízí Milostivá, Dobrotivá a Milosrdná Prozřetelnost, pyšně a domýšlivě přehlíží a zavrhuje boží zákony, čímž na sebe přivolává boží nelibost. *Súra* naznačuje, že neposlušnost a odpor vůči božím zákonům nabude někdy v budoucnu (což patrně znamená naši současnost) té nejohavnější podoby a tehdy člověka postihne zničující a drtivý trest boží, jaký nikdy dříve nepoznal. Zatímco trest vyměřený pro provinilce a zlotřilce bude velmi těžký a strašný, boží dary, jimiž budou zahrnuti spravedliví a bohabojní ve věku poznamenaném honbou za mamonem a rozkošemi, budou také bezmezné; a tímto způsobem jak boží trest, tak i boží dary prokáží, že Bůh je nejen "Rychlý v účtování", ale také" Pánem slávy a cti". Zdá se, že tu jde o dobu, kdy moc a prestiž západních národů dosáhne svého vrcholu.

AL-RAHMÁN

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ (١)

2. *To* Milosrdný *Bůh*

اَلرَّحْمٰنُ (٢)

3. Koránu naučil.

عَلَّمَ الْقُرْاٰنَ (٣)

4. On člověka stvořil.

خَلَقَ الْاِنْسَانَ (٤)

5. On ho vysvětlení naučil.

عَلَّمَهُ الْبَيَانَ (٥)

6. Slunce a měsíc *své dráhy* podle počtu stanoveného *sledují*.

اَلشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ (٦)

7. A traviny a stromy se *Jeho vůli pokorně* podřizují.

وَّالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدٰنِ (٧)

8. A nebe On vysoko zvedl a míru stanovil,

وَالسَّمَآءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيْزَانَ (٨)

9. Abyste při měření nehřešeli.

اَلَّا تَطْغَوْا فِى الْمِيْزَانِ (٩)

10. Važte proto spravedlivě a na váze neubírejte.

وَاَقِيْمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيْزَانَ (١٠)

11. A pro tvorstvo *Své* On zemi stvořil;

وَالْاَرْضَ وَضَعَهَا لِلْاَنَامِ (١١)

12. Na ní jsou *všechny druhy* ovoce a palem s obaly *plodů*

فِيْهَا فَاكِهَةٌ وَّالنَّخْلُ ذَاتُ الْاَكْمَامِ (١٢)

13. A obilí v klasech a rostliny libě vonící.

وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ (١٣)

14. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat, *ó lidé a Džinové*!?

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ (١٤)

15. On stvořil člověka ze suché zvonivé hlíny, podobné pálené hlíně hrnčířské.

خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ (١٥)

16. A Džiny stvořil z ohnivého plamene.

وَخَلَقَ الْجَآنَّ مِنْ مَّارِجٍ مِّنْ نَّارٍ (١٦)

17. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat?

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ (١٧)

18. Pán obou Východů a Pán obou Západů!

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ (١٨)

19. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat?

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ (١٩)

20. On stvořil dvě moře v těsné blízkosti, jež se *jednoho dne* setkají.

21. *Zatím* je mezi nimi přehrada, kterou překonat nemohou.

22. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat?

23. Z nich perly a korály pocházejí.

24. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat?

25. A Jeho jsou i pyšné lodě, jež se na moři tyčí jako hory.

26. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat?

R. 2.

27. Vše co je na ní (zemi), pomine,

28. Kromě milosti Pána tvého, Vládce Slávy a Cti.

29. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat?

30. K Němu se modlí všichni, kdož jsou na nebesích a na zemi. Velebnost Jeho *se* každou chvíli *projevuje* v jiné podobě.

31. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat?

32. Brzy se věnujeme i vám, ó vy dvě mocnosti!

33. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat?

34. Ó společnosti Džinů a lidí! Jste-li schopni proniknout za hranice nebes a země, tak je překročte. To však dokážete jen s Naším dovolením.

35. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat?

36. Bude proti vám poslán jazyk ohně, bezdýmý a jasný; a nebudete schopni si pomoci.

37. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat?

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيٰنِ ۝٢٠
بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَّا يَبْغِيٰنِ ۝٢١
فَبِأَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ۝٢٢
يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ۝٢٣
فَبِأَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ۝٢٤
وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنْشَـٰٔتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ۝٢٥
فَبِأَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ۝٢٦
كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ۝٢٧
وَّيَبْقٰى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلٰلِ وَالْإِكْرَامِ ۝٢٨
فَبِأَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ۝٢٩
يَسْـَٔلُهٗ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِيْ
شَاْنٍ ۝٣٠
فَبِأَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ۝٣١
سَنَفْرُغُ لَكُمْ اَيُّهَ الثَّقَلٰنِ ۝٣٢
فَبِأَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ۝٣٣
يٰمَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ
تَنْفُذُوْا مِنْ أَقْطَارِ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوْا
لَا تَنْفُذُوْنَ إِلَّا بِسُلْطٰنٍ ۝٣٤
فَبِأَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ۝٣٥
يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِّنْ نَّارٍ وَّنُحَاسٌ فَلَا
تَنْتَصِرٰنِ ۝٣٦

38. A až se rozpoltí nebe a zrudne jako červená kůže —

39. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat? —

40. V ten den ani člověk ani Džin na své hříchy tázán nebude.

41. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat?

42. Hříšníci budou rozpoznáni podle svých známek a budou uchopeni za nohy a za kštici.

43. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat?

44. Toto je Peklo, jež popírají hříšníci.

45. *A* budou chodit dokola mezi ním a vroucí vodou kypící.

46. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat?

R. 3.

47. Ale pro toho, kdo v bázni před majestátností Pána svého setrvává, jsou připraveny dvě Zahrady —

48. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat? —

49. Plné rozložitého *větvoví*.

50. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat?

51. V nich obou jsou dva prameny *volně* tekoucí.

52. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat?

53. V nich bude veškeré ovoce dvojího druhu.

54. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat?

55. *Budou* odpočívat *na pohovkách* na kobercích těžkým brokátem podšitých. A zralé ovoce obou zahrad na dosah ruky budou mít.

فَبِأَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٣٧﴾
فَاِذَا انْشَقَّتِ السَّمَآءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ﴿٣٨﴾
فَبِأَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٣٩﴾
فَيَوْمَئِذٍ لَّا يُسْـَٔلُ عَنْ ذَنْۢبِهٖٓ اِنْسٌ وَّ لَا جَآنٌّ ﴿٤٠﴾
فَبِأَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٤١﴾
يُعْرَفُ الْمُجْرِمُوْنَ بِسِيْمٰهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِيْ وَ
الْاَقْدَامِ ﴿٤٢﴾
فَبِأَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٤٣﴾
هٰذِهٖ جَهَنَّمُ الَّتِيْ يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُوْنَ ﴿٤٤﴾
يَطُوْفُوْنَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيْمٍ اٰنٍ ﴿٤٥﴾
فَبِأَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٤٦﴾
وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهٖ جَنَّتٰنِ ﴿٤٧﴾
فَبِأَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٤٨﴾
ذَوَاتَآ اَفْنَانٍ ﴿٤٩﴾
فَبِأَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٥٠﴾
فِيْهِمَا عَيْنٰنِ تَجْرِيٰنِ ﴿٥١﴾
فَبِأَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٥٢﴾
فِيْهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجٰنِ ﴿٥٣﴾
فَبِأَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٥٤﴾
مُتَّكِـِٕيْنَ عَلٰى فُرُشٍۢ بَطَآئِنُهَا مِنْ اِسْتَبْرَقٍ ؕ وَ
جَنَا الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ ﴿٥٥﴾

56. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat?

57. Budou tam *také cudné dívky* plachého pohledu, jichž se předtím nedotkl ani muž, ani Džin —

58. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat? —

59. Rubínům a drobným perlám se budou podobat.

60. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat?

61. Což odměnou za dobré může být něco jiného než dobré?

62. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat?

63. A kromě těchto dvou jsou tam dvě Zahrady *jiné* —

64. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat? —

65. Listovím tmavě zelené.

66. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat?

67. *Také* v nich budou tryskat dva prameny.

68. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat?

69. V nich obou budou *všechny druhy* ovoce a datle a granátová jablka.

70. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat?

71. Budou tam *dívky* hodné *a* krásné —

72. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat?

73. Dívky spanilé krásných černých očí, v besídkách dobře střežené —

74. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat? —

75. Jichž se předtím nedotkl ani muž, ani Džin —

76. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat?

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٥٦﴾

فِيْهِنَّ قٰصِرٰتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ
وَلَا جَآنٌّ ﴿٥٧﴾

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٥٨﴾

كَاَنَّهُنَّ الْيَاقُوْتُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٥٩﴾

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٦٠﴾

هَلْ جَزَآءُ الْاِحْسَانِ اِلَّا الْاِحْسَانُ ﴿٦١﴾

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٦٢﴾

وَمِنْ دُوْنِهِمَا جَنَّتٰنِ ﴿٦٣﴾

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٦٤﴾

مُدْهَآمَّتٰنِ ﴿٦٥﴾

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٦٦﴾

فِيْهِمَا عَيْنٰنِ نَضَّاخَتٰنِ ﴿٦٧﴾

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٦٨﴾

فِيْهِمَا فَاكِهَةٌ وَّنَخْلٌ وَّرُمَّانٌ ﴿٦٩﴾

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٧٠﴾

فِيْهِنَّ خَيْرٰتٌ حِسَانٌ ﴿٧١﴾

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٧٢﴾

حُوْرٌ مَّقْصُوْرٰتٌ فِي الْخِيَامِ ﴿٧٣﴾

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٧٤﴾

لَمْ يَطْمِثْهُنَّ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَآنٌّ ﴿٧٥﴾

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٧٦﴾

77. Odpočívající na zelených poduškách a překrásných kobercích.

78. Kterou z přízní Pána svého chcete popírat?

79. Požehnáno budiž jméno Pána tvého, Vládce Slávy a Ctí.

مُتَّكِـِٔينَ عَلَىٰ رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ ﴿٧٧﴾

فَبِأَيِّ آلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٨﴾

تَبَٰرَكَ ٱسْمُ رَبِّكَ ذِى ٱلْجَلَٰلِ وَٱلْإِكْرَامِ ﴿٧٩﴾

KAPITOLA 56

AL-WÁQI'AH

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Toto je poslední z řady sedmi kapitol, která začala *Súrou* Qáf. Všech sedm bylo zjeveno přibližně ve stejnou dobu v Mekce, a to na počátku působení svatého Proroka. Přirozeně se proto navzájem podobají obsahově i stylisticky. Tato podobnost však není nikde tak napádná jako mezi touto *Súrou* a předchozí kapitolou Al-Rahmán. V této *Súře* je dovršeno téma započaté v kapitole Al-Rahmán, a proto je vhodné vidět v ní její pokračování. V *Súře* Al-Rahmán je nepřímá narážka na tři skupiny lidí: a) ti šťastní, jimž byla udělena zvláštní blízkost u Boha; b) podstatná část věřících, v nichž Bůh nalezl zalíbení; c) ti, kteří zavrhli boží Posly; avšak v této kapitole se o nich mluví přímo. Bylo zcela na místě, že *Súra*, která se v prvé řadě zabývá Vzkříšením, Zjevením a vyvrácením modloslužebnictví, byla zjevena v Mekce, kde bylo kázání koránského Poselství namířeno přímo na modloslužebné Qurajšovce, kteří nevěřili ani ve Vzkříšení, ani ve Zjevení. V těchto sedmi kapitolách jsou obsažena jistá proroctví o veliké a slavné budoucnosti islámu spolu s přímou a explicitní zmínkou o nevyhnutelnosti Vzkříšení, čímž dochází k nutnému závěru, že splnění proroctví o rozkvětu islámu bude důkazem toho, že také Vzkříšení je nepopíratelnou skutečností.

Obsah

Súra začíná ostrým a důrazným prohlášením, že velká a Nevyhnutelná Událost, předpovězená v předchozí *Súře*, se zcela jistě uskuteční, a až se tak stane, země se otřese v základech a hory se rozpadnou, což umožní, aby z popela starého světa, vzešel svět nový. A v důsledku této Velké Události (budou lidé roztříděni do tří skupin: a) ti šťastní, kteří se budou těšit zvláštní blízkosti u Boha; b) praví a spravedliví věřící, jimž se dostane štědré odměny za jejich dobré skutky; c) nešťastní nevěřící, kteří budou potrestáni za své špatné skutky. *Súra* pak podává barvitý popis božího požehnání a darů, které jsou připraveny pro první dvě skupiny, a následuje popis

trestu, který bude vyměřen těm, kteří boží Poselství zavrhli. Na důkaz toho, že se člověk po smrti narodí podruhé, *Súra* předkládá obvyklý argument o stvoření člověka a o jeho vývoji z kapky semene v dospělou lidskou bytost. V závěru se vrací k svému výchozímu tématu a vysvětluje, že k velké přeměně, o níž se mluví v prvních verších, dojde prostřednictvím Koránu, který je nade vši pochybnost zjeveným Slovem božím a který je střežen a chráněn jako vzácný poklad. *Súra* končí krásnou homilií o tom, že každý život končí nevyhnutelně smrtí, před níž není úniku. Proč tedy lidé zanedbávají tuto tvrdou skutečnost a Boha zůstavují zapomenutí?

AL-WÁQI'AH

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Až Událost nastane, —

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿٢﴾

3. A to, že nastane, nelze popírat —

لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَاذِبَةٌ ﴿٣﴾

4. *Některé* poníží, *jiné* povýší.

خَافِضَةٌ رَّافِعَةٌ ﴿٤﴾

5. Až se země zatřese *strašným* otřesem

إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًّا ﴿٥﴾

6. A hory budou na padrť roztříštěny.

وَّبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ﴿٦﴾

7. *A všechny* budou jako zrnka prachu rozmeteny,

فَكَانَتْ هَبَآءً مُّنْبَثًّا ﴿٧﴾

8. A vy budete do *tří skupin* rozděleni.

وَّكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلٰثَةً ﴿٨﴾

9. *Skupina první*, ti po pravici — jak *šťastní* jsou ti po pravici! —

فَأَصْحٰبُ الْمَيْمَنَةِ ۙ مَآ أَصْحٰبُ الْمَيْمَنَةِ ﴿٩﴾

10. *Skupina druhá*, ti po levici — jak *nešťastní* jsou ti po levici! —

وَأَصْحٰبُ الْمَشْـَٔمَةِ ۙ مَآ أَصْحٰبُ الْمَشْـَٔمَةِ ﴿١٠﴾

11. *Skupina třetí*, ti nejpřednější; ti vpředu jsou;

وَالسّٰبِقُوْنَ السّٰبِقُوْنَ ﴿١١﴾

12. Ti přiblížení *k Bohu* dosáhli.

أُولٰٓئِكَ الْمُقَرَّبُوْنَ ﴿١٢﴾

13. *Ti* v Zahradách Blaženosti *budou* —

فِيْ جَنّٰتِ النَّعِيْمِ ﴿١٣﴾

14. Velká skupina z lidí dřívějších

ثُلَّةٌ مِّنَ الْأَوَّلِيْنَ ﴿١٤﴾

15. A několik málo z pozdějších,

وَقَلِيْلٌ مِّنَ الْاٰخِرِيْنَ ﴿١٥﴾

16. Sedíce na pohovkách *zlatem a šperky* zdobených,

عَلٰى سُرُرٍ مَّوْضُوْنَةٍ ﴿١٦﴾

17. Jeden proti druhému budou odpočívat.

مُّتَّكِـِٔيْنَ عَلَيْهَا مُتَقٰبِلِيْنَ ﴿١٧﴾

18. Obsluhovat je budou mládenci, kteří nikdy nezestárnou,

يَطُوْفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُوْنَ ﴿١٨﴾

19. Roznášejíce poháry, konvice a číše *naplněné nápojem* z pramene tekoucího —

بِأَكْوَابٍ وَّأَبَارِيْقَ ۙ وَكَأْسٍ مِّنْ مَّعِيْنٍ ﴿١٩﴾

20. Hlava je z něho nerozbolí, ani jím nebudou opojeni —

لَا يُصَدَّعُوْنَ عَنْهَا وَلَا يُنْزِفُوْنَ ﴿٢٠﴾

21. A ovoce, jaké si vyberou,

وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُوْنَ ﴿٢١﴾

22. A maso ptáků, jaké si jen budou přát.

وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُوْنَ ﴿٢٢﴾

23. A *budou tam* spanilé dívky s velkýma krásnýma očima,

وَحُوْرٌ عِيْنٌ ﴿٢٣﴾

24. Jež se podobají perlám dobře ukrytým,

كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُوْنِ ﴿٢٤﴾

25. V odměnu za to, co vykonali.

جَزَآءً بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٢٥﴾

26. Neuslyší tam žádné plané, či hříšné řeči,

لَا يَسْمَعُوْنَ فِيْهَا لَغْوًا وَّلَا تَأْثِيْمًا ﴿٢٦﴾

27. Leda *jen* slova *pozdravu*: „Mír, mír."

إِلَّا قِيْلًا سَلٰمًا سَلٰمًا ﴿٢٧﴾

28. A *pokud jde o* ty, *co jsou* po pravici, — jak *šťastní* jsou ti po pravici! —

وَأَصْحٰبُ الْيَمِيْنِ ۵ مَآ أَصْحٰبُ الْيَمِيْنِ ﴿٢٨﴾

29. Ti budou obklopeni lotosovými stromy bez ostnů,

فِيْ سِدْرٍ مَّخْضُوْدٍ ﴿٢٩﴾

30. A trsy banánů

وَّطَلْحٍ مَّنْضُوْدٍ ﴿٣٠﴾

31. A stínem prodlouženým

وَّظِلٍّ مَّمْدُوْدٍ ﴿٣١﴾

32. A vodou tekoucí

وَّمَآءٍ مَّسْكُوْبٍ ﴿٣٢﴾

33. A ovoce hojností,

وَّفَاكِهَةٍ كَثِيْرَةٍ ﴿٣٣﴾

34. Neubývajícího a nezapovězeného,

لَّا مَقْطُوْعَةٍ وَّلَا مَمْنُوْعَةٍ ﴿٣٤﴾

35. A *budou mít* manželky šlechetné —

وَّفُرُشٍ مَّرْفُوْعَةٍ ﴿٣٥﴾

36. Ty jsme stvořili stvořením *překrásným*

إِنَّآ أَنْشَأْنٰهُنَّ إِنْشَآءً ﴿٣٦﴾

37. A učinili jsme je pannami,

فَجَعَلْنٰهُنَّ أَبْكَارًا ﴿٣٧﴾

38. Milujícími, stejného věku

عُرُبًا أَتْرَابًا ﴿٣٨﴾

39. S těmi po pravici:

لِّأَصْحٰبِ الْيَمِيْنِ ﴿٣٩﴾

R. 2.

40. *Což je* velká skupina z prvních *Muslimů*

ثُلَّةٌ مِّنَ الْأَوَّلِيْنَ ﴿٤٠﴾

41. A velká skupina z pozdějších.

وَثُلَّةٌ مِّنَ الْآخِرِيْنَ ﴿٤١﴾

42. Ale *pokud jde o* ty po levici — jak *nešťastní* jsou ti po levici! —

وَأَصْحٰبُ الشِّمَالِ ۙ مَآ أَصْحٰبُ الشِّمَالِ ﴿٤١﴾

43. *Ti budou* obklopeni žhavými větry a vřelou vodou

فِيْ سَمُوْمٍ وَّحَمِيْمٍ ﴿٤٢﴾

44. A ve stínu dýmu černého,

وَّظِلٍّ مِّنْ يَّحْمُوْمٍ ﴿٤٣﴾

45. Ani chladivého, ani osvěžujícího.

لَّا بَارِدٍ وَّلَا كَرِيْمٍ ﴿٤٤﴾

46. Dosud si žili životem bezstarostným a v hojnosti

إِنَّهُمْ كَانُوْا قَبْلَ ذٰلِكَ مُتْرَفِيْنَ ﴿٤٥﴾

47. A tvrdošíjně setrvávali ve velikém hříchu.

وَكَانُوْا يُصِرُّوْنَ عَلَى الْحِنْثِ الْعَظِيْمِ ﴿٤٦﴾

48. A říkávali: „Cože! Až zemřeme a staneme se prachem a kostmi, budeme skutečně znovu vzkříšeni

وَكَانُوْا يَقُوْلُوْنَ ۙ أَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَّ
عِظَامًا ءَإِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ ﴿٤٧﴾

49. „A naši dávní otcové též?"

أَوَ اٰبَآؤُنَا الْأَوَّلُوْنَ ﴿٤٨﴾

50. Řekni: „*Ano*, dřívější i pozdější

قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِيْنَ وَالْاٰخِرِيْنَ ﴿٤٩﴾

51. „Budou *všichni* shromážděni ve smluvenou dobu ve stanovený den.

لَمَجْمُوْعُوْنَ ۙ إِلٰى مِيْقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُوْمٍ ﴿٥٠﴾

52. „A potom vy zbloudilí, *pravdu* zavrhnuvší,

ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيُّهَا الضَّآلُّوْنَ الْمُكَذِّبُوْنَ ﴿٥١﴾

53. „Budete věru jíst ze stromu Zaqqúmu

لَاٰكِلُوْنَ مِنْ شَجَرٍ مِّنْ زَقُّوْمٍ ﴿٥٢﴾

54. „A tím si svá břicha naplníte

فَمَالِـُٔوْنَ مِنْهَا الْبُطُوْنَ ﴿٥٣﴾

55. „A potom to vařící vodou zapijete,

فَشٰرِبُوْنَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيْمِ ﴿٥٤﴾

56. „Pijíce tak, jako pije žíznivý velbloud."

فَشٰرِبُوْنَ شُرْبَ الْهِيْمِ ﴿٥٥﴾

57. Taková bude jejich hostina v Den Soudný.

هٰذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدِّيْنِ ﴿٥٦﴾

58. To My jsme vás stvořili. Proč tedy neuznáte *pravdu*?

نَحْنُ خَلَقْنٰكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُوْنَ ﴿٥٧﴾

59. Co si myslíte *o kapce semene*, kterou vypouštíte?

أَفَرَءَيْتُمْ مَّا تُمْنُوْنَ ﴿٥٨﴾

60. Stvořili jste to snad vy, nebo jsme Stvořitelem My?

ءَأَنْتُمْ تَخْلُقُوْنَهٗٓ أَمْ نَحْنُ الْخٰلِقُوْنَ ﴿٥٩﴾

61. To My jsme vám *všem* smrt předurčili; a nikdo Nám nemůže zabránit,

نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوْقِيْنَ ﴿٦٠﴾

62. Abychom vás neproměnili a nevzkřísili vás v podobě něčeho, o čem nemáte vědění.

عَلٰۤى اَنۡ نُّبَدِّلَ اَمۡثَالَكُمۡ وَ نُنۡشِئَكُمۡ فِىۡ مَا
لَا تَعۡلَمُوۡنَ ﴿٦٢﴾

63. A zcela jistě znáte první stvoření. Proč se tedy nezamyslíte?

وَ لَقَدۡ عَلِمۡتُمُ النَّشۡاَةَ الۡاُوۡلٰى فَلَوۡلَا تَذَكَّرُوۡنَ ﴿٦٣﴾

64. Vidíte to, co sejete?

اَفَرَءَيۡتُمۡ مَّا تَحۡرُثُوۡنَ ﴿٦٤﴾

65. Pěstujete to snad vy, nebo jsme Pěstitelem My?

ءَاَنۡتُمۡ تَزۡرَعُوۡنَهٗۤ اَمۡ نَحۡنُ الزّٰرِعُوۡنَ ﴿٦٥﴾

66. Kdybychom chtěli, změnili bychom to v polámané kusy a potom byste o tom nepřestali marně hovořit:

لَوۡ نَشَآءُ لَجَعَلۡنٰهُ حُطَامًا فَظَلۡتُمۡ تَفَكَّهُوۡنَ ﴿٦٦﴾

67. „Jsme dluhy obtíženi!

اِنَّا لَمُغۡرَمُوۡنَ ﴿٦٧﴾

68. „Ba co víc, *všeho* jsme zbaveni."

بَلۡ نَحۡنُ مَحۡرُوۡمُوۡنَ ﴿٦٨﴾

69. Vidíte vodu, kterou pijete?

اَفَرَءَيۡتُمُ الۡمَآءَ الَّذِىۡ تَشۡرَبُوۡنَ ﴿٦٩﴾

70. Jste to snad vy, kdo ji sesílá z mraků, nebo ji sesíláme My?

ءَاَنۡتُمۡ اَنۡزَلۡتُمُوۡهُ مِنَ الۡمُزۡنِ اَمۡ نَحۡنُ الۡمُنۡزِلُوۡنَ ﴿٧٠﴾

71. Kdybychom chtěli, mohli bychom ji učinit hořkou. Proč tedy nejste vděční?

لَوۡ نَشَآءُ جَعَلۡنٰهُ اُجَاجًا فَلَوۡلَا تَشۡكُرُوۡنَ ﴿٧١﴾

72. Vidíte oheň, který vykřesáváte?

اَفَرَءَيۡتُمُ النَّارَ الَّتِىۡ تُوۡرُوۡنَ ﴿٧٢﴾

73. Vypěstovali jste k tomu strom vy, nebo jsme Pěstitelem My?

ءَاَنۡتُمۡ اَنۡشَاۡتُمۡ شَجَرَتَهَاۤ اَمۡ نَحۡنُ الۡمُنۡشِـُٔوۡنَ ﴿٧٣﴾

74. Učinili jsme ho připomenutím a užitkem pro ty, kteří jsou na cestách.

نَحۡنُ جَعَلۡنٰهَا تَذۡكِرَةً وَّمَتَاعًا لِّلۡمُقۡوِيۡنَ ﴿٧٤﴾

75. Oslavuj tedy jméno Pána svého, Mocného.

فَسَبِّحۡ بِاسۡمِ رَبِّكَ الۡعَظِيۡمِ ﴿٧٥﴾

R. 3.

76. Ba ne, přísahám při pohybu hvězd —

فَلَاۤ اُقۡسِمُ بِمَوٰقِعِ النُّجُوۡمِ ﴿٧٦﴾

77. A to vskutku je přísaha veliká, kdybyste to jen věděli —

وَ اِنَّهٗ لَقَسَمٌ لَّوۡ تَعۡلَمُوۡنَ عَظِيۡمٌ ﴿٧٧﴾

78. Že toto je vskutku Korán vznešený,

اِنَّهٗ لَقُرۡاٰنٌ كَرِيۡمٌ ﴿٧٨﴾

79. V Knize dobře střežené obsažený,

فِىۡ كِتٰبٍ مَّكۡنُوۡنٍ ﴿٧٩﴾

80. Které se smějí dotknout jen ti, kteří jsou očištění.

لَّا يَمَسُّهٗۤ اِلَّا الۡمُطَهَّرُوۡنَ ﴿٨٠﴾

81. *Je to* od Pána světů zjevení.

تَنۡزِيۡلٌ مِّنۡ رَّبِّ الۡعٰلَمِيۡنَ ﴿٨١﴾

82. Toto *Božské* vyprávění vy na lehkou váhu berete?

83. Chcete si snad pojistit živobytí tím, že ho zavrhnete?

84. Proč tedy, až *duše umírajícího* vystoupí do hrdla

85. A vy tomu v tu chvíli přihlížíte —

86. A My jsme k němu blíže než vy, ale to vy nevidíte —

87. Proč tedy, pokud k zúčtování povoláni nebudete,

88. Ji nemůžete přivést zpět, jste-li pravdomluvní?

89. Jestliže je z těch, již byli *k Bohu* přiblíženi,

90. Pak je *pro něho připraveno* pohodlí a vůně *štěstí* a Zahrada blaženosti;

91. A jestliže je z těch, kteří jsou po pravici,

92. Pak *bude přivítán*: „Mír s tebou, *jenž* jsi z těch po pravici."

93. Jestliže však je z těch, kteří *pravdu* zavrhují a bloudí,

94. Pak *pro něj bude připraveno* pohoštění z vody vroucí

95. A v Pekle hoření.

96. Toto je věru jistota nepochybná.

97. Oslavuj tedy jméno Pána svého, Mocného.

أَفَبِهَٰذَا الْحَدِيثِ أَنتُم مُّدْهِنُونَ ﴿٨٢﴾

وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ ﴿٨٣﴾

فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلْقُومَ ﴿٨٤﴾

وَأَنتُمْ حِينَئِذٍ تَنظُرُونَ ﴿٨٥﴾

وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنكُمْ وَلَٰكِن لَّا تُبْصِرُونَ ﴿٨٦﴾

فَلَوْلَا إِن كُنتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٨٧﴾

تَرْجِعُونَهَا إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٨﴾

فَأَمَّا إِن كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٨٩﴾

فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ ۥ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ ﴿٩٠﴾

وَأَمَّا إِن كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩١﴾

فَسَلَامٌ لَّكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩٢﴾

وَأَمَّا إِن كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ ﴿٩٣﴾

فَنُزُلٌ مِّنْ حَمِيمٍ ﴿٩٤﴾

وَتَصْلِيَةُ جَحِيمٍ ﴿٩٥﴾

إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿٩٦﴾

ع فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٩٧﴾

KAPITOLA 57

AL-HADÍD

(*Zjeveno po Hidžře*)

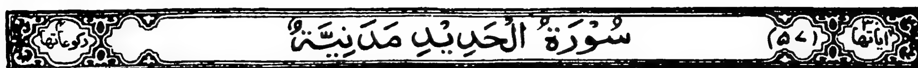
Doba zjevení a kontext

Toto je první z posledních deseti medínských kapitol Koránu. Patrně byla zjevena po dobytí Mekky nebo po podepsání smlouvy u Hudajbíje, což vysvítá ze zmínky o al-Fath (Vítězství) ve verši 11, která se vztahuje buď na pád Mekky, nebo spíše na uzavření smlouvy u Hudajbíje. Řada mekkánských kapitol, která začala *Súrou* Al-Saba' a která s výjimkou tří vložených medínských kapitol — Muhammad, Al-Fath a Al-Hudžurát —, pokračovala bez přerušení, skončila předchozí *Súrou,* a tím uzavřela tématiku mekkánských kapitol. Touto *Súrou* však začíná nová řada kapitol medínských, která končí *Súrou* Al-Tahrím. V předchozí *Súře* se tvrdilo, že Korán je Kniha dobře střežená (v.79), což mimo jiné znamená, že jeho učení je v dokonalém souladu se zákony přírody a v souladu s příkazy a požadavky lidské přirozenosti, myšlení a zdravého rozumu. Tato *Súra* začíná božími jmény Mocný a Moudrý. A je zcela přirozené, že Bytost, jež je Moudrá a Mocná, nemohla zjevit Knihu, jejíž učení by nebyla v souladu s přírodními zákony a s lidským rozumem a svědomím.

Obsah

V předchozích sedmi mekkánských kapitolách, zejména ve třech posledních - Al-Qamar, Al-Rahmán a Al-Wáqi'ah - bylo opakovaně prohlášeno jazykem důrazným, ač obrazným, že zanedlouho dojde přičiněním svatého Proroka k velikému přerodu, opravdovému vzkříšení národa, který se po celá staletí plazil v prachu a špíně nemravnosti a na který se proto, že neměl žádné živé styky s civilizovanou společností, pohlíželo jako na vyvrhele. Tato *Súra* poukazuje na skutečnost, že velký den obrovského rozkvětu onoho národa-vyvrhele, rozuměj národa arabského, již nadešel a že konečné vítězství pravdy nad lží je již na dosah. Avšak dříve, než se tento vytoužený cíl stane skutkem, musí být splněny jisté základní podmínky. Muslimové musí mít pevnou a nezlomnou víru v

pravdivost islámských ideálů a v případě potřeby musí být připraveni obětovat životy i jmění ve prospěch jeho věci. Věřícím se pak radí, aby po získání moci a blahobytu nezanedbávali mravní ideály a neoddávali se honbě za pomíjivými slastmi světského života. *Súra* pokračuje známým tématem, že se již odnepaměti na světě objevovali Poslové boží, aby lidi vedli k jejich životnímu cíli, jímž je dosáhnout zalíbení u Boha; toho vsak nelze dosáhnout vedením života naprostého odříkání či útěkem před světem, jak se mylně domnívali stoupenci Ježíšovi, kteří podle toho též jednali, nýbrž jen správným využitím vrozených sil a schopností, které člověku daroval Bůh, a věcí, které mu Bůh stvořil k užitku.

AL-HADÍD

(*Zjeveno po Hidžře*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ (١)

2. Allaha velebí vše, co je na nebesích i na zemi; a On je Mocný, Moudrý.

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ (٢)

3. Jeho jest království nebes a země; On dává život a On způsobuje smrt a On má moc nad všemi věcmi.

لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ ۚ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ (٣)

4. On je První i Poslední a Zjevný i Skrytý; a On zná velmi dobře každou věc.

هُوَ الْاَوَّلُ وَالْاٰخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ ۚ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ (٤)

5. On je ten, Jenž stvořil nebesa a zemi v šesti obdobích; potom usedl na Trůn. On zná, co do země vchází a co z ní vychází a co sestupuje z nebe a co na ně vystupuje. A On je s vámi, ať jste kdekoliv. A Allah vidí vše, co děláte.

هُوَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ ؕ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْاَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَآءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيْهَا ؕ وَهُوَ مَعَكُمْ اَيْنَ مَا كُنْتُمْ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ (٥)

6. Jeho jest království nebes a země; a k Allahovi se všechny věci vracejí.

لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ (٦)

7. On způsobuje, že noc přechází v den a den přechází v noc; a On zná velmi dobře vše, co je v hrudích.

يُوْلِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوْلِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ ؕ وَهُوَ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ (٧)

8. Věřte v Allaha a v Posla Jeho a *na cestě Allahově* rozdávejte z toho, čeho vás učinil dědici. A ti z vás, kteří uvěřili a rozdávají, dostanou velikou odměnu.

اٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَاَنْفِقُوْا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُّسْتَخْلَفِيْنَ فِيْهِ ؕ فَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ وَاَنْفَقُوْا لَهُمْ اَجْرٌ كَبِيْرٌ (٨)

9. Co je to s vámi, že v Allaha nevěříte, když Posel vás vyzývá, abyste v Pána svého uvěřili, a když On s vámi již uzavřel úmluvu — jste-li skutečně věřící?

وما لكم لا تؤمنون بالله والرسول يدعوكم لتؤمنوا بربكم وقد أخذ ميثاقكم إن كنتم مؤمنين ٩

10. On je ten, Jenž sesílá jasná Znamení služebníku Svému, aby vás vyvedl z každé temnoty na světlo. A Allah je vůči vám věru Slitovný *a* Milosrdný.

هو الذي ينزل على عبده آيات بينات ليخرجكم من الظلمات إلى النور وإن الله بكم لرءوف رحيم ١٠

11. Co je to s vámi, že nerozdáváte na cestě Allahově, když Allahovi patří dědictví nebes a země? Ti z vás, kteří rozdávali a bojovali před Vítězstvím, si nejsou rovni s těmi, kteří tak činili až později. Jsou mnohem výše v hodnosti než ti, kteří rozdávali a bojovali až po něm. A všem Allah přislíbil vše dobré. A Allah je si dobře vědom toho, co děláte.

وما لكم ألا تنفقوا في سبيل الله ولله ميراث السماوات والأرض لا يستوي منكم من أنفق من قبل الفتح وقاتل أولئك أعظم درجة من الذين أنفقوا من بعد وقاتلوا وكلا وعد الله الحسنى والله بما تعملون خبير ١١

R. 2.

12. Kdo bude tím, kdo poskytne Allahovi štědrou půjčku? Allah mu ji mnohonásobně rozmnoží a dostane se mu štědré odměny.

من ذا الذي يقرض الله قرضا حسنا فيضاعفه له وله أجر كريم ١٢

13. A *pomysli na* den, kdy uvidíš věřící muže a věřící ženy a světlo jejich, jak před nimi a po pravici jejich běží; *a bude jim řečeno*: „Radostná zpráva pro vás dnes! Zahrady, jimiž potoky tečou, v nichž budete přebývat na věky. A to je úspěch největší."

يوم ترى المؤمنين والمؤمنات يسعى نورهم بين أيديهم وبأيمانهم بشراكم اليوم جنات تجري من تحتها الأنهار خالدين فيها ذلك هو الفوز العظيم ١٣

14. V den, kdy pokrytečtí muži a pokrytecké ženy řeknou věřícím: „Počkejte na nás, abychom si mohli vzít světlo ze světla vašeho," *jim* bude řečeno: „Vraťte se, *dokud ještě můžete*, a světlo si hledejte sami." Tehdy mezi nimi bude postavena zeď, v níž budou dveře. Za nimi bude *samé* milosrdenství a venku před nimi budou muka.

يوم يقول المنافقون والمنافقات للذين آمنوا انظرونا نقتبس من نوركم قيل ارجعوا وراءكم فالتمسوا نورا فضرب بينهم بسور له باب باطنه فيه الرحمة وظاهره من قبله العذاب ١٤

15. Zavolají na ně: „Cožpak jsme nebyli s vámi?” Odpovědí: „Ano, ale sami sebe jste uvedli v pokušení a váhali jste a pochybovali a vaše marné touhy vás oklamaly, dokud nepřišel rozkaz Allahův. A ohledně Allaha vás oklamal ten, kdo klame.

يُنَادُوْنَهُمْ اَلَمْ نَكُنْ مَّعَكُمْ ؕ قَالُوْا بَلٰى وَلٰكِنَّكُمْ
فَتَنْتُمْ اَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ
الْاَمَانِيُّ حَتّٰى جَآءَ اَمْرُ اللّٰهِ وَغَرَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُوْرُ ﴿۱۵﴾

16. „Proto dnes nebude přijato výkupné od vás, ani od těch, kteří neuvěřili. Příbytkem vaším konečným je Oheň; ten bude vaším přítelem; a to je cíl velmi zlý.”

فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَّلَا مِنَ الَّذِيْنَ
كَفَرُوْا ؕ مَاْوٰىكُمُ النَّارُ ؕ هِيَ مَوْلٰىكُمْ ؕ وَبِئْسَ
الْمَصِيْرُ ﴿۱۶﴾

17. Což nepřišel čas pro ty, kteří věří, aby se jejich srdce cítila pokořena před připomenutím Allahovým a před pravdou, která k *nim* sestoupila, aby se nepodobali těm, jimž byla dána Kniha již před nimi a jimž byla lhůta prodloužena? Jejich srdce se však zatvrdila a mnozí z nich jsou hanebníci.

اَلَمْ يَاْنِ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنْ تَخْشَعَ قُلُوْبُهُمْ لِذِكْرِ
اللّٰهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ ۙ وَلَا يَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ اُوْتُوا
الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْاَمَدُ فَقَسَتْ
قُلُوْبُهُمْ ؕ وَكَثِيْرٌ مِّنْهُمْ فٰسِقُوْنَ ﴿۱۷﴾

18. Vězte, že Allah *nyní* oživuje zemi po její smrti. My jsme pro vás učinili Znamení zřetelnými; kéž byste porozumněli.

اِعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ يُحْيِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ؕ قَدْ
بَيَّنَّا لَكُمُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿۱۸﴾

19. A *co se týče* mužů, kteří rozdávají almužnu, a žen, které rozdávají almužnu, a těch, kteří poskytují Allahovi krásnou půjčku — těm bude mnohonásobně rozmnožena a *navíc* se jim dostane čestné odměny —

اِنَّ الْمُصَّدِّقِيْنَ وَالْمُصَّدِّقٰتِ وَاَقْرَضُوا اللّٰهَ
قَرْضًا حَسَنًا يُّضٰعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ اَجْرٌ كَرِيْمٌ ﴿۱۹﴾

20. A ti, kteří věří v Allaha a v Posly Jeho a jsou Pravdomluvní a Svědky před Pánem svým, těm se dostane jejich odměny i jejich světla. Ale *pokud jde o* ty, kteří nevěří a Naše Znamení zavrhují — ti budou obyvateli Pekla.

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖٓ اُولٰٓئِكَ هُمُ الصِّدِّيْقُوْنَ ۖ
وَالشُّهَدَآءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ ؕ لَهُمْ اَجْرُهُمْ وَنُوْرُهُمْ ؕ
وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَآ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ
الْجَحِيْمِ ﴿۲۰﴾ ع ۲ ۱۸

R. 3.

21. Vězte, že život na tomto světě je pouze hrou a kratochvílí a ozdobou a *pramenem* vzájemného vychloubání a soupeření v rozmnožnování bohatství a dětí. *Život pozemský* se podobá dešti — rostlinstvo z něho vyrůstající působí radost oráčům. Potom však uschne a vidíš, jak

اِعْلَمُوْٓا اَنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَّلَهْوٌ وَّزِيْنَةٌ
وَّتَفَاخُرٌۢ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْاَمْوَالِ وَالْاَوْلَادِ ؕ
كَمَثَلِ غَيْثٍ اَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهٗ ثُمَّ يَهِيْجُ
فَتَرٰىهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُوْنُ حُطٰمًا ؕ وَفِي الْاٰخِرَةِ

žloutne; potom se stane zpřelámanou *slámou*. A v Životě budoucím je přísný trest, ale také odpuštění Allahovo a zalíbení *u Něho*. A život na tomto světě není nic než *dočasné* klamné užívání.

22. A předhánějte se navzájem ve snaze dosáhnout odpuštění u Pána svého a Zahrady, jejíž hodnota se rovná šíři nebes a země; byla připravena pro ty, kteří věří v Allaha a Posla Jeho. Toto je milost Allahova; uštědřuje ji tomu, komu se mu zlíbí, a Allah je Pánem milosti nesmírné.

23. A žádné neštěstí nepostihne zemi, ani vaše *vlastní* osoby, aby nebylo *zaznamenáno* v Knize dříve, než je uskutečníme — to věru je pro Allaha snadné —

24. Abyste netruchlili nad tím, co je pro vás ztraceno, nebo nejásali nad tím, co On vám daroval. A Allah nemiluje žádného domýšlivého chvastouna,

25. Ani ty, kteří jsou lakomí a lidem lakomství přikazují. A kdo se obrátí zády, pak Allah je věru Soběstačný, Chvályhodný.

26. Věru jsme vyslali Posly se zjevnými Znameními a seslali s nimi Knihu a Váhy, aby lidé jednali spravedlivě; a seslali jsme železo, v němž je *materiál* k vedení strašných válek a *mnohý* užitek pro lidstvo — aby Allah rozpoznal ty, kteří pomáhají Jemu i Jeho Poslům, přestože Ho nikdy nespatřili. Allah je věru Silný, Mocný.

R. 4.

27. A vyslali jsme Noema a Abrahama a mezi potomstvo jejich jsme vložili prorocké poslání a Knihu. A tak někteří z nich vedení následovali, ale mnozí z nich byli vzpurní.

28. Potom jsme přiměli Své Posly, aby

عَذَابٌ شَدِيدٌ ۙ وَّمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٌ ۚ
وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿٢١﴾
سَابِقُوْٓا إِلٰى مَغْفِرَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا
كَعَرْضِ السَّمَآءِ وَالْأَرْضِ ۙ أُعِدَّتْ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ ۚ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَنْ يَّشَآءُ ۚ
وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴿٢٢﴾
مَآ أَصَابَ مِنْ مُّصِيْبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِيْٓ أَنْفُسِكُمْ
إِلَّا فِيْ كِتٰبٍ مِّنْ قَبْلِ أَنْ نَّبْرَأَهَا ۚ إِنَّ ذٰلِكَ عَلَى
اللّٰهِ يَسِيْرٌ ﴿٢٣﴾
لِّكَيْلَا تَأْسَوْا عَلٰى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوْا بِمَآ اٰتٰىكُمْ ۗ
وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُوْرٍ ﴿٢٤﴾
الَّذِيْنَ يَبْخَلُوْنَ وَيَأْمُرُوْنَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ ۗ وَمَنْ
يَّتَوَلَّ فَإِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ ﴿٢٥﴾
لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنٰتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ
الْكِتٰبَ وَالْمِيْزَانَ لِيَقُوْمَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ ۚ وَأَنْزَلْنَا
الْحَدِيْدَ فِيْهِ بَأْسٌ شَدِيْدٌ وَّمَنَافِعُ لِلنَّاسِ
وَلِيَعْلَمَ اللّٰهُ مَنْ يَّنْصُرُهٗ وَرُسُلَهٗ بِالْغَيْبِ ۚ إِنَّ
اللّٰهَ قَوِيٌّ عَزِيْزٌ ﴿٢٦﴾ ع ٣ ١٩
وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوْحًا وَّإِبْرٰهِيْمَ وَجَعَلْنَا فِيْ
ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتٰبَ فَمِنْهُمْ مُّهْتَدٍ ۚ وَ
كَثِيْرٌ مِّنْهُمْ فٰسِقُوْنَ ﴿٢٧﴾
ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيْسَى

kráčeli v jejich stopách; a přiměli jsme Ježíše, syna Marie, aby *je* následoval, a dali jsme mu Evangelium. A do srdcí těch, kteří ho přijali, jsme vložili slitování a milosrdenství. Ale mnišství, které si sami vymysleli — to jsme jim My nepředepsali — ve snaze zalíbit se Allahovi. Avšak oni to nedodržují náležitým dodržováním. Přesto jsme těm z nich, kteří uvěřili, dali *náležitou* odměnu, ale mnozí z nich jsou vzpurní.

ابْنِ مَرْيَمَ وَاٰتَيْنٰهُ الْاِنْجِيْلَ ۙ وَجَعَلْنَا فِيْ
قُلُوْبِ الَّذِيْنَ اتَّبَعُوْهُ رَاْفَةً وَّرَحْمَةً ؕ وَرَهْبَانِيَّةَ
ابْتَدَعُوْهَا مَا كَتَبْنٰهَا عَلَيْهِمْ اِلَّا ابْتِغَآءَ
رِضْوَانِ اللّٰهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا ۚ فَاٰتَيْنَا
الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْهُمْ اَجْرَهُمْ ۚ وَكَثِيْرٌ مِّنْهُمْ
فٰسِقُوْنَ ﴿٢٨﴾

29. Vy, kteří věříte! Bojte se Allaha a věřte v Posla Jeho; On vám dá dvojnásobný podíl ze Svého milosrdenství a poskytne vám světlo, v němž půjdete, a odpustí vám — a Allah je zajisté Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný —

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَاٰمِنُوْا بِرَسُوْلِهٖ
يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَّحْمَتِهٖ وَيَجْعَلْ لَّكُمْ
نُوْرًا تَمْشُوْنَ بِهٖ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ
رَّحِيْمٌ ۙ ﴿٢٩﴾

30. Aby si Vlastníci Knihy nemysleli, že oni (Muslimové) si nezaslouží mít podíl na milosti Allahově; zatímco milost je *jedině* v rukou Allahových. Dává ji, komu chce. A Allah je Vládcem milosti nesmírné.

لِّئَلَّا يَعْلَمَ اَهْلُ الْكِتٰبِ اَلَّا يَقْدِرُوْنَ عَلٰى شَيْءٍ
مِّنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ
مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴿٣٠﴾ ع

KAPITOLA 58

AL-MUDŽÁDILAH

(*Zjeveno po Hidžře*)

Doba zjevení a kontext

Toto je druhá ze sedmi medínských kapitol. Poněkud podrobně se zabývá zlozvykem zvaným *Zihár* (nazývat manželku matkou), o němž byla v *Súře* Al-Ahzáb zmínka jen povrchní, což nasvědčuje tomu, že tato *Súra* byla zjevena dříve než Al-Ahzáb. A protože kapitola Al-Ahzáb byla zjevena v období mezi 5. a 7. rokem po Hidžře, musela být tato *Súra* zjevena dříve, pravděpodobně v 3.-4. roce. V předchozí *Súře* Al-Hadíd byli ‚Vlastníci Knihy' přísně upozorněni, že monopol na boží milosrdenství nemají pouze oni, a protože mnohokrát zavrhli Posly boží a stavěli se jim na odpor a pronásledovali je, bude nyní milosrdenství boží převedeno na dům Ismaelův, a to na věčné časy. V této *Súře* jsou muslimové varováni, že jejich prosperita vzbudí zášť u jejich nepřátel doma i jinde, a mají se proto mít na pozoru před jejich nekalými úmysly a intrikami. A jak už je v Koránu zvykem, kdykoli se mluví o intrikách nepřátel islámu, upozorňuje se současně na některá společenská zla. Příklady toho nalezneme v *Súrách* Al-Núr a Al-Ahzáb a v této kapitole též.

Obsah

Súra začíná ostrým odsouzením zlozvyku *Zihár*. Citováním případu muslimské dámy Chauly stanoví nařízení, že nazve-li někdo svou ženu ‚matkou', musí tento neslýchaný mravní poklesek odčinit propuštěním otroka, pokud ovšem nějakého má, nebo tím, že se dva měsíce za sebou postí, a pokud by se mu nepodařilo ani to, má nakrmit šedesát nuzných. *Súra* se potom zabývá intrikami a spiknutími domácích nepřátel islámu a odsuzuje zakládání tajných spolků a konání tajných porad za účelem uškodit věci islámu. Dále zcela na místě stanoví některá pravidla chování při společenských akcích a ke konci přísně varuje nepřátele islámu, že svým odporem k němu na sebe přivolají boží hněv. Avšak postup islámu se jim nikdy nepodaří zamezit. Po tomto varování následuje stejně důrazné

upozornění adresované věřícím, a to, že se za žádných okolností nemají přátelit s nepřáteli své víry, i kdyby to byli jejich blízcí příbuzní, neboť tito svým odporem k islámu vedli válku proti Bohu a přátelit se s nepřáteli Boha se pravé víře příčí.

AL-MUDŽÁDILAH

(*Révélée après l'Hégire*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ (١)

2. Allah vskutku slyšel řeč té, která se na tebe obrátila s prosbou ohledně svého manžela a u Allaha si stěžovala. A Allah vyslechl váš rozhovor. Allah je věru Všeslyšící, Vševidoucí.

قَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّتِيْ تُجَادِلُكَ فِيْ زَوْجِهَا وَ
تَشْتَكِيْٓ اِلَى اللّٰهِ ۖ وَاللّٰهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا ۭ اِنَّ اللّٰهَ
سَمِيْعٌ ۢبَصِيْرٌ (٢)

3. Ti z vás, kteří nazývají své manželky matkami — *nechť si uvědomí, že* se jejich matkami nestanou; jejich matkami jsou jedině ty, které je porodily; a pronášejí tak slova zjevně zlá a lživá. A Allah je věru hříchy Promíjející, Nejvýš odpouštějící.

اَلَّذِيْنَ يُظٰهِرُوْنَ مِنْكُمْ مِّنْ نِّسَاۗىِٕهِمْ مَّا هُنَّ
اُمَّهٰتِهِمْ ۭ اِنْ اُمَّهٰتُهُمْ اِلَّا الّٰۗـِٔيْ وَلَدْنَهُمْ ۭ وَ
اِنَّهُمْ لَيَقُوْلُوْنَ مُنْكَرًا مِّنَ الْقَوْلِ وَزُوْرًا ۭ
وَاِنَّ اللّٰهَ لَعَفُوٌّ غَفُوْرٌ (٣)

4. A *co se týče* těch, kteří nazývají své manželky matkami a potom chtějí odvolat to, co řekli, pokutou za to je propuštění jednoho otroka dříve, než se opět vzájemně dotknou. To je to, k čemu jste napomínáni. A Allah si je velmi dobře vědom toho, co děláte.

وَالَّذِيْنَ يُظٰهِرُوْنَ مِنْ نِّسَاۗىِٕهِمْ ثُمَّ يَعُوْدُوْنَ
لِمَا قَالُوْا فَتَحْرِيْرُ رَقَبَةٍ مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّتَمَاۗسَّا ۭ
ذٰلِكُمْ تُوْعَظُوْنَ بِهٖ ۭ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ (٤)

5. Kdo však žádného (otroka) nenajde, musí se postít dva po sobě následující měsíce, dříve než se opět vzájemně dotknou. A kdo toho není schopen, nechť nakrmí šedesát chudých lidí. *Tak* tomu *je*, abyste *vskutku* věřili v Allaha a Posla Jeho. A toto jsou omezení, *předepsaná* Allahem; a pro nevěřící je připraven bolestný trest.

فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ
قَبْلِ اَنْ يَّتَمَاۗسَّا ۚ فَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ
سِتِّيْنَ مِسْكِيْنًا ۭ ذٰلِكَ لِتُؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ۭ
وَتِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ ۭ وَلِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابٌ اَلِيْمٌ (٥)

6. Ti, kteří se stavějí proti Allahovi a Poslu Jeho, budou sraženi, podobně jako byli sraženi ti před nimi; a již jsme seslali jasná Znamení. A pro nevěřící je připraven potupný trest.

اِنَّ الَّذِيْنَ يُحَاۗدُّوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ كُبِتُوْا كَمَا كُبِتَ
الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ اَنْزَلْنَآ اٰيٰتٍۢ بَيِّنٰتٍ ۭ
وَلِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ (٦)

7. V den, kdy je Allah všechny vzkřísí, jim oznámí, co dělali. Allah o tom vedl účty,

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَمِيْعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا ۭ

zatímco oni na to zapomněli. A Allah je Svědkem všech věcí.

ع أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ ۚ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٧﴾

R.2.

8. Což nevidíš, že Allah zná vše, co je na nebesích, a vše, co je na zemi? A není tajné porady tří, aby On nebyl čtvrtým, či pěti, aby On nebyl šestým, nebo více než tolik, či méně, aby On s nimi nebyl, ať jsou kdekoliv. Potom v Den Zmrtvýchvstání jim oznámí, co dělali. Allah věru zná velmi dobře každou věc.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۖ
مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَىٰ ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا
خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَىٰ مِنْ ذَٰلِكَ
وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ۖ ثُمَّ
يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٨﴾

9. Což jsi neviděl ty, jimž bylo zakázáno *vést* tajné porady, ale znovu se vracejí k tomu, co jim bylo zakázáno, a radí se tajně o hříchu a provinění a neposlušnosti vůči Poslu? A když k tobě přijdou, zdraví tě *pozdravem*, jakým tě Allah nezdravil; a mezi sebou si říkají: „Proč nás Allah netrestá za to, co říkáme?" Jim stačí Peklo, v němž hořet budou; a jak strašný je to cíl!
strašný je to cíl!

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَىٰ ثُمَّ يَعُودُونَ
لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَاجَوْنَ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ
وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا
لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا
يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ ۚ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا ۖ
فَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٩﴾

10. Vy, kteří věříte! Když se spolu tajně domlouváte, nedomlouvejte se o hříchu a hřešení a neposlušnosti vůči Poslu, ale domlouvejte se o tom, *jak dosáhnout* ctnosti a spravedlnosti, a bojte se Allaha, k Němuž budete *všichni* shromážděni.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَاجَوْا
بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَتَنَاجَوْا
بِالْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿١٠﴾

11. Tajné porady za nekalým účelem jsou jen dílem Satanovým, aby způsobil zármutek těm, kteří věří; ale nemůže jim ublížit ani v nejmenším, leda s dovolením Allahovým. A v Allaha mají věřící vkládat svou důvěru.

إِنَّمَا النَّجْوَىٰ مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ آمَنُوا
وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ وَعَلَى اللَّهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

12. Vy, kteří věříte! Když je vám ve vašich shromážděních řečeno: „Uvolněte místo!" tedy je uvolněte; Allah vám uvolní místa dost. A když je vám řečeno:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي
الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ ۖ وَإِذَا قِيلَ

„Vstaňte!" tedy vstaňte; Allah povýší ty z vás, kteří věří, a ty, jimž bylo dáno vědění, na stupně *hodností*. A Allah je si dobře vědom toho, co děláte.

انْشُزُوْا فَانْشُزُوْا يَرْفَعِ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ
وَالَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ دَرَجٰتٍ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ
خَبِيْرٌ (١٢)

13. Vy, kteří věříte! Jestliže se chcete soukromě poradit s Poslem, věnujte před poradou něco na věc Allahovu. To je pro vás lepší a čistší. Jestliže však nenajdete *nic, co byste dali*, pak Allah je Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُوْلَ فَقَدِّمُوْا
بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰىكُمْ صَدَقَةً ؕ ذٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ
وَاَطْهَرُ ؕ فَاِنْ لَّمْ تَجِدُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ (١٣)

14. Bojíte se snad věnovat něco na věc Allahovu před svou poradou? Pokud tak neučiníte a Allah se nad vámi smiluje, pak dodržujte Modlitbu a plaťte Zakát a poslouchejte Allaha a Jeho Posla. A Allah si je velmi dobře vědom toho, co děláte.

ءَاَشْفَقْتُمْ اَنْ تُقَدِّمُوْا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰىكُمْ
صَدَقٰتٍ ؕ فَاِذْ لَمْ تَفْعَلُوْا وَتَابَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ
فَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ وَ
رَسُوْلَهٗ ؕ وَاللّٰهُ خَبِيْرٌ ۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ (١٤) ع

R. 3.

15. Což jsi neviděl ty, kteří se přátelí s lidmi, na něž se Allah hněvá? Ti nejsou ani s vámi, ani s nimi a vědomě přísahají křivě.

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ ؕ
مَا هُمْ مِّنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ ۙ وَيَحْلِفُوْنَ عَلَى الْكَذِبِ
وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ (١٥)

16. Pro ty Allah připravil přísný trest. Hnusné je věru to, co dělali.

اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا ؕ اِنَّهُمْ سَآءَ مَا
كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ (١٦)

17. Učinili přísahy své záštitou *svých přečinů* a odvracejí *lidi* od cesty Allahovy; proto je pro ně připraven ponižující trest.

اِتَّخَذُوْۤا اَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ
اللّٰهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ (١٧)

18. A jejich majetky, ani jejich děti jim proti Allahovi nebudou nic platné. Ti budou obyvateli Ohně, v němž budou přebývat navěky.

لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَاۤ اَوْلَادُهُمْ مِّنَ
اللّٰهِ شَيْـًٔا ؕ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ؕ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ (١٨)

19. *V* den, kdy je Allah všechny vzkřísí, Mu budou přísahat právě tak, jako přísahali vám, a budou se domnívat, že mají něco, *oč se mohou opřít*. Což to nejsou lháři?

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَمِيْعًا فَيَحْلِفُوْنَ لَهٗ كَمَا
يَحْلِفُوْنَ لَكُمْ وَيَحْسَبُوْنَ اَنَّهُمْ عَلٰى شَيْءٍ ؕ اَلَاۤ
اِنَّهُمْ هُمُ الْكٰذِبُوْنَ (١٩)

20. Satan je zcela ovládl a dal jim zapomenout na připomenutí Allahovo. Patří ke straně Satanově. A což to není strana Satanova, která ztrátu utrpí.

اِسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطٰنُ فَاَنْسٰهُمْ ذِكْرَ اللّٰهِ ؕ
اُولٰٓئِكَ حِزْبُ الشَّيْطٰنِ ؕ اَلَآ اِنَّ حِزْبَ الشَّيْطٰنِ
هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿۲۰﴾

21. Zajisté ti, kteří se stavějí na odpor Allahovi a Jeho Poslu, budou mezi nejponíženějšími.

اِنَّ الَّذِيْنَ يُحَآدُّوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗٓ اُولٰٓئِكَ فِى
الْاَذَلِّيْنَ ﴿۲۱﴾

22. Allah prohlásil: „Rozhodně zvítězím Já, Já a Mí Poslové." Allah je věru Silný, Mocný.

كَتَبَ اللّٰهُ لَاَغْلِبَنَّ اَنَا وَرُسُلِىْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ قَوِىٌّ
عَزِيْزٌ ﴿۲۲﴾

23. Nenalezneš žádné lidi, kteří věří v Allaha a v Poslední den, aby milovali ty, kteří se stavějí na odpor Allahovi a Jeho Poslu, byť by to byli jejich otcové, nebo jejich synové, anebo jejich bratři, či jejich příbuzní. To jsou ti, do jejichž srdcí vepsal Allah víru *pravou* a posílil je slovem pocházejícím od Něho. A uvede je do Zahrad, jimiž potoky tečou. V nich budou přebývat navěky. Allah v nich nalezl zalíbení a oni nalezli zalíbení v Něm. Ti tvoří stranu Allahovu. Slyšte! A právě strana Allahova bude úspěšná.

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُّؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ
يُوَآدُّوْنَ مَنْ حَآدَّ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَلَوْ كَانُوْٓا اٰبَآءَهُمْ
اَوْ اَبْنَآءَهُمْ اَوْ اِخْوَانَهُمْ اَوْ عَشِيْرَتَهُمْ ؕ اُولٰٓئِكَ
كَتَبَ فِىْ قُلُوْبِهِمُ الْاِيْمَانَ وَاَيَّدَهُمْ بِرُوْحٍ
مِّنْهُ ؕ وَيُدْخِلُهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ رَضِىَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوْا
عَنْهُ ؕ اُولٰٓئِكَ حِزْبُ اللّٰهِ ؕ اَلَآ اِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ
الْمُفْلِحُوْنَ ﴿۲۳﴾ ع

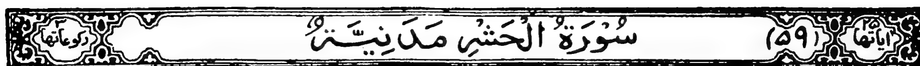
KAPITOLA 59

AL-HAŠR

(*Zjeveno po Hidžře*)

Doba zjevení a kontext

Súra je v pořadí třetí ze sedmi posledních medínských kapitol Koránu. Předchozí kapitola se zabývala tajnými spiknutími a intrikami medínských židů, namířenými proti islámu. Oproti tomu tato *Súra* pojednává o jejich potrestání, především o vyhnání Banú Nadir, jednoho ze tří židovských kmenů, z Medíny ve čtvrtém roce po Hidžře několik měsíců po bitvě u Uhudu. Jejich vyhnání bylo ze strany svatého Proroka činem moudrým a politicky prozíravým. Kdyby totiž bylo židům dovoleno v Medíně zůstat, svými konspiracemi a intrikami by se stali zdrojem nebezpečí pro islám. Dále *Súra* pojednává o medínských pokrytcích, kteří se nepřikláněli ani na stranu muslimů, ani na stranu židů. Pokrytec je vlastně zbabělec a zbabělý člověk se nikdy k nikomu nechová ani upřímně ani poctivě. Medínští pokrytci se zachovali nepoctivě vůči židům i v hodině jejich největšího ohrožení. *Súra* začíná velebením Boha a končí výzvou k muslimům, aby pěli chválu na Pána Dobrotivého a Milosrdného, který v zárodku zmařil podlé úmysly nepřátel namířené proti nim a otevřel jim nedozírné vyhlídky na pokrok a prosperitu. *Súra* se nápadně podobá *Súře* Al-Anfál.

AL-HAŠR

(*Zjeveno po Hidžře*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Vše, co je na nebesích, a vše, co je na zemi, oslavuje Allaha; On je Mocný, Moudrý.

3. On je ten, Jenž vyhnal ty z Vlastníků Knihy, kteří nevěřili, z jejich domovů *při* prvním vyhnanství. Nemysleli jste si, že odejdou, a oni se domnívali, že jejich pevnosti je proti Allahovi ochrání. Avšak Allah je napadl, odkud Ho nečekali, a vrhl do jejich srdcí zděšení, takže zničili své domy vlastníma rukama a rukama věřících. Vezměte si z toho tedy poučení, vy, kteří máte oči!

4. A kdyby byl pro ně Allah neurčil vyhnanství, byl by je věru v životě pozemském potrestal *jiným způsobem*. A v Životě budoucím je pro ně připraven trest Ohně.

5. To proto, že se postavili proti Allahovi a Jeho Poslu; a kdokoliv odporuje Allahovi — pak Allah je věru Přísný v odplatě.

6. Všechny palmy, které jste pokáceli, nebo nechali stát na jejich kořenech, stalo se tak s dovolením Allahovým a aby On ponížil hříšníky.

7. A cokoliv Allah daroval Svému Poslu jako kořist získanou od nich, vy jste kvůli tomu nepobídli ani koně, ani velblouda; však Allah uděluje pravomoc Svému Poslu, nad kým se Mu zlíbí; a Allah má moc nad všemi věcmi.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ (١)
سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۚ وَهُوَ
الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ (٢)
هُوَ الَّذِيْٓ اَخْرَجَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ
مِنْ دِيَارِهِمْ لِاَوَّلِ الْحَشْرِ ؕ مَا ظَنَنْتُمْ اَنْ يَّخْرُجُوْا
وَظَنُّوْٓا اَنَّهُمْ مَّانِعَتُهُمْ حُصُوْنُهُمْ مِّنَ اللّٰهِ فَاَتٰىهُمُ
اللّٰهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوْا ۗ وَقَذَفَ فِيْ قُلُوْبِهِمُ
الرُّعْبَ يُخْرِبُوْنَ بُيُوْتَهُمْ بِاَيْدِيْهِمْ وَاَيْدِي
الْمُؤْمِنِيْنَ ۗ فَاعْتَبِرُوْا يٰٓاُولِي الْاَبْصَارِ (٣)
وَلَوْلَآ اَنْ كَتَبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَآءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي
الدُّنْيَا ۗ وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ (٤)
ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ شَآقُّوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ۚ وَمَنْ يُّشَآقِّ
اللّٰهَ فَاِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ (٥)
مَا قَطَعْتُمْ مِّنْ لِّيْنَةٍ اَوْ تَرَكْتُمُوْهَا قَآئِمَةً عَلٰٓى
اُصُوْلِهَا فَبِاِذْنِ اللّٰهِ وَلِيُخْزِيَ الْفٰسِقِيْنَ (٦)
وَمَآ اَفَآءَ اللّٰهُ عَلٰى رَسُوْلِهٖ مِنْهُمْ فَمَآ اَوْجَفْتُمْ
عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَّلَا رِكَابٍ وَّلٰكِنَّ اللّٰهَ يُسَلِّطُ
رُسُلَهٗ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ ۗ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ (٧)
مَآ اَفَآءَ اللّٰهُ عَلٰى رَسُوْلِهٖ مِنْ اَهْلِ الْقُرٰى فَلِلّٰهِ

8. A cokoliv Allah daroval Svému Poslu jako kořist získanou od obyvatel měst, patří Allahovi a Poslu a nejbližším příbuzným a sirotkům a chudým a pocestnému, aby to nekolovalo jen mezi těmi z vás, kteří jsou bohatí. A cokoliv vám Posel daruje, to si vezměte; a co vám zakáže, *to* nechte být. A bojte se Allaha; neboť Allah je věru přísný v trestání.

وَلِلرَّسُوْلِ وَلِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنِ
وَابْنِ السَّبِيْلِ كَيْ لَا يَكُوْنَ دُوْلَةً بَيْنَ الْاَغْنِيَآءِ
مِنْكُمْ وَمَآ اٰتٰىكُمُ الرَّسُوْلُ فَخُذُوْهُ وَمَا نَهٰىكُمْ
عَنْهُ فَانْتَهُوْا وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ (8)

9. *Tato kořist* je pro chudé Vystěhovalce, kteří byli vyhnáni ze svých domovů a majetků, když usilovali o přízeň Allahovu a *Jeho* zalíbení a pomáhali Allahovi a Jeho Poslu. To jsou ti, kteří jsou oddáni *své víře*.

لِلْفُقَرَآءِ الْمُهٰجِرِيْنَ الَّذِيْنَ اُخْرِجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ
وَاَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُوْنَ فَضْلًا مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا
وَّيَنْصُرُوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ اُولٰٓئِكَ هُمُ الصّٰدِقُوْنَ (9)

10. A ti, kteří se usadili *v tomto městě* již před nimi a přijali víru, milují ty, kteří k nim přišli jako vystěhovalci, a nenalézají ve svých hrudích žádnou touhu po tom, co jim (Vystěhovalcům) bylo darováno; naopak dávají přednost jiným před sebou samými, i kdyby *sami* byli chudí. A ti, kteří zbaví své vlastní duše lakoty, ti budou úspěšní.

وَالَّذِيْنَ تَبَوَّؤُ الدَّارَ وَالْاِيْمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّوْنَ
مَنْ هَاجَرَ اِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُوْنَ فِيْ صُدُوْرِهِمْ
حَاجَةً مِّمَّآ اُوْتُوْا وَيُؤْثِرُوْنَ عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ وَلَوْ
كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُّوْقَ شُحَّ نَفْسِهٖ
فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ (10)

11. A *kořist je také pro ty*, kteří přišli po nich. Ti říkají: „Pane náš, odpusť nám i bratrům našim, kteří nás ve víře předešli, a neponechávej v našich srdcích žádnou zlobu proti těm, kteří věří. Pane náš! Tys vskutku Soucitný, Milosrdný."

وَالَّذِيْنَ جَآءُوْ مِنْۢ بَعْدِهِمْ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَا اغْفِرْ
لَنَا وَلِاِخْوَانِنَا الَّذِيْنَ سَبَقُوْنَا بِالْاِيْمَانِ وَلَا
تَجْعَلْ فِيْ قُلُوْبِنَا غِلًّا لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا رَبَّنَآ اِنَّكَ
رَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ (11)

R. 2.

12. Což jsi neviděl pokrytce? Ti říkají svým bratřím, kteří mezi Vlastníky Knihy neuvěřili: „Budete-li vyhnáni, zajisté odejdeme s vámi a nikdy neuposlechneme nikoho proti vám; a bude-li proti vám bojováno, určitě vám pomůžeme." A Allah je svědkem toho, že jsou to věru lháři.

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ نَافَقُوْا يَقُوْلُوْنَ لِاِخْوَانِهِمُ الَّذِيْنَ
كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ لَئِنْ اُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ
مَعَكُمْ وَلَا نُطِيْعُ فِيْكُمْ اَحَدًا اَبَدًا وَّاِنْ قُوْتِلْتُمْ
لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ (12)

13. Budou-li vyhnáni, nikdy s nimi neodejdou; a bude-li proti nim bojováno,

لَئِنْ اُخْرِجُوْا لَا يَخْرُجُوْنَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوْتِلُوْا

nikdy jim nepomohou. A i kdyby jim pomohli, zaručeně by se obrátili zády; a pak už jim *samotným* nebude pomoci.

14. Strach před vámi je v jejich srdcích silnější než strach před Allahem. To je proto, že jsou to lidé *veškerého* rozumu zbavení.

15. Nebudou proti vám bojovat všichni společně, leda v opevněných městech nebo za hradbami. Když jsou mezi svými, bojují tvrdě. Ty je pokládáš za sjednocené, ale jejich srdce jsou rozdělená. To je proto, že jsou to lidé, kteří rozum nemají.

16. *Jejich případ* se podobá *případu* těch, kteří krátce před nimi okusili zlých následků svých činů. A pro ně je připraven bolestný trest.

17. A *podobá se případu* Satanovu, když říká člověku: „Přestaň věřit;" a když věřit přestane, řekne: „Nemám s tebou nic společného, já se totiž bojím Allaha, Pána světů."

18. A konec obou bude, že budou oba v Ohni, přebývajíce tam na věky. Taková je odměna hříšníků.

R. 3.

19. Vy, kteří věříte! Bojte se Allaha a nechť *každá* duše dbá na to, co si pro zítřek připravuje. A bojte se Allaha, neboť Allah si je věru dobře vědom toho, co děláte.

20. A nebuďte jako ti, kteří na Allaha zapomněli a jimž On dal *v důsledku toho* zapomenout na jejich vlastní duše. A právě oni jsou ti vzpurní.

21. Obyvatelé Ohně a obyvatelé Zahrady si nejsou rovni. Obyvateli Zahrady jsou ti, kteří zvítězí.

22. Kdybychom byli seslali tento Korán na horu, byl bys ji viděl pokornou a pukající ze strachu před Allahem. A to jsou podobenství, která předkládáme lidem, aby se zamysleli.

لَا يَنْصُرُوْنَهُمْ ۚ وَلَئِنْ نَّصَرُوْهُمْ لَيُوَلُّنَّ الْاَدْبَارَ ۟
ثُمَّ لَا يُنْصَرُوْنَ ﴿۱۳﴾
لَاَنْتُمْ اَشَدُّ رَهْبَةً فِيْ صُدُوْرِهِمْ مِّنَ اللّٰهِ ۭ ذٰلِكَ
بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُوْنَ ﴿۱۴﴾
لَا يُقَاتِلُوْنَكُمْ جَمِيْعًا اِلَّا فِيْ قُرًى مُّحَصَّنَةٍ اَوْ
مِنْ وَّرَاۗءِ جُدُرٍ ۭ بَاْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيْدٌ ۭ تَحْسَبُهُمْ
جَمِيْعًا وَّقُلُوْبُهُمْ شَتّٰى ۭ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْقِلُوْنَ ﴿۱۵﴾
كَمَثَلِ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيْبًا ذَاقُوْا وَبَالَ اَمْرِهِمْ ۚ
وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۱۶﴾
كَمَثَلِ الشَّيْطٰنِ اِذْ قَالَ لِلْاِنْسَانِ اكْفُرْ ۚ فَلَمَّا كَفَرَ
قَالَ اِنِّيْ بَرِيْۗءٌ مِّنْكَ اِنِّيْٓ اَخَافُ اللّٰهَ رَبَّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۱۷﴾
فَكَانَ عَاقِبَتَهُمَآ اَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيْهَا ۭ وَ
ذٰلِكَ جَزٰۗؤُا الظّٰلِمِيْنَ ﴿۱۸﴾ ع
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ
لِغَدٍ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿۱۹﴾
وَلَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ نَسُوا اللّٰهَ فَاَنْسٰىهُمْ اَنْفُسَهُمْ ۭ
اُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿۲۰﴾
لَا يَسْتَوِيْٓ اَصْحٰبُ النَّارِ وَاَصْحٰبُ الْجَنَّةِ ۭ اَصْحٰبُ
الْجَنَّةِ هُمُ الْفَاۗىِٕزُوْنَ ﴿۲۱﴾
لَوْ اَنْزَلْنَا هٰذَا الْقُرْاٰنَ عَلٰي جَبَلٍ لَّرَاَيْتَهٗ خَاشِعًا
مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ ۭ وَتِلْكَ الْاَمْثَالُ
نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُوْنَ ﴿۲۲﴾

23. On je Allah — a není Boha kromě Něho — Znalý nespatřeného i spatřeného. On je Milostivý, Milosrdný.

هُوَ اللّٰهُ الَّذِيْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ عٰلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ۚ
هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ ﴿٢٣﴾

24. On je Allah — a není Boha kromě Něho — Vládce, Svatý, Pramen Míru, Dárce bezpečnosti, Ochránce, Mocný, Přemožitel, Vznešený. Svatý je Allah, *vznešenější* než vše, co *k Němu* přidružují.

هُوَ اللّٰهُ الَّذِيْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ اَلْمَلِكُ الْقُدُّوْسُ
السَّلٰمُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيْزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ ۭ
سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٢٤﴾

25. On je Allah, Stvořitel, Tvůrce, Utvářející. Jemu přísluší ta nejkrásnější jména. Jeho oslavuje vše, co je na nebesích i na zemi, a On je Mocný, Moudrý.

هُوَ اللّٰهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى ۭ
يُسَبِّحُ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيْزُ
الْحَكِيْمُ ﴿٢٥﴾ ع

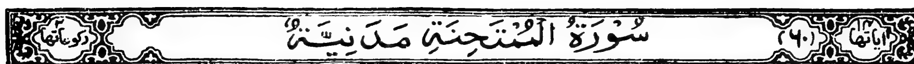
KAPITOLA 60

AL-MUMTAHANAH

(*Zjeveno po Hidžře*)

Doba zjevení a kontext

Obsah ukazuje, že tato *Súra* byla podobně jako tři kapitoly předcházející zjevena v Medíně v 7. či 8. roce po Hidžře, někdy v období mezi smlouvou u Hudajbíje a pádem Mekky. Předchozí *Súra* pojednávala o intrikách a machinacích medínských pokrytců a židů a o trestu, který jim byl vyměřen. Tato *Súra* se zabývá společenskými vztahy mezi věřícími a nevěřícími všeobecně a zvláště pak vztahy k těm, kteří proti islámu vedou války. Na začátku *Súry* se muslimům důrazně zakazuje udržovat důvěrné a přátelské styky s nevěřícími, kteří proti islámu vedou válku a chtějí ho za každou cenu vyhladit. Tento zákaz je natolik přísný a obsažný, že nejsou povoleny výjimky ani pro pokrevní příbuzné. Po tomto zákazu následuje implikované proroctví o tom, že z neúprosných nepřátel islámu se velmi brzy stanou jeho oddaní vyznavači. Zákaz však počítá s jednou výjimkou: nevztahuje se na nevěřící, kteří udržují s muslimy dobré sousedské vztahy. K takovým nevěřícím se mají chovat spravedlivě a laskavě. V *Súře* jsou dále uvedena některá důležitá nařízení týkající se věřících žen, které opustily Medínu a přešly k nevěřícím. Aby si muslimové plně uvědomili vážnost tohoto problému, *Súra* končí opakováním zákazu přátelit se s lidmi, kteří na sebe svým neskrývaným nepřátelským postojem vůči islámu přivolali boží hněv.

AL-MUMTAHANAH

(*Zjeveno po Hidžře*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Vy, kteří věříte! Neberte si za přátele nepřátele Mé a nepřátele své, prokazujíce jim lásku, když nevěří v pravdu, která k vám přišla, *a* Posla i vás vyhánějí *z vašich domovů jen* proto, že věříte v Allaha, Pána svého. Jestliže vytáhnete do boje za věc Mou a ve snaze se Mi zalíbit, *neberte si je za přátele*, posílajíce jim v tajnosti *projevy* své lásky, neboť Já znám nejlépe, co skrýváte a co odhalujete. A kdo z vás takto činí, ten zajisté zbloudil z cesty pravé.

3. Jestliže nad vámi budou mít převahu, projeví se jako vaši nepřátelé a vztáhnou po vás své ruce i své jazyky ve zlém *úmyslu*; a vroucně si přejí, abyste se stali nevěřícími.

4. Vaše příbuzenské svazky ani vaše děti vám nebudou nic platné v Den Zmrtvýchvstání. On mezi vámi rozhodne. A Allah vidí vše, co děláte.

5. A máte krásný příklad v Abrahamovi a v těch, kteří byli s ním, když řekli lidu svému: „Nemáme nic společného s vámi, ani s tím, co uctíváte místo Allaha. Nevěříme v nic z toho, v co *věříte* vy. A mezi námi a vámi vzniklo nepřátelství a nenávist až navěky, dokud neuvěříte pouze v Allaha jediného" — vyjma slov Abrahamových otci jeho: „Jistěže za tebe budu prosit o odpuštění, ačkoliv není v mé moci *přesvědčit* Allaha, aby ti byl nakloněn." *A modlili se*

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوْا عَدُوِّيْ وَعَدُوَّكُمْ
اَوْلِيَآءَ تُلْقُوْنَ اِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوْا بِمَا
جَآءَكُمْ مِّنَ الْحَقِّ يُخْرِجُوْنَ الرَّسُوْلَ وَاِيَّاكُمْ اَنْ
تُؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ رَبِّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا
فِيْ سَبِيْلِيْ وَابْتِغَآءَ مَرْضَاتِيْ تُسِرُّوْنَ اِلَيْهِمْ
بِالْمَوَدَّةِ وَاَنَا اَعْلَمُ بِمَآ اَخْفَيْتُمْ وَمَآ اَعْلَنْتُمْ
وَمَنْ يَّفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ السَّبِيْلِ ②
اِنْ يَّثْقَفُوْكُمْ يَكُوْنُوْا لَكُمْ اَعْدَآءً وَّيَبْسُطُوْٓا اِلَيْكُمْ
اَيْدِيَهُمْ وَاَلْسِنَتَهُمْ بِالسُّوْٓءِ وَوَدُّوْا لَوْ
تَكْفُرُوْنَ ③
لَنْ تَنْفَعَكُمْ اَرْحَامُكُمْ وَلَآ اَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ④
قَدْ كَانَتْ لَكُمْ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِيْٓ اِبْرٰهِيْمَ وَالَّذِيْنَ
مَعَهٗ اِذْ قَالُوْا لِقَوْمِهِمْ اِنَّا بُرَءٰٓؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا
تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا
وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَآءُ اَبَدًا حَتّٰى تُؤْمِنُوْا
بِاللّٰهِ وَحْدَهٗٓ اِلَّا قَوْلَ اِبْرٰهِيْمَ لِاَبِيْهِ لَاَسْتَغْفِرَنَّ

k Bohu: „Pane náš, v Tebe vkládáme svou důvěru a k Tobě se *kajícně* obracíme a k Tobě je návrat *konečný*.

6. „Pane náš, nevydávej nás zkouškám lidu hříšného a odpusť nám, Pane náš, neboť Ty jediný jsi Mocný, Moudrý.“

7. Věru v nich máte krásný příklad — pro *každého*, kdo doufá v Allaha a v Poslední den. A ten, kdo se odvrátí — pak Allah je věru Soběstačný, Chvályhodný.

R. 2.

8. Může se stát, že Allah způsobí lásku mezi vámi a těmi, s nimiž jste *nyní* v nepřátelství; a Allah je Všemocný; a Allah je Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný.

9. Allah vám nezakazuje, abyste byli laskaví a jednali spravedlivě vůči těm, kteří proti vám kvůli náboženství nebojovali a nevyhnali vás z vašich domovů; Allah zajisté miluje ty, kteří jsou nestranní.

10. Allah vám pouze zakazuje přátelit se s těmi, kteří proti vám kvůli *vašemu* náboženství bojovali a vyhnali vás z vašich domovů a pomáhali *jiným* při vašem vyhánění; a ti, kteří se s nimi přátelí — to jsou ti hříšní.

11. Vy, kteří věříte! Když k vám přicházejí věřící ženy jako Vystěhovalkyně, podrobte je zkoušce. Allah zná nejlépe víru jejich. A když zjistíte, že věřící jsou, neposílejte je zpět k nevěřícím. Tyto *ženy* jim nejsou dovoleny a ani oni nejsou dovoleni těmto *ženám*. Ale dejte *jejich nevěřícím manželům*, co *na ně* vydali. A není pro vás hříchem se s nimi oženit, když jste jim dali jejich věna. A nesetrvávejte ve svazku manželském s nevěřícími ženami; ale požadujte vrácení toho, co jste *na ně* vydali; a nechť *nevěřící* požadují to, co vydali oni. Toto

لَكَ وَمَآ اَمۡلِكُ لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنۡ شَيۡءٍؕ رَبَّنَا عَلَيۡكَ
تَوَكَّلۡنَا وَاِلَيۡكَ اَنَبۡنَا وَاِلَيۡكَ الۡمَصِيۡرُ ﴿٥﴾
رَبَّنَا لَا تَجۡعَلۡنَا فِتۡنَةً لِّلَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا وَاغۡفِرۡ لَنَا
رَبَّنَا ۚ اِنَّكَ اَنۡتَ الۡعَزِيۡزُ الۡحَكِيۡمُ ﴿٦﴾
لَقَدۡ كَانَ لَكُمۡ فِيۡهِمۡ اُسۡوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَنۡ كَانَ
يَرۡجُوا اللّٰهَ وَالۡيَوۡمَ الۡاٰخِرَؕ وَمَنۡ يَّتَوَلَّ فَاِنَّ اللّٰهَ
ع هُوَ الۡغَنِيُّ الۡحَمِيۡدُ ﴿٧﴾
عَسَى اللّٰهُ اَنۡ يَّجۡعَلَ بَيۡنَكُمۡ وَبَيۡنَ الَّذِيۡنَ عَادَيۡتُمۡ
مِّنۡهُمۡ مَّوَدَّةً ؕ وَاللّٰهُ قَدِيۡرٌ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوۡرٌ رَّحِيۡمٌ ﴿٨﴾
لَا يَنۡهٰٮكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِيۡنَ لَمۡ يُقَاتِلُوۡكُمۡ فِى
الدِّيۡنِ وَلَمۡ يُخۡرِجُوۡكُمۡ مِّنۡ دِيَارِكُمۡ اَنۡ تَبَرُّوۡهُمۡ
وَتُقۡسِطُوۡۤا اِلَيۡهِمۡ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الۡمُقۡسِطِيۡنَ ﴿٩﴾
اِنَّمَا يَنۡهٰٮكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِيۡنَ قٰتَلُوۡكُمۡ فِى الدِّيۡنِ
وَاَخۡرَجُوۡكُمۡ مِّنۡ دِيَارِكُمۡ وَظٰهَرُوۡا عَلٰٓى اِخۡرَاجِكُمۡ
اَنۡ تَوَلَّوۡهُمۡ ۚ وَمَنۡ يَّتَوَلَّهُمۡ فَاُولٰٓـئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوۡنَ ﴿١٠﴾
يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡۤا اِذَا جَآءَكُمُ الۡمُؤۡمِنٰتُ مُهٰجِرٰتٍ
فَامۡتَحِنُوۡهُنَّ ؕ اَللّٰهُ اَعۡلَمُ بِاِيۡمَانِهِنَّ ۚ فَاِنۡ عَلِمۡتُمُوۡهُنَّ
مُؤۡمِنٰتٍ فَلَا تَرۡجِعُوۡهُنَّ اِلَى الۡكُفَّارِ ؕ لَا هُنَّ حِلٌّ
لَّهُمۡ وَلَا هُمۡ يَحِلُّوۡنَ لَهُنَّ ؕ وَاٰتُوۡهُمۡ مَّاۤ اَنۡفَقُوۡا
وَلَا جُنَاحَ عَلَيۡكُمۡ اَنۡ تَنۡكِحُوۡهُنَّ اِذَاۤ اٰتَيۡتُمُوۡهُنَّ
اُجُوۡرَهُنَّ ؕ وَلَا تُمۡسِكُوۡا بِعِصَمِ الۡكَوَافِرِ وَسۡـَٔلُوۡا

je rozhodnutí Allahovo. To On rozhoduje mezi vámi. A Allah je Vševědoucí, Moudrý.

مَآ اَنْفَقْتُمْ وَلْيَسْـَٔلُوْا مَآ اَنْفَقُوْا ۭ ذٰلِكُمْ حُكْمُ اللّٰهِ ۭ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ١٠

12. A jestliže některá z vašich manželek od vás odejde k nevěřícím a vy potom sáhnete k odvetě *a získáte od nevěřících nějakou kořist*, dejte těm věřícím, jejichž manželky odešly, totéž, co oni *na své manželky* vydali. A bojte se Allaha, v Něhož věříte.

وَاِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ اَزْوَاجِكُمْ اِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقَبْتُمْ فَاٰتُوا الَّذِيْنَ ذَهَبَتْ اَزْوَاجُهُمْ مِّثْلَ مَآ اَنْفَقُوْا ۭ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْٓ اَنْتُمْ بِهٖ مُؤْمِنُوْنَ ١١

13. Ó Proroku! Když k tobě přijdou věřící ženy, přísahajíce ti přísahou věrnosti, že nebudou nic přidružovat k Allahovi a že nebudou krást a že se nedopustí cizoložství, že nebudou zabíjet své děti, že nebudou rozšiřovat hanebné pomluvy, které si záměrně vymysleli, a že vůči tobě nebudou neposlušné v tom, co je správné, pak přijmi jejich přísahu věrnosti a popros Allaha, aby jim odpustil. Vždyť Allah je Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný.

يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ اِذَا جَاۗءَكَ الْمُؤْمِنٰتُ يُبَايِعْنَكَ عَلٰٓي اَنْ لَّا يُشْرِكْنَ بِاللّٰهِ شَيْـًٔا وَّلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِيْنَ وَلَا يَقْتُلْنَ اَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَاْتِيْنَ بِبُهْتَانٍ يَّفْتَرِيْنَهٗ بَيْنَ اَيْدِيْهِنَّ وَاَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيْنَكَ فِيْ مَعْرُوْفٍ فَبَايِعْهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ١٢

14. Vy, kteří věříte! Neberte si za přátele lidi, na něž se Allah rozhněval; ti přestali doufat v Život budoucí, stejně jako přestali doufat nevěřící ohledně těch, kteří jsou v hrobech.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَىِٕسُوْا مِنَ الْاٰخِرَةِ كَمَا يَىِٕسَ الْكُفَّارُ مِنْ اَصْحٰبِ الْقُبُوْرِ ١٣

KAPITOLA 61

AL-SAFF

(*Zjeveno po Hidžře*)

Doba zjevení a kontext

Súra byla zjevena v Medíně, patrně ve třetím či čtvrtém roce po Hidžře, po bitvě u Uhudu, neboť se zdá, že 5. verš obsahuje narážku na nedostatek kázně či naprosté poslušnosti vůči svatému Proroku, jíž se někteří muslimové v oné bitvě provinili. Předchozí dvě kapitoly pojednávaly o válce proti nevěřícím a o společensko-politických problémech, které z ní vyplývají. V této *Súře* je kladen důraz na to, jak důležitá je naprostá a bezmezná poslušnost vůči Vůdci a jak je důležité vytvořit pod jeho vedením pevnou, sevřenou a jednotnou frontu proti nevěřícím.

Obsah

Súra začíná velebením boží moudrosti a moci a vzápětí napomíná věřící, aby při oslavování Boha a velebení svatosti Jeho svými jazyky podávali praktický důkaz svého vyznání činy, a tím sladili skutky se slovy. A až budou vyzváni k boji za věc Pravdy, mají se sešikovat v pevnou frontu proti nevěřícím a bezvýhradně poslouchat svého Vůdce. *Súra* se pak v krátkosti zmiňuje o následovnících Mojžíšových, kteří mu svými pomluvami a neposlušností, působili duševní muka a soužení. *Súra* tímto vlastně varuje muslimy, aby se nikdy nechovali stejně jako oni. Následuje Ježíšovo proroctví o příchodu Proroka Ahmada a rozhodné prohlášení, že všechny pokusy za strany přívrženců tmy uhasit Světlo Allahovo přijdou vniveč. Světlo bude zářit dále v plné nádheře a lesku a islám zvítězí nad všemi náboženstvími. Ale dříve než se tak stane, musí muslimové "bojovat svými majetky i osobami ve věci Allahově". Jen někdy si zaslouží, aby je Bůh požehnal svou přízní a bohatstvím, tj. "zahradami, jimiž potoky tečou". Na konci *Súry* jsou muslimové vybízeni, aby podobně jako učedníci Ježíšovi pomáhali věci boží tím, že pro ni budou přinášet všechny možné oběti a snášet všeliká protivenství.

سُوۡرَةُ الصَّفِّ مَدَنِيَّةٌ (٦١)

AL-SAFF

(*Zjeveno po Hidžře*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ۝١

2. Vše, co je na nebesích, a vše, co je na zemi, oslavuje Allaha; a Allah je Mocný, Moudrý.

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الۡاَرۡضِ ۚ وَهُوَ
الۡعَزِيۡزُ الۡحَكِيۡمُ ۝٢

3. Vy, kteří věříte! Proč říkáte to, co neděláte?

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا لِمَ تَقُوۡلُوۡنَ مَا لَا تَفۡعَلُوۡنَ ۝٣

4. Nejodpornější v očích Allahových je, že říkáte to, co neděláte.

كَبُرَ مَقۡتًا عِنۡدَ اللّٰهِ اَنۡ تَقُوۡلُوۡا مَا لَا تَفۡعَلُوۡنَ ۝٤

5. Allah věru miluje ty, kteří bojují ve věci Jeho v semknutých řadách, jako by byli *pevnou* stavbou stmelenou *roztaveným* olovem.

اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الَّذِيۡنَ يُقَاتِلُوۡنَ فِيۡ سَبِيۡلِهٖ صَفًّا
كَاَنَّهُمۡ بُنۡيَانٌ مَّرۡصُوۡصٌ ۝٥

6. A *vzpomeň si*, jak řekl Mojžíš svému lidu: „Ó lide můj, proč mě týráte a hanobíte, když víte, že jsem Poslem Allahovým k vám vyslaným?" Když se tedy *od cesty pravé* odvrátili, Allah odvrátil jejich srdce, neboť Allah nevede lid vzpurný.

وَاِذۡ قَالَ مُوۡسٰى لِقَوۡمِهٖ يٰقَوۡمِ لِمَ تُؤۡذُوۡنَنِيۡ وَقَدۡ
تَّعۡلَمُوۡنَ اَنِّيۡ رَسُوۡلُ اللّٰهِ اِلَيۡكُمۡ ؕ فَلَمَّا زَاغُوۡۤا اَزَاغَ
اللّٰهُ قُلُوۡبَهُمۡ ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهۡدِي الۡقَوۡمَ الۡفٰسِقِيۡنَ ۝٦

7. A *vzpomeň si*, jak řekl Ježíš, syn Marie: „Ó synové Izraele, já jsem vskutku Poslem Allahovým k vám *vyslaným*, naplňujícím to, co bylo přede mnou v Tóře, a oznamujícím radostnou zvěst o Poslovi, který přijde po mně. Jeho jméno bude Ahmad." A když k nim přišel s jasnými důkazy, řekli: „Toto je zjevné kouzelnictví."

وَاِذۡ قَالَ عِيۡسَى ابۡنُ مَرۡيَمَ يٰبَنِيۡۤ اِسۡرَآءِيۡلَ اِنِّيۡ
رَسُوۡلُ اللّٰهِ اِلَيۡكُمۡ مُّصَدِّقًا لِّمَا بَيۡنَ يَدَيَّ مِنَ
التَّوۡرٰىةِ وَمُبَشِّرًۢا بِرَسُوۡلٍ يَّاۡتِيۡ مِنۡۢ بَعۡدِي
اسۡمُهٗۤ اَحۡمَدُ ؕ فَلَمَّا جَآءَهُمۡ بِالۡبَيِّنٰتِ قَالُوۡا هٰذَا
سِحۡرٌ مُّبِيۡنٌ ۝٧

8. Kdo je větším hříšníkem než ten, kdo si proti Allahovi lži vymýšlí, když je vyzýván k přijetí Islámu? A Allah nevede lid hříšný.

وَمَنۡ اَظۡلَمُ مِمَّنِ افۡتَرٰى عَلَى اللّٰهِ الۡكَذِبَ وَهُوَ
يُدۡعٰۤى اِلَى الۡاِسۡلَامِ ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهۡدِي الۡقَوۡمَ
الظّٰلِمِيۡنَ ۝٨

9. Chtěli by uhasit světlo Allahovo *dechem* svých úst; však Allah Své světlo zdokonalí, byť by se *to* nevěřícím nelíbilo.

يُرِيۡدُوۡنَ لِيُطۡفِـُٔوۡا نُوۡرَ اللّٰهِ بِاَفۡوَاهِهِمۡ وَاللّٰهُ مُتِمُّ

نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكٰفِرُونَ ⑨

10. On je ten, Jenž vyslal Svého Posla s vedením a Náboženstvím pravdy, aby je učinil vítězným nad všemi náboženstvími, byť by se *to* nelíbilo modloslužebníkům.

هُوَ الَّذِيٓ اَرْسَلَ رَسُوْلَهٗ بِالْهُدٰى وَدِيْنِ الْحَقِّ
لِيُظْهِرَهٗ عَلَى الدِّيْنِ كُلِّهٖ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُوْنَ ⑩

R. 2.

11. Vy, kteří věříte! Mám vám nabídnout obchod, který vás zachrání před trestem bolestným?

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا هَلْ اَدُلُّكُمْ عَلٰى تِجَارَةٍ تُنْجِيْكُمْ
مِّنْ عَذَابٍ اَلِيْمٍ ⑪

12. Věřte v Allaha a v Jeho Posla a bojujte ve věci Allahově svými majetky i svými osobami. Tak je to pro vás lepší; kéž byste to věděli.

تُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَتُجَاهِدُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
بِاَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُوْنَ ⑫

13. On vám odpustí vaše hříchy a uvede vás do Zahrad, jimiž potoky tečou, a do příbytků čistých a příjemných v Zahradách Věčnosti. A to je úspěch nejvyšší.

يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوْبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ
مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ وَمَسٰكِنَ طَيِّبَةً فِيْ جَنّٰتِ
عَدْنٍ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ⑬

14. A *zahrne* vás i jinou *přízní*, jež je milá: pomocí od Allaha a blízkým vítězstvím. Tak tedy oznam věřícím radostnou zvěst.

وَاُخْرٰى تُحِبُّوْنَهَا نَصْرٌ مِّنَ اللّٰهِ وَفَتْحٌ قَرِيْبٌ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ ⑭

15. Vy, kteří věříte! Buďte pomocníky Allahovými, tak jak to řekl Ježíš, syn Marie, učedníkům *svým*: „Kdo jsou mými pomocníky *na cestě* Allahově?" Učedníci odpověděli: „My jsme pomocníky Allahovými." A část synů Izraele uvěřila, zatímco druhá část neuvěřila. Tehdy jsme pomohli těm, kteří
pomohli těm, kteří uvěřili, proti jejich nepřátelům a stali se vítěznými.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُوْنُوْٓا اَنْصَارَ اللّٰهِ كَمَا قَالَ
عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيّٖنَ مَنْ اَنْصَارِيْٓ اِلَى
اللّٰهِ قَالَ الْحَوَارِيُّوْنَ نَحْنُ اَنْصَارُ اللّٰهِ فَاٰمَنَتْ
طَّآئِفَةٌ مِّنْ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ وَكَفَرَتْ طَّآئِفَةٌ
فَاَيَّدْنَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا عَلٰى عَدُوِّهِمْ فَاَصْبَحُوْا
ظٰهِرِيْنَ ⑮

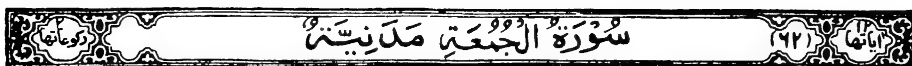
KAPITOLA 62

AL-DŽUMU‘AH

(*Zjeveno po Hidžře*)

Doba zjevení a kontext

Zdá se, že *Súra* byla zjevena několik let po Hidžře (viz verš 4). V předchozí *Súře* padla zmínka o Ježíšově proroctví o příchodu Proroka Ahmada. Tato *Súra* se tímto proroctvím zabývá dále. Podobně jako předcházející začíná oslavou moci a moudrosti Boha. A na důkaz těchto dvou božích vlastností upozorňuje na příchod svatého Proroka mezi nevzdělané Araby, kteří se prostřednictvím Koránu a díky ušlechtilému příkladu svatého Proroka proměnili z divokého, nekulturního a nevzdělaného národa v učitele a vůdce lidstva, kteří šíří světlo a učení, kamkoli přijdou. Dále je v *Súře* zmínka o podobném jevu, který se uskuteční někdy v budoucnu v osobě Zástupce svatého Proroka, zaslíbeného Mesiáše; vzápětí *Súra* odsuzuje židy za to, že zavrhli svatého Proroka přesto, že jejich Písmo oplývá proroctvími o něm. To je vlastně varování, aby se muslimové nezachovali jako židé, až se mezi nimi objeví velký Zástupce svatého Proroka. Ke konci *Súry* se zdůrazňuje význam páteční modlitby a v náznaku je implikováno, že v době druhého příchodu svatého Proroka, který byl připodobňován k páteční modlitbě, svět bude v zajetí obchodování a honby za ziskem a mnoha jiných zábav, které lidi odvracejí od Boha. Muslimové jsou nabádáni, aby se při plnění svých náboženských povinností podobnými věcmi nenechali rozptylovat.

AL-DŽUMU'AH

(*Zjeveno po Hidžře*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Vše, co je na nebesích, a vše, co je na zemi, oslavuje Allaha, Vladaře, Svatého, Mocného, Moudrého.

يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوْسِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ②

3. On je ten, Jenž vybral mezi *lidem* Nevzdělaným Posla z jejich středu, který jim přednáší Jeho Znamení a očišťuje je a učí je Knize a moudrosti, zatímco dříve žili ve zjevném bludu;

هُوَ الَّذِيْ بَعَثَ فِي الْاُمِّيّٖنَ رَسُوْلًا مِّنْهُمْ يَتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰيٰتِهٖ وَيُزَكِّيْهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ ۗ وَاِنْ كَانُوْا مِنْ قَبْلُ لَفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ③

4. A *vybere ho i mezi* jinými z nich, kteří se k nim dosud nepřidali. A On je Mocný, Moudrý.

وَّاٰخَرِيْنَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوْا بِهِمْ ۗ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ④

5. Toto je milost Allahova; dává ji tomu, komu se Mu zlíbí; a Allah je Pánem milosti nesmírné.

ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَنْ يَّشَآءُ ۗ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ⑤

6. Ti, již měli nést Tóru, ale nenesli ji, se podobají oslu nesoucímu náklad knih. Špatná je podoba lidí, kteří Znamení Allahova zavrhují. A Allah nevede lid hříšný.

مَثَلُ الَّذِيْنَ حُمِّلُوا التَّوْرٰىةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوْهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ اَسْفَارًا ۗ بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ⑥

7. Řekni: „Vy Židé, domníváte-li se, že ze všech lidí jedině vy jste přáteli Allaha, pak přejete si smrt, jste-li pravdomluvní."

قُلْ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ هَادُوْۤا اِنْ زَعَمْتُمْ اَنَّكُمْ اَوْلِيَآءُ لِلّٰهِ مِنْ دُوْنِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ⑦

8. Ale oni si ji nikdy přát nebudou kvůli tomu, co jejich ruce předeslaly. A Allah zná velmi dobře ty, kteří jsou nespravedliví.

وَلَا يَتَمَنَّوْنَهٗٓ اَبَدًۢا بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْؕ وَ
اللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِالظّٰلِمِيْنَ ۝٨

9. Řekni: „Smrt, před níž utíkáte, vás určitě zastihne. Potom budete navráceni k Tomu, Jenž zná nespatřené i spatřené, a On vám oznámí, co jste dělali."

قُلْ اِنَّ الْمَوْتَ الَّذِيْ تَفِرُّوْنَ مِنْهُ فَاِنَّهٗ مُلٰقِيْكُمْ
ثُمَّ تُرَدُّوْنَ اِلٰى عٰلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝٩

R. 2.

10. Vy, kteří věříte! Když se v pátek ozve volání k Modlitbě, pospíchejte ke vzpomínání Allaha a zanechte *všeho* obchodování. Tak je to pro vás lepší; kéž byste to věděli.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا نُوْدِيَ لِلصَّلٰوةِ مِنْ يَّوْمِ
الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا اِلٰى ذِكْرِ اللّٰهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ؕ ذٰلِكُمْ
خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۝١٠

11. A když je Modlitba dokončena, rozejděte se po zemi a snažte se dosáhnout přízně Allahovy a často vzpomínejte Allaha, abyste prospívali.

فَاِذَا قُضِيَتِ الصَّلٰوةُ فَانْتَشِرُوْا فِي الْاَرْضِ
وَابْتَغُوْا مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَثِيْرًا
لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ۝١١

12. Když však uvidí nějaké zboží nebo nějakou zábavu, dají se tím zlákat a tebe nechají stát. Řekni: „To, co je u Allaha, je lepší než zábava a zboží, a Allah je Nejlepší Živitel."

وَاِذَا رَاَوْا تِجَارَةً اَوْ لَهْوَا ا۟نْفَضُّوْٓا اِلَيْهَا وَتَرَكُوْكَ
قَآئِمًا ؕ قُلْ مَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ مِّنَ اللَّهْوِ وَمِنَ
التِّجَارَةِ ؕ وَاللّٰهُ خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ ۝١٢

KAPITOLA 63

AL-MUNÁFIQÚN

(*Zjeveno po Hidžře*)

Doba zjevení a kontext

Také tato *Súra* je medínská a jak prozrazuje její obsah, byla zjevena někdy po bitvě u Uhudu. Zatímco *Súra* předchozí pojednávala výslovně o medínských židech, tato pojednává o dalších nepřátelích islámu — o pokrytcích — a odhaluje jejich nekalé úmysly, věrolomnost a nepoctivost a jejich halasné vyznávání víry odsuzuje jako falešné a zrádné. Říká o nich, že jsou to ti praví nepřátelé islámu, neboť se snaží muslimy oklamat svými přísahami a falešnými vyznáními víry, které za tímto účelem používají jako kamufláž. Svými nekalými úmysly a podlými skutky se sami odsoudili k záhubě. Mylně se domnívají, že Společníci svatého Proroka jsou, stejně jako oni, jen bandou prospěchářů, kteří ho kvůli vlastním hmotným zájmům klidně opustí. *Súra* končí výzvou k muslimům, aby rozdávali ze svého majetku na cestě boží, dokud nepříjde čas, kdy islám už nebude jejich peníze potřebovat.

سُوْرَةُ الْمُنٰفِقُوْنَ مَدَنِيَّةٌ (٦٣)

AL-MUNÁFIQÚN

(*Zjeveno po Hidžře*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Když k tobě přicházejí pokrytci, říkají: „Dosvědčujeme, že jsi vskutku Posel Allahův." A Allah ví, že jsi vskutku Jeho Posel, a Allah dosvědčuje, že pokrytci jsou věru lháři.

3. Své přísahy učinili štítem a odvracejí tak *lidi* od cesty Allahovy. Jak ohavné je to, co dělali.

4. To je proto, že *nejdřív* uvěřili a potom věřit přestali. Proto byla zapečetěna srdce jejich, *takže* nechápou.

5. A když je vidíš, líbí se ti jejich vzhled, a když mluví, nasloucháš jejich řeči. *Vypadají*, jako by to byly trámy podepřené. *A* myslí si, že každý křik je namířen proti nim. Jsou to nepřátelé, dej si na ně pozor. A nechť je Allah prokleje!

6. A když se jim řekne: „Pojďte, aby Posel Allahův poprosil za vás o odpuštění," odvracejí své hlavy a vidíš, jak se drží zpátky, naplněni pýchou.

7. Je pro ně jedno, zda za ně o odpuštění prosíš, či za ně o odpuštění neprosíš; Allah jim nikdy neodpustí. Allah věru nevede lid vzpurný.

8. To jsou ti, kteří říkají: „Neutrácejte nic na ty, kteří jsou s Poslem Allahovým;

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ١
إِذَا جَآءَكَ الْمُنٰفِقُوْنَ قَالُوْا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُوْلُ
اللّٰهِ ۘ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُوْلُهٗ ؕ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ
إِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ لَكٰذِبُوْنَ ٢
اِتَّخَذُوْٓا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ
إِنَّهُمْ سَآءَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ٣
ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اٰمَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا فَطُبِعَ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ
فَهُمْ لَا يَفْقَهُوْنَ ٤
وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ ؕ وَإِنْ يَّقُوْلُوْا
تَسْمَعْ لِقَوْلِهِمْ ؕ كَأَنَّهُمْ خُشُبٌ مُّسَنَّدَةٌ ؕ يَحْسَبُوْنَ
كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ ؕ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ ؕ قٰتَلَهُمُ
اللّٰهُ ۫ أَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ٥
وَإِذَا قِيْلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُوْلُ اللّٰهِ
لَوَّوْا رُءُوْسَهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّوْنَ وَهُمْ
مُّسْتَكْبِرُوْنَ ٦
سَوَآءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ
لَهُمْ ؕ لَنْ يَّغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ ؕ إِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ٧
هُمُ الَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ لَا تُنْفِقُوْا عَلٰى مَنْ عِنْدَ رَسُوْلِ

snad se rozutečou *a opustí ho*." Přitom Allahovi patří poklady nebes i země; ale pokrytci to nechápou.

اللّٰهِ حَتّٰى يَنْفَضُّوْا ۭ وَلِلّٰهِ خَزَاۗىِٕنُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
وَلٰكِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ لَا يَفْقَهُوْنَ ﴿٨﴾

9. Říkají: „Kdybychom se vrátili do Medíny, zajisté by z ní ten nejvznešenější vyhnal toho nejnižšího," zatímco pocta náleží Allahovi a Poslu Jeho a věřícím. Avšak pokrytci to nevědí.

يَقُوْلُوْنَ لَىِٕنْ رَّجَعْنَآ اِلَى الْمَدِيْنَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْاَعَزُّ
مِنْهَا الْاَذَلَّ ۭ وَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُوْلِهٖ وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ
وَلٰكِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٩﴾ ع

R. 2.

10. Vy, kteří věříte! Nechť vás vaše bohatství a vaše děti neodvrátí od vzpomínání Allaha. A všichni, kteří tak učiní — ti ztrátu utrpí.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُلْهِكُمْ اَمْوَالُكُمْ وَلَآ اَوْلَادُكُمْ
عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ ۚ وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ فَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ
الْخٰسِرُوْنَ ﴿١٠﴾

11. A rozdávejte z toho, čím jsme vás obdařili, dříve než zastihne některého z vás smrt a než řekne: „Pane můj, kdybys mi jen mohl dát odklad na krátkou dobu, dával bych almužny a byl bych jedním ze spravedlivých."

وَاَنْفِقُوْا مِنْ مَّا رَزَقْنٰكُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَ اَحَدَكُمُ
الْمَوْتُ فَيَقُوْلَ رَبِّ لَوْلَآ اَخَّرْتَنِيْٓ اِلٰٓى اَجَلٍ
قَرِيْبٍ ۙ فَاَصَّدَّقَ وَاَكُنْ مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿١١﴾

12. A Allah neposkytne odklad duši žádné, až se lhůta její naplní; a Allah je si velmi dobře vědom toho, co děláte.

وَلَنْ يُّؤَخِّرَ اللّٰهُ نَفْسًا اِذَا جَاۗءَ اَجَلُهَا ۭ وَاللّٰهُ
خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٢﴾ ع

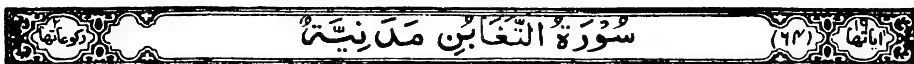
KAPITOLA 64

AL-TAGHÁBUN

(*Zjeveno po Hidžře*)

Úvodem

Súra byla zjevena v Medíně. V závěru předchozí *Súry* jsou věřící vyzýváni, aby velkoryse rozdávali ve věci Pravdy, dokud se nedostaví den, kdy budou muset před Bohem skládat účty ze svých činů. V této *Súře* je zčásti vylíčen tento strašný den, který se nazývá "den ztrát a zisků". Věřícím se opět klade na srdce, a to ještě důrazněji, že nemají dovolit, aby příbuzenské vztahy stály v cestě jejich rozhodnutí rozdávat ze svého bohatství na cestě Allahově. V *Súře* se dále praví, že Bůh dal vzniknout celému vesmíru člověku k užitku a navíc ho obdařil skvělými vrozenými schopnostmi a dovednostmi, aby tak mohl dosáhnout cíle, pro který byl stvořen. Naneštěstí nevděční lidé boží přikázání odmítají poslouchat. Jsou proto varováni, aby se připravili na den, kdy si konečně uvědomí ztrátu vyplývající z neuposlechnutí Poslů božích. Ke konci *Súry* se oznamuje věřícím, že případné nedostatky v plnění povinností vůči Bohu a svým bližním mohou kompenzovat tím, že budou bezvýhradně poslouchat boží přikázání a velkoryse utrácet ve věci Pravdy.

AL-TAGHÁBUN

(*Zjeveno po Hidžře*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ١

2. Vše, co je na nebesích, a vše, co je na zemi, oslavuje Allaha; Jemu patří království a Jemu patří chvála a On má moc nad všemi věcmi.

يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ
وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ٢

3. On je Ten, Jenž vás stvořil; a *někteří* z vás jsou nevěřící a někteří z vás jsou věřící; a Allah vidí vše, co děláte.

هُوَ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَّمِنْكُمْ مُّؤْمِنٌ
وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ٣

4. On stvořil nebesa a zemi podle pravdy a dal vám podobu a vaše podoby učinil krásnými; a k Němu je návrat *konečný*.

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَاَحْسَنَ
صُوَرَكُمْ وَاِلَيْهِ الْمَصِيْرُ ٤

5. On zná vše, co je na nebesích a na zemi, a On zná, co skrýváte i co odhalujete; a Allah velmi dobře zná vše, co je v hrudích.

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّوْنَ
وَمَا تُعْلِنُوْنَ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ٥

6. Což se k vám nedonesly zprávy o těch, kteří dříve neuvěřili? Ti okusili zlých následků svého chování a postihl je bolestný trest.

اَلَمْ يَاْتِكُمْ نَبَؤُا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوْا
وَبَالَ اَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ٦

7. To za to, že k nim sice přišli jejich Poslové se zjevnými Znameními, ale oni řekli: „To nás má vést obyčejný smrtelník?" A neuvěřili a odvrátili se, ale Allah *je* nikdy nepotřeboval; a Allah je Soběstačný, Chvályhodný.

ذٰلِكَ بِاَنَّهُ كَانَتْ تَّاْتِيْهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ
فَقَالُوْا اَبَشَرٌ يَّهْدُوْنَنَا فَكَفَرُوْا وَتَوَلَّوْا وَّ
اسْتَغْنَى اللّٰهُ وَاللّٰهُ غَنِيٌّ حَمِيْدٌ ٧

8. Ti, kteří nevěří, tvrdí, že nebudou vzkříšeni. Řekni: „Ba ano, při Pánu mém, zajisté budete vzkříšeni; a potom budete poučeni o tom, co jste dělali. A to je pro Allaha snadné."

زَعَمَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اَنْ لَّنْ يُّبْعَثُوْا قُلْ بَلٰى وَرَبِّيْ
لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذٰلِكَ عَلَى
اللّٰهِ يَسِيْرٌ ٨

9. Věřte tedy v Allaha a v Jeho Posla a ve Světlo, které jsme seslali. A Allah je si velmi dobře vědom všeho, co děláte.

فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَالنُّوْرِ الَّذِيْ اَنْزَلْنَا وَاللّٰهُ
بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ٩

10. Den, kdy vás shromáždí v Den shromáždění, bude dnem ztráty *a zisku.* A ti, kteří věří v Allaha a dobré skutky konají — ty On zbaví zlých *následků* jejich skutků a uvede je do Zahrad, jimiž potoky tečou, a v nich budou přebývat navěky. A to je úspěch nejvyšší.

11. Ale *pokud jde o* ty, kteří nevěří a Naše Znamení zavrhují, ti budou obyvateli Ohně, v němž budou přebývat navěky; a jak zlý je to cíl!

R. 2.

12. Žádné neštěstí se nepřihodí jinak než s dovolením Allahovým. A kdo věří v Allaha — On srdce jeho *správně* vede. A Allah zná velmi dobře vše.

13. A poslouchejte Allaha a poslouchejte Posla. Jestliže se však odvrátíte, pak Náš Posel je zodpovědný pouze za jasné předání *Poselství.*

14. Allah! Není Boha kromě Něho; a v Allaha nechť věřící vkládají svou důvěru.

15. Vy, kteří věříte! Mezi vašimi manželkami a dětmi jsou *takové, které jsou* vám nepřáteli, dávejte si na ně tedy pozor. A jestliže přehlédnete *chyby druhých* a odpustíte a prominete, pak Allah je věru Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný.

16. Vaše bohatství a vaše děti jsou pro vás jen zkouškou; ale u Allaha je odměna nesmírná.

17. Bojte se tedy Allaha, jak nejlépe jen můžete, a slyšte a poslouchejte a rozdávejte *ve věci Jeho*; bude to pro vaše dobro. A ti, kdož se uchrání před vlastní chamtivostí, ti budou úspěšní.

يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذٰلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ
وَمَنْ يُّؤْمِنْ بِاللّٰهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُّكَفِّرْ عَنْهُ
سَيِّاٰتِهٖ وَيُدْخِلْهُ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ
خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ؕ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿١٠﴾
وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَآ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ
خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿١١﴾
مَآ اَصَابَ مِنْ مُّصِيْبَةٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ؕ وَمَنْ
يُّؤْمِنْ بِاللّٰهِ يَهْدِ قَلْبَهٗ ؕ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيْمٌ ﴿١٢﴾
وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ ۚ فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاِنَّمَا
عَلٰى رَسُوْلِنَا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ﴿١٣﴾
اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ؕ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿١٤﴾
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنَّ مِنْ اَزْوَاجِكُمْ وَاَوْلَادِكُمْ
عَدُوًّا لَّكُمْ فَاحْذَرُوْهُمْ ۚ وَاِنْ تَعْفُوْا وَتَصْفَحُوْا
وَتَغْفِرُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٥﴾
اِنَّمَآ اَمْوَالُكُمْ وَاَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ؕ وَاللّٰهُ عِنْدَهٗٓ
اَجْرٌ عَظِيْمٌ ﴿١٦﴾
فَاتَّقُوا اللّٰهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَاسْمَعُوْا وَاَطِيْعُوْا وَ
اَنْفِقُوْا خَيْرًا لِّاَنْفُسِكُمْ ؕ وَمَنْ يُّوْقَ شُحَّ نَفْسِهٖ
فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿١٧﴾
اِنْ تُقْرِضُوا اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضٰعِفْهُ لَكُمْ وَ

18. Poskytnete-li Allahovi dobrou půjčku, On vám ji rozmnoží a odpustí vám; a Allah je Nejvýš Uznalý, Shovívavý,

19. Znalý nespatřeného i spatřeného, Mocný, Moudrý.

يَغْفِرْ لَكُمْ ۚ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٨﴾

عٰلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٩﴾ ع

KAPITOLA 65

AL-TALÁQ

(*Zjeveno po Hidžře*)

Doba zjevení a kontext

Súra byla zjevena v Medíně někdy v 5. či v 6. roce po *Hidžře*. Bezprostředním podnětem k jejímu zjevení byl rozvod, který ohlásil ‘Abd Alláh bin ‘Umar proti své manželce, když menstruovala, což je postup, který má být touto *Súrou* zakázán (Buchárí). V předchozí *Súře* zazněl varovný tón namířený proti některým manželkám a dětem věřících, neboť někdy mají tendenci bránit mužům, kteří by rádi obětovali peníze na cestě Pravdy. To může vést k odcizení mezi mužem a ženou a nakonec k rozvodu. Ovšem k rozvodu může dojít také kvůli neslučitelnosti povah, případně z nějakého jiného důvodu. Proto bylo nutné stanovit správný postup při rozvodu. V tom lze spatřit bezprostřední souvislost se *Súrou* předcházející. Je tu však ještě jiná, hlubší souvislost s tématikou Koránu jako celku. Pro styl Koránu je charakteristické, že pojednává-li nějaká *Súra* o jistém tématu v prvních verších, pak se pro zdůraznění jeho důležitosti k němu krátce, leč důrazně ještě jednou vrací ve verších závěrečných. Totéž platí i v případě návaznosti celých kapitol. Proto se také posledních deset medínských kapitol ve stručnosti zabývá některými sociálními a politickými problémy, o nichž podrobně pojednávaly medínské kapitoly počáteční, jako např. Al-Baqara, Ál ‘Imrán a Al-Nisá. Téma rozvodu, o němž je v této *Súře* jen krátká zmínka, bylo podrobně rozpracováno v *Súře* Al-Baqara.

Obsah

Na začátku *Súry* je nastíněno, jak má muž postupovat, když se chce s manželkou rozvést, a také jak se k ní má chovat po ohlášení rozvodu po dobu její čekací lhůty (*‘Idah*). Přikazuje se, že během této doby má být manželka zaopatřena vším potřebným k životu, a to podle finančních prostředků manžela. Je příznačné, že v pěti krátkých verších této *Súry* byli věřící až čtyřikrát napomenuti, aby se při svém jednání báli Boha. To ukazuje, že při rozvodu byli manželé obvykle v pokušení zacházet se svými manželkami nespravedlivě. Odtud opakovaný příkaz, aby byli bohabojní.

سُوْرَةُ الطَّلَاقِ مَدَنِيَّةٌ (٦٥) اٰيَاتُهَا ١٢ رُكُوْعَاتُهَا ٢

AL-TALÁQ

(*Zjeveno po Hidžře*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Ó Proroku! Rozvádíte-li se se ženami, rozveďte se s nimi na *předepsanou* lhůtu a počítejte dny této lhůty; a bojte se Allaha. Nevyhánějte je z jejich domů a nechť ony *samy* neodcházejí, ledaže se dopustily zjevně hanebného činu. A toto jsou omezení *ustanovená* Allahem; a kdo překračuje omezení Allahova, ten vskutku škodí své vlastní duši. Ty nevíš, ale možná, že později Allah způsobí, že nastane něco nového.

يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ اِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَآءَ فَطَلِّقُوْهُنَّ لِعِدَّتِهِنَّ وَاَحْصُوا الْعِدَّةَ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ رَبَّكُمْ ۚ لَا تُخْرِجُوْهُنَّ مِنْۢ بُيُوْتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ اِلَّآ اَنْ يَّاْتِيْنَ بِفَاحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ ؕ وَتِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ ؕ وَمَنْ يَّتَعَدَّ حُدُوْدَ اللّٰهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهٗ ؕ لَا تَدْرِيْ لَعَلَّ اللّٰهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذٰلِكَ اَمْرًا ②

3. A potom, když dosáhnou své lhůty, buď si je v dobrém ponechte, nebo se s nimi v dobrém rozejděte, a povolejte si za svědky dvě spravedlivé osoby z vašeho středu; a podejte *věrné* svědectví před Allahem. A toto je napomenutí tomu, kdo věří v Allaha a v Poslední den. A kdo se bojí Allaha — tomu On připraví východisko

فَاِذَا بَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَاَمْسِكُوْهُنَّ بِمَعْرُوْفٍ اَوْ فَارِقُوْهُنَّ بِمَعْرُوْفٍ وَّاَشْهِدُوْا ذَوَيْ عَدْلٍ مِّنْكُمْ وَاَقِيْمُوا الشَّهَادَةَ لِلّٰهِ ؕ ذٰلِكُمْ يُوْعَظُ بِهٖ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ؕ وَمَنْ يَّتَّقِ اللّٰهَ يَجْعَلْ لَّهٗ مَخْرَجًا ③

4. A poskytne mu obživu z místa, odkud to nečeká. A ten, kdo vkládá svou důvěru v Allaha — tomu On stačí. Allah věru Svůj záměr uskuteční. A pro všechno Allah ustanovil rozměr.

وَّيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ؕ وَمَنْ يَّتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ فَهُوَ حَسْبُهٗ ؕ اِنَّ اللّٰهَ بَالِغُ اَمْرِهٖ ؕ قَدْ جَعَلَ اللّٰهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ④

5. A jste-li na pochybách ohledně těch manželek vašich, které již ztratily naději na menstruaci, pak *vězte*, *že* jejich předepsaná lhůta je tři měsíce a *totéž platí pro* ty, které menstruaci *ještě* neměly. A *pokud jde o ty*, které jsou těhotné, jejich lhůta potrvá, dokud neporodí. A kdo se bojí Allaha, tomu On záležitost ulehčí.

وَالّٰٓئِيْ يَئِسْنَ مِنَ الْمَحِيْضِ مِنْ نِّسَآئِكُمْ اِنِ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلٰثَةُ اَشْهُرٍ وَّالّٰٓئِيْ لَمْ يَحِضْنَ ؕ وَاُولَاتُ الْاَحْمَالِ اَجَلُهُنَّ اَنْ يَّضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ؕ وَمَنْ يَّتَّقِ اللّٰهَ يَجْعَلْ لَّهٗ مِنْ اَمْرِهٖ يُسْرًا ⑤

6. Toto je nařízení Allahovo, které ti zjevil. A kdo se bojí Allaha — toho On

zbaví zlých *následků* jeho skutků a zvětší mu jeho odměnu.

ذٰلِكَ اَمْرُ اللّٰهِ اَنْزَلَهٗۤ اِلَيْكُمْ ۭ وَمَنْ يَّتَّقِ اللّٰهَ يُكَفِّرْ
عَنْهُ سَيِّاٰتِهٖ وَيُعْظِمْ لَهٗۤ اَجْرًا ﴿٦﴾

7. *V průběhu předepsané lhůty* je ubytujte v domech, kde sami bydlíte, *podle svých nejlepších* možností; a netýrejte je s úmyslem jim ublížit. A jsou-li těhotné, utrácejte na ně, dokud se svého břemene nezbaví. A jestliže pro vás kojí *dítě*, dávejte jim jejich odměnu a dohodněte se vzájemně ve vší slušnosti; jestliže se setkáte s obtížemi, *nechť* pro něho (otce) *kojí* dítě jiná *žena*.

اَسْكِنُوْهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِّنْ وُّجْدِكُمْ وَ
لَا تُضَآرُّوْهُنَّ لِتُضَيِّقُوْا عَلَيْهِنَّ ۭ وَاِنْ كُنَّ اُولَاتِ
حَمْلٍ فَاَنْفِقُوْا عَلَيْهِنَّ حَتّٰى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۚ فَاِنْ
اَرْضَعْنَ لَكُمْ فَاٰتُوْهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ ۚ وَاْتَمِرُوْا بَيْنَكُمْ
بِمَعْرُوْفٍ ۚ وَاِنْ تَعَاسَرْتُمْ فَسَتُرْضِعُ لَهٗۤ اُخْرٰى ﴿٧﴾

8. Nechť ten, kdo oplývá hojností, ze své hojnosti rozdává. A nechť ten, jehož prostředky k obživě jsou omezené, rozdává z toho, co mu Allah daroval. Allah nezatěžuje žádnou duši nad to, co jí Sám daroval. Allah brzy přinese ulehčení po *všech* těžkostech.

لِيُنْفِقْ ذُوْ سَعَةٍ مِّنْ سَعَتِهٖ ۭ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ
رِزْقُهٗ فَلْيُنْفِقْ مِمَّآ اٰتٰىهُ اللّٰهُ ۭ لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا
ع اِلَّا مَآ اٰتٰىهَا ۭ سَيَجْعَلُ اللّٰهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُّسْرًا ﴿٨﴾

R. 2.

9. Kolik měst se již postavilo proti rozkazu Pána svého a Poslů Jeho; a My jsme je povolali k přísnému účtování a potrestali jsme je trestem nejhorším.

وَكَاَيِّنْ مِّنْ قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ اَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهٖ
فَحَاسَبْنٰهَا حِسَابًا شَدِيْدًا ۙ وَّعَذَّبْنٰهَا عَذَابًا نُّكْرًا ﴿٩﴾

10. Tak okusila zlé následky svého jednání a koncem jejich počínání byla zkáza.

فَذَاقَتْ وَبَالَ اَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ اَمْرِهَا
خُسْرًا ﴿١٠﴾

11. Allah pro ně připravil přísný trest; bojte se tedy Allaha, ó lidé rozumějící, kteří jste uvěřili. Allah vám již seslal Připomenutí —

اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا ۙ فَاتَّقُوا اللّٰهَ يٰۤاُولِي
الْاَلْبَابِ ۚۖ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۚۛ قَدْ اَنْزَلَ اللّٰهُ اِلَيْكُمْ
ذِكْرًا ﴿١١﴾

12. Posla, který vám přednáší jasná Znamení Allahova, aby vyvedl ty, kteří uvěřili a dobré skutky konají, z každé temnoty na světlo. A kdo věří v Allaha a koná dobré skutky — toho On uvede do Zahrad, jimiž řeky tečou, aby v nich přebýval navěky. Pro toho Allah věru připravil obživu překrásnou.

رَّسُوْلًا يَّتْلُوْا عَلَيْكُمْ اٰيٰتِ اللّٰهِ مُبَيِّنٰتٍ لِّيُخْرِجَ
الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ مِنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى
النُّوْرِ ۭ وَمَنْ يُّؤْمِنْ بِاللّٰهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُّدْخِلْهُ
جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ۭ
قَدْ اَحْسَنَ اللّٰهُ لَهٗ رِزْقًا ﴿١٢﴾

13. Allah je Ten, Jenž stvořil sedm nebes a stejný počet zemí. *Boží* přikázání sestupuje mezi nimi, abyste věděli, že Allah má moc nad všemi věcmi a že Allah všechny věci objímá *Svým* věděním.

اَللّٰهُ الَّذِیْ خَلَقَ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ وَّمِنَ الْاَرْضِ مِثْلَهُنَّ ؕ
یَتَنَزَّلُ الْاَمْرُ بَیْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوْۤا اَنَّ اللّٰهَ عَلٰی كُلِّ
ع شَیْءٍ قَدِیْرٌ ۙ وَّاَنَّ اللّٰهَ قَدْ اَحَاطَ بِكُلِّ شَیْءٍ عِلْمًا ﴿۱۳﴾

KAPITOLA 66

AL-TAHRÍM

(*Zjeveno po Hidžře*)

Doba zjevení a kontext

Tato *Súra* uzavírá řadu medínských kapitol, která začala *Súrou* Al-Hadíd. Jednu její část lze klást do 7. či 8. roku po *Hidžře* a druhou do doby pozdější, a to na základě události, o níž se zmiňuje. Předchozí *Súra* pojednávala o některých aspektech *Taláq* - trvalé rozluky mezi manželem a manželkou. Tato *Súra* se oproti tomu zabývá odloučením dočasným, tj. případy, kdy manžel kvůli nějaké domácí neshodě či konfliktu dočasně přeruší manželské styky s manželkou nebo se zapřísáhne, že nebude používat to či ono, co je jinak zákonné. *Súra* začíná příkazem adresovaným přímo svatému Proroku, aby sám sobě nezakazoval věci, které pro něho Bůh učinil zákonnými. Specifická událost, o níž je zmínka v prvním verši, ukazuje, že kvůli nedorozumění či neshodě, které mohou byť jen dočasně narušit domácí soulad a klid, může někdy vzniknout třenice dokonce i v domácnosti Proroka, kde jinak panuje ovzduší dokonalého klidu. Tento příkaz vztahující se stejnou měrou na svatého Proroka i na jeho stoupence naznačuje, že by se člověk v případě dočasné neshody neměl uchylovat k extrémním opatřením. Manželky svatého Proroka jsou dále varovány, že mají mít neustále na zřeteli jeho vznešené postavení Posla božího a nemají na něho klást požadavky, které jsou s tím v rozporu. *Súra* připomíná věřícím, že se mají postarat o to, aby se členové jejich domácnosti neodchylovali od cesty pravé, aby z toho nakonec neměli nepříjemnosti oni sami. A protože začíná zmínkou o události týkající se vztahu svatého Proroka k jeho manželkám, zcela vhodně končí přirovnáním, v němž jsou nevěřící přirovnáváni k manželkám Proroků Noema a Lota, věřící k manželce Faraónově a ty nejvznešenější a nejzbožnější z nich k Marii, matce Ježíšově.

سُوْرَةُ التَّحْرِيْمِ مَدَنِيَّةٌ (٦٦)

AL-TAHRÍM

(Zjeveno po Hidžře)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Ó Proroku! Proč *si* ve snaze potěšit své ženy zakazuješ to, co pro tebe Allah učinil zákonným? A Allah je Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný.

3. Allah vám vskutku povolil zrušení svých přísah; a Allah je vaším Přítelem; a On je Vševědoucí, Moudrý.

4. A když Prorok svěřil cosi jedné ze svých žen a ona to potom řekla dál a Allah ho o tom zpravil, část z toho *jí* prozradil a část zamlčel. A když jí to oznámil, řekla: „Kdo ti to oznámil?" Odpověděl: „Sdělil mi to Vševědoucí, Všehoznalý *Bůh*."

5. Jestliže se obě kajícně obrátíte k Bohu, *bude to pro vás lepší*, a vaše srdce jsou *k tomu již* nakloněna. Avšak budete-li jedna druhou podporovat proti němu, pak Allah je věru jeho Pomocníkem a Gabriel a spravedliví mezi věřícími; a krom toho *všichni ostatní* andělé jsou *mu také* pomocníky.

6. Jestliže se s vámi rozvede, může se stát, že mu Pán jeho dá náhradou manželky lepší, než jste vy — odevzdané, věřící, poslušné, kajícné, zbožné, půst dodržující, *a to* vdovy i panny.

7. Vy, kteří věříte! Chraňte sebe i vaše rodiny před Ohněm, jehož palivem jsou lidé a kamení a nad nímž dohlížejí andělé neoblomní a přísní, kteří si nedovolí neuposlechnout Allaha v tom, co jim přikazuje, a vykonají to, co je jim přikázáno.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ (١)
يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَآ اَحَلَّ اللّٰهُ لَكَ ۚ تَبْتَغِيْ
مَرْضَاتَ اَزْوَاجِكَ ۗ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ (٢)
قَدْ فَرَضَ اللّٰهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ اَيْمَانِكُمْ ۚ وَاللّٰهُ مَوْلٰىكُمْ ۚ
وَهُوَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ (٣)
وَاِذْ اَسَرَّ النَّبِيُّ اِلٰى بَعْضِ اَزْوَاجِهٖ حَدِيْثًا ۚ فَلَمَّا
نَبَّاَتْ بِهٖ وَاَظْهَرَهُ اللّٰهُ عَلَيْهِ عَرَّفَ بَعْضَهٗ وَ
اَعْرَضَ عَنْۢ بَعْضٍ ۚ فَلَمَّا نَبَّاَهَا بِهٖ قَالَتْ مَنْ
اَنْۢبَاَكَ هٰذَا ۗ قَالَ نَبَّاَنِيَ الْعَلِيْمُ الْخَبِيْرُ (٤)
اِنْ تَتُوْبَآ اِلَى اللّٰهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوْبُكُمَا ۚ وَاِنْ
تَظٰهَرَا عَلَيْهِ فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ مَوْلٰىهُ وَجِبْرِيْلُ وَ
صَالِحُ الْمُؤْمِنِيْنَ ۚ وَالْمَلٰٓئِكَةُ بَعْدَ ذٰلِكَ ظَهِيْرٌ (٥)
عَسٰى رَبُّهٗٓ اِنْ طَلَّقَكُنَّ اَنْ يُّبْدِلَهٗٓ اَزْوَاجًا خَيْرًا
مِّنْكُنَّ مُسْلِمٰتٍ مُّؤْمِنٰتٍ قٰنِتٰتٍ تٰٓئِبٰتٍ عٰبِدٰتٍ
سٰٓئِحٰتٍ ثَيِّبٰتٍ وَّاَبْكَارًا (٦)
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا قُوْٓا اَنْفُسَكُمْ وَاَهْلِيْكُمْ نَارًا
وَّقُوْدُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلٰٓئِكَةٌ غِلَاظٌ
شِدَادٌ لَّا يَعْصُوْنَ اللّٰهَ مَآ اَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُوْنَ
مَا يُؤْمَرُوْنَ (٧)

8. Vy, kteří věříte! Dnes se na nic nevymlouvejte. Jste odměňováni za to, co jste dělali.

يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ ۖ إِنَّمَا
تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

R. 2.

9. Vy, kteří věříte! Obracejte se k Allahovi s upřímným pokáním. Možná, že vás Pán váš zbaví zlých *následků* vašich skutků a uvede vás do Zahrad, jimiž řeky tečou, v den, kdy Allah nezahanbí Proroka ani ty, kteří s ním uvěřili. Jejich světlo poběží před nimi a po jejich pravici. Řeknou: „Pane náš, zdokonalil pro nás světlo naše a odpusť nám; Ty věru máš moc nad všemi věcmi."

يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا
عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي
اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ ۖ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ
بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتْمِمْ
لَنَا نُورَنَا وَاغْفِرْ لَنَا ۖ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٩﴾

náš, zdokonal pro nás světlo naše a odpusť nám; Ty věru máš moc nad všemi věcmi."

10. Ó Proroku: „Bojuj usilovně proti nevěřícím a pokrytcům; a buď na ně přísný.

يَٰٓأَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ
عَلَيْهِمْ ۚ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٠﴾

11. Allah uvádí těm, kteří nevěří, příklad ženy Noemovy a ženy Lotovy. Byly podřízeny dvěma Našim služebníkům spravedlivým, ale zachovaly se vůči nim věrolomně. Proto jim jejich manželé proti Allahovi nebyli nic platni a bylo jim řečeno: „Vstupte do Ohně, obě dvě, spolu s těmi, kteří vstupují."

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ وَ
امْرَأَتَ لُوطٍ ۖ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا
صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ
شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّاخِلِينَ ﴿١١﴾

12. A Allah uvádí těm, kteří věří, příklad ženy Faraónovy, když řekla: „Pane můj! Postav pro mě příbytek, u Sebe v Zahradě; a ochraň mě před Faraónem a jeho skutky a ochraň mě před lidem hříšným!"

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ
إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِندَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَ
نَجِّنِي مِن فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ﴿١٢﴾

13. A *příklad* Marie, dcery ‘Imránovy, která si střežila své pohlaví — i vdechli jsme do ní něco z Ducha Svého — a *svou osobou* prokázala pravdivost slova Pána svého a Knihy Jeho a byla jednou z poslušných.

وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا
فَنَفَخْنَا فِيهِ مِن رُّوحِنَا وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا
وَكُتُبِهِ وَكَانَتْ مِنَ الْقَانِتِينَ ﴿١٣﴾

KAPITOLA 67

AL-MULK

(*Zjeveno před Hidžrou*)

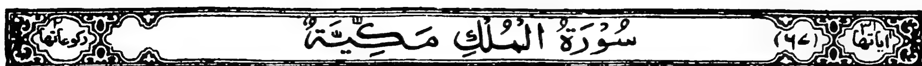
Doba zjevení a kontext

Touto *Súrou* začíná řada kapitol, které sahají až na konec Koránu a byly zjeveny před *Hidžrou*, s výjimkou *Súry* Al-Nasr, která přesto, že patří do medínského období, byla ve skutečnosti zjevena v Mekce, při tzv. poslední pouti svatého Proroka. Vzhledem k tomu, že celý Korán je zjeveným Slovem božím, je nenapodobitelný a nepřekonatelný svým obsahem, stylem i dikcí; avšak mekkánské kapitoly, zjevené v počátečních létech po Výzvě, mají vznešenost a velkolepost zcela osobitou. Vylíčit krásu rytmu a půvab kadence zjevení tohoto období, je nad lidské možnosti. A protože všechny tyto kapitoly pojednávají o otázkách víry a věrouky, příkladně o proroctvích o velké a slavné budoucnosti islámu, o existenci Boha a božích jménech, o zjevení, Vzkříšení a o posmrtném životě, bylo nutně použito bohaté symboliky k vylíčení mystického a spirituálního v pojmech toho, co jinak vnímáme pomocí svých smyslů. *Súra* patří do středního mekkánského období a podle kompetentních autorit byla zjevena přibližně v 8. roce po Výzvě.

Obsah

Jak výše uvedeno, mekkánské *Súry* pojednávají zpravidla o otázkách víry. Proto tato kapitola zcela přirozeně začíná vyhlášením božího panství, nadvlády a všemohoucnosti. A na důkaz těchto božích atributů uvádí skutečnost, že Bůh je Stvořitelem života a smrti a celého vesmíru, jehož jednotlivé součásti od nejmenšího atomu až po největší planetu jsou prodchnuty nádherným a dokonalým plánem a uspořádáním. Stvoření vesmíru a nádherný řád, který panuje v kosmu, jsou pozitivním důkazem toho, že Bůh skutečně existuje a že stvořil člověka, aby tento sloužil ušlechtilému záměru a snažil se dosáhnout vznešeného cíle. Ale člověk je zatvrzelý a nevděčný a vždy odmítá boží poselství, čímž na sebe přivolává boží hněv. Dále *Súra* vypočítává nejrůznější boží požehnání a dary, bez nichž by člověk nemohl existovat ani jedinou vteřinu; tím ho vlastně vybízí k tomu,

aby jich náležitě využil k uskutečnění záměru, pro který byl stvořen. Kapitola končí překrásnou homilií, kterou chce člověka přesvědčit o nejvyšší pravdě: právě tak, jako tělesný život nemůže existovat bez vody, také život duchovní potřebuje jako potravu nebeskou vláhu božího vnuknutí.

AL-MULK

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Požehnán budiž ten, v Jehož rukou je království a Jenž má moc nad všemi věcmi;

3. Jenž stvořil smrt i život, aby vás vyzkoušel — kdo z vás je v skutcích nejlepší; a On je Mocný, Nejvýš Odpouštějící —

4. Jenž stvořil sedm nebes souměrných. Ve stvoření Milostivého *Boha* nespatříš nesrovnalost žádnou. Podívej se znova: vidíš snad trhlinu nějakou?

5. Nuže, podívej se znova a ještě jednou; a pohled tvůj se k tobě vrátí zmaten a zmožen.

6. A vskutku jsme nejspodnější nebe ozdobili svítilnami a stvořili jsme je pro zahánění satanů a pro ně jsme připravili trest planoucího Ohně.

7. A pro ty, kteří neuvěřili v Pána svého, je připraven trest Pekelný — a to je útočiště zlé!

8. Až v něj budou vhazováni, uslyší řev jeho vření.

9. Div že nepukne zuřivostí. Pokaždé, když je do něho vhozena skupina *nevěřících*, jeho strážci se jich zeptají: „Cožpak k vám nepřišel žádný Varovatel?"

10. Odpovědí: „Ale ano, Varovatel k nám přišel, ale my jsme *ho* prohlásili za lháře a řekli jsme: ‚Allah nezjevil nic; vy jste jen ve velikém bludu.'"

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝١ الجزء ٢٩
تَبٰرَكَ الَّذِیْ بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ
قَدِيْرُ ۝٢
الَّذِیْ خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ
اَحْسَنُ عَمَلًا ؕ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْغَفُوْرُ ۝٣
الَّذِیْ خَلَقَ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ طِبَاقًا ؕ مَا تَرٰى فِیْ
خَلْقِ الرَّحْمٰنِ مِنْ تَفٰوُتٍ ؕ فَارْجِعِ الْبَصَرَ ۙ هَلْ
تَرٰى مِنْ فُطُوْرٍ ۝٤
ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ اِلَيْكَ الْبَصَرُ
خَاسِئًا وَّهُوَ حَسِيْرٌ ۝٥
وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَآءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيْحَ وَجَعَلْنٰهَا
رُجُوْمًا لِّلشَّيٰطِيْنِ وَاَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيْرِ ۝٦
وَلِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ ؕ وَبِئْسَ
الْمَصِيْرُ ۝٧
اِذَآ اُلْقُوْا فِيْهَا سَمِعُوْا لَهَا شَهِيْقًا وَّهِیَ تَفُوْرُ ۝٨
تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْغَيْظِ ؕ كُلَّمَآ اُلْقِیَ فِيْهَا فَوْجٌ
سَاَلَهُمْ خَزَنَتُهَآ اَلَمْ يَاْتِكُمْ نَذِيْرٌ ۝٩
قَالُوْا بَلٰى قَدْ جَآءَنَا نَذِيْرٌ ۙ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا
نَزَّلَ اللّٰهُ مِنْ شَیْءٍ ۚ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا فِیْ ضَلٰلٍ

كَبِيرٍ ﴿١٠﴾

11. A řeknou: „Kdybychom byli poslouchali, či měli rozum, nebyli bychom mezi obyvateli Ohně planoucího."

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ
السَّعِيرِ ﴿١١﴾

12. Tak tedy své hříchy přiznají; Nechť jsou zatraceni lidé Pekla!

فَاعْتَرَفُوا بِذَنْبِهِمْ فَسُحْقًا لِّأَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿١٢﴾

13. Ti, kteří se Pána svého potají bojí — těm se dostane odpuštění a veliké odměny.

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُم مَّغْفِرَةٌ
وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١٣﴾

14. Ať už to, co říkáte, zatajujete nebo zveřejňujete, On velmi dobře ví, co je ve *vašich* hrudích.

وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ﴿١٤﴾

15. Což *to* neví Ten, Jenž *vás* stvořil? On je Bystrý, Všehoznalý.

ع أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٥﴾

R. 2.

16. On je ten, Jenž pro vás učinil zemi rovnou a hladkou; choďte tedy po jejich cestách a jezte z toho, čím vás obdařil. A u Něho bude vzkříšení.

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا فَامْشُوا فِي
مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ﴿١٦﴾

17. Cítíte se bezpečni před Tím, Jenž je na nebi, že s vámi nenechá propadnout zemi, až se začne otřásat?

أَأَمِنتُم مَّن فِي السَّمَاءِ أَن يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ
فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ﴿١٧﴾

18. Cítíte se bezpečni před Tím, Jenž je na nebi, že proti vám nepošle písečnou bouři? Potom poznáte, *jak strašné* bylo Mé varování.

أَمْ أَمِنتُم مَّن فِي السَّمَاءِ أَن يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا
فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ ﴿١٨﴾

19. A věru ti, kteří byli před nimi, *Mé Posly* za lháře také prohlásili; a jak *bolestný* byl potom Můj trest!

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿١٩﴾

20. Což neviděli ptáky nad sebou, jak roztahují svá křídla, aniž *jimi* hýbají, a potom *je* skládají, *aby svou kořist střemhlav uchvátili*? Nikdo je nedrží, jen Milostivý *Bůh*. On věru vidí všechny věci.

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَافَّاتٍ وَيَقْبِضْنَ
مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَٰنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿٢٠﴾

21. A kdo je ten, jenž je pro vás vojskem, aby vám pomohl proti Milostivému *Bohu*? Nevěřící jen v klamu setrvávají.

أَمَّنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ جُندٌ لَّكُمْ يَنصُرُكُم مِّن
دُونِ الرَّحْمَٰنِ إِنِ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ﴿٢١﴾

22. A kdo je ten, který vám poskytne obživu, jestliže On dary Své zadrží? Ale

أَمَّنْ هَٰذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ
بَلْ لَّجُّوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ﴿٢٢﴾

kdež, oni tvrdošíjně setrvávají ve vzpurnosti a odporu.

23. Cože! Je snad ten, kdo se plazí po své tváři, veden lépe než ten, kdo vzpřímeně kráčí po stezce přímé?

أَفَمَنْ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمْشِي
سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ٢٣

24. Řekni: „Je to On, Kdo vám dal život a dal vám uši a oči a srdce; vy jste *však* málo vděční."

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۖ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ٢٤

25. Řekni: „Je to On, Kdo vás rozmnožil na zemi, a k Němu budete shromážděni."

قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ٢٥

26. A říkají: „Kdy bude tento slib *splněn*, jste-*li* pravdomluvní?"

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ٢٦

27. Odpověz: „Vědění o tom je u Allaha a já jsem jen zjevný Varovatel."

قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ
مُبِينٌ ٢٧

28. Ale až ho uvidí zblízka, tváře těch, kteří nevěřili, budou sklíčeny žalem, a bude *jim* řečeno: „Toto je to, co jste chtěli."

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سِيئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَقِيلَ هَٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدَّعُونَ ٢٨

29. Řekni: „Řekněte mi, ať už by mě Allah zahubil i s těmi, kteří jsou se mnou, nebo by se nad námi smiloval, kdo potom ochrání nevěřící před trestem bolestným?"

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِيَ اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ
رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ٢٩

30. Řekni: „On je Milostivý *Bůh*; v Něho jsme uvěřili a v Něho jsme vložili svoji důvěru. A brzy poznáte, kdo je ve zjevném bludu."

قُلْ هُوَ الرَّحْمَٰنُ آمَنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا ۖ فَسَتَعْلَمُونَ
مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ٣٠

31. Řekni: „Řekněte mi, kdyby váš vodopád *v hlubinách země* zmizel, kdo vám pak přinese *čistou* tekoucí vodu?"

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ
يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ ٣١ ع

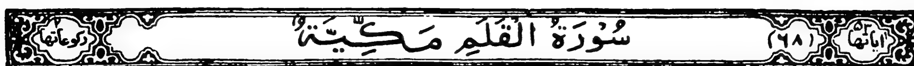
KAPITOLA 68

AL-QALAM

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Toto je jedna z prvních čtyř či pěti kapitol, které byly zjeveny v Mekce hned po Výzvě. Podle některých badatelů byla zjevena bezprostředně po *Súře* Al- 'Alaq, která je první zjevenou *Súrou* Koránu, zatímco jiní ji řadí až za *Súry* Al-Muzzammil a Al-Muddaththir. Nicméně všechny tyto kapitoly byly bezpochyby zjeveny více méně za sebou, protože se sobě podobají svým obsahem. Tato kapitola se zabývá nárokem, který si svatý Prorok činil na prorocké poslání. Podobně jako ostatní mekkánské kapitoly, které se zabývají otázkami víry a věrouky, i tato hovoří o pravdivosti nároku svatého Proroka a na jeho podporu uvádí pádné důkazy. Velká část *Súry* je věnována diskusi o boji nevěřících proti Pravdě a špatnému konci, který je čeká a nemine, a dále jsou v ní uvedeny důvody, proč nevěřící zavrhují Pravdu a proč proti ní bojují, a upozornění, jak ve chvíli, kdy bude vypadat, že snahy nevěřících už už budou korunovány úspěchem, přijdou vniveč, a jak Pravda, o níž se bude zdát, že prohraje, začne znenadání prosperovat a převládat, až nakonec převládne. Na konci *Súry* je svatému Proroku přikázáno, aby trpělivě a statečně snášel veškerý výsměch, odpor a pronásledování, jemuž je vystavován, neboť jeho věc musí nakonec zvítězit.

AL-QALAM

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ١

2. Při kalamáři a *při* peru a *při* tom, co píší,

نٓ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُوْنَ ٢

3. Ty věru z milosti Pána svého blázen nejsi.

مَآ اَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُوْنٍ ٣

4. A vskutku tě čeká odměna nekonečná.

وَاِنَّ لَكَ لَاَجْرًا غَيْرَ مَمْنُوْنٍ ٤

5. A vskutku jsou ti vlastní ctnosti vznešené.

وَاِنَّكَ لَعَلٰى خُلُقٍ عَظِيْمٍ ٥

6. A brzy uvidíš a oni *také* uvidí,

فَسَتُبْصِرُ وَيُبْصِرُوْنَ ٦

7. Kdo z vás je postižen *šílenstvím*.

بِاَيِّكُمُ الْمَفْتُوْنُ ٧

8. Pán tvůj zná věru nejlépe ty, kteří z cesty Jeho zbloudili, a On zná nejlépe ty, kteří následují správné vedení.

اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيْلِهٖ وَهُوَ
اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِيْنَ ٨

9. Neřiď se tedy přáními těch, kteří *pravdu* zavrhují.

فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِيْنَ ٩

10. Přejí si, abys byl povolný, aby i oni mohli být povolní

وَدُّوْا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُوْنَ ١٠

11. A neustupuj žádnému křivopřísežníku podlému,

وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِيْنٍ ١١

12. Klevetníku, který pomluvy roznáší,

هَمَّازٍ مَّشَّآءٍۢ بِنَمِيْمٍ ١٢

13. Dobrému brání, přestupníku hříšnému,

مَّنَّاعٍ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ اَثِيْمٍ ١٣

14. Hrubému, a k tomu pochybného původu,

عُتُلٍّۢ بَعْدَ ذٰلِكَ زَنِيْمٍ ١٤

15. Jen proto, že má bohatství a syny.

اَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَّبَنِيْنَ ١٥

16. Když jsou mu přednášena Naše Znamení, říká: „To jsou jen povídačky starých!"

اِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِ اٰيٰتُنَا قَالَ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ١٦

17. Tomu vypálíme znamení na čumák.

سَنَسِمُهٗ عَلَى الْخُرْطُوْمِ ١٧

18. Zajisté je zkoušce podrobíme, podobně jako jsme zkoušce podrobili

اِنَّا بَلَوْنٰهُمْ كَمَا بَلَوْنَآ اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ اِذْ اَقْسَمُوْا

majitele zahrady, když přísahali, že ráno očešou *všechno ovoce*,

19. A žádnou výjimku neučinili a *neřekli*: „Bude-li tomu chtít Bůh."

20. I navštívila ji návštěva od Pána tvého, zatímco spali.

21. A ráno vypadala jako *zahrada*, *která* byla *přes noc* smetena.

22. A za úsvitu na sebe volali:

23. „Vydejte se časně zrána na svá pole, chcete-li sklidit úrodu."

24. I vydali se na cestu a mluvíce spolu polohlasem.

25. Říkali: „Jen aby k vám dnes nepřišel nějaký ubožák."

26. A brzy ráno vyrazili, rozhodnuti *dosáhnouti svého* cíle.

27. Ale když ji (úrodu) uviděli, zvolali: „Určitě jsme zabloudili!

28. „Nikoliv, byli jsme o všechno připraveni."

29. Ten nejlepší z nich řekl: „Což jsem vám neříkal: ‚Proč neslavíte *Boha*?'"

30. A *nyní* zvolali: „Sláva Pánu našemu. Věru jsme hřešili."

31. Potom se jedni z nich obrátili na druhé a vzájemně si vyčítali.

32. Řekli: „Běda nám! Byli jsme vskutku vzpurní.

33. „Možná, že nám Pán náš dá výměnou lepší *zahradu* než je tato; poníženě Pána svého prosíme."

34. Takový je trest na tomto světě. A trest na Onom světě je ještě větší. Kéž by to jen věděli!

R. 2.

35. Pro spravedlivé jsou vskutku u Pána jejich připraveny Zahrady Blaženosti.

36. Což máme nakládat s těmi, kteří se *do vůle Naší* odevzdali, stejně jako nakládáme s provinilci?

لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ۝١٨

وَلَا يَسْتَثْنُونَ ۝١٩

فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ۝٢٠

فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ۝٢١

فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ ۝٢٢

أَنِ اغْدُوا عَلَىٰ حَرْثِكُمْ إِن كُنتُمْ صَارِمِينَ ۝٢٣

فَانطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَافَتُونَ ۝٢٤

أَن لَّا يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُم مِّسْكِينٌ ۝٢٥

وَغَدَوْا عَلَىٰ حَرْدٍ قَادِرِينَ ۝٢٦

فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُّونَ ۝٢٧

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ۝٢٨

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُل لَّكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ۝٢٩

قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ۝٣٠

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَلَاوَمُونَ ۝٣١

قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا طَاغِينَ ۝٣٢

عَسَىٰ رَبُّنَا أَن يُبْدِلَنَا خَيْرًا مِّنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا
رَاغِبُونَ ۝٣٣

وقف لازم كَذَٰلِكَ الْعَذَابُ ۖ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ ۚ لَوْ كَانُوا
ع يَعْلَمُونَ ۝٣٤

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۝٣٥

أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ۝٣٦

37. Co je to s vámi? Jak to jen soudíte!?

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ۝٣٧

38. Máte snad Knihu, v níž se dočítáte,

أَمْ لَكُمْ كِتٰبٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ۝٣٨

39. Že v ní pro vás bude vše, co si vyberete?

إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ ۝٣٩

40. Nebo snad s Námi máte nějakou úmluvu, která Nás až do Dne Zmrtvýchvstání zavazuje, že dostanete vše, co si poručíte?

أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ عَلَيْنَا بَالِغَةٌ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ إِنَّ
لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ ۝٤٠

41. Zeptej se jich, kteří z nich se za to zaručí.

سَلْهُمْ أَيُّهُمْ بِذٰلِكَ زَعِيمٌ ۝٤١

42. Nebo snad mají nějaké ‘společníky’ *Boží*? Ať tedy své ‘společníky’ předvedou, pokud mluví pravdu.

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ كَانُوا
صٰدِقِينَ ۝٤٢

43. V den, kdy pravda bude *obnažena* a oni budou vyzváni, aby na zem padli, nebudou *toho* schopni;

يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا
يَسْتَطِيعُونَ ۝٤٣

44. Oči budou mít sklopené a pokryje je hanba; a jejich oči budou sklopené; a vskutku byli k padnutí na zem vyzváni, když ještě v bezpečí byli, *ale oni neuposlechli*.

خٰشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا
يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سٰلِمُونَ ۝٤٤

45. Ponech Mě tedy *o samotě* s těmi, kteří toto slovo *Naše* zavrhli. My je postupně *do záhuby* zavlečeme, neznámo jim kudy.

فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبُ بِهٰذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ
مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ۝٤٥

46. A Já jim dám odklad; neboť Můj záměr je jistý.

وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ۝٤٦

47. Žádáš snad od nich nějakou odměnu, že jsou, jako kdyby byli obtíženi *těžkými* daněmi?

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ۝٤٧

48. Či znají nespatřené, a proto si *ho* zapisují?

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ۝٤٨

49. Buď tedy neochvějný *v plnění* rozkazu Pána svého a nebuď jako ten člověk s rybou, když *k Pánu svému* volal a byl naplněn lítostí.

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ
إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ ۝٤٩

50. Kdyby ho nebyla dosáhla přízeň Pána jeho, byl by zajisté vyvržen na holý pruh země, aby byl *lidem svým* jen hanoben.

لَوْلَا أَنْ تَدَارَكَهُ نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّهِ لَنُبِذَ بِالْعَرَاءِ
وَهُوَ مَذْمُومٌ ۝٥٠

51. Ale Pán jeho si jej vyvolil a učinil ho *jedním* ze spravedlivých.

فَاجْتَبٰهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصّٰلِحِينَ ۝٥١

52. A ti, kteří nevěří, když slyší Připomenutí, by tě svými *zlověstnými* pohledy nejraději vypudili, a říkají: „On je vskutku blázen."

53. Nikoliv, není to nic než připomenutí pro všechny světy.

وَإِنْ يَّكَادُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَيُزْلِقُوْنَكَ بِأَبْصَارِهِمْ
لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُوْلُوْنَ إِنَّهٗ لَمَجْنُوْنٌ ﴿٥٢﴾
وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿٥٣﴾

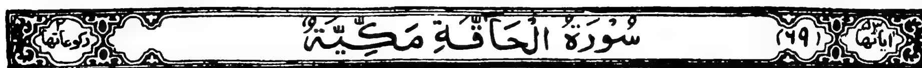
KAPITOLA 69

AL-HÁQQAH

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Všeobecné poznámky

Jak naznačuje její obsah, tato *Súra* patří stejně jako předchozí mezi nejranější kapitoly zjevené v Mekce. Téměř celá je věnována tématu nevyhnutelnosti Vzkříšení a na podporu této hypotézy uvádí jako důkaz jistý a nevyhnutelný úspěch svatého Proroka, kterého dosáhne i navzdory nepříznivému poměru sil. Jelikož nevěřící považovali konečné vítězství svatého Proroka a Vzkříšení za zcela nemožné, pak splnění jednoho bude nezvratným důkazem, že se uskuteční i to druhé. Kapitola proto začíná rozhodným a důrazným prohlášením, že nepřátelé Pravdy budou rozprášeni a rozehnáni. Dále srovnává zkázu těch, kteří popírají boží Poselství, se Vzkříšením a říká, že pro nevěřící bude "hodina" trestu velmi smutná a bolestná, zatímco pro věřící to bude doba věčného štěstí a radosti. *Súra* končí rozhodným a důrazným prohlášením, že obě tyto události, tj. Vzkříšení i úspěch poslání svatého Proroka za nepříznivého poměru sil, zcela jistě nastanou, neboť vše, co svatý Prorok říká, je zjevené Slovo boží a nikoli chvástání nějakého básníka či plané dohady věštce anebo výmysly; kdyby si totiž svatý Prorok vymýšlel lži o Bohu, potkala by ho jistá a násilná smrt, neboť lhář nesmí být nikdy úspěšný.

AL-HÁQQAT

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Nevyhnutelná!

3. Co je to Nevyhnutelná?

4. A jak bys mohl vědět, co je to Nevyhnutelná?

5. *Kmen* Thamúdovců a ‘Ádovců neštěstí zdrcující za lež pokládali.

6. Co se Thamúdovců týče, ti byli zahubeni prudkým závanem.

7. A pokud jde o ‘Ádovce, ti byli zahubeni zuřivým a řvoucím vichrem,

8. Který On přiměl, aby nad nimi vál po sedm nocí a sedm dní; a byl bys tam viděl lidi ležící tváří k zemi, jako by to byly podťaté kmeny palem.

9. Vidíš snad po nich nějaké pozůstatky?

10. A Faraón a ti, kteří byli před ním, a města rozvrácená se *neustále* hříchů dopouštěli.

11. A Posla Pána svého neposlouchali, proto je Allah uchvátil uchvácením bolestným.

12. A když vody vysoko vystoupily, nesli jsme vás na lodi,

13. Abychom ji připomenutím pro vás učinili a aby si to uši pamětlivé zapamatovaly.

14. A až bude zatroubeno na troubu jediné zatroubení

15. A země a hory budou zvednuty a rozdrceny jediným úderem,

16. V ten den se Událost *veliká* uskuteční.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

اَلْحَآقَّةُ ﴿٢﴾

مَا الْحَآقَّةُ ﴿٣﴾

وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا الْحَآقَّةُ ﴿٤﴾

كَذَّبَتْ ثَمُوْدُ وَعَادٌۢ بِالْقَارِعَةِ ﴿٥﴾

فَاَمَّا ثَمُوْدُ فَاُهْلِكُوْا بِالطَّاغِيَةِ ﴿٦﴾

وَاَمَّا عَادٌ فَاُهْلِكُوْا بِرِيْحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ﴿٧﴾

سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَّثَمٰنِيَةَ اَيَّامٍ
حُسُوْمًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيْهَا صَرْعٰى كَاَنَّهُمْ اَعْجَازُ
نَخْلٍ خَاوِيَةٍ ﴿٨﴾

فَهَلْ تَرٰى لَهُمْ مِّنْۢ بَاقِيَةٍ ﴿٩﴾

وَجَآءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهٗ وَالْمُؤْتَفِكٰتُ بِالْخَاطِئَةِ ﴿١٠﴾

فَعَصَوْا رَسُوْلَ رَبِّهِمْ فَاَخَذَهُمْ اَخْذَةً رَّابِيَةً ﴿١١﴾

اِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَآءُ حَمَلْنٰكُمْ فِى الْجَارِيَةِ ﴿١٢﴾

لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَّتَعِيَهَآ اُذُنٌ وَّاعِيَةٌ ﴿١٣﴾

فَاِذَا نُفِخَ فِى الصُّوْرِ نَفْخَةٌ وَّاحِدَةٌ ﴿١٤﴾

وَّحُمِلَتِ الْاَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَّاحِدَةً ﴿١٥﴾

فَيَوْمَئِذٍ وَّقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١٦﴾

17. A nebe se rozpoltí a toho dne se stane křehkým.

18. A andělé budou stát po jeho stranách a v ten den *jich* osm ponese trůn Pána tvého.

19. V ten den budete *před Boha* předvedeni *a* žádné z vašich tajemství nezůstane skryto.

20. Potom ten, komu byla kniha dána do pravice, řekne: „Nuže, přečtěte si můj záznam.

21. Věru jsem věděl, že budu povolán k účtování."

22. A bude mít příjemný život

23. V Zahradě vznešené,

24. V níž hrozny ovoce budou na dosah ruky.

25. „Jezte a pijte vesele za to, že jste v dobách dávných dobré skutky konali."

26. Ale ten, komu byla kniha dána do levice, řekne: „Ó kéž by mi můj záznam nebyl dán!

27. „A nikdy jsem se nedozvěděl, jaký je můj účet!

28. „Ó kéž by *smrt se mnou* skoncovala.

29. „Nepomohlo mi mé bohatství

30. „A má moc mě opustila."

31. „Chopte se ho a v okovy vsaďte.

32. „Potom jej hoďte do Pekla.

33. „Potom ho svažte řetězem sedmdesát loktů dlouhým;

وَانْشَقَّتِ السَّمَآءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَّاهِيَةٌ (16)
وَّالْمَلَكُ عَلٰٓى اَرْجَآئِهَا ۗ وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ
يَوْمَئِذٍ ثَمٰنِيَةٌ (17)
يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُوْنَ لَا تَخْفٰى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ (18)
فَاَمَّا مَنْ اُوْتِىَ كِتٰبَهٗ بِيَمِيْنِهٖ ۙ فَيَقُوْلُ هَآؤُمُ اقْرَءُوْا
كِتٰبِيَهْ (19)
اِنِّىْ ظَنَنْتُ اَنِّىْ مُلٰقٍ حِسَابِيَهْ (20)
فَهُوَ فِىْ عِيْشَةٍ رَّاضِيَةٍ (21)
فِىْ جَنَّةٍ عَالِيَةٍ (22)
قُطُوْفُهَا دَانِيَةٌ (23)
كُلُوْا وَاشْرَبُوْا هَنِيْٓئًا ۢ بِمَآ اَسْلَفْتُمْ فِى الْاَيَّامِ
الْخَالِيَةِ (24)
وَاَمَّا مَنْ اُوْتِىَ كِتٰبَهٗ بِشِمَالِهٖ ۙ فَيَقُوْلُ يٰلَيْتَنِىْ
لَمْ اُوْتَ كِتٰبِيَهْ (25)
وَلَمْ اَدْرِ مَا حِسَابِيَهْ (26)
يٰلَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ (27)
مَآ اَغْنٰى عَنِّىْ مَالِيَهْ (28)
هَلَكَ عَنِّىْ سُلْطٰنِيَهْ (29)
خُذُوْهُ فَغُلُّوْهُ (30)
ثُمَّ الْجَحِيْمَ صَلُّوْهُ (31)
ثُمَّ فِىْ سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُوْنَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوْهُ (32)

34. „On věru v Allaha, Velikého, nevěřil,

إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ﴿٣٤﴾

35. „A k nakrmení chudých nepobízel.

وَلَا يَحُضُّ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿٣٥﴾

36. „Proto dnes nemá žádného přítele

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَاهُنَا حَمِيمٌ ﴿٣٦﴾

37. „Ani pokrmu kromě krve s vodou smíšené,

وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ﴿٣٧﴾

38. „Již jedí jenom hříšníci."

لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ ﴿٣٨﴾

R. 2.

39. Nuže, já přísahám při všem, co vidíte,

فَلَا أُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٩﴾

40. I při všem, co nevidíte,

وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ﴿٤٠﴾

41. Že toto je věru slovo přinesené Poslem vznešeným;

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٤١﴾

42. A není to slovo básníkovo; jen máločemu věříte!

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَا تُؤْمِنُونَ ﴿٤٢﴾

43. Ani to není slovo věštcovo; jen máločemu pozornost věnujete!

وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ﴿٤٣﴾

44. *Je to* vnuknutí od Pána světů.

تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٤﴾

45. A kdyby si vymýšlel nějaká rčení a Nám je *připisoval*,

وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ ﴿٤٥﴾

46. Zajisté bychom jej uchopili za jeho pravici

لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿٤٦﴾

47. A pak mu přeřízli jeho krční žílu

ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿٤٧﴾

48. A nikdo z vás by *Nám* v tom nemohl zabránit.

فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ﴿٤٨﴾

49. A vskutku je to připomenutí spravedlivým.

وَإِنَّهُ لَتَذْكِرَةٌ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٩﴾

50. A věru víme, že jsou mezi vámi někteří, kteří *Naše Znamení* zavrhují.

وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ ﴿٥٠﴾

51. A vskutku bude *příčinou* zármutku nevěřících.

وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٥١﴾

52. A vskutku je pravdou jistou.

وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ﴿٥٢﴾

53. Chval tedy jméno Pána svého, Velikého.

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٥٣﴾

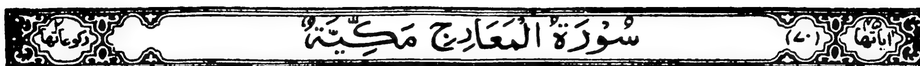
KAPITOLA 70

AL-MA‘ÁRIDŽ

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Slovo úvodem

Tato *Súra* byla zjevena v Mekce, asi v pátém roce po Výzvě, nikoli však později než ke konci prvního mekkánského období. Do této doby klade její zjevení Nöldeke, Muir a někteří jiní význační odborníci. V předchozí *Súře* byli nevěřící varováni, že už brzy je postihne *Al-Háqqah* (veliká pohroma), pokud neučiní pokání za své hříchy a nepřijmou Poselství boží. Tato kapitola začíná otázkou nevěřících: Kdy už se dostaví onen hrozící trest? Dovídají se, že je postihne velmi brzy, ba co víc, už stojí za dveřmi. Až konečně přijde, bude tak drtivý a zničující, že způsobí, že hory budou poletovat jako vločky vlny a nevěřící si budou přát, aby jako výkupné za sebe mohli věnovat své blízké a drahé - manželky, děti a bratry. Ale potom už bude pozdě. Ke konci *Súry* jsou nevěřící opět varováni, aby proroctví o slavné budoucnosti islámu nepovažovali za pouhý sen vizionáře, neboť se rychle blíží doba, kdy s očima sklopenýma přispěchají za svatým Prorokem, aby od něho islám přijali. Potom si ke své hanbě a zármutku uvědomí, že vše, co svatý Prorok o jejich konečné porážce předpověděl, bylo pravdivé.

AL-MA'ÁRIDŽ

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Tazatel se táže na trest, který dopadne

3. Na nevěřící a který nikdo nemůže odrazit.

4. *Je* od Allaha, Pána stupňů stále stoupajících.

5. Andělé a Duch k Němu stoupají v den, jehož délka měří padesát tisíc let.

6. Buď tedy trpělivý trpělivostí obdivuhodnou.

7. Oni ho vidí v dálce,

8. Zatímco My ho nablízku vidíme.

9. V ten den se bude nebe podobat roztavené mědi

10. A hory budou jako vločky vlny

11. A přítel se nebude ptát na přítele,

12. Ačkoliv budou jeden druhému na dohled, a provinilý se bude chtít z trestu onoho dne vykoupit tím, že nabídne své děti

13. A svou manželku a svého bratra

14. A vlastní příbuzné, kteří mu ochranu skýtali,

15. A všechny, kteří jsou na zemi, jen aby se zachránil.

16. Však nikoliv! To věru je plamen pekelný,

17. Jenž kůži ze všech částí *těla* stahuje.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ١
سَاَلَ سَآئِلٌۢ بِعَذَابٍ وَّاقِعٍ ٢
لِّلْكٰفِرِيْنَ لَيْسَ لَهٗ دَافِعٌ ٣
مِّنَ اللّٰهِ ذِي الْمَعَارِجِ ٤
تَعْرُجُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوْحُ اِلَيْهِ فِيْ يَوْمٍ كَانَ
مِقْدَارُهٗ خَمْسِيْنَ اَلْفَ سَنَةٍ ٥
فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيْلًا ٦
اِنَّهُمْ يَرَوْنَهٗ بَعِيْدًا ٧
وَّنَرٰىهُ قَرِيْبًا ٨
يَوْمَ تَكُوْنُ السَّمَآءُ كَالْمُهْلِ ٩
وَتَكُوْنُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ١٠
وَلَا يَسْئَلُ حَمِيْمٌ حَمِيْمًا ١١
يُّبَصَّرُوْنَهُمْ يَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِيْ مِنْ عَذَابِ
يَوْمِئِذٍۭ بِبَنِيْهِ ١٢
وَصَاحِبَتِهٖ وَاَخِيْهِ ١٣
وَفَصِيْلَتِهِ الَّتِيْ تُـْٔوِيْهِ ١٤
وَمَنْ فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا ثُمَّ يُنْجِيْهِ ١٥
كَلَّا اِنَّهَا لَظٰى ١٦
نَزَّاعَةً لِّلشَّوٰى ١٧

18. Zavolá toho, kdo zády se obrátil a na ústup se dal

تَدْعُوا مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٨﴾

19. A hromadil *majetek* a nic *z něho* nedal.

وَجَمَعَ فَأَوْعَىٰ ﴿١٩﴾

20. Člověk se věru rodí lakomým.

إِنَّ الْإِنسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ﴿٢٠﴾

21. Když se ho dotkne něco zlého, je samý nářek,

إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ﴿٢١﴾

22. Ale když se mu přihodí něco dobrého, je skoupý.

وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ﴿٢٢﴾

23. Takoví nejsou ti, kteří se modlí.

إِلَّا الْمُصَلِّينَ ﴿٢٣﴾

24. Ti, kteří jsou v Modlitbách svých vytrvalí,

الَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ﴿٢٤﴾

25. A ti, kteří ze svého majetku určili podíl

وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ﴿٢٥﴾

26. Pro žebráka i pro nuzného, *který neprosí*.

لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿٢٦﴾

27. A ti, kteří věří, že Soudný den je skutečností,

وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿٢٧﴾

28. A ti, kteří se trestu Pána svého bojí —

وَالَّذِينَ هُم مِّنْ عَذَابِ رَبِّهِم مُّشْفِقُونَ ﴿٢٨﴾

29. Neboť před trestem Pána jejich se nikdo necítí bezpečným —

إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ﴿٢٩﴾

30. A ti, kteří si střeží svá pohlaví —

وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٣٠﴾

31. Kromě před manželkami svými a *před* těmi, které vlastní jejich pravice; a za to nebudou odsouzeni.

إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٣١﴾

32. Ale ti, kteří touží po něčem více než po tomto, to jsou hříšníci —

فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٣٢﴾

33. A ti, kteří na své závazky a úmluvy dbají,

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٣٣﴾

34. A ti, kteří jsou poctiví při svém svědectví,

وَالَّذِينَ هُم بِشَهَادَاتِهِمْ قَائِمُونَ ﴿٣٤﴾

35. A ti, kteří na své Modlitby přísně dodržují,

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٣٥﴾

36. Ti budou v Zahradách náležitě poctěni.

أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ ﴿٣٦﴾

R. 2.

37. Co se to děje s nevěřícími, že k tobě spěchají

فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ ﴿٣٧﴾

38. Zprava i zleva ve skupinách?

39. Což každý z nich doufá, že vstoupí do Zahrad blaženosti?

40. Nikdy! Stvořili jsme je z toho, co sami znají.

41. Však nikoliv! Přísahám při Pánu východů a západů, že je v Naší moci

42. Postavit na jejich místo jiné, lepší než jsou oni; a *Naše záměry* nelze překazit.

43. Nech je tedy, ať si tlachají a hrají, dokud se nesetkají se svým dnem, jenž je jim slibován;

44. Den, kdy vystoupí z hrobů svých spěchajíce, jako by běželi o závod ke svým zástavám,

45. S očima sklopenýma; a pokryje je hanba. Takový je den, jenž je jim slibován.

عَنِ الْيَمِيْنِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِيْنَ ﴿٣٨﴾
اَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ اَنْ يُّدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيْمٍ ﴿٣٩﴾
كَلَّا ۗ اِنَّا خَلَقْنٰهُمْ مِّمَّا يَعْلَمُوْنَ ﴿٤٠﴾
فَلَآ اُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشٰرِقِ وَالْمَغٰرِبِ اِنَّا لَقٰدِرُوْنَ ﴿٤١﴾
عَلٰٓى اَنْ نُّبَدِّلَ خَيْرًا مِّنْهُمْ ۙ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوْقِيْنَ ﴿٤٢﴾
فَذَرْهُمْ يَخُوْضُوْا وَيَلْعَبُوْا حَتّٰى يُلٰقُوْا يَوْمَهُمُ
الَّذِيْ يُوْعَدُوْنَ ﴿٤٣﴾
يَوْمَ يَخْرُجُوْنَ مِنَ الْاَجْدَاثِ سِرَاعًا كَاَنَّهُمْ اِلٰى
نُصُبٍ يُّوْفِضُوْنَ ﴿٤٤﴾
خَاشِعَةً اَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۗ ذٰلِكَ الْيَوْمُ
الَّذِيْ كَانُوْا يُوْعَدُوْنَ ﴿٤٥﴾

KAPITOLA 71

NÚH

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení, kontext a obsah

Jelikož *Súra* zaznamenává spirituální zážitky Proroka Noema, je podle něho zcela náležitě nazvána. Wherry uvádí jako dobu jejího zjevení 7. rok po Výzvě, zatímco Nöldeke ji klade do 5. roku. Ale podle názoru jiných odborníků byla zjevena v prvním mekkánském období, patrně v době, kdy byly zjeveny některé bezprostředně předcházející kapitoly. Ke konci předchozí *Súry* bylo konstatováno, že hříšní lidé vždy zavrhují boží Poselství; stavějí se na odpor božím Poslům a pronásledují je tak dlouho, dokud neudeří hodina trestu a nepotká je zasloužený konec. Tato *Súra* se stručně zmiňuje o misionářské činnosti jednoho z největších Proroků dávných dob, Noema, a líčí ho, jak vylévá bolesti svého srdce před svým Pánem a Stvořitelem slovy plnými patosu. Praví, že svému lidu kázal dnem i nocí a promlouval k němu na veřejnosti i v soukromí. Připomínal velkou přízeň a štědrosti, jimiž je Bůh obdařil. Varoval je před špatnými následky, které by vyplynuly z odmítnutí božího Poselství. Avšak jeho kázání a varování, jeho péče a starostlivost o jejich blahobyt se setkaly jen s výsměchem, odporem a spíláním; a místo aby následovali toho, jehož srdce bylo naplněno láskou, vybrali si za vůdce lháře, kteří je přivedli do záhuby. A když se ukázalo, že jeho celoživotní napomínání a kázání je pouze hlasem volajícího v poušti, prosil Boha, aby nepřátele Pravdy zničil. Touto Noemovou modlitbou *Súra* končí.

NÚH

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Noema jsme poslali k lidu jeho *a řekli mu*: „Varuj svůj lid, než je postihne bolestný trest."

3. Řekl: „Ó lide můj, jsem vám pouze zjevným Varovatelem,

4. „Abyste Allaha uctívali a báli se Ho a mě poslouchali.

5. „On vám odpustí vaše hříchy a dá vám odklad až do lhůty stanovené. A až lhůta Allahem stanovená přijde, nelze ji oddálit; kéž byste to věděli."

6. Řekl: „Pane můj, vyzýval jsem lid svůj nocí i dnem,

7. „Ale mé volání je přimělo jen k tomu, aby se *mě* ještě více stranili.

8. „A kdykoliv jsem je vyzýval, abys jim Ty mohl odpustit, strkali si prsty do uší a halili se do svých šatů a setrvali *ve své hříšnosti* a byli hrdopyšní.

9. „Potom jsem je vyzval *ke spravedlnosti zcela* otevřeně.

10. „Potom jsem před nimi vystoupil veřejně a *též* jsem k nim promlouval v soukromí.

11. „A řekl jsem: ‚Proste Pána svého za odpuštění, neboť On je Veliký a Nejvýš Odpouštějící.

12. ‚On sešle vám hojný déšť

13. ‚A posílí vás bohatstvím i dětmi a dá vám zahrady a dá vám řeky.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ١
اِنَّآ اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰى قَوْمِهٖٓ اَنْ اَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ
قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ٢
قَالَ يٰقَوْمِ اِنِّيْ لَكُمْ نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ٣
اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاتَّقُوْهُ وَاَطِيْعُوْنِ ٤
يَغْفِرْ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوْبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ
مُّسَمًّى ۗ اِنَّ اَجَلَ اللّٰهِ اِذَا جَآءَ لَا يُؤَخَّرُ ۘ لَوْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُوْنَ ٥
قَالَ رَبِّ اِنِّيْ دَعَوْتُ قَوْمِيْ لَيْلًا وَّنَهَارًا ٦
فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَآءِيْٓ اِلَّا فِرَارًا ٧
وَاِنِّيْ كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوْٓا اَصَابِعَهُمْ
فِيْٓ اٰذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَاَصَرُّوْا وَاسْتَكْبَرُوا
اسْتِكْبَارًا ٨
ثُمَّ اِنِّيْ دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ٩
ثُمَّ اِنِّيْٓ اَعْلَنْتُ لَهُمْ وَاَسْرَرْتُ لَهُمْ اِسْرَارًا ١٠
فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوْا رَبَّكُمْ اِنَّهٗ كَانَ غَفَّارًا ١١
يُّرْسِلِ السَّمَآءَ عَلَيْكُمْ مِّدْرَارًا ١٢
وَّيُمْدِدْكُمْ بِاَمْوَالٍ وَّبَنِيْنَ وَيَجْعَلْ لَّكُمْ جَنّٰتٍ
وَّيَجْعَلْ لَّكُمْ اَنْهٰرًا ١٣

14. ‚Co je to s vámi, že u Allaha ušlechtilost nepředpokládáte?

15. ‚A On vás stvořil v *různých* formách a v *různých* stádiích.

16. ‚Což jste neviděli, jak Allah stvořil sedm nebes v *dokonalém* souladu

17. ‚A umístil v nich měsíc jako světlo a slunce učinil svítilnou?

18. ‚A Allah vám dal vyrůst ze země růstem *krásným*,

19. ‚Potom vás do ní navrátí a z ní vás znovu vyvede — *nové* to vzkříšení.

20. ‚A Allah pro vás učinil zemi prostranstvím rozlehlým,

21. ‚Abyste chodili po širokých cestách jejích.'"

R. 2.

22. Noe řekl: „Pane můj, oni mě neuposlechli a následovali toho, jehož majetek a děti jen přispěli k jeho zkáze.

23. „A připravili úklad převeliký.

24. „A říkají *si mezi sebou*: ‚Neopouštějte svá božstva *za žádných okolností*. A neopouštějte Wadda* ani Suwá*, ani Jaghútha* a Ja'úqa* a Nasra*.'

25. „A oni dali mnohým zbloudit; nerozmnožuj tedy hříšníkům, leda v jejich bloudění."

26. Pro svoje hříchy byli utopeni a uvedeni do Ohně. A nenaleznou pro sebe proti Allahovi pomocníky žádné.

27. A Noe řekl: „Pane můj, neponechávej na zemi ani jednoho z nevěřících;

28. „Neboť kdybys je ponechal, oni *jen* uvedou v blud Tvé služebníky a nezrodí než hříšné *a* nevděčné.

مَا لَكُمْ لَا تَرْجُوْنَ لِلّٰهِ وَقَارًا ﴿١٤﴾
وَقَدْ خَلَقَكُمْ اَطْوَارًا ﴿١٥﴾
اَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللّٰهُ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ طِبَاقًا ﴿١٦﴾
وَّجَعَلَ الْقَمَرَ فِيْهِنَّ نُوْرًا وَّجَعَلَ الشَّمْسَ
سِرَاجًا ﴿١٧﴾
وَاللّٰهُ اَنْۢبَتَكُمْ مِّنَ الْاَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٨﴾
ثُمَّ يُعِيْدُكُمْ فِيْهَا وَيُخْرِجُكُمْ اِخْرَاجًا ﴿١٩﴾
وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ بِسَاطًا ﴿٢٠﴾
لِّتَسْلُكُوْا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢١﴾ ع
قَالَ نُوْحٌ رَّبِّ اِنَّهُمْ عَصَوْنِيْ وَاتَّبَعُوْا مَنْ لَّمْ
يَزِدْهُ مَالُهٗ وَوَلَدُهٗۤ اِلَّا خَسَارًا ﴿٢٢﴾
وَمَكَرُوْا مَكْرًا كُبَّارًا ﴿٢٣﴾
وَقَالُوْا لَا تَذَرُنَّ اٰلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَّ
لَا سُوَاعًا ۙ وَّلَا يَغُوْثَ وَيَعُوْقَ وَنَسْرًا ﴿٢٤﴾
وَقَدْ اَضَلُّوْا كَثِيْرًا ۚ وَلَا تَزِدِ الظّٰلِمِيْنَ اِلَّا
ضَلٰلًا ﴿٢٥﴾
مِمَّا خَطِيْٓـٰٔتِهِمْ اُغْرِقُوْا فَاُدْخِلُوْا نَارًا ۙ فَلَمْ يَجِدُوْا
لَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَنْصَارًا ﴿٢٦﴾
وَقَالَ نُوْحٌ رَّبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْاَرْضِ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ
دَيَّارًا ﴿٢٧﴾
اِنَّكَ اِنْ تَذَرْهُمْ يُضِلُّوْا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوْۤا اِلَّا
فَاجِرًا كَفَّارًا ﴿٢٨﴾

* Modly pohanských Arabů.

29. „Pane můj odpusť mně i rodičům mým a tomu, kdo jako věřící do domu mého vstupuje, a věřícím mužům a věřícím ženám; a nerozmnožuj hříšníkům, leda v záhubě.“

رَبِّ اغْفِرْ لِيْ وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِيَ مُؤْمِنًا وَّ
لِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ وَلَا تَزِدِ الظّٰلِمِيْنَ اِلَّا تَبَارًا ۝ ع

KAPITOLA 72

AL-DŽIN

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení, kontext a obsah

Všeobecně se má za to, že tato *Súra* byla zjevena při návratu svatého Proroka z Tá'ifu, kam odešel kázat své Poselství, protože už přestával doufat, že se Mekkánci, u nichž se dočkal jedině výsměchu, odporu a pronásledování, polepší. Návštěva Tá'ifu se uskutečnila dva roky před *Hidžrou*, kdy v odporu k nové Víře nastal nezpečný obrat k horšímu, a situace svatého Proroka a jeho následovníků začala být velmi povážlivá. Ale pokud se *Súra* vztahuje, jak někteří badatelé tvrdí, k jiné události, než k té, o níž byla řeč v kapitole Al-Ahqáf (46:30-33), pak mohla být skutečně zjevena mnohem dříve. Zdá se, že tomuto názoru dodává jistou váhu kontext i obsah *Súry*. V předchozí kapitole bylo konstatováno, že celoživotní kazatelství proroka Noema se setkalo jen s odporem a posměchem a že kromě nejbližších příbuzných mu přislíbilo věrnost jen několik málo osob - dokonce i jeho syn a manželka se aktivně účastnili opozice proti němu. A na důkaz toho, že existovala jistá podobnost mezi situací Noemovou a situací svatého Proroka, uvádí se, že svatého Proroka navštívila skupina džinů, tj. lidí, s jakými se dříve nesetkal; naslouchali Koránu a okamžitě mu uvěřili. *Súra* přináší poměrně obsáhlý výklad o víře a náboženství těchto lidí, o jejich chování a světovém názoru, a důrazně prohlašuje, že nikdo nemůže zkreslit či pozměnit zjevené Slovo boží, protože ho podobně jako drahý poklad přísně střeží boží stráž. Ke konci *Súry* se říká, že kdykoli boží Učitel svolává lidi k Bohu, zlé síly se snaží jeho hlas umlčet, ale Učitel pokračuje ve svém poslání dále, nezastrašen intrikami nepřejících lidí. *Súra* končí naprosto spolehlivým kritériem, jímž lze prokázat nebeský původ Poselství svatého Proroka, totiž že obsahuje proroctví o velkých událostech ve světě, které člověk nemůže předvídat ani předpovědět jen na základě svých znalostí, a také že Prorok při předávání svého Poselství uspěje a své poslání splní.

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ١

2. Řekni: „Bylo mi vnuknuto, že sbor Džinů naslouchal a řekli: ‚Věru jsme slyšeli Korán obdivuhodný,

قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا ٢

3. ‚K cestě pravé vedoucí; tak jsme v něj uvěřili a k Pánu svému už nebudeme přidružovat nikoho.

يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُّشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ٣

4. ‚A *věříme*, že důstojnost Pána našeho je vznešená. Nevzal si k sobě ani ženu ani syna.

وَأَنَّهُ تَعَالَىٰ جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَّلَا وَلَدًا ٤

5. ‚A *pravdou je*, že jeden hlupák mezi námi vykládal o Allahovi nehorázné lži.

وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ٥

6. ‚Přitom jsme si mysleli, že lidé ani Džinové o Allahovi lež nikdy nevysloví.

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَنْ لَّنْ تَقُولَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ٦

7. ‚A někteří muži z lidí hledali ochranu u některých mužů z Džinů, a takto zvýšili svou vzpurnost;

وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ٧

8. ‚A vskutku si mysleli, podobně jako si myslíte i vy, že Allah nikdy nepovznese *Posla* žádného.

وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَنْ لَّنْ يَّبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا ٨

9. ‚A snažili jsme se proniknout do nebe a zjistili jsme, že je plné silných stráží a padajících hvězd.

وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلِئَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَّشُهُبًا ٩

10. ‚A sedávali jsme tam na jistých místech, abychom naslouchali. Ale kdokoliv naslouchá nyní, shledá, že na něj číhá hvězda padající.

وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ يَّسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَّصَدًا ١٠

11. ‚A my nevíme, zda zlo je zamýšleno pro ty, kteří jsou na zemi, či zda Pán jejich je míní vést po cestě pravé.

وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدَ بِمَنْ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ١١

12. ‚A někteří z nás jsou spravedliví a někteří z nás jsou jiní; a kráčeli jsme po cestách různých.

وَأَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذٰلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ قِدَدًا ١٢

13. ‚A víme, že *záměr* Allahův na zemi nemůžeme překazit, ani Mu nemůžeme uniknout útěkem.

14. ‚A když jsme slyšeli *výzvu ke* správnému vedení, uvěřili jsme v ně. A ten, kdo v Pána svého věří, nemusí se bát ztráty ani nespravedlnosti.

15. ‚A někteří z nás se *do vůle Boží* odevzdali a někteří z nás se *z cesty pravé* odchýlili.'" A ti, kteří se *do vůle Boží* odevzdávají — ti hledají cestu správnou.

16. A co se týče těch, kteří se *z cesty pravé* odchylují — ti jsou palivem Pekla.

17. A budou-li se držet cesty *pravé*, My je věru napojíme vodou hojnou,

18. Abychom je tím vyzkoušeli. A kdo se od připomenutí Pána svého odvrátí — toho On zažene do trestu nesmírně přísného.

19. A *všechna* místa určená k modlení patří Allahovi; proto *tam* kromě Allaha nikoho nevzývejte.

20. A když Služebník Allahův vstane a modlí se k Němu, tlačí se na něj, div ho neudusí.

R. 2.

21. Řekni: „Já se modlím jen k Pánu svému a nikoho k Němu nepřidružuji."

22. Řekni: „Není v mé moci, abych vám uškodil, či prospěl."

23. Řekni: „Zajisté mě před Allahem nemůže nikdo ochránit, ani kromě Něho nenaleznu jiné útočiště.

24. „*Já jsem zodpovědný* jen za předání *toho, co mi bylo zjeveno* od Allaha, a za předání Jeho Poselství." A pro ty, kteří neuposlechnou Allaha a Jeho Posla, je připraven oheň pekelný, v němž budou přebývat dlouhou, dlouhou dobu.

وَّاَنَّا ظَنَنَّآ اَنْ لَّنْ نُّعْجِزَ اللّٰهَ فِى الْاَرْضِ وَلَنْ نُّعْجِزَهٗ
هَرَبًا ۙ ﴿١٣﴾
وَّاَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدٰۤى اٰمَنَّا بِهٖ ؕ فَمَنْ يُّؤْمِنْۢ
بِرَبِّهٖ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَّلَا رَهَقًا ۙ ﴿١٤﴾
وَّاَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُوْنَ وَمِنَّا الْقٰسِطُوْنَ ؕ فَمَنْ اَسْلَمَ
فَاُولٰٓئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا ﴿١٥﴾
وَاَمَّا الْقٰسِطُوْنَ فَكَانُوْا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ۙ ﴿١٦﴾
وَّاَنْ لَّوِ اسْتَقَامُوْا عَلَى الطَّرِيْقَةِ لَاَسْقَيْنٰهُمْ مَّآءً
غَدَقًا ۙ ﴿١٧﴾
لِّنَفْتِنَهُمْ فِيْهِ ؕ وَمَنْ يُّعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهٖ يَسْلُكْهُ
عَذَابًا صَعَدًا ۙ ﴿١٨﴾
وَّاَنَّ الْمَسٰجِدَ لِلّٰهِ فَلَا تَدْعُوْا مَعَ اللّٰهِ اَحَدًا ۙ ﴿١٩﴾
وَّاَنَّهٗ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللّٰهِ يَدْعُوْهُ كَادُوْا يَكُوْنُوْنَ
عَلَيْهِ لِبَدًا ؕ ﴿٢٠﴾
قُلْ اِنَّمَآ اَدْعُوْا رَبِّىْ وَلَآ اُشْرِكُ بِهٖۤ اَحَدًا ﴿٢١﴾
قُلْ اِنِّىْ لَآ اَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَّلَا رَشَدًا ﴿٢٢﴾
قُلْ اِنِّىْ لَنْ يُّجِيْرَنِىْ مِنَ اللّٰهِ اَحَدٌ ۙ وَّلَنْ اَجِدَ
مِنْ دُوْنِهٖ مُلْتَحَدًا ۙ ﴿٢٣﴾
اِلَّا بَلٰغًا مِّنَ اللّٰهِ وَرِسٰلٰتِهٖ ؕ وَمَنْ يَّعْصِ اللّٰهَ وَ
رَسُوْلَهٗ فَاِنَّ لَهٗ نَارَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ؕ ﴿٢٤﴾

25. *Budou setrvávat ve svém nevěrectví*, dokud nespatří to, co jim bylo slíbeno; a brzy poznají, kdo je slabší co do pomocníků a menší počtem.

حَتّٰىٓ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ
أَضْعَفُ نَاصِرًا وَّأَقَلُّ عَدَدًا ﴿٢٥﴾

26. Řekni: „Nevím, zda to, co vám bylo slíbeno, je nablízku, či tomu Pán můj určil lhůtu vzdálenější."

قُلْ إِنْ أَدْرِيٓ أَقَرِيبٌ مَّا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهٗ
رَبِّيٓ أَمَدًا ﴿٢٦﴾

27. *On* zná nespatřené; a Svá tajemství neprozrazuje nikomu,

عٰلِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلٰى غَيْبِهٖٓ أَحَدًا ﴿٢٧﴾

28. Kromě tomu, koho si Sám zvolí, totiž některému *ze Svých* Poslů. A potom vyšle průvod *andělů strážných*, aby kráčeli před ním i za ním,

إِلَّا مَنِ ارْتَضٰى مِنْ رَّسُولٍ فَإِنَّهٗ يَسْلُكُ مِنْۢ بَيْنِ
يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهٖ رَصَدًا ﴿٢٨﴾

29. Aby se dozvěděl, že (Poslové) Poselství Pána svého předali. A On objímá *vše*, co dělají, a On vede počet všech věcí.

لِّيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رِسٰلٰتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا
لَدَيْهِمْ وَأَحْصٰى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ﴿٢٩﴾

KAPITOLA 73

AL-MUZZAMMIL

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Odborníci se převážně shodují v tom, že zjevení této *Súry* spadá do nejranějšího období po Výzvě; někteří badatelé ji považují za třetí kapitolu v pořadí zjevení. V předchozí *Súře* Al-Džin bylo řečeno, že na boží Posly sestupují andělé, aby Slovo boží, které bylo Poslům zjeveno, chránili před zkreslováním a pozměňováním. V této *Súře* se svatému Proroku přikazuje, aby část noci věnoval modlitbě a vzpomínání Boha, aby na něho mohli sestoupit andělé a pomoci mu proti nekalým úkladům a intrikám nepřátel. *Súra* podobně jako všechny ostatní mekkánské kapitoly pojednává hlavně o božím poslání svatého Proroka a o pravosti koránského zjevení. Stručně, zato velice důrazně předpovídá konečné vítězství svatého Proroka a splnění tohoto proroctví uvádí jako důkaz na podporu existence posmrtného života a vzkříšení. Zvlášť velký důraz je kladen na Modlitbu a vzpomínání Boha, které je velmi účinným prostředkem k získání boží pomoci a podpory při Prorokově přípravě na velký úkol, který ho čeká.

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Ó ty *v zodpovědnost* zahalený,

3. Vstaň a *modli se* v noci, kromě malé části její —

4. Polovinu její, nebo z ní trochu uber,

5. Či ještě trochu přidej — a odříkávej Korán pomalu a rozjímavě.

6. Obtěžkáváme tě Slovem závažným.

7. Noční vstávání *k modlitbě* je věru nejúčinnější k potlačení *vlastní duše* a nejúčinnější, pokud jde o slova *modlitby*.

8. Vždyť přes den máš mnoho povinností.

9. Vzpomínej tedy jména Pána svého a oddej se Mu oddaně.

10. *On je* Pánem Východu a Západu; není Boha kromě Něho; přijmi Ho tedy za *svého* Ochránce.

11. A trpělivě snášej vše, co říkají; a odejdi od nich způsobem vhodným.

12. A Mně ponech ty, kteří *pravdu* zavrhují a v pohodlí a blahobytu si žijí; a dopřej jim odklad krátký.

13. Vždyť u Nás máme *těžké* okovy a oheň *běsnící*.

14. A pokrm, který dusí, a trest bolestný —

15. V den, kdy země a hory se začnou třást a hory se promění v písečné přesypy.

16. Věru jsme k vám vyslali Posla, který je svědkem nad vámi, právě tak jako jsme vyslali Posla k Faraónovi.

17. Ale Faraón Posla neuposlechl, tak jsme jej uchvátili strašným uchvácením.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

يٰۤاَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ ②

قُمِ الَّيْلَ اِلَّا قَلِيْلًا ③

نِّصْفَهٗۤ اَوِ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيْلًا ④

اَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْاٰنَ تَرْتِيْلًا ⑤

اِنَّا سَنُلْقِيْ عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيْلًا ⑥

اِنَّ نَاشِئَةَ الَّيْلِ هِيَ اَشَدُّ وَطْاً وَّاَقْوَمُ قِيْلًا ⑦

اِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيْلًا ⑧

وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ اِلَيْهِ تَبْتِيْلًا ⑨

رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيْلًا ⑩

وَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُوْلُوْنَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيْلًا ⑪

وَذَرْنِيْ وَالْمُكَذِّبِيْنَ اُولِي النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ قَلِيْلًا ⑫

اِنَّ لَدَيْنَاۤ اَنْكَالًا وَّجَحِيْمًا ⑬

وَّطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَّعَذَابًا اَلِيْمًا ⑭

يَوْمَ تَرْجُفُ الْاَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَثِيْبًا مَّهِيْلًا ⑮

اِنَّاۤ اَرْسَلْنَاۤ اِلَيْكُمْ رَسُوْلًا ۙ شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَاۤ اَرْسَلْنَاۤ اِلٰى فِرْعَوْنَ رَسُوْلًا ⑯

فَعَصٰى فِرْعَوْنُ الرَّسُوْلَ فَاَخَذْنٰهُ اَخْذًا وَّبِيْلًا ⑰

18. Jak se tedy chcete chránit, když nevěříte, přede dnem, v němž i děti zestárnou?

19. *V ten den* se nebe rozpadne *a* slib Jeho se naplní.

20. Toto je věru připomenutí. A kdo chce, nechť se vydá na cestu k Pánu svému.

R. 2.

21. Pán tvůj věru ví, že stojíš *a modlíš se* skoro dvě třetiny noci a *někdy* její polovinu, či třetinu, a také skupina těch, kteří jsou s tebou. A Allah určuje míru noci i dne. On ví, že vy ji *přesně určit* nemůžete, proto se nad vámi smiloval. Odříkávejte tedy z Koránu tolik, kolik snadno zvládnete. On ví, že mezi vámi budou nemocní a jiní, kteří po zemi cestují, hledajíce přízeň Allahovu, a jiní, kteří za věc Allahovu bojují. Přednášejte z něho tedy, co je *pro vás* snadné, a dodržujte Modlitbu a plaťte Zakát a Allahovi půjčku krásnou poskytněte. A cokoli dobrého si pro své vlastní duše předešlete, to naleznete u Allaha. *Bude to* lepší a větší v odměně. A u Allaha hledejte odpuštění. Vždyť Allah je Nejvýš Odpouštějící, Milosrdný.

فَكَيْفَ تَتَّقُوْنَ اِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَّجْعَلُ الْوِلْدَانَ
شِيْبًا ﴿١٨﴾
اِۨلسَّمَآءُ مُنْفَطِرٌۢ بِهٖ ؕ كَانَ وَعْدُهٗ مَفْعُوْلًا ﴿١٩﴾
اِنَّ هٰذِهٖ تَذْكِرَةٌ ۚ فَمَنْ شَآءَ اتَّخَذَ اِلٰى رَبِّهٖ سَبِيْلًا ﴿٢٠﴾ ع
اِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ اَنَّكَ تَقُوْمُ اَدْنٰى مِنْ ثُلُثَيِ الَّيْلِ
وَنِصْفَهٗ وَثُلُثَهٗ وَطَآئِفَةٌ مِّنَ الَّذِيْنَ مَعَكَ ؕ
وَاللّٰهُ يُقَدِّرُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ؕ عَلِمَ اَنْ لَّنْ تُحْصُوْهُ
فَتَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوْا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْاٰنِ ؕ
عَلِمَ اَنْ سَيَكُوْنُ مِنْكُمْ مَّرْضٰى ۙ وَاٰخَرُوْنَ يَضْرِبُوْنَ
فِى الْاَرْضِ يَبْتَغُوْنَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ ۙ وَاٰخَرُوْنَ
يُقَاتِلُوْنَ فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۖ فَاقْرَءُوْا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ ۙ وَ
اَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاَقْرِضُوا اللّٰهَ قَرْضًا
حَسَنًا ؕ وَمَا تُقَدِّمُوْا لِاَنْفُسِكُمْ مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوْهُ
عِنْدَ اللّٰهِ هُوَ خَيْرًا وَّاَعْظَمَ اَجْرًا ؕ وَاسْتَغْفِرُوا
اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٢١﴾ ع

KAPITOLA 74

AL-MUDDATHTHIR

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Jednomyslně se má za to, že tato *Súra* je jednou z prvních dvou či tří kapitol, které byly zjeveny v Mekce. Spolu se *Súrou* předcházející tvoří jakousi dvojici, neboť jsou si velmi blízké, pokud jde o dobu jejich zjevení i o jejich styl a obsah. Tato *Súra* je vlastně doplněním obsahu *Súry* předchozí. Z Muzzammila *Súry* předcházející, který byl ponořen v modlitbách a rozjímání a prožíval období intenzivní přípravy na dosažení dokonalosti ducha, se nyní vyvinul Muddaththir (ničitel hříchu a přemožitel sil zla, vysvoboditel lidstva, jeho vůdce, průvodce a varovatel). Od této chvíle Prorok přestal být pánem svého života: celý ho odevzdal Bohu. S neochvějnou cílevědomostí šířil boží Poselství tváří v tvář urážkám a pronásledování. *Súra* začíná přísným příkazem adresovaným svatému Proroku, aby povstal a vyhlásil Pravdu, kterou vlastní a aby varoval ty, kteří ji nechtějí přijmout - totiž ty, kteří se nechali oslepit a ohlušit bohatstvím, mocí a postavením —, že budou potrestáni za to, že se nemodlili ani nekrmili chudé a také za to, že se oddávali marnostem. *Súra* končí výrokem, že Korán je pouhým připomenutím a napomenutím. A ten, kdo jeho Poselství přijme, přijme ho pro dobro vlastní duše, a ten, kdo ho zavrhne, zavrhne ho ke své vlastní škodě.

آياتها ٥٦ — سُورَةُ الْمُدَّثِّرِ مَكِّيَّةٌ — ركوعاتها ٢

Část 29 | AL-MUDDATHTHIR | Kapitola 74

AL-MUDDATHTHIR

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝١
2. Ó ty pláštěm zahalený!	يٰۤاَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ۝٢
3. Vstaň a Varuj!	قُمْ فَاَنْذِرْ ۝٣
4. A Pána svého chval!	وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ۝٤
5. A šat svůj očišťuj	وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ۝٥
6. A nečistotě se vyhýbej	وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ۝٦
7. A ve snaze získat ještě více, laskavosti neuštědřuj,	وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ ۝٧
8. A kvůli Pánu svému trpělivě vytrvej!	وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ۝٨
9. A až bude zatroubeno na troubu,	فَاِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُوْرِ ۝٩
10. Ten den bude dnem neblahým	فَذٰلِكَ يَوْمَئِذٍ يَّوْمٌ عَسِيْرٌ ۝١٠
11. Pro nevěřící nelehkým.	عَلَى الْكٰفِرِيْنَ غَيْرُ يَسِيْرٍ ۝١١
12. Nech Mě samotného s tím, jehož jsem Já jediný stvořil,	ذَرْنِيْ وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيْدًا ۝١٢
13. A potom jsem mu majetek hojný daroval	وَّجَعَلْتُ لَهٗ مَالًا مَّمْدُوْدًا ۝١٣
14. A syny u *něho* přítomné	وَّبَنِيْنَ شُهُوْدًا ۝١٤
15. A připravil jsem pro něho všechny věci nezbytné.	وَّمَهَّدْتُّ لَهٗ تَمْهِيْدًا ۝١٥
16. A ještě touží po tom, abych *mu* dal více.	ثُمَّ يَطْمَعُ اَنْ اَزِيْدَ ۝١٦
17. Ale kdež! Neboť se stavěl vůči Našim Znamením nepřátelsky.	كَلَّا ؕ اِنَّهٗ كَانَ لِاٰيٰتِنَا عَنِيْدًا ۝١٧
18. Brzy naň uvalím útrapy nesmírné.	سَاُرْهِقُهٗ صَعُوْدًا ۝١٨
19. Hle, přemýšlel a rozvažoval!	اِنَّهٗ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ۝١٩
20. Ať tedy zhyne tak, jak rozvažoval!	فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۝٢٠

21. A znova, ať tedy zhyne tak, jak rozvažoval!

ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ

22. Potom se díval,

ثُمَّ نَظَرَ

23. Pak se zamračil a zakabonil,

ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ

24. Potom se zády obrátil a s opovržením

ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ

25. Řekl: „Toto není nic než kouzlo *po otcích* zděděné;

فَقَالَ إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْثَرُ

26. „Toto není nic než slovo člověka."

إِنْ هَٰذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ

27. Však Já jej brzy uvedu do Saqaru.

سَأُصْلِيهِ سَقَرَ

28. A víš ty vůbec co je to Saqar?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرُ

29. Nic nešetří, nic nenechá.

لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ

30. Kůži ožehuje.

لَوَّاحَةٌ لِّلْبَشَرِ

31. Nad ním bdí devatenáct *andělů*.

عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ

32. A za strážce Pekla jsme ustanovili pouze anděly. A jejich počet jsme stanovili jen jako zkoušku pro nevěřící, aby ti, jimž byla dána Kniha, dosáhli jistoty, a aby se zvětšila víra těch, kteří věří, a aby ti, jimž byla dána Kniha, i věřící, nepochybovali, a aby ti, v jejichž srdcích sídlí choroba, i nevěřící, řekli: „Co Allah míní tímto podobenstvím?" Takto Allah odsuzuje k bloudění, koho se Mu zlíbí, a vede toho, koho chce. A nikdo kromě Něho nezná vojska Pána tvého. A toto není nic než Připomenutí člověku.

وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً ۙ وَمَا جَعَلْنَا
عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ
أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزْدَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا ۙ وَلَا يَرْتَابَ
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ ۙ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي
قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَٰذَا
مَثَلًا ۚ كَذَٰلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن
يَشَاءُ ۚ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ ۚ وَمَا هِيَ إِلَّا
ذِكْرَىٰ لِلْبَشَرِ

R. 2.

33. Nuž, při měsíci

كَلَّا وَالْقَمَرِ

34. A *při* noci, když ustupuje,

وَاللَّيْلِ إِذْ أَدْبَرَ

35. A *při* svítání, když se rozjasňuje,

وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ

36. Je to věru jedno z největších *neštěstí* -

إِنَّهَا لَإِحْدَى الْكُبَرِ ﴿٣٦﴾

37. Varování člověku,

نَذِيرًا لِّلْبَشَرِ ﴿٣٧﴾

38. Tomu z vás, kdo chce jít vpřed anebo se opozdit.

لِمَن شَاءَ مِنكُمْ أَن يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ﴿٣٨﴾

39. Každá duše ručí za to, co si vysloužila,

كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ ﴿٣٩﴾

40. Kromě těch po pravici.

إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ ﴿٤٠﴾

41. *Ti budou* v Zahradách a jeden druhého se budou ptát

فِي جَنَّاتٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٤١﴾

42. Na provinilce.

عَنِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٤٢﴾

43. „Co vás přivedlo do Ohně?"

مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرَ ﴿٤٣﴾

44. Odpovědí: „Nebyli jsme z těch, kteří Modlitbu konali,

قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ ﴿٤٤﴾

45. „Ani chudé jsme nekrmili.

وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ الْمِسْكِينَ ﴿٤٥﴾

46. „A vedli jsme zavrženíhodné řeči s těmi, kteří je vedou.

وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ الْخَائِضِينَ ﴿٤٦﴾

47. „A Soudný den jsme popírali,

وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿٤٧﴾

48. „Až nás postihla smrt."

حَتَّى أَتَانَا الْيَقِينُ ﴿٤٨﴾

49. A nebude jim nic platná přímluva přímluvců.

فَمَا تَنفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ ﴿٤٩﴾

50. Nuže, co je to s nimi, že se od připomenutí odvracejí,

فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكِرَةِ مُعْرِضِينَ ﴿٥٠﴾

51. Jako kdyby byli osly vyplašenými,

كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُّسْتَنفِرَةٌ ﴿٥١﴾

52. Před lvem prchajícími.

فَرَّتْ مِن قَسْوَرَةٍ ﴿٥٢﴾

53. Hle, každý z nich si přeje, aby mu byla darována kniha otevřená.

بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَن يُؤْتَى صُحُفًا
مُّنَشَّرَةً ﴿٥٣﴾

54. V žádném případě! Oni se věru Života budoucího nebojí.

كَلَّا بَل لَّا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ﴿٥٤﴾

55. V žádném případě! Toto je vskutku připomenutí.

كَلَّا إِنَّهُ تَذْكِرَةٌ ﴿٥٥﴾

56. Nechť tedy ten, kdo chce, si na ně vzpomene.

فَمَن شَاءَ ذَكَرَهُ ﴿٥٦﴾

57. A vzpomenou si na ně jen tehdy, bude-li si *to* Allah přát. On *jediný* je hoden toho, aby se Ho báli, a On *jediný* má právo odpouštět.

وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّآ أَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ ۗ هُوَ أَهْلُ التَّقْوٰى
وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ﴿٥٧﴾

KAPITOLA 75

AL-QIJÁMAH

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení, kontext a obsah

Súra se nazývá Zmrtvýchvstání proto, že je téměř celá věnována tomuto tématu. Nepochybně je jednou z prvních kapitol zjevených v Mekce, neboť mekkánské kapitoly pojednávají výslovně o boží Jedinosti, Vzkříšení a vnuknutí. Ke konci předchozí *Súry* bylo zdůrazněno, že ti, kteří koránské Poselství přijmou, se dočkají skvělého postavení a získají čestné místo mezi mocnými národy. Tuto *Súru* zahajuje výklad o vzkříšení a dává celkem jednoznačně tušit, že prostřednictvím zušlechťujícího učení Koránu a očišťující společnosti a příkladu svatého Proroka Muhammada dojde k rozsáhlé morální obrodě mezi mravně pokleslým a degenerovaným národem, tj. mezi Araby.

Súra začíná slavnostním prohlášením, že Vzkříšení vskutku nastane a nikoli náhodou uvádí na podporu tohoto prohlášení duševní obrodu člověka. A přísahá při ‚*Nafs Lawwámah*' (duši, která si výčitky činí), která je v procesu mravní obrody člověka fází první. Potom se zmiňuje o často opakované námitce ze strany nevěřících, že až se po smrti promění v prach, nebudou přece moci být znovu vzkříšeni. Tuto námitku *Súra* vyvrací tvrzením, že v hloubi duše nevěřící vědí, že hříchy člověka nezůstanou nikdy bez trestu a tudíž musí dojít ke dni, kdy se budou ze svých skutků zodpovídat. Jako další důkaz se v této souvislosti předkládá sebrání Koránu a boží ochrana jeho textu, neboť ze všech zjevených Písem je právě v Koránu kladen největší důraz na nevyhnutelnost Zmrtvýchvstání. Následuje krátký, leč barvitý popis smrelného zápasu a silné touhy člověka se mu vyhnout. Což dokazuje, že to, co v hodině smrti hryže člověku srdce, je strach před zúčtováním. Ke konci *Súry* je nevěřícím připomenuto, že člověk nebyl stvořen bezúčelně či bez odpovědnosti a že bude muset podat vysvětlení, proč se své povinnosti nezhostil. Dále se říká, že tělesný vývoj člověka z kapky semene v dospělého jedince obdařeného jedinečnými schopnostmi a vlastnostmi je nezvratným důkazem toho, že účelem jeho života je sloužit vznešenému cíli a že život odchodem duše z tělesné schránky neskončí.

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Nuže, přísahám při Dni Zmrtvýchvstání.

لَآ اُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيٰمَةِ ﴿٢﴾

3. A přísahám při duši, jež si výčitky činí.

وَلَآ اُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ﴿٣﴾

4. Cožpak se člověk domnívá, že kosti jeho nesestavíme?

اَيَحْسَبُ الْاِنْسَانُ اَلَّنْ نَّجْمَعَ عِظَامَهٗ ﴿٤﴾

5. Ba ano, je v naší moci znovu sestavit i konečky prstů jeho.

بَلٰى قٰدِرِيْنَ عَلٰٓى اَنْ نُّسَوِّيَ بَنَانَهٗ ﴿٥﴾

6. Ale člověk se vědomě dál oddává hříchu.

بَلْ يُرِيْدُ الْاِنْسَانُ لِيَفْجُرَ اَمَامَهٗ ﴿٦﴾

7. A ptá se: „Kdy už bude ten Den Zmrtvýchvstání?"

يَسْـَٔلُ اَيَّانَ يَوْمُ الْقِيٰمَةِ ﴿٧﴾

8. Až oči budou oslepeny

فَاِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ﴿٨﴾

9. A měsíc se zatmí

وَخَسَفَ الْقَمَرُ ﴿٩﴾

10. A slunce a měsíc se spolu spojí,

وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿١٠﴾

11. V ten den člověk zvolá: „Kam mám utéci?"

يَقُوْلُ الْاِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ اَيْنَ الْمَفَرُّ ﴿١١﴾

12. Však nikoliv! Útočiště žádného není!

كَلَّا لَا وَزَرَ ﴿١٢﴾

13. V ten den bude místo k odpočinku *jedině* u Pána tvého.

اِلٰى رَبِّكَ يَوْمَئِذِ ࣙالْمُسْتَقَرُّ ﴿١٣﴾

14. V ten den bude člověku oznámeno, co si předeslal i co nechal vzadu.

يُنَبَّؤُا الْاِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ ۢبِمَا قَدَّمَ وَاَخَّرَ ﴿١٤﴾

15. Hle, člověk si je sám sebe plně vědom,

بَلِ الْاِنْسَانُ عَلٰى نَفْسِهٖ بَصِيْرَةٌ ﴿١٥﴾

16. I když předkládá své omluvy.

وَّلَوْ اَلْقٰى مَعَاذِيْرَهٗ ﴿١٦﴾

17. Nehýbej příliš jazykem svým při *přednášení* tohoto *zjevení*, ve snaze je zachytit.

لَا تُحَرِّكْ بِهٖ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهٖ ﴿١٧﴾

18. Na Nás *spočívá* jeho uchování i jeho přednášení.

اِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهٗ وَقُرْاٰنَهٗ ﴿١٨﴾

19. A když ti ho přednášíme, sleduj jeho přednášení,

فَاِذَا قَرَاْنٰهُ فَاتَّبِعْ قُرْاٰنَهٗ ﴿١٩﴾

20. Potom na Nás *spočívá i* jeho objasnění.

ثُمَّ اِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهٗ ﴿٢٠﴾

21. Naopak, vy milujete pomíjivé

كلا بل تحبون العاجلة

22. A zanedbáváte Život budoucí.

وتذرون الآخرة

23. V ten den budou některé tváře rozzářené,

وجوه يومئذ ناضرة

24. K Pánu svému vzhlížející;

إلى ربها ناظرة

25. A některé tváře budou v ten den zasmušilé,

ووجوه يومئذ باسرة

26. Tušící, že už už je postihne neštěstí hřbet lámající.

تظن أن يفعل بها فاقرة

27. Ba ano! Až *duše umírajícího* vystoupí až do hrdla

كلا إذا بلغت التراقي

28. A bude řečeno: „Kdo je zaklínatel, *který ho zachrání*?"

وقيل من راق

29. A on si je jist, že toto je *hodina* loučení;

وظن أنه الفراق

30. A noha o nohu se tře *v agonii*;

والتفت الساق بالساق

31. V ten den budou k Pánu tvému naháněni.

إلى ربك يومئذ المساق

R. 2.

32. Neboť on ani *pravdu* nepřijal, ani modlitbu nekonal,

فلا صدق ولا صلى

33. Naopak *pravdu* zavrhl a zády se obrátil;

ولكن كذب وتولى

34. Pak odešel ke své rodině, pyšně kráčeje.

ثم ذهب إلى أهله يتمطى

35. „Běda ti, a znovu běda!

أولى لك فأولى

36. „A znovu běda ti, běda!"

ثم أولى لك فأولى

37. Myslí si snad člověk, že bude ponechán sám sobě, *jako kdyby byl stvořen* bezúčelně?

أيحسب الإنسان أن يترك سدى

38. Což nebyl jen kapkou tekutiny vystřiknuté?

ألم يك نطفة من مني يمنى

39. Potom se stal ssedlinou a potom *jej* On ztvárnil a zdokonalil.

ثم كان علقة فخلق فسوى

40. Potom z něho udělal dvojici — muže a ženu.

فجعل منه الزوجين الذكر والأنثى

41. Což není v moci Někoho takového, aby mrtvé k životu vzkřísil?

أليس ذلك بقادر على أن يحيي الموتى

KAPITOLA 76

AL-DAHR

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení, kontext a obsah

Tato *Súra* patří podobně jako předchozí do raného mekkánského období. Jinak se též nazývá Al-Insán. V závěru předcházející kapitoly bylo konstatováno, že stvoření člověka z bezvýznamné tekutiny a jeho vývoj v dospělou lidskou bytost obdařenou velkými vrozenými schopnostmi vede nutně k závěru, že jeho život je Bohem předurčen k tomu, aby Mu sloužil, a že Velký Bůh, který ho stvořil z kapky spermatu, disponuje takovou mocí, aby člověku daroval nový život poté, co zemře. Tato *Súra* je pokračováním téhož námětu, totiž že člověk byl obdařen skvělými přirozenými schopnostmi, jejichž pomocí vystoupí do velkých duchovních výšin. První verše mu připomínají jeho bezvýznamný počátek a to, že byl obdařen rozumem a chopností logicky uvažovat, aby, bude-li kráčet cestou, kterou mu ukázali boží Proroci, se mohl neustále duševně zdokonalovat a tím dosáhnout cíle, pro který byl stvořen. Když se však objeví Učitelé boží, aby lidi vedli k Bohu, někteří lidé boží Poselství odmítnou a vyslouží si Jeho nelibost, zatímco jiní, šťastnější boží Volání neoslyší a vyslouží si požehnání Nebes. *Súra* pak podává překrásný popis projevů boží přízně, jimiž jsou zahrnováni spravedliví věřící na tomto světě i na onom, a při tom se krátce zmíňuje o trestu, kterého se dostane nevěřícím na zemi i v životě posmrtném za to, že vzpurně zavrhli boží Poselství. *Súra* zcela náležitě končí konstatováním, že Bůh zjevil Korán proto, aby člověka uvedl na stezku, která vede k Pánu a Stvořiteli všeho tvorstva, avšak člověk z něho nemůže čerpat k svému prospěchu nic, ledaže přizpůsobí svou vůli Vůli boží.

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Zajisté měl člověk chvíli, kdy nebyl ničím, o čem by se dalo hovořit.

هَلْ اَتٰى عَلَى الْاِنْسَانِ حِيْنٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْـًٔا مَّذْكُوْرًا ②

3. Člověka jsme stvořili z kapky semene, ze směsí, abychom ho vyzkoušeli; a učinili jsme ho slyšícím, vidoucím.

اِنَّا خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ اَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيْهِ فَجَعَلْنٰهُ سَمِيْعًا بَصِيْرًا ③

4. A Cestu, ať už je vděčný, či nevděčný, jsme mu ukázali.

اِنَّا هَدَيْنٰهُ السَّبِيْلَ اِمَّا شَاكِرًا وَّاِمَّا كَفُوْرًا ④

5. A vskutku jsme pro nevěřící řetězy a okovy a Oheň planoucí připravili.

اِنَّآ اَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِيْنَ سَلٰسِلَا وَاَغْلٰلًا وَّسَعِيْرًا ⑤

6. Zatímco ctnostní budou pít z poháru, v němž je přimíchán kafr –

اِنَّ الْاَبْرَارَ يَشْرَبُوْنَ مِنْ كَاْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُوْرًا ⑥

7. Z pramene, z něhož pijí služebníci Allahovi. Nutí ho silným proudem vytrysknout.

عَيْنًا يَّشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللّٰهِ يُفَجِّرُوْنَهَا تَفْجِيْرًا ⑦

8. A oni své sliby plní a bojí se dne, jehož zlo se rozprostře široko,

يُوْفُوْنَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُوْنَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهٗ مُسْتَطِيْرًا ⑧

9. A krmí – z lásky k Němu – chudého, sirotka i zajatce.

وَيُطْعِمُوْنَ الطَّعَامَ عَلٰى حُبِّهٖ مِسْكِيْنًا وَّيَتِيْمًا وَّاَسِيْرًا ⑨

10. *A říkají*: „Krmíme vás, jen abychom se zalíbili Allahovi, a nechceme od vás ani odměnu, ani dík.

اِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللّٰهِ لَا نُرِيْدُ مِنْكُمْ جَزَآءً وَّلَا شُكُوْرًا ⑩

11. „Obáváme se od Pána svého dne zamračeného a zlověstného."

اِنَّا نَخَافُ مِنْ رَّبِّنَا يَوْمًا عَبُوْسًا قَمْطَرِيْرًا ⑪

12. Tak Allah je ochrání před zlem onoho dne a veselím a štěstím je zahrne.

فَوَقٰىهُمُ اللّٰهُ شَرَّ ذٰلِكَ الْيَوْمِ وَلَقّٰىهُمْ نَضْرَةً وَّسُرُوْرًا ⑫

13. A za neochvějnost jejich je odmění Zahradami a *šatem z* hedvábí;

وَجَزٰىهُمْ بِمَا صَبَرُوْا جَنَّةً وَّحَرِيْرًا ⑬

14. Tam budou odpočívat na pohovkách a nepoznají tam ani přílišný žár, ani přílišný chlad.

مُّتَّكِـِٔينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَآئِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا
وَّلَا زَمْهَرِيرًا ﴿١٤﴾

15. A její stíny budou blízko nad nimi a hrozny plodů budou na dosah.

وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلٰلُهَا وَذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا تَذْلِيلًا ﴿١٥﴾

16. A kolovat mezi nimi budou nádoby stříbrné a číše křišťálové,

وَيُطَافُ عَلَيْهِم بِـَٔانِيَةٍ مِّن فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ
قَوَارِيرَا۠ ﴿١٦﴾

17. Z křišťálu jakoby stříbrného dovedně ztvárněného.

قَوَارِيرَا۠ مِن فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ﴿١٧﴾

18. A dostanou tam napít z poháru, v němž je přimíchán zázvor,

وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنجَبِيلًا ﴿١٨﴾

19. *Z* pramene zvaného Salsabíl.

عَيْنًا فِيهَا تُسَمّٰى سَلْسَبِيلًا ﴿١٩﴾

20. A obsluhovat je budou mládenci, již nikdy nezestárnou. Když na ně pohlédneš, pomyslíš si, že jsou to perly rozsypané.

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ
حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنثُورًا ﴿٢٠﴾

21. A když se podíváš, uzříš tam blaho a království veliké.

وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا ﴿٢١﴾

22. Oblečeni budou do šatů z jemného zeleného hedvábí a těžkého brokátu. A ozdobeni budou náramky stříbrnými a Pán jejich je napojí nápojem průzračným.

عٰلِيَهُمْ ثِيَابُ سُندُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوٓا
أَسَاوِرَ مِن فِضَّةٍ وَسَقٰىهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا ﴿٢٢﴾

23. „Toto je vaše odměna a vaše úsilí bylo oceněno."

إِنَّ هٰذَا كَانَ لَكُمْ جَزَآءً وَكَانَ سَعْيُكُم مَّشْكُورًا ﴿٢٣﴾ ع

R. 2.

24. Zajisté jsme ti zjevili Korán po částech.

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْءَانَ تَنزِيلًا ﴿٢٤﴾

25. Čekej tedy trpělivě na rozsudek Pána svého a nepodléhej mezi nimi nikomu, *kdo je* hříšný, či nevděčný.

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ ءَاثِمًا أَوْ
كَفُورًا ﴿٢٥﴾

26. A vzpomínej jména Pána svého ráno i večer.

وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٢٦﴾

27. A za noci před Ním na tvář padej a opěvuj slávu Jeho delší *část* noci.

وَمِنَ الَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿٢٧﴾

28. Tito lidé věru milují život pozemský a nedbají na těžký den, *jenž mají* před sebou.

إِنَّ هٰٓؤُلَآءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَآءَهُمْ
يَوْمًا ثَقِيلًا ﴿٢٨﴾

29. My jsme je stvořili a posílili jejich tělo; a když se Nám zachce, můžeme je vystřídat jinými, jim podobnými.

نَحْنُ خَلَقْنٰهُمْ وَشَدَدْنَآ اَسْرَهُمْ ۚ وَاِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَآ
اَمْثَالَهُمْ تَبْدِيْلًا ۝٢٩

30. Toto je věru Připomenutí. A kdo si přeje, nechť se na cestu k Pánu svému vydá.

اِنَّ هٰذِهٖ تَذْكِرَةٌ ۚ فَمَنْ شَآءَ اتَّخَذَ اِلٰى رَبِّهٖ سَبِيْلًا ۝٣٠

31. A po vůli vaší nebude, pokud si to Allah nepřeje. Allah je věru Vševědoucí, Moudrý.

وَمَا تَشَآءُوْنَ اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ ۗ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ
عَلِيْمًا حَكِيْمًا ۝٣١

32. On, koho chce, do milosrdenství Svého přivádí a hříšníkům připravil trest bolestný.

يُّدْخِلُ مَنْ يَّشَآءُ فِيْ رَحْمَتِهٖ ۗ وَالظّٰلِمِيْنَ اَعَدَّ
لَهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ۝٣٢

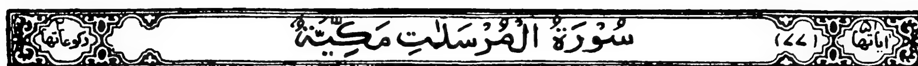
KAPITOLA 77

AL-MURSALÁT

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Patrně po právu řadí Nöldeke a Muir zjevení této *Súry* do 4. roku po Výzvě. Stejně jako ostatní mekkánské kapitoly z raného období se zabývá otázkou Vzkříšení a jako důkaz na jeho podporu uvádí velký duchovní převrat, který u svých národů vyvolávají boží Poslové, a především úžasnou morální proměnu, kterou v životě zvrhlých a zpustlých Arabů způsobil svatý Prorok. Příchod božích Proroků je v *Súře* přirovnáván ke Dni rozhodnutí, v němž budou špatní lidé odděleni od dobrých, nebo abychom použili krásné metafory, kdy zrno bude odděleno od plev. V Den rozhodnutí budou provinilci potrestáni a spravedliví budou odměněni za své dobré skutky. *Súra* podává velmi výstižný popis trestu — náležitě odpovídajícího jejich skutkům — který bude na onom světě vyměřen těm, kteří se protiví božím zákonům a porušují je. Dále pokračuje popisem rajských darů a dobrodiní, kterými budou obdařeni ti, kteří své životy a jednání podle nich řídí. Na podporu učení o Vzkříšení *Súra* dosti přesvědčivě poukazuje na to, jak se z kapky spermatu vyvíjí dokonale ztvárněná lidská bytost vybavená velkými vrozenými schopnostmi, což samo o sobě je zázrakem tvoření. Ke konci *Súra* klade na srdce nevěřícím, že jejich odmítání koránského zjevení je neudržitelné.

AL-MURSALÁT

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ١

2. Při vyslancích jemně vanoucích

وَالْمُرْسَلٰتِ عُرْفًا ٢

3. *A* při rychle se pohybujících

فَالْعٰصِفٰتِ عَصْفًا ٣

4. A při *silách pravdu* rozšířením dobrým rozšiřujících.

وَّالنّٰشِرٰتِ نَشْرًا ٤

5. *A* při spravedlivě rozlišujících

فَالْفٰرِقٰتِ فَرْقًا ٥

6. A napomenutí *do všech koutů* roznášejících,

فَالْمُلْقِيٰتِ ذِكْرًا ٦

7. Jako omluvu i jako varování.

عُذْرًا اَوْ نُذْرًا ٧

8. To, co vám bylo slíbeno, se musí naplnit.

اِنَّمَا تُوْعَدُوْنَ لَوَاقِعٌ ٨

9. Až tedy hvězdy pohasnou

فَاِذَا النُّجُوْمُ طُمِسَتْ ٩

10. A až se nebesa roztrhnou

وَاِذَا السَّمَآءُ فُرِجَتْ ١٠

11. A až hory rozprášeny budou

وَاِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ ١١

12. A až Poslové ve stanovený čas budou přivedeni —

وَاِذَا الرُّسُلُ اُقِّتَتْ ١٢

13. Na který den byl čas *těchto událostí* stanoven?

لِاَيِّ يَوْمٍ اُجِّلَتْ ١٣

14. Na Den rozhodnutí.

لِيَوْمِ الْفَصْلِ ١٤

15. A jak ty můžeš vědět, co je to Den rozhodnutí?! —

وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ١٥

16. Běda v ten den těm, kteří *pravdu* zavrhují!

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ١٦

17. Což jsme nezahubili národy dřívější?

اَلَمْ نُهْلِكِ الْاَوَّلِيْنَ ١٧

18. A nyní je dáme vystřídat pozdějšími.

ثُمَّ نُتْبِعُهُمُ الْاٰخِرِيْنَ ١٨

19. Takto My jednáme s provinilci.

كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِيْنَ ١٩

20. Běda v ten den těm, kteří *pravdu* zavrhují!

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ

21. Což jsme vás nestvořili z tekutiny nicotné

اَلَمْ نَخْلُقْكُّمْ مِّنْ مَّآءٍ مَّهِيْنٍ

22. A neuložili ji na místo bezpečné

فَجَعَلْنٰهُ فِيْ قَرَارٍ مَّكِيْنٍ

23. Na dobu vyměřenou?

اِلٰى قَدَرٍ مَّعْلُوْمٍ

24. Tak jsme vyměřili, a jak výtečně vyměřujeme!

فَقَدَرْنَا ۖ فَنِعْمَ الْقٰدِرُوْنَ

25. Běda v ten den těm, kteří *pravdu* zavrhují!

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ

26. Což jsme neučinili zemi takovou, aby držela

اَلَمْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ كِفَاتًا

27. Živé i mrtvé?

اَحْيَآءً وَّاَمْوَاتًا

28. A umístili jsme na ní vysoké hory a dali vám sladkou vodu k napití.

وَّجَعَلْنَا فِيْهَا رَوَاسِيَ شٰمِخٰتٍ وَّاَسْقَيْنٰكُمْ مَّآءً
فُرَاتًا

29. Běda v ten den těm, kteří *pravdu* zavrhují!

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ

30. „Nyní běžte k tomu, co jste za lež považovali,

اِنْطَلِقُوْٓا اِلٰى مَا كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُوْنَ

31. „Běžte ke stínu se třemi špicemi,

اِنْطَلِقُوْٓا اِلٰى ظِلٍّ ذِيْ ثَلٰثِ شُعَبٍ

32. „Jenž příliš nestíní, ani před plamenem nechrání."

لَّا ظَلِيْلٍ وَّلَا يُغْنِيْ مِنَ اللَّهَبِ

33. Vrhá jiskry jako hrady *ohromné*,

اِنَّهَا تَرْمِيْ بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ

34. Žlutým velbloudům podobné.

كَاَنَّهٗ جِمٰلَتٌ صُفْرٌ

35. Běda v ten den těm, kteří *pravdu* zavrhují!

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ

36. Toto je den, kdy nebudou *schopni* promluvit,

هٰذَا يَوْمُ لَا يَنْطِقُوْنَ

37. Ani jim nebude dovoleno omluvy předložit.

وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُوْنَ

38. Běda v ten den těm, kteří *pravdu* zavrhují!

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ

39. „Toto je Den rozhodnutí; shromáždili jsme vás spolu se všemi národy dřívějšími.

هٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ ۚ جَمَعْنٰكُمْ وَالْاَوَّلِيْنَ

40. „A máte-li v zásobě nějakou lest, pak ji proti Mně použijte."

فَاِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيْدُوْنِ

41. Běda v ten den těm, kteří *pravdu* zavrhují!

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿٤٠﴾

R. 2.

42. Spravedliví budou *obklopeni* stíny a prameny

اِنَّ الْمُتَّقِيْنَ فِيْ ظِلٰلٍ وَّ عُيُوْنٍ ﴿٤١﴾

43. A ovocem, jaké si jen budou přát

وَّ فَوَاكِهَ مِمَّا يَشْتَهُوْنَ ﴿٤٢﴾

44. „Jezte a pijte vesele odměnou za to, co jste konali."

كُلُوْا وَاشْرَبُوْا هَنِيْٓـًٔا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٤٣﴾

45. Takto věru odměňujeme ty, kteří dobré konají.

اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٤٤﴾

46. Běda v ten den těm, kteří *pravdu* zavrhují!

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿٤٥﴾

47. „Jezte a užívejte si ještě chvíli; vy vskutku jste provinilci."

كُلُوْا وَ تَمَتَّعُوْا قَلِيْلًا اِنَّكُمْ مُّجْرِمُوْنَ ﴿٤٦﴾

48. Běda v ten den těm, kteří *pravdu* zavrhují!

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿٤٧﴾

49. A když je jim řečeno: „Skloňte se," neskloní se.

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمُ ارْكَعُوْا لَا يَرْكَعُوْنَ ﴿٤٨﴾

50. Běda v ten den těm, kteří *pravdu* zavrhují!

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿٤٩﴾

51. V jaké slovo tedy po tomto uvěří?

فَبِاَيِّ حَدِيْثٍۢ بَعْدَهٗ يُؤْمِنُوْنَ ﴿٥٠﴾

KAPITOLA 78

AL-NABÁ'

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Súra se nazývá Al-Naba' (Zvěst), protože se zabývá mimořádně důležitými tématy, jakými jsou nevyhnutelnost Vzkříšení, převaha Koránu nad všemi ostatními zjevenými písmy a převaha islámu nad všemi ostatními náboženstvími. O Dni rozhodnutí, tj. o dni, kdy se toto koránské tvrzení stane skutečností, padly dvě zmínky v *Súře* předcházející a mluví se o něm i zde. Podle muslimských komentátorů byle *Súra* zjevena za raného působení svatého Proroka v Mekce. S tímto názorem muslimských badatelů souhlasí i Nöldeke. *Súru* zahajuje výčet velkých darů, jimiž Bůh zahrnul člověka, a nepřímo ho tím upozorňuje na to, že byl dosazen na zem, aby sloužil určenému cíli, že jeho pozemský život je semeništěm věčné budoucnosti a že po něm nastane Den zúčtování. Potom následuje krátký, ale přitom hrůzu nahánějící obraz tohoto Dne a barvitý popis nebeských požehnání, která čekají na spravedlivé, a strašného trestu, který bude vyměřen těm, kteří odmítají Pravdu v životě pozemském i posmrtném.

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ١

2. Na co se jeden druhého vyptávají?

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ٢

3. Na zvěsti o Události nesmírné,

عَنِ النَّبَإِ الْعَظِيمِ ٣

4. O níž se hádají.

الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ٤

5. Však brzy poznají.

كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ٥

6. Ba ano, říkáme znovu, brzy poznají

ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ٦

7. Což jsme neučinili zemi ložem

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهَادًا ٧

8. A hory kůly?

وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا ٨

9. A v párech jsme vás stvořili

وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ٩

10. A spánek váš jsme odpočinkem učinili

وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ١٠

11. A noc jsme učinili pokrývkou

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ١١

12. A den jsme k obstarání živobytí určili.

وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ١٢

13. A nad vámi jsme sedm pevných *nebes* vystavěli;

وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ١٣

14. A *slunce* jsme třpytnou svítilnou učinili.

وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ١٤

15. A z mraků deštěm kapajících jsme vám vodu, v hojnosti padající, seslali,

وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ١٥

16. Abychom z ní dali vyrůst obilí a rostlinám

لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ١٦

17. A bujícím zahradám.

وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا ١٧

18. Den Rozhodnutí věru má svůj čas stanovený:

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ١٨

19. V den, kdy na troubu bude zatroubeno; a vy se dostavíte v zástupech;

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا ١٩

20. A nebe se otevře a stane se branami;

وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ٢٠

21. A hory budou do pohybu uvedeny a stanou se *jakoby* přeludem.

وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ﴿٢١﴾

22. Peklo je věru na číhané,

إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿٢٢﴾

23. Příbytek pro vzpurné,

لِّلطَّاغِينَ مَآبًا ﴿٢٣﴾

24. Kteří v něm zůstanou celé věky.

لَّابِثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا ﴿٢٤﴾

25. Nezakusí v něm ani chládku, ani nápoje,

لَّا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ﴿٢٥﴾

26. Kromě žhavého či mrazivě studeného —

إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا ﴿٢٦﴾

27. Vhodná to odměna!

جَزَآءً وِفَاقًا ﴿٢٧﴾

28. Oni se věru nebáli zúčtování

إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ﴿٢٨﴾

29. A zcela zavrhli Naše Znamení.

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَّابًا ﴿٢٩﴾

30. A každou věc jsme zaznamenali v Knize.

وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ﴿٣٠﴾

31. „Okuste proto *trestu*: Nerozmnožíme vám nic než muka."

ع فَذُوقُوا فَلَن نَّزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ﴿٣١﴾

R. 2.

32. Pro spravedlivé je věru vítězství:

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿٣٢﴾

33. Zahrady ohražené a vinné révy

حَدَآئِقَ وَأَعْنَابًا ﴿٣٣﴾

34. A mladé dívky stejného stáří

وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ﴿٣٤﴾

35. A přetékající poháry.

وَكَأْسًا دِهَاقًا ﴿٣٥﴾

36. Neuslyší tam žádné plané řeči ani lhaní:

لَّا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّابًا ﴿٣٦﴾

37. Odměna to od Pána tvého — dar náležitě propočtený —

جَزَآءً مِّن رَّبِّكَ عَطَآءً حِسَابًا ﴿٣٧﴾

38. Pána nebes a země a všeho, co je mezi nimi, Milostivého. Nebudou Jej moci oslovit.

رَّبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَٰنِ
لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ﴿٣٨﴾

39. V den, kdy Duch a andělé v řadách stát budou, nepromluví, leda ten, jemuž to Milostivý dovolí a jenž bude říkat jen to, co je správné.

يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَّا يَتَكَلَّمُونَ
إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَٰنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿٣٩﴾

40. Je to den skutečný. Nechť tedy ten, kdo chce, si k Pánu svému cestu hledá.

41. Vskutku jsme vás varovali před trestem, který je nablízku; v den, kdy člověk spatří, co ruce jeho předeslaly a nevěřící prohlásí: „Kéž bych byl pouhým prachem!"

ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ ۚ فَمَن شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ
مَآبًا ﴿٣٩﴾
إِنَّا أَنذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا ۚ يَوْمَ يَنظُرُ الْمَرْءُ
مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنتُ تُرَابًا ﴿٤٠﴾ ع

KAPITOLA 79

AL-NÁZI‘ÁT

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Všeobecné poznámky

Všichni kompetentní badatelé včetně Ibn ‘Abbáse a Ibn Zubajra se shodují v názoru, že tato *Súra* podobně jako předcházející patří mezi *Súry* prvního mekkánského období. V předchozí kapitole byla muslimům slíbena moc, prosperita a nadvláda ve světě. V této *Súře* jsou objasněny způsoby a prostředky, jimiž lze toto vše získat, a dále jsou tu objasněna rozmanitá Znamení, která poukazují na blízké splnění daného slibu. *Súra* začíná popisem některých zvláštních povahových rysů Společníků svatého Proroka a jiných skupin spravedlivých mužů, kteří slávu, moc a vítězství získali tím, že tyto způsoby a prostředky uplatnili. Potom poznamenává, že muslimové dosáhnou moci prostřednictvím válek, které zlomí moc nepřátel islámu. A na důkaz toho, že odpor vůči Pravdě nezůstane nikdy bez trestu, se tu uvádí příklad Faraóna. Dále se konstatuje, že v době, kdy postavení prvních muslimů bylo velmi slabé, se splnění proroctví o slavné budoucnosti islámu zdálo nesplnitelným, ale veliký Bůh, Jenž stvořil rozlehlá nebesa a zemi a umístil na ní řeky a hory a cesty, má v moci učinit nemožné možným. A též může darovat nový život mrtvým na onom světě. V závěru *Súry* se praví, že až nastane ona velká událost, tj. úplné vítězství islámu, neboli konečné Vzkříšení, provinilci budou hořet v ohni pekelném, ale ti, kteří žili životem spravedlivým, se budou těšit darům Ráje.

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ (١)

2. Při bytostech, které vší silou *lidi k víře pravé* přitahují,

وَالنّٰزِعٰتِ غَرْقًا (٢)

3. A *při* těch, kteří *své* uzly pevně utahují,

وَّالنّٰشِطٰتِ نَشْطًا (٣)

4. A *při* těch, kteří se plavně nesou

وَّالسّٰبِحٰتِ سَبْحًا (٤)

5. Potom *postoupí vpřed* a ostatní předstihnou,

فَالسّٰبِقٰتِ سَبْقًا (٥)

6. Pak záležitosti *jim svěřené* spravují;

فَالْمُدَبِّرٰتِ اَمْرًا (٦) وقف لازم

7. *Toto se přihodí* v den, kdy třesoucí se země se otřese

يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ (٧)

8. A potom přijde otřesení druhé.

تَتْبَعُهَا الرَّادِفَةُ (٨)

9. V ten den se srdce zachvějí

قُلُوْبٌ يَّوْمَئِذٍ وَّاجِفَةٌ (٩)

10. A zraky jejich budou sklopeny —

اَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ (١٠) وقف لازم

11. Říkají: „A budeme *vskutku* v původní stav navráceni?

يَقُوْلُوْنَ ءَاِنَّا لَمَرْدُوْدُوْنَ فِي الْحَافِرَةِ (١١)

12. „Cože! Přestože budeme kostmi zpráchnivělými?"

ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا نَّخِرَةً (١٢)

13. Říkají: „To věru bude návrat ztrátyplný."

قَالُوْا تِلْكَ اِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ (١٣) وقف لازم

14. Bude to jen výkřik jediný

فَاِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَّاحِدَةٌ (١٤)

15. A hle, *všichni vyjdou* ven.

فَاِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ (١٥)

16. Donesl se k tobě příběh o Mojžíšovi?

هَلْ اَتٰىكَ حَدِيْثُ مُوْسٰى (١٦) وقف لازم

17. Když na něho Pán jeho zavolal v posvátném údolí Tuwá:

اِذْ نَادٰىهُ رَبُّهٗ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى (١٧)

18. „Jdi k Faraónovi, neboť se vzbouřil.

اِذْهَبْ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهٗ طَغٰى (١٨)

19. „A řekni *mu*: ‚Chtěl bys být očištěn?

فَقُلْ هَلْ لَّكَ اِلٰٓى اَنْ تَزَكّٰى (١٩)

20. ‚A já tě dovedu k Pánu tvému, aby ses Ho bál.'"

وَأَهْدِيَكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخْشَىٰ ﴿٢٠﴾

21. A Znamení veliké mu ukázal.

فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ ﴿٢١﴾

22. Ten *jej* však zavrhl a neuposlechl.

فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ ﴿٢٢﴾

23. Potom se *k Mojžíšovi* obrátil zády a *proti němu* vystoupil.

ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَىٰ ﴿٢٣﴾

24. A shromáždil všechen *svůj lid* a prohlásil:

فَحَشَرَ فَنَادَىٰ ﴿٢٤﴾

25. „Já jsem vaším Pánem nejvyšším."

فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ ﴿٢٥﴾

26. Tak Allah jej uchvátil pro trest Onoho světa i světa tohoto.

فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ ﴿٢٦﴾

27. V tom zajisté je poučení pro toho, kdo se bojí.

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِمَنْ يَخْشَىٰ ﴿٢٧﴾

R. 2.

28. Je obtížnější stvořit vás, anebo nebe, které On postavil?

أَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ ۚ بَنَاهَا ﴿٢٨﴾

29. Do výše je vyzvedl a dokonalým učinil.

رَفَعَ سَمْكَهَا فَسَوَّاهَا ﴿٢٩﴾

30. A noc jeho temnou učinil a ránu z ní vzejít dal;

وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ﴿٣٠﴾

31. A spolu s tím zemi rozprostřel.

وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَٰلِكَ دَحَاهَا ﴿٣١﴾

32. A z ní dal vzniknout vodě a pastvinám

أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ﴿٣٢﴾

33. A horám, ty pevnými učinil.

وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا ﴿٣٣﴾

34. *To vše je* obživa pro vás a pro váš dobytek.

مَتَاعًا لَكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ﴿٣٤﴾

35. Ale až nastane pohroma veliká,

فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ الْكُبْرَىٰ ﴿٣٥﴾

36. V den, kdy si člověk vzpomene na *vše*, oč usiloval,

يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَىٰ ﴿٣٦﴾

37. Bude Peklo odhaleno tomu, kdo vidí.

وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرَىٰ ﴿٣٧﴾

38. Pak pro toho, kdo je vzpurný

فَأَمَّا مَنْ طَغَىٰ ﴿٣٨﴾

39. A životu pozemskému přednost dává,

وَآثَرَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٣٩﴾

40. Oheň Pekelný bude *jeho* domovem.

فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ﴿٤٠﴾

41. Ale pokud jde o toho, kdo se předstoupení před Pána svého bojí a duši svou před zlým chrání,

وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ
الْهَوٰى

42. Zahrada věru bude *jeho* domovem.

فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوٰى

43. Ptají se tě na Hodinu: „Kdy se dostaví?"

يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسٰهَا

44. Však proč by ses o tom ty vlastně zmiňoval?

فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرٰهَا

45. Vědění o ní Pánu tvému *přísluší*.

إِلٰى رَبِّكَ مُنْتَهٰهَا

46. Ty jsi jen Varovatelem toho, kdo se jí bojí.

إِنَّمَآ أَنْتَ مُنْذِرُ مَنْ يَخْشٰهَا

47. V den, kdy ji spatří, bude jim připadat, jako by *na světě* nepobyli déle než jeden večer či jedno ráno.

كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوٓا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ
ضُحٰهَا .

KAPITOLA 80

‘ABASA

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Kontext a obsah

Tato *Súra* podobně jako obě kapitoly předcházející patří mezi *Súry* zjevené v Mekce v prvních letech po Výzvě. Tento názor sdílejí kromě muslimských badatelů i Nöldeke a Muir. Na konci předchozí kapitoly bylo svatému Proroku oznámeno, že jeho povinností je pouze tlumočit svému lidu boží Poselství. Tato *Súra* se hned na začátku věnuje příhodě ‘Abd Alláh ibn Umm Maktúma a dále přináší mravní ponaučení, že to, co určuje pravou hodnotu člověka, nejsou světské statky a společenské postavení, nýbrž dobrota jeho srdce a ochota naslouchat pravdě a přijmout ji. *Súra* je též výmluvným komentářem k ohleduplnosti svatého Proroka vůči chudým a utlačovaným. Dále říká, že Korán jakožto poslední boží Poselství určené lidstvu bude respektován a čten po celém světě a bude ochraňován a uchován. Nakonec varuje nevěřící, aby nezavrhovali jeho Poselství a aby nesetrvávali v odporu vůči svatém Proroku, neboť jednou se dostaví Den zúčtování a jejich údělem pak bude trápení, hanba a potupa. Ale spravedliví věřící budou dlít v ‚Zahradách blaženosti‘ a jejich obličeje budou zářit božskou radostí a blahem.

اٰياتها ٤٢ — سُوْرَةُ عَبَسَ مَكِّيَّةٌ (٨٠) — ركوعها ١

Kapitola 80 — 'ABASA — Část 30

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Zamračil se a odvrátil se stranou,

عَبَسَ وَتَوَلّٰٓى ﴿٢﴾

3. Protože k němu přišel slepec.

اَنْ جَآءَهُ الْاَعْمٰى ﴿٣﴾

4. A co ty víš? Snad se chce očistit,

وَمَا يُدْرِيْكَ لَعَلَّهٗ يَزَّكّٰٓى ﴿٤﴾

5. Nebo Připomenutí vyslechnout, což by mu mohlo prospět.

اَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرٰى ﴿٥﴾

6. Však pokud jde o toho, kdo je pohrdavě lhostejný,

اَمَّا مَنِ اسْتَغْنٰى ﴿٦﴾

7. Tomu svou pozornost věnuješ,

فَاَنْتَ لَهٗ تَصَدّٰى ﴿٧﴾

8. Ačkoliv nejsi zodpovědný za to, že se neočistí.

وَمَا عَلَيْكَ اَلَّا يَزَّكّٰى ﴿٨﴾

9. Ale o toho, kdo k tobě spěchá

وَاَمَّا مَنْ جَآءَكَ يَسْعٰى ﴿٩﴾

10. A *Boha* se bojí,

وَهُوَ يَخْشٰى ﴿١٠﴾

11. O toho nedbáš.

فَاَنْتَ عَنْهُ تَلَهّٰى ﴿١١﴾

12. Ó ne! Toto je věru Připomenutí —

كَلَّآ اِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ﴿١٢﴾

13. Proto kdokoliv chce, nechť mu pozornost věnuje —

فَمَنْ شَآءَ ذَكَرَهٗ ﴿١٣﴾ وقف لازم

14. Na listech úctyhodných,

فِيْ صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ ﴿١٤﴾

15. Povznesených, očištěných,

مَّرْفُوْعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ﴿١٥﴾

16. Rukama písařů

بِاَيْدِيْ سَفَرَةٍ ﴿١٦﴾

17. Vznešených a ctnostných.

كِرَامٍ بَرَرَةٍ ﴿١٧﴾

18. Nechť zhyne člověk! Jak je nevděčný!

قُتِلَ الْاِنْسَانُ مَآ اَكْفَرَهٗ ﴿١٨﴾

19. Z čeho jej On stvořil?

مِنْ اَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهٗ ﴿١٩﴾

20. Z kapky semene! On ho tvoří a ztvárňuje;

مِنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهٗ فَقَدَّرَهٗ ﴿٢٠﴾

21. Pak mu Cestu ulehčuje,

ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ ﴿٢١﴾

22. Potom jej zemřít nechá a hrob mu přidělí.

ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ ﴿٢٢﴾

23. Potom, až se Mu zachce, ho znovu vzkřísí.

ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ ﴿٢٣﴾

24. Však nikoliv! Člověk ještě neučinil, co On mu poručil.

كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرَهُ ﴿٢٤﴾

25. A nyní ať člověk pohlédne na svou potravu:

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَىٰ طَعَامِهِ ﴿٢٥﴾

26. Jak vyléváme v hojnosti vodu

أَنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ﴿٢٦﴾

27. A dáváme v zemi vzniknout puklinám — pukáním dokonalým —

ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ﴿٢٧﴾

28. A pak na ní dáváme vyrůst obilninám

فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ﴿٢٨﴾

29. A vinné révě a zeleninám

وَعِنَبًا وَقَضْبًا ﴿٢٩﴾

30. A olivám a datlovým palmám.

وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ﴿٣٠﴾

31. A ohraženým hustě porostlým zahradám

وَحَدَائِقَ غُلْبًا ﴿٣١﴾

32. A ovoci a travinám,

وَفَاكِهَةً وَأَبًّا ﴿٣٢﴾

33. K užitku pro vás i vaše stáda.

مَتَاعًا لَكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ﴿٣٣﴾

34. Ale až se ozve výkřik ohlušující

فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاخَّةُ ﴿٣٤﴾

35. V den, kdy člověk uteče od bratra svého

يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ﴿٣٥﴾

36. A od matky své i otce svého

وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ﴿٣٦﴾

37. A *od* manželky své a synů svých,

وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ ﴿٣٧﴾

38. V ten den bude mít každý člověk tolik starostí sám se sebou, že bude k *jiným* lhostejný.

لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ﴿٣٨﴾

39. V ten den budou některé tváře rozjasněné,

وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُسْفِرَةٌ ﴿٣٩﴾

40. Rozesmáté, veselé!

ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ ﴿٤٠﴾

41. A některé tváře budou v ten den zaprášené,

وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ﴿٤١﴾

42. Temnotou pokryté.

تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ﴿٤١﴾

43. To jsou ti, kteří nevěřili *a* byli hříšní.

أُولَٰٓئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ ﴿٤٢﴾ ع

KAPITOLA 81

AL-TAKWÍR

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Súra byla zjevena poměrně brzy v Mekce, patrně v 6. roce po Výzvě nebo snad ještě dřív. Předchozí kapitoly pojednávaly o Vzkříšení a o velké a úžasné revoluci, kterou mezi svým lidem způsobil svatý Prorok a která byla v Koránu nazvána ‚vzkříšením'. K tomuto ‚vzkříšení' mělo dojít celkem dvakrát, poprvé při příchodu svatého Proroka osobně a podruhé při jeho druhém příchodu v osobě velkého Zástupce - zaslíbeného Mesiáše a Mahdího -, na něhož je jasná narážka v 62:4. A právě o tomto druhém obrození islámu z rukou zaslíbeného Mesiáše a o velkých změnách, které měly nastat za jeho života, mluví tato *Súra*. Začíná charakteristikou oněch změn a pokračuje letmou zmínkou o morálním úpadku tehdejších muslimů a o jeho příčinách. Závěr vyznívá optimisticky a radostně, neboť muslimům slibuje, že noc jejich bídy a utrpení po čase vystřídá úsvit jejich úspěchu, neboť islám jakožto boží Poselství adresované celému lidstvu si nabyl definitivního uznání.

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①
2. Až bude slunce zavinuto	إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ②
3. A až hvězdy potemní	وَإِذَا النُّجُوْمُ انْكَدَرَتْ ③
4. A až se hory do pohybu dají	وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ④
5. A až deset měsíců březí velbloudice budou opuštěny	وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ⑤
6. A až divoká zvířata budou shromážděna	وَإِذَا الْوُحُوْشُ حُشِرَتْ ⑥
7. A až se moře *jedno do druhého* vlijí	وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ⑦
8. A až lidé budou k sobě přiblížení	وَإِذَا النُّفُوْسُ زُوِّجَتْ ⑧
9. A až na děvčátko za živa pohřbené se vznese otázka:	وَإِذَا الْمَوْءٗدَةُ سُئِلَتْ ⑨
10. „Pro jaký zločin bylas zabita?"	بِأَيِّ ذَنْۢبٍ قُتِلَتْ ⑩
11. A až knihy budou do široka rozevřeny	وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ⑪
12. A nebe bude obnaženo	وَإِذَا السَّمَآءُ كُشِطَتْ ⑫
13. A Oheň bude rozdmýchán	وَإِذَا الْجَحِيْمُ سُعِّرَتْ ⑬
14. A až Zahrada bude přiblížena,	وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ ⑭
15. Tehdy každá duše pozná, co vykonala.	عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّآ أَحْضَرَتْ ⑮
16. Nuže! Přísahám při planetách, které se vzdalují,	فَلَآ أُقْسِمُ بِالْخُنَّسِ ⑯
17. Běží vpřed *a potom* mizí.	الْجَوَارِ الْكُنَّسِ ⑰
18. A *přísahám při* noci, když pomíjí,	وَالَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ ⑱
19. A při svítání, když dýchat počíná,	وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ⑲
20. Že toto jsou věru *vnuknutá* slova Posla vznešeného,	إِنَّهٗ لَقَوْلُ رَسُوْلٍ كَرِيْمٍ ⑳

21. Silou vládnoucího u Pána Trůnů,	ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿٢١﴾
22. Kde je poslouchán, a spolehlivého.	مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ﴿٢٢﴾
23. A váš druh není blázen.	وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ﴿٢٣﴾
24. A vskutku Jej uzřel na obzoru jasném.	وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ ﴿٢٤﴾
25. A není skoupý, pokud jde o nespatřené.	وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ﴿٢٥﴾
26. Ani to není slovo Satana, zavrženého.	وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿٢٦﴾
27. Kam tedy odcházíte?	فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ ﴿٢٧﴾
28. Je to jen Připomenutí všem světům,	إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾
29. Těm z vás, kteří si přejí po *cestě* přímé jít.	لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ﴿٢٩﴾
30. Však sami si nepřejete *nic*, pokud si *to* nepřeje Allah, Pán světů.	وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٠﴾

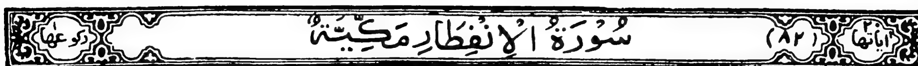
KAPITOLA 82

AL-INFITÁR

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Poznámky úvodem

Súra se svým stylem i obsahem natolik podobá kapitole předchozí, že vlastně tvoří její pandán, ovšem pod odlišným názvem. Charakteristickým rysem Koránu je, že jisté části textu *Súry* jsou pro svou důležitost vyčleňovány a je jim dán odlišný název a individualita, aby tím bylo upozorněno na předměty, jimiž se zabývají, a také proto, aby se tyto jednotlivé části snáze zapamatovaly. Tato *Súra* pojednává hlavně o poměrech, které měly převládnout v Posledních dnech, kdy se křesťanská učení a způsoby života vtisknou hluboko do chování a představ nekřesťanských národů, zejména muslimů. Všechna proroctví, o nichž se *Súra* zmiňuje, byla splněna do slova a do písmene. Byla zjevena v Mekce v prvních letech po Výzvě, přibližně ve stejnou dobu jako kapitola předchozí.

AL-INFITÁR

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
2. Až se nebe rozštěpí	إِذَا السَّمَآءُ انْفَطَرَتْ
3. A až se hvězdy rozptýlí	وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ
4. A až se řeky *do kanálů* porozlévají	وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ
5. A až se hroby rozevřou,	وَإِذَا الْقُبُوْرُ بُعْثِرَتْ
6. *Pak* každá duše pozná, co před sebou předeslala a co pozdržela.	عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ
7. Ó člověče, co ti dodalo odvahy proti Pánu Milostivému,	يٰٓأَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيْمِ
8. Který tě stvořil, potom tě zdokonalil a souměrným tě učinil?	الَّذِيْ خَلَقَكَ فَسَوّٰىكَ فَعَدَلَكَ
9. A takovou podobu ti dal, jakou On chtěl.	فِيْٓ أَيِّ صُوْرَةٍ مَّا شَآءَ رَكَّبَكَ
10. A vy, vy popíráte Soudný den!	كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُوْنَ بِالدِّيْنِ
11. Však nad vámi jsou strážci,	وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحٰفِظِيْنَ
12. Zapisovatelé vznešení,	كِرَامًا كَاتِبِيْنَ
13. Kteří vědí *o všem*, co konáte.	يَعْلَمُوْنَ مَا تَفْعَلُوْنَ
14. Ctnostní zajisté budou v rozkoších;	إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِيْ نَعِيْمٍ
15. A v Pekle budou hříšníci;	وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِيْ جَحِيْمٍ
16. V něm budou hořet v Den Soudný;	يَّصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّيْنِ
17. A nebudou *schopni* z něho uniknout.	وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَآئِبِيْنَ
18. A co ty víš o tom, co je to Soudný den?	وَمَآ أَدْرٰىكَ مَا يَوْمُ الدِّيْنِ
19. A znovu: co ty víš o tom, co je to Soudný den?	ثُمَّ مَآ أَدْرٰىكَ مَا يَوْمُ الدِّيْنِ

20. Den, kdy duše žádná nebude nic platna duši jiné! A v ten den bude vláda patřit Allahovi.

يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْـًٔا ۖ وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِّلَّهِ ﴿٢٠﴾

KAPITOLA 83

AL-TATFÍF

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Súra začíná přísným odsouzením použití nesprávných vah a měr k odkrádání lidí. Podle názoru badatelů byla zjevena v prvním mekkánském období. Nöldeke a Muir kladou její zjevení do 4. roku po Výzvě. Předchozí *Súra* končila varováním adresovaným nevěřícím, že budou muset skládat účty ze svých skutků a sami nahradit to, oč připravili své duše, neboť oběť či přímluva ze strany druhých jim v den Posledního soudu už nebude nic platná. Šlo v ní o vztahy mezi člověkem a jeho Stvořitelem. V této *Súře* je však kladen důraz na vztahy člověka k ostatním lidem se zvláštním zřetelem na kruté vykořisťování slabých a méně rozvinutých národů národy mocnými, které je připravily o svobodu jednání. Na konci *Súra* přísně varuje nespravedlivé a nepoctivé lidi, že svému trestu neuniknou. Den Zúčtování je čeká ve vší hrůze a neúprosnosti.

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Běda těm, kteří špatnou míru dávají;

3. Těm, kteří když od jiných lidí měřené berou, plnou míru žádají,

4. Ale když sami pro jiné měří, či váží, méně *jim* dávají.

5. Což takoví *lidé* nevědí, že budou vzkříšeni

6. Do dne strašného,

7. Dne, kdy lidstvo před Pánem světů stane?

8. Ale kdež! Záznam o hříšnících je v Sidždžínu.

9. A co ty víš o tom, co je to Sidždžín?

10. Je to kniha *podrobně* rozepsaná.

11. Běda v ten den těm, kteří ji zavrhují,

12. A popírají Soudný den.

13. A žádný ho nepopírá kromě každého přestupníka hříšného,

14. Jenž když jsou mu přednášena Naše Znamení, říká: „Bájení starců!"

15. Ale kdež! Však srdce jim zrezivěla od toho, co si vysloužili.

16. Ale kdež! V ten den jim bude znemožněno *uzřít* Pána svého.

17. A potom budou hořet v Pekle

18. A tehdy *jim* bude řečeno: „Toto je to, co jste zavrhovali."

19. Však pozor! Vždyť záznam o ctnostných je věru v ‘Illíjún.

20. A co ty víš o tom, co je to ‘Illíjún?

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِيْنَ ﴿٢﴾

الَّذِيْنَ اِذَا اكْتَالُوْا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُوْنَ ﴿٣﴾

وَاِذَا كَالُوْهُمْ اَوْ وَّزَنُوْهُمْ يُخْسِرُوْنَ ﴿٤﴾

اَلَا يَظُنُّ اُولٰٓئِكَ اَنَّهُمْ مَّبْعُوْثُوْنَ ﴿٥﴾

لِيَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿٦﴾

يَّوْمَ يَقُوْمُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٧﴾

كَلَّآ اِنَّ كِتٰبَ الْفُجَّارِ لَفِيْ سِجِّيْنٍ ﴿٨﴾

وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا سِجِّيْنٌ ﴿٩﴾

كِتٰبٌ مَّرْقُوْمٌ ﴿١٠﴾

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿١١﴾

الَّذِيْنَ يُكَذِّبُوْنَ بِيَوْمِ الدِّيْنِ ﴿١٢﴾

وَمَا يُكَذِّبُ بِهٖٓ اِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ اَثِيْمٍ ﴿١٣﴾

اِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِ اٰيٰتُنَا قَالَ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿١٤﴾

كَلَّا بَلْ ۜ رَانَ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ مَّا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿١٥﴾

كَلَّآ اِنَّهُمْ عَنْ رَّبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّمَحْجُوْبُوْنَ ﴿١٦﴾

ثُمَّ اِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيْمِ ﴿١٧﴾

ثُمَّ يُقَالُ هٰذَا الَّذِيْ كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُوْنَ ﴿١٨﴾

كَلَّآ اِنَّ كِتٰبَ الْاَبْرَارِ لَفِيْ عِلِّيِّيْنَ ﴿١٩﴾

وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا عِلِّيُّوْنَ ﴿٢٠﴾

21. *Je to* Kniha *podrobně* rozepsaná.

22. Spatří ji *Bohem* vyvolení.

23. A ctnostní vskutku budou v rozkoších,

24. Na pohovkách *usazeni*, se budou rozhlížet.

25. Na jejich tvářích uvidíš svěžest rozkoše.

26. Napájeni budou nápojem čistým, zapečetěným,

27. Jehož pečeť bude pižmová — nechť o to usilují ti, kteří usilují —

28. A bude smíchán s *vodou* Tasnímu,

29. Pramene, z něhož budou pít jen vyvolení.

30. Věru se hříšníci posmívali těm, kteří uvěřili,

31. A když je míjeli, vzájemně na sebe mrkali.

32. A když se ke svým rodinám vrátili, vrátili se se smíchem.

33. A když je viděli, říkali: „Ti věru zbloudili!"

34. Však nebyli k nim posláni, aby je střežili.

35. Dnes se však věřící smějí nevěřícím

36. A *sedíce* na pohovkách se rozhlížejí.

37. Což nejsou nevěřící *spravedlivě* odměněni za to, co konali?

كِتَٰبٌ مَّرْقُومٌ ﴿٢١﴾

يَشْهَدُهُ ٱلْمُقَرَّبُونَ ﴿٢٢﴾

إِنَّ ٱلْأَبْرَارَ لَفِى نَعِيمٍ ﴿٢٣﴾

عَلَى ٱلْأَرَآئِكِ يَنظُرُونَ ﴿٢٤﴾

تَعْرِفُ فِى وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ ٱلنَّعِيمِ ﴿٢٥﴾

يُسْقَوْنَ مِن رَّحِيقٍ مَّخْتُومٍ ﴿٢٦﴾

خِتَٰمُهُۥ مِسْكٌ ۚ وَفِى ذَٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ ٱلْمُتَنَٰفِسُونَ ﴿٢٧﴾

وَمِزَاجُهُۥ مِن تَسْنِيمٍ ﴿٢٨﴾

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا ٱلْمُقَرَّبُونَ ﴿٢٩﴾

إِنَّ ٱلَّذِينَ أَجْرَمُوا۟ كَانُوا۟ مِنَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟
يَضْحَكُونَ ﴿٣٠﴾

وَإِذَا مَرُّوا۟ بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ ﴿٣١﴾

وَإِذَا ٱنقَلَبُوٓا۟ إِلَىٰٓ أَهْلِهِمُ ٱنقَلَبُوا۟ فَكِهِينَ ﴿٣٢﴾

وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوٓا۟ إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ لَضَآلُّونَ ﴿٣٣﴾

وَمَآ أُرْسِلُوا۟ عَلَيْهِمْ حَٰفِظِينَ ﴿٣٤﴾

فَٱلْيَوْمَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مِنَ ٱلْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ﴿٣٥﴾

عَلَى ٱلْأَرَآئِكِ يَنظُرُونَ ﴿٣٦﴾

هَلْ ثُوِّبَ ٱلْكُفَّارُ مَا كَانُوا۟ يَفْعَلُونَ ﴿٣٧﴾

KAPITOLA 84

AL-INŠIQÁQ

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Tato *Súra* byla podobně jako tři kapitoly předchozí zjevena záhy v Mekce. Co do stylu, skladby a obsahu se sobě všechny čtyři kapitoly velmi podobají. Pokud jde o dataci, souhlasí s muslimskými učenci i Nöldeke a Muir. *Súra* vlastně uzavírá řadu kapitol, jejímiž články jsou tři kapitoly předchozí. Ke konci poslední kapitoly byli nevěřící důrazně varováni, že jejich moc bude zlomena a jejich sláva pomine. Naproti tomu v této kapitole se praví, že nevěrectví vystřídá víra a z trosek starého úpadkového a zchátralého řádu vyvstane řád nový, živý a energický. *Súra* navazuje na tématiku *Súry* Al-Infitár, přičemž *Súra* Al-Tatfíf, která stojí mezi nimi, je pouhým rozšířením Al-Infitáru, který začal rozštěpením nebes. Tato *Súra* začíná analogicky, jen s tím rozdílem, že v kapitole Al-Infitár" rozštěpení nebes" souviselo s falešnými učeními křesťanstva, zatímco zde je "rozpuknutím nebes" míněno sestoupení božího zjevení a vznik a rozšíření náboženských věd. A tak společně se třemi předchozími kapitolami tvoří tato *Súra* řadu kapitol pojednávajících o obrození islámu v Posledních dnech a o hříších a nepravostech období dřívějšího. Zabývá se vlastním obrozením islámu, zatímco předchozí kapitoly jsou věnovány zejména zkaženosti a nemravnosti křesťanů.

سُوْرَةُ الْاِنْشِقَاقِ مَكِّيَّةٌ (٨٤)

AL-INŠIQÁQ

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Až se nebe rozpukne

اِذَا السَّمَآءُ انْشَقَّتْ ﴿٢﴾

3. A dopřeje sluchu Pánu svému — a *to* je povinností jeho —

وَاَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٣﴾

4. A až se země rozprostře

وَاِذَا الْاَرْضُ مُدَّتْ ﴿٤﴾

5. A vyvrhne *vše*, co v ní je, a bude prázdná

وَاَلْقَتْ مَا فِيْهَا وَتَخَلَّتْ ﴿٥﴾

6. A dopřeje sluchu Pánu svému — a *to* je povinností její —

وَاَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٦﴾

7. Ty, člověče, se věru usilovně snažíš dojít k Pánu svému — snažením usilovným; a vskutku se s Ním setkáš.

يٰۤاَيُّهَا الْاِنْسَانُ اِنَّكَ كَادِحٌ اِلٰى رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلٰقِيْهِ ﴿٧﴾

8. A ten, komu bude kniha jeho dána do pravice,

فَاَمَّا مَنْ اُوْتِيَ كِتٰبَهٗ بِيَمِيْنِهٖ ﴿٨﴾

9. Toho účet bude snadný

فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَّسِيْرًا ﴿٩﴾

10. A radostně se ke své rodině vrátí.

وَّيَنْقَلِبُ اِلٰۤى اَهْلِهٖ مَسْرُوْرًا ﴿١٠﴾

11. Ale ten, komu bude kniha jeho dána za záda,

وَاَمَّا مَنْ اُوْتِيَ كِتٰبَهٗ وَرَآءَ ظَهْرِهٖ ﴿١١﴾

12. Ten bude brzy volat po záhubě

فَسَوْفَ يَدْعُوْا ثُبُوْرًا ﴿١٢﴾

13. A bude hořet v Ohni planoucím.

وَّيَصْلٰى سَعِيْرًا ﴿١٣﴾

14. *Před tím* žil radostně se svou rodinou

اِنَّهٗ كَانَ فِيْۤ اَهْلِهٖ مَسْرُوْرًا ﴿١٤﴾

15. A myslel si, že *k Bohu* se nenavrátí nikdy.

اِنَّهٗ ظَنَّ اَنْ لَّنْ يَّحُوْرَ ﴿١٥﴾

16. Ale kdež! Pán jeho dobře jej vidí.

بَلٰۤى ۚ اِنَّ رَبَّهٗ كَانَ بِهٖ بَصِيْرًا ﴿١٦﴾

17. Ale kdež! Přísahám při soumraku

فَلَاۤ اُقْسِمُ بِالشَّفَقِ ﴿١٧﴾

18. A při noci a všem, co objímá,

وَالَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ﴿١٨﴾

19. A při měsíci, když do úplňku přechází,

20. Že vskutku budete postupovat z jednoho stupně na druhý.

21. Co je to tedy s nimi, že nevěří

22. A při přednášení Koránu v pokoře k zemi nepadají?

23. Ba naopak, ti, kteří nevěří, *jej* zavrhují.

24. A Allah ví nejlépe, co *v srdcích svých* skrývají.

25. Oznam jim tedy zvěst o trestu bolestném.

26. Ale ti, kteří uvěřili a dobré skutky konají, těm patří odměna nekonečná.

وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ﴿١٩﴾
لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ﴿٢٠﴾
فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢١﴾
وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ﴿٢٢﴾ السجدة
بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكَذِّبُونَ ﴿٢٣﴾
وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ﴿٢٤﴾
فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٥﴾
إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٢٦﴾

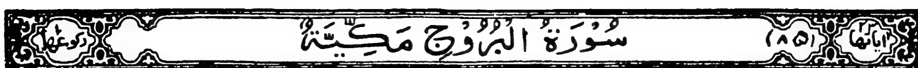
KAPITOLA 85

AL-BURÚDŽ

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Tato *Súra* byla zjevena v Mekce, v prvních letech po Výzvě. Její souvislost s předchozí *Súrou* Al-Inšiqáq spočívá v tom, že tam byl za svědka povolán měsíc a v této *Súře* jsou za týmž účelem povolána ‚souhvězdí' a ‚zaslíbený den'. "Burúdž" neboli ‚souhvězdí' mohou představovat dvanáct božích Reformátorů (*Mudžaddidů*), kteří byli po jednom vyvoleni vždy na začátku každého století po *Hidžře*, a Zaslíbeným dnem je míněno 14. století po *Hidžře*. Zdá se, že *Súra* upozorňuje na kruté pronásledování, kterému budou vystavováni následovníci zaslíbeného Mesiáše, a zcela na místě končí touto úvahou: jelikož v jeho době bude nedotknutelnost Koránu, jakožto Slova zjeveného Bohem, napadána ze všech stran, a to zejména křesťanskými autory, zaslíbený Mesiáš věnuje všechnu svou energii a své velké Bohem darované síly k tomu, aby jejich útoky vyvrátil a aby dokázal neomylnost a posvátnost Koránu.

Kapitola 85 | AL-BURÚDŽ | Část 30

AL-BURÚDŽ

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Při nebi souhvězdími posetém

وَالسَّمَآءِ ذَاتِ الْبُرُوْجِ ﴿٢﴾

3. A *při* dni Slíbeném

وَالْيَوْمِ الْمَوْعُوْدِ ﴿٣﴾

4. A *při* tom, jenž svědčí, i tom, o němž dosvědčoval!

وَشَاهِدٍ وَّمَشْهُوْدٍ ﴿٤﴾

5. Nechť prokleti jsou vládci Příkopu —

قُتِلَ اَصْحٰبُ الْاُخْدُوْدِ ﴿٥﴾

6. Ohně palivem *živeného* —

النَّارِ ذَاتِ الْوَقُوْدِ ﴿٦﴾

7. Zatímco kolem *něj* seděli,

اِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُوْدٌ ﴿٧﴾

8. Byli svědky toho, co věřícím dělali.

وَّهُمْ عَلٰى مَا يَفْعَلُوْنَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ شُهُوْدٌ ﴿٨﴾

9. A zášť proti nim jen proto chovali, že v Allaha, Mocného, Chvályhodného uvěřili,

وَمَا نَقَمُوْا مِنْهُمْ اِلَّآ اَنْ يُّؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ الْعَزِيْزِ
الْحَمِيْدِ ﴿٩﴾

10. Jemuž patří království nebes a země; a Allah je Svědkem všech věcí.

الَّذِيْ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيْدٌ ﴿١٠﴾

11. Ti, kteří věřící muže a věřící ženy pronásledují a potom pokání nekonají, pro ty je věru připraven trest Pekelný a trest spalováním.

اِنَّ الَّذِيْنَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ ثُمَّ لَمْ
يَتُوْبُوْا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيْقِ ﴿١١﴾

12. Ale ti, kteří věří a dobré skutky konají, pro ty jsou připraveny Zahrady, jimiž potoky tečou. A to je úspěch nejvyšší.

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ جَنّٰتٌ
تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيْرُ ﴿١٢﴾

13. Uchvácení Pána tvého bude vskutku nelítostné.

اِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيْدٌ ﴿١٣﴾

14. On je Ten, Jenž všemu vzniknout dává a vše opakuje;

اِنَّهٗ هُوَ يُبْدِئُ وَيُعِيْدُ ﴿١٤﴾

15. A On je Nejvýš Odpouštějící, Milující,

وَهُوَ الْغَفُوْرُ الْوَدُوْدُ ﴿١٥﴾

16. Pán Trůnu, Pán cti,

ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيْدُ ﴿١٦﴾

17. Konatel toho, co se Mu zlíbí.	فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ﴿١٦﴾
18. Donesl se k tobě příběh o vojscích?	هَلْ أَتٰىكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ ﴿١٧﴾
19. O Faraónovi a Thamúdovcích?	فِرْعَوْنَ وَ ثَمُودَ ﴿١٨﴾
20. Ba ne, ti, kteří nevěří, *pravdu i nadále* zavrhují.	بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ﴿١٩﴾
21. A Allah je ze všech stran obklopuje.	وَّاللّٰهُ مِنْ وَّرَآئِهِمْ مُّحِيطٌ ﴿٢٠﴾
22. Vždyť toto je Korán vznešený,	بَلْ هُوَ قُرْاٰنٌ مَّجِيدٌ ﴿٢١﴾
23. Na desce *dobře* střežené *zapsaný*.	فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ ﴿٢٢﴾

KAPITOLA 86

AL-TÁRIQ

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Muslimští badatelé se shodují v názoru, že *Súra* patří do počátečního období působení svatého Proroka. Z evropských odborníků s tímto názorem souhlasí Nöldeke a Muir. *Súra* je poslední z řady kapitol, která začíná *S*ůrou Al-Infitár. Všechny tyto kapitoly svými prvními verši poskytují důkazy na podporu nároku Reformátora Posledních dnů. *Súra* Al-Tatfíf, která má odlišný začátek, je ve skutečnosti součástí *Súry* Al-Infitár. *Súra* Al-Táriq dále rozvíjí a doplňuje témata, jimiž se zabýval Al-Infitár i kapitoly, které následují po něm, a slouží jako jakýsi *barzach* mezi kapitolami předchozími a těmi, které ji následují. Touto *Súrou* začíná nový tématický okruh.

سُوْرَةُ الطَّارِقِ مَكِّيَّةٌ (٨٦) آياتها ١٧ ركوعها ١

AL-TÁRIQ

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾
2. Při nebi a návštěvnici noční —	وَالسَّمَآءِ وَالطَّارِقِ ﴿٢﴾
3. A víš ty vůbec, co je to návštěvnice noční?	وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا الطَّارِقُ ﴿٣﴾
4. *Je to* hvězda pronikavé záře —	النَّجْمُ الثَّاقِبُ ﴿٤﴾
5. Není duše, která by nad sebou strážce neměla.	اِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ﴿٥﴾
6. Nechť tedy člověk uváží, z čeho byl stvořen.	فَلْيَنْظُرِ الْاِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ﴿٦﴾
7. Byl stvořen z vystřiknuté tekutiny,	خُلِقَ مِنْ مَّآءٍ دَافِقٍ ﴿٧﴾
8. Jež z místa mezi bedry a žebry vychází.	يَّخْرُجُ مِنْۢ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَآئِبِ ﴿٨﴾
9. On věru je schopen ho *k životu* navrátit,	اِنَّهٗ عَلٰى رَجْعِهٖ لَقَادِرٌ ﴿٩﴾
10. *V* den, kdy budou tajemství odhalena.	يَوْمَ تُبْلَى السَّرَآئِرُ ﴿١٠﴾
11. Tehdy nebude mít sílu ani pomocníka.	فَمَا لَهٗ مِنْ قُوَّةٍ وَّلَا نَاصِرٍ ﴿١١﴾
12. Při mraku, z něhož déšť za deštěm padá,	وَالسَّمَآءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ﴿١٢﴾
13. A *při* zemi, která *při klíčení rostlin* puká,	وَالْاَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ﴿١٣﴾
14. Toto je věru slovo rozhodné	اِنَّهٗ لَقَوْلٌ فَصْلٌ ﴿١٤﴾
15. A nejsou to řeči nicotné.	وَّمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ﴿١٥﴾
16. Oni věru úklad připravují.	اِنَّهُمْ يَكِيْدُوْنَ كَيْدًا ﴿١٦﴾
17. Však já *rovněž* mám svůj plán.	وَّاَكِيْدُ كَيْدًا ﴿١٧﴾
18. Jen dopřej času nevěřícím. *Ba ano*, popřej jim odklad na krátký čas.	فَمَهِّلِ الْكٰفِرِيْنَ اَمْهِلْهُمْ رُوَيْدًا ﴿١٨﴾ ع

KAPITOLA 87

AL-A'LÁ

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Súra byla zjevena hned na počátku působení svatého Proroka v Mekce. Kromě mnoha komentátorů Koránu sdílejí tento názor též Muir a Nöldeke. Nöldeke se domnívá, že byla zjevena až po kapitole 78, zatímco někteří muslimští učenci jí v chronologické řadě zjevení připisují místo osmé.

Předchozí *Súra* končila konstatováním, že Korán je úplnou a dokonalou sbírkou božích zákonů a může plně uspokojit potřeby a požadavky celého lidstva a nikdy nepodlehne změnám, zrušení či interpolaci. Toto tvrzení vyvolává přirozenou a nevyhnutelnou otázku - K čemu je nutný nový Reformátor, o němž se hovoří v několika předchozích kapitolách, když už existuje tak dokonalé a úplné zjevení? Odpovědí na tuto důležitou otázku je *Súra* Al-A'lá. V kapitole Al-Táriq se připomíná, že vývoj člověka prochází střídavě obdobími vzestupu a pádu. Tato skutečnost vyvolává další neméně důležitou otázku: po zjevení Zákona po všech stránkách uceleného by přirozeně měl být pokrok člověka stabilní a nepřerušovaný a imunní proti zpětnému vývoji; pokud toto platí, proč nebyl úplný *Šarí'ah* zjeven hned na počátku světa a proč byl odročen až do doby svatého Proroka? I na tuto otázku přináší *Súra* odpověď. Kromě toho má s předchozí kapitolou ještě další těsnou souvislost: tam bylo konstatováno, že člověk se rodí z tekutiny, která pramení z beder otcových a výživu má z prsu matčina, čímž se jemně naráží na postupný proces tělesného vývoje člověka. V této *Súře* se dovídáme, že duševní vývoj člověka je stejně postupný jako jeho vývoj xtělesný. Tuto a následující *Súru* svatý Prorok obvykle přednášel při pátečních modlitbách a modlitbách 'Íd.

سُوْرَةُ الْاَعْلٰى مَكِّيَّةٌ (٨٧)

AL-A‘LÁ

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ (١)
2. Oslavuj jméno Pána svého, Nejvyššího,	سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْاَعْلَى (٢)
3. Jenž tvoří a zdokonaluje	الَّذِيْ خَلَقَ فَسَوّٰى (٣)
4. A Jenž předurčuje a vede	وَالَّذِيْ قَدَّرَ فَهَدٰى (٤)
5. A Jenž pastvinám vzniknout dává	وَالَّذِيْٓ اَخْرَجَ الْمَرْعٰى (٥)
6. A potom je v zčernalý hnijící odpad proměňuje.	فَجَعَلَهٗ غُثَآءً اَحْوٰى (٦)
7. Naučíme tě *Koránu* a ty *ho* nezapomeneš,	سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنْسٰٓى (٧)
8. Leda že tomu bude chtít Allah. A On zná zjevné i skryté.	اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ اِنَّهٗ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفٰى (٨)
9. A usnadníme ti přístup ke *každé* věci snadné.	وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرٰى (٩)
10. Připomínej, neboť připomínání je užitečné.	فَذَكِّرْ اِنْ نَّفَعَتِ الذِّكْرٰى (١٠)
11. Ten, kdo se bojí, záhy zpozorní;	سَيَذَّكَّرُ مَنْ يَّخْشٰى (١١)
12. Však odvrátí se od něho jen zvrhlík,	وَيَتَجَنَّبُهَا الْاَشْقَى (١٢)
13. Ten, který do Ohně velikého vstoupí.	الَّذِيْ يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرٰى (١٣)
14. V něm potom ani nezemře, ani nebude žít.	ثُمَّ لَا يَمُوْتُ فِيْهَا وَلَا يَحْيٰى (١٤)
15. *Skutečně* prospívá jen ten, kdo se očišťuje	قَدْ اَفْلَحَ مَنْ تَزَكّٰى (١٥)
16. A jména Pána svého vzpomíná a modlitbu koná.	وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهٖ فَصَلّٰى (١٦)
17. Vy však přednost dáváte pozemskému životu,	بَلْ تُؤْثِرُوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا (١٧)
18. Přestože Život budoucí je lepší a trvalejší.	وَالْاٰخِرَةُ خَيْرٌ وَّاَبْقٰى (١٨)
19. Toto vskutku je *učení obsažené* v Písmech dřívějších —	اِنَّ هٰذَا لَفِي الصُّحُفِ الْاُوْلٰى (١٩)
20. Písmech Abrahamových a Mojžíšových.	صُحُفِ اِبْرٰهِيْمَ وَمُوْسٰى (٢٠)

KAPITOLA 88

AL-GHÁŠIJAH

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Súra byla podobně jako kapitola předchozí zjevena velmi brzy v Mekce. Tento názor zastávají význační muslimští učenci minulosti jako Ibn ‘Abbás a Ibn Zubajr. Slavný německý orientalista Nöldeke ji klade do čtvrtého roku po Výzvě. Tato *Súra* podobně jako některé kapitoly předchozí pojednává o pospolitém životě muslimské obce za časů svatého Proroka a také v Posledních dnech. Právě proto ji svatý Prorok většinou prednášel při pátečních modlitbách a modlitbách ‘Íd. V některých předcházejících kapitolách se tvrdilo, že islám nebude nikdy prosperovat, budou-li uplatňovány jen hmotné prostředky. Až muslimové mravně poklesnou a až Korán tak říkajíc vystoupí na Nebesa, objeví se boží Reformátor, který ho navrátí na zem a způsobí, že jeho ideály a zásady zazáří v celé nádheře. Tvrdilo se též, že islám bude mít v každém věku upřímné a věrné vyznavače, kteří budou kázat a šířit jeho Poselství, a že se naskytnou ještě jiné nepředvídatelné okolnosti, které značně přispějí k jeho rozvoji a rozkvětu. V této *Súře* se praví, že muslimové budou muset čelit tvrdému odporu a krutému pronásledování a pokud trpělivě přečkají všechny zkoušky, dočkají se úspěchu. Přestože *Súra* v prvé řadě pojednává o střídavém štěstí, jež potká muslimy v životě pozemském, zmiňuje se též, jak ostatně naznačuje její název, o Dni vzkříšení. V Den zúčtování, ať už v životě tomto či v životě budoucím, budou po vyvážení vah některé tváře sklopené, pokryté studem a hanbou, a jiné budou zářit radostí, spokojeny s výsledky své práce.

سُوْرَةُ الْغَاشِيَةِ مَكِّيَّةٌ

اٰياتها (٨٨) ركوعها

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝١

2. Donesla se k tobě zvěst o *pohromě* zdrcující?

هَلْ اَتٰىكَ حَدِيْثُ الْغَاشِيَةِ ۝٢

3. V ten den budou některé tváře zasmušilé,

وُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ۝٣

4. Usoužené a znavené.

عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ۝٤

5. Ty vstoupí do Ohně planoucího

تَصْلٰى نَارًا حَامِيَةً ۝٥

6. A napájeny budou z pramene vroucího.

تُسْقٰى مِنْ عَيْنٍ اٰنِيَةٍ ۝٦

7. A jinou potravu mít nebudou, než suché, hořké a trnité býlí,

لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ اِلَّا مِنْ ضَرِيْعٍ ۝٧

8. Z něhož se netloustne a jímž se hlad neukojí.

لَّا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِيْ مِنْ جُوْعٍ ۝٨

9. A v ten den budou *jiné* tváře veselé,

وُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ۝٩

10. Úsilím svým spokojené

لِّسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ۝١٠

11. V Zahradě vznešené,

فِيْ جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝١١

12. Kde neuslyšíš řeči plané;

لَّا تَسْمَعُ فِيْهَا لَاغِيَةً ۝١٢

13. V ní je pramen tekoucí,

فِيْهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ۝١٣

14. V ní jsou pohovky zvýšené

فِيْهَا سُرُرٌ مَّرْفُوْعَةٌ ۝١٤

15. A poháry správně rozmístěné

وَّاَكْوَابٌ مَّوْضُوْعَةٌ ۝١٥

16. A polštáře *pěkně* rozložené

وَّنَمَارِقُ مَصْفُوْفَةٌ ۝١٦

17. A koberce *vkusně* rozprostřené.

وَّزَرَابِيُّ مَبْثُوْثَةٌ ۝١٧

18. Což nepohlédnou na velblouda, jak byl stvořen?

اَفَلَا يَنْظُرُوْنَ اِلَى الْاِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ۝١٨

19. A na nebe, jak bylo vyzdviženo?

وَاِلَى السَّمَآءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ۝١٩

20. A na hory, jak byly vystavěny?

وَاِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ۝٢٠

21. A na zemi, jak byla rozprostřena?

وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿٢٠﴾

22. Připomínej tedy, vždyť jsi pouze ten, jenž připomíná;

فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ﴿٢١﴾

23. A nejsi oprávněn je *nutit*.

لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيْطِرٍ ﴿٢٢﴾

24. Však kdo se odvrací a nevěří,

إِلَّا مَنْ تَوَلَّىٰ وَكَفَرَ ﴿٢٣﴾

25. Toho Allah potrestá trestem největším.

فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ﴿٢٤﴾

26. K Nám věru bude jejich návrat,

إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ﴿٢٥﴾

27. A pak je to na Nás, je k účtování předvolat.

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴿٢٦﴾

KAPITOLA 89

AL-FADŽR

Doba zjevení a kontext

Tato kapitola byla mezi prvními *Súrami*, které byly zjeveny v Mekce. Na základě historických údajů vyplývá, že byla zjevena nejspíše někdy ve čtvrtém roce po Výzvě. Nöldeke ji řadí bezprostředně za *Súru* Al-Ghášijah, která ve čtvrtém roce zjevena byla. *Súra* Al-Fadžr obsahuje dvojí proroctví, které se vztahuje v prvé řadě na svatého Proroka a druhotně na Zaslíbeného Mesiáše. Překrásnou alegorií nepřímo poukazuje na posledních deset let Prorokova těžkého života v Mekce a na jeho Vystěhování do Medíny v doprovodu svého nejvěrnějšího Společníka Abú Bakra a na první rok Prorokova života v Medíně, který byl též ve znamení tísně a trápení.

Súru lze interpretovat také v tom smyslu, že pojednává o úpadku islámu v průběhu deseti století po prvních třech stoletích stabilního úspěchu a o příchodu Zaslíbeného Mesiáše, jakož i o prvním století zkoušek a útrap, které provázely jeho misi i jeho stoupence. Po tomto stručném alegorickém popise střídavých osudů islámu jak v době svatého Proroka, tak v době Zaslíbeného Mesiáše, *Súra* připomíná případ Faraónův jakožto příklad odporu, na který věc pravdy vždy narazí. Odpor proti pravdě pramení z hromadění moci a bohatství v rukou určité třídy, která si jejich zneužitím přivodí vlastní zkázu a pád. *Súra* konči připomenutím, že jen málo šťastlivců přijme boží Poselství a vzhledem k tomu, že budou kráčet po cestách spravedlivosti, v nich Bůh nalezne zalíbení. Proto se těší naprosté imunitě před strachem z neúspěchu či vlastní nestálosti a až se zařadí mezi Jeho vyvolené, vstoupí do nebe.

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Při Úsvitu

وَ الْفَجْرِ ﴿٢﴾

3. A Deseti Nocích

وَ لَيَالٍ عَشْرٍ ﴿٣﴾

4. A při Sudém a Lichém

وَّ الشَّفْعِ وَ الْوَتْرِ ﴿٤﴾

5. A při Noci, když *ke konci* se chýlí,

وَ الَّيْلِ اِذَا يَسْرِ ﴿٥﴾

6. Což v tom není pádný důkaz pro člověka nadaného rozumem?

هَلْ فِيْ ذٰلِكَ قَسَمٌ لِّذِيْ حِجْرٍ ﴿٦﴾

7. Což jsi neviděl, jak naložil Pán tvůj s ‘Ádovci,

اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ﴿٧﴾

8. *Kmenem* Iramským, jenž vlastnil stavby honosné,

اِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ﴿٨﴾

9. Jimž v *těchto* končinách nebyly stvořeny podobné —

الَّتِيْ لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ﴿٩﴾

10. A *s kmenem* Thamúdovců, jenž skály v údolí vysekával,

وَ ثَمُوْدَ الَّذِيْنَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ﴿١٠﴾

11. A *s* Faraónem, vládcem velkých táborů?

وَ فِرْعَوْنَ ذِي الْاَوْتَادِ ﴿١١﴾

12. Ti ve městech zákon přestupovali

الَّذِيْنَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ﴿١٢﴾

13. A mnohých nepravostí se v nich dopouštěli.

فَاَكْثَرُوْا فِيْهَا الْفَسَادَ ﴿١٣﴾

14. Proto na ně Pán tvůj bič trestu seslal.

فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ﴿١٤﴾

15. Pán tvůj je věru neustále na číhané

اِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ﴿١٥﴾

16. A pokud člověka se týče, když Pán jeho jej zkouší tím, že mu poctu prokazuje a přízní Svou jej zahrnuje, říká: „Pán můj mi poctu prokázal.”

فَاَمَّا الْاِنْسَانُ اِذَا مَا ابْتَلٰىهُ رَبُّهٗ فَاَكْرَمَهٗ وَ
نَعَّمَهٗ فَيَقُوْلُ رَبِّيْۤ اَكْرَمَنِ ﴿١٦﴾

17. Ale když ho zkouší tím, že mu *prostředky k* obživě omezuje, říká: „Pán můj mě potupil.”

وَ اَمَّاۤ اِذَا مَا ابْتَلٰىهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهٗ فَيَقُوْلُ
رَبِّيْۤ اَهَانَنِ ﴿١٧﴾

18. Ale kdež! Vy sirotky nectíte

كَلَّا بَلْ لَّا تُكْرِمُوْنَ الْيَتِيْمَ ﴿١٨﴾

19. A ke krmení chudých se vzájemně nevybízíte

وَلَا تَحٰٓضُّوْنَ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْكِيْنِ ﴿١٩﴾

20. A dědictví *jiných* beze zbytku pohlcujete

وَتَأْكُلُوْنَ التُّرَاثَ اَكْلًا لَّمًّا ﴿٢٠﴾

21. A bohatství láskou nesmírnou milujete.

وَّتُحِبُّوْنَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ﴿٢١﴾

22. Nuže, až země bude celá na kusy rozdrcena

كَلَّآ اِذَا دُكَّتِ الْاَرْضُ دَكًّا دَكًّا ﴿٢٢﴾

23. A přijde Pán tvůj i andělé, jedna řada za druhou,

وَّجَآءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿٢٣﴾

24. A až v ten den bude Peklo přiblíženo, v ten den si člověk vzpomene; však co mu bude vzpomínání platno?

وَجِايْٓءَ يَوْمَئِذٍۭ بِجَهَنَّمَ ۙ يَوْمَئِذٍ يَّتَذَكَّرُ
الْاِنْسَانُ وَاَنّٰى لَهُ الذِّكْرٰى ﴿٢٤﴾

25. Řekne: „Že jsem si k životu *zdejšímu* nepředeslal něco dobrého!"

يَقُوْلُ يٰلَيْتَنِيْ قَدَّمْتُ لِحَيَاتِيْ ﴿٢٥﴾

26. A v ten den nikdo nemůže trestat trestem podobným trestu Jeho

فَيَوْمَئِذٍ لَّا يُعَذِّبُ عَذَابَهٗٓ اَحَدٌ ﴿٢٦﴾

27. A nikdo nemůže nasadit pouta taková, jaká nasazuje On.

وَّلَا يُوْثِقُ وَثَاقَهٗٓ اَحَدٌ ﴿٢٧﴾

28. A ty, duše usmířená!

يٰٓاَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٨﴾

29. Vrať se k Pánu svému nadmíru spokojená *s Ním* a On bude spokojen *s tebou*.

ارْجِعِيْٓ اِلٰى رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٢٩﴾

30. Vstup mezi služebníky Mé vyvolené

فَادْخُلِيْ فِيْ عِبٰدِيْ ﴿٣٠﴾

31. A vejdi do Zahrady Mé.

وَادْخُلِيْ جَنَّتِيْ ﴿٣١﴾

KAPITOLA 90

AL-BALAD

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Tato *Súra* patří mezi první kapitoly zjevené v Mekce. Podle názoru křesťanských autorů byla zjevena v prvním roce po Výzvě. Pokud tomu tak nebylo, pak rozhodně byla zjevena koncem třetího či počátkem čtvrtého roku. V *Súře* Al-Fadžr bylo řečeno, že výsměch a pošklebování, jimiž byl svatý Prorok častován v prvních třech letech svého působení, měly teď ustoupit rozhodnému, vytrvalému a organizovanému odporu a pronásledování, a že toto pronásledování potrvá deset dlouhých let, o nichž se alegoricky mluví jako o ‚deseti nocích'. V *Súře*, o níž je tu řeč, se však svatému Proroku prozrazuje, že on i jeho přívrženci budou pronásledováni právě v Mekce, jeho milovaném rodišti, a to příslušníky jeho vlastního rodu. Dále se tu byť jen v náznaku připomíná, že před mnoha staletími patriarcha Abraham a jeho spravedlivý syn Ismael položili na boží příkaz základy tohoto posvátného města Mekky a pomodlili se k Bohu, aby se stalo Ohniskem, z něhož zazáří světlo, jež ozáří celý svět. Při výkonu božích nařízení přinesli otec i syn velké oběti. Abrahamova modlitba byla vyslyšena a když se naplnil čas, objevil se svatý Prorok, aby daroval světu dokonalé Učení v podobě Koránu. *Súra* dále konstatuje, že člověk si volí cestu snadnější a odmítá se pokusit o ‚výstup', který vede k dosažení velkého cíle. Končí konstatováním, že svého cíle dosáhnou pouze lidé, kteří si stanoví vysoké ideály a také podle nich jednají, zatímco ti, kteří žádné ušlechtilé ideály nemají a oběti pro dobrou věc nepřinášejí, jsou odsouzeni k životu neúspěchu a zklamání.

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Hle, přísahám při tomto městě —

لَآ اُقْسِمُ بِهٰذَا الْبَلَدِ ②

3. A ty žiješ v tomto městě —

وَاَنْتَ حِلٌّ بِهٰذَا الْبَلَدِ ③

4. A *přísahám při* otci a tom, koho zplodil,

وَوَالِدٍ وَّمَا وَلَدَ ④

5. Že jsme člověka stvořili, aby se s obtížemi *trápil*

لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ فِيْ كَبَدٍ ⑤

6. Myslí si snad, že nad ním nikdo nemá moc?

اَيَحْسَبُ اَنْ لَّنْ يَّقْدِرَ عَلَيْهِ اَحَدٌ ⑥

7. Říká: „Promarnil jsem obrovské bohatství."

يَقُوْلُ اَهْلَكْتُ مَالًا لُّبَدًا ⑦

8. Myslí si snad, že ho nikdo nevidí?

اَيَحْسَبُ اَنْ لَّمْ يَرَهٗٓ اَحَدٌ ⑧

9. Což jsme mu dvě oči nedali

اَلَمْ نَجْعَلْ لَّهٗ عَيْنَيْنِ ⑨

10. A jazyk a dva rty?

وَلِسَانًا وَّشَفَتَيْنِ ⑩

11. A dvě cesty jsme mu ukázali — *cestu dobra a cestu zla*.

وَهَدَيْنٰهُ النَّجْدَيْنِ ⑪

12. A přesto se nevydal po *cestě* vzhůru vedoucí

فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ⑫

13. A víš ty vůbec, co je to cesta vzhůru vedoucí?

وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا الْعَقَبَةُ ⑬

14. *Je to* — otroka osvobození,

فَكُّ رَقَبَةٍ ⑭

15. Nebo v den hladu nakrmení

اَوْ اِطْعٰمٌ فِيْ يَوْمٍ ذِيْ مَسْغَبَةٍ ⑮

16. Sirotka příbuzného

يَّتِيْمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ⑯

17. Či chudáka v prachu *ležícího*.

اَوْ مِسْكِيْنًا ذَا مَتْرَبَةٍ ⑰

18. A navíc být z těch, kteří věří a vzájemně se k vytrvalosti vybízejí a vzájemně se k milosrdenství vybízejí.

ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ⑱

19. To budou lidé po pravici.

اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْمَيْمَنَةِ ⑲

20. Ale ti, kteří ve Znamení Naše nevěří, to budou lidé po levici.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيٰتِنَا هُمْ أَصْحٰبُ الْمَشْـَٔمَةِ ﴿٢٠﴾

21. A okolo nich bude oheň uzavírající.

عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤْصَدَةٌ ﴿٢١﴾ ع

KAPITOLA 91

AL-ŠAMS

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Tato *Súra* nesporně patří do raného mekkánského období. Někteří badatelé se domnívají, že byla zjevena v prvním roce po Výzvě; jiní kladou dobu jejího zevení do druhého či třetího roku. *Súry* 89-93 se sobě nápadně podobají svým obsahem. Ve všech je kladen velký důraz na zdokonalování dobrých mravů, především těch, které ovlivňují kolektivní rozvoj a prosperitu obce. Muslimům se přikazuje, aby vytvořili ovzduší a prostředí, které by pomáhalo zvýšit životní úroveň a postavení chudých, utlačovaných a zbídačelých členů společnosti a umožnilo jim spravedlivý podíl na jejím životě. Bezprostředně předcházející kapitola obsahuje narážku na vznešený cíl, pro který Abraham a jeho syn Ismael postavili Ka'bu. Tento vznešený cíl je vyložen ve verši 2:130. O Prorokovi tam zmíněném (o svatém Proroku) i o jeho vysokých morálních kvalitách se mluví v této *Súře*. V závěru *Súra* poznamenává, že mravní dokonalosti může dosáhnout každý, kdo se vyvaruje zlého a kráčí stezkou spravedlivosti. Končí poznámkou, že ti, kteří o své vůli vzdorují božím zákonům a osvojují si špatné zvyky, si přivodí jen vlastní zkázu.

سُوْرَةُ الشَّمْسِ مَكِّيَّةٌ (٩١) آيَاتُهَا ١٦ رُكُوعُهَا ١

Kapitola 91 AL-ŠAMS Část 30

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Při slunci a jasu jeho

3. A *při* měsíci, když je (slunce) následuje.

4. A *při* dni, když nádheru jeho odhaluje,

5. A *při* noci, když ho závojem zahaluje,

6. A *při* nebi a jeho stvoření

7. A *při* zemi a jejím rozprostření

8. A *při* duši a jejím zdokonalení —

9. A On jí vyjevil, co je pro ni hříšné a co je správné —

10. Ten, kdo ji očišťuje, jistě prospívá,

11. A ten, kdo ji kazí, ten ve zhoubu upadá.

12. Ve vzpurnosti své Thamúdovci *pravdu* popřeli.

13. A když povstal ten nejhorší mezi nimi,

14. Posel Allahův pravil: „*Nechte na pokoji* velbloudici Allahovu a *nechte* ji napít."

15. Ale oni ho za lháře prohlásili a ochromili ji, proto je Pán jejich za jejich hříchy do jednoho zahubil a to, že zkáza *postihla všechny* stejně, způsobil.

16. A o následky toho On nedbal.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ١

وَالشَّمْسِ وَضُحٰهَا ٢

وَالْقَمَرِ إِذَا تَلٰهَا ٣

وَالنَّهَارِ إِذَا جَلّٰهَا ٤

وَالَّيْلِ إِذَا يَغْشٰهَا ٥

وَالسَّمَآءِ وَمَا بَنٰهَا ٦

وَالْأَرْضِ وَمَا طَحٰهَا ٧

وَنَفْسٍ وَّمَا سَوّٰهَا ٨

فَأَلْهَمَهَا فُجُوْرَهَا وَتَقْوٰهَا ٩

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكّٰهَا ١٠

وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسّٰهَا ١١

كَذَّبَتْ ثَمُوْدُ بِطَغْوٰهَآ ١٢

إِذِ انْبَعَثَ أَشْقٰهَا ١٣

فَقَالَ لَهُمْ رَسُوْلُ اللّٰهِ نَاقَةَ اللّٰهِ وَسُقْيٰهَا ١٤

فَكَذَّبُوْهُ فَعَقَرُوْهَا فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذَنْۢبِهِمْ فَسَوّٰىهَا ١٥

وَلَا يَخَافُ عُقْبٰهَا ١٦

KAPITOLA 92

AL-LAJL

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Přední muslimští učenci jako Ibn ‘Abbás a Ibn Zubajr se přiklánějí k názoru, že *Súra* byla zjevena v Mekce, a to velmi brzy. S tímto názorem souhlasí i William Muir. *Súra* se nápadně podobá některým předchozím kapitolám, zejména Al-Fadžr a Al-Balad. V bezprostředně předcházející kapitole bylo naznačeno, že vznešeného záměru, jímž byla stavba Ka‘by (hlavní námět *Súry* Al-Balad) nemohlo být dosaženo bez pomoci velkého Posla božího — Ducha *par excellence*. Tato *Súra* zas vyjadřuje přesvědčení, že pokud ideální učitel, jakým byl svatý Prorok, je požehnán ideálními učedníky, jakými byli jeho Společníci, rychlost postupu věci Pravdy se zdvojnásobí. Zmiňuje se též o vynikajících mravních kvalitách, jimiž se vyznačovali Společníci svatého Proroka. Jako protiváha jsou zde uvedeny dvě zvlášť špatné vlastnosti, které vedou ke zkáze národa.

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Při noci, když *temnotou* zahaluje!

3. A *při* dni, když se rozjasňuje,

4. A *při* stvoření mužského a ženského *pohlaví*,

5. Věru rozličné jsou vaše snahy.

6. A co se týče toho, kdo rozdává a spravedlivý je

7. A *pravdivost* toho, co je správné, potvrzuje,

8. Tomu usnadníme *každou věc* snadnou.

9. Ale tomu, kdo lakomý a *pohrdavě* lhostejný je

10. A to, co je správné, zavrhuje,

11. Tomu usnadníme cestu do nesnází.

12. A jeho bohatství mu nepomůže, až bude spět do zkázy.

13. Věru je na Nás, abychom správně vedli;

14. A Nám patří Život budoucí i život pozemský.

15. Já varuji vás před Ohněm plamenným.

16. Do něho vstoupí jen ten nejhorší,

17. Který *pravdu* odmítá a zády se obrací.

18. Však daleko od něho bude spravedlivý,

19. Jenž z bohatství svého rozdával, aby se stal očištěným.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

وَالَّيْلِ اِذَا يَغْشٰى ﴿٢﴾

وَالنَّهَارِ اِذَا تَجَلّٰى ﴿٣﴾

وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰۤى ﴿٤﴾

اِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتّٰى ﴿٥﴾

فَاَمَّا مَنْ اَعْطٰى وَاتَّقٰى ﴿٦﴾

وَصَدَّقَ بِالْحُسْنٰى ﴿٧﴾

فَسَنُيَسِّرُهٗ لِلْيُسْرٰى ﴿٨﴾

وَاَمَّا مَنْۢ بَخِلَ وَاسْتَغْنٰى ﴿٩﴾

وَكَذَّبَ بِالْحُسْنٰى ﴿١٠﴾

فَسَنُيَسِّرُهٗ لِلْعُسْرٰى ﴿١١﴾

وَمَا يُغْنِيْ عَنْهُ مَالُهٗۤ اِذَا تَرَدّٰى ﴿١٢﴾

اِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدٰى ﴿١٣﴾

وَاِنَّ لَنَا لَلْاٰخِرَةَ وَالْاُوْلٰى ﴿١٤﴾

فَاَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظّٰى ﴿١٥﴾

لَا يَصْلٰىهَاۤ اِلَّا الْاَشْقَى ﴿١٦﴾

الَّذِيْ كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ﴿١٧﴾

وَسَيُجَنَّبُهَا الْاَتْقَى ﴿١٨﴾

الَّذِيْ يُؤْتِيْ مَالَهٗ يَتَزَكّٰى ﴿١٩﴾

20. A nikomu nedluží žádnou laskavost, která by měla být oplacena;

21. A jen v touze po uspokojení Pána svého Nejvyššího *z bohatství svého rozdává.*

22. A On *s ním* bude záhy velmi spokojen.

وَمَا لِأَحَدٍ عِندَهُۥ مِن نِّعْمَةٍ تُجْزَىٰٓ ﴿٢٠﴾

إِلَّا ٱبْتِغَآءَ وَجْهِ رَبِّهِ ٱلْأَعْلَىٰ ﴿٢١﴾

وَلَسَوْفَ يَرْضَىٰ ﴿٢٢﴾

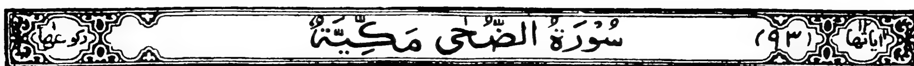
KAPITOLA 93

AL-DUHÁ

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Po zjevení prvních dvou či tří kapitol došlo k přerušení Muhammadovy inspirace. Tato *Súra* je jednou z kapitol, které byly Prorokovi vnuknuty po obnovení procesu zjevování. Proto se domníváme, že byla zjevena v Mekce, a to poměrně záhy. Nöldeke ji řadí za *Súru* Al-Balad a Muir do blízkosti *Súry* Al-Inširáh. Obsahuje velké proroctví o tom, že každý Prorokův zítřek bude lepší včerejška a tento proces bude pokračovat tak dlouho, až bude jeho poslání korunováno naprostým úspěchem. Toto proroctví bylo pozoruhodným způsobem splněno stále rostoucími úspěchy svatého Proroka. Svým obsahem se *Súra* vcelku podobá některým kapitolám dřívějším. I v ní je kladen důraz na nepravosti, k nimž měli sklon zejména Mekkánci, avšak s tím rozdílem, že v této *Súře* se svatému Proroku a jeho Společníkům přikazuje, aby své peníze používali na správné účely, zatímco v *Súře* předchozí byl charakterizován kontrast mezi tím, jak se sirotky a nuznými zacházejí věřící, a tím, jak s nimi nakládají nevěřící. Navíc se v předchozí kapitole stručně konstatovalo, že spravedlivý věřící rozdává ze svého bohatství na cestě boží; v této *Súře* se zas mluví o požehnáních, jimiž Bůh zahrnuje své vyvolené služebníky se zvláštním odkazem na svatého Proroka. *Súra* proto slouží jako pokračování předchozí kapitoly.

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Při rostoucím jasu předpoledním

3. A *při* noci, když utichá,

4. Pán tvůj tě neopustil, ani se *na tebe* nehněvá.

5. A *hodina* příští bude pro tebe věru lepší než *ta* předchozí.

6. A Pán tvůj tě brzy obdaří a ty budeš spokojen.

7. Což tě nenašel osiřelého a neposkytl ti útulek?

8. A nalezl tě bloudícího a zavedl *tě k Sobě*

9. A nalezl tě v nedostatku a bohatství dal *tobě*.

10. Proto sirotka neutiskuj

11. A toho, kdo *u tebe pomoc* hledá, nehubuj.

12. A štědrost Pána svého rozhlašuj.

بِسۡمِ اللّٰہِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ ﴿۱﴾

وَ الضُّحٰی ﴿۲﴾

وَ الَّیۡلِ اِذَا سَجٰی ﴿۳﴾

مَا وَدَّعَکَ رَبُّکَ وَ مَا قَلٰی ﴿۴﴾

وَ لَلۡاٰخِرَۃُ خَیۡرٌ لَّکَ مِنَ الۡاُوۡلٰی ﴿۵﴾

وَ لَسَوۡفَ یُعۡطِیۡکَ رَبُّکَ فَتَرۡضٰی ﴿۶﴾

اَلَمۡ یَجِدۡکَ یَتِیۡمًا فَاٰوٰی ﴿۷﴾

وَ وَجَدَکَ ضَآلًّا فَہَدٰی ﴿۸﴾

وَ وَجَدَکَ عَآئِلًا فَاَغۡنٰی ﴿۹﴾

فَاَمَّا الۡیَتِیۡمَ فَلَا تَقۡہَرۡ ﴿۱۰﴾

وَ اَمَّا السَّآئِلَ فَلَا تَنۡہَرۡ ﴿۱۱﴾

وَ اَمَّا بِنِعۡمَۃِ رَبِّکَ فَحَدِّثۡ ﴿۱۲﴾ ع ۱۸

KAPITOLA 94

AL-INŠIRÁH

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Vzhledem k tomu, že tato *Súra* tak těsně souvisí s předchozí, že je vlastně prodloužením jejího obsahu, byla evidentně zjevena v Mekce, nejspíše ve druhém či třetím roce po Výzvě. Zatímco předchozí *Súra* hovořila o rostoucím úspěchu poslání svatého Proroka, tato *Súra* nepřímo poukazuje na některé rozlišovací znaky a rysy, které tvoří pevnou záruku konečného vítězství poslání kohokoli a tudíž též poslání každého kazatele Pravdy: a) především musí být pevně přesvědčen o pravdivosti toho, co hlásá, a měl by mít k dispozici všechny prostředky k šíření hlásaného; b) musí umět upoutat pozornost lidí; c) jeho snahám musí přát boží řízení. Svatého Proroka líčí jako člověka, který všechny tyto předpoklady vlastní v plné míře. A proto jeho věc musí zvítězit.

سُوْرَةُ الْاِنْشِرَاحِ مَكِّيَّةٌ (٩٤) آياتها ٩ ركوعها ١

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Což jsme ti hruď tvou neotevřeli

اَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ②

3. A nesňali s tebe tvé břemeno,

وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ ③

4. Které ti záda *málem* polámalo,

الَّذِيْٓ اَنْقَضَ ظَهْرَكَ ④

5. A jméno tvé jsme nevynášeli?

وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ⑤

6. Vždyť po trampotách ulehčení přichází.

فَاِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ⑥

7. *Ba věru*, po trampotách ulehčení přichází.

اِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ⑦

8. Proto až budeš volný, usilovně se snaž.

فَاِذَا فَرَغْتَ فَانْصَبْ ⑧

9. A Pánu svému *z celého srdce* služ.

وَاِلٰى رَبِّكَ فَارْغَبْ ⑨

KAPITOLA 95

AL-TÍN

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Súra byla zjevena velmi brzy, a to v Mekce. Je to názor Ibn ‘Abbáse a Ibn Zubajra. Nöldeke ji chronologicky řadí za kapitolu 85. V předchozí *Súře* bylo pádnými důkazy, opírajícími se o logickou úvahu a zdravý rozum, podpořeno tvrzení, že svatý Prorok má před sebou slavnou budoucnost, neboť má všechny předpoklady potřebné k tomu, aby jeho poslání bylo úspěšné. V této *Súře* jsou uvedeny příklady několika božích Poslů, které mají ukázat, že vzhledem k tomu, že jejich poměry se podobaly poměrům svatého Proroka, musí, podobně jako oni, dosáhnout úspěchu i on. V kapitolách 89-94 se různými způsoby naráží na Prorokovo Vystěhování do Medíny a jeho pozdější úspěch, někdy jen mezi řádky, jindy nepřímými narážkami a v některých dokonce *verbis expressis*. V této *Súře* je naznačeno, že podobně jako svatý Prorok museli kvůli svému poslání opustit domov i Proroci dřívější.

سُوْرَةُ التِّيْنِ مَكِّيَّةٌ (٩٥)

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Při Fíkovníku a Olivovníku

وَالتِّيْنِ وَالزَّيْتُوْنِ ②

3. A *při* Hoře Sinaji

وَطُوْرِ سِيْنِيْنَ ③

4. A *při* tomto Městě míru,

وَهٰذَا الْبَلَدِ الْاَمِيْنِ ④

5. Věru jsme stvořili člověka v podobě nejlepší

لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ فِيْٓ اَحْسَنِ تَقْوِيْمٍ ⑤

6. A potom jej zavrhli jako nejnižšího z nejnižších,

ثُمَّ رَدَدْنٰهُ اَسْفَلَ سٰفِلِيْنَ ⑥

7. Kromě těch, kteří věří a dobré skutky konají; neboť těm patří odměna nekonečná.

اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَلَهُمْ اَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُوْنٍ ⑦

8. Co potom zavdává příčinu k tomu, aby tě nařkli ze lži o Soudu posledním?

فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالدِّيْنِ ⑧

9. Což není Allah ze soudců Nejlepší?

اَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَحْكَمِ الْحٰكِمِيْنَ ⑨

KAPITOLA 96

AL-‘ALAQ

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Všeobecně se má za to, že prvních pět veršů *Súry* bylo svatému Proroku vnuknuto v jeskyni Hirá’, jednou v noci v měsíci Ramadánu, 13 let před Hidžrou. Datum tedy odpovídá r. 610 po Kristu. Té ‚Noci úradku‘, když svatý Prorok ležel na zemi v jeskyni, ponořen v hluboké rozjímání, mu byly tyto verše vnuknuty a jejich slova se mu vryla hluboko do duše. “Tyto verše jsou prvním projevem milosrdenství, jímž Bůh požehnal Své služebníky“ (Kathír). Souvislost se *Súrou* předchozí spočívá v tom, že v ní bylo připomenuto, že Bůh již odnepaměti vysílá Své Posly a Proroky, jimž zjevoval Svou vůli. Jako první přišel Adam, po něm Noe a po delší posloupnosti Proroků se objevil Mojžíš, největší z Proroků Izraele, až nakonec přišel svatý Prorok Muhammad. Zatímco v této *Súře* se tvrdí, že právě tak, jako je narození člověka výsledkem postupného vývoje, stejně postupný je i jeho vývoj duševní. Proroci citovaní v předchozí kapitole dosáhli nestejného stupně duševního vývoje, ale svatý Prorok svou osobou představuje nejlepší exemplář úplného duševního vývoje člověka.

ركوعها سُوْرَةُ الْعَلَقِ مَكِّيَّةٌ (٩٦) اٰياتها

Kapitola 96 AL-'ALAQ Část 30

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①
2. Přednášej ve jménu Pána svého, Jenž stvořil,	اِقْرَاْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِىْ خَلَقَ ②
3. Člověka ze sraženiny stvořil,	خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ③
4. Přednášej! A Pán tvůj je nadmíru Štědrý,	اِقْرَاْ وَرَبُّكَ الْاَكْرَمُ ④
5. Jenž naučil *člověka* perem,	الَّذِىْ عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ⑤
6. Naučil člověka, co ještě neznal.	عَلَّمَ الْاِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ⑥
7. Ovšemže člověk hřeší,	كَلَّاۤ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَيَطْغٰۤى ⑦
8. Protože se za soběstačného považuje.	اَنْ رَّاٰهُ اسْتَغْنٰى ⑧
9. Zajisté je k Pánu tvému návrat *konečný*.	اِنَّ اِلٰى رَبِّكَ الرُّجْعٰى ⑨
10. Což jsi neviděl toho, jenž zabraňuje	اَرَءَيْتَ الَّذِىْ يَنْهٰى ⑩
11. Služebníku *Našemu*, když se modlí?	عَبْدًا اِذَا صَلّٰى ⑪
12. Řekni mi: kdyby snad v právu byl,	اَرَءَيْتَ اِنْ كَانَ عَلَى الْهُدٰۤى ⑫
13. Či zbožnost přikazoval, *jaký bude konec toho, kdo mu v tom zabraňuje*?	اَوْ اَمَرَ بِالتَّقْوٰى ⑬
14. Řekni mi: pokud ten (kdo brání) odmítá a zavrhuje,	اَرَءَيْتَ اِنْ كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ⑭
15. Což neví, že *ho* Allah pozoruje?	اَلَمْ يَعْلَمْ بِاَنَّ اللّٰهَ يَرٰى ⑮
16. Jestliže však nepřestane, tak jej věru *popadneme* a za kštici odvlečeme,	كَلَّا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ ۙ لَنَسْفَعًاۢ بِالنَّاصِيَةِ ⑯
17. Za kštici prolhanou *a* hříšnou.	نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ⑰
18. Nechť si pak zavolá své společníky,	فَلْيَدْعُ نَادِيَهٗ ⑱
19. My *také* zavoláme *Své* strážce pekelníky.	سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ⑲
20. Ba ne, jemu nepodléhej, ale padni na tvář svou a přibliž se *k Bohu*.	كَلَّا ؕ لَا تُطِعْهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ۩ ⑳

KAPITOLA 97

AL-QADR

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Někteří komentátoři Koránu se domnívají, že *Súra* byla zjevena v Medíně. To je ovšem názor mylný, neboť odporuje historickým údajům. *Súra* je nesporně mekkánská a patří hned do prvních let po Výzvě. K tomuto názoru se přiklánějí významné a uznávané autority jako např. Ibn ʻAbbás, Ibn Zubajr a ʻÁ'iša. Nöldeke ji řadí za kapitolu 93, která patří mezi první kapitoly zjevené v Mekce. Na začátku předchozí *Súry* bylo svatému Proroku přikázáno, aby přednášel Korán a aby světu kázal a hlásal jeho Poselství. Tato *Súra* pojednává o prestiži, důstojnosti a vznešenosti samotného Koránu, který byl podle počátečních veršů *Súry* zjeven v *Lailat al-Qadr*, tj. v Noci úradku. Tato Noc úradku či osudu byla na jiném místě Koránu označena jako "noc požehnaná" (44:4). Vyjma *basmalu Súra* obsahuje jen pět krátkých veršů, avšak její smysl a obsah mají nesmírně hluboký spirituální význam.

سُوْرَةُ الْقَدْرِ مَكِّيَّةٌ (٩٧) آياتها ٦ ركوعها ١

AL-QADR

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Vskutku jsme jej seslali v noci Úradku.

اِنَّآ اَنْزَلْنٰهُ فِيْ لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿٢﴾

3. A víš ty vůbec, co je Noc Úradku?

وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿٣﴾

4. Noc Úradku je lepší než tisíc měsíců.

لَيْلَةُ الْقَدْرِ ۙ خَيْرٌ مِّنْ اَلْفِ شَهْرٍ ﴿٤﴾

5. V ní z příkazu Pána svého andělé a Duch sestupují — kvůli každému zjevení.

تَنَزَّلُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوْحُ فِيْهَا بِاِذْنِ رَبِّهِمْ ۚ
مِنْ كُلِّ اَمْرٍ ﴿٥﴾

6. *A je v ní* mír až do východu ranních červánků.

سَلٰمٌ ۛ هِيَ حَتّٰى مَطْلَعِ الْفَجْرِ ﴿٦﴾

KAPITOLA 98

AL-BAJJINAH

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Názory učenců na zjevení této *Súry* se rozcházejí. Ibn Mardawajh uvádí, že 'Á'iša řekla, že *Súra* byla zjevena v Mekce, zatímco podle Ibn 'Abbáse byla zjevena v raném období medínském. Po zvážení všech relevantních faktů se většina badatelů přiklání k názoru připisovanému 'Á'iše. Předchozích několik kapitol pojednávalo o důležitých otázkách týkajících se zjevení Koránu a jeho vyjímečné krásy a výborných kvalit. Tato *Súra* pojednává o změně, kterou měl Korán způsobit. Hned v úvodu se tvrdí, že kdyby Korán zjeven nebyl, vlastníci Knihy a modloslužebníci by dál tápali ve tmě a vedli život plný hříchů a nepravostí. A byl to právě svatý Prorok, kdo je z temnoty pochybností a nevěrectví vyvedl a uvedl je na stezku víry pravé a spravedlivého jednání.

سُوْرَةُ الْبَيِّنَةِ مَدَنِيَّةٌ (٩٨)

AL-BAJJINAH

(Zjeveno po Hidžře)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Ti, kdož z Vlastníků Knihy a z modloslužebníků nevěří, neupustili *od svého hřešení*, dokud k nim nepřišel důkaz jasný —

لَمْ يَكُنِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ وَالْمُشْرِكِيْنَ مُنْفَكِّيْنَ حَتّٰى تَاْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ②

3. Posel od Allaha, který *jim* přednášel Písma očištěná,

رَسُوْلٌ مِّنَ اللّٰهِ يَتْلُوْا صُحُفًا مُّطَهَّرَةً ③

4. V nichž jsou přikázání věčně platná.

فِيْهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ ④

5. A ti, jimž byla dána Kniha, se rozdělili teprve poté, co k nim přišel důkaz jasný.

وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ اِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنَةُ ⑤

6. A bylo jim přikázáno jen to, aby sloužili Allahovi, jsouce upřímní v poslušnosti k Němu *a* spravedliví, a aby dodržovali Modlitbu a platili Zakát. A to je náboženství pravé.

وَمَآ اُمِرُوْٓا اِلَّا لِيَعْبُدُوا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ ۙ حُنَفَآءَ وَيُقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوا الزَّكٰوةَ وَذٰلِكَ دِيْنُ الْقَيِّمَةِ ⑥

7. Věru ti, kdož z Vlastníků Knihy a z modloslužebníků nevěří, přijdou do Ohně pekelného *a* v něm budou přebývat navěky. To jsou ti nejhorší ze všech stvoření.

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ وَالْمُشْرِكِيْنَ فِيْ نَارِ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ اُولٰٓئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ⑦

8. Věru ti, kteří věří a dobré skutky konají — to jsou ti nejlepší ze všech stvoření.

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۙ اُولٰٓئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ⑧

9. Odměna jejich je u Pána jejich — Zahrady Věčnosti, jimiž potoky tečou; tam budou přebývat na věky. Allah je s nimi nadmíru spokojen a oni jsou spokojeni s Ním. A toto je určeno pro toho, kdo se Pána svého bojí.

جَزَآؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنّٰتُ عَدْنٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ؕ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوْا عَنْهُ ؕ ذٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهٗ ⑨

KAPITOLA 99

AL-ZILZÁL

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Existuje jistá nejednost v názoru na dobu a místo zjevení této *Súry*. Učenci jako Mudžáhid, 'Atá' a Ibn 'Abbás zatávají názor, že byla zjevena v Mekce, ale někteří jiní se domnívají, že byla zjevena v Medíně. Tento druhý názor se evidentně nezakládá na solidních historických údajích. Zatímco v předchozí *Súře* se mluvilo o velkém mravním přerodu, který měl způsobit svatý Prorok, v této *Súře* se tvrdí, že k něčemu podobnému dojde někdy později, v době Velkého Zástupce svatého Proroka, Zaslíbeného Mesiáše a Mahdího, kdy všechny světské instituce budou otřeseny v základech a nové objevy a vynálezy v oblasti vědy a lidského poznání celkově změní pořádek věcí a ideály a ideje lidstva se obrátí novým směrem.

آياتها ٩ سُوْرَةُ الزِّلْزَالِ مَكِّيَّةٌ (٩٩) ركوعها ١

AL-ZILZÁL

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Až se země otřese *mocným* otřesením

3. A až země břemena svá vyvrhne

4. A člověk se zeptá: „Co se to s ní děje?"

5. V ten den (země) bude vyprávět své zvěsti,

6. Neboť jí to Pán tvůj přikáže.

7. V ten den vyjdou lidé roztroušeni, aby jim byly ukázány jejich činy.

8. Potom ten, kdo učinil dobra za váhu zrnka prachu, je uvidí,

9. A ten, kdo učinil zla za váhu zrnka prachu je *také* uvidí.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ②

وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ③

وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ④

يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ⑤

بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحٰى لَهَا ⑥

يَوْمَئِذٍ يَّصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِّيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ ⑦

فَمَنْ يَّعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَّرَهٗ ⑧

وَمَنْ يَّعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَّرَهٗ ⑨

KAPITOLA 100

AL-‘ÁDIJÁ

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Džábir, ‘Ikrimah a Ibn Mas‘úd, který byl jedním z prvních Společníků svatého Proroka a významnou autoritou, pokud jde o koránskou chronologii, se domnívají, že *Súra* byla zjevena v Mekce, a to velmi brzy. Chronologicky patří hned vedle *Súry* předchozí. V některých předcházejících kapitolách se mluvilo o poměrech, které existovaly v době svatého Proroka, a současně o poměrech, které budou existovat v Posledních dnech. *Súra* Al-Zilzál pojednávala o velkém pokroku, který nastane ve vědě a v lidském poznání, zvláště pak v geologii, a také o rozsáhlých změnách, které v Posledních dnech nastanou ve sféře politické, sociální a ekonomické. Tato *Súra* pojednává o zápalu a nadšení Společníků svatého Proroka a o velkých obětech, které přinesli v bojích, jež sváděli na cestě boží za nepříznivého poměru sil. Někteří mystici se domnívají, že *Súra* poukazuje na neustálý zápas, který musí spravedliví věřící svádět s vlastními vášněmi, a sklony, a na nebeské světlo, kterého se jim dostane v důsledku vítězství dosaženého v tomto zápase.

سُوْرَةُ الْعٰدِيٰتِ مَكِّيَّةٌ (١٠٠)

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného. — بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Při ořích frkajících — وَالْعٰدِيٰتِ ضَبْحًا ②

3. Jiskry křesajících — فَالْمُوْرِيٰتِ قَدْحًا ③

4. A na úsvitě útočících — فَالْمُغِيْرٰتِ صُبْحًا ④

5. A oblaka prachu v něm zvedajících — فَاَثَرْنَ بِهٖ نَقْعًا ⑤

6. A do středu *nepřátelských* vojsk pronikajících, — فَوَسَطْنَ بِهٖ جَمْعًا ⑥

7. Člověk k Pánu svému vskutku nevděčný je. — اِنَّ الْاِنْسَانَ لِرَبِّهٖ لَكَنُوْدٌ ⑦

8. A sám to věru dosvědčuje; — وَاِنَّهٗ عَلٰى ذٰلِكَ لَشَهِيْدٌ ⑧

9. A až bláznivě si zamiloval bohatství. — وَاِنَّهٗ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيْدٌ ⑨

10. Což neví, že až budou ti, kteří jsou v hrobech, vyvedeni — اَفَلَا يَعْلَمُ اِذَا بُعْثِرَ مَا فِى الْقُبُوْرِ ⑩

11. A to, co je v hrudích vyňato, — وَحُصِّلَ مَا فِى الصُّدُوْرِ ⑪

12. Pán jejich bude v den ten o nich velmi dobře zpraven? — اِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيْرٌ ⑫

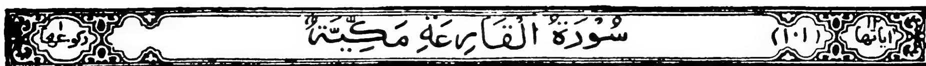
KAPITOLA 101

AL-QÁRI‘AH

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Súra byla zjevena v Mekce, a to velmi brzy. V tomto bodě spolu souhlasí všichni komentátoři Koránu a k témuž názoru se přiklánějí i Nöldeke a Muir. Podobně jako Al-Zilzál přináší především stručný, ale zato výmluvný obraz obrovských otřesů a katastrofálního vzedmutí, které otřesou světem v Posledních dnech, zatímco *Súra* bezprostředně předcházející pojednávala o velikém zápase, který museli Společníci svatého Proroka svádět se silami temnot. Stejně dobře by se tato *Súra* mohla vztahovat na Soudný den, neboť nic strašnějšího než Soudný den nemůže nevěřící potkat.

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.
2. Veliká Pohroma!
3. Co je to Veliká Pohroma?
4. A co ty víš o tom, co je to veliká Pohroma?
5. V den, kdy budou lidé jako můry rozptýlené
6. A hory se budou podobat česané vlně.
7. Tehdy ten, jehož váhy budou těžké,
8. Bude mít život příjemný.
9. Zatímco ten, jehož váhy budou lehké,
10. Matkou jeho bude Peklo.
11. A víš ty vůbec, co to je?
12. Je to Oheň planoucí!

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝١
اَلْقَارِعَةُ ۝٢
مَا الْقَارِعَةُ ۝٣
وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا الْقَارِعَةُ ۝٤
يَوْمَ يَكُوْنُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوْثِ ۝٥
وَتَكُوْنُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوْشِ ۝٦
فَاَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِيْنُهٗ ۝٧
فَهُوَ فِيْ عِيْشَةٍ رَّاضِيَةٍ ۝٨
وَاَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِيْنُهٗ ۝٩
فَاُمُّهٗ هَاوِيَةٌ ۝١٠
وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا هِيَهْ ۝١١
نَارٌ حَامِيَةٌ ۝١٢

KAPITOLA 102

AL-TAKÁTHUR

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Všeobecně se uznává, že tato *Súra* je jednou z prvních, které byly zjeveny v Mekce. V předchozích kapitolách se mluvilo o trestu, který postihne nevěřící v době svatého Proroka a v průběhu následující dlouhé existence islámu, včetně doby jeho Druhého Příchodu. Tato *Súra* pojednává o faktorech, které v člověku budí sklony k nevěrectví či zalíbení v něm a které odvracejí jeho pozornost od Boha. Zabývá se velmi běžnou, ale zato smrtelnou chorobou ducha, a to vzájemným soupeřením v hromadění světských statků a pyšněním se jejich hojností. Svatý Proroka prý řekl, že *Súra* se svou vahou a hodnotou vyrovná tisíci veršům (Bajhaquí a Dajlamí), čímž zdůraznil její velký význam.

اياتها ٨ — سُورَةُ التَّكَاثُرِ مَكِّيَّةٌ (١٠٢) — ركوعها ١

AL-TAKÁTHUR

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Vzájemné soupeření v rozmnožování *bohatství* vás rozptylovalo,

3. Dokud jste do hrobů nedospěli.

4. Však pozor! Brzy poznáte!

5. A znovu pozor! Brzy poznáte!

6. Však pozor! Kéž byste to poznáním jistým poznali.

7. Vy věru Peklo *v tomto životě* spatříte.

8. Ano, vy vskutku jej okem jistoty uzříte.

9. A potom v ten den na slasti *života světského* dotazováni budete.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

اَلْهٰكُمُ التَّكَاثُرُ ﴿٢﴾

حَتّٰى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ﴿٣﴾

كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿٤﴾

ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿٥﴾

كَلَّا لَوْ تَعْلَمُوْنَ عِلْمَ الْيَقِيْنِ ﴿٦﴾

لَتَرَوُنَّ الْجَحِيْمَ ﴿٧﴾

ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِيْنِ ﴿٨﴾

ثُمَّ لَتُسْـَٔلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيْمِ ﴿٩﴾

KAPITOLA 103

AL-‘ASR

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Všeobecně se má za to, že *Súra* byla zjevena v prvních letech po Výzvě. Do tohoto období ji řadí západní badatelé i muslimští komentátoři Koránu. Předchozí *Súra* se vypořádala s velkou vášní člověka pro hromadění jmění a světských statků a s neblahými následky téhož. V této *Súře* se nám říká, že život bez cíle a bez ideálů, které by člověk sledoval, je marný a že hospodářský rozvoj a prosperita lidi nezachrání, pokud neuvěří a nepovedou život čistý a bezúhonný. O tom nám přinesl neklamné svědectví Čas. Nevěřící, zejména křesťanské národy Západu, zmámeni velkými materiálními zdroji a mocí, prestiží a prosperitou, se mylně domnívají, že se jejich situace nikdy nezhorší. Na druhé straně se zdá, že muslimové propadli zoufalství nad svou budoucností. *Súra* tu odkazuje především na naši současnost. Ale může se vztahovat i na dobu svatého Proroka, neboť výrazem *Al-‘Asr* se označuje i ona.

سُوْرَةُ الْعَصْرِ مَكِّيَّةٌ (١٠٣) آياتها ٣ ركوعها ١

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Při Čase *ubíhajícím*!

وَالْعَصْرِ ②

3. Člověk věru ztrátu utrpěl,

إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِيْ خُسْرٍ ③

4. Kromě těch, kteří věří a dobré skutky konají a vzájemně se k pravdě pobízejí a vzájemně se pobízejí k neochvějnosti.

إِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَتَوَاصَوْا
بِالْحَقِّ ۙ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ④

KAPITOLA 104

AL-HUMAZAH

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Súra byla zjevena v Mekce, a to velmi záhy. O tom mezi komentátory panuje naprostá názorová shoda a s tímto stanoviskem se ztotožňují i západní orientalisté. V *Súře* Al-Takáthur bylo vysloveno varování, že nezdravé soupeření v hromadění bohatství a pýcha na ně nevyhnutelně odvrací pozornost člověka od Boha a od pravých životních hodnot; v *Súře* Al-'Asr bylo řečeno, že před životem ‚ztráty' se může člověk uchránit jedině přijetím vznešených ideálů a spravedlivého chování. V této *Súře* se naráží na strašný konec těch nevěřících, kteří, místo aby své nashromážděné jmění utráceli na dobré účely, si libují v kritizování dobrých a spravedlivých věřících a pomlouvají je.

سُوْرَةُ الْهُمَزَةِ مَكِّيَّةٌ (١٠٤) آياتها ركوعها

AL-HUMAZAN

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Běda každému klevetníkovi pomlouvačnému,
وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةِ ۙ②

3. Který bohatství hromadí a neustále je počítá,
الَّذِيْ جَمَعَ مَالًا وَّعَدَّدَهٗ ۙ③

4. A že ho bohatství jeho nesmrtelným učiní, se domnívá.
يَحْسَبُ اَنَّ مَالَهٗٓ اَخْلَدَهٗ ۚ④

5. Nikoliv! Ten věru bude uvržen v trest drtící.
كَلَّا لَيُنْۢبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ۖ⑤

6. A co ty víš, co je to trest drtící?
وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا الْحُطَمَةُ ۗ⑥

7. Je to oheň Allahův zapálený,
نَارُ اللّٰهِ الْمُوْقَدَةُ ۙ⑦

8. Který až srdce zahalí.
الَّتِيْ تَطَّلِعُ عَلَى الْاَفْـِٕدَةِ ۗ⑧

9. Nad nimi klenbu vytvoří
اِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّؤْصَدَةٌ ۙ⑨

10. Jako prodloužené sloupoví.
فِيْ عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ⑩

KAPITOLA 105

AL-FÍL

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Súra byla zjevena v Mekce, a to velmi záhy. Název získala podle výrazu *Ašáb al-Fíl* (Vlastníci slona), který se objevuje v 2. verši. Říkalo se tak vojsku Abrahovu, protože v něm měli jednoho či více slonů. V *Súře* jde o nájezd na Mekku ze strany Abrahy Ašrama, místodržícího křesťanského krále habešského v Jemenu. Abraha přitáhl se záměrem zničit Ka'bu. Aby se vlichotil do přízně negusa, krále habešského, aby rozbil národní jednotu Arabů, nebo, jak praví tradice, aby zastavil obávaný příval arabského nacionalismu podněcovaného velkým Prorokem, jehož příchod byl dychtivě očekáván, a to každou chvíli, a dál aby odvrátil pozornost Arabů od Ka'by a aby kázal a šířil po Arábii křesťanství, postavil Abraha v San'á', hlavním městě Jemenu, kostel. Jelikož se mu Araby nepodařilo zlákat ani je přimět k tomu, aby tímto kostelem nahradili Ka'bu a učinili ho střediskem svého náboženství, začal zuřivě běsnit. Opojen svou velkou vojenskou mocí vytáhl na Mekku s vojskem čítajícím 20,000 mužů, aby Ka'bu srovnal se zemí. Když ležel se svým vojskem vzdálen několik mil od Mekky, dal si předvolat vůdce Qurajšovců, aby s nimi jednal o osudu Ka'by. Qurajšovská delegace v čele se ctihodným 'Abd al-Muttalibem, dědečkem svatého Proroka, se s Abrahou setkala a byla jím přijata se všemi poctami. Ale k Abrahově nemalému překvapení a opovržení 'Abd al-Muttalib, místo aby na kolenou prosil za záchranu Ka'by, žádal pouze o vrácení dvou set velbloudů, které zabrali Abrahovi ozbrojenci. Když Abraha řekl 'Abd al-Muttalibovi, že od něho nečekal tak bezvýznamnou prosbu, když jim přišel zničit jejich posvátný Dům, 'Abd al-Muttalib před ním vylil bolesti svého srdce a vyjádřil pevnou víru v nedotknutelnost Ka'by. Řekl: Já jsem pánem velbloudů a Ka'ba má Pána vlastního, který ji ochrání." (Al-Kámil, sv.I) Jednání pochopitelně selhala. 'Abd al-Muttalib si uvědomil, že jeho krajané jsou příliš slabí, aby se Abrahovi stavěli na odpor, proto jim poradil, aby se odebrali do okolních kopců. Než opustil město, 'Abd al-Muttalib, drže roucho Ka'by, se pomodlil k Bohu slovy

naplněnými tím nejhlubším patosem, která v češtině znějí zhruba takto: „Tak jako člověk brání svůj dům a majetek před pleněním, Ty, Pane, braň dům svůj a nedpusť', aby nad Ka'bou zvítězil kříž." (Al-Kámil a Muir) Jakmile se Abrahovo vojsko dalo do pohybu, zastihla je metla boží. „V táboře Abrahově," praví Muir, „se objevila morová zhouba. Vyrážela se v podobě smrtících vřídků a podebraných puchýřů, které byly pravděpodobně vážnějším druhem černých neštovic. Ve zmatku a hrůze se jeho vojsko dalo na ústup. Vojáci, opuštěni svými průvodci, zahynuli v údolích a mnoho z nich smetla povodeň do moře. Málokterý postížený se uzdravil. A sám Abraha, pokryt zhoubnými a hnisavými boláky, zemřel ošklivou smrtí na cestě zpátky do San'á'." A právě k této události se *Súra* vztahuje. To, že choroba, která zničila Abrahovo vojsko, byly černé neštovice v prudce nakažlivé podobě, podporuje historik Ibn Išák. Cituje 'Á'išu, přešlechetnou a talentovanou manželku svatého Proroka, která snad řekla, že viděla v Mekce dva slepé žebráky; zeptala se, kdo jsou, a bylo jí řečeno, že bývali vodiči Abrahových slonů (Manthúr).

ركوعها ١ سُوْرَةُ الْفِيْلِ مَكِّيَّةٌ (١٠٥) اٰياتها ٦

Kapitola 105 — AL-FÍL — Část 30

AL-FÍL

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Což jsi neviděl, jak naložil Pán tvůj s lidmi Slona*?

3. Což nezpůsobil selhání jejich úkladů?

4. A poslal proti nim hejna ptáků,

5. *Kteří žrali jejich mrtvoly*, vrhajíce je na kameny z hlíny.

6. A učinil je *tak* ohlodané slámě podobnými.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِاَصْحٰبِ الْفِيْلِ ﴿٢﴾

اَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِيْ تَضْلِيْلٍ ﴿٣﴾

وَّاَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا اَبَابِيْلَ ﴿٤﴾

تَرْمِيْهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّنْ سِجِّيْلٍ ﴿٥﴾

فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّاْكُوْلٍ ﴿٦﴾

---

* Abraha, křesťanský místokrál etiopského krále v Jemenu.

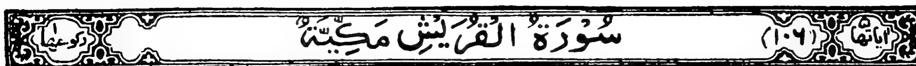
KAPITOLA 106

AL-QURAJŠ

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Tato *Súra* byla podobně jako kapitola předchozí zjevena v Mekce v prvních letech po Výzvě. Přestože jde o *Súru* samostatnou a po všech stránkách ucelenou, byla některými komentátory mylně považována za součást *Súry* Al-Fíl, a to pro blízkou příbuznost námětu obou kapitol. V Al-Fíl je sice stručný, ale názorný a působivý popis totálního zničení Abrahových vojsk (která přitáhla, aby zničila Ka'bu) metlou boží v podobě zvlášť nakažlivých černých neštovic. V této *Súře* Bůh připomíná Qurajšovcům, že se jim vyplatilo uctívat ‚Pána Domu', neboť za službu Domu jim bylo uděleno bezpečí před strachem a hladem. V předchozí *Súře* padla zmínka o nepříteli Ka'by a o trestu božím, který ho uchvátil za to, že si na ni troufl zaútočit. V této *Súře* se připomíná, jak v tomto zcela pustém a vyprahlém údolí mekkánském Bůh zaopatřil strážce Domu veškerou potravou a zabezpečil je před strachem a nebezpečím.

AL-QURAIŠ

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Pro tíhnutí Kurajšovců —

3. Tíhnutí jejich *k Mekce*; z příkazu Allahova karavany *Mekkou* v zimě v létě putují, *skýtajíce jim tak zdroj živobytí.*

4. Nechť tedy uctívají Pána Domu tohoto,

5. Jenž nasytil je proti hladu a zabezpečil před strachem.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

لِاِيْلٰفِ قُرَيْشٍ ②

اٖلٰفِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَآءِ وَالصَّيْفِ ③

فَلْيَعْبُدُوْا رَبَّ هٰذَا الْبَيْتِ ④

الَّذِيْٓ اَطْعَمَهُمْ مِّنْ جُوْعٍ ۙ وَّاٰمَنَهُمْ مِّنْ خَوْفٍ ⑤

KAPITOLA 107

AL-MÁ‘ÚN

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Tato *Súra* patří ke kapitolám raného mekkánského období. V předchozí *Súře* bylo Qurajšovcům řečeno, že Bůh jim zajistil mír a bezpečí a zaopatřil je vším potřebným k životu čistě z vlastní milosti a milosrdenství a ne kvůli nějakému úsilí vynaloženému z jejich strany, nebo že by si to zasloužili. Už z pouhé vděčnosti by tedy měli svému milostivému Stvořiteli upřímně a věrně sloužit. Místo toho zcela propadli honbě za světskými záležitostmi a dali se na modloslužebnictví. V této *Súře* se konstatuje, že láska k tomuto světu způsobila, že národy pozbyly víru v onen svět a Boha zůstavily zapomenutí. Kapitola též pojednává o dvou základních principech islámu, jejichž zanedbání je popřením náboženství jako takového, tj. o uctívání Boha a o službě bližním.

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Což jsi neviděl toho, jenž náboženství zavrhuje?

اَرَءَيْتَ الَّذِىْ يُكَذِّبُ بِالدِّيْنِ ②

3. To je ten, jenž sirotka odhání

فَذٰلِكَ الَّذِىْ يَدُعُّ الْيَتِيْمَ ③

4. A k nakrmení chudého nevybízí.

وَلَا يَحُضُّ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْكِيْنِ ④

5. Běda těm, kteří se sice modlí,

فَوَيْلٌ لِّلْمُصَلِّيْنَ ⑤

6. Ale o Modlitbu svou nedbají.

الَّذِيْنَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُوْنَ ⑥

7. Ti chtějí být jen viděni

الَّذِيْنَ هُمْ يُرَآءُوْنَ ⑦

8. Ale sebemenší dobré skutky vykonat odmítají.

وَيَمْنَعُوْنَ الْمَاعُوْنَ ⑧ ع ٣٢

KAPITOLA 108

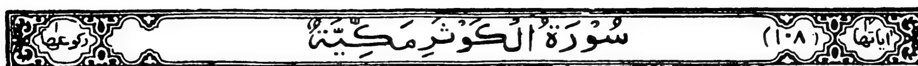
AL-KAUTHAR

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Tato *Súra* je jedním z prvních zjevení a je proto pádným důkazem toho, že Korán je zjeveným Slovem božím, a také toho, že uspořádání jeho kapitol bylo přijato pod božím vedením. Neboť přesto, že byla zjevena velmi brzy v Mekce - někdy v prvních čtyřech letech po Výzvě, byla zařazena téměř na konec Koránu, jehož současné uspořádání se liší od pořadí, v jakém byl zjeven. Věru je zázrakem Koránu, že pořadí, v němž byly jednotlivé kapitoly zjevovány, nejlépe vyhovovalo potřebám doby, v níž byly zjeveny, ale později byly přeuspořádány v pořadí, které nejlépe vyhovuje potřebám lidstva, a to v každé době. Slib obsažený v *Súře* byl učiněn v době, kdy svatého Proroka znal mimo Mekku jen málokdo a kdy jeho tvrzení, že je posledním Vysvoboditelem lidstva, považovali jeho krajané za něco, co si nezaslouží vážnější pozornosti. Tento slib byl velmi důrazný. Slova "Věru jsme ti darovali hojnost *dobrého*" ukazují, že slíbené dobro již bylo svatému Proroku darováno. Bylo tedy zcela na místě, že na důkaz božského původu Koránu byla *Súra* zjevena v době, kdy z lidského hlediska bylo velmi málo pravděpodobné, že k splnění tohoto slibu dojde, a že byla zařazena na konec, když daný slib už byl splněm.

Souvislost *Súry* s kapitolou předchozí spočívá v tom, že tam se mluvilo spíše o jistých vážnějších mravních poklescích pokrytců, zatímco zde se hovoří o jistých odpovídajících ctnostech spravedlivých věřících, a to o štědrosti, o dodržování denní Modlitby, o oddanosti k Bohu a o připravenosti přinášet oběti v zájmu národa.

AL-KAUTHAR

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Věru jsme ti darovali hojnost *dobrého*;

3. Modli se tedy k Pánu svému a přinášej oběti.

4. Věru je to tvůj nepřítel, kdo je bez dětí.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

اِنَّآ اَعْطَيْنٰكَ الْكَوْثَرَ ②

فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ③

اِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْاَبْتَرُ ④

KAPITOLA 109

AL-KÁFIRÚN

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Všeobecně se má za to, že tato *Súra* byla zjevena v Mekce. Tento názor sdílejí Hasan, 'Ikrimah a Ibn Mas'úd. Nöldeke ji klade na začátek čtvrtého roku po Výzvě. *Súra* úzce souvisí s kapitolou Al-Kauthar, kde se tvrdilo, že svatému Proroku budou uštědřeny duchovní i hmotné dary, jaké v dějinách lidstva nemají obdoby ani sobě rovna. V této *Súře* jsou pak varováni ti nevěřící, o nichž bylo z božího nařízení rozhodnuto, že islám nepřijmou, aby nečekali, že muslimové se vzdají své Víry a přijmou jejich hloupá a pošetilá náboženství, když oni sami poté, co spatřili zjevná Znamení svědčící ve prospěch svatého Proroka, ho také odmítli přijmout. Svatý Prorok prý řekl, že *Súra* Ichlás, v pořadí 112., se rovná jedné třetině Koránu a tato *Súra* jeho jedné čtvrtině; a kdokoli bude tyto dvě *Súry* pravidelně odříkávat a zamýšlet se nad jejich obsahem, bude se těšit velké úctě a vážnosti (Ibn Mardwajh), což vlastně znamená, že vzhledem k tomu, že *Súra* Ichlás pojednává o nejzákladnějším principu islámu — tj. o Jedinosti boží —a v této *Súře* je věřícím přikazováno, aby i v nepřátelském prostředí a za nepříznivých podmínek statečně lpěli na své Víře, pak ten, kdo pochopí a uvědomí si význam a důležitost těchto dvou kapitol, nutně vzbudí velkou úctu.

سُوْرَةُ الْكٰفِرُوْنَ مَكِّيَّةٌ (١٠٩)

AL-KÁFIRÚN

(Zjeveno před Hidžrou)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Řekni: „Ó nevěřící!

3. „Já neuctívám to, co uctíváte vy;

4. „A vy neuctíváte to, co uctívám já.

5. „A já nebudu uctívat to, co vy uctíváte;

6. „A vy nebudete uctívat, co já uctívám.

7. „Pro vás budiž náboženství vaše a pro mne budiž náboženství mé."

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ (١)

قُلْ يٰٓاَيُّهَا الْكٰفِرُوْنَ (٢)

لَآ اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُوْنَ (٣)

وَلَآ اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَآ اَعْبُدُ (٤)

وَلَآ اَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُّمْ (٥)

وَلَآ اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَآ اَعْبُدُ (٦)

لَكُمْ دِيْنُكُمْ وَلِيَ دِيْنِ (٧)

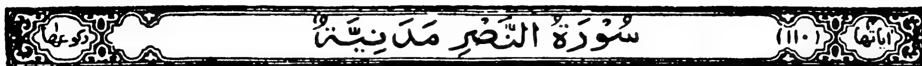
KAPITOLA 110

AL-NASR

(*Zjeveno v Mekce po Hidžře*)

Doba zjevení a kontext

Tato *Súra* je ve skutečnosti medínská, a to v tom smyslu, že byla zjevena po *Hidžře*, tedy v medínském období, ale lze o ní též mluvit jako o mekkánské, protože byla zjevena v Mekce při Poslední pouti, asi 70 či 80 dnů před Prorokovou smrtí. Na tuto dataci poukazují všechna relevantní historická fakta, posilovaná hodnověrnými tradicemi a podporovaná tak význačnou autoritou, jakou je 'Abd Alláh bin 'Umar, jeden z prvních významných Společníků svatého Proroka. Je poslední *Súrou*, která byla zjevena celá, ačkoli posledním veršem, jímž bylo koránské zjevování ukončeno, je verš 4 *Súry* Al-Má'idah. V předchozí kapitole bylo nevěřícím jednoznačně řečeno, že jejich postoj k životu, jejich ideály a principy, jejich náboženský život a jejich způsob uctívání jsou naprosto odlišné od způsobů věřících, a tudíž jakýkoli kompromis mezi nimi a nevěřícími je absolutně vyloučen. Nevěřící budou sklízet následky svých činů, zatímco muslimové se budou z plodů své práce radovat. V této *Súře* je věřícím oznamováno, že slíbené vítězství již nadešlo a lidé se do ovčince islámu začali jen hrnout. Proto by měli všichni, a svatý Prorok zvlášť, vzdát díky svému Pánu a velebit chválu jeho a utíkat se k Němu v ochranu před nedostatkem a mravními slabostmi, které se obvykle vloudí do nového Hnutí právě v době, kdy se k němu přidávají velké skupiny lidí, neboť vzhledem k velkému počtu nových konvertitů a pro nedostatek adekvátního počtu zkušených učitelů, kteří by je základům nového Hnutí učili, se jim nepodařilo správně pochopit a asimilovat jeho učení a absorbovat jeho dducha.

AL-NASR

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Až přijde pomoc Allahova a vítězství

3. A uvidíš lidi v houfech vstupovat v Allahovo náboženství,

4. Oslavuj chválou Pána svého a pros Ho o odpuštění. On věru se často *se slitováním* obrací.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①
إِذَا جَآءَ نَصْرُ اللّٰهِ وَالْفَتْحُ ②
وَرَاَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُوْنَ فِيْ دِيْنِ اللّٰهِ اَفْوَاجًا ③
فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهٗ كَانَ تَوَّابًا ④

KAPITOLA 111

AL-LAHAB

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Mezi muslimskými badateli a komentátory Koránu panuje naprostá názorová shoda, že *Súra* byla zjevena v Mekce, v prvních letech po Výzvě. S tímto názorem souhlasí také Nöldeke a Muir. Někteří badatelé se však domnívají, že byla zjevena jako pátá v pořadí, po *Súrách* Al-'Alaq, Al-Qalam, Al- Muzzammil a Al-Muddaththir. Zdá se, že pojednává o lidech s červenými obličeji a prchlivou povahou — odtud název Al-Lahab (otec plamene). V *Súře* Al-Kauthar dostal svatý Prorok dvojnásobný slib o velkém a rychlém přibývání jeho stoupenců a o selhání intrik, které jeho nepřátelé připravovali proti islámu. Zatímco *Súra* bezprostředně předcházející, Al- Nasr, mluví o první části tohoto slibu, tato *Súra* se vztahuje na jeho část druhou.

سُوْرَةُ اللَّهَبِ مَكِّيَّةٌ (١١١) آياتها ٦ ركوعها ١

AL-LAHAB

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Nechť zhynou obě ruce Abú Lahaba, a zhyne i on.

3. A nic mu nebude platné bohatství jeho a vše, co si vysloužil.

4. Brzy vstoupí do ohně plameny šlehajícího on

5. I manželka jeho, jež palivo *do Ohně* přikládá.

6. A kolem šíje její bude z vláken palmových ohlávka.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

تَبَّتْ يَدَآ اَبِيْ لَهَبٍ وَّتَبَّ ②

مَآ اَغْنٰى عَنْهُ مَالُهٗ وَمَا كَسَبَ ③

سَيَصْلٰى نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ④

وَّامْرَاَتُهٗ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ⑤

فِيْ جِيْدِهَا حَبْلٌ مِّنْ مَّسَدٍ ⑥

KAPITOLA 112

AL-ICHLÁS

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Podle názoru Hasana, ‘Ikrimaha a především Ibn Mas‘úda, jednoho z prvních společníků svatého Proroka, je to jedna z nejranějších mekkánských kapitol. Avšak Ibn ‘Abbás, který byl mnohem mladší než Ibn Mas‘úd a který byl považován za jednoho z nejvzdělanějších Společníků, se domnívá, že byla zjevena v Medíně. Vzhledem k těmto rozdílným stanoviskům dvou velmi vážených Společníků svatého Proroka se někteří komentátoři Koránu přiklánějí k názoru, že *Súra* byla zjevena dvakrát, a to nejprve v Mekce a později v Medíně. Z orientalistů Muir ji řadí mezi nejranější kapitoly mekkánské, zatímco Nöldeke ji řadí na konec prvního mekkánského období, asi do čtvrtého roku po Výzvě. Vzhledem k důležitosti svého obsahu je *Súra* známá pod několika názvy: Al-Tafríd, Al-Tadžríd, Al-Tauhíd, Al- Ichlás, Al-Ma‘rifah, Al-Samad, Al-Ahad, Al-Núr atd., abychom uvedli alespoň ty důležitější. Jelikož pojednává o nejzákladnějším článku islámské víry — o Jedinosti boží — proslula tím, že byla svatým Prorokem nazvána největší a nejslavnější *Súrou* Koránu (Ma‘ání). ‘Á’iša prý řekla, že svatý Prorok měl ve zvyku odříkávat si ji spolu s posledními dvěma *Súrami* alespoň třikrát, než se odebral na lože (Dawúd). *Súra* se nazývá Ichlás, protože její předčítání a zamýšlení se nad jejím obsahem má v čtenáři vypěstovat hluboký vztah k Bohu. K její velké důležitosti přispívá i to, že zatímco Al-Fátiha je považována za shrnutí celého Koránu, tato *Súra* společně s dvěma následujícími kapitolami tento obsah opakuje. Zabývá se čtyřmi nejdůležitějšími a vše převyšujícími jmény božími, zatímco *Súra* Al-Fátiha pojednává o čtyřech hlavních jménech.

AL-ICHLÁS

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

2. Řekni: „On je Allah, Jedinečný;

3. „Allah, Samobytný, všemi úpěnlivě žádaný.

4. „Neplodí ani nebyl zplozen;

5. „A není nikdo, kdo je Mu roven.”

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ﴿٢﴾

اَللّٰهُ الصَّمَدُ ﴿٣﴾

لَمْ يَلِدْ ۙ وَلَمْ يُوْلَدْ ﴿٤﴾

وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗ كُفُوًا اَحَدٌ ﴿٥﴾

KAPITOLA 113

AL-FALAQ

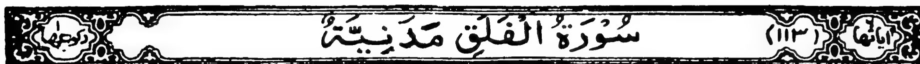
(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Tato a *Súra* následující jsou spolu úzce spojeny, a přestože jsou samy o sobě ucelené a na sobě nezávislé, lze *Súru* Al-Nás považovat za doplnění této *Súry*. Každá z nich pojednává o jednom aspektu téhož. Obě dohromady se nazývají *Mu'awwidhatán*, což znamená" dvě *Súry* utíkání se v ochranu", protože obě začínají slovy "Hledám útočiště u Pána". Mezi badateli existují velké názorové rozdíly ohledně doby, kdy byly obě *Súry* zjeveny. Někteří, včetně Ibn 'Abbáse a Qatádaha, se domnívají, že to bylo v Medíně, ale podle Hasana, 'Ikrimaha, 'Atá'a a Džábira byly zjeveny v Mekce. Po zvážení všech faktů a historických údajů ji většina muslimských učenců a komentátorů řadí spíše mezi *Súry* mekkánské.

Obsah

Vztah obou kapitol k *Súře* Al-Ichlás spočívá v tom, že v kapitole Al- Ichlás bylo věřícím přikázáno, aby hlásali světu, že Bůh je jeden a jedinečný a že svým božstvím vysoko převyšuje vše, co mu přidružují. V těchto dvou *Súrách* jsou věřící nabádáni, aby se při plnění této svaté povinnosti nezalekli žádného tyrana, diktátora či vládce a aby pevně věřili v to, že Bůh je Jediným Dozorcem a Vrchním Dohlížitelem nad celým vesmírem a že má v moci ochránit své vyznavače před vším nebezpečenstvím či křivdami, které by jim mohly chtít způsobit síly tmy. Přestože jsou tyto kapitoly nedílnou součástí Koránu, lze je povžovat za jakýsi jeho epilog. Celý korpus patrně končí *Súrou* Al-Ichlás, která v kostce shrnuje základní principy Koránu, a v posledních dvou kapitolách se věřícím přikazuje, aby u Boha hledali ochranu před zblouděním z cesty pravé a před zlořády a nepravostmi, které mohou nepříznivě ovlivnit jejich blahobyt a duchovní vývoj. Svatý Prorok si je obvykle odříkával před spaním.

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۱

2. Řekni: „Utíkám se pod ochranu Pána svítání

قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۲

3. „Před zlem toho, co On stvořil,

مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۳

4. „A před zlem noci, když se šíří,

وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ ۴

5. „A před zlem těch, již do uzlů, *aby je rozvázali*, foukají,

وَمِنْ شَرِّ النَّفّٰثٰتِ فِي الْعُقَدِ ۵

6. „A před zlem závistníka, když závidí."

وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ ۶

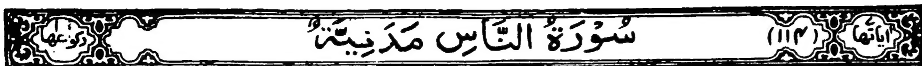
KAPITOLA 114

AL-NÁS

(*Zjeveno před Hidžrou*)

Doba zjevení a kontext

Tato *Súra*, druhá z *Mu'awwidhatán*, je pokračováním námětu předchozí kapitoly a svým způsobem i jeho doplněním. V *Súře* Al-Falaq bylo věřícím přikázáno, aby u Boha hledali ochranu před útrapami a strádáním života pozemského, a v této *Súře* jde především o ochranu před zkouškami a strastmi, které brzdí duchovní rozvoj člověka. Ochrany se mají dovolávat nejen prosbami, ale též skutky a činy, které mohou milost boží přivolat. Toto je skutečný význam příkazu vyjádřeného slovem *Qul* (řekni). Název *Súry* je zcela výstižný, neboť o ochranu snažně prosili Pána, Krále a Boha lidí (al-Nás), a to před neplechami našeptávačů z džinů a z lidí (al-Nás), kteří našeptávají zlé myšlenky do srdcí lidí (al-Nás). Spolu s kapitolou předcházející tvoří tato *Súra* vhodný závěr Koránu, neboť obě byly zjeveny současně.

AL-NÁS

(*Zjeveno před Hidžrou*)

1. Ve jménu Allaha, Milostivého, Milosrdného.	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝١
2. Řekni: „Utíkám se pod ochranu Pána lidstva,	قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝٢
3. „Vládce lidí,	مَلِكِ النَّاسِ ۝٣
4. „Boha lidí	اِلٰهِ النَّاسِ ۝٤
5. „Před zlem našeptavače potměšilého,	مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ ۙ الْخَنَّاسِ ۝٥
6. „Jenž našeptává do srdcí lidí	الَّذِيْ يُوَسْوِسُ فِيْ صُدُوْرِ النَّاسِ ۝٦
7. „Ze středu Džinů, či z *obyčejných* lidí.”	مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ۝٧

Vysvětlení některých arabských slov

Abú Lahab: Jeho skutečné jméno bylo Abd al-'Uzza; byl strýcem svatého Proroka.

al-Džúdí: Jedna z hor, které na jihu oddělují Arménii od Mezopotámie a od té části Assyrie, která je obývána Kurdy, od nichž dostala hora jméno Qardu, případně Gardu, ale Řekové je změnili na Gordjaei. Na horách byly spatřeny zbytky archy a traduje se, že se císař Heraklius vypravil z města Thamanin na horu al-Džúdí a uviděl místo, kde se nacházela Archa. Na jedné z hor stával kdysi slavný klášter zvaný *klášter archy*.

Allah: Pravé jméno Boha.

Al-Safá wal Marwa: Dva kopce nedaleko K'aby v Mekce, které arabské dějiny a tradice Islámu pojí s příběhem Agary a Ismaela. Abraham je opustil v pusté krajině nedaleko těchto kopců. Stojí tu jako pomník porodních bolestí Agařiných, jak běžela sedmkrát od jednoho kopce ke druhému při hledání vody pro Ismaela; a sedm okruhů mezi těmito kopci tvoří jeden z obřadů Pouti.

'Arafát: Takto bylo nazváno údolí či rovina nedaleko Mekky, kde se poutníci zastavují ke konci devátého dne měsíce Dhú'l-Hidždža. Leží devět mil od Mekky a zastavení poutníků na tomto místě tvoří jeden ze základních obřadů Pouti.

Badr: Slovo znamená doslova „úplněk". Je to jméno místa na cestě mezi Mekkou a Medínou. Zde se odehrála první skutečná bitva mezi Muslimy a mekkánskými Qurajšovci, v níž síly Qurajšovců utrpěly značný otřes.

Bahíra: Tímto jménem označovali pohanští Arabové velbloudici (podle některých i bahnici, či kozu), kterou nechali volně pást poté, co jí rozřízli uši. Byla zasvěcena nějakému božstvu a její mléko ani hřbet se nepoužívaly.

Ba'l: Jméno boha, patrně boha slunce.

Bekka: Jméno mekkánského údolí. Někteří jej považují za obdobu jména Mekka, kde *m* bylo změněno na *b*.

Dhú'l-Nun nebo *Sáhib al-Hút*: Prorok Jonáš.

Dhú'l-Qarnajn: Dhú'l Qarnajn zmíněný v Koránu je král Kýros, zakladatel Médsko-Perské říše, která představuje dva rohy berana z proslulého Danielova snu.

Džálút: V bibli mu odpovídá jméno Goliáš (I.Sam. 17:4); slovo

znamená: ‚běžící, plenící a ničící duchové' nebo ‚vůdce', *nebo* ‚obr'.

Džin: Toto slovo se v Koránu vztahuje na:

a) Zlé duchy, kteří v lidech vyvolávají nepěkné myšlenky. Jsou to zástupci Satanovi.

b) Některé (nikde na světě) neexistující nadpřirozené bytosti, které uctívali pohané.

c) Obyvatele severních hornatých krajin Evropy, bílé a červené pleti, na něž ostatní národy pohlížely jako na bytosti od ostatních lidských bytostí odlišné, a kteří žili odděleni od civilizovaných národů Asie, jimž však bylo souzeno, že v pozdějších dobách učiní velký pokrok a povedou velikou vzpouru proti náboženství;

d) Příslušníky jiných náboženství a národů;

e) Divošské národy, které v prehistorických dobách, totiž před tím, než člověk vyspěl mravně natolik, aby mu mohl být zjeven zákoník, žili v jeskyních a dutinách v zemi a neřídili se žádnými zásadami chování.

Hadždž: Pouť do Ka'by.

Hám nebo *Hámí*: Velbloud, na němž bylo Arabům zakázáno jezdit a přepravovat náklad. Také velbloudice nebyla používána k jízdě, ani nebyla stříhána a směla se volně pást i napájet.

Hunajn: Dějiště důležité bitvy, v níž se v 8. roce po Hidžře střetl svatý Prorok s jistými pohanskými kmeny Arábie. Místo leží jihovýchodně od Mekky a je od ní vzdáleno asi 15 mil.

Iblís: Bytost mající v sobě málo dobrého a hodně zlého. Vzhledem k tomu, že se pro svou neposlušnost zřekl milosrdenství božího, zůstal zmatený a v prokletí. Lze říci, že *Iblís* představuje zlé mocnosti v protikladu k mocnostem dobrým.

Idrís: Biblický Enoch.

Ka'ba: Posvátný Dům v Mekce, k němuž muslimové obracejí svou tvář při modlitbě.

Manna: Kořen slova znamená: 1) přízeň; 2) cokoliv získané snadno a bez obtíží; 3) medovice.

Maš'ar al-Harám: Jméno malého kopce v Muzdalifahu, který leží mezi Mekkou a 'Arafátem; od Mekky je vzdálen asi 6 mil. Devátý den měsíce Hadždž po návratu z 'Arafátu se tu zastaví poutníci k přenocování.

Qibla: Doslovný význam slova je směr, jímž se člověk obrací při modlitbě. Vztahuje se na Ka'bu v Mekce.

Qurajšovci: Slavný mekkánský kmen, k němuž patřil i Svatý Prorok.

Rá'iná: Slovo znamená: ‚pohlédni na nás', ale s malou změnou přízvuku znamená: ‚hloupý nebo domýšlivý člověk'.

Sá'ibah: Velbloudice, kterou nechali Arabové volně se pohybovat, většinou jako oběť bohům. Obvykle to byla velbloudice, která měla deset samičích mláďat; mohla se pást, kde chtěla, nejezdilo se na ní a její mléko pila jen její vlastní mláďata.

Salwá: Bělavý pták připomínající křepelku. Žije v některých částech Arábie a přilehlých zemích. Kořen slova znamená: 1) cokoli činí člověka spokojeným a šťastným; 2) med.

Šahr Ramadán: Islámský postní měsíc.

Tálút: V bibli mu odpovídá jméno Saul (I.Sam. 10:23).

Tuwá: Jméno údolí, kde se Mojžíšovi zjevil Bůh poprvé.

'Umra: Menší Pouť, při níž jsou oproti Velké Pouti vynechány některé poutní obřady.

Unzurná: Slovo znamená: ‚važte si nás'.

Wádí al-Naml: Jméno údolí ležícího mezi Džibrunem a 'Asqalánem. Namlah je jméno kmene.

Wasílah: Velbloudice, kterou Arabové pustili na svobodu ve jménu nějakého božstva poté, co porodila sedm samičích mláďat za sebou. Pokud měla při sedmém vrhu dvojčata, samce a samičku, byla mláďata puštěna také.

Zajd: Propuštěný otrok Svatého Proroka, za něhož byla provdána (později se s ní rozvedl) Zajnab, dcera tety Svatého Proroka.

Zakát: Původní význam slova je zvýšení, očištění; označuje se jím povinná almužna předepsaná islámem.

Zaqqúm: Strom šedavé barvy, mající malé kulaté listy bez trnů. Odporně zapáchá a chutná hořce. Slovo též znamená smrtelně jedovatý pokrm.